

54 B1959

Tresor A

50.

54 J31959

A 2612.

792-33.

50.

Tres. Sb 56.

SLOVIA

Ewangelická

Aneb

Wenckadové na Ewangelia

Nedlnj / a Swatečni / kterž se řajdorčně w Křestian-
skou čtagi / rožgimagi / A w shromážděných Kyrkewních Li-
du Božímu predkladagi. Sebraní, a na Tři
Díly sepsaní / Prách dobré Paměti.

Kněže Martina Philadelphia Zamírského / Kazatce
Slova Božího Nařízení Českým v Swatém Giri
w Míře Oppawé.

Nyni; zpívou od Doktora a Beclíka Swatého Písmá pchlsdnucá, zoprawená p. E.
Tissaqi od Osob k tomu zřízených dowolená : Aldej prvé w Tectu Oslu této
Postylli / na Swatého Michala / a na Den Proměnění Pána Krysta / žádných Rá-
zani se nemacházel / a nyni od Dáškogného a w Písmě Swatém Vysoce-Víceného
Muže / Doktora Girtho Weinrycha / Wrechního Správce Čyrkwe Lipské / a Pro-
fesora w Vysokém Víci těhoj Města / doložena gsa.

EXUL. PERN. NO.

Lukáš w XI. Kapitole.
Blažoslawenj Eccl. Nissi. Slovo Boží / a mstíshogjho / ic.

Jan w VII. Kapitole.
Kdož ; Boha gesi, Slovo Boží Nissi / ic.

Wytiskena w Lipské od Michaela Kopihorského.

Anno CHRISTI M. D C II.

INSIGNIA MAGNIFICA DOMVS DOMINORVM

à SARABIGZ, &c.

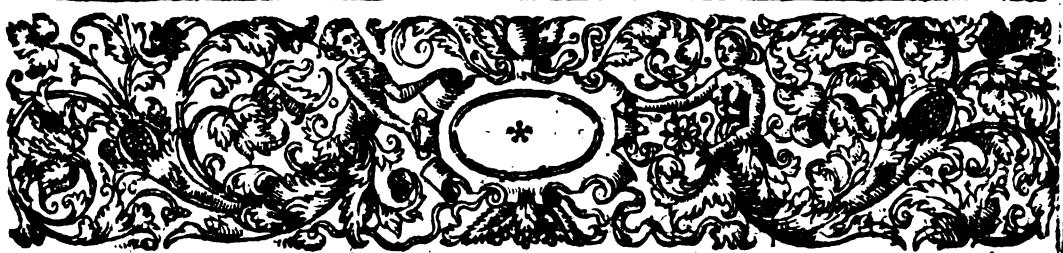
Plus Virtutus inest rebus, quam vocibus, ex hoc
Stemmate de tribus hic fratribus usq; liquet.
Pernici properant quinq; hac animalia cursu:
Auguror eximi signa vigoris habent.
Parta hac Ingenio sunt signa, Et robore pulchro:
Ingenij tantas qui modo franget opes?
Concordes anima longum, rogo, viuite, purant,
Quam docuit Christus, semper amare fidem.

M. Ioan. Chorinnus, Profess. publ. in
Vniuersitate scholast. Pragenſi.

AD
ET MA
Dn. IOA
VWencelyk: I
VWencelyk: &
VWenc
T

prudens esse
dem diuinat:
dibus Dom:
explanentur,
monola con:
renuncijs &
parum fuit
obligatum
mus legamus
nes; hinc i
quas occu

EPISTOLA DEDICATORIA.

AD GENEROSOS
ET MAGNIFICOS DOMINOS,

Dn. IOANNEM VVENCESILAVM

VVencelyk: Dn. HENRICVM CONRADVM

VVencelyk: & Dn. SIGISMUNDVM MATTHIAM

VVencelyk: Fratres germanos à Sarabicz in
Triescht, &c. Dominos omni virtu
tum laude cumulatis.

N*s*i d*omi*ni d*omi*ni p*rae*c*la*ra
prædicatione digna, nec non inter bene-
ficia diuina haud exigua (si quæ eiusmo-
di dici piè queunt) fumeranda esse vide-
tur inueterata illa multisq; adeò iam secu-
lis v*s*itata totius orbis Christiani consue-
tudo, quâ vero & graui iudicio, consilioq;
prudenti receptum est, vt in omnibus ac singulis Ecclesijs ij
dem diuinaturum literarum textus annis voluentibus, ijsdem
diebus Dominicis & Festis sanctorū pro concione recitentur,
explanentur, & iterentur. Cùm enim ita sit cum humana me-
moriola comparatum, vt ea, quæ ipsi à cætris sensibus ceu in-
ternuncijs seu satellitibus denunciantur & concreduntur, vel
parum firmiter retineamus, vel penitus etiam amittamus &
obliuiscamur, nisi eadem quotidie cernamus, dicamus, audia-
mus, legamus, & simul ad vsum in communi vita transfe-
ramus; huic incommodo sapiens & religiosa maiorum anti-
quitas occurere & mederi voluit instituto hoc lectionum

E P I S T O L A

ordine, quem tanquam per manus à pijs maioribus nobis traditum, & acceptum Ecclesiæ nostræ per integrum in explicandis Euangelijs & Epistolis, hinc inde seruare consuerunt. Ut enim fidelis & industrius præceptor prudenter ac dextrè ilius disciplinæ, quam profitetur, præcipua capita excerptit, eaq; ijsdem verbis certis horis repetit & inculcat, donec discipuli mæmoriâ firmiter ea complectantur: Siç veneranda antiquitas, quæ prædictum sacrarum lectionum ordinem instituit, ex historia vitæ, miraculorum & concionum Ch r i s t i sacra-tissimis quatuor S p i r i t u s S. Amanuensium monumentis contenta; & ex Epistolis Apostolorū, quas nobis reliquerunt, certa quædam eaq; præcipua doctrinæ Christianæ capita, & maximè insignia atq; illustria miracula, quibus confirmatur, quod vera, certa & diuina sit, excerpterunt, eaq; volentibus annis, ijsdem diebus Dominicis & Festis repeti & inculcari voluerunt, ut hac ratione in auditorum animis tenaciùs inhære-re possent, & radices agere, & mentes ad ea quæ anteà audiuerunt, sæpe reducerentur. Hinc incomparabilis ille Dei & Christi seruus gentiumq; Doctor & Apostolus Paulus suos Philip-penses hunc ad modum alloqui non veretur: τὰ αὐτὰ, inquiens, ἡράφεν υμῖν, ἐμοὶ μὲν εἰς ὀκτὼν, υμῖν δὲ αὐσφαλὲς, hoc est, Eadem vobis scribere, me quidem haud piget, vobis autem tu-tum. Quibus verbis Apostolus consuetam istam, & receptam à nostris Ecclesijs docendi rationem non modo calculo suo comprobare, sed etiam obuiam ire videtur φιλοκαίοις istis, qui cùm omnia præsentia & vetera fastidiant, noua duntaxat suscipiunt & admirantur. Qui sanè nouitatis amantes haud dissimiles esse evidentur Thucydidis ciuibus, de quibus ipse met proditum mæmoriæ reliquit, fuisse eos seruos nouarum & absurdarum opinionum, & contemtores ysitarum. Nec ve-tò audiendi hīc sunt illi, qui odio superstitionum ceremoniarum hunc temporum & lectionum ordinem optimo consilio institutum temerè nullâq; urgente necessitate in suis cœtibus mutare & abrogare non dubitant. Sed enim hi non minus hoc nomine reprehendendi sunt, quam Thebanus ille Dithy-ramborum scriptor Cinesias, qui semper festa populo contra-

Ad Phil. 3.

ria ce-

D E D I C A T O R I A.

ria celebrabat. Quando enim populus Atheniensis leta, tum ipse funebria festa agitabat. Firmiter itaq; statuamus oportet, hunc nostrum ordinem in tradendis Euangelijs & Epistolis, ut vocant, nequaquam immutandum, sed omni tempore retinendum esse. Verum enim uero non sufficit hunc lectionum ordinem obseruare, nisi etiam quilibet Ecclesiastes certa & eruditam quandam Methodum in explicandis lectionibus Euangelioru[m] teneat. Ad curam enim recte tradendæ feliciterq; propagandæ doctrinæ cœlestis in primis quoq; p[ro]tinere videtur facultas ordine, dextre & perspicue docendi. Qui enim *αὐθόδως*, nulloq; iusto ordine conciones suas cōscribūt, easq; ita ad populū habent eos, effutientes videlicet quicquid in buccam veniat, nullo, aut paruo admōdum cum fructu suorum auditorum docere, maleq; præesse Ecclesiæ cùm rationis, tum quotidiane, proh dolor, experientiæ testimonio abunde constare videtur. Hinc Apostolus Paulus requirit, vt docentes in Ecclesiâ sint *διδακτικοί*, ad docendum idonei. Et in Epistola ad Timoth. hortatur & obtestatur omnes Ecclesiæ Doctores & ministros, vt studeant *ορθομένων τὸν λόγον τὰληθεῖας*, hoc est, recte secare sermonem veritatis. Quâ loquendi ratione procul omni dubio respexit ad sacrificia Testamēti veteris. Quemadmodū enim in veteri illo sacrificandi ritu consecratæ victimarum carnes non quoquo modo lacerabantur, sed certa arte secabantur: ita præcipit Apostolus, vt doctrina cœlestis à ministris Euangelijs non confusè, sed iusto quodam ac legitimo ordine distribuantur & explicetur. Vnde Socrates apud Platonem recte affirmat, se tanquam Dei vestigia secuturum illum, qui modum & rationem recte partiendi doctrinas nouerit: monens nimis, vt docentes in ipsis articulis membra doctrinarum recte secent, ne vt mali coqui ea frangant & dilacerent. Cum itaq; tam ex sacris quam profanis literis manifestum euadat, ordinem in docendo nequaquam negligi posse, ecquis tam vecors esse poterit, quin animaduertat, utilissimum maximeq; necessarium, atq; adeò salutarem laborem cum suscipere, qui certam aliquam rationem ac Methodum docendi in Ecclesia, & textus Euangeliorum antiquiorum perspicue explicandi

E P I S T O L A

demonstrare conetur? Ut ita hinc constet, cùm omnibus hominibus, quibus vera Dei agnitiō salusq; ac beatitas æterna curæ est; tūm vērō præcipuè ministris Ecclesiæ, quibus necessitas recte docendi populum diuinitūs imposta est, gratas & acceptas esse debere lucubrationes eorum, qui Enarrationes Euangelicas, quas Postilla alias vocare moris est, certa, dextra, & perspicua Methodo nobis tradiderunt. Quæ cum ita sint, non frustra tam crebris votis, eiusmodi enarrationes in lingua Boemica extare, ab ijs, qui Augustanæ Confessioni addicti hinc inde in Boemia & alijs conterminis prouincijs degunt, hactenus expeditum fuit. Etsi enim non adeò multis ab hinc annis minimus doctissimas Euangeliorum Dominicalium Enarrationes Reuerendi & Clarissimi viri, Dn. Martini Philadelphi Ecclesiæ Oppauiensis dñmnyçꝝ primoris procuratione Illustris ac generosi Dn. Dn. HINKI SENIORIS BRVNTALSKY, Baronis à VVERBEN, &c. in Moravia excusas, & in publicum emissas esse: paucitas tamen & inopia exemplarium tum temporis prælo subiectorum copiæ emptorum, & auditati satisfacere haud potuit: siquidem intra exiguum temporis intercedentem omnia distracta & diuendita fuerunt, vt longo iam temporis interuallo à multis noua illarum Enarrationum editio expectata & desiderata fuerit. Multorum igitur iustis precibus & querelis tandem cō adducti sumus, vt sine mora de novo recudendas illas putauerimus rem gratam D e o , salutarem Ecclesiæ ipsius facturi. Cum vērō nosmet linguae Boemicae nota gnari & experti essemus; cum quopiam amico nostro, quod optimè Idiomä Boemicum calleret, egimus, nostrosq; precibus eō adegimus, vt nobis operam suam in priscæ editionis tum re cognoscendæ, tum emendandæ labore procurando locare haud grauatim voluerit. Atq; cum vetus editio innumeris propè mendis, quæ primū destinati huic operi excudēdo typographi culpa vtpote linguae Boemicae prorsus ignari in opus illud irrepserant, scateret, id in primitis huic nostro amico curæ fuit, vt Enarrationes istæ à mendis, quoad eius fieri posset, repurgatae in lucem emitterentur. Neque vero solū mendas istas innumeræ è veteri editione tollendas, sed non-

nulla et-

DEDICATORIA.

nulla etiam accessione eandem augendam curauimus, vt ne quid omnino decesset, quod ad illius Operis perfectionem & consummationem pertineret. Duæ enim Conclaves, quæ in priore editione non reperiebantur, vna scilicet de Transfiguratione Christi in monte Thabor, altera de festo S. Michaelis, Germanicè quidem habitæ Lipsiæ à Reuerendo iuxta ac Clarissimo viro Dn. Georgio VVeinrichio, SS. Theologiæ Doctore, Superattendenite ibidem & professore publico: nostro verò iussu in Boemicam linguam traductæ huic novo operi insertæ sunt. Quo in genere nos haud paruum operæ-precium fecisse, & siccirco non paruam quoq; gratiam inituros esse ab ijs, quibus eruditissimis his Euangeliorum Enarrationibus vti deinceps & frui contigerit, summoperè confidimus. Summo tandem fastigio huic nostro operi imposito, Generosi & Magnifici DDD. inueterata eademq; laudabilis consuetudo nos hortabatur, vt deliberaremus nobiscum, cuinam in aliquo dignitatis & excellentiæ gradu locato idipsum inscribere potissimum oportet, eam omnem deliberationem à GGG. VVV. MMM. incisam planè ac sublatam gaudemus, vehementerq; lætamur. Etenim multa minimeq; letvia rationum momenta occurrabant, cur sub vestro nomine Enarrationes has Euangelicas denudiam excusas in vulgus exire sineremus. Nam cum nihil nō obnoxium & expositum esse soleat morsibus Sycophanticis, hoc opus nostrum nisi contra illos munitum ac stipatum auctoritate & potentia in lucem exire nec posse, nec debere putavimus. Quis verò nescit, quanta sit GGG. VVV. MMM. hinc inde apud quām-plurimas exteris gentes existimatio & auctoritas? Hanc enim nominis amplitudinem VVV.GGG.MMM. peperit cùm Generis vestri cláritas, tūm insignis illa optimarum artium cognitio cùm maximis clatissimisq; virtutibus copulata, ob quam in primis tot gentium oras nominis vestri gloria famaq; peragruit. Cui verò non constat de religiosa VVV.GGG. MMM. pietate, de ardenti studio conseruandæ & propagandæ incorruptæ veritatis coelestis, quam Augustana Confessio complectitur? Testis huius rei est inter alias nationes tota Germania, in primisq; in illâ Academia Vitebergensis

EPISTOLA DEDICATORIA.

veræ ac sinceræ religionis assertrix acerrima, in quam tanquam ad mercaturam omnium bonarum artium ac disciplinarum ante annos aliquot profecti, & culturam ingeniorum vberissimam, & sanæ religionis fructus amplissimos percepistis. Ex quo sanè omnibus facile patere arbitramur, VVV. GGG. MMM. quemadmodum eiusdem nationis similisq; religionis participes & consortes sunt, cum prænominato Illustri Barone beatæ memoriae, primæ & veteris editionis horum Postillorum procuratore liberalissimo, ita omni iure alteram hanc & nouam editionem ad VVV. GGG. MMM. deferri. Quocirca VVV. GGG. MMM. has Enarrationes Euangeliorum Anniversariorum sine omni hæsitantia, humilimo tamen animo dedicamus & offerimus, & easdem, quâ possumus & debemus, subiectione obnoxie rogamus & obtestamur, vt hos labores in patrocinium suum suscipere, nosq; suâ bencuolentiâ clementer complecti dignetur. Quod reliquum est, æternum Deum, Patrem Domini ac Saluatoris nostri Iesu Christi, toto pectore oramus, vt GGG. VVV. MMM. in constanti & heroica confessione veræ & incorruptæ religionis, in Confessione Augustana contentæ, vsq; ad extremum vitæ halitum conseruare, easdemq; vna cum generosissimis coniugibus soboleq; charissimâ quâdiutissimè saluas & sospites pro diuina sua bonitate præstare, lærisq; successibus, & omnibus beneficijs animæ & corporis ornare dignetur cumulatissimè: id quod faxit propter Filium suum unigenitum μεστην καὶ ἵκετην ἡμῶν. Cui cum Patre æterno, & Spiritu Sancto sit laus, honor & gloria seculis infinitis, Amen. Datæ Lipsiæ, pridie Natalidiorum Christi, tñ Σωτῆρος κόσμου, auspicatio auspiciantium annum 1600. cll: quem, & secuturos etiam in numeros, GGG. VVV. MMM. totiq; adeò Reipub. Christianæ felicem fortunatumq; vt esse largiatur Deus vs opt: & max: veris animorum gemitib' votisq; supplicibus cuncte inuocamus.

GGG.VVV.MMM.

obsequentissimi

Elias Hyborefsky è Rostav, E
Tatianus Hr : E c.

IN PL-

EPIGRAMMATA.

IN PIVM, SACRVM, ET
VTILE OPVS MARTINI PHILADEL-
PHI DENVO RECVSVM.

PRævia diuini luceni BO I E M I A verbi
Monstrauit nobis, artis & omne decus.
Iustum est ergo, frui BO I E M O S luce vicissim,
Quâ fruitur ductu Misnica terra DE I.
Relligione igitur Misnenses atq; BO E M I
Iuncti, vnâ CH R I S T V M mente fidéq; colant.
Hæc vtriusq; D B O grata est consensio gentis,
Quam pietas, CH R I S T I recta fidésq; parit.
Huius perpetuó sit clara professio nenuis,
Saxones Augustæ quam sonuere Duces.

Lipsiæ MATTHÆVS DRESSERVS D.

AD ORNATISS. VIRVM, ET AMICVM

SVAVISS. RECOGNITIONEM EDITIONEM QVE PRAE-
santis operis procurantem, Epigrammaton

Doricum.

Pειραθεὶς πάλιν αὖ ξύγγραμα τόδ' ἐγκεχαράχθαι,
    ω. Πέπον, ἐναέτας Πατείδος ἡγε φέρεις,
ξύμφωνον ξύγγραμμα δεοπνεύσοις γραφαῖσι,
    καντυχέσσι Φαντὶ τὰ ποτὶ τᾶξα τηίβοι.
χειροεβήστεν ξυγγε θείλατον ἐκτετελέσαει
    οφειλ, ιδὲ χαρεῖς ἀδομαὶ ιδὲ σκαρεῖς.
προΐκα πόνοις τοισθεων ισόρροπὸν αντικόμισθε,
    τῶς τ' ἐπευχομένως, Χειστὲ λυτρώτα, σάω!

E I V S D E M M E T A P H R A S I S.

Vōd satagis præsens, auctum publicare, volumen,
    Rem gratam Patriæ, Vir per amicæ facis;
Munitum librissq; sacris geniōq; volumen,
    Celsāq; quod rectam monstrat ad astra viam.
Id quia te video feliciter absoluisse,
    Pertentant animum gaudia vera nūcum.
Mercedem tanto dignam sudore repende,
    Lectorēmq; piūm, Christe benigne, bea!

Ioan. Siglii Hallens. Sax. opt. artium
ac disciplinarum M. in Acad. Lipf.

ALIVD.

Guras sœpe pio tales quis pectore versat;
 Imbibat an tutò dogma, LUTHERE, tuum:
 Cùm diuersa trahat cœcas sententia mentes,
 Et singant cultus secula quæq; nouos.
 Verùm non homini, sed CHRISTO semper adhære,
 Est (velut ipse docet) nam via, vita, salus.
 Huius Germanus, quia pendet ab ore, Propheta,
 Nec mentis profert somnia cœca suæ:
 Quis non malit ei se credere pectori toto,
 Quàm male fundato dogmati habere fidem?
 Nil valet in superis hominum sapientia rebus,
 Se licet exactè cuncta tenere putent:
 Plusquam at Cimmerijs miserè est immersa tenebris,
 Ut clare Pauli scripta diserta monent.
 Hic labor id circò PHILADELPHI fertur in auras,
 Cùm recitet Christi dogmata sacra piè:
 Namq; voluntatem illius sic tradit aperte,
 Pastorem ut sequitur credula semper ouis.
 Hunc librum peruvolue, BOHEMIA nobile regnum,
 Monstrantem, quæ te ducit in astra, viam.
 Is, precor, ut, CHRISTO duce, rura Boëma peragret,
 Importans multos, pectora sancta, polo.

M. Jeremias Siebeneicher Hirschbergensis Silesius oī Oprias èvena.

SS. Gro.

Předmluwa.

W. Grozenému Pánu/Panu

Hynkovi staršímu Bruntalštému z Urbna / na Bruntale / Goldstechne / a Venwanowich / u. Gehomilosti Chysare Rjimského, Rudolffa Druhého / Vherstého a Českého / u / Krále / u / Radé / a Hentmanu oswisencého Margrabství Morawského / u.

Od Boha Otce milosti Krysta Gezijse, potoge / a posvěcenjs spo-
lu y požehnání / sevším Alučastensivm hojných darů Ducha
Swatcho / zdraví dlauhého / a Spasenj věčného / Modlitbae
winhuse / Srdečně žádá / a v přísně pírege.

Selikých časů w Swětě: Wysoce-Brže-
ny Pane/Pane w Regimentu Sprawy Swětské w vrchním stup-
ni postavený: Vicens a wzeńsenij Lídé / yak w swětském běhu, při
věci ginhých Lidi, Mrravům / Rozumu / Maudrosti a počestním
Obecnjm a Městským Rjádum: Tak také a nadeo bedlivěgij w
Chrkewnsim powolánj/bud Swatich pijsem w wykładáns/ berouce
předisebe práce / obyčejně taková swá vicens w spisu vwozowali / a rudy potomkum
swým k Rozumu / k Rjádu / k Mrravům / k Wijse / k Pobožnosti / a k Počestním Et-
nostem znamenjte napomáhali. Kterýžto nechvalitebnýss a neystarobyleňss obyčeg
sám Duch Swatich řeze Apostola wysoce zvelebuge / kdež dí: Čožkoli předepešano gest/
k nasemu naučenj napsáno gest/ abychom řeze tryeliwoſt a potěſenj pijsem naděgi mē-
li. Na giném mjsíce Apostol opět swědčí: Kterak wſſeliké pijsmo od Boha gest wdech-
nuté / a vžitečně k naučení / k crstání / k naprawowáns/ a k spráwě kteráz naleži k spra-
wedlnosti/ aby byl dokonalý Člověk Boží k wſſelikému ſtutku dobrému hotowý.

Wedle toho starobylého ſpůsobu a Obýčege/ abych ſey yá geden, ač y nežadněy-
ší Kopáč na Winnicy Páně, tak zachoval / a Kázanij swá z mnohých a S. Kněh Slo-
wo od ſlowa ſpisovánjm ſebraná / y w Slavoných Chrkwisch / kdež gsem za počádním
powolánjm ſlowo Boží kázával / a w Městě Oppawě tedy za několik Leth w Kofte-
le S. Gijs tař hřimnau těſjim / w gedenku Knížiho viveda, Chrkwi k Díjku wubec
wypustil: Častokráté gsem za to snažně žádáwan / netoliko od svých přátel / wěrných
poſluchaců ſlowa Božího / a prawých milovníka Gezu Krysta Pána nasscho:
Ale také y od předních vzácných Panům / kteříž gſau mne za swého živobytí včiti po-
ſlachávali.

Yá pak gischnilosti Panům tak vzácných býwage, a poslavád gſa wewſsem ná-
ležitěm poſlussný: Tudiž y pobožným poſlaužiti wſtutku hotowý: Wſsak týchž žádo-
ſti k sobě přiziti wždycky gsem ſe zbraňoval / d Prýčin: Něco mne k tomu nedospělosti/
nevěčnosti / a Ingenium ſpozdilosti / obáwage ſe přitom y wſſetěnosí / wěda o velmi
mnogých ſpolu-Bratřích / kteříž mne w vnaenj / w wtipu / w wžněſeností y w wěku/

Vítelov
swávění o
starodávní
obyčejně u
Spisy vwo-
zowali.

Roman. 15.

2. Timot. 3.

nadeo

Předmluva.

nadto w Dájich Ducha Svatého daleko přewyssugi. Mimo to v sám gsem za nepo-
třebné saudil / vše Postylli množiti / a zvláště oswíceným Mužům / týmž Weslem
Lodice Čerkve na Mori Svaté a Poreu napomáhajcím, se rovnati. A vssak yak
prošbami / tak v o půgiku Postylli od myssich v stavu kemně poschlájm / gsa často
ohležován/a ginhmi příčinami pochybowán: počal sem gineho vmyslu nabývati / a
pomalu weylady těch S. Textůw w gednu Knihu vwozovati započaw / s nemalau
prach (bad věčná Chwala Pánu Bohu) gsem gi dokonal: vssak ne bez znamerstého/
a me chudé živnosti nerovněho, nákladu / Na přepisování / a po mnohých Městech a
mijstech mezi vcené Muže k přehlednutí té práce své poschlájn. Nechcete zagiště na
své hlawě wssho žawazowati: Ale raděgi / Saudu / Smyslu / a Radd w Vměni
wznesených / a w Čerkvi stussených Mužů / Otciu / a Bratři vposlechnauti. Z ge-
gischž to vstních a listovních mnohých Chwál, této Knizze dáwaných, nemalo gsem
se potessyl / v w prácy posylnil: A že nebudu z Čyhly rysslawosti finhwati: Ale milo-
wnskum Spasitele Pána Ježiša Krysta (zvláště tém / kdež w svém Jazyku Slova
Božího vprjmě kázaneho mjei nemohau) tauž swau ac nehodnau prách slaužiti, gsem
porozuměl.

Wyznání
Vary/ Vla-
boženské/ a
Včem: Spis
sowatek těs-
to Knihy.

Co se pak vcení mého w této Knizze položeného dothie: Wyžnádám před živým
Pámem Bohem / w vssim Světem / že gest samo vcení Syna Božího čysté / pijsmy
Svatých Proroků / Apostolků / a prveenj Čerkve Otci: Také hlasem Boha
Otce z Nebe, zázraký Pána Ježiša Krysta / a vyslém předrahé Krwe geho: Tudiž
také Ducha Svatého w Apostoly sešlánjm: Až v ohavnými Smremi gegijch / a
wssch Svatých Mučedníků Krvi specielené. Kteréžto Vcení obsaženo gest hlaw-
ními a zrečedlnými Artykulii CONFESSIONE AVGVSTANA, totž: W Spisu/
swaté a slawné paměti Čhári Karlowi Vátemu / w Augspurku při vereyném sném
Rijském / od Knížat a Čerkv Evangeličkých / Léta Páně 1530. podaném / a tu při
též Snémě od welebnosti Čhatské oswobozeném / a malo něco dnůw / před Smrti
Svaté paměti Čháre Ferdynanda w Wjděnském kostele, Léta 1564. publikovaném /
dopouštěje Svatost Vecere Páně pod obogi ptigjmati / a toliko gedni druhých pro
Náboženství necupiti / by pak takový Člonek v nějakém dominění w Náboženství
vš gineho se dělit, poněvadž ne činové Náboženství / ale Páně zásluh množství / spa-
senia čin Lidi věřej.

Gestližby se pak komukoliž z Lidí / kázaj má w této Knize čtauchmu, všdělo
bhti něco Pijsmu svatému odporného / bud snad bludně a nenáležitě položeného:
Těch kterž se A v CONFESSIONE AVGVSTANA přiznávaj, proshym, aby to rozlu-
měho zpozdilostí, přehlídnutí a omylení přicli. Non enim omnia possumus o-
mnés. To gest:

Neb ne vždycky wssco wssyčni / Můžem vmiti / spraviti /
Z Mdloby svého přirození / Dokonale vyřiditi.

Scimus etiam nullam cuiuscunq; operis editionem, tam posse castigate prodire in
publicum, quin multa sit diligens Lector inuenturus, quae emendationem requi-
rant. Témoto sowy přiznává se geden z Osvícených Doktorů w své Knizze, třic:
Kterak žádná Kníha tak vmele na světo nemůže vyjiti: Aby w níj bedlivě čtenat
nemohl něco k opravě potřebného naziti. Nadto já sprostný / Nechc se za to syděti /
můžli kdo co opraviti.

Těch pak gesto smyslu nassho negsan žádám: Kdeby se gím něco nelišilo / aby w
tom toždji Náboženství mezi nimi a námi poznage / na mine se nehněvali / jako v my-
na ty kterž se s námi nesrownávaj, se nehoršime: Vědouce gž priwé z spisu kněh
řemět nesčistých / w kterých Artykulích / a w čem se gedni od druhých dělijme / a vssak
k gednotě Spasení swazkem Lásy se wespolek spogageme: Tak je se (mám zato) nebus-
te potřebj odporným Stranám o něco semnau hadrowxi / onž pakého bludu nového

z té Knihy

Předmluva.

z té Knihy mi připisovat / poněvadž tam nic nového / cožby prvé dobré povědomé nebylo/nem je psáno/colko hlavní Artikulové CONFESSIONE Augspurské/weylady Tertium Ewangelij Němečných a Švábských obšreněgj podle náležitosti se myslivélegi :
Daloj IN DUX LOCORVM COMMUNIVM dale položený ukazuje.

Summat / ak v toho doložím / že se na střeze v této Knize / také od růzech bludků a
Selí Arrianistických / Novotřídních / Sakramentářských / Ewingistických / Flakistických / odenzugi. Anobrž se v těch zdrozugi / kteréž snage pravdu / vysak chce, bud
Prebendanti nagati / neb vahm koltu obvyklem / zgewené bludy rozhwagi / a pochledně
se Světu žalibovati / v zgewené Nam v Náboženství / a hřeky v obrotodni, dostávat
se snažugi. Nad-to pak těch se stranym / gessio bezpotřebním elachánym / nepříjemných
haněným / ginch odusuzováním / a mrtvých na pokoji nezanechávaným / Slovo Bo-
ží v rauháni / pobožné l' zhorskovaný / podogne l' hněvu / v pekály l' svádě přivozugi /
a swazek Křesťanství lásky rozhvagi / ale v růzech genž od hřeku l' pokání / a od poz-
dnalých bludů l' pravodě se obracugi / také pořez, svornost milugj, Čtuostí Šváte
oblivugi / a samého Vána Grjisse slávy vyhledávagi : Takových, pravým, vysoc
sobě vásym / p. za ně se v Čírkvi vymysleným vystavěném modlím. Nebo se v
tom počtu v já nevyzadněgssj titul Váne slavym. O den mi to můg nepřimlosti
měgssj Bože / ponějene proshym / abyh čivým pravým a věrným Číctelem / sevšemi
posluchači Vrádu mému řečenými / až na věky byl / a zůstával. Poněvadž he
mrtví v Hrobách : Ale my genž gsme živí chváslmé tebe,

Potud gis tchdy / oznámení příčiny Spisu této Knihy : Také vyhnání Výry /
Vicni / a celého snyšlu svého : Gis dale l' Wassimilští Vysoce-Drožený Pane /
Pane můg milostiwy, s tanci Knihau se obracugi : Poněvadž gest opět mezi Filozof-
fy v Theology vzdycy ten obyčeg býval / že gsau netoliko Knihy spisovali : Ale ge
také pod jménem slavných Potentátův Švěta vypausili / a gím ge vstavou Dedy-
fach wázne připisovali. Daloj pak Nebeský Monarcha Iesus Christus toho
nezbranuge / ale strž Duch a Šváteho schvaluge. Nebo se v S. Jeroným v weyl-
adu S. Václav záchowal / když Paulinovi Kneži / a Dezyderiassovi Biskupu ap-
prácy svau : A Lukáss Ewangelista Thcophilovi Vánu / a Čírkve Ochránce pod-
statnemu / Knihu Skutku Apoštolských přiyogil / a dedykovali. Za tím tchdy pů-
vodem / a tým starobylým obýcigem : V já nehodným tuto Knihu / ke Čti a slá-
vě P. N. G. R. v k výšku Čírkve sepsanau / Osobě / Oménu / a vysse sta-
rožitně-wzácněm Rodu V. N. Pane Heyenlane, oswijeného Marg-
rabství Moravského, připisují / Al pod podstaenau Ochranau
Wassimilosti / jakožto od Krále Nebeského l' tomu zřízeného prostredka /
vubec vypausilim / a tanci svau ačkoli nehodnau / Ale velmi nesuadnú
(a dá to Ván Boh je Čírkvi velmi vžitečnau) Prách / CVM SVMMAR E V R E N-
TIA dedykugij. Nebo že se Potentátum, a Mohautnosti / Rodu / Brády / a staro-
žitnau wzácnosti vyzněným Panům / Knihy l' slávě Boží a Čírkve Páne l' vzdě-
lání spisované / dedykugj / a pod nich vysoce-důstognými gménym na Švěto vydáwa-
gi / a vubec vypausili magi : Tyto příčiny oznamují :

První : že gsau oni Boží ženj / Námesklowé / srze kterež věcný Monarcha žde
svau Čírkvi chráni / opatrige / zastává / sfedruje / živí / a pokojem obhražuge. Daloj
pak nevyzadněgssj poctu Vánu Bohu Vrchnosti čin / když Syna Božího Krá-
lowství rozhiskovati napomáhagi / a dwořu geho na gruntech svých Hospody přejij.
Nebo gím y sám Král Nebeský poračí / srze Isalaſſe Prooroka řkauchho : Regas
erunt NVT RITORS TUI, & DOMINAB eorum LACTRICES TUAE. Králové budou
Pěstaunové twogj / (milá Čírkew) a Královny Číruhy twé. Opět v Bialmu dí

Psalm. 117.

Dedyková-
ná Kněž no-
vých wzá-
cným panau
přejímy.

I.

Esaia 49.

Příroda

Předmluva.

Psalmo 2.23.

Prorok Království: Ec nunc R. a. o. s intelligite, erudimini qui iudicatis Terram. Servite Dominum in timore, & exultate ei cum tremore. Oculamini Filium, ne quando irascatur Dominus, & pereatis de via Iusta. A protož Králové rozměry te/wyvěce se Šaudcové Žemství, a flujte Hospodinu w bázni, a weselte se s těšením. Liberte Syna/totí: Milosti geho se poddajte, a s všechností gen za Krále přejměte, aby se nerozhněval / a zahynulibyste na České spravedlnosti. Item: Pozdější králové říše Římská Bratři svých/a wegdeč Král Sláwy. To gest: Otevřete pravde svobodu, a přijďte na gruny mase. Izay, Christus Pán Sláwy. Tak gsaú wérné slaužili Hospodinu/David, Salomon, Iosaphat, Ezechias, nábožný Židovský Králové. Item/CONSTANTINUS, THEODOSIUS, CAROLVS MAGNUS, FREDERICVS Barbarossa, FRADINANVS, MAXIMILIANVS Secundus, Slavný Křesťanších Čísařové. Kdyžto počtu slavné připomí se může Čechomilost. Císařská RUDOLPHVS SECUNDVS, Pán násť neymilosítevěgss. Item/ABDAS ABELSON, DANIEL, PIETVS Secundus, Kterž se k Čísaři Fraganovi Lissowé za Křesťany přimlauval v množí větřenství / a města Čísařská w Krájinách držích Heymanové: Kterémžto Hauffu nepochlebně připisugi, a tři ruce Knihu potomním Křesťanům w známosti vwozují. Vassimilost neymilosíss Principate Osvojencho Margrabství Moravského Páne Hechtmane.

I.I.
Ochránců
proti žárlivým
verhacím
potřebným
gest.

Druhá: Aby Spisovatelé a Skladatelové Nových Kněh, vnuknutím Dušcha Božího, hráli sobě k tomu napomoc, Patrony a Děfensoru, Pány podstatné/ proti Kuhacům a vrhacům/závislostníkům a kleveníkům. Poněvadž žárlivitě ne-příčestivo přesrozeným během na cyží dívák těžce hledí / a stěsí/bud chvalitebných prách blížnemu neprege: Sebe pak sami / takoví všeměsni Smichohlawové/ až pod Nebesa vyvesti/y w počet Bohů (překladem Denetra Krále) vepsánu byti žádag: Nakož onen powěděl: Suum cuique est pulchrum : Alienum velut patens Sepulcrum. To gest: Každá Lissa swau vlastní Růži chváliji/

Vlk práv: Zé mu Veran Wodu kaj.
Opět/gest ihměr rukami malawé tote/ což geden; Všených napsal/čla:

Est multis pariter mos omnia dicere contra :

Sed non est similis , dicere recta labor.

Obýceg gest Lidi mnophych,

Sei sami nemohou býtii/

Ostaliwiti prách ginhych/

Toč neyspis simegi týpiti.

Což Slavná gmena Potentátů w Knize položená přechowávagi/ a hancum/ vrhacum slamy zapárovagi. A protož se k té druhé příčině nové Kráži pod gmeny wžáctných a podstaených Panů wubec wypaussieg).

Třetí: Aby Spisovatele Kněh sami sebe, y prách svých při obecném lidu, w nějaké neshrobodě/a w zlém podezření nenechali/wedle keci Syna Božího: Kdo dobré skutky činí/ přichází k Světlu/aby na světlo zgewenij byli činové geho/ kteříž w Bohu činěni gsaú.

Ctvrta: Pro vžácnost a hodnost těch Osob/ gimiž se takové práce připisugi. Nebo množiž Slavných Panů gsaú těho svými hrdinstvimi činy žaslaužili / aby takovými Dedykachmi potěnij/a spomínáním gegich Slavných Gmen/Rodů/Mohutnosti/Vrádů/Ceností/a vženessých Skutkuw/lidu obecnému/ y potomkům/na časy wětne řečené, w známost tudy vwozowaný byli: Nakožto ti/kterž wětne památky v Lidí žaslužugs/ až y po svém pohřbu předce živij w Světě zůstáwagi.

Pátá Příčina dedykovaný Kněh: Aby také powinné vžánosti/ za dobrodinství přigata wšechnost/y vžácné sfernosti gedni k druhém/tudy skutečně dokázali.

Wedle kterých překladných obýcegůw/a gmenowaných příčin/y yá Kaplan Vassimilostí nehodný, na Světlo tisknutjm, wydáwage svemu Národu Českému tuto

III.
Ioannis 3.

IV.
Wzchnost
Církvi pro-
spěšná gest
wětne pamá-
tky hodná.

V.
Přání: pro
které se ráto
Božíha rati

Kníži/

Předmísto.

Knihu Wassimilosti Vysoce-Páne Heytmanc/Páne můž milostivý/ a
připisuj/ ved v kufu/a to i příčin ezechio:
Přeone: Pro vyvězenost kossitichho/ a gíz idice nezli od Šessi Šer Čechi/ a
roditichho Rodu/ a Panského Stavu/Wassimilosti Pánku/ Panu/ a Brat/ a
Zatím hned pro v zácnost Osob Wassimilosti/ a přednost Brudu Heytmanského
hab Ostroženém Margrabstvím Morawskym. Také podstatu prchodu této me-
Kruze snázeg spúšbencho. Nech je zogisse veliká strana Světa zoh nepovědomí:
Kterak z Boží milosticechho Lee/ Náměstkové geho welebnosti Císaře Rudolfa/ druh-
ho/ Pán na nás všech nemilosíw gissi/ Obadto z Starosílneho Rodu Siedmi-
lofi/ Pánku/ a Urbna/ Pán Heytmane/ Wassimilosti Širokého hogneho/ rodne-
ho a velmi bohatého Margrabství Mprawského/ a Gehemilosti Pán/ Pán Jan
Starší/ Urbna a na Husicíne/ Pán Starý Wassimilosti/ Knížeství Vypravite-
ho/ hariszti býti/ a chvalitebně se w svých Bládech rediti rácte. Protož nevoty-
buji než jen neprátele w překážce vmlknau/ a mnou w Čechách/ w Morawě/ w Slo-
váckach/ w Slézku/ tím schopnegi k této Knize sahnau/ a w ní rádi čisti budou/ proto
same: Když gi k Slávě Syna Božího sepsanau/ a k ochraně říši v zácnemu Rodu
a Směnu Wassimilosti oddonau/ spatrj. Naposledy přivedla mne k tomu má
powinnost: Pro dokázani několiko odemne charenského Služebnika Črkewní
ho: Ale y od nás všech Kněží Ewangeličkých/ k Osobě Wassimilosti vysoke
vážnosti/ odkudžby několiko domáck/ ale y dalec/ nynegssi y potomni/ poznali/ že Oso-
ba Wassimilosti Pán Heytmane/ a Pán Ochránce náš milostivý/ Od všech na-
porád/ obzvláštně pak od věrných Kazatelů/ a nábožných posluchačů w Slova
Božího (gogichžto Modlitby Črkewní za Brchost činěne vstawičně neyplatněgssi
gsau) srdečně/ výřimně milována/ sestrně vážena: a Summau velmi v zácná a pří-
gemná gest: Až gisse Črkew/ id pocholně Hospođe pod větranau Wassimilosti okři-
wage/nemage čim ginym/ (Kroj S. Mlodiléb) a pás/ a tauto Knížau/ kteráž Slavne-
mu Směnu/ a všemu Rodu Wassimilosti věčnau powěst spúšbuge/ Vděčně se ož-
tvá/ a vah/ taky/ ač Papjrový/ vossak před Bohem v zácný/ a Mluvniškum Pána
Gejisse potecbný/ Dárek/ kře mne Pošicka svého Wassimilosti odeslati/ za dobré
gest vznala/ w té důvěrnosti/ že gej voděčně přigjeti/ milostiw ředrowati/ a průchod
gemu swau podstatau spúšbici rácte: Nakrožto Nástroj a Prostředek/ k tomu, ob
Krále Nebeského/ Gezu Krystu/ Spasitele náscho/ zwolený/ vybraný/ a tauto De-
dykacj od Duchu Svateho rádně povolany.

Mohlych gisse y gine inidhe příčinu tuto položiti/ které mne k tomu přivedli,
abych tyto Kožu/ Směnu a Rodu Wassimilosti připsal/ ale abych příliš Papjru
nemnožil/ a leucých neopřesnil/ spěgi vkrátkym/ ač kdo přepěknau/ a zvláště prawdi-
wau příčinu k mluvěni mswá/ tomu řec obširná téžká nehywá/ vakiž di ALEXANDER
MAGNVS Versskem Ewrypidowym. Vossak žawru/ a Pánu Gezu Krystu/
Bohu a Člowéku prawému/ Králi nesmrcedlnému/ vstawičně w Črkwi modljwati
se budu: Aby Wassimilost y Gegimilost Páni Manželku Páně/ y všechnu Rodi-
nu/ slavný Dwür/ a všeccky vlastni z Rodu Wassimilosti, před Ocem svým Nebe-
ským/ žaslughami Smrti své dokonale ospravedlnowati/ Duchem Swatym ostěco-
wati/ w dluhém zdrawi zachowati/ wewsem dobrém rozmnožowati/ w Heroytském
Brudu řiastně sprawowati: Také Rozum/ Maudrost/ Pamět/ Křec sytili/ w Vj-
te Stálosti/ y gine Svate Čnosti/ dariti/ Den ode-dne wjcegi a bohatégi z Požehná-
ní Božího/ Milost a Pobožnost/ také y Mohautnost/ na Vysoke Pány přislusšnau
rozhognowati: Swau p. k Mesyasskau Pravdau, Nebeského Včenj/ Črkwe
Kristiané k vzdělání/ kře Osobu a Brad Wassimilosti říšti/ a pod říšnem rukau
svých dobrotiw chrániti/ y potom věcným Spasenjim w Nebi darowati/ rácti.
Amen, — Tym se milostné Časť Wassimilosti poněžené poručena cínsim.

E ochrané
homolosti
připisuje

I.
II.
III.

III.

Modlitebn
řečka D
icatoria.

Předmluva.

Datum leta od času Narození Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista Českého Vítězstvího Dovoleného Dne Měsíce Června/gimenovitě/ na Den Svatoho Václava. Kteréhož Dne iaké na ten Svátek před Leichy, Věti Svět Českého Bratislavu od Premonstra Šedivnického/Dovoleného Ratiče České/ a První Krále na Slavné a Nejvzácnější Království, Korunu věnčeného Národu našeho Českého/steže Vindřicha toho Oměna Českého Císaře Růžmberkého/ a Moravy do Čech přenesene/ a svatné položení/ proslavu slávnosti/ věrnosti/ Hradistečin/ a plného Ráji protájování Služby/ gsa včiněn: v Kostele Svatoho Václava na Hradě Pražském vyplášení/ a od Engelberta/anch Ludbertha Arcy. Biskupa/ a Kuchmistra Týnského/ v týž den a Hodinu Dovoleného Blatau Koruny korunován ges: Leicha Páně Zlínobeho Olomouc Skope Českého/ Pán Václav Dceř Pána našeho Ježíše Krista/ až Václavského pojedlého věrného Křistiana/ Korunování Duchu Svatoho duchosti. Výrau/ a Slávau ztvota věnčeho oždobi/ Amen

Blessing

Poddaného/ a něhodně
všel Služebný w Českém/

Martin Philadelphus Zamysly/
Rafael Slová Božího České
w Městě Oppaw.

Předmluva

Předmluwa.

Předmluwa ke všem věrným Chřesťením Služebníkům / Slova Božího vprá- vným a věrným Kazatelům : Pro Pobožné- mu Čtenáři.

PER IESVM CHRISTVM
SERVATOREM NOSTRUM.

S. D.

Sest ovessem a býtí má z Slova Božího do-
brej povědomé lidu křesťanskému / a zvláště nám kazat-
elům / Otciowé, Bratři / a spolu-Nápmocných nejen-
chyssi ; kterak milostivý Boh nás / nalo gesti gedincs /
vyskal ro Črogich dílny : Tak se gesti v milosrdenství svém
darmo ; pauhé milosti / vedené Zájemství v Kaddě velebné S. Črogice
zavřeného / v Črogim dobrodinném spůsobu nám Lidstvemu posolenj
zaeviti ráčil. Nebo Boh Otce Nebešký Syna svého gednorozencého
Swéru daroval : a Syn Boží / Slovo svéne, Čelem gsa v činéne / spra-
ci svau všecken Lid, pro hřich Smrti včiné poddanný / k životu nesme-
tedlnosti navrátil. Duch S. pat, třetí Osoba Božitvov / taková dobro-
dinj Swému v známost vvedl / a posavád sluzbou Kazanji S. Evangelia
lum v vědomost věrným Páně vlivzuge / a dary Nebeškými / Smrti
Syna Božího vyšlavenými, včeršej v Krysta podčluge. Odsludží S.
Ján : že tři gsaú řekli svědec i vydávagi na Nebi / Otce / Slovo / a
Duch S. a ti tři gedno gsaú / totiž / v Božitvi / a gedno myslí v spásy-
tedlné Vrády. Boh Otce zagište, pro gedinčho a samčho Syna svého
včino-gednorozencého / vždycky gesse darmo ; pauhé milosti / Zájemství
hřichům odpustěnij / a včiné spasení daruge. Boží Syn, Pán nás S. Je-
žíš Krystus / zašluhami své noviné Smrti / před Ottem včeršej ospra-
vedlnuge. Anž zagište Duch S. zahájí / ale řeče Kazanji Slova Boží-
ho / a knížky zdrobených vychladlivo Pisima S. Záloha obogjho / ořešek
výhrušně Lásce velebné S. Črogice / v Náboženství Lidi mysluge.
Nehvíce pak těchto posledních věků / v těchto gesi (bus Bohuchwala)

Trojice
svaté Vrác-
nám Lidem
z dobrému/
cento gest :

Boh Otce
Syna svého
dal.
Ioannus 3.
Syn Boží
z včiné
Smrti Lid
vyčerpil.
Duch S. o
tom dobro-
dini. Čtvrtev
vyluge.
I. Ioan. 3.

Boh Otce
Zájemství na
mošt pügi-
má.
Syn Boží
zašluhami
Smrti to
obgedlnává.
Duch S. Mi-
lost Boží
včeršejm
přebožitav-
ge.

Předmluva.

Kněž Theologických taková mnohosí / a v nich čísího Slova Božího hognost/ až množ za to magis/ že se gíz ovssem a do-konce má přepsat / a vise nepsat/ saudice tu prácy byti Čírkuvi obžením/ a myslí mnohých skormaucením/ a od Sta potrebučíssich Kněž radočtauch odhořáním: Vízny pak a Nábožensvíj říšsowánsí / a Věci spěcením: Pročež se také na mnohých mísťech Kněž Theologické v zapovídání:

Tlementory
Svět / s V-
čadem Wes-
lebné S. Ted-
dice sobě
stýra.

Však Svět nemaudry/ že sobě s vlastním Dilem Vrādu Ducha Svateho, audiž s Věci a spásyedlným Slovem Božím / anobrž a přemilosrđným Čwětlem Nebeské pravdy / poschystá: s. Kleverami pak Čraktatijsku a Spisstku nescílných / hančiv, roubániv, různic/ swáru / baučel plných / Powyskuge: O žel se toho samému Bohu / v ne-
vdečnem a zhola bláznowém Světu / proč Slova Božího překlás dosti se mítí praviss: Zgewými pak Klamij / a Spisj rauhatovými / kteréž gednij s druhými gužlivě svadi / newiss se kdy našetřit? V Sudu nápoge zdravého čep vřezugess / a z Kolege wožový řal říčebess. Ach, nemilž to pauhá nemaudrost Světa Synuš a Každý světla Syn poznej.

Komu po-
potrebí
magi se spis-
sotati a vů-
bec vydá-
vat / z dale-
šky píjet.

Osaut zagiště důležité / a před Pánem Bohem vzácné příčinn / pro kteréž se slusné vydávaní Kněž nábožných pravodu Božíj s sebou ne-
sachych / nemá opausitati / ani zbraňovati. Nebo Vrād Ducha Svateho Předně a vlastní tu prácy podstupuge. Kterýžto kdyby měl zahálet / mysloby také v milosrdensví Boha Otce / věci a platnost zásluh ne-
winne Smrti Pána Krysta přestati: Anobrž Svět svůj konec vyzeti / a vosem gíz napořád věčná záhuba nastati: o nedopausitěg toho nevdo-
brověnssi Čívatá Črogice.

II.

Deut. 6.11.
Ephes. 5.

III.

Rom. 10.

Podoben-
ství.

Sa. Druhé / Rozkaz Páne poručio Slovu Božímu: Abi netoliko cestám / včeliš / neb inluwením / ale v psáním / a poslaucháním / hojně v nás přebývat. Neb ge vels Pán Bůh psáti na Steňách / řečejích / na prahu Domu / na rukau / na Kažcha podolku / a vossudu před Délma / pro vstavěně vůle Božíj z níjeh poznávání.

Máno tu příčinu gesste v Confessio Křesťanské to činiti / totž / Kněž spisovati / a k potrebě Čírkvi vydávat / káze. Poněvadž vyu-
žuání Vízny / Nábožensvíj / a Spasycedlné Věci z poručení Božího / má se netoliko v Mysli a v Srdci vyzvat: ale také v spisu v věci a žerouč publikovati. Neb Srdcem se včeji spravedlnost / ale všin vyu-
žuání bývat spasenij / díl Apostol. Auz také venuklodové Příseje Svá-
tých množstvím Křížeh vyznanau pravodu co ménij / nybrž gt vise říkau rozličnosti řívrzugi / ořasau dydobiugi / a řidobym rupřm řimyslum rožmagis. Kapodobně jako Mládeček / po svém halčku lidu potišeném Křemelje valedili vandruge / a vjegili dobrych Mistru říkostuge / tati se vmelegi to svém Křemelje vjekviteuge: Tak kovně každý Čílo-
věl / vjegili rožsícných Kněž dobrým, vpríjmym a nábožným vmyšlení
čte / neb čitatí slenyhá / tun se vise z nich / v srdci / v rozumu / v paměti /

v myslí /

Předmluwa.

w myslí / w Víje / w Naději a w lásece oswěcuge. Neb wšeliké písmo
od Boha vdechnuté / totíž s Božím slovem se srovnávají) gestit
vžitčněk včens / k trestání / k napravování / a k myvčenj spravedlnosti /
svědci vyšvolená nádoba Páně o tom.

Za Šetrvatou přejinou / nemá se spisování a wubec vydávání
kněch potřebných zbraniowati pro dary Boží / kteréž Pán Nebeský w
Lidech své milé Črkwe vyzládá / a věrným etiellum gisich vdeluge / po-
dle náležitosti Víry / tak halž tdy gednomu-kazdému ráci.

Poněvadž pak dobrodinni darové Boží w Lidech nepřestáva-
gi / aniž owszem spáti / mřeti / neb se Smrtmi zaseypani dopausiti wagij.
Nýbrž halo se sice dárce darové geho nemohau zapovídati: Tak
se nemá w Volených Božích sice drost Páně zatemňovati / Duch S.
zadržovati / geho dijlo menschy / potlačovati / a do popela žalucovati.
Neb tu všetečnost Apostola zapovídá / kříž: Ne vhasujte Ducha Bo-
žího / w kterémžto gste znamenáni k dni vykaupení. Křiwdouť zagiště a
velikau potupu Čeroticí Swaté čini ti všechtí / kteríž se Božím da-
rům, w spisování pravdosmyslných vyladůw S° písmia, na-odpor-
stavějí. Nebo tudy / což na nich gest / k rozšíření Slávy Boží / na pře-
káze byti se pronášejí. Aniž gest y toto nepovědomé kterak milostivý
Pán Bůh nás ne všecko gednomu dává. A Syn Boží / Král Nebe-
ský / rozdílně hřivony mezi své Služebníky k téženj podélil. Duch Svě-
tý také ne gednostěně se w Lidech pronáší / dávage k Slávě Boží / gi-
němu vniěni / giněmu věymluvnosti / k. Rozdéluge gednomu-kazdému
obzvlášně halž ráci: A zdaliz se patně y w Črkvi Křesťanské to vše
nespatřuge. Vydáme halž tento pělnau libau řecí, ozdobně a siadně:
onen pak neprýgemně / gedno dijlo w Věci Páně konaj. Opět někte-
ří z Včitelu suminovně, krátce / k rozuměni a k složení w paměti siadněg-
símu / Věci Boží vysvětluje. Guh pak dívanau věymluvnosti /
potřebné a nesnadně smysly / pělnými Propověděními / připovídati /
přislád / Hystoriemi a w podobenstvích ozdobami / halo kvižký
protrausenými / své řecí bud spisy vyjadřuge / a vzhledem vžitčně
rozvazuge. Item: Důvěřuj, vniějin a vysokým rozumem oswje-
ní Lidé / z krátkých hlasovních tolku nařízeni porozumíwagij: Vedle
onoho povědění: Sapienti sat dictum: Napověz maudrému / dovti-
pis ke všemu. Ale sprostnij / kteríž ostrých vtipů od Ducha S° sobě da-
ných nemají / ti dosli s vstánsm sotva z obširných řecí smyslu nabý-
wagij. Aniž se také všem Lidem všecko libi / halž w giných věcech od
Lidi činěných / Tak rovně y w pořádku Kázání / bud čehololiw poire-
bného w spisování. Neb gedni spisob krátký a suminovn, bez klatení
rozdíluw / svědec w písem / důvodůw a přisladůw, zachovávagij. Gu-
h pak naprotiv tomu Oblubugi: Quot capita, tot sensus. Item, Vinojí
Včitel; daruw Ducha S° znaje, kterak gednosťná Materia terciu /

2. Tim. 3.

III.

1. Corin. 11.

Podeben
símu.

Ephes. 4.

1. Cor. 7.
March. 25.

1. Cor. 11.
Daromé
Ducha S°
gsau rozhle-
nu w Věce-
hř.

Předmluva.

zvláště pak Evangel : Nedělního / rozličným spůsobem / pořádšem / v rozdílných Artikulích / po částečlách / v pravém smyslu / ne bez znamenitěho Výslu posluchačům může být předkládána : Z toho svá Kázání / ne na jednostkyne (nakož se říká) Kopijo krájeti / neb gednau strunau brnkati zvylá / Quia Ridetur chorda qui semper oberrat eadēm : Alle vysluge smyslu a pochopu jiných se hoditi / proto je Pán Ježiš / Arcy / Biskup nás / v mělčeho včitele Slova Božího, přirownává k Hospodáři / kterýž v měsíci polkladu srdece svého staré v nové věci vyhnášeti. A až v toho doložím : Kterak se častokrát to svírá a poznává / že se správně věci toho doručují / čemu chytřej a vysoce - Věci, za dluhý čas sotva porozumívají. V Kázání pak tý přepěkně věci mluvívají / kteréž Mudrancům řídko kdy na mysl přichází : a častokrát v ēdu Božím znamenitě tím prospívají / čeho se věci vzdalují. Nemluvím však tuto nic na potupu svobodnému věnu / Kazatelům gisí nevyhověním : Ale o rozličnosti darů Ducha S' a o hřívnách / rozdílně od Pána mezi Služebníky Chríku podělených. Což ovšem S. Pawel rozwázív / k Thymoteovi svému toto napsal / říká : Nizádní mladostí svou nepohrdaj. A k správcům Philippenské Obce dí : Nic nečiníte sérze svá / aby sérze marnú chválu / Ale v pokole gedni druhé za vysessi nežli sami sebe magice / a to ovšem pro rozličné dary Ducha Svátého / kteríž se v nechátrněgssich Sluhách Páně nacházívají / a spárovávají.

Knihy Theologické či
sou gest' pos
třeb.

Gestí tehdy velmi potřebné Kazatelům / aby v rozličné Knihy a Spisy Slova Božího vhlídalí / a nako vceličky z rozličných Kvitkův Neděl / tak oni z čítání mnohých Kněží svíce pravdy / a v Návštěvě světla nabývali. Nebo za nemaudreho / a zhola za posetilého ten každý má držán být / kdož se z gedné Knihy dominisvá všemu naučí. Nakož to činí chlubní vsetecní pljštacové / kteríž z rukáva Kázání vyrážají / a ledacos slachage gestě chváleni být žádagají : buď dostana neňaké Materie neb Sexternu, odtud každých rok to samé tolito pljštka / co se mu které Neděli trefuje : Nesetře potřebný posluchačův, a času : anž vj o tom je v Svatý Pawel včii, aby Kazatelsvě v měli sekat Slovo pravdy : totiž na Artikule / částečky / a rozdiely / po té říšiře Kazatelské, a Reguli, genž gest : Cur ? quibus ? quid ? ubi ? quomodo ? quando ? To gest :

Chcessli o výjtkem kázati /
Slovo Boží předkládati /
Zachowayž prawidlo toto :

Odkudž gij dále slussi připomenauti původ v přescinu sebrání a zřízení částeček Textův z pisma Svatého za čtení / nakož se říká za Evangelia a Epistoly / kdmum Nedělním a Svatěčním / přes celý Rok v Náboženství Křesťanském / kteráž se od první Neděle Adventní každého Roku nábožně zase vpadugij.

Proč kterhmu e co e kde e nakož e kdy e to
Věci i vše gest' potřebné.
Sestě : A nebudeš daremně.

Předmluva.

Původ toho z Chríckej Nyctomy gest vědomý / kterak táz věc
hned po Apostolich v ten chvalitebný porádeč gest vvedena / právý
Ducha Svatoho řeče Otce Smrti, Irenium, Tertullianum Cypria-
num, Athanasium, Hilarium, Cyrillum, Ambrosium, Augustinum &
Chrysostomum. Nebo následí Dicioré / genž v Správě první Chrí-
kve Křesťanské / okolo všau a čtě se Leti po Narozeni Pána se sítiveli/
aby tim vjitečněgi slovo Boží Lidu předkládati mohli / vybjrávali sobě
z Díssina S° z starého / a nehywice z Nového Zátona / gisť ēastí Textu /
kteréž k zvysílení posluchačům svým předkládání / zdravým vykladn-
ím věciowali / a ge známosti Boha / Víre v Pána Ježíše / a z Víry
slechenném obrování rovocovali. Až potomně okolo čthrystého Le-
ta Páne řeče S° Jeronýma / k gedné každé Neděli gisťa Čzástka Textu /
z Ewangeliu byla zřízena / a v gisťu porádeč vvedena. Odkladněgi
pak Leta Páne Osmi-kuho sedmeho a Paulo Diacono, od Pavla Dia-
tona, tak říčeného v Chríci Doctora / Ewangelia a Epistoly z knih
S. Octuvijsau vybrané / a k dnu Nedělních a Svátečním přes celý
Rok spočídané. Kterýžto vjitečný pořádeč Cák o s M a c n u s, Ch.
sue Karel veliký schwálil a stvrdil: Také Mandatů rozeslanými ve-
rossedlo Křesťanstwo k zachowávaní potomnímu vvedl. Od kterýchžto
časů až dosud vždykž zase obnovovali / a Kzádem Křesťanského
Náboženství opakovali. Prýčinn toho gsau pohotově.

Prvni: Svate Křesťanské Chríckve toho tak z Ducha Svatoho
narízeni / schwáleni / oblibováni / a za mnoho Seth Let / až do dne-
šního Dne zachowávaní. Čehož gisť nesluší měnit / a tim Kzádem
pohrdati.

Druhá: Aby tim lepegi a snázeji vvedený byli posluchačům k poz-
nání a k spomínávání nejhlavnější Artykulové Věci Víry / a Ná-
boženství Křesťanského / genž se v těch Čzástkách Textů Nedělních ob-
sažugi. Neb gsau tak maudré (osvětem samým vnuknutim Ducha S°)
ky částek Textů za Ewangelia a Epistoly řeče tñ Svate Otce sebra-
ně / až v sobě právě osvěchny hlavni Artykule Víry k spáseni podstat-
ně zdrožugi. Od Adwentu zagišť zátná / až do první Neděle po Svá-
etí Trojici / samé známosti Božíha Víre v Pána Ježíše vyvčugi / a
Číslany Symbolem vykládag. Od času pak Svate Trojice / až za-
se do Adwentu / k řeknutí dobrým / a k všechnosti Božských dobrodin: /
Také povinným Křesťanským Činostem / vatožto k pravému Dvoření

Ewangelia
a Epistoly
z čedliny /
gsau zřízené
od S. Jeronýma.

Vvedené
v roce 520
Křesťanstvo
k sv. od Cy-
riáka Barla
velikého /
řeče Pavla
Diaconus k
Páne.

807.
Sigebertus.
Abra. Buchol

Prok se od
první tles-
delle Adwent
ni každy rok
zase opaku-
si.

I.

II.

Čestem rok-
ník rodił.
wyznání
víry.

Předmluva.

**Vijry živé / Lid vedav / vzbuzují / vyzvoucí / a napomírají. Štěmž
se často obírat / Nemá se Lidem řeckat.**

Sau pak myslí Lidství haleš mňátnové / nechutné / a překusování
proměnných potrav / co Athenský Novinn žádostivé: onoho nezajíží/
a k jinému opět sahají / tohoto nevzbuzují / po jiném dychtají. A tudy
se občho zbašují / co vonek Pes Ezopů z Elaury fus, masoř pro věci
sahage vpuštíl / a tak v Stm svodní řítil. A může se to pravidě o my-
nějších Křesťanech to pověděti / co někdy Thucidides o svých Messici-
nech napsal: Zě gsauce služebniscy nepotřebných nosvých dominěn / a po-
tupniscy přestomných obecných / z moudrosti / v pauhé bláznovosti se vyr-
dávají / a z té služby ne vžitku / ale s kód nabývají. Kotané hale otten
Hyppius Eleas, onémž Xenophon poznámenal / scirijž z dalekých Kragin
do Athenské A c a p e r i a m, ad S O C R A T E M, k Doktoru povíssi. Kje-
cké Země nevzácnějšímu / a odpovědi sancho Appollina Boha v
moudrosti nevšchálenějšímu, když přišel do Kragin
svých dalekých se našorátil. Což se v tém Lídem stává / kterijž Vítězem
slavnau, pověsti rozhlášeným / pro časté opakování gedvosteného
věci Slova Božího pohrdají. Ale Apostol k Chříci Filipenské
pissic dokládá / říka: Gednosteyně svěcen sváni psali, mne se nestenstě:
Neb sváma to vžitelnó gest. Pravdívět tehdy povědno gest ab Epicte-
to: Scire oportet, hominem ad cuiuscunq; doctrinæ cognitiōnem perue-
nire non posse, nisi eadem quotidiè dicat, audiat, legat, & simuł ad vſitro
in vita transferat. To gest:

Wěz každý že všechni vyselikého

Nedogdejs: Ecce bedlivě dne každého/

G tim se budeš obřati/

Pozněnáhlí v něm spolak.

Neb iuxta dictum Chrysostomi: Sicut Aromata, quanto magis digi-
tis atteruntur, tanto maiorem naturæ suæ fragrantiam reddunt: Ita & in
scripturis vsu venit, quanto quis est illis familiarior, tanto magis videre
potest latentem ipsis Thesaurum, pluresq; percipere ineffabilium duriarum
fructus. To gest: Vako dráhē vonné masti/také v Zahradníj a vysse-
lihaká Kořeníj/cum se vosec prsty mnau a trau / tim věci wámž sebe vyr-
dávají: Tak se rovně při písničkách. Sváthých dége:kdo gest v nich zbeh-
lyši/a v číráni bedlivěgssj/ tim také v hohněgssich posloduv / a spr-
sytedlněgssich zboží bywa povědoměgssj. Nebo Lectio lecta placet, de-
gies repetita placebit. To gest:

Cízené věci čimž libost

Prvnássegis často čtené/

Srdchym lidsthy/věci rádost

Dosakrát opakování.

Slaují

Aior. 17.

Thucidides.

Hippius Eleas
Xenophon.
Socrates.

Philip. 3.

Epicetus.

Simile Chry-
sto. in Gene-
sis. Flomilia
12.

Elaují
famá Etwan
wané a jíra
denho Pet
Kládovéh / a
Kondro Pet
jím předlož
u: A toh ač
Studentum. b.
čím: D
pokojnějši
urálního bý
Vlčkové v
dálomec nám
Alquacius i
prarbonam d
Gianutini i
Pabo ce p
Spontini: a.
nemžíkni n
Bingolfo: a
iaria a Eni
Fladon. Njeli
Briquet a za
mírad ten ſ
Colomb. Njeli
al. Cíciato :
iaria au ſtre
Kittmanek
fame Šant
Ferencu Vla
Spontini: a
rane říč do
Rigol: a
pánečko
říčko poča
Ezra říč
míra říč
ale c Šant
famá říč
famá říč

Předmluva.

Slavíj tehdy weli vžitečné Lidu Božinu/každoho Řetu gedno-
stenná Ewangelia, a Ríceci dnuřna Nedělních a Svátečních obnovovo-
wané/a zdravými výklydy wysvětlování. A proče/ maje sobě každo-
denního Počtu a Nápoje neosvětování z Čásl. časů českých / so-
vídáných / a připomínaných Archiklukiu všem Křesťanským / který
se dnuřna Nedělních z Ewangeliem obnovougli / a zase w Slovu Bo-
žímu předkladají/ učináme hyzdit / pobíhat / a gich sobě zosvětlovat
u: A tot gest druhá příčina opakování Textu Ríceci Nedělních a
Svátečních.

Třetí: Děge se to pro poctivý Rázad w Náboženství / wssé wedle
přiležitosti časůw. Poutěvadž zahýše wšech Světské všech svých na-
turálního běhu přihodný čas magis / (yakž Svatoplukin moudrý díl).
Tak rovně w Službách Chríkve / wšecto poctivé a podle rádu , aby se
dálo mezh námi/ Apostol weli. A S. Otec EPIPHANIVS. svědčí rfaue:
Aliquos ritus in Ecclesia institutos esse propter bonum ordinem, & pro-
pter bonam disciplinam. To gest;

III.
w Cyru
má se wje-
cto rádu a
pocitivé díl
Eccl. 3.
1. Corin. 1.

Gsarmáterij činové w Náboženství. Zíženij, pro rčd, sázet, poslussenství.

Neho co gest někdy XENOPHON in sua Oeconomia napsal o Ho-
spodářství: Kterak w něm nic lepšího / vzdobnějšího / a vžitečnějšího
nemá byti / nad poctivý Rázad. Tož se vlastně v o Chríkvi může povíd-
at iži gi k vyzděláni pomoc gest nemalá Čásika/když se každoročně gisých
časů a Svátečních dnův/pamatky dobrodiní wlebně S. Trogice/w
čladem Ríceci Ewangeliu přiležitého/gednomyslně Lidem w wědomost
pivozuguj, a zase w Roci opětují. Čichož kdož z Správci Chríkewních
nečiní / ten Čyneshowí Athenském gest podobný: který gsa russitel
dobrých Rázadův , a dbeňcho porádku / w času žárníku Obce swě-
til Svátky/ w weselj a radosti Města , zarmaucené Tragedie s Cha-
sau svau strojival. K tomu podopbného když se něco w Náboženství
Křesťanském děge / nemíje z toho nežli zatemněns dobroty žásluh ne-
winne Smrti Vykupitele pocházeni / a Pobežným zhorskensi. Nako
kterénu Mladenců ooomu / z Germaniæ do Vlach wandruscymu.
Čije se: Kterak přigda na noc w zelený Čtvrtet do gednoho města / na
ráno ssel do Kostela / aby w ten Den o Smrti Pána Krystia Čyna
Božího prvé slovo Božího slyssel / nežliby se na Čestu wýdal. Kázatel
pak neždchowávage času / Svátku ani Textu Ríceci Božích wedle
svého porádku / wegda na Kázatedlních vykládal druhú Kapitolu
Ewangeliu S. Jana / o Swadbe w Rámí Galilejské. Nad tim gsa
ten Mladence zarmaucen / spolu s ginhmi řzawě z Kostela wysled / ho-
rečena to naříkal / že se když w ten den ne má o Smrti Čyna Božího /
ale o Swadbách w Rádu mluvit. Tehdy předobry u gednomys-
lný Rázad / Čásikh Ríceci Nedělních a Svátečních od Statodá-
sona žezere; neuiaqij se opařířeti : Antij se toho násse Ewangeliistke

Cinesius.

HISTORIA

Předmluwa.

Chrkwe doporučíci. Na kteráto Ewangelia w jakém spůsobu já ne-hodný kázati svá činswám / w tom se pronášim: Ano brž (nemeylímli se) kauto Knížatí mnoho dobrého přinášim / což by n ginij Kázačelové / spolu. Chovateli moji / posluchačům svým, ne bez vžitku předkládati mohli: Ale gestíže mui prách nepohrdnau: Však ač vědš a znájí / že gsem ne z sebe / ale z mnohých Kněž / které vprímně prawdu Ewange- lijkau svysvětlují / táz svá Kázači sebral / a w tuto Knížtu vepsal:

Začí se také nestydím /   Zé gsem w mnohých Knížách zwěděl
Nýbrž se w tom sřídme chlubím: Čeho gsem príve newěděl.

Vyhlučí pak kauto prácy svou samé Boží Slávě / a milostiv- kum Slova Páně poslaužiti / který sobě rádi doma čtau / bud slyšená Kázači opětugis. Vyh se pak Kázačelům vničegssim napotád wšsein iato má Kázači nchodili: Však proto wjm a gisť gsem / že se obecnemu lidu mnohemu hodini / a t' veleknemu vžitku slaužiti budau: Velimi enim meis scriptis sacrarum hominibus pijs prodeſle, & non obesse. To gest:

Chřeckych dobrým poslaužiti   Svým psáním / a nessloditi:

Znaje w tom svou Kázačelskou povinnost / wedle řeči S. Pavla / který dí: Eruditis pariter ac rudibus debitores sumus. To gest: Zarovo včeným / nevčeným slaužiti dlužni gisme. Siquidem scripserunt alij ad institutionem Eruditorum: Ego igitur ad imperitorum & rudiorum scribo. Poněvadž psali gini pro včené: Čehdyt há prostý píssy pro ne- včipné. Chřejc tudí / nač příčinám vchys oznamenávím dosn věiniti: Tak také wždáním této Knížhy:

¶ Předně, ohlášti se a wyznati, Co gsem / a jak kázal? Nebo kází wžacnemu lidu, od Pána Boha mně svěřenemu. Příčemž gsem ne-malo pochybil / jak obzvláště kufsu Satan na mne obyleg má sirkati / z vrhání / a wšech mých řečí w Kázači Slova Božího walchowání, setkanau. Ohauje je Elachy machy / Světské nepořebné Hystorye a sa-mé fabule toliko rozšírwám / dobré hanjsi / a je nakaushy Alopí Tragedi-am, wěc titerněssi nežliby Kázači měla slauri / priwozugi. Besito Dictej / y s svými Syny Arcylhárem zustati musy. Pozná to gedenkaždý / kdož toliko bedlivě w tato má Kázači vhlidne: A srozumí tomu snadně rajež pobožné Srdce / že mi Diábel strze swé nástroje pekelnis křivdu-tinij. Protož gsem za slussné vznal / abyh se Chrkwi Boží z toho uáru očistil / nestydě se Bůhdá za svá Kázači / haložto ten / kdo čině ſkutky do-bré / přicháží k světlu / aby zgewenj byli činové geho: Tak také spůsob a pořádek včenj mého / kteréhož wewsetch Kázačiach svých vžiwmám / wě-řím že tím Chrkwi Páně / k snadněgssimu pochopenj Slova Božího / prospíswám. Nebo každého Kázači mého Předmluwa / ad circum-stantiam temporis, bud na jméno Neděle / bud na Sentencji pisma S. předloženou / se vstahuge / a Summu n Vžitek celeho Kázači

w sobě

Knížha tato /
yakým dle
myslém proč
neb k čemu
gest wýda-
na?

L.

Iou. 3.

METHODVS
POŘÁDEK
SPŮSOB KÁ-
ZAMI W TETO
KNIŽE gest
GEDNOSTĚNNY

Předmluwa.

w sobě zdržuge neb předoznamuge. Za tím Text Ewangelium položený / které Stránce Catechismi pŕináleží / to se všazuge. Také Occasione, totiž Původní swau Příčinou / a Summorum Významem fratrecc se vyjádří. Odkudž plyně a slade se toscho Kázani Scopus PROPOSITIO vel MATERIA GENERALIS totius Homiliæ, o čem se Kázani činí / a který hlavní Arckul Křesťanského Věci Textem Ewangelisticku se vygadávuje. Kterýžto Arckul / na gisť Osly / wedle Stránek Textu Ewangelistického gest rozdelen / a ten každý Rozdíl opět wedle svých Circumstantijs, totiž pŕiležitosti a smyslu / na Českécky pŕes všeckno Ewangelium / ani jednoho slovce neopomíže / se drobi / a wedle svých rozličnosti/vzitky/Naučení/potěšení/Napomnání/Cřestáni/Hořkowáni/č/ ssebau pŕinášegij. Tudiž y Otázky nesnádne/Odpovědmi slusnými se spravují. Také y Slova / kteráž se na mnoha místech w S. Díjsme zdagí ginhm slovum být odporňa / gedna s druhými w smyslu se sgedenocují. K tomu Allegoriemi Duchovního Smyslu skrovne podlé náležitosti/Tez Latiniskými Sentenciami Swatých Starých Otců / a Českými Rytinami/také překladu / a místem Hystoriemi/yako wonnými růžovými a libými Karafiátovými Kwěty protruší: až y barvau rozličných podobenství se vyjádří. Při koncích pak jednoho každého Kázani / s opakovánjem summeownym hlavních Rozdílů / a Rječí / t Slově Pána Ježiša Krystia oddáním/založí se činí. Naposledy také Mlodlibau / t Ržítání bud t Spisvání/Notau wedle času přihodnau / Osin Verssů tolito nebo méně w sobě drží / všecko a celé Kázani se obsahuge / a opakuje. In summa/pilně gsem se na to vydal / abych Chrlwi Páně tauto práct prospěl / a gisťe (až se vyžnám) chtě nesetříl gsem ozdobn Rječi/cestiny/prispovídce/ příslowí / a yako sprymovního poserabování/w nichž se náss Český Národ nyní socha / a vise se na nich nežli na Slovu Božím w Knize jasatvuge: Ale psal gsem vpríjmě / sprostně / tak yáč čísle včenij Slova Božího chci moci/ Quia simplex est VERITATIS ORATIO. To gest:

Pravda sprostnau Křec misluge / Chytrostí se zatemnuge :

Nechceli se pak kdo čemu naučiti: Vždy ale co : a hal každ? muže chceli zvěděti. A potud gesti žgeveni prvnji vmyšl můg / a příčina vydání všebec této Knížky.

¶ Za-druhé: Poníslil gsem tauto Knížku mnohým nedbalým Kněžím / (kteríž Methodum, Spisobu a Poradku w Kázani zachovávat nedbali neb nevěděli) Ježišu/Čzáru/a říšnímu plážati/ cobž i když hale z Kazatelnice měli miloviti. Vmělých nevězim: mybrž prostých t včenij napomínám. Neboť není díswné / že giz Líd při Slovu Božím oslabuje: Poněvadž mnozý Kazatclowé / na své povolání nedbaje / bezně se

při svém

II.

Kazatelů
nedbalým
domlouca.

Předmluwa.

při svém Autabu chowagis / a w Kázanich svých bez gisých počádků/
počátku/ prostředků/ ani konce náš postaviti nevěda / ledacos tlachagi/
co Slijma ē hubě připlawí : některí pak po pijsmích nášo Vhoř po trá-
wě se plazí / onoho drbne / tohoto nechá / gine pochyti : A tak po lusu co
Psy Mrchu trhagi. Když pak nevisece nepristomé hanégi / hluchému la-
gi / mrtvěmu pologe nedagi / tchdáz se neypěknější kázaní cíni týchlu-
bugi. Neníž zájisté diwu / Otcové a spolu - Bratři milí w Krystu / že se ge-
dni od nás odtrhugis / druzí se nám nasmiswagis / Sinij Kachři a Lazyceli
nazywagis / a domácí w žádné svážnosti svých Kněžil nemiswagis. Sa-
mit gsmi svinni : nemůžem toho zapříti. Proč se ne vějme ē a toho ne-
většího díla na Vincie Páně lsně vykonávati ach že se kdy neslydij-
me ē Slnoheny se Kazatel wymíruvá / že nemáže seděti / psati / a při Knihách
dlauho trvatí. O pohled na Rzemeslníky / náš omi musegi w dne w
Noč / Týden do Týhodne svoug Werkstatt všedávati / a bez testucessi
dílo své konati. O ten také každý Kněz gest haný hoden / Kterýžto po-
padna w Neděli ráno Kníži do rukau / ginyini Slovyni rozečepává /
a potom se chlubí / že z toho onoho Autora Kázaní své měl / gesce desíci
slow z té Kníži nemluvit : A tak slavnému tomu Autoru, swau tlach-
nau před nepovědomými geho Kněh / posměch a zlehčení cíni / u.

letem. 47.

III.
Gednomy-
ská Svore-
nost w Vče-
ni a w Ná-
boženství /
geť w szech
kněži Ewan-
geliisty.

O třetí / Alumysem a vydáním této Kníži / Kádbych t tomu
přivedl / aby wssyckni Lídé poznali mezi námi Evangelistkými Kaza-
telci w Jazyku Českém gednomylnost / w Náboženství w Včeni. Ne-
boť negsem nepovědom vtrhání / a tim nás od některých z offelitovová-
ni / když potupně říkogii : Kde Kněz a Kostel / že tu wssudn gest mezi ná-
mi gina Wjira / Včeni neb Náboženství. Což je pravda není / Bohem
osvědčujeme / kteryž sám wj a zná / že my Ceremonie Činu Kostel-
ních, genž gsau AD I A P H O R O N, svedle spisobu Misi / Časí / Kostela /
Lidi a Škol / vykonávati musíme. (Nebo že w Kostelích chatrných
Vsý / ne ty a tak mnohé Ceremonie / nálo w Ničech vykonávany byti
mohau / kdo tomu mísťa nedá ē) Ale w Včeni o samém Pánu Ježi Kr-
stu wssyckni wssudn / w Němých / w Čechách / w Moravě / w Slézku / u.
gednomylně se srovnáváme. Kterohozto Včeni / nasse Concessio
A. v. C. v. S. T. A. N. A Summu w sobě združuje / a ted w této mě Kníži obssi-
něgii / aí pak foli sprostněgi geden každý se doče / kdož gen čisti chtiti bude.
Besíže pak kdo o nás tlachati / a Služebníky Evangelistkých Kyrk /
háulivě smi předce w Swěta offelitviti : Věříme že takový Calum-
niator, Syn Diábelu / s Dicem Uži / z gedné Čiisse nápog gedu / Dusy
zabitgejchho / musí dopigeti.

Co se pak mě práce pft této Kníži dothče : Abh gl kdo měl wysore a
pochebně chwáliti / ná toho nežádám. A na verhace / voinluvace / hán-
ce / kteříž gi budou tupiti / lehčiti / haneti / rakt nedbám. Nebo wjm žeby se
musyl tento světna ruby přemílych / chelliby dobrého na zlau stranu / proti

Sapient. 1.

svěsta.

Předmluva.

stové starodávny zvyklosti/nemysladaři. Nunquam enim tam benè cum rebus humanis actum est, vt omnibus eadem & quidem optima place-rent, potwédél onus Russenij S. Muz. Což se bezpochyby v této knize stanе / a to nejspíše sluze kněžij / spolu-Dělníků na Vnich Páně. Z nichžto ostromi budou se některým zdáti rato má Kazanij drahá: Na-
tobych páto resedno početnau kázal/co na ktere Ewangelium píši / a
neb ge těž l tamu nutil.

Proti Vte-
hacum a
hancam te-
to Knihy.

Opět řeknu: Je mnoho Diuik, Arckuluk / Rozdiluk a Čjastek
sladu w týchž Kazaných: Až (pre) čtoucž ge zaplete se w nich / že nebude
zdečti podesahed / a kudž zase k kontu neb k předu. Jakobh kajdñ byl tak
zapamětlivý a běžný čtenář / aby ve všech těch rozdílných Čjastekách / a
Textu Circumstantijs, nezpoznamoval Čyle / Čerke / neb Gruntu Kazanij
předloženého / kde všechkná řec měř a je vztahuge. Anž gest zagiště mo-
jic nebeznemur Líd / jehož prostejjim / z řeči Kazané / bez gmenování
rozdilu a gisých čásiel / tomu naučení porozuměti / a ge spamatovati/
které se pospolu gedno w druhé plece / mishi / a spoguge. Ne bez přejivně
apostolem veli Kazateliu Slovo pravdy sekati / totiž na Čjá-
stky drobiti / pro snadněgssi pochop / a se rozuměni od Posluchačů.

2. Tim. 2.

Záse dí / že mnoho Historij / a Kazaných Sentencij / bud českých
Rycerů / w ta svá Kazanij sladu: Jakobh ty svéci od Starých / pro Pa-
pík a sámé Maichy / a ne ráděgi pro nás potomky sepsány byli. Pouze-
tadž Svatij neypěcenějšímluví / že Historia Magistra est vita: /
A co-koliv psano gest / Enaštemu naučení psáno gest / svědci vyvoleni
Nádoba Páně S. Pawel.

Romen. 15.

Opět řeknu / že se delam včeným / a chch vidijn být / v křídly pávoz
mimi litati. Nebo gest vcelui mnoho givých daleko včenějších: A proč
se w to nedopřiagi / anž se o to poslati legi / it. Na to odpovídám: Slu-
šili paf ale spěši wštu dy spáti chrápati / zaháleti / a běžně povolání
sincho tolito pescem se dotykat / swěcenau hřívnu zkopávat / žádne
práce nepodstupovati: toliso tizym pescem se odíšvat / a k tomu sám
mu co gini püssi přivázani bpti: Nejvoblili gsaú Monziss / Proroci/
Ewangelislove / Apostole / a Svatij Dicové bez psanij Ruch být
Čjili říknes: Zé byli chwály žádostiví / wšeteční / a delage se včenými/
chtěli vidjini být / Včiniss gím křivdu / a Duchu Svatému klamá-
rů nadájs. Kterýmžto Duchem Božím gsauce nadchnutí Svatij Bo-
žij Líd, mluvitvali v psanali: Kapitán Apostol Petr. A S. Pawel dí:
Všeliké písmo Slova Božího od Boha gest wdechnuté / k vzdělání
Čjrkve.

1. Petr 2.

Adaltrádrodegsdubé Bratraci pravdy nepovin (a každý mšlowinsk
Kryšta za práce mi to dá) že se sám být nemůžeš to z jaroši třípiss/
haniss / hyndrugess. Včenějším se delas: Od všech wšas hanu máss.
K wšetečnosti gincmu prácy geho přistás: Sám se pak práce co pes

blech wj.

Předmluwa.

blech vynhenbáss. Summan/ kdyby na vásli a v moch Verhačuw bylo/
Dávno by wšecto Swaté písmo / v Slovo Boží Zemí se zasypalo/a
gedinké Knijzecky potřebné v Chrktivn se nenacházelo: Než je po psj
váli není: Protož Zoiles, cnyžho dobrého díla hancové/ ne-dobré Děl-
níky/ Mž brž sami sebe cim haněném Chrktvi zoffelivugis. Kterýmžto pře-
metacum/ kdo se vyběhá? Kdo vhood včiní? Neb h saincho Boha Swat-
i zvady sviniš / že tomuto vhood / onomu newděl činí? Což se pak nám Li-
dem nemá vistti? Zvláště od těch / kteři se tomu rauhagis / čeho sami
nevoměgij. Ars osorem habet neminem nisi ignorantem. Vissak yá na ta-
kowé nedbage / odporem se tuto nechci proti nim zaměstnávati. Nam
contra Sycophantz morsum nullum est remedium. To gest:

Proti Auskijském Cílowě Lichého /
Téžce doptáss Lékarskwi yakého.

Závitečka
Předmluvy

Roma. 15.

¶ Protož se k vám/ Dústogni/ Cti-hodni Dicové/ Chovarhysil/ a
spolu-Bratři/ v Krystově práci mogi věrnj nápmocených/ obracym/ a
vás všech, Pobogni/ Včenj/ Rozumni/ Blussenj/ Statečns/ stális/ a
slavonij Dvorané Království Syna Božího/ Proshym/ abyssse eis
to práci man (ačkoliv nehodnau) ne k všerečnosti/ ale k povinnosti me
připsali. Také zdráwě v rážiice / a prospěgili yá co tauž Knížhau v Chr-
ktvi / vznagice: Zádám je gi ne hyzditi/ ale oblibovati/ v tomu pravé-
mu Včens přiznávati se také budete. Čeho se pak v ni nedostává/mně
odpuště/ hojnějšími Dary Ducha Swatého v sebe sami / v pro ginc/ v
svau povinnau práci doplně. A přitom mne chaterného v Chrktvi
Páně Služebníka/ meži vám a v sebe v Modlitbách poručena měgte:
Opět snažně proshym a žádám. Naposledy v toho gsem žádostiv/ a pro-
shym vás Bratři/ strze Pána Nasseho Ježišse Krysta / a strze Lásku
Ducha Swatého / abyssse mi pracujcymu pomáhalo vassimi Mod-
litbami / za mně se Bohu modljece / abych vysvobozen byl od netvěr-
ných/ kteřiž v Swaté gsa/ a Služebnost má aby byla vyzacená v Chr-
ktvi Swatým / a abych Mysli a rauto Kmíhau svau příssel k vám a
potěšil se svámi. Bůh pak potoge budíž s vám se všemi/ Amen.

Dam Ježi Krystu znám!

A vassimi Láskou povídomej

M. Martin PHILADELPHUS
Zamrstý.

EPIGRAM-

EPIGRAMMA I.

EPIGRAMMATA IN EXPLA-

NATIONES EVANGELIORVM ANNIVER-
SARIORVM MARTINI PHILADELPHI,&c

AUTHOR MORITVRVS
AD LIBRVM.

NEscio, care Liber, num sis venturus in auras,
Hinc aliò quoniam mea Vita vocat :
Vita DEVS : lubet is nunc mortem eludere morte,
Atq; operum positá mole quiete frui.
Parendum : non iam pariendum est amplius : ergo
Natalis spes est abhicienda tui ?
Confirmanda magis. nam si pia gloria Christi
Est Ortus, velut est, amplificanda tuo :
Non deērunt, quos cura tui studiumq; tenebit,
Vt sis fata super post mea, care Liber.
Nascere, difficiili genui quem, posthume, nixu:
Te gremio Pietas intemerata gerit.
Hæc Mater: quidnam dubites te credere luci ?
Hactibi Matre Deus, posthume, Tutor erit.
Hoc Criticum Tutore reformidato nec vnum,
Talia fac potius pro Patre Verba tuo :
„Me studio quicunq; tuo dignabere, si quid
„Displaceat: si qua est corpore Menda meo :
„Daveniam: me Mors orbavit iniqua parente
Natalem (sors ô flebilis,) antē meum.
Nedubita, auspicijs natus melioribus essem,
Parca nisi ceptum præpediisset opus.
In culpā fatum est : Patri non defuit ardor,
Non studium, non Mens officiosa DEO.
Me voluit servire D E O. prodesse Legenti :
Hæc duo sunt ANIMA & CORPVS, Amice, meū.

SAL. FRENC.

EPIGRAMMA II. & III.

SALOMON FRENCELIVS A FRI-
DENTAL, POETA CÆSARIUS,
MARTINO PHILADELPHO, &c. S.

NON melius Vitæ genus est, quām dogmata Christi
Incorrupta rudem ritè docere gregem.

Cætera versantur nam circum munia corpus:

Hæc animæ curam Functio sola gerit.
Felices igitur quos hac statione locauit

Non rabies ventris dira: sed ordo sacer.
Hos vel sola dies & noctes cura fatigat,

Vt valeant R E C T E verba S E C A R E D E I.
Tale modo specimen quod diceris edere, laudo

M A R T I N E, & famæ seruiat opto tuæ.
Seruiat in primis Christo, Populiq; saluti,

Damnaq; det Satanæ plurima, nulla D E O.
Macte: viamq; tene medium, quæ recta, docendi:

Hoc artis verè est, hoc pietatis opus,
Sicuti posteritas gratos impendet honores,

Et te mortalem non sinet esse labor.

Semper inhærendum Pietati: ars docta sequenda est:

His sine nemo potest Verba secare D E I:
Verba secare D E I R E C T E (quæ gloria maior?)

Est Oratorem solius esse D E I.

A D A V T H O R E M,
P A R A N E S I S.

QVis quis in hoc mundo C H R I S T I pia dogmata tractat,

Atq; fide pascit iustificante Gregem:

Ante D E I solium superabit lumine cunctos,

Hesperus ut stellas eminet ante alias.

Ergo ministerij salue Reuerende Sacra

Præco, D E I cætum simplicitate docens.

Latare, & longè Pomæria spargere Christi

Voce Euangeli perge, doceq; diu.

Quod si non dignam pro tanto munere mercem,

Accipies, referet præmia magna D E V S.

1713

M. Henricus Polanus à Polinsdorff,
Opavia ab actu Senatus.

IN POSTIL-

EPIGRAMMA III I.

IN POSTILLAM BOEMICAM
MARTINI PHILADELPHI ZAMR-
SKY, ECCLESIASTÆ OPPAVIENSIVM
BOEMICI,

Elegidion Thomæ Mitis Senioris Limusæi.

Hoc Philadelphos opus (vulgò POSTILLA vocatum,) Fratribus in CHRISTO percupit esse datum. Concessi vñsura sibi ab illo nempe talehti, Quo vult secum illos ferre lucella Deo: Quamlibet indignos, frugit tamen inde MINISTROS, Cultoresq; pios religionē sacrā. Vnde Euangelicæ formatiūni īcudis amissi, Et methodo aptatum, P A V L E sacrate, tuā: Quando locis ducehs communib; orsa decenter Proposito quadrēnt membra, caputq;, facit. Particulam ad viuum minimam, vocemq; secando, Resq; bonas verbis dat: bona sensa metris. Lege Dei terret santes, solatia promit Cornu Euangeliū diuite promta, Pijs, Pænituisse mali vult (acceptabile cum sic Nunc tempus) cunctos sexu in utroq; reos, Ista sed occurrit Postillam sponte legenti, Qua tibi MARTINVS consuluisse cupit, Et plus, quam prima promittat fronte, recessu Ipse suo & fructu fertiliore dabit. Postq; licet reliquas, quæ sunt sermone Bohemo, Editur, illa tamen digna priore loco.

EPIGRAMMA V.

AD LECTOREM.

DE POSTILLA REVERENDI VIRI DOMINI MARTINI PHILADELPHI:

EPIGRAMMA.

Fortè superuacuum Philadelphi hoc optime lector,
Prima fronte videns esse putabis opus.
Hæc eadem studijs toties repetita quod extent,
Quæ tibi post doctos dat monumenta viros.
Non tamen idcirco fas sit spreuisse labores
Eius, & hic quod te scire iuuabit erit:
Nunquid enim exhausti Scripturæ sunt ita fontes,
Hinc magis hauriri ut dogmata nulla quicant?
Vtq; sat esse tibi sacra verba expensa putentur,
Plura tamen quæ nos discere oportet habent:
Quid quòd & hoc præsens æuum, moresq; soluti
Supeditant Vires ad documenta nouas.
Ergò faue Autori Philadelpho candide lector,
Scripturam certa qui ratione secat.
Aptatis ad mores hominum sua pharmaca dextrè
Quæ petit ex libris relligione sacris.
Concinnoq; simul Christi pia sensa recludit
Ordine, non reticens, quæ monuisse iuuet.
Deniq; contineat quid concio tota, Venustis
Indicat ad finem perbenè Versiculis.
Quid moror, occurrit magna cum fruge legentū
Omnia, quæ passim continet istud opus.

Adamus Gabriel, Pastor Ecclesiaz
Grauariensis:

Pietate

EPIGRAMMA VI.

PIETATE, ERUDITIONE ET FELICI MEMORIA PRÆSTANTISS: VIRO,

D. MARTINO PHILADELPHO ZAMRSKY:
ECCLESIASTAE OPPAVIENSIS APVD D. GEORGIVM
VIGILANTISSIMO.

EST opus egregium, multis prodeesse labore
Sancto, Christicolas & cumulare bonis,
Hoc præstas Martine, graui pietate celebris,
Officij ductus conditione tui.
Dum librum emittis patrio sermone sonantem :
Non referens cordis somnia vana tui.
Verum Euangelico quæcunq; volumine C H R I S T Y S
Tradidit, & quicquid Biblia Sacra docent,
Consona sunt, atq; his quæ vox veneranda Lutheri
Protulit, Augusto consona suntq; libro:
Quem iuuat historias, simul & cognoscere beatam
Quæ faciunt vitam, tu quoq; rite doces.
Hinc Boëmis Morauisq; simul cœlestia pandis
Dogmata, quæ multos vtilitate iuuant.
Vos igitur populi, per mundi climata sparsi,
Et quos præcipue lingua Bohema iuuat,
Monstrantem methodum, quæ regna superna petuntur,
Hunc grati prompta voluite mente librum.

Bartholomæus Lortius Rosenber-
gensis, Pastor Ecclesie Prä-
rouienfis.

Registrum.

LOCI COMMUNES SACRAE THEOLOGIAE.

Poznamenání Slavných Ar-

tykuluv Včenj Křestianského, CONFESSIO NE
AVGVSTANA obsazeného : A w této Knize nastrže w gisých a
patrných Rázaných, Veykladu Textu Ewangelium Nedělních a
Svátečních / vysvěceného medle Registru :
genž gsou tyto.

	Pôvod/ Starožitnosť/ Spôsob, výčet/ Výra/ Pravda/ Sístra.	w Nedeli 1. Adwent.
2	Bé gest/ Ľo gest/ Geden koliko gest/ W trág osobnosti/ Vlastnosti včadu os- sob.	Pravéhoštie Reminiscere. II Postř stanisw. Na Den Svatých Št. lippa a Jakuba.
3	D Bohu a známosti ge- Pôvod zgewenj/ Spôsob/ Rozdjl/ Vrád. tři osob. Bož. Potreba té známosti. Výčet/ Výra/ Výtel.	Bož. známosti w Nedeli. S. Trogice. w Nedeli 6. po Velikonoční a s. Tro: dñe Cantate I. xii. Exaudi vi. po Velikonoč.
4	D Bohu Ot- cy, první D- sobě Božstvoj. Známost. Stědroß w daru Dobrota k Českwi. Ľáska k Světu. Hněv pro hnevěck nost.	w Nedeli 1. Adwent. w Nedeli Septua: li w Pond: a w Au- terý swatodubensk. III. a xx. po s. Tro. w Nedeli 1. Adwent. w Nedeli 1. Adwent. w Nedeli 1. Adwent. w Nedeli 1. Adwent.
5	D Krystu sy- nu B. druhé Dobré Bož- stvoj. Adwene. Bléleni. Narozenj w Téle. Dobrodinj toho Narozenj. Oméno 1. sv. a Tytulové. Ustískaní do Egypta. Detinství a vrôst.	Syna Božjho. w Nedeli po Novém Ľete. Den Narož. R. P. Ráza: i: w Nedeli po Novém Ľete. w Nedeli po třech Králsch.

D Krystu

Registrum.

<p>Wécné a prawé božství Mocnyslosti prawého gisitory Liwot / Verpný / Newinný / Olawený / Vicenj / Zázračný / dimové Prízwétská w lidnosti k lidem. Pokusens a bog o Vábl Nepřátele / Swády / a hádky o nimi. Pláci pfed owoj. Verpenj a Smrte Kríže Slavne zmrtvýchvostá Sv. Vicedlnský po vzkříšení za čtyryd eti dnůw. Ránk a Srámu zane chání po vzkříšení na Zéle. Swáupens s Nebe / Smysl toho. Wstaupens na Nebe vzdivedliné. Sména. Prawé Božství. s D ném. Wlstra - Genu Wécná bytost Dardowé. Přistomnost w Lidech Spôsob seslání na Apostoly. Blesk a dýla. Zeslání Světa Znamení při Václav lich. Dítek známosti a Víry w něho.</p>	<p>Den Narodenj R. P. kec čtvrtá po Narodenj Páne. I. Adwentní f Tonky. w Nedeli Smrtečnau / Květnau / p i. iv. Adwentní. Latar: Iudic: Palma: w Nedeli Smrtečnau. w tazj Nedeli a Pon: Velikoz w Nedeli v. ill. po třech Králech. iv. Postnij. iii. po Čech Králech. w Nedeli v. Postnij. vii. po S. Trogicy Na S. Mařathausse. w Nedeli prvnj posinj. w Nedeli Smrtečnau xvi. xviii. pos. Tro w Nedeli desetéau po S. Trogiz w Nedeli Rassopustnij a w Velikoz Pátek. Na den vzkříšení Krysta Pána. Na den Wstaupenj Páne Kázani druhé. w Nedeli Prostodni. Den vstaupens R. P. Kázani prvnj. A w pondelj Swatod: Na den Slavneho Den/ Kázani Dwé. Na den Slavneho Hodu Seslání Ducha Svatého. Ducha S.</p>
--	---

Registrum.

		17. O svatém člověku.	<p>Načež P. Bůh/a křeře svatošil. Kudy gest o svau přirozenau ozdobu Člowěk přissel. Svatočeho/a yak člowěk k první své přirozenosti prichází?</p>	w Neděli XII. po S. Troji		
		18. O vlastních lid- stvích gmeních	<p>původ a Potreba při Ritu dávaný gmén. Bez vše Boží neskončí.</p>	Na den Nového Léta.		
		19. O Diablich.	<p>w Lidech gsau zlostnij. Syšsob gegich do Lidj se veklenj.</p>	w Neděli první/třetí Poslnj.		
		20. O Zákonní a Ewangeliím	<p>Odkoh? kdy? proč a k čemu gest wydán? Na rozdíl má od Ewange- lium. Co w sobě summowně začírá? Nemoha my ho lidé naplnit? co tehdy máme činit?</p>	w Neděli XVIII. po S. Troji		
		21. O pádu lidstva potolení.	<p>Kdy a yak se stal/ Co koho na lid vvalil/ Proč gináce krom smrti Syna B° napraven býti nemohl?</p>	<p>Na Den Zvěsto. P. Marie: w Neděli XII. po S. Troji: w Veliký Pacl.</p>		
		22. O Utřebu.	<p>Původ geho a Rozdíl/ Dwoce. Cesta k požbyt hřischu. Rozhřessování.</p>	<p>w Neděli XIV. po S. Troji: XII. XXII.</p>		
		23. O pokání.	<p>Co gest? Na čem záleží? Potreba geho.</p>	w Neděli III. po S. Troji:		
		24. O zásluhách lid- stvých před Bohem.	<p>Proč negsau platné/ Kudy yak dobrých věch od Bo- ha dosahovati mame? K čemu gest pobožnost/poně- vadž se nij nic nezasluhuje?</p>	<p>w Neděli XI. po S. Trogic. Kázani. Druhé.</p>		
		25. O pravé věsti.	<p>Rozdíl Výry. Výry pravé. Původ/vlastnosti/ Výzkové.</p>	<p>w Neděli III. po třech Krá. Masopustní. XL po Smas- Trogic.</p>		
		26. Ospravedlně- ní Člowěka před Bohem.	<p>Co gest? Hodněsí nad Zákonickau. Proč Yak ospravedlnuge. Koho Potreba a výzkové toho včenij.</p>	w Neděli XIV. po S. Trog: XI.		

O dobrých

18. O Dobrých
satich.

19. Opraví Či
tri Riečená.

20. O Alijid Či
trci.

21. O Šlechtiční
Chřebz.

22. O Šlechtiční
Černy.

23. O Šlechtiční
Anghelikou.

24. O Šlechtiční
Barb. Ž.

25. O Šlechtiční
Em.

26. O Šlechtiční
Dražená.

27. O Šlechtiční
Gražená.

28. O Šlechtiční
Zámená.

29. O Šlechtiční
Mářená.

30. O Šlechtiční
Václav.

31. O Šlechtiční
Václav.

Registrum.

17. O Dobrých	Který gsau?	w Slovu Božím skutých.	obsažení gsau. 3 Víry pocházejí. Cíziniti se magi.	w Neděli v. po S. Troji:	i.v.
18. O pravé Chr	Se gesti. Co kde odkud? yaké a kdy?	kvi Rkestian:	čemu gesti? A zlých se do ní přimíšení.	w Neděli v. po třech Králech	xii.
19. O Vlajích Chr	Co gsau v dnu / od koho / k čemu?	kwe.	Na Den Svátých Apoštov lne a yaká gich význam být má. 5 lítv/Petra a Pavla.	w Neděli v. po Velikonoce	xiii.
20. O služebných Chrkev S.	Vstá a nástroj Ducha Svateho	Který rádní.	Vrod a ordynowání gich. Chrkti je gsau potřebný.	w Neděli v. po Velikonoce	i.v. po Velikonoce
			Chwala a povinnost gegich.		i.v. Adwentus.
			Gest Vrba Knežský.		
21. O službě Chr	Od Krysta vstanoven.	Potěba / výstel / v porušení též kewenj.	w Neděli Provodní.		
		služby yak se dégez			
22. O Spovědi	Se má být. Yaké kdy proč vytí?	a rozh:essenj.	Na Zelený Červenec.	w Neděli xxii. po S. Troji:	
		teky porušení toho rádu.	Co gsau kolik gich gesti Na		
23. O svátostech	čem žádají gegich celost.	nowé Zákon.	Práctiny a výzkové / když poru-	w Neděli xii. po S. Troji:	Dázaní o tom sau.
			ssowaní gich.		
24. O Áitu Swa	Původ.	tém.	geho nařízenj. Čas.	w Neděli v. po třech Králech	
			Příctiny.		
			Výzkové.		
			Pravý/ekly/a summowní smysl		
25. O veleti Páně	gegi.		Ejasteho výmáni potěby / a k ho	w Zelený Červenec.	
			dnosti příprava.		
26. O vzývání jména Boží	Co gesti sameimu Bohu proč se	w modlitbách	cítili mít?	w Neděli 5. Postní.	
			Modlitby potěba.		
			Pro Krysta w Něbi vzáctné.		
			Výzkové / v příctinu neplatnosti.		
27. O vyznání	z O Krystu Pánu.	pravé Rkest:	z O své osobě každý Rkestian.	w Neděli iv. Adwentu.	
			Na Den S. Bartholoměje		
28. O poctách a	Původ / zámostí /	službách božích.	Spůsob / nepovědomost / a z toho	w Neděli Šestou po	
			ho pod spůsobem pocit Boží	Velikonoce.	
			mnoha krwawá zlost.		
29. O Královst	Pravý geho smysl/vklazam:	w jí Krysta p.	není Světské.	w Neděli po Novém Letě.	
			Ocho zde správa.		

O lídu

Registrum.

30	O lidu Božím. Ochrana/ Božská dobrota k němu také povinnost geho k Bohu. w Neděli i. w Dewinjsk. s. po Velikonoční.	xx.po S. Trojice
31	O svatém Cyrili. Křistus křížek. Krst Boží zdejší důmkuřové a kňslens z ēcho gíz w Neděli iii. po Velikonoční na svaté. Kříž, Českého to gesto. Mak ipcháží a obléhčení geho. Nad den S. Bartoloměje.	w Neděli i. po S. Tomášovi.
32	O pokusení. Od Pána Boha k dobrému. Od Lidského k vkladu. Od Diabla k zlému. Dějeli se w prawdě.	w Neděli první Posnani.
33	O vslavěním Božímu opatrování svého Cyrila. Čím Bůh Českem/a w nj swůj w Neděli. Sedma u po S. Tříce. Lid opatrude. Prýčiny Pánu Bohu k tomu dávane. Semenu geste připodobněno/ k. Slepici Matce Křtice.	Tříce. w Neděli ii. Dewinjsk.
34	O Slovu Božímu milostnímu v pohupných geho. Mak se má kazati? Powahy a rozdílnost posluchačích v pohupných geho. Voplaten hogné přináši. Pokuty hrozné pro sváu posluvu neče.	Na Den S. Štěpána. w Pondělí Velikonoční. Den Narození P. P. Kázání třetí. s. i. Dewinjsk. w Neděli iii. y iv. Posnani. vii.x. po S. Troji.
35	O Dnevu Božímu. Čím gey lid ná se ráhnet? Co hrozného. w lidu dělat? Weystraha před nim.	s. i. w Neděli x. po S. Troji. xx.
36	O Sekách a Kotvách v nábojenství svého křesťanstva. Diábel ge množi. Bůh ge z přejčin snáší. Wolenskem Božím gsau osinem. Weystraha před nimi.	w Neděli v. iii. po S. Troji.
37	O kostelích. Původ gich stanoven. Prýčiny Nábojenství w nich vykonawání. Činové lidství náležíti w kostele. Výšečné se zaše domu z nich navracování.	lých w Neděli xi. po S. Trojice
38	O svátcích / dni Nedělním. Gsau Bohem narissenij. Původ a prýčina Nedele missto. Soboty: Svěcenj spůsob a vžitkové. Kdo gsau?	w Neděli s. po třech Králských xviii. po S. Troji.
39	O všech svatých. Původ Swatosti. Zivých Svatých známen. Pádové gegich w Písmě S. poznámenání.	Nad den S. všech Svatých S. Tomášovi. Apostola:

Ujivotu

Registrum.

	Ondřeje.	
	Thomáše.	
	Světana.	
	Jana Ewangelisty.	
	Pavla na Víru obrácenj.	
40.	Dlhotu svá tých.	Mateje.
		Jana Křtitele.
		Petra.
		Bartholomeje.
		Machause.
		Lukáše.
		Ssimona a Judy.
		Kdy se stalos
41.	D wywoleni, przedzwiedenij, a powolantj Božym nás Lidi k spasenj/	Pro koho? K čemu dobrémus? Kdo gsa to ti Boži wolenje? Yak? a kdy se powolawagj? Kudy se toho dobrého samodědjs
		zbarwuj.
		w Nedeli 51. po S. Trogis: w Nedeli 2. po S. Trogis: w Nedeli 2. po S. Trogis: w Autery S. Swatodusinj. Na den Wszech Swatych.
42.	D Lásce kie- stianské.	Nacem záleži? Proč se má zachowávat? Kdo gsa gegi russiclowe?
		w Nedeli 11. po třech Králech Ssimona a Judy.
43.	D Prátelství a společném se navštěvovou:	Príklad Pána Krysta / Panny Mary Alžbety. Sylsob a vžitkové toho.
		w Nedeli 11. po třech Králech Na den Navštíj: P. Marye. Rázani o tom sau.
44.	D manželství a Svadbach.	Co gest: kdo ge vstanowil. Yak se má rádnejsi stupovati/ Proč Swatebnj wcelj/a yaká se magj ciniti?
		w Nedeli 11. po třech Králech
45.	D oprávňukau v dobywanj žernosti.	Prýčiny lidstvě zahásky. Osnové k prácy. Boži požehnání k tomu.
		w Nedeli v. po S. Trogicy.
46.	D bohatství a chudobě.	Prýčiny toho. Máležité obého vživánj. Konec a Proměna při Smrti. Není každá hříchem.
		w Nedeli 1. po S. Trogicy.
47.	D Opatro- sti Lidstvě.	Synuw S. Swětlaz sterc gest. Světa S. Swěta S.
		w Nedeli ix. po S. Trogicy.
48.	D Peči křížo- denij / po volanj.	Ne zapovídá se slovem Božím. Gest rozdysné Trogj. Máležité gi vživánj.
		w Nedeli xv. po S. Trogicy
49.	D Ssťestij y nesstěstij.	Ne každému žárovci slauži. Sám Boh sstěstím vládne. Smrtj se přetrhuze. Proměny ffreymark po smrti. Máležité docházenj wěcné sstěstij
		w Nedeli 1. po S. Trogicy.
50.	D Vlmczech lidstvích a Le- kářstvij.	Gich Původ / Džitk. Eckar Čejč a k ždravj. Modlenj za dluhj život.
		w Nedeli xix. po S. Trogis: D modli

Registrum.

51	D Rodičích a z Dítčích.	Powinnosti obogých z k sobě. Zdaklost a Láska mezi nimi.	f Bohu. f Původ/ příčiny boží dopusťení podatřílem.	w Neděli 5 ^{te} . po třech Králech. w Neděli 22 ^{te} . po s. Trogici
52	D Plodu ne- porodu.	Původ/příčiny boží dopusťení podatřílem.	f Původ/ náležitost/ Příčiny a výzkové toho.	w Neděli 11. po S. Trogici
53	D Vwodu po Porodu.	Panny Marie. Křesťanských Rodiců.	f Původ/ náležitost/ Příčiny a výzkové toho.	w Den Vwodu P. Marie/ ginací Hromnic.
54	D Poručník- ých.	Původ potřeba. Powinnost : Chwala a haněníj	f Bohu. f Lidem.	w Neděli po Novém Létě. w Neděli po třech Králech
55	D vdečnosti y newdečnosti	f Bohu. f Lidem.		w Neděli 14. po S. Trogici
56	D hospodářich a celádce služe-	Nak se chowati magi/ Powinnost obogých.		w Neděli 11. po třech Králech
57	D Dněvu Lidstvěm.	Gest slussný a neslussný. Čzinové obogjho. Pokutí zlobivého.		w Neděli 1. po S. Trogici.
58	D smrti a po- hřbu lidstvěm.	Původ Spůsob/ a Vžitek.		w Neděli 15. po S. Trogici
59	D obludách a wstávanj lidj po Smrti.	Gsauli w prawdě e Rde se beraue Co se o tom obém má smeyssleti		w Auterh Velikonoční.
60	D welegném budauchm w- zkrüßenij lidj.	Dívodowé. Spůsobowé. Naučenj pořechná o tom.		w Den Slavného Hodu Wzkrüssens Krysta Pána/ Kázani druhé.
61	D Spasenj a Zatracenj.	Stupňowé do Nebe. Příčiny toho obeho. Potěsensj y napomenutj. Před zatracenjim weystrahj.		w Pondělj Swatodusinj w Auterh S
62	D Světa sko- náníj.	Zé bude/ Kdy bude. Napomenutj. Histota/Proces.		w den Svateho Štěpána. w Neděli 11. xx. po s. Trogici:
63	D Saudném Dni.	Saudce/Strany. Weppowěd. Napomenutj.		w Neděli 25. po S. Trogici:
64	Znamenj při- chodn Syna Božjho k san- du.	Na Nebi. Na Zemi. W Čyrkwi. W Lidu.		w Neděli 11. Adventens.

Konec Registrum.

Mediele

Veděle Prvnij Adwentnij.

Ewangelium Svatého Matthausse

v Kapitole XXI.

Málo sloužit a Pomoc Pána Boha / Otce všemohouc
hauchho / Poklon a Láska Syna geho milého
Ježi Krista / Pána Nasseho / a dar Ducha
Sv. ráč s námi se všemi býti / Amen.

Sloužit a všem v náležité předlovcové a vteorové nassi / Chrízme
Páně Regentové neb Správce všem / to gau i vnuknutí ducha Božího
v Křesťanském Náboženství / pro zachování v Chrízmi Křesťan
stanné gednomyslnosti a rádu / nařdili celý rok na gisťe časy a dny
sváteční neb výroční rozdělivce : však neproto aby povídny
spůsobem dnům / Mlékám / a Et. ic. Sestili / což gest duch Boží
strze Apostola S. Pavla všem Křesťanům přísně zapověděl:
Ale z pětinc sloužných: Předně / Abi strže to dobrý gednomyslný rád a pořádek / yak w
včenii / tak y w Náboženství Křesťanském zachován byt / podle tohoto Apostolstého
propověděníj / ita: Všeckno pocitivé a wedle rádu ač se dege mezi vám. Za tím
bych / aby to což k spasení mrtvých gest potřebné a vžitelné / gisťeho času a dne / při výroč
ní pamáce / a Sváteční Slavnosti / strze kázání / vako neválym Malováním /
mnohem hlauběgi a srozumědněgi w pámce lidství se vkládalo / a kajdorostním. Ope
rováním vperňovalo. Deb. vako (podle řeči Salomónow) všecky věcy svůj čas
magi : - gedenj / práce / bdění / spání / odpočívání / volutentij / milcent : - Tak gisť
y w Náboženství / mnohem přihodněgi / a chistwěgi služebnosti Boží gisťeho času se
vykonávagi / a dobrodílně velebně S. Teologie svetu včiněná / světěgi w zámoří
lidem přicházejí než gindý, nečasné bez příjmuchoho Svátku.

Kteréžto rozdělené v Chrízmi časy / dny / Svátky / a výroční památky / pro lep
ší toho gednomyslědenu pořekovateli / kdy z a žáremu Spalibodinem učenij
vyvícovatiby se měl gisťimi gwennym oddobrodinij Syna Božího / Ježišse Krista Pána
na Nasseho w záthni / předlovcové Svátky gau nazvali: vako nyinegslj čas Adwentní
křtihodnij / a od dnesa / prvnj. Něděle křtihodněj (w něm se Křesťanstvího Nábož
enství činové obnovovati / opakovati / a vako kolo žnowu jasne točiti zopojnagi)
proto nazvali Adwentem: je se w tyto dny památku přichodu Syna Božího na Svět /
wedle slibů Božích Mlékássse pravdho. Ježišse Krista Pána Nasseho / od věrni
ho křesťanstwa Náboženstvím připomíná: gehožto prvnj. Přichod krize vickenij / Na
rození a na Světě občování je se stal chudý / poněžený a rozumu lidství nepatrný /
však neginakším spůsobem / než vaf Prokofy byt předzvěný. Z rokyceddy, a proto
gau Překové k této dnesni Prvnji Něděli Adwentní řidili S. Ewangelium k ro-

Summa w.
neho Rázaz
nq.

Galat. 4.
Colosien. 2.

1. Corinth. 14

Ecclesiak. 8.

Svátkos
wě magi svá
gněna od
Božích
dobrodinj.

Neděle první

glorianti / O Přijetímu Páně do Jeruzaléma na Oslnky: když ho gřída gřího / ač v
Světach aterná se býti zdála / Však v Něbi velmi významná a Slavná byl gesto by-
la / tomu všemmu porozumíme když prve s nábožnou významostí Text Ewangelium
dnešního čtení přeslyšíme / wedle Sepsání S. Mattheusse v X X I. rozdihu / Slo-
vům jeho / tla:

Hoří se přiblížovali k Jeruzalému / a
přišli do Betfáje k Hoře Olivetské:
Zehdyž Ježus posal dva Včedlníky
svá / řka jim: Odetež do Městečka / kte-
rej proti vám gest / A hned naležete Os-
lích přivázanau / a oslátko s ní: rož-
větej, a přivedte mně. A geselízebň edo co vám řek/
řcetej / Pan gich potřebuge: a hned propustí ge. Toto
se pak ihnedno stalo aby se naplnilo povědění strže Pro-
roka křízho: Powěztej dceri Synské: Hle Kral tvůr
přišel k tobě tichý / sedě na oslici a na oslátce Synu té
Chu podrobene.

Gdance pak Včedlných věnili valož gřim přikázal
Ježus / A přivedli Oslicky u Oslátka / a vložili na ně
Maucha svá / a gry na svrchu posadili. Mnohh pak Zá-
stup

stup slati rauha swá na cesté. Vini pak ratolesti s stro-
mí se káli/a metali na cestu. Zástupové pak kteríž na-
vřed hli / y ti kteríž nazad byli / volali říuce : Spasenj
Synem Dawidowým. Požehnaný genž se běže we gme-
nu Páně : Spasýž nás na výsostech.

Sto Historia Ewangelistská ē druhé Prosbě
Modlitb Páně/Před Královsiv i iwe/přiná-
lez / a vyprávuje o příjezdu Krysta Pána do
Ceruzaléma na Oslich s komonitvem zástupu
Lidumnohcho/vossak prošeho/pěsň Pána pro-
vázegichho : coz se vissle stalo za původní příci-
nau Prorociv Zacharyáše Proroka/o spůsobu
takové għidu Miesħaġħosiv 350. Let prvé než se
stála předečleho : kterežto Prorociv, tak halo
ngħidna iwiecka/Pán Krysius għa ten prawi / w Prorocích zgerwenj a za-
slibem Miesħaġħ / naplniti / a tim zuamenism, od Ducha swatcho ſerze
Proroky na Miesħaġħe wżlożenijm , giż na Swēt pēsslym Spasitelem
lidstħim/ prokázati gest rācil: Odleudż dī Ewangelista : Toto (ta għidha)
stalo se proto, abu se naplnilo coz poswēdijno gest ſerze Proroka / totiż
o tē għidha Prorokugħichho / halz Summa přečteneho Ewangelium to-
vissle w sobe obħażu / a prwnej přechod Krysta Pána w telle na tento
Swēt/ Qas bħi wħseċċet chudh / ponizzjeh, tiegħi / prosti / w známost vwo-
juje nám lidem f'vjieku minnōhem : Neb osobu Božiho a Panny Ma-
rye Syna/ Geżiżże Krysta Pána nasseħo/prawym, od Swēta Počátku
Bohem zasilbowanym / ſtrz Proroky ohlassowanym Miesħaġħsem bħti
doxwēdijuge / a nás Křesťiany f'tomu wede / Abħixhom se na geho chu-
demi / prosti / a ponizzjeni prwnejm přechodu nezhorssugie / għej wē-
njim Bohem/a sivym Spasitelem bħti jnali/werau p̄igħmali, a halożto
wernijs oddans. Swētu Dedičnemu Králi a Pánu / Službu powinnau
wykonawati se vstatwieni snajżovali.

A potud bud oznámenia původní příčina / Summa, y vžitečná sprá-
wa dnešního Ewangelium / kterežož také celý a pořádný výklad níže
w kázanji Neděle Květné gesti položen. Nyniš pak za pomoc Ducha S.
připravme tímto kázanjm frózgħunni Slova Božiho / f'tomuto času
a jačātku památky Adwentu Páně přehodného : nepominace vossak y
Textu dnešního Ewangelium/cyl/grunt/ neb žáklad wħseħqny ūči před-
stavio se.

O Adwantu. Rojdż kázanis w dwau Artykulisch bude/
Neyprive / Ko gesti to Adwente.

Druhé/ Qas bħi vžitek pobožným Křesťianum/s náboženstvom se ob-
ragiem / tento čas Adwentu / dnes se začnajich / s sebou přináší.

I.

Růjstupme k Prvnímu Arthyslui, nebožitko k roždji / a vějme
Hče to Slovo Adwent / aneb raděj Aduentus / gest Latinšč. / kte-
 rež nás jsem hajskem z nás Přichod aneb příjezdi někoho od ginaud.
 Obzvláště pak tento Aduentus, gtinž se nynější dnorvě gmenugij/ró-
 žuni se památku Přichodu Syna Božího / Pána náscho Gejlsse Kry-
 sta z Nebe sem na tento Svět / k lidem / který se ode Pána stal / Potom
 který se děle a stane: A tak se pochládá trogi:

První, který se giz času pominuleho stal, a wykonal: ten byl v Swě-
 ta potupný/ponížený/a oposovřený: wosak wipstediň/a tělesný. Když by-
 lo zagiště od Světa počátku 3970. Let: A od toho nynějšího času před le-
 ty 1601. Tehdáž syn Boží, slovo světné/clověčenské násle v životě Pan-
 ny Marie/krize vtěleni duché S. působené/ná se vzal/ a z nebe se sníživ/
 ponížené v chudobě tělesné/hako gine přirozeně Nemluvnáčko se narodil/
 a v spůsobu Služebníka za XXXIII. leta, a III. Měsíce na Světě obco-
 val. O kterémžto prvním svém přechodu takto sám mluviti ráčí: Cyn
 Gjorwěča nepríssel aby mu slaužili/ale aby on(gim)slaužil. Tím z náti dā-
 wage je gest pro násse spaseni příssel. Nakož y S. Augustinus dř: Non no-
 stra merita, sed peccata, de Celo filium Dei traxerunt Čo gest: Ne zásluhu/
 ale hřichové nassi/syna Božího z Nebe na Svět sihlí. O tom též mlu-
 wi Zacharyáš Prorok: Besel se Dero Šonšká: neb hle Král světig gde
 k točtichy/sprawedlivy/a on Spasitel chudý. A S. Pawel dř: Gsa v
 spůsobu Božím/nelaupežem se domisval rovným býti Bohu: ale samé-
 ho se zmaril/spůsob služebníka na se přigavu/su podobenství lidském/
 a nalezen hako člověk/et. A S. Jan. Ewangelista dř: Slovo tělem včině-
 no gí/a přebývalo mezi námi. Sem přináleží wseckem život Páně/chu-
 dý/ponížený/také y tato gřzda na Dlích do Geruzalemasterauž se židům
 oddával/a svůj Messyášskú giz na světě přestomnosti/tak ponížené/chu-
 dě/a prostě v Světa/ne gináč než hajz Příšna Prorocká k prvnímu pře-
 chodu Messyášowu zněla/zgetoně všazal. Neb tu nebylo konj dráhych/
 ale wosel: Nebylo pěkných Rystůků, ani Sedla / ale Sedlštá Rau-
 cha. Nebylo Rejtarůw / ani Drabantůw ozdobných / než lid
 pěší/ chudý/ prostý/Sedlštý / et. Ewangelista s Zacharyášem proro-
 kem hako s podivensm prokřupe. Hle Král světig příssel k tobě tichy / a
 chudý. A wosak tím přichodem svým pokorným/v Světa opravženým/
 anobrž poslušným/Pán Kristus dlo wyloupeni násseho wykonal. Gsa
 bohář(dř S. Pawel)pro nás chudý gest včiněn/aby nás obohatil. A to
 gest hle ten první Messyášský sem na Svět Aduentus, totíž Přichod/
 gehož gsa u pobožnij horlivau žádostihned od počátku Světa očekáva-
 li. Cíwa první Matka / splodivostí prvního Syna / gménem Kainu/
 a ne gináč se domiswage než je gest giz Messiasse porodila/ radosť zfríla:
 Ecce acquisiti Virum per I E H O V A M Dominum. To gest: Hle, ob-
 držela

^{1.}
Adwent pr-
vom giz se od
Syna Božíj.
ho wykonal

Iohan. 1.
Luc. 2.
Phil. 2.

Matt. 20.

Augustinus
de Aduento
Domini.

Phil. 2.

Iohan. 1.

Zach. 9.
Mat. 21.

2 Cor. 8.

Fai. 64.
Luc. 10.

Gen. 4.

držela gsem člověka strze Boha. Jakobův rích chlēla: Hle, giz gsem to se-
meno žen, napravitele pádu našeho/nám od Pána zaslíbené porodila/
kterž nás zase do rozkošného Ráje vvede: a Vámech Otec Nočná řekl:
Žení (totž Noe Syn můj) potěší nás od prach rusku našich na zemi/
kterž zlořečil Pán.

Jakoba Patriarchy žádost ta byla, kdeždi: Spaseni tvého očeká-
váme Pane.

A David rozweselivo se tiskával: V spaseni tvém rozweselime se.
Jzaháss: O by prołomil Nebesa/a ztarpil ty genž přigeti máss.
Item: Rosu dante nebesa z hůry/a oblakové dříce spravedli-
vého.

Abakuk: Počkejž/neboť přicházegich přijde/a nebude městati.
Aggeus Prorok rskával: přijdež žádostivý všem Národům.

Ignatius Geděn z Svatých Otcův Nového zákona svědčí: že
gsau většich w Starém zákoně/ jako za nejčastější příslovi toho slo-
wa výjswali: Veniet certò, certò veniet qui redimet nos, modò speremus.
Žo gest: Přijde gisťe/gisťe přijde ten kterž nás vykaupi: gen toliko na-
děgi měgme. Rovně jako n my očekávajíce posledního přichodu Pá-
nečka soudu / rskáme: O přid Synu Boží/ o přid Pane Ježíši/ a wy-
svobod nás. Aho jak gest Syna Božího w těle v pobožných žádostivé
Očekávání bylo/ necht toliko (pominuice všech gímých nesčíslných) ge-
diného Symeona svědecov a hořich žádost nám to oznámi/ w tomtu
geho hlasu: Nyni propaussesss služebnictva tvého Pane/wedle slova tvé-
ho w pokoji: Neb gsau viděli oči mé spaseni tvé/kteržs připravil před
oblicem všech lidu: Světlo k zgewenj pořanum/a k slávě lidu tvé-
ho Jzrahelského. A tak my křestiané toho tělesného prvního přichodu
Křistova na Svět/w Nynější čas Adventní Památku obnovowa-
ti/ a dnes připomínati začináme.

T Druhý Přichod Páně gest duchovnís/ který se w času přítomným
fajdodenně děže: kdykoli/ a kdekolik S. Evangelium o Křistu se káže/tu
Pán strze slovo w mysl pobožných přichází/ a vzdychy gest své Chrktvi
přítomný/ vše/ těšic/ slíbic/ spomahagic/ a hově věrně wyfwobozugic/
jakž sam to wyfvedcuge řla: Neopusjmi wás Chrökum/ ale přijdou
kvam. Item: kdo mne miluje/ k němu přijde mi/ a přibytek v něho vči-
nimi/ a to sérze služebnosti slova a Svátosti/ jakož pak (dj S. Athana-
sius) neginá se Duch Svátý w mysl a w srdeci lidstva dává/ gediné w své
Chrktvi strze slovo a Svátosti. A Sam Pán tak miluj: Kde dva/
nebo tři segdan se ve gměnu měm/ já gsem mezi nismi.

T Erjetii Přichod Páně též gest tělesný a widělný: wssak který se bu-
doucně w poslední den Světa tohoto/w welebnosti Slavný Božské/od
Křista Pána státi má/o němž in Symbolo wišn nassij wj;natwáme, rská-
gice: Přijde saudit živých n mrtvých: tak jakž pišma Svátá svědčí

Genes. 5.

Genes. 49.

Psal. 48.

Esa. 64.

Luc. 45.

Abac. 2.

Agge. 2.

Ignat. Anti-
och. Eccl.
Episcop:
& Martyr.
Anno Dom.
109. de fide
lib. vet. Te-
stamenti ad
Magn.
Luc. 10.

Luc. 2.

I I.
Dwět dru-
hý od Syna
Božího de-
ge se sérz slu-
žebnosti Cyt-
kewni.
Ioan. 4.

Athanasius.

Matth. 13.

I I I.
Adventníčet
Syna Boží-
ho k soudu
bude.

v Izajášse: Pán k saudu přijde. A Pán sám o sobě tak mluví: Vzří Syna Člověka přicházejícího w oblacích s mocí a velebností mnohou. Totíž tehdyž Edny Angelé hlasem trauby vysudou znějící volati budou: Vstáňte mrtví, posť k saudu. A Svatý Pavel také o tom přichodu Pána mluví: Pán Boh říká vás povrás ke dni přichodu Pána Násseho Ježíše Krista. Kteréhožto přichodu Syna Božího k saudu pochytujeme w hodinu smrti. Tu zájisté s třesením před Tribunal, a neb žruč velebnosti Pána předstupovatí počínáme; za kteroužto příčinou sám Kristus nás napomírá, říká: Vděte, a stržlivis bude: neb neuvíte dne ani hodiny / kdy Syn člověka přijde / a povolá vás. O kterémžto přichodu Pána k saudu dálí Pán Boh přes tedy mluvit se bude. A tak Křesťané w čas tento Adventní Památku přichodu spasitele násseho z této potřeby činíme: aby se w nás vistra/Bázen Boží/ modleni/ a pravé pokání rozněcovať/ pročež S. Augustín praví: Hoc tempus non sine causa Aduentus Domini vocatur: Ideò enim Sancti Patres celebrare voluerunt Aduentum, vt se vnuquisq; præparet fidelis, & emendet, vt dignè Dei sui Natiuitatem valeat celebrare. To gest: Tento čas ne bez příčin gest Adventem / totíž přichodem Pána nazván: Ale proto gsa gen S. Dicové tak nařídiли / a w též času Advent nábožně pamatovali chteleli / aby se w něm každý světní připravoval / a zlepšoval k hodnému pamatování slavného narození Boha svého. To gíz slyšesvše/ dále

II.

Větové pámky Adwencie.

I.
Gistota pravody Náboženského Křesťanského. Náboženské práce Křesťanského činové.

II.

2.

3.

Nejistupme k druhému rozdusu kázani / neb Artykuli předložené. Mu / kterýž těchto pět vět k výkladu z vstanovení času Adventního po božným pocházejících výčtu. První: Gistotu a pravdu nejstarozitnějšího násseho Křesťanského věci o Pánu Kristu/Visty/a Náboženskvi / hned od počátku Světa na samém Kristu Ježíssi založeného / a započatého. Když pak Náboženskvi Křesťanské / a w něm věci a vistra násse byla / wězme Že gest Křesťanská nábožná práce / a cíviceni se w věcech Božích / a to w těchto třech: První činové gsa srdečno vnitřni: jako gediného pravého Boha/Dice/Syna a ducha S. podlé věci samém Bohem zgiveného právě znáti / a hněvu geho pro hříchů naše entedlně/ anobrž lekawě se obávagice/w Krista Pana/wšech hřichův násich frwi geho Odčítatele věřiti/ a w téžiwe wšre Svátostimi/ od samého Krista vstanovenými/ jakožto nebeskými pečetmi svědomí své vgištěvat. Druží činové gsa zevnitřni Kostelní/ jako: Shromáždilice se do kostelů/ modlitbami s nábožným spisováním / Slova Boží/ ho w čistotě kázání a poslouchání / též Svátostí vyzívání / Pánu Bohu slaužiti. Třetí činové gsa domovní a obecní: jako světem

stuk u w

stuctiu dobrých / Bohem přikázanych / wedle jednoho každého powo-
lání / náležteau čest a službu témuž Pánu Bohu nássemu činiti : a to bez
priměšování k tomu židovských starozákonních Obětí / obřízek / rádiu /
ani také od lidí vymyšleně vstanovených zbytčiných Ceremonijs / o nichž
v novém žákoně netoliko žádného překladu nemáme / Ale v sám Pán od
nich nás odvozuge, řka / Vladarmo mne cti / všece včem a přikázanijs lid-
stva. Nebo gsaú proti světu včenj S° Ewangelium (wedle řecí S° Au-
gustyna) rovně jako nočním tím proti Luciferu rozřazaté / a hvězdý proti
Slunci slkvělém / noc proti dni býlému. A toč gesti právě Křesťanské
Náboženství / kteréž se za času Pána Krysta / Svatých Apostolů / a
za prvotní Chríkve vykonávalo / v od nás posawád se vykonává / o
němž vysal rozličnii Eiostci důmyslové byvali / a gsaú : Neb jedni ge za
blud/ginijs za novau idisru/ginijs za příčinu nesvornosti/bauerk/růžnic,
a vysko zlého byti se dominowali / a dominwagi. Nariskali tim židé Jana
řečitele/Pána Krysta / v Apostoloh / žeby nové vysíre včili / a Náboženst-
ví prvé mědá nescháne zařazeli. Nariskal potom Svět po Apostolich
řim v Křesťanym / žeby Sektu novau, bludnau Nazarétskau rozštírova-
li. Nariskagi těchto časův množí v nás / zvláště ti gesso se s námi v dce-
nisi / v vysíre / a v tom čistém Náboženství nesrovávají / že o samém
Krystu kážeme / v něm samém a pro něho od Boha Otce / darimo z milo-
sti Boží smíření / hřichův odpusťení / a opravodlnění dosahovati v-
čime / Svátoстní od Krysta nařízenými / Křtem / a Večeří Páně poslu-
hujeme / aty toliko Kostelní Ceremonie / služby / pochy / a rády / v skutky
života násseho / kteríli nám v slovu Božím přikázanijs gsaú vykoná-
váme : Skrz to oni nás nové vysíry / a Nového Náboženství byti pra-
vii / kteréž žeby se teprwa od Martina Luthera / a neb od Mistra Jana
Husy začalo : ale meyl se na tom / ic. Protož předkové nassi snásejice ta-
ková mnohá o svém Křesťanském Náboženství na sebe nariskánijs / za
potřebná vše vznali / aby tento čas Adwentij nařídili / Čněmž gsaú v
takové části z Svateho pisma / Proroků / Ewangelistů / a Apoß-
tolů k rozgimánji oddali / z nichžby se libe o Starozitnosti / a prawdě
svého Náboženství na samém Pánu Krystu založeného podstatně rov-
něvali / a vtrhacíum neb hancum svým odprati v měli.

Wěděti tehdy každý má / a tim gisť byti / že nasse Ewangelisté včenj
a Náboženství nej nové / ani od někoho z lidí teprwa nedávno začaté :
Ale původ geho gest sám Bůh / který tagemství Slova (totižto o Pá-
nu Krystu gisť dálno na Světě zgewne kázaného, S. Pawel svědč)
střetě měl od věkův : od něhož / totižto Pána Boha / jako z furdnice / to
nasse Náboženství vzalo počátek hned v Rági / přizáčku Světa /
tedy sevřiv Czlověka k podobenství Obrazu svého / a myslí spanilau
nadevšesecta stvoření gen obdati / hned se mu také v známost vvedl / a
Náboženství / gímž / a v němžby Boha svého ctíl / genu nařídil : a to v

Matt. 5.
1. Pet. 1.
Román. 2.
Hebrej. 10
Colocen. :

Ef. 2.9.
Matt. 15.
Simile Au-
gust. in lit
quæst. ver.
noui Test.
quæst. 127.

O vše-
ženství prá-
vě Křesť-
anském ro-
ličná gsaú
domnem. I
Ioan. 1. 15.
Luc. 2.3.
Afor. 2.4.

Adwentij
ho času v
Křesťanst-
ví všakno-
weni přeje-
na.

1. Cor. 3.

Nábožen-
ství Křesť-
anského vů-
vod / gisť
ta a Star-
ozitnost.
Czlob. 1.

Genes. 2.

Genes. 3.
Galat. 4.,

Gen. 4.9.15.

Summa ws-
ieho Nábo-
ženství pře-
vě Křesťan-
stvo.Adam vysly-
čení S. Ot-
cové za sta-
řího zákona
byly Křesťan-
i.Rom. 4.
Ioan. 8.Hebr. 11.
Rom. 1.2. Petri 1.
Actor. 10.Prorokova
li před Váro-
zemmi Pána
v Elai. 758.
Zach. 519.
Let. Vide I.
tag Abr.
Buch.
1. Cor. 3.
Hieroni, de
Sacrificio
CAIN & A-
BEL.

tomto trojím spůsobu: Neypisové / vydal mu Zákon svých Božích přikázání, a záporovědij / o gedení negedení owoce z stromu / a v práci, w Rági / aby z toho Čzlověk věděl jak by se měl w Rági rozkošněm chovati / koho poslauchiati, a ctiti. V čemž, když se přestaupením téhož zákonu hřichu dopustil / aby věčně nezahýnil / hned gest Pán Bůh druhú stránku Náboženství zgewil / totizto Ewangelium o Semenu ženy / genž gest weselé zwěstování / k Nábožnému rozmírání o napravěnii toho geho pádu sítze přichod na Svět člověka / z Semene ženy včiněněho / genž gest Pán Křistus: po kterémžto tau novomau člověka potěšení / hned opět Pán třetí stránku přidal / totizto Svátosti / kteří byli oběti všech roličních / na hraných dřívij sladěných / a ohněm z Nebe spalevaných: tak aby Rodicové našli z té první části přikázání Božích / Boží vůli / a z přestaupených záporovědij / jakožto z přísného zákona / své hřichy / a pro ně hrozný hněv Božíj ná sebe poznávali: Z Ewangelium pak / části druhé / o Semenu ženy / aby se přichodem na Svět Napravitele pádu svého potěšovali / a tím jako učňakym flastrem Ránu smrtelnú lečili: Obětim také, třetí částí / Svátostí a pečetník tomu slibu přidanými w té své výře o Semenu ženy aby se potěšitelně vyzkoušovali / a Ceremoniemi při obětech k labezné službě Božíj zevnitřně konanými, té výry a Náboženství svého došázovali.

Ten gest hle byl spůsob Náboženství Adama / v vosech S. Patriarchů a Proroků / w němž samau věřan w Pána Křista (na Svět semene ženy očekávaného) od Boha Otce ospravedlněn v spasení jau dossli: o čemž sám Pán Křistus svědčí: Abraham radoval se aby videl den nûg: v viděl / a radoval se: Neb gsem já prve než Abraham. tehdy gest Abraham w Křista věril / a tak pravým Křesťanem byl. S. Pawel píše / že gsau Otcové Starého zákona spolu s námi Křesťanstvího Náboženství byli: Vá Pawel (praví o sobě) služebník Ježi Křistu / povolaný Apoštol / oddělený k Ewangelium Božímu / kteří gesti prve začali sítze Proroky w Písničkách S. o Synu svému. As. Petr dí: Na to spasení (totizto sítze výru w Křista) pativali se svati Proroci / a geho gsau hledali. Opět gunde dí: Tomu Křistu vysvěcni Proroch svědeciv wydávagi / že odpustení hřichův magi wžiti sítze gměno geho vysíckni kteří věři w něho. Věřili gsau tehdy vysíckni w něho. A tak Křesťané byli.

V textu dnešního Ewangelium S. Mathauß přisvozuge Proroky / z nichž geden Pána Křista před lety geho Narození 758. a druhý před 519. Kráiem a Spasitelem gmenuge: Tehdy gsau w něg výře / dátum svého spasení a základ pravého Náboženství na tom samém Králi zafládali: gichžto výry a toho Náboženství Pán Bůh pře gichž Obětech / Smrt Křistovu figurugichch / a w službě Božíj konajích / ohněm z Nebe potvrzoval / když píše S. Jeroným že gemitia obět

Abciová

Abelovu rozhledi / spuscenii ohně; Nebeský palení: ale na když náš
nevzhled / totiž ohně nespustil. Tak vzhled na Abrahama v Lávape-
z Nebe / na Aronova / Davidova / Šaulova / a Eliášova D-
bět: čímž omí gsauce poslání / tisí hořkivé j so Náboženskou výkoná-
mali / při společných církvičských shromážděních, o tom jeném napra-
vitele pádu zaslíbenou, řázají činice / sebe v. gure žádostí geho a výře
jvocovali. O Enochovi dí písma: Vzýval jméno Páně: to gest / byl
řazaclem Slova Božího. Józef Flavius píše / že Adam a Seth dle
Zabule / gednu země na spůsob chlý / a druhau z kameny vdelalosse / na-
nich napsali / neb vyrýli: Verbum Domini manet in eternum. To gest:
Slovo Páně zústává na světě: a to tím aumyslem: Vy pak Svět tře-
bas vodau neb ohněm řázen byl / však proto jako kámen v wodě / a
hlina v Ohni zůstává / tak je Slovo Páně zůstane. To pak Slovo
nebylo gne / než zaslíbeni Boha Otce o Čemenu ženy Pánu Kristu / na-
pravitele pádu, gíz na Svět příslém. Ale tak Věns / Víra / a Nábo-
ženskou, hned od počátku světa začáte / gest prawé Evangelické: který v
my křesťané / spolu s starau svatau Chríku posavád máme / a vy-
konáváme. Neb předně z žákona poznání hříchův / a pro ně hněvu Boží-
ho / z Evangelium živého všry v Krysta: z svátosti pak historij o svém Spa-
jeni nabíráme / a toho vesse' jevnitěm Božím / Kostelnim rádnym
službami / a křesťanym obcováním / v životě své řutecně dokazujeme:
Víru také / a prawé Bohu sbezne služby a pocty prokazujeme / gisti gsú-
ce prawdau svého náboženskou / patrnými důvody: Čedne / poněvadž
ono ne z lidí / ale z Boha kroug původ a začátek má: gesto radda a řku-
tef z lidí pocházejich dluho netrvá / ale křiženij přichází: jakož onen
Gamaliel svědci. Druhé / že gest mezn voffem na Světě Náboženskou
mi ne starozitněgssy: Jakoz Otce Tertulianus dí: Verissimum est quod-
cunque primum, adulterinum vero quodcunque posterius. Třetí / Po-
věvadž gesto dostatečně stvrzeno / a za prawdive vysvědčeno: Předně
hlásen Boha Otce; Nebe / o Šmu svém, základa té nassi všichy slysa-
něna: zatím záracnými řutci křižovými / a řeve Šva Božího na
číh za nás vohlitim: také Smrci mých S. Apostolů a Mucenij-
skou z jeho vym řvědecwim Apostolskym. V té Vídce, (dí S. Pa-
wel) a v tom Náboženskou / totiž v křesťanstvem a Evangelickém / S.
Otce v dogli gsaui řvědecw / a hsbili se Bohu.

O Negněc my cehdy / znegtež to vysíckni věci) nové vstří / ani ně-
jakého splýváního Náboženskou: ale starozitné, prawé / se voffem starého
v Nového žákona Švatickimi společně a thowarygsske. Zentoliko rozdíl
v tom gest: že gsaui onino za Starého žákona věrili, a sobě vyznali
budoucích Adwent přichodu Pána Spasitele / m. pak nyní připomína-
me ten eterně se gíz řeal.

Ale díss: Však gsaui Patriarchové / a vysíckni Starého žá-
kona

Genes. 4. 15.
Louit. 3. 19.
1. Para. 21.
2. Para. 7.
3. Regum 1. 8.

Genesis 5.
Ioh. Flav. An-
ti. lib. 1. cap.
tulo 28.

Simile.

Genesis 2.
Nábožen-
ství na jeho
s starozá-
dným gedno-
steyností.

Agor. 5.
Tertul. ad
uersus Pra-
xeam, in pri-
cipio libri.
Matt. 3. 17.
Ioan. 3. 5.
Marc. 16.
Rom. 5. 6.
1. Ioan. 1.

Hebr. 11.

2. čedice první

I O

Česká oros
dív Ceremo
niu Staro a
nowoslov
nych.

Augusti in le
an. tract. 45.
Simile Augu
sti. de quest.
contra Paga
nos. quest. 3.

Ephec. 4:

Podoben
ství o Če
skej moci.
Aug: de fide.

March. 11.

Sona/iv svém Náboženství zachovávali Obřízku/ a my Ceremonie ste
rých/iv nezachowávat: kterakž tehdy wasse má byti jednostevně s
gegich Náboženstvím i Odpočidáním na to dwogim Spásobem:
Prvoum/ gest oswsem tak že gsaú Dicové Starého zákonu měli mn
hé, a od Křesťanství rozdílné Ceremonie: ale ne gnu Wízru/než v Kry
šia: Neb Pán Bůh podle časů Světa měnil a mění Ceremonie/ a
ne Wízru/ yafž S. Augustyn dí: Veteris testamenti tempora & signa
mutata sunt, & non fides. A na gnu mísíč tříž S. Otec napsal: Quem
admodum unus atq; idem homo, si Deo maně aliquid offerat, aliud ve
sperè pro congruentia diuini temporis: non Deum mutat, non religio
nem, sicut nec salutem, quæ alio modo maně alio vespere salutat: Ica in
vniuerso tractatu seculorum, cum aliud oblatum est ab antiquis sanctis:
aliud ab iis qui nunc sunt offertur, nō humana præsumptione, sed authori
tate diuina temporibus congrua, sacra mysteria celebrantur: non Deus aut
religio communicatur. To gest: Rovně yaso kovyby geden člověk Pánu
Bohu službu nábožnau konage/rano tyto/ a wecer gine Modlitby / po
cty a chivaly/z wyr a Šrdce straussého obětovat: tau rozdílností ča
su a oběti / Boha ani Náboženství svého neměn: Tak ldyž od Světa
zácku/a potom v času starého Zákonu / tomu gediněnnu Bohu iv po
ctě, Staris gine a gnu spásobem Oběti své gsaú obětovati / a gine y
gináce nyni od věrmých Křesťanům/wssak z jednostegně wyr / v zaslji
bené Šimé Ženy/ se obětuji: tau rozdílností času a nábožných pocit (fir
ejž konž se koliko s Slovem Božím srovnawagi) Pán Bůh ani Nábo
ženství se neměn: ani se neproměnuge: Protož Apostlemluvy: Nak
gest výzvychy geden Bůh/a geden Pán/tak y geden Wíra. Což Če
logové opět gnu velení pěkným podobenstvím iv světlugij: Připo
dobnugisce Náboženství s domu/ Pána Krysta & Hospodáři/ a Wízru &
Hospodyniv v tom domu: Sacramenta pak/Ceremonie a rád Kýrkew
ní & služebné Želádee: chjce tím všazati je Krystus gest výzdvávatelem,
záladem/a Pánem svého Náboženství: Wíra pak v svém domu Ho
spodáři/a čeládku/totž Ceremonie/ yafž konž čas vznává sobě měn: v
ssak tak, aby se srovnávali s Slovem a vůlí Krysta Hospodáře domu
toho: yafž pak ta gediná všra od Světa zácku gsauch / gine měla v
Náboženství Ceremonie služeb Božích před Potopou/ gine za Moysil
sce/ a gine za Messyhásse/za Apostoluv/ až posavád arwagich má: wssak
s věcnim Krystovym gedenomyslē. Zé gsaú pak lidé Hospodářství a
a Hospodynství v Domu Kýrkve vysvěceně sobě osobiti směli: Protož
tím, a tudž, podle svého zdání na spisichali Ceremonii až na zbyt / a ně
kterých y rauhatových / pro něž samé nehtvise gsaú v Křesťanstvu re
žitosti. Za druhé/nezachowáváme těch Starého Zákonu Ceremonij/
Ač g nismi gedeni wízru máme/ proto / Zé gsaú wssach byli stineni a figu
ran těch wěch/které se při Messyhássovi dali / a nic dáleži než koliko do ge
ho přicho

ho přichodu trvatí měli. Vál sám Pán Čwěděj: Zákon a Proroch až do Jana: A Jan říká dří: Zákon říká Mojsíse: Milost pak a pravda říká Krysta Ježíse. A Pán říká gíz na kríži dopověděl: Consumatum est; Dokonáno gest: Což S. Pavla vysládá říká: Naplnil všechny věci, a giude: En ročný pomnátku. Item / Svatí byli (totížto starozákonné ročny) těla Kristova / Epiphanius geden z Svatých Dicíků tak o tom mluví: Typi in lege, veritas in Euanglio: To gest: Obrazové a figurum w žáloně byly / pravda pak w Evangelium zgewen a gest.

Ioan. 1.
Ioan. 19.
Ephes. 4.
Colos. 2.
Galat. 4.
Hebr. 10.

Epiphanius Cyp.
Episcopus circa Annum Domini 380.

Není tehdy potřebí do Křesťanského čistého Náboženství přinášet věci a Ceremonii pominulých židovských/nadto pak pohanských: Což který činí / a to geste zastávají/spletencího Náboženství se býtí zgewone pronášejí: a tak to znáti / n o Starozákonosti a pravdě Věci/ věry a Náboženství Křesťanského vyzkoušet býtí/ ten první význam čas Adwentního lidem s Bohem se obslagichym přináší.

¶ Druhý Význam: Historie Slibu Boha Otce / o poslání Syna svého/prawdu větří gíz splněným/nám vysvědčuje: kterýto slibové jsou všechny množí/ w starém Zákoně nařízeno poznámení / a ti nadále w fázích na třetí Neděli Adwentní vyzkoušet se budou: který nah, a kdy/ Bůh Otec splnil/ zgewone památnka Adwentního významu a pogissiuge. A A possedol dopovídá, třík: Když přišla plnost času/ poslal Bůh Syna svého/ k narodeného z ženy: eti se matce povídovat/ a w roce Slibu Bohského osudu/ vyzkoušej se w tom/ Poněvadž se to všecko stalo / co gest Bůh o Synu svém zaslíbowal / že se nám n to vše stane / což tří Boží Syn slibuje: neb nah gest byl výčera / takový gest dnes / Duch Svatý vysvědčuje.

II.
Historia Slibu Bohu Bohu
o přichodu
Mesiassos
w spinenij.
Galat. 4.
Tandem po
české dne.

III.
Historia pře
chodu Mesi
ssova na
Svet gíz sta
leho.
Simila
Gen. 19.
Michez 3.

Agga. 2.

Daniel. 9.
Ioan. 4.
Luc. 14.

Zachar. 9.

¶ Třetí Význam / Historie toho nese/ že gest Mesiass konečně gíz na Svět přišel / a w tom proti nevěře židovské každého Křesťana vysvědčuje: neb ten oslepěný národ židovský/ a kolik písma Proroká má/vysak až gíz Mesiass na Světě byl v rukou zapísán: kterýto gegijský proklamátí nevěřu čas Adwentního významu Proroky tak přemáhá/ Zákon by na ně z Největšího děla tyto faule vyhřešoval: První / zbavení nich gíz dávno vlastní své země / v Královu. Druhau: Města Bethlehém/kdež se Mesiass nel naroditi/Boží. Ježíš: Druhýho chrámu Jeruzalemstvího/wedle Prorocího Aggaze / dávno vydrácen: Až v časové lhodnosti od Daniely předtermínovaní / Et 49 o. w sobě obsahují/ lety patnácti syn a devadesáti jsou gíz přesli: Neb od Daniely/ do Prorocího leta tohoto i's 9 o gest Et 2080. Vadeo svíce od Osoby Pána Krysta jsou naplněna vyschchna Prorocího o Mesiassovi žněgách/ híte gíz/ o níž Zachariáš byl předposvěděn/ic. A gíz nesčítaně dřevoděve Krysta Syna Pannu Mathe v Jeruzaleme vloživáncho/Mesiassem pravým gíz na Světě přiším byl dosvědčuj: kterýto dřevoděv sami židovští Rabini dřevé povážujíce / pravují je židé nadarmo

Mesiass

Nafan Rabi.

III.L
Gistota pra-
wego Boisza
wi, a Czlow-
wélenstwi
gedne osos
by Messyá-
sic Pana Atty-
sa
Czlowéken-
swoj.

ବୋଲିକା

**Ustanovení pos
říšijí vedoucí s
robe.**

Hebr. 4.

Team 20.
Row, 8.

Matt. 23.

V.
Powinnoſt
Fréctionistá k
Kryſtu, Bo
hu a Králi p
Pány naſse
mra

Ephes. 2.
Luc. 8.

Mat. 28

L. GORE

I. Cor. 3.

Dicitus haec et agit: Rabi Nasan inquit: Res Melsix non est, ut Magistri nostri volunt esse. Nam termini Aduentus Messiae accepserunt fieri, & res a nihilo penderat.

¶ Čtvrtý Dílce/Přináší gisotu pravého Člověčenství/v taře
Božství Krista Krále, w té gedne osobě spolu na věčné nerozdroge,
nj spogeneho: což nako se wossemu řutky a čimy Pánem / tak y zřetelnějši
dnesním Ewangelium proklazuge / w němž svatili dívčodové Člově-
čenství a Božství Spasitele násseho gsau tito: Člověčenství zagist
w tom: Zecesau k hoře Olivetské hsel / s viedlnský mluwil / ge posylal/
na Olivku wosel/gel/do chrámu wosel/prodavače z něho vyháněl/s Ne-
prácteli svými žášonký mluwil / z Města se bral / a to wosse viditedlně a
hmoře. Božství dívčodové gsau tito: Nepráctomný wěděl kde, a či osli-
ce gsau / ič Proroceti Zacharyášovo o te gždě na sebe se vstahujich
zna / také žásiup aby za ním ssel / Raucha silal/ ratolesti na cestě metal/
Starý/Mladý Dětij/aby za pravého Messiahse gen vitalu/a Spa-
seni sobě od něho žádal: Tomu wosemu Duchem S. vyvčil / a mocně/
směle/ nako Král do města wogel / a nako Bůh Pravý chrám vyčistio-
val: a aby proti tomu wosemu žádný / nestoliko z obecních Causediův
Jeruzalémských/ale ani Herodes/Pilát / Biskupi y kněžstwo pisknau-
ti nesměli/anobrž nemohli/ toho moch svau dprovedl. On nebyl hliník gsau
to velich a pauzy Božství činově z každý toho povaz: Kterýmž se my-
žme těšiti / slýchajce kterak máme Thowarysse a Bratra / člověka z nám
přivětivého / k tomu Krále a Pána před neprácteli nás obhagugskýho/
a gini tlamý gich zapávagckýho. Protož s nábožnau bázni geho weleb-
nosu se dívčodíme / ano at Summau s Apoštolem džm: Přistupne s
dauffáním k Stolci milosti geho/ abychom milost denšovi doslli / a mi-
lost načezi w čas příhodny Pomoci / s S. Thomášem srdečně takto rí-
kajice: Pán můž a Bůh můž / který s námi gest: kdo byds proti nám e-
W čemž se sám milostivě ozývat ráč: Hle já s vámi gsem / až do sko-
nání Světa.

T Pách Vzítel Adwentu / včiš nás náležitú Posvinnost nassiu / tenuž
velebnemu Bohu / Králi / a Pánu nassemu Ježišu Kristu vykonáva-
ti / a gi dosíti ťuňi ; neb gsmie ſtvoření a vyskaupení ſtutkum dobrým / a-
bychom ge ēinili ; proto gsmie také vyskaupení / (nafz dž Zachariášs Osc
Jana Křtitele) abychom bez strachu genu ſlavili / a to Přeſladem žástu-
pu / Pána w té għidē prouwazegiſyho / w němž včedlnych ſrozfazu geho
posluſníč pro Oslici ſili : tak n my geho rozlazu hotově posluſníč bud-
me / nafz sám Kryſtus Kazateliám welj,čla : Všece ge zachovávatí vſecky
wěch / které gsem ſoli přifázal wám. Ti pak čiſi gest oslice byla / hned gi pro-
pustili : Tak n my ſ rozlazu včenj Kryſtowa / ſtoug Oslovůh rupn rozum
ochorně propausštěgme ; neb S. Pawel včiš : Že visea na Maudroſti lid-
ství založena býtí nemá. Zástrup palmy , a ratolesti metali na cestu / ſudn

Dán

Pán měl geti: tak y my geho Králem wstěžným nad hříšněm / Smrti/
Peckem / a Diáblem wyznávajme / s oposouzením se vyselitnářeho na
to následu: Svatéj Rauča svá na Oslicy / y po cestě selali: Tak y my
wsecká gmeňs / díkogenství / Práce / y Oždoby / k službě a Povinnosti
Wysupitcť svého wynašlédajme: Aho rossickni weselým Spiswáním,
gemu wevsem stiaſního prospěchu / a sobě od něho spasenj žádali / O
S. A N N A Spas nás na výsokech: Tak y my chvalami Krysta osla-
wugme / a od něho modlitbami svými sobě řečeti / Prospěchu / ospraved-
léní / a spěněho spasenj řečeně žádajme / říkajíce: O IESV , fili Dauid,
miserere nobis: Benedictus qui venit in nomine Domini; Osanna in ex-
cellis. O Ježiſsy Synu Dauidu / smiluj ſe nad námi: Požehnaný
genž ſe bětss we gantu Páně: Spas nás na výsokech.

A tak giz nechmilegſſy w Pánu / Štýſce tuto potěſhidelne věc / o-
bráčme ſe k zavřec Kazanji pro kęſſy ſpametowání a do domu ſrdce y
mysli ſvých tohoto ſpaſhidelného včeni rozvažowaného přineſe-
ní / Pamatujte že gme ſe včili o Adwentu / genž geſt přichod Syna Boží-
ho z Nebe k nám na Svět / A to trogi: Prvni chudý / použzený / etern ſe
giz w téle mykonal. Druhý duchovní / etern ſe w Chrkevní ſlužebno-
ſti dege. Treti budauč ſwiditelny, k veřejnému ſaudu. Druhým ro-
zdílen wopratovovali ſe vžitkové a památky Adwencetu pocházejcích / teřejz-
to glau: Gistota ſtarežitnosti a pravdy včeni / wſry / a Náboženſtví na-
sicho / na ſamém Krystu založeného. Gistota ſplnění giz Božích ſlibů o
poſlání Syna ſvěho na Svět. Gistota přichodu Mlecháče na Svět /
etern ſe giz mykonal: Gistota pravého člověčenství / a Božství w ged-
né vſobě. A napoſledy / gistota našího povinnoſti / kdy? kde? a jak? e témuz
velebnému Králi / a večernímu Bohu uassemu / Pánu Ježiſi Krystu ſlav-
iti máme. Odmuž ſamém ſudiž požehnání / iſt / Sláwa / Moc / v Ch-
rkev / věcne / vzdávané, na včetně věčnou / Amen.

Zawieska k řádu.

Modlitba / bud k říkání / neb k ſpíswání / wſecko

kázani obſohuſigem: Špíswáfe yato:

Veni Redemptor gentium, &c.

Dělujíce ſynu Boží,

Zde ſi liva láſka w nás množí /
w Chrkevním přijetí k nám ſgewená /
z Nebe na Svět přineſena.

Kteram dnes opakujeme /

Nábožně abnorugeme /

w Chrkevním řádu / ſpíswáním /

A ſlava Páne Kazaní.

Prvni Adwentem Čeleſtym /

w lidech v rádem ſvým řaſným /

řečí a ſv. dílo vypíti /

Smrti ſwau nás vykaupil.

Druhým Adwencem / w Chrkevní

Složbě / ſez castá Kazaní

Slova Božího w hoyností /

Dodávádo wěrnu mloſti.

Tretím přijetím ſmrti / ſaudu /

Tohoč čeláme přichodu /

W němž lidstv ſtrop / ſvět změnije /

Dodplatě wſeči ognámis.

¶ O Kryſie / z přijetí trogiho,

Na Svět čeſkého pravdívého /

Day nám výsluhu dogitu/
Pravdu/ výsrau se gřisti:
V starožném Náboženství
Zí gšme w tom prawém Křesťanství/
Kterž se w Rági začalo/

Od Boha původ svůj wžalo:
V tebe samho věřime/
Boha Krále svého címu
Páne Křišťie požehnání/
Spas nás své věrné Křesťany.

AMEN.

Veděle Druhá Adwentu.

Ewangelium S. Lukáše w XXI. Kap.

Milost Boží s námi / AMEN

Nes tedy den (lidé Boží) spolu s Chrkví začali gšme sobě obnovovat památku času Adwencenjho / w němž se od lidu Křesťanského připomíná trojí Príchod z nebe sem k nám na tento Svět Pána Našeho Ježíše Křišťa: Prvni ponížení / strze včelení w život panny Marie / o němž zímní nyněgši spjwám w Českém. Druhý Duchovní / kterž se strze slovo Boží w myslích našich děge. Třetí pak k sandu poslednímu vteckýnemu viditedlně nastati má: o ten sobě obzvláštně dnesší Nedlouho Českem Spacá připomínánju; Ewangelium obnovuje / a w článku výsry Křesťanství vyjádří, ktež: Větím je příjde sandit jidových y mrtvých. Ač pak / kdy se to stane / o času / hodině / dni / roku / žádny z lidí newj / wssak proto sám Pán Křišťus k našemu Smyslu a pochopení se propuštěuje: Nebo gřistá znamení grž našávagjchho přichodu svého k sandu předpovídali ráj / magi / a záchrávage hned od počátku Světa svůj slavný Boží obyčen takový: že sonjekoli Svět / bud Králoswj / Královny / Města / Potentáty / Lidi / neb slavné Rody pravěkých / cestati / a skozu novosvětiti vymílit / Tehdy toho kvarné učiní: ale vzdychy před tím zječedlními znameními / k počesseni svých věrných / a k wenstraze bezbožných / hněw svůj proklazovati / a pomstu y slázu předsvětovati ráj: čehož gest svědkem Kříž / kterž gsa 120. Let dělan / potopan Světa hrozy. Item: Zákratové roščení / a hrozná znamení w židovstvu / yak na Nebi / tak y mezi nimi lidy na zemi / Města / Chrámu / Lidi / y wssho gich Království slázu předcházejich. Item: Ohně za trideceti pět dní w powětrji vydáný / a kamen přilissné velikosti, vůl třetího cenuče říjší / kterž i odsakivo do Města Ašken spadl / slázu řecké zemi předpovídal. Item: Comeca Ceratias, Hvězda zářícína co trauba rohou: lež zatmění Slunce / a zagle / kterž z koně se narodilo / z wojska vejskal / pád a utíkání Ecce Krále Peštěho / genž do zemí řeckých w wojsku deseti krát sto tisíce lidu vtrhl / předessla: Kterážto wsscka / y gina nesplná znamení / yako gšau se ne neval manj / náhodou / neb tressunkem disla: ale gřistau wůli a vědomím Božím se vykonala: Tak je stanovení Světa / a den Vyschodu Páne k sandu znamení na Nebi / na Zemi / na Wodách předcházejí mela / a magi / y předcházejí: To sám Pán Křišťus věrnpěl počesseni / bezbožných pak k přestrasseni / w dnesšímu Ewangelium předpovídali ráj / kterž s významí (wedle sepsání od S. Lukáše w rozdílu xxi.) slýsme: w técto slových mluvoj Pán Ježíss, tka:

Amen

Budau žnamenj na Sluney/a na Měsíčey/y
na hwězdách: a na Zemi bude ſauzenj. Na ro-
du/nevědauchých ſe kam diti/ když živuk vyda-
baure Mořská a vlnobitj/tak je schnauti bu-
dau lidé pro strach / a pro očekávanij těch věch ſterež
vrijgdaū na wſeckem Swět: Nebo moch Nebeské pohy-
bowati ſe budau: A tehdyň vhlídagi Syna člověka/an-
ſe běre w Oblachch s moch a Gláwou velikau. A když ſe
to počne diti/pohledtež / a pozdwihnětež hlav wassich/
neboť ſe přiblīžuje wykaupení wasse.

V pověděl gím podobenství: Patřtež na ſíkowý ſtrom/
y na wſeckna ſtromowj/když ſe gíj puči/ wiдаuce to/ ro-
žumíte je blízko gest Čecto. Tak y my když vhlídáte to být/
wěztež je blízko gest Králowství Boží. Amen pravim
wám/Nepomine pokolenj toto/dokawadž ſe to wſecko ne-
stane: Nebe y Země pominau/ ale ſlowa má nepominau.

Pilně ſe waruigte / aby ſnad nebyla obtužena Srdce
wasse obžerstvím a opilstvím / a pečovánjím o tento ži-
ivot: a w náhle přišváčilbý was ten den. Nebo hafojto

V ij

osyhdlo

oshoďlo v rychlosti přijde na všecky který přebývají na
tváři všech žemě. Protož bude každého času modlce se/
abyste hodni byli všem těch věcích / kteréž se budou
dít / a postaviti se před Syna Člověka.

Evangelium.

Pávoda.
Matt. 24.
Marc. 13.
Luc. 21.

Marc. 13.

Marc. 14.

Summa.

Vita.

 Ato příčtená řeč S. Evangelium přináleží k Sedmém
mu Članku Vlivy od Apostola S. Bartoloměje slo-
ženému: Přijde saudit živých a mrtvých. A gest Pro-
roctá/vlastními vstupem Pána Krista insluvená, Za půvo-
dní příčinou Dotázky Včedlníkův geho / na čas a zna-
mení skázy Geruzalémské a konání Světa Pána se
dotazujících: neb gdauce spolu z Města / na té Řece, a potom na hoře
Olivereské sedice, když vzdny Prorocové Páně o skáze Města a Chrámu,
žeby kámen na kameni neměl zůstat slyšeli / tim se pohnuli (a zvláště
Peter / a Jakub / Jan a Ondřej:) Tak že gsaú na Pána dotázkou včinili , řkauce : Pořež nám Edn tyto věci budou a které bude zna-
mení když se to všecko počne dít? Zé pak včedlných nesmešeli aby ta
skáza židutro před příchodem Páně k saudu / než teprve při konání
Světa státi se měla: Protož dolezili toho , řka : Pane , která znamení
budou přichodu tvého / a Světa konání? Za příčinou tehdy těchto
Dotázel Apostolův svých hned Syn Boží obširnau řecí mnoha zna-
mení / Neť skázy židovské / tak v Světa konání jim oznamoval / a
mezi tim v milosrđi potěšení své milé Chrítki (Abi pozdivihnaue včer-
nij hlas svých / vysvobození své poznávali : Bezbožním také venstra-
hu / aby se obžerství , opilství a laskomství warugice / na bedlivost a
modlení oddali) předložiti gest ráčil / protož Summa příčteného Ewan-
gelium oznamuje / a mnohé naučení spolu s tim nám představuje :
Předně / abychom Spasitele našeho Prorokem nadevšesky gine Pro-
roky nepravidlum větřím být znagice/gemu/o něm v tvého věřili:
a že Prorocké řeči blízkost Světa konání / a Příchod Páně k saudu / po-
gříbých znameních giž se v skutku dějicích poznávali : Věrili, k potěšiv-
tedlné gisitě svého z časů věčných byd nastávajícího vysvobo-
zení: Bezbožní pak k přestrašení / a začasu k pokání se doháněnji. Tak
hle gest Původní příčina/Summa, v Úzitečná správa dnešního Ewan-
gelium / kteréhož výklad vztahuje se na Artykul Slova
Božího :

O znameních brzkého a giž nastávajícího Příchodu Páně k saudu.

Pravni Rozdíl Rázans oznámis / Kde se ea znamení vklazovati / spa-
řovati / a načá být magi.

Druhý:

Druhý: Pán Kryštof předposledním takových známení říká:
a všechny napomenutí k výzvědce představují raci.

I.

Se známení nástavagského přichodu Páně říká: Vez
se mi je gřeau mnoha a rozličná / od samého Krista / od Proroků a
Apostolů předpověděná: kteráž se ne je některým málo dnům / ale kero-
sem tém časům / od skály Jeruzalemské až do skonání Světa v zahugi /
a vstahovati magi / wedle oné řeči Páně v. S. Marka, řeči: Po tom
zarmucení (to jest po té zarmaucení a žalostivé skáze židovské / kteráž se
gřeau vykonala) Slunce se zatmí / a Měsíc nedá Světla; v S. pak Ma-
rkův dopovídá: Hvězdy budou padati / a mocně Nebeské se hýbati:
známení Syna Člověka se spátrá / a kvílení všem pokolení ženě na-
stane: nebo Syna Božího v Oblačích Nebeských / s mocně a melebno-
stí velikou / v traubeni Angelstém přicházejícího i říká: v zahugi: to jest:
po skále Jeruzalemské všechno stvoření pomalu k svému konci se chý-
liti: a zahynutí Světa známení říká, quasi preludia / jakožto nějaké
předchůdce místi bude. Kterážto známení / Summiowně všechna gře-
obsahující / Kde a jakáž se díti a spacrovati měla / sám Pán Ježiš
prorokuje v textu / a klade tato trogf:

Mar. 13.

Matth. 24.

známení při-
chodu Syna
Božího k
říká: v zahugi se
všechno
všechno
zahynutí
Nebeské.

v Slunci.
Luc. 21.
Matt. 24.
Mar. 13.

¶ Vprvním místě / na Oblače Nebeské nad námi / Budou (dří-
text) známení na Slunci / na Měsíci / na hvězdách /
což jest vše vzhůru nad námi / Ato Předně na Slunci / kterážto svým
slunecním bleskem oblohu Nebeském okrasiluje / vysílá se zácláste zatmě-
ním / Pruzinami / Slaupně dívňami / postakováním / a pospolu dívou-
ny tři Slunci se vkládají proměněnou: což řeči: se stává tehda v zahugi:
že něco obzvláštního zlého na lidi s sebú přimáslíkých předpovídá:
jakož Mor na dobytek lidí / Wálky / Bůrky / Povrčení / anobrž wedle
Prorocví Páně brzké a gřeau nástavagských Světa skonání.

Jak pak známení časitá za nosého věku / a téměř gřeau každého roku
zatmění Slunce se ději (což se za předešlých Starých Letech zvidka / a v
mnoha Letech sotva gedenau stávalo) to jest nám vědomé: Nebo řeč a-
sy ro XII. Letech zatmění Slunce a Měsíce všechny nežli dvanáctkrát se
zahlo / a své hrozné Autincinky nadíle gřeau po tato léta vyplnilo a vyplň-
uje. Ktomu také Slunečná světlosť / jakož říká: taky Vodzemstvích se
zahřívání / ne tak jest mocná jako před Lety byvala / mybrž v své mocn-
osti odedne, co v starých těch byla lidská / vmdlejší. O gissit se
jest to překrásné Slunce gřeau mezi Oblačky sklopilo / a gimi jakož učňau
plachtají se zakrylo / aby na neslechetnosti lidské / které se každodenně roz-
máhají, nepatrilo / a třetí řeči S. Pavla: že to Slunečko spolu se vším
světlem lítá / jakož rodíčka při prorodu nemluvniátko: tak ono vy-
svobození od služby porušené / a zgewenij Synům Božím / k svobodě

Rom. 8.

Simile.

Glávyn čelage: a rovně jako den gíz řečerou nebyvá tak teply / ſivět-
ly / ani ſvelký jako o poledni: tak řečerou tohoto Světa naší posled-
níj časové negsau tak Sluncem teplij / ſkvělij / ani ſvelkij / jako gsau za-
let předešlých bývali. Malot žagisté tepla w letě pochügeme / leť za dva
neb tři týhodny neywice: ano v žen pozdněgssi bývá / Owoce / výna ř.
nedozravags. A protož / což gíz dále giného čelati chceme nežli ſaumra-
tu / a noč Šveta ſkonanjs? O Domine Iesu, mane nobiscum, quoniam
aduſperaſcit. Vespera iam venit nobiscum Chriſte maneto.

Extingui lucem ne patiare tuam.

O Gízíppi ſúſtaň e námí/
Neb gíz wecer hrož ſtamí/

Aniž dopuſti vhaſty
Světo ſwé / w nás vduſty / Amen.

w mýſcey.

Afor. 2.

w ſwěs-
dach.

Za tim Slunečným znamením clade Pán w textu giné / a to na Ně-
ſych / gehož častegssi opět zatmění nežla ſdy prve bývá: Neb ſterý ſe myně-
gssi rok bez zatmění tressi povalzme / a w pravosíky ſohlidněme. A co ſe
pak giného hrozného při Něſych ſpatřovává / jako ſtrivawost / ř. ſdo to
muz wylowiti: Gíz ſe právě toto píſmo Prorocké / a od S. Lukáſe při-
pomenuté plní: Slunce ſe obráti w temnoti / a Něſyc w ſrew / prve než
přejde Den ten Páně ſeliký a hrožim. A co opět Na hvězdách / ſterž
také Oblohu Nebeſkú ozdobuji: voffat ſe čaſtoláte na kaus mrákotau
zateſnūgi / bud na ſobh dolu padaly wjdánym býwagi / a neb ſeliké, žá-
zracné / neobyčegná / hrozné / ſtrivolaké / vcasaté / rozkrídlené, gíz Come-
tæ ſifikag, na Nebi ſe ſpatřovávagi: O, gedrauliz ſme my to ſed za na-
ſeho ſvětu ſhledli / Čehož ſe prve ſe ſtu ſtech neſtávalo? Kteréžto wſe-
cku na hvězdách připadnost / podlē vſauzeni ſluſených Hvězdářů,
mnohého zlého wyznamenání gſau a býwagi / dle vnoho wersiku la-
tinſkého: Nulla fit Ecclipsis ſine multa mole malorum; to geſt:

Nebhává žádne zatmění/
Bez téžkosti přinessenj /

Spolu ſeban na býdný Švět/
Který wſecel gíz leze pět.

Item: Nullus Cometa qui malum non adferat. Aniž ſe ſdy ſterá
hvězda ocasatá vſazuge neb wýſtugue / geſtoby ſeban věto ſleho
nenesla / a zvláſtě proměny w Královſtvích / Oberj wýwratci /
Boge / Walky / až v Smrti neznamenitěgſich Potentátu: Což gíne
ter aſy we XXX. ſtech w ſteku ſhledli / ſterak ſemnož ſometové
hvězd žáracných vſazovali.

Jako / Léta Páně 1566. Hvězda Jasná o Poledni ſe wýſtugſty / za
mnoho druhu widjna bývala. Léta 1572. Hvězda neobyčegná / nikdy pr-
ve nevſdana / in ſigno Cassiopeia, IX. dne Něſyce ſiſtopadu ſtrasslivě
zgevená / rok pořád ſvoge trivala. Item / Léta 1577. w ten den před S.
Martinem wylala Hvězda ſucasatá / a ſtala pořád ſej ſed Neděli. Opět
roku 1588. právě bijedně, w hodinu XI X. Něſyce Czerwence XXVI.

dne/

dne / Hvězda nemaká, k Mléci podobná a k Polku obrácená / pod Mléčem stogich spátrjna bývala.

Kteréžto wsecku záračné hvězdy / co gsaú s sebou zlého w těchto letech přinesli / Ach / zdalí se toho neskálylo ? Zvláště onim Vereným Tázením do Vher. Ľeta 1566. a tehdy při zámku Segedu neschítanu / w kterémžto V II. dne Bříži slavný Hrabě Mikuláš z Serény od Turka gest zahuben. Zatím hned rozmohly se Wálky w Hydrlandu, v gmeinde / ř. Suchoty / Drahoty / Hladové, Morové / a zarmucení Pohorbě slavných Potentátů / a některých starých knížat, kníže Božíj horlivých Obhágů. A co díl o rozličných proměnách a neschitelných přihodách / ssaužení a snížení negedně vysoke Osoby w světském důstougenstvu / it. O dóbě mohl to wseckno / co se na Slunci, Měsíci a na Hvězdech proti přirozenému běhu děle / a každý týden rok na mnoze spátruje / vyhpsati / scissi / nadto pak vyprawiti ! Neb vaf mnoho záračných Zatímenij / Hvězd / Metel / Kopij / Mlečiu / Pochodui / Pruzin / Krvavou / Ohnišvých červenosti / také ľivou a zbrogných Wonsk / na Nebi spátrjno bývá : kdo to může w paměti zdržeti ? Kolikrát Slunce vijce než gedno vidjino bylo ? Kolikrát Měsíc vafoby s Nebe padal / neb počernalau Krvíj stropenců / a Kříži potažené byl / spátrj gest ? Kolikrát Hvězdy se potenkagij / až v Nebe hoříšč se vkažovalo : a to málo ier w kolikosy Ľetech. Čtěme / anobrž množ pamatujeme / kterak Ľeta Páně 1574. Patnáctého dne Listopadu, po západu Slunce Chasma, neb Ohňové / a jako hoříščho Nebe znamenj vidjino bylo / a tak celou noc až do Rána trivalo. Item / Ľeta Páně 1118. dvacátého dne Prajnice / w noči na Nebi w Oblačných Wonskoh ohnišvě, tahnout se od pulnočí wýchodu / vidjino bylo / a potom se po wšem Nebi rozšířilo. Tačová zagistě a k těm podobná znamenj na Nebi / že den Soudní předcházel magi, a předcházej / Pán náss Gejss Krystus předpowěděl. Dále :

¶ V druhém Missi, na Zemi mezi Ľidmi / takto dí w Ľextu / A Na Zemi bude daw Ľidu pro hauři životu Morstého / tak je schnauti budou Ľidé strachem / Pro očekávaní těch věc / kteří přijdou na Svět. Monžiss zagistě mezi ginnými po hrázdami na potupnijšky Slova Božího / poznámenal také w polutě v strach / lešání, a utíkaní před chřestem Ľisu / Což se při bezbožných nachází / zává : Pán Krystus pak tes w Ľextu Ľekání / Strach / Schnutí na lidi přicházej / za znamenj brzkého svého příchodu k saudu předpovídá a oznamuje / zegněna tě neresti vynětí / z kterýchž ten daw w lidu / strach / bájen a lešaní w Světě pochází / a se vivaluge :

¶ Předně / z Baurek / z kterýchžto Kružnice / Wálky, bohosvě / a krve prolévání, co z lauze hnogorá voda dolu tekau / Bude dí Pán daw

Hrabě; Ště
rynu zahy-
mul.

In Sole & Lui-
na; atq; Syde-
ribus, contra
nature leges
quæ visa sunt,
impossib. est
omnia com-
prehendere.

Chasma.
Cet: Boem:
Hist: 327.
Ibidem 362.

II.
Nažení svy-
tokého Svě-
ta.

Dam. 28.

Daw Ľidu
na zemi pos-
chází.
1.
z Baurek.
Luc. 21.

Lidu pro bauri / z Bogu a Růžnic / n Sedlčá baurka srze
 Novovítence Léta 1525. vznikla: nach gest Strach a daw na lid u na
 Vrchnost vvedla / kdo chce s o tom obšyrene ročen / může sobě knihu
 Jana Šleydana přečísti: ať se dawnych starých baurk tuto nepřipomí-
 ná / dosti gňých pred očima máme, u o nich flüssme: aniž geste w zapo-
 menuji gest ona nedávny baurka / který se Léta Páně 1572. w Paríži při
 Svadbe Štědricha Krále Návarského stala / w který w noči na Ne-
 děli do třicetí Tisíců lidu zbito. A co pak ted baurkau Polškau / w
 Francreichu a ginde: to se ovesem ne náhodau děge: ale den Šaudný
 předchází. Item / Daw lidu pocházivá z Náhlých Moru: Budau,
 prorokuge Krystus, Morowé / z gedovatého povětrí se ztrhugich:
 Mohly se tuto připomenauti znamení hrozný Mor: který se byl Léta
 Páně 1323. w téhoto zemské strhl / tak až sotva desátý Člověk žil zů-
 stal: Vysal se pomíj / poněvadž sime gňých po tato pominula léta / w
 Němich / w Czechách / w Morawě / w Slezku u w Polště sami zakusili:
 Nebo za nassi paměti, Léta Páně 1582. w same Praze toliko / přes XXV.
 Tisíců lidu z Světa seslo: co pak w gňých Městech / a w tolika Ze-
 mích? O nebyllíz gest tehdáž žármutek / bolest / a a strach w lidu,
 spomeníme: Když gsmi od rána až do včera / nic gineho nedělali / toliko
 mrtvých hrobu prováželi / po třicetí u čtyrydctí / něde pak poslu u po-
 divau za geden den:

Ach kde gsau kteře gsmi znali?

S nimi často mluwivali:

Z téhoto velmi množí zemíeli /

My ge k hrobům spraváželi / ne bez vše-
davého pláče mnichy kráte:

Zatím opět daw lidu pocházivá z hladiv / který se lety nevrod-
 nymi / suchými / plissémi studenými / na lidi vivaluj: Budau dí Krystu
 s hladové: Tíz gsau gisťe arch častii / až sobě lidé s vzdycháním ža-
 lugi, rýlagice: Ach což gsau nynegssi těžká léta k životnosti. Nenilíz to též
 daw a saužens lidu chudého. Čtvrté / od hrůz z Nebe / srze viděns na
 Nebi zárazků / sloupů / wonst / bitew / kríži / formy a spusobu dne
 Šaudného / a gineho mnoho neobvykného / z čehož hrůza a strach na li-
 di se vivalovává. Čteme že Léta Páně 1532. v Města Ženachu na Ne-
 bi gest viděn starý vschly Strom / an na zemi upadl / rovně nakož gen
 nědo z země wen vytrhl: potom gel Reynhar w celém Krysu / nesa zele-
 ny strom mladistvý s osekanými větvemi: za nim bězel lovci
 Pes: a naposledy tvářnost neb spůsob hřmění spátrano bylo. Nedávno
 také, 1586. Léta / w Calabrii Drač na Nebi gest viděn. Item / dwa
 Lvové w oblacích se bili Léta 1587. Z čehož ze všechno, u gineho k tomu
 podobného / nemůže než hrůza pocházeni / a zvláště z těch Světel / Slav-
 půw / a nako hořich Nebes času nočního se ukazování. Páteř třesení
 země / který velmi řekavé / hrozné a strašlivé byvá / a téhoto let w mno-
 gých

^{1.}
z Baniec.
Luc. 21.

^{2.}
Ioan. Sle-
dau. lib. 5.

^{3.}
Cal. Boč-
kau. lib. 24.
Hist. 24.3.

^{4.}
z Morow.
March. 24.
Buchol.
Colm. 29.8.

^{5.}
z Hladov.

^{6.}
od řeky
z Nebe.

Iob. Fine. lib.
1. de Miracu-
lis.

^{7.}
z třesení země.

hých Kraginách často se zgewuge: *Gje me literak léta 1509. so měsíčem Constantinopolis tak hrozné země třesení se strhlo/ až lidu do X III. Tisíce žárlilo. Ziem/ Věta 1559. w Ostrospraku země třesení Rosilem v měsíci hejhalo. Opět léta 1574. w Španělsku/ a v Moravě země třesení w některých místech bylo/ že v ohni spolu po zemi hčhal/ z čehož w prawodě kveliký strach gjeti muyl. Ko pak z toho, kteréž se tčd X C. léta/ X V. dne 3. října strhlo/ a w některých Městech jdi/ domy/ weže, kostely, zboruha. A gheti se hrůza nad strach/ a patnět znaumi přichodu Páně k soudu brzského, tudíž geste předestalo. / Zatím geseté kladau se Powětrí hrozná/ kteráž dřív/ iž z kořene/ chalupy, domy/ dvory/ tvorze/ žamky, weže v zdi vyvraždaji/ a hrozná hřimáns/ kripobití v ohni s sebú pčinássagi. Vako w Městě císskem rečeném Mechel/ léta Páně: 547. VII. dne Srpna/ takové strasuvé a hrozné powětrí/ hřimáns/ bavre, až oblatu hromobití se strhlo/ až od toho hrozný smrad possel: a od zapálení Brámy Městské týmž powětrím/ na níž osm Set Tun Prachu bylo/ veliký díl Města geset vyvražden/ a lidí do téj Seth zhynulo: Ržeka od horlosti ohně vyvraždala/ a C. L. osob zraněných nalezeno/ z gedné jenn dělátko živé vyvraždáno a počítěno/ w hospodách lidu kvasyčkho nemalo tauž ranau zhubeno/ tak je ta bázen/ hrůza a strach/ kteréž gšau tam pochytili/ sotva se vymluviti může. / Nadeo geseté dav, ssažení a strach lidu, wedle Prooroctví Pána, pochází; Protivenssivis/ na Chrckw pro Božij pravodu se vvalují/ a zkríd střed střed se nevinnými od gegis náshlynskù děgi. Sumau/ kráce mluvě/ žádný lid nikdy pro své Náboženství spissagi a většího protivenssivu nemusí zakusovati, vako ten kteříž se k samému Pánu Ježi Kristu hlásí/ a geho pravdu se řídi: Nebo Svět proflate ždy/ bavrlivé Novokrčence/ rozličná spletená Bratrstva a Sekty/ necoliko trpi: ale ge ffedruge a obhaguge: samé pak Eccele Syna Božího sobě zosplivuge: O není dívu/ poněvadž Syn Boží svým věrným to vše předpověděl, řka: Budau se vám protiwiti/ a budete w nendivosti všechném pro jméno mé: však Blahoslavenis gšau kteříž trpi pro Spravedlnost. W ten počet volených Božích/ w Chrckvi protivenssivu Světa obfličených/ pogsti se mohau v ti lidé/ kteříž od nemilosrdečnosti těžká sauzeni a náříšní znássagi/ w Turcích a w jiných Barbarských, ba v w Křesťanských Kraginách/ obesženi gša Robotami/ Platn, Daněmi nemožnými/ službami a díly vstavěnými/ v gňným vzkosním/ bezewšé milosrdenství/ až těžce a sotva w Tureckém držení, zpohanili. Obvyvatelé takových vfrutnosti zakusují: an gž v w Křesťanství Privilegia flesla/ a málo co Nadání stará vzdí. Slavonii Předkové darováním svobod oddaným svým chvalitebné pověsti sobě dobyvateli dychtili: Nyněgssu pak gegijich Potomkové bočením Obdarování, Slavné Předky rodův, a držiteli statků svých lehčí/ v sami se oddaným tak zosplivugí/ že gž obrat se kam obrat/neglyfiss od nich*

než

Cal. Bočni

263.

Idem 26.

3. Powětrí.

Colm. 2. 26.

3. Protivenssivu Chrckw.

Mat. 24.

Mar. 13.

Luc. 21.

Johan. 15. 21.

15.

Matt. 5.

než žalobu/horšování/ a z smrti Pánství svých se radowání. O Boží
bázen/ o svědomí/ o slavná pověsti/ o modlitbo poddaných za vrchnost/
kams se poděla? O všutnosti nad lakovství/ o Tyrantské nad proti-
venství světě/ proces se do haufla Křesťanské Vrchnosti vperila? Ach
světě nepaměti na Smrt, a budoucí věčný Saud / o milovních
Světě/ ježkoh na Jazyku tohoto versiska křesťanského Poem vstavově-
něnémate/ kterž s zaplakáním dí:

Quid valet hic mundus, quid gloria, quidq; Triumphus?

Post misericordia funus, puluis & umbra suimus. To gest:
Co prospjwá Svět s svou Slávou/ Wssaf hned po býdñém pohřebi/
s Bohatou vzácnou postavou: Prachem a sijnem gsmě w hrobě.

Protivenskvi tehdy Boží Chrítie/ a nemilosrdenskvi nad býdnyim
lidem prosvozowané/ gest zgewným znamením Světa skonání/ a nastá-
vagskýho přechodu Páně k Saudu. ¶ Osmé/darv a sauzenj lidu děge se
z Osseměností lidstvě/ Rozmíze se neprawost / sstydne láska mnichy/
předposvěděl Spasitel: Tak se giz arch rozmohla/a osseměnost, ssaleš/
nevprávnost / a právě Diábelská chytrost tak se těchto let rozmohla/
až giz vprávný člověk nesmí skoro promluviti / čehož priče jako
na vážkách sám o sebe nemusyl zwáziti. Kdo z pobožných s Nicheásem
Prorokem / třebas y na Velkú Noc w den neywesselcyssi / ne může za-
spisvatí té geho Lamentacij z říkuce: Ah / Zhypulc gest Sivath z Ženě / a
vprávného w lidech něn: wsshcní we krwi klagi/ Muž bratra svého lo-
wi k smrti/ Blérkuau svých nazýwaj dobre: čeho Knize žadá/to Saude
ce vnyhlassuge/ nadějte se odplaty: ¶ Kdo giz z nich zdá se neylepsíh byti /
gest jako Bodlák: a kdo právě, jako Orn z plota. O nechěgte věřiti
přeteli / a nevsege te w Knize: y od té která w Lámu svém spi osířhan za-
svěradel vst svých: neb Syn protivenskvi čini otec / dcera povstavá
proti materi své/ a nevěsta proti swegru své/ a neprátele člověka sau-
domáč geho. O neděgelž se to wosse nyněgssich časůw pozastav se, a spo-
men/ rozvaz s žalostním vzdchnutím, o věrný křesťane: tak že se ne bez
slz dobré možou často opakovati tito Latinskij verssykové / o nyněgssy
Světa zlosi:

Annis mille iam peractis: Gíz při wsslikém řízenj/

Nulla fides est in pactis: To gest. W lidech žadné Wsy neni/

Mel in ore, verba lactis, W vstech sám Med/reč lažodná/

Fel in corde, fraus in factis. W Šrdci ged/w činech lešt zrádná.

Což wosse pobožným, vprávným a správným / mnichá zarmau-
cenj přináši. ¶ Deváté a naposledy / po kládá Pán Čezijs zpo-
hanilau a právě zhovadilau bezpečnost lidstvau před Světa skonánim:
totiž, že lidé na Pána Boha/ na své hřichy / na Smrt Syna Božího,
ani na svou/ na věrený Saud/ na život věčný, ani na muky pekelní/ ne
toliko pomněti/ a se rozpomínati: nadto ani Boha se báti / vrchnosti a

práva

^{8.}
z Ossemě-
ností lidstvě.
Matt. 14.

Mick. 7.

^{9.}
z spohanile
bezpečnosti
lidstvě na
Svět.

práva se opeňhati nebudau / až právě cíval nařízane / a mire než zvědi / anobrž den Šaudm w té zdržmalé bezpečnosti vyslechn zahívání: Nebo ya
to za dnu Noe, (mluví Pán Ježíš) zapomenuwše na Pána Boha / tolko gedli pili, ženili a rodávali se starvěli, stěpovali, prodávali, lakověli / až právě do té hodiny w které Noe do Korábu wšel: Tak a mnichem bez
pecinégi nyněgssich dnů / před nastávajícím přijetím Krále Nebeského
s Šaudu / lidé žili gšau. O Bože / z dalíž každouka Minuta na těch tisícův
neprawostí naších lidských toho nedostvědějuge: A ač dám s S. Bern-
hardem: že gšau nyni lidé rovně takoví / jako člověk vpadna do hlubin
neb pravidu svodny: čeho se nevpravě chtejí, toho se drží / leč takého dře-
wa / bud tráviny / by mu pak to netoliko nespomohlo / než třebas gesitě vě-
ci přecinau k vtopení bylo / wšak z nepaměti toho je drží / z ruky nepaustí /
anž tomu doby mu napomoc příssel ruky podává: mybrž pachotování
sebú spisse gen za sebau do svodny wtrhuge: Tak w Mori tohoto světa býdne
lidé hynau: neb vpadna do hlubin tělesních bezpečnosti / chceagi se toho
což gím nespomáhá: spashledné pak ruky Boží, w Náboženské poskyto-
vané, spartiti, a gi se chceati nechtěgi / a tak w Všem hlubin světských ne-
prawostí žalostně s tělem n s dusí hynau. Od kudž pobožným nemůže než
letání / hruža a strach pocházeti / z očekávání na Svět gesitě hrozněgssich
volut Božích / a nengissiho dne Šaudného / giž právě do dverí světakw
gýchho. Za hle a taková znamení / že se před dnem Šaudním na zemi díti /
a z nich tñ giž vypravované žalosti a vzkosti na lidi se valí a valici
magi / Pán Kryšťus w textu Evangelium gesitě dále předpovídáti ráčí:

✓ W třetím Míste znamení brzého přechodu svého s Šaudu Syn
Boží klade / Na Mori a w Wodách / ita: Pro Bauri žwuku
Morštého a vlnobití schnauti budau lidé: Zohó iasto pochy-
tugi ti který blízko Mori bydlegi: Neb že těchto let mnichem iastěgi a
hrozněgi baurk vlnobití Morštá zdwihagi / a sprodlivé povodně vwo-
zugi / nežli za starých předešlých let / Rajdý rok týměř toho swědkem gesi: o-
halá se gesi hruža / strach, skoda / a žalost vivalila Ecce Páně 1532. a
1572. na Obýmatele Kragin Pomorských / w Fryslandu / Holandu a
Selandu / z baurcni Mori / který z břehův svých vysoko a daleko se
rozlilo / a mnoho tisíc lidu a dobytků potopilo. Opět w Prusích v Mě-
sni Eurně Ecce Páně 1572. V I. dne Měsíce Ledna / Visla Křeka w po-
vodni v w krev se obrátila / a tři dni tak trvala / w tom se země třesení
stříhlo / a při val hrozný veliké skody zdešal / na Zdech Měsíckých / na Do-
mich / zplastě na Městě: těž lidí do tři Set veonulo. A co se pak každého
roku po Kraginách strze při valy / povětři / bauri / a hrozné povodně
strassu věho a srodného děge: z dalíž tím naše vši negsau naplněně e Uč
těch a takových morštých a povodních nečestí není u nám tak potřebi mnio-
ho tuto připomínati: jako ráděgi z nich / v záčtu wšech od Kryšta Pána
předpověděných znamení w skutku se giž děajíck / toto číveré zdráve

Lut. 17.

Simele Bernh.
serm. de Ad-
uent. Domi-
ni.III.
na Mori a
w wodách.Sueria. 4.
part. Method:
fol. 86.

Mátem.

w pa-

v pameti své složiti: Sedno: Zě se na Světě bez Božího vědomí a pře-
pusťtej nict nahodau neděge. Druhé: Zě ta všechna hrozná znamení
jsou Boží Metyl / kterýmž rozhněvaný Pán Bůh neslechtemy Svět
světihá a mrtká. Třetí: Zě giz konečně den posledního Prichodu Krále
Nebeského/Gejisse Pána náscho, k saudu nastává. Čtvrté: Zě dobro-
tivý Spasitel Prichodu svého odtahování / a znamením gisťoty
toho předpovídání k swatému posání nás vzbuzuje/Načež druhý ro-
zdíl kázani tohoto včiti bude.

II.

Příji Druhem Arckuli toho neypředněgi slyssme a vězme: Zě Pán
Krystus ta vyčítaná znamení ne proto samé předpověděl / aby
chom o nich svěděli: Ale vžitku z nich nabývat se snazili. Nebo
nakolostva Nebeská denní v Noční, kteráž vidíme / jsú k znamením / k
časům / sedmém v letem / aby svítila na obloze nebeské / a osvěcovala ze-
mí: Tymž spisobem v Pán Krystus osvěčuge svau Chrifew / ktež předpo-
věděná znamení dne saudného. Abn z nich geden každý z nás se opamato-
val / a poznával kdy a jak má hněvu Božího zavčas, prve nezliby
ten den nakolozloděg gen posschl, vcházeri / A prichodu Páne očekávari:
Protož milostivý spasitel dnesním Ewangelium napomíná:

T Předně, všech lidí všebec Abnchom gisťi byli giz blízkým veřeg-
ním Saudem všeche lidstvho pokolení / čehož Pán v textu dovozuge/
nak podobenstvím na ſiku / kterýž se z Jara k rozkvetnutí pučí: Tak
svým závazkem v ſlowu / A M E N. to gest: Gistě, gistě toho dogisťuje-
ge: A k tomu v snadnosti / že se to státi může/ Snáze Nebe v zemi pohn-
nau / nežby se to naplniti nemělo / doprovodati ráci.

T Zatím hned svých svěrnych obzvláštně napomíná: Abn se z nastá-
vagšeho giz dokonalého vysvobození z země, z Smrti / z Pebla / z Sal-
dù / do Nebeské Slávy těsili: Vlží se tehdy, dí Pán, vysvobozeni wasse.

T Naposledy každého / a všech naporád napomíná: Abnchom bdeš /
nejinak než nakol na varce Turka na se očekávage. Mezin tim abnchom se
varovali obžerství / opilství / a latomství. Nebo nakol oheň a povodení
spěšně životu řlověku vfracuge / kdož se toho oběho nestreže: Tak obžer-
ství a ozralství rychle na dusu vhen hněvu Božího vwozuge / a tělo-
povodní nesěsliných blid a bolesti / až v Smrti rychlou do země potopuge/
(dí S. Augustyn) Nadto všetkno tehdy složí se často Pánu Bohu
modlit / neb k tomu nás Krystus Pán v Ewangelium napomíná.

Tak neymileňsi v Pánu / taková znamení dne saudného / od Pá-
na předpověděná / a Prvním rozdílem tohoto kázani / Zě se na Obloze
Nebeské / na Zemi / na Moři a v vodách vědomě děgi / A Krystova na-
pomenutí druhým Arckulem, předložená / Všickni všebec svěrni / pobož-
nij / v gedenkaždý obzvláštně v pameti srdeč složice / Brzského prichodu

Pána

Vžitkové z
předpově-
děných zna-
mení dne
Saudného.
Simile Ori-
ge. Homil. 1.
Genes.

I.

Luc. 21.

II.

III.

Simile Au-
gust. Epis. 8.
ad Bonifac.
Comit.

zavíta re-
li.

Pána Ježíška Krypta ē saudu/wejte/ważne/a bedlivé w poláns očekáwanym. Cenuto samemu Pojehnání/Czest/Sláva/a měne Čysarství wzdávat se má od nás/v odwołscho stworenj, až na věky světův/Amen.

Modlitba/bud křikání/bud k spisování příhodná/
Nako : Wesele spisovajme/Boha Otce chivalne/ u.

Od Otce poslaný,	Strachy/budu/pad/sinutes,	K bedlivému bdení,
Kryje pojehnání/	Mnohy dívony řutel.	K častému modlení/
Gjz se w prawdě děge/	Na zemi vzdění,	Z lakovství/z objevství
Tvá řec naplnuze/	Cjastá rosprávění/	Zenau k náboženství.
W ty posledníj časy,	Daw lidu pro bauči/	A protož my k sobě,
W níž se lidé děsy/	W níž mladič i Starci	W horlivé Modlitbě,
Od diwomých znamentijs,	Hynau morem/hladem/	Prawdiboh Čejijssy,
Na Nebi/na Zemi	Nenadálým pádem.	Nako k Mlesyássy
Wod morstch zbaučeníj/	Ten strach oznamuje,	Ted se vejkáme,
Hrozných zkormauceníj/	Zé se Svět schyluge	Pokorně žádáme
Slunce/hwězd/Měsyc/	K loney/k skáze/k saudu/	Rač milostiv byt,
Cjim dál w zdycy wjice.	K brzkému přechodu	Hřichy odpustili/
Hrozná zatmjuwáníj,	Tebe Ježi Krysta/	W bijde/w strachu/w smrti-
Zágračná vzdánijs	Gsau znamenj gislač	Nedey nám zaufati/
W oblacach se děgii/	Kteráz nabijzegi,	Pozmi do wětneho
Na Svět pŕináscgii:	Wseceč svět wzbuzugi	Vetu Nebesteho. Amen.

Šeděle Třetíj Adventu.

Ewangeliū Svatého Matthausse

w Kapit. XI.

Pán Bůh Otec Nebestý, rač nás k pravé známosti Krysta
Mlesyássy, dílem Ducha S. přivesti/ Amen.

¶ Ako gsau po hožnij a Boha znajich lidé/ hned od Světa počátku / o nic wjice ne vysloviali/ a wětší peče neměli/ nako o prawe poznáníj jaslibeneho a gjz na Svět příslého Mlesyássy: Tak h' Otcomě a předkowě nashj w Křesťanstvu/ tento čas Adventu neywjce z té přejčiny gsau vstalo willi: Abys se Lid Křesťanstvý témú; také dokonale wypíoval/ a w poznáníj Pána Ježíssy vtorzował a zachowával: totéž: Zé Pán Krystus, Boží a Panny Marie Syn/ Léta od Světa počátku 3970. a před Lety 1590. w Betléme narodený / gest wprawdě ten jaslibený Mlesyáss. Cjehož k dokonalejšymu poznáníj / a w Krysta zwécenj / nás pomocná gsau S. Ewangeliá/ k dnům Nedělním času tohoto Adventnsho od prwotnjs Črkve přzená: Nakož se toho krize Ewangeliū w prvnji Neděli Adventu / z Prorektw Zacharyáss, o té gjzde Páně Prorokujscyho: Také y dnes týden / z předpověděni samého Krysta Pána znamentijs/Světa konáníj a Den Saundny předcházejich, doloženo. Toliké n w dnešni třetí Neděli Adventu Emdnaelium: kterež w sobě sú

Luc. 10.
Ioan. 8.

Sunmowni
Vjacek Rá-
zam tohoto.

Matt. 22.
Zachar. 9.
Luc. 21.
Matt. 11.

něnij Jana Křtitele s Kristem / o jeho pravdu známosti / když pojdeš od Jana k u
Pámu vypravene obsahuge: té právě známosti Krista. Nechpásse patrné a myšlenské
důvody včti nás bude: Echožto vžitkum porozumíme / když ge prwe (pro význam slova
Božího povstání) čtené preslissime / wedle sepsání S. Matúše w XI. položení / takto:

An pak w wězení vslýšaw o skutčích Kristo-
wých / posal dva z vědlníků svých / a řekl mu:
Tyli sy ten kterž přigeti má / čili gineho očeká-
váme? Podpovídage Gézus, řekl jim: Edau-
ce zwěstujte Janovi co slyšíte a vidíte: slepi vidí / Kul-
hawj chodí / Malomocní se čistí / hluší slyší / mrtví z mrt-
vých vstávají / chudí Ewangelium S. přigimaj: A
Blahoslavený gest kdož se nehorší na mně. A když oni o-
desíli / počal Gézus praviti Zastupům o Janovi: Co ste
wyssi na pausí viděti? Zdali třtinu wětrem se klátily? Aneb co ste wyssi viděti? Zdali člověka měkým rauchem
oděného? Hle, kterž se měkým rauchem odjwagi / w do-
mých Královských gsau. Ale co gste wyssi viděti? Zda-
li Proroka? Gistěl pravjm wám / v vice nežli Proroka.
Tentož gest zagisté o němž psáno gest: Hle já posylám
Angela swého před Twáří twau / kteržto připraví cestu
twau před tebou.

Hymná

Sistoria prvního Ewangelium / týmž prospě Mlodit
v Páně: Posvět se gněno iwe / přináži: Kteráz Hán w iwe.
domost vwozuge Pána Ježi Krysta s Janem Křtitelom / a
Jan s Krystem společná působení / což je iwe dalo křize po-
síhat od Jana, kteřen iu Pánu vypravěně / za touto původní pří-
nau: Edž spásitel nás / druhého roku posvět pokřteni / w Něsí Nany,
w příjimnosti zastupuj / v některých z Janových včedlníků / Syna
vodotu fu pořebu z Něja neseneho / w Bráne na pokáni ē sámym to-
liko slovem svým, řka: Miládence, tobě pravým vstáň:) z Smrti zas-
f životu povolal: Tchdy hned bez mezeán pěstomuž záši: p/ gsauc sweli-
fau bázni podnáat / slavně Pána Boha z toho chválil / a ten řekek Pá-
ně po iwsí zemi Židské rozhlasoval / až se to v Janu Křtitel (tchdáz
Herodesova bezviny wězne) donešlo: nad čímž on měl srdečné obvese-
lení: Ale včedlných geho ne male zarmáciem: Neb vidouce kterak gž
Krystus daleko má větší pověst a chválu o sobě nežli Jan Mistř gegich
v Lidí: w tom ho litovali / a Pánu Krystu závidíce té Slávy / před Ni-
stem svým gsaun nař taužili / a se domlauvali: Protož Jan Křtitel / gsa
předchůdce a Sivedek Messyáše gž na Svět přisleho iweru / z takové
závisti Včedlník své wywozival. A tak prve častním kázaním o dů-
stignosti Páně před nimi činěním: Tak tímto Poselstvímu fu Pánu vy-
pravěným k spásytedlné známosti téhož Messyáše ge přivozoval: Pán
Krystus také / na tu gegich dotázkou (Tylí gsy ten kterýž přigjisti
má / čili gineho očekáváme?) Odpořed dal ne Slovyn chlub-
nými: Alle řekek patrnými, kterýmž Osobu svau / tun gž na Svět při-
slým Messyásem / na kterež se oni ptali / byti prokázal: A hned po od-
chodu poslu Jana Křtitel Sivedka svého tu před zástupu synoce schvá-
lil: Yakž summa Ewangelium to iwe w sobě obsahuge / v tato vžitečná
naučení představuge: Předně / Abychom Pána Krysta, Božího a Pan-
ny Marie Syna / za pravého spásytele svého poznávali / přigimali a w
něg iwerili. Nebo na pravém geho poznání život věčný záleží. Za tím,
gime posvinni příkladem Jana Křtitel ne u sebe / Ale na samého Krysta
iwselikau čest / Poctivost a Slávu iwselikati: Také v wssetní své sva-
simi / díky / Čzeládku, Poddané / ř. fu poznání spásytele přivozovati:
Summa u iwsychni spolu / smělym / sálým / a zátedlným iwsznánym / yak
w radosi tak w jalosti / Pánu Ježíši svédecciv dárvali / přiznávagice se
tudy k němu: Poněvadž v on Pán připovídá / k nám se znáti / a w zde-
sí v Nebeské Chrli své Křtitel iwschvalovati. A podud bud iwy-
jadřen původ / Summa / vžitečná správa dnešního Ewangelium: kte-
rhožto světly iwsklad na dve stránky rozdělený tímto kázaním Slova
Božího vypravovati bude:

¶ Nejprve: O vyslání Jana Křtitela fu Pánu Krystu dwau včedluj-
kum svých / s Dotázkou: Byliby on ten pravý Messiáše

Ewangel
um.

původ.

Summa.

Výsledek.

Ioan. 17.

Druhé: O vychvalování od Krista Pána Jana Křtitele před žáupy.

I.

Při první Štánce Kázani / tito dva Artykulové se vyšváslili
musegi: První/ znali gest Jan Křtitel Krista, Syna Panny Ma-
rye, Mesihasem být při prvé nežli gest toto poselství k němu vy-
pravil e

Druhý/poněvadž se toho dokáže/že gest ho prvé dobře znal: Proč
gest se pak/a z něké důležitě potreby w tom poselství / na Kristu toho do-
prával/ Byllyb on ten pravý zaslíbený a gíz na svět příslušný Mesiha?

Co se předně vězens Janova dorýče/wž get enkažen/že se do něho
pro nějaký svoug wensupěk neb zlé chování nedostal: Ale pro svěrnost v-
čadu svého kazatelského / z kteréhož směle Králi Herodesovi / pro hřich
Chyložstva / s Herodánau Manželkau Filipa bratra svého pácha-
ny domlaival/a z horlivosti Ducha S. Slovem Božím gen trestal, rí-
lage: Nesluší tobě, Králi Herodes/míti Manželky Bratra svého. Pro-
čež se Chyložník netoliko rozhněval/ ale Jana do vězens w saditi / a po-
tom mu v hlavu stíti rozkazal: Vakož se to v posadová děge věrným Ka-
zatelům/že od hříšníků/ Chyložníků/a Slova Božího potupníků/ ne-
winné mnoho nátků / pomluv / hanění / potup, těžkosí / křivd a proti-
věnství snáseni musegi: Neb vakož gitřená rána ne strpí ruskau se dorý-
fati: Tak nepokorná mysl, a zlé Swědomí bezbožných nejnese Slova
Božího/nepravosti Člověka dorýtagicího/di S. Chrysostom. Tenč
gest zagiště Los w Světě pravých Slova Páně kazatelu. Elisse tehdy
Jan w tom žaláři / o mnohých a závracích skutých Páně/ časí novin
od svých včedlníků vypravované: nemohl se zdržeti, aby k němu neměl
vyplati / a byllyb on ten zaslíbený a očekávaný Mesiha? / Čiliby gesse
dale Svět gneho měl očekávat/ toho se na něm doptati. Z kterého D.
základá se vakož gesse tehdy ani on sám Křtitel tím právě gest nebyl:
a protož první Artykul w předním rozdusu Kázani, pobožného poslu-
cháce w tom spraviv / a vgistí že gest Jan Křtitel Krista pravým Mesiha-
sem být vzdychy prvé dobré a w gisotě znal / a tuto Legacu k Pánu
ve sám pro sebe/ale pro své včedlníky/aby oni také spasytele poznali/vy-
pravil: Macemž se netoliko vysíkni Pujzma S. Doktoris snásení: ale
také v tito zgewnij Slova Božího důvodové to prokazuj:

¶ První/ že gsa gesse w životě Matky své / tolku řesili Mesiha-
cůstáři / a Duchem S. naplněný / tehdy gíz Krista w životě Panny
Marye Matky geho poznal / a radošným plesáním, prvé nežsau se oba
narodili, vakož Pána svého dědičného vstal: nadivit se tehdy dorosili/
a obadwa Ducha S. plnij znali.

Simile Chrys.
Homil. 2. de
lide Anno.

Jan Křtitel
Křtěl hro-
od dědičnem
Mesihasem
být znal.

Důvodové
toto:
I.

Lxx. 1.

Druhý

¶ Druhý Dúvod / že gest Jan píll druhého Ľeta před svým tvéz-
ním (wedle svědecov). S. Lukáše) Slovo Boží o Krystu řeklo ohlašené
klíč: Kterim jeho Slovem, bez pochyby Pán Bůh řeče Angela z Nebe;
povolal Jana k vědomu Kazatelství / k čemuž byl před mnoha Synem Le-
ry pověřen. Prorok předpíše: Abi tvořím věčním řu pokání Lidu na-
pomínil a řekl: v Měsíči gáz na Svět přišlem, hřichům odpu-
štění zvěstoval: Křtem patří Svatom / totížto Novou Křesťanii neb
Svatosti / posluchače své o milosti Boží vyzkoušel: A naposledy /
spasiteli na Světě Ľelem přejmenoval: Což visse věrně a be-
zpečně Křtitel činil: Neb chodě (hned po tom svém od Boha z Nebe k vě-
radu povolání) po vši Krajné Jordánské (pisce S. Lukáš) Ohlašo-
val Křest pokáni na odpusťení hřichům / tak hafz gesta na předchůdce Mesi-
chovu názevlo / a o tom geho vědomu řeče Prorok předohlášený bý-
lo / odkudž se v řeči prách vyzkoušel / a z toho před Legáty z Jeru-
zaléma k němu vyšlanými předně řád o sobě toto pěkně vyznacil včinil/
řka: Já gsem hlas volal jeho na paříti / spravite cestu Páne / nakož po-
věděl Janáš Prorok: Hned za tím o Pamu / řka: Já gsem ho (totížto
Krysta / abž on tím pravoum zdávna větavany Měsíčem býti nel)
neznal: ale který mne poslal řítiti vodánu (totížto Bůh Otec / hlasem z
Nebe řeče Angela k tomu vědomu mne povolav / a Duchem S. naplniv)
řekl mi: Nad tím vzešel Duch a S. řupugichho / a ūstavagichho na něm/
ten gest který říká v Duchu Svatom / a já sem viděl / v Svědecov
sem vondal / že tento gest Syn Boží.

¶ Třetí Dúvod / Nebo při křtu Krystovu zgewno hlaštym Svě-
decovim / od Boha Otce / v od Ducha S. přiznání sem k synu Božímu
klíč / a Dýma svýma zgeweně řeče: Zájemství swěbene S. Trogice spátil:
S. Matúš řekl o tom pisce, řka: Když pokřten byl Ježíšs, (od Jana
řítitele) v hned vystoupil z vody: / a hle, odewrula se mu Nebesa / a viděl
Ducha Božího an řupuge nako holubice / a přichází na něho. a hle
hlas z Nebe řeče: Tentot gest Syn můj milý, v němž mi se dobré zahabi-
lo. Což visse Jan říká: Kterak gest ho tehdy neměl znáti / a tím,
že gest Pán Krystus ten pravou Měsíčass, gisť býti?

¶ Čtvrtý Dúvod / Nebo gest on sam Jan Křtitel / lidem Osobu
geho Měsíčem býti se dominisvagicem, od sebe a z sebe na Pána Krysta
vlezíval / a sebe toliko Služebníkem Pána / nichodným řemýnskem
oburvi geho se dohlasti vyznával / v giná znamentia svědecov Synu
Božímu dával. Neb wida Ježíšs an gde k němu, řekl: Hle tot Veránek
Boží / genž sňmá hřichy Světa: nakož řekl: Vy vědlnicem mogt / v
množ gini svámi / pro milu pobožný život, a zdravé věčen / množte že
gsem vás ten Měsíčass zdávna žádany / vysal vás tím neysa, wiste že to
wždycky z sebe seladám / a na giného, gisť na Světě v prostřed Lidu chodí-
cýho, vlezíval / a to na onoho, kterhož hle tanto asti widíme. Oni gest

II.
Luc. 3.Mat. 10.
Mark. 3. & 4.

Johann. 1.

III.
Matt. 3.Johann. 1.
Luc. 3.

1. Cor. 1.

Jan Křtitele
tež Legacie k
Pánu Kry-
stu všem ne-
sam pro se
be aleT. pro Osobu
PánaMatth. 3.
Marc. 2.
Luc. 3.
Ioan. 1. & 3.Smysl do-
tázky poslání
Janových.
Genesios 3.

Genesis 5.

Gen. 17. 22.
26. 28. 49.

Exodi. 4.

gíste, a ne na ten Mlescháss / w Beránku welkonočném, a w obětech Ora-
reho žádosa předfigurované / Bohu milé a nerozumné / který u nás je všed-
covan, boci má Beránek / knížage dokonale svou všecky krátkou vysílbu
Světa: halozje ten / který gest nám všem w něm rozhodujícími řeče říká:
beti na kříž, vciéněn Mládrovi / pravednosti / Svatoosti, posílení a
mýlaupem. A tak tito důvodové toho dosvědčují: že gest Jan křtu-
tel Pána přiveznal / a tu Legacie k jeho milosti ne pro sebe včinil.

Na Druhý Artikul, w předním dílu Kázání předložený / dá se gíza
odpověd a gísta správa / která gest Jan Křtitele řeče své Posly / koupo-
tařkau: Byllybý Krystus pravý zdávna očekávaný Mlescháss / ne sam
pro sebe toho se doptával / ale pro ginc.

T. Předně / Pro samého Pána Ježišse / z těch díležitě potřebn: aby tím
poselstvím o něm především množství lidu svědecivj wydal / že on
gest sám ten zdávna očekávaný Mlescháss / a jádný ginc: Neb ten v rád
S. Jan dobré znal / aby ne sebe / ale Krystu zvěleboval: Protož nařík pro
wé před včením / tak y w žaláři sedě / tomu dosti činiti nepřestával: Kdy-
ž nemoha všimn kázání všemu lidu vzbudit / a syn řeče toto posel-
ství svědecivj o pravém světle / aby w něm všichni věřili, gest wydá-
val / a wčediv je těch dnůw w mnohých Zášupích Lid je všech stran se
zběhl k Krystu / tuto Dotázku předevšemi vštu poslalo synich gest zdvihl /
rta: Es tu Messias Patribus promisus? an alius est expectandus? to gest /
Ghyli tñ ten Ótcum nassum zaslíbený Mlescháss / tili gineho očekávat
mám: è Wěda on Jan dobré / že Pán Krystus za příšinu té dotázky /
především množstvím Lidu / Včením svým, Osobau, řecky / a dívý / se-
be tím pravým Mleschássem boci prokáže / a tudy od mnohých pobožných
za Mleschásse věrau přivat bude. Kdež pak Evangelista tu Dotázu Ec-
gářům Janových frátee klade: Tyli tñ ten který přišti má / è Nestiny-
glemy aby ti poslové tak zprosta a s frátkau řeči k Pánu přistoupili :
Neb Evangelistové / Nařík tuto dotázku / tak y gine všecky činy Krystový
Summowně toliko gsau sepsali: Všas gest k všre podobné / že gsau ob-
hírnau řec k Pánu tito Poslowé včinili: Předně / Pána Krysta gměnem
Jana Nisira svého pozdravili / A za tím hned příšinu svého Poselství
předlezili / a na vmlé Drátoru slussí / tepruwa Jádro z řečepinu
wylaupené přednesli: totíz rozumně / svážně / pamětlivě a povloně oč
gsau poslání to předestřeli: A summau / o všech těchto včech, kteréž E-
vangelista w té gedné Dotáze obsahuge / Pána se dotazovali / a gízou
wyzwěděti všylorвали / sporádavše svau řeč na myto dotázky: Ghyli tñ to
Sýmě Ženy, Bohem w Rági zaslíbené / kteréž má potřeti Hlavu Hada
dábla? Ghyli tñ ten / o němž psáno gest je nás má potěšit w prácech ru-
fau nassich? Item / ghyli tñ to požehnané sýmě Abrahainovo / w němžco
požehnaní / to gest postvěcení a spasení gsau všichni národoně země? /
Ghyli tñ ten pravý Siloh, žádostivě očekávaný oderossech Národu /

o němž

oněmž Jarob Patriarcha třasťoval s Ježišem / ghyli ten, že uchází Dich
žijský profyl Boha / řka: Poslali Páne koho máss poslati: ahoj ten Prorok
čerstvý má povestati; prostředku Bratří naších / čerstvoj poslušnij
bytí magi vysvětli. Národnové i Ježišem / ghyli en ten Syn Davida, od
Boha genu slibem / řka: Zbuditm Sejnem ruce po tobě / a upozornit
královskou geho až da věčně? Opět: ghyli en ten Král Bohem publiko-
waný a Korunovaný o němž se mluví v žalmu druhém / toto: V-
stanovil gsem tebe Králem nad Sionem horou Swatau mau i Agin-
de: Kjeli Pán Pánu mému / sed na pravich rukách Bud, neysiliz ty onen
Syn Panny, čerstvý Zaváss Prorok lid Zzrahelsky v výkostech / že ča-
su Achaja Krále Jüdského těsil / řka: Eh Parana počne, a porodí Syn-
na / etc. A čerstvoj gmenuge krostkem na Prauitu; v schlicho finene a z
korone Žesťe vysvětlym: také dítčem a Synem Božím nám danym.
Item: Ghyli ten horlivau žádostí očekávaný od S. Otčího volají-
cích: O by proložil Nebesa / a vstoupil dolů, ty genž přišli máss? A
spjwagých: Rorate coeli desuper, & nubes pluante iustum: to gest: Ro-
sa dante Nebesa / a oblakové dřstěte nám spravedlivého? Item: ghyli ty
onen žádostivý a spravedlivý Muž / gehož dívňám spůsobem (vedle
řecí Jeremiáše Proroka) obličiti měla žena, v rodu Davídovu: A o
gehožto přichodu v Sinci Daniel v vrčitých Týhodnech, Termínem
Časům a Lety v sobě zdržujících, prorokoval: Summam a frátky/
Ptáme se tebe, (o ty nejdívnějších žádostí činiteli) Ghyliž ty ten / o
čerstvých všechn Starý Zakon / v všech Proroků Knihy plné gsau:
A čerstvoj tak horlivě za mnoho časům / totíž od čtyr tisíců let / Ot-
cové naši očekávali i Ženě gest hle byl synyl Otázky poslání Jano-
vých / těch věčných výčtemých / při Pánu Kristu gisotom se dosvětujících.
Protož nebylo možné / než že lid to slyšice / hned spěšně Oci myslí /
Srdce / všii na Krista gsau obrátili / a s radostí očekávali co bude za
odpověď dávat. také se k tomu (nač ho se oni doptávali) přizná i
Což Pán Kristus hned bez meškání včinil / a jak sau poslowé z Pro-
rokům swau řeči wedli: Tak v Pán z prorokům tím v pravodě / na če-
rechov se oni pečali / býti se prokázal: ač vossak nerel chlubně / Vá gse-
ten / o němž gste tu Pissina prorocká připominali: nebbu mu to bylo
od lidu k chlubě příčeno / (refliby ovšem: Eh sám o sobě svědec v
výdáváss / a sám se chlubíss:) Ale raději svými Božskomocnými
skutky poslán odpověď dal / řka: Powěžte Janovi co vidíste / ř.
S. Lukáss dokládá / že tehdy a té chvíle mnohé nemocné / Slepé
v duši nečistými strápené vzdražil / nad to mládence mrtvěho k
pohřbu neseneho vyzkřísal: Kteréžto Pán odpovědi tento gest synyl:
Vn poslowé dante Janovi Mistru svému tuto odpověď: Zé bez
chlubu takové skutky činim: totíž vzdražuji / žral daruji / mrtvě
čistim / ř. Václav má Mlesháss činiti / wedle prorocitv Zavá-

Deut. 18.

1. Regum 7.

Psal. 8. & 109.

Ezai. 7. 9. 11.

64. 45.

Ierem. 31. 33.

Duo. 6.

Johan. 3.

Agor. 10.

Romam. 1.

1. Pet. 1.

Lac. 7. 1

Ezai. 3. 5.

ssowa. A poněvadž gesto tvoří o tak mnohých prorocích / v dojáce na mne činěné tvoucianých / Mistr tváře vyhnačil : bezpochyby žeť tvář n o těchto mých skutcích / z proroceti se na mne vstahujících vyvěj / a inicium pravým Messyášem / na kterhož se všechna ta prorocká písma vstahují / byti důvodně vlaste. Také hle odpověd Páně Janovým posláním daňa / ne holými a Jalovými slovy / ale zrcedlnými skutky Krista spasitelem Světa byti dosvědčuje / A nás křesťanů v svíje stvazuge : Také v potřebách Vtociště v samém Pánu Ježíšku nám vlaste. Pětim n vzbuzuge / Abychom tak v křesťanství tak v povolání svém geden každý věrnosti / spravedlnosti a etnosti / ne slovy marně chlubnými / ale radější činy skutečnými dosazovali / k slávě Pánu Ježíšku. Pro kterazto samau , a neypředněgší příčinu , Jan Křtitel tuto Legacie k Pánu gesti vypravil.

2.
Pro své
křesťany:

Akor. 2.

¶ Za druhé: Pro své Včedlníky. Aby oni z bludného domnění o Kristu a o Janovi Mistru svém vyvedení byli / Neb gesti Jan při něm tento trogi blud seznal : ¶ Předně, z strany Messyášova Království / o kterém gsau s ginhými židov ginač nesměly / než je Kristus na Svět přišel / časním světskym Nocenářem / Kysářem a Králem bude / a s počtem lidu válčného wesserem svět sobě podmaní / mnohem vstěžtevnější nežli Alexander Magnus, &c. Takoz pak to domnění n v Včedlních Páně včelo / až právě do dne seslání ducha S° na ně. O kterémžto Království Messyášovu tito Janovi Včedlníci bezpochyby negedno rozmlauvání s Mistrem svým myvali / a ne spartugice při něm ani při Kristu žádného znamení takového časného Království / nemálo se na tom vráželi / a z toho rozdu předce gesste gineho slávau světskau oděněho Messyáše očekávali : Což v nyněgší židé / z té samé příčiny čin. Z kterhožto a takového bludného domnění / Pán Kristus k žadosti Janovi / Včedlník geho gesti vywozoval / když v odpovědi spůsob Království pravého Messyáše : že gesti nečasné světské : ale duchovní Božské : ne nad Mistrem / Zámkem / fraginami a zlatými Horami : ale nad hřichem / báblem / smrtí / Peklem / Čeh / Myslí / srdeč / neduhy / a dussemi lidstviny : těmito slovy Ewangelium vysvětlil / řka : Slepj man Božskau mocí vidí / Kulhaví chodí / Malomocni se čistí / Hlussí myslí / Mrtvij z mrtvých vstávají / Chudí Srdcem / hněvu Božího a zatracení večného pro hřichy se letají / Svaté Ewangelium, veselé Noviny o odpuštění hřichův / lagich myslí / vdcené Príjmagí / Nepřevzrugiliž tito mogi skutkové všech činů Králu a Potentátu světa toho ? A neníž to, ne tak Královská, ale radější Božská moc / vladnauti Óčima / Všem / všich / Čelem / Srdcem / Myslí / Dusí, a všim životem lidstviny, n smrti ? Čehož gesti Pán Kristus všecko / gsa na světě

Čelem /

ictum, dolazoval / a sebe tím Bohem býti proklazoval / o kterém Žan, dří takto proklosoval / říká: Bůh sám přigde, a spasí nás. Tchdy odevrau se Oči slepých / a vši hlučíci od krym budau: tehdy poškodí Kulhavý jako Gelsen/ a rozwázán bude yažk němých. A Protož znajice mně takový Božskomocný spisob Královnou Pána násseho / potěšenau dív svěrnosti / na onen geho slab často se rozpomínajme. Kdež dí: Zádny wás nevynárhne z rukau mých. ¶ Druhé domnění bludné bylo w Janovi vých Vědlních z strany ponězené a chudé Osoby Pána Krysta / dívjice se: že on gsa rodu anobrž výchováni nepatrňho / a židům w nendávosti / Wysak takové skutky bezstí w lidech činí; Odkud má tu moc a proč / moha ginhin dobré činiti/já raději sobě dobré nečiní, a se neoboháci: Gužto Pán na to domnění toto pověděl w textu: Blahoslawený gest kdo se nehorší na mně / Pro nás se gest gisť tak sňsil / aby nás vynářil / a Nebeškým zbožijm obohatil. ¶ Třetí domnění ge- gich bylo z strany osoby Jana/Mistrá a Pána svého / o němž Vědlnich / pro příštenost a tvrdost jivota geho daleko všece nežli o Krystiu smensili / a Mlesňášsem ho býti je domnivali. Kéhož wysak Jan k sobě neprí- ginal/ aie ge od sebe k pravému Mlesňášsm odsylal: kterýto mysl Janovi dobre znaje / Proto poslán geho ied na své zázračné skutky všáhal / aby zjevně poznati mohli / Poněvadž Jan žádných skrze Proroky o Mlesňášovi předpověděných dívuů necínil a necíni / že mysl daleko menší a nižší býti nežli on: Jakoz se pak y sám hned tu tehdy w tom o- hlásil/říká: Kdo gest menší w Královně Nebeškém / ten gest větší nežli on. to gest: Ná, ač gsem zde w Světě mnohém w menschim domnění a význosti w lidj nežli Jan: Wysak gsem daleko světissím nad ně- ho: Neb gsem netoliko Svatý Člověk pak o on/ ale y Bůh: netoliko do- stor neb včitel / ale y spasiteli. Umějmež tedy Pána Krysta myslí a vě- rau nad všecky Svaté vynářovati / a rozdilněho od nich činiti: Také ne Svatým, ale genu samému, jakozto Bohu/ Králi a spasiteli nássemu potřebost činiti. A tak gest byla druhá příčina Poselsví Jana.

¶ Třetí: Pro všecky lidí: aby za příčinou té a takové Drázy / a Páne odpovědi/ k id tu tehdy přesomny/k poznání a k výře w Pána Krysta/ y k světěmu spasení přiveden byl: Neb gest k tomu Jan kriticek vosseni lidem svérne napomáhal / vydávage svědecovij o slovu Čelem včině- nému / a o světěle Svět oswěcujicym: aby vyslychni w ně všeckli skrze ně- ho: Gehožto příkladem se napomnáme w známosti Syna Božího a w výře mnogici/ a všsem nássem milým blížnán k tomu dobrému napomá- hati: tak aby správci ově církvi s posluchací/ Vrchnost s poddanými/ Rodicové s díckami / Hospodářové s Čeládkau svau / skrze pravau známost a výru w Krysta Gejisse/ k světěmu spasení přistí mohli. Sine enim Christo nihil boni est, nec erit in eternum.

Neb byz Krysta gest negista
Cesta k Bohu: Aniž mohu

Codobreho lide mysi.
Kdož nechci w Krysta včeti.

Wedle onoho Křesťanského versse:

Qui Christum bene licit, satis est
Si cetera nescit;

Qui Christum nescit, nihil est To gest.

Krysta Pána pravá známost/
Vravysuge každou moudrost/
Každe pak gne vmenj,
Dez Krysta vmenjim nenj.

II.

Chwála od
p. A. Janos
Běluky da-
na.

I.
z věrnosti
při vrádu.

Ioan. 1.
Luc. 3.
Marc. 6.

Apocal. 2.

2.
z Bedlivos-
tu.

Při druhém Rozdílu kázani tohoto vypravovati se bude Chwála Krysta Pána / Janovi Křtiteli před zášupyn daná / wedle pořádku Textu.

¶ Předně w geho věrné stálosti / při gednomyslném smyslu / řeči / a svědec w věci / w věci / v věci: A když oni Poslowé Janovi odesíli / (dij Text) Počal Gejzis mluviti zástupům o Janovi / řka: Co ste wyssi na pausii viděti ē zdali Četinu fterá se větrem fláti ē to gest / w gste se lidé w mnohem počtu scházivili k Janovi na kázani / Protož sami svědomí dátí musíte / že gste při něm niská žádne vrtkavosti a neschálosti / ani pochlebenství neseznali. totíž: Abi dnes to muto, a zemra gne mu odpornému včil, neb komu pochlebowat: Ale stále o mně přistomném Mesiáši svědcil / Farizeum pro gich řek a pokrytství z povinnosti v rádu svého domlauval / v Herodesa Krále z Chrystologizma horlivostí Ducha Sváteho přistně trestal / v čemž gest gste chwály hodil: Takowauž zagisté věrnau stálost Krystus Pán chce moci od služebníkův Chryste, při v rádu gegich / aby nebyli vrtkavci co trest na báhně / pamatugice w věci a Confessi své na to co Pán dí: Budiž stálý a věrný až do konce / a dám tobě Korunu životu. Onak neslechetni / a ohyzdni gsa množi w haussu doktorův / Včitelův / Kněži, Kazatelův: Kteríž z nepilnosti při svém povolání / bud V rádu svého nepovědomí / bud z pochlebenství, pro dosahnutí přízně, lásky / Prebendy / dobré fary / schwalugi / konagi / zastawagi / rozhlassugi / zvelebugi / ne to co Bůh / Alle co lidé moci chtěgi / gsauce Omnit horarum homines. Všechném ke všemu hotowi: ani horeč ani studenii: Aco se pak o těch má pověděti / kteríž ledacos na kázajich clampagi / nemage povědomost Artykulův zdravého věci Křesťanského ē Ach, ne chwály / ale věcného zahabení takoví věci se činí: Čehož w den přistiti Páně nevgdau / gestli sobě w čas ne všmysli a nenačraví.

¶ Za tau stálosti, a při V rádu věrnosti / vychwaloval Pán Krystus druhau čnost Janowu / totíž / Bedlivost: kterauž ne slávn / zysku / a dobrého bydla svého: ale raděgi samé cti a slávn Boži / a vzdělání spásy edlného w lidu gest vyhledával: dí Pán: Zdali gste wyssi viděti Člověka měkým Rauchem oděného ē Onikoli. Neb

takowj

takowij w domach Královských rádi bývají; ne stál Jan o dvorskú polevku/ ani s pěnou a lásku: ale raděj o dobré svědomí/ste-rehož vstřhal bedlivým, chudým a trpělivým se w vřadu svatých občanům. O následující ho w tom věrní kazatelové / a nebyvaly w počtu těch / na kteréž Apostol s pláčem nazíká: Zě Bricha své sámé za Boha maje/ tolíko zemské věčných chutnagij/ a Slávu svou w pohánění vrožugí/ ja neprátele kríže Krystova se pronáslegce.

¶ Na poslední Wychwaluje Pán Jana w důstojnosti vřadu jeho/ kterýmž převyšsil všecky Proroky / řka / Co ste vyssi viděti? Zdali Proroka giste pravosti svámy správe nežli Proroka. Neb tam důstojnější vřad byl Janu nad Proroky / Zě ne předpovídá jako oni / Ale prstem na Krysta přesomného vřazuge. Item: Neskrasí a nehrzí jako Prorocy: ale milost a pravdu w Krystu zvěstuje. Nadto opovrhje starozákonné oběti oběti / gest začátkem nového milostného žátona / a lehkých poct a služeb Božských. Odkudž díl spasitel: Zákon a proroci až do Jana. Kož wše Jan čině/ nečinil vysetečně/ Ale z vřad svého/ kterýmž gen Pán Nebešký poctil. Z toho se my naučme svěděti/ že sám Boh poctivost na své volené rácií w zvládati/ a Pán Krystus své cítele slavně wychwalovati. Ve všech tehdy svatých ctnostech Jana Křtitele následujme/toto kázání w paměti složice/ w kterémž smě z slova Božího rozgimáni měli O poselství dwou Včedlníkům Křtitelových ku Pánu Krystu/ s dotázkou: Vyliby on ten zdávna čekany Messyášs: A o wychwalování před zástupný Jana Křtitele od samého Krystia Ježišse. Kterémžto všemohúčmu Pánu Bohu / a Králi věčnému/ spásitelinassemu/ Čest, chwala/ díl činění, sláva, Moc a Chýsarství wěčné, budíz od nás wzdávancé / na věky věkův / Amen.

**Modlitba k Kristu/bud k spásavání: všecko Kázání w sobě
Světovné zdržující: Spásavé halo: Prásel gest
k nám Obr. V.**

Christe na Svět čekaný
Zdávna, od Svatých Dicůw/
Bohem z Nebe zaslíbowaný
kterž vši a všech věrných Prorokůw.
Kteríž sau po této známosti
Pravého Messyáše
Dychati žádage z vysosti.
Na svět tebe Krysta Ježišse/
Čenž ghy ghy ráčil přijet/
Ten w pravde a ne giny;
Ohož gest Křtitel měl předjet/
w onen čas do Jüdste Krájiny.

Wiz/a poznay Wiznu nássy/
w Srdcích / w všech záplánenau/
O Krystie příslíh Messyášs/
Skulky twými w nás specetenau:
Kteréž sy ráčil čineti/
Všem býdnym dobrodlné/
Bratři teč / sluch / zdraví / gím dačili
O mrvé křížeti předivné.
A dokázání kožho Božího:
Wedle Wizkem Prorokůh/
W těle pravého Messyášsíw:
A vysvobození nás z bud světství.

¶ Od.

Psal. 3.

z důstojné
kteríž vřad

Iohann. 1.

Matth. 11.

záplána
čas.

Odpovědi svau Ježišky/
Poslum Janowhom danau/
Dohlížig w srdeči všíry nassy/
Chválu a něm w lidu činěnau:

Rač káždeho j nás vzdutim/
Výchom w svém povolání:
o Janem věrném tobě slavíci
Mohli/věrné až do stonání/. Amen.

Mědele Čtvrtá Adwentu:

Ewangelium S. Jana w I. Kap.

Pán Bůh Otec Nebeský, o vás v Syna svého Ježišse Pána našeho/
dijlem ducha S. ráč nás zachovati/. Amen.

Rom. 10.

Sprava v
vřet celé
ho Kazanu
toboco.

A Poskol Páně S. Pawel / w listu do obce Ržišské poslaném/
mež ginau řeči / w položení X. netoliko tato vtěšena slowa položil / řka:
Srdcem se věří k spravedlnosti / Vstup pak vyžnání bývá k spasení. Ale
také ge sám w prawdě a w skutku zachowáwal / Na kož se to z činu geho/
w knižce skutků Apoſtolských nastrče poznáwa: Anobrž v gini věſicni věry/
eh, a k spasení přijeti vſlugach / Krysta Pána netoliko srdečnau vysrau pravym Sy-
nem Božím / Semenem ženy / Messyášsem očekáwanym / a giž na Svět příslým / a do-
konalým swým vykupitelem a spasitelem byti věřili: Ale také všiné a směle / Kdy a kde
toho potřeba kázala, bezew ſchho strachu, s opovážením ſe hrdel svých / gau wypznávali.
Na kož / až ginyh mnohých Šváthych / takových smělých Wyznawaců / ku příkladu tu-
to ſe neprípomína / doſti bude gediného toliko / a neprerovenského wypznawace / a smělých
swědka Páne / totiž Jana Křtitele / družby a předchůdce ženichova w tom následovati.
Který ſe wſelikau poctivost od lidí na ſebe cpanau a wzkládanau / na kožto věrný ſlu-
žebník / ſe na Pána Krysta přenáſel / a před Poselstvím židovských Kněží ſlavne
vyžnání a ſvědecviſio Pánu Ježiſky / přitomném Messyáši gest věnil. Čehož wſe-
ho milostný a paměti hodný příklad dneſní S. Ewangelium nám předstaruje / ſte-
rehož vžitků nabudeme / když ge s věžností nábožnau prvé ſlово od ſlawa čtené pře-
slíſíme / wedle ſepſání S. Jana w prvním položení / řka:

A Totož gest ſvědecviſij Janovo / Když poſali
židé z Geružaléma Kněží a Jahny k němu/
abu ſe ho otázali: Ty kdo gsy? V wyžnal a ne-
zapřel: A wyžnal řka / Vá neysem Krystus. V
o tažali ho / Což pak? Eliáš gsy ty? A řekl / Neysem. Čeh-
dy gsy Prorok? A odpověděl: Neysem. V řekli mu: Kdo
gsy pak: abychme odpověd dali těm kteříž nás poſali?

Co

Co prawiss sám o sobě říká: Vá hlas volajíceho na
pašti / zpravte cestu Pána / vatož pověděl Janas Pro-
rok.

Li pak kteríž poslání byli / z Farizeův byli. V otázali
se ho / a řekli mu : Pročež tehdy křtíss : poněvadž ty ne
jsi Kryštus / ani Eliáš / ani Prorok ? Odpověděl jim
Jan / říká : Já křtím vodou: ale v prostřed vás stojí ge-
hož vy neznáte? oně gest kterýž po mně gda, předessel mne:
gehožto obuvi já nevsem hoden rozvážati Riemhynka.
To v Bethqbare stalo se za Jordánem / kdežto Jan křtil.

Sočto S. Evangelium vztahuje se na druhý hlavní
Artykul svých nássi : O gednorozeném Synu Božím
Pánu Ježi Kryštu / a přináleží k druhé prozbě modlitby
Páni : Přid Království tvé : gest pak w něm vyplně
poschíviv z Jeruzaléma od Knížat Kněžských k Janovi
Křtiteli včiněné / zatauto původní příčinou : Když toho
času Křtitel včed svou w včenj o poslání / a o přistoumění giz na Světě
Milešiassu započal vykonávat / a na kožto předchůdce Páne, včením a
čtu S° posluhovánji; lidem w Kryštu spasení ukazovati ; Tehdy Bi-
skupové, Kněžsivo kapitolsi / a vřad obogi, Duchovní v Světské vr-
chnosti / slýšicce v tom / ajuage správu o tvarém a Svatém geho živo-

Evangel

původní
příčina.

Summa.

Význa.

tu / n o v ě n i : M y (myž číškávagi) o nové svíře od něho zaražen / a živlásstě že ne tu kdež náleží, w chrámu / ale vne pod oblohou Nebeškau / Náboženství nové / gegich židovském nepodobné započiná / nemalo se na tom vráželi : a vidouce že gém řeče to věci Janovo lidu n oběti ; Chrámu vbyvá / k němu se pak hrne / a to k tomu / který k žádnému věadu / živlásstě pak Kněžství (odkudžby Náboženství staré měnisti / nové zaražeti / a lid po sobě tahnouti měl a mohl) počádne povolán / ordynován neb svěcen není. Tím gsíce pohnut a popuzen / Sněmovnij shromážděni včinili / na kterém se vespolek vrádili / aby řeče vypravování poselství k Janovi tomu w cestu věsli / a to geho předstovzeni neb přetrhli, a neb (myž se Lid obecni domnival) bylliby on Jan ten zdávna očekáva, n Messyáš / na něm toho něco povyzvědauce / gen do času, na svocistu Lidem o něm innoho směny legičym / za Messyáše přigali. Z té tehdy příčiny tuto slavnau Legach k Janovi do Betabary sau včinili : aby svyzvedauce Bylliby on ten očekávaný Messyáš / bude Eliáš / a neb některý gím nový Prorok / věděli se dále myž k němu chowati : Nebylliby pak tam nicm / aby mu a spoň tu světectnost, jakožto nepočádnemu Kněži přetrhli. Na kteréžto poselství a dotázky sněmu Geruzalémstého Jan Křtitel rozumnau odpověd dal : Předně / čim nebyl, tim se nedělal / a čim w pravdě byl / k tomu se přiznatí nestydel / a z své Brádne povinnosti / o Messyáši Kryšti gíz na světě v prostřed lidu přítomném / Světlé vyznání / Srdečné w všinj včinil : dí text, že směle Vyznal, a nezapřel / Kterýmžto Janovým vyznáním / A vyslaných židovských na Messyáše se dotazováním / Duch S. Pána Krysta odesvěch, v nesvětěcích Patriarchů / Proroku / Jana / Panny Marie / v od Apostolu a Svatých vyznawaců / vysoce rozdílného / a nad ně vysvěceného oslavuge / a nám w známost vwozuge. Také překladem S. Jana / Srdečnému v Usinjmu sinělému vyznání Pána Ježíše / Křesťanů vyzvuge : Neprátele lům pak Páně / který geho známosti / pravdu / všrau / Osobau / dobratu / a přítomnau milosti pohrdagi / a ze eti Pána laupice / na geho služebníků gíz pagi / Potupu / býdu / pomstu / a světne zbarveni Krysta předoznamuge. A ta gest původní přescina / Summa v žitelná správa dnesního Ewangelium. Kteréžto zdravový vysklad / tinto slova Božího kázanjm / vztahovati se bude k Archeboli /

O Poselství židovských Kněží z Geruzaléma / k Janovi Křtiteli do Betabary.

První Rozdíl oznámi : Tito poslové / gsíce od Nevyvysších Kněží z sněmu Geruzalémstého k Janovi slavně vyslání / čeho sau se dotázkami svými na něm doptati chtěli / a doptávali ? Druhý / Proc / a myžm gest vmyšlem nevyvysší Kněžstvo židovské toto poselství a s takovými dotázkami k Janovi včinilo ?

Třetí

Ecc/ Jan Křtitel svau odpověd i ēm Legátku danaū/o ēm gest před
nimi světě a překladně vyznání včutl/a nezapřel

I.

MApromi Koždla Osáku Evangelista odpovídage, znati dā
Míra je gsau ti poslowe čimli na Jana Osáku velmi chytré a pod-
vodné/doprovadit se na ty Osoby/na kterých gun minoho zále-
želo/a obzvláštne na tyto tři:

Predně / na Osobu Mleschássowu / bylliby on Jan ten Krystus
zdávona očekáwaný Mlescháss / o němž mnoha Božská zaslíbení měli: neb
Ocové gegich, od S. Prorokův tomu dosudatečně vyhnaucenj gsouce/ge
poromství své / žeby gíz za těch gegich časův Mlescháss na Svět přijti
měl/také tomu výbuci: Protož prednji z duchovních v světských židův/
vidouce je gsau gíz ti časové/od Předkův S. Prorokův/o přijeti Mles-
chássowu předpověděni příslí: Slyšsice také to domnění od Lidu obecné-
ho o Janovi Křtiteli / pobožných a tivrdý život vedauchým/žeby on ten gíz
příslí Mlescháss byl: tam se pohnuli / a spolu se u tom snesli / aby řeze
poselství na něm vyzvěděli / kym a vaskyby byla čimby se dělal: a co by
o jobě pravil: aby se porom k němu věděli nač náležíte chovati: a zvlá-
ště bylliby on ten Krystus. Neb dí Evangelista: Poslali židé od
Geruzaléma Kněží a Jáchym k Janovi/aby ho otázali/
Ty kdo gsy? V výmal, a nezapřel/a výmal říka / Ya nev-
sem Krystus. Z kterýchto slov se poznává / že se tito Wyslanci
neyprw na osobu Mleschássowu vymptati chcieli: gízho první Osáky
tentu smysl gest: Poslanijs gsmek robcí Jeze od předních Senátorův ná-
rodu nasehp / abychom se toho vopatli/ gsyli my ten zaslíbený/a od před-
kův násich horlivě očekáwaný Mlescháss Krystus: gestlje gsy / gest
nám to s nemalým podivem / že na této poušti nedostal se trpiss. prot
raděgj do Geruzaléma negdels? Protož gsyli Mlescháss / pod s námi do
Kříža a do Chrámu: tam slavně od Biskupův a Kněžstva / v eder-
sich Panův Senátorův za Krále přejat budeš: dagit pomoc / syli/
wonka / v woseliké potřebu / gízby wosled gíznych Království dosahl.
Neckali gsau zagisic židé Mlescháss na Svět s moc vyloupeni; hřis-
čku / diábla / smrti / a pekla: Ale s moc Potentáta Světského / kteryžby
tomu národu židovstčnu woslecka Království Světa podmáni měl:
Vakož pal Jozef Flaviánský piſíse / že gest židu rovně toho času znamen-
ic k valce zhušovalo oválné proroci mezn nimi v Sektě Essenské
wystěhlé / a to takové: žeby právě těch dnův w gegich končinách Ref
znamením povstat měl / kteržby sobě Císařství a Panství po wšem
otříslu Světa osobil: Kteréžto Prorociži židé o Mleschássovi / žeby se
rehdaj na Světě zavítí měl, vytílánou: a tak bylliby ſnad Jan Křtitel

Poslowe
Geruzalém-
skii při Ja-
nowi Ákis-
tei doprás-
vali se:

I.
Na osobu
Mlescháss-
owu.
Gen. 49.
Dan. 2. 9.

Joseph. Flz:
de bel: Iud:
lib. 7. Cap. 11.

tim novým Křesťanem/a Hysarem/ s křežem toto poselství při něm toho hledají: a dokládá Jozef/ že jsou mnozí mandří z židovů/ vykladáním toho Prorocství změleni a ovlamáni byly: Ano v on samém Jozef: Neb ge na Vespečnána Heymana Polnho svonška Ržišského / tehdyž w židovství za Hysara voleného a vyhláseného obracel: gesso to Prorocství na žádného gineho/ než na Pána Krystia/ těch let na Svět w těle příslého, se newstahovalo; kterýž ne tělesné Rekouství a Pansví/ ale duchovní/ nad hríchem/ diáblem smrti a peklem/ dokázal. Tak zápisé o geho Království Prorocství zněla s křežem Davida/ kdež dí: Já vstanoven sem Králem od něho/nad Synem horu Swatau/ vyhlásuge přikázání geho. A opět/ Ržel Pán Pánu mému/ sed na pravich mě/ dokazvádž nepodložim neprátele tvých podnoži noh tvých. A sam Pán před Pilátem se ohlášil/rka: Království mé není z tohoto Světa. Protož se Zidovské slepotě slussi podiviti: byly Mistri a w Zákone vmeši Doktori: a wssak w Messiahsových věcech hlaupi a tupi/ Přízna Prorocká na tělesné Messiahovo Království falešně tähnauce: gesso wěděli že Jan byl z rodu a pokolení Šeři/ Mleshjass pak (yafz písmá zněla) že někdo povstal z Židova/ nicméně bez rozvážení hlaupě Messiahse w Osobě Janově hledali. Kož se až poslavád při synech světa tohoto děje/ že jsou mnozí vysoce věci/ a w Světských věcech velmi Mandří: wssak w zhámosti Pána Krystia/ a w geho věcech hlaupi a tupi se spatřugi/ až se gest čemu spolu s Jeremiášem podiviti/ kterýž dí: Mnozí jsou mandří aby zle činili/ ale dobré činiti neměli jsou: podle té řecí Swatohho Pavla: Tělesný člověk (genž se Slovem Božím nespravuje) nerozumí těm věcem které jsou ducha Božího: nebo bláznovství gesti mu to/ a nemůže rozuměti co se duchovně rozsuzuje a skusuje.

¶ Druhé/ Doptati se chčeli na osobu Eliášovu/ byliby ale on ten Thesbyský Eliáš, na ohnivém voze do Nebe vzatý: protož řekli: Co tehdý? Eliáš gsy ty? Jakoby řekli: poněvadž se neznáss býtí Messiahem/ ale snad gsy ten Eliáš Thesbyský/ na onen čas za Krále Achaba na ohnivém voze do Nebe vzatý/ o němž se národ nás domníval/ že podle prorocství Malachiáše Proroka/ právě giz w čas nastávajícího příchodu Messiahova/ na Svět přijetí má. Proto se pak na Osobu toho Eliáše dotazovali/ byliby on Jan ten zase na Svět přijetý Eliáš: Abz z toho giz, giz nastávajícímu zgivení Messiahovu na Svět po rozumeti mohli: W čemž se opět znamenitého bludu dopustili: Neb ač Prorok Malachiáš/ že Eliáš před Dnem přijetí Krystova přijde/před pověděl: wssak ne o Eliášovi Thesbyském, do Nebe vzatém/ ale o Janovi Křtiteli předchudcích Messiahovu to gest mnil: ne žeby Jan w těle a w Osobě toho Eliáše/ ale w Autradu a w takových darcích Duchu S. a w horlivosti Eliášově podobně/ vkládati se měl/ yafz sam Pán Krystus

w Ewan.

Psal. 2. 109.

Ioan. 12.

Gen. 49.
1. Regum 7.
Ezra. 7. 9. 11.Jerem. 4.
1. Cor. 2.II.
Na Osobu
Eliáše Thes-
byského.Eliáše do-
be vzat 944.
lky před rau-
to Legacy.
Malach. 4.

v Evangelium S. Mattheusse to vykládá / řka:višicími Proroci v Jánone až do Jana prorokovali; a chceeli rozuměti, omt gest Eliášs který přišel měl. Úm a takovým bludem / v myněgssich časův diábel mnohé lidi zatarasoval/teříž S. Evangelium/akoby nepravé a nedokonalé bylo/ porupné zlehčugi/ a Eliášsem tím Česbiským / žeby před dnem soudním na Svět přigeti / a všecky věci v Náboženství napraviti měl/ omylem se trosekugii: gesto sám Pán Krystus/ genž gesti věčná pravda/ v Zacharyášs Otcí Janu / že gř Eliášs totíž Jan Křtitel v Duchu Eliášovou / wedle toho proroctví Malachiášse příssel / svědčí. Nemajíte vědy světní s bludnými Eliášse očekávat: ale ráděgi aby se s nimi/ v se všemini Svatými v Království Nebeském strze všemu v Krysta Pána shledati mohli/ o to vyslovitati.

Třetí/ Optat se chtěli osobý Proroka obzvláštního/nad gíne Proroky kteríž v Svěcē byli onačenýsiho / v vzácnýsiho / a Pro-roctvím Mořisísovým předpověděněho: protož řekli: Tehdy gř Prorok? v Odpověděl: Nejseni. Gest s podivem / že se Jan Prorokem býtí zapíral / poněvadž Otec geho Zacharyášs takto o něm ří: A my díle Prorokem Nejvyššího slavit budess. Ano v sám Pán řekl: Co gře vnyssi na pausse viděti a totížto Prorokali Jana a pravim svánu / že cos vše neb vnyssího nadevšesky Proroky. Rozumějmež vědy/ že gest se Jan tím a takovým prorokem / na kterého se Legáři vypívali/ býtí zapíral: Neb oni (totížto židé) po Malachiášovi posledním Proroku/ před narozením Páně od pěti Set let/ jádneho gř f otom všege Proroka nemajíce / za to měli a drželi/ že snad opět Jan v nově něhatým Prorokem / Soffroniášovi/ Džyášovi/ neb Jonášovi/ pos-dobným se vystyl: aneb snad po těch všech Prorocích tím novým obzvláštním od Mořisíse předpověděným Prorokem gest / o němž tak Boží říči: Proroka svánu vzbudím z prostředu Bratrů vassíčk / a vložím Slova má v vše geho: oně mluviti bude co já mu rozkáži: kdož ho nevposlechl / já budou mistitelem. Kteréžto Božské strže Mořisíse mluvíne řecí / Apostolé: Petr / Štěpán / Pavel na Krysta P. vysiahuji / a vykládají / že to Bůh o Synu svém mluvil: Vysak židé tomu bludně rozuměli/ že gře Bůh nějakého gřeho Proroka vzbudit a poslech obzvláštní a nad Mořisísovo větší věci přinest/sám také nadevšesky Proroky známenitým býtí měl. Vakož pak vidaure Jana Křtitele člověka S. býtí/ a slyšíce ho věci nové/od Mořisísova rozdělně rozhýbat / protož když se ani Krystem/ ani Eliášem býtí nehlásil/vidělo se těmto vnyslaným za potřebné/bylliby aspoň tím novým vza-ctním Prorokem/na něm se dotázati: ale Jan rozuměge že to Mořisísovo Proroctví/na samého Syna B. Krále všech Proroků se vysiahuje/prav: iře je v tom ežival/a aby on tím Prorokem býtí měl odepřel. A iak gře srozuměvše na koho sau se tito poslové svytažovali/ Dále

II.

poselství
Seznam
sláho k Jano-
wi nevprá-
nost: Nedo-
vody

Mat. 22.
Ioan. 5.

I.
Zidé zloří-
sivou pokryt-
štan pokry-
vali.

II.
Ježíš Syna
Božího rádě-
gí na Jana
Člověka
pohřebu pře-
nášeli.
Matth. 11.
Ioan. 7.

Přistupme k druhému Arthkuli/Pročb/ a jakým aumyslem tako-
to poselství jidé k Janovi včinili? Zdá se podle zevnějšího Textu
ta svěc být prostá / a Jakobů to jidé z své správnosti / z pauhě vprá-
nosti / z přízně a Lásce kterouž k Janovi měli / předsevzali: A však ve-
liké svěc w sobě obsahuge. Neb tak mnoho lší/ falso / a ukladu w této
Legaci se krylo / jako w oné Pána o plat Chrášťského lšíwé se dotazugsch:
Nakož potom sám P. Kryštus leží tohoto poselství židům spominal: Vy
(přeh) poslalste k Janovi / chciče se na čas w světle geho radowati: to
gest: ne vprámně gste s ním injili. A tak gšau to poselství timo trogim
lšíwým aumyslem vypravili:

¶ Nejprve / aby tuž pod spisobem pobožnosti a dobrého aumy-
slu zlost svau pokrytkau přikryli: Neb vidouce je Sláva jejich hynie:
Lidé sobě Janovo kázani oblibugi: množ také z lidu Messyášsem gíz
příslým být se ho domnswagis: ano také slýsice kterak na ně Obce, ha-
kožto na vrchní Kněžii / a Správce Chrášťonii / pro nedbánlivost po-
znání a nepřigeti Messyáše načlagi: Nabý se lidu z domněnij / a z nář-
kání vywedli / a poctivosti Sláwy nestratili / o prebendy své také ne-
přissli / a Jakobů spravedlivě o Lidstě dobré / kteréž lidem z přisti Messy-
áše přigiti mělo / pecovali / všakali: za tau přicinau naocistu toto Po-
selství vypravili: však pod tím výce zystku svých / kterij se přicinau
Janova aurádu změňovali / litugie / nežli Jana za Messyáše přigiti
se svazugice / to obmenyseli / aby se potom lidu tím vymlauvati měli / a
Janovi v Kryštu P. pod zásterau tím lépegi protiwiti se mohli. Nakož pak
takový gest Pokrytcův spisob / že rádi pod zásterau milování pobožno-
sti/dobrých rádůw / a lidstěho spasení / svau leží provozugis / a své sláwy/
břicha / prebendy / bludn / lži / a podwody množiti obyčeg niwags.

¶ Za Druhé / aby čest Kryštovu raděgi na Jana Křtitela člověka
smrtelného přenesli. Neb že se gest Pán Kryštus také tehdáž / netoliko
včením, jako Jan Křtitel / ale zázraky Božskými při hříšných / neduži-
vých / slepých / nemíhých / mrtvých činěními / sám tím Messyášsem / pra-
vým Bohem / a lidstěm spasitelem býtí profázoval / jidé mu toho závi-
děli: Ano vidouce jak velký počet lidu obecného Messyášsem ho býtí
vyznává / poctivosti mu také jako Bohu činí / toho všechno kriwa-
vě Pánu nepřáli / a z té nepřízně k Janovi poslali / chtiče mu raděgi té
poctivosti dopříti / a za Messyáše gen vyhlašti. Nakož se tak v podnes
od Pokrytcův děge: tím výce Pán Bůh / S. Písma / a hauss věrných
Ktitelův Páne / samému gedinkému Pánu S. K. Božímu Synu / cti/
sláwy a důstogenství přivlastnugis / tím hned také výce lidská bezbožnost /
a oslepená pokrytská zlost / temuž Pánu Kryštu gi vysmá / a na leckohos
raděgi z Janových Svatých/mrtvých / a dřevěnných tu čest cpáv tom-

to sstesí/

Sapien. 13.
Roman. 1.

to scesti/w onom zdraví/w gnešm požehnání/w onom opět spáseni/sobe zařadagis: pročež S. Pavel tauzebně uč takové nářečí/ že oni jmenem vše Slávu neporuší sedlného Boha/přenesli ji na obrazy porušíci dle něho člověka/practicu/hovad černohých a žeměplazům. Item/že změnili pravidlo ro lej/ a tím slavili raděgi stavěcni/nežli Svatořeli. Oni můželiž se to nazývat i na myněgssi falešné/pověrné/ a Modlárství křesťanů/ kterí toliky tun spisobem pohanským/ano gesce hrozněgssm a bláznowěgssm/ čest a slávu Syna Božího spásiteli Světa vlastní/na mizerné stavěcni přenásegu/ prasowdově obratiti: Ach je ēdy směgii tak moho, anobrž u vise, mrtvým Svat:obrazum/a Kuiquim gich/ msem/ aukolným páterkum/Osíeram/kauči/w ostu/soli/vodě svěce né/postum/pautum/yalovým skarłum/Processum/Regulam/Děwum/Rázum a gednotam/ nežli samému Krystu připisovati: Besso Pán uass wolá řeze Izayasse: Slávy mé glaenu nedám. Nad čimž věrní ctitelé Krystovi nemohou než slzeti/ a horylně nářkati/ neginat než haf o nen Izrahelští Krysti Mossolanus, o věmž eteme Historij od Jozefa Flavia žida/ z knih Hekatea Abderytij Maudre Pohanštěho wypsanau/sterak 117 Olympiadis, 23. léta po smrti Alexandra velikého/ před Narogenim p. Krystia léta 308. veliká válka vznikla mezi Ptolomeem Lagi a Demetrym Králem Syrským/na kteréžto wojně u něco židutvo bylo: a když wojsko nedaleko od More červeného tábola/ tehdy nějaký pták přiletěl na stromě se posadil: tu Prorok yakub pohanský na wojsko křicel/ aby se zastavili: gehož se Mossolanus žid a rytíř znamenjch optal/ proč má wojsko stát: u oznánil Prorok: Gessli(pren)tento pták dále polezl/tehdy aby také wojsko tábola: pakli se spátkem vrže/ aby se též spátkem obrátilo: pakli tu bude seděti/ aby se také tu položilo. Nad čimž Mossolanus srdečnau žalost mage/ že se scesti, a ta wčet kteráž na samcho Boha wstřada: tis má/ptáku tomu připisuje:protož mlčecky natáhssy Střelu Ptáka toho zastřelil: pročež se ten Prorok/ uginu znamenjena něg rozhněvali: ginz on řecl: Co se vstříkáte, (nehněstia stněgssjho ptáka w ruce své berouce) a scesti sobě na ptáku zařadáte: Neb on sam o svém nescesti neměda/ kterak gest scesti nassij česly mohl nám oznámiti: Vysak ēdyn byl budaučí wčet předzvěděti mohl/ niktáby na coto místo/ obávage se aby od Střely Mosolana žida nezahynul/ byl nepříšel. A gest s podivensm že p. Boh takových lidí/ kterí Čest a Slávu Syna Božího na lecháčes stavěnji cpají/ sřela si wčet s Nebe pobiti neráci.

¶ Tecti/ Alumyl židům při této Legaci byl: Abi Náboženskij w Nove od Jana začatému překazyli: tak aby Lide ani na Janovo/ ani na Krystovo kázani nechodili/ a jak od nisch Kněží/ tak už od obětí se neodtrhovali; že gsaú ro pak w čas přetrhnauti chčeli/požnává se z řečí jejich: Proč tehdy křtiss/poněvadž ne gsy Krystus/ani Eliáš/ani Prorok: Yakoby řeclí: Kdes pak tu smělost wžal, že křtiss/ a

Eti. 42.

Joseph: Flade
vetust: gentis
Iud: contra
Appion.lib. I.
Pag. 177.

III.
Nábožens-
ki křesťans-
stemu/ reh-
dáž od Jana
wyswětlož
wanému pře-
řektu včiniti
vysloviali.

Knězem se děláš : Neysa ani Mlesňášem / ani na Kněžstvu od žadného
 Biskupa svěcen: mužs něco svěceného být / že s tím Novým Nábo-
 ženstvím takovou rozmíšku w Lidu Zrakelstvem včiníti směl: neb s tím
 Nazaretským geden na druhého vřazujete / a lid od nás Kněži odtrhule-
 te / až mnohy rafměr neví coby měl činiti / koumu včetni i kde i a k kterému
 Náboženství se obratit i za kterého přesinav Starší nashi mužli Sněm
 obecní swolati / a k tobě redivyslati / bylliby aspoň i Mlesňáš / bud Eli-
 áš / neb Prorok ten slavný / aby tě přihali : Neysyli pak žádný z těch, aby
 tě w nově zaražené Náboženství přetrhlí : protož nekréti / a lidu vše ne-
 buři. Vězte pak neymileňsi / že gest za starého Zákonu žádný Nábožen-
 ství židovského opravovati nesměl / leč Prorok Boží : ten měl moc li-
 dů w Králi domlauvati / vaff čteme o Eliášovi Proroku / který směl A-
 thabovi / za něhož se Modlárství rozmohlo / říci : Swolan / possli / a rož-
 kaž ať se wšickni Proroci segdau : Což Král Alchab včinil : při kterémžto
 shromáždění Krále, Knížat, Kněží / v Prorokův říalech / strze oběto-
 vání dwou volůw bez ohně lidstvěho / Eliáš Náboženství obnowil / a
 lid fázanjm o Pánu Bohu a pravých poctách geho / od Modlárství od-
 vedl / v říalech Prorok pobil. Od kudž se nám napomenutí dává :
 Sedno : že žádný pravého Náboženství / grunt a základ w Slovu Bo-
 žímu magichyho / a na samém Pánu G. K. založeného / podlé Páně zápo-
 wědi / w pšimích S. nastrze prohlášené / svěcené měnici / ani opravo-
 vati nemá. Druhé : W tom gest zgerewena povaha pokrytcův / bludného
 včenj ředrowinskův / že práce w wšelikých autrat se oposvazugi / aby tím
 spiss pravdu Boží / proti nich bludum fázanau / přetrhovati mohli /
 nakož takové povahy a činy gegich / Hystoria Jana Esleydana / mnohy-
 mi Hystoryemi, a překladu / nastrze w známost vwozuge.

III.

Svatým Archbiskupu předloženém slýšme / Očemby Jan swau odpo-
 věděj Legátum danau, wyznáni světle včinil : neb text dí: **Q** wyp-
 nal, a nezapřel : že gehožto wyznání v my po dnes můžem se naučiti /
 abychom wěděli / co ? když i jak i o čem máme wyznávati / a nezapsrati.
 wyznal tehdy Jan :

¶ Neypriče / Sam o sobě : Neb se ptali o geho Osobě, kdo byl **Q** wyp-
 nal / a w pochybnosti nich nenechal, říka : Neysem já Krystus / ani
 Eliáš / ani ten Prorok: ale sem hlas (tožto říkalo) wologej-
 ch na Pařísti / zpravte cestu Páně / nakož pověděl Žai-
 áš Prorok. Ale, čím nebyl / tím se nehonosil: tím pak w pravdě byl / za-
 toho se wyzláshl: gehožto přesladem v my, w dotázkách na sebe činených /
 pravě wyznání svým světlem wylasovati máme / podlé toho napomenu-
 ti **S**. Petra, kdež dí: Hotoví sauce wždycky dosti včiníti každému kdož od
 wás

Odpovědi
Janový v-
přimost kte-
řej wyzná-
ení.

Sam o sve-
clobě.

sgl. 40.

I. Pet. 3.

wás pojádá / aby sice vydali počet z tě Víry a naděje která gesti sv. wás.
 To pak vyznání o Osobě své / gedenkaždý z nás / nekoliko v řadách místi/
 ale v všech hlasitě vyznávat má / v těchto pěti příčinách: ¶ Gedno / o při-
 rození nássem kdyby se tě kdo ptal / kdo gsy ty ? odpověz: pokud se přiro-
 zencho spásobu mého dotýče / mage tělo zemské / gsem prach a popel z zemi
 vyzatý / hřichem v svém Přirozeni porušený / mage dusi od Boha z Ne-
 be sobě danou / rozuminau a živau. Tak se Abraham popelem nazval/
 tak David blechau / Jan Evangelista počil se raděgi mezi hříšníky / než-
 by co gneho proti své midle nature hřichem stázené smyšlel: Neb dsmeli
 (prey) je hřichu nemáme / sami se svodíme. Zneměj se tehdy být zemí
 proti peccate iela / Duchem od Boha v nás složeným preti laskemství, a
 nezpěvostí být zemských / člost. Item od Howard rozumem rozdánym,
 proti ohavným nečistotám životu svého. ¶ Podruhé, o Osobě své bu-
 desli ptati / kdo jh? Odpověz: Pokud se osobě mé doteče / sem člověk od
 Pána Boha svobořený / kteří Křistovu vyskaupeny / Duchem S. řeče
 kaupel křtu S. za Křesťana a pravě Aud Chríkve S. do Chríkve v-
 svedený / svatým Ewangeliu kázáný / a Svátostini Oltářními v
 svém Křesťanstvu se vysvětlegý / a povinnostem vysvětlegý. ¶ Třetí/
 pečali se kdo o tvrē / kdo gsy ty? Odpověz dálegi: Pokudž se na mau Víru
 a náboženství vytazugeš / sem Křesťan / kterýž v sameho Ježiho Krista
 věří / v něm sainém své ospravedlnění řeče Víru ; milosti / bezevszech
 dních žásluh za kládám / a v Náboženství ty samy služby / pocit / a Cere-
 monie, které gsaú od Boha v S. pišmě přikázany, vyskonávám / hasz
 Confessi Augspurštá (v Světa tak nazvaná) to v sobě obsahuge.
 ¶ Po čtvrté / pečali se kdo o tvém povolání / kdo gsy? Odpověz: Pokud se
 mého povolání dotýče / gsem Chříc / Král / Kníže / Pán / Rytíř / Hectman /
 Aluredník / Purkmistr / Rychtář. Item / Kněz / Hospodář tohoto Do-
 mu / Hospodyně / a neb Křemešník / Sedláč / Služebník / Služebnice / c.
 Vakož gest hle v Jan Křtitel o svém povolání tuto vyznání včinil: Vá-
 sen(prý) hlas / totížto kazaíel / Prorokem předpověděný. Apostol S.
 Pawel dí: Tak se o nás domníwan kazaď / haso o Služebních Božích /
 a Sfassářích tagemství Božího: A v Městě Lísce Pawel volal o sobě,
 říka: My gsmé gen Služebních Boží. ¶ Po páté / z strany tvého poko-
 ny / pečali se kdo daleko gsy ty ? Odpověz: Pokud se mé povahy / my-
 sli / a Srdeč dotýče / gsem týměř nic / Otrusek / trupel hlišný / Smetka / a
 zwlašť před mým Bohem. Tak tež Jan vyznává se být uchodným /
 aby měl remýnek v obuvi rozvázati. Jeremiáš právě se být i díctem:
 Apostole ohryžkn a Smetni: S. Pawel neymensím / Apostolům.
 K tomu rozumu Pán dí: Nebudeceli včiněni haso malíčky / nevedete do
 království Nebeského. A tak rafowá vyznání magi se od nás o Os-
 bách našich činiti.

vyznání
 Fasidho vše
 itiana / yak
 a o čem být
 smá? I.

Genes. 18.
 1. Reg. 26.
 1. Ioan. 1.

2.
 March 4.
 Ioan. 1.
 1. Pet. 2.

3.
 Rom. 3. 5.
 1. Cor 3.
 Ephel. 2.
 Ador. 15.
 Deut. 4. 12.
 Matt. 15.

4.

Ioan. 2.
 1. Cor. 4.

Ador. 14.
 5.

Ierem. 1.
 1. Cor. 4. 15.
 Matt. 18.

II.
O. řípte
pána Krysta
III.
I.

I Cor. 10. 10.

2.

Acor. 10. 4.

I. Cor. 1.

Mat. 10. 16.

zawicea
Rázany.

¶ Druhé Wyznání Janovo bylo o Osobě Pána Krysta / pravého Messyáše: Neb dí Text: Toto gest svědectví Janovo, totíž o Pánu Krystu: ¶ Cestno wyznal / že ta osoba Pán gest pravý Bůh / člověk / ita / Předemna u byl / jako pravý věčný Bůh / a po mne přijsti má / totíž w známost Lidem / Autadem svým Messyášskym / kterýž wubec světle, w věci a dívci žáračných konati bude. To wyznání o Osobě Pána Krysta gest wzácné / jakož pak v Ehmáss takové včinil, řka: Pán muž / a Bůh muž: gehož Pán, v troskách / kterýž takovú Viru a wyznání o ném měli / za Blahoslawené wychlášty ráčil. ¶ Druhé wyznal / že gest Mistr a Pán geho: Ja (prý) Wás frtím wodau / jakožto Služebník. Alle v prostřed wás stojí, gehož wý neznáte: Ončwás (jakožto Pán sám) Kříži bude Duchem svatým a ohněm: gehožto já (jako nejménší služebník) nejssem hoděn řemýku v obuvi rožvážati. ¶ Třetí / wyznal o Krystu že gest Spasitelem Světa. Neb nijze w textu Ewangeliu dí: Hle ten Beránek Boží / genž snijmá Hřichůn Světa. A Svatý Petr: Tому Krystu wšickni Proroci svědeciv wydávají / že ve gmenu geho magi wzyti odpuštění Hřichův, wšickni kterí svěři v něho / jakožto v toho, který gest nám včiněn Svatosti / Maudrosti / Posvěcení / a vysloupení. K tomu přináleží v to Páně propovědění: Kdo mne wyzná před lidmi / wyznáni v já ho zase v Nebi před Ocem mým / v před Angeli Božími.

A tak slýsice pravý smysl dnešního Ewangeliu / obraťme se k závorce tohoto Kázani / které gsmě sobě rozgimali o slavném poselství židovském, k Janovi Křtiteli včiněném / w kterémž ti poslové otázgami svými na Janovi doptati se chtěli Osobu Messyášovu. Druhé / Osoby Eliášovu / totížto Eliáše Cheského. Třetí / Osoby Proroka obživlásné očekávaného / byliby on Jan Křtitel z těch kterých: jakož gest o tom w prvním roždišlu rozgimáno. V druhém / jakým gsmě aumyslem při Janovi toho se dotazovali / že neopřímnym: Abi tím swau zlost Počryškau / pod spisobem nábožného aumyslu přikryli / a čest vlastní Krystovu / z puhé nepřízně / raděgi na Jana / člověka smrtelného přenesli: Jan pak odpověděl swau / tém poslum danau / světlé wyznání včinil: Předně / sám o své Osobě / co a kdyby byla proč tu služebnost křtu vysokával / poněvadž se ho poslové na to doptávali. Přitom hned o Osobě Pána Krysta gíz na Svět příslícho svědeciv wýdalíže gest pravý Bůh a Člověk / také Mistr a Pán všech lidstva pololenis: Ano v dokonalý Světa Spasitele: Kteremužto wzdávati se má Čest / Chvála / Chváli / Moc / Sláva / na věčn věčnu / Amen.

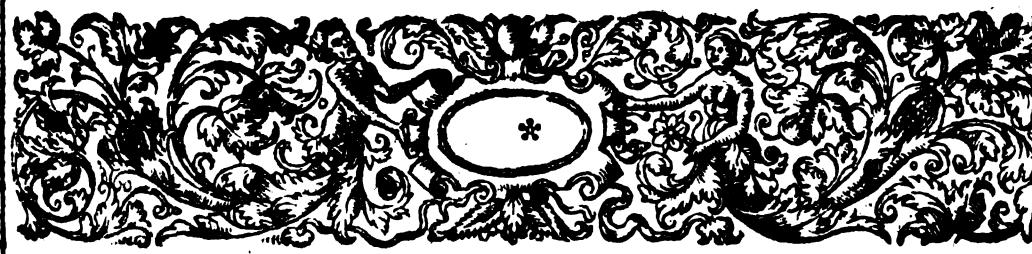
Modlit.

**Modlitba Kážaní w sobě zdržující / k ríšení v t
spisování příhodná: Spisová se naho: Věrná dusce
radostné / u.**

Záky Ježiše Otce našo!
Tobě se modlímme/
Srdcem/ vstup/ palž sám jinášo/
Po věčném spasení dychejme/
Kázaném w semenu jen/
Genž gest Syn twůz gednorozem:
Na Svět příslíh Mesiáše/
Od tebe poslany/
Pán Ježíšo Spasitel nášo/
Janem Svědkem ohlašowano/
Křz kázani / Křest/ a vyznání/
Cízenána na dozvouání/
Poslůw Beráncům svých/
Vylíčy Mesiáše:
Z rojkaři knížat kněžích/
Neb onen Thesbitský Eliáše ē
Vakti nových Prorok ē se vlasti/
Spraweni w tom býti jádali.
Jan litiwch poslů oddal/
Vyznal Prawdu zgewonē/
Nedělaw se čim nedbal/
O Křystu Pánu svědčil věrné/
Zé ho v prostořed sebe magi/
A vissík znáci zancdáwagi.

Podnes Svět oslepens,
gde cestau těch poslůw/
W němž gest Pán potupen/
Od neznabohu w rypuch Osláw/
hledagis ho w lidstě Svátoſi/
Dhřdage Páně pŕstomnosti.
Ah dlost pásii o Bože/
Po krytivm pŕkrytu/
Mnoh stoze w newěte/
Když Křstu Sláwu naležitau
Beran/ s překážkau wijry, cpagi
Na ty genž toho nežádag.
¶ O vykovení Otce nášo/
Po krytiv/ newětu/
Dlost/ závist/ z každého z nášo/
Adarug w Křsta cestau wijru/
Ať o Janem hněle vymáváme/
Kdo/ co gsmí/ se nezapíráme.
O Křsta spasitele/
Praweho Beránka/
Svěho vylupitele/
Věcného Boha/ v Čjlowěka
Poznati/cíti/ w něm věrili
Přeg Otce/s nim věcně hýdeli.

ADMEN.

Va den Slavného hodu, a pa=
matky Narožení w těle na Svět Syna Božího/
Pána našeho Ježiho Křysta.

**Priwnej Kážaní na vswitě, z Proroctví Žayasse
Proroka / w Kapit. IX.**

We gmeňo Svate, a nerozdílně Blahoslavené Žrogice/ Amen.

Až do

Argumentum
et usus totius
concionis.

Georg : Ce-
drenus.
Elaias 9.

Meditba /
E welebné s.
Trogicy.
Iohann. 3.

Luc. 11.

Díky dnesšího dne, Křesťané věrní, za především církev výhodný, ipak s křesťanstvem Českým / rozmístil gismi sobě pakátku Adventu, to gest, Prichodu světa Pána našeho Ježíše Krista, říkáno ieneo řečet; z Nebe: kterak hned od počátku světa předpovídán a ohlošován byl / že má přijít / a to všecko / což se ze hřích Adamů staženo bylo / jase napráviti: Gíz pak dnesšího dne, dan Vojeslavie, / wesele, a spásyčné) nastala nám pamáka výročního slavného hodu / mimo spolu s Českou sobě připomnáme / Kterak týž Pán náš Ježíš Kristus, tak často ve Bohu, Osce Patriarchum a Prorokum žalubovaný / a dílem ducha Swatého řeče vsta / spisy / a světlá kázání Prorokům žwěstovaný / gíz potom na tento Svět, v člověcensví těla našeho / narozením / životu nejcíslissi Panenky Marie přišel / a nám se jako gine pětirozené dětátko, před lety 1501. když gíz bylo od světa počátku 3970. let, XXV. dne Měsíce Pravence v noci v středu na čtvrtek mezi sedmou a osmou hodinou narodil / a tím svým narozením (yakž Prorok dí) svělo v Kragině římu svatí ředějších / anobrž v růžeclo spásenj přinesl. Protož my v něho věříme / iuto dnes nastala slavnost / řiděnau radosí / a nevýsí hořlavau nábožnosti / spisování / díluv činení modlení / slova Páně kázaneho poslouchání / Těla a krve geho výzwání / Alenuž svaté rozdávání / ic. slavíme. A povídaj gíz to gíz spisování číslu začali, čímž také dale s věčným Pánem Bohem / tohu daru a klenotu Swetu daného děkování / pokleknávce / a kláuce:

Díky vzdáváme tobě věčný Bože Otče / že gíz tenis říme / anobrž nás lidí v něm / tak velmi miloval a miluješ / až gíz Syna svého gednorozeného / dár a klenot svůj od věčnosti uveznaueni těgssí z Nebe dal / a nám proto poslal / aby každý, kdo v něho řeči nezáhy nul / ale měl život věčný. Tobě o věčný Synu Boží díky vzdáváme / že gíz podstatu přirození našeho na se vzatau / s svým nerozloučitelným věčním / a pravým Božstvím spogiš / Synem Člověka se narodili ráčili / aby nás Syn Božími včimí. Tobě také věčný dísse S. díky vzdáváme / že s té podstaty lidstvěho přirození / kteraz Syn Boží na se přizal / pásobení svým posvětil / gíz očistil / a tu gednu Osobu Syna Božího, spolu za prawého Člověka v Bohu / v životě nejcíslissi panenky Marie seformoval. Tobě o živý a věčný Bože Otče, Bože Synu / Bože dísse S. a však gediný pravý náš Bože, dělujeme / že s se nám v tom svém nevýmluvném dobrodruž poznání zgesviti / také výru živou / slesvem svým to nás říspiti / a svou milou Chrifew z nás sobě shromáždit ráčil. Proshme tebe o welebná / Swatá / nerozdílná / Blahoslavená Trogice / ráčí se k nám znati / a v tyto slavné nastale hodu / když výpále, a slávě své nás spisobiti / a k tomu všemu zdraví dísse v téla / a pokoge časného, námi / Obey náš / v všem křesťanstvu poprísti / genž gíz pravý věčný / a gediný náš Pán Váš Otel / Syn / v díchu S. Kralující až na věky věku / Amen.

Gíz pak dále, kde Boží, v dnesší Slavnosti svého hodu / vyzkoušel se bě v tomto prvním kázání krožimáni Slovo Boží / a říci Izaiasse Proroka / kteří patně k dnesší Slavnosti přísluší : a yakoby to byl dar a klenot věčný Nebešký ed Boha Otce nám kdem z nebe sešlom / a valo dnes narozený / to nám tak říci věže témito slovy dosloveného Proroka / maceho Knize a v rodu IX. položenimi / kia /

Díce

Narodilo se nám/a syn dán gestnám; geho:
Ico Knížetství gest na ramenj geho: A na živ-
áno bude jméno geho/dívň/rádce/Ret,syl-
ny, Otec budúcīho věku/Kníže pokoge: Roz-
moženo bude Chrástwij geho/a pokoge ge' nebude kon-
ce: Na stolich Dawidowé/a na Královstwí geho sedě-
ti bude/aby vtiwordil ge a vperonil w saudu a w sprave-
dnosti / od tohoto času až na věky. Zvláštní milost
Pána zástupův to věni.

Ato řeč od Proroka Jihováše mluvena v
napsána gest Ecce před narozením Kříža Pána 758. Za
času Achasa Krále Júdského/ Bohu nedůvěrného: kte-
rémuz Prorok o to domluval/a mnufnutím Ducha S.
tu potěšení lidu Izrahelského / O milosrdenství Bo-
ha Otcie / který Syna svého/ věčné Slovo / potom
tělem věméné / pro napravení pádu Adamova, na Svět skrze naro-
zení poslati zaslíbil / zvěstoval / a řečí přečtenau velmi potěšitelné
Spisob příchodu Syna Božího na Svět / skrze narození w těle/
až h geho velebnost/ Gměna / a Čtule slavné/ ono v novýmluvná do-
brodinu/ tím geho narozením Světu přinesená, věrným ku potěšení
předognanovat: Nám Křesťanům k tomuto vžitku: Abychom věděli/
že narození Pána Křížia, v za starého Zákonu lidem w dobré vědomo-
sti, a známosti bylo. Neb halom větne že se gíz narodil/ tak oni věděli že
se měl naroditi: a tak g sine spolu s nimi/ a oni s námi gedně vísly/ a ged-
noho Náboženství. ¶ Druhé/ abychom se takovým Prorocstvím / o
narození Syna Božího/ w své výjece vtiwordovali/ Dělátko pat naro-
zené/ a Syna nám dáného/s uchovásshi věděnosti přijimali. ¶ Tře-
ti/ Abychom z tohoto Prorocství/ o Klinotu a nehydrassshym daru / od
Boha; Nebe Světu poslanou/ se vyučovali / toho také/ kdo se nám
narodil/ Osobu/ Velebnost/ vzácnost a platinost/ poznávali: což s po-
moch Boží/ a dílem Ducha S. autad Služebnosti Čírkewní mezi ná-
mi fohagijcīho / tím / a w tomto fázani řeč Prorocku vysvětluge/
včti se budeme:

O Klinotu neschlé dráhem / od Boha Ocie w dar z Nebe lidem
na tento Svět/ skrze narození geho seslaném. Artykul bude geden.

Váh gesto tak novýmluvně a neschlé dráhy Klinot svůj, Duh
Otcie Nebeský w dar tomuto Světu z Nebe seskal/ a daroval / gehož
z Panah Marie na Svět narozen/ slavnau weyroknii památkau
dnes obnovujeme!

Occaso.

Summa.

Vtis.

Ephes. 4.

E

Vtis.

Otec z nebes
v datování
Světu

I.
Svět neymile
ssij Díce.

I.
Díce tem
pro se Mesi
čas narodil
i gmenuge.
I. Rom. 1.
Heb. 2.
Genes 3.

2
Dar věčnosti
nad Díci w
lastní daro
wané gine
mu bytu u
máze.
Díce Kry
sta rozdíl od
guncich Díci
Ezai 9.

Roman. 5.
Luc. 2.
Ezai 2.
1. Corinth. 1.

Síedrost
Boha Otc
v daru Díci
tice k světu
dokazána.
Roman. 5.
Ephes. 2.

Ioan. 3.

Seznime / že ten a takový / gesce gest Bohu Díci neymilejssi / a
Světu neymilejsci / teb v řecí přečteme od Zániče Proroka
trogim gmenem se gmenuge :

T Prorokm/Neymilejssi Boži Díce. Díce národilo se nám/
V Historii Ewangeliíste k této slavnosti ptknaležte/vosudy se gmenau-
ge male Dětiáko/a takové nemluvnácko / Kteréž lidem tchdáš / naříz se
na Svět narodi / neymilejssi býwá / jakož v Angelé ro narozeni Dí-
cete Božího Pastrykum živestugice , řekli: Maleznete Nemluvnácko
plenskami obsvinuře/a položené v Gestech. Proto pak Prorok, a Ewam-
gelistové všemi Circumstancemi ten klinot Božej Díce tem nazevou-
gisi: Čedno/ aby všazali pravé Člowěčenství Nicchássovo/kteréž v
životě panny Marye z neymilejssiho Duchem S. posvěceného Semene
gegihho na se vzal/a spisobem malého Díce teme / jako gini pčirozený
Člowěk na Svět se narodilv / to pravé Semeno Ženy, Adamovi v
Rági zaslíbené / býti se prokázal. Druhé/ abychom větosti daru
Božího tím snázeji porozuměti mohli/ když slyšíme, a tím gisti gíme/ že
nám Díce jvě milé dal. Neboť doby kromu větší dar darovati moh/: ya-
ko své neymilejssi Díce / zwlášť pak tak plné a vžitečné / jako toto
Boží? Toto zagisté Díce gest ono semeno Ženy/hlavu Hada/ diábla/
hřich/ Smrt/ Peklo potlačujic: Ano to Díce gest een predkovny Král.
Kterýž ty věc větší všejditi měl / o nichž Janáss Prorok v horchu
přečtemen Texeu miluj/ gmenuje ho předně Světem / wedle svého
věns lidem ve tmách / to gesce v neznámosti Boha / a v bludich) přebý-
wagichm/ daným. Druhé/ tím svým včením/ všech Várodního Svě-
ta k milosti Boží a k spasení Schromajdilem. Treti/ Veselého Srdce
spisobitelnem. Čtvrté/ od zloričenství Zákonu/ hřichu/ Smrti/ Pekla/
Diábla/ mocným vysvoboditelem. Páté/ hněvu Božího dokona-
lnym Smircym / a vkroutelem. Sesíté/ darmo z milosti své strže vijru
ve gmenu gcho hřichům odpusťenij / v života světěho daritolem/ a
před tváří Otcem svého světym ospravedlnitelem. Takové gesce hle
vžitečné, a nám potřebné Díce. Bush Otec z Nebe Světu dare-
val. O vafá láška! o vafá neymilejsona Boží dobrata! o vafá Pán
Síedrosti své neymilejssi Díce darovati. Romu? Lidem/ Prachu/
Ženim: a to gesce svým neprátelem. Clemens Alexandrinus rozra-
žujic v sebe milosrdenství Boží/ takto o tom s radoſti prokřísl: Diligi-
tur à Deo homo : quomodo enim non diligatur , propter quem vnigeni-
tus ex Istru Patriis demittitur : to gesce: Pán Bush miluje Člowěka : a
což ho nemá milovati/ poněvadž gedenorozeného Syna svého pro nějž
Luna Ocovostěho na Svět vyslati ráčil : Poważme neymilejssi ne-
bylaliby to předuvná a neslychana svět / kdyby některý Král, Děčíko
své volasini priporozene/ pro vysvobození Lotra z vězenja od Smrti/
dal / aby to nemluvnácko / neymilejssi gcho nevinné Dětiáko / na

Narození Pána Krysta:

51

místo Lotra winnho tu smrt podnaflo / & Lotr ten žil zápal: Ach, kdyby
tož Rodicův na tomto svatořečně světě včinil: A by pak v věcnis/ rossak
by ne toliko za blázna/ ale y za Tyranna nad svým vlastním dítětem od
gimyč počten/ano y S. písmem w tom stíhan byl/ kteréž dí: milovává
se Otec nad Synem svým. U. Zjatáks: Matželi se Matka zapomenouti
nad Dítětem svým: U. Gehvali se znamenstě w Pohanských Historijs
onen Eurechreus král Athenský/ s Praxitheu manželsku svau: kterýž
w času války s Thrackými wedenc/radivo se s Apollinem co by měl címit/
aby v jízdstv obdržel/tu odpověd wžal/že nepřátele přemíže/když prvně
predewším wonstem dceru svou obětovat bude: Dícmž když Praxithe
manželce své/Matřeti té dcerky oznámil: Dna hned / netoliko ochotně k
tomu dovolila / ale ačkoli gedinu tu dceru toliko měli/a syna žádného/
rossak vchopivši gi/mez řvůg lid přivedenau, pro vysvobození obce,
a Kragum Athenské/na smrt svýdala: a včinivši k Dítěti řec obšírnau
Matřiskau/k poddaným pak svým právě otcorovskau a Herodickau/y to-
ho při tom doložila: Poněvadž tomu srozumívá / an smrti gediné gegi
dcerky tostemu Městu / Kragině y Lidu z Nebbezdečenství spomízeno byti
má: Protož/že netoliko to své gediné dítě/bezevšeckho vstrasseni srdece/mi-
le a ráda na tu smrt w obět Bohum/ k zabiti a ohněm k spáleni vydává:
ale kdyby y syna neb byc gich měla/anobrž y sama sebe w podobné potřebě
žebh oposvájit chtěla. Naposledy/hledje na smrt dítěte, gediné dcerky své,
tun řec zavrela: O má milá vlasti/danž Bůh aby tě všickni twogi Mě-
stane tak horlivě milovali / nako srdece mé hřejch/ pro vysvobození te-
be od nepřátele/tež smrti svého neymileňšího dítěte k tobě to profažuge.
Pro kteraužto wěc Hystorykowé Pohanskij nemohau se na výchváliti
Praxitheji, Matky toho dítěte. O nadtoč Otec Nebeský chválen byti má,
kterýž to včinil / a pro vysvobození Obec tohoto světa / w niz Lotrov-
siva/lhářiwa/a zlosynstva plně vlice gsau/ své neymileňší dítě dal. O
kdo kdy bude moch tuto lásku Boží vypraviti? kdo to vslíšie/ a zdráwě
toho posvájic/tomu se s vleknutím nepodiví? A kdo proshim zgewině ne-
wyná/že tě přewysoké lásky boží tipem svým níjak stihnauti nemůže?
Vmleněmež tehdy / a dívce se tě dobrotivě středostu B. Otce/s vde-
čnosti ten dar přigimahme/ k nemuzb gisic wſecken svět, nemohliby gi-
nac přigiti/(ale nako říkage) cífermo lesti/a vzdny aučastenství a dílu w
něm žadati měl. Arossak co se děge: Náss milý P. Bůh mušy geseté (at tak
džin)za vodět přigeti / že wždy aspoň některij / a to geseté neychaterněgssi/
kalového Klinotu voděně, a žadoslivě v něho hledají. Neb když při na-
rojení Božího Dítěte/Biskupij/Knežij/Prelatij/Králové/a Bohati
Pánii toho se nedovtipovali: Tehdy gsau chudij a sprostnij Pastýro-
we přissli/aby na ten přeneydrážsji Klinot/a zevszech nezdarněgssi Dě-
čánko pohleděli. Nenilž to veliký hřejch / a věčná hanba nasse/ že až po-
sawád slovo Swatého Ewangeliu / kteréž nám ten Klinot Boží při-

Psalm. 103.
Esaie. 49.
Historia.

Anno mundi
2570.
Ante Chri-
stum natum
1400.
Liturgia in C
rat: contra
Leocratem
Euripides
Herod: lib. I
Thucid.lib.:

Simile.

Iohann 3.
Markovi 1.
Luc 1.2.
1. Corin. 1.Iohann 3.
Zákonem po-
říkáváním
Markovi 1.

Luc 1.2.

II.
Syna gede-
něho.Syna Bo-
žího rozdil
od ginyho
Syna Bo-
žího.

Galat 4.

Iohann 3.

1. Ioh. 3.

Roman. 8.

Augustinus
de Civit. Dei
lib. 10 cap. 29.

nassi / gest v nás w pocupě / a jako drahé Perly před pýšné psy / a ne-
čisté Svorně se mece / ginz se od zločetných netoliko pohrdá / ale nadto
meyss h protivenskou mu činj. Kdyby někdo bohatý z Panův se ohlášyl /
že chec každému s doby s prosbou k němu příssel / dostatek peněz dátí / žda-
liby zevszech stran světa hauffem a walně k němu nebezpečeli ? Náss pak
milý Pán a Otec Nebešti / z odevřeného svého pošladu, že nám Dítě
své milé a vlastní daruje / w tom se ohlašujic / rossak fortuna žedivadeli
gednoho / kterýbž té geho nejmírně Lásky wdcenné žádati a vživati
chtěl/dočekává. Ach oslepený a tupý nerozumne lidstvý / což ty w hrozné ne-
wdcennosti wčes / až se y na světě ohněm pekelnim páliti pospicháss e Neb
kdo nevěří Synu / nevěří životu : ale hncov Božij justrována učem : dí
S. Jan Křtitel. Větším pak w tom daru potěšení se dává / proti pos-
lussenim hrůz / strachu hřicha / bábla a Pebla. Což w nich wse mří , a
w nic obracuje to narozené Dítě / gini za klénor a dar od Boha Otce
darované. A to gest hle ten první dar / od Boha Otce w Narození Di-
tíče geho Světu daný.

Druhým gmenem Prorok ten Klénor Boha Otce gmenuje / Ne-
mileňším gednorozem řím Synem Božím / řka / A Syn dán gest
nám : Není pak ten Syn Božij halo gsau gini Synové Lidství nestá-
tečnij. Neb by třebas wšickni wšeho Světa Synové nassi vlastníj
se shlaucili : Wssakbž nám to nic platně ani prospěšně nebylo: poněvadž
žádný z nich tak mocný neuji / aby před hřichem / žákonem / Smrti / Pe-
klem / Diáblem se obránil / a vjetřství obdržeti mohl. Ale tento Syn /
od Boha Otce Světu z milosti za vlastního dany / tim wssim voládne /
a to wšecko nám / a pro nás gest přemohl / haszto pravý Bůh / očemž A.
posstol tak svědčí / kdež dí : Když přišla pliost času / poslal Bůh Syna
svého narozeného z Zém / včiněněho poddaného Zákonu / aby ty genž
pod Zákonem byli vykaupil / abychom se zaslíbenis práwo
Synův přigali. Kteroužto potěšílnau lásku Boha Otce, sam ten
Syn Božij zgewuge / řka : Tak Bůh miloval Svět / až Syna svého
gednorozemého dal: aby každý kdož věří w něho nezahynul / ale měl život
věčný. A svatý Jan též dí : W tom gest láška Boží k nám / že gednorozemého
Syna svého poslal Bůh na tento Svět / abychom žili byli
se z něho. O přemilosněgssího Klénoru / v přenendrážssho Nebeště-
ho daru / s nimž y Nebe / y wšecko zbožij Nebeště / a věčné dědictví
gest nám darováno / o němž s nakhym rozveselením Apoſtol wyprawuge
slyſſme : Ten (pren) Bůh / kterýž za nás Syna svého mydal / kterakbž
tehdy spolu s ním nedal nám wšech věčný. Augustinus inquit: Gratia Dei
non potuit gratius commendari, quām vt ipse unicus Dei filius indueret
hominem. to gest : Aniz gestinohla Láška boží w světě a wdcenněgssí mi-
losti profázaná být / jako w tom / aby gednorozem řím Syn Božij Člo-
věčenskou nasse na se wžal. Kdo gž tehdy slyſſe toto wšecko / může být
tak tupý /

wesecto/může být také typy/blaupry/nesmíslny/tenivý/nemocný/a zho-
madlau bezpečnosti také zděmaty/aby se celou myslí z takového darova-
ního Klénoru neradoval/a na všechné loutky srdce svého/daru toho ne-
dříznyho/a gednorozeneho Božího a P. Marie nejmileníjšího synáčka
nechal? Ano. Dobrý se mali všivau všechnosti/potorné toho Dětátka a
syna Božího, Bratra Zemicha/Pastýře/Widče/a spasitele svého, ne-
prigimal? O zámenilehobý srdce ten Člověk/ano v proklame být mu-
syl: o němž dí Apoštola: Nemilujeli kdo P. Ježíšse Krysta, Anathema
sit: to gest: Proklam bud: Máte tehdy rázde nabožné srdce horlivé sobě
vinsomati/a toho daru živau všechnu aučasem se činiti/srdnatym
v modlitbě volání ríkage: O příš nejmileníjší Ježíšu/Přigd v srdce
mě/a mě v něm své geslich: Neboť Sum tuus, tu meus es, tibi me dedo,
consecro, offero: To gest:

Wim je gsem já tvůr / ty gsy můg/ Offerugis se, pozoruj.

Psallat altitudo cœli, psallant omnes An- Prospewug wýsost Nebestá/
geli, Plesay každá Čest Angelstá/
Quicquid est virtutis vsquam, plallat in Vesseliká moc žwucné spjwey/
laudem Dei. Pánu Bohu chwálu vzdáway.

Nemlčíz tehdy žádný Nazýs/ v také můg živučeti nepřestáway.

Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini
Sancto eius. Chwálíz Pána má Dussíko! Télem/Vstv/mé Srdíčko.

Tot gest hle to druhé gméno toho Klénoru / totíž Syn Boží.

¶ Třetí gméno má ten Klénor a dar / CHRISTUS, k věcnemu
Kněžství Duchem S. pomazaný/ posvěcený, a k Královi korunova-
ní: Pissmo S. zavistě to narozené Dětátko / a gednorozeneho Božího
a Panny Marie Syna / gmenuge Krystem. Znij pak Krystus nássem
Nazýsem Pomazaný/ anovřk aurádu znamenitému od Boha zřízený/
a řeze ženitřní Ceremonie rádně posvolaný/ Korunovaný/a posvěce-
ný. Kterýmžto gménem nazván byl také Chrystus Král Peršký od
samého Boha řeze Zahásse Proroka: a to proto: že ho Pán Bůh ob-
zvlášně vyvolil/ posvolal / a posvětil na Královnství: aby on dobu-
da Babilona/ Chrkev Boží Izrahelského lidu / z nich dávního vězení
vyšvobodil. Tím gménem CHRISTUS ač gsau také v Starém Zákoně
slawij Patriarchové / Králové / vrchní Kněžii / k aurádum obogji/
Duchovním v světským svěcenij, a Korunování/ vyvali nazývání:
Však prigménem: Kterežto prigmén / a Aurádné gméno CHRISTUS,
zádnému gménemu tak vlastně a celým právem dáno být nemůže / jako
tomuto Pánu nássemu CHRISTO. Kněži / a Králi věcnemu: Neb ginti
Kněžii a Králové starého Zákonu proto gsau to gméno CHRISTUS
vzvali / že k ženitřním Regimentum Chrkevniim a světským / při své
Ordinaci / Korunování / a svěcení ženitřním / Olegem toliko na po-
čízení svého pořádného Aurádu pomazování vyvali: Alle Pán nás
Iesus Christus gest v k věcnemu Regimentu / Kněžství a Královnství

t. Cor. 16.

Vzavlem.

III.
Kněze a
Krále věci-
něho.

Malia. 45.

světného / ne zevnitřním Dlegem / ale Duchem S. pod figurou toho Starozákonního Dlece vyznamenaným pomazaný / posvěcený / slavné korunován / a samým jím v hlasem Boha Dice / naříza milého pravého Božího Syna / tak y za pořádného / včetněho / nevyvysloveného Kneze a Krále z Nebe vyhlášený : Což se vysse dál při geho Slavném Křtu / a proměnění / naříz Evangelistové píši : Aho y Proroch o tom pomazání svědci : Vato David v Psalmu : Pomazal tebe o Bože, Bůh tvůr Dlegem potěšen. A Janáš Prorok v Osobě Kristově dí : Duch Pána nademnau / proto že pomazal mne : abych kázal Ewangelium chudým poslal mne. Irenaeus geden z S. Oktávi o tom mluví : v tom gméně CHRISTVS, však zájaz gest nam y Pomazatel / y Pomazaný / y Pomazání : Otec pomazuge / Syn gest Pomazaný / a Duch S. gest pomazání. Tchoto Krysta / Kneze / a Krále včetněho velebnost / aurad / skutky / činy / a dobrodin / Janáš v přečtené řecí / opět témto slavnými Tytuli / od činu / skutku / a dobrodin geho vzhledini vyšvětluge / řka : A včiněno gest Knijeství na ramen gest geho : to gest : Takový přemoený / vžitečný / slavný a světný Knez své milé Čírkvi / a Král Nebeský gest / až se slussné vlastní pro své činy gménuge DISYNT : a to proto : Neb od včnosti z Boha se rodí / naříz Blest z Slunce / gehož Vychod gest od včnosti. A Janáš Prorok vysvise se dí : Rod geho kdo vypraví ? Druhé / Neb proti přirozeni, z samé Pauenské nevčissi Krví a Semene / v Člověčensví pravé se vtělil. Protož Maryá vysvete se dí : Kterak to může být : Poněvadž náruje nepoznávám ? Těž y Jeremiáš živil / řka. Stala se divná věc na zemi : Žena Nruje obličila. Nadto / tím divný gest : Neb divoce přirozeni spolu / tak sobě naříz Voda a Ohň ne- rovné / totizto Božstě a lidstě / na světě nerozdílně spogil : aby v té gedné Osobě byl Bůh a Člověk. Bernart S. takové spogenij nábožně rozvážejic, s podivným mluvij : Omnipotens illa Maiestas, in assumptione nostræ carnis, fecit tria, mirabilium mirabilissima ; coniuncta sunt ad inuicem, Deus & Homo. Hæc vniò & mixtura est excellentissima. Deinde, MATER & VIRGO. Postea, Fides & Cor humanum. To gest : Za všemohoucí velebnost, v přígetji na se těla nassho / včinila tři divny nadevšesetný neydívnejší : neb předně / spogen gest v gedno Bůh a Člověk. Druhé / Matka Dítče pravého / vysak neporušená čistá Panna. Třetí / Srdce Lidstě a pravá výra / seu fides & non vides, to gest : svěděti a neviděti. Gest záříste archidiwoné / kterak může Srdce lidstě rozumem svým mísit dát / a tomu divnému věřiti / že Bůh Člověkem / a která porodila Pannau gest / a Pannau zůstává. Neb rovně naříz řelezo s střepný hliněným spogeno bylo / gest nemozně : Tak y toto rozumu nassemu divné gest : Což se vysak stalo. V pravdě tehdy má to gméně v Tytuli DISYNT. Co gest pat gméných dyvových geho božských skutků :

Na.

Matt. 3. 17.
Psal. 45.
Bla. 6. 1.

Irenaeus lib.
3. cap.

Heb. 1.
Eliaz 53.
Mich. 5.

Luc. 1.
Ierem. 31.
Babilius.

Bernhardus.

Simile Babilij.

Tytulové
dítče Syna
Božího Kry-
sta / Kneze
ze a Krále
včetněho.

Yato, které samo kázání S. Evangelium, podmanění sobě Potentatův/
v násseho Světa / a rozšíření svého Království; tv náměk říve svůli/
k poznání / a k výře kdo sobě přivozuje / když to výčisti mohle Kož spá-
rujice v sami Zidé, říkali: Christus cùm venerit, nuna plura signa edet ijs
qua hic edidit: to gest: Kdny přigde Krystus / zdali bude světli díky čini-
ti nad m / které tento činí? Známě gest také ono svědecisov Josepha Fla-
via, Zábojových svých spisovatce: Qui, an illum virum dicere fas sit,
dubitat, & eundem mirabilium operum effectorem vocat. To gest: Kte-
rij pro geho předivné Božské skutečnosti / na vývážení toho podává: Čílo-
věcemliby, a ne raděgi Bohem, měl Krystus gmenován byti. A toto
pat / což všestdy dívne světě převysluge / gestě gest dívnejsi / že Bůh
(kterémžto tagemství v S. Pavlov se dívo) v tele živen gest / assump-
tia hominis natura mortali & corruptibili, to gest: Přinav na se lidstě
výrození smrtedlné, a porušitedlné. Slyssine gíz Čtul geho druhý:
Gmenuge se Rádce: Neb gest světná Boží Maudrost / Orator / a ve-
lebné Tropicie Kanclýr: Očenž Salomoun písse: A S. Jan, Slovem
Božím / Čelem včiněním / gen byti svěděj: dokládage / Zé Bohažadný
nerviděl / než toliko Syn gednorovený / kterýž vyšel z Lína Otce: ten
(prej) nám vypravil. Třetí Čtul geho / Bůh silný: Neb gest všesecto
nako pravý a všemohúcy Bůh sivočil / to rídi / spravuje / a zachová-
vá / k čemuž se sám ohlassovati ráci / řka: Otec můg až posavád dělá / v
zá dělám. Čtvrtý Čtul / Otec budauchýho wěku / neb světnosti/
A to proto / Zé gest všech světských / kterýž v Něbi světně živi byti magis /
Spasitelem / v také života světného připravitelém / daritelem / a k němu
Gestau. Pátý Čtul / Kníže pokoge: Neb gest světli svau / mezn Bo-
hem a lidmi / světný pokog včinil / ge spolu světli / a zed která lidi od Bo-
ha dělila zboril / a zápis zmazal y řekyl. Sesestý Čtul / rozmnožitel
a světný Císař / Monarcha / a Král Knižne Chríkve své Nebešké v
země / literauž rozšířuge / a na světě vývzuge / aby gi hřich / Zákon /
svět / bábel / pešlo / ani saud výskoditi nemohl: yatz sám dí / Záduv sváš
nevýtrhne z rukau mých.

Z těch tehdy titulův my téhož Krystia Knězem nevýhssim, nás
vějčím / a za nás sebe samého Bohu obětovaným / těž Králem / a Ochrán-
cím nássem dokonalým byti poznawajme / v něho svěrime / a s potěšením
důvěrě se k němu o přijmluvu k Bohu Otci / a ochranu všechnile: kterýž
svého Kněžství obětovaným se za nás na kríži / svého pat / světného
Království / a těch všech svých slavných Čtulů / vyzkříšenim zmí-
něvých a na Nebe vystaupensim svým skutečně dokázal / a dokazuge. Pro-
tož se z toho radujme / a těmž narozenému Biskupu, a Králi, Krystu fo-
runovanému / s Nevěrnými židy se nerauhajme / anž se posmívajme:

Ioseph: Fl.
Antiq.lib.18
Cap.6.

2. Timo. 3.

Eli. 9.
Proverb. 3.
Ioan. 1.
1. Iacob. 5.

Ioan. 3.
Ioan. 3.3.6.
& 14.

Lue: 1.
Ioan. 20.
Roman. 3.
Cels. 2.

Iosab. 10.

Zátekem.
Heb.7. 9.
1. Iacob. 1.

Zidovité
čájodenní
rannawé slo-
věnij a klu-
tj.

Kteržto gjaunce oslepené zatvorili / Pána Krysta magi obyčeg gmenova-
ti Thola / totž Lotrem neb Mordýrem / a Pannu Marygi Harai / to gest:
Nevestkau nečistau : Nás pak Křestiany Boni / totž zlořečenými Poha-
ny / Neznabohy. Kterýmžto (Pánu Krystu / Pannę Marygi / a Křesia-
mim) rauháním, každěho dne zlořeči. A protož hrozných pokut Božích
nevzdan / aniž vcházegi : jakož se onomu Rabi Michalovi židu tak stalo/
Když svá proklata a obyčegna zlořečení z nečistých vši vylíval / že gda do
lú s schoditō / hlavu slomil. Taž měrau v onen hanebný Mlamaluf
Julian Cysar / Véta Páně CCCLXIII. Pro hrozná zlořečení / proti Kry-
stu činěná / sepeněti mušyl. Aniž se gináč stává všem tém podobným :
Neb až posavád hrozných pokut ne vcházegi všickni bezbožní / proklati
Apostatové / neb od svých poběhlců / falesní Křestiané / Leniví Brichové/
pasové / Skvostní žraťové / Slova Božího a Krysa Pána potup-
ních / pyšní pochyteny / aukolný prebendáři / dábloví nástrogové / rozko-
šné / ožralé / chzoložné šwiné / z stáda Epikurejského Kalistové. Summau
všickni / kteríž pravé Chtedlnosti Krystova Narodení / a toho nehydraž-
šího Klinotu od Boha Dice z Nebe Světu darovaného / nemají :
Hněv Božíj zůřivý tudíž na se dříve času, v sinrt a zatracený vvozugi :
neb příssiného Krysta v přichodu k saudu večeřenému spátriti mu-
segij.

Zach. 12.
Matt. 24.
Apocal. 2.

Zavíka. ře-
čej.

Prochťtež ze sna bezpečnosti / (ó my Lídé daru Božího všdy ne-
hodní) a srdečnau všechnosti , v živé vísce přigměme nehydražšího Boha
Otce Klinot / jako dnes nám narodené nejmilejší dělátko / gdenoroze-
ného Božího Syna Krysta Kněze světného / a Krále dívčeho / Kela
Sylněho / Boha pravého / Otce věčnú / Kníže pokoge / nás Čírkve
rozumnožujícího / a nejnepřemoženějšího Cysaré : Kterémžto samému
vzdávána býti má / Čest / Chwála / Díkciénij / až na věčný věčnú /
AMEN.

Modlitba všechko Kážaní v sobě obsahující / bud k ří-
kání bud k spisvání přihodna / jako : Oň Slunce z
hvězd vyslo / u.

W Izdáváme Čest a Chwálu /
Otce nás Nebeský /
My Schromaždění spolu,
V tento Hauff Křestiansky /
Tobě / v daru Klinotu /
Poslaného Světu.
Genž gest dnes Narodené
Ne vžáctnější díste /
V Proorochých zaslíbené /
Oň zgenené v Světu /
Záste Panny Rodičky /
Dáns nám Malíčky :
Díste neydůstovnější

Božstvím / dobrodiním /
Nad gine děti vysí :
Neb svým Narodením
Prineslo Světu z Nebe
Pokoj / srje sebe.
Svělo we tmách sedijsch /
Směným potěšení /
Pod ghem hřišcha k vysích /
Pomoc / obléhání /
Zákoně zlořečení /
Změtu v Požehnání.
O Otcovská Hrdostí
Dítete milého /

Není

Nenilij na tom došlo že v Syna svého Daroval nám k spasení/ Skrze Narozenj. Krysta/ Krize večného K oběti/ k smíření/ Krále/ Krále Sylneho/ Diabla k pokoření/ Genž gest Kádeč/ Důh Divoný/ Monarcha velebný. Le Slož w nás Otce prosýme	Veděnost/ w srdci tvíru/ Ať všechny přízveme Poslané w tvém daru Děkátko/ Syna/ Krysta/ Gebož Panna Číslá/ Mareja porodila/ Licház když tvá vůle Ocovstá se zgewila/ Dopře nás že bude Nawstíwil Narozený Krystus požehnaný/ Amen.
--	--

Náden Slavného Hodu Narození Krysta Pána.

Rázanj Druhé/na
Ewangelium S° Luk. w II. Kap.

Milost a pravda Boha Otce všemohúčho, Spasení a Láska veče-
ného Božího Syna w Těle na Svět narozeného: Postřevens
a dar Ducha S° ráč nás w dnešní Slavný Hod nawstívit/
A M E N.

Nejmínsko dne (Lide Boží) světsme Slavnost venuročnjs/ nejznac-
menitějšího počisenj a radosti plnau / z narození večného Syna Božího w
Smrtelném Člověčenství/ Děkátku malého poslau. Kteréhož Narození Pa-
ně Slavná Památku aby se každého roku gislého času obnovovala / gest več hod-
ná / v jmenitě potřebná: Nebo gest Grunt a základ Arcikulů Wíry Krystian-
ské o Meschijssovi. Anobrž/ kdyby se táz Hystoria Narození Pána každého roku Slá-
vně neobnovovala / velenby snadně zmizela / a w zapomenuj Lidem ptíssa. Ta-
ké pro dogití známosti těch spásyedlných dobrodinij / kterež Památku Narození Pa-
na Lidem o sebou přináší. Naposledy / wžbnužuge nás k vedenosti takových Bož-
ských dobrodinij / w Narození Pána Gejisse Světu darovaných. Nenit ovšsem
pochybne že v Swatij Angelé a Nebeskij Kůrové / dnes w Nebi tu Slavnost s ná-
mi Světj/ a ke Cti Čhwále Synu Božímu/ Králi na pravici Boha Otce sedjchymu/
Slavné spjivagi / wesele Bohu dělujice / že gest takových světj Klinot Ědělému pokor-
lenj w dar dátí ráčil/ skrze něžby Lide spolu s Angelý k thowaryssiu Cantoriz Ne-
beské přivozování byli. Protož, v my spolu s nimi Slavnost dnešní slavné církev/
světsme a slavné/ v diskusiém Bohu Otce za dar Syna: A k slávě božímu a Pannu
Marej Synu / neprozáctněgssimu nám darovanému Děkátku: y k poctivosti Du-
cha S° w nás a mezi námi ied nynj dísla svá působijchymu. Zé pak my Lide wssyekni
napořád velmi tvrdá / držmará / Lenivá / a toho wsscho / ne tak právě halby nále-

žod slavný
Narození P.
R. z gitých
příem se kaj-
dorčné ob-
novouge.

1.
2.
3.
4.
Angeli w
Nebi s námi
Lidmi klu-
rození p. R.
dnes slavné
Světj.

Na den Slavného Hodu

želo / Církevná řečce máme : Protož Duchu S° za oswícení k pravé církevnosti / k věřili a k radosti srdců našich / hrdívě prosíme / mysl v chci k Slavného Božímu obrazu / anobrž geden každý weselým ředcem svým hlasitě zaspívajme. Řečce : Vlastal nám den weselý / v němž to z Panny čisté / ic. Po této písničce řec S° Evangelium k dnešní slavnosti oddanau / a od S° Lukáše v druhém rozdílu napsanau / pro význam Slova Božího povstanauce / přeslyšme slovo od slova takto :

Stalo se pak v těch dnech : Vyšlo vyřízení od Císaře Augusta / aby byl popsán wsecken Swět (To popsání ponevprwé stalo se když Vladarem Syrským byl Cyrenius.) Vši vyslykni aby se přiznávali každý do svého Města. Stoupil pak v Jozef od Galilee z Města Nazaretu do Júděva / do Města Dawidowa / kteréž slove Betlehém / Protože byl z Domu a z Cíleži Dawidových / aby zapsán byl s Marii žasnauenau sobě Manželfau téhotnau. Vstalo se, když tam byli / naplnili se dnové Marie / aby porodila : v porodila Syna svého prvorozeného / a plénkami ho obvinula / a položila ho v Geslech / nebo neměli místu v hospodě. A Pastři byli v Kragině té ponocujíce, a stráž nočníj

držíce

noční držíce nad svým Stádem. A hle, Angel Páne postavil se podlé nich / a výsnost Božská osvítila ge/vy báli se bázní welikau. Tehdy řekl jim Angel: Nebogtež se: Hle živěstugi wám radost welikau / kteráž bude vše, mu lidu: neb narodil se wám dnes Spasitel / genž gest Krystus Pán / w Městě Dawidowě. A toto wám za zmamenj: naležnete nemluvnátko Pléntami obvinuté / a položené w Geslech. A hned s Angelem stalo se množství Křtijstwa Nebeského/chwálsých Pána Boha/a řkau-cích: Sláva na výsostech Pánu Bohu / a na Zemi po-log/ Lidem dobrá vůle.

DOto přečtené svaté Ewangelium, k třetímu članku Výry křesťanské/ od S. Jana složeném: Genž se počal Duchem Svatým / Narodil se z Marie Pan-nyn:prináleží/ a gest první částka hystorje o narození Pána Krysta / od S. Lukášse popsané. Kteréžto Súmosevny upravují čas/ místo / spisob a zgewenij Angeliká/Marození Pána násseho Ježi Krysta/Messyáše od Boha Světu zaslíbené / a od lidí zdávna očekávané. Vžitku z něho spashedlných nabude-mi/když ge světlím výkladem w své rozgimáni wezmeme / w Arcifuli/ O Narození Pána Krysta: Čtii rozdilosvě Kázani budau.

První: Když a kterého času Pán Krystus se narodil?

Druhý: Kdež na kterém místě a co se hned s tím narozeným nemluvnátkem působilo?

Třetí: Pán Boh Říec Nebeský / poslal Nejdražší Klénec Světu/totž Syna svého w dar: Komu/a křeži soho to narození geho gest zgewici a w známosti vwesti rácil?

I.

Kři prvním: Kdybž, a kterého času Krystus se narodil/ Ewangelista w začátku Hystorje o tom Narození Páne: Mal výběh-ným spisobem Hystorickým/ aby tím hodnotěrnější byla: Tak wice pro gisotu a pravdu starých S. Ottov / Patriarchůw / a Proro-tůw Prorocství/ na Messyášovo Narození se vztažujících: neobme-mlala nepominul Nejpřednější Císař položiti. Chcě vkládati / že se Syn Boha právě toho času narodil/kteren sobě sám w radě velebné S. Evangelií před vstanovením Světa vyměřil / a potom křeži S. Prorok předzgavil. Neb je na Svět přýde / ohlášly se w tom hned z pravopos-čata Adamovi po pádu w rāji, ita: Semeno ženy potre hlawu hada:

to gest:

Kdy se Krystus narodil?

Gen. 3:

Genet. 47.

Isaias 11.

Dav. 2.

Kamenem
ic R. p. lasto
w Přísmijich
S. gmenus
ge.

Psal. 17.
Ezgi. 28.

to gest: Člověk se na Svět z samého Špině ženy narodil / kterýž mocí
svau potce/zruši/a skazí všecku moc hada bábla: Adama pak / všidé-
sté pokolení od něho splozené/z rukou Diábla vytiahna/zase do světěho
Ráje navráti. Kteréhož se pak času to mělo stát: hned gine zředlněg
ší proroctví/od Jakoba Patriarchy na smrtelné posteli včiněně, o tom
takto zní: Nebudeť odnato dřísgenství Království od Židů / ani
knize z bedr geho/ajž v příde ten kterýž má poslán byti / a oní bude oče-
kávaný Národní. Od toho proroctví bylo Let do Narodení Páně 1700.
a smysl geho gest tento: že Národ židovský neměl svého vlastního Krá-
lovství strati/a ginhm cizým Potentátem w oddanost přijti, až prá-
vě tehdy/odnázby gíz od počátku Světa čas zaslíbeného Nešyáše, Se-
mene ženy především byl. Ač sau pak koliv židé / negednau přemožení
w své zemi, vkrutných Tyranniv cizých Králův zakusovati/a poha-
nám poddané slaužiti myli: Však protowzdy gím naděje navrá-
cení zase k předešlé Svobodě pozůstávala/a se spartovala. Neb gsau
před příštím Páně na Svět nikdá od neprácel tak přemožený nebyli/ani
rodové Králův gegich dokonce k vykorenění, a oni sami w svém Ná-
rodu a s svau Politij k záze nepřissli / aby vzdny z toho po gisých zna-
meniích lepšího sítěsi včekávat neměli: Až gíz po Narodení Nešyáše
na Svět taková gím služebnost cizým Národní nastala, (naklto po
světě rozptýleným/ a za podnože všem lidem podstrčeným) až gíz žádne
naděje místi nemohau/ aby se tomu taký konci kdy stal / k kterémž oni
židé zase k své příwojí Svobodě a k vlastnímu Království přissli. Ač se
pak o to negednau počaušeli/a pro dosahnutí svých Svobod znamen-
te Bavorh / Bohum / a Sfarwátky zdvojhali: však nadarmo Cihly
myli/a tim větší sažení na se vivedli. Nebo neměla gegich Židstvá obec
pospolu coliko do Narodení Nešyásova státí. Svornáváse s tím Já-
kobovým Prorocitvím y ono proroctví Izahássow / o Prauku z ko-
řene Jesse Dice Davídova vynosilem / a kvítku na něm rozkvětem:
nebo tehdy a toho času tepruwa/ z plemene Jesse, jako pravitek z parézu/
a co kvítek na pravku / svým narodením Krýstus měl rozkvětnuti/a
Bůh w těle Světu se zgervati/ odnázby gíz do konci moc Království Žid-
ského potlačena byla/ a rod Davídů k nehnížšimu spůsobu / jako paréz
osekaný přibázel. Čento předposvěděním Davídovo Prorocitví ne to-
liko nasvědčuje/ ale také světlegi ge vynjadřuje / kterýž Prorok zře-
dlně vklazuje to Království y ten Národ/kterému židé w času přichodu a
narodení Nešyáše poddané slaužiti měli. Neb po Babilonské / Per-
ske / Makedské/a Ržimské Čtvrté Monarchii předoznámil / že se kamen
bez rukau z Hor vlastní zgesov / kterýž gina Království ztroškotá / a w
Horu velikau se včině / všecku zemi naplní. Kámen pak ten nic gine-
ho není než Krýstus / ne na gednom místě od Proroku Kamenem na-
zvaný. Kterýž w pravdě sám bez rukau / to gest / bez všeliké lidstvě po-

moch/

moch/a Manželského skutku/z neposlušném Panně Marije Čjlověčem se narodil/a skrze samo Rázaj S. Evangelium/wsse Svaté Království Císařství svému, a Panství svému gest podmanil/a tak moch Královstvau a plno Božstvau/nad Lidskými v Potentátův Srdc/y Myslemi Chráničim/a Panstvím gegich panuge: neb ge sobě f své svruli/vijce a službě podmanuge/a tak tuž wsečenu zemi naplnuge. Kterýmžto Prorocstvím pěkně a obzvláště to přislusí/ což se tedy w textu od Evangelisty S. Lukáše/ o času narození Páně praví, řea: Vstalo se w těch dnech: To gest, w těch/ w nichžto Angel Gabryel před X. V. Měsícem prve Zacharyášovi kněžně počeji Jana Křízitele Syna jeho/a před I. X. Měsícem Panně Marii včelení Syna Božího, zwětoval: w těch těch dnech/a toho roku/Wysla wypověd od Císaře Augusta/ aby byl popsán Wesskeren Svět. Zde se pak z rozkaži Císaře Rázimského/Potentáta giz cívce Monarchie/wsečen svět/totž Království Rázimskému Panství přináležejcich/wedle Sacunku z Platina vponímal: Z toho gest bylo zgewne o cívce Monarchij (wedle prorocství Danielova a)že giz tchdáž nastala/v siwzena byla: Aniž gest který národ byl/gestoby se těch časů moch Rázimské sprotiviti směl/zvláště pak židovský tchdáž před Lety L. X. od Pompeia weliceho/tak říčeného Pána a Monarchij Rázimského/vs Rázimem svým hlawním Jeruzalemem/a serví zemí v Politii svau/po přemožení Engrana Krále gegich podmaněný/wedle správy Jozefa Flavianiškého. Od kteréhožto času myslili sau židé z země své Tributy/Sacunku/Bertie a platy do Rázima dávat. Nakož pak XL. rok před Křízovým narozením/Cassius, praefectus in Iudea, totž Rázimský nevysíšší místodržitý w Judsavu/wjce než L. XX. Talenta, (nakž některí wyladagij LXX. Centumcrub Denē/gis rozuměj LXX. hriven zlata. Čtyři Miliony a dvacíté Sto Tisící červených zlatých) Summu znamenitau/platu z židůw vybrav/do Rázima byl odeslal/očemž tří Jozef Flavius pojmenal. Gesto kdyby tchdáž/Léta neb času narození Krysta Pána/Ostatní August Císař Rázimský nevysíšší Monarchau/a dědičným Pánem Království Judskeho/anížby směl neb mohl Mandáth svými/yak gis, tak židovský Národ, k popisu a f Sacunku doháneti: Nakož pak wedle svědecito Kronikářů starých/Panováním Augusta a geho walečnau říšstnau moch wšyckni Národné w Světě tak říkem byli/aj chauti nesmeli: nebo XL. III. Legiones, totž velkých Hauſů (do pětadvácti Tisíc) lidu walečného Monarchya Rázimská/tchdáž nová/po fragnách Svatá byla zřídila/a nákladně chowala, pro řícenjsbačlivých, proti Koruně Císařství toho povstatičegich. Odkudž takový poloh těch Let wssudy po Světě byl/aj v tak říčenném Chrám Janu w Rázimě/sice w času krále wždycky ote-

Matt. 2.1.
Act. 4.
I. Pet. 2.
Luc. 2.

Ephes. 4.
Mat. 28.

Pomp. Mag.
židovstvo
e Monarchiu
Rázimské pod
maul 6. o. 2. 1
ta před tím
rozemí vás
na Kryšta.
Joseph. Flau.
Antiq. lib. 4.
capit. 8.

Orosius R.G.
2
Legiones 44.

wřemj/a celých dvě Štět nezavřemj/August zavříti dal/a za XXII. let
tak zavřeného státi zanechal. Čehož se nifdá před tím / od prvního
svyšavení Města Ržima / Za těch všech 7 so. řet/az do času Narození
Pána Krysta/a do XLII. řeta panování Augusta/bylo něčalo.

Zidé pak/že giz tehdáž z svého Národu Králu zbaseni gsaucie/ cí-
žím Pohanským poddanij býti musyli/ velmi to těžce nesli/ a takové gba-
vesselinat z sebe shoditi sau vyslovili: ale možné nebylo: Ačkoli zna-
menstau bauřku strápali, těch dnův když se k tomu Popisu (o němž E-
vangelium zmínsku činj) scházeli: piisse zagisté Jozef Flaviański/ Kře-
tak vidauce Zidé, an z rozkazu Chrenea míslo Čísařsté držíjho w Sy-
riji a w Zidovstvu, musegi se z Manzelef / z dísek / z Čzeladský / z gmenj a
z fiacku svých spravovat / a z toho všeckho vrčutau Berni Ržimaniūn
dávati: Odbor včinivsse/ Původem nějakého svědice Jüdasa Galilej-
ského, z Seky Essejsté posslého / a Messyháss se dělagjchho / Ržimá-
nům se sprotiwili/ a vojnu zdwijli/w kteréž však s týmž svědcem svým
ti všichni bauřliwii zhynuli: neb od většího počtu vohně Ržimského
potlačeni a shlazení gsaui / jakož o tom v S. Lukáss w Kujze skufkou
Apostolských zmínsku činj / a tento Popis Čvěta sevšemi přiležitosní
geho/ v s těmi Proročními Písmi/ k tomu Popisu tuto přivedenými/
s takovau bedlivosí gest vypsal / k mnohemu důležitě nám věděti pe-
třebnemu naučení: ¶ Předně / Abi z toho bylo zgewoné/ že se gesi
Krystus očekávaný Messyháss privé, ani posléz ne narodil/ až právě to-
ho času / kterýž sobě sami vyměřil / a srdce vsta S. Prorokův gen před-
zgewil: Totížio / V času odněti důstojnosti Královského z Jüd-
ska/ a přenejení ho na čtvrtou Monarchii Ržimskou, wedle Proro-
ctví Patriarchy Jakoba/ Izaháss / a Danyele: z kterýchžto Terminis
pobožněnissi w Jüdisku/ jako Zacharháss / Alžběta / Čimcon, Anna/
Pamět, Hudcové / Mikodem a Jozef / v gnuj/ u. Krysta Syna Pan-
ny Marie za prawého Messyháss poznali/ a tim se w své wiře proti za-
lepění Farzeneskému tvrdili / v my svěrnij Křesťané se gisuti mame. ¶
Druhé/ Abychom z toho času Narozens Páně bijdu Zidovstvu pozná-
wali/ kterak oni gsaucie zbaseni z svého Národu Krále, Pohanským pod-
dánu býti/ a nad sebou vkrutně / zlé a lakomé náměstky Čísařsté / Her-
odes w Jeruzalemě / Chrenea w Syriji / Kauponea w židovstvu/ sná-
šeti musyli/ rovně tak jako nynj w držení Tureckém saúzeným Křesťia-
nům se děge: Nadto wenss! Platly a penze/ kteréž práva Božího Záko-
na na služby Boží do Chrámu přináleželi / giz tehdáž do Ržima doná-
šeti dopouštěti musyli: načež se gím tak žalostivě bylo divati/ až některi
z předních Zidův horlivosti nad tim v mireli: Nakož se pak ta gegich těž-
kostí z Otázky na Krysta včiněné: Slušili plat dávati Čísaři / čili nic:
poznává. Kteréžto vše zlé / pro gegich na Messyhássu příchod zapo-

Joseph. Fla:
antiq: lib. 18.
Cap. 1.

Georg: Fab:

Adeum. 3.

Mankem.
z času naroz-
jení Pána
Krysta.

Genesis 49.
Eliaz 10.
Daniel 2.
Lucas 1. 2.
Iacob. 1. 3. 19.

11.

Matth. 22.

menu

menutí/ němčetu/a slova božího potupu/ na ně se bylo vivalilo/wedle oné
zákoné pohrůžky : Sloužiti budete Národní gichž neznáte. Což je se
v nám záložním křesťanum bez stanci/vlivodové a gisá znamení toho
váro gsa: Náboženství zlehčení/Slova Pána Potupa/Svárosti ve-
lebných proměn/Novětra/a hrozni Epikurejší činové/it. O Všem/
slnež sobě křesťané mili/ a to ias sive řecky / svida je se v Sauseda za-
pálio / hágiti pospessime. ¶ Text/ abychom z iasu Narození Pána
přewelmí dípmi od Pána Boha záchovávaní geho S. Chrístve s po-
řízením poznavat. Nebo / jako gest milostivé ochrávce v takové ži-
dovství/ giz tehdy spohodilé smíření/ sive pobožné předkyně v svíre a
sv očkávaní přechodu Messiahova w Čele na Svět záchoval / a to
iasu novětších obřízností/sracunku/ Bernijs/ a popisit na ně se vlastních/
potřísení na všechny : (Totiž : Zacharyášovi kněz a Alžbětě / Jožefo-
vi a Panne Marii / Symeonovi a Anně Prorokyni / Paschálem a Mu-
drčem/ v ginejm, kterí toho iasu Boží milau ak chaternau Chrístvickau by-
li / Syna svého zaslíbeného Spasitele, giz w Čele na světě přijetomněho,
žewill :) Takto ovšem až posavád toho dobrodiny svého před pobožný-
mi učnyge: ale když gis v na nejtěžší přicházy / a potřeba káze / tehdyž
gestwau pomocí milostivé na všechny. Slov má (d) Pán f Svaté-
mu Pavlu) v mlobě a nemžnosti wasi se došonává. Zjehož sau při-
kladové nescistni/ zvoláště při lidu Izrahelstán/ ierweného More / na
Ezechiahovi Králi proti Semíatherybowi/ a na S. Petru z jaláče noč-
ní řeče Angelu tvyvedeném. Toho gsa dobré povědom onen Maudř
Philo Rabi Židovský/ i ssem včernym su potříseni toto napsal : Diuinum
auxilium cum demum incipit, quando humianum omne deficit : To gest:
Když se lidsté možnosti nedostává/ Tehdyž se Božstá pomoc zahánává.

Deut. 23.

III.

2. Cor. 12.

Exodi 14.

Blaž. 38.

Act. 12.

I I.

Náj druhém Rozdílu Kázání toho Dydami se Neppřive : Misto
Narození Pána Bezíše. Kde se gest Narodil. Zí w Městě Beth-
lém, d) Text: Ustaupil gest také Jožeff od Galilee/ z
Města Nazaretu do Judska / do Města Dawidova/
které slove Bethlém / (Protože byl z domu a z Cjeledi
Dawidown) aby se přiznal s Marij oddanau Manžel-
fau těhotnau. Ustalo se když tam byli/naplnili se dno své
Marije, aby porodila. Bylo pat to Místo Bethlém, mimo gina
Města w posoleni Jidowenem zámeček/ Pro památku Dawida Krá-
le a Proroka Salomeho/z jehož Města poříše : w kterémžto Městě z ple-
mene Dawida že se měl Christus naroditi/ Micháss Prorok 770 Letu než
se to narozjení stalo/o tom předpověděl w těchto slovách/ta: A m Beth-

místo křes-
cení pana
Zříta.Bethlém
místo pro
koho vásce
nebyla.

Mich. 5.

léme Effrata/ ač sy Město malé mezi gůrym Městym Židovským/ vysíla mì
z tebe rohde ten který panovati má ro Hyaheli/ gehožto ipenched od pos-
čátku/ a dnu svéčnosti. Kterehožto Prorocito Žide dobré posyčovim
byli/ neb gau z něho kněži Jeruzalemssci/ kněži Herodesovi pro Mše-
drte/ aby tam spisegi sedrování byti mohli/ místo narodení Pána Krista
ognámi. Tam pak do Betlémna, aby se Mariá těchoňa z Nazaremu/ (okolo XV. mil Český) fu porodu došala/ předivně ten Popis rokla-
zem Chřestym zřízen napomáhal. Od kudž opět: Předně/ gistoru Mesi-
ášske giz na svět příslého/ a w pravodě z života Panny Marie w Beth-
lém narodeného/poznati mžeme. A poněvadž giz to Město Betlém/
před mnoha slyšem svou konc rokalo/ nadarmot ho tehdy nevěra Zi-
dotostká číšá. ¶ Druhé/ y ten hodný příklad písobení Božího w tom
gest zgewen/ kterýz toho dosvědčuje: Zé se rofse, rofudý, a rovdcký, s
villi a ročomj Božím děge/ ač se koli některé včetně lidem náhodou dí-
ti/ neb z gegich chcienu přicházeti nám zdagi. Neb povaz každé včerné a
rozuráne srdece tohoto Popisu Světa/ sacunči a berni rohbitáni/právě
je išu Kristovo. Narodení se stalo: Kdoby byl vniel na to pomyšlit/
aby Ostatní August Císař Rzymský tuž mužl nevědomě Messy-
ášsou narodení poslaužil/ a zatau přejmaud Marij Čchotinu do Betl-
émna/ tu kdež se měl Christus wedle písma Prorockho naroditi/ popola-
ti a přivesti. Císař Popis včimil z své dosvědčnosti/ Jozef s Marií po-
statvili se w Betlémě z poddané poslušnosti. Pán Boh pak w tom
světossan plnil sliby a Prorocké říči, z své včerné Pravodělumnosti:
Pravdě gest tehdy oto w posvědčení Chrifewmho Mladce/ kterýž dí: Cor
hominis deliberat de via sua, Dominus autem dirigit gressus eius: to gest:
Srdce Chrifewka přemeyssi o cestě své/ Pán pak sam sprapuge froky ge-
ho. ¶ Třetí: Schivaluge se tuto y příkladná poslušnost Jozessa a
panny Marie/ že gau na rokaz rokhností své, ačkoli Pohanské/ to což
gim poručeno bylo/ a tu kdež náleželo poslušně vykonávali což gim vlasti
obezjně/ pro dalekost cestu/ vrath/ a zvláště Panny těhotnosti/ příspio.
Snajugmež se u my, o lide, rokhností Nebesté hzensté poddani/ mi pí-
ladem poslušnost zachovávat/ bud někdy u zlé rokhnosti. Však když
toliko pravá, dědičná/ bud od dědičné zřízená bývá/ nebo nás k tomu
S. písma nastrze vedou.

¶ Dale, Přihlášením druhém Záhluli ognámi se Spisob toho Na-
rodení Páně. dí Evangelista: V porodila Syna svého prvo-
rozeného/ a w plénky ho obwinula/ a položila w Geslech.
Zé pak to cos hrubé choterého se býti zdá/ a snadby se k nedbálosti
Marii mohlo příjsi/ proč gest raděgi w Světicích neb w Komore ne-
porodila/ nežli w Smrdutém Chlémě: Protož Evangelista Rodicu
w tom zamlačoval/ a pěšinu toho ukazuje/ říka: Nebo neměli
místa

March. 2.

Narození s
vědomosti o
Místu Krysta
Pána na-
rození.

1.

2.

Proroc. 26.

3.

March. 17. 22.
Roman. 13.
Ephes. 6.
1. Petri 2.II.
Spisob to-
ho Pána na-
rození.panna Ma-
ryá proč w
Chlémě a ne
raděgi w
Světicích
porodila.

mista w Hospodě gind. Tchdy gest Marka Panna Marya, s
umšvým milým Dětákem, rovně to tež a tak působila / co/ a pak, v giné
Marky s Dětmi svými působiti obyčej magi. Kož gest opět novým dů-
vodem pravého Páně na se vzatého Člověčenství. Zé pak Kolébku
na tom místě / kdežby Lídé sotva nevopovrženější sebránc položili / Pán
nás mici ráci: Byla toho příčina / Poněkud chudoba Jozefa a Marye:
Aněra také se zde lidu mnohého, na Sném těch dnův řo Bethlehemu shro-
mázdily: Kterýmžto lidem přespolním Hospodyně domově Sausedství se
naplnili: A gest to w světě: Zé Host Bohatýjší bywá přigennější/
Stolu, hostěnce / Kamen w lávce svobodně vžitvá: Chudší vnitř zů-
stává: jakož se tak stalo w chudém Rodicům Pána násseho. Gestě w tře-
ti příčina toho porodu Marye w Chlívě položiti se může: Nevlidnost a
neljostivost Hospodáře a Hospodyně toho domu / w hosti gegich / kteříž
tchdy w času nastalého porodu mísťecká, ani kautecka w Světích ne-
poprádili: O že se kdy nad chudickau, k u porodu se strojichy neslitovali / a
w takové zlíně do Chlívě shrnauti se gi dopustili / a ne radějí svého
pologe / Líže / mista Rodice poctivě poprál. Ach zrádná světská
neljosti / co tomu býss / když w den Soudný toho w chlívě narozeného,
Králem / Soudcem / a wšemohúchym Bohem vžijss: Tak se hle dálo: Zé
Nebe w země stvořitel / wšech Lidí / Horad / živeti / Ptáčka krmitel / a
wšem životičkám Lózis a hnizd kipravitel / na tom širokem oříšku ze-
mě / Mista / pologe / Líza / neb wždy poctivého hnizda k světini w Čele
narozeni neměl / ale w chlívě mezi horady. Kož onen S. Cyprian ná-
božně rozwajugje / s velikým podivensm žwosal: Ciuitas, inquit, parua,
Domus paupercula, suppellex exigua, Mater in foeno, Filius in præse-
pio. To gest: Narozeni Páně w cèle, hle wlast gest Město male / dům chu-
dých / Postylka chaterná / neb Marka na Seně porodila / a Narozený
w geslech gest položen. Ach novýmluvěj se Ziděz té nověděčnosti a neljosti
tehdáž k Chrystu profázané na tvéky: Na něž se právě ono Páně na-
říšání w Prorosa wstahuge / řka: Shyn sem wykrnil a wytvrenýsil / oni
pak pohrdali mnou: poznal svůj sládare svého / a Řekl gesle Pána své-
ho: Ale Izrahel nepoznal gest mne / a Líd můj neporozuměl. O hal (bez-
pochybn) mnoho tehdáž gňých Lidí obogáho pohlav / bezbožných / Co-
trouškých / nepoctivých / smrti popravné hanybě světne hodných / w
Bethlému na Hospodách čisté pohodlj mělo / w teplých Světích za
Stolu sedíce / w gidle, w Pieš, w Hrách a w rozprávkách rozkoss provo-
zovalo / w pěkných pologách na mělkých postelsch odpovívalo: Náss pak
nenywtěgssi Pán / s svau neycistovenější a neypoctivější Markau / a s
Jozefem Pejsaunem svým spravedlivým / w chlívě na zymě, w snradu/
mezi dobylekem po slámě se hněsti / a gicho milostné mladistvé Ejlko / od
tvrdé slámy bodené / w geslech od spryslito dřevěnných elaciti seimus.

I.

II.

III.

Matt. 8.

Cyprian: Ser:
de Nar. Dom.Ezaias 1.
Lerem. 8.Synowé
Světadalec
to lepších
pohodlj zde
vžijwagi než
Synowé
Boží.

Procesus Starý: O immensam, ô inenarrabilem sapientiam & misericordiam Dei. O admirabile commercium. Creator generis humani animatum corpus sumens, de virginie nasci dignatus est. O culpa nimium beata, qua redempta est natura, Deus qui creauit omnia, nascitur ex fœmina. Eo gest: O nestihlá moudrosti/ a newýmluvné Boží Milosrdenství/ o předivné spogeni: Stvorucl lidstvo pololen/ živé Ěelo lidstva na se vzato/ z Panny se w přirozeném spásobu dětinství naroditi tucí. O Blahoslavené provinění / kterýmž se gest stalo Přirozený nosičho myšlupení/ když Bůh stvoritel všecky z Osoby Zénstří vossař Pán my čisté se narodil / a dívce Božské přirození s lidstvem sogil / vzato naše ro čim pravé nebyl / a zůstal věrně tim čim pravé byl / wedle onoho fidare. ho Versse: Sum quod eram, nec eram quod sum, nunc dico virumq;

Ežim sem prav byl/ tim předce gsem/

Ežim sem nebyl/ tim gž těž gsem/

Spoglu své Božství s dětinstvím/

Gž gsem y Bůh s Člowěcenstvím.

A vissař tento náss předústovný Pán/ Všemohuch Bůh/ a věrný Král/ při svém narození tak se ráčil snažiti/ až w Chlívě Hospodu/ q w geslech kolibku snaui mstí gest ráčil. Zdali se to nadarmo stalo/a ne radegjí v nascennu newýmluvnému naučenje Abychom odvadád poznali zdrávě: ¶ Nejprve/ Eos Krystu a geho věrných zde na Světě/ kterak wždycky gesic gest takový halčhož gest Pán Krystus při svém narození okupyl: Totož je bezbožnij/vhawnij/zločecenj/nepoctivij/bludnij, Smrti/ Diabla/Pekla hodnij/w slávě/w poctivosti a w vážnosti gsa v světa/a dobrých pohodl, bydla a rozkoší pozivagi: Pobožnij pak Krystovs následovníc w potupě/w opovržení/w chudobě, w lauzn, za podnožij/a jinéž za smeti a ohryzek počteni býti musegi. Vissař se žádny na tom nevrážen/nybrž se na to rozpominaj/Poněvadž se s nassim milým Krystem/ hned při narození a w dětinství geho tak dalo a působilo: že se rovně tak s námi, posud gsm w tomo světě dříva s věrnými audh Ěela Páně působiti musý. ¶ Zadruhē/ ten chudý spásob Narozensi Páně prozražuje newděčnost tohoto světa/ yak na Božstá tak y na lidstá dobrodinij se zapojinagijeho. Zde zagisí s horlivými žádostimi Messyášsowá příssi, očekávali: Vissař když se narodil / a od Angelůw y řeče Pasítre w známost vwozován byl/nic do něho (haložto proklatě newděčni) mstí nechteli. David/Salomún/Jozaffae/Ezechyáš/Jozháš/Zorobabel/ a mnogož ginj; Králiw a Knížae/předkotvě (wedle Ěela) Krystovi/z Rodu a obyvatelii Bethlémských/ znamenjá dobrodinij Rodu a tomu Kragi světmu Bethlémskemu gsa činjvali: Zeb pak potomich geglich Panence z toho rodu possle/ a Messyášsowě Rodicce neypověcenýssi/ a neypocitvěnyssi / soiva řautku w Chlívě propugčili. O zrádnážidovská/y posawád trwagjch lidstánewděčnosti. ¶ Za kteraužto/gesic Ěretjini Naučenjm/ ten spásob Chudeho narození Páně nese w sobě Vžitk spasitele/ s tímž Narozensem Dítčetem věrichym w něho přinesene.

Ilebo

2. Corin. 4.

3. Spásobn
tak chudé na
rozenho
Krysta Pá-
na.

L.

Matt. 16.
Román. 8.
Achor. 14.
2. Timoch. 2.

21.

III.
Vžitkové
Narozem P.
Krysta.

Nebo gest Syn Boží ne pro sebe/ ale pro nás přišel na Svět: Protož/
co gest koltiv činil, co roste pro nás u nám k potřebě spásyčné činil: Va-
lo: Glorifici gest včiněn / Aby nás Syn Boží zdečal: Nemluv-
nátem mldým a malíčkým se narodil: Abychom i my to něm (halž Apo-
stol b) i v dokonalost muže pěstli: V nedosíťcích lidstvých přišel / Aby
nás nás všechny moch vbdarené / Č slávě vědci tv životu věčného spásy-
bné včiml: Šťátky chaternými občinut: Aby nás svau nevinnosti a
Svatosti / Kteráz gest právě to Svadební Rauch, oždobil: Plenkami
obtěkán/abn nás z svazku Čela hříšného a smrtedlného rozvázel: Chu-
de i Nauz a i Nedostatk / Jakob od Boha opuštěn / a od Světa
zavřen se narodil: Aby nás s Bohem smlčil/ zavřené zaře v Nebe v-
vedl / a Nebeským zbožím obohatil: Pocestním / Muža v Hospodě ne-
magjím/ se zgewil: Aby nás do přibytíku své včetně Nebeské vlasti spo-
lu s sebou přivedl: Pod svýbřanou Platík a Verni od vrchnosti Po-
hanské na svět přišel: Aby nás z moci a z sažení Knížecí světa svysvo-
bodil / a včetných dátvek Čel i dusy svých k Pekelním sažením, zbarvil:
i v Betlémej Něstě/ genž se vyleládá v domu Chleba, se narodil / Aby se
životním Nebeským Chlebem / k včetnemu životu své včetně krmicím byti
protájal: V býdě/ v Mrazu/v sinradu/v Potupě se narodil proto: A-
by nás z včetně býdy, z glořecími / z potupu / a zatracenho trápeni svy-
svobodil.

G Dív tobě Chvala Kryste/
Narozený z Panny čisté/
Z těchto všech vjel do druhých/
Twym narozeným se stalých:

Nám lidem, genž v té věčime/
Dnesšním slavným hodem etiace/
Kac se dali včetně eti /
V Něch k sobě nás pogul/ Amen.

III.

K Zdalek v Četšmu Artikuli přistupme / A Glyssme Komubý Otec
Nebeský / a srdce koho to Narození Syna svého zgewovati ráčil.
Neb se s ním nechal/ ale se k němu znal/a mnohem slavným Svě-
decovim genžidem zgewoval/ obzvlášte / A

T Nepprvé: Slez sebe samého / hned od Světa počátku/ Sliby o
poslání Syna svého v slovích nezahrých činěnými, S. Patriarch-
čkum/ Prorokum/ a Králikum/ Adamovi/ po něm Noelowi/ Abrahamo-
vi/ Zálotovi/ Jakobovi/ Mojsíjsovi: Davidovi se pak hned přisahau
zavázel/z bedr Čedvi geho vzbuditi Messyáše: Všich Zanajše Proroka
sám se Božij Syn v těle na Svět přistí zafazoval, rka: Protož zvsi
Lid mly gmeno mé v ten den / (totž když se na Svět narodil) je já ten
šterý sem mluvitval/(S. Patriarchum/ a srdce Proroky) Ey (hle gž)
něd gsem. Sumpau/ to roste co se při Krystovu narození dalo/svedle pijs-
sem Prorockém všestkno se konalo. A protož Syna Paney Marye zasli-
beným Messyášem / a včetným Božím Synem v těle na Svět při-
šlim být dosvědčovalo.

Lucas 2.
Johannes 1.
Romans 8.
Galatians 4.
Ephesians 4.
Ezra 34.
1. Pet. 3.
Rom. 8.
Colossians 1.
1. Cor. 1.
Iohann. 8.
Matt. 4.

Ioan. 20.
Roman. 5.
Ephes. 2.
1. Pet. 3.
2. Cor. 8.
Ioan. 14. 17.
Phil. 3.
Colos. 3.
Heb. 13.
Iohann. 14.
March. 1.
Iohann. 6.

Galan. 2.

Muže byti
gme Rázem
Narozený
pána Krý-
sta zgewo-
val: p. Záh.

1.
Slez sebe
samého.
Gen. 3.7. 8.9.
12. 15. 22. 26.
28. 49.
Deut. 18.
2. Reg. 7.
Psal. 88.
1. Paralip. 22.
26. 1-2.

Na den Glavného Hodu

2.
Svato Pro-
tost.
2. Pet. 2.

1. Pet. 1.

Gen. 49.
Dan. 2. 9.
Natan. 2:
Reg. 7.
1. Par. 22.
Ezii. 7.9.11.
Micho 5.
Agg. 2.
Actor. 10.
Balam.
Num. 24.

Mal. 4.
Ioan. 1.8.12.

Sybilla
nich. psili.
Orcové.
Aug: lib. 1.6.
in Orat: cont:
Iud: & paga-
nos & contra
Faust: Ma-
nich. lib. 13.
cap. 49.
Laetan: Firm:
lib. 1 cap. 8.
Chrysost: in
Epist: ad Tte:
Cosm: 109.
Euch: Chron.
Fol. 431.
Andr. Hyper.
Meth: pag.
320.
Iudicium
de Sybil.

¶ Podruhé / Swědčil Boh o příchodu Syna svého skrze rož-
cná Prorocoví Svatých Křesťovních / v Svatých pohanských Pror-
ocově. O nichž dí S. Petr / že nikdá nemí přineseno Prorocoví Svatým
vill: Ale Duchem S. gsauc nachdrnu, milujivvali svatí Boží lidé.
Co sau pak milujivvali / doprovídá Apostol takto řkau: Toho spasení
(které se stalo skrze zgewenj Pána Ježíšse) hledali, a po něm se pečli.
Proroch / předpovídajc o budoucích milosti / kteráž gest mezi vám: pe-
gice se který / a neb vás když to čas bude? o němž pravil jim Duch Kristů /
předpovídaje která sau na Kristu vtrpenj / a budoucích slávu: kterýmž
n to zgeweno gest / že ne samym sobě / ale nám posluhovateli těmž věcmi /
kterž nyni gsauc wám zvěstovánny skrze ty / kterí wám kazali Č. angeli-
um v Ducha svatém se stanem z Nebe / na čej Angeli patřiti žádaj / u.

Ti Proroci byli dvouagi. Gedni Svatí Křesťovní / Druži Pohan-
ství: Křesťovní Proroci jíce o Kristu / Předpovídali Rod / spisob / Ně-
sto / Čermín a Čes geho Narození / Jakozto Jakob w kříži svém / Da-
nyel / David / Natan / Jáchás, Micháš / Aggeáš / u. Od kudž dí S.
Petr: je vysyckni Proroch svědecctví tomu Pánu vydávagi. Až tati
v Pohansku / mezi kterýmž nevpředněgssí gest Bálam Wessíté a Prorok
Amonjtský. Ten před Narozením Pána Krista, Léta: 478. takto pro-
rokoval, řkau: Užijim hó / ale ne nyni / patřiti budu nán / ale ne zblíz-
ka: Jakob hěl: Lid Izrahelství bude mít Krále / kteréhož w Duchu na
Svět přicházegiščho vidiš / vysak ne hned těchto Let / ale po dlouhém
čase přejde: a Vojdět hvězda z Jakoba / a povstane Sceptrum z Izra-
hele. Skrze Sceptrum mísí Bálam Krále důstojného / a skrze hvězdu
Krista / genž gest Světlo Světa / a Slunce spravedlnosti. Za tím Bál-
amem připomídag se ony Sybillly / kteréž Duch Prorockého magič /
zgewia Proroci o Kristovu Narození čuili / tak světle Jakob
se na ro dívali / aby vzdhy věsiceren Svět z nevědomosti o tom, w den
Saudiný vymluviti se ne mohl. Pissi zagisté S. Otcové o Sybillách
Prorokynsch paměti hodně / a tuto připomenauti slusné všechny: Předně /
kterak Léta od Světa začátku 3357. a před Narozením Pána Krista 6:3.
Za času Jeremiasse Proroka / Sybilla Cumana, f. Cartwinowit Králi
Ržimském přinesla devaterý Knihy naprodaj / tři sta zlatých Filippen-
ských za ně místi žadage: ale že Králi se zdáli drahé / protož gich nekoupil.
Žena pak odsedisse troje z nich spálila / a navráte se zas k Králi / předce za-
ty sesterny gednostiene Summum Peněz žádala: Pročž gi Král za blazni-
ch početl / a s Smichem od sebe odbyl. Dna spálitosse opět troje / s všat-
nimi trojimi před Krále říla / žádage vyzdy abn ih Knihy kaupil / a gedno-
stejnau Summau CCC. zlatých ge zaplatil. Což teprusva Králi a
Raddám geho na mysl padlo / tak že poradivo se s svými kněžimi / Wessít-
ci a hadači / Za ty Troje Knihy tu Summu peněz vyčíslil / a gew Khrá-
mě Boha Jupitera, w Truhle Kamenné / pod stráži nehošvisečegssich osob
t tomu

z těm nářízených chovat rozkázal: žena pak oddavosse Knihy / a pilně
gich oříhací poraučege / hned tu před Očima gegich zmizela. Bylo pak
tak Sybill deset / z kterýchžto některé o narození Kristovoru tak světle pro-
rokovali / našobyl se přesomné na to dívvaly. První slaula a byla Perská /
která takto Prorockým Duchem říkávala: Narodi se Pán na tenco
Svět / a Líno Pannu bude spasení Národiť / a nohy gegi w zdraví
Lidstvám. ¶ Druhá Libická / té řec byvala tato: Hle, přigde den / a očividí
Pán temnosti husce / a swazet Synagogu (to jest Nábožensví židovské-
ho) rozmázan bude / a přestanou Ríce Lidstvij / a vzrůj Krále živých / ge-
hož držovati bude Panna w svém Línu / Královna Národiť / a on
panovat bude w milost denstvoh. ¶ Třetí Delfická / ta před povídala
čta: Narodi se Prorok z Panny / kterehožto Proroka Matka muže ne-
pozná. ¶ Čtvrtá Kumaneská w Kampanji / za času Tarquinia Prisca,
Rímského Krále / před narozením P. Krista sest Et a sest Let / témuto
slowu Prorokovala: Veliký rok věkům znovu přichází / Panna se
ptiblýuje / a Království předešlé Saturnovo zase se nafrauje.
En nový rod z vysokeho Nebe přichází. Pátá Erythrea, ginař Ägeria /
potom Bohyně Rímská / od kteréž Romulus Král Řálon / Nábožen-
ství v Práva vžav wypsal, a w Ríjmi nářídil. Žato Sybilla o na-
rození Kristovoru takto světle mluvila: W posledním věku poníží se
Bůh / a Člověčenství s Božstvím spogeno bude: Veránek ležeti bude
na Seni / a přislahováním děvčí vychován bude. Sestá Samit-
ská, z Ósrovu říčného Sámos / tato: Hle přigde bohatý / narodi se
z chudé. Sedmá Hellspontská / gegizto řec byvala tato: Z přibytku
vysokej Nebeské pohleděl na své ponížené / a narodi se ve dnech posled-
ních z Panny židovské. Ósmá Tyburtinská / Kteráž míslo w Osobu
Matky Mlesyhássowý nejzrečdříži wylowila / pravé: Je se narodi w
Betlémě / a zwěstován bude w Nazaretě: o přesťasina ta Matka / gegiz-
to prsu on poživati bude. Devátá byla Kumaneská / Kteráž k tomu a
k tem podobně věc o Kristovu Narození předognamovala. Desá-
ta pak Sybillu pokládagij být onu Libuší kněžnu Českou / Kteráž
oko ločka Páně Sedmisího w Čechách pauvala / a o slavných Me-
stech Pražských a Království Českém mnoho Prorokovala: té Sy-
bille připisuje se Proroci w Cyfarci Frydrychovi / a openše Lidstvě / w
onc staré písmi obsazené:

A tak devět Sybil Prorocení Pohanských/Ducha S° nadchnu-
tem / o Narození Pána Čezíssé slavně a světle prorokovalo. A gegichž-
to Prorocijm přidati slussi w toto / kteréž se nastalo w zemi/ Leta od Na-
rození Páne 780. Za panování Ireneze Cyfarowé, a Konstantyna Sy-
na gegiho, Pacholete tehdyz deseti Let staré / w fragně Thracke / kdež Mě-
sto Constantinopolis leži. Čízeme / že náří člověk kopage w zemi

Sybill bylo
x.I.
Perská.2.
Libická Krá-
lovna Sib-
ba / o které
psano/
3. Reg. 10.3.
Delfická /
za času Tro-
gonisté války
1176. Let
před Naro-
zením P. K.4.
Kumanská.5.
Erytrea Bo-
hyne Ríms-
ská.6.
Samanská.7.
Hellspont-
ská.8.
Tyburtin-
ská.9.
Kumaneská.10.
Libuše Čes-
ká.
Aeneas Silui-
us Hist. Bo-
hem. cap. 6.
Theat. Hist.
pag. 519.Zenarus lib.
3. Annal.

Na den Slavného Hudu

70

Sabell.
Platina.

Orosius lib.
6. cap. 22.

3.
Skrze S.
Angely.
Psal. 163.
Heb. 1.

své potřebné dílo / násel Truhlu kamennau / v kteréž leželo Čdo mrtvě
Lidství / a na ni Text mytesón byl tento: Christus nascetur ex Virgine, &
credo in eum: verùm sub Irene & Constantino, o Sol, iterum me videbis.
To gest: Krystus se z Panny narodí / a já v něho věřím: y to také svém/
žechna mne, o Slunce překrásné, zzemě vykopaného budeš tehdyž pa-
trici / když bude Irene s Konstantinem svým v těchto kraginách pano-
vat. Musílo gíté toto Prorocství některého znamenitěho, a velmi
starého Proroka býti. Pisse také Orosyss Krónikář / že se Au-
gust Císař / toho času když se Krystus narodil / Pánem zapověděl gme-
novati / porozumisvage (bez pochyby) z vnuknutí Božího / že se těch
dnův pravý Pán násleho Lidstvího pokolení narodil. A ta jau byla Svě-
deciví Krystovu Narodení od Boha daná, skrze Proroky Kyrkewoni a
Pohanště.

¶ Potřetí / Skrze S. Angely / v kožto Posly a Legaty k službě S.
Ecclie, a nám Lidstvímu pokolení / svorenci. Ať se rossak připomínání
mnohých služeb Angelstých / Vtělení a Narodení Syna Božího přislu-
hujících / toto kázání nessí: Dostí bude z textu samého S. dnesšího
Ewangelium gegich svědeciví slysseti: dí Ewangelista / A Pastýři
byli v Kragině té ponocnigisce, a stráž nočníj držíscenad
svým Stádem. A hle, Angel Páne postavil se podlé
nich / a hasnost Božská osvistila ge: y báli se bájnij weli-
kau. Tehdy řekl jim Angel: Nebogtež se: Hle živestugi
wám radost velikau / kteráž bude rossemu lidu: neb naro-
dil se wám dnes Spasitel / genž gest Krystus Pán / v
Městě Davídově. A toto wám za znamení: naleznete
nemluvnátko Plénkami obwinuté / a položené v Ge-
lech. A hned s Angelem stalo se množství Xytijstva
Nebeského / chwálých P. Boha / a rkauchých: Sláwa na
vhosťech Bohu / a na Zemi volog / Lidem dobrá vůle.
Z kteréhožto Textu slyssime / že sau Angele věrně z své Powinnosti / a
vesele z radosti / službu Pánu Narodenému konali / a genu svědeciví dár-
vali Síkvelostí a přítomnosti svau Pastýřům: Také hlasitým káza-
ním o geho narodení v žitých světu / z toho poříhých: Až y slavnau písní
rossho Xytijstva Nebeského / ku poctivosti svému Nebeskému Králi.
Kterýmžto veselým spěvem: Předně / Slávu a Chwálu Pánu Bohu
vyzdávali / z darování a z narodení Světu Spasitele. Zatím hned
Dokon mezi Bohem a Lidmi Narodením Syna Božího včiněný světu
zvěstovali: Lid pak k poznání gíz dobrotiwé a hotové vůle Boží / k nám
gsau vzbuzovali / y také nás rossach dobrav své místi k Bohu svému
vzbuzugi.

Narození Pána Krysta: Kazanjské Druhé.

71

wyzbuzug. O pohněmž se aspoň címito od Boha Otce s křeži Angelstau slujbu/ Krysta Syna svého a Pána násseho narozeni, zgerováním/ a všitamne Spasitele nám narozeného/srdečnau/stučenau/a nálezitau slujbau/sevossi Radosnau/světčnosti řeſaue:

Witaj díti nezwácněgss!/
Zdávna nezjadoſtwégss!/
Skr Prooroky zaslíbené/
Od Boha na Svět poslané/

Gezu Kryste Narozenh/
Bože w Člověka zmátenh/
W té věřime/tebe eti me/
Spasením tvým se gisíme/Amen.

¶ Poctivré gesitě/Bůh Otec Pána násseho Gezu Krysta! Narození Syna svého Lídem svatým / a s křeži ně hodnotěrné svědky v gínym wibec zgerovil: Ti sau byli: Zacharyáš s Alžbětou / Pastýři a Mludrcové/Symeon a Anna Prorokyně/ it. Egichžto svědecoví níže, w Kazanji na Neděli po Božím Narození, sau wypsaná/ kteráz ne bez Spasitelých Vzítků/ k podporu Víry, Mladége/ a Lásky Křesťanské (dáto pán Bůh) rozhodati sobě budeme. Nyní pak t závěre Kazanjské obrácie / spamatugme Slovo Boží rozhodane / O narození Pána Krysta. Zc se w gisých Terminích Časůw: v tom Místo a v Spásobu narodil / hafz od S. Prorokův předzvěstováno bylo: Bůh Otec také netagil toho: Alle se t Krysu Synu svému svěcenemu, w Čele Světu Narozenému/ priznávati / o mnohým svědecovím Narozeni/ důstegnost / v platnost toho dítěte zgerovovati gest rácil: Nak s křeži sebe samcho/ tak s křeži Proroky/ Angely/ a Svaté Lidi / a s křeži ně mnohým gínym, hned tehdy hafz se Spasitel nás Pán Gejiss Krysus narodil: Kterenžto Gejst a Chwala/ Dík chvěni a Sláva/ Moc a Kysarství věčné vzdávati se má, od nás v odvessoho stvorení, až na věky věku/ Amen.

4.
Skrivare
Lid.

Závěre
čec.

Modlitba celé Kazanjské Summowně zdržující/ k tří: Kánské buď k Spěvu Přihodná: Spěvá se jako:

Veselým blásem.

K Gejissi narozenh/
Proroky předznamené/
V dnešní Weyroční Památku
Hodu weselého Svátku,
Bez pověr/wsetech zmalku/
Dop se nám radosně cíti/
S Angely/s Českýj chwálou/
Genž sy w Čele die Termínůw
K dolazání pravdy slibůw/
Narodil se cech dnůw;
Sdyj, Chvat August panoval/
V Jadvětu Líd se popisoval/
Tehdáž se chciel naroditi/
V Betchlemě Hospodu mjeti/
Vjdú podstupiti/

Vše wedle starých Prorocov/
Spásobem chudým w dětinství/
Gja prawý Bůh se zmátili/
Rácel sy v ponížení/
W Chlévě narodil/
V pravdě t výšku mnohému,
Mám Lídnu svému wérnému /
Nak svědci vsta Prorocká/
Ráce Boží/ Angely/ Lídská/
Všsek a Českého zemství.
¶ Spasiteli narozenh/
Bohem Ottem hned zgerovens
Angeli/ Proroki v Nebe/
Pastýřům w té noční dobe/
Genž vzděli tebe.

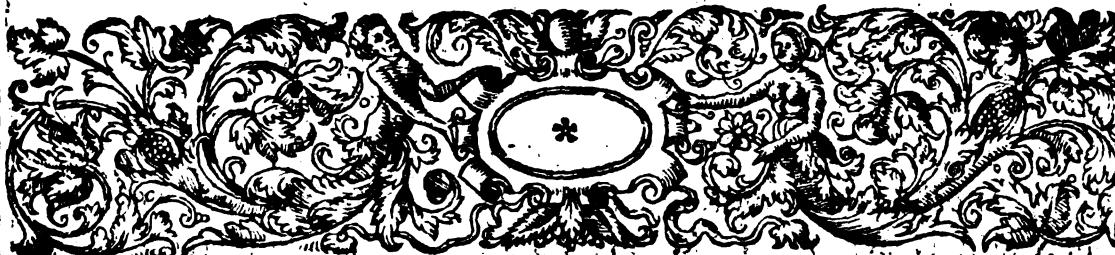
Drač

Na den Slavného Hodu

72

Drač se v dnes zgewiti,
Milosti swau navštiviti/
Rajděho z nás v dlaboženství
Abychom tvého dělilství/
Dossli vlastenství.

Sláva Bohu na výsokech/
Na zemi pokoj v rákosech/
Lidem dobrá vůle, Boží
Spůsob ať se věčně množí/
Častá svá v nás horí. AMEN.

Kázání Trzetiň/na den Slav-

ného hodu Narození Pána Krysta, o Pastýřích,
gimž Narození Krystovo od Angelův zgeweno
bylo. Ewangeliuム S° Luk w. I. Kap.

Sláva Bohu na Nebi / Pokoj na zemi / a Lidem dobrá
vůle / AMEN.

Psal. 67. 13. 8.

Sí gest přewelni divní a veliký Pán Bůh nás vevšech svých
svitých / David Prorok Královský režnává: Vssak mezi všemi svitky
Božími žádného většího ani dívňepříjho není/ vako ten: Zí gest Syna svého
genitorozeneho / spoluvečného / a sobě v Božství rovného / na tento, yak neslechta-
ny/tak v nesciastny Swět/ano v v bídny smrtedlný život Lidský poslal / a Čzlowěkem
všem, bljdám smrtedlných Lidi oddaného mstí chřél. V kterémto slavku to se gisíce co
se řoli o Pánu Bohu mluví / písse / spisívá, a káze / tak zgewné spattuge / až se ihyl
Lidská sotva tak snadně domysliti může / čemu se má pobožný Čzlowěk prve dívati?
Dobrotišeli ipuli Božího milosrdenství / gimž na Lidské pololeni vzejzel / Čili ge-
ho spravedlnosti / kterauž Hřich y. Swěta zatracený hodného očistiti chřél / až i adégi
nestihlé Božíše Maudrosti / kterauž tu Čestu / kudyby v nám padlému pololeni Lidské-
mu spomohl / y spolu v tom své věčné spravedlnosti dosí včinil / nagjí rácil / aži tak
hrozné Swěta nevdečnosti / kteruž toho Spasitele / a Lidskému pádu sponiovaná
Swět Narozeného / sobě žanic neváži / a gehož sobě neptigsmá / Tak je Pán Bůh spra-
vedliwým pravem ten dar zase z Swěta k sobě do Nebe mohl vzejti: ale toho ne včinil/
Nýbrž Lidem proslým / vssak pobožným / sérze Angely, a gímž mnohým sérze pastýře
geho zgewoval. Vakož nám o tom S. Lukáš w Ewangeliu o Pastýřích svědcí.
Gehož vžitkum porozumíme / když ge prve, pro věžnost Slova Božího povstanuce /
wedle pořádku Historye Narození Krystova / od S. Lukášse w druhém rozdusu napsa-
né a čtené přeslissime, w Slových těchto:

Stalo se/ yakž oddessli od nich Angelé do Ne-
be/ Pastýři rozmíauwali wespolek: Podme-
až do Bethléma/ a vžme to slovo genž se sta-
lo/ kterž Pán oznámil nám. V příslí chvata-
gijce/

Narození Krysta P. Kázani třetí.

73

gice/a naleží Marygi/a Jožefu/a Zemlu a matico položené w Geslech. A vžewisse rozhlašovati to; což gím bylo powědijno o tom dřteti. A všicem kteří slyseli dili se tém věcem / kteréž praveny byli od Pashrův k nim. Marya pak zachowávala vsecká slova ta/ rozmajich ge w Srdci svém. V našratili se Pashri velebitce a chivalisce Boha, jevsého což slisseli a viděli / tak hafz bylo powědijno gím.

Dřtato přečtená, (genž gest druhá částka Hystorye Narození Pána) a Ewangelium gisť vysláný v rozgimáni hodně/ Vozuge nám w známost, po prvním zgewenj Narození Krystova/ které se dalo od Angelův pashrům času nočního/ hned druhé té noči/ sdnž ponušnem a rokazem Angeliům Pashri do Něsta Bechléma přišli/ a tu nosivnu rozhlašyli/ cemuž se Bechlémistis nemalo dívili: Ale Marya Matka dřtete s velikym potěšením takovou pověst o svém Dřteti rozhlašovanou w srdci vysládala. Slaují nam pak iž Hystoria Ewangelista předně ē tomu: Abychom z ní toho Nebeského vysladi/ Krysta na Svět narozeného/ světlá/ zrečedlná/ ano v podstatu zgewordan/ ē ktorzeni Visry Nassij pognávali. Druhé/ abychom slissice že se Bůh Otec tak slavnými svědecivimi ē Synu svému/ ač w chudobě narozenému znal/ z toho se na geho opovržené/ chudé/ a chaterné w geslech ležích Osobě ne vráželi/ a o něm/ hafz snad ten pravý Messiaš/ Spasitel lidstvho pokoleni bnti neměl/ nepochybovali. A Pročž ē potěšedlnému a světlému rshoto přečteného Ewangelium wrozuměn/ Čyl/ ē němuž se vsecko Kázani vystahovati bude/ předložime tento:

O Pashrých/ Narození Krystova od Angelův žgeni magichch. Tři rozdílové Kázani:

První: Kdo gsau ti Pashrové byli?

Druhý: Vslississe giz od S. Angelův gistoru o Krystovu w Bechlémě narozenij/ co gsau hned bez měkkání chvalitebného činili?

Třetí: Panna Marya/Matka tohoto Dřtátka/ slissic od Pashrův o tom svém Synáčku taková slavná, Angelstá a Lidstá svědeciv/ co gest ē tomu říkala?

I.

Prvním Archukli: Kdo by si Pashrův byli? Vezme že gsau byli a sláli Pashrové/ netoliko kteří Scáda/ Dwee/Swiné/ a dobré pásli/ ale rafé w Sedlácen/ genž se s Kolymi a Sedlákau

Oecasio.

Summa.

Vnu.

March. 11.

Pashrové
slovo
sláli vseck-
ni lidí. Sedl-
ského pros
řeho čadu.

G

prácn

Na den Slavného Hodu

prach obírali / a ti obogi gšau gđnostehně proslcho, Sedlského rádu Lide. O těchto pak Ewangelista gmenovatě dokládá / že gšau byli Pastři Stáda/čka: A byli Pastři w kragině té ponocugijce / a vstříhagice bđení nočního nad svým Stádem. V kterých to slovích dve věty o nich prawi / a kdyby byli zgewuge.

Gedno: Zé byli prostého, nepatrného rádu / s Stádem dobytků se objírajice / s čimž svíme / že se Pán Rodil slavných / Lide Bohatu, a vzáctni neobjíraj / než toliko Lid Sedlský. Tak tedy ne Bohatum / Slavným / tehdy w Betlémě na Čném shromážděným / narozenii Syna Božího srze Angely gest zgeweno. Neb gšauce oni světci tohoto Světa zaměstnání / nezaneprázdnivaliby se připomínáním / a neb zminkau o přichodu Mlesshásse na Svět. Anž také gest zgeweno Kněžin Beruzalémstvím: Neb y oni byli oslepeni / dobrodinj Božích potupnici / wedle svého domnění Chytrací / a w Svátem písmě nezvánci Chvozemců: Kterí vše na své prebendy / z Dětí a z duchodův Kněžských k nim přináležíte / než na přichod Mlesshássu mýslili: O něž kdyby gun Angelé byli zvěstovali / tehdy slýsice rekly / že ge neyaký Ráček nové vise vči / gím a gegijsch prebendám na Škodu, a k řáde. Anž gest také zgeweno kúpcům: neb se ti vše dne w noc vše o penize a peklo / než s Mlesshásse a spásenj duši svých starají. Ale zgeweno gest pasivním / nezadněným Stavu Lidem. Ta gest zagiště zvyklost Boží / že raději miluje pokorné: chudhini / prosivini / nepatrny: / a v Světa opovrženými nepohrdá: mybrž gegich Spasitelem, Ochránym, Dárym, y milosrđem býti se zvěstuje. Neb není marným Lidem podobný / kterž ledajakás Světa tohoto Sláva / sspany Autrad / Chaterne gniěni / a lehká nádhernost / falešným a pyšným domněním opoguge / a co kwas neb cěsto zhůru pne / aby s jádnyňm nie činiti neměli / ani ginyh za tak dobré, nako se sami sobě býti zdají, nedrželi: Mybrž toho řazděho / kdyby gun w Starvu, w gměni, w Autradu, w Dúšogensví rovný nebyl / za nic sobě neuzájili. Ale Pán Bůh náss daleko ginačený gest povahy / kterž gíz dávno zvykl: Neb ačkoli na vysočech prebyvala / vysoká na ponížené z Nebe na Zem patří / Aho chudé a nuzné / z Prachu nako z Lenna vyzdvihuge / a saží ge mezi knížatn Lidu svého. Nakož tak z Pastýře Mořicí včinil svůdce / a nevysíssi kníže Lidu Žrahelského / aho y vyplácí Žákona svého. Z Davida Pastýře Dvou včinil Krále Žrahelského. Z Elizea a Amosa Voráčku / Proroky slavné. Z Rybářům Apostoly / a Posli ke všemu Světu vyslané. Aho y za nássich časů také nezgewil Pán Bůh Ewangelium Syna svého knížatům Kněžským / ani velikonočním tohoto Světa / než toliko některým Lidem rádu prostredního / Kněžského / Sedlského / a na světším disle Městského / wedle onoho Páne propovědění: Chwáljm té Dicē / Páne Nebe y Země / že gši tyto světci strel před Maudřimi a Dpatřími / (rozměa v Světa /)

A zgewils

Bosná pos.
mohla gest w
prostým v
Světa řádu
čka.
Luc. 1.6.

Psalm. 112.
32. 20. 67.

Exodi 3.

1. Reg. 19.
Amos. 1.
Matth. 4.

Matt. 11.

Narožení Krysta Pána / Kázání Čet.

75

a zgewil s ge malíckym: neb tak libilo se tobě Díce. A oné řeči Apostola, kdej bý: Nemnoží maudří swedle téla, ne množí mocnisi, ne množí proze-
mij, ale co se zdálo Bláznového v Světa, to myslil Bůh, a povolal
k poznání sebe, a k výsře P. Ježišse Krysta. Z čehož se řístiti magis: Před-
ně, pobožnij Lidé všech Starověk/gimz dal Pán pravdu zgewiti a poz-
nati z Ewangelium, w čistotě o Krystu Pánu Synu Božím kázanau.
Vatož pak sám Pán Bůh takové Blahoslavené, a z Boha poslé/Duch
S. pat řeče Apostolu, Synu a dcerami Božimi / a vědich Království
Božího, nazývat ráci. Druží potěšovati se magis, sprostnij, zádnisi/
chudii/muznii, neopatrnij Lidé/kteriž gsauce v tohoto Světa w potupě,
mnohá protivenská a vkrutnosti suáseti musegij. Ti když vidí že od
Svět a opusťtemijs gsaui/nechť se nedomnijwagij aby od Pána boha opu-
štěni byli. Nebo kdo proshim (posvaz každý) nedá tomu mista, že vkrutní
Herodes/Enreneus Mušodržík Výsřík/Čakomij a phjsnijs kněží w
Jeruzalemě/ano n ginijs w hřebeni wysších Starověk Lidé/tehdáž o tuto
pasijce/při Staru svém w noch bdiči, žádne peče neměli/o nich newe-
dkli/ani na ně nemyslili? A rossak už pasijceové w takové Čerstvě a
zdravé paměti v Boha byli/ až ge tun Slavným poselsvím Angel-
ským/kteremž se roviného / weseleního / a spashedlněgssjho nikdá
prvě na tom Shrotém Světě nestalo/pocil. A tak tehdyn/akoli mno-
ží Lidé w Chudobě a w poníjení gsaui: Rossak o dobrociuvém Božském
sebe opatrowání pochybowaní nemagis, ale kadej na to pamatovati/
že gsaui w tom Losu a haussu těch Lidu, gimz Narožení Syna Božího/
z něhož spasení a ussecto dobré pochází/neyprive zgeweno gest: Tak aby
ta řeč Páně, v S. Lukášse poznámenaná / pravá byla / Co v Lidu wys-
lého gest/to gest před Bohem ohavnost.

¶ Druhé: Pravoj o nich Ewangelista. že byli při svém pořádném
povolání pobožně bedliví: Bdeli (di Čete) Ostřihagi se nočně své-
ho Stáda/Hle/mezaháleli/rozkoše neplodili/ ale bedlivě svému po-
volání dosti činili. Aniž oplzleym rozmlauvánjm čas marili/ ale (nafz
dosti podobné gest) mezn sebau o těžkostech toho času / o Bernijsch, a En-
ranskis národu Ržimského / ktere je w gých židovskézemi protvozova-
lo/také o přechodu Mlesyásse, žeby giz toho času na svět přigeti měl, roz-
mlauvali: w kterež pobožném rozmlauvání Angel se gím zgewil/ a žá-
dostivé Mlesyássovo Narožení, žvestoval/yafz to Ewangelista S. Lu-
káš pořádně wypisuge. Z čehož můžeme porozuměti / že Pán Krystus
svau milost/ano n sebe samého tém zgewuge/. ktere w svém povolání w
vstavěně bedlivosti, pobožně a svérně krácegijs/ a takovým gisic daruš
Ducha S. v svého požehnání odéluge. Čijmž se n my napominajme/
Předně k tomu: Abychom bdeli / a zvolásť w tem což k spasení dusí na-
sich/a k Království Božímu pětaleži/ a to pro bábla/kterýž k oclamáns
nás w Angela Světlosti se proměňovati/a jako řev Hladerův duse

1. Corin. 1.
pochas.

Lucas 1.6.
Ioaanis 8.
Roman. 8.

Lucr. 1.6.

II.

zitavem.

2. Corin. 4.

S. 11

Lidsek

Na den Slavného Hudu

1. Petri 5.
1. Thes. 5.
March. 15.

Ierem. 9.
Ioannis 17.
Pastorale v.
Actes 10.
w u. gau:
Kneží:
March. 13.
Ador. 20.

1. Petri 5.

Wrochnost
Swatá:

Roman. 13.
Tyberius.

Rodičové/
a holopodac
text:
Ephel 6.

1. Corin. 7.

1.

Lidstě hltati vnu: Ano také v pro našiawagich Smrc/ kteraj halo zloděg nenadale na nás přiklusává. Bžiti gest tehdy potřebi / o čemž sam Pán napomenut ēiniti ráci, řka: Bžete: neb ne vše dne ani hodiny. Druhé/ abychom se v svých povoláních bedlivě / pobožně a věrně chovali: Neb halo rěm Pašmírům v gisb bdění nepřetíže nepohodlná/tmavá/ a zymavá noc: Tak také nám v povolání nasseni žádná tvec na překážku být nemá. A jako vossen Lídem / v gednuomu řazdém znamosti P. Krysta gest potřebi/tak v při svém povolání bedlivosti: Obzvláště vaf tém / kterii tím gménem neb Žitulem / Pastorale Lídu Váne / potřebij gau: jako Vředné: Kneží, Chrkevní správce ové / ti magis bžti/ aby Diábel Kaukole řealešnch včení / řeze své Holomky / na poli Chrkevnenashl / k čemuž ge Apostol napomina, řka: Pilni sebe bude / v wesseho Stáda / v kterémžto Duch S. za správce vás vstanou / aby ste spravovali Chrkev Božíj/ kterauž sobě dobyl krví svou. A S. Petr též dí: Paste Stádo Božíj posudž na vás gest/ opatrugice ge/ne bezdě/ ale dobrovolně: ani pro mřský zjst/ ale náklonnau myslí. Druži gau wrochnost Swatá/ Osobu v Regimentu swětském za wrochnost myška wené / kteréž od starodávna Mladren Pohansciij Pastorale Lídu nazevvali / proto: že gau od Pána Boha k ochraně Říčicík lidu Božího nařzení / valž o nich onen Tyberius Rímský Císař pověděl: Boni Principis, vel Pastoris estrondere pecus, non deglubare: to gest: Dobrého Pašmíre / Knížete / Pána, a wrochnosti pováh: být má stržhati Wlnu z Říčicík / a ne trhati / a neb kuzi přiostati. Třetí gau Rodičové a Hospodářové v domích/ též Mistří při Křemeslích/ kterí při svém Stádech Želádce a Díjcfach hojtí / a ke vossenmu dobrému ge westi / magis: Wedle řeči Ducha Božího: Dicové vychovávanje díjcf své vewossi kázni / a bázni. Ano ke vossen dí Apostol: Gedenkazdž so bě světene věc osříšan / a v povolání v kterém gau stih bedlivě. A tak giz gau srozuměli kdyb ty Pastorale byli: Protož k druhému Artykulů přistaupjme.

II.

Druhem Artykulů / Cobh et Pastorale / vložse vesse od Angeliu o Narodení Krystovu, hned bez mešáni činili: Evangelista S. Lukáss vklazuge / že gau hned to činili / Což vossen světuh / kázeho Slova Božího posluchačum a milovníkum vzdychy činili nálezí:

¶ Neprive / O Slovu Božímu od Angehím sobě kázaném we spolek ochotně rozmílavali / dí text: Když odessli od nich Angele do nebe / Pastorale rozmílavali we spolek / totíž o tom / o čem od Swatých Angelů / o narodeném vossenmu Světu spasiteli Anselmi. Tak povaha věrnych posluchačů gest / a být má / aby Slova

ta Božího na Kázani slíšeného w sobě neuřivší / ale o něm pro teprve
genu vyznání / a w myslí své spomínování / s gratiemi spolu Poslu-
cháci rozmávajívali. Válož se David w tom chváli, když dříve věřil gsem,
(což Slovo Božímu kázánímu) protož gsem mluvili. (cožto společně s
gratiemi očita Božímu Slovu.)

Potaha mu
lovatil
Slovo Bo-
žího.
Psal. 115.

¶ Drahé / Jež je k společenství geni uvedení / a o geho naplnění / vespole-
či napomínaný, řecky : Podíme se do Betléma / a vyzněte to

11.

Luc. 2.

Slovo které se stalo / kterék včinil Pán / a vlezal nám.

Luc. 1.

Ne vás byly tomu neuverili / ale aby to narození Dělákem očima k svému
počeseni spatřili. Rovně jako Panna Marie / hned po Angelickém od-
chodu / k Alžbětě přibuzněství cestu před se tím Alumyslem vzdala. Ne že by
tomu / co gi Angel Páne o početi Alžběty staré neprodne povíděl / neuver-
ila : Ale aby se s svou milou Ecceau při sledání počešty edlupu ro-
mlauwání / a pocti gegi ho w skutku poznání / v tvrce povídila. A
protož / ktež Slovo Boží kázane a slíšené w sobě vymluvili / na ně za-
pomnali / ktež dům svůj bez gruntu na holém písťu postavili. A neb
jako ouen do zrcadla se vzhledají : ktež nafáz odessel, tak hned zap-
mní nafáz byl.

Matt. 7.
Iacob. 1.

¶ Eccej / Je Slovo Boží od Angelum kázane / opusitvše pro ně
práhy, w Skádo svého aumenii / řecky naplnili. Neb nafáz byl An-
gel rozkazal / Vděc do Betléma / a nalezněte Nemluvnátko plenkami
obwinuté / a položene w geslech / poslušně se zahorvali. V příslí pra-
vje Evangelista chválagre / a nalezli Marygi a Jožefu / a
neníluvnátko položene w geslech. Eccej ge od roho / za-
slíšno: w Světa vymluwau / mohli vdrážti překážky mnohé : jako
Předně: Noc / w měsíce do Města a do domu se clanu nebezpečno bývá.
Aho w to: je Skádo w noč opusuti / od něho vdgiti / a na poli ho sameho
nechat / jenž vět na dobré Hospodáře náležitá. A rossak omi nedavvše
sobě něčimž překážet / hned předně té noč a hodiny wesele a radosnice
sí / aby na to dělákko vohleděli / nic se na geho chudobě ne vrážejsc. A tak
tehdy Eccej se vymluvagi / je pro nedostatek zdrojov / a pro některá za-
neprázdněni / na Slovo Boží / k Kristu příkonnému když gití nemagi /
takoví gití / že malou gitířku pobožnosti w sobě magi / tím se jgerovice
pronásejí / by pak o Slovu Božímu, a o Pánu Kristu ninoho mluvit
oměli. (Dí zápisí S. Pawel / že Bisra a Království Boží neni w
řecí / ale w moči / rozuměg dobrého činění.) A k Eccejovi: Množn ac pra-
vje Boha žnagi / wšasť skutky geho zapíragi. Protož Nejmilejší / ne-
bývajme, z toliko posluchači / Alle také člonek Slova Božího / přikla-
dem tétoho pasířkův.

1. Cor. 1.
Rom. 14.

Tit. 1.
Iacob. 1.

¶ Gitvrie / Je Slovo Boží w skutku poznawše / w aumenii lidem

1111.

G ml ge ohla.

Na den Slavného Hudu

ge ohlašovali: A výzvě dí Ewangelia (totož) to dělalo v
Eských ležet/rozhlásily to slovo/kteréž jim pověděno bylo
od Angelů/o tom dítěti: v diwili se vyslyšení kteří slyšeli o
těch věcech které k nim pravěny byly od Pastýřů. Dí
vná gest gisť včetně p. Boh řeče pastýře/lid prosích těl po všem Be-
chém rozhlasené měj narození svého Syna: A vysel rur učes vymor
menano/a všázano/ Předně: Vaké ten narozený Krystus Apoštoly/ste-
řiby gen na Svět příslého potom všemu Světu rozhlasit/míti mě:
totož: Prosíte, chudé/z menzadněgssho lidu sobě výbrané/yafz o tím S.
Pavel světec. Druhé všázano tím: Kterak věrní poslucháci/Slovо
Boží o Pánu Kr. řu gijnym/a zvláště pak v domě Díkám a Čeladce
své/ano v při společném shledání Sausebáni svým/v známosti magi v-
wozovat/a o něm mluviti se neslyděti/přeladem Davida/kterýž dí:
Ne vmaru/ale živ budu/a wyparovati budu skutky tvé Páne. Neb
gesi to vdečná pocta Pánu Bohu; když rozmáuwagice o geho dobrém
jméno Páně ctjme. A welebný Král nájs Ježíš Krystus tv tom se slu-
bem svým zafazuge, řka: kdež dva nebo tři zberou se ve jménu mém/ná-
gsem mezi nimi.

Corin. 1.1.

Psal. 117.

Mat. 12.

V.

Rom. 14.

Col. 3.

Mark. 6.

¶ Patř/s Chválenjin Pána Boha zase se k Seadu svému navrá-
tili: Neb tak dí Ewangelista: V našovatili se Pastýřové/chvá-
lice a welebjce Boha/že všech věch kteréž byly slyšeli v
viděli/yafz pověděno bylo k nim. Od kudž se vše ne/ že lidé
v každém Staru/Aurádu/neb Porvoláns/bud Králové/v gine vrc-
nosti/bohatstí v chudu/Pánu Bohu slaužili/a geyctsi mohau: vysak
po vykonání služebnosti Božích/magi se zase k svému povolání s dí-
kou vinenjm P Bohu za zdraví/za spasení/a za prospěch v svém po-
volání navracovati. Sem přináleží onono S. Pavla propovědění: i-
všestko cožkoli činíte v slovu neb v skutku/činíte to ve jménu P. Ježíše
Krystia: dělujice Bohu a Otcu řeče něho. Zle tehdy činí ti: kteří se do-
mnítwagi/gsauce v nějakém povolání Světském/yafz/v Hospodář-
ství/Ržemesle/neb Aurádu/že Pánu Bohu slaužili nemohau. Takoj
gsau takového domnění byli Bratři Pechnovští/a myněklo gsau Rota
Mnisská/a Novokrčenská. Tolikž v ti zle činí/ kteří po vykonání Slu-
žeb Božích k pracem povolání svého se nenašovacugi/ než k zahá-
fám/k opilství/a se hrám/tim slobem Krystovým bludně vyslaványm se
sstemflugice/kdež dí: Hledajte nejprve Království Božího/a Spra-
vedlnosti geho/a gine všech věch budou vám přidány. Protož takov-
i: Když toliko ráno do Kostela nahlidnau/by giz ceh den nic gineho ne-
dělali/toliko gedli/pili/kvasili/a hrali/vysak se domnijwagis že gím Krystus,
vedle toho zaslíbeni svého/všech potřeb k živnosti s doslatkem při-

dati

Narození Krista Pána a Rážení Čertů.

doci gest posvámeni: gesto o svatých zábořích ještěm dí S. Pána
kdo nedlouho by mohl. Nebo pojmenová Blahoslavenství Pána
Boha / z průčetnou se svých kdybív řečených gismologi.

79

2. Thes. 3.
Psal. 127.

III.

Eterijn Artysticki: Tedy Panna Marie / slyšel o Paschérku v
Dobré slavná svědecitiv o svém Synu milém / a míté i poznává se
z Eccl.:

q Předně / Je nevymluvitelná radostí takového Narození o svém mi-
lovném Děčáku / od Angelika Paschérku / a od Paschérku gi Panny Jo-
zefovi / a gávem v Betlému rozhlašenau / v Srdci svém sládala:
Nebo tak dí Evangelista: Alle María sládala všecká slova
ta / rozhimagine ge v Srdci svém: totíž: Rozpoznala se mu
předešle Angeličtí gi zvěstování / o Početi tohoto Děčáka / v kolík na
če Angeli / kterauž Jozefu napominal / aby gi Manželky sobě zaslu-
bené neopouštěl: K tomu také v tó od Paschérku slyšic / kterak Angel-
istici kdyrode su poctivosti Děčáku gegimu spisvali / spashlelem všechno
Světa ge v bpti oznamujice / to všecké sobě s radoší v myslí rozhimala / a
tím se v Chudobě své cítila / ne ginať než hako onh Matky Synu své-
mi: Sára Jakubem / Rebeka Jakobem / Rachel Jozefem / Manželka Ma-
rie Samsonem / Anna Samuelem / Alžběta Janem / slyšic o nich qd
Angeliků Svatých mnoho dobrého. Nemícech dny dosud zeměsího po-
těsení / hako z překládání Slova Božího: Ed o ge vini a chce v mysl své
ce svého sládati a rozvozovati / ten pozná že zaslíbený Božská při geho
vérných / gedna za druhými se splnili / a tím zlamentě vérných potěsili-
gi: hako Panu Marii / kteráž z té nosiviny a čeli Paschérské dále se v
své všti vperonila. Slyšeže to gegi děčáko ačkoli v Chudobě naro-
zené / vysalýpravým Synem Božím / a Spashlelem Světa / netoliko
Angeli před ní / ale v Paschérkovi především Světem byti ohlašili. A
toč gest gisné což Evangelista dí: Sládala všecká slova ta v
Srdci svém: totíž: rozhimáním gich sobě v tváře své se vysílala.
Hako onjno Berreiffeli / na každý den Písma Svatá rozhazujice /
tež se v tváře vevrzovali / o těch všech větech které od S. Pavla o Pánu
Kristu rážení slyšeli. Tak v těch svatá písma o Pánu Kristu rozhazujíme /
abychom se den oděně v poznání q v tváře Pana Krista množili / a vevr-
zovali: Nebdneš v noch v Zákone Páne přemyslegicu / Psalm Davidu
za Blahoslavené vyznává. Naposledy / Matka Páne / tim Boha Dceře
vyselilať tak slavné k tomu Děčáku gegimu se přiznávání / Angelistům
zvěstování / a Paschérkovi rozhlašování pa / k tomu se sama v sebe po-
těsily dñež žvžovala / aby to Děčáko tím lepegi také opactovala / be-
durost při něm měla / a s Chudobou svou sobě neslyšela. Tak hle Pán
Boh vni rozhliční řeči / ktež sebe samoho / ktež Angely / v ktež po-

Gen. 12. 27.
3. o.
Iudicium. 13.
1. Reg. 2.
Lucr. 1.

11.

Aior. 17.

Psalme 1.

8 iiiij božné

Na den Glavného Hodu

Thob. 4.

zavítka 2:
zani.

božné lidi/chudobu/nauzy/pídu/a nedovolené svých věrnych zde w sice
re ostačovat/a gel rohyonárodních posledních trapomuřitai: Nele
toho gisí překladovému Adamovi/Dvorciu/Dívrahynosu/Jádru/
Jákobovi/Jozefovi/Davidovi/Danyclovi/a na jiných nesčíslných
alej. Na něj se opět starý Thobiáš rozpravilage/a ta posledo
maje/f Synu svému mluvíval: Nekop se, myg Synu/Ače když
život vedeme/vossak mineho dobrého mrti budeme/budemelje Pánka
Boha báti/a odstupívali od Jádru hřichu/a budemli dobré
činiti.

A tak křesťane věrni/a taková pořešen/a spásytejte život po
řechnouceni/sobě rozhněvili/cheatne se giàž k jemirre kájan/cho-
to/a pro lepší sobě toho w Srdce složení/pamatujiže gisí se včeli O
Pastorijch/Narozenj Krystowa od Angelu zgewenj magichat: je gsaú
byli lide Prosiu/Sedlisiu/a rossat při svém povolání pobozně a při-
kladně běžiši/kteruž pslisse vossod Angelu takové zgerdeni/hned běž
messian toto včinili: Předně/o te m siowu od Angelu oznameněm spo-
lečné rozmáysvali. Drahé/f skutečnemu geniu věreni a kaplněni sebe
ve spolek napojíjali. Četli/opusti posse hned pro ně w noč Stádo swé/
do Betlehema prácy spázili/a to slovo naplnili. Četvrté/Poznatosse to
slovo při Děčáku narozeném w skutku/ginym ge rozhlassovali. Páte
a naposledy/s Chwálejně Pána Boha zase se f ssvětu Stádu navorá-
tili. Maryá také Chudá Marie tu a taková u svém Děčáku rozhla-
soro anqu novoru w Srdci svém sládala/w wijsce své se vtorzovala:
A aby to Děčáko tmi bedlivěgi opatrowala/s Chudobau seběnesich/
skala:nybrž i cvalu se w buzowala/zvláště slissie kterak se Vuh Dic
f Synu svému, Pánu násemu Gdissi Krysu seze Angelu před Pa-
stori přiznati rácil. Ktrenižto saměmu odvosech uás budiz Pozechná-
u/Gest/Moc/Sláva/Chwála/Díkluv činěnji/a Kysarsiri věcne
vyzdávano/az na věky věkuw/ Ainen.

Modlitba říkat/ nebo spisovati příhodná. Spisová
se říká: Quem Pastores laudauere, &c.

Dole w řeckých překlonech/
W. Dicowstě lasce nesmírné/
W kterež gsy se Světu zgewil/
Divo dívku mnohých včinil:
Posláním Syna věcného,
Svěho godnorenzeného/
W. Těle seze Narozeni/
K chudobě/ k blidé/ k souženja/
W tom předivný stal se řecky/
W chléme když ten wonný krojitel/

Nedáv sem ji žadné mor/
Dyl oznámen hned té noč/
Pestrym při Stádu bdišim/
Tábořné rozmáysagicham/
O zafíbeném Semenu/
Obz. sehdah Marie Synu:
Kteruž hned z rokazu svého/
Z jvorskávaj Angelsteho/
Do Betlehema pospíši/
K wijsku/Díkluv činěnji

Wissche

Výho Světa Spasitele/
Narozeného tam v Těle/
Schudíš kau Matku Mary
Náší/ ana ho povigil.
A Dép v nám Bože načti
Syna svého/v něj věřti/

S Paschí, při povolání/
Obýchem ho byli plni.
Služby tvoré v Srdci vkládaje/
Slovo Boží rozjímaje/
Bezdrami se na vrájeti/
Přeď nám do Nebe vcházeti/Amen.

Kazanij Čtvrté/Maden Slavného Hodu Narození Pána Krista/O Prawém Božství Otcete nám narozeného.

Ewangelium S. Jana v I. rozdílu.

Emanuel, pravén Boží a Marie Panyn Syn, ráč být i násse obživenijs/ ošvovenijs/ a svéčné spasenijs/ Amen.

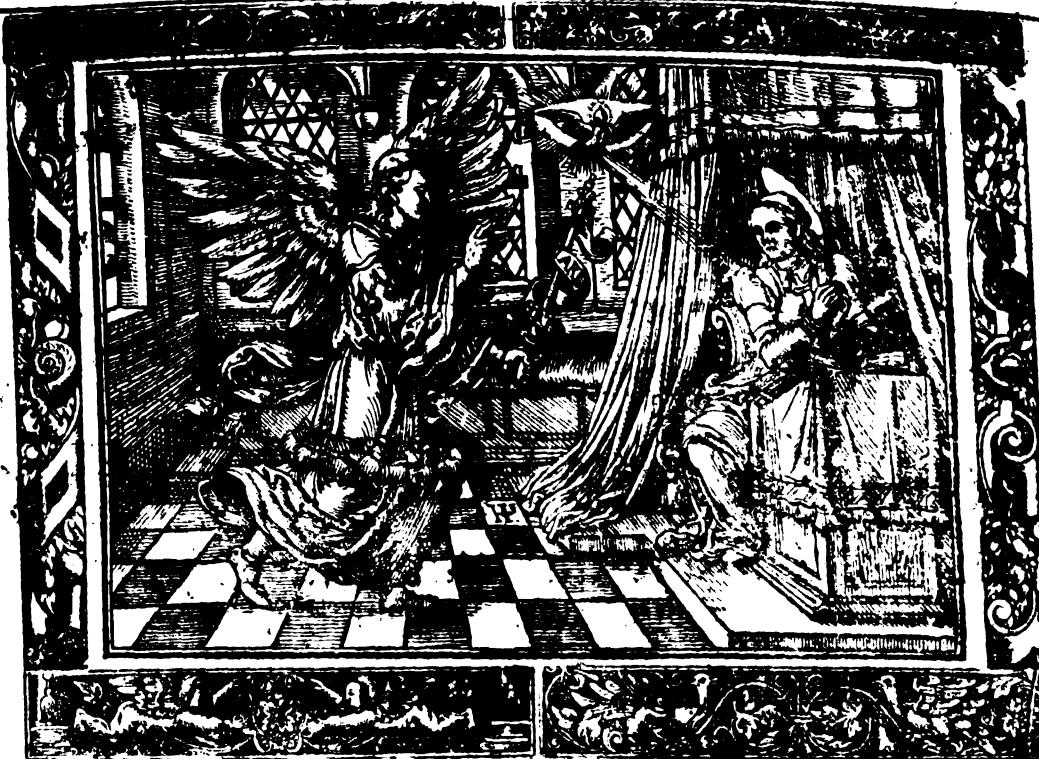
Dnesní svyrověnsi Slavnosti (Lide Boží) slyssime / y sobě rozumáme/ anobrž jevszech přiležitostí gegi porozumíwame/ Kterak se zaslíbený Mesopáss Krystus Ježíso/ Pán náš/ Chudé a ponížené v Těle na Svět narodili ráčil/mage Matku Panentu Chudíšlav a sydený Chlév misto teplého potoka/ hnoynau slámu za lože/ gesle za Kolibku/ Much a smrad od dobytku za vůni/ a ženada za pštorné swědky. Kteremužto hlbokemu, a právě záračnemu ponížení Spasitele lidstvho/wsecko svěcenij/ Nebesa y Angeli, nemohau se nadiviti. Nadejdou my těžkowého kagemství Páne/ ewdym řidcti/ kupa myslí/ bluchym vchem/ a slepym okem/nemáme pomoci: Nebrž je se to vše písmá stalo/ a ředcinau všečnosti poznávati/ a narozenému Pánu pěkowati. Aby se však ředce lidstvá nad tím neveráje/ la/ a pro tak chudé narození Pana Ježíssse Krysta sobě ho v dominění a v pochybnosti nebrala/ a v řebe neglechiwala: Předcháží to Svata Křesťanská Chlév/ kteřením/ dnesní Slavnosti/ a rozgimápm Ewangelium S. Jana/ kterež podstavě o všečnosti o pravém Božství/ y o dobrodlných rohod/ Dñeče tak chudé narozeného vyvčuge: kterež y my nábožné před sebe učíme/ a s významí povstávajc číene slyssime/ a poráčku prvního rodu Historie Ewangelie od S. Jana sepsané/ tla:

Gemma
výšebo Kazanij.

A počátku bylo Slovo/ a slovo bylo v Bohu/ a Boh byl slovo: To bylo na počátku v Bohu: Všechy věci střeň ně včiněny sau: a bez něho nic není včiněno což včiněno gest. V něm život byl/ a život byl světlo lidí: a světlo v temnostech svijetí/ a tmy ho ne obřahlí.

Ewangelie
svatého Jana,
v. 1. Kap.

Byl

Byl Eglowěk poslaný od Boha / kterémžto jméno
bylo Jan: Ten přišel na svědectví, aby svědectví vydal o světle / aby všichni věřili skrze něho. Nebyl on to světlo / ale aby svědectví vydal o světlu: Bylo světlo pravé kteréž osvěcuje každého Eglowěka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo / a svět skrze ně včiněn gest / a svět ho ne poznal. Mezi své vlastní příslu / a svouho nepřigali: Kolikov pat koli přivali ge / dalo jim moc aby Sňah Božími byli / témž kteríž věří ve jméno jeho: Kterížto ne zkrvuj / ani zvule Těla / ani zvule Ruce / ale z Boha narozeni sau: a slovo to tělem včiněno gest / a přebíhalo mezi námi (a viděli sme slávu jeho / slávu jakou gednorozeneho od Otce) plně milosti a pravdy.

Ante actus in Evangelio

Oto G. Ewangeliu na všeck druh hla-
vouk Archykyl všich Křesťanství se vstahuje. Nebo Sum-
mobič důvody pravého a věčného Božství / také
dobrodiní slova Tělem včiněho / dícté v Betlehémě
schudc; Marie narozeného / totž Ježišu Kristu P. náscho
wypisuge: A proti Kachřském bludním singlám Ebonychim / Cheryne-
ckym / Arpanaskym / Novokřesťskym / u. věčného Křesťova Božství
zapra.

zapiragichm/ odboy vede. Kterýžto Diábelský smysl dal gest předtím
původ a nejhlasitější příčinu Janovi, Synu Jebedeovu/ aby o Včer-
ní/ tinech/dobrodin/ a pravém věčném Božstvu Syna Pana Marny
Ewangelistau hystorij sepsal (yakoj gest obširněgi w kázani na den S°
Jana Ewangelisty, w třetím dílu této Knihy/ původní příčina toho po-
ložena) Počáek pak toho spisu za řec Ewangelium ē dnesku Slavnosti
proto gest zřízen: Aby se z něho Chrkev, o Božstvu Krysta Očtárka rati-
chudě w Chlebě narodeného wypovídala/v wijsre ostřila v gisila/a z slova
věčného Boha pravého ē cílem pro nás včiněného/a nám w přirozeném
dětinství narodeného / se těsila: Nebo ta spasytedlná/wysoká/ hluboká/
a podstatná naučení/ přečtená řec w sobě nese. Pročež předkové Swa-
tu, hned od času Apostolského, w znamenité významosti gsau gi měli/ a za
nevyšodnější částku písma S° postlávali/a svedle svědecivj S° Augu-
stina, před Lety dvacáti Sth/ zlatými literami na Veregijch/ Sce-
nách Domu a Kostelu svých/ takž řec gsau psávali: odkudž se po-
tom, nádhau Ducha Poltrysekhs v pověra zhlbla/ začlavačich sobě
velice Ssěstři/ vžitek a prospeč/ tdyžbž kdo to Ewangelium S° Jana
psané na hridle sobě zavěsil/bud ge při sobě nosil/ a při Ruce dístek/ v při
oddávání nových manželův Kněz ríkal/také w času hřmění/baure a ha-
scholou neposoge/měl do četl. Ale my (o Křesťané, pravdu Boží radě-
gij nej pověrami se řidíc) w pravý smysl přečtené Ewangelium S° Ja-
na výhlednace/ ne pověrcené ale vžitečné s mím se obstrahme/a z něho dů-
vodu, věčné Božstvo Krysta Pána/Díste chudě narodeného se wyp-
ügme: Kterážto wěr že wsselič Ruzum/smysl/vměni/Jazhl/Vsta/Ru-
ce/Pětro/Knijhy/ v wtip lidstv/převyšuge: Protož predchudce Svate
Modlitby, za pomoc Ducha S° k tomu wšemu potřebujeme. Zde
tehdy

¶ O Jezu Kryste, Synu Boha živého/ Slovo věčné, pro nás
Cílem včiněné/mj nevybídnější lidé/a w počtu gňých dworčanův Krá-
lowství tvého věmnenni Služebníckové/ poniženě proshýme / ráč nás
za přibytek/nástroj v vsta Ducha svého S° spřesobiti/a poznáním pra-
vého smyslu Ewangelium / o věčném Božstvi osobn tvré/ Svatým
Janem sepsaného obdariti/ Kazateli věměni/ paměti/ věmnulostí/ a
nám wssan Srdce svýchorného propagčiti. Věn, o Bože, toto kázani
tak mocné/aby w nás, drahé kaupi tvéžiavu wijsru w tebe pravý Nies-
chášsí stíjpilo/w pravdě opevnilo/w naděgi vgisilo: diabla pak a wse-
chny geho holomky/Rachěřiwa/Seky/o věčném Božstvi tvém bludně
smenslegich porazyllo / a tebe nevzráctnější Díste / ač chudě pro nás
Narodené/pravým/živým/věčným/wssemohauchym Bohem/a nás lidi
objivugichm/a w věčnosti Synovství Božího prigimagsichm/ Spa-
sycitem byci/wšemu Sročtu donvzovalo: Genž gsy požehnamy/ Bohu

původní
příčina.

význam.

význam.

Dícey

Na den Slavného Hodu

Otcu a Duchu Svatému v podstatě Božství gediného rovný od nás
káv až na věky Amen. A tak s pomocí Páně přistupuje k hlasování
čili kázání tohoto položení:

O Slovu světném/Bóhu pravém/a sv. Čele na Sv. M. a.
zeném. Ova Rozdilosové budou.

Prvni: Co/a kdo gest to Slovo světne/v Boha byle/a pro nás Če-
lem včiněné?

Druhý: Toho světneho Sleiva Čelem včiněného / a chudice v po-
nězení z Panny narozeného/pravé a světne Božství/ vahy-
mi se vysokými důvody od S. Jana v počátku geho Evan-
gelium pravdivě shrzuge?

I.

Slovo svě-
ceného je:

Břzi prvním/věděti máme že Evangelista vyplisuje to Slovo/
Ba řkauc: Na počátku bylo Slovo: nemíni Myslí/Du-
chu/Sepetu/Hlaholu/Zvuku/z myšlení srdece pocházejícího: Bůh či-
člověka se zgesvugrýho/a vaf s gina pára v svit a sv. nic se obracující-
ho: Ale věc podstatnau/pravau/totž Osobu druhau slávbu Črogice/
a ta gesti světne gednorozeny Boži Syn/Gesij's Krysius Pán náss. Kte-
režto Janovo jmenni zgesvá gest z tohoto geho níže povídá: A Slo-
wo Čelem včiněno gest/a přebývalo mezi námi/ Ca wi-
děli gsme Slávu geho/ Slávu jakžto gednorozeného
od Otce) plné milosti a pravdy. V římských Slovích/ ne-
toliko slovo w Člověka vcelené býti oznamuje/ (což se samém Boži-
mu Synu w skuteku a vpravodě připisuje) Ale také to slovo (před počá-
tem stvoření všech věců giz bylé) gednorozeným Synem Božím / a
světne pravým Bohem gmeinige/ řkauc: A Bůh byl to Slovo.
Tomu pak pro lepší pochopení/ řetíme a vězme že pravé Křesťan-
ství Nabožensví/ věci/ a svitra o Pánu Bohu na tom záleží: Abych-
me věřili že toliko geden gest Bůh / a gedna Božská podstata/ a v té tři
Osoby/ ne bynosti/ ale vlastnostmi dobrodinnych Čimáků svých se děl-
ej/ Otce/Syn a Duch S. Větň Bůh Otec má tu vlastnost/ že nemí
od jádneho zrozen. Syn také světň Bůh má vlastnost tu/ že gest od
Boha Otce svého zplozen. Duchu Svatého pak vlastnost gest/ že po-
chodi/hakonehaký legát posylany/ od oběho/totž z Otce y Syna. Kdež-
ichdy S. Jan dí: Na Počátku bylo Slovo/ nemluví tu ani o
Otcu, ani o Duchu Svatém/ale o samém Synu Božím / druhé Osobě
gediného Božství: Kterýžto gsa sv. podstatě gediného Božství Bohu
Otcu/a Duchu Svatému rovný/apravý Bůh, Synem Božím se ta-
ké gmenuje.

Deut. 6.
Exodus 23.
Matt. 28.

Črogice svá-
je vlastnos-
ti.

Zahrby

Zatím pak z Boha Dice/a když byl zplozen: tohoč my víde/ gsaute
prach/ popel/ žemě/ Božským tělem svým nerozumějším, si hledí/ a svým
hlavněným rozumem vyšpytovat/ nadto pochopiti nemůžeme/ aniž
nám také náleží/ Mens enim nostra deficit, vox silet: non hominum tan-
cūm, sed etiam Angelorum: licet scire quod genitus sit, non licet scire
quomodo genitus sit. To gest:

Neb ře w tipu nedostává/
Myslení, y hlas přestává,
Lidství také y Angelišký.
Vypraviti: když Nebeský/

Bůh Dice Syna porodil/
A pak gest ho z sebe splodil:
O tom ueslussi věděti/
Toliko tomu věřili.

A S. Basilius geden z Starých prvních Chříčích Ottuň věj: Ne
dicas quare? quando? quomodo? quia impossibilis est responsio, quia est
res æterna. To gest.

Aniž ře plach/ neb povídaj/
Proti když pak gest Syn zplozený/ Odpověd gest/a věr věčná,
Jižnáss Protopf dí: Kdo geho lde vypravil? Michæass odpovídá:
Východ geho od potáku od dnúro věčnosti. Na rozum vysak/a pro od-
por same svých/y vyvolená Nádoba Páně/něco toho poskytuge/ řkauc:
Syn Boží gsa bleskem Slávy/ a obrazem podstaty geho: Bůh pak od
věčnosti se stvěl a stvív: Zehdynt Syn Boží gest věčním bleskem, a pa-
prštěm velebného Božství/ a Božího Synovství. Protož/ jak o se
blesk od Slunce rodij/proti pomoci vysokého světování/a bez Matky: Tak,
anižto mnichem snázegi, Bůh mohl od věčnosti z sebe zroditi, a sploditi
Syna bezvyských prostředků: Což ovszem w temnostech Světa tohoto
gest nevypravitelelné. A protož ne rozumem tělesně/ ale vysrau Du-
chostné/ o věčném Božství Synovství snytělímme/ gehož Ewangeli-
ja nazývá a gmenuje Slovem/ne bějně/ anižesna/ z zdání/ neb z vafce-
ho obněgneho domnění Lidstěho/ale z vnuknutí Ducha Svätého/kte-
říž chci a chci Synu Božímu/ a pravděnu Pánu našemu Ježiši Krý-
su/ takové gměno dátí z téhho tří příčin.

¶ Neprive/Nebo jako řec člověka gest gisým znamením, a vygewe,
ním myslení geho: tak Syn Boží gest Drátor/ Říec/ Slovo Diceovo
w Sväté Erogich/ kterž zgewuge/ a jako w myslateném obrazu vidi-
tedlně všazuge Naturam bytnost/ maudrost/ dobrotu/ a všemohúcnost
Diceovu: Od kudž také Obraz Boha neviditedlného/ w světle nepřistu-
pitelném přebývajichho/ a Caracter podstaty Diceovu od Apostola se
nazývá. A Ewangelia napsal/ že Boha žádný neviděl/ ale gednoroz-
ný Syn/ kterž gest w lénu Dice/ onk gest sam vypravil/ totžto: co my
o Pánu Bohu vysme/věčime/ a nábožně snytělímme.

¶ druhé příčinu Slovem ho nazývá Jan: Nebo Syn Boží gest
ta Osoba/ kterž věčných Tělem svých Božích gest vykladatem/ a nev-
yměněným Elumacem/ přinášege Ewangeliu z Léna věčného Dice/
a všechu geho Slovo: i vůli nám vypravuge/ kterž y prve před

Veteres.

Basilius.

Elaiz. 4. 5.
Michæas.

Hebr. 1.

Simile.

Slovem ří-
na Božího/
prot S. Jan.
gmenuje.

I. Simile.
I. Timoth. 6.

Hebre. 1.

Ioan. 1.

¶.
Elaiz. 5. 2.
Iohan. 1.
Matt. 3. 17.

Meb. 1. 12.
z. Perki 3.

svým vrclem o Otci gesti mluvijval / a srdce kterehož giz po vrceli w posledních časich, Bůh nám a s námi mluviti ráci / vstanovind gen nad námi svým živým Hlasem, z Nebe o něm mluvichym, za uchováního Biskupa, a Pána všeckho lidstva pokoleni : srdce něhož samého hradlo Oratora a prawého Elumocněta, Rječ, a Slovo / Bůh Otec swou předivnau raddu / a dobratival vuli / o spasení nássem nám zgewill, a zgewuge / a w ní se otevřel / a kagichym lastavě eti vrá:

III.

Gen. 1. 3.
psalm 32.Colof. 1.
Heb. 1.Slovoréc
ne bylo Bo
ži / v Bohu/
a Boh-gest.Galat. 4.
1. Timoth. 3.Basilius in
Sanctam Na
tivitatem Do
mini.

¶ Z třetího Právětného Evangelista Slovem Syna Božího gmenuge: Překladem Starých Svatých Pijsem / nevymyslit sám sobě toho gmena / ale w starém zákoně ge wylédaw / neb poznal je Monjiss zge-awné Božího Syna Slovem Božím gmenuge / řkauc / Rječ Bůh / bud Světlo: a stalo se Světlo. Opět: bud obloha / ř / a stalo se. Opět srdce Davida w žalmu povědino: Slovem Páně Nebesa vtvorzena gsau / a Duchem růstu geho všecka mocnoucich. Na to ssetrěc Jan / dí w Tertiu: Všecky věci srdce ně včiněny gsau / a bez něho nic není včiněno / což včiněno gest: dosvědčuje n S. Pa-vel, řkauc: Srdce něho stvorený gsau všecky věci / a on gest předewšemi / a všecky věci gis. A ginde dí: Srdce syna svého / kterehož vstanovil dědicem všecky věci / vči uči také n věci. A tak slussně a vlastně věčného Božího Syna Jan Evangelista Slovem gmenuge / a to slovem ne některeho Člavoréka / ani Angela: Neb než lidé n Angelé svotvori byli / giz prve to Slovo Boží bylo. Kde pak bylo: Slyss Evangelistu, odpovidajichho že v Bohu / Kdo to Slovo bylo? Slyss je Bůh / Na počátku (swědčí) Duch Páne bylo Slovo v Bohu / a Bůh byl Slovo: a to Slovo Čelem včiněno gest / totiž Člavorékem nám věcossem přirozeně podobným / kromě samého hříchu / a Dělatkem w prawdě narozenym: Když přišla plnost času, (pravoj A. posstol) poslal Bůh Syna svého narozeneho z ženy / včiněho pod žádoucim: aby ty kteríž pod žádoucim byli wyláupil. A opět zreteďlněgi dí: Kterak w prawdě veliké tagemství gest pobožnosti w tom: Ze Bůh w téle zgewen gest / spravedliv včiněn w Duchu / vklázel se Angelum / kázan gest pohaniúm / všecky mu na Světě / přigat gest wžháru w slávě. Kteremužto tak velikému tagemství / že Slovo včetně Čelem / a pravý Bůh Člavorékem včiněn / a na Světě zgewen gest / lidé n Angelé vynadivili se nemohau. Nadto my / w větech Božích hlaupijs / máme raděgi tomu vprjinně věřiti / a z Narození Slowa Čelem pro nás včiněho se radovati / nežli tagemství Páně vyspěrovávati: toliko málo podpor svý své, řeči Svatého Basilia podsttem flugme / Eterž o tom w podobenství takto a toto dí: Deitas est in carne C H R I S T I , sicut est ignis in ferro, & sicut ignis ferro communicat propriam suam facultatem, atque illud quod particeps sui facit, totum seipsum implet.

To gest:

Čo gest: Božství s Čelem Krystovým fakowau věastnost má / a kdo D
hén s Železom / a Železo rozpálené s Ohnem. Item: Sicut ignis ferri pro
prietates non transumit: Sic sanè etiam humana. Domini caro, ipsa parti
ops facta est Deicatis, non suam propriam tradidit Deicati imbecilitate.
Čo gest: Vako Ohně Železu rozpálenímu ghe vlastnosti neodgimá: Čat
rovné s spogenjmi a s věastnostími telecenství Páně s Božstvím / a bez
swoj s Člověčenstvím se děge / je: Božství své rozsvojhu nosit / a
Člověčenství své přirozenosti žádatu: Tobit: Vako Ohně
Železu / a ne Železo ohni mocnosti dodává: Tak Božství Člo
věčenství moch a milosti / a ne Čelecenství. Kteře mduhov a nestareno
sti Božství věastné činj: mluví tak svatí Učiteli. A tak z toho všechny
rozumětis giz / co a kdyby bylo to věčné slovo: Žedrnuhá Osoba Bož
ství / a proč se od S. Jana sloveni gmenuje: v haf se z Boha Otec věč
né zrodilo / a Čelem pro nás gest věměno / Marym se o welebné Svate
Trojici, gediného náscho pravého Pána Boha / nábožně / vajně / a ná
lejte smysleti / a vlastnosti dobrodinných činův gedne každe Osoby
Božství právě znáti: a že ne Bůh Otec / ani Bůh Duch S. ale pro
střední Osoba, Slovo věčné / Ježišs Krystus Člověkem gest pro nás
věměno / a Marye Panny se narodil o tom wědci. Částečně gisotau věčné
ho náscho bytu se v gissovati. Práslí se pak / kde budeme věz, že v Bohu:
kde pak v slavě boží / tu kde gest Slovo věčné / Krystus telo náse. Dále

I I.

R Druhému roždilu Rázaní přistupme / a w něm dů
kody pravého Božství / slova věčného / Syna patnyn Marye /
Dědictva nám vaku ones Chadi narozeného / s počasním význam
geni, sau vto:

I. První / gest geho věčnosti / od věčnosti, oz na věčnost nestonalá
zemage Počátku ani konce: Neh to mini Ewangelista / kdež dí: Na Po
čátku bylo Slovo / a Bůh byl to Slovo: v Bohu pak nědy
není vícera / ale vždycky dnes: v něho nědy Glorie neroház, ani zapá
dá / ale vždycky gest: rok se také nezadává / ani skonává: ale Et se Let ha
so geden den / a geden den nalo Et se Let / dí S. Petr: Kdež tehdy dí
Ewangelista: Na počátku / rozumí počátek stvoření Nebes / Země /
a všech Tvorů; však opatrňe vkladá: Kterak ne i církvato Elv
ivo být počalo / a s gzym stvořenji svůj původ a Počátek vyzalo:
Ale že prve bylo Slovo / a to Čtyřynáct opasuge: Na Počátku
(giz) bylo Slovo / a Slovo bylo v Bohu / a Bůh byl to slo
wo: to Slovo bylo na počátku v Bohu. Bůh pak gest od vě
čnosti: tehdy v to Slovo gest od věčnosti: Protož ge z gzym Ewangel
ista Bohem gmenuje / stanec: At Bůh byl to Slovo / k tomu se

Simeon...
Simeon...
Simeon...
Simeon...
Cyril in The
sau. lib. 8.
Damasc: lib.
3. Cap. 15.
Tobit 13.
Isaia 44.
Ioan. 14.
Colos. 3.
Philip. 3.
1. Corin. 2.
1. Iohann. 3.
Heb : 13.

Slova věč
ného / čelem
věměnoho / a
v dědictvu
narodeného
Božství
pravého:
patrný dí
wodové
gsau:
I.
Věčnost
geho.

I. Petri 3.
Hebrejci 1.

Na den Slavného Hodu

Matth. 11.
Iohann. 5. 2.
11. 17.
Apocal. 1.
α ω

sám Syn Božíj velmi zhubsta / w Hypotrii Evangelie sté přiznává, říká
že: Vá a Otec jedno jsme. Opět: Otec, oslavuj mne v sebe svatého slá-
vau tau / kteravž gsem měl v tebe prvé nežli svět byl. A w Zjevení: Vá
gsem Alpha & Omega, Počátek v konci: praví Pán. Bůh všemohoucí
sterž totížto gest od věčnosti / a sterž byl zde na Sváté / a sterž přijal
má k Sainu. Smyslymej rehdy o Pánu Kristu / ne jako o časnému
Tvoru / ale o věčném Bohu / a myslíme ho nad Angelům / a všech
jaká stvoření / jakožto pravého Boha.

I I.
Dobrodin-
ná a pravé
Božská geho-
dila, genž
gsau;

I.
Stvoření
všech vše-
ců.
Psal. 10. 32.

Hebrej. 1.

Veterca

Ioann. 5.

Hřichu bůh
nestvořil /
aniž gest
stvoření.

2.
Obřaven
všech vše-

¶ Druhý důvod / gsau geho dobrodinná a pravé Božská díla.
Neb abž wždy to Slovo věčné / totíž Syn Božíj / mezi stvoření od Li-
dijs se nepřistál / nepřestál. Apostol S. Jan čím dále věčních a patrněg-
sích důvodů geho pravého Božství ruto přivozovati: Ato od geho
vlastních dobrodinných Božských Cíniw / genž gsau tito tři: Eeden /
Všivorení všech věců. Všecky věci / v Jan / říká ně (to Slovo
věčné) včiněny gsau / Budo viditedlné / Vášo: Nebe / Země / Moře /
Horn / Bodn / Lide / Horwada / u. Na Počátku Páne v Zemi gsm jalo-
žil: a díla rukou tříh gsau Nebesa: spisá David. Budo viditedl-
ně / totíž Angeli & Duchové / u.

Včiněny gsau pak ty všecky věci říká něho / ne jako říká něho
Služebníka / ale jako říká pravého všemohúcného Boha. Bůh otec
rozkozoval / Syn Božíj Slovo to co gestimělo byti čini / a Duch S. to
zpěvňoval / a w porádku vvozoval. Quia opera Trinitatis ad extra sunt
comunia tridus personis: vt veteres locuti sunt. To gest: Nebo zevni-
tění říkáme Tropicē Svate gsau společní těch tří Osob jediného bož-
ství. A bez něho, totíž toho Slova, nic není včiněno / což vči-
něno gest: Dokudž se včime / že Syna Božíj není stvoření / ale Stvo-
řitel: Také tento Svět je není od věčnosti / ale času gestího říká Syna
Božího stvoření / a posavád n až do říkání geho mož zachowáva-
mí. Neb samá pravda věčného Slova tak o tomhluvii: Otec můž
až posavád dělá / n ná dělám; totíž: Svět říká mne stvoření opa-
trugi / a w geho spůsobu zachowávám, spolu s Otcem / u. A tak w
stvoření a w zachowávání všech věci říká říká Geho Maudrost / Do-
brota / a Všemohúcnost. Hřich pak není od Syna Božího stvo-
ření / jako ani od Otce / ani od Ducha Svateho / aniž gest Creatura,
totíž stvoření / ale gesti zfalšování, a stvořené Natury pauhé pořazení /
takové jakovéhož žádný Nazýv lidstvě vymluviti nemůže. A tak gest
Slovo věčné / Bůh pravý / Syn Božíj godorozený / Stvořitel všech
věci: kromě samého hřichu není patroden / ani včinitelem. Opět
gesti dobrodinný čin Páne gesti w objevení všech věci: W něm ži-
pot byl / říkáme Evangeliya. Neb když Svět s lidstvem potolenem
po stvoření svau příčinu w hřich a w Smrt padl / mohl ho sprave-

dliwe

dluhého Syna Božího v mrtvi a v zahynutí nechatl: ale slíboval se nad lidstvím pokolením / chcel ge zase k životu navrátit. Protož sliboval na Svět v těle přijti / smrt za nás Lidi podstaupiti / a vzkříšením svým od věčné harti v sebe věčných vohytnauti / a nesmrtelnosti věčnou darovati. Čehož všechno gest dolázel / a dolazuge / když nás Zákonem zabit, hlasem S. Evangelium objevuje / totiž o hřichu a odpusťení vyzkoušuje / před pravdou a spravedlností Boží ospravedlňuje / Ducha S. daruje / a k věčnému životu všecky vzkříší slibuje: Žádce pětinné pravdivé se vzkříšením a životem gmenuje / a my věříme že gisť

Genes. 2.
Elia 12. 53.
Osea 13.

Ioan. 5.11.14.

Viuimus in Domino, sumus atq; mouemur in ipso:
Mors nobis lucrum est, tu pie C H R I S T A salus.

W Pánu jsme živí / a v něm se hýbáme/
W Smeti žystí / a v Krystu spáseni máme.

Nimo to gest v gme dobrodině dílo Slova věčného / W osvěcovaném Mysli a srdcích našich lidstvých: dí Evangelista / A život byl Světlo Lidi: a Světlo v temnostech svítí / Neb my vídě; přirozeni jsme temnosti (yakž Apoſtol dí: Byli gste někdy temnosti / trváme v bludích pohanských) totiž zatemněni / takže sami od sebe / a z sebe / ani Boha znáti / ani Česty k spasení věčnému nazíti / ani pravého spásobitele Pána Boha hledati ne můžme: ale jako zemní Kre tapáme / a Boží věčný co slepi barivo rozsuzujeme / a tak bezevšeho spásytedlného potěšení pravé v svou smrti sedíme / a samau gedinau koliko raddau / v Krystovu Evangelium nám poskytovanou pohrdajíce, (Ach) do zemětříšť a věčných temností / Kdež bude pláč a vstavěné střípení Zubův, padáme. V takové hle temnosti stáza přirozeni náscho všecko lidství pokolení žene. Tomu vossak Krystus v cestu vycházejí / a ty temnosti protrhuge: Nebo jakožto pravé nejsvětlejší Slunce spravedlností nás obleskuge / a Boha Otce svého nejdobrotivějšího willi kpoznání zgewuge: Etteraz gest pravé poznání života věčného / Yakž dí sam Krystus / Neb gest takovým sváckem lidí / že nám svým Narozením, a věčním Evangelistěm / Milost denství Boží nad pádem našim / milost / smíření / pokoj / hřichům odpustění / ospravedlnění / nesmrtelnost budaují / a věčnau radost v Nebeských připravenan / zvěstuge / a Čestu k vgti zatracení / k dogti pal věčného spasení / zgewuge: v otcování zlém napravwuge / a k libernym potíčím Bohu povinným přeruhuge. A to vše činí Jezze Rázam S. Evangelium / a Svárosti vživání. Odkudž se n sami v clni často světlem Světa nazývá: Zé pal tmyho ne obsáhl / totiž / Lide nověrní / Boha prázdní / Světa mísowní / o Spasení nestogich / neprigimají: tim sobě zle posluhugí / neb se zvýšlē sami k zatracení odsuzují. A tak tři dobrodinní činové

3.
Ojvěcos
tváni Mysly
lidstvých.

Ephes. 5.

1. Cor. 2.

Simile.

March. 8.

Simile.
Malach. 4:2

Ioan. 17.

Ioan. 8.12.

Na den Slavného Hudu

Slowa věčného/totž/Stvorení všech věců / z Času tvého obživě-
ní/a Světlem pravdy Lidi oswicenj/gsau druhý důvod Božství Kry-
sta narozeného.

III.
Svědectví
Jana Krít-
itele.

Lucr. I.

Iohann. I.

Ezra. 42.

Iohann. I. 3.

Zákon.

Třetí důvod gest svědectví Jana Krítitele/k tomu Bohem zřízené-
ho/krize Proroký před oznámení a předchůdce toho Slova celém
věčného/o němž díl pořádán Eccliu: **Byl Člověk poslaný od Bo-
ha/**t zivěstování Syna Božího/Messyáše na Svět příssího/anobrž
aby náu gíz přítomného prstem ukazoval: kterémuz Služebnku Po-
zívání bylo jméno Jan Krítitel / Syn Kněze Zacharyáše, a Alžbět
pořádne Manželky geho. Tén přissel na svědectví / aby svě-
dectví wydal o světlu/mage Boží rozkaz / aby Lidem Kázani či-
nil o Kristu Messyášu gíz na světě přítomném/že gest on sám pravé svě-
tlo/totž Spasitel Lidského pokolení/tak aby všichni věřili strže
něho/ v Kristia Celém věčného / gsouce k tomu služebnosti Janovau
vedení. Blaudj tchdy Ssvenckfeldyán Sekář s svau Rotau/ slama-
wě věje/že se lide k Bohu/k věře/ a ku pokání neobracují zevnitřní slu-
žbau fázaný slova Páne. Blaudj h ti všichni / kteríž služebnost Chr-
istovní zlehčují. Neb kdyb to pravda byla což ten Sekář simejší/ bez-
potřebněbý tchd Jan Krítitel k činění Kázani/a v nich o Kristu k vysvě-
cování byl poslán: Nebyl on pak S. Jan to světlo/Kristus světa
Spasitel/ale k tomu také poslán/ aby svědectví wydal o svě-
tlu. Protož Messyášské potřívosti/od Kněžji/ Zahnův / a Farnežito
Židovských Legátův na sebe cpané/ přigeti nechtěl: Neb se žádnej, by h
není světěný byl/za Spasitele misi/ a těcti, která na samého Krista nále-
ží/sám sobě přívolastňovati / ani od gineho gi na se cpati dopustěti ne-
má: Slávy mežádnemu giniemu nedám: (b) Kristus krize Proroka.)
Neb sám Kristus gest to Světlo pravé/ kteříž oswěcuge kaž-
dého Člověka, přicházejícího na tento Svět: O němž sa-
mém Jan Krítitel svědčil/že gest Beránef Boží / kteříž snímá hřichy svě-
ta: a je lyl v proříd Lidi tchdy až/ gehož znáti zanedbávali. Item: Ze
on bude růsu na pověsti/a Jan se menšípti. Item: Ze on Jan nemí hoděn
rozvážati Křesťanů v obumí geho/ a: A tak Pána Krista, Jan Krít-
itel z všech frap/ a všeckých svých činech, pravým Bohem byti vyzná-
wal: Nam k naučení takovému: Abychom svědčeli / kolikogichkolit z lidí
Boží pravdu gest oswiceno/ a k spasení přivedeno/ že ti všichni krize
sáme poznání Kristovo toho dobrého dohli: Neb kteříž v nezvánosti
Páne (bez věry) z tohoto Světa sessí / ti se nemagi k Blahoslaveným
přistati: Nebyl se h tis hřichem/ kteříž některé Pohany, přezvánkem
ceností, a životu počestnosti, do Rebe sázeji. Blaudj ti/ genž se domni-
vagi že

wag je gedenkazdny, w yakém koli svém náboženství muže spásenj dogit/
když gen pobožné obcování zevnitř svého / by pak s Kryštem a s prav-
dou věci geho nic činiti neměl. Item: negsau bez hřachu také potupných
Rázansky slowa Božího / který ge bud za nepotřebné a daremne všijužgi /
bud ge; vnijslně tupi a zanechávagi / bud w Rázansky svých salesních/
věci a časických svědeciv sobě / svým rádum / Ceremonijsm / gednutám /
neb mrtvým svatým / nežli samemu Kristu dárwagi: takový zagisté Du-
cha S. prázdný gsau: o tom zgeivně samo světne Slovo / Pán Ježijs
mluví: ika: Duch Svatý inne oslavovati bude / a z mého wezme.

¶ Čtvrtý důvod pro všechno Božství Slova světneho gest: Vz-
teč z geho se Čelem včiněný / na svět narozen / a mezi lidmi tělesného pře-
bývání: oznamuje pořádek Textu Evangelium: na Světě bylo /
to Slovo Boží Syn / a svět skrze ně včiněn gest / a však svět,
ho nepoznal: to gest: Vzdycky od Světa začátku s Otcem a s Du-
chem S. w mnohých činech a spůsobech Světu se zgewoval: Však ho
v nehmoudřenosti nedali poznati, a naležitě cíti: ale raději na horu a
něma stvoření tu čest přenášeli. Potom když se vtělil / a w člověčen-
ství narodil / meži své vlastní přísslo / totížto Slovo Čelem vči-
něný s lidem žádostí / w gisběto Národu tělo na se vzalo / přebývalo /
a svogu ho nepřihali za Mleshásse / ale potupněho vklízovali. O
dábelstá nevdečnost / cíkavý gisťe světne pomsty a zaplaty. Koliky pak
koli přihali ge / nenehalo gich bez odplaty / ale dalo jim moc a-
by Syny Božími byli / a spolu dědicové geho w Království Ne-
beském / a to těm který wěří své jméno geho / že gest on pravým
Mleshásem. Kdyby pak ti Synové Boží byli, hned vklazuge / řkauc:
kterýko ne je frív / ani z wule Čela / ani z wule Muže / ale
z Boha / totíž Duchovné / skrze Slovo Boží a Svátost / zrození
gsau. A tento gest vžitek Narození Syna Božího w Čele na Svět:
že jsme všichni w něho Věřící od Boha Otce / za geho milé vlastní
Duchy / pro Krysta Ježiše přihali / přičemž a w právoni včasnost dědi-
ci v Nebeském vvedeni: Nebo vytřhl nás z temnoty Bůh Otce / a pře-
nesl do Království Syna svého milého: dí Svatý Pavel. A že to
dobré podstata Narození Krystova spůsobila: Čehdyt ho Bohem byti
prosláala.

¶ Pátý důvod / gest Sláva právě včnogednorozeneho Božího,
ho Syna / při též Slovu Čelem včiněném zde na Světě zgewená: dí
Text / A Slovo to světneho Boha / který bylo v Bohu / a gest Bohu
Čelem včiněno gest / Člověkem pravým / Otetem přirozeným /

Rozan. 16.

III.
Vztek z vě-
rození geho.Sapien. 13, 14.
Roman. 1.

Roman. 8.

Johan. 3.
1. Pet. 2.

Colos. 1.

Sláva pa-
ne pravé
Boží.

Na den Slavného Hodu

stromě hřichu / A přebývalo mezi námi lidmi že v Světě / za
XXIII. léta: A viděli jsme Slávu jeho / Slávu ne cha-
ternau / ne královskou / ne paupera lidstva / ale znamenitou, a zázračnou /
na kožto gednorozeneho od Otce plného milosti a pravdy.

Matth. 3.

Matt. 17.

Závěrem:
Johann. 1.Závěrka
zav.

Zo gest: Viděli jsme na něm / při něm / a v něm, takovou velebnost a
Božskou všechnou mocnost / kteráž právě a vysoce dosvědčovala gen byti
Synem Božím: a to ne Synem žalibenským / ale gednorozeným / z pod-
staty Boha od světosti zrozeným / a Otce spolurovným: Nebo v zázra-
čné divy činil / na gehožto Křtu hlas Otci z Nebe slýchán / kterýž svědčí že
gest geho Synu nejmilejší / v Duch S. v spůsobu holubice / an naříkání
puge / gest svidí: Také že se na hoře Thábor v Galilei, v Slávu Je-
bestku očité před včedlníky proměnil. A podruhé hlas Otci z Nebe gest
slýchán / poraučegých aby všechni nejmilejšího geho Božího Syna po-
slauchali a gen ctili. Co gest pak té slávy při něm se zgetvilo v vzdávo-
vání neduživých / v křísení mrtvých / potom při smrti když se Slunce za-
tmělo / Skalík se pukalo neb trhalo / Země se trásla. Item: při vzkříšení / na
Nebe vstupování / Ducha S° seslání / it. To vše vypraviti velikáby
chvíle / a den celi nepostačil. Kterážto všecka Sláva Páně gest personálnym
Dúvodem geho Věčného Božstva / v plnosti pravdy a světne milosti: K
Naucení / Abychom s pilnosti samého Pána Krista milosti / hřichum od-
puštění / a spasení / krize Víru nabývat všelikou: Také gen Slovo
světne / pro nás Tělem včině / pravým Bohem směle vyznávali: A v
něm všetku svou naději vztádali / v Zachowání / Obživení / a osvícení
časného věčného v něm hledali: Slovem geho Svatým také rá-
di se spravovali: až v o pravém geho Božstvu vstavěně se vyzistova-
li / z důvodu v Evangelium S° Jana položených / genž gsa: Větost
geho: Dobrodinnij a právě Božství činové: Svědec troj Jana Křtite-
le: Vítel z geho narození / genž gest včasnost našeho Synovství Bo-
žího: A Sláva při geho Osobě v Světě zgewena. Genžto v od nás
budi Čest / Sláva / Díkčiněnij / a Chvála vzdávaná na včely včetivo /
Amen.

Písni Modlitební / hafo : Puer natus in Bethlehem, &c.

Słowo Tělem včině /
Na Svět Narozěné /
Genž gsy v Bohu / Bůh včině /
Vdy twaž Líd všecku je řeďně.
Słowo Otce Nebeštěho /
Bygewenij geho
Myśli / Částky / vši Mandroški /
Paprsku Sláwy Božské včinost. Słowo, Słowem gsy zgeweno /
Když tebau siwoteno

Gest: Stalo se obživeni /
Padlých Lidí pravdu osvěcen. Słowo Tělem mezi Lídmi /
Přebývaje s nimi /
Janem svědkem rozhlašené /
Od svých vlastních židů zavřené. Słowo Genža výtek dalo /
Kolko gich přivalo
Té: Synu Gednorozený
Boží: A ; Marye narozený.

Słowo

Slowo Twé by ge včelo
Vje/a rodilo
Zak nowu w Spny Boží/
; Bohu xrozené, genj w tebe wětis.
S Slovo Tělem Narozené,
D nowstěw swé wěrné/
Wysl/Srdce/Wijru/Poslušnost/
; Božímu Synowstwi wžbud w nás:
Slowo Wěcné, Bože pravý/ (wážnos:
Day bychom twé Slawy/
Pravdy, Wijry/vičasenstwi/
Dossli/s tebau wěcného dědictví.Amen.
Na den Swatého Štěpána/Jána a Vladaťek/ gſau položena Rá:
janj w Četém díslu této Knihy/ w porádku Svátému.

Měděle První po Památky

Narození Pána naseho Ježíše Krysta: Ewan-
gelium S. Lukášse w II. rozdílu.

Bůha Otec Pána Ježu Krysta/ nám w těle narozeného/swědec-
twim Ducha S° rāc w nás Wijru o narození Spasitele
naseho specetiti/ Amen.

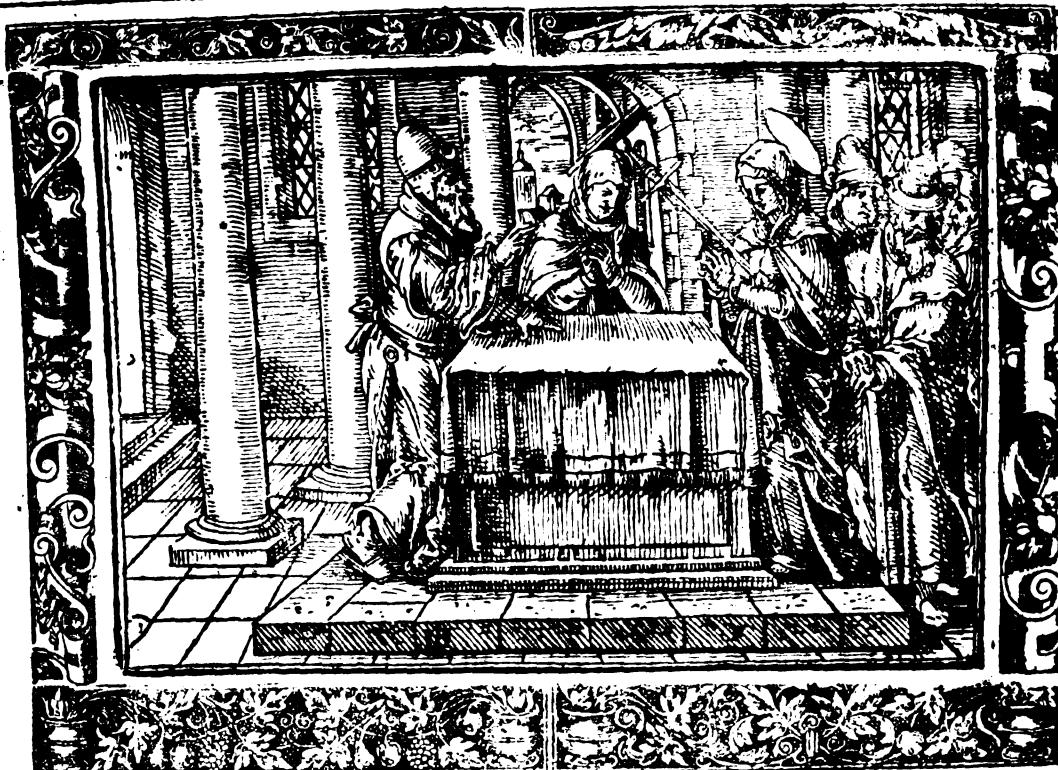
Neděli má weſteren Lid Křesťanſký/ že Pán náš Ježíss Krifus
výloučlem právym gſa včiněn/ ſrje přirozené; Marie P. na tento Svět
narození proto přišel: Aby wſech rádům/ ſtarům/ a powolání Lidí Spasite-
telem byl. Proto, gest ho Bůh Otec hned při tom narození také wſeliyahch ſtarům a
rádům Lidem, w známost vwozowal / mnohym a rozlíčnym swědecetiſtym Nebeskym.
Kterážto swědecetiſi S. Lukáš ſewoji bedlivosti pojmenoval / yakž to První v Ode-
ň rodiſi geho Evangelium vklazuge/ a ſpíványm nynějſím/při Slavném Hodu Pa-
máky Narození Páne/ takž swědecetiſi proto ſe nám w známost vwozugi: Abychom v
mých Spasitele nám Narozeného / tim ochotněgi a důvěrněgi přigimali / a gey
Spasitelem wſech wſudy Lidí/ bez rodiſlu Osob/ Štarům/ Rádům/ v Pohlawi
být poznávali/nad Chudobau Osob toho Děčáka mizerné w Chléwě z chudé Mat-
ky Narozeného fe nejhorsugice / ale raděgi wſelikau pochybnost o geho důstogenſtvu/
iakowhmi ſlavňmi swědecetiſimi / s ſebe v ; gímých výháneli/ a s níjch čisté živé Wijry
w Knize/ vydžio w praweho Boha / Spasitele nám Narozeného nabývali: K ce-
mí v říšti dneſej Š. Evangelium znameně ſlavži: Nebo swědecetiſi Symeona
a Anny/ Lidí Štarozitných a Swatých/ o tom Děčáku w Chrámě činená / w zná-
most wěrnym vwozuge. Kterážto Evangelium s wážnosť ſobě Slova Božího pře-
klyſime: napsal ze Š. Lukáš w druhém položení, řka:

Tec pak v Matka geho diwili ſe nad těmi ve-
ami/ kteří pravenni byly o něm. V dobrořečil
gim Simeon/ a řekl k Marygi matce geho:
Hle/ položen gest tento ſu pádu / a ſu powstá-
ní mnohých w Žiraheli / a na znamení gemuž ſe od-
poruge. Ano v twau vlastni duſi pronikne meč/ aby ſe
wena byla z mnohých ſrdců myſlenij. A byla Anna Pro-
rokyne,

Summa
wſeho Rá-
zam.

Lucia 1. 2.

Matthæi 1.
Actorum 10.
Galatas 2.
Matthæi 13.

rokyňe, dcera Šanuelova / z pokolení Ašer: Ta z starala se ve dnech mnohých / a žiwa byla s mužem svým sedm let od panenství svého. A ta vdova byla / magistr okolo osmdesáti a čtyř / kterážto newycházela z chrámu / pochy a modlitbami slaužící dnem v noch. A ta v tajž hodinu přisedla chválila Pána / a milovala o něm všechném kterýž čekali výkoupení v Jeruzalémě. Když dokonali všecko podlé Zákona Páně / navrátili se do Galilee, do města svého Nazaretu. Díleč patrostlo a posylnovalo se v Duchu / plné moudrosti: a milost Boží byla v něm.

pávod.
Exodi 12. 34.
Leuit. 12.
Numer. 8.
Lucx 2.

Ato přečtená Historia Evangelium S° ē druhému hlavnímu Archbiskupu Wissry Křesťanské / a članku třetímu, od S° Jána složenému / o narození Syna Božího páně maležejích / stala se XL. dne po Narození Páně / když se gíz Panna Maria Marka, s Dětatem do Chrámu vwozovala / a rád o Sestinedlách Pánem Byhem v zákoně Mojsíssowém narízený / v také za své očistení / a Synáčka svého obětování / Pánu Bohu Oběti naležité vykonávala: při kterémžto Auwodu Marky / a obětování Dětíka Pána Krista / rovně

tchdáč

tehdáž Symeon obyvatel Jeruzalémský / člověk spravedlivý, pobožný, a příchodu Messiahova gesic za jipobyci svého na Svět srdečnou žádostí očekávající / vzniknutím Duchha S° do Chrámu přišel: a gsa plm. Duchha S° nať to Děčátko spatřil / tak hned tím pravým giz na Svět přichází Nejsvětěsem ge být poznal / a bez mapsekni na ruce své, je wžarov/s nevýmluvnou radostí a plánem, předevšem tu přesomny, mi / životním svědecitvím Spasitelem lidstvem pokoleni / Světkem Poháněm / a Slavnou Lidu Izrahelského, ge být hlasitě vyznával: Ato také Bohu Otci nebestemni, z toho daru giz na Svět poslano / a Děčím představenémho, srdečně děkuje / pokynného z tohoto světa vykročení sobě žádal: Snunž se tu tom světsem hned tu tehdáž svornávala / a rovně taková slavná svědecitvi témuz Děčátku dávala, Anna poctivá a starozemá Vdova: Což všecko Jozef Otce nevlastní / ale v Lidu domnely / wssak Porucný pravý / a Panna Marya přirozená Matka Dítče / od těch Svatoch Lidí slyšice / s nemalým Podivensm z toho se radovali / a zvláště že se ta svědecitvi Symeona a Anny / s předestími Angelkym a Pastýřům svědecitvimi / o tom malém Děčátku svornávala. Nám pak to wssak e temuž vžitku slaví: Předně/ Abychom Děčátko Pána Krysta / ač w chudobě narozené / wssak dosvědčením Svědecitvimi dosvědčené / Pravým Synem Božím, a Spasitelem násšim být poznávajíce / těmi slavnými svědecitvimi, gemu dáwanými / w své výře spolu s Rodiči Páně radosně se vperovávali: z pádu pak a hřischov násších / křeze S. pokání povstávajíce / profídekem něho samého / we wssak trpělivosti kříže na nás wloženého / k měremu spasení přicházejí se snajívali. K čemuž wssemu vzbuzovati nás magis ta slavná svědecitvi / Děčátku Krystu dáwaná / o nichž Gunnové Evangelium dnesni wjí. Aprotož Čí Rázansoběk rozmáni předložíme:

váleč.

O Slavných a předivných y Pravodivných Svědecitvých/Pánovi Krystu ač w chudobě narozeném / wssak Spasitele nássemu pravému dáwaných. Rozdilové dva budou.

Druži: Která gsa to ta svědecitvi byla?

Druhý: Symeon Starci / a Anna Vdova Prorokyně / co gsa svědecitvím / témuz Dítče při Auwodu w Chrámu dáwaným / o něm prorokovali a svědčili?

I.

Prvni: Co se prvního Rozdilu dotence / Nachází svědecitvím
Váh Otci / Synu svotím / w Chudobě na svět Narozeném se
priznával / a pravým násšim Spasitelem gen být wysvědči-
val?

Svědecov
Narození
mu Ježíška
p. Z. Bo-
wana:

I.
z Něbe od
D. Otce
Křize S. An-
toly.
Psal. 9. 10. 3.

Hebrej. 1.

Lucas. 1.

Luc. 2.

Mat. 1.

Lucas. 2.

Matth. 2.

Chris. nom.

Matth. 1.

Mat. 2. 6. 18.
Marci 16.
Luc. 2. 2. 24.
Ioan. 8. 10.
1. Cor. 13.

2. Regum 5. 9.

wal? Wedétkomáme že ta svědecoví gsau učestná/a zvolášť hned z počá-
tku křize Prokly činěná / gichž tuo přiwozswati chvíle nepoštačuje?/
nicméně která se při geho narození stala sobě připomenem/a ta byla trojí:
¶ První Svědecoví gest od Boha Otce z Něbe/křize čisté/slavné
a pravdomluvné Angely/od Boha k tomu stvořené/ aby svědecovu
svým Synu Božímu / na Světě v těle zgeneném / rukou na Svět
slavili: Kteríž tu povinnost svau znáse/hned neměřali / a s veselou
radostí čas přichodu a Narození Pána stvořitele svého sem na Svět
zvěstovali: Což gsau ne své gedné věty/ani gedné chvíle/ ale své mnohých
činili / začarosse hned od světelní Páně sv. Žilovečenskou / nako předně:
Když Angel Gabriel Zacharyášovi v Janovi Synu zvěstoval / toho
doložil: On(pren)předněde před Pánem sv. Mořem / a sv. Duchu Eliášovi
měm/aby připravil Pánu Šid dokonalý. Hle, Pánum ho vážně nazý-
vá. Podruhé/ před Pannou Marii / při zvěstování gis o gegim poče-
ti/ řekl Angel: Počess a porodiss Syna / a nazávesse jméno geho Ec-
žiss: ten bude veliký/ a Syn nejvyššího slaviti bude/ a dát jemu Pán
Bůh stolich Davida Otce geho / a Královat bude sv. Domu Jakobov-
wu na světě/ a Království geho nebude konce. Poté/před Jozefem
Angel řekl: Neboy se vzhýti Marie Manželsky své/ nebo co se sv. v počalo,
z Ducha S° gest: porodi Syna/a nazávesse jméno geho Ecžiss/ nebo on
vysvobodí Šid svůj od hříchův gich. Počtvrté/ při času a své hodiny
narození Páně Angel Pasívium zvěstoval / a s ním spolu poslední Rá-
tského Nebeské slavnou písni poctivé svědecovu tomu Pánu dávali / a
Syna Božího/Pána pak svého slavinjho na Svět vystali. Popáté/
Mladrcům na svrchodu Slunce sv. hvězdě/ o niz S. Chrysostomus dí:
Že ta hvězda sv. pravdě byl Angel/ sv. spásobu Hvězdný / narození a ve-
lebnou důležitost Syna Božího narozeného zvěstujic. Poslední/ Jo-
zefovi aufladu Herodesovu nočně zgewugic / a aby sv. Děčákem v sv.
Makkau geho do Egypta vteřl poraučegic. Poslední/zase mu gis sv. E-
gypte o Smrti Herodesa Čtranna oznamováním/ a aby se odtud zase do
Zidovsiva bezpečně navrátil poraučenjm.

Takovými hle Angelkými službami a svědecovimi, Bůh Otce /
Synu svému se přiznával/ a to tolíko při geho Narození:co pak potom/
po poslední čas bytu geho zde na Světě. Slncháme o tom časně svými.
Kterížto Angelé poněvadž gsau Svědkové hodnij / nakože Ecžiss /
Svatij / Pravdilvij / bezelství a falso / clamati nezměgity Duchové /
Onichž mnohá sau píssma Svatá/ a zvolášť kdež dí. Apostol: Bých ža-
zyl Angelkými mluvil: Zéhož gest rozumeti / že žádná řec tak pravdi-
vá/ vžacnosti a Výry hodná není/ nako Angelká. An v Pohané Au-
geby za pravdine / Svaté / vážně / Výry hodně byti vyznávají. Na-
pož řeteme kterak onen Král Achis k Davidovi takto řekl: Vím je gis do-
brý/ a před očima mýma heko Angel Boží. A ona žena řekyně ře,

Nař Davidovi / Válo Angel Páně / tak gest Pán můj Král / aby slýšel
dobrý zl: halobn řekla / Pán a Král můj David gest gisťe tak opřimy /
spravedlivy / a pravodlivy / zl: w nenašvili mage / a dobré miluge / halo
Angel Boží z Nebe. Mláme rehdy takovým Angelstym Svědkum wě-
tati / a je se Bůh Dtec z Nebe k Šau svému / w Člověčenství nášem
nám narozeném / srze tak slavné svědčení a službu Svatých An-
gelůw přiznatí ráčil / tomu se radowati / a s potěšením k službě Pánu
Kristu příkladem Angelstym se zbužovati.

2. Reg. 14.

II.
Svědecvi
na zemi srze
Svaté lidi.

Druhé Svědecvi na zemi / od lidí pobožných / Svatých /
bez auhonn w pobožnosti život svůj zde w Světě wedauchých / a Viry
Hodných / srze něž Bůh Dtec / naplniv ge Duchem svým Svatým / o
Synu svém svědecil / a k němu se w geho Dětíství přiznával. A nech
opět Prozoldivo pomina / tolito ty / kteris Pánu při času geho narození
svědecviom svým slavili, připomenut: Znichžto První gsa: Zacha-
riass a Alžběta / Manžele spravedliví / život svůj bez auhonn wedau-
te: gisťe oba svědecvi slavné S. Lukáss wypisuje takto: Alžběta
naplněna gsaucem Duchem S. a vyzvásse Marygi přesvaznau svau, zwo-
la řka: Odkud mi to / abn přesla Mařka Pána mého ke mně: Hle, Pánem
ho nazývala / gesto se byl cepruva těch dnůw w Člověčenství nášse
vítal. Zachariáss také Manžel gegi / w den obřezování Syna svého
Jana / řek takto: Pozehnaný Pán Bůh Jirahelký / neb gest na vstřiwil a
věnil výkupení lidu svého / a vyzdvihl Koh spasení w domu Davi-
dovu. Hle, Pánem / Bohem / Návštěvitelem z Nebe / Vyšepitelem a
Spasitelem / Krista Pána významně gmeniuge. Tito pak oba Svědkové
je svým hodný gsa: sám Duch Boží srze Evangelistu S. Lukáss, zna-
menje svědecvi gisim dárva / kdež dí o nich: Zě gsa byla oba spravedli-
vápred Bohem / chodice sve všech přikázansch a spravedlnostech Páne
bez Auhonn. Begichžto plod neb Dívorce nebylo horší svého kmene / ale
také Viry hodně / torižto S. Jan / který gsa geste w životě matky své,
rovně též tak slavné svědecvi Pánu výdal / s plesánji / s postakowá-
ním / a s poklonou w životě Mařky své radošně Pána svitaje. Dru-
ží Svědkové na zemi / lidí / gsa: Pastýřové / Narodení Páne od An-
geliůw sobě žgewené magice / který po Mařce Bethléémě v ginde o tom svě-
dkili / co gsa od Angeliů slýšeli / v Děčima svýma to Narodené Děčátko
spatřili: Ei také že Viry hodný gsa / to gegich Viry / Chůze do Bethlé-
ma / Hledání narodeného Děčáka / a v něm rozhlášování gisťi / a tak-
vá pobožnost / v ty čnosti / pravodlivými Svědky ge býti vokazují.
Třetí svědkové na zemi / gsa: Mludcové Pohansci / který se po něm w
Jeruzalémě ptali / a Králem ho gmenovali / aho také s věciwau poklo-
nau známenje Daru mu darovali: Zdalek ten gegich zdaleka Přegezd /
Vtrata / Nebezpečenství / Díčeti chudému poklonu / Daru w mu dáva-
ní / a abn ho neproněsl, qinu cestau do přibytku svých se na vracení /

Luc. 1.

2.
Luc. 2.3.
Marie. 2.

4.
Murch. 2.

5.

Symedna
Swetka
Chwala.Pobožnost
Annny Pro
rokyné.

hodnouvěrnými Švédky Páně gith byti nedokazugi : Čtvrtý gsau ne-
winná Neniluwňatka, pro rěho zmordovaná / Kteráž wšemu světu sive-
dci, že pro Mleshásse na Svět příslího / pro Krále a Spasitele Švěta /
Tyranskau vkrutnosti Herodesa zbita gsau. A ti opět / netoliko clamati/
ale ani gesstě mluviti neměgice / Hodnouvěrní a gisťe Slawnij Švéd-
kowé gsau. Páris hned za nimi, nezrecedlněvší tito dva Švédskowé/
v Evangelium poznamienanji / gsau Simeon a Anna : ti v chrámě Ge-
rzialemstým, v přemnožnosti mnohého Lidu / a bezpochybně Kněžii / ta-
kowé znamenitě věc o tom Děčátku mluvili / a zevně tu ginhm Švě-
dci oznamovali / až se tomu Jozef Ochránc, a Marya Matka, nemohli
než znamenitě diviti. Kterijžto opět Švédskowé že Víry hodnij gsau/
Evangelista S. Lukáss / v Textu dnesního Evangelium / vysokými dí-
vody toho dokluge. Neb o Symeonovi praví: Gedno: že byl spraved-
livý / to gest: v přimy / bezvěssi liti / falso / podivodu a clamu. K tomu: že
byl Bohaboyň / Synovskau bázni Pána Boha, nako Otce se bože / a
v geho poslussenství stoge. Opět: Spasení a světchho potěšení křeje pě-
chod zaslíbeného Mleshásse očekávagich: Nadio Ducha S° plný / totižco
dary Ducha S° Prorokování / v měněm / rozumem / a všem Šemestu
naplněny / A přitom Slova Božího také pilný: z nichž odpověd Ducha
S° (totiž Naučení / Víru / a Naději) vžal / že prve gisťe než vše / očima
svýma i česnýma Mleshásse na svět příslího vzej: K tomu pak všemu/
byl při Náboženství bedlivý: neb do Chrámu Božího rád často chodil.
Tato gisťe chvála geho gest znamenitější / nežby někdo nákladných Pyra-
mides Egypštých stavěných pro Památku po sobě zanschal. O Anně ca-
fé nečiní Evangelista mensi chvály / Gedno: Zde byla Prorokyně / totiž
Matrona pobožná / Svata Duchem S. oswícená / kteráž gíž čas přichodu
Mleshásse byti znala / a o něm ginhm prorokování vmečla. Druhé ji
byla rodu slavného / dcera Fanuele, člověka v pokolení Aler rodu staro-
žitného a vzácného. Je: Zde byla počestná / Pánu velmi vzácná / neb se
počestně zstarala / ve dnech a letech světu svého mnohých. Počestnost pak
seslého člověka velmi slechetí / podle onoho propovědění: Veneranda
senectus. Čtvrté: Život svůj wedle Božího přikázání poctivý ve-
dla / nako v Panenství / tak v Manželství, a potom v v Edovství / Za-
těch všech L X X X I V. Let věku svého: v Panenství poctivost zache-
vala / Manželstvími rádným a věrným nepohrdala / v Edovství mod-
liteb a služeb Swatých plná byla. Libí se tehdy Pánu Bohu gedno-
sícně / nako stav Panenský / tak Manželský v Edovský. A k tomu také
pri Náboženství byla bedlivá / v Chrámě každého náležitého času při-
tomá / modliteb a Slova Božího pilná. Povídaj každý / co při Švě-
du hodnouvěrném hodnějšího nalezeno benti muže: nako to / co se těmito
vzácným, a výry hodným Švédskum / o Dítěti Krystu řvědčich
připisuje? Okdoby těm a takovým Švédskum / neuveril. Ale komuž

(pro mi-

(pro milho Boha) věřiti měl / chceš / nebo směl : Uzehož všechno Čechů
 Ambrožius povážuje pověděl: Narození Páně / netoliko od Angelův
 a Prorokův / od Pastýrův a od Křídicův: Alle také od poctivých a spra-
 wedlivých Starcův / slavné svědecoví má. A tak pohled / každý věk,
 a oboge pohlawi lidství / v jázračové kterí se při Narození Páně zevšech
 stran dali / Víry nassi w nich posylal. Neb Panna porodila / Neplod-
 ná splodila / Nemeny mluví / Plod s plesáním w životě Matky postaku-
 ge / Mladec Dohanský se klaní / Starec vyznává / Vdova Prorokuge.
 Starci předkové říkávali : Poněvadž gest Krystus svým Narození
 oboge pohlawi / a všeliký věk lidství vykaupiti ráčil: Náleželoč gest teh-
 dy aby také oboge pohlawi / Mužství v ženství / a věk všeliký / w času ge-
 ho Narození / svědecoví genu dával / že gest pravý Syn Boží / a Spa-
 šitel lidství: jakož se pak to Prorocí Dávidovo w tří čas v naplni-
 lo: Chwalte Pána z Nebe / Mladenců v Panu / Starci s Mladými.
 Kterinžto Svědkům zemským / netoliko my věřiti / ale také z gsch chwa-
 litelných ctností Příklad k následování sobě brati mame. Manžele
 z Zacharyáše a Alžběty / Běniš a Slavomír Lide z Mladicův / Prostří
 z Pastýrův / Poručník z Jozefa / Matky z Marie Matky Páně / Ostatní
 z Nemluvnátek / Panny z Marie Panny / Starci z Symona /
 Vdovy z Ann / Knězí z Zacharyáše. A tak to gsau ti druzí Svě-
 kové na Zemi.

Ambrož. serm.
de Nativit.
Domini.

Veteres.

Psalm: 108

¶ Kterí Svědecoví / w stvoření také něměm a nerozumění / na Ne-
 bi / na zemi / anoy v Pekelníku / kterež Stvoriteli a Pánu svému / w chudo-
 bě na Svět narodenému / svědecoví dávatí muhylo. W Nebeském
 stvoření / jako Hvězdy. Ale gsem pak svrchu dotekl / že Hvězda / Mladce
 z Východních Perských Kragin do Židovstva vedoucí / Angel byla :
 Však vzdyn w formě Hvězdy : A tak se slunné Hvězdau gmenovati
 může. Pissi také Hystorici / že při času narodení Páně v kázal se Come-
 ta / Hvězda jázračná nad Rázmem / vyznamenávající Spasitele svě-
 ta gž na Svět příslího. Kteraužto Hvězdu, ac Hvězdáři Rázmissi,
 Saluator gmenovali : Však neznagiće pravého tehdáž w židovstvu
 narodeného Saluatorem, to gest Spasitele / pochlebně to na Augusta Cí-
 sare vykládagje vstahovali. Pročež Augustus k poctivosti té nové
 Hvězdě veliká a neobvyčejný Obraz vyzdvihnauti dal. A tak hle v ta
 Hvězda o Kristu narodeném svědčila. Za Hvězdam i také v Slunci:
 Pisse Suidá, že toho dne když se Pán narodil / Slunce velmi hasně a ve-
 sele tříkrát poskočilo: An v obzvláštější svítivost Nebeská pastýře té noči
 na poli obleskla / když gsau gím Angele Narodení Syna Božího zvěsto-
 vali. ¶ Mezny Zemským stvořením předně Augustus Císař / o němž
 íteme / že právě w čas Narodení Kristova všemu lidu Pánum se gme-
 nowati zapověděl / gsau bezpochyby zgewenim Božským tomu vynau-
 čen / že se gest pravý Pán všechno lidstvího Pokolení na Svět Narodil.

III.
Svědecoví
od všechno
stvoření.

w nebesi
Obloze:
hvězdy.

Suidá.
Plinius.
Platina.

Slunce.
Suidá.
Nic. Sel. serm.
de nat. Domi-
ni. pag. 239.
Luc. 2.

W zemském
stvoření:
Potentáto-
wé.
Orosius lib. 6.
cap. 22.

Romane/ a
ukové sem-
síci.

Platina.

Petelus Dic-
tione.

Matt. 2.

Irenius lib.
3. cap. 35.

Zatím také Zlato/ Kavidlo/ a Murrha Pánu fu pohodlj, od Nudrcum-
byla přinesena. Pisse také Platina Kronýš/ že toho dne řečeho se Kry-
stus narodil/ w Ržimě přes celý den wonný Dlež z Žemě, což násle su-
děnky se preystil/ a zahrada Balsamová gednoho Měsíce jna Ržim-
ského, gmeňem Engaddyn/ že rozkvěla v Dworce splodila. Jeam: Chrám
Janův zavřený sám od sebe se odevrál. T Měsíz pak Peckelnym stvore-
ním v Diablosvě nemale svědec v Narození Kryštovu dátí myslí: ve-
ho čteme / Kterak gest Diábel řeče vsteklého Herodesa, aby díce naro-
zené Krysta tressje na ně zahubiti mohl / všecky gině v Bethlémstě Kra-
gině zmordoval. Pisse také Suida, a Swatý Irenius toho dosvědčuje/
že Císař Augustus vykonávaje w Chrámě Náboženství před svou
Modlou / řeči mi předešle na Oázky geho odpovědi dāwala / zeptal
se gi kdy měl být po něm Císařem? Od níž/ anobrž od Diábela řeče tu
Modlu mluvjichho, to za odpověď tvzal:

Hebræus puer est, qui cuncta gubernat, & implet,
Ad Stygiosq; redire lacus, hanc linquere & aram
Me iubet: Ergo tacens abeas, mihi dicere plura
Non licet; Has ædes en desero, victus & iectus. To gest:

Ach/gjz gest jidovitě Dítě/
Zen/ genz wſſe, na Nedi/w Švětě/
Ržidil/fjdi/naplňuge/
A mně přistně rozkazuge/

Abych se w propasti nawrátil/
Chrám/Dítě/Obraz/opusil:
Nesmím k tobě wje mluvit/
V ty mléce hled wen gsti.

Což slýsse Augustus, hned s vlekutím z Chrámu toho Apollonova
pospissil/ a bez měření w Capitolium Oltář vdelati dal/s takovým ná-
pisem slovy Latinskými : Hec ara est primogeniti Dei, to gest: Tento
Oltář gest gednorozeneho Syna Božího. Vžte se také: že při času nare-
zení Kryštova vysokni Obrazové/neb Modly Pohanské/ z nichž dáblo-
wě mluwisvali/mluwiti přestali/anobrž padli. Obraz také Romulus w
Ržimě padl/ a se stroškotal. Nakož pak v obraz někdy Krále Egypťského
gmenem Amenophisa w Egyptě/ řečiž každeho dne ráno při Východu
Slunce mluwisval / když tam Jozef s Pannou Marii Děčátko své při-
nesli/také hned mluwiti přestal/ a ginij Obrazové vysokni padli/ o čemž
S. Jeronim vysvědčuje. A tak hle Bůh Dtec k Synu svému, hned při
narození geho/ těmi svědec svini přiznávati se rácil. Gíz k druhému Ar-
tykuli přistaupíme.

II.

Druhém Artikuli / Cobh Simeon a Anna takovým svým hod-
norvěrným svědec vym o tom milostném Děčátku prorokovali/
ted nám Evangelium zgerduge: Nejprve/ že měl být/ a gest pra-
vým, dokonalým Spasitelem lidstvím/ od Boha Otce svého zaslíbeným/
a gíz na Švět poslaným: dí Simeon/ Viděli oči mé spasenj tvé:
Odkudž v gině vlastní má le s v s, to gest Spasitel / neb Sprotitel

po Božím Narodení.

I O I

lidí od hejchův/gimiz věčných záracích za sluhujcích/yakž Angel Páně
tak to gmeň svýsládá. Druhé/že gest Světlem pravým Nebeským/
sterž svých věčních pochání neznabohu/ano u nás všecky typé/a bludn
zatměle osvěcuge: protož dí: holdeli oči mé Světlo Pohanům/Tak yakž
Váh Otce miluval Symiu svoumu srze Jezusovu Prokora: Dal gsem té
za Světlo pohepním/(to gest/ všem Národům lidským) aby byl spasen
u měř do krváti země. Tak ho také S. Jan u svém Evangelium/ u
sám Pán sebe zmienuge. Třetí/že Jozef Dchránce/a Marya Matka
vlastní/srze Víru u něho docházegi požehnání/radostného sňatku/všes
lukascho prospěchu/u věčného Blahoslavenství. Neb dí Apostol/
U dobrořečil gím Symeon: To gest: winsoroval gím aby u něm
az ucho toho dobrého dogu: a je všickni u něho věříci toho dogdau u
docházegi/ o tom proročoval. Cíhlož sám Pán slyš svými dosvědči
ge/pokládajc tý za Blahoslavené/za své přátely milé/ano u za Synu
Boží/sterž geho Swate Slovo slyssi/a z něho Víru u něh nabývagi.
Čtvrté/že on sám gest přijma lidstvěho spasení/u také mnichův zatracen
u: Neb dí: Hle, položen gest tento k u pádu/a k u povstání
mnichům u Zrahouli/to gest/Zřízen gest od Boha Otce/aby srze
něho a u něm všickni věříci věčného spasení/newěříci pak/bezbožní/ a
mladíci věčného zatracení, docházeli. Ne žeby Kristus byl příčinou,
jak spasení tak lidstvěho zatracení: než toliko u příčině: Nápodobně/yako
Kámen lež u těstě na zemi nebyla příčinou Pádu a Aurazu/ ale u pří
čině: Příčinou pak Aurazu byla ten sám, kdo se o něh vrazil/sterž sám
svinen gest/ že se mu newyhnuł/ a neb na něh newstaupil: Tak o Kristu
Pádu má se rozuměti/ že gest věříci k u povstání: to gest: z Zatracení k
Spasení/yako z bláta na kámen neb na sucho vystaupens: Newěříci
pak u Aurazu a k u Pádu na zatracení/gijsch samých vlastní winau. Z
steržto příčinu Prorocy u Apoštole Pana Krysta Kamennem aurazu
nazevagi. Němíz se tehdy na pěti/ abychom u Čestě obecováns na
seho/vnewěříci a bez pokání krátegice/ od toho kamenem potříni nebyli: V
čase také poslasseni/bláta/plíšek/zármutků a těžkostí mnichů/s dav
čaním u čistě Vše k němu se vríkajíme/ čistíau myslí a modlitbou na něg
vstupugme/ abychom od Bláta poslasseni skalen/ a u kalisti zármut
kům srze zaúfali/ neb uchlaou Symi věčné počápeni nebyli. Páté/že
protičemuz Panu a geho Kryktvi/násrojem Satanovým/vstavěně
protivensim u Svaté povstávati má/ a na jmameni gemuž hu
de odpíráno: To gest: Budou na něh Tyranni/ kaňky/ potříty/a
gimi protivensim/ dáblovým zbužovánsm autoky a kvality činti/ yakož
pak činu/ podle onoho u Rági pověděn: Diábel protiviti se bude pa
te tvé. Nedivamez se tehdy odpornu a protivensim/ kteráž proti
pravdě Kryktovi u Svaté povstávagi. Sesíté/že Matka Páně Ma

Matt. 1. 11.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

11. 1.

Mata. 10. 16.
Ioan. 14. 15.
16.

Roman. 8.
2. Timoch. 2.

V I L.

Spasenciu
y zatraceniu
ciu zde w
Sveté zna-
meni.

Icor. 16.

Zavjetu Bo-
žanu a pobo-
nym. Závěr
jm.

rya nevymluvné žarmučky srdce Syna svého měla mít / a nio také v
mouřetí Audové Čela geho / a Synové Mlachy Kýrkve S. snášeti ge-
musegi / ne ginať než na koby ostry meč srdce gegich pronikal : čehož Pan-
na Marna / obzvláště při smrti Synáčka svého okusyla / v poslavád-
věrní křestiane okusugi : Neb chcemli s ním královatci / mužme kříž
svůj ja nim něsti / a spolu s ním v pro něho také zde trpěti. Sedně a
naposledy / tím svým prorocem Simeon vkládal rozdíl / po němž by se
zde budoucí spasenci a zatracenici zevnitř poznávatci měli / Abyste že
wena byla z mnohých srdcích myšleni : torti / zgetvi se myslu lid-
ské / když ten Mieschájs bude trpěti / zůstane už při něm v té své / čili od
něho odstaupi. Spasencův tehdy gest rozdíl ten / že se Pánu Křistu / ge-
ho Kýrkvi / ani prawdě někdy neprotiví : Ale vosseliká protiwenství pro
Křista, stále až do smrti snášegi. Zatracenictvo pak znamení gest / že se
z samého bludného dominici / Pánu Křistu / geho věrným / a zgetvě
prawdě / křivavě protiví / a to vosecko zahladiti všylugi / halž sám Pán
Křtisus díl v S. Jana : Mor dugice sváš, gesitě se budou dominicati že
tim Pánu Bohu slauži / což vosecko včiní vám proto : neb gsaú nepozna-
li. Díce ani mne. Za gsaú hle Prorocov Simeona / v Anně svotový /
Hodnověrných svědkův Děláčka Spasitele našeho : Kterýmž giz vyu-
rozměřová / obratíme se k zavírce tohoto Kázani / kterež gsmi sobě rozhlo-
mali / O svědecových slavných / Pánu Křistu v chudobě narodeném
dávaných / kterž Pán z Nebe od Boha Díce srdce Svaté Angely / na
zemí srdce Svaté Lidi / Od stvoření Nebeského / Zemského / v Pekelného
místi rás. Hledmež my tehdy z takových slavných svědecov / a z Pro-
rocov Simeona a Anně, to Děláčko za Spasitele a za Svetlo srdce
svého přigmati / v něm a srdce něho Požehnání časného v věčného do-
cházeti / a prostředkem S. pokání z pádu povstávagice / s ním spolu pro
geho Svatou prawdu od Synu bábelských vosseliká protiwenství
míle a trpělivě snášeti / a tím v právou, geho Svatého Božské milosti ná-
ležitě činěnau poctau / spasenci se býti pronášeti. Kteréhožto spaseni ko-
nečně věčné je dogdeme, srdce téhož Ježíše Křista Pána našeho. Ge-
nužito samému náleží požehnání / Čest / Sláva / Chvála / díku v činění /
a Česářství věčné / na věky věkův / Amen.

Modlitba, bud Písen. Jako : Věčné- mu Tvorci děkujíc / ř.

Tobět o věčném Díce nášho /
Děkujeme, že dáváš
Lidu svému slyseti,
Ta Svědecově věděti:
Genž gsaú daná Synu svému /
Bohu Člověku prawděmu /
Při geho Narodení /

Tělesném ponížení.
Byla mnohá / a gsaú z Nebe /
Požde Díce od tebe /
Neypravě srdce čisté /
Angely / svědky gissé :
V Sveté na zemi od věčných
Lidi / Svatých / Pobožných /

D věčností

Prvňený dř Preroků
Pochář / Žen / Mladočum /
Zaká od Panen / Bídov / Matel /
V mordowanych Dítel :
S němí všechce svoreni /
Slauži pět Narození /
Svotníci svému Pánu /
Hvězdy / Vlasy / polonu /
V petelní Duchové

Ejí, a glosu / wedloive.
T Bože ráč v naši vstupi /
Prawdu / Míru / správici /
s Symonem / s idou an Anna /
s Matkou Marii Pannou /
Sychom Kryste poznávali /
Od něho nabízali /
Dovolání / počessi /
Požehnání / spaseni. A M E N.

Na Nové Věto Kázani hledan zadu mezi ginyini Svátky.

W Neděli po Novém Letě /

Ewangelium S. Mattheusse w II. Kap.

Máj a dobratiwa Peče Boha Otce Všemohúchho / Posly a Láska
Syna Božího / w Dětinství pro nás vtipagichho / Osobicej a potě-
šení Ducha Sváteho ráč nás narositi / a s námi žijíatci / na-
větvi věku / A M E N.

Tento časův nyněgssich / kinsce Památku narození na Svět v tě-
le Pána násicho Čejísc Krysta / v gindý výdyci w Schromážděních Čírkew-
ních / nejvýje se o téma / samém takto Synu Božím mluví / spisová / hlyší / a ro-
zíma : **V**ysal s toho množi Lidé při něm takto dodečinni ženských a českých hledají /
a že si pro darování nás řícti, zdraví, a dobrým výdylem narodil, domujiwagi : **D**e-
ti tím pak o věcné dobré / a spasení své málo dbají. **S**a kleroužto přičinu gest potes-
bi / aby spůsob chudého Páne na svět narození všem lidem znám byl. **R**eckymžto svým
chudým narodením / hned při počátku příchodu svého na Svět / to proklájal : **Z**de Krá-
lovství a dobrodinku geho negsan ; tohoto Světa / ale Nebeská a Božská : **A**no ráč v ti-
kci gich aučastni být chezí / je výkladem geho řeče monhé jármucký / chudobu a hdu
(dal) ; **A**póstol dí) l tomu věcnemu dobrému přicházeti mugesi. **P**rotaj gest křížemu
vše výšečná / k poznání toho / zdrávě sobě ty věci rozgímati / kleré Ewangelista S.
Eulála o spůsobu chudého narození Pána Krysta sepsal : **C**ožko : že se z chudé, nejatréné
Malky / ne doma, ale přes Pole / w Chlévě na Sláme narodil / w gescích polozen / a
Chudým Pocháčkám zgewen gest : **K**temuj překupuge v geho velikání hned w dětinství,
před Herodesovím Tyrantem do Egypta : nad kleré nit pracněgssho a nebezpe-
čněgssho při tom Dícti / Jozefovi / a Panné Marii stáci se nemohl. **D**ícti sobě
Čírkev Křesťanská w dnossni Neděli Ewangelium S. rozgíma : gehožto výtlam v
my poznajmíme / když prvé Text Ewangelistky téma nábožné přeslyšíme / sepsaný
Svatého Mattheusse w druhém polození takto :

Tož pak odgeli Mudrcové z Betlehema / Hle-
dandí Páně okájal se Jozefovi ve snách /
Tíla : **U**staní, a vezmi Dítě v Matku geho / a
vtec do Egypta : **A** bud tam doslavádž nepovíjm to.

¶ illij bě : neb

bě: neb to bude / že Herodes hledat bude dítěte k zahubě, vij geho : Kterýžto vstav vžal dítě v Matku geho v no-
vý : Vodísel do Egypta / a byl tam až do smrti Herodeso-
wy : Aby se naplnilo to což gest povědijno od Pána kr-
že Proroka ſtauchýho : Z Egypta powalaſem ſem Syna
meho / R.

Evangelií

Oceano.

Summa.

 sus.
Roman. 6.
Timoth. 6.
Petri 5.

SAuto řeči dněſiſho přečteneho Ewangelium, w známost se vvozuge žalosuwe / pracné / a velmi nebezpečné vtíkání Jo-
žefsa Dchránce / a Marie Matky / s tím ſvým milym woowé
narozenyin Dětakem / z Bidovstva do daleké Kraginy E-
gypte: k čemuž přejmu dala jíciwa a právě diabelská vfrutnost Hero-
desa Krále / w Bidovstvu rehdajzpanigſchyo: ſterenž dármo právě ſch-
chage / že ſe Bidum nový Král Mlecháss naroditi má: Aho v od Mu-
chu je je gíz narodil gisou spráwu mage / ne gízace ſe (woſak bludně)
ponuſival / než že ſtrze to. Díte ſe w ſvým ſvým Rodem o ſvět Králov-
ſiwo přigde. Protož bylo ſpěſne to Díte z Světa ſhlađiti oſhlowal.
Neveda pak tde / a ſtere gest: Woſak ſlyſſe že ſe w Bethlémě naropilo
abž ſvým na ně treſſil / dal pro ně v wſecky gine Děti / až do dvou let
starý / w tom we wſetní Kragi Bethlémekém zmordovati. Ale Bůh
Díci w takovém hlavnim nebezpečenſví Synáčka ſvého w Žele na-
řezaného neopusil: Nýbrž takové Luckady ſtrze Angela Žezeffowizge-
bil / a do Egypta s Matkou v s Dítětem w čas ſe odebrati / a až do
dalshoho ozkádchi ſam gurz ſkáti řeſfázal. Což wſe ſlauží nam k
triptic: Nebo vči / abycho on ſe hned po ſvýho narození / až právě do ſim-
ti / na ſopita ſwět / diabelským a gippym mnohym neprátelstvím aulla-
dům / od všemu boti vamádovati. Potom / abycho mito / že Bůh Díci o
VIII:

nás.

3. Nedeli po Novém Léte.

105

1. Iohannes 5. v.
Hebre. 1.

nás sice věrně vstavěné pěti měsíci / a srdce své Angely nad námi stráží
držet / z Aušladu neprátele vyšvobožovati ráci / s potěšením pozná-
wali: Aho také / že gesto nás Pán Křížus svým vysláním věčnho vříská-
ní před hněvem Božím / Strachu a Váze před Smrtí / Sudem / a
věčním zatracením zbaštil: Z toho abychom mu vodčině pěkowali. A tak
gjz vědouce Příčinu / Summu / v Úžitečnau spráwu dnešního Ewange-
lium / přistupme k věnčadu geho / kterýž věiti bude /

O Angelstém rozkazu Jozefovi w nochy / po odgezdu
Mudrcůw žgeweném. Tři rozdílowé Rázany se položí.

Prvni: Angel po odgeti Mudrcům / z poručení Božího Jozefovi
se žgewito / jaký gest mu rozkaz Boží oznámile

Druhý: Blissem Jozef takowau nenadála a zarmaucenau No-
winu / co gest včinil?

Třetí: Proč gest Pán Křížus hned w děčinách před neprátele vys-
lati a se kryti měl?

I.

Prvním Artikuli Ewangelista svědčí / že Angel

Páně z Božího poručení tento trojí rozkaz Jozefovi žgewil:

¶ První: Aby hned pospěšně w nochy vstána / s Dítětem, v s
Matkou geho Pařinou Marii do Egypta k vyslání na cestu se vydal /
poručí Angel Jozefovi / Vstáň, a vežmi Dítě / v Matku
gehho / a vtec do Egypta. V čemž se předivona Radda Božská spa-
ruje / tomu chřečic: aby geho milý Syn do Egypta vtrkal / apřed Ty-
ranstvím Herodesovým ne gináč než vyslání zachován byl: gesto vys-
lání nikdá chvalitebně nebylo / a není / wedle onoho lidstvěho příslowij:
Kdo vyslá / ten se vinen dává. Víme také / kdo z boga vříská / že ten po-
čten byvá. Jakoj pak vdatných myslíš Lídě / nežby vyslali / raděgi se zabici
dopouštějí / růžagisce: Volim raděgi statečné a pocitivě vmlíti / než s
hanbou vřískati. Protož gest cos divného / že Bůh Díci toto Děčátko
vysláním od Smrti zachoval / moha ge ginhimi Lísyh spůsobu od ní vyu-
nisti a vysvoboditi: Budto aby byl Herodes náhle před tím scpeněl /
jaký onen Antioch: bud aby Karané přísgdauce do Betlehema / toho dí-
tíce spáriti nemohli / jaký oni Sodomští oslepensi dveří domu Lótova:
bud aby se při tom Dítěti zmeylli / jaký oni Syršeti při Elizeovi / gsau-
ce pro něj vyslani. Summau / ginhimi nescijslnými překážkami mo-
hl Bůh tomu w cestu vystří / aby vzdny vyslání potřebj nebylo / a tak
dostojenství Křížovovo se nezmensovalo: na Jozefa pak a Marii po-
kussen jznamenjá / vyslau gegich zmijtagicj / aby nepríšla. Neb povaz-
me: Co gsau oni sobě mohli pomyslit / znajice se z své vlasti / do daleké

Angelstý roz-
kaz Jozefov-
wi.

I.
Aby hned w
Nocy vyskal/
s dítětem v
v Matkou na
vyslání se
vydal.

2. Mach. 5.
Genes. 12.
4. Regum 6.

Genes. 12. 28.

Exodi 2.

1. Regum 17.

3. Reg 17. 19.

Liuius.

Nauczeni.

Christofom:

1. Regum 2. 4.
16.Actor. 5. 12.
Psalm: 120.

Judith. 8.

Psal. 49.

II.
Aby w Egyp-
tě s Díkem
do dálší
Angelfé
sprawy tr-
val.

chyž Kragim/mezz lid neznámý bráti/ své milé přátele h vosech znamé
opustiti: a to geste kradmo/nočně/tehnic/nezpečně/a pracně vísati ě
Ach což těžko přichází/ když to komu nastává/ jakož o tom Exilia, neb
vynášení a vísání Abrahamovo/Jakobovo/Jozefovo/Mojžisso-
vo/Davidovo a Eliášovo: Těž vypravědění z Obce oných někdy
Růžanských Městci amir/ Cicerona/Gatona/a ginhch, vypravědčug; kteříž
žalostné to nesouce/g pláčem říkávali/že

Exilio, clades homini non tristior vlla est: To gest:

Z téžka geste ktere sauženj   Z vlasti do Krage chyžho/
Těžší/nad vypravědění: Od všechno svého vlastního.

V tom tehdy Kristovu vísání chec Bůh Otec abychom pozná-
vali geho powahu/ kterak newzdycky svou slavnau všechnohaučnost
zewnitřními slavnými činu pronáši/ ale mezi tím mnichy fráti h někdy-
mi, nepatrnymi/a v Světa nemožnými prostředky: aby tudíž geho mo-
cná Sláva tím hasněgi se říkala. Neb takž S. Jan Zlatovstý píše:
Není mensi Božské moch říkate neprátelské rady, a násyls russiti/ jako
že zewnitřní hroznau moch shlažovati/fu překladu: Nebyl gisťe
mensi Boží říkate Davida z rukou Saulových, geho vísáním a po-
Horách se pokrywáním, vytrhnauti/ jako Saule zahladiti: což se
mnichy fráti spíše h od Davida Saulovi státi mohlo/ nežli Saulovi
Davida dohoniti. Tak gsa h Apostolé negednau, k nemalem posmě-
chu svým neprátelům, z Bialáče vypravění: Neb nespj ten/ (tonžto O-
chrance svých věrných) podle řeči Davidovu/genž očřihá Jzraele.
Protož tu powahu Božskou znáti k tomu gest potřebi: Abychom Pánu
Bohu času/cyle/ssormy/cesin/a spůsobu k spomáhání ne vkládali/poně-
vadž on sám dobré wi a zná/kde/ kdy/ a jak vyšvoboditi a zachovati
má? Nakž ona vzácná a Swatá vđosa Júdyc k Kněžijm w Bethulu
mluvila, říkau: Co gest to/a k čemu/Zě Ožhas správce nevyssí/ ne-
valliby Pán Boh w pěti dnech spomoč/ Něsto Asyrtskym dati swolil?
Nyací ře wy/gest pořaďte Boha? Není to řeč (vkladajíc Bohu
Cyl/a k spomožení spůsob) kteráby Boha k milosrdenství/ ale mnichem
wič k hněvu vzbuzovala. Samat gisťe Modlitba pomoch od Boha
dosahuge/wedle Boží řeči/ říkze Davida pověděně: Volaj ke mne w
den žármutku tvého/a já vyšvobodím tebe/a th ošlaviss mine. Neb on
sám svých Radd/ Vmíncni/ Címu a říká řík/ nám newzdycky zná-
mých/vosať spravědliwých/ k řívě Etia a Slávě/ lidem pak k dobrému
žeszených/ gisťau vědomost a sfernost má: z nichž h tento gíž vyšvětle-
ný rokaz Jozefovi, o geho hned té noci na cestu do Egypta je odebran, geden gest.

¶ Druhý rozkaz: Aby w Egyptě s Díkem h s Matkou geho dotud
zůstával/dokud mu zase Angel Páně neoznámi/ A bud tam/dokud
nepovísmi tobě. Což přidati/ a Jozef w tom od Angela sprav-
ti/ wel,

ci/ vešmi potřebné bylo. Neb gest tím Angel Páně Jozefovi návštěvi dal/ že Pán Bůh o to Dílečn Matku, geho objevitření Pěti měsíční/ nevolilo tehdy/ ale v na čas budauchy/ Ponávadž gnu gnu ias coho Exilium vyhýtuje: totížto nic dělej/ než do Smrti Herodesovu. Kterýmžto rozkazem Angelsem/ aby Jozef w Egypťe na hnut Herodesovu vlekal/ v my rozhodnutí se včinie Bložených od Pána Boha časem trpělivě očekávat/ kterýž ponávadž má vlastn na hlawách lidstva sečtené/ o gisťet přihody naše také zná/ a když neb vás spomoch/ so časem od sebe vyhýreném/ dobrě vši/ vložto ten/ kterýž nás (wedle svědectví Davidova) w rukau svých věrně zavřel. Zatím včinie se zná/ kterak ten Pán Bůh našs volené své do gisťeho času sobě vydání pruhuge/ a ſu podobenství Obrazu Syna svého rozličnými Kříži připodobňuje. Newěrnych pat a nekagycích/ aby své neprawosti až na vrch vyplnili/ do gisťich Černismů bez přestání zanechává/ wedle onoho Páne/ o plemenu Abrahama ovu/ a o skáze Somorech/ k Abrahamovi Patriarchovi/ posvěděns: Plemě tvé poheššiu a w službě v trápeni w zeměchž za čtyrh Sto Let bude/ nebot gesce negsau doplněny neprawosti Ammorených (gegischžto zemii Plemení tvému dáti minia) až do tohoto času. Nereptymež tehdyn, o my vydání poddanij. Vide, w času vydání chudobn/ vězenc/ nebezpečensiv/ nemocn/ vstáni/ v krvidách/ a w hafychkoli gnuh Auzkostech/ od Boha na nás vložených: Ale rozpominym se na to/ co Angel dí: Esto illic, donec dixerit tibi: Bud tam/ dolovadž nepravim tobě: To gest: Erp a snášsen to/ dokud se Pánu Bohu libiti bude. Vložku přísladu/ David před Chrystijsm vlastního Syna svého Absolona výkage/ w své Auzkosti takto řekl: Naduli milost před očima Božíma/ naivrástí mne zase/ a vkláze mi v Stánek svůj. Paſli dí: Nelibis se mi se: hotově gsem/ nechť včiní to se mu dobrého zdá. A w čas Auzkosti sám k sobě takto mluvſoval: (vafž Žalmově geho svědčí) Declaray Pána/ a zmuzile sobě ču: posyhl se řeče tvé a snášsen Pána. A ginde: Proč gnu finutná dusse má? a Proč mne rinautiss? Naděgi měg w Pána/ nebot gesce chwáliti budu ho. A to gest ble ta výra/ kteráz spravedlivě zachowává/ o niz Abakuf Prostor takto dí: Spravedlivý v výre své živ bude: To gest: Stále, w důvěrnosti pomocn Božské očekávati bude/ svěrě je ač Pán meska/ vysal příjde/ ameskat nebude.

¶ Třetí Božský rozkaz, Jozefovi strž Angelu zgewen, aby Dělátko v geho Matky před Herodesovou vstělosti s nevyrovnatelnou pislrostí bránil/ takto opatřic/ aby Dílečn k zamordování neprisko: Pročež dí: Neb budauchy svět gest/ že Herodes hledati bude. Dílečn/ k zahubení geho. Toto Angelse propověděns opět bylo potřebné/ aby z něho Jozef příčinu svého rychlého hned té Noči vstával/ a s svými na cestu se vypravěn poznage/ tim ne predlísval:

ale tau

Markos.
Matth. 10.

Psalms: 30.

Romans. 8.

Genes 15.

1. Reg. 17.

psal. 46. 4.

Abar. 2.

III.
aby Dílečn
k zahubení
gehob zvá
herodesov
vnu vstá
vlosi pale
včinil.

Mach. 1.

Pámy posu-
cnění: ptj.
Elad.

Exodi 23.

2. čta pán-
ce.
Euseb:
Polit: His:
fol. 333.Závěremi.
poříčnou do-
né.

Amos 3.

Exodi 6. 7. 8.
9. 10.
3. Reg. 18. 19.
4. Reg. 6.
Aðor. 2. 3.Psal. 2.
Psal. 31.

Kroverb. 2.

2.

3.

ale tati cestau do Egypta / Dětárko od zamordování/ a Matku geho od Nebezpečenství / co nevyplýval zachoval a vyvedl. Kterýmžto rozhazem / toho gsa napomenuť hodožto včerné ochránce a poručník chudé Panence a Dětárku gegjmu od samho Pána Boha zřízený / a s krze Angelu porá-
dilé k tomu povolaný / na svau povinnost pamatoval a gi doslu činiti se slázovat / ačkoli žádného vžitku z toho neměl / gen toliko pauhý Strach / Vážený / Prách / Fresuš / Starost / Autrátu / v hrdele svého Nebezpečen-
ství / ū. O naf pekným příkladem napomínagis se ruto poručený
Wdow / Syrotku a přátele svých / k ochraně sobě svérených : gichžo De-
cem Pán Bůh se nazehwati / a gím řekoditi / neb ge vějskati / pod pohruž-
kau hnedou svého nefnehyedlného zapovídati ráči : chtjci aby oni poi u-
činj Syrotky, a Wdowu sobě svérené / v s gijch statkem věrně chránili
bedlivě opatrowali / pro ně práce / starost / a nebezpečenství / by třeba.
gednoho zlamaného penje vžitku z toho neměli / podstupovali. Chwáli se
znamenjte v Historiach / onen Cysar Rzimský / Marcus Antonius Philo-
sophus / že byl nařidil Auredník nad poručník Syrotku a Wdowu / a
byl nimi dohlydal / a z Syrotkých všech počty od nich přigsmali. O fr-
se to myněssich časův nařidil / to nichž téměř naporád Syrotky s krze své
poručníky / netoliko řekodám / ale v o své dědictvi přicházegi. Zmito ta-
ké rozhazem / Jezeffovi od Angelacaby to Dětárko před zamordováním
opatřil včiněním / znamenjte se zvlečvuge přemočná Božská dobrota
v tomto trém nám zgetrená : ¶ Sedno / že Bůh mocný netoliko Aufla-
dy neprátelecké žná ale při sobě glich nezachovávage svých věrných k swen-
siraze ze zgetruge / wedle reči Amosa Proroka / genž dí: Nic Pán Bůh ne-
činj / aniž co zlcho činiti depaušti: Čehožby nezgewil Služebníkům svých
Prorokům. Vakož gest tehdy teb Jezeffovi / a prve Mudrcům Herode-
scvým Auflady / Těž někdy Sionžišovvi Faraonovu / Eliášovi Bezábel-
ské / Elizeovi Joramovi Krále Izrahelského / Svatemu Pavolu onech
XL. Osob o zabití geho spuntování / zgewil : Tak v posavád svých mi-
lých Neprátelecké v Diábelcké Auflady o nich skladané zgetruge / a svau
mocnau sirázis všeliká neškechtná vshlování vnic obrach / podle iec:
Davida : Kterýž přebývá v Nebesích / posmívá se gím. A ginde : Pán
russi Raduši Matoduv. Neb proti Pánu (yakž Salomaun dí) neni Rad-
duš / ani Mandresi / ani žádné oppatrnosti. činž se věruj těsiti mám:
¶ Druhé / dobrota Boží se zgetruge v tom : že svých věrných, kterýž o
žádšem Nebezpečenství nemědi / netoliko ge zgetruge / ale také weystrahut
a manecí / eby dálé činiti měli, gím dává / Vakož teb Jezeffovi s krze An-
gela. ¶ Tretíž / že ge k snadnegřímu snásenj Nebezpečenství / kterýž na ně
přejízti magi / potřebami k tomu přináležitými zachystává: Vakož Jezeffa
a Pannu Marii / kterýž v Nazareté pracně se živíli / a pro chudobu v
Betléme Hospodyn mici nemohli: Těž pak opět / Když se na dalekou cestu
do Egypta brati měli / všelikými k tomu potřebami / vakož Biletem a per-

něj,

než, když Mladce Perské / Pánem Bohaté / opatřil a záchytal: aby mague sobě ten kříž vzdý čim oblehnouti / tim mlegi gen. něsti / a potřeb / Doma / na Česic / v to církev Králové, sobě zač zgednati a na kaupiti mohli: Prawdivět gest tehdy to S. Pavla posvědění: Pobožnost kewšan věcenně hodí / magaz zaslíbeni nynějšího v budoucího života: Čehož v gini pobožnij řešili / halz Dawid o sobě dí: Mlad gsem byl, a gíz gsem se staral / rossak gsem nilda Člověka pobožného od Boha opuštěného neviděl: ani plament geho, aby žebraho Chleba. Vzbuzujmež se tehdy tím potěšitelně / abychom vzdýchly nepravé vohledávali Království Božího / a spravedlnosti geho: gsouce tam gisti / že nám dále rovněž gine potřebné věci přidány budou. Gíz k druhému Artykuli přistoupíme.

II.

Druhého Rozdusu/ neb Artykuli položeném/ Cobh Jozef slysse ta. Vlouč rozkaz včinil. Ewangeliu oznamuje toto tré: Předněže všem v Noči / hned bez městského na tu cestu se strogil: Neb dí text / Kterýžto vstav / vžal Díste, v Matku geho v noči: To gest / hned té Noči k rozkazu Anjelskému povstav / Díste v Matku geho pečlivě opatřil. tim se dwagi věc při Jozeffovi schvaluje: Gedno/strach a bázni veliká v to Děčátko, v Matku geho/a, aby v ruce nepřistali neprísluši: za kteroužto přejčinou, těmě/ tisze/ skrytě/ a nočně to obě vikáři zachovat všlowal. Byl gest pak ten geho strach pobožný/glinz ne tak sam o sebe/yako o Pannu sobě od Boha poručenau a o Děčátko gegi / o kterémž až do té chvíle tak znamená Božská / Angelstán Lidská svědecí slyšel se starala a pečoval: Aho také ten Strach tak ho smělého včinil/že hned té noči statečnau myslí/ raděgi všescí Nebezpečenství sobě podstaupiti volil / nežby to / což gest Pán Bůh k tvrzi a k ochraně genu svěřil a poručil/opusliti měl: Gessobh giney, zwlášť z nynějších lidí / netoliko v noči ze sna vstáti / ale ani Práce/ Nebezpečenství / Hněwu od Pána a Krále vrchnosti své/ o povážitibh se nechtěl: a to pro toho/genužby Král v něčem se podíti mnil. Rželby zagistě: Ko já se mám pro někoho své vrchnosti osplavit? Nespláním/Prách/Čaulkau/ a Čestau dalekau trápiti? aho také gesse v to Nebezpečenství se dávat? Zdalž mi za to co přigde? Nechtě se každý sám hágij a opatruge yak em: doslu já sám s svau psotau mám činiti. Ale kdož se opravdově Pána Boha Bogu/ tří vdatnau mislu k tomu se vzbuzagi / aby každě přizáza ni Boží, statečně a bez strachu / v to tom což k obraně jich blížných v času nebezpečenství přislussi / vykonávali. Čehož gsau chvalitelní překladové na Abrahamovi / kterýž Krále Edomského / a na Davídovu / kterýž Krále Amalechitského / honil: Těž na onech křesťanech v Damasku / kterýž Svatocho Pavla v noči přes zed Dještakau v kosti spustili. Druhé / Schivaluge Ewangeliu

1. Timoth. 4.

Psal. 46.

Zapomemus
1. Mat. 6.Jozeffova
poslušnost.I.
Bez městského
nočného na
cestu se staral
vžal Díste, v
Matku geho
se strogil.Geo. 14:
1. Regum 18:
Aior. 9.

Jozefsa w znamenitě významosti rozkazu Božího / kterýž gehněd w noch vykonávat počinal: Abychom v mý příkladem geho raděgi wosceko o-
pausteti / v kázde Nebezpečenství podstaupiti sobě volili / než bychom se
yaké newýzmosti proti rozkazu Božímu dopausteti měli: Ano také aby-
chom newinné lidi z rukau bezbožních wyswobozovati pamatovali / a
w tom sobě žádnemu Snu/Voch/Prách/Autraté/a Nebezpečenství píce-
řájeti nedopaustěli/yakž tomu Duch Boží křeze Šalomáuna iwykuge.
Džel se toho Pánu Bohu/ že nynějších časů lide spisze newinného zra-
di/ než ochráni: do rukau Neprátele dodají/ nežli wyswobodí: pro Gross/
pro kus Chleba/neb trusk Písma/raděgi wyspěhují/ nežli wystřehau.

Ach ffalešný/ lstimý Světe/   Co se w tobě diwně plete.

2.
Do Egypta
je vpravo ob-
raku.

Potvarem
mnohá Jozef-
fa od dalek:
Cesty Egypt
ne odtrhnau-
ti možla.

Matth. Dres:
in lib. de fa-
tis.

Potvarem
Jozeffova
přemohla
geří/
Wijra/

¶ Druhé/ Wzaw Díjtě v Matku geho hned té noch/ předce se k jira-
ně země Egypské bral, a pospísil: Neb dí Evangelista/ a wžaw díjtě
v Matku geho w noch/ sel do Egypta. Tuto opět w tom nosry
chivalitelný příklad poslušnosti wjry profázal. Neb yako gest předessle z
rozkazu Angelstého Pannu sobě všaubenau, ač tchornau, k sobě přigal/
tak red z takovéhož rozkazu tauž Matku v Díjtě z Aukladu Herodeso-
vých/pracuge s nimi do Egypta/wyswobozoval. Gesto ho od té Cesty ne-
gedna wěc odtrhnauti/a aby raděgi té noch od toho obcho někau prý za-
sel/ a Matky v Díjtě tu zanechal/ k tomu přinutiti možla/ zvolásť sám
v sebe na toto poníslí: Poněvadž to Díjtě tvé není/ Co geste bě do ně-
ho? A když ge chce Král zabiti/ Co ty se máss, a neb smiss s nim krenwa-
ti? Proč je pro něj zauvysla w Nebezpečenství daci chcess? Co mniss je
gest do Egypta dwě neb čtyři myle? (Chtě se pak že té Cesty z Betlémou
do Něsta Egypského Hermopolim, kdež Jozeff to Díjtě donesl/ bylo
mil L X X I I I .) Ano / by ge pak tam donesl / a Pannu Matku geho
dowedl / Co mniss je tam budess bezpečen? Newiss snad je v Egypská
země gest Ržiunského Císaře? A negsauliž Císař a Herodes spolu w do-
brém Čovarysíti/ a yako za gednoho? Cožs neslychal/ že Císařové
a Králové dlaheruce magii? a daleko se po niti klubka dopírawi?
Milich Jozefse/ sed raděgi doma: chces vandrovati/ gesto než den Ce-
sty vydess/ tehdy sobě stenštati budess: a co pak gesste Díjtě s sebou nesa/
a Sestinedělku Vladickau weda? Co medle prwý/ sňathli/ či filci/
čili Matku/ čili to milé Díjtě ponesess? Nadto wenss/ wěrissli že gest to
Díjtě Syn Boží: Y proč se samo před Herodesem svým siworením
neobráni? Proč ho nevmoří? a yako Bůh neshladí? Proč máss pro
to Díjtě vlast swau opausteti/ a tam w cnyž neznámé Kragině bydle-
ti/ kdež se ani k Bohu svému směle znáti/wjry swé wyznávati/ a genit
se modlit si ssi nebudess: Ale kdož gen co za to dá? Čhy hle v gine k nim
podobné mnohé věci/ mohly jsau (Jozeffovi na mysl přigdauc) od té
cesty geh odraziti: Wissak gest to přemohla sama Wjra w Děčíně

Krnka

po Bohum Narozeni.

III

Kryšta/že ouo gest w prawdě ten dnes hají gíz na Swět příslý: Potom
Naděje k Bohu/o ochránění svého nejmilejšího Dítka: Naposledy/
Láskal tomu Dítčí/v t Matce geho/sobě k opatřování a Péci od Pána
Boha pořízením. Z kterýchžto tří nevpřednějších čiností ta pravá
poslušnost rozhazu Božího posla/w kteréž se níemuj zástraszty nedaj.
Velice tehdy větš pasobi Vira / Naděje / Láska / neb z nich ta pravá
poslušnosti Pána Boha pochází / nad níž žádná gina pocta tak se velmi
Pánu Bohu nejsi / wedle one řeči Samuele Proroka: Lepe gest Boha
posluchať/nezli Oběti obětovati.

Naděje/
Láska.

2. Cor. 13.

Regum 15.

III.
K Třetímu Rozdílu neb Archeuli přistoupíme / Prochy Pán nás
hned w Dětinství před nepřátelým vtíkal? Evangelista svědčí že
proto: Abi se naplnilo to což povědno gest od Pána
strže Proroka ríkaučho: z Egypta povolal gsem Syna
meho. Proč gest pak te Prorok Prorokoval? proto: Zé Bah tomu
chtěl. Proč pak Pán Bůh tomu chtěl/ aby geho Syn hněd w Dětinství
vtíkal? Na to nám lidem odpovídali / a toho si harti nenáleží / a
nij gest možné: Však proto Příšina Svata / té Božia Otce svobodné
vůle/a Syna geho vtíkám / yak se to wesse pro nás Lidi díti mělo a dálo /
příčiny znani potřebně vtízugi: Prvni/ Abi se tím vtíkáním dokonale
Člověčenství Kristovo prokázalo. Kdyby žagisí z takové Lité He-
rodesovi vztíklosti někol žátracné, jímžm toliko Rozským spůsobem byl
vysíl: Tehdyby gíz ne za prawého přirozeného Člověla gmjn byl:
Ale spissagi neb za samého toliko Boha/a neb výhakau obkludu. An tak
dostí toho, po geho na Nebe vstaupení Ráčků vlastovati: Zé po Mo-
ři suchau nohau chodíval: Nepřátelelum z rukau zmizel/ U. Za kterýmž
to příčinami Člověčenství geho zaprali. Kdy pak o něm ledacos gi-
neho bludného sny sliti neměli / Kdyby Pána hněd w Dětinství osobě / ne
lidstvimi/ale žátracnými spůsoby ozdobeného viděli z Slusselo tehdy/ a
by pro nás lidi/příjma nasse Člověčenství/ hněd w Dětinství w něm
se tak ponížil/zmaril/a moc Rozskau při sobě zatagil/ aby nás svým člo-
věčenstvím/ a w něm Narozením/Vzkřisováním / z Smrti obživenisim/
do Nebe vstaupením / na prawich Boha Otce Králováním / dokonale
vysíl. Nacemž wšecka gisota spasení naseho žáleži/ když wjme že gsa Člověk
za nás Lidi vmríl/se obětovat/do Nebe vysíl/Kraluge / za nás
Droduge/U. Směle tehdy a s daňsáním k Stolich milosti geho při-
spovatati mžeme / abyhom hríchu w odpuštění docházeli. A tak ten
geden výtek gest vtíkání dítče Messyáše. Druhý/ Abi tím svým do
Chyž Kraginu vtíkáním / nás z Ráje vlasti nassi, na Swět do Chyž
Kraginu vyhnáné shledal/a zase do věčné vlasti nassi vvedl. Nemá-
me se tehdy časné Smrti lefati / ale svědčí že se až tuž za Pánem do své

Kryšta
svým w Dě-
tinství do
Egypta před
Herodesem
vztíklosti
Prorocovoj
ispnul.
Máth. 2.
Olez 14.

Člověkem
se býti pro-
fazal.

Mate. 14. 4.
Johan. 3.

Phil. 2.

2. Timo. 2.
Johan. 20.

Roman. 5.

Rom. 5.
Hebre. 1. 4.

Z díle pokro-
leni wytínas-
né, do Ráje
se vlasti nass
vratil.

Rupcum/
Wandrou-
ni Čeladce/
y postam po
česem posu-
stavu.
Heb. 2. 4.

Genes 12.

Thobia 6.

Spásob
královitw
proues.

Ioannus 6.
Philip. 3.
Colassen. 3.

1. Petr. 2.

Zawitki
Rázan.

V Neděli

wlasti bereme. Také Lidé přes Svět Wandrugien / a po obcho-
dech pracugirý / z Wandru páne znamenstě potřebeni mrti magii / je ono
gigisch cestě / těžkostech / Prach / a nebezpečenstvích / také v Kryzách ne-
znamených Kratinách dobré wj/yakozto ten / kterýto sám hned v Dětin-
ství wsscho skusyl. Protož gun gest přestomny / Jesen gegisch spravuge /
a na wssch mísstech gich chráms : V čemž se , widěnju Wandrugijm
Jálobovi Ržebříka , zgewené wssim pocestním Lidem zakájal / v srze
Angela Raffaele s Eho biásem mladým / cestau v spisobu posla gdau-
cijho/wsschho toho pogistil. A to gest druhá pěstma v úzicek Páne všickán. /
Třetí/profájal tam spisob svého Králowství / že gest ne příslí Králowa-
ni / ale za Lid trpěti: Abychom v my na tomto Světě ne zdenších rozložili /
ale věcných Nebeských lvnhledávali : ne o své Bricho / ale se Pánem o
věcné dobré se starali / swedle feci Páně : Pečiute o ten pokrm který ne-
hyne / ale zůstávat životu věcnantu. Cítiorté / aby volené Boži / v
nás wssecth / svým překladem / od Dětinství naseho / kříž snášeti pebždi. /
Procož dí S. Petr : Zé Pán trpě / překladu nám k následování geho po-
zustavil ; abychom v my za nim gdouce / pro něg rádi wssecto snášeli. Ge-
stil tchdy potřebí tento swerss wssudný před očima / anobrž na srdečy psati :

Exulta Christus, comites nos exulis huius

Ecce decet, cuius nos quoq; membra sumus.

Krystus v dětinství ; Bidovstva wýhnání

Trpěl pro nás / bychom my v utíkání

To gest:

Oho Kríže byli Thowarpssowé /

Poněvadž sme Těla Páne Audomí.

A tak Křestiané věrní / ty a takové potřebné věci sobě rozgij /
magice / Obratme se k závirce Kázaní tohoto : O Angelikém rozkazu /
Jozefovi v Noč po odgezdu Mudrcům zgeweném / rozgimaneho : Abi
hned v Noč vstana / s dítětem v s Matkou geho do Egypta vyskal : A
to obě před vsteklosí Herodesowau bedlivě opatrowal. Kož Jozef v-
činil / a hned té noč vstav / vezma Dítě, v s Matkou geho / bez mešťánu
na cestu se wýdal. Dostal se pak do Egypta / dotud tam zůstal / dosud
mu Angel rozkázel. Kterýmžto utíkáním svým / hned v Dětinství
před neprátelem / Pán Krystus nám k výšku proklázel své pravé Czlo-
věcensví : Také do Kyzy Kratiny Světa tohoto nám wýhnancum /
věčnau wlast žase wylaužil. Item / Spisob Králowství svého zgewu :
Až v překladu k následování geho v Kříži nám pozustavil. Budíž od
nás z toho wsschho gennu samému Čest / Sláva / Chvála / Děkování / a
Kyzařiwi věcné wzdávane / na věky věkův / Amen.

Modlitba k ríkání / bud' Písen k spjwaní přihodná.

Spjwá se yako / Narodil se Chrýsuis Pán / ř.

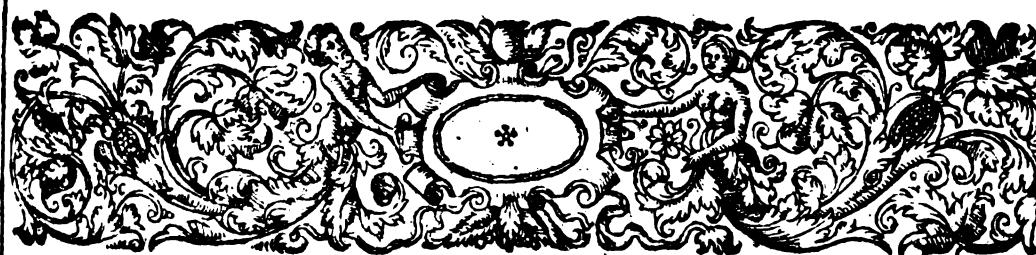
Moudrosti nestihlá /
Bože dívom /
Genž se Světu zgewula /

Díče slavný /
W tom : když se ponížil /
Syn črův k nám přiblížil /

V na-

V narodení Jezířil.	Po té Čestě
Křtuš Čílowět Boh pravě	Mluž za ním gřeší/
O věčnosti/	Strach/Rtěj podstaupit/
Kovné podstavce/pláwy,	Kdož chci w Nedi být.
S růzou milosti/	T O ochrano Oscovská/
Wysak pro nás malichy/	W tom zgewená:
s Panenký čistých/	Rdy; gsy svého Synáka/
Naroden Čudický/	Krysta Vána/
Reži Horadny w Chlémě/	S geho milau Matkau/
Nepohodlné/	Wytři moch Božskau/
W sive Dětinské poslavě,	z Wražedlných Rukau.'
Saujen býdne/	Rač v Křesťanstvích Matet
Zymau/Slamau/Smrademu/	Ostříhati/
Dídelstvím náwodem/	Nedopouštěj gijich Dijsel
Tyranském Aušladem:	Mordorati
Od Herodesa k Smrti,	Diáblu/ Lidem zloříhní/
Bez příčiny,	Proti všem vkrutným,
Gja hledán, vtíplat	Dodaj raddy wěrným:
Z té Kraginy/	K předgjiři všechno zlého,
Čhél s práh welskau/	Skr; Angely/
Do Egypta s Matkau/	Pro Krysta Spna svého/
W Jozefových Rukau.	W čas pořeby/
By tím ruceho Království	Wžbud přjetele/Otče/
Spásob w Světě	By byl sám obránce/
Zgwil; je wšecko množství,	Gejss nás zástupce/A M E N.

Na den Památky zgewenj syna Božího Mudrcum Po-
hauskym/ginák Třech Králuw: Kázani gest položeno w třetím
dusu této knihy/w Porádku Čwárku.

Yeděle První po Třech Králech.

Evangelium S° Luk. w I. Kapitole.

Pán Boh Otec Nebeský/ Chtesani Spna svého Gezu Krysta w Čele
narodeného/strze oslo Ducha S° ráč nás obdariti/Amen.

*Summa cer-
leho Božího
toho.*

*Lucr. 2.
Wolenia
Božího w
dycty zámu-
tek a po zac-
muku rao-
dost nastá-
vá.
Ioban. 16.*

Matt. 2.

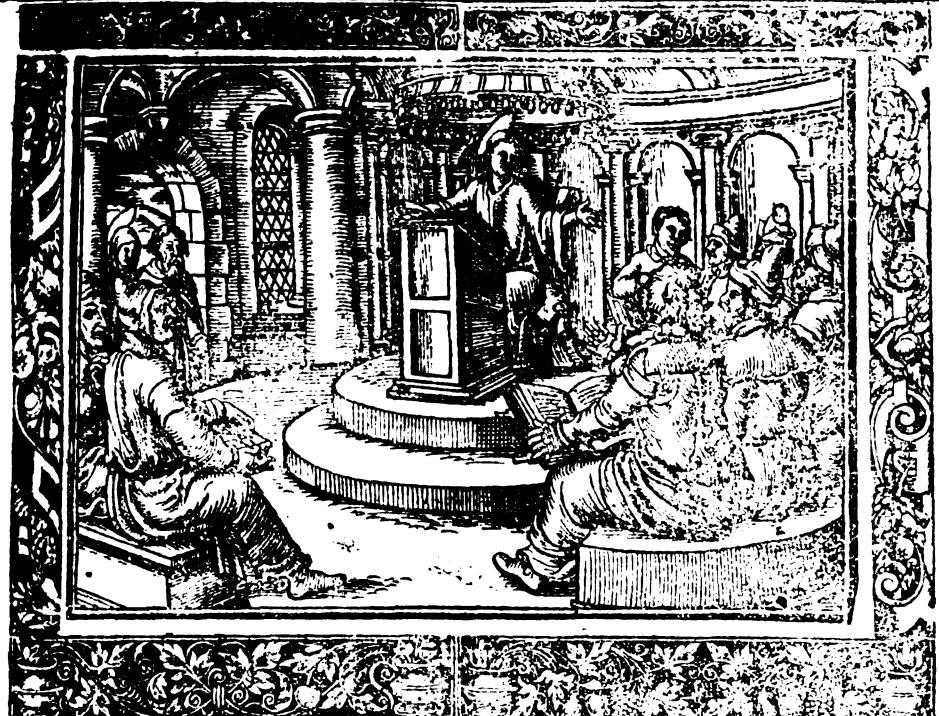
Simeon.

Nedělo smie (Vide Boží) pominulých dnůw / při Výročníj pa-
máce Narodení Pána Krysta Slysseli / Kterak Rodicové geho / Jozef Diec-
domnělý/wssak od Boha za Ochránce Panné a Dítěti řízený/a Marya vla-
sinj Mařka Páně/hned spočátku narodení swého nemluvnářka/ mnoho zármutkůw /
potěšení slutečné zatusytí sau myslit: Neb nemage mísťa w Hospodě / sotva w chlévě
do kautku se shrauti mohli: Wssak w tom sauženj obradowalo ge hned potěšení / když
Pashři té Nocy přesedlše / slavnau Novinu o tom Dítěti Panny Marye / od Kptje-
siva Nebeského přigatau/sau gím zwěstovali/zatim hned nový zármutek na Rodice Pé-
né se vvalil / když widěli je Beclémssij obywatele ty nowiny o gegich Dětáků / Pashři
po Městě rozhlašowané / sobě za nic ráži / a množi se gím posmīwagij. Nemohli zazisí
Jozef a Maryi ; toho než se rmautiti: Wssak se w tom bráskym přjezdem Mudrců /
od Vychodních dalekých Krágin / a slavných darůw s nábožnau poklonau od nich
Dítěti gegich darowáním / znamenjé potěšili. A žwláště když k tomu přistaupilo vyso-
ké swědecetvij Symeona / a Anny Proorokyně / důstoynosti toho Dítěte dáné / kteréž od
těch vzácných a Swatých Lidi / w Chrámě při Dwodu Slysseli: po Kterémžto obvesele-
ní Pristaupilo gíž tepruwa těžsi, pravě zarmaucené pokussenj / když před Herodesem /
s Dětákem svým daleko do Egyptu neznámé země Egyptské / nočně a nebezpečně vyskali
myslily: Wssak ten zármutek Angel Páně gím oblehlí / westrachau před vsteklosti He-
rodesowau / a Radau coby dale činiti / a kde v dokawádky zatim w bezpečných mísiech by-
ti měli / Jozeffowí danau: A tak weirssem wssudy / při tom / a o tím rozkossným Pacho-
lákem Božímu / Jozef a Panna Marya / wždycky gednál zármutku / a zas ; toho bráské-
ho potěšení nabývali: Nebo až posavád Pán Bůh swých wolených nenechává w gđ-
nom stanji neb w spůsobu na Světě: Ale jako dnowé / gednál ; mračna w Jasnu / o
Jasnu w Mrákoty se proměnug: Tak pobožným za dnůw života zdejšího těž mráko-
ta zármutkůw / A z toho zas radost a potěšení nastává. Post nubila Phœbus, post
Phœbum nubila: Po mračnu čas / a po Jasnu mráčno bývá.

Gíž pak dále / od času nawrácení se ; Egypta / dětinsté činy a spůsoby toho rok-
sneho Pacholátku Ewangeliowé zamlčují / totík (pospichagice k geho Messyášské-
mu Vrádu) dwanácté Četo wěku Páně připomínají: W Kterémžto / Váky gest spůsob
Božství, a začátek pravého Messyášství, při sobě Krystus w Chrámě Geruzalem-
ském pronesl / a dokázal / o tom sobě w dnesní první Neděli po Třech Králich Chrkev
swatá Ewangelium rozgimá. Gehožto vžekům w my porozumíme / když ge s rážností
porozumence přčtené vslýsíme / wedle sepsání od Svatého Lukášse w druhém polože-
ní / takto :

Gochodívali Rodicové geho každého Roku do
Geruzaléma, na den slavný Welikonočníj.

A když byl we dwanácti letech / wstupoval
li oni do Geruzaléma / podlé obyčeje dne svá-
tečního : A když wýkonali dni / a gíž se nawracovali / žu-
stalo Dítě Gežus w Geruzalémě / a nepoznali toho Rodi-
cové ge. Domníwagice se pak žeby on byl w Zástupu po-
cestně / přissli cestau dne / a hledali ho mezi příbuznými a
známými. A nenašli ho / navrátili se do Geruzaléma /
hledajíce ho. Vstalo se / po třech dnech nalezli ho w chrá-
mě sedí,

mě sedlýchho v prostřed Doktorův poslouchajíce gich/a otázujíce se gich. Žekali se pak všyckni kterij ho slyšeli/nad rožumnostj a odpovědmi geho. A vidouce diwili se; Véckla Matka geho k němu: Synu/ proč sy nám tak včinil? Hle / Otec tvůr a já s žalostí hledali sme tebe. Véckl k nim / Co gest je gste mne hledali? Zdalij gste ne-wěděli, že w těch věcech kteréjsau Otce mého/ já muším být? A oni nesrožuměli slovům těm/ kteráž mluwil k nim. Všel s njimi/a příssel do Nazaréthu: A byl poddán gim. Matka pak geho zachowávala všecka slova ta w srdeč svém. A Gézus prospíval Maudrostj a wěkem v milostí v Boha y v Lidij.

Storia S° Ewangelium wztahuge se na Třetj y Čtvrté
príkazaný Božij: Domini abh den Swáteční swětél: a , Cti
Otre svého y Nařku swau. Také na druhý hlavnj Archi-
ful Wíry w Syna Božjho / Gézu Krysta Pána nasseho/
Duchem S. počatého / a z Marye Panny narozeného:
Kterážto Ewangelistská Historja w wědomost nám vwozuge při-
kladne Ernesti Jozeffa a Panny Marye / také y Krysta / gegich rož-
milého Pacholáka. Kterak sau pilnij byli Služeb Božských/ při Sla-
vnostech Veyročných Geruzalemském Chrámě / wedle nařízení
Zákoného , spolu s ginnym Lidem Izrahelskym vykonávaných :

K iij

kdežto

Ewangelii
um.

Summa.

Deut. 16.
Pásmo.

Vlak.

Iou. 1. 6.
2. Timoth. 3.
Akterum 1.4.

Edžto Pán Ježiš zádava očekávaný / a gíž tchdáž na Svět svéle
 příslušník Messyášs / spůsob svého Božství a pravého Messyášství do-
 lákal / když se w Chrámě s Doktory podivně hádal / anobrž (gíž pacho-
 le dwanactileté) ge o Přichodu a Dobrodinij Messyášsowu vysvě-
 val. A w tom / tim zústáním po rodích svých w Jeruzalémě / myto
 Tři Spasitelné / a nám znáti potěšitelné kusy včinil: Geděn / Abi geho
 wěk dětínský nebo pacholatství / v rádu a důstojenství Messyášsowu w ni-
 čemž na všem nebyl / a geho Božství nelehčil / w čas to předessl / a rauo
 žáracnau hádkau, co a kdo gest on / Doktorům se w tom pronesl. Dru-
 hý / jako Jozef a geho Matka / pro geho w Jeruzalémě zústání w Zá-
 mutek vpadli / a z nalezení ho w Chrámě obveseleni nabyla: Tak je w
 řícku svérni křestiané pro Krysta že de mnohého zarmaucení / a w Nebi
 s nim spolu wěcného potěšení očekávat magi. Třetí / pozůstalil pří-
 kladu / Abychom říšicku Váli Boha Otce nevpředněgi / a zaum hned
 Rozkazům Rodicůw / Starých a Vrchnosti své / poslušně poddání
 byli / jako y on náss velebný Pán / Ssel s nimi / totíž s Jozefem
 Proručníkem / a s Marij Matkou svou / A příssel do Nazarethu:
 A byl poddán gim / Prospívage Maudrosti a wěkem y
 milostí / v Boha y v Lidu. A tak gest Summa / Původ y Vz-
 těrná Správa, dněsňeho S. Evangelium / kteréhož se weylad wzia-
 howati bude w tomto Kázani k Artykulii:

**O Rodicích Čelestných / A O Čtenostech Chvalitebných Pacholátku
 Krysta Vána: A mrti bude Rozdili tří:**

První: Arýkul oznámi: Jozef Ochránc / a Marya přirozená Ma-
 tka / jak sau se při tem wěcném / od Boha Otce sobě svěřeném
 Synu božímu / a Rozkošném Pacholátku svém chowali:

Druhý: Také sau se chvalitebně a příkladně Čtenosti při tom pacholá-
 tku / w geho mladistvém Věku / hned od dětínskij říšek:

Třetí: Proč sau Evangelistové o Krystovu Dětinství a Pachol-
 atství / když w něm čmil až do Četa Třidatého věku svého /
 tak málo psali?

I.

NA První Rozdíl tohoto Kázani Evangelista odpovídá / Nebo
Mejméní Rodicůw s Krystem Synem svým vypisuje / a w textu
 Čteogim počtem ge obsahuge:

I.
 Jozef y P.
 Marya Matka
 boženímu
 ván byli.

Předně / Zé sau netoliko jakožto Rodicové o své Otce ochran-
 nau Peči wedli: Ale také při zachovávání Náboženství Bohem naři-
 zencho / y s týmž Pacholátkem / aby hned zmládi tomu zvykalo / weli-
 kau pilnost o to měli. Dí text / V chodívali Rodicové geho ka- /
 jdeho

Idého roku do Geruzaléma / na den slavný Velikonoční.
 Vysak ne z pověry / (ako mnozý lidé po pauzech / pro zásluhu svých
 církev Hřichům odpustků / se církevagij) Ale pro doslouchání Zákona
 Božímu / o tom rozkazujícímu / a v Knize Monzíšově zapsanému. Na-
 téhle gesti zapisuje Pán Boh v Lidu Izrahelském správe Měřítko Čet
 Slavnosti výroční / řečené: Slavnost Beranek / Slavnost Čyhod-
 ní / a slavnost Stánu: k kterým se třikrát do roka všesko Muz-
 sté pohlaví / od X. až do L. X. Let získáci spolu scházeti / a v Geruza-
 lemském Chrámě shromáždovati myšlo: a to proto / předně / Abi v
 tom a tak velkém shromáždění Národu Izrahelského / Věcni Nebeště /
 správe Patriarchy / Monzíša a Prorok / o Nechvalování Přichodu na
 Svět / a o Boží Veliči vygewené znečelo / a se obnovovalo: Neb Boh
 nechel a nechce / aby se geho Nebeště Věci v kaute a ve tmě, co pod kbel-
 emi tagilo: ale v jasnému světle hlasalo / wedle řeči Pána, řkauch: Co
 mám pravim i ve tmách / oznamujete na světle / a to slyssite vysky / hla-
 sajte na střechách. Také vysílage Apostoly na svět řekl: Odvace po
 vsem Světě / řaje Evangelium vsemu Světově. Zadruhé / syro-
 mazdai bojvalo k slavnostem pro gednomyslnosti v Lid vvozování / v
 Vici / v Modleni / Disciněni Pánu Bohu / v Náboženství v poctách
 Bohu náležitých. Četí / Abi se při takové schůzji / skutečným dokazova-
 ním poslušnosti Zákona Božího / odevosseho Národu Izrahelského či-
 nilo světě svyznání Víry a Náboženství.

Z těch tehdy přijím Jozef s Blahoslavenou Paní / jako v gini,
 Hospodářové s svými / rádi se k takovým Slavnostem scházeli do Ge-
 ruzaléma: Kdežto v Manželkách dobrovolně s Manželi chodivagice / ta-
 ké v Dítky své sebou brávaly sa hned z mládi tomu Zákonnému Rzádu
 svatých: Z toho dí Evangelista / A když byl Pán Krystus ve dva-
 nácti letech / a oni, Jozef z povinnosti / a Maria z dobrovolnosti
 z ním vstupovali do Geruzaléma / podlé obyčeje dne
 Svátečního / brávage s sebou své rozmilé Pacholátko / yako se z te-
 xtu poznává. Ač pak koli Řesta / XVIII. milždýli neshadná, gún na pře-
 lážtu být, a doma ge zdržeti mohla: Vysak z poslušnosti Božího žád-
 na / yako pobožnij, a gíz v tom zvykli / nedali sobě žádne Práč / Vtraté /
 a Nebezpečenství přelazyti / yako nynější Lidé to činí: magice Kostel
 blízko / v Něstě / ve vysky / bud doma / vysak se do níjch k Náboženství a-
 spou gednau v týhodni vprázdnovati zanedbávagi: některý pro lenost /
 ospalost / nedbálivost / gini pro lakomství neb z penchý Kostelnin shro-
 mázděním pohrdagi / A tak se včetně Nebeštěho potupujíc být pronásse-
 gij: takoví pomstí Páně gíste nevgdau.

Obzvláštně pak Rodicové povinni sú / z peruciens zákona Boží-
 ho / A z příkladu Jozefa a Matky Páně Náboženství pilnu být / a to něm

Deuter. 16.

Svatkov
vstanovení
případ a v-
zukové.Mark. 10.
Lac. 11.

Mat. 10.

Rom. 10.

Lucas 2.

Mat. 11. 22.
23.Rodikové
magie díky
zmládi v
Náboženství
cwiciti.

sive

Deut. 6.
Thren. 3.
Proverb. 22.

Morat. 118.
Epist. 2.

Virgilium.

Mark. 7.

2.
Krytka w
pacholátku
nebániwo-
stiu jwau itca-
tuli.

své díky hned z mládi cvičiti / a pravau pobožnost tudy nako to ně my-
vatci. Nic dobré gest(d) Jeremiáss Prorok) Mladenců od mladosti gho
Páně něsti: To gest: to pravěm Náboženství zvýšati. A moudry Sia-
lomaun gisti: Zé Mladeneckrácce podlé Ježíš své / neodegdet gi také
Když se vystará. Gest zagisté světlé a pravdivé ono posvěcenj Latinste:

Quo semel est imbuta recens seruabit odorem,

Testa diu: To gest:

Heneč cím janova návě/ Agnus Pohanský Počta dí:

Y i střepin páchně ta váte. — Vsq; adeò à teneris assuescere multum est: To gest:

Tak mnoho na tom žálejí. Zé na to nezapomenat,
Když co přejde w jazyk mládejí: Až do kud nezemřau.

Na to že nyněgssi Rodičové pozoru nemají / a gsauce sami nedbaleny
w Náboženství / dírek w učin necvičí: Od tuk pochází, a se nmoží zleh-
čení Náboženství. Když nach gsaum Stromowé / Dworce plodi takové:
A protož poněvadž gsaum se Jozef s Pannou Marii, při Náboženství/
y při svém pacholátku daleko gmač chovali / gisti w té věci od nás chvá-
ly hodnji gsaum.

¶ Druhá Žástka gegich s Dítčem zacházení tato gest: Zé gsaum se
při tom vtěšeném Pacholátku velice nedbániwo dopustili / kteraužto
velmi žalostivý žármutek na se vivedli. Po vykonání dnú / když
se navracovali od Slavnosti výroční / žustalo Dítě Ježíss
w Geruzalemě / a nepožnali rodičové geho: ale domni-
wagice se žeby on byl w žástrupu pocestném / přišli cestau
dne gednoho / y hledali ho mežný Přibuznými a známými: a
nenalezí se / vrátili se do Geruzaléma / hledajce ho. W
tom se hle nedbániwo Rodičové Pacholátku dopusuli / Zé z Geruzale-
ma gdaute / na ně žádného pozoru neměli / ani na cestě / až teprva w Ho-
spodě na nočku: Jozef se domníval že s Matkou w haussu ženstěm
gde (neb každě pohtair) w svých haussích zwláště chodívalo) Panna
Marie také za gine neměla / než že gest s Jozefem. O to yak velikauža-
lost přišli / když všečer Synáčka svého w haussích doprati se nemohli :
Edo tomu neporozumí / ba kdo to vyprawi / Ach / yak žalost bývá Ro-
dicům / když někdy gednoho z Synůw nevědomím svým / z domu stracu-
gi / A zwláště těm, kteríž toliko gedno dítě magie O yak starostlivým my-
šlením přeprasseni bývagi. Kam se podělo: Kde zaběhlo? nevpadloli do
Vody? nezabilu ho kdo? nevkradliho který Lotr / Martalaun, Čurek U.
Zakau gest mě žalost Patriarcha Jakob / pro stracenj Syna svého Jo-
zessa: Zdalež o tom Pissimo S. neoznamuje Za XX. Let žalostivé ho o-
plakával / amž svých přischlych Slz̄ a Dív sobě sevřeli chečel. Až když ne-
nadále o něm že gest živ zvěděl / hned bez mešťáni, aby ho toliko vhlídaly

Blasta

Genes. 37.

Plak a všedivo své domovní Hospodářství / Krag v živnost ochotně opustil / a gáj gíz starčec Lety sešly / w roce CXXX. Et mage / velmi rádostně wši swau rodinu ē Synu do Egypta / přes L. mil Ježí se stěhovat. Sluší tuto připomenauti v ony Karthaginenské Panji / a Matce Synů svých, Jonášku mladých, do Sicilie na Wormu svýslaných / kterak sau ge slávē s ikáním až k Lodi na Vých Mořský provázela wedaunce je předešle z gegich Krage mnoho čistých Mladencůna té rovně zpynulo / a jádne naděje, aby se kdy s témoto svými Syny hledati měli nemajice / w žalostném obginání a w pláti se s nimi rozjehnávali. Ano některé z těch Matel / hledice za nimi na More / žalosti v do hlubiny z břehu padaly. A to podobná žalost w Altenburgu / Věta Páne i 468. pro všechnen dva Syny Frydrycha Knížete a Kurfiřtta Saska byla. Gíte se je nákondrat z Kauffu, stavu Rytířského gsa od téhož Kurfiřta z vlasti vyhnán / a dědictvi svého zbarven / vnujnil se mstiti. Protož zvěda je dva Synové geho na Zámku Altenburgu w Říči chováni gsa / Arnosť a Albrecht / Præceptor a gegich peněz k zradě naředl: a mage s ním strožuměni / nočního času po rebríjích, w lese k tomu napělávých / s některými pomocnými svými tisíce do Zámku vlezl / a ty dva mladé Páni / pohružkau Smrti kříčeti a plakati gumi zbraní / svázané z Zámku spustil / myslíc ge do Čech zavesti / a potom za ně veliké Suminy peněz dostati / v této výdaji své rudy se pěstici. Skierýmž gíz daleko do řeku Jawedenými / a na Hranicích Českých jádneho se nebezpečensivo nco bávage / když v náčeho Vhlíđe odpocinauti / a dalekau chůzí / v hladem a žízní zemdlene / pokrem a nápogen ge posylmiti chřek: w tom Altenburští Něštane o té strátě z Zámku Synůw Pána svého zvedčosse / s velkým kříkem co zdešenii / wšichni napočad / starci v mladi / oděni a braně své vchopili / a k dokoli mohl pro mladost pro starost, na všecky strany mladých Knížat hledati bezeli. Až některi w Černých Lesích ženou Čestau od Saske dělých / v téhož vhlíđe v s tim Kundrátem ge nastali. Pročež potom tří Kundrát z Kauffu na hrdle byl trestán.

Mnohem gsa zagízé věčsi žalost měli Jozef s Marií pro siračení tohoto Syna. Ale jakého Syna? V večerního Božího / a podle Zela Marya oveshem svého prvorozeneho / Jozef pak od Pána Boha sobě svěřeného / a tolíkrtá sítři Angela porauzeného. O němž nevýmluvná svědecoví Angeličtí v Lidstvu slýseli / a kterýmž slavné Pöllony / voložto pravěmu Spasiteli / Knížeti pokope / Bohu a Králi věčnému / od Angelů v oděscheho Stvoření činěně spárováli: A to ge pak (ach nastogte) swau nedbánlivostí stratili. O jak gesti mohla Matka / přisedsse všečer na hospodu / a dítce nenašly / sednauti / a po denii Ježí odpočinout se ach jak tu noc přečekati? Ale z textu Evangelium se poznává / že neysímsky Matka, hned předce té noči zase spátkem k Jeruzalemu počme

a nebez-

Sabellie. The-
at. Histor. 2. 87

Historia o
všechnen
dvou Syn
nároku Kur
fiřtta Saska
kříče Litu
Páne. 1468.

Cofutac. 425

Evangel.
Johan. 1.
Lucas 2.
Mark. 20

Luke 2:
Matkou řas
lošimé Pann
ny Marie/
pro straceni
Synáčka
běžela.

a nebezpečné běžela. O pláč nad křížlení / žalost nad řaužením / do třetího dne je Panna Marya pro stracení své dítě snášela / když tomu neporozumí? Tuk geste právě ten Neč / od Symeona předpovídenný / dusí gegi pronikl. Ovšem / že geste tati cestou běže / sama v sebe s plácem takto mluvila: Hle, zradoval se byl Duch můj / že sem včiněna Matkou Páně / a nadála j pochlubovala sem se / že mne z toho Blahoslavenou nazývat budau myslitní Národnové: Ach / náč mi teď přísslo: toho Syma Božího / krize mne Spasitele Světu narozeného / a k vychování mi poručeného sem stratila. O há nesklášná / když sem horadegi nikdá byla neprodila / Nebt gesti mauta Jozefovau nedbánlivosti stracen / gesto sime ho měli od sebe na pjd nepauštěti: a my pak bez něho z Jeruzaléma vyjíšli / ba celý den na něm sime se ani nezeptali: Ach nastojet, co sime to včinili? Gist jau ge milské, za námi běžej, Loutkové Assyrissi na cestě vzali / a přec do cizích Krájin, jako někdy vyslechtilich Náladenečka Jozefsa, wedan / A neb Archelaus Král doptav se ho gen zahubil / tak že mne svého neymileňšího Synáčka třebas do smrti ne vylidáme. O há nebohá bjsdná druhá Eva / hle opět znowu Pádem Lidským / horším než ona první Panna / winna gsem a budu. O Bože / Bože / Bože můj / neopaštět ty sám toho mlátku kdeť gesti koliv / vysak gesti pak tvoří včetně Synáčka / U potěs mne truchlé / žalostí napoly vtwadlé Matky / o day, a vkaž mi to říkají mimo místo / abych se s ním včetd počala / a neb ge kdeť gesti kolizase nastala: Buduť potom / ba budu, o Bože můj / vmeři pamatomati / jako mém s Jozefem o to své neymileňší dítě ginaceňší péči než sem prve měla / mstí. Takové žalostné křížlení / pláč a nařkání Panny Marie / přihledání Synáčka straceného že gesti bylo / zreteďlné gesti to z samé gegi reči, kdež řekla: Symu / Proč sy nám tak včinil? Hle Otec tvoří / o há s žalostí sime tebe hledali.

K tomu podobné žalosti až posawád množí Rodicové, kteře nedbánlivost o své dítě na se vtwalugi / když na ně pozoru nemagi / k ničemímuž dobrému nich nevedau / z mládi do škol / ani potom na Ržemeslo nedáwagi / po své wuli gím běhati / tělati / se ožrati / hráti / krásiti / Lídem skoditi / a se posinjwati dopauštěgi. Zlet gisť Otvorce z nich potomě trháwagi / Krovne jako onino Rodicové w Městě Bethele / kdežto XLII. Dísteť těkagých po vlicých / a Elizeovi Proroku se posinjwagich / dwa Nedwědi / Lesa vystočivše / hned to roztrhali: Z čehož gegiž Otcové a Matky nemohli než velikou žalost mstí. Jako v obywatele w Městě receném Hammel. Čte se Hystorya / literak Leta Páně 1375. w Sashých / a w témž Městě / Satan w spůsobu Člowěka Kynlíře / poruňfu a po vlicech Města běhage / hříčkami Kynlířskými / a čný bláznomostkými / mnoho Pacholat y Děvčat k sobě přiwábil (jakož obyčejně děti rádi za blázny běhají) a pozněnáhluz schau wen z Brány Městské / až na nějaký vrch za Město ge wytvedl / a tam se s njimi sevšemi stratil: Což

4. Regum 2.
Léta pteč
tauto Panny
Marie žalo
st. 930.

Hist. in Anna
libus Ciuit:
Hammel.

spáriwse

spatřivše gedno Dívce z zadu pozůstale / spěšně zase do Města běželo , a o tom povídalo. Tu tepruwa Městiané , a zvolášt Rodicové svých dítek hledali / po Domích / na Kňaku / w Blicích / w Studničích / w Ržec / w blátech / na polích / w Erně / w Lese / s kříčkem a přezlostním náříkáním : rossak ani gednoho nacisti / ani kanas se podělo doptati se nemohli : kteříto Historia w Letopisích z Knech Městských téhoz Města / od mnohých výry hodných se čitala / celá a čte. A tak tito hrozní překladové weystrahu dávagi všem Rodicům / aby svých dítek nezanehdávali / Ale ge tu bázni a w lázni chowali. Ačnechtěgili z nich veliké žalosti časé svým místi.

¶ Třetí částka oznamuje : že sau se rodicové Páně při hledání strace- něho / y potom w Chrámě nalezeného Syna / až y vzdychy při vyncho- wání geho / znamenjau a bedlivau péci o něm měli. Neb poznawisse času večerního že sau gey stratili / hned spěšněc dí Evangelista) wrátili se do Jeruzaléma / hledajíce ho : Odkávádž Sel s nimi / a příssel do Nazaréthu : A byl oddán gim : Prospíwage Maudrosti / věkem / amilostí , v Bohu y v lidi / jako dobré zvedené dítě. Kterýmžto překladem Rodicové Křesťanští , o své milé dít- ēch magi péci bedlivau místi / za ně se Pánu Bohu modliti / gich neopau- řeti / a všemi potřebami až do výrostu opatrowati / y čimby se poto- mně sami živiti mohli / Zamládi gimi k tomu dopomáhati : Neb y v po- haném takové právo bylo, od Solona Athenským vstanovené / že žá- dneč Syn, kterehož Otec na jakékoliv poctivé včenj a dílo / gimžby se potom živiti mohl, nedal / Otcy svému níčimž / ani hasau vctivosti po- winen nebyl. Chvalí se přitom onen Král Antygonus , kterýž leže na smr- tedlné posteli / dcery své napominal, aby wedle své zvyklosti dyla hledě- la / a Preslice se držela / kterauž / když se za Miluže vzdá / snadně se bude mo- cí vživiti y zbohatnouti : doložíw toho : Hospodynštá dělná žena / Tač pětadvácky mnoho svěna : ač o vmečaj a díle nijze se bude naučenj předkláda- ti. Koliko tuto rodicové / po příhodě k bedlivější péci o své díčkách magi se napomínati : a potud gest první Artikul.

II.

V Adruhý rozdíl tohoto Kázani Evangelista odpovidaje / Ctnosti Pacholátky Krysta / kteréž se hned z dětinství pri něm střívěli , svý- gewuge. A w těchto dvou hlašových ge obsahuge : z nichž gest / ¶ První Ctnost / že gest w svém mladém světu w shromáždění nábo- žném rád býval / Slovo Boží citával / y geho poslauchával / s giny- mi o věm rozmával / a vewosem dobrém hned z dětinství pilně se cvi- ciwal : Tač až vysokni Lídě / spatřujíce při všem bedlivau geho pil- nosti / odtud porozumívali / že netoliko Věkem / Sylau / Postavau Čela / Ale iaké Duchem Swatym a Maudrosti y Milosti / roste a prospíváto

3.
Rodicové
po příhodě
bedlivější
o své díčkách
magi.

Athenští pra-
wo o Rodic-
ech a dě-
tech.

Stobius serm.

Ctnosti Pa-
cholátky Krysta
Pána.

I.
Shromáždě-
ní nábožná
miloval.

gest: Vzácností svau zaubuge se vyscháem / Bohu n'videm: neb mu vysvětli Lidé / netoliko přáli / a vysoce ho sobě vážili / Ale také v Božskau obzvláštní přízení na něm seznávali / wedle svědecoví vysch církev S. Evangelistů. S. Lukáss obzvláštěně geho při Náboženství pilnosti v teritu spomíná, řka: Chodíval s Rodicí do Jeruzaléma k Náboženství. Gesto ta povinnost v Zákoně samým totík dorostlým pručena byla. A ginde dí Lukáss: že gest vysel Pán Ježíss podle obylege do řeky v den Sobotní, aby čel: toriz S. Pissina. Neb dána mu byla do rukou kniha Zázácké Proroka. Hle, obyčeně to čítal / a v shromázdění Chrístovém Pisina S. čítával: podle kterhožto zvyklicho obyčeje v Jeruzalémě také/a to ne ginde než v chrámu žádal mezi Doktory/ poslouchaje a otazuje se gich. Kteraužto přisladnau ctnosti svau / yak nás vysoký svábec / Tak obzvláště mládež za sebou potahugek pobožnosti a k milování vmeni Literářského / v ginch potřebných díla / Přitom v chorlivému milování Chrístových Kostelních Shromázdění / kdež se Lidé nábožné znamosti a bázni Boží vyzvouci / a v službách Páně cvičí / v odvíd ke vysennu ginému povolání spůsobní se vzdělávají. Neb vdyž nejprve Království Božího především vyledávají / z toho v daru Božímu rozumu / maďrosti / vmeni / zdraví / syl / v vyschých ginch potřeb k svým předsevzetím nabývají: To znage onen Král Dawid / leží na smrtelné posteli Syna svého Salomóna takto napomínal / řka: Eh pak Synu můj Salomónine / znan Pána Boha svého / a služ mu srdečně dokonalým: a budess miji milost pred Bohem v před Lidmi. Neb iau S. Ctnosti mládež / v každý dorostlý Člověk seznám bývá Lásku mici od Boha v od lidí / a vysudy v světě Místo své poctivé myslivá / wedle onoho povědění: Pobožné vmeni poctivost přináší: A Latině říkávají: Bonus Doctor nunquam erit Mendicus: To gest:

Kdo co vmy / Chleba žebra nebude / Neb takového vysudy jdej Lidé.

Vbiq; enim locorum Viri docti in precio sunt, omnisq; terra alit Arcem, Poivěděl onen zkussený Muž, ac Pohanský. To gest:

Vysudy Lidé včenij / V své významu bývají
Zvláště v Božím vmeni / A svau živnost myslivají.

Včiz se tehdy milá Mládež ráda, hned z Děčinské, Bázni Boží / Pobožnosti / Vše / Náboženství a Slovu Páně / misku Chrístovu shromázdění / kochaj se v potřebném vracení / a budess mici do Smrti v světě grise své vživení / dogdessa v pro Krysta Nebeškého v životě včeném obohaceni / Zatož se gest Pán Ježíss iau první Ctnosti říkávěl v svém Dohledovství.

¶ Druhá Ctnost Páně byla: že gest svých milých Rodiců / Boha Otce Božského / a Marie Tělesné Matky své poslušným Děčinským / v Jozefu Ochránci, významu slusnau, nálezitě cíl. To gest (dí Matce své) že gste mne hledali a zdalizste newěděli / že v těch

Lucas 4.

Mládež psl
kladem Pána
Krysta má
se ráda včeti
pobožnosti.
A kádenu
potřebnemu
vmeni dílu.

March. 6.

1. Petrus 1:28.

Rodice své
náležitau po
slusnosti
cíl.

těch věcech které sáu otce mého Nebeštěho / myslím vás
být. Jakoby řekl: Má milá Matko / ne bylo vám potřebi provinice
raf se starati / u žalostné rmutiti: přbřz, suadně ste se mohli dovržití:
Poněvadž sem já Synem Božím věčním / že se nestratím; uadio / ne le-
dalodes mezi chasau / ale tu kde se dílo Otce mého Nebeštěho koná / totíž
v Chrámě je budu. Neb mne Bůh Otec protona svět poslal / abych mali
li jeho činil. Věcemž také / vakožto pravý Syn Člověka / hned po-
slušně sel s nimi / a přišel do Nazaretu: A byl poddán
jim / jako milé, poslušně, a poddané Otci Rodicům svým: vydaři
sám to přikázani: Cti Otce svého, a Matku / a. A těž příkladně a po-
winne Čnosti Duch S. v Slovu Božím zhusa Mladéž vede a na-
vomjná / aby díly poslušnij byli vevossem dobréni Rodicův svých:
Neb to Pán Bůh mstí chce / a tím se také Rodicům a Starším svým
mladéž zalibuge / v potovině takové budaucně poslušně sivé Díly sobě
závěas spisobuge. Neb Quale meritum rependeris Parentibus, tale à li-
beris tuis expecta. Powěděl onen Mladec Thales Milesianus: To gest:
Vak se kdo k Rodicům chowá / Tak k sobě své díly mizvá.

Ioannis 6.

Genesis 12, 17.

Exodi 20.

Ephes 6.

Coloss. 3.

Et Deus plerunq; eodem genere, quoquis peccat, punit: To gest:
Wdycky Bůh tím pokutuje, Ejim Člověk že prohřeſſuje.

Thales Miles:

Sociscr. ad

Demoniacu.

Ač jiných mnohých příkladův zanechání / a tolito geden tuto připo-
menou: Kterak geden Mladencec Otce svého / když mu pro náky venuſtu-
pe domlaival / popadse za vlastní wen z domu jeho až na Prahu nelito-
stně a potupně táhl: Potom pak v swé starosti rovně rauž odměnu / v
horší od Syna svého snáseti musyl: Neb ho Syn ne tolito biget / Ale
gednoho času za vlastní wen z domu na vlich přes Prahu do bláta vytáhl:
Až tyž Otec žalostí / bolestí / všálenju a hanbou s placem křičeti a prosyti
musyl, ita: Ó mný Synu, odpust mi: nebj / nerwi / a nekálen mne více:
Však sem já v Mladosti své nebožtíka Otce tolito k Prahu domu za-
vrať táhl / a ty mne pak až před dům do bláta.

Ach, spravedlivé Pán Bůh tím strestává
Každého zase / čím kdo hřich spachává.

Pobožné pak Díly, a k Rodicům Otci vě mluže / a nescílným po-
zkušaním / v Plodu / v živnosti / v Pečivosti / a we všem dobrém ro-
zvinožuge. Příkladové toho dosvědčují na Jakovi / Jakobovi / Jo-
zefovi / Samuelovi / Dawidovi / Salomónovi / Pečivé Buzanně / a
na všecké giné starším svým významě poddané mládeži to se spatřuje.
Nevážné pak a neposlušné Díly, nemoci / těžkostmi / psotami, nauží /
hanbou světskou / až v Zatracení pokutuje. Schowahrež to sobě sestr-
ně milá Mladéž / a raděž Čnosti Krystovu / nežli nevážnosti Absolo-
vovu, k rodicům svým následuje.

Deuter. 27.

Prou. 19. 20.

2. Reg. 15. 16.

17. 18.

III.

Mediecle první

Na třetí hlavouj Rozdíl Kazani Odpovídati / a ta Dráha:
Prochby Ewangelistové všech / neb některých předních Činův
Krystova Pacholatství nepoznamenali / vyšvětlovati se bude.
Neb sau tolko geho čudě Narozeni / a strje Angelu Pastýřu / Mlad-
cům / Symeonovi / Anně / Lidem Swatym, živeni / do Egypca utri-
ni / y zase odtud navráceni / poznamenali / A je w Nazaretě gest vycho-
wán napsali. Činěho pak nic : tolko XII. Léta světu svého / yak s Kodici
t Slatnosti Weyročně do Geruzaléma říši / a tam mezi Doktory w
Chrámě svau Božstvu Dúšionosti / a vlastně Mlesyásskau Mladost
prokázal / toho poznamenati nepominuli. Od toho pak času až do XXX.
Léta světu Páně / všechny geho Činný Písma S. zaměuje / a to same
gen oznamuje / že Kodicům svým gsa oddán / prospíval milosí, (totiž
vzácností) před Bohem y Lidmi. Ne žeby co činěho / A zvláště závracné-
ho činil / což by Dítčeti / Pacholátku / a Swatemu Mladencu činili nemoz-
né bylo / wedle Jázavássova Prorocství : Máslo a Stred gisti bude : to
gest : Vzívat bude všech Postrini / Raucha / Spisobu, činu, jako giny
pravý přirozený Člověk, kromě hřichu. Ač pak kolí w Ržišti Chríku
Činů se nacházeji o rozličných Činech / Hřichách a Závracích Děm-
ství Krystova popsané : Kterak Matce své Wino město modly / Střibro
a Zlato gsa poslán pro třísky nosíval / k. Však takovými fabulemi
větší potupu Krystu než potištost činí / a tudy se ne za Mlesyásse, ale za
Kehkijce Spasitel nás předsávuje. Židum pak a Pohanám, nad V-
ěčným a Velebností Páně nemala příčna k zhorskání se dárá. Nesluší
zagůstě Krystianům vyptávati se na vše Činnost Dětinství / Pachol-
átku a Mladenecku Mlesyássova: Než tolko o těch wěděti / které Ewan-
gelistové S. poznamenali. Nebo / že Duch S. strže Ewangelistu Činný
a skutky Dětinství Páně zatagil : Tyto příčny toho moci gest
ráčil :

První: Abi Krystiané o Dětinství svého Spasitele gináče nesme-
steli / než podle Člověčenství jako o giném přirozeném Dítčeti a Pachol-
átku / kromě sameho hřichu / poněvadž gest pravý a vlastní Syn Čilo-
věka Pavly Marie / to pravé Šimě Žeh / Královnství hada Diabla
russytel: A ten kmen Jesce / vlastní Syn Davida, z gho beder pessly.
Což znáti slussi Pron Novofrantičinu / a giny Sestářů / pravého
a přirozeného Člověčenství Krystova zapřagichm. Také y k potěšení
a w Naději k posylání Dětinství Páně nám slauži: než toho poro-
zumiváme / že Spasitele máme Člověka takového jako y my lidé
sme / a nám podobného kromě hřichu: odkudž dí Beda siarý Doktor: Na
profázání svého pravého Člověčenství, w XII. Léta světu svého w-
šeck Doktorů vše poslouchal. K profázání pak světového Božství / gth
se dotazoval / odpovídalo / a pišma o Vrádu Dobrodinu / Činůch / a
Zemijních přichodu Mlesyássova w Prorochých zněgich / vyšvětloval.

Druhá

Ezaj 7.

Bonaventura
libri de pue-
ritia & mira-
culis, à puer-
o Iesu adicis,
mendacij &
falsi conuin-
cuntur ab Eu-
angelisticis, spra-
certim à Io-
an. cap. 2. vbi
disertè scribit
principium si-
gnorum in Nu-
priji, Cane Ga-
bilez Christi
fecisse.

A. w dět-
stvíw dívči ne-
činil:

I.
Pro dět-
stvího přero-
zeného Člo-
věkensví
Genet 3.
Ezaj 11.
2. Regum 7.

Heb. 2. 7.

Beda.

¶ Druhá Příčina: aby geho posluchaui svěrnost při Vrádu Miescháss.
Rém/dříswegi času porádného k tomu povolání na sebe nevztahoval
nám/ku příkladu Duch S. v swědomost vivedl: Poněvadž ne hned
v dětinství / až teprva v XXX. Četě věku svého / ten Vrád měl svýko-
návati: do kterhožto času tisíce živo byl / a před časem se to nic nevydá-
val: mybrž Jozefovi Poručníku dylem robotním neb rukovětným živí-
ti se pomáhal/ Čolko v XII. Četě věku, nosvinu svého Narodenj a Mles-
cháss gíz na Svět přigit obnovitichel / v Chrámě s Doktory se há-
dáním o Přísluši/Osobu/a Vrád Mleschássu. Také v Zázrakem kterýž se
těch rok a tehdáž moch geho Božstvu stal / že i v Sudu po Chrámě Ko-
smi vnitřejmi zázračně potrauseno bylo/ od žádúchož lidí nevědomě.

Nemá se tehdy žádum v Vrád třiti / ani hodným se ho domnívat/
Alle příkladem Páně Křížu a Povolání rádného očekávati/ wedle nau-
čením Ducha S°/ řeče Pavla Apoštola předloženého.

¶ Třetí Příčina Zamilení Dětínských Činův Pána násseho gest/
Zbrámení od Ducha S°/aby se potom z nich Potrytcům/Dítěteme Pan-
ny Marie v Činech následovati / a z geho Pacholetských skutků ně-
hyň Rząd Minichovský zaraziti / příčina nedala. Neb takto Čelo Mo-
žissovo od samého Pána Boha pohřbeno/aníž komu z Lidí to místo gesi
zgeweno proto/ Abi Židé pro Swatost a Vzácnost Možissowu/Mod-
lárství nového opět proti žáfonu Božímu sobě nezarazily/ a snad vě-
ssi poctivosti Možissovi Čelem mrtvěmu/než Bohu věčné živěmu/ne-
činili: Tak w prawdě v z té příčiny Duch S. zatajenjm v Hystorji E-
wangelijské Dětínských činův Pána Bezisse / předessel v Křesťanstwu
powěr / a začlešil cestu Potrytcům opět k novým Mlodlárstvím : kte-
řížto Potrytci na čistém Slovu Božím nerádi přestávajice / wzdychy
něco vše než Bůh chec insti a přigimati, Poct a Služeb Božských vy-
menyslegi/a minohém ráděgi/spislegi v horlivěgi, Stvoření nežli Stvo-
ritele/Dworanu nežli samého Krále/Svate nežli posvěcitele císti všylo-
wawagi/a skutky Boží při Čidech významěj nežli samého skutčnika v sse-
tnosti mīwagi. Odkudž snadne dorvijen toho gest / kdyby Činové
dítěta a Pacholete Krysta Pána od Evangelistův byli poznámenáni: to-
tiz/že tržsky zbirával/pro wodu choditval/ K: Gízby dávno v Křesťan-
stwu z toho Regule a Rząd obzwláštni byl se vlyhl: v kterémžby Nábož-
ných samé toliko Tržsky zbjrali/Wodu z wody do wody přenášeli/ a těmi
dobrými skutky bohatých Prebend/ v Nebezpečího Království hodnýbý se
běti domnívali.

Protož o my svěrnij Křesťané/w samé jásluze Narodenj/ Dětinství
a w Smrti Krystowě, své věčné Ospravedlnění a Spasení zakládag-
ce/ Na tom samém / což sau S. Evangelistowě/ o dětinství/ wzrostu / a
Mládenectví Páně / v o všech gňých činech Spasitele násseho pozná-
menali / dosti němne: A k zavírce tohoto Kázani se obrátilce / spamaru-

2.
Pro důkaz
pravé poslu-
šnosti k V-
rádu Mlesy
získámu.

Ioannis 7.

Ioh.Fla.Antiq

Hebra. 5.

3.
pro před-
gáti powě-
r v Křesťan-
stwu/z děti-
nských činův
Pána pogur.
Deute. 3. 4.

Exodi 31.

Neděle první

gme / že se v něm včime Předně / O Rodičích Čelestných / a o Činostech chvalitebných rozmilého Pacholátku Krysta Ježíšse. Kterak gsa Jozef a Marya netoliko sami, Náboženskí rádi vykonávali: Alle h dí tě své z mládi k tomu wedli : ač gsa pak nedbánlivosti svau to rozmile Pachole stratisse žalostivý žármutek na se vvedli: Však nalezše ge w Chrámě / po sprostodě bedlivější při něm byli / naří gesty první Rozdíl vka zoval. Druhé / schwalowali se Čestnosti Pacholátku Krysta, mládeži překladné : Abt také za svého mladého věku shromázdění Školní a Kostelní milovali / rádi tam přitomnij bývali / A Rodicům svým svážne se vši poslissností oddáni byli. Naposledy / přejcím zamlčenj od Ducha S° mladých Čzinův Páně: Pro gisý důvod geho pravého Hlbo věcenství: A důraz pořádného k vradu povolání: Také cestu postrým před pověrau a modlárství jakeštejn. Kač nám to vesse spashedlné Slova Božího Kázani w paměti spashedlnému vžitku sloziti ten Pán nás Gézus Krystus. Kterémžto samému přislissi Česi, Sláva / Díciněn, Chwála / Moc a Císařství / Až na věky věkův / Amen.

**Modlitba / bud Příšen / všecko Kázani Summowně
zdržagich / Spjwá se jako : Puer natus in Bethlehem, &c.
A neb. Raduj se všecko sítovrenj / R.**

Ryste Synu Boží věčný /
Mládeži nám vžitcím /
Dělujemeť že s v dětinství /
Zgewil své Království.
Všem tém kdož sau twogi věrnj /
S tebou pro té zarmaucenj /
Vtázaw pak že gich truchlost /
Měnímá se w Radost.
Božstau pomoch ochoinau /
Iwan / w dětinství proklázanau /
Kteraužs těsíl Matku / Dice /
Jožessa ochránce:
V každém Kríži doma / y w ně /
Na cestách / w Gruzatém /
Při Swátku kdež té stratili /
V strach, w žalost upadli.

Kač nás také své dwotany /
Bnati / Králi požehnanj /
s Mistry / s Doktory včitly /
W žármutých těsíti.
Vychom svého povolání /
w Náboženský byli pilni /
Božich služeb / Swatých čiností /
Nabylí w hoynosti :
¶ Z Příkladu twého o Kryste,
z Jožessa / a Panny cisté /
Myri myse / voboznosti,
Obdar nás Mandrostí.
Ať pravidou twého včens
Hledáme svého Spasení /
Bez pověry w Náboženský /
W twém Kryste Dětinství / Amen.

**Neděle Druhá po Třech
králech.**

Ewange-

Ewangelium S° Jana v II. Kapit.

Milost Boží s námi se všemi / AMEN.

Sílo ve všem všudy všech přirozené (wedle řeči Maudrého Salomona Krále) magi svůj čas/a své chvíli chcej: dlo/ chod/ sedění / sedění/pří/mluvění/zivot y Smrt/ r. Tak rovně y Náboženství Křesťanství kdy svůj pořádný chce být / aby se gřešího času Památky/ vtělení/ Narodení/ Pracování/ Úsmíření/ Vzkříšení/ na Nebe vstoupení/ Duchu Svatého se sláni, Pána násleho Ježiho Krysta/ v Chrkvi příhodněgi/nežli gindý kromě času/ dne a Svátku k tomu zvýšlého/připomínáním obnovovali. Odkudž y w tento čas Massopustní/ pávona tak řečený: W němž přes celý Rok neyméně-práh při Roli a Jiwnostech Ľudských bywá/ s Swadby wedle zvyklosti nepraděgli se Ľide obijazgi. Z kterežto pětiny S. Otcové k dnesní Neděli S. Ewangelium k rozzimání zřídili, a oddali také o Swadbe/ kteráž se stala za času Pána Krysta / w Městě Ráni Galileyské : na níž gsa Pán, s Matkou, y s Bědlníky svými pozván/ w času nedostatku Vjno / Wody zářícné včinil: Aby se z té Swadby Ľid Křesťanský včil o Seamu Manželstém pobožně/ vysoce/a význe smeyffeti/yako; to o obzvláštním Božstěm naržený kterež Syn Boží pětinnosti swau na Swadbe schwáli/ a geho potvrditi ráčil. Druhe/ Aby se kázán včil pobožně/ rádně/ a s tisícími w Manželstvo vstupovati/ a Pána Ježiše na swau Swadbu zwáti. Třetí/ Aby se Manžele včili kříž a všeliyaké nedostatky / w tom stavu se pěcháregich / mlejnásceti / a w nich o pomoc k samému Pánu Krystu se vyslati. Čemuž všemu ; těhož dnesního Ewangelium se včiti budem/ když ge prvé, povstancuje pro význot Slova Božího, přečtené vlysíme / od Svatého Jana v rozdílu druhém sepsané slovoj řečita:

Sílo onoho času: Třetího dne Swadba stala se w Ráni Galileyské: A byla Matka Ježíssova tam. Pozván gest pak také y Ježíss, y Bědlníků geho na Swadbu. A když se nedostavalo vjno/ řekla Matka Ježíssova k němu: Vjna nemagi. Oj gi Pán Ježíss: Co mně a tobě Zěno : gesíte neprisla hodina má.

Oj Matkou geho k služebníkům: Cožbýkoli wám řekl / včiníte. A bylo tu kamenných staudwí řest postaveno/ podle obyčeje očistovány židovského/ berace gednataždá do sebe dvě nebo tři měřice. Kžekl gím Ježíss: Naplníte staudwe wodou. V naplnili ge až do vrchu. V dí gím: Nahváyej gíz/ a nesejte vrchnímu Správci Swadby: Vnesli. A když ofušyl vrchní Správce swadby wodou to vjno včiněné/ (a newěděl odkazadby bylo: ale služebníků wěděli, kterýž mazilt wodu) povolal Zěnicha/

Ecclæsiast. 3.

Světimovm
Vžitek všes
ho Rázam
toto.

a řekl mu: Každý člověk nejprvé dobré Víno dává / a kdyžby podnapili se/tehdy to který horší gest: Ty pak jachoval sň dobré Víno až posavád. Ten včinil Bezviss počátek divů w Káni Galilejské / a zgewil Slávu swau: A vwerili w něho včedlných geho.

Seto příčtené Historii Ewangeliské vyplán gest znamenitý, a nejprvnější Zázrak Páně Krystu/kteréhož při začátku Aláradu svého Nessyášského z Vody Vína Věněním dělával/za původní příčinou: Zé gest, gsa od Nových Manželůw na Svadbu pozvána / netoliko chlém nedaremnnim hostem být/gosti gen a psti: ale raděgi tém Chudým a Novým Manželům Dar obněgně Svadební/Vína sest řeauďovj/około osmi věder darowati/Gsa k tomu zázraku pohnut y příčinou svých včedlníkůw/Nachanale/Filippa/Dindrege/Petra/Jakuba a Jana/y gňých/který třetího dne před tím od Rybářství k sobě povolal / a tímto Zázrakem Víru gejich siordil/Poslušnost schwálil/a swau Božskau právě Nessyáškau Slávu před nimi skutečně prokázal. Nakoz Pán Bůh vzdychy ten obyčeg miji/a pórádná povolání při svých věrných zázračně řívorzovat rácil: Čehož povolání Abrahama/Mojžisze/Eliásse y všech Prorokůw a Apoštoliw dosvědčugs: Také Syn Boží tímto zázrakem osvědčil se benti pravým ženichem svých věrných / všnubujic ge kwi očistěné sobě k včasenství Království Nebeského / a spolu s sebou vživotě věčném k přebívání. Item: Počátky lidstva w hříšnich potína-

Occaso.

Summa.

Vtus.
Genet.12.15.
Exodi 3. 4.
3. Regum 17.
Marci. 16.
Actor. 5. 9.
Olez 2.

u posvětil / a slavné včinu / naříz Cyrilus dž. Na poslední Manželství posvětil / potvrdil / a Křesťanská Svadba ní veseli schvalil / proto bludným Stavu samotného zastávacímu / a Manželství sobě lehce svážejší o nichž je s Věcním Diábelstvím na posledních dnech nastati magii / A poskol předposvěděl. A tak po oznamenání původní Příčině / Sunně / v příčné Správě toho zázraku Páně na Svadbu včiněných: Dále vychází S. Evangelium, k rozjímání Slova Božího, předloží se v Archefili:

O Svadbených veselích / a o podařilem skrze ně vstav Manželství vstupování: Tři rozdílové kázání budou.

První: Proč se od starodávna až posavád Svadbení Veselí činí výzvají / a lidé počestní od nových Manželův na ně zváni bývají?

Druhý: Proč gest se Syn Boží Pán Krystus / gsa na Světě v Těle Lidstva / na Svadbu dáti zváni / ano s Matkou, v s věčlných svými na ni přijti ráci?

Třetí: Osoby v stav Manželství, pořádné skrze Svadbení veselí vstupovati aumysl magistr / aby se jim Manželství siceagně podařilo / s takým rozwážlivým Saudem to vzhně přede bráti magistr?

I.

Prvnímu / Zde gest ten ohýcug téměř od počátku Světa býval / Z dosvědčugi toho na skrze Pisma S. a hodnotěrné naříz Křekew. ní tak v Světské Hystorye: A to z příčin těchto tří:

¶ Prvníj / Pro dobrav obecní svědomost, poctivého a pořádnuho, těch dvou Osob / které Svadbení veseli, téměř hoscem k tomu zvánnym, čini / Křesťanským spisobem v Manželstvo Bohem nařízené spolu se sjit / a potom pořádné spolubýdlení. Neb poněvadž se v Křesťanstvu to řecko má rádné / zjevovac / světle / posvědomí / wedle samého Slova Božího, a všechno geho díjet: Tehdy gisí v Manželství spogeni / které gest nezadní částka rádu Křesťanského / a Svadbo obyčeje / také v Těle genitvi Svatej Křekwe s Pánem Krystem spogeni: Ano pro vsetření onoho Manželství, od Pána opakovancho pověděn: V všech dvou u veb tří Svědků státi má každě Slovo. Zde je mnich dykrát od lidí proti Manželům / a zvláště gegich dískám / povstavagi vtrháni a nárfowé / kteríž se svědeccevím o pořádném v Manželství Dísek sploženi / Hostini k Svadbenímu veseli na onen čas pozvanych porážegui. Za tau příčinu gisí Lában a Batuel / Bratři Panny Rebely / synzgi Jakovi, Synu Abrahama, za Manželu dávali / Hosti k tomu pozvali / a hody Svadbení strogili. Tak v Lában vzdávage Decru

Cyrill. lib. 1.
Matt. 22.
Ephes. 5.
2. Cor. 12.
1. Timoth. 4.

Osoby se
vídají

I.
Pro vědomost
počádnu
nového Manželství.

I. Cor. 14.
Ephes. 5.
Deuter. 17.
Johann. 8.
Matt. 18.

Gen. 24. 19.
Jákovova
Svadba byla
po potes-
pe Světa
Lata 432.

všav

Jakobova
po potope
436.

Thobit 8. 9.

Od Swadby
Thobit
sahowys
Pannau Saz-
rou/az do té
Swadby w
Káni Galis
icyste bylo
Lct 7. 60.

Pohanske
Swadby.
Plutarchus in
vita Alexand.

před Matro-
zem Pána
Krystia. Lc-
ta 330.

Plin.lib.7.
cap. 4.

II.
A poctivo-
sti v novém
Manželství.

Iudicum 14.
Po potope
11. 44. Lct 12
od Swadby
matku.
1800.

před Matro-
zem Páne.
1170.

Matth. 2. 2.

Exodi 18.

Matth. 9.
Luče 7. 10.
14. 19.

svau za Jakoba/ velmi mnoho přátele na hody pozval/ a slavné Svadby
dební weseli včivili/ naž Přesna Š. svědci. Tak y Raquel stroge Swadbu
bu Pannę Sári Dceři své/za Mladého Thobiaše oddané/ všech svých
Prátele y Sauseditu pozval / A sam Angel Raffael sel zvat Gabale
pejtele, do Rages Města Neděsteho. Ato n dnes huj Etangelium těž svou
děj o těch nových Manželisch/ je činice Swadebus weseli podlé své moje
nosti/mnoho vzácných hosti/az y Pána Krystia s Matkou/ a s Vicedlu-
nský geho/ na ně pozvali. Zehdyt se to n posawád při Videch chvalitecké
děge. Neb strže Swadby/ netoliko gini těch divau Manželstvím spo-
gených, porádného gich spolu bydlení povědomij: Ale také n sami ti no-
vij Manželé w nesláště příhodě/ bud chudobn/ neb gineho Kríže/
potěšení z toho nabívagi/ rozpoimnagice se na své porádné od Pána
Boha spogenij/ atak odtud n diktárně naděge o pomoc Božské nabív-
agi. Z té příčiny ani Pohané tajně/ bez činění Swadebního weseli/w
Manželstvo nevstupovali. Čízeme je Alexander Veliký/ Král Maté-
donský, a Perský/zeně se/a Pannu Satyru/Darya Krále Perského Dce-
ru za Manželku sobě pognage / IX. Tisíc hosti na své Swadbe měl/
z nichž každému pro památku zlatý kofšl daroval. V Kříznamu ob-
zvláštní právo na to vyhýběno bylo/ aby žádný tajně bez Swadby
w Manželstvo nevcházel/ naž Čízeme/ že za Konfesioň Publij Lycinij
a Caij Cassij, Swadba znamenitá w Křízme byla/ na níž se Nevesta/
Panna krásná/ dcera Kassiova/závraceně w pachole proměnila. Atak
w Manželstva strže Swadby vstupování pro wědomost Lidem se
děge: wssak každý wedle své možnosti Swadebus weseli strogi má: Abi
w tom sobě matné Chvály nechledal/ neb fškodn/nauze/ a dluhuto nena-
dělal/podlé oněch Krymův:

Sejli na Swadbu načládáš/

W jic než potřeba strogit dás/

T Druhé/ Pro potřívost těch Nových Manželům / a ozdobu Svá-
du, a Veseli gich Swadebního. Neb jako Swadby Bohem zbráneny a
a zapovědní negsau: Tak se neywic hostmi vzácnými ozdobu gij. Na-
ko teď tato Swadba přítomnosti Syna Božího / nevzácnýho
hostě/tak se ozdobila/ že po všem Světě hned od toho času/ teď gij 1560.
Let/ slavnau pověst má. Čízeme také: Když se onen silný Samson
ženil/ že kumčešti hosti, na geho Swadbe samých Služebníkův kol-
ní slžbě, X X X. Mladenců narženo bylo/a to wesse pro ozdobu, Onen
Král (kteréhož Pán Krystus připomíná) čině Swadbu Synu svému/
pozval na ni velmi mnohých: kterž když nepríslí/ za znamenjau potu-
pu/ lehkost/ a posiněch, sobě y Synu svému ženichowi to býti počládal:
Neb se tím n přátelská vlivná příwětivost prokazuje/ když se gedni
druhých nessitie/ s Vážnou Boží s nimi hodugij. Kako také Monziss
s svými pomocníky/ Staršími Lidu Zrahelského/ Jetro Echána jvě-
ho slavně ctí. Minozn také Pána Krystea Jeice/ ozdobu w pochva-
ln zna-

bužnámenecau z toho magii: Yatž je od Ewangelistu připomíná. Mláteho gedenkaždý/cím koli může/Bližnímu svému slaužiti/a v tom se dáti povolné nacházeti.

¶ Z třetí příčiny Swadby bývají pro Čest a Slávu Boží / stejně při různých shromážděních, od lidu všacného, všacné dřti magi. Neb chce Pán Bůh v každých shromážděních čten být. A protož se říká: Hodují s Vážnou Boží. A Apostol S. Pavel tak o tom píše a vči: Všedko což koli činíte / v slovu neb v skutku / činíte to v jménu Pána našeho Ježišse Kryšta / dělujice Bohu Otci strze něho: Kož se v při Swadbách děje. Předně: Slova Božího, při potvrzování nových Manželův od kněze mluveného / poslaucháním/a rozmánáním: Přitom hned: Modlitbami na Pánu Bohu novým Manželům všech dobreho/ Čestí/ Zdraví/ Požehnání/ a ve všem/ na Dusy/ na Čele/ v živnosti rozmožení/ žádání. Nežž tím: O Pánu Bohu, a o jeho dříjich společným rozmluváním/ bez rauhání/ vtrhání/ a jména Božího na dárno bráni: Poněvadž z každého marného slova v den Sau- dův počet se vydati má. Magi tehdy Hostě Swadební na to pamatovali/ co S. Pavel dři: Mrzkost/ bláznowé mluwení/ ani sprymky a oplužlosti nebudě jmenovány mezi vám: kteréžto věci k nimž neprináleží: Alle raděgi diskurz línění. Čtvrté: Pánu Bohu/ za společné vzdoroví se shledání/ dělování: Neb tak Apostol vči: Neopigente se Vinem/v němž gest sinilstvo: Alle naplnění budete Duchem S. mluvíce sami sobě v Zámljicha v chwálách / a v Psničkách duchovních spi- vajice/ a chwálu vzdávajste v Srdcích svých Pánů: dělujice vzdychy/ když je všech věc/ ve jméně Pána našeho Ježiša Krysta Bohu a Otci. Naposledy: Náležité poctivosti gedni k druhým dokazováním/ yaž vči: Apostol: Čti se vespolek předcházenye. A sám Pán Krystus poraučí/ na Swadbách se nevyvysísovati/ na přední místo se nedrati: Alle vyssišsim poctivosti činíti. Kož hle, když Hostě na Swadbách činili/ behvaliby Swadby s bázni Boží: Alle mym se vje s Čertem děgij. Neb se lidé domněvají/ že se na Swadby tolíko pro gídlo/ přesuzování/ ožirání/ Zance/ Swadby/ Bitvy/ zwau: Kož mnohém vje k potupe Boha/ v Zé- nicha a Newěstě/ nežli k yaké ozdobě bývá. Není tehdy dít/ že se mnohým Manželstvím nedáří: Neb ge Pán Bůh / pro ty hrůzy na Swadbách gegich páchané/ vosseliňahým nesštěstím pokutuje: Čehož obávage se onen slavné paměti hodný Kýsař Hindrich/ toho jména třetí/ pogimáge sobě Četa Páně 1040. za Manželku Ančku/ Knížete Aquitansteho deceru/ při své slavné Swadbe tak se zachoval: že gest všem Trubacím/ Střípácím/ Bubenikům/ a Rytířským/ kteří byly/ Kratochvíle/ Divadla/ a jiné bláznowé Smijšení strogili/ oděvora až Města Ingelheimu/ kdež Swadba držána byla/ odgiti/ A na to mísio chudé lidí si volati/ a gím tak mnoho Peněz/ Pokrmivo/ Napogutu/

¶ 111:
¶ Čest a Slá-
vě Boží.

Coloss. 3.

¶ Na Swad-
bách Boží
Čest a Slá-
vě čím je dě-
lo/ a mā dře-
n?

Matthew 12.

Ephes. 5.

Ibidem.

Roman. 13.
Lucas 14.
Philip. 2.

Swadba Čv-
sace Gindri-
cha třetího/
Léta Pavé
104.
Aby: Buch:
Flag: & Cal:
Boem. His:
fol: 185.

Aknes Silvi-
us Chron. Bo-
em.
Království
z Moravy
do Čech pře-
němeno. Lé-
ta 1026.

což by na vnu vyhnanie vydati bylo mēlo / rozdati roztazal. Kterehožio
Císaře Syn Šindřich / také Císař toho jména Čestmír / potom Bratislavská kniže Čestmír / pro jeho Statečnost / a Vlastné / Hradisté / plamé
Čínský / a Služby Císaři v Čechách prokazované / prvním Králem Če-
ským včinil / a Království z Moravy do Čech / Ecce Pánem o 86. přene-
stí dovolil Moravskou pak zemi za Margrabství vyhlásyl / a Koru-
ně České na světne časy připogil. A tak hle, ty gau příjemny / pro které se
Svadbní weseli cínskagis.

II.

Skuhý rozdil tohoto Kazaní oznámi / Proč by se Pán Kristus na
Svadbu dátí zváti / y také gi příjemny býti ráčil ? Zdálaby se za-
gíste mnohým : Zvláště od Ecweta k Rzecholným rádum odla-
čeným / ba y některým obecním, (kterij s Kazateli nerádi obcugi) je bylo
on Synem Božím světým / Messyášsem pravým / Nejsírem Nebeškým /
Vidchym Lidu k spasení nejsvětějším / Knězem neynábožným / A svět
mež Lidi vubec chodil / y na Svadbu gste se nesítíl : ta svět na Pána
nenaležitá. Takž obyčejně ríkávagis :

Mnich při Páterech v Kláštere / Ma w pologi posediti /
Knes doma w Knihách na Fale : Po Svadbách se netaulati.

Vysak Pán Kristus / jako gest žádným Rzecholným. ani Poloh-
ćem nebyl : Tak fu příkladu Poslání Slova Božího, a Kazatelum / Lu-
di se sstjiti / a poimessile w lauc ležeti nechicel : Tybrž ja žván / na Svad-
bu sel / ne pro gidlo a pits / ale proto :

Tředně / Abi tui swau vprjmnau vlidnost ke vssem lidem proká-
jal : Neb kdybý se byl lidí sstjil / tchdybý Přeclém lidstvym / nadto pak
Spasitelem nebyl. Ale poněvadž gest o Messyášovi skrze Moravské
bylo Prorováno: Že měl z prostředu lidstva / jako gini lidem podo-
bný Člověk / podle Ecela pogsti / a mež lidmi bydleti : Ano takž Janáš
prorokoval / Máslo a Stred gssi / To gest / počmútu a nápogutu lid-
stvých pozívatí : Protož gest Pán také chtěl wedle těch Prorocim /
živ býti / a lidí se nesítiti : Tybrž netoliko na tuto Svadbu / ale y
několikrát od Farzejův k Obědu dátí se zváti / y povolně se naglti : Tak
aby bez božnosti mnohých lidí žádné světlušov neměla / budto že ho ne-
znali / neviděli / bud že s nimi mluvici / a k námu přistaupici nesměli. A tak
hle vssem se dobr otivě / vlidně / přisvětivě / a ochotně všazal. Ano jako
sebe samého každému , se vssemi svými z Nebe přinesenými dobrodinými
dával / Tak S. Matthaus vypisuje : A z té příjemně sám Pán v Sva-
tého Jana pověděl : Bých byl nepríssel / a gini nemluvil / hřischubý ne-
měli : Ale gížnynj nemagij žádné světlušov z hřischu svého. Poněvadž
tehdy Kristus y k nám svým světým , geseté až posavád tak přisvětivě /
dobrotivě / a ochotně přichází / zvláště w služebnosti Církewi / skrze své
Slovo a Svatosti / Nás také, ačkoli mizerních / bídňich / a hříšních se
nesítiti :

Pán Kristus
dal se na
Svadbu
pozvat.

I. pro dokáza-
ní vprjmné
vlidnosti.

Deutor. 18.

Elaiz 7.

Lucr. 7. 14.

Matthai 11.
Iohan. 15.

nesetis: Snazmež se k tomu (o nejmilejší) abychom ho / Předně, je de-
čnau všechností přijmali / a poctau na geho velebnosti nálezitau ctili.
Také přikladem geho přesvětlosti a vlastnosti ke všemu lidem prokazo-
vali/a ne jako křesťanů sami doma kvákali/ neb jako pokautné noční
Sovin ve tmě/a. Nedvědové w svém brlohu se tagili/saintnosti/pau-
stevnicem/yallowými posty/zjzni/tvrdým lžháním se morili/a oděvy
byly dili; Ale s lidmi lidství/wšak pobožné/kazdy wedle svého povola-
ní živo byli: Neb to proti Bohu není.

Ioannis 14.
Math. xi 18.
Vaučen.

¶ Druhé / Aby tím Osobu svau pronesl/Rdo a co gest. Zva-
li ho ovšem Člověka / wedle spůsobu Čelestenského sobě známeho: Ale
co kdo ten Člověk byl / toho gessě neznali: Neb tato Svadba byla
prvního Roku / hned při začátku zgewování se Pána Kryšta w Au-
rädu svém Meshhásském / brzo po Křtu geho / takž Epiphanius pí-
še Čidcátého Léta věku Páně / a Sesítého dne Měsíce Ledna: Které-
hožto času/gessě Pán Kryštus lidem w své moci znám nebyl. Protož
se při takovém mnohých poctivých lidí na veseli Svadební shromáž-
dění zgewit chýl / takž v Evangelista dokládá: Ten včinil Pán
Gejss počátek dílu w Káni Kalilevské: a zgewil Slá-
vu svau: totížto Osobu svau slavně mocnau/že gest netoliko Člo-
věkem/ale v pravém Bohem/Pánem Nebe v Země/mage wsecká svou-
čen w moch své / tak že z nich/w nich/ a s nimi může činiti/ a ge měnitci/
ak a kdy chce: Z čehož gen Vědlnic za takového poznali / a že gest on
ten Meshháss/Spasitel Světa/w Pissim S. zaslíbený/vtěrili. Tím
hle Pán Slávu Osobu své profázal / včiniv to / čeho gsau nikdá wssi-
čení lidé včiniti nemohli: Neb Pisma S. o tom mlčí/Aby kdy kdo od po-
čátku Světa/bud z Patriarchůw, neb z Prorokůw / podobný díl vči-
nil. Čte ne ovšem: Kterak Mojsíss vivedssi lid Izrahelský/z Egypťa
přes Horé červené přewedený / na pausť do Audoli Marath / horě
wody, vložením do nich dřeva od Boha sobě vřazanýho, osladil: Těž
Elizeus wody zlé w Gerycho/wšypaw do Studnice Soli opravil. A
podruhé po krm horék (w čas dráhoty a hladu) Prorokum z lesní byliny
navarený/přinýšw w to mausk/chutný a gedlý včinil. A však ony-
no včen proti tomuto říknu Krystowu nic nebyli: Neb gsau Mojsíss
a Elizeus tolíko nápoj a po krm opravili: A ne z gedneho stvorení Bo-
žího dobrého lepší/anobrž gine včinili/Yako ted Pán Kryštus / neosla-
dil/a neopravil/ale Vino pauhē/a wehborně dobré/z přirozené wo-
dy/bezevšech prostředkův včinil/řka: Naplníte Staudwe Wo-
dau: a naliwente/a neste vrchnímu správci Svadby.
Vnesli. A když okusyl vrchní správce svatby Woduy w
vino včiněné/ a ne wěděl odkázwadby bylo: ale služebnici

11.
Pro vryge-
wem Čidby
swi / co, " "
čidby byl.
Epiphanius.

Exodi 15.

4. Reg. 2. 8. 4.

wěděli/sterží wažili wodu) povolal Ženicha/a řek mu:
Každý Člověk nejprvě dobré Vino dává/a když by
podnapili se/tehdy to které horsí gest: Ty gsy pak zacho-
val dobré Vino až posawad. ¶ Hle, ne chwálil Wody/ne
výborné vino. Čehož žadný z lidí nildá včiní/a Svůrčení Boží-
ho proměňovati nemohl/a nemůže/krom toliko sám Bůh. A tak se Kristus
na té Svadbě Svatém Božím/a pravým Bohem/Pánem Nebe-
ně Země/všechno svůrčení/w své slavné Osobě, býtí prokázal.

Klavcem.

¶ I.
Pro schwäle
m Stawu
Manželské-
ho.
Křízové w
manželském.

I.
Fuſeb: lib: 3.
Capit. 29.
Nicolaitz.
Gnostiči.
Taciāni.
Encratitza.

I. Timoth. 4.

2.
Genesis 3.

Eccles. 25.

¶ Třetí/Aby Stavu Manželského/yaložto svého narizení po-
tvardil/a za schválený h libezený Pánu Bohu/nelikto ošvédci/alet h D-
chránčím geho býti se prokázal. Trpí zagisté a trpěti musí ten slechetní
Manželský Stav w Světě mnohé příkorí. Nako předně/od Břha-
číu Sečárských/pod zášterau Náboženství Manželstvo tupých.
Veyvali zagisté Nicolaitz, a Gnostiči, tak řečené Sekty/sterž manželský
společně vesměs měli/gichž podnes následugi Novovětency. Za těmi
porostali Taciani a Encratitza giné Sekty/sterž chřegice nad ony za lepší
a svatéggii držány býti/Svadby tupili/ano Manželstvo/být nepo-
řádučgissi bylo/že se nic od Chrystologisva neděli/v čením svým lebčili:
Quos hodie Monachi, & Sacrificuli imitantur, qui eti coniugium sim-
pliciter non damnant, illud tamen carnis immundiciem vocant, & Cœ-
libatum suum ita extollunt, ut Christianam perfectionem magna ex par-
te in illo collocent, & à sacrorum administratione omnes Coniugatos
arceant: Snimž se w tom nadje h Bratr̄i gednoth Boleslavské stro-
vnávagi/sterž nad Manželstvím svých Kněží/a své Chrystie Správ-
ciu/žádného zálibení nema aj. Onichžto všech /sdukoli takového
smyslu gsau, zdávna Duch Boží mluvil/předpovídaje že některí po-
pladaci s Diábelským včením/Manželstva, a některých polrůstu vži-
vati zbraňujicce/do Chrystie přigjeti magis. Gesto Pán nás
všem takovým/Manželstvo zbraňujicym/svau přítomnosti na
Svadbě Elam zacpává/Manželstvo schwaluge, a svrzuge/su potě-
šení všem poctivým Manželům/budto rádu světského/neb duchow-
ního/sterž w Světě o to Autržký snášeti musegi. Druhé/od domá-
cích Křížůw/sterž w Skole téhož Manželství hřbetu lidské shenbagi.
A pochazegj nadje z nedostatku w živnosti: Nakož tu kládbu Pán Bůh
na první Rodice nášse vvedl/aby sobě Chleba w potu Čváři svých
dobenyvali. A tuto na této Svadbě hned se také nedostatek nášel/že
image tak výátné hosti/Vina se nedostávalo. Něco pak řeče nemoc
Manžela/Manželk/neb Dítka: dízagisté k každé Manželce Pán Bůh:
Počinání h rozenj tivá budou w bolesti. Item/něco z nepodařilho
Manželstva/yako gsau: Svárové/nesvornosti/a zlost ženství/až(hat)
Chrach pravij) někdybý bylo voliti raděgi se Čwem a s Drakem na

Pausi

paussti bndleti/nežli w Domě při zlosu Ženské seděti: Čzemuz Thobiášu
 v Jobu pěstladi na svědčingu : tak je gest dobré onen Pohanský Poeta
 pověděl: — Dos sunt vxoria lites, to gest: Manželes weno gsaū swároivé
 arůznicē. Však proti tém rossem Křížum Pán Krystus gest horosvý
 spomocný/ Čestitel/ živnosti Daritel/ bolesti Lekar/ swáru spokogitel/
 budauli ho gen Manželé modlitbami, a pilnosti Slova geho , k sobě
 chisti zwati: Neb se gím , netoliko svau na této Swadbe přicomnosti,
 potěšenjm/pomochj/a Darem, z wody Wino včinw/w tom zamlauvá/
 alt h ginjmi nescislnými sliby zakazuge: obzwässně pak kdež sfrz Da-
 wida dí: Beati omnes qui ciment Dominum, &c. Čreti/ trpi ten Staw
 od Diábla nepřstele diwné aufladu/ překázky/ a záhuby/ o nischž Kni-
 ha Thobiášsova nemalo vypravouge: nako gsaū / Usluzování Man-
 želuš frze zlé Lidi, nástroge swé/ též při Díjtkách / Aho také ponauka-
 njm, a dohámenjm Manželuš k smilswu/ czeložstvu/y k morďum. Če-
 hez se nemalo stává/ slýchá/ y wida. Nako nápodobně/ a neb fu přiskla-
 du w Manželství onoho Albrechta Landkrabé Turynského / o němž
 Čtěme je měl Manželku/ Panij a Matronu počestnau/ Frydrycha dru-
 hého/ Chřáce Ržynského Oceru/ s níž dwa Syny/ Theodoricum à Fri-
 dericum splodiso/ potom pak na Lásku Manželstvu se zapomněw/wnuf-
 tsm Diábelstym/netoliko w Czeložstvo se vydal/ ale y Aufladu živo-
 tu gegjmu čuul/ na vvedsh přistým rozkazem Wodnáre/ ktery na Zámeč-
 geho Ženazensthy Wodu hnali/ aby gi zabil/ a zafopal. Což on Wodnáre
 až musseni včinil přespověděl: Však swé Panij liuugije/ Hoffmistru ge-
 gjmu w tom se odervěl. On pak gio tom oznámiti/ a z gegjho pekoge-
 wen z okna dolá spusuti a vyfikovati/ aby někam prý zaběhla/ ne-
 obměstěl: Což se y stalo, že gsauc spusťena/ tehdy až do Frankfurtu/
 a tam potom do Kláštera se dostala/ w němž po dwau Letech y vnučela:
 Však prve než i z pokope vyflla/ s svým milým Díjtkami se rozje-
 hnávaje/ Staršiu Synu Pacholátku/ vhrýzsh ho na kolene/ zna-
 menj včinila : z gehož pláctivého křiku ten Pán, Hoffmistr dveru gegj-
 ho/ znamenětě se vlekli/ a obávage se aby w tom sám Kniže do toho pokó-
 ge nepřissel/gi domlauvával: Ale ona s srdnatým pláčem řekla: Ach, mů-
 žessiz m na to mysliti/ abyh yá bez Srdečné bolesti/ a žalostivého pláče/
 od svých milých Dítek prý běžeti mohla: K tomu podobnij Auflado-
 wé/negednau se w Manželství stávagli: Však Pán Krystus proti to-
 mu při pobožných Manželích gest Ochránce/ vyseliyahá Diábelství ne-
 ginač zahánege/než yako gest ge od Thobiáše a Čáry/ pobožných Man-
 želuš/zahinal. Když toliko Manželé to činí/ co S. Jakub radí: Budte
 poddání Bohu/ a odpirente Diáblu/y vteřet od wás: přiblížte se k Bo-
 hu/ a přiblížte se k wám.

Giné Kážaní

III. Od tuto může být.

M i

Kře-

Quidius.

potěšení
Manželům.

Psal. 117.

3.

Albrecht
Landkrabé
Tarynsky/
newětný
Manžel: zu
istoria T. H.
184.zapomeně-
ní Manžes-
lům.
Jacobi 4.

w manželsku
wj wstupos-
wati se měs
v rozmýšl.
ném čtyře
četí/
Eccles.33.37.

Třísto:

I.
Manželstvo
co gest:

Genesis 2.

I. Cor. 7.
Genet. 2.
Math. 19

Simile.

S třetímu gř. Archtuli přistoupíme / s následujícím Šau-
dem lidé w Manželstvo wstupovati měli? Neb co se nekvaňte/
svážně / s dobrým rozmyslem / Šaudem / a Raddau děje / to se w-
dycky spíše daří / wedle téci Šyracha / genž dř: Dřívě než co začneš /
swyptan se / a prve než co předse wezmeš, porad se. Neb kdo něco nové-
ho předse bere / z toho čtvrtého gedno pogjti musí / že ssebou nebo dobré
nebo zlé / Smrt, neb život přinese. Odkudž také to wžato: Quidquid
agis, prudenter agas, & respice finem: To gest: Cožfoli činss / čin oppa-
trně / a prohlíden f Konc: zvláště pak w Manželstvi / který když se ne-
podáří / o náč pěčalostné byvá. Stakowým tehdy Šaudem a rozmý-
slem má se w ně vstupovati / naž takž Regule ukazuje:

T Neprswé / zdráwě magi rozsaďti / Ko gest to Manželstvo: Čo-
tžto: že gest počádne, nerozdílné / dwau Osob / gedne Mužské / a druhé
Ženské / nerozvázaným swazkem / w společné Žhovarysské bydleni / spolu
spogenj / f nevyhýsšsimu mimo wsecka gina Žhovaryssiva, potčseni /
samým Bohem narizené: Abij se tuž Lidstvě pokoleni zachovávalo / roz-
možovalo / a Chlipnostem Žhovadským / Bohem zapovědeným / w Ge-
stu wcházel: kteréž Žhovaryssivo, mezn těmi dwěma Osobami, jád-
nými spisobn rozlučovati se nemá / až z vůle sameho Boha (naž riká-
me) Mlodykau a Lopatau / totž / Smrti. Nakož o tom Duch S. svě-
či. A Syn Boží to opakuje / řka: Když Pán Bůh stvořil Lidi / Muže
a Ženu včinil gest ge / A řekl: Protoč opusii Člowěk Dece a Šatku / a bu-
de se přidřžení Manželký svě: y budau dwa w gednom Těle: a tak giž ne-
gsau dwa / ale gedno Tělo. A protož co gest Bůh spogil / toho Člowěk
nerozlučug. Ačkoli gest pak Řízyss Židum dopaussítel Manželký Živ-
sem zapuzen propaussíteti / Kož gest včinil pro tvrdost srdce gich / odkudž
hrozný nerádové pocházel / tak je sobě židé žen nic nevázili / ani aby ta-
ké zmrtvých wstáti / a do Nebe f spasení přistí měly / o nich nesmíchali-
li. Ale nakoby gen pro Muže stvořen byly / tak se domnívali. Žem: Němeli Štianželstva za své Švatavu / ale toliko ge za náležný Žarmariení
počládali / swobodu magie kaupiti / a zase kdyby chtěti odbyti. Negináč
než nako Šedlák, kaupje Koně / nejmíslího do Smrti hovati / ale pomě-
gje ho, když mu se nelibj, zase odbyti. Žakowým hle nevpřímným Alum-
slem Židé Ženy sobě pogimali / aby gi z malé nějaké příčinky / pro ledacos /
a někdy třebas swadě se s ni/misto bitj a vpráni / hned zase lisskem zapuzen
odbyval. Však Pán dokládá / že spočátku Švěta tak nebylo: Protož
sdobylkoli propustil Manželu svau / leč pro Šmilstvo / a gina pogal / že
Kyzoloži: a kdo propusťenau pogme / že y ten Kyzoloži. Z čehož každý
rozuměti muže / že w Manželstvi žádného není rozlaučení: Neb gest to
Pán w své Chríki gisau záporovědi ... pravil / a Ženěn / třž Wdávaní /
že neodbytnau kaupi až do Smrti položil. Sluší se tehdy na to prve
Osobám Šwadebnym rozmýsliti / chtěliš by, a neb mohliš by w tom Žho-

warh.

waryssivj oba spolu do smrti se trvadati/ aby oženje neb vodajic se bez toho rozhauení svapně / toho potom nepokali. Muž / tressic se mu zlá netresniá žena/ s tau neodbytnau kaups aby sobě nepostyskoval. Což se y při mnohých hned brzo po Swadbe stává: On sobě winssuge / ženě pat své prege aby diwotau Husí byla/a nělam k velesu prý na More zatečela/ a větne se domu nerovacela. Žena žas / aby Muž Wlsem byl/ a nělam do Lestu zabechna / w Zenatech k zabiti příssel. Také se potom Ghodcorovský tanec žacjná/ až sobě takovii newoli wice spolu být. Neb tu smich/kibání / se dýčko / holeček přestává: A žvědi takovii počem plati když hore postříhagis/ a když Muž sobě raděgi wols na paussti se Lwý a s Drahy bydleti/nežli s žlau netresnau ženau často se trapiti: zabit být/ wssak dluho nemějti. A žena dobrá wols raděgi w Blatě se káleti/ neb Swinstké Chlévny polízeti/ než s nicemným/Díralým / Hanebným Hrácem / Mrháčem / Lotrem / U. živnost věsti. Ach, tot gest gisťe Díster: nebožat k qsaú kdo se w něm anulí/ U. Vssak množí sami winnij qsaú/ Proč tohov w čas nerozváži a nerozsaudi / privé než ten swazek Manželský na se vzezmanu.

Druhé / máss: přive m. wssacký těžlosti / Etteré Starv Manželský w sobě nese/ rozsaudit: Chcesli ge potom dobrau myslí snášeti: Abi potomně qsa gimi oblišen/ nežlorecil a neřskal (yakž množí řeřivagis) Sam mi se Čert posvítit oženiti / neb vodáti. Že pal Starv Manželský mnohě těžlosti w sobě nese: Toho nevoliko tento nedostatek Wina na této Swadbe dosvědčuje / ale nastrze wssacka písma / a obzvláštně wssedni žlusseni/ yakž se něcto toho qiz věnss doklo: Že Kříž, wé pocházegi nadše od Vrhacůw / něcto z domácnho Hospodárství nehwje pak z Diábelských Alikladuw / kteréž se pobožným Manželum vstavěně strogi. A co pak nadto bývá právě starosti/ a ffressuníku/ když mnohý qsa ohydnut nicennau ženau/ jako Job. Giny osypán psotau/ co Thobias. Giny nepodarilými Dětmi zarmucován/ jako Kněz Heli. Giny Smrti Manželet/ jako Jakob své neymileňsi Rachel. Ginijs Nářky/ jako Buzanna Joachymowa: a ginijs giny mi a giny mi těžlosimi/ mášeti ge muségice: takowí právě skoro žádných Föelix w svém Donatu nemjwagis/ podlé toho příslowí:

Cím dám swatégsi/ Cím vité milenyssi/
Dívá kříž věnssi : Tim-meila častěgsi.

Tak je ne nadarmo Theologově práv: Coniugium humanæ vitæ, diuinam Academiam esse: To gest/ Že Manželstwo životu lidstvho gest právě hlasovní Škola Božia. A onen Socrates, mage ženu přiljss žlau/ Xantippe řečenau, ríkával: Včim se doma w Manželství / jakých mě živ být na trhu mezi lidmi. Item: Pythagoras, a Franciscus Petrarcha práv: Kdo nemj, neb newi co gest to trpěti / pogmi sobě ženu: ta tě hned toniu nauči: Neb žádný není trpělivosti lepší Mistr, jakož žena. A

Eccles. 25.

11.
Těžlosti
Manželský
wim obsažené.Genesis 3.
Eccles. 4.
1. Petri 3.Iob.
Thobias.
Heli.
Iacob.
Susanna.Manželstwo
gest Škola
Božia.
Socrates.
Xantippe.
Pythagoras.
Franciscus
Petrar.

,, valz tuz Mludrec dí: V té škole musí se včítí trpěti/ slaužiti/wězněm by-
 ,,, ti/prátele sobě tratiti/samé Ženě se libiti/swau wuli gi k wuli opowren/
 ,,, we dne w noch se starati/co/tehdáž/a s těmi toliko gisti/pjci/mluwiti/we-
 ,,, sel a dobré byti/co/kdy/a s kym Pani Žena chce/ Čezech ti kteri w Man-
 ,,, želství neysau, neznagi: Odruž gest přislovi: Že ten welj Ženu bsi/kdo
 ,,, gi nemá. To hle prvé rozsaudeti gest potřebi: Neb potom / když něco je-
 ,,, ho w Manželství za obogek leze/ spomena že s to prvé sobě rozgimál/a o
 ,,, tom dobré wěděl / potěšiš se: Ale kdeč toho rozsauzenj nebytva / tu ani
 ,,, zdárne Manželstwo byti nemůže: Nýbrž častě procházky do Zahradn La-
 ,,, nice / a z té do toshy Pranice / až sotva po Letech Pěti neb Šestu na pra-
 ,,, swau cestu tressugí / a do sítě vlastní Stádnice se našvracugi: mezi tim
 ,,, pak blaudjce / wždycky na nessicestí/ a zlých lidí vdelání, s časym placem
 ,,, narijskávagij.

III.
Ctností při
Osobě, k po-
dačnému
Manželství
potřebné.

¶ Třetí/ máss rozsaudití Osobu/ ne od frášy žewnitřni/ ale od etno-
 sti/ mohliby potom při nii / y s ní w Manželství Dusy swau zachowa-
 ti/ a živnost Světa provozovati. Neb se toho mnoho stává/ Že w
 Manželství gedna Osoba pro druhau, neb strze druhau/ dusy swau/a
 wěcné spasenj / y živnost časnau stracuge/k nauzy/Psotě/Zěbrotě/y k ja-
 raceni přicházyn. Slussi se w tom tehdy na pěci místi/ a při osobě/ kterou
 checess a Alumytl máss k Manželství pogjiti / myto tři fisy rozsuzovati/ a
 v sebe posvazovati/ totíž:

Poctivý rod/ výchowání/ a Ctnosti/

Náboženství/ gednomyslnosti/

Vmění k Hospodářství a k Hospodynští.

Ko se tehdy toho kusu přednjho dotýče: V pravdě ne ozdobha
 frášy žewnitřni/ ale etnosti / obyčeju/ y z hahich Rodicův posel neb
 possla/ a w hahé Čeledi výchowána neb výchowán gest / slussi sseřiti:
 Náemž mnohém wje záleží než na Slicné větečnosti Mladence/ neb
 fráše a ozdobě Žensté/ wedle řecí Salomonowý:

Falešná Milost/ a marná Krásagest: Kdo nesetí dobrych Mrawůw Blázen gest.

A Syrach dí: Nedey se klamati kráše gegi/ aniž gi proto žádah: Po-
 učivadž na fráše a pěknosti málo zenykáss: Neb milugešli Ženu pro samau
 frásu/ tudíž gi w nenávisti místi budess: Malt pak milowání Manželky s
 frášau minauti / bláznivěs se oženil. K čemuž Frantisek Petrarcha do-
 fládá: Yako ten kdo na Yabloni lastav gsa pro Květ / a ne pro Yabila/
 Blázen gest: Tak kdo Ženu pro pěknost oblyčege/ a ne pro stud/ neb etno-
 sti miluge. Neb yako květ spadá / tak Ženstá krása malau nemochy hyne.
 Ač se tuto neminij tak/ aby sobě kdo z Alumysla ſkaredau Markoltku po-
 gisti / a pěknymi pohrdati měl: Neb Čezech o mihch S. Patriarchiich/
 že gsau také pěkné Ženy měli: yako byli: Sára/ Rebeka, Ráchel/ Lia/ Jir-
 dyt/ u. Alle že ne wsecko na fráše záleží/ když k tomu ginyh Ctnosti není:
 yako těchto: Ut sit, Pia, Prudens, Pudica, Pulchra: to gest: Abn byla Po-

Proverb. 31.
Eccles. 25.

Francis. Pe-
trar.
Similia.

bojná/

bojná/Opatrná/ Sydliwá/ Pěkná. K čemuž když přistaupí Peculiosa,
to geste Hospodněská/ nad tu nemůže lepší být. Čakové Činosti sepsal
Iohannes Lotichius, pod těmito Versis/ osobám tém/ kteréž se ženici
magis/ k spomínání suadnějšímu / řka:

Iohannes Lo-
tichius.

Ricau Pannu chces pogeti/ Na tomby mož snad přestati/
Těchto pět Čiností má mít/ A sobě vše ne žádat:
Aby byla dobrá / Pěkná/ Válci je též hledi svého/
K tomu Sydliwá/ Pobožná: Máss s ní dosi všeho dobrého.

Panenské
Činosti.

Ale nyní na ty Činosti/ ano u na Pěknost/málo lidé hledí/ než to.
lito na Penze/ na dům a zboží. Netreba innoho o pěknosti mluviti; zda-
liž nevidáme/ že Baby Chromé/ Bezzubé, živastale/ Shrbené/ Hluché/
Slepé/ Sedivé/ napoly shnilé/ daleko napřed před Pannami magis/
Zaženepěknější Mladenc ženčí/ v pěkných Panen/před siní dodu-
chými Starci/ když zboží a Penze magis: Tolež Wdawaním nekrá-
snější Děvčeky/ když gsaú chladissi než Baby/ žadni být musegi? W za-
pomenutí giz přeslo ono staré přeslovi:

Kdo se pro katek Wdawa neb žení/ ten geste každý hoden oběství.

Uzremme je už dny Asyrským právem w Babyloně tak opatřeno by-
lo: Abi dorostlé Panny, každý rok gednau, spolu na Rathau; shromáž-
děné/a na dva haussu/ Pěkné žvlášt/ a Skaredé na druhé straně, roze-
delené stálly. Kdo se pak w Obey toho Roku chtel ženici/ ten se tam nagni-
dal: A chtěli geste sobě z hausu pěkných gednu pogeti/ musyl gi slaupti.
En pak Penze dávány byli w svěně po těch Chudších a Skaredších/
steré z druhého hausu Pogimán byli. Ach, zlební nynějších časů w
poctivých/ pobožných/ a pěkných Diwčíckách bylo: museliby se gisit do
kláštera dawaní: Neb když za ně Penze dal? Poněvadž při ženčí
každý gen Penz hledí. A protož/ jak se na krásu neohlídati/ takž slussi
wice Čiností než Krásy setříti. Druhá věc která při Osobě rozsuditi se
má/ geste Náboženství/ bylaliby w něm gednomyslnost. Neb když Manžele
negsou spolu gednusho Náboženství/ tělesným žádostem gednomyslně
slaužíce/při službě pak Boží a spasení svém rozeržití bývají: Ah což tu
Diabel mnoho zleho působi/ různice mezi nimi plodi / w dísečkách také
zau krew tudž dělá/ až u Religii spletené bývají. Neb z Srsí zlé
obležlé níkdá dobrý Kožich být nemůže: podle onoho přesloví/ Malí cor-
ui malum ouum. z Záprækta Kuré nebude. Ano u na to přichází/ že wždy
Diabel gednusho skrže druhého / a nejspíss Mluže skrže ženu swozuge/
podle onoho skutečného Versse:

Právo As-
syřského w-
dawaní Pas-
nen.
Cbl. Pag. 60.

Adam, Samlonem, David, Regem Salomonem, To geste:

Fœmina decepit: quis modo tutus erit?

Zena Adama/ Samsona/ Mnohé gine Krále swedla/
Davida/ u Salomona/ Toho dnes mnohá domedla.

wžabos-
ženství žen-
na Muže
spíss po so-
bě potahas-
ge.

O jak se toho nyní mnoho děje w mžších u vysších Starvých/
oj giz skoro u růdky Pán pojme sobě Manželku svého Náboženství:
Ba budíz toho Pánu Bohu žel/ a podivo se tomu každý Maudrý. Nak se
kdy, kdo ožení/ gesto bude dosi onaká/ svácná/ a v Světa Maudrá

Deuter. 7.

Genes. 24.

Genesis 28,
Thobit 7.

Iudicum 14.

3.

Genes. 2.

Eccles. 7.

Thobit 8.

Psalms. 127.

2. Thessal. 3.

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

Osoba: Však hned po smyslu své Zéně w Náboženství postaupi. Vyhlobý mnohém nálezitější Zéně k svému Náboženství přivést / nežli ji w tom dát se svoditi. O že se kdy za to Lidě nestydí / a Boha nebogij: snad neslychagice je to Pán Bůh přistne zapověděl, řka: Nebudeš povismati Ocerty Národův gňých: Ocerty tvoře také nedáss Synu gegich: Anž Ocerty gegich wezmeš Synu tvému: neboť svede Syna tvého aby ne následoval mne / ale raděgi aby slaužil Bohum Českym. Sňatau přisahau Abrahám zavázal Eleázara Šaffáre svého / aby Synu geho Jakovovi nebral Manželky než toho Náboženství hakeho gest on byl: Item: Václ Jaká se vel El Jakobovi z Domu Čábanova Manželku pogin: Angel mladého. Chobiáše nač do Raguelova domu k Sáre Panně dovedl: Ecž nač sau Kodicové Savskopové domlausvali: Zdalíž (preč) nejasau Zéně z Ocerty Bratří tých? Item: Václ Jaká s Rebekou / je Syn gegich Čauz Pohanských bezbožných Panen oženit se spomáj / srdečnau nad tím žalost měli: Zdalíž o tom otvarem neitem: Gloučítehdy na to pozor mít. Ereti / Při osobě má se sestřiti pomocí k živnosti: mohliby sobě pomáhati se živiti: Poněvadž to Čhowarysíto gest pro společnau pomoc w živnosti / vajž pijsmo Čivaté svedci. Mladeneč v měliby se živiti / Děvečka také v mělaliby Hospodynáři / tak aby: Práce Rukau svých svůj vlastní Chléb / Požehnáním Božským osolení, gissi mohli / tomu se hned z Mladí oboge Strany včeti magij: Václ Antygonus Král dal Ocetu swau včeti přistí. Augustus Čísař Ocerty své včeti Pláten ikáti / tak pravě: Kdyby se vzdaly / aby se vzdaly Mluži Věno / uctoliko na penězých / Alle také na všem včetne pomocí k živnosti, přinesly / a w chudobě čim se vživiti mohly. Nevi tehdy ditu / že mnohé Osceny, hned brzo po Swadbách, takměř Zébrati musegij / když gjan se dělati, ani čim živiti nenaucili: Čímž Kodicové nezvinnýsi byvagij.

¶ Čtvrté/ māss sobě rozsudici Lidi / S nimžby se o Manželstvo raditi / a potom y s čj raddau Swadbu strogiti měl / a měla. Poněvadž vajž myjs oznámeno / Duch Boží strze Švracha radí: Prvě než co začneš / svýpten a porad se. Tak aby Mladí Čekoslové, a mladé Blazníkы vajž Černí, bez raddy dobrých Prátel / k ženěni a vzdávání nepospíchal: a pokutu Božího toho zlého / kteréž se gináč změniti / totíž: Mluž Zéně / a Zéná Mluže, až do smrti odbyti nemůže / Swapnau zvýslnosti na hrdlo sobě nezavěšovali. Nacházivá se pak mnoho Rádcův / kterí k Zéněni a vzdávání radí: však množ gen aby Swadbu stropili / a potom se zasmáli. Protož raditi se magij: Předně s Pánem Bohem (vajž S. Pavel dí) Abý bylo ženěni a vzdávání w Pánu: Od toho Pána Rada se bere / a on se k takovým Swadbám od lidí zůstane / Milováním geho S. Slova / a Mlodlibami S. příkladem Eleázara Šaffáre Abrahámová / a Snaubce Panny Rebeky Jakovovi Pánu svému: Až n poctivým

Thobit 7.

2.
Od rodov
tak, a pěs
etd.

Tertullianus lib. 2.
a Vxorem.Ambrožius.
Orestes.
Hermione.

Iudicum 14.

3.
Od Lidij
pobožných.

Ecclesiast. 37.

Zájazd
Kázání.

ctivním k tomu myslí jvě obrácením / a pořádným gednáním / přisladem
Chobiášse mladého / který o Paňu Čáru s raddau a pomocí Rassaele
Agela gednal. Druhé Osoby gsaú Rodicové Ženicha a Nevesty / O-
tec Matka / k tomu Prátele přibuzují / Poručníci / Urchnost / a Ochráni-
ci: bez gegijchže vědomí a vůle ta věc nemá předsebrána být /
Wedle toho Božího Překážans: Eri Dece svého n Marku svau. A
Tertullianus vetustus Author ad Vxorem scribit: Quod in terris filii & fi-
liae, sine consensu Parentum, ricē & iure non possunt nubere: to gest / Zé-
na to mto Světě Synové a Dcery / bez svědomí vůle a raddy rodicův
svých / žádným spůsobem w pravé Manželstvo pořádnu vcházeni ne-
mohau. Et Ambrožius citans Euripidis versus in Andromache, cùm Ore-
stes, Filius Agamemnonis Regis, Hermione connubium peteret, o-
stendit hanc rem non ad suum, sed Patris arbitrium pertinere. To gest:
S. Ambrož svědec v Wershu Eurypida, Křeckého pocty přiswozu-
ge / o Dresovi Synu Krále Agamemnona / který gednaje o Manžel-
ství s Pannou Hermionou / to od ni za odpověd inel: Zí takové ged-
nání nemá být s ní / ale s Rodicí gegjiti. Zí Samson / ač svým sluh
byl / vysak o Manželstvo s Rodicí se radil / žádaje aby mu tu pogali /
kterau byl sobě oblibil. Třetí osoby gsaú k té raddě Lidé pobožnij / skusse-
nij / a povědomij / s nimž se tém kterij Rodicův nemagij, raditi slussij.
Gsaú pak w tom počtu nevpřednější Rodicové / Prátele / Poručníci /
Urchnost / a Chrkewij Spráwci vý dobroj sausedě / a sausedy. Od ta-
kotvých gisě / ti genž se ženici neb vdávati mui / raddu bráti magij / po-
dle one řecí Ducha Božího: Rad se s Lidmi Bohabonyjmi / o nichž
vysje k Slawu Páně zřenj magij / a ge milujij. A tak gest Regulek
Manželství pořádná / nošrým Manželům w temto Kázani Slawa
Božího předložená / w které gsmě společně rozgismali: O Swade-
bných weselijch / a o podařilem w Manželstvo wstupování. Prvajim
Archikolem se vkláhal příčinný Swadeb / a pozvání na ně Hosti: Zí se to
činij / Pro svědomiosi Lidstvu o Manželství těch osob / které weseli Swa-
dební magij. Potom pro poctivost těch nových Manželův. Až y pro
Ejest, a Slawu Božíj / která se při tom děje. Druhým Archikolem vklá-
zali se příčinný Kryštofův přítomnosti na Swadbě: Abi tudý svau ke-
vssan Lidem právě Mlesyášskau přisvětivau vlivnost prokázal: a Os-
obu svau / kdo / a co gest / pronosl: V Stanu Manželského povrdil /
a Ochránym geho se být prokázal. Třetím Roždělcem vklázala se Gest
z dárčemu Manželství. Předně: Abi Osoby ty pravé rozsuzovali swa-
zel Manželský: potom: Všecky těžkosti w Manželství. Za tim: Osoby / ne
od krály, neb penchy / Ale od Čmosti / Náboženský / a Povročy / živnosti /
aby sobě vyšvolovali. Naposledy: Abi rozsuzovali Lidi / s nimž by se
o to raditi měli: jakozto s Pánem Bohem / potom s Rodicí / a Pobožný-
mi Lidmi / kteře než raddy dodává Pán Ježišs Kryštus / všanovitel

Sw-

Neděle Druhá

Swadeb / Pomocný / Ochránce / a Dárcie Staru dlanzejsteho. Ře
mužto samému budí od nás Čest / Moc / Sláva / y Chýsarství včině
vydáváno / až na Věky Věkův / Amen.

Modlitba / buď Pisen / Yako:
Zvěstujem vám Radoš / Ū.

Semohách / Včiny,
Páne Bože pravý /
Maudrý / Milosrdný /
Oče nás laškavý /
Genž gsy w swém stvoření /
Na gisle Termín
Rozdělil Časy, Ony:
Ke rossemu příhodné /
k Práciem / k Gidlu / k Spasji /
y Manželstvo rádné /
Veselij Swadebníj,
By se mezy Lidmi /
Z twého nařzenj,
Dálo s Pozvanyimi.

K osvěcení cíneho
Bydlenj w Manželstwí /
Črkví oddaného
Dwau w to Thowarystwí /
Zénicha / Newěsy /
Gimžto k pečlivosti
Scházegi se Hostij.
A k twé Božíj Sláwe /
By srdcem y vstyi /
Každý w swé postavě,
Zachowal Čtností ty /
Kterej činil nás Pán,
W Kani Galilejské /
Gsa na Svatbu pozván.

R Bohu Otci wážnost /
Čest k novým Manželům /
Swau vpřísnou vlivnost
k Swadebním přátelům,
Zachowal y zgewill
Slávu Apostolům
Swau / když dílo Včinil.

W Nedostatku pitj,
Z pauhé Wody Wsno /
z Staudwí dal nosyti
Hostem / by siwzeno
Bylo tím Manželstwí /
Y potěšováno
W Kríži / w protivenskwi.

C Toho vděčnu být
Dey / Oče, proshýme /
Raddau spaliti
Rač nás / ač činjme
Wsse s Rozsudkem wážně /
W Slecheiné Manželstwí
Wcházyme rozhaffně.
Chudobu Manželstau
Day snásseti mísle /
W Pomocy Slávu swau
Zgewug každé chwile /
Kryste mezy námi /
W teber my wěřjme /
Smiluj se nad námi / Amen.

Neděle Třetíj po Třech
Králech.

Ewangelium S° Matth. w VIII. Kap.

Mjlost Boha Otce / slovem Pána Ježišse / srze dílo Ducha S°
rač nasse Těla y dusse vzdrawiti / Amen.

Dnuš

Sáro pominulých, v Křesťanství Náboženství, činila se Památe
ta Narodení v Těle Pána náscho Gejissi Krysta / v Božství večněho
zenho Božho/a v Člověčenství přerozeného Panny Marie Syna. O této
rémjo Pánu Gejissi/genu, y w něho smě my vracili/a w té výre o geho večném Bož-
ství/a pravém Mesopášském/ nesíslným Smědky a důvody, z Nebe / z Lidí, y bude
šho Svatočen/tomu Dědictku při geho narodení danými / gismic se ygistilt. Gis/pak
dale/za Památkou Páně Narodení/ od dnes Týdeního Ewangelium / Swadbu sv
Ráni Galilejské, a Zápral z Wody Wina od Krysa včiněnij, připomínajícího/ Dne
du Mesopášského, Čimové Páně, w Čírkvi se rozgmati začali/které/gesi cepruma
od XXX. Čta vělu svého Lidem i dobrému činiti započaly a těmi se dokonalym Mess-
syášsem/gis na Svět wedle slibům Božstvých, a dávných očekávanj Prorockých / při
ným bhti dozajoval. Z kterehožto činu/a dívoucí Páně/ po onom dnes Číhotném
na Swadbu včiněným/giné diva dnešní Ewangelium nám w vědomosti vrozdovati /
a l pogissienni Víry/y k u potěšení/mnohá spasyedlná knáčení předkládati/a na Člo-
viku malomocnem/ také Služebnku Sejnksou / od Krysa Pána vyzdaveném / v-
zajovati bude. Snažmež se tehdy nábožné řec S° Ewangelium čtenou slysceti / we-
dle sepsání od Swatého Mattheuse w V III. položenj/ w těchto slovách:

Summáře
výře vše-
ho Rázans-
iho.

Adyj sstupowals hury Pán Gejiss / sli za
nim Zastupové množh. Ahle / Malomo-
cný přicházege, klanél se mu/pravě: Pane/
kdybychtel/můžess mne očistiti. Vstah,
sí Ruku Gejiss/dotekl se ho/rka: Chcy/bud čist. A hned
očistěno gesi Malomocenství geho. V dí mū Gejiss/
hled aby žádnému neprawil: Ale gdi, a vkaž se Kněžh/a

obětūg

obětuji dár ten / kterýž přikázal Mojsíj / na svědectví
jím. A když pak všel do Kaffarnaum / přistoupil k němu
mu Šetník / proše ho / a řka: Pane / Služebník můg leží
v domu dnú zlamaný / velmi se trápě. Vdě mu Ježíš:
Vá přijdu, a vzdávím ho. A odpovídaje Šetník, řekl:
Pane / nevsem hodn abž všel pod střechu mau: ale to-
liko řč slovo / a vzdávěn bude Služebník můg. Nebo
v já Člověk sem gineho mocu poddaný / mage pod sebou
také žoldnéře: a pravim tomuto / Gdi / a gde; a gine-
mu / Pod / a přijde: a Služebníku mému: Včin to / a v-
čni. Vzyskav pak to Ježíš: podivil se / a gdauchym za-
sebou řekl: Amen pravim vám / nenalezl sem takové
všry v lidu Izrahelském. Pravim pak vám / je mno-
ží od Východu a od Západu přijďau / a stolci budou
s Abrahámem a s Jákolem a s Jakobem / v Králov-
ství nebeském: Ale Synové Království vyzřízeni bu-
dou do temnosti zemních: Tamí bude pláca hřípe-
ní žubův. V řekl Ježíš k Šetníkovi / Gdiž, a vratil
věrili stan se tobě. Vzdávěn gest Služebník geho w
tu hodinu.

Ewangelie
um.

přived.

Summa.

vratil.

 Ato Hystoriá dnešního S. Evangelium vstahuge se
na čtvrtáu prosbu Niodlitbý Páně: Chléb nás vzdá-
vější (genž gest vzdávij tělesné) dan nam dnes. V
kteréž gsau vypláni dva Divové Pána Ježíše / nad
nečistym Malomocnym / a dnau polámanym Služební-
kem Šetníkowym včiněnji / za původem Vrádu svého
Mesiásského / dobrodimě v Vzdávování od něho vykonávané-
ho: Vja také Pán Ježíš k tomu pohnut v Viciu Malomocného / a
Šenka za vzdávij Služebníku svému proshyho / gich obou prosby
neráčil oslyšeti: Alle samým mocno Božským Slovem ge vzdávui:
Nadto v Vicu pravau Šetníkou vysoce před Zástupn schvadagice /
o zavření profaných, nevěrných Židů: A opovolání na nich mimo
Pohřbu, do Království večno nebeského/ráčil Prorosowati. Kož
vše kauži každým ku potěšení / Neduzivým k naučení / všem křesťan-
ům Všry v Křižta k pogistění / bezbožným k prestrassení / nevěrým k
svíraci před křemním zatracením. Summa / všem právě v Křižta
věřejnū

na svědectví
ristaupil si
ebník může
! dí mu Bé
ge Šemík
u mau: ale
jí můž. Že
nage podíln
/ a gde: až
: Včinu:
/ a gdaud
leží sem tam
vám/ jen
a stolík
n/ v kuch
vij všechny
de pláca
/ Gdž, ote
lužebník

geliu...
č: Chleba
an man dne
Pána Ježíš
amáním
odem řícti
nho svěcenia
Malomoc
/ gich obav
ivem ge výro
říspu...
velaní na pís
zverofomou
jen/ výšením
asseni/ nevá
iem pravého
muz

věčným/s Avrahámem/s Jakem/s Jakobem/a sevšem volenými/u
v Království Nebeském budauchých věčných hodův k zvěstování/a k
dogisitěni. A podtud bud oznámena Přivodní příčina / Summa n Vzi-
tečná správa dnesňského Svateho Ewangelium/ kteréhož Spasitelům
Měslad/ na dvě částky rozdělený/včeti nás bude/
Nepřive: O Malomocném/ od Pána Krysta vzdávánem.
Druhé: O Šemíkovi/ od P. Krysta znamenité a vysoce schwáleném.

I.

Spíšením Věděti nám slussi: Když Rda? za jakou příčinou a jak
gest ho Pán Krystus vzdával? Nepřive: Kdy, a kde? Čas: n
Místo toho Ewangelista ukazuje / kdež w Ewangelium dí: A
když ſtaupil (Pán Ježíš) Šhury/ ſli za nim Zástu-
powé minozh: kteříž ho byli na té Hore/ neb na vrchu Horn Thábor/
když Kázani obſirne činil / poslouchali. Kterehožto Kázani Pá-
ně Ewangelista Sipath Mathauss příčinu nat konch Kapitolu
čtvrté poſládá, řkauc: Když Pán obcházel Galilei vše / a vyselilaké
neduhy při Lidech vzdávuge / tehdy se po vših Syny Krysi pověst o
něm tak rozhlasyla / až Lidé z Měst / Městeček / ze vših Kragin, Ga-
silenské / z desíti Měst / z Geruzalemské / Jordánské / v země Židové
spolu se zbirali / a za Páncem w Hauffiach / kam se koli obrátil / všichni vali-
li / aby geho včenij ſlyſeli / na žázecky patřili / Anobrž neduživisi ſam
sobě v ginhm neduživym / ba v dábly poſedlým / vzdávěn, a pomoch od
Pána Krysta dosahovali. Kterehožto zástupu Syn Boží za ſebau též
na vrch Horn Thábor vvedl / a tam gím / když ſe po koyně vſadili / ob-
ſirnym Kázanim / zákon Desatera Božího Príkazaní vysfládal / yakž
gest to Kázani S. Mathauss / od počátku páte / až do konce ſedmé kapito-
ly / porádně vyypsal: hned pak po tom Kázani z té Horn k Městu Kaper-
naum ſe obrátil / za nímž když ti zástupové predce ſli / tehdy na té řeſe
před gich očima tato Zázračná znamení při Malomocném / a Šemíkovi
Služebníku včinili / a tudy toho ſvého Kázani v porádného Mę-
ſcháſſevi dospatečně potvrdili / v tvſecky ty tu přeomné zástupy, zgevyně
všeho toho za ſvětlo Svědky sobě gest ſpušobiti ráci. Kdež Předně nev-
stalau / bedlivau / a přiſladnau Pilnoſt Pánc / při výřizování ſvého
Avrádu ſpatřugem / že gest několiko po Kraginách chodě káza / včil / vž-
drával. Item / Na Hore Thábor obſirnym Kázanim při Zástupích
pracoval: Ale teď / mage giz po řafových pracech pooodpočinuti / po-
frimem / nápojem / mléčením / s pofohem poſeděním / a ſnení pěirozeným ſe
poobčerstvit / Vſak ſe před Zástupu ſidu nevſtreval / na jeho hříšku učay-
dal / ani když ſe za ním předce ſpalili / gum nedomluval / na ně hněvivé
učtaukal: nžbrž gdažich za ſebau ſlášel / ba mezi tím žádného příčin / kteře
náleželi k dořízán řaskegewe. Peče o ten lid / totiž proſby Malomocného a

I.
Očistění
Malomoc-
neho od pás-
na Kryſta.
Čas:

Matt. 4:

Matt. 5.6.7.

Wjto.

Závěrem.

I.

Bedlivá pil-
nost Kry-
ſta v pás-
ne.

Marki 3.

Gestostový/ gest nepominiul. Užhož vysludn nastrze Hristu a Evange-
listská podobně přísladn přívozuge. A obzvláštně paměti hodně gest/ co
S. Marek písse : že někdy pro množství lidu / který se k němu zbijhal/ ne-
měl Pán tdy ani pogesti/ vystavěn až do vstání/ ano téměř do vnuclení/
v prách Slova Božího, a v vzdárování trvage. Kterázto Páně, v
prácech povolání geho, prokazovaná horlivost / má gisťe nás věrné
potěšovati. Neb kterak se můžeme domnívat, že nám po hrádá/ poně-
vadž se k nim / z nichž mnohé nevdečné a vhlavní své Neprátele byti
znal/ tak ochotně ukazoval? Ano / kterakby ten sebe žádostivě zanedbá-
val/ a od sebe ge zamíral / který pro nasce Spasení na Svět přišel / a
všech sám k sobě živé y volá? Následujtež tehdy tohoto Páně přísla-
du vysídkni svý Lidé / tvy vlastníkoli Autodu od Boha postaveni gste / se-
všij bedlivostí a prách/s hladem, žiznij/ bez odpočinutí a zahálky/povra-
láni svému až do Vstání dosti činiti hledice/ věda že y k vám to prináleží
což Jeremiáss Prorok dí/ řka: Zlořečem Šlövěk kterýž koná Dilo Pá-
ně (to gest/povolání své) Ismē/Ienise/ a nedbánlivě. Druhé/spatru-
gem tuto také velikau moc Slova Božího / v srdeci Lidstvě pravě při-
gatoho. Neb hle tomuto Zástupu to Včenj a Kázani Krystovo tak Srdečne
proniklo / že co vodic ge zatahlo / a jako Osmiň, aby za Pánem předce
ali/a geho se nespustili, pobízelo. Protož co gsaú někdy Starij Poëtz o
svém Herkulessovi Ogmio / neb Gallico: Zéby Jazykyn Lidstvě tenkými
řetízeh využijcice / za sebau ge sam chteli obráclci / Klewetali: Tot je na
Pána Krysta samého v pravdě vystahuge: v gehožto rtech vyzvláštní
milost/ tak jako nesladší med/rozlitá gest: z nížto vysídkni Slova Bo-
žího posluchači nasyčenijs gsaure / Pána ochotně a dobrovolně poslav-
chají/ a geho se také v času nevokrutnějších trápení a smrti nevtrhují/
Nakž překladově Hlúcedlníkův o tom svědčí. O kterázto (Slova Bo-
žího kázancho) Noch Lidé nynější věděti nedbagice / protož se k Slo-
wu Božímu do Kostelu verádi scházegi: gini paf ač přicházegi/vysak
s testnosti při poslauchání geho trivagij: Ano hned yakž po Kázani bý-
vá / yakoby nějakého nehtězšího břemene / kteréžby ge tlačilo, zbarveni
byli/ pospěšně z Kostela vprjmo na Hodu a Krovash/k Hrám/ a k Čanci/
y k ginnym Rozpuštěstem, a ohavnostem vycházegi: Nad něž gesťeti
Horšíj gsaú/kterij Slovo Boží slyssice se vystekagij / gemu se protivij/
ge valchugij / a hanegij / Nakž takových těchto časův v eliký počet gest.
A protož není div/ že při všech takových, Slovo Boží mocné, žádne
moci nepůsobí: Neb přichází bábel / a vynímá ge z srdeč gegijsch / aby
spásenij nebyli.

Marki 11.

Ierem. 47:

2. Městářmoč
Slov Áry
stromyč.Roman. 1.
Hebrej. 4.

Hebrej. 11.

Lucie 2.

II. příslamy pás-
nu e vzdra-
wení Malo-
mocného da-
né:

Druhé / Slyssine za yakau gest příčinou Pán Gejiss Malomoc-
ného vzdáwil. Evangelista oznamuje dvougi příčinu: Jednu/ Při-
chod geho k Pánu Krystu s tau něždravitevnau nemochí / kterýž
se před Pánem koriil/ a velikost gegi vyznawál. A hle / příssed Ma-

lomo.

lomocný flanel se mu / to gest: Pokorně k něhám padšu / nač gest
strze tu nemoc býdny / žaužený / strápený / sven z Lidi svýchnamy / opnamo-
val / nekoliko to wseclo sání při sobě chtyc / ale v. wšem wüber ua te cestě v-
lazugic. Václ gest Malomocenství nemoc , a makozenij Jater a z poru-
šení krive, depuštěním Božia pocházegich / těžká / smrdučá / nevzdraví-
tedlná / wseclo Tělo, v. gine Lidi / Sath, Doush / h. k. l. Obec Nakazuj-
civo tom ; Psalma S. slezskáme. Vno václ welika gest sunt dutoř hřichu /
a makozenj dusí massich / v blžnich / srez Malomocenství se wlyznamená-
vá / s ní sobě David / Manasses / Petr Pavel / v. gini Svatí řecké káli
et om. t. v. v. . Protož: Abychom přesladeni těžkoto Malomocenstvího
velikosti svých hřichův / a těžkost býd poznávali / a v žádlicem gňém po-
moey / než id samém Pánem Krystu nekledali / k tomu se napomnáme / ve-
dětci S. Jana : Budeme-li se rovnáti a ti z svých Hřichův / včerný
gest Pán / je genáni odpusť! A Mluvěc Seneca dř: Počátek Spasení
gehřichův poznání. Deb kdo níwi že gest zhřešíl / ten se nedá trestati:
Kořené nato / kdo se nechti abh nemalem byl / nezdá mu se abh řekate po-
znaoval. Zbažuge se tehdy kastabu Špionceus Krysius nám k do-
bročiněj / Massim před gehřichův obligeant pokorným se přesírá-
ním. Neb k řeckému Šrdci pater / a blízko gest od žarnaučených /
Druhau říčných označuje Ewanglista: Modlitbu toho Malomocen-
ho / z pravé živé Míry / a z řecké Šrdce geho k Pánu činěnou / kdežto
řekl: Pane / chcessli / můžess mne očistiti. Krátká gest: ale pl-
ná Míry a Modlitba. Neb předně / Pánu ho nazevage / tim právo a
moc nad sebou mici Krysta vyznáwa. Potom tomu svému Pánu W-
ssemohučnost připisuje, řekl: Pane, můžess. Naposledy / newyměru-
gemu času / chwile / ani Špiso bu: Ale na vůli Páne se dávářka: Pane,
chcessli mne očistiti / vafobn řekl: O Páne / nekoliko Řílowěče / alej
pravý Boži / Ná býdny / nevohawicgssí nemoch strápený / a iden z Lidi
svýchnamy Řílowěk / ted se s tebou w této Čestě seckávám / a znage že tau
bjdu pro mě hřichy hrozné v hodně trestán gestem: Protož tvoř milosti na
halost se dávám / a že inne z té býdny zprostiti můžess, svěřím. Však ne-
věda co gest mě dusí vžitečněgssího: Zdrávuli býti / čili předce Malo-
mocenství repeti? Hle / tvoř všechné vůli / vā / vā, pravým, zemský čerw-
jel / poníženě se poddávám / a libilit se pro mě za slaužile hřichy mne gesse
včekti tau bjdu karati / a sobě nako zlato ohněm čisilti: Míle to a trpěli-
vě snáseti chay / vte wšem tobě samému wšeho sebe / své Čestěj v nesíte-
sti / Nemoc v zdrawi / Smrt v život / poraučege a čslage:

Me tibi commendo, tibi me iam porrigo C H R I S T E,

Clemens tu famulum protege, quælo, tuum.

Tobis se poraučim Kryse /

A oddávám w Míre gissé /

Chraň mne protým služu svého:

Neb te znám dobratiwého.

I.
prichod ges-
ho k pánovi.

Malomocen
ství odkud /
a z čeho pos-
chází?
Leuit. 13. 14.
Num. 12.
4. Regum 5.

I. Iohan. 1.
Seneca.

Simile.

Elia 66.

2.
Modlitba 3
Míry.

Modlitba
Malomocen-
ho.

Quicquid erit tandem, mea spes est vñica C r i s t u s,
Huic viuo, huic morior, cætera curo nihil.

Nechcet tibi Myſli trápití/

Co se pak semnau má diti:

Nob̄ swan gedinkau Naděgi,

Wjkladám w Krystu tím pevnégi/

To gest:

Gemuž gsem živo zde samémus/

Dvora půydu odsud t něma:

Z Svítá do Blaski Něbeské/

Opuštím rád bydo Zemsté.

Včiníz tchdy semnau, o neysladssi Gejissi/ to což se dobrcho, a mne
vžitečncho vidí/ staní se Vile tivá/ nač na Nebi/tak h při mne na Zemi.
Tzau hle druhau přejinau/srdnatau Mlodlitbau Malomocncho/ sa Pán
pohnut, gen vzdravil. Čimž se h od nás k spemáhaní zbužovati chce/
wedle oné řeči w žalmu: Vzdywan mne w den žármuſtu svého / a já v
slyſſim h rohsvobodjm tebe/a ty oslaviss mne.

T Třetí/Giž slyſſme Nač gest ho Pán Krifus vzdravil. Ewange-
lista oznamuje že takto: Neypřv hned ochojně vystáhl Ruku, a dotek se
ho. Marek E. dosládá: Slicowal se nad ním Pán Gejiss/ a vystáhl
rukou svou dotek se ho: Což se zdálo benti proti Zákonu Božímu/který
Malomocných se dotylati zbranuje/ a ge wen z Lidi rohlučovati veli:
Však že láſce všech věčn všupugi/Pán gest tím profázal/h ginde Pro-
rortwym Dječíšowym toho dosvědčil, ita: Odete a věte se, Milosrden-
siví chcy, a ne Oběti. Druhé/hned sloveni svým mocným Neinoch geho
odgjeti/reku pak čistu a zdráwu byti rozfázal: ita/Chcy, bud čist: Kož-
zagueť, a krátce porauči proto: Aby to geho Lidstěm přirozeni zgewna-
byla welebnost Božíswi/kteraz má moe ucelisko dotknutí/ ale také sa-
mým Slovem promluveným / vosselké neduhn / h Malomocnswi /
svých světních snijnari. Neb svném (di S. Pavel) přebhívá všeliká pl-
nost Božíswi tělesně. Item: Aby zgetoné a pravodivé bylo to, což písmo
di: Ani Bylina/ani flasir / ale Slovo tivé Páne, vzdravuje všeck. Protož to Slovo Páne: Volo, mundus esto. Chcy, bud čist: Malome-
cného tohoto vzdravilo/ nač sivědčí text/ A hned očistěno gest
Malomocnswi geho: Anobrž/ že h nasse Malomocnswi tělesue
a duchovní Slovem Páne se očistiuje / sivědčí Apostol S. Pavel,
ita: Ewangelium gest moe Beži k spasení každému světějmu. A S. Pe-
tr na onom světyném Sněmu Apostolském w Jeruzalemě / w nesnáz-
a rozeržitosti, o docházení Ospravedlnění před Bohem/ vznikle: Sa-
mouliby věra w zásluhu Pána Krysta/ čili také skrze Ceremonie/ O-
brázky / a giné skutky se dalo: Z vnuknutí Duch a S° povstal mezi gi-
nými/takto o tom vysvědčil: Věrau (coužto samau) očistiuji se Šrdec
nasse: neb věříme že skrze milost Pána nassho Gejisse Krysta spasení bu-
deme/it. Kteréžto Duch a S° vypořádá vosecko mnogistvi Křesia-
nskva misio dalo. Třetí spůsob vzdávání/ že ho k Kněžím odeslat:
Hled, di mu Gejiss, aby žádnému nepratil: ale gdi/a vkaž
se Kněžím / a obětum dar / který připážal Mořiſſ / na
svědecvi

P. Glori. 49.

III.
Spůsob v-
zdrávění
Malomocn-
eho.

I.
Marek 1.
Luk. 13.

Olše 4.
Mathej 9.

Cofol. 2.

Sapient. 16.

Roman. 1.

Apostol. 15

3..

swědecové gini. Nebo tehdyž / za času jareho zákona / Knežíjich
moc a právo nemoci a malomocnosti w Lidu vyhledávanu / nebezpečí
vati a takové lidu. Obec světovatati / v jase vzdřawané do Obec prig-
vani. Při křtem je jase do Obec přiznání / takového oznámení spěcno-
si Knežíjim dary přimášeli : Což jest Pán Krystus v temato vzdřawané
mu věniči porucil. Než tim pak / aby s tim inlel / proto mu rozkazal :
Cedno / že Pán nebyl lidu chvaly žadostiv. Druhc : Abi ten jazečat
Krystu nebyl malchovan : Ale je se při tom Malomocném právě Bož-
stvu moch stal / aby Knežíjimi oswědčen / v strzeněchvalen byl / naříz toho
Text do sláda : Na swědecové gini. Čeči / abž sobě ten očistění před
Knežíjimi tim nespočí : Neb gsauc omi Krystovi vblavnu / Neprátele / na
toho každého / když hokau dobráu žašku o Pánu před nim Věstil /
hned zanevražili / v ihpověděním ho z Obec příčinu byli / naříz o tom
S. Jan plíšte : Znal to tehdy Syn Boží / budeli ho tento očistění před
Knežíjimi chvalici / a že jest od něho vzdřawaní oznámení / že tim Knežíj
na se popudi / a pro gogisch jlost / nevoliko / vato giz / Malomocnosti oči-
stění / jase do Obec příčinat nebudé / ale opě pro tuto novau příčinu vyp-
ovědin býti musí : Protož i geho lepšiu rázal mu Pán s tun, od ko-
ho gest vzdřawaní, před Knežíjimi nísceti ; Kterýmžto svým rozkazem / z těch
příčin včiněných / Krystus své věrnc / nevoliko od žadosti Chvaly Swě-
tě odwozuge / Ale také světě věžnosti Služebnosti Chrifelovni vyuču-
ge / a abž se před neprátele věrnu geho stráhlí / a opatrne měli / veystrahu
gym dává. Aho také blud těch / kterí tímto rozkazem Krystovým / a Mal-
omocnémho k Knežíjim odčslánsi / Spověd řeptawau / zegměna Hřichůw
svých před Knežíji vyučicáhi / i spásens potřebnau býti dovozugi / poraži.
Poněvadž jest ho ne pro spověd / ale z příčin giz oznámených k Knežíjim
odeslat. A tak podtud bud o tom Malomocném.

II.

S Druhem Rozdílu z starým Schwatování od Pána Krysta Set-
niska. Prvniž zápisí diu stál se na Hlavnímu Židu : Tento pak dru-
hy na Pohamu / Služebnici Sečniskou : i gehožto žadostí Pán
Krystus, neysa tam pritomný ; nevoliko služebnitsa od dny vzdřawi : Ale
nadvysecty Židy / a mohibych těch v nad ēishce nynějších Křesťanův /
Pána geho / těhož Setnika Pohama / znamenitě a vysoce vychvalil : A
to z samej jave Wjry / w řutku prokázane / řka : Gistě pravym
wám / Menaležl gsem takové Wjry w Lidu Žrathelském :
He, Pán při něm nechvaluje řutku / antzáslikh : než tolko Wjry. Ač
gau se při něm v řutkové velmi dobrí, a chvaly hodně nacházel :
Wssak ti pocházel z Wjry / a ne Wjra řutku. Neb lidy by tě Wjry w
w Pána Ježišse Krystu w něm nebylo / amžby ri řutkové dobrí (halo

proč Krystus řázel všedřawanému / od koho gest vzdřaven, nepravut.

John 9.

wsttu pán Krystus chval.

Simeon.
Romana 3.

Oratio.

1.
Miry/živé/
stukové/sac:
Krysta Pán
na vyznam.

Lucie 7.

Augustinus.

Iosua 20.

1.
Láskavbli:
jmumu řečes:
čna.

gsau: Pécc o zdraví Služebníka/Práce ku Pánu/Moudruba; a něj/a to
ponížené vyžnání své nechodnosti / a Krystovu velebnost/ při něm byl
li. Víra tehdy živá/známost pravou Synu Božího w sobě obsahují-
cí / předchází / a z ní teprve dobrý stukové / jako potulovéz pra-
meny tekou/a pocházejí: Tak také sama Víra w zásluhyn Svatí Syna
Božího, před Bohem nás ospravedlňuje: Dobrý pán stukové tu Víru
w Člověku býtí profazuje. Z kteréto pravé Víry/poněvadž gest Krý-
stus tohoto Svatíka tak vysoce chvalil/ věděti nám slíbí: V čem gest
Svatík svau živav Víru chvalý a následování hodnau profázal? E-
wangelista oznamuje:

¶ Předně: Zé gest z samé pověsti o Pánu Krystu k zhlásovanému
o něm význam a vysoce/ jakožto o pravém Mesiáši/ git na Svět při-
štěm/ a o Bohu mocném smyslél. Neb když vysel P. Ježíš do Města
Kapernaum / w němž tento Svatík bydlel/ hned k němu přistoupil / ne
jako Člověk k Člověku/ ale jako Člověk k Bohu/ s auimstán a pro-
sou takovau / aby Služebníka geho na dnu se trápjenýho vzdřavil/ a
jako Vsemohucí Bůh/ Člověku bijdnému/ od té nemoci a bolesti/ od
míru vyseden Svět spomoch nemuze/spomohl/čka/O Páne, Slu-
žebník můj leží w domu dnau zlámáný/ velmi se trápě.
Protož tě ponížené prosím/rac mu svau Božskau dobroti wau vysmo-
húcnosti spomoch / a k prvnějšímu zdraví gep narácti. S. Lukáš
dokládá: Zé gest ku Pánu Ježíšovi Staršík z Židův posal/ kteréne
vzdravení služebníka svého žádaje / a sám se před Pána přigiti nichod-
ním býtí pokádaje: Jakož potom vyžnával. Vysak žádnej nesmyslén
žeby Evangelisowé proti sobě psali / geden pravje: Zé sám k němu při-
šel: a druhý: že Staršík z Židův posal. S. Augustinus w svém na ta
slova spisu takto ge srovnává: Často krát se (prej) o Králičich neb kní-
žatech mluví/ Zé gsau toto neb ono věmili/ těhož ne oni sami řeče Osoby
své / ale řeče Legati spravili: Tak se y tuto rozuměti má. Vlast gest pos-
oliv: bud je gest sám osobně ku Pánu příssel/budco je gest k němu poslat:
Na tom tak mnoho nezáleží / jako na geho známení Víre / kterouž
vysoce / význam smysléním o Pánu Krystu / ne gánák než jako o Prav-
ém Bohu profázal/ rozwéy hafobys S. Thomášem řekl: Pán můj/
a Bůh můj. Protož Pán všecky Lidi / kteríž takovau Víru ži-
wau, z Slova Božího nabýtau magis / a o Pánu Krystu / jakož
to o věčném B. Synu smysllegis / ja Blahoslavené vyhlášovati
ráci.

¶ Zadruhé / Chvalil Krystus Svatíka z geho pravé Křesťanské, a
Bohem přikázane Lásky / kteranž se o Služebníka svého Nemocného v-
gal/ a o zdraví geho staral/ jakožverný pobožný Hospodár/ a pravý D-
eč Sjeledni. Víme zápisé / že nad spůsob života Služebné řeledi na
tomto Světě / téměř méně potupnějšího: Neb za Starého Zákonu
ge pro-

ge prodávali: Nekož pak v gestě v Turku ge prodávagij: v Ržinu, mimo také Hospodářové podle své vůle s nimi našládati (budi ge zbiti/ nebo vakkoli zmociti) svobodu měli. Nyníčko pak v o Křesťanův nimi o tvořagij v zavíragij / a vyselit otrocké dílo dokončivagi: Tak je Cicero právo Služebné Čeleďi / a spisov životu církev / nežadnější a nebydlenější býti pravdivě pochádá. Všteremžto Losa v tento Služebník byl/a gestě k tomu nemocen: Však tím nad giněstiašnější je už Pán dobreho/pobožného/a Litojuvého/ kterž sobě Čeleďi ráži/a o zdraví církev se staral. Neb teď pravuj: **Služebník můj** / Ne dž: Čselma / Votr / Viselec / naž obyčejně Bezbožního Hospodářu / Čeládky sobě lehce ráži / tak gi gmenugij: Ale dž: **Služebník můj** leží v domu dnau žlámání / velmi se trápě. Hle, nevyhnal ho / nevynohodil ven / nedal ho do Špitála / do Chlívava / do Pšovice / nekázal ho před závěly: ale přál mu toho / aby v Domě geho / v Komorce / tu kdež nátejelo / ležel. Item dž: velmi se trápě. Nepravuj: Ozral se / spi / sferabe: Čatarem ho z buditi / po vherstu tří hýgní tu nemoc z něho vyhna, ti / ř. Váž tak nyní innozý Pán, o Čeleďi své potupně, s smyslem ríšagj: Ale tento s litoší a žalostí tauži, řka: Velmi se Nebožátko bijdne trápí. Což to není pravá Láska? Ba gste gest. Ano v ozdoba Hospodářská o niz Apostol dž: Čjinde dobré vyseni / a nevyje domácym Všry. Agunde: Kdo o své / a nevyje o domácí peče nemá / zapřet gest Výry / a horsk gest nežli nevěrný. A Sprach vči Hospodáře, takto řka: Máslí Čeleďina včerného / budi tobě milý nako život tvoři / a nako s Bratremi s nimi našláden / anž ho opaustěn. Vč se tehdy Člowěče, příkladem Svatého tomu / čim gsh své Služebné Čeládce / naložto Člowěče lidem / Křesťan Křesťanům / Bratr / Sestra / Bratřím a Sestrám povinen. Neb máte pomněti / že gegisch v ráss Pán gest na Nebi / v něhož není ssetření ani prigmáni Osob: Než pjsmo S. dž / ř. An v Pohaně znamenstě sobě Čeládky rážili: Čtěme o Alexandrově Velikém / Králi Macedonstvu / kterak svou Čeleď na Woyne žraněnau pilně hogiti dal. Pencetas gsa na Lovu od Nedivědā raněn / že o tom Králi neoznámil / sám mu Král psal / prosyc aby oznámil kterak se má: Potřebugeli čcho. a billyby řeo / že lidji tauránu winen / aby pověděl / že ho trestati dát chce. Item: Honito Darya Krále Perského za deset dnů porád / až s Woystem svým na ta msta / kdež jádne wody nebylo / se dostal / když sám v Woysto žízen trpělo / a nědo mu zdalek Ržeky Wody, aby se napil, přinesl / pohleděv do mě / a ohledně se na gině / nechtěl gi piti, řka: Zéby to věc na dobrého Pána byla neslušná / aby vyslecken lid geho žízen trpěti / a on sám toliko gi vhasit měl. Nynější pak Páni sami toliko chtěgi mjeti / by Čeládka a Poddaní gich hladem, žízni / zymai / a robotami, sepeněti měli: Ano / by v Stodole

život teles
di služebné
gest nezbyjs
dnyssi.

Cicero pro
Corn.Balbo.

pandus e
Čeládce pos
vumost.

Galat. 6.
1. Timoth. 5.
Eccles. 33.

Ephes. 6.
Ador. 10.
Plutarchus in
vita Alexan-
dri Magni.

slasí/na Dvore kopečka/ w Domě kureckého pýrka/ na Krowě deku/
 na Sedláku Kosylo, zůstati nemělo. Čtěme iž o Alexandrově/ když se
 s Weystem w zemi Čararské/ hrozně bavíky/ bleňskán/ hřmění/ zvuky/
 přívalu zkusiti/a w té slotě wie než tisíc Wonyku/ od strachu/přívalu/
 a zvuky zmrlych, viděti musyl/že Lehy sekali/ a Ohně dělati fázal: w tom
 pak sedě v ohně na své královské stolich/ když geden z geho Drábu na-
 polu vmlý přilezl/ tehdy sám Král hbitě z něho zbrony siaw/ na tu swau
 Stolich aby se hril/gen posadil. On pak pochovli/když se giz ohřil/a sám k
 sobě přišel/wida že na Královské Stolich sedí/ a Král před nim stoji/s
 vleknutím chutně se rozhýcil: Genuž Král řekl: Crozumellis Wonyku/
 yak wž māte Krále Laskaweho/a mnohém než Perskij Etosinwchysko: v
 nichžto kdyby ldo na Stolich Královskau wscel/ hrdloby stratil: ty pak
 na nj sedě / hrdlo gis zachoval. A čtěme / že Machomet Turach
 Chysar/ těch dwau nehwalečených Refu/totžto Alexandra Velikého/
 a Scipiona Africkanského Životy / do Turické řeči sobě přeložidat/
 proto samo toliko/aby se přiskladem gegich napominal/Kterakdy k věn-
 cům svých dobratřnosti dolazovati měl. Tito přiskladové třech w
 Křesťanstvu Pánu a Hospodáře / k Čeládce svénelstosti w / Kteríž vž
 toho Pánu Bohu počet wydati musej: A vissak Čeládka má a povíd-
 na gest toho dobratřini Pánu svých, nálezitau k nim vctivostí, peslu-
 sností a věrností, w čas sobě zasluhovati.

Machomet
Turach Cz.
sat.

Colosse. 3.

I. I.
pokora/fus-
tef Wiry.

i. Pet. 5.

III.
Wyznání
pána Ary-
sta/ a moc
geho Slo-
wa.

¶ Třetí / Proslázel Sejmík Wysru swau v tom před Pánem Kry-
 stem/ že se wyznal nechodným byti/ aby Pán do geho domu wssel. Neb
 když mu řekl Pán Ježišs: Vá přigdu a vzdrawim ho: Tehdy
 on oznánil: O Pane / ne gsem hoděn aby wssel pod střechu
 mali. Besso byl Pán/ a osoba wzácná/ w Wonsku Chysare Křimské-
 ho geden Auredijsk nezadni. Kterážto Pokora pravé wyswědčení Wiry
 geho byla / wsschý nás / v nehlasivněssy w tomto Světě tomu wsvě-
 git/ Takž S. Petr ří: Pokorce se pod mochnau ruku Božíj/ aby wás po-
 wensil w den narvistiswen.

¶ Čtvrté / Známostí a wyprawowáním zázračné moré Slova
 Krystowsa / kdež vš: Rzech toliko. Slowo / a vzdrawen bude
 Služebník můj. Tuto pověděním Sejmík wyznal Božskau wse-
 mošučnost Krystowu / Kterauž w samém Slowu svém provozovati
 moc má: Což gest opět z Wiry poslo: až toho wyznání svého male dál
 přiskladem svých potvrdil/ řka: Neb v ha gsem Člowěl / pod
 moch gineho postawený/ totžto Cyberya Chysare Křimského. Ty
 pak swobodný/a nadewšemi Panugich: a mám pod sebou dráby
 wstělé a nezbedné. Ty pak máss w Moch své živly/a wsscka stvoření/
 Kteráz tebe ochotně/ takžto tvé stvoření, poslauchagil. A dím tomu-

to/ gdi/

to/Gdi/po gde : a ginému,přigd/ a přigde : a Služebníj-
tu mému/včinu to/a včinu. U ponávadž ná Gloriet/ gestě gi-
nému poddaný / tak mnoho Slovem rozkazu svého při svých Drábsch
a Služebních prowesti nivhu : Nádvoří včerjan je ty, o Bože / životu n
Smeť vlastni Dědičny Páne/wstech nemoch h zdraví Wladaři/Slo-
vem svým re Dne/aby od Služebníka mého odesla / rozkazati mužess.
Nezaměstnávenz se tehdy chlup do Domu mého/ale čin volko Stovb:
ždaliz ná nevšin je hned vzdrawen bude Služebník mili : To se hle při
Senjskou Pánu libilo/az hned v podivensin česl : Gisté pravujm
wám/nenalezl sem tak veliké wry w Lidu Črähelském.
Kterijo geho z vlastni pecené Wky posli Štukové / nassemu Čwan-
geliskému včenj tohoto dosvědčugi : Čedno/kde gesu pravá Wira/že tu
hned také dobrí Štukové : Vaklo/Wzjivání ginená Božsko/Láska/poko-
ra/napřávomí Pána Krysta / a gine Čtnosti gsau. Druhé / že se Be-
ravu/a ne zásluhami dobrých Štuků / od Pána Boha vstech dobrých
mírů/v ospravedlnění dosahuge. Neb dí Pán Šetislowi : Gdi / a
nakol gsy všveril/tak se tobe stan. V vzdrawen gest Slu-
žebník geho w tu Hodinu. Čeji / že živau Wíru w Pána Krysta
na mili / gest spoječacho Čhovaryssiwi s Abrahame/ Žákem/Žáko-
ben/s Proroky/a se všemi Čwarymi/zde w Wíre obecného Čwarch
obcování/genz gest Čwata Čhřekw/y potom w včeném životě/dogst.
Snajhmež se tehdy Křestiane mili/w té živé Wíre/ a z ní pocházejících
Čwarch Čtnosiech/čecko obau/Maloinvenčho tovsto n Čenjska/ná-
sledowari/a svých h Čhých Bjd poryčujice/o pomoc duševněku Pánu
Čejšin Krystu se věkari. Čenjsto samému naleži Čest/Sláva/Dju-
fudiněn/Čhwála/a včené Čysťovsiwi/na věky věků/amen.

zdrojek
česky

Modlitba/bud Přsení. Vaklo : O milosti Bojká/racíz s námi byti/.

Qristie Čejšso/
Od Otce poslaný/
Prawý Mespásky/
Swetu darowaný. X/
Genni gsy w swém včadu/
Chodé miliž Lídmi/
Kázel milost a pravdu/
a Štuky předivonynti.
Swého Mespássitoy
Timokazugice :
A z říčeho Bojkow/
Lídem darujice X/
Zorami/Čeſtěnij

Wjdňm Malomocným/
Hejchůw odpusťení/
Ragjém nemocným.
Co K tobez se Čejšso/
V my všjáwe/
W nečkoté zdeppi/
Počené Žádáme/ X/
S onim Malomocným/
A o Čenjsem w řecku/
a Slabau geho nemocným/
Rač nás w nedostalku
Zdrawi Těla, Dusse,
Čečtel/čespyt/

Rozkřestens

Kožíšek náš /
V Slovu svém nám být/R°/
Duchom tvém Království/

Světsami Svázymi/

Stolici a v Radosí/

Vyslívěně smíj. Amen.

Měděle Čtvrtá po Třech Králoch.

Ewangelium S. Mattheusse w VIII. Kapit.

Potěšení a rosswohojení náš, ve vosech Zármutčích a Nebezpečen-
stivých, rai býti sám Pán Ježiš Kristus. Amen.

Summowní
Ožitek vosec
bo Rázani
roho.
Kristus
bo všem
pracoval.
Odpočinuti
v životi.
Via pauperi/
Via boje/
Via Lodi
Moře.

Historia Ewangelistka, od vosech Čtyř Ewangelistů, se trafi pilno-
sti sepsaná, nařeza vyspa schvaluje Dobrodiné Školy Pána nášeho Ge-
zu Krista, kterež gest z Vrádu Mlesnásského w Čidech činit ráčil, Dílem, Ká-
záním, apodivným Vzdárováním, až pravé do Vsián. Od když vyskojo pro-
wh přirozeném Člověk, k odpočinutí a Těla svého k oběti světlu, Tíž Všeckána Krist-
sia sebe živili, a v saukromi v Zášpumu tém poházyvali gest ráčil: totžto na paříži
na Horu Chábor w Goldey, a na Olivetskam w Júdsku: také Lodický Moře ca-
sio k vpologení svému vžíval. Vysák v ta saukromi myšia odcházege na odpočin-
utí pracovitih Spasitel náš, nemohl pologe od Čidu za ním se v studu v alchymii:
Protož gím neprchal v tam dobré činiti: Rázani Slova Božího ge včet / Vosy
Božstau nedůživé vzdárovat / Ragchim hřichy od pařížeti, w Zármutčích iessit, A
zepřech Čekost / v z nevhýzivných Nebezpečenstvij vytíkovači Čechoj máně vě-
senný příklad w dnešnjím Ewangelium: Kterak gest ten neprve řályss náša Mlesnáss,
na Lodice sňem aža oběžený w Danice Moře Včedlnský sw. gí, gí k Smeti sebí-
lich, předivně vysvoboditi / More samym rokazem svých vříšky / Tím Zárazem
Božstau Slovu sváu prokládati / A Vysí v Radege vosech w Nebezpečenstvích to-
nauchých posylniti ráčil. V kterchjsa čitech dobrodiní svých milostivých Spasitel
poslavá novstává, ale při měrných ge vykonává: Vakož se o tom tunc Rázani w
vykladu Ewangelium včit budeme, když ge prvé nábožně čtené přeletechne, welle k
psání Svateho Mattheusse w VIII. polozjeni, takto,

Nedlž vstoupil na Lodi, vstoupili také s ním
v Včedlnici ge. A hle, baute veliká stala se
na mori, tak že Lodi vlny příkrhvali: on pak
spal. V přistupili Včedlnici ge k němu, a zbu-
dili ho, říkáce: Pane, zachovaj nas, hyneme. V řekl gím
Ježiš: Co bažliví gste, mahčké Výry, Zehdy vstavosy,
pohrozil

pohrozyl Větru a Moři: Vstalo se vtišení veliké. Lidé pak divili se / řkouc: Kteraký gest tento / je Větrowého
Moře posluchači ho?

Stěto přečtené Hystoryi Ewangelistské (kteří ráj k Sestě prosbě Modlitby Páně: Ne vod nás v po-
vissení/přimáleží) vyplán gest Zázrak, od Pána Gezijse/
v jeho po práci odpočívání / na Moři včiněný/za pů-
vodem Zástrupu mnohých / vje pro naději dobrého by-
dla a rozloží Světských / nežli pro žádost včiněho spasení / za Krystem
se valícního: Umžto Pán vásse prvně negednau Slovy Chudobu svau/
a všech svých věrných Následovníků v tomto Světě / předkládal,
pravě: Vítej doupata magii: Syn pat' Člověka nemá kdebž
Slovou slonil. Zatím hned / v svém na Lodičce Mořské odpočí-
vání / toto Vlnobití, k prestrasseni Včedlníků / a přítomného na gi-
ných Lodiích Zástrupu / zdvihnauti: Vssak ge zase / na prosbu týchž
Včedlníků tonaučich / samým rezlavem vpopogitu rácil: Profázav tim
svau Božskau Slávu / a spashedlně naučen i předloživ: Kterak vissick-
mi / kdož chci Krysta následovati / a geho Včedlných býti / nemagij pod-
jácičrau Víry a Náboženství / Sestěi Světa tohoto vzhledávati:
Ale v Lodičce Kyrke geho / od Vlnobití Moře světských nerestis / k Ne-
bezpečenswym / Strachům / a k rozličným Křížům, zaivčas se připravo-
vati: Vssak vstavěně ženij / a v nevhětších těžkostech vtociště l sa-
měnu Panu Gezu Krystu miti / A že on Boh všemohůch vtonauti
nám ne-

Ewangelie
um.

pávov.

Markazi &
Summa.

vječ.

nám nedopustí / w tom se geho milosti hledme důvěřovati. A tāt gest
Původní příčina / Summa / y Bzitečná správa dnešního Ewangelia
um: Kterehož zdravý výklad tímto Kázanjm Slova Božího vyzta-
hne se na Artykul:

O Baurce Mořské / w Přítomnosti Pána Krysta, Lodič- ku s Vědlníky Páně téměř potopugých.

Tři roždlové Kázani budau.

První: Odkud gest ta Baurka Mořská / Vědlníkum Páně Straš
a Nebezpečenství Smrti činich / byla povstala?

Druhý: W té takové strašlivé Mořské baurce / Pán Krystus a V-
ědlníci geho na Lodi co gsaū činili?

Třetí: Pán Ježiš gsa od Vědlníkum kříkem ze sna svého probu-
žen / a vida ge w takovém strašlivém Nebezpečenství
Smrti / co gest včinil?

To se wisse, z přiležitosti Hystorye S° Ewangelium, netoliko pozná:
Ale také z duchovního smyslu gegiho Spasitelna správa / o
Kříži a Vidách Chrízve zde na Světě: Přitom y hotová Krystia
Pána pomoc / potěšitidlně se předloží, a vyjádří.

I.

Baurky
Mořské / a w
slejake tři
kou lodské v-
valugu se /

I.
z vule a pě
puštěm Bos-
žku.

Chrysostomus.

Psalm: 134.

Brži prvním roždilu / Co se tě Baurky Mořské dotýče / Odkudby
Bzvníkla / a tehdáž, když Pán Ježiš s Vědlníky svými na Lodi
wstaupil, povstala: Slovo Boží oznámuge že z tohoto
divého:

Tředně / z vule a dopuštění Krystova / Neb on mage moc tu
Baurku a Vlnobitij Mořské samým rozkazem upokogiti: Také měl a má
tu moc gi přepaštěti: Odkudž dí Ewangelista: Když Pán Ježiš
wstaupil na Lodi / Sli za nim y vědlníci geho. A hle
baurka veliká stala se na Moři / tak že se Lodička přihr-
wala Vlnami. Gest s nemalým podivem / proc gest se ta baurce
prvě nestrhla / než ceprwa tehdáž / když Pán, wstaupis s Vědlníky
svými do Lodi, na Moře se vydal: Odkudž Chrysostomus, y gini Sva-
tiij Dicové to gisti: Zk se ne náhodau, neb tressuňkem / ale z gisti vule a
chtěni Páně, pro Vědlníky stala. Neb byli geste w Vise mduj / vissat
toho pri sobě nepoznávali. Protož ge tím Krystus checl naučiti / aku
poznání samých sebe přivesti. Tak zagisté S. Doktorij mluví: Hzc
tempestas non ex se orta est, Sed paruit potestati imperantis, qui educit
ventos de Thesauris suis: to gest: Čato Baurka nepovstala sama od sebe/
ale v poslechla moc toho / kterýz rozkazuje / a (wedle řecí Psalmu) Vys-
modi větry z počadu svých. Rovně jako ona baurka na moři w

času

času Wálky Xerxa Krále Perského / ne sama vš sebe / z obyčejných spisů
bu Wárneho / ale z Božího dospaření se říká: Abi pýšný / a neznadis
v Bohu Xerxes, naučil se moe Boží poznávat / a takovau Světství
Dychau se nevypinat / Wálky také nepotřebné nezdvoňhati: Přes kteréž
to Morte a Mosk dal zdelati / a ge Banělivé mřskati: Však v něm
na lidu svém svíce hynul / a sám sotva na malém Člunku z Smrti se
vynádal. Gmenuje se pak v také bavuka v Ewangeliu Velká,
proto: Abi se tím větci Boží říkají / z vule Syna Božího včiněny
okazal. Neb čím větci Vlny / tím větci Strach na Vědlných: čím vět-
ci strach / tím horlivější žádost vysvobození: čím větci vysvoboze-
ní / tím větci význam, a poznání při sobě Kryštova záračného dobro-
dina gest bylo. Ač gsau zájisté pravé mnohé a veliké Zázraky od Pána
Kryšta na jiných činěně vydali: Však ne tak z nich Vlny a Chvědlosti
velikého Kryštova dobrodiny, nabývali / jako když se to při nich ja-
iných stalo: proto / Zemědá také gineho býdyl a dobrodiny nepoch-
tagij / jako když toho sami namysli a cíle svém zakládají. Šíala je
tehdy z vule Kryštovy fato Baure Morštá proto: Abi říkaje vysvobo-
zení z ni větci chvědlosti dobrodiny svého Pána nabýli. A gest
Obrazem všech pokusenij, a nebezpečenství / jako Vědlníkův /
tak v ruce Chríkve Páně: Naříz Swatý Pavel dí: Chcet, Bratři,
abyste věděli / že gsmě nad možnost býděti oběženii / až se nám životu být
síce skalo. Neb ta Lodická gest Chríkve / Vědlných na vodi gsau Pasten-
čové lidu Božího s lidem Páně: Morte gest tento Svět: Větro-
we a Vlny gsau Diáblové / Chrannij, a zloričení Chríkve protivných.
Zakoušen gest tehdy spisob Chríkve na Svět / jako Lodický na báru-
wém Mori: totizto / Zemědá Kryšta vprímě následují / mnohými po-
kusenij / a těžkými trapenijmi zmítanij býti musegij / až se gsmě umohdy
frázdá / že gíz, gíz k zahynutí přicházegij. Kdo chce (dí Kryštus) za mnou
prítiti / ten opři se fánsobě / a vežmi Kříz svůj, a následuj mne. A Apo-
stol: Všitkni kterí chcejí pobožně životu býti / protivněkvi rozlouč-
musegij snáseti. A ginde: Šíťte mnohé žáruvity mušymě vrgiti do
Království Nebeškého: Překladové toho od Počátku Světa / v na-
šem Pánu Ježíši Kryštu dosvědčují / gichž Aposol mnoho vysíla:
A je se to všecko s vule a vědomím Božím děje / sám Pán svědčí / říká:
Ani vlas schlavný mřassi nespadne bez vule Dce vasscho. A ginde dí:
Budau was honiti / z Města do Města / v Školách svých běrovati / v
žabigeri / a gesítě se domnivati / že tím Bohu poslavší. Ode pak / toho
Díáka: Proč Pán Vrah takovau Baři na svá miláu Čeládku v
Morte tohoto Světq dopyašejte Krátre a Summowě se odpověděti
mžje. Nepravé proto: Zemědá tudy své volené zdržovati v Bazni / v
Víse / v Modlitbách / a v jiných pobožných cvičeních / kteráž snadně

Herod. lib 7.
Léta píed
Matozemini
Páně: 479.

Morštá báu.
če gest Ob-
ras všelik
Fych potus
řená. Lox.:
dický S.
Chríkve.
z. Corinthi.
Allegoria.

Matth. 16.
3. Timo: 3.

Akor. 14.

Hebra. 11.

Matth. 10.
Ioannis 16.

Proč Kry-
stus svá
Chríkve trá-
viti dopa-
šti? 1.
Lucie 22.
Simile.

synou/mýmou/ elegi/ a shnilinou mýegi/ gestíže hřesem Kříže ob
 zmrznuti/ a posypáním Soli trpkosti, od shnilin zachována nebyla vagi.
 Zatím hned/ Upamatovává nás tudy o Lidské přirozené Nádlobě/ a
 nestatečnosti / srdce níž snadně v hříchu a zahynutí padáme/ když bychom
 rusau a pomocí Boží zahováni nebyli. Item: Chcenáš také k Obra-
 zu Syna svého připodobňovati/ A hřejch žádost, brského se z tohoto
 placitného Audolsi/ do Domu a Kragum věcné naší vlasti odebranu/
 v nás tudy zbužovati. Vakoz Čtěme o Eliášovi, a o S. Pavlu/ že
 sobě žádali rozdelení být s Želím / a být s Kristem. Protož zde sláti
 Kříž/ abychom vše Hospody rohotu Světa/ než své věcné Vlasti ne-
 milovali. Popáte/ přivozuge nás také srdce Kříž su poznání té mili
 Svobody/ kteráz žadného strachu/ nebezpečenství/ ani hrůzy Smrti
 nechtej: A tu v nás sám Pán Křistus působi/ wedle onoho Apostolstého
 propověděn: Věrný gest Pán Bůh/ který nedopustí na vás abyste
 byli pokuseni nad to což můžete: než věni také s pokusením prospěch/
 abyste mohli snést. Naposledy/ skusuge a prubuge sobě tudy své vo-
 lené/ abn sami při sobě/ v gini při nich to poznali, naš pobožní věrní/
 stáli/ a vpríjmij k Bohu gsau: Protož dí S. Petr: Musíte se, neymile-
 ní, malíčko, pomauniti v rozličných pokuseních/ abn skusenij Víry
 wasy/mnohem dražší než Zlatosceré se v Ohni skusuge/nalezeno bylo.
 A S. Pawel dí: Musegi být rozdeleni/ neb kachristva, (a srdce něna
 vyvolené protiwenství) aby ti kteři gsau skusenij zgewenij byli. Sene-
 ca Mladec též praví/ Čestnost bez protivníka vadne. Neb kteřak může
 sám o sobě/ a neb giny o tobě/ že gsy trpělivy, svědci/ když té žádný netepe/
 nehanj/ nicí nebere/ aniť se neprotiví: Ale když na tétoho netco přijde/
 tu sám o sobě/ v gini o tobě/ naš gsy trpělivy, zwědi. Též tak dí Plato
 Pohanstí Mladec: Žiadny člověk za věrného počten být nemů-
 že/ Leč nař protiwenství přijde/ a on ge tau věrau trpělivě nese. Dále
 dosládá/ říka: Ná, kdybych neviděl tebe choditi/ než toliko seděti: Ne-
 wědělbych můželi choditi: Tak rovně o tvé Čestnosti a Víře netožco
 praviti/ leč též Neprěstělem v Kříži a pokusení stále, sylně/ a věrně v
 zápas gisti vhlídám. Též gsau hle přijmou/ pro kteře baurky a pokusení,
 zwále Boží, na Kodicku Čírkew Páně přicházejí. A ten gest byl prvi
 původ té Baurky na Morì.

¶ Druhé/ Vznikla ta Baurka z Větru a Vlnobu/ Lodi
 na Vodách změtagých: Neb praví Ewangelista: Příkryvala se
 Vlnami: S. Marek dosládá: že se strhla Baurka veliká od Větru/
 až Vlny hnali na Lodi. A S. Lukáš: Přizpila Baurce Větrová na
 Jezero/ až Vlny od Lodi se obráželi. A tak tehdy Pán Křistus z vile
 své tu Baurku/ srdce prostredky Větrů a Vln, tu Lodi změtagých,
 dopustil. Rovně jako Pán Bůh pro Jonáše Baurku na Morì/ z své/

11.
 z dílenosti
 Diábla ne-
 píttele / k-
 dem všas
 větne sto-
 díti vyslugi/
 cno.
 Marci 4.
 Lucz 8.

po Třech Králech.

le sice / prostědlem prudkých Větrů zdroh / hukz w Proverbii Jona
svou čteme : Poslat Pán Vítr prudký na Moře : v říšla se baučka
welká na Moře / až za giné neměli než že se Koráb ztroskotá : N metali ná-
dobí která byla w Korábu do Moře / aby se obléhct od nich. Jonáš pak
spal w Korábu dřimáním vcelikém: gehož Platových budili / pobízejte aby
se Bohu svému modlil.

Ti pak Větrové a Vlny / (gimz yakožto prostědky, z říše Kry-
stových Bauček se zdrohla) vespss gest oznámeno / Je vyznámená vagi
Diáblu / a zlé Lidi / řeče než z dopusťtem Božího na Čodicku, Čírkvi
Pána, Bauček se vivalují. Předně řeče Diáblu : Yakož sam Pán dí v
S. Lukáše / je některým lidem w Čírkvi vkrádagli z Srdce Víru / giné
kejsem pokusen od poslušnosti Slova Božího odstranil / giné w
Kříži a w Pečování o zboží Světské zapletagji / a giné na Čele v
Statku trápí : Yako onohs Žoba / mage sobě od Boha povoleni dané /
privozil Větru Diábel zbil Čerti / Ohněm z Nebe spálil mu dobyt-
ky / Vředy Osypal geho Čelo / a dívce říkau Kenru s ním provozovali.
Čiteme w Základu : že Diablowé gsauce pod Oblakům w povětrí / duchov-
é Autokům poledních / miská nespí / amž zahálegi : Ale wždycky okolo
nás / v nad hlavami nassimi ltagice / a w tisíce lšíj ffortelných / yako
w zbroj proti nám oblečení gsauce / baučky w povětrí wžbzugij : Kru-
pobitím / zhlín počasím / Lidem / dobytkům v osení se oditi mohou : toho
hat Hystorha Jobova w písmě S. Tak Cambiza, a Xerxa králuv Per-
sich Hystorye dosvědčují. Čiteme, kterak někdy Cambizovi králi / konž
v Chrámu Hammona Libickeho / tím až myslí abu gen oblaupil / s voh-
stem svým přes Kragum pískité ráhl / Diábel pískem řeče Powětrí wž-
buzeným / paděsáte Eishé Lidu zasul. Tež Xerxes chtěje Chrám Modlár-
ský Apollinis Boha w Delphis oblaupiti / Diábel ho hágil / a odříhly
dva kameny veliké z Skal v horn Carnasus, dolu na geho Bohu sho-
dil / a ohnivé řípy s hrázny hromobitím / a Powětrím z Oblakům na
ně házel / tak že od toho, a přitom w Chrámu, čtrnácti tisíci Lidu Xerxovi
zhrnulo. Poněvadž gest pak Diábel na onen čas dopusťením Božím z
povětrí bleňskáni / oheň / hromobití / Kamenné řupobití / a giné hrázne
větř prowozovati mohl: Kdož mu tehdy poslavád (krom samho Boha)
zbraniti muže ? Ne nadarmot gest Pán Křistus w čas velikého pokusse-
ní / které se na Apostolům svátilo / řekl : Symone / vyzádal gest Diábel /
aby wás trábil yako Příšenec : ale já gsem prosyl za wás / aby nezhybnula
výra wasse. O kteréto zločině mocn Symonáš Petr Vicedlinský Páne,
Ankladum Diabelských řešiv / s velikau významu Čírkvi psal : Vde-
te, a říjli v budete : neb protivník wás Diábel obchází, yako Lew re-
wa, hledaje cohobu segral : genužto odpirante řílni gsauce v Wíze. A
S. Jan w zájmu : Běda Světu / neb vstaupil k wám Diábel / mage
hněv veliký / věda že až má krátký čas. Za Diáblu opět ti Větrové,

D 11 a Vlny/

Diábel z pí-
pusťtem Bo-
žího zdroh
Baučky pro
ti věrnym
Kristianum.
1.
Řeče sebe
samoho.
Lucas 8. 11.

Iob.

Psalms
Ephes. 6.

Diáblor /
přepusťte
Božího z pí-
wětři mohou
Lidem / V-
ni / Oheň
cím / v Č-
bukům, m-
dri.
Herodotus
Leta 111
Zarozes, p-
páne. 5. 6.
Diod. Sicu.

i. Petri 5.

Apocal. 12.
2.
Řeče zde
Lidi.

a Vlny/ gau eide/ řeze než Žodicka Chríkve prouweniswi trpi. Tak od počátku Světa volenii Boži / řeze zlē lidí mnohých protiweniswi za füssowati myslí jako hned první člověk Adam s svau pobožnau Rodinu, od Raina a geho bebožné Rodiny / Noe s svými od Cháma / Abrahám od Kaldenských / Lid Izrahelšen od Faraona a Egipetských / a potom n od Filistinských / David od Saule / Protorcy od Mlodlárských Baalových knězů / Pán Krystus od Jaryzeum / Apostolé od Židů / Pohanů / a nejvöce od Falessních lisiňích Sekářů / Ebiona, Gerincha, Shimona / a jiných Bratří falessních. Nynější pak Chríkva od Tyrannů Světských / a nescíslujich téměř bludních Sekářů. Od Blížníchť w prawdě na pobožné přicházegi Hančej, Utrhaní, Křivdy, Nesnáze / Škodný giná protiwenisvi. Díemž S. Augustinus tak dí: Větové / Vlnobití / a Baure / gau Tyranskij kříkové zlrceděních / od nichž se baure rozmáhá / Žodicka zmítá / Vra vduſſuge / Láska sfyndne. Může se zagitě o spůsobu Chríkve w ssech časůw pověděti o nim Versi- sem od Sybylly o Athenské Obci pověděným / ře:

Mergitur interdum, sed non submergitur vñquam, To gest:
Saluificum Christi seruans Ecclesia verbum.
Chríkva s Slovem Páně ač w Světe tone/
Vssak w něm nezáhyne / ani vtone.

A tak wsecko zlē / řeče na Chríkva a pobožné lidí přichází / m Diáblu / ani zlým lidem / ale Pánu Bohu / řeče pro hříchů nasse / až wehys oznamených příčin / Diábla, a zlē lidí dopaustili / připisovati / a od nás wsech s Jobem říkati se má: Pán Bůh dal / Pán Bůh vžal: budiž jméno Páně pochwáleno. A s Davidem / n s S. Augustynem: Dobrý gest Pán. Neb by by přestal / a k Síesti tohoto Světa horlo- si nepríměšoval / zapomnělibychom se na něho: Ale když, a kde auksou a zármutkové Vlnobití a zbaurení w Myśli čini / hned se při nich Vra / Mlodlitba / n giné ētnosti / řeče w Srdci ſpal / k prochýčení probuzují. Odkudž gíz přistaupjme

II.

P Oruhému Roždělu předloženém / Cobh Pán, n Vědlných na té Žodice, w tu bauri Morštau, čimili : Druhá Stránka Ewangeliu wyparvuje že toto tré:

T Nepríwe / Pán Krystus právě w tu chvíli / a w hodinu té Baur- ty / na Žodji ſpal / yakž Text dí: Ale on ſpal. A S. Marek taž Hysto- rii píšic doloždá: A on při konc Žodji ſpal na Podusce. Bud je gest se nachwál činil spě/budto z potřebn pracemi vstalcho Žela: vſak ſpal / až gíz Nebezpečenství Vědlníkům právě na nevyhessi zrostlo / a hrdla se dotehla / neb Žodicka přikryvala se Vlnami. A Ma- rek S. dí: Až se Žodicka naplnovala. Lukáš pak: Vlny se do

Actorum 2.
a. Cor. 1:1.

August. Tract.
23. iuper Io-
annem.

Sybilla Ver-
tus apud Plu-
rat: in vita
Solonii.

Iob. 1.
Augustin. in
Psal. 92.

I.
Krystus w
nebezpečen-
ství ſpal.
Marek. 4.

Lucas.

příslušny pro
krále pán w
cas bauta
spal.

1.

2.

3.

4.

2. Cor. 3. 1.

1. Regum 2. 4.

2. 6.

Gen. 39. 40.

3. Regum 1. 9.

1. Corinth. 4.

1. Regum 2. 8.

Psalms. 120.
Abacuc 2.
Cantic. 3.

Acorum 27.

11
Zákon
Pán se z
bezpečenstv
vile bati.

Zodí mýslí / tak je gsa w Nebezpečensví byli. Gest gsičs podivensm / Je gest pán w takové nebezpečné hauri Mořské / w kteří není význačný. Sylomču pro strach na Sen pomyslici / spal / a potom že jna nako pro-
dušku / rozhazem svým w Větrem a Vánem včissil. Ne nadarmo gusí spal. Ale z tého prictu nám spásedlně znati potřebuš: Předpě / abn pravdu svého pravého pterozeného. Člověčensví, w Božstvu w své opačnosti prokázal. Nakož pořkaždy takový svůj závratný dív včim / je w ném pravdu svého Člověčensví / a Božství spolu pogencho vka-
zal. Druhé / Aby Wíry Vědlnsku svých sprúbowal. Ne nakož on Srdce gegúch neznal: Ale aby h oni sami / nakož gsa w Srdci, a w Wíre / to w sebe pozvali. Třetí / Aby Vědlnskych / címu věršky strach měli / tímto se k Hořejší Wíre w Krysta / a k Modlitbě wzbudili.
Čtvrté / Aby tam Obrazem vfažal nakož ma obyčen svůj Božstvě Kry-
sti / w času trápení, a nebezpečensví gsgih prokázavati: iozto: Zé ca-
sotráp pobožním / auktošním a trápenímu k Smrti se blízicym / Pán Kry-
stus se nespěda, a nakož spěš říkavá, nakož to přehlídal: A wssak když na-
nentežíš přichází / teprwá se ozývá / a ryský pomocné podává. Skusyl
toho David, před Saulem sedm let se pokryswage / Až w ríkaval: Proč
spis Pane / až dekatad nespomízess mi? Tež Jozef iři Šéta w žaláři
sedě. Eliáš před Grzabel vrikage. Apoštole za Divadlo / Chrystu / a
Smrti w Světa počten sauce. Z toho w Wíre vestál, a netrpěliwi / ney-
sauce tě powahy Páně povědomij / hned k Lidstvím w Diabelskym Posvě-
rám vtociště berou. Nako onen Saul k Babě Čzardějně / a kauzedlně
se vteel. Ale wěděti mame: že ak Krystus ná Zodi spal / wssak když potře-
ba byla / hned prochtil / a rozhazem svým w ofamzení nebezpečensví to
zahnal / w Banatu vpofořil. O, nespěš gisťe (d) David w Žalmu) ten
kterž ofříhá Izrahèle: prodhlít / počken ho / Neb přicházege přigde / a ne-
bude mešpati / svědci Abafuk. Ano sám se ohlassuje w Pisni Čsalomu-
nově / řka: Ná spisiti / ale sedce mē bdi. Ten hle byl řeuke Krystu na Zodi.

¶ Druhý řeuke na tě Zodi byl Vědlnsku Páně: Et se ná-
ramně zahynutí báti / widauce se w takovém Nebezpečensví pesiače-
nu báti. nakož dí Žext: Tchdy přistaupiwsse k němu Vědlnskych
geho / budili ho, řkance: Pane, záchowey nás / hyneme.
Bylo se gisťe tého báti. Neb, kde bywá wěssi strach / nakož na Moři,
w čas Vlnobiti? Děmž ti wědi / kteří tam gsa a bywagi, nakož se Zodi
Vlnami gednáč zhuři co k Nebi wznássi / gednáč zase co z nevynásssi wě-
že dolálerí / až se mnohodnystráti na tisíc kusůw roztříštá. Toho S. Pavel
kusyl / když gsa wězněm z Židovstwa do Rázima po Moři vezen byl/
tak jeprá Baři Mořskau s gurými, wssedlo rossudh / h nedražší věc /
Barly do Moře / rukama svýma sházejí myšli / a ieruote dnuž h noch
Slunce ani Hwědo neviděti. Nadeo spys: Wšesken ten čas netoliko

Medele Číwtá

nespalisale ani negedli. A konz se pak Várla w fufy rozečískala/ó s vahym strachem a hrbla Nebezpečenstvom/ z Moře plavenim/ a na fufich desíci sobě pomáháním/ setka se k Bréhu dostali / Kdo tomu nepoznáni/ cia tauž Hysterii od S. Lukášse obšírně sepsanau / Kož tam tehdy nemá byti hrůza/bázen a strach. Od kudž ono přisloví: Qui nescitorare , ingrediatur Mare : to gest: Kdo se nevini modliti/máž se na Moři naučiti. Na Moři gest Smrt před Očima / a Divcě Hrobū. Kterýžto Mořský Strach nese w sobě Obraz Křížu Chríkve / na věrých w Krysta w Moři Světa sevalých/yako rovně onen Strach lidu Izrahelského při Moři Čerweném/konž ge Farao stíhal. Item / Městianů w Bethulii od Holoferna obležených: Tak Chríkve Páně za Apostolůw/a Blamenování Štěpána. Item : Šavolovo po Domisch wěrých Křesťanů zbránsí a do vězens dárwaní/O čemž kniha skutkuw Apostolských žalostivě upravuge: A David w Osobě wssi Chríkve naříká / řka: Concurbarus sum valde. to gest: farmaucen gsera přišs / a Strach Smrti přissel na mne: Vázen y Češenj přisla gsau na mne. Ale cobyhōm w takových časých činici měli/ Slíssme dale o Vědlnicích:

¶ Třetí skutek/ Zè gsau Pána Krysta/ aby gím z toho Nebezpečenství spomohl / hned bez meškání srđnatau prosbau zbudiuſſe žádali / řkauče: Pane, zachowaj nás / synemē. Hle, nevtíkali se k Swatym o pomoc/ani o přimluwu: Nadto pak nevěseli sobě Charakteru něhých na hrbla / ani Moře nezaklinali : Ale k samému Pánu Krystu o pomoc wolali/wyvčugice nás tím překladem svým/ abyhom ve všelikých Nebezpečenstvích/y iv Smrti/ k samému Synu Božímu horšym prosbami se vtíkali / a trvánílivosti na Viodlitbách gen probuzovoli. Neb Abraham nezná nás / a Izrahel (Marfa Boží ani Swatí) podle téla mrtwý) nevědi o nás: Ale on sam gest Pán y Dceř náss/ Kterýž nám tak činici porauči w Záslu / řka: Wolaj se mně w den žármuſku twoho/ a já vysvobodím tebe/ a ty potiſs mne. Item: Záwe a wola nás k sobě/ a začkoliv proshri budem/ že se stane zaslubuge. Překlady také nesčitnými ten slab svých sivrzuge/ Yako: Na Izrahelských při Moři / na Eliášovi při hárce s Kněžimi Baálowými/ a nedáním desíté za půl Číwtá kéta/ y ginhými mnohými. Čímž tchdy to co David w Záslujsch/a S. Petr. w své Kanonycce radí / řka: Vlož péci swau na Pána / o oně věni: ned gemu gest peče o nás: Yakož to guž z třetího roždilu poznáme.

III.

Stětšim roždilu tohoto Kázani giz slýsime / Coby Pán Krystus gsa w té Bource od Vědlníků probuzen, včinil? Ewangeliista oznamuje že toto:

T Neypri/

¶ Neprive / A předehším Vědlník z Nedověry domluvau
svau triskal / ře: Proč se bogite, o malé Wsry? A o S. Marka
napsáno, je ře: Proč se tak bogite / co gesse nemáte Wsry? Jakob by ře: /
Proč umímaté za chatrného / jakobych svás tonautých wtrhnauti ne-
mohl e Nevidělslis jez mych několika giz jazracích dívou: gnuž gsem
Wodu ip Wino obrátil / Malomocněhoslowem včistil / Služebníka Set-
níkowa neprjtoruného od dny vzdavil / Švckruss Petrovnu žymisce
zbawil / a zmnohých y Diabelfroví wjivohl: co gste giz na to zapomněli?
A co se domniwate že dnes iē moc / kterau gsem včera měl, nemám? D
malé Wsry Lide / o bez potreby bázliw / a to gesse magice mne s sebou na
Lodi. Kteréto milostivé Syna Božího domluvání, vklazuge nám k u
potěšení / Zěn w Svatých Lidech ostatkowé hřichův jistawagi / wedle
Bialmu: Za odpusťení hřichův bude se tobě modlití fazdy Svatý. A
tise nehwic w leži rozličněho poslussenja na jeto wynnassegij / zvlášt mdlo-
ba Wsry. A co pak w nás velagich? O jak nescitné mnoství hři-
chův nassis fazdoh dne před Dětina nassima se proslusawa. Ach tož
nám Lidem potáju z hřichův činiti / a s Vědlník Páně se modlití slussi/
řikajice: Pane / připor uám Wsry: A s onim Ditem: Měrem Pane:
wsak spomož nedověre mě. Dejmec se také domluwě Slov Kristových
rádi snehtedlně potrestáwati: z Nevěry a ze všech hřichův nassis wyp-
wozovati/gsouce tě srdečně naděje/že Pán/ ač třesice: Wsak od sebe ne-
zamýta. Neb se proto na Swětě zgewil/aby Lenu faurjeho se nevhafyl/a
Ečinu lácené nedolomil: jakž Zanáss pisse/a Pán tě w tomto Ewan-
geliu: y w všech svých skutych zgevině toho dokazuge:

¶ Druhé/Rozkazem svým právě Božským hned to Wlnobits Mori-
stě vpologil. Neb dí Zext: Tehdy wstawi/ přikázal Větrum/y
Mori: y stalo se vtissenj veliké. Opět tuto w tom oboge přiro-
zeni, Lidské y Božské, prokázal; Neb wstal ze sua jako Člověk / přikázal
Moči se věsiti jako Bůh. Protož se těsme / že wšedla si wokeni w svých
rukau mage / y Baurky Swěta tohoto Slovem svým všrotici muže/a
všrouzuge.

¶ Třetí skutek Páně / Je gesi tau svau dívnau Bojskau moči w tom
prokázanau, Lidi na gmych Lodsich/y na Břehu Moriském/tu tchdáž při-
tomně / l náramněmu podisweni o Osobě své / y mnohé z nich e pravé
Wsře přivedl: neb dí Zext: Lídě pak diwili se / řkouce: y hah
gesi tento / je Větrové, y More poslaucha gí ho? Jakob
ře: Nemusí tento tolko samym Člověkem byti: Ale také y Bohem:
Poněradž to zevdne widsme / že má moč samym rozkazem Větry / W-
ly, Baurky Moriske/y Bodu vpologovati Ač gsau pak také Pohané tu
moč připisovali onomu Nepeunovi / Bohu svému finyšlenému: Anh.

I.
Krytus z
Nedověry
Vědlníky
tenkce.
Marci 4.

Ioannis 2.
Matth. 8.4.9.

Psalmus 31.

Marci 9.

Ezaias 4.2.
Lucas 2.4.

II.
Krytus sa-
mym rokaz
zem Bauri
Moriskau ve
fluge.

III.
Krytus z
zrak y svým
Lidi e ře
wsře pěwo
zuge.

učelo powrtni Křesťané připisugi caž moč S^o Nukulášovi a Kryšto-
fowi: Uſſak poněwadž ti nifda gſau gi tak ſkutečně neproklážali. Neiná-
me tehdh gſmí/ ani žádněna z mrtedlných Lidi/ budi ſteřem ſiwo-
řenj ič moch připisovati/ kromě ſamému Synu Božímu/ pravotnímu Bo-
hu a Štěpánku. Z ſteřejto geho ihoc/ Skutkem Zaſračným, nám k do-
brému dokázane/ nabývayme/ Předně/ podiweni: potom/ geho prav-
ho poznání. Četci: Z Víry ſiwe, ſvětlého ſvynáni / a z gewincho vy-
hlaſowání. Naposledy: za takové vpočtení ſe Bauré Víry naſſ
vivozjeni/ geho Božské milosti diſky wzdávayme. O ſteřejto Bauré
Mořské ſo tomito Kázani (spamatugte) rozzimáni gſme měli w Gleyru
Božímu / ſteřek gest poſtaſala za Vědemíma a Vili Páne ſcrze Vetry:
Nakož poſawad Chrkevou protiwenſtoj z Chřenj Božiho / ſcrz preſte-
def Bartska/ Diáblu/ a zlých Lidi/ na pobožné ſe rtwalewáſtagi/ ve-
dte vſázanj priwinko rozdílu: Z ſteřejto Baurce ač Pán ſpal: Uſſak ed
báziſtivých a týmēr giz tornauchých Včedlníſtiv ſwých gla probuzen / Pe-
ireſta w gich z Nedovrěty/ hned bez prodleni/ ſamym Rožkazem vſi ne-
ſvětěrſtivých/ Baurciv Moře vrifil/ A tím zázračem vſecky pchomné,
y na githch Lodičch Lidi / k podiweni a k Víre ſo ſebe přivedl. Čemužto
ſamému Bohu ne mrtedlněmu, Gezu Kryſtu Pánu naſſenmu dědičnemu
budiž ed nás Víci, Sláva/ Moč/ Chwála/ Diſkeměni wžde-
wané/ na ſvětly věčnito/ A M E N.

Modlitební Psáň/Summu Kazanu všechno v sobě zdržující a jí se/ Epizáse nako: Na Počátku Chrktivé Švábu.

C	Hválu/ Čestu v Pojehmáns Tobě o Ježíši / Bzdušnéme/ w Epíetu/ w Kázce Twé Práce nejsi; ssi/ R°/ (n) / Kteruz qsy w swém ponzení/ Světě pro něsce spásenii/ Vedou do Va dleni.	Diábel ac twé Bzedlensky Sicebau chce stopiti/ Ekrz rožtěné protivensky Eměno twé shladiti: R° / Vssak ty Bože Nejmocnější/ Cathym rožkazem své Kjissi Dacíso posok zdejší.
D	Vane wsscho stwóreni/ Wetrów/ Młote/ Země/ My w twau Łodj Schromáždění/ Te wérne proshme/ R°/ Kac žadri Nebezpečenství/ Walich se w Náboženství Na nás / z Vaurci množiwo.	Wane wsscho stwóreni/ Wetrów/ Młote/ Země/ My w twau Łodj Schromáždění/ Te wérne proshme/ R°/ Kac žadri Nebezpečenství/ Walich se w Náboženství Na nás / z Vaurci množiwo.
A	Záročně y Młotce Baurek/ Swau Młoch a Chreniu/ Přepauffege na Lodicku/ By tim potušením R°/ Ukával/ yak Světa Młote, Proti Chrkovz zdiwhá Baure/ Srách Smrti v Hore.	Záročně y Młotce Baurek/ Swau Młoch a Chreniu/ Přepauffege na Lodicku/ By tim potušením R°/ Ukával/ yak Světa Młote, Proti Chrkovz zdiwhá Baure/ Srách Smrti v Hore.
N		

X neday Wjſe zdynauti.
- W pokusenſi / w strachu
gachowcę / ruc̄ pónoc dali
W Nedowcę / w Hřichu / X/
Rojszem swym / Bojszym Slowem
Utis Mote at nezhyncem/
Czafnę / Węcne / A M E N.

8. Gediele

Veděle Páta po Třech Králech.

Evangelium S. Mattheus w XIII. Kapit.

POmoc násse we jméno Páně / AMEN.

Czternie w Psalmu Davida Proroka Královského / mezi ginau ře-
či/słowa tato: Odewru vša svá w podobenství / a wyprawowati budu stře-
vici od všanovení Světa. Kterážto Slova Davídova/Duchem Krystovým
ste neho prosluwená a zapsaná / vlastně se vstahují na Osobu a Věcni Pána Ge-
jisse Krysta/ pravého Mecysláše. Na Osobu : je přígra na Svět měl být Vítězem
Lidu/ Nak, které Jezysláše Pán Bůh by: Dal gsem gey za Kazatele. Na Věcni pak / že
měl w podobenstvích včeti. Podobenství sagisté coby byla, wjme: Zě ſau mluweni o m-
lceře wčet/ kteráž se w prawdě tak nezběhla/ Ale ginau wče k tomu podobnau wypnati-
nává. Wedle kterehožlo Proroctví Davida Krále Pán Krystus tak se gest zachoipal:
A pak Vnějši Nebeský Lékár, znage rozličnost neduhův Lidstvých/rozličným podoben-
stvím w swém Věci, Lékář Neděljiwym podával. Tož: Nak Lékářijs některým trpké/
ginjhm sladlé/ginjhm twrdé/ginjhm měké/ginjhm bolest žgicujich/a ginjhm giné trávky/
bnd flaster v krocujich/ Lísky dávagij: Tak Pán Krystus swým posluchačům/ginjhm
žálom/ ginjhm Evangelium poréssenij/ ginjhm žewne, a ginjhm pod podobenstvím vč-
ejši ſové / k zhogeni glich milých duší. předkládati gest ráčil: wšem posluchačům we wšem,
a k snadnýſſimu pochopeni se propágce: Nakoj, a těch Páně Podobenství některáť
čemu počad třem Nedělím Massopustním oddaná gsa. Dnes máme Evangelium o
rožhwáni Semene dobrého / a Kaukole od Neprječe w to witrauſenj. Potom bude o
Winku a Dělničkách. A pak o Rožděnosti Země / rožhwáne semeno w ſebe přijmač-
ich. Kterážto trozim podobenstvím samey spůsob Chrktwe své/ kteráž fe ide na Svě-
tě Slovem Božím rido/ wyzewuge. Čemuž nadile v zdeſního Evangelium porozu-
wime / když ge prve / pro wágnost Slova Božího powstanauce / pfectlyſſime Slovo
od Slova takto: Napsal ge S. Mattheus w roždju / XIII.

Psalmus. 77.

Matthew 13.
Ezra 4.2.49.
50. 61.
Podoben-
ství co gau.

Sicile.

Summa w-
sleho Rázas-
u toho.

Nonen čas: Giné podobenství předložil gini
Pán/rka: Podobno gest Království Nebeské
Glowěku rožhwagichmu dobré Semeno na
poli swém. Když pak ſe ſnuli Lidé / přiſel Ne-
prječe geho / a naſyl Kaukole mezi Pſsenich: a odſel. A
když pak wžroſila bylina/ a owoce přinesla / tehdaž oka-
jal ſe v Kaukol. Přistaupiwoſe pak ſlužebnicy Hospoda-
řovi/

řeuli / řekl mu : pane / vysak s dobrého semene nashl na
poli svém : kdež gest se pak vžal Kaufol ? A on řekl gmu :
Neprýtel Čílowěk to včinil. Služebnícy pak řekli mu :
Chcešliž tehdy půgdem / a vytrháme gey ? V řekl : Nitro-
li : abyste snad trhagi se Kaufol / spolu s nim nevytrha-
li Pšenice. Nechte ať obě spolu roste až do žně : a v čas žně
dám žencům : Vytrhavte neprý Kaufol / a svažtež gey v
snopky k spálení : ale pšenich shromážďte do mé Stodoly.

Evangelium.

Pávov.

Ato řec S° Evangelium / w podobenství od Pána
Krysta insluvená / vstahuge se na i X. Čílanec Býry / od
Szymoná Apoštola / w těch Slovích / Verím Swatou
Církvi Obecnau / wsech S. obcování / složený.
Kteráz nese w sobě Obraz spisobu Církvi Boží / že na
tomto Světě / w níž se dobríj nýzí nacházegli. O čemž
insluviti dala se Pánu Krystu příčina původní od mnohých / kteríž se o
Církvi Boží domnswali / Zěbn inela že na Světě býti bezewssi vráschy
čistá / a lidmi zlými neposkrivená / a nesmíchaná : odkudž / pro některé zlé /
w Církvi dobrým prujsené / o pravé Církvi / aby kde yaká byla / blud-
ně pochybowali : Ano n nad Slovem Božím pravým / proto že ge ma-
lh počet lidu přígná / a mensi gessé, füssice ge kázanc, vžitk geho na so-
bě vkažuge / se zhoršowali : Až kře to od pravé Církvi se odtrhugice /
w Sekty / Rozdíly / a Gednoth od sebe samých sinnstené / se mytávali.

Kterémuz.

Kterámužto Aurazu, a bludnému Smyslu, Pán Krystus rimes podo-
benstvím v cestu vchází a hal se žádny nad přimissením zlych v pravé
Chrktvi zhoršovati/tež původem Diabla o Chrktvi geho lehce sňehst-
ti/ Slávou Páně sobě zlehčovati/ a v Seky roztříté/mozky Lidstvym
simflejci/ oddáwaní nemá/ Tomu Summowně vyhštuge/ k takovému
nám Vziku: Abychom se na to/co se v pravé Chrktvi Božij/scrze Diabla,
a geho Holomky, Bludné Falessné Vcitle / v ginc této Kaukoli při-
podobněně Lidi, přihází/ neohlídali: Ale nepřemoženau stálau myslí/v-
sečko všudy trpělivě snášegice/ v pravé Vizce až do Žni(to gest/až do
skonání) se svívali. Zatím/ Abychom z podobenství od Pána Krysta
mluvěných/ pravého spasiteleho smyslu/ o spůsobu Chrktive Božij
že na Světě, nabývat se včili/ A zvláště z dnešního Ewangeliu/
ghožto Původu/ v Summownjmu Vziku giž porozuměvssse/ Dále v
výkladu zdrawém Vciti se z něho budane:

vžecna
spáva.

O Chrktvi Svaté/ Obecné/ Křesťanské.

V čečto třech Artykulijch.

Prvním: Co gest to Svatá/ Obecná/ Křesťanská Chrkev / od Pána
Krysta Královstvím Nebeským nazvaná : A z kterého Lidi/ neb
Narodu spogená a shromážděná býti měla :

Druhým: Gestli možné aby Chrkev Krystova tak Svatá, a Čistá zde
na Světě byla / aby v ni toliko sami dobrí/ a žádní jli býti
mohli/ čili nic :

Třetím: Zli Lidi v Chrktvi / pod Kaukolem vyznamenání / kde se be-
rav/ a proč gijn Pán Bůh tak dlauho shovívage/v Chrktvi me-
zi dobrými býti dopustit/ a gich vyplňovati nedá :

I.

Domá vši slyšens, slyšs / Při prvním rozdusu kázani tohoto
Je se oznamovati bude.

Neyprve/ Cobh byla Svatá obecná Chrkev Křesťanská
Vyznáváme om v Článch vishn nashy Křesťanské, ejsagice: Věřim
(ne v Chrkev) ale býti Chrkev S. Křesťanskau / a všech Svatých
obcování. Atež Pán dí: Podobno gest Království Nebeské
Chloučku/ který nashl dobrého Semene na svém poli:
tož: Kowm se tak děge (mjim Pán) v Chrktvi Božij/kde se Ewangelium
o Království Nebeském káje/a Chrkev shromážduse: Nako kdyby
ido na svém poli dobrého Semene nashl/ a Nepřítel v norubu mu ge
Kaukolem/ a neb gijnm některým nezpěčným/ na to pole neprináležej-
cím Semenem smichal.

Co gest S.
Cvitac.

Gest

Církev S.
Obecna
Křesťanská/
Gest zástup
Lidu Božího
na tomto
Světě/Wis-
dotedlný y
newidited-
lný.

widited-
lný.
March. 18.

Roman. 18.
newidite-
lný.

1. Cor. 2.
2. Tim. 2.
3. Reg. 19.

L. Cor. 13.

znamení
pravé Cír-
kev Boží
1. Gednomy-
nost w čís-
tém Věci
o Pánovi Ge-
nisi Krystu.
Ezáz 8.
Iohann 8.
Augustinus
cont. Petil.
Epi. cap. 2.

Gest tedy to království Nebeské / a neb Swatých společné obči-
sváns / genž Slove Církve: Běžeckem ten Hauff neb Zástup Lidu na-
tomto Svatořem Světě / widitedlný y newiditedlný / který všech ca-
sův byl / gest / a bude: genž same Včenj o Pánu Ježiši Krystu / strze S.
Pissma, Patriarchu, Proroku / Ewangeliu / y jiných s nimi se
srovnávajich Diclu / předkládane přigimá / a Velebných Svároši
k Slovu Páne přidamich, počádne pozírová. V kterémžtv Hauffu Syn
Boží, hlasem svého kázancha Ewangelium gest moenj / ammohé zno-
wu Duchem S. k životu novému y věčnému rodj: Mezi nimiž ač gau-
množi nesvatij a nekagich / wssak w Včenj pravém gednomyslně smy-
slegijsy.

Zě pak ten Hauff / neb Zástup Božího Lidu / totizto Církve / gest
widitedlný / toho se potvrzuge těmi Slovy Krystovými, kdež dí: Po-
swěz Církvi. Kterýžto Hauff volených Božích chce Pán Boh aby
se na Světě spátroval / poznával / a w něm kázdny Spaseni žádostivý
strze kázani hlas S° Ewangelium povolávati dal. Nimo kterýžto
Hauff neb Zástup widitedlné Církvi / ginde Volených Božích být se
nedomíwajme / wedle toho Apostolského powědění: Které vyvolal
těch y powolas. Newiditedlný pak Hauff / neb Zástup Církve Páne
proto se též gmenuge: Neb o těch kdo gau pravé Swatij a Věřij / my
Lidé wěděti a gíchy znati nemůžeme: Poněvadž co gest w Elzovětu žá-
dný z Lidí newj / gediné sám Boh / a Duch který gest w něm. A zna Pán
kterij gau geho. Yako znal onéch v i i. Tisyc / kterij se neflanelý Modle
Baál / gichžto Elias / správce pravé Církve Boží / byl nezmal / Gož je
y posavád pěge. A wssak z Lásky / kteráž všemu věři / my tolkéz o těch
kterij o Včenj Krystovu pravé smyslegi / ge vyžnávají, a počesné
žiwi gau / i věříme že gau pravuj Augustové Církvi S. Yakož pak
kde gest ta Církve newiditedlná / su že gest y widitedlná / těmito triní
živými a vlastními zewnitřním znamenjím pravou Boží Církvi bý-
ti se proučíssij.

Předně / Gednomylnost w Kázani / a od Lidu přigimáni neporuše-
něho Včenj Krystova w čistotě Kázancha / kterež w sobě obsahuje Zákon
Božích přikázání / a Ewangeliu decti Včeněj Krystova za nás bý-
ně (kterýž Zákonu dosti činiti nemohauce / tím zlořečenství žasluhujeme)
podlečetři Janasse: Ad Legem & Testimonium: k zákonu a k svědecito:
totizto k Zákonu Božího rozhazuj / a k Ewangeliu podřízen / dosti
věměn w Krystu pfazugschváru: U sám Pán valuv: Otoce mě hlas
můž. Anssi. A Augustinus dí: In verbis Domini nostri Iesu Christi
Ecclesiam querere debemus, qui veritas est, & optimè nouit corpus suum.
Nouit enim Dominus qui sunt eius. To gest: W Slovu Pána našeho
Ježiše Krystia Církve pravá hledati se má / Nebo on sám Krystus gest

Prav.

Pravda/a výborně živá Čelo své: Bližiagistého gřau geho; Vatikán tom
v Svatoj Pavlu svědčí.

¶ Druhé/Rázdrobním významem celebných Svátostí/ Křtu/a Vst-
ice Pána, podle smyslu nařízení Krystova v rámci slovích: Kdo věří a
potřebuje/správa bude. Jein: Věříte, a gřete/toto gesto Čelo mé: Vě-
říte a piste/tato gesto Krewe má. A, To činíte na mém památku.

¶ Třetí/Rázdrobnou poslušností/Služebnosti Chrístovní povolitnou/
omž písmo mnoho mluví/čla: Ať se mezi vás vyskočí potřebé/a proslé
čádu děje. K čemuž přimáteži Chrístovni Rázdrobné Křtu/Kterouž Správa
činí Chrístovní dřži. Protože kde a když lidu tato tři známek se
spartugy/ ten se pravou Chrístovou býtovou zuge. Kde pak toho trhu se ca-
lošti a porádně se neděje/ten lid pravou Chrístovou Boží býti nemůže/po-
dle výpovědičen Jana Křtitele/kdež by: Kdo nevěří v Syna / ten nemá
životu věčného. A S. Pavlu by: Přicházíš kdo/a toho Evangelium
(to gesto věci o samém Pánu Ježíši Krystu) kterež sme my fázali nepře-
náší/sic Anathema: to gesto: bud proslatý: Odsluž Augustinus pověděl:
Nolo humanis documentis, sed diuinis oraculis, Sanctam Ecclesiam de-
monstrari. To gesto: Nechey aby mi kdo Lidstvím snyšlinskam / domni-
nem a zdáním svým / ale samým Stotvarem Božím / pravou Svátostí
Chrístovou na zemi/kde a která gesto, vlastoval. A tak tehdy pod gmé-
nem Chrístovem/neb Královstvem Nebeského / ne Lid Bohanský/Bidovský/
Turecký/neb Šestářský: Ale ten koliko / který se pravým Věcením Chrí-
stovým spravuje/rozuměti se má.

¶ Věžmez tehdy dale/ z Kterehož Lidu neb Národu ta Chrístov spo-
gena byla/ a w ni Království Krystovo shromážděno býti mělo / nebo
gesto. Mnogož gřau rozličně otom smyslili / a posavád na větčím díle
toliko svých Národ pravou Chrístovou býti se domněwagi. Zako gřau ta-
kového dominění o svém Národu Bidé / Uno poněkud sprívopocátku h
Apostolé byli. Jein Marichai, tak řecena Šestá / kterež okolo Četa
Páne z 80. povstala: ti toliko mezi sebou, w jednom ne shrošlán kautě
Africký/kde gřau svá stanovisťte měli / a ne ginde pravou Chrístovou býti
pravili. Kteréžto Šestá h podnes Novověčených následujíce, na samé
Moravě / a tu toliko kde om gřau / mezi sebou pravou Chrístovou Boží
býti gissi. Podobněho dominění h ti gřau/kterí následujíce Kanonu, o
potřebě do gití spasení, od Bonifacia, toho gména osmého Papeže vy-
daného / nídež ginde / kromě w poddanosti Nejvyššímu Biskupu
Rámskemu / pravé Krystovou Chrístovou gřotou býti vyznáwagi. Ale
tajdý má věděti/že Chrístov pravá / a w ni pravé Nebeské Království
Krystovo/nemělo býti, a není; jednoho Lidu / než je všech Národů
obogáho pochlawí, kteríž pod Nebem gřau/hachtholi Štamw / Dústo-
genství/Rázdrobně/Jazýků / Věčíků/a povolání/ Šéhož vysocesvětli
a pravodisvi důvodové kdo gřau:

2. Tim. 1:17

2. Svátostí
celebných
zádne výzva-
mí.
Mark 16.
Mark 16:8.
1. Corin. 1:11

3. Kázeň Čtyř
četoum poslu-
šností.
1. Corin. 14:1

Johann. 3:18
Galat. 1:1

August. ad
Petil. Epik.
cap. 3.

I L
3. Kterehož
w kterežm L. i
on gesto Š.
Chrístew.
Somnění o
bývostí Š.
Chrístew.
Adoratum 19.
Epiph. lib. 2.
Tom. 2. & Au-
gust. Tom. 5.

Chrístov pís-
ma Rámská
ká ze se ze
východní
délka / Jazý-
ků / v obor-
ního pochlaw-
í v schémá-
dunge / Dá-
voodové ro-
bo gřau.

1. v. Starém
zákoně.
Slibom
Božím.
Genes 22.

2. Acorum 4.

August. lib. 4.
cont. Crescen-
tium Gram.
cap. 61.

Proroc. p.
113.

Psal. 2. 17.

Ezra. 1.

Koráb Noe.
10.
Genes. 8.
Hieron. cont.
Luciferianos.
Simele.

Chrám Ge-
nuelemský/
3. Regum 6.
Starého se-
znamu se od
potáku hot.
ca. 2940.

¶ Neopřivé / w Starém Zákoně Dávodomové gšan minozj: Z nich gest první/ Slib Božský Abrahámovi včiněný / na všecky Národy s vstahujicí/ který casto žni: W Semenu tvém požehnání budou všij. čini Národotvrc. Smysl toho ten gest: Zebe Abrahame (také Pán Boží) ročován znamenitau Slávou vzdobjm/ aby podle Těla byl Otciem toho Semene Zámu/ který má hada Diábla potřeti/ a Lidstva Pokoleni misio glorificansvi požehnáns zase přinešti / strze kterežto rve Semeno/ a mimo všechno samého Syna toliko/ ti všichni všechno spaseni degdomy když gicholi zevšech Národům Světa živou Věrav gen. přígnici. Neb mimo Pána Ježiša Křížta tv jádrem giném moc k spasení lidem složenánenj. Protož on ntoliko smrčích židův / ale v Pohamatu Spas. telém bude/ a gest. S. Augustín takto řek Boží slib přivozuge: Omnes (inquit) gentes: non dixit: omnium gentium homines. Vnde necesse est, non solum fecunditate crescentis Ecclesie ex omnibus gentibus; verum etiam permixta multitudine inimicorum eius. per quos pietas eius exerceri & probari possit, usque in finem iudicariæ separationis, totus orbis impleatur. To gest: všichni Národotvrc/ Anereli / všich Náro- dův lidé: z nich tomu se rozumí/ že Chríšťan vtoliko je všech Národům po všem Ókrusu Světa rozmnожedlně růsti / ale také w tom množství s Reprácty svými smíšena být měla / strze kterežto gegi Svatoři pruhována/ a pravý Hudové tē S. Chríšťan svíteční být měli / a gšau. Druhy důvod w Starém Zákoně běže se z Pisem Prorocích/ kterežto, a zwláště Zálmové / o Pánu Křížtu předposojetagi: Zě Chrálovství své/ genž gest Chríšťan Svata/po všem Ókrusu Světa / od More až do More rozšířiti má. Zavádě pak zgetoněrak dí: Bude w posledních dnech připravena Hora Domu Páně na vrchu Hor / a vyzdvížena bude: v potáhnau se k ní všichni Národotvrc. Třetí Důvod Staro- zákonny běže se z figur Koraču Noeleva / do nichž všichni životí- chové w čas Potopy shromážděni byli: Od něž Svaty Jeronymus dí: Arca Noe Ecclesiæ typus fuit, dicente Petro Apostolo; In Arca Noe pau- ei, id est, octo animæ saluæ factæ sunt per aquam, quod & nos nunc simili formæ Baptisma saluos facit, ut in illa omnia animalia genera; Ita in hac vniuersarum & gentium & morum homines sunt. To gest: Koráč Noelevi Svaty Petr Obrazem neb figurau Chríšťan býtí shvédil. Neb jako w Koráču Noe málo gich / totžto esm dussi toliko na Bodě, a strze Bodu zachováno gest: Tak v nás nyni podobnau formau/ kaupelen křtu spasenný čini: A jako w Koráče všech životichům plod shromážděn byl: Tak v w Chríšťani všech, jak Národotvrc taky obyče- gáw lidé se nacházegi. Chríšťan Důvod z Chrámu Jeruzalémského/ kterýž jako gest zevšech rafmér Kovářů / z Blata / Stří- bra / Nědi / Niosazn / Železa / z kamenej / Písku / Vápna / Dříví / it. Od Maudřeho Krále Salomauna / na vnen čas vystavěn: Tak v Chríšťan

zevšech

jevšich Naroditio a posolení Země od Nejmádřejšího Krále věčného /
Pána Ježíše Krista, vyčítaná gest: protožgi Apoſtol Domini Bo-
žím napýva: A Augustinus S. toho dosvědčuje, řka: Edificatur enim
Domus Domini, Civitas, quae est Ecclesia, in omni terra, post capti-
viciatem, quā illos homines, de quibus credebatibus in Deum, tanquam
lepidibus viuis domus edificatur, captoz Daemonia possidebant. To gest:
Vydelává se zagiſte Domum Páne / a Město Boží / genž gest Swatá
Církve / na všem Orlstvu zemském / z Lidí w Bohu věrých / nakožto
z jiných kamenů l stavěj Domu svybraných / po tom zavedenj /
sterpnž ge Diabol zagiſte so moen své držet. A S. Chrysostomus dí:
Nil aliud est Ecclesia, quam ex nostris animabus constructa domus.
To gest: Církve mi givého nem / než Dům Boží / z duší násich vydě-
lam.

¶ Druží důvodové jsou w Novém Zákoně / Z nichž gest První/
Swědecoví Křistova velmi mnoha / zvolášť w Četu dnesního E-
wangeliu / w němž ſe ře Kolijs Přečík polýtau / a Kaufoli pronáſe-
nau / tento vſeckem Svět (Lidmi dobrými / Sejnem Slova Božího
ſe spravujehan posýt / Však Kaufoli jhých, bludných a bezbožných pro-
tráſen;) Pán Křiſtus minij, v sám ro vysládage / Aluayl svůj zge-
wovat ráck. A v S. Mattheause dopovídá, řkne: Množí přigdau od
Benehodau / a od Japadu / a ſtolci budau s Abrahamem / Žakem / a Já-
lobem w Královiſtví Nebeském. Protož v Bědouſtém poručil giti na
vſeckem Svět / a řeza: Evangelium vſemmu ſtvořenj / a včti vſecky
Narody. Také podobenſtví Páne o povolání mez̄ ploth / a na Vlcech
Chromých / mlých / ſlepých / a vſech naporád ſe přigit na Večeri veli-
kau / ana Swadbu Syna Králová / nutkání / toho dosvědčuj. Od-
tudž S. Irenaeus napsal: Ecclesia in vniuersum mundum disseminata, fi-
dem ab Apoſtolis acceptam diligenter custodit, quāli vnam domum in-
habitans. To gest: Církve po všem Světě rozſytá / vſas halo w ged-
ném domu bydliſčy / Vízky od Apoſtola v přiháč osíjha.

Gimy Duwed Novozákonny běre ſe z onoho prostěradla plnho
živočichů / kbitja ſe gedenj gich S. Petru z Nebe ſpuſteného / z něhož
Apoſtol poznal / že do Královiſtví Církve Křiſtovny Cornelius Po-
han / s gimini Pohann přináleží / w gehož domu v to mluvil, řka: W
pravdě gsem to ſhledal (totižto z vidění toho prostěradla / a hlasu ſterý
ſe ſe nme o něm potříbrát z Nebe ſial) že nenj Bůh přigimač osob / ale w
každém lidu / kdo ſe ho bogij / a čini: spravedlnost / přigeminn gest Bo-
hu / také pravohim Aludein Církve Páne.

Třetím důvodem jsou Swědecoví Apoſtolštá / w ſpíškých gegich
na ſtrze o tom znějich / v Sejnem Apoſtolském zavíděná / a S. Pavlem,
nakožto Legátem od Církvi z Pohannu l Vízce obrácených / na ten
Sejm / v také z toho Sejmu od Apoſtola zase ſe nsm odeslaném / w ſlo-

Před 7. rozenin Pá-
ni. 1030.
Coloffen. 4.
August. de Ci-
uit. Das lib
8. cap. 24.

Chrys. ad 5.
phel. 4. Ser.
mo. 10.

Matthei 8.

Marci 16.
Matt. 28.

Luc. 14.
Matthxi 2. 2.

Irenaeus lib: 1.
cont. Valent.
cap. 3.

Acorum 1. 6.

Sním od 21.
apoſtola w
Jeruzalémě
dřán Léta
Pavla 4. 9.

*Aetorum 15.
Galat. 2.*

*August. lib.
de correſt.
Donat. ad
Bonif. cap. 3.*

*Genes. 22.
Malach. 1.*

*Psalmus 17.
Colossei. 1.*

*Lucez 24.
Aetorum 1.*

*August. de
Theodos. Ma-
gno.*

*Dominum
Lodžia o C. 12
Novis. Cy-
twe.*

wých těchto Summowně obsazená / a publiko waná, ita: Nej rozdílu
meži Židem a Ržekem / meži Služebníkem a Svobodným / meži žd-
nau a Mužem.

Za Český důvod berau se svědec i S. Oktáv / pravomici
římské Chrkev / která se summowně v této řekl S. Augustyna obřahov-
a / Ecclesiam verē toto orbe terrarum diffusam, &c. Vide Augustinum. Če-
gest: Prawá S. Chrkev / v níž Sekta Donatyská žádneho diffuzi
aučaſtenſtví nemá / po všem okrsku zemském gest rozhřená / temuž svě-
dec i všech S. pijsen gednomyslně našvědčuje / a to vyläſſuje. Zv-
láště pak tato / Zákon dí: v Semenu svém budau požehnaſi vrahem
Národně. A Boh mluví řeče Proroka: Od Vychodu Slunce, ažna
Západ / veliké gest gměno mé meži Národy / a na každém místě obětova-
na byvá Obět čistá gměno měmu: neb veliké gest gměno mé meži Náro-
dy. A řeče Davida v Základu Pán mluví: Panovati bude od Mo-
ře / od Ržeky, až do Konců okrsku Země. A řeče Apostola dí: Plodys
aroſie po všem Světu. A sám Syn Boží všy svými řekl: Budete mi
Swědkové v Jeruzalémě / a vše všem Židomyslu h v Samari / až
do Konců země. Z těch hle pravých důvodův to poznávat / a tím se
znamenitě říšti máme / že Prawá Krystova Chrkev byti měla, a gest
z všech Národův Světa / a ne v gedne toliko Sekte / neb v Smyslu
některého Náboženského shremázděna: Kteréžto je v něm časista vakaž-
káž gsmé / těmi wejss položenými znamenjami se vyznávají. Což od
gednoho každého věrného, nadevšesekn poſlady / s velikou všechností,
vysoce výženo byti má. Vakoz tak včinil onen Slavné Pámeti Theo-
dosius Chrabar / který leže na smrtelné posteli / časidrát s potěšením vý-
znaval / kterak se mnohém vice z toho raduge / že gest Audem pravé Chr-
kev Boží / nežli z toho / že na Světě králuje.

II.

S Druhému rozdusu tohoto Kázání předloženému přistoupíme / v
říčerém / Byloli by to možné / aby pravá Chrkev, Čísla, Svata
bez přimissení zlevy / samé toliko dobré v sobě magis / že na Světě
byti mohla: porozumíme. Byvali žagisté / a posavád byvají v ří-
římském říši / a říčem říkali: Neb množí se pokauſci /
v pokauſci v lidech se přebírat / a ſebe / v gme od druhých / Ná-
boženstvím oddělovati / jakoby v gegiích včen a v nich samých toliko
všickni dobrí a Svati byli: Vakozto Novověřených, oderhse se od gu-
ných / ſebe a svau Rotu za římanu číslu Chrkev magis / a v ni všech
Svate byti praví: gme pak, kteru s nimi nesmíslílegij / zaproklí-
drží. Bratrskovo rade na několik gednoč a ráduv se rezerhlo / říjde v
své toliko gednotě Číslé, a Dobré byti vyläſſuje / gme pak, kteri s nimi
nedrží / Světem byti prawi: Řeſeo meži ūmi cvejimi / vaf Novo-
říčenich /

kříček / tak Bratrstvem / Smeti / Kaukole / Pejchyn / Lži / Utrhání /
 Smilstva / Různice / Mordutu / Kauzel / Kvásilu / Posměchu / a všech
 Skutku Čela (kterijžto hřichové Království Nebeského zbarvují)
 nebyly se spátruje. Ač pak toho oti nezapřejí / ale píšu / že gen do čas
 su mezi nimi se nacházeli / a dluhuho trpími nebyli wagii / Výbrž že ge z sebe
 vylucugi : však se to po Osobách děje : Neb Komáry chýdje / Welblaudy
 poziragi. Item / Ržimanci všechy / by nevhorsí a nevneselecherníssii
 zlorilii / lidé byli / když se gen k gegijs Náboženství hlásy / tehdy ge za do-
 bré a Katholiecké magi. Ano Mnichy a Knězii / by nevětší Russiani /
 neslydachó, a snad n Sodomářského obcování byli / Však ge předec
 za dobré, porádne / kterij sami na Swatých místech slavíti hodnij gsau /
 drži : Gessio yaký život wedau / o Bože, Bože / ty znáss / n dobrým Li-
 den gest vědomé. V tom / poněvadž Skutkové gegijs sami spiswagii /
 není se tuto psanji zaneprázdnovati potřebi. Nemálo tě Kaukoli, n mezi
 námi Evangelistskými vzrostlé, se spátruje. Neb yak mnoho bezbožných
 Knězii / Panům / a naporád všelikého povolání a pohlavi Lidí (genž
 pauhá Kaukol gsau) očí se vidí : ach vjce se to od každého pobožného
 oplakávych / nežli tuto vůbec pronášey. Nemíťtehdy gliste možné / aby
 Praiva / Swatá, Chrkev Božíj Chrística / bez pěnišení k svým dobrým
 lidům také zlých / byti měla a mohla : byť se pak všakoli přebírala. Neb
 yako Sedlák / ačkoli to opatruje / aby v rozhýbeném pěkném Obili Kaukol /
 stolklařka a neb nějaká smetina nerušila / však předec tomu obrániti ne-
 může : Tak se rovně n v Království Nebeském / při té pravé Chrkevi Bo-
 žíj děje : Kžehož sám Syn Božíj / Tak se to n genu samému v rozhýbání
 Slova Božího dálo / podobenstvím a věncladem dněsního Evangelie
 dosvědčuje. Rozsevat dobrého Semene (vyládá Pán) gest Syn
 Chrízová / A Pole gest tento Svět : Dobré pak Syně tě Přenice, gsau
 Synové Království : totížto : Věrnij / Vprímij / a Pobožnij. Ale Kau-
 kol do Přenice od Neprátele naplýcháná / gsau Synové Satanovi : yak
 v Náboženství, Modlárství / Polkyrství / a Falešním domněním,
 nadchnutí : Tak n v Obcování zhovadilij / Zliz / a Bezbožnij : který ne
 darmo Pán k Kaukoli přirovňává. Neb yako Kaukol v dobrém Obili
 se rodí s tím obilím aučastenství gména má : Však gsau s dobrým O-
 biliem v Maiku / a potom v Chléb obrácená / tém kterij gen gedij / zá-
 vorat hlavy, a dávěnji přináši : Tak Bezbožnij / ač v Chrkev se missegie /
 aučastenství gména Křesťanského docházeli : Však Dobrým gsau k
 stáze / k zanečistění a k pohoršení / Ano n Pánu Chrystu bolest / žárlucef /
 a nechutenství činí / že na takové naříkati ráci, řka : Odstupte odemne
 Chrízkele nepravosti. Neb (wedle řeči S. Pavla) ač se pravuj Boha
 znati : Však ho Skutky svými zapíragi. Pán Spasitel tu smišených
 Chrízke světelegi také vkládal na Vršky do More pusťené / v níž se neto-
 lilo Rybí / ale také n Žiaby, na Břeh vytáhl. Item / na onech deseti

Galat. 5.
 1. Corinth. 6.
 Ephes. 5.

Matth. 5.

Chrkev S.
 Obecná Rie-
 staná samé
 v sobě čer-
 gest. Však
 nemí píši
 dná netu-
 zích / do-
 dělo / dc-
 pěnišie-
 ných.
 Simile.

Matth. 5.
 Luca 8.

Simile.
 Kaukole
 pěnišená
 vlastnost.

Matth. 7. 25.
 Titum. 1.

Matth. 5.

March. 25:
August. de si-
de ad Petrum
capit. 48.

Origen. in E-
zech. Hom. 2.
Simile.

Oratio.

Similia.

Moučení.

Pannách / A w ginných mnohých řečech svých / z nichžto Dicově Sva-
tij o Spisobu Črkvě pravého Smyslu gsau nabyl. A řeče Augustin
na toto napsali: Firmissime tene, & nullatenus dubita, Aream esse Dei
Ecclesiam Catholicam, & intra eam, vſq; in finem seculi, frumento mi-
xtas paleas contineri: hoc est: Bonis malos Sacramentorum communi-
one misceri, & in omni professione bonos esse simul & malos: nec tamen
pro malis bonos deserendos, sed pro bonis malos, in quantum exigit fi-
dei & charitatis ratio tolerandos. To gest: Tak za to měn / a bezewſcho
pochybowání o tom wěz je Hunino gest Boží obecná Swatá Črkv
w němž až do ſkonání tohoto Světa Plerom čístečho Obili ſe přidržegi:
to gest: Blíž k Dobrým, společným Swatosí Vzíváním, přiměřují a
w každém poſvolání Blíž k Dobrým ſe přitovaryſſugi: wſſak ne hned
Dobrý pro zlé opauffení býti ale Blíž pro Dobré / pokudž Vira a Ča-
ſka toho žádá/snáſſeti ſe magiſ. Et Origenes inquit: Quomodo vna que-
que Area circumſribitur, & eſt plena frumento, vel paleis, nec totum fru-
mentum eſt, nec totum rurſum palea: Sic in Ecclesijs terrestribus, alius eſt
frumentum, alius eſt palea. To gest: Nakon na gednom každém Hunne mlá-
cené Obili, ani wſſek ſamo obili bez Plerom, ani Plerom ſamými Plerom
bez Obili nebehywagi: Tak ſe n w Swaté Črkví na zemi děgelze giny geji
Obili čísteča giny Plerom nečíste: Čehož překladové wſſudn naſtrže: od po-
čátku Světa až n poſavád, do ſvědčení: Zé gest Črkvě Boží zde na ſwě-
tě nikdá tak ſtiastná nebyla/ aby ſe w ni téz Blíž nenacházeli. Odkudž tam
Dcázka pochází: Proč pak wyznáváme Črkvě Swatau/ríkagice/ Be-
řím w Črkvě swatau obecnau e Nebnenili Číſtā / tehdy ani Swatá:
Odpověd: Zé Črkvě wyznáváme Swatau býti / to ſamo w sobě
prawda gest. Alle wěz: Zé ti křeči w té S. Črkví obcugij / negsau wſſi-
čení Swati: Rovně jako Pſenice na Poli wyrostlá ginenuge ſe pěkná
a číſtā / geſto bywá nemožné / aby wždy w ni něco ſmehyce/ Žia/ Dv-
sa/ Kaukole a Čhrpy ſe nenaſlo: Wſſak ſe proto předce ríká: Pſenice pě-
kná. Item: Wrší/ Šakem/ Wlakem/ když ſe Ryb zátahuji/ obyčenně
říkawagi: Číſtých welkých Ryb, až imlo: geſto mezi nimi bywagi/
Raf/ Žiaba/ Hlemenjz, Brauk/ Žiabinec / n Čerwík: A wſſak proto
říkagij: Zatáhli moc číſtých Ryb. Item: Staro Manželství / neb Alčad
Kněžství/ také gest Swatň a Wzáceny: A wſſak křeči w něm gsau / a neb
ho pozivagij/ newſickni gsau Swatj a Dobrý: ale minozh Blíž/Dhaw-
níj / Staru neb Alčadu toho nehodni ſe nacházegij: A wſſak proto
zle Staro Manželství/ neb Alčad Kněžství potupý netrpj: Tak ſe n
o Črkvě S. w níž ſe minozh Blíž nacházegij/ ſiměnſleti má To tehdy wſſe-
čko proto wěděti máme: Abychom o naſsem Náboženſtvu / pro některé
zle/bud Kněžij/ neb Lidi obecné/křeči w něm gsau/ lehce neſiměnſleti/nad
nim nezauffali/o něm/yakoby proto ſtaſſne bylo/ ſe nedomívali/a tim
sobě Odporníkům naſším Dciſ wytencati nedali. Druhé: Abychom ſe

zvoučení

zvěnitím pokr; iškou ozdobou, w Selsk/ w Koty / od svého pravodí
wého/na sámém Pánu Kryssu založeném Náboženském, všetekně a zau-
myšlně odvozovati nedali. Treti: Abychom se pro sano pokřtěni / a do
Kostela / časem n fíolu Véčere Páně chozens/ hned pravohini dokonalh-
mi Křesťany být, bludné nedomusovali: Neb jako Kaufol ne hned gest
Přsenich/proto je s ni na poli rosie. Zába ne hned Rýbau/ze s ni do Sa-
kulapena být. Blázen ne hned Náudrym / je mezi Náudrymi sedi.
Kozel ne hned Divch/že se s Divcemi pase: L. Tak také ne hned pravohini
Audem Chríkwe Swaté gsy / je mezi Křesťanem w Kostele býváss: Alle
muž k tomu pravá žiswá Wysra/bez pochrstiv/ vprjnnym milosrání,
a zachowávanjm Božího Slova/ a Skutky Lásky k Blížnemu ochot-
ně profazovana, být. Neb praví Pán: Ne každý kdo mi říká Pane,
Pane / wegde do Královsství Nebeského: ale kdož činí svili Otce mého.
Bále pak Otce Nebeského gest (d) Krystus abychom w něho věrili/ až
te Wysry / jakožto dobrý Stromové / Dwoce pobožnosti wyná-
seli.

Diátkilla.

Marth. 7:

III.

K třetimu rozdilu Kázani tohoto přistupme / a kdeby se Blíž w Chrí-
kwi brali possejme. Nako gest gřstá wěc že se dobré Semeno samo
od sebe na poli nerodi/ale muž se říti: Tak také že se na Koli Chrí-
kwi Boží Dobré, Boha/serze rozhwané Semeno Slova geho rodí/
o tom písmma S. svědcí: Ale kde se Blíž berau: O to gest činiti: zdali též
z Boha? O nfoli: Neb nechce Pán zlému/ d) David. Zdali pak z Včenj
Slova Božího? O netak: Neb ono věi: Přestanice zle činiti. Item: Gdi/
a nechce vše hřešiti. Kde se pak berau z y wěc že z Diábla: praví zagle-
sí Pán w tomeo Ewangeliu: Když jesnuli Lidé / Příssel Ne-
přítel Diábel / a nasyl Kaufole mezi přsenich. Ten hle teh-
dy Kaufol w Lidu vtrusiluge/a to svými Chytrostimi/ Svody, Bludy/
Násrogi/Moch/ Tyrantskym: gehož Prorok k Levitakanu hadu zavile-
mu připodobňuje. A Job moc geho nadevskečko stvoření/kterauž železo
y štrelby, jako strniště potlačuje/ a že se Diabolové pospolku/ jako čan-
kove v růžu/a řupinu na Rýbě drží/ wypisuje. Pravdivé gest tehdy
ono Přísselovi: Kde gest Bůh/ tu také hned chce Diábel být: Kde Abel tu
Kain/ Kde Ják tu Izmael/ Kde Jakob tu Ezau/ Kde David tu Saul/
Kde Krystus tu Gidájs/ Kde Pavel tu Něco / kde Dobrý tu Blíž/ kde
Pravda tu Léz. A to vsedek činí ten zlý Nepřítel Hospodáře našeho
Ježišse Krysta / y nás Chríkwe Kolík geho / ocházege jako Lew ētauech
po všem Světě/ po Obcích/po Chríkvičach/po Školách/po Domích/
po Kostelích rozhwaná Kaufol Lézi / Lésti / Falsie/ Svody a bludy. Ge-
nuž k tomu znamenité posylání a příčinu dává Dospalost a Drž-

Esaiz 1. 55.
Iohann. 1. 3.
L. Petri 2.Psalmus 5.
Esaiz 1.
Ioannis 5.
Blíž Lidé do
S. Chríkwe
násywag; se
od nepřitele
Diábla.Esaiz 27.
Job 40. 41.

L. Petri 5.

psalmus 13.

Ezias 5.6.

Lucas 22.

I. Petri 5.

Kaukole Liedu záhoří / proč pán z církve své vyplňuje ne da.

2.

Genes. 6.15. 18.

Ecclesiast. 8.

Ecclesiast. 5.

2.

Simile.

Romani 2.

3.

mora lidstva, jako Vrchnosti, v všecho lidu, že se nad Vánem Bohem zapomněl: že hož hovadila bezpečnost, hrani, lakovství, v gine ne spravedlnosti ve všem pocházeli. Neb giz novi ani jednoho když tu nil dobré, (Prorok naříká) všickni se vchenili, a neprávě činil. Druhá Ospalost, a v povolání Nedbánlivost, gest Správce v Chrkevnicích: Strážní spi, Ponocni ožrali, Ssaffári nedbánliví, Pán mísice, Věda vám Psh nemí, gesto nemíste stěkat, vidauce marněváry, řík. Volat Epashtel na nás všecky, řík: Bdeťte, a na každý čas modlite se. Item: Vás gest vyprosyl Diábel, aby vás tržbil nakože pse, nitich, řík. A S. Petr napomíná, říká: Střzli vás budte, a bdeťte: Neb proctivně vás Diábel ochází, jako Lew čwauch, hledaje kohoby sežrat, genuž odpirajte, Synku gsouce v Bůží. A tak hle zlís se z Diabla rodi. Ale tomu se vše dívci slíssi: Proč pak Pán Bůh tak dlouho žde Kaukoli, Diáblem v Chrkevi uasplchané showivá, a vyplňti gráz do žnij, skonání Světa nedá? Na to text odpovídá: Nechte oběho spolu růsti až do žnij: Čehož se znáti magii myto příčin: První: Abi zlís a bezbožní bezetoví překážky své nepravosti na tomto Světě dokonati, a sami k svému Pádu věčného Zahynutí, jako zralá hrusť a dozráti mohli. Tak gest prvního Světa za CXX. Let k potopě zrátí: a Amorenských s Kanarenskimi Národy CCCCXXX. Let své nepravosti doplnovatí nechal: O Sodomských také, gizliby svých krík a nepravosti doplnili, a k pokutě Syrau a Ohněm, Neb dozrali Pán Bůh sám je tam sjiti, a to ohledati chce, před Abrahamem se ohlášly. Te sušedlné povahy Bezské Lidé znátnich, těgice, jako slepij oprken k Smrti běží, a horsem svých zlostí k dozráni pospichagi. Neb že Pán Bůh (wedle řecí Ducha Boží) ne hned mstí, a newydává proti zlým brzce odsauzení: protož Synové Lidství bez bázeň hřessí. Ale dí Syrach: Neříkaj, Milost denství Boží, velké gest: smilujet se Pán nad množstvím hřichův mých: Neb Milosrdensví Hněv rychle svýchází od něho, a na Hříšníky patří hněv geho. Z druhé příčiny nechává Pán Kaukole: Abi zlís Lidé na Pána Boha, žeby gurčasíku poslání neprál, naříkali, až toho geni viniti nemohli. Když nato Kaukol geste zelený a neozralý, kdyby se byl hned brzo, jakž Služebnícům chtěli trhal, byly to nědo za velikau řekodu pochládal, dominoval, že se, kdyby k dozráni příšel, poněvadž pěkně světne, žeby se k něčemu hodil: Protož Hospodář kájal ho do žnij nechat, aby se vzdý poznalo přineseli jahy Vzítel: a když se pak k ničemuž nechodil, těpřiv s nim na Chci. Tak y s Lidmi Pán Bůh činil. Protož dí Apoštol: O Hříšníče, zdalek neviss je Dobrota a Dlouhočekání Boží, tebe fu poslání vábí, kžli zbožísm geho Dobroty a trpělivosti pohrdáš? a tak sobě shromáždil gesta hněvu ke dni hněvu, a spravedlivého Soudu Božího? Z třetí příčiny, kžmij to Pán Bůh pro Lidi dobré: Abi y oni se zlými venu Chr-

nehubili. Ned gjaum možný, chtějce kaukol plni, v Pšenich wycháza-
u/ a tak Bohu/ Čírkvi/ v sobě, velikau svodu dělali. Vaklo Achab Mu-
čase/ Babylonskij Danyle/ Zídé Pána Krysta/ Potom Pohaué v
Zídé Apoštoly/ a Svate Mincielských: Ti všichni domají wagice se že
Kaukol plegi/ Pšenich trhali. Protož dí Hospodář: Ne: abyste
snad trhagice Kaukol/ spolu s ním nevycházaли v Pšenice.
Naposledy: Aby ti zlil, přesladem dobrých, vzdělání byli/ a vidauce ste-
ras pobožných Světlo svosti/ a obcování dobré mezi převrácenými na
světě wedance/ za sebau gřeb potahugi/ sobě vstavali/ a pokání činili.

A tak gíz při zavírce této vossi řeči / spamatujme je gíme se včili O
Čírkvi Svaté/ Obecné/ Křesťanství. Prvním rozdílem: Kterak Sva-
ta Čírkve gest hauff Lidu viditedlný / v newiditedlný / Však samým
časovým věním se spravují/ zevsech Národního Světa shromáž-
dění. Druhým pak: Kterak gest nemožné / Aby v Čírkvi sami dobrí/
bez primissení žlých Lidi/ byli měti. Tretím: Zlil jež Diábela pocházeji/
a od Boha v Čírkvi se trpí Pro doplnění svých nepravostí / a k řádu
máne samoděl dozrávání: Také/ Aby na Pána Boha nařízajíce/ ge-
ho potom z řádkosti času nevinili. A přitom dobrí, s těmi žlymi, aby vy-
řešení vění nebyli: Nebrž Bezbožní/ přesladem gegiich ku pokání a k
Více v Pána Ježíše Krysta se vzbuzovali: Kteremužto věcnému Bo-
žímu Synu/ Králi / a vylupiteli nássemu Častkovému/ budíz od nás
Čest/ Sláva/ Chwála/ a Čísařství věčné vzdáváno / až na věky
věku/ AMEN.

Modlitební Píseň/ Summu vesseho Kázání v sobě ždržu- gicí. Vaklo: Zachowey nás při svém Slovu / u.

Kryje Nebeský Králi/
Míste Lidé/ Kazateli
Pravdy Syně slova svého/
Z Nebek nám primisseného:
Do Nebeského Království/
Církev gest to pravé Křesťanství/
V něm Svata Čírkve obcuje/
Lid Vojíj se shromáždile:
Kterehož se v my Čáslav/
Tolj twé/ A Čírkve Hřska/
S počešením býet známe/
Světva pravdy žádáme:
Ať roste me/ k těm, gráme/
Překážet sobě nedáme,
Kaukol Diábalem násysté,
V Čírkvi/ v to Věci císte.

Znamení hauffu pravého
Čírkve Lidu/ svolaného
Z vesseho Světa vsech Národů/
Den nám zachovati pravdu.
V Věci/ v Svátošitech/ v Kázni/
Ať rádne srogíme v Dáni/
Shromáždění Čírkewního
Čeraň/ času gřež posledního/
Před Zlosynem/ a Kaukoli,
Zachowey nás kajdau chwali/
Nebé gíme Kryje twé Oseni/
Praví Audové Čírkewní.
Dychom se od žlých dělce/
Svatek času žně zragice/
Angely pak ohromáždění/
Byli, v Nebeské schráněni/
AMEN.

Ředítele

4.
1. Petr 2.

Savites res

o Pokřtení Páně

178

Neděle řestá potřech Králičk.

Ewangelium S° Matthause w III. položení.

O poříční Pána Krysta.

Pokřtení Pána Ježišse/
Smey z nás všecky hřichy nasse/

W Rjece Jordáne/
Ten Skutek Páně/ A M E N.

Lato dnesší w počtu Řestá Neděle po Třech Králičk je se ne každeho roku, takto w prodloužení Čísu Mašopasinského tréfuge: Z té pršíkmy také svého obživláseného Ewangelium, od Předkův Křesťanské Čírkve Správci w řízeném nemá: Ale wedle libosí rumelosti, anobrž potřeby slusnosti, Dřevotisku Pána Slovo Boží z Číšnické Hystorye Ewangelistické předkládaj. Větší, oněkdy Syna Božího, kterauž se na Města Korozajim, Betfaydu, a Kaperanu domluwati, a pro newděčnost/potupu, v pochvání Běnem, Dury, a Milosti Páně, Trestním w den Soudny nad Tyrr, Sodomu a Gomorru daleko těžším, hrozíti gest ráčil: Anobrž wšem nynějším Královstvím, Kráginám, Městům a Obcím, w té newděčnosti oném podobným, tauž pohřbítku Spasitele domluwati ráčí.

Od některých pak Správců Čírkve Páně činjwá se Kázání w dnesší Neděli o Pokřtení Pána Krysta w Rjece Jordáne, od Jana Křtitele, Což velmi příhodně jin, a lidu Křesťanskému vžitečné: Nebo nám w Pokřtení Krystovu mnoho žádci: Duch pak S. obživlásené za tau příčinou, také o nossem Křesťanském Kříu, v o geho Dřítech, dnes chec nás vyvěcovati. Nemáš se tehdy Hystorya o Pokřtení Spasitele náscho opouštěti: Ale nábožné w Čírkewních schůzích připominánjm obnovovati. Což v my we gměno S. Trojice pokřtení včinjme, a tohoto Kázani, k rozgimáním sobě w něm Slova Božího, za Základ S. Ewangelium, o Pokřtení Pána Ježišse představujme, wedle sepsání S° Matthause, w I I I. položení:

Gumovník
správa/a vs
žíret celého
Kázání toho
hoto.

Lehdy

Echdy přišel Ježíš od Galilee k Jordánu k Ža-
nowi aby se pokřtil od něho. Ale Jan zbrano-
valmu říká: Tak od tebe mám pokřten být a
ty pakodes le mně? A odpověděl Ježíš/re-
ti mu: Ponechaj tak nyní: nebě nam tak sluh naplniti
všelikau spravedlnost: Echdy dopustil gest mu. A když
byl pokřten Ježíš vyned vystoupil z Vody: A hle, ote-
víčka se mu Nebesa/ a viděl Duch a Božího an stupu-
ge vato holubice, a přichází na něho. A ay hlas z Nebe/
řezech: Tentot gest Syn můj milý / v němž mi se do-
bře žalbilo.

Istoria předteneho Evangelium, gest gedna
zewssed Evangelistickych Historií / kteréž se přes celý
Rok v Křesťanstvíu, připomínaři / itau, a vykládaji/
nemznamenitější. Nebo se na druhau welebnau Swá-
toři Novozákonnau / totiž na S. Křest / netoliko vytahu-
ge / a nas rím pokřtenjm Páně o nassem Křesťanském Křtu vyděuge:
ale také v porádně z Nebe od Boha Otce/ Ježíše Spasitele nassho/po-
volan k Vrádu Neschássečniu: Prítom v Slavné, na Královstvíu
Nebeské, osoby Syna Pannu Marie Korunování / a na Kněžstvíu vě-
cné Duchin S. Pavla: Až v začátk toho obogjho Vrádu / od Po-
říči svého, před sebe k vyřízení vzatcho / v wědomost nám vrozu-
ge. Prítom v Nebeskau Moudrosti bojně naučenj / o všech hlavních a
předních Artykulich Wsrh Křesťanské / a zvláště o zgewens, a pravém
poznání Pána Boha, v Čaginstvíu welebné Trojice představuge. A
protož daru Boha Otce Nebeského / k slávě Ježišu Krysta Pána nasse-
ho/ a nám pro dogitu z tohoto kázani vžitku spásytedlného/ pomocí a dí-
len ducha S. snazíme se nábožně rozmstati Artykul Slova Pána/

Sammeown
Vrake S.
Evangelie
um.

O Křtu Svatem. A o Pokřtení Pána Krysta.

- Prvni: Rozdíloznáms: Ko gest Křest? Od koho má svůj Přívod /
Přanovreni/a narizeni? A když koho gest v Světě nepravé
započarý?
- Druhý: Pán náss Ježíš Krystus Od koho? Kdy? Kde? a proč se
gest dal pokřtiti?
- Treti: Záležo vžitku Díky / v wſtici Lide / z přigimáns Křtu S.
nabývagi.

Při pr.

I.

XVII. Prvnímu Růždjiu Slovo Boží na tyto Čtyři

Drážky odpovídají bude:

I.
Křest S.
gest první
Svatosti ro-
vho žáde-
na.

Matthæi 28.
Marci 16.
Romans 6.
Titum 2. 3.
1. Petri 1. 3.
Ephes. 5.
Ioannis 1. 3.
Roman. 6.
Galat. 4.

Záležit. na
kterých strán-
kách.

I.
Gest živeli
Wodnij.
Ioannis 3.
Ephes. 5.
Ambořius su-
per Epist. ad
Rom.

Iosua 5.
Textus Sen-
tentiarum.

August. de
Catechic.
Cap. 4. Hi-
eron. ad O.
cea:

¶ Neprivej! Co gest Křest? Věděti máme že gest První Velebná Svatost Nového Zákona / k včenj S° Evangelium od Krystia Pána přidana: v které se děje Ceremonia posvátného Činu v Náboženství/ od Pána Boha v Raddě geho zřízená / a v Chrкtvi Křesťanské všanovaná / záležejší na potopenj Člověka / neb pokřopenj Dětíka Wodau / s hlasitým říkáním od Služebníka Chrкtve téhoto Slov nad ním a při tom/ říká: Já tebe Křtím ve jméno Otce / v Syna / v Ducha S°: Kterýmžto Činem povolává a zavazuje se pokřtěný Člověk i jinostři / k vyzývání / a k oslavování jména Božího. Děje se také Nebeské vysvědčení / že se to Otcě Křtěné obměňová Krivoj Pána Ježiho Krystea od každého hřachu/a Duchem S. daruje/ v znošovu zrozuge/ aby bylo Synem/ bud Otčerau Boží/ a Dědicem životu věčného. Křastky pak zevnitři pravoho Křtu / na kterýchž on záleží / a v kterýchž se celetau Svatosti Otcům posluhují / gsau tyto Činy: * První gest / Woda živeli hmotný. Oj Pán: Nebudeli kdo znošuzyrojen; Wody až Duchem S°/ nevsejde do Království Nebeského. Neb on Spasitel nás očistíuge Chrкtovswau obměňim Wody v Slovu: oznamuje Apostol. Sam také Boží Syn přijímaže Křest / Wodau v Rize Jordáne pokřten gest. Od kudž S. Ambrožius důvodně smysl svrž řívorzuge/pravě/že nemá se ginchho Liquidum Čoku/Wlahy/Dlege/Wi- na/Pálené Wodky/ k při Křtu vživati/kromě samé čisté, pauhé Wody: Poněvadž sam Bůh Syn (gehožto Bůh Otec velsi poslouchati) o Wodě mluví/v Wodau a v Wodě pokřten gest. Vždycky se pak Woda může mít: kteréžto wssak nemoholiby se kdy a kde k pokřtěni Otců dostati/ (což se zřídka anobrž nízdý nepříteřízuge) snášegi se Doktori na tom/že gest lepe Křtu poodložiti/nežli ginc Čekutosti, Vitanci/ neb hasiči- lisy, k tomu vživati. Na to gsau tak Zbrahelsi na pausti po rokyci; Egipta včinili/ když za těch rřezech XL. Let / z slunné přejcinn, z potřebn nedostatku / obrázky auti gedenj Beránska Velikonočního (ačkoli o tom přijímc poručení Boží měli) nevživali. Svatí Otcové Starí o Křtu mluví/ praví že Woda a Krivoj, z Wodu Pána Ježiſse na Kříži proho- dencho řekauč / dvě Svatosti Novozákoné myznamenala: Abi se posluhování Křtu ne ginhym než Wodau dilo / a Krivoj Páně vpra- hle Svedomij kagjeho Člověka obvlažovalo. Tak y S. Augustyn a Jeronym napsali/řekauče: Vnus ex militibus latus I z v aperuit, & con- tinuò exiuit Sanguis & Aqua, quæ sunt matris Ecclesiaz gemina Sacra- menta: To gest: Když Wod Páně Krystu kopím byl prohnán / hned vy- ma z něho Krivoj a Woda/ genž gsau dvě Svatosti Chrкtve marthy nassi.

A.S. Cyril-

A.S. Cyrillus napsal: *Načo skrže Vodou potopn ztopeni byli hřichové
všeho Světa: tak Vodou Křtu S° topí se každý neduh starého Adama/
a hřichové všecky vtomugi.* * A Druhé Stránce Křtu přiná-
lezí/myslorné a rozumitedlné říkání Slov, od Syna Božího vyda-
ných a žijených / genž gsau rato: *Křtete ge we gmeňo Otce / y Syna / y
Ducha S°.* Odkudž se říká při Křtu: *Já (Služebník Chriftovi) tebe
Křti (tunto posvátným Činem w Chrifci Křesťanskau vstěpugi)
we gmeňo (k známosti jednoho pravého Boha / w Čezech zgewencho)*
Otce/Syna/y Ducha Svateho. Bez kterýchžto Slov, k
Křtu od Křišta Pána oddaných, žádny Křest být nemůže / wedle svěde-
ciw S° Augustína / kdež dž: Křest gest kaupel w Slovo Boží pohatý /
od kterhož odehymessli živeli wodu/nenj Křest. Pakli odehymess slovo od
toho/tehdy také neni Křest. A ginde napsal: Accedat verbum ad Elemen-
tum, & sic Sacramentum: to gest: *Když Slovo Boží k živlu přistoupí /
to které se na něj při Sváostech Křištem narizených vstahuge / bude
Sváost takova / yakauž Syn Boží tím Slovem vstanovici ráčil.*
Rikáváse také y wice Slovo při Křtu / *Však z potřebn: Nebo připo-
mumánym hřichu přirozeného napomínnagi se přistogich Křišťové o
svém y toho Nemluvnátku poceti w hřichu přirozeném / očistěni potre-
bugichym: Evangelium se čitává / aby z něho gisota se poznávala / že k
dikam Křest přimagichym dědičné Královnství Nebeské prinaleží. Od-
číkanjm se Diábla a všech řeklém geho přigimá se Děčáko w Vmlu-
vu Boží/pod Koráhem Kryssa Krále Nebeského / a spisobem Vogen-
ským připovídá věronost, a stálost Pánu svému / odříkage se na vě-
ronost hejtěle Božího a svého: *Vyznáníji Vjry (totiž / Věřim w
Boha říkánjm) přigimá Dítě Čeně Křesťanske/a k němu žávazek činj:
Modlibami pak obětuge se Pánu Bohu za Syna a Dceru Boží/a po-
rauči se k geho Otcovství Ochráně.* S. Chrysanthus svědčí / že gsau Apo-
stolétech a takových Ceremoni / Slovo / a říči / při Křtěni vživali.
* Tretí Stránka Křtu zdržuje se sobě potopování/bud pokropová-
ní Vodou, toho kdo se Křti/wedle rozkazu Páně: Křtete. Pán Křištus
od Jana, tak načo y ginj/w Rzece Jordáne potopenjm w Vodě/ Křtěn
gest. V spisých S. Otcům se spatrūge/že Apostole / a po nich prvoční
Chrifte Správcevé/Křišivali Lidi potopovánjm gich tríkráte w Vo-
dě/ pod oblohanu Nebeskau Mozkvané gesetě až poslavád tak se Křti.
Potomě ta věc byla do Kostelu přenesená / a w Rádi k tomu nahoto-
vané zachovávána. Cíteme že Carolus Magnus Chřat / Ecclia Páně
785. Wedekynda Krále Engerstého/Westfälstého/a Kníže Saske, pr-
vního Křesťana/ sám sváu Rukau z Rukopele Křtu potopeného gest po-
zdvihl. Tímž spisobem Rathbod Kníže Frizské, měl Křest S. od Wol-
fframa Biskupa Senonenského za týchž také časů ptigstí / a Křesťanem*

Simile Cyril-
lib: 6. in Io-
han: Cap: 14.

2.
Słowa Bož-
jego říkání.

Augustin Io-
han: Tra&
1. & 8.

Psalms: 5. 8.
Ephete: 2.
Romanos: 7.
Matthæi 19.
Marci 10.

Cyp. de Bap.

3.
Vodou Křtu
neho māče-
nij.

Chrysanthus / in
Iohan: Cap: 3.

Sebasti: M. 8.
Anne Dom: 785. & Buch.
Isag.
Vincent: lib.
24. Cap. 46.

být/ale stoge gíz gednau Nehau w křtitedlnic/y/wyskocil z ní / pravěj
svols raděgi s Vředsh svými w Peckle/nežli sám bez nich w Nehu byl. Poto
potváním se tehdy w křtitedlnic/y za starodávna křčni lidé a díky byly
li. Z slunných potom příčin Kýrku to potopování, w počopení takto
hlavních Dětíška, změnila. Nic však na výmnu S. Křtu: Ale pro mlobu
Dítka: A pro figuru toho obnýti / kteréž se děje křopením křive Pána
Ježiše/očistitující nás od každého hřachu. Bez počopení tehdy/bud
tríkráte počopení Člověka neb dítce/buť pak Voda se prolitvala/nehra
nětco jiného lila/ a Slova yakákoliv se říkala / Křest tříkrát pravý být
nemůže. Proč se pak tríkráte Dítka na křtu oblévají/Dítce Šwa
ti oznamují: Nejprve je pro vyznamenání gednoho Veha w Trogic/y.
Druhé/pro vyznamenání Vity w gmeňto S. Trogice/Dice/Eyna/a Du
cha S°. Třetí/pro vyznamenání nového zrození, a objevení Bohu/
Kryštovým třetího dne z mrtvých vstáním spásobeného. Čtvrté/
pro vklázaní třemství Švatej Trogice / je w tom gmeňu gedno Vojst
podstatnou myšlou vysíckni spasení byti / a že w Světě Milosrdenství
Boha Dice / w žásluhách Pána Ježiše / křize dilo Ducha S° slíbán
Kýrkve konané, hledati/a milosti dosahovati. * K čtvrté Stránci Křtu
novitahuge serozkaz Krysu. Neb bez rozkazu Pána živlové, Chléb, Vi
no/a při Křtu Voda/buť Slovo k tomu nálezitými oříkání byli/ Šwá
tostí negsau: Bezmete a geze/toto gest Čelo mé/a to činět/při Veličí
Pána rozkazuje Spasitel: A Křtěte ge / křež věři / porauči. Křtě
tehdy Živony/Kostely/Oltáře/a gina stvorení nemá: Vaky k tomu ro
zkaž Boží magi/nechť koho pováží ti kdož to čin: Gessho Vuh dž: To to
liko čin / co já tobě přikazuj. Rozkazal pak Pán křtiti Vidi / a ne gme
stvorení. Vakož tehdy ten Chléb a Wino Čelem a Krvi Pána neby
vagi/Při křtění Dítka w Křesťanském také Slova o vstanovení Ve
čeče Pána: Pán uáss Ježiš Kryšus w tu noc říkávagi: Anž Šmá
tostí Křtu, ono Ržemešnicté, na Čovaryské Gmeňno Mladencům ge
gich w Vodě potopování, s říkáním při tom některých Slov křtu ná
lezitých, byivá: také také o tom posvěcování Vecere Páne, a Křtěni/tu,
tehdáz/a toho/k čemuž serozkaz Boží novitahuge, se děgichym/Včítelové
ždraví finchflegi. Co se pak dohýce opakování Křtu: měliby se Kři
štian w Dětinskvi, a živášte w některé Šesté pekřtěný / zas znova do
dostosti rozumu dátí Křtiti: Decové toho zbranugi/ řkauce w svých spi
šých rukou: Švata Kýrkew zapovídá/aby se žádný nedal podruhé Křtiti.
Neb nako gsem se(dí Augustyn)gednau z Adama narodil: Tak gsem
w Kryštu gednau zrozen. A nakož žádný nemůž zase w život Maty
vsgii: Tak se nemá také žádný podruhé dátí Křtiti. A rovně nako Kry
štus gednau vřízován gest: Tak se w Křest nemá než gednau přigimati.
Neb Kryštus nás všecky křizovat gedinau Smrt vysvobodil / a nem
mu třeba podruhé vmarati. A z té příčiny Kýrkew Křesťanská na tom

Proč se po
mítřáte dít
ky křopeni
při Křtu.
August: Ho
de Baptis:
Hilar: lib: 1.
de Trinit.
Hieron: 1. Co
rath: 4.
Ambro: lib: 2.
Cap: 7. de Sa
cramentis.

4.
Rostes: Bo
ží k tomu.

Deuter. 12.
Matz. 28.

Křtět
gednau příva
ty nemá je os
počkovati.
výpran: de
ablati: pedá.
August: in In
ban. Tract: 11.
a do pacuit:
Capit: 3.
Similia Au
gustinum.

se fnesla/

se fusta/a svatjota / Aby Křest také gednau přijiman byl: potud miluji Svatý Augustýn.

¶ Dále slussi giz odpověděti na druhau Otázku: Od koho má svatý pátodostanoveni a narozeni, Svatost Křtu i Křtu od žádnoho Svatotvoru, ani od Angelum a Lidi/ anž také na jménu Krista / Králu/ Potentáru: Ale z Raddou / z Chrámu / Bohu / a z nározenu samé nejsivětší věčné Blahoslavené Čerstce. Neb jako w Scártin Zákoně ta nepohauadka wile Boží byla / aby Páteholikové Zidovovštei všmecho dne/ steže občezání do té gegisch Čyrkwe vstupovali: Také gest nejméně mordne grizeni nassho Pána Boha o Křesťanském plodu: aby se počátkem do Křesťanského Tovarňsctva vstoupovávali. Odkudž S. Lukáš jícecdlně Křci Božímu vstanoveni připisuje / když gen Raddou Boží gmenuge: Anobrž Kristus přikázal/ aby se vosech Narodilu Lide říkli/ veginěnsi Otce / Syna, a Ducha S°, to gest: Rozkazem Boha Otce/ Boha Syna / Boha Ducha S°: a w poznání v wyznání toho godiného pravého Boha. Jan Křtitel říkal: Kterým nme poslal Křiži modau/ ten mi řekl/ totíž rozházel, abych Lidi Křtil. Když pak, a pak mi rozházel/ ojnamuge S. Lukáš, říkau: Stalo se Slovo Páně (z Nebe steže Angela povučegich) a k tomu Vrádu ho povolávagich) k Janovi Synu Zacharyášovi. Augustín S. dř: Baptismus in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, C H R I S T V M habet Authorem, non quilibet hominem; & CHRISTVS est veritas, non quilibet homo. To gest: Křtu ve gmeňu Otce / Syna / v Ducha S° není původem nědo z Lidi/ ale samy Pán Kristus/ genž gest věčná pravda. Protož té welebnosti Svatosti Křtu vysode a význe sobě hýdne wážiti / nakožto Božího narozeni/ a Nebeské Pečeť k Svatemu Ewangelium přidatē / a věčně spomeni w Křtu doslareně nám vysvědčujich/ a ge stvrdzujich.

¶ Od kohoby pak byla ta Svatost Křtu Bohem zřízená; nejprve w Svaté započatá: Odpověd giz na tu třetí Otázku nás w tom spraví: Ze od Jana Křtitela / wedle svědecctví Lukáše Ewangelijsk w třetím rozdusu takto říkaujho: Léta X V. Křesťství Cyberha Chias řekl: Poněkdyllá sprawoval Zidovostwo/ a Herodes byl Váh čibratko dulu Krátiny w Galilei/ u: Stalo se Slovo Páně nad Janem Synem Zacharyášovým na páusci: N chodil po vši Krátinge Jordánu, řík začna od X. dne Michyce Rájigna / Léta od Svatého Počátku 3999. oblassuge Křest poláni/ na odpusťení hřichů: Uchdy svykházeli k nemu z Jeruzalem (a ze vši Jüden/ h je vši Krátinge Jordánu) a Křtu se od něho w Jordáne Křecce / význařvagice hřichů své. Jeim: Glyssce Šváde od Jona pokřtěný Šchwálu svělisku / Vštu Pána Krista o něm před Záslupy finčnau/ welebili Boha/(psíše Lukáš) Ale Žákonich a w Žáku nevěm pohrzeli gsáu Raddou Boží sami proti sobě / nejsouce pokřtěni od něho. Kterehožo jačátku Křtěný Janova Syn Boží potvrdil/

¶ I.
Křest S. ob
samchó Bos
ba má pás
wood a vstá
nowenj.

Luke 3.

Markau 1.

Iohann 3.

Lucie 3.

August: eoni:
Litteras Petili:
ib. a kap. 14.

¶ II.
Janem Kři
tulem gest
výprou: za
pocasy.
Markau 3.
Lucie 3.
Marti 1.
Iohann 3.

Anno Mundi
3999. Christ
verd. 19. 10.
Odobris. 1.
Anno Imper
Tybetij.
Marti. 11.

Lucie 3.

Neděle Šestá

184

March. 3. 2. 8.
March. 1. 6.
Iohannis 3.
Act. 2. 4. 8. 9.
10. 16. 19.

Křest Janu
S. Apostola
a Křesťanů / pol
vad gět gě
den a gěd
nosteyny.
Ephel. 4.

Symbol. Nyc:
Marchei 3.
Iohannis 1. 3.

Simile.

Křtu moci
nost a plati
nost / ne na
Osobě Kře
stě ale na V
stavoviteli
geho záleží.
August. lib. 3.
cont: Donat.
Cap: 2. o. &
Tract: in Io
han. 5.

Slyšky hned
bez po
sweym stroze
ni křemý by
ti magi.

dáv se mi počtrati w Jordáne / dle jwedení Evangeliu bnes tis
nicho / A počeši w Apoštoliu svým také Lidí křich Křisti : Kříz has gříz
om bedlivé čimli / a strze Křest svých w Krysta do haussu Křesťanství.
ho všeozváli a přijmali / o tom kniha řecká v Apoštolských větách
potěšíte dne živésluge / a od prvního vstanovení a započetí Křtu /
ož posavád w Křesťanskou; tmyž gedmým a gednošenym říciem spolu
s Janowym, dítkam se posluhujte: Nebo hasko vzdhyt geden Váš a ge
den Pán S. Chrízme: Tak y geden a tří Křest gestnáss, hasko geslán
Janu, a S. Apoštola: w tom toliko rozdílu: Že Jan křichym hříšní
čim při Křtu vyšvédceval hříšním odpusťtem / w budauch říci Kříz
sta Pána. Apoštole pak spolu s námi, a my s nimi / w Šváci Páni gří
se za nás stale: Confiteor vnum Baptisma; in remissionem peccatorum,
tak Symbolum Concilium Nicenského spiswá. Kdež pak Jan praví o so
bě: Vá Křesťan wás Vodau ſu pokání / ale ten kteryž po mně prigde / Chl
ičným mne gět: Úně bude wás Křeti Duchem S. a Ohněm: Witch
ſlowišč ſuň rozdíl mezi Křtem ſambrodním / kteryž Šlužebníc Pá
ne / Jan Křtitel / Apoštole / a Chrízme správce posluhují: A mezi
Křtem ſambrodním / od ſamého Pána Krysta ſe dějícn. Nebo ſe
při každém Křtu ta dwogii své děje: Kněz Ceremonialne Modlitba a
Slová řízage / Děčáka Vodau obléwá / Krýsuis pak Božskomocné/
Przeto ſevnictví ſpočíváte činění / w to Děčáka Ducha Š. řízíva:
a gěmu hříšní včíslení / moc a ptáwo k Dědictví Božímu / a ſe
čněmu ſírotu znořen ſrození, dává: Nápodobně hasko při volení vřadu
bywa: Vědout Pán a jeho Všob k Purgmistrovi / k Křízadlo
p. / P. powolává. Pán pak ſám ſvau Vodstatau a Váš / tomu powo
laném ſoddaném ſvěném / k ſakowěmu vřadu moc, a diſionost dává.
Gět ſich Křesťan ſysoce platiný: ſyſak ne pro hodnost Kněze: Ale pro
ſamého vſahovitela a pſobitele geho, Pána Gejíſfe / dí S. Augustyn:
Baptisma tale est, qualis est iflē cuius potestare datur; non qualis est ille,
cuius ministerio datur. Tale autem Baptisma Domini, qualis Dominus.
Ergo Baptisma Domini thrium; quia Dominus est Deus, to gět: Za
ſpív y gět Křest / hasko včho Tárci a pſobce / a ne hasko ſen bywa/
Vdovu ſi gět ſi podobně posluhujte. Pán pak a pſobce Křtu gět Váš: Zeho
y Křest ſám w sobě ſvau platiností bywa Božský. Protož ne na Osobu/
Křesťa / a Křce posluhoviteli: Ale na Pána a pſobitele Křtu, při Křtu
přítři / a pro Boha vſahoviteli geho ſobě ſysoce vřáziti / a nábožiſe
při něm ſhovatí mame.

Ko ſe pak Dítek malíckých dohýče: Ač ge ſoliw Novofrénſká
Sekta, y gne k ic podobně / Křtu odlucují: Pravě / Poněvadž Rov
mu a Váš nemagni / Jeani Křtěnij ſo děcinsví býti nemagni: W
ſak Chrízme Š. ge k Šavatěnu Křtu připouſtſi / a hodně ge y porodim
Křest prigimati vznává, z těchto patrných důvodů: totižto: 3 Roz
fazu

času Božího w Starém Zákoně / Pacholky osmého dne obřezovati
poručeného; což pořádovož gest formau a figurau řetu / hned brzo po
Narození řetu nás přijmati vči. Item: z Svědecově samého spasite-
le / kterým Díkem prázdroj k Nebeskému Království místi dává: Tak o-
vých gest (d) Pán Království Nebeské. Item: Z prawé ruky w Kry-
sta / kterouž w nich Duch S. působi / jako w kterém Janovi Křtiteli
geste w životě jeho Matky. Opět z vyšvolení Božího, za Audi prawé
Krkve připravě se zrozumí: Neb kteříz předzwěděl / těch v krize Křest
za své Křitely posvolařva / svědci Apostol. A z nejswěcenějšího dů-
vodu svědecově Dieutu prvotní Krkve: Ojzagistě S. Jan zlatovstří
taťto: Tomu vči Křesťanská Krkve po všem Světě / aby se malé
Dítět křtili pro hřich přirozený. A S. Augustyn napsal: že všedekný
Krkve tak drží / a není to od Lidi vstanoveno / ale vzdychy od času A-
postola w té živnosti zůstalo / aby se malé Dítět křtili. Z toho gest
máme snadno pochopenauti, jak potřebná gest Swatost Křtu Dítětám
máme: o čemž Boh přísně poručiti ráčil w Zákoně Starém / velje aby
Dítět osmého dne byli obřezovány. Nebo

Insans Baptismo Iudeus, preciosior ante
Conspicuum Domini fulget, quam lumina Solis:
Ec quamvis vnam tantummodo viuat ad horam,
Charior est Christo quam Cæsar Turcicus, & quam
Totus hic est mundus, sine mundo sanguine Christi. To gest:
Nemluvnácko Křtem obmyte, Mileysii nad Tureckého
Ačkou Plénku zakryte / Chysare v nad kajděho/
Vssak před obličejem Páně Se vssim Světem / we vssem světě/
Sílvi se nad Slunceňost Slavně: Kdož není w své nečistotě
V by pak godnu hodinu Krwí Krystowau včistěn/
Sílo bylo/ vssak gest Pánu Vírau jeho ospravedlněn.

II.

Pří Druhém hlasovním rozdusu tohoto Rájans oznámení se: ¶ Před-
ně / Od toho gest Krytus poříčen: Ze od svého Předchůdce Jana
Křitely / k tomu vradu od Boha / krize Proroky / Angelů / Apo-
tom hlasem z Nebe, pořádne posvolancho / jakž i venss oznámeno gest.
Neb dí Zet / Tehdy Příssel Gejiss od Galilee k Jordánu
k Janovi / aby se pořítil od něho: Pán od Služebnuka svého:
kterhož Jan w Božství / w Messyassitu / a w důstogenství poznaw /
Zbranoval mu / totiž, nechodným se býti vznával / aby měl Čelo-
vět Boha / Služebník Pána / Kryt Krále / Lucerna Světlo / Svět-
lenost samé Slunce / menssí včessího / Posel Wysylagskýho / Hříšník
hřichům Sprostitele / křtiti. Protož mu řekl: Tak od tebe mám
Poříten býti / a ty pak gdeß kemiň? Jakoby řekl: Ne já / ale ty
gjih vstanovitel Křtu / a mocný Předobec aeho: Anž já / ale m Mesyass

1.	Genesis 7.
2.	Matthew 18. 19.
3.	March 10.
4.	Ephes 1. 1. Romans 8.
5.	Chrysost: de Adam & Eva.

1.	Krytus pán poří- čen gest od Jana svého Předchůdce.
2.	Eliaz. 40.
3.	Malach. 4.
4.	Lucas 1. 3.

ghy. Váh a Člowěk. Ač pak je Práci neodpisrám / Díky se tebe, o Krystověcissi Dárci Svatosti, doctnauti/ nehodným být i vyznávání; nech toho třemství které se v evém Poříčení začalo/gestě pravěneznám. Poněvadž zdravěmu neni potřeba Lékare/ ani čistemu vymýdání, haflo m ghy ten a takový Zdravý a čistý / v Čele bez hřachu / a v břech bez liti. Váh pak hřišný tu pokáj Křížem. O my Lide hřišní, v vyslání vysolomyslní, opamatujme se/a vstavěně ve vyssem nehodným je P. Gezje Krystia znati/ geho jméno do Vst bráti: nadto dobrodlných Žaslu s mrtví Páně včasnu být i vyznávání. Váh Ján/ nevšední gen z Čadu svého Poříčí, ale v Rženýnska obuvi geho se doctnauti/ za nehodných se vyuával: Kteremžto Pán na tu geho pokoru odpověděl/ řka: Po nechenž tak nyní: nebí nám tak slíssi naplnit vyselitav Spravedlnost: To gest: Nech žene rohyp zdravéni/ a my Poříčí odtahovali: Neb zobě gest poručeno / a tvůj Brád to v soběnese, aby Křížil: mym pak/ abych gen od svého od tebe Poříčení začal: Edný tehdy oba svému Čadu doslu včiníme/ Pravde/ Váli, a Spravedlnost/ Díky řek po vyslání/ a Spravedlnost povolání svého gedenkajdž z nás napojíme. Tehdy dopustil mu/ totž Pánu Krystu se Poříčí/ a tak před sebou pokříti/ wedle nábožné řeči S. Bernarta: Inclinatur sub Baptista manibus caput adorandum Angelis, reuerendum potestatibus, tremendum principatibus. Quid mirū li tremit Homo, nec audet attingere Sanctum Dei verticem, cui omne genu, Cœlestium, Terrestrium & Infernorum curvatur: to gest: Nech světěcissi hlašwa/ které se flaněgij Angelé/ vrgi Nebeskij Kúrové / a třesau se před m vyselitav Vysnosí: Hle poddává/ nařízuge/ a schyluge se pod ruce Křízely, O což gest to dívňože Člowěk (Ján Křízel) s bázni a s třesením nesí se Slova věčnho Boha, prawého Božího Semene Ženy/ Hlawy doctnauti? Kteremž se vyselit Koleno// Nebeské Žemství/ v Pekelnýstolouge:

O my Neysladší Krystus, klanimese, Altolia.

Zobě vyslání s Čelem s Dusi D bud zobě věčná Chwóla, Amen.

¶ Dále/ Edný gest Krystus poříčen e Evangelistové vyznamuje/ A zvláště Svatý Lukáš/ řekapc: Edný se pokřítil Krystus/ poříčal býti váho ve třidchti Letech: Nebo ne hned z Čemství/ ale v Čeku dospělem/ a právě Nijském/ Brád Nechvásský měl konati: Protož tepruva: Ne z potřebu Křtu/ ani také pro příslad odsládání s Křtem až do X X X. Roku/ neb v rostui Člowěka (váhož Novopříčený svůj blud tím řešilovati chtěj) Ale při přítomnosti množství lidu/ zgetoně k Brádu Nechvásskému/ hlašen z Nebe/ a Ceremonii toho Poříčení svého/ rádně povolán / a publikován být i chřel: Tak aby všem vědomé bylo/ že gest hlasem Boha Dice k Nebeskému Krále vševšich Korunován / a k věčnemu kněžství Duchem Svatým Ordinován.

Nebo

Mariánská
Johannita 1.

Bernardus.

II.

Krystus
Rád pígal
v začátku
xx. Litice
ku svého.
Lukáš 3.

prok taz
dlažbo s tom
prodlel.

Nebo když byl Povrčen Ježiš / vyned vystoupil z Vod-
dy: A hle, otevřela se mu Nebesa / a viděl Ducha Boží-
ho an sstupuje jako Holubice / a přichází na něho. A
hle hlas z Nebe / rkauch i Tento gest Syn mág milý / v
němž mi se dobré žalbilo. A tak Krýstus ne vsetecně se v Vrád-
wetel, ale skrze Ceremonii Křtu / zgeromním svědecivím, od celého Bož-
ství / a S. Erogice zasvěcené Tagemství / povolán a vyhlášen / Kora-
niován a posvěcen gesti / k příkladu: Aby žádný cti neosoboval / ne-
pričval / a Vrádu na se netáhl / dokudž k tomu od Boha skrze rád-
ne prostředky povolán nebývá.

Kdě pak gest Pán Povrčen? dí Text: že v Rjece Jordáni /
která se pojmená na Horách Libánských / ze dvou Studnick. řečených Jor-
Dán. Povrčen Rjece Jan Křtitel nezastíti svům byt měl / a Vrád-
wetel Křtem vyzýval v Kragině Enon a Sálem / v Městě Betha-
bara řečeném / Když gest byl Jozue Líd Izrahelský, z pausné do země
jslibené, subau nohau přes Jordán převédl / Etia vnguis gegisch z Egyp-
pta 41. qd světa jácaku 2487. a před Povrčením Pána Krýsta 1506. Což
je vše vfigure dalo / a Křtem Páne se splnilo. Nebo jako činové Jozue v
Rjech Jordána v Městě Bethábara se začali / přes kteryjto Jordán Líd
do země on přivedl: Tak Krýstovu všechny stukové od povrčení ge-
ho v ten Městě svům začal rozali / kteryimž Lidstvě pokolení z pausné
Swěta / do země živých věčné Nebeské bynosti / přeměsti gest rácil / sc. A
tak se Krýstus v Městě Bethábara povrčením prokázal být v pravdě
tim / na kterhož gau se vsetekny Figury / a Tagemství Božských Obra-
zové siacho Zákona vstahovali / a od Osoby geho v řecku se splnili.

Ale proč se gest dal Povrčiti? Vrácim toho vžitečné pohoto-
věgsau / obzvláštni a přední tuto: Aby svým Povrčením Vrádu, Ja-
nowa, a Křtu od něho započatého potvrdil / a to obě při něm, Božím
varžením být prokázal: A ponavadž se Člověkem narodil: Aby také
vsetekau Zákona spravedlnost / a Člověka posvinnost / Povrčen svau
naplnil / v příkladem tím giné Lidi za sebau k tomu potáhl. Item: Aby ta-
gemství S. Erogice vygewil / A Svátost Křtu Křesťanského, potreb-
nau být všazal: tak aby žádný, n S. Člověk / Křtem milosti, jako ně-
jakau daremní věcy nepohrdal. Item / Chtěl Krýstus sám to pravé vči-
nit / což potom giným činiti přikázati mnil: aby z tého poznali Slu-
žebných, s jakau rychlosti magis k tomu pospochati / co gau sparcili ode-
Pána činiti. Item / Aby svým nejcijšším Čelem Bodau smoceným,
posvětil kaupeli vodního Křtu: A sstaupením Holubice Duchu Siva-
čeho na věřejn při kaupeli Křtu gegisch přicházeti zaslabil, a pogistil. Opět:
Aby Líd svědeciví Janovo o Krýstu / n také Boha Otce; Nebe klíčel/
a z toho o Synu / Dávn Marye co měděti smenstiel. Naposledy: Aby pro-

Hobec. 3.

III.
Krýstus po-
vrat v Jor-
dán wedle
Figury.
Iohann. 1. 3.

Iosue 3. & 4.

Acerib: Bach:
folie 2. 48.

III.
překlony a vs-
tukové po-
vrat v pán
Krýsta.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.

Marthai 3.
Iohannis 2.
Ephes. 5.
Ticium 3.
a. Pet. 2.

Iohann 3.
Víckové
Křtu Křesť-
anstva.
1.
Vnukova
Božího
čestné dílo.

Genes 17.
Kmotrov
potrada a
povinnost.

1.
March. 19.
Mareci 10.

2.

3.
Deuter. 19.

4.

5.

Augustin: in
8. Pascha,
Ser. 6.

a skrze Poškrtní Syna Božího / všichni w něho věříci / a Křest při-
magici / w Synu a Dceru Boží znovu rozeni byli / Vakoz, že se to w
pravdě děje / tento Křest Pána Ježiše / a Evangelista Svatý Ján /
Pawel a Petr Apostołé toho dosvědčují. A Potud buď o Křtu Pána
posvědčeno. Odkudž se zase navrátjme k Vzitkům našeho Křesťan-
stvho Křtu.

III.

Kří třetím Hlavním roždalu Kázání sloužime / Vaké-
hobý Vziku Díky u všechni viděz přigimán Křtu Svatec na-
byvali e Toho zagisté / že se nerozlo tuž z Wodn a z Ducha
Svateho, za zwassini Synu a Dceru Boží zrorugi / a k Nebeskému
Království štěpugij / přivozugi a spisobugi: Alle nadto / W Vnlu-
wu s Bohem vcházegi / kteréz se Van skrz Slovo své / vstup a služba
Kněze prohlášované / Vlastavým Bohem Dcem Dícelem tomu: A ono
zase skrze přistojich Kmotry / vakožto své přátelů a dožádání Rukoumné /
Božímu vlastnímu Dícelem / a věrným stálym Čelelem, bylo se zala-
zuge. Tak vakož Slova Božská té Vnukové / w první knize Mo-
žisové w X V I l. položenj / o potřebě a Vziku Obřízky / figuru Křtu,
od samého Boha mluvená / zněgij. Kromě tehdy dožádání Kmotro-
vé bytwagi / a při Křtění Dícele stávagij: Aby svau pobožnau a hoři-
chý modlitbau, Nemluvnátku Křtem obmývaná / a w Čírkew vstěpo-
waná / Pánu Křisti přinášeli a poraučeli / wedle rozkazu Páne Rukoumné
gim ke mně: nebo takových gest Království Nebeské. Přitom: Aby
byli Simlaúvcové té Vnukové / od Boha skrz Čírkewního Služeb-
níka / s týmž Dícelem / a skrz ně přistojich k tomu zvolené / a od Rodiců
wyslané Kmotry / zase s Bohem na místě Dícele činěné. Opět: Aby by-
li svědkové rádného splozenj / a do Čírkve vstipjen těch Dícele / skrz
Kaupel Křtu S°: w Vsech zagisté dwau neb trí Čwědků státi má každe
Slovo: d) Duch Boží. Ziem: Aby Kmotrové za Nemluvnátku
gesitě rozumiu nemagici / a mluwiti nevmeđici / na místě gisich to spra-
wovali / což Křest w sobě nese / a od Křižich se mstí chce: Vakožto Diá-
bla a všech řutkuho geho se odriškati: A pravé Víry vyznáním /
velebné S°. Trogich věrnost připovídati. Naposledy: Aby na místě
přirozených Rodiců Dícele toho wstaupice / po Smrti gegijch / vakožto
Snaubcové / Simlaúvcové / Bohu Rukoumnové, gegich Dícele / gek
tomu dobrému / a k dosvědčení toho wedli / což gsau za ně při Křtu Pánu
Bohu slibovali. S° Augustyna řec o tom takto žn / řka: Napomínám
wás wšech, Bratři Nejmilení / abyste ty Dícele své / kteří gisí /
Studně Kaupele Křtu S° zrodili / znali / a za ně se Rukoumnové Bohu
byli ponieli: A protož ge k Božímu známosti / k všere a pobožnosti wedle /
aby sřízlišivé, spravedlivé a ctnostné živi byli / a snad skrz vassí nedbá-
nli.

humot / omi svou svou / do ohně horjichho w Peklo se nedosial. Od
prvětečené a potřebné do vyspeštoho gest: Kterak Rodičové Díct
svoumi kmotry pobožné / Lidi poctivé / Boha a Slova Páně wáž.
zvolovati magis / pro mnohe přesiny: genž gšau: Přistounost S. Tro-
je na Kruciferaž nestydath Epikurejského Posměváčky nevrys. Item/
pro eu omluvou s Bohem: Čuh zagiſte Ruského své vlastní Smilau-
w, když Umluvě za Ubrnany mhti nechce / anž güm věři co oni tu
mluví / nakožto Brádám Krčtu a svědomí svého. Nadej / anž Bůh
Svědeceto když Bezbeznych, Klamavých přigimá. Nebo Syn Bo-
ží ani Apoſtole Diabelských svědeceto přigimati nechce / ale ges milice
se přimycovali. Opět: w Ohavnosti má Pán Bůh Modlitbu Bezbez-
nych wedle svého Zákonu a Nevezměs gmeňa Božího na darmo. A
prokládá gess modlitba Člověka Vchoſví od Zákona vchylujicichho: dí
Duch Boží. Anž také nevobožni kmotrové vničej, neb mohau, čemu
dobremu en Díctký věci: Poněvadž sami mnohdykrát gšau Nezna-
hové. O, dalekož gest lepegi/a Díctkám Vzitečněg/ n. S. Trojich vzá-
měg/ Aby Rodičové svůj plod, dívčma / řemi / Chudými, však Po-
božnymi kmotry pokřili / nežli s hauffem v Světa Bohatych / Vzá-
měch / w samém Smischu / a Slova Páně / Nábožensví / n. Boha
vachování / w posiněství Svátosti Krčtu přemítaní / w Kravu, w
Díctkách a w Čanchích, Křest S. při Děťátku spržili. A co se pak o
těch muže třech / kterí pro samé peníze / mnoho a Bohatych kmotrův se
dozadávají / až Krčtu S. při svém Dícteti tarmark činívagi. Ach, že se
tady to obě / n. gute myslé nerádné / při křtění Plodu: Křesťanského má
spacovatiz.

¶ Druhy Vzitek Krčtu / že se tím kaupelem směryvagi přirozeni hři-
chowé Díctek / a děge se myšlivozeni gísch od Diabla, až moch zemnosti
geho: Podobně jako Časjkove a Hadowé, (mluví S. Cyprian) genž
se mocnij gšau gedent svým na Zemi suché ſkoditi / když se do Wodn
vivrhau / všesku utoc gedu svého hned stracugi: Toltéz se děge s
Sachapem Starým Hadem / Že při tovi Člověku nemíž žištati / ani
mu gedem svým ſkoditi / ſkemž gest w Wodě křtěn a ſtrze Ducha S. o-
čistěn a posvěcen. O tom pak sujmánj a obmíhání hřichu na Krčtu /
S. Augustyna n. nás tento Smysl gest: Na Krčtu owszem se hřich
pře snijmá a smywá / Ale ne tak / žeby w Čele žádného hřichu až k žado-
sti nezjistalo / ani wiſceniebýlo: Než je hřich tomu nespodí / Kdo na Krčtu
hřichu umřel.

¶ Třetím Vzitekem ſtrze Křest děge se Uvozování Člověka n
Díctemalého w počet / id hauff a w Čoparňskivo S. Chríkve Křestu
anste: Takž toho přislady mame / Kterak Apoſtole z Židu w Pohanu
Lidi w Chrysta věřivých / Ceremonii S. Krčtu do Chríkve S. prigima-
li / a vyzorevali. Atum ſebe n. všesky Křesťany / totiž Krčtem S. od

za Amotry
Díctkam/
pobožnu
Lide magis
žadami býti.

1.

Lucr 4.
Actorum 16.

2.

Frodi 20.
Prover. 21.

3.

Žichowé
obmywagi
Simile Cyp.
lib. 4. Epist.

Smysl
smywání
hřichu na
Krčtu.
August.
peccat. mo-
lib. 1. cap. 1
Roman. 8.

III.
Wod ap
gumánj ř
čiatka za
prawy Au
Chríkve ti
se děgo.

Poha-

A&S.10.16.
1. Cor. 1.12.
zawitka řečí
a Pobožným
na poslání
vnu.

Pochánu Živu, a všeckyho Kristia Pána neznajících Národů / oddělovali. A Protož my, o Křesťané poříčenij, Křtu S° iysoce sobě vajme/ na své Poříčení se rozpomínejme / tím se k posvinnosti svým zbužujeme / a wedle pěspovědi svého Křtu / gedenkaždý odvyských Pohani / Zidu Sekáču / a Nezna Bohu se dělme / Složíce to Paměti toho Kázání rozgumaué / O Křtu S. Ko by byl? Od koho nařízen: Kdy a řeze koho začal. A proč se Pán Kristus také / Kdy, kde / a komu poříčení dal. Až by nás známenství Vzítosvětěho Křtu / v z násseho nám pocházegi / pro geho samé žaslaujení: Kterémuzeto věcnému Synu Bohumu budíš Církev / Sláva / vzdávána na věky věků / Amen.

**Modlitební Píseň / Výletečnau Správnu, Suminovně
vsscho Kázani toho w sobě zdržuge. Spisvá se yalo:**
Veliká twá Lášta / Bože neobsahly / u.

Weliká twá Lášta,
Bože, w tom se stala:
Když vlastního Synáka
Na Svět w Těle poslala/
Kterýž w Začátku svého
Léta gij Zkádáteho/
Díce z rozhazu svého/
Brád Mcospášský
Mlade na se vzpří/
Z Krájin Galilejský/
Čhcl prvek Jordánu gicí/
By se od Jana poříčil/
Tím Brád geho swardil/
Křtu násseho posvětil:
Genž gest první Svátoſt
Zátona Nového/
Kterauž twá Bojštá Maudrej,
Kupotřebě násseho
Spasenj. nařídila
W jiwlu/w Słowu/w Číněnji,
W rozhazu svém, řídila.

Toho Křtu začátkem
Jan Křízil w Jordáni
Geſt/prawdau / Sewardilem:
Slavné poříčení Pánč:
Z Nebes otvřený hlas
Twůr/Duch Swatý genž w ten čas/
Skaupil na Krista pro nás:

Wyhrom gisti byl,
Zé gsmě také na Křtu.
Podruhé se zrodili /
V přígalí w Čhwili tu
Dary Ducha Swatého/
Bělostnost Syna svého /
My genž věčnac w nichu.
O Kristie Poříčený/
Kai y nás Poříčené
Znáti/dle Vzítosvětě
Smílauwy s Bohem srozene/
Vti nássem Křtu/pro Křesť řwůy
Smry/odpušt hřích / vwozeg
W Čhech / w Něm byl barug.
A M E N.

Neděle Septuagesima, Obecně slove Dewitnſt : Ewangelium S. Matth: v XX. Kapitole.

Milej Bohu Otce Nebeſkého ſrže Ľáku Syna ſvěho / Ježi Kryſta
Pána naſeſho / díleſi Ducha Švátoho ráč nás do Čírkve ſhro-
májděně znáti / a dobratiče osítſhati / v wedle ſvěte wůle ſprawowa-
ti / **A M E N.**

Ndo dneſní Neděle (Lidé Boží) pominule Číhodny v Křeſtianſkém
Náboženſtwi / Spjwánym Koſtelným v Domovným / gemitě gſme ſobě připomí-
nali Památku Narojení Pána naſeſho Ježi Kryſta. Gjz paſ dle Čírkewního
Pořádku tehož Pána Wylupitele naſeſho Čítny a ſtuky Vtadu Mecváſíčko / ta-
ké Chudý a Deſnatý život / až brzo v verpenj a pěchoitkou Smrt geho / Náboženſtwim
tu Památku ſobě obnowowati / A tim ſe k ſtutečnemu pokání wzbuzovati budeme / ja-
inanc od Neděle dneſní, dwogim gménem v Křeſtianſtu řečené: **Gednjm/Dewitnſt:**
Neb od dneſka / až do dne Památky Wzkríſſenj Páne / Dewet Číhodnu; auplna geſt:
v literichjí pořádně Vírynh život / a pěchoitkou Smrt Spasitele naſeſho / v Křeſtian-
ſtu ſe nábožnau Památku obnowuge. Druhym gménem Latinskym Slove Se-
pruagesima, to geſt, **Sedmidesátá.** Odtud byl zagiſte Zídum obyčey v času Staré-
ho Zákona geden Šwátek ſvětſtwat / Sepruagesima od njich gmenowaný. V Kře-
těnju ſobě připomínávali ono Předkůw ſwých Sedmidesáté Babylonſké vězenj /
do něho; od Nabochedonozora Krále Syrského / v s Sedechiáſsem ſwým Júdským
Králein yothym a oſlepeným zavedeni / A potom wedle Prorocii Jeremiáſſe Proto-
la / po Čech LXX. dobrodinym Čhra Krále Perſkého / zase z něho předtivně wytwobo-
jeni / a do ſwých Júdských Vlasti propuſtěni byli. Odkudž potom v Křeſtianſtu
Otcovi Šwati / pro Křeſtany / Zidovſtwa na Všru obrácené / na dneſní Neděli ten
Zidovſký Šwátek gſau přenesli / a gej také Sepruagesimā nazvali proto a k tomu: aby
si od dneſní Neděle v Křeſtianſkém Náboženſtwi začinalo připomínati zavedeni wſe-
ho Lidſkého pokolenj / s Adamem Otcem naſím od Diábla yothym a oblaupeným / do
najalostivýjího vězenj pekelního: A zase z něho dobrodinym ſamého Syna Božího /
Krále Nebeſkého ſrže geho / a nás newinnan Smrt / a Slavné Wzkríſſenj / předtivně
wytwobojenj / Po LXX. Číhodnech / CCC CXC. Čech / v Danyele Proroka před-
znamenávaných ſe ſtale. Zadruhé: Abi ſe ti Lidé / kteří / Zidovſtwa bud / z Mohan-
ſtwa Všru Křeſtianſtlu přijeli vmyſl měli / v tuto dneſní Neděli / Dewitnſt také na-
zvanou / ſrže Spráwe Čírkwi v tom prvé ohlaſſovati / a od dneſta vplně za LXX.
dni / až do provodný Neděle / bud do Velikonočy, v lech dewitji Nedělích / od Křečky ſtří-
Májek / v Křeſtianſtu tak řečených / a k tomu v prvoň Čírkwi nařízených / v Kře-
čky ſtří / totiž v poznání Pána Boha cívičli / a Vše v Pána Ježi Kryſta / Sum-
mu Artykulů Hlavních Včenj Křeſtianſkého ſe včili: A potom cepruwa Křem S.
v Albu Sobbotu / a zpozdilevſi v Provodný Neděli (Dominica in Albi) k Tova-
riffiwi Čírkve přigjmáni, a připogováni bhwali. A tak po ten čas IX. Neděli, bud
sedmidesát dnů / gſause tím ſvětlegi v Křeſtianſkém Náboženſtwi ſpraweni / a o ſwém
i věkeni pekelního, ſrže Pána Ježiſſe wytwobojenj vgiſtěni: Také horlivěgij a ſtale-
g. ſtouždy potreba kázala / Mucedlnícké Smrti, v wſelipaká protiwenſtwi / pro Kryſto-
vu Všru podſtupovali.

Summa w:
ſcholářam.

Gměna ře-
děle dneſní.
Dewitnſt.

2. Sepruagesima
4. Regum 25
Jerem. 25.39
Od Šwáte-
zařku k čtu
3. 6. 1.
před Váro-
zem: Páne
Kryſta 598.
1. Evid. 1.

Daniel 9.
Číhodně 70.
geſt Lxx 490.

Poněwadž gsmé tehdy v my Křestiané věrní Čjáška těch Mužův Diáblem zavedených / však zase z věcného žaláku Dobrotou samou, Smrti a Vzkříšenj, Chra Krále Nebešeho/ Syna Božího, Ježi Krista Pána náscho vyširobzeni: O snoj mež se swosy všechnau a horlivau Nábožnosti / gž po Slavné Památce Narodení Spasitele svého/dněssnj Dovitně/a tu pravau Septuagesimam žaciti: od kterej a v kterej sobě Památku dobrodinj Vrádu/drsnatého života/Vtrpenj/Smrti a Vzkříšenj toho Vyšwoboditele náscho / Chtějme nábožným připomínáním obnovovati / A pak gsmé my nehodni; paňhé dobroty Boha Otce / mimo násse žásluhý / do Črkvě Krvi Syna Božího vykupené/Duchem S. za Dělníky povolání / a odpatau časného v věcného Blahoslavensví vgištění: Anobrž k čemu dobrému / tudiž také všecké povinnosti k Bohu/ strze Krista z vězení Pekelního gsmé vyšwobozeni: Neobsmešťávymez tomu všemu s potěšením srozuměti z Textu dněssnjho S. Ewangelium/v Podobenství Vstupu Pána náscho Ježi Krista mluvněho/a od Ewangelisty S. Matthause v XX. položenj pojmenaného v rěčio Slovích:

Se Odobno gest Království Nebešké Čjlowětu Hospodáři/ který vyšel na všvítě/ aby nahal dělníky na Vinicy svau. Smluvivo pak s dělníky s penže denního / poslal ge na Vinicy svau. A vyšed okolo hodiny třetí / vzhel gne stogých prázdné na trhu: V řekl gím: Edětež v vyná Vinicy mau : A což bude spravedlivého / dám wám. Oni pak odessli. Opět pak vyšel při šesté a deváté hodině: a

dne: a věnil též. Při Gedenácté pak wysel / a nalezl g-
né ani stogi zahálegice: v řekl gim: Pročež tu stogiste celh-
den prázdnij? V řekli mu: Nebo jádny nás nenavýal. Díj
gim: Gdež v wy na winicy máu / a cožkoli sprámedli-
výrobude, wežmete. A dýs se pak stal večer/ řekl Pán wi-
nici sňassati svému: Zavolan vělnskuiv / a zaplatí gim
mždu / počna od posledních až do prvních. A přivede se
úteríž byli při gedenácté Hodině/ vžali gedenkaždý po
peníž. Přivede se pak prvníj / domnívali se žeby mže
vžti měli: Ale vžali h oni gedenkaždý po peníž. A
vžavosse / reptali proti Hospodáři / řkouce: Tito posle-
dníj gednu Hodinu toliko pracovali / a rovněž ge nám
váhal / kteríž sme neli vříjané dne, v horko. A on odpově-
daje gednomu ž nich/ řekl: Přiteli/ nečinjm tobě krivo-
dy: všakť ž peníž denního smluvil semnau: Vežmi což
tvého gest / a odegdi. Čehož pak tomuto poslednímu dátí
pako v tobě. Zdalž mi nesluší v mém věniti což chyž?
Čili oko tvé neslechetné gest / že já dobrý sem? Tak bu-
dau posledníj, prvníj: a prvníj, posledníj. Nebo mnogo-
gest powolaných / ale malo vyvolených.

Oto Podobenství S. Evangelium vztahuje se na
IX. Číslovec Vjri/ od S. Symona Apostola / v těch
Slowicích: Věřím S. Kyrcev obecnau / všech S. ob-
covánj: složenj. Kterž aet Pán náss Ježus Krystus
vlastními vsthy vlivutí ráčil / ža příčinou Otázky S.
Petrici na Pána Věničné témuto Slovu: V. v gsmic
opusculi všech věců / a gali gsmic za rebau: co tehdy (za to) budeme
míti? Na to Pán odpovídaje / Nejprve všem svým věrným Násle-
dovníkům Stecráte svéci odplatu v životě Nebestém připravenou
záslibou/ Hned za tím Petru/ v všech gmych vědlnskuiv svých ráčil gest
napomenauti/ aby se sobě jami nezalibovali / a též záslubené odplaty Ne-
besté svým zásluhám nepřepisovali / Také v začátku dobrém nevstávalo
u však velení pěkné / a Nebestau Maudrosti podivně/ krize promlu-
vené podobenství: Kterak množ na Winich Kyrkev S. k Boží milosti/
a kříž věčně s Bohem bytosti/ bytvaže a gsaucē darmo z Pauhé Bož-
stě Lásky povolání/samij zvániště to dobré potracuaj: když/ bud záslu-
hám svým domněle a bludně dar Boží připisují / a Boha z dluhu vpo-

minagis

Evangeliu
om.

párod.

Sváma

mýnagij: bud v začátku dobrém nejterwawagi / bud pýsněmýně dobrý
mi poherdagij/samí se dobrý a Náboženstvím neklesají býtivých ubu-
gice / gne pak, kteříž s nimi zároveň w synsli a w prácech Chrístových
Církev w domnělých / w bludných/a zhola w powěrcných) netáhnou/
potupugice / a repíánja na ně milosti Boží zavistivé ge odstazugice. K-
touží zájisté synska podobenstvo S° Ewangeliu mšecto méj / a
Summa w závorce geho téměi Slovy Páně se obsahuge, čka:
Mnoho gest Powolaných / ale málo wywołených.

vysok.

Mark. 13.

Naučmež se tedy všichni Křesťané odiudio: Dobro i věc Chrístě
nás do Vinice Chrístové / a pro Ježiho Křesťia k věcné odplatě skrze Ducha
S° powolání, vdečné poznávat, a jako věrní powolani Čelých be-
zestí, Čim pravého Náboženství / v obecného a domovního Hospo-
dářství / věrné a stále / k Slávě Boží / Eližiim k přespěchu, a solé k
Pýsku vykonávat / jásluhám skutečně svých dobrých něc neprípisuj-
ce / a jádnemu Milosti Páně nezávidíce: ale sevšem k sagitám / darimo
z pauhé milosti Boha Otce / pro samé jásluhám Křesťia Ježišse odplati
věcné očekávym / w Wíře / w Naději / a w Pokorě sevši rzech a sá-
losti. Tati hle gesti Původní příčina / Summa v cítečná Správa S°
Ewangeliu / kteréž gesti velmi podobné k onehdenšímu / o dobrém Se-
menu a Kaufoli rozgimaném: Nebo w onom Spisob pravé Boží
Chrístové zde na Světě / Co je taká gesti / a jak se w ni děje? se vyjivětluje
W dnešním pak dobrota Páně / tě Chrístvi cítečná / se vyjivadruje a vy-
jivětluje: jakož se tomu potozumí w tomto Rázans / z Výkladu na cyto-
dwě Stránky se dělýchho:

První: O Dobrotě Boží nejmíjně / k Lidu své Chrístovi dokazo-
vané.

Druhau/ O Powinnosti Lidstvu Pánu Bohu / w Chrístvi vdečné
konané.

I.

O se První Stránky dohée: Nachy a w tém Dobrom své ne-
smírně Pán Boh ř nám Lidem w Chrístovi dokazoval: Podoben-
stvijn S° Ewangeliu Syn Boží zvěstuje. Kteréžto všeck Po-
dobenství ne proto předkládá: Abž se gednokazde Slovce geho na vy-
znamenaný Duchovní obracelo / ale všecko a celé to mluvení Doktora
Nebeštěho, pravým Sumsem vyšvětilo. Neb všecka Slova sajdě-
ho Podobenství Páně, a pijsma svatá Duchovním Sumsem vyšvě-
dati / Ocové S. zbraňgi / a daremnini elachánjin / v Synsli Páně w
stranu natahorvánsi / býtí prawí. Prawího tedy Křesťowa Synsli
setříce / nesmírnou Božskou Dobrotu / w Podobenství Ewangeliu
obsaženau/tuto trogi poznamene:

Dobrota
Boží & Chrí-
stové.

I.

¶ Nejprvě / že sobě k své libosti Meži námi / w nás / a z nás
Padlých Lidstvěho posolenj, po vyhnání z Raje / zase z svého pauhého
Súbor.

w Podoben-
stvijn S. pý-
sime ne Dus-
chovního
vyznamenan-
ý. Každého
Slova: Ale
celého syn-
sli / má se
síce. Cítečná
Christolom:

žádostí, na této zemi Přerozlošnau Zahradu novou Eden/neb
 řek řeckovat a spásobovati ráci: Nechce žádaté násenu zahynutí/
 než vás pás Lidi neč Smrti, aleč Zivotu siwořit. Kteréžto Zemský
 Boží Syn Boží nechýlený, Etálovištěm Nebeským a Winic: Swá-
 jí po Prorocích a Apostolcích Chrystus, nazývají neb ginternugí / A hale
 zájdení ip. nij welebná S. Trogice mā/nám Lidem spásenj světchho tu-
 do poskyuje / A Diáblum světne Zahabeni stroje / Svátá Pissina
 vymyslil. W Kteréžto přerozlošně Winic / Železnau Zdi Pravice
 Boží oplocené / Korén všech Divoty / a kmen Winny gest wsazem/
 Syn Boží Pán Ježiš Chrystus: z Kteréhož světostě ratolesti jsou
 vymítni w větě věřící / wedle same ēreči Páně, kdež dí: Ja gsem Winny
 kmen / a wy gste Ratolesti. Odkudž Apostle napsal: že žádný gmech
 Zahadu (io gest gruntu / na němžbž gisota pravěho Nabozeny) / Včer
 až Wlry / a Spásenj Lidsteho dostatečně se stavěti mohla) položiti ne-
 může / mimo ten gis založeny / genž gest P. Ježiš Chrystus. Za pak Za-
 hada / neb Winice Nebeská / ano at zreteďlněj dím / S. Chryste / což
 na Světě byla / to se w především onchdejšími Rázani položilo: tožco/
 Ráž Chrystus Lidu vydředlý / ze všech Narodího Světa / Hlasem S.
 Evangelium / Známosti Boží / at Vlry w Pána Chrysta / po všech
 iash Světa shromážděný: kteříž gednomyslíc z té živé Vlry / pravoh-
 um Bohem nářízeným poctami / gediného Pána Boha Otce / Syna /
 a Ducha S° eci / mage za Znamení své pravdy Rázani a přigimání
 vny schau. Včenj oboujho Žákona / na samého Pána Chrysta se vstahu-
 jí: A počátké výjwaní welebných Svátostí / podle smyslu a nářízení
 Chrystova: Také Zachovávání Rázdu a Rázne Chrystovni. W Kte-
 remžto ratovém Lidu Chryste Pán Bůh obzvláštní své Kochání mstí/
 světě pravé Hospodárství / anobrž Ottovské Peče a Lásky dokaze-
 vaní ráci. Nebo jak o se svitová Otce nad Synem / tak h ná nad te-
 mi genž vne milují / praví Pán Bůh w Zálinu řeče Proroka. A
 řeče Jáchasse: Milujete se Marka zapomenuti nad Díjtětem svým? Vy
 řopat vona zapomenuť / vysak na se nezapomenu nad těm řečiž vne
 miluj. A opět: Samě gest Pán Bůh w přibytku svém Svatem. Což
 Chrystus vyleládá, řka: K němu přigdeme / a přibytek v něho včiníme. To
 pas dobrodinij Boží nař gest welekné / znamenjte / a nevýmluvné: Alež to-
 ho řeče Angelsteh, nadto pak Lidem, vyprávili nemuze / Vysak Mistr
 Nebeský / pod tímto podobenstwem / koss uám toho k poznání předkládá/
 řek Chrystus Lidu: Božího / Královstwem Nebeským a Winic gme-
 nuge/řka: Podobno gest Království Nebeské / Záteho příčin:
 Nebo Chrystus S. gest pravé Obydli / Stolice / Chrám / a píerozlošnau
 královstvem Zájdel pribytku Božího / Spisek Dawid: En haf gisau mil-
 iougi / Vlry koteve / Zádá a hyne dusse mā/pesnickagje do Chrysti Páně:
 řek: Vyhodil gsem raděgi byti w Domu Boha mého / nežli prebytq-

Iohannis 15
 1. Corin. 3.

Psalm. 10:
 Efie. 49.

Psalmus 61
 Iohannis 14

Chryste
 Královst-
 vem zeb
 řem gest n
 Zájdel
 1.
 Psalm. 83.

Neděle Septuagesima:

1. Timoth. 3.

Chrysost. ad
Ephes. 4. Ser-
monem 10.2.
Elia 52.3.
Romane 2.Cyril &
Vinicius píš-
podobná.

1.

Elia 5.

Psal. 45. 122.
Zachar. a.
Proverb. 114.

Isaiah 15.

ii v Doujich Chríssmiku. A S. Pavlo nazývá Chrísko S. Domem Boha jiného / Clauzem / a Stolicí pravdy: S ním se krovávají missio. Patres primitiæ Ecclesiæ, to gesti Svatij otcové prvoomí Chríkwe: gschätzto wsech smyslem Dic S. Chrysostomus takto dř: Nihil aliud est Ecclesia, quam ex nostris animabus constructa domus, to gesti: Chrísko nic. giného není/ než Dum Boží; dushi našich vzdělání. Zadruhé/ Nebo z toho Haiffu Chríkwe lidu Božího, scepuge a vzdělává se Království Nebeské / Wedle této řeči Boží / Poležil gsem Slova má w Vista tvá / a Síne Ruky mě obránil gsem tebe / aby mi říspil Nebesa. Kterehožto Království Krále / Ozdobu / Dwůr / Město / v Lidi / S. Jan v zgewenj větvi pěkně vypliuge. Nadeo geseté / Neb coliko ē samoum Audum pravé Chríkwe Království Nebeské přiřázejí / a že w životě sacerdlném přebývajice / gži gsaú Dědicové věcného Království. Z těch hle příčin Pán Kristus Chrísko Královstvím Nebeským nazývá. Ano gi hned dalec v Vinicích připodobňuje/čla w textu/ Podobno gest Království Nebeské Člověku Hospodáři / Který vyšel na svítě / aby nagal Dělníky na Vinicích swau. V tom zagisté Pán nás vzdny světlegi a sacerdlnegi Dobrotu Boží ē nám zgewuge. Neb/ Vako Hospodář Vinic sobě ē libosti na svém náklad vzdělává: Tak Bůh Otec ē své libosti, na náklad vlastního Syna svého Věčnogednorozencu, na to vynaložiti rácil / aby rozložnau Vinicich Chríkwe Svaté, z nás sobě na tomto Světě vzdělal. Item: Vako Hospodář Vinic swau Ploty / Zdi / Příkopem / pro Bloděge/ Zivět / a Dobytce ohražuje: Tak P. Bůh ten svůj milý Lid o- patruje: Abi Bloděgi/ řvalčníj Svatidové Zivět řekodna/ Diablonci Dobytci/ Epikurcové/ a Světa Synové/toho Mladí, a Rehovíčka ne pohubili: Pravich swau zde na Světě ohražuje. Odkudž spiswá Prorok: Pernatí gest Ohrada Pán Bůh nás. Ano v sám Bůh dř, čla: Ja gsem Žed Neděmá/ Kdo se pak wás dořne/ dořne se zříctedlnice oamého. Item: Vako Hospodář w své Vinicich Rehoví, a Kiněnoví/ z něhožby Ratolesti ginyh Stromův ē nessens Divotce rostli / rostly: Tak Bůh Otec Nebeský w Chrísku swau wsadil a říspil Syna svého / Pána uasseho Ježišse Krysta / z něhožby Ratolesti rovně rostoucích říspíku, ē nessens Divotce rostli / O čemž sám Pán tak mluví: Otec můj gest Vinarci/ já gsem Winný Kořen/ a my gste Ratolesti Jakoby řeli: Otec můj podobný gest Vinarci/ a já ē Winněmu Kořená neb mne na Svět poslal / a za Kořen Líd u svého postavil / aby je mne moe magite/ negitai než vako z kořene Pobožnij Lídě vyrostali / Kterýž by Pána Boha poznávajice/ zase do věcného Ráge přicházeli. A vako Ratolesti mžku, a moe stromu ē rostu, z kořene mžgij: Tak v pobožném od Chrysta živého Kinene. Protož doložil: Bezemne nemůžete nic včnit.

Matthew 9.

Matthew 5.

Matthew 7.

Psalmus 83.

I.I.
Pán Bůh
nás do Winice
č. dílu sam
dobrotivě
powolává.

Xádo: gest
Swéta zatá.
ter. Také y
Lidstvo zatá
ny dote.

Zodina třes
ti/ gest Čas
po Potopě
Swéta. Taz
te y Mladěn
čí dorastagi
cy včet Lids
ky.
Zodina sses
ti: gest tas

má. Jam/ Yako Hospodár na Winic平安 o Dělných je stará/a na-
daci/náležitěmu dílu posylá: Tak y Bůh Otec světne Kazatele Slova
svoj/a pobožnau Brchnost zvuzugt/ do Chríkwe své k správě posylá.
Prozj vi Krystus: Proste Pána žni/ at posle Dělných na Žen swan.
Zm: Yako Hospodár z Winice své Vzítku očekává: Tak y Pán Bůh
čnás pravých ratolesti, a Audiu Chríkwe, Dworce žádá: totíž poslu-
nosti skutku priwji y druhé Tabule Zákonu: Apotáni Straussenim
Srdce/ Víry a obnovení života: Chuti k Slovu geho / Nodlitba,
z Lásku k Blížnjim/Poctami a službami Náboženskvi Křesťanského/
s vykonaváním povinnosti od gednoho fajdého/ kterauž kdo žasván
je/ kteři a k Slávě Boží profázováného / wedle této řeči Prorocké/
také dí: Winice Věcněna gest milému mému na Pahrbku Šponu / o-
brat, ohradil/y řeči pil gi/ očekávage aby mu naplodila Hrozní/ u. Pro-
zj Pan o těch/kteri se tolíko Chríkwi býti chlubí/wysak Dworce nenesau/
služiti ráci: Ne fajdý kdo mi říká Pane, Pane/ iwenye do Královsivij
Nebeského: Ale ten kdož činí vůli Otcu mého. A tak priwji dobrodin
Boží/ k nám své milé Chríkwi dokázane/ Pán Krystus w počátku Podo-
benství dnesního Ewangeliu takové zgewuge/ gehož my welice vdě-
ční býti/a tím, že gsmě Boží Chríkew/a w Chríkwi/těšit se mame. Neb
wedle svědectví Proroka: Blahoslaveni gsau kteři přebyvagi w Do-
mu Páně/na věch věkův chwáliti budou tebe/u.

¶ Druhau dobrotu Božskau Podobenství Textu zvěstuje: Kte-
ral Pán Bůh na Winic平安 Chríkwe své, sám dobrotně Dělníku/ bez
jich prosby a hodnosti/ tu práh, anobrž k pochodli gegsch / milostním
blasem S° Ewangeliu powolawati / a roždlným časem shromażdo-
wati ráci: Neb dí Pán/ Wyssel na všvítě/ aby nahal dělníky
na Winic平安: a opět w hodinu třetí/w řestau/w de-
watau/ajz y w gedenáctau wycházege nagimał Dělníky/
a posylal ge na Winic平安. Kteraužto řeči: toto Pán mui:
Yako Hospodár dobrý w čas náležitcho díla neobmeškává, aniž zaspá-
vá/nýbrž ransko na všvítě w řestavage/ Dělníku/ k dílu na Winic po-
třebněmu hledá/powolává/nagima a posylá/některé pravé/giné pak po-
slež: Tak Bůh Otec hned zprvopocátku neobmeškal, a neobmeškává/
do Winice Chríkwe své/z Lidstvo Pokoleni pravých Čitelův, powolá-
wati a shromażdowati wedle roždilu časův: Některé Xáno na všvítě/
totíž w začátku Swéta/ a posawád w Mladosti věku Lidstvo.
Giné
w hodinu třetí/ gjz po potopě Swéta/ za času Abrahama : a w do-
rostigem Mladencim věku roždostu Lidstvo. Opět některé w hodí-
nu na den Šestau/o poledni: to gest: w prostřed času Swéta tohoto/
okolo Leta 3000. od geho začátku/ za Proroku/Natana/Eliáše/ Izai-
áše/Gož se děge dnes w prostředním věku Lidstvo / Manželstvu a Ho-

Světa pro-
střední. Také
Lidstvo/mou-
želství, božpo-
dáčství všech
Hodina svě-
tová / Gest
čas/přichoda
Pána na svět
také v Lidstvu,
Lidstvo je
mír věk.
Gedenáctá/
Gest všech S.
Otců w
Křesťanství
všem nynějš-
ím časem tě
časem je blíz-
ší. Item
Lidstvo věk
starosti ules-
gijet.
Powolání
Božího do
Církve gest
dwugi spás-
sob.
1. Obecni.
Skrze sebe
samého.
Skrze své
posly.

Ioannis 20.
Lucas 14.

Mathai 12.
Marci 16.
Aduum 10.

Lucas 10.
Mathai 10.

2.
Obzvláštní
spásob. pos-
volávaní
Božího do
Církve.

1. Tim. 3.
Titumi 1.
Adorumi 10.
1. Petri 3.

spodáči svu oddaném. Opět gne w hodinu Dewatau / totizto w ká-
zani Jana Křtitele / a přichodu Měsíčnice na Svět / za Apoštola w o-
kolo let Světa 4000. pod tim se rozumí Věk Lidstvů giz scházegijch / a k
starosti a svedenám se schylujicich. Naposledy pak / Některé při gedenáci
hodině nessporni / totizto za Věku S. Otcůw / Augustini, a Cypriani,
Constantini, Theodosii, a gňich w nynějším času Bečernju / giz k kon-
ci tohoto Světa docházegijch / jako w to sešlém / starém / a v rovadlém
věku Lidstvém to se děje. A toh gau hle tu časově a Hodině rozdílně
posvoláwaní od samého Boha / Dělníků na Vinici Chríkve. k dislu
pobožnosti. Kteréžto dobratitve Božské do Chríkve své posvolání / ro-
zdilných Světa w věku Lidstvěho časůw / dilo se a děje spůsobem tuto
dwogim/totiz Obecniu / a obzvláštnim.

Obecni posvolává Bůh / Předně skrže sebe samého / když hned w
zacátku Světa, velebný Pán Bůh náss, z své teprve věčné schránky wyp-
šel a vychází : to jest : zgewil se a zgewuge, w známost se vwozowal a v-
wozuge / tém kteri byli měli a byli / w nám genž gsmi a budeme, Kryšmí /
Stromowym / a Karolesi Winice : totizto : pravými Audy Chríkwe ge-
ho. Item : Obecně posvolával, a swolává Pán Bůh Dělník na tu-
to svinich, skrže své posly / Vítale Slova Božího / kteréž k tomu vysylá :
ti gau byli : Patriarchové, Proroci, Měsíční Syn Boží / Apoštoli
prvotní Chríkwe S. Otcové / a posavád gau vysíckni Služebních
Chríkew / kteří S. Ewangeliu o Pánu Kryštu w čistotě kází / a kdo z
Světa do Winice Chríkwe Páne posvolávaj / abychom w m vysícku
pracovali : to jest : Abychom Křesťané věrní byli / posáni činili / Víry
w Pána Kryšia nabývali / a z ni pravými poctami / v Lásce k
Bížným skutečně prokazované / spasení svého vyhledávali : O kterež
kdo poselskiv. Služebníkův Chríkew / a o nascen skrže ně Posvolání /
Pánu mluviti ráči takto : Jak v m poslal Otec, tak w já posylám vás.
A gnde : K poslal Služebník své w hodinu Bečere / posvěditi pozwa-
ním aby přissli / že giz připraveni sau všecky věci / u. Item : Odavce na
vesceerén Svět / vše všecky Národy tém věcem / kteří gsmi já přizáhal
vám / a káze Ewangeliu všemu Stvorení : Kdo věří a pokřti se /
spasen bude : kdo pak ne věří zatracen bude. A v S. Miatthausse w Lu-
káše doložil : Kdo vás přigimá / mne přigmá : kdo vás slíssi, mne slíssi.

¶ Druhým spůsobem obzvláštními neb osobními / Pán Bůh do Vi-
nice své posvolal a posvolává / k Skutkům a k Vrádům gisym / w Slo-
wu Božím vyměřeným / však rozdílným s nimž se lidé k Službě Pá-
nu Bohu / w Vídce a w Lásce / k eti a Slávě Boží / a k prospěchu svého
Spasení obíragi / wedle svých povinností a posvolání k tomu skrže pro-
středky : Kedym k správám Vrádův Chríkew / gichžto povinnost gesti /
necoliko lid Víteti / ale věrným za Překlad w Vídce / w řecí / w obovwání /
w Lásce / w Duchu / a w čistotě byti. Také Pastyrskau Peči e Stado

Páne

Romani. 13.

Cor. 1.
Mark. 2.Romanios 8.
Bol. 2. 5.
Olex 2.
Tatrum 3.Abbas Vrisper
genius. Albert
Cranz. Chrys.
Sax. lib. 7.
cap. 1.
Leta Páne.
1190.

Pánemstí a nad lidem Božím sobě svéřeným / halo Ponocní a strážní
boží. Za tém se povolávají / Alradné Osoby k správě dlnosti. Gim-
e Manželství k Hospodářství k obchodům a k Ržeměslám. Na každě-
ho žagisté Čílověčka / všelikých Šatůw / Ržadůw / Pohlawej / v své-
citu / v zládě Pán Boh ncháke giste povolání / k gho prách na té Bo-
nicy Chríkwe své / wedle řecí S. Pavla / kdež dž: Gednomu každému v de-
sil Příh daruiv Ducha Swatcho / a Hřívym meyn povolane dveřan
svého Království Nebeského rozdal. Jenliž to opět dobrota Božská / že
nás mimo naše chreni / žadost v hodnost / ano také mimo naše povinnosti
k gisoté spasení / a skutkuv naších zde na Světě k vidoměru / a Bohu
mlému vyřizování / povolávat ráči. Odkudž gisil byti mame Boži
čestu / a Peči o nás svau Čílovéku / také v o Vnu Nebeském / s Bohem
v životě věčném / wedle svédecoví Apoštola / kdež dž: Které vyvolil /
nás v povolal. A tak gisne Boži volení / v Kristu před vstanovením
Světa předzvěděni / Raupelem Krčtu Swatcho v Chríkew vstupenis /
Duchem S. posvěcení / a gisim žrečiným Slovem Božím / Obecně v
objevlásni / do Vinice Páne / a od tu k věčnému Spasení / krize Pána
Božího Krysta povolání. Čimž se Čwati a kagich Lide známenitě těšili /
a v Bře / v naději / Spaseními svými v Hodinu Smrti vystupovali:
Valož gest pěkným Dávodem toho Historia Smrti nědy slavného, a
pameti hodného Čísaře Fridericha / toho gmeňa prvního / přigmíjího
Barbarossa. Kterýž v tažení věčném proti Turkum / když několikrato
vítězí v nad nimi obdržel / v Arménii v bitvě / honě se za Nepráctely / na
krku Ržeh říčene Serra / poklesly se s Konem do Ržeh vpadl / a ma-
ge gednu nohu v Zámeně / když se kůn moch a čerstvosti z Wodn dobyw,
Čísař za sebau na Břeh vytáhl: Čehdy gsa v zbroji vysasovali / k to-
mu bitwau / sesslosti věku / lefnutim / a od vachto wávji v Ržece s Konem
vstalo / hned tu v rukau svých Wohákuw / kteři spěšně s něho Zbroj sun-
dowali / s přezlositivním kvílením všechno Wohška / ten Slavny Čísař /
a Des Kristianstvých Vlasti / život svým dolonal. Však pravé než du-
ši vypustil / tuto Modlitbu a Slova poslední říkal: O Deus æterne &
omnipotens, qui me miserum peccatorem, cùm in hunc mundum natus
essem, per Aquam regenarasti, oro te, vt me iam per Aquam tractum, ad
te, in vitam æternam suscipias. O Iesu Christe suscipe Spiritum me-
um. To gest: Vsemohúc věčný Bože / kteříž gsy mne býdneho hrissni.
ta / když sem se na tento Svět narodil / krize Wodu Raupele Krčtu S.
jnovu zrodil / a v svau milau Chríkew povolati, v poslání ráčil / pro-
sím tebe ráč mne nyni z wody vytázeného, k sobě do života věčného při-
giti. O Páne Božího Kryste / přigmíj Dusši maw. A to posvěděv
bude vinci. Z ghožto smrti takový žármutek a pláč byl / že suad něda
pro smrt jádneho Čísaře / Krále / knižete neb Pána / tak mnoho Slyz

vancem.

III.
pán Boh od
plory gríče
Sámskum w
Církvi wiers
ne pracugis-
cym pípo-
wida/a dás
wá.

Matthai 6.

I. Timoth. 4.
Promissiones
huius vitz.

Psal. 8. 12.
Gene. 8. 12. 15
20. 16. 28. 30.
Exodi 16. 17.
Daniel. 6.
Ioannis 6.
Promissiones
futuræ vitz.
Iohannis 5.

Matth. 5.

Genesius 5.
4. Regum 1.
Matth. 17. 28.
Actori 17. 9.

Povinnosti:
powolanič
dělníku do
Církve; to-
to všech
řeckianů
gsau:

I.
věčnosti.

wylito nebylo. Proto gest pak tato Hystoria tuto položená: Aby každý o tom slyšše/příkladem gcho, dobrodinství božském/o svém skrze Křest a slovo Boží w Církvi povolánj/y věčným spasením/také na smrtelné po- steli potěšitelně se vgiſſtiwal / a Pánmu Ježíſsi Kristu svau milau du- věrně/wesele/a w giſtotě svého věčného spasení/poraucel.

¶ Třetí dobrotau Božskau, Pán Kristus w Podobenství dnesni- ho Ewangelium, připovídati ráci wsem do Církvi povolaným / a w ni Nábožné pracugisčm/ honyau odplatu / rovně jako tento Hospodár pravil: co bude spravedliwého/Dám wám.

Tak y Pán

Bůh počestná dsla a práce odplatami , netoliko w tomto životě ča- sném / ale y w věčném / ozdebuze.

Hledejte (dí Pán) neypřevé Království Božího / a Spravedlnosti gcho / gine pak věch budau wám přidány. Neb pobožnost gest le wsemu vžitečná/ ma-

gje zaſlibenj mynichsího y budauchyho života/dí Apostol. Slibové pak kterí časnau odplatu připovídají/ gsau velmi množn, w pssm obogího Žátona zapsanj/o njichž suminovně Žalmově vypravují/řkauce: Ne-

vmoři Pán Bůh hladem Čílowčka spravedlivého. Item: Pán Boh svým mithm dává když oni spj. Přikladosvě to wisse ſtvrzugi / yakožto zachováním Noeč w Korábu/Abrahama/Sáka/Jároba/Jozefa/Edu Židovského na Paříži/Wdowý w Sarepic / Danyele w Jámě Ewo- we/Edu od Pána Krista na Paříži w Láčnosti Zázračným nashová- ním. Slibové také věčné odplaty gsau nescijsnij / kteríž se Kristovau řeči suminovně vypravují/zvláſtie kdež Pán dí: Kdo ſlovo mé slyſí / a věří tonu kterýž mne poſtal/máž život věčný / a na Šaud nepugde: ale předtež Smrti do života. Aginde: Odplata wasse honná gest w Nebejších. A ti y gini nescijsnij Slibové Božssei o Nebeſké odplatě, při-

klady se ſtvrzugi: totiž na Enochovou a Eliášovou do Nebe wzeſti. Item: W proměnění Páne w Slávu Nebeſkau / a vklázaní ſe při tom Moysi- ſe/a Eliáſe. Tež Wzkríſſenjim, a na Nebe vſtaupenjim Syna Božího. Až y Štěpánovi / Šawlovi / a ginh w Nebi ſe vklazováním. W

prácech tehdy svého powolání na Vinici Páne/odplatau časnau w vě- čnau gſisj byti mánie. Gíz dále/

II.

Ráji druhém rozdílu neb Archeuli Rázani/ o povinnosti hossi včiti ſe budeme: Kterak gſme gi na té Vinici Církvi Páne tim wſsim dofažovati povinnj: Kžimž gi dobrý dělník ře Hospodáři, dſlem zahá- leče darugisčmu/dofažovati povinnj gsau a bývagi/totijo:

¶ Předně/ Srdečnau y Bſinj vodčnosti / s Diskincupm Dobrotivé- mu Bohu z toho/je netoliko z nás prachu ſemě padloch/Synu v hněvu a zatracenj hodných / svau přerozloſnau Vinici Církvi včiniti / a v- vadě Ratolesti Vinicě w Kmen Syna svého až horozněho wſtipiti:

Ale

genáť v Devítskej.

201

Ali nás gne dila neučeli / a hladu věčného očekávali / bez
všech naších žádostí, zahádly na tu Vinic / ne tak pro dilo / nako pro
zaplávaní nás, k životnosti časné v věčné, svých darů / povolati gest
nás: Z této vysotce a na větch chwálen, v prošen byti má/aby svačau při-
vornosti mezi námi Karolesti plach, a neaurodních / dobytím a na-
vícem Městom, kž Saceratu k říši výloženau / a k výčetí nafkoně-
nau / podejnat ne ráčil. Výbrž vlahau Ducha S°/pohnogenim služeb-
nosti Křesťoni/plodné a sobě vžitelné spisoboval.

¶ Druhá povinnost / Abychom řečenau / ochotnau / a řečenau
poslušnosti / povolání a práce na Vinic Chrístové rádi podnikali / pki.
Kdež těho: gne když bylo porušeno / gděte na Vinic inau / a oni
věsili bez repláni, a odmítaváns / nevyptávage se na zaplate Obli-
žejc soře vpravdě Pán Boh nás ochotnau poslušnost Slova své-
ho/nadevšech gine Ceremonie / v nad řadou Obět / wedle svědecov
Samuela Proroka. A sám Pán Kristus, věčná pravda / ty a takové Li-
bi / kteris slysi Slovo Boží / a osříhagi ho / za Blahoslavené / a za
mlatu / Bratry / Sestry / a Prátele své vynhalisse. A tak tehdyn poru-
šito Slova Božího / kterž ge k dobrému povolává / Také nedbalei,
a nepslušnij / sami se k Vinice, a Počtu Dělníků Páně zvýšilně / v
Křesťový živnosti vylucuj / wedle oné pohružky Spasitele / rukouho
Jeho: Nejdřív vás: neliniliste v ille Dic měho / ř.

¶ Třetí povinnost / Abychom na Vinic Chrístové povolání své-
zahádly se warugse / měrem a právě vyselivaké práce / Slovem Bo-
žím nam vyměřené / nako v Náboženství / tak v řečim domácym obco-
vání / řečené vynhalivali. A to proto pravim: (podle vyměření
Slova Božího) Neb nako na Vinic Dělnich / podle vile Vinic
neb Hospodáře gne význam / dělati musegi / ginek kopati / ginek sájeti /
výzvout / vytíti / rožzati / řečipeti a nosit / nako kdy čeho čas / alte-
řeho dila na Vinic pořeba káže: Tak y to Křesťanskému životu, ká-
dá Práce gednoholazděho / řečeražkoli Křížek před se bere / od Pána
Boha všechno Slovu rozkaz řeči má / a od Vinic Pána Křížka ká-
denu k vyměřené. Vložito v Náboženství / do Kostela gne / modlit-
bě / spisovat / Křížek Slova Božího poslouchat / Vecere Páne vý-
zvout. Item: Křest Svatý / Správa / Nařízení / Rozhřešování /
Manželská oddawání / a ginek Křížové Chrískové řeči vyměřen: /
wedle Křesťeho, a ne podle vile své, Vide Pánu Bohu řeči magis.
Item: v Obrovském povolání / ginek gest Správcem Chrístové / ginek
Archonem Řečistau / Šaudcem / Aliaadni. Osobau / Hospodářem /
Manželem / Decem / Matkou / Křeměšníkem / Švobodným / Služebni-
kem / Poddaným / Nádeníkem / Podruhem / ř. Toč řeči hle ta dila od
boha na nás vložená / v nichž máme nezáháleti / ani podle své / ale wedle
Božího vile řečnosti sobě dobyvat / Pánu Bohu řeči blížísmu pro-
spjiva.

Mart. 3.
Luc 13.

¶ povinnost.

1. Reg. 3.
Lam 1.
Iozuie 8.
Machab. 12.

Mat. 7. & 26.

III.
Přede vše-

na.

Sainte.

1. Cor. 14.

Dan. 4. 12.

spisovat i n svého spasení výhledovat. Pročž takto vstoupí zákon? / spomíná se se od Pána Boha toho dne za Dějinata na vinu povolávání / aby svou Práhy kterauž Pán Kristus v slovu svém vymřízge / a povolání tvé všazuge / vykonával: Neboží Jezučíkys Prorok; Blažejičem / gesi ten Člověk / který dlo Páně Ismē koná. A tedy v Evangelium Hora / spodář se na zahaleče domlauwá / řka: Proč tu stojíte celi den / prázdnij / žáhálegice? O nenišiž to Jalových Křesťanův Zahálka? / Zemnímohý Člověk dosáhna v Dějinství Křtu C. XX. bud XXX. let, / yspice / jako Hovadě v hříjsích leží / o Bohu nic neví. Člověk Bohu / mu o tom se dát včiti / aniž poslauchánj geho do Kosyla choditi nechce. / Některý z agisté / kdyby v Dějinství pokřtěni nebyli, (ach což rodičův / světly počet gest) přigdaue k dospělým Ecum a Kryzianu / pokutují / na nich bylo / třebasbý do Smrti Křtu přejici nedbali / a bez nich v řepe- / neli. Ach, nezahálmelj napovád řepečku: Považme toho, kdo gíz svou / mu povolání dosti činí? sami sebe, ginih v tom posetíne. Brat- / nost Světská, ta gest nedbáníswá / a daleko pilnější Laskomíswi / Zg- / ranstvoj / Ožralstvoj / Rozkossi / nežli Náboženskoy / Spravedlnost / Ch- / hagořání dobrých / a přetrvávání zleho. Obratme se k Kněžím / a vhlí- / dáme mezi nimi plno Modlárstwa / Russiánswa / Nečadu: Gedmi- / wské rády / Praždu Páně / Člono Boží / Kázeň / pobožnost mazejí / Svárosti zlehčují / Manželstwo rádne potupují: Vani se rádcej a / Světskými fratechvilemi / než všeckými a potrebnými křižanty obji- / ragij / Službu pak Božíkau / k zlehčení Člona Božího zna samých ruk- / větmičk a všenich Ceremoniálův Člonek zahádagj. Čemu Svat- / žarázegi / nad Lideň, sub pretextu Religiovis, moc a kradce pustovují / Sacunský / žávazky, a gina těžka břemena na Statečky / Štige / všich- / svedomij gegiich vstladagj. Ježli v Manželstwo vstupování Člau- / kův / Domův / Kolis, Zahrad kápotování / Dílku / dějinovij / Ne- / dlu rozdělování / Zálob / odpovídov / Soudov, právnické vedení / ej- / n křsařstvím na smrtelné poselí dělají / neuálezitě, na zlehčení utrpení / Světské / a k vblžení Kudu / Pečeťstvo a Sroček / and v řepečnosti / Svědomit lidstvých / k své samé moch držit / a kalo rukou k sobě přiv- / dugi. Čehož gegiich povolání k sobě neobsahuje: Nybez Pán Kristus / Služebník říce Chrkešnu od takových Světských lyci odvouzeti. / Neniký počet gest gisich tak euphiech / nevčetech / nedbalých / lenivých / kav- / mičk / svárlivých / nevážných / ozralých / vohoršitelych / kteríž noci- / liko o Čest Krista Pána, a Staru Boží / v spasení lidu (kdy řepeč- / se nimi správuje). Ale ani o své vlastní Osobyo dobráu pověřená všov / Manželku a Dítět v porádne / nader um o své Dusse, jádce Peče nemáš. / Ach naf řepeč takové pravidla Evangelista v rauháu / a Kryzianu / Chrkeš w pohoršení se vlivouze: Pobožné Srdece ieho polstup. Dále / obratme Dějna řepeč Lidi v Štěech: iu Opět (Ach řepeče) mě na-

Keye

*Meditatio in
sabatinalis
anno 1001
nunc Cydane*

卷之三

Lucas 3:2.

Barrett

卷之三

ne napořád / tak w dobrém všickni zahálegji. Ale kdyby mohl všechy
veselostemosti Štěveta, vevšem zlému (takž S. Jan swédcí) počopeného
vyslat / w němž gíz právě Častka vstydla / a nepravost se rozvinula. A díl
v Davidsku naříkam : Vidj Pán Boh je zde na zejmu nemž žádum rozum-
ení / kterýž by Boha hledal : všickni se odvrátili / a všickni věřítes ne-
vinni větněj gſau : nenj kdyby činil dobré / nenj až do gednoho. O
dovoré zlosti / o časové Šaudy Božího nedbánlivy / což gste gíz od Etos
hanebné porušení. O předivná Božská dobroto a milost, kteráž se nám
videla blízkosti našeho spasení / časy wzácnými / dny spasevji / říšení kře-
če / Švotoce / každodenně fázanim čistého Slova Božího obhnogor-
odanu / řasnédbně propngutegs. Ach r expositurahine se / a nevohrdan-
yebuim Dobrem Pánem : Zdalež pak neslycháme / že trpělivost Bo-
žína tu poláni tahne / čili přede sobě hněv se dnu hněvu e hromazd-
oucí cecene / w němž zgetwen bude Šaud spravedlivý, kterýž gednovní
každémú oddlati podlé říšek říw geho : A protož / Čas gesti nám w říšem
zejma hřichů povlastati / a na Winich Pánem / s prách náležitatu / bezewissi
zahály se objrat.

I Čtvrtá povinnost povolaných gest tato: Aby daroval Boží, Darilo; pauhemilosti, od Boha Otce/pro Ježiho Krysta Pána našeho/ do Odplatě věčné náružaslibených / nžde časně, kříže dary Duchu S° nejdůvěrný h / rádi s důvěrnou nadějí, veselé očekávali: na darova- uch pak gíž zde / bezewissi žádovati / s srdečním děkováním přestávali. Neb což Pán teď w Ewangeliu slibuje/ říká: co bude spravedli- věho dám vám: to w prawdě n splnuge / u času večernjho / kříže Vnare Duha Svateho/ Regenta Vnitice Chríkve své/ odpálu ged- nostynu wšem rozdává. Neb dí Text/ vžalt gedenkajdý / z Ptak- ných n posledních/ po Grossi Dennim. Kterýto Denarius, to gest/ Peníz neb Grossi denni / známená Odplaty/ gínuž Pán Bůh Dělníky své Chríkve ozdobuje, a daří: Předně/ Svárhym Ewangeliu/ který jásliuhu Pána Ježiše Krysta wšem Národum / Židům / n Pohanskim/ Pravonim, posledním / n nám křesťanům přinášíj / a gížk spáseni podá- wa. Protož dí Apoštola: Z Ewangeliu (to gest věci o Krystu) gest moe Boží spásenj každému věřejmu. Aho sám Pán prawi: Kdo tonu vě- ni vlně, je spásen bude. Od těch pak/ který ge kříže svůj učeru za neho- dné k spájenj býtí saud / odňato bude / a takoví od spásenj věčného zavření budou. Za tun hned/Darové Duchá Svárho gšau/který se w srdeci volených Božích dávagja o nasein gříchem vyhvolení, n k spásenj povolání/ dny swědčugs: Neb swědle řeči S° Pavla:které vyhvolil, těch h povolal. Četí odplaty sau: Welchné Svárosti/ Křest/ a Večeře Páně/ který Víru o nasein vyhvolení / povolání / a kříže jásliuhu Syna Božího ospravedlněj / n hřischům odpusťeni / naložto pravau

Rebstock

I. Leben. 7.

March 34.
May 13.

Romanes 13;
2. Corinth. 6
Luke 13.
Romanes 2.

**Prestáván
na odpisat
Bohem pro
Kryšta dva
rowané**

Denarius;
neb pen13/
Denarij gete.

185

Romanos 1.
Matei 16.
Match. 21.
Abortida 13.

3.
Buchs 5.
darowē.
Ephes. 1.
Romans. 3.

3.
Gwateff
wcham.

Romaa. 4.

4.
Dobrého
člka.5.
život vše-
čny.

Ephes. 2.

Zákon
zákon.

Nebeskou Kvitanci, a závadoukem/dokonale w nás využijug). Neb ſau
 (Mazg S. Pawel wyſwědčuje) Sigilla iusticie: to gest/ Pečeti spravedl-
 nosu Víry. Čiži všecky dobré věci, k žitnosti Čel naších přiná-
 lezejicp/yako gſau: Zdraví/gměni, Bohatství/Manželka, Díky/Po-
 kop/poctivost/et. Páté/ Život věčný/který wšem věrným Dělníkům/
 když z Winice přigdau/času večerního/ při skonaném dne Světa tohoto/
 darován být má. Kterýto takový dení Peníz je Pán Bůh daruge a
 darovati bude/ne po Osobách/ani pro jásluhy Lídské/ ale z pauhě milo-
 šiwe své dobroty / tauto Sentencij Syn Božej to wyſwědčuje / řka:
 Příteli, nečinjm tobě křivdy: ždaliz mi nesluší včinjtí w-
 mém což chcy: čili ofo tvé neschlechtne gest/ nemoha tohovi-
 děti že ya dobrý gsem? Darimo tehdy to pravde, podle řeči S. Paw-
 la/ ſamau milosti Boží k spasenj přicházym, a ne z ſtulkůw/ aby ſe žádný
 nechlubil. Kdo ſe pak ſtulký práh ſvých chlubiti ſtěgj a nad gine výce ſo-
 bě žaslaužiti a rožviti ſe domiſwagj/ k tomu i qfě/ Méně pracujcym milo-
 ſti Božej závidice/ na dobrotu Božej řeptagj: Či netoliko demluwu od
 Boha na ſe vvozuj/ ale také ſe ho zbažuj/ a od růváři Božej k věčnému
 zahynutí ſam ſe zahánej. Neb vſlyssi od Hospodáře: vežmi což tvé-
 ho gest/ totiž/ Odplatu Světa toho / a odeydi. Čimž vſsaſ ne
 Pán Bůh, Hospodář Winice / ani Kryſtus Kmen vinný / ani Winář
 neb Regent Duch Ewary/ ani powolawagich gich Sloivo Boži: Ale
 cíp ſam ſtou peychau/spaurau/chlaubau a žávifj/winni ſe činjwagi:
 Kož Pán při zájirce tohoto Evangelium vřazuje řka: Prvni budau
 poslední/a poslední prvni. Neb mnoho gest powolaných/
 ale málo vyvolených. totiž: Pravých včasníkůw té ſpasitelné
 bohroty Božské / kteřížby po ní dychají/ a gi ſobě rázili. O kteříto do-
 brotě Pána Boha naſſeho / w výkladu podobenſtví S. Evangelium
 w tomto Rázani/ Prvni Roždělem vřázano gest: Kterol ſobě mezi ná-
 mi/w nás/a z nás padlēho Lídského pokolenj/na této zemi přerozloſhau
 Winich/genž gest Chrkeš/w zdelávati/a w ní Syna ſvého Pána Ježi-
 ſe Kryſta/za Kmen Winich/ z něhežbychom k věčnému spasení roſli/w-
 ſiſpiti/ Čaké h Dělníkůw ke Šti a Slávě ſvé ſám povolati/ A hopynau/
 ſlubnau/ w danau odpatau/ k poſvinnému dílu nás zbužovati / a poſa-
 wád to dobré mezi námi činiti, ráčj. Kterýto Dobrotu Pánem ſm
 poſvinni w děčinu být/a poſluſně, warugice ſe zahálky / na Winich S.
 Chrkeš Křesťanské obcování/pracujice/gedenkujdny na Dařich Božích
 přestávati / s očkáváním té Blahoslavené Naděje / s kteřauž ſe zgewi
 Sláva života věčného/přichodem Pána Ježiſe. Řemužto ſamému
 přináleži / Čest, Sláva / Díky činenj, Chwala/
 na věčný věčliku.

Modlitba

ginač w Dewitnij.

205

Modlitba k říkání / bud Pijsen: Válo / O Bože
milostivý / Díce nás dobrotný / u.

Doce Milostivý /
Hospodáře Boží /
Svět Duchovní Svaté /
Svaté Čertvě Winice.
Svatý gesl jeze wysazena /
Kryštof Winickeho Kmeťa /
Grifff Syna swého /
Který gesl jrosto ; něho.
V my w Kryšta Wéřich /
V té Čertvěni Winicy /
Twan dobrotu nábožné
Wychvalujem a wážné :
Zé għi Xáno w Dewitnij /
W Křesťanské Náboženství /
Tak y nás powolal,
Ktem / k Svaté prácy wyszl.

Proswad wyszyká /
W grošu / w Manjistw, dāwája
Krately w ruce kajdenu /
Mlademu y staremu :
Vy jste byl w pracowání /
W swém těžném powołaniu /
Rajdu s nás do Wečera /
Tak y nás ho vči Wissra.
To Bože Zdroj / Sfisti daj /
Práhy zkušau Pojchnay /
Sprawdu nás Hospodářem /
Duchem Svatym Winarem.
Doplatan zašibenau /
Čašnau / Duchowni, Wiennu /
Dat kajdaho wérneho /
Pro Kryšta Syna swého.
A M E N.

*

Yeděle Druhá Dewiňtníku / Slove Sexagesima.

Ewangelium S. Lukášse w VIII. položení.

Pomoc nasse we gmeňo Pánē / A M E N.

Svatá písma obogjho, Starého y nového Zákona / po Pánu Kryštofu níčeho vjez neschvaluj / a za wěcili Dar od Božia Díce, nám lidem ;
Světe na Svět poslaný, newywyssagi : Válo Slovo Boží, Dílem Ducha S. w slubě Čertvěni / o Pánu Bezjissu Kryštu w Rázaných překládané : Nebo něm mezi għimmi Písma S. Sentenčiemi / gesl také Išayasse Proroka (zlatými literami wifludy před Óčima lidstva Psáti hodné) toto proponedéni / ſla : Adyby byl Pán nepozustavil nám Semene Slowa Božího / bylibychom yako Sodoma / apodobnýchom byli Gomore. W literachito slových zgewuge Prorok Pjetru / Dobrotu Boží / liter, chce milostivý Pán Bůh nás / abychom rošidni Lide ſtu / k Semenu Slowa pravdy / k poznání Kryšta Spasitele / a ſtrede něho k spasení přiweďaly / wedle dosvědčení Apoftola Páně. Za druhé / Blażeje Prorok Václav / Václav a Pochota semene Slowa Božího / literat ono při člověku do Srdce geho Rázanímu naříci / rovnat to působi, co Semeno obilné / w Roli žvoranau wšaté. Odkud } S. Pjetru Slovo Boží Lucernau / to gesl / Svatému Křesťanského života : Pravotolem všech Etinotí : Chlebem a Nápojem Dusší : Semenem nového rození / a spasyčeče

Samonow
Václav celts
do Rázam.
Mala 1.

I.
2. Par. 2. 4. 3. 2.
Matthew 2. 3.

2. Tim. 2.

II.

Slove Božího
Lucerna
lowe.
Psalms 1. 12.
2. Cor. 10.
Deuter. 8.

E

nan Bož

nau Božímu Moci / na jeho vlastnímu přání povídán, se gema, vžduchu
ge: Za tím výškem Výčítádla gesit Protokol iau Sentencij swau: Něvýmluvnau
stodu a býdu / na Lidi téhož Semene Slova Božího zbarvené se vivalugich / přikla-
dem, anobrž weistrahu oslepene bezbožnosti / a hrozné řasy odyvatelů Měst, Sed-
my, Gomory / kteréž podobnau až posavád veliky prčet Lidu samodek zomyslné nás-
tahnau / když Slowem Božím pohrdagí / bud' genetak yak náleží / bez výšků plegi-
magj: Protož se tudy / yak Semene prawdy / Tak spasitelné dobroty Boží / tudiž, v
věčného do Nebeské Stodoly shromážděni zbarvuj / Dalež to Ván Ježíss Podo-
benstvím dnešního Ewangelium velmi pěkné, k weistraze svým následovníkům vla-
zuge / v kterémžto Slova Božího Kázání k rozšíwaní obilných Semen / a Srdce po-
sluchacíu k Roli / pripodobnuge. Nábožné tchdy povstanace Text S° Ewangelium
čtený / a od S. Lukáše w VIII. položení napsaný / přeslechněme takto/

Slyš se pak scházel zástup mnohý / a ž Měst hr-
nuli se k němu / vluwil gím w podobenství/
řka: Wyssel Kořevat aby rozšíval semeno
swé: a když rozšíval / gedno padlo podle cesty /
v potlačeno gest / a ptáci Nebeskij zlobali ge: A gi-
né padlo na skálu / a vžesslé vpadlo / nebo nemělo vlahy:

A giné padlo meži Trnj / a spolu wžrostlé trnj vdušilo ge.
A giné padlo do žemě dobré / a když wžrostlo / přineslo výtef-
stv. To powěděw wolal: Kdo má všij k slouženj, slyss. Ota-
zali se ho pak Výčitnicy ge / Nakéby to bylo podobenství?

Kterýmž

Kterýmto on řekl: Vám dano jest znáti ta genitiví Ará, Jovitiví Božího: ale ginhni w podobenství/ aby hledice nivideli/ a slyšíce Nerozuměli. Gestu pak podobenství toto: Semeno/ gest Slovo Boží. Který pak podle Česty/ ti sau který slyší: potom přichází Diabel/ a myníma slo- wo z srdece gegich/ aby měřice, spaseni nebyli. Který pak na Skálu/ ti gsau/ který když slyší/ Brádstí přímagi slovo: a ti koreňa nemagi/ nebo na čas věří/ a včas po- fúseni odstupují. Který pak mezi Trny padlo/ ti sau kte- rý slosseli / a po pečování a zbojích, a rozkosech života gdauce oduseni býwagi / a neprinášegi aužitku. Které pak do Země dobré/ ti sau/ kterýžto w srdech dobrém a vprí- mném slyšíce slovo/ zachowáwagi/ a aužitek prinášegi w trpělivosti.

Rec přečteného. Ewangelium / na druhau
z pravou Mloditbou Páně: Přid Brádostí w se vosta-
huse / A. gesti miluvena w Podobenství vlastinimi všy
božího Syna/ za původem Zástupu mnichho/ w hau-
fích na Rázani Páně, a k spárování žáracných
vůw geho, se zbijagich/ Krystus pak(haložto spytatel
Srdeč lidstvých) vniyl wšech negednosteyný dobré znage / a w mnichych
pri Slovu Božím Srdeč tvrdost/ tvrkawost/ a lakovost spatriw/
Protož neobineſkal w Rázani svém/ Zástupu včiněném / pod timto
podobenstvím Semene rozsywancho/ dobrotu Božskou, w darování
Světu Syně slova Božího, tu poznáns předkládati / A přitom h na
dábelstvě Zob/ a Srdeč lidstvě novděčnost/ tvrdost/ ospalost/ nestálost/
a lakovost narikati. Summau: Kterak ucoliko ti wšyckni genž sau wen
z Chríce Křesťanske/ Zidé/ Turch/ Pohane/ Sektári/ k Slova Bo-
žího nemagich, k zahynutí tāhnau: Ale h ztěch / kterýž w Chríci Boží
obcugice/Slovo Boží slvchagi/ Tři díly ēdu oněmno k pečku přichá-
z/ tazé setra čtvrtá hrstka pobožných pravých milovníků Slova Pá-
ne spaseni wyslughuse a dochází: Toč wſse Spasitel náss Summau
Textu, a weyladem vlastinimi Vših svých dnesního Ewangelium/ ne
bez nariskám vlagovati ráci/ Nám k tomuto vžitku: Abychom dobrotu
velebné Chríce/ w Semenu Slova Božího zgewenau/ s vdcěnosti
poznávali: A že Bůh Otec Slowo spashedlne nám dař/ Syn Boží
ge rozsywá/ a duch S. w nás mu wzrost dává z toho Pánu dckewali;
Také pravau Boží Chríce/ tu kdež se w īstotě S. Ewangelium káže/

u. repre-
volumen
tio/ vido-
v. S.
mysticu-
r. v. t. v.
e. v. v.
e. v. v.
v. v. v.
v. v. v.
v. v. v.

Misere-
benimy
l semene
podero-
ge: A. p.
) wlah:

u. v. p.
lo v. v.
js. C. v.
en. v.
kterýž

Ewangel-
ium.

pávods.

Summa:

vizek:

abychom poznávali býtí/ by pak ne všickni mu svěřili/ ani ho posloušnii byli. Pro mnoho zájisté Bezbožných / a malý počet Milovníků Pána měrných / nemá se žádat na Včen o Pánu Kristu rozšívaném zhoršovatí/ ani z haušu milovníkům gho, to postranní leštňaté gednoch odhádati. Ale raději gedenkaždý z nás snažme se dobrav Roli Páně býtí/ a Vítel; Semene pravdy w trpělivosti/ a w Šrdečném vyborném přinášeti. A protož/ Kdo má Všich slyšení/ slys Wenslad podobenství dnešního Ewangelium w předloženém Arcyluli:

O Rozšívaní Semene Slova Božího.

Prvoni Rozdíl Kázani: Proč se Slovo Boží, zevnitř lidu kázane / w S. Písmích, k Semenu na Polich rozšívaném připodobňuje:

Druhý: Tchdáž/ když gest Pán Kristus své Božské Slovo w Kázani rozšíval/ v Nyni/ když se rozšírá a Káže: Jak se zvláště od posluchačů přijímalo/ a přijímá dosavad?

I.

Slova Božího Kázani
příkazaná
se k rozšíraní
Semene / pro
společné vlastnosti.

I.
Slovo gest
wěc malíčka
napohledzí.

Acorum 16.

1.Corint.1.2.

Kři prvním / Co se dotyče příkazání od Krista
Kří pana Kázani Slova Božího k rozšívaní Semene obilných: Pro samé gisťe vlastnosti společné / duchovním smyslem Semene Satých k Slovu Božímu připodobněně/ to příkazání se dělá / w této osmi kusých:

T Předně / Nebo jako Zrno Semene obilného gesti tváře malíčka a chaterna: Tak Slovo Boží lidstvím Soudem a domněním/wedle rozumu Světa/ zdá se býtí wěc malá/ sypatná, neplatná/ a obírat se s ním zbytečná: Neb ge vysoce Včenii a Maudři, bláznovostivim/ pověřenii pohoršenii a baurek příčinou, nazývaj: jako onen Festus Mistodrzíký Císař Římského w židovstvu/ slysí S. Pavla Kázani o Kristu Ježíšku, a o svém k Apostolskvi posvolání, činiti / řekl: Blázniss Pavle/ (s tim tvým Kázanim:) inohé tivé včenii k bláznovostiví tě půvazuje. Od když gest Apostol potom w lisiu do Obce Korýnské toto napsal / řka: Když gest Svět w Maudrosti Boží nepoznal řeze Maudrosti Boha/ libilo se Bohu aby řeze bláznovostiví (tak jakž se Kristovo včenii světskému rozumu paňhým bláznovostivim býtí zdá) spasenii včim svěřej / totiž w Krista řeze to Ewangelisté včenii. Neb my vyschlím se na Kázanijských svých Krista všízwaných / Zde se nad tim zhoršuj. Řeckové pak a Maudří Světskij bláznovostivim to nazývaj: Alle Slovo včenii nassho těm se zdá být, a gest bláznovostivim/ řeziž magi zahynouti: Nám pak genž mame spasenii býtí gest moc Boží / a Kry-

siova

Světla věčná nestihlá Maudrost. Kterauž, že Boh Hrce před pýšnými
přibývajícími světci slyší, a malíckým / to gesto posorným / spasení v Krystu
je žádostivým / výrozmění Maudrosti a Časemství S. Evangelii
podává / a zgewuge: Syn Boží s nemalým rozveselením Bohu
Dny sváčnu; toho děkuge / Evangelistové o tom psali.

M. Gabai 11.

¶ Podruhé / Nako zeno Obilné / Stromové, v rosselinaké gne / ac
ges malé sami v sobe / vysok moch zrostu svého a v výšku veskeren v.
v tip rozumu Lidseho přewyssuge: Anobrž má v sobě Maudrost Boží-
stan / kteréžto podobné vyschchni svitipové / rozumové / vinen / Rzemesla /
ani smyslové lidství vymyslit / nadto pak v dělati nemohau: Neb kdo se
j lidové pýši, kdyby pravé toho každého roku nevýdal / vida zruko / aby
j něho do Země vvrženého, travina zelená / stébla příme dlahé / a potom
tvrdý, chlupatý / Brnath klas / z Stromového pak Zrna kmen / ratole-
si / a veliký Strom / s listem a květem barvy rozličné vymyslit / a Owo-
ce s mnoha lásob / vys několiko Pylek / pogedrau Kočku gednoho splo-
dit měl / nako se to nepostihlau moch Boží děge: Tak rovně Slovo
Boží / ac gest dominění Maudrosti světské neznabohům chacerné:
Vysl tajnau moch svou / a nám lidem uespýtacelna / v Srdeci Lid-
ská nasaté / mysl nasse proměnuge / Vmysl / Vili / v Čiměni skutečně
nowá / dobrá, Swatá / splozuge: a několiko každého obzvláštně obno-
wuge a znowu zrozuge / Ale což většího gest / na mnohá celá Království /
a okreslel tohoto Širokého Světa / nowau tvářnost v rozuge: Neb vyn-
koučingje Pohanstvo / Zidovstvo / a bludná nesí / svá Kachřstvi / míslo
nich prawé Křesťanské věci / mysl a spůsob Mábezenství / rády, pocit a
služby Boží, vzdělává / množí a staví: Summa Slovem Božím o
Pánu Ježiši Kázaném / to se mezi lidmi / v lidech / a lidem k dobrému
působi / čeho žádny z nemaudřených filozoffů, a nemocných Poten-
ciálů působiti) anobrž svitipem vymyslit / nadto pak tomu překaziti ne-
může: Rebo Evangelium o Krystu gest moch Boží / postačujich / spasení
každému většímu / díl Apostol: Pročže ge také sam Spasitel / Zrnu
horčinému / v rukou zadělanému / v počadu v srdci nalezenému / v dra-
hé Perle / v Blatu Rbnému / až v Semenu Obilnému (pro samau
moch a podstatné výšky Slova Božího) připodobnuge. Nesmeysslemez
tehdy (o my tups! Lide) o Kázaní Slova Páne lehte / Ale svůj přirozený /
v rosselinakého vlivens nabhej rozum / vtip / maudrost / vinen a dílo / ne-
slibé maudrosti mochho Slova Božího poddávemne: Poněvadž wiss-
ra (vedle naučen S. Pavla) ne na Maudrosti lidství, ale na moch Bo-
ží (rozuměg v slovu geho působené) záleží.

2. Semena
svým zresec
mysl, roz-
sum, a vtip
z díly přejá-
vugi.

Ioannis 3.
Rom. 1.
ii. Iusti 2.Rom. 1.
Matt. 13.
Luca 8.

I. Cor. 1.

3. Semen Ob-
bilných stro-
gi a pele se
Chleb.
Deuter. 8.

¶ Dovreti / Nako z Obilného semene strogi a peče se chleb / kteryž se
čela lidství zde na světě živí: Tak Slovo Boží gest duchovní chleb
a počin / kteryž dusse v čela nasse před světina Smrti záchovává / we-
dě svědec i Morytisse, v samého Pána Ježiše / rkauchých: Ne so sa-

Redete Sezagesima:

210

Digitized by Google

Matthai 4.
Lucz 4.
Iohann. 6.

Item.

Deuter. 30.
Similia.
August:
Ad Julianum.
Epist. 3.

Deut. 4. 12.
1. Regum 15.
Esaiz 29.
Matth. 15.
Ezech. 20.

Simile.

Amos 8.

5.
Semena v
zrostu nepri-
cházegi, a lec-
tisata v ze-
mi byvagi.

měni Chlebě jímu gest Člówek/ ale w kajdem Slovu řeče; pocháj; Z
Božích, a ginde: Kdo řeč mau zachovávat bude / Speti ve výj-
na svěky. Item / Pecuňte o ten Pokrov který hyne / ale genž životař
životu věčnému/který Syn Člówečka dá mam. Opět Pán o sobě dí:
Já sem Chléb živý (a ten pokrm věčný) kteren sem s Nebe žtaupil: budeli
kdo gisti z chleba tohoto (totíž Včením Slova Božího se spravovat)
živ bude na svěky: Nebo jako Člówek gsa zedivou Míteryi / ve dnu
také částkách / Čelo mage z Země / a Dusy z Boha/ záleží: Tak vstawi-
né dwogisho Pokrnu potřebuge: Čelu Chleba Zemního k synej časnému
Dusy pak Božího Slova k životu věčnému: Odkudž dí Moysijs:
Slovo samec v Člóweče, gest život tvoří, a dluhost dnu tvoří. A
Augustyn S. napsal: Sicut ex carnalibus alimentis pascitur hominis ca-
ro: Sic ex diuinis eloquijs, lectionibus & orationibus nutritur noster inter-
ior homo. to gest: Nako Čelestními Pokrny sny a živí se Lidská Čela:
Tak Čitáním/Rázaním/a poslaucháním Slova Božího / s Modlit-
bami spogenjimi / krmí, a k životu věčnému sylí se násse zewnitřní Člo-
wek. Nako tehdy po chlebě a pokrmích dychtjme/ Tak při slovu Božímu,
genž gest pokrm dusse/práh rádi podnikame: Nebo jako člověk bez Chle-
ba / který se nědá nepřejí, ani žossejvi / bý vafých koliv Pokrnu roz-
kossných až na zbyt měl / vživati gisch k zdraví svému nemíže: Tak bez
vživání Slova Božího/ nědá nepřegedleho/ aniž se volením Božím
žossejvugisho/Pokrmové Ceremonialu w Nábožensví / bý v ne-
ozdobnější/nemakladnější, a Luhem vstanovení Lidských nepráv-
nější býli / wssak Dusy k zdraví spasitelnemu neslauží : čehož
svědecctví nescíslná w obogajin Zakoně zretečlná gsa: Nebo Pán Váš
když nás Lidi svoril / z Egypta pekelního strze Syna svého vyvedl / a
w slobenau Českém nowau Křesťanskau Duchem Svatym vvedl / v
w gednotu Vých. shromáždil / Nepríkazoval o Obětech zápalných / a
počátkach Ceremonialních: Ale nevpředněgi o zachovávaní příkazaní
slova svého/mlyvi Proroci: A protož Nako nehyje zálostné draho-
ty bývagi / a lid ssuzugi w času neprodny Chleba: Také záustre nehy-
znejší hlad / na dusse Lidstře věčnau Smrt vvalujich se kava/když a
kdež se Rázaní Slova Božího nedostává/bud že se mu překážka činívá/
wedle řeči Amosa Proroka,

Digitized by Google

¶ Po Čítování / Nako semeno w Stodolách/ na Obilních/w Mě-
síčích/ Nádobách/w Zglíjich bud kde a w čemfoli chowané/k zrostu nepri-
chází/ aniž vžitek náhy přináší / lec do Země rosté bude: Tak v Slovo
Boží w Kněhách napsané/ být Stríbrem/ Zlatem/ Afšamitem/ Pukla-
mi v Perlami/ ozdobně w rukau a w truhách chowané/bud na hrdle za-
věšené býlo a se nosylo: wssak Člówečku žádneho Vziku nepřináší / a
niž co konu k spasení napomáhá / lec vvalujichm čítáním, a w Rázaných
predkládaním / v opríjmym w myslí vskládaním, do Srdce Lidstřeho
nasaté

druha Dějiny sv.

nošet bude. Ředen vzniklý Doktor S. Pissima připomíná / kterak w
článku gednoho slavného Města Rzymského viděl knihu nového
Zlata, velmi nákladně, Stříbrem, Zlatem, Perlami a drahým kámen-
em o dobenau na Vargamene Zlatem náramně pěkně psanou / kteráž se
meli jítka / a toliko pro poctivost znamenství rovněženým lidem v-
zavíje: Však dokládá / řeč: Nakv Vzítel ta kniha přimáší / Poně-
mudž se z mnečte/ nekáze/ nevykládá / Než w svém místě mezi gurmí po-
články těchto klášteru leží: w tom pak Městě předce pověry panují / a Li-
k w nepovědomí křesťanských dobrodiní trvagi: O všeintý lepegi
bylo, vyspěné knihy lid Slovu Božímu včeti/ nežli se drahými kni-
hám chlubiti. Nakv se tehdy Semena k té potřebě chowagi / aby w čas
vyslání do ženě k zrostu, a k přínesení vžitku w satá byla: Také wprawdě
Slovо Boží a S. Pissima, w Nádobě S. Vyblíž od Duchа Božího se
chowagi / a od Chrízme ostříhagi, proto a k tomu: Abi řeče čítání a lidu
w křesťanských předkladání, w mysl Srdce gegich senashivala / a Lidi hřichy
metwene zase židwu životu nowemu a wečernemu rodila: Což se w ře-
čtu dege/wedle řeči Boží řeč Proroka napřaněka: Jako Príšval a Ensh
zíupuge s Nebě / a tam se řeče nenařacuje/ ale napoči žemi/ zatevá gi/
a činu plodnau / aby dala Semeno rozhvágichmu / a Chléb pracugich-
mu: Také bude v Slovo mé (Praví Pán) řeče wngde z vši mych: ne-
nařatit se zase ke mně prázdné / ale včinij co řeči řekl / a prospěge w
ich ačem / ēnunž sem ge poslal.

¶ Popáté / Nakv Semena do Zemii, ne tun vnijslem se řeči / aby toli-
lo w satá byla: aniz se Kolj hnogi / woče / vláci a spravuje pro přehod-
nost wseti do ně obile: Ale wše pro Vzítel tomu či ta Kolj a Semeno gest:
Také zájste Kazateloře / než obyčeje běžně a nako z Autolu Slovo Boží
kázati / A lide/leda w tom Kyrkeonin shromáždění ge slyšeli / poslau-
čati magis: Ale to obě se díti má pro honny Vzítel, Pánu Gezíssu libe-
jný / nám vši lidem spásytedln: Z té příčiny duch Božíj napomíná
obogich / Kazatelu v Posluchaču: Kazateloře / aby ne pro vřátku swé-
ho výčnii / veymluvnosti a chytrosti / neb k spisobování sobě Chwály /
Kazati činili / a lidem Slowy lahodnými všsy letkali: Ale bázlivě / v př-
mě / sprostně / pravidlwě / důvodně / wážně a řečle Wuli Božíj pred-
vasseli: A prvé řawi sebe gedenkajdi myočice / Řepruw posluchačum
swým prospěšně, a podstatně včenj pravodn / s napomináním / s žchrá-
něm / s trestáním / slibuň a pohružej pomst Božských předkladání,
tudy Brádu svému dosi činiti vylorvali: Ne samy tolito Text Evangelia
řeči / neb po přečtení Textu některé Sentenci Swatcho Piss-
ma výčtagsee / a po Kapicích z gednoho do druhého překladu se probí-
hajce / (nakož množ vlastně čin) Ale potřebi gest Kazateli / z příčeně-
ho Textu Evangelium / w gisc Arckule, a w rozdílně částky počádne
sobě schrati Veyklad pissima, a vysvětleni Rjeti / a to wše / s nau-

1. Petri 1.
Elaiz 55.

3.
Semena se
do ženě řeči
pro Vzítel.

čením/napomínáním / potěšením/ domluvou a s trestáním , poslucha-
čům svým : Než kdy čas / míslo a potřeba v každej / s gisťimi důvodný
svatého Pisma / s připomenutím tomu pěkných příslušných podobenstev
Historie/ příkladů / Propovědění / Verské rozumnéch a vžitčných
připomídek/ naložto svoných Knižek, předkládati: Kteréžto povin-
nosti Kazatelské světosti Lidé / v sami množn Kazatelé neznajíce / gňym
Kazateliům z běhlym a rádujím za zlé misvagi / když slyší je v Kazani /
Textu Ewangelium / Artykuje / Rozdíly a částky v důvody / k vysvětle-
ní své řeči z svatých Pisem / z příkladných Historií / a Moudrcův pohan-
ských mluvení / přivozugí/ až v když se na některé Šeky bludí, a hříchy
domluvagij / říkají : Zoho ssebou Text neprináší. Opět: Není to v
Ewangelium: Item : Vyráží se ten Kazatel daleko z Textu. Opět: Svě-
stě věc káze / k. Takovíj nerozumějíce Regulim Kazatelskím / rovně
z gňym takové blázny dělaci chtějí : Nako , kdyby někdo mage poslat
Sukna vysoce ho sobě vážil/ a innoho o něm mluvil/ vysílal by z něho na
oděv a ku potřebě Čela svého dyl odrogiti za neslušnau věci být počlá-
dal / nebo říkalo z něho nadělaných oblecti se zbraňoval. Načež se teh-
dy milij kněžii, Duchu Svatého pravidlo znáti / a svá Kazanis vše/le/
a počádne / ne hlaholem samého Textu / ale s náležitým naučením svém
obsaženým předkládati / wedle poručení Apostola Páně / který veli
Slovo pravdy sekati / toriz Lidu, rozdílně po časteckách k snadnějšímu
pochopení a k strozumění ge předkládati. Posluchačové také snažtež se k
tomu: Abyste netoliko Text přečítaného Ewangelium Nedělního / Ale
také zdravé wehledy, důvody / svědeciví / příklady / Historie / Nauče-
ní / potěšení / domluvy v potrestání přigimali / a příkladem blahoslovové-
né Panny Marie Slovo Boží slychané, v Srdcích svých vskláda-
li: Nebo nako Lidé / když Wodu z Studnice vážíj / netoliko nádoby své
ni naplníugi / ale také to péci misvagi/ aby Konve / nebo Nádoby s Vo-
dou , opatrně / celé bezrozařenj. Domu donesli / a Wody ku potřebě své
vžili: Zakovat gisťe / anobrž daleko větší peče být má při posluchačích
Slova Božího / Aby přicházejíce k Studních Wody živé / netoliko
prázdné Nádoby Srdc svých Kazaním Slova Páně naplnovali/ ale
gdauc: domu/te spásyredne Wodě z Studnic Zrakových nastázené/
na cestě zapomenutím/ nebo ginau přihodau a náhodau tvé; myslí svých
výtech nedali: Nybrž k svému povolání domu se navrátsce / k vysliva-
čím potřebám svým, domácym / obecným / k labožným gi vžitvali / říka-
jíce s Dauidem Králem: Světlo nohám mým budíz Slovo tvé, Páne/
a svice sice kám mým. Ne bez přičinu tehdyn Pán Kristus / Slova svého
slyšitelc tolíko / a ne činitele / k bláznišvětvi Hospodáři, dům na písku sta-
vějíchim / A S. Jakub, k Člověku do zrcadla se vzhleda jichim / při-
podobnugí. Budmež tehdyn, o Vide Křesťanskéy, činitele Slova Bo-

Podoben-
ství o Postas-
vnu Sukna.

2. Tim. 2.

Lucr. 2.

Podoben-
ství o vývá-
žení Wode.

Psalmes 118.
Mauthai 7.

Iacobi 1.

žího

Lucz 11.

6.
Semena
pronássegij
rob Eterá
sau vrodná
neb Jalowa.
Iohann 10.

Similia Au-
gust. in Ptxl.
92.

7.
Semena w
země do satá
vrahý a Ce
pta potřebu
gi.

Autorum 16.
Vleba zre-
stu Slova
Božího na
pomáhají
cy/glaubast
Kazan.

Ezeiz 55.
Abbas Pimé-
nion in vice
Paterum.

zí, a ne marní posluchači tolko, slamaři a gice sami sebe. Nebo spouj-
í Maříslavij tv leci říká Slovo Boží a osížhagi ho.
¶ Pořešek: Válo se Roli po Rozšívaní Semene do Země poznává-
se audi/Debrati gest, až Bla/Vrodná, či Jalova: Čal Semeno Slovo
Boží i Kázanijsk rozšívané vygerouge a rozeznává Exposobně id-
st, myslí/srdce / činn a povahy / Etteris zagiře z počtu volených Dovč
křesťových gau/ni hlas Parátre svého zagi/ a geho následujte / id
myslí i v obecování se obnovougi: Neslechtem pak, a z smrduchoho Epi-
turařského fidá Simeone/ raděgi se iu hrazech světských jádouši mán-
us/ a den odemre iu včeli prpumos proti Bohu, a Náboženství se myr-
dávagi/ až y horši gesce / přidállse gini kdy Slovo Boží zaslechman-
u/ z toho se dělávagi. Napodobně mala od horfesi Slunce neb ohně
rost měne/ blato posetvrdne: Tak z Kázani Slova Božího, spařen-
ej se ku posáni obměstugi/ Ale zatracený iu zlosti své gesce se myr-
dávagi, a nako Slunce Dějin čistým, zdravým/bystřím/yasným/mi-
ky/ sliwěle, počessyedlně a weselé bývá/ krhawým pak a zahnogeným
příse / a nako sreča ge vrážejc bývá: Tak z Slova Božího, vole-
ní Boží, sliwělosti/ čerstvosti/ a pojlykterostmu dobrém, y radosť a
počeseni honyho nabývagi: Neslechtem pak, Sivětskými neduhym za-
hnogeni lidé/ za světlu příkroft a zgířenau bolest věci nebeské v sebe
pocitug. Však když se co toho při Synch Svatá děge/ nemá se sv-
iati Slovu Božímu, iu Kázani rozšívanému, Vina dávati: ale
droži/ a zomýšláná lidstá zpurnost / s oplakáním toho zlého / má se po-
jednat. A z toho chýpce potupnýc Nebeského věci vyskraby na-
bývagi.

¶ Po Sedmě: Přirovnává se Kázani Slova Božího k rozšívaná-
m Semene obilnho, Pro tuto vlastnost: Válo žiadné Semeno / by
neylepsí, a do země nehvýbornější w saté bylo/ bez Božího pozehnání/
rošn/vlahy/Destě a počasy přihodněho/ k zrostu svému, a k výšku nále-
žucanu přicházeti nemůže: Tak Slova Božího čitáns a Kázans ne bývá
i u lidech vžitelné, leč sam Pán Bůh myslí a srdce posluchačům svolajuge
a odvratá: Kož je dlužodně při oné Matrone Lyddni Krumplstřce / Sau-
sedě iu Městě Filippis spartuge/iu Knize Skutkuw Apostolstých. Děs-
tiowé pak Magowij / a Libá ramni Kosyčka / Vlahu Osenim (tv gest/
Poslucháčum Slova Božího) přinássegich/sau: Pěkná/Czastá/a Libá
Slova Božího předkládaná Kázani / Kivjetl Srdce lidstvěho, Czast-
lami rozdruži/ Propověděnij a přefladuš z Svatého píssma/v Hystorn-
em libě obměstugich: Vlaha gest cwičení se w častiem slenyhan Slova
Božího / tak yatz Prorok Izaiah k přivalu ge připodobnuge: A onen
Abbas Pimenion vyznává/ o kterém čiteme iu Knize životu Svatých
Cicilie: Kterak někdy Slověl před nim S. Dicem Pimenionem na-

Simile.

Simile Aug.
lib. quæst. v.
triusque Te-
stam. quæst.
150.

Quæst. 120.

Hortost
Kunelna na
Vrody ges-
me: gat
Duo Swaz-
eg.
Ivan. 14. 16.
Actor. 2. 16.
10. 19.
Lucz 11.
1. Corinth. 2.8
Ze Kois-
wat/ ani Se-
mena: ale Ro-
li nevrodna/
nevolutu pri-
tinan bywas-
g.Simile Orig.
in Matt. cap.
16.

wordost Srdce svoho naríkal / pravě: Ačkoli gest horlivým Slovo
Božího milovníkem / a posluchačem: Vysak je mi snadně srozumět/
ani ho spamatovat nemůže. Semuj S. Dicte kecl: Nevišně je skupé
neb tak wody gest od pěšrozeni měsíč / proti tomu pak kamen velmi tvr-
dý: a vysak konz Woda často na kamen kape především v té wordosti kamene
ne dřív zdejší: Tak n Slovo Boží Míče a slape gest / Srdce pak na-
mí gau tvará/Vysak toho Člowěka Srdce/ který Kazans Slova Bo-
žího často slýší / tak se potom obměkne / je netoliko v něm dírku činí/a-
le cele sobě mísťo, živou i verou a v rozmístění všem váním ozdobené/a Vys-
ak díssen těla / časních v těch plně / v případu vlebne S. Erogice,
připravuje. Nebo jako Strom, když neb blízko Wody Štěpný nemů-
že než Brodný být: Tak člověk s žádoucího Božího se obšraguje / a často
při Slovu Božího bývají, ne jatový, ale v starých nábožných plo-
dních bývá / dí S. Augustin / Když začíne řízení svým časem vžití
svůj nek: Rovně n milovník Slova Božího Dvořcem pobožnosti
blížním prospívá v času příhodnosti a potřebnosti. Et sicut ferrum, nali-
vatum fuerit, æruginem generat: Ita & anima, nisi frequentius diuinis
exerceatur lectionibus, nascentur illi peccata, inquit Augustinus. To
gest: Vako železo bez horlosti ohně rádo rý: Tak mysl Člowěka, z neča-
sího čítání / poslauchání / a z neozgimání Slova Božího / rýnau
muohých hřebů se řízení / dohládá Augustin. Za tau pak desiderau
mlahau Duchovní / Horlost Sluncelná Oseni Duchovné Záhríwag-
ej / a počasí přinášející / gest Duch Svatý / který Srdce lidstva oto-
ra / spravuje / osvěcuje / a hojně zrást / Mír / Pobožnosti / Naděje / Er-
pělivosti / Cesta Slávy Boží spravuje: Odkudž Kyrkew spjivá o Du-
chu S. takto říká: Eh gsy Světlo v temnostech / a Úhen prudky v syd-
lostech / C. K Modlitbám se tehdy vzbuzugme / a za dary Ducha Ewa-
řeho prosíme Pána Boha.

Poosině: Vako Semeno / by neylepsí bylo / vysak do země planě a
neprodne rosté / vžitku když neprináší / tim Semeno winno ne bývá: A-
le ta planá Rose: Tak Kazatelové / ani to výborné Slovo Boží / ře-
če vě v lidu rozhývané, winni nejsou / je malý, nebo sprosta žádný vžitek;
něho v lidech se nespátruje: Ale ti sami lidé v příčině jsou: Nebo jako
negednostichná země v rolih bývá: Tak v posluchačích rozdílnost a
negednostichnost se spatruje: Vak se dále porozumí z druhé Stránky říci.

II.

Rozistupme z druhému Arckult / V kterémž se Rozdílnost poslu-
chačům Božího Slova / z wehstraze z naučení výgewuge /
Pobědnějším S. Evangelium: Nebo / vako Brány gednoho
kajdeho Něsta svá rozdílná gmeňa mají: Tak Fortnay myslí srdce lidstva

ho, od

pochářkyho Pána, rozdílnými gméným sau nazváným/di S. Drygenes.
 ¶ Prvom slove Čvrdá / kteravž Slovo Boží drsnat a
 mňadné w Lidi vchází / a k žádnému vžitku svému w nich neprichází.
 Které padlo podle cesty / a díl ho od Ptáctva Nebezpečného zrobán
 byl / a díl poslapán / to sauti / vykládá sám Spasitel / Který sly-
 šil: a potom přichází Diábel / a vyhýmá Slovo z srdce
 jeho / aby věřce spaseni nebyli. Z kterého řeči Páně zgetoně
 kropení je ta Cesta gest Čvrdostí Srdců Lidských / a Ptáků Diablowé/
 Který tu vforalostí srdce w Člověku svržugi: Něco, všechnoum na
 mysl bludných domnění o Pánu Bohu / a v věcech k Náboženství pěsle-
 jich / na kterých všestrugice innozy pravodě Slova Páně nijistia v sebe
 nedávagi / ale gizlině se proti němu zatvrzugi / jako který Farizeové
 Idorovsí / a rossyckni nynichysli nábožných Čestářsí / v čenj pravěmu se
 protivice. Zem: Obalují Diablowé myslí Lidství zhovadilau bezpeč-
 nosti / aby prohlidnauti se prodřítiti / pokání činiti / na smrt / na budauch
 i / a pěstíny muly / rozpoznati se nemohli: toliso gedli / pili, veseli
 byli / a dobráu sváli měli, stáh dokud smí: Opět / Diablowé sfermežugi a
 kdy w takových Lidech pročerství celá / aby se za své nevhanebněssi Kdy-
 zlosti nestyděli / mybrž zatvrdilau věpností / gestě navzdoru Bo-
 gan lidem / co nevhanebný možau páchali / žádnému sobě nic risti / nad-
 ro Slovu Božímu na se zehrati nedopausitějce. A tak tudy / vzdali se
 gádny / Slova Božího co dobrého vslýseli / hned spěšně Ptákum dā-
 blum szobávatati w sobě co dopausitěj. Ach / což gest takových Čvrdých
 i / posluchačům nevžítekých / w Křesťanstvíu velmi innoho / Který S.
 Jan Janovský přirovnává k učenéměmu netrpělivému, a nevhodné-
 mu / gesio řeku přigjnati nechce / a Kann bolesti svých Čeloví dorehlati
 počádá. Brrom počtu sau myly který w času Kázanj Slova Božího spi-
 joch / repeagi / buč mýstěm / zbragi / z Rosela svybíhagi / k. O my-
 brž a zatvrdilu Slovo / pro lidi zámenile Ptak / anobrž řešnata Šr-
 dy / Slovo Božímu a pěstíny / a gmy se Diablam k libosti / Bohu k
 kleslosti / sobě pak k věčně zahubě propušťujieme: O vafyckme se zhořyzti
 mysl / ldybýchvin prathy Diáblu, viditelelně se mezh námi proletugich
 pacifit. Ale že se to Duchovně anesviditedlně dége: Protož Lide málo
 vzděbagi / a nepaměti své Slovo w tom znáti thěgs: Ale dym Svatoho Rje-
 hot Slovy: Sic etius vita desperatur, qui languente stomacho ali-
 menta non accipiet. Sic petetax mortis periculum formidare debet, qui
 vobavice; ut aliamenla lostitiz, in memoria noti retinet. Zo gest:
 Volo nam vladěte a toto člověku aby jen žíval / který pro mlobu řá-
 dceho Jákuba potrupluk zachevati nemůže: Také se nebezpečensiv
 dílne Gátrí má strachovati ten lagdy / kdož nemíže slovo životu /
 posrmu

poslucha-
 čivo Slova
 Božího Roz-
 vídavolt.
 Šíren Čvrd-
 he Šírcce.

Chyt. in
 Gen. Homil:

Simila.
 Gregorij.
 Cyptian.

Medele Sexagesima:

poltrná spravedlnosti, v paměti své zdržovati. Tchdy gest nám vysichném při Slovu Božím vstavěné potřebi Modlitby / a bedlivosti.

2.
Meditacij a
vyslání.

¶ V druhém Počtu a v rozdílnosti Posluchačové Slova Božího se gmenugi: Nestálj a vrtčawj / kterýž věci Nebeské ochotně přijmagi / vysal se za spasmu přesinu od něho brzo jase odrážegi / a v Náboženství od Všry spátkem/co Ratz trávn do vody lezau/podle textu/ A giné padlo na Skálu / a když vžesslo vpadlo / neb nemělo volhlosti : což sám Pán tak vyslada, říla / toč gsaū ti/kterýž když slysí Slovo / s radostí ge přijmagi : a tří koření nemagis/ neb na čas věci / a v čas pokusenj odstupugi. Zito , ač sau učto lepší nežli prvnj / že vždy proto Evangelické Věci / potřesenj / a pěkná Kazání duchovní svobody plná slýchagi / také domlutan: a trestání Slova Božího přijmagi: vysal v tom dobrém začatém/pro nedůvěrnost Srdce a pokusenj/kteráz strach/skodu a trápenj přinášegi / že nesetrivávagi: Prvnj m oném začerdilým se připravobnugi/ neb se o své spasenj nestalošti svau také připravugi. Kterychžto vrtohlavu/ na skále dřívce času dozrávajscých/ a některž pokusenjim spátných protivensiví wadnauých / vždyk v světě až přiliss doslu Diábelšau žnij do Pebla se klidilo a od Pána Krysta na světě v těle přistouneho odpadalo/a posavád odpadává/kterýž tvice své Čelo nežli Dusy/ Zatracenj nežli Spasenj/ Svět nežli Nebe/milugj/a Šíd daleko strasslwégi než Boha se obávagi: na takovět se ovišem vstahuge ona vespowěd spravedlivého Soudce/kdež dí: Kdo miluje vše sebe/ Ženu/Deti/Starek/zivnosti/ nežli mne/ není mne hoden : a , kdo miluje život svůj stratit geh: Kdo pak setrvá až do konce/ ten spasen bude.

3. Lekomie 6.

Matthew 10.

3. Lekomie pos
vaby.

1. Tim. 6.

¶ V třetím rozdílu: Posluchačové Slova Páně gsaū Lekomé povahy/kterýžto o gměnij/fiatel/zboží/ a rokose Světa tohoto mnohem vše, a bedlivégi se staragi/nežli o Bohu a své spasenj/dí Krystus v textu: Giné pak padlo meži trnij: a spolužrostlé trnij vdušylo ge: tří sau kteříž slysí / vysal po pečování a zboží, a po rokosech života frácegje, vdušeni bhwagi/ A Vžitku neprinášegi. Všanc pak je v Černi ženě gest bujná/ a vydání zrostu obilného v trávnu a v stěblo schopná: Vysal pro hustost trnij rozzelenalého ten výrost obilný se v něm povaluje/ a v nic obracuge: Tak rovně nemalá čáslá Šíd u v Krystianstvu / Náboženství bhwá sprvu schopná / a přijemání věci Nebeského chytá / vysal do kud v chudobě v nauž / v bídě / v nesítěstí / a v halan foli nedostartu živstávagi: Ale hal se malíčko sítěstiu rozzelenávat / a v živnosti své honněnssího gměnij nabývat zapečinagij: Takž hned v lakové žádosti se vydávagi / a zapomenaute se na Náboženství/ Kotene vysího zícho se chytá-

chytagi / Laskomstvím všechu pobožnosti w sobě vdusíugice / w Potkuse
ni, w Dřídla Diablowa / w žádosti mnohé nevzítěcné a sproblivé, kterž
kdy na zahynutí a w zatracení pohřízugi / vypadags / a tak pohluzugice od
mých, bolesti mnohé časné y věčné na sebe vvalugí : Neb snáze gesi (wedle
čili Pána) / Welblaudu srže Vcho gehelné progriti / nežli bohatému (Ka-
tomymu / kterž pobožnost opausti) do Království Nebeského vrgiti.
Valej pak Powahy kdy boha maných dobré sau powědomé ato Ěnij,
všechu nábožnosti w nich odusíagich, gest zřejme / až není potřebi přiskla-
dy toho vysvětlovati. A Protož gedenkaždy pospěš s takových Ěněn-
ých Křesťanů je hydrati / a mäslí životníku od Pána Boha sobě va-
nau / a w mī sreči / nechled se pro ní na své Křesťanské povinnosti zapo-
minati / valej Apostol vči, řka : Kteris požíváte tohoto Světa / činíte
tak záložny : ho nepozíváte.

Matthai 19.

1. Cor. 7.

¶ W čtvrtém Rozdilu / posluchačové sau Srdce wehborného /
vzhodného / vžitčného / a spásenj žádostivého : kterž Nebeský Pán k Zemi
dobré vrodné připodobňuje, řka : A gine padlo do země dobré :
ti sau / kterž w Srdci dobrém a wehborném slýsice Slo-
wo, zachováwagi ge / a vžitek přinášegi w trpělivosti.
Sau pak dobráu země ne od přirození svého / ale z daru Božího / srže
osvícení Duchu S. Neb fine z přirození všyneckni glá země / a Synové
hnu / praví Apostol. odkudž dí Moyziss : Nedal vám Pán až dosa-
vad Srdce kteržby rozumělo / Řeší genžby svideli a / vši genžby slýseli.
A srže Jeremiáše Duch S. se zataží, řka : Dám vám Srdce nové.
Dává ge pak tem / kterž v přemným Srdcem Boha a Slovo Páne mi-
lují / Písma S. rádi číau / a do Kostela chodí : Náboženství nadevslecky
věří vývrysugí / a z toho Dworce Víry živé / pobožnosti / vyzývání /
významí Pána Ježišse / trpělivosti, a všech Křesťanských cenností z sebe
výdávagi / a svá povolání náležitě y bezchybně věří v trpělivosti Kříž-
jího výkonávagi. Bědaque o tem : Valej Semena obhlu / mežli k zrostu
a dozráni svému přicházejí / w zemi všata / od děsčíku / sněhu / mračn, /
větrůmohých nerestí vortpetanuši : Tak h onu milovnich Slov q Pá-
na, až do času že poslední hodiny životu svého / plískán a slotán pod-
bání bytí musejí. A toč sau ti pobožníj / kterž Krystus pod výbornou
roli min / a tepruva w čtvrté částce posluchačů w ge staví : nebo se w Kře-
stianství sotva čtvrtý díl Lidu pobožného nachází / a tři stranky na za-
býnutí odchází. Oplakávatí gisē slássí nássí Etoskau cupost / Srdce tve-
rosti / mäslí nestálosti / a při živnostech laskomost. Pospěšmez tehdy poslání
činiti / a dobráu Ross bytí : Abý byl přigde Hospodář Chrístie Pán Je-
žišs / výčíslí nás od Raufole / Charpy / Ěnij a plév / číau pšenich sobě
do věčné Stodoly shromáždili rácil. Chemužto samenu, Bohu nesin-
tolucímu / Kazateli Nebeskému / Semeno Slova svého w nás Rossy.

Ephes. 2.
Deuter. 29.
Jerem. 24.

Simile.

zavírá
etci.

Nedēle Quinquagesima,

wagischenmu/budíž odvyscho stavěnij spolu s námi/Gest, Chvála Dí-
čnuenj a sláva/Všec a Císařství vyzdávané na věky věkům/Amen.

Modlitební píseň: Vařo : O Spasiteli Ježíšku / ří:

Gejissz Razateli/ Semene rossywaceli/ W Poli Sweta Mirechko/ Słowa swego.

W Srdce lidstva/ genž twá Žemě
Gau/by nebyla Sodomie
Gomorte podobná w zlosti/
pat w žalosti.

W tomē tworū Ľášku poznáváme/
N sám̄ se myznáváme/
že sime ta Roli roždinalá/
Myrodoná.

Dopouštěje Překlum Diablušum/
Myšlenjim/a bludným swodlum/
Slovo w Erdých s johánwci/
se w hřich hnati.

**Lakemnoj w pokusenj/
Horkiem wadnem do slajenj/
Glini Lakotan j'adost.
M'essej' slasti**

Tat Slovo swé lidé troglj

W Náboženství opanují:
Tmrdci/mřekamci. Latomci/

*Zwölf, weil wi, Turbinen,
gfaue glau Zemj.*

4. Čtvrtou částí o kropicí náse

Koncert w czternastostopniowej skali

Dey de néfi.

Wladyslaw/Przemysl/Jan/

Zachowcy w nás aż do końca
    simé milosti! Amen

The Milton Letters.

Meděle třetí Zewijtníku /

genij slove Quinquagesima, ginal Massopustni:
Evangelium S. Lukáše ro X VIII. Položení.

Mjlost Boha Otce / Smrti Pána Ježíška / řeče dle Duchu Svaté
nás od hříschův prosliti / a ro práve Wijsce rozmnožiti / Amen.

Venovérnější, a o své Diech nejstarostlivější Matě (Vidě Boží)
Svatá Křesťanská Církev / a vato bedlivá Hospodyně / w Domu Ježi
Krystia Pána svého / všechy měcyporádne / t. Svaté Páně / a Dítěm Isou Božím
ho k dobrému vyřizujíc / velmi rozzářené takové Číslíky S. Evangelium ke Dnu
Nedělním sporádala / kteréby k dležtym spůsobům a časům ročním příhodné byly : Měly
kterýmžto obzvláště gest k dnešní Neděli, Masopustní řečené / Hystorya Založit
mého a bolestného Berpeni Pána a Vykupitele našeho Ježíssse Krysta / za Rázant
Slova Božího k rozgírání Křesťanům oddaná / z té hlawání příčin : Aby se pak
na onen čas / Pohanska obrácení / Tak v nynější vossicht Křesťané / připomínáju
bolestné smrti Krystia Pána / za nás newinné podstauené / a dnes weyladem S. Evan
gelium před Oči v to mysl předstaivené / aspoň tím odchowali, od neslechetných / ohav
ných / chlipyňch / smilných / ožralých / Sodomských / a práwě Diábelských Masopustních
rospustilostí / kteréž Pohane vato tého dnu. Mělyte vnořa každého Roku za sváteční /

Správa ni správa celého Rá- zani.

tu potíwošti swemu Bohu/ano radegi Diablu/ Domidowi / ginak Bacchovi keces
nemu (odněhož tito dnowe Bacchanalia slowau) nesydaté/w welikém počtu Mužstev
ho v jenškého podlazu/w larvách a w spotvoritlých Esatech, páchat obyčeg měli/ a to
nevíce času nočního, běhánjm/s hémotem/s křikem/bubnowánjm/hodowánjm/w zge-
wincismlistvu/a Cyzolozismu/p w hrozném Mordu gedni druhých/ yakž toho w řeči
ctá Hystorická správa/w Knize České/genž Massopust slowe/ se nachází: Kteréž to
Vohanství bezbožnosti aby w Krčestianstvo newessly/anož když byli w wessly/a oby-
čej se od řeckých Krčestianů/wvlássi řeckto dnův. Massopustních/wessly ohaw-
nosti páchali a páchají: Tchdy Lidu Božího Matka/a wěrná Hospodyně Chrkwe/v-
slugje to glé zase z Krčestianstwa vyhnati / tau příčinu zdravým rozmyslem/a Swa-
těho Ducha vnuknutjm/k dnesni Nedeli S. Ewangeltum k rozzimání nařídila / kte-
rý horák Smrt Spasitele nasseho připomína. Neb jako mezi w seme nevhrozněj-
sich pokut Božích překladp/we w szech Hystorických Světa tohoto/zádného světelyssijho
svědectví pravého a přísného hněwu Božího nad Hřichy Lidskými není/ jako Smrt
Syna Božího/ktetavž pro hřichy nasse podstaupiti ráčil: Tak jádná giná wěc w svě-
tě podstatněj a spisscej myslj a stukůw Lidských / od Ohavných Bohem zapovědě-
ných rozpustuloji/ožralstvi/Chlupnosti/a giných neslechetnosti neodtrhuge: jako píce-
nysslowánj a rozzimání žalostivého vtrpení newinné Smrti Krystovy. Protož kdo
se nechce, neb nemůže, a nezbá tu pokáns Smrti Váně hnauti: tomu na Světě, v po-
tom wětne, jádná radda ani pomoc platená býti mocu nebude. My tchdy hřichy nesej-
slahmi sprízení Lidé/ wědouce giž příčinu dnesniho, k Nedeli této Massopustnij odda-
echo Ewangeltum/s Nábožnau wž nosí ge čteně slýsime/wedle sepsání Swatcho Eu-
slof w XVIII. položení/takto:

Nad Smrt
Syna Boží-
ho není wět-
šího znamen-
í, hněwu
Božího a pos-
kut, na nasse
Lidské hřichy.

Echdy pojal Gejjss dwanácte/a řecl gjm: Hle
wstupujeme do Geruzaléma/ a naplní se w-
sceckno což psáno gest strze Proroky o Synu
Čílověta. Nebo wydán bude Pohanum/ a

B ii bude

bude posmíwan/ a zlehčen/ y splíwan: A když vmrstagi
gen/ zabigil ho: a třetího dne od mrtvých vstane. A oni
tomu nic nesrozuměli: a bylo Slovo to skryto před ni-
mi/ aniž wěděli co se pravilo. ¶ Vstalo se když se přibli-
žoval k Jericho/ slepý hask seděl podlé Česty/ žebře. A
když uslyšel zástup pomígejich/ optal se coby to bylo. Yo-
známili mu/ že Ježíš Nazaretský tudy gde. Vzvolal/
řka: Ježíšu, Synu Dawidu, smiluj se nademnau. A te-
říž napřed sli/ domlauvali mu aby mlčal: on pak mn-
hém všecky volal: Synu Dawidu, smiluj se nademnú.
Tehdy zastavil se Ježíš/ rozkázal ho k sobě přiwesti. A
když se přiblížoval/ otázal ho / řka: Co chceš ať tobě vči-
ním? On pak řekl: Pane/ ať vidím. A Ježíš řekl mu:
Prohlédniž: Víra tvá tebe vzdrawila. A vzhned pro-
hlédl/ a sli za nim welebě Boha: A všecky lid když to
vhlédal/ vzdal chválu Bohu.

Ewangel.

pávoda.

Matthaei. 10.

Ioannae. 11.

Oto S. přečtené Ewangelium vztahuje se na Čtvrtý
Ejlanek Vrhy/ o Vtrpení Pána náscho Ježi Krysta:
kteréž nám/ v známosti vwozuge Chůzy Krysta Pána s
Vicedlnským svým/ z Krájin za Jordánské do Něsta Ge-
ruzaléma/ k nastávajich Smrti své/ kterouž gíz; za lid-
ské pokolení dobrowolně podstaupiti se chystal: o spis-
bu pak té smrti své/ co se s ním v Geruzalémě těch dníš dřti mělo/ na též
Čestě Vicedlnském svým předporýdal/ za Původem profázani své do-
browolnosti k Smrti: a pro vysvědenij Vicedlnského svých z domnění
bludného/ kteríž se negináč domnjuvali/ než je Kristus Messias Pán ge-
gich, v Zidovstvu časné Světským spůsobem Kralovati/ a z nich veli-
kých Bohatých Pánu nadělati má. A tak o Aufladich/ kteříž Pánu v
Geruzalémě Biskupi s Rotou Knežskou z neprýzně strogili, vědouce/ a
že tehdyž nechtěl než předce tam giti/ (nadto gestě pospíchal/ a všecky to
té cestě předcházel/ až se tomu y s bázni divili/ dokládá S. Marek:) Pro-
tož aby se gemu, y gijn spolu s ním něco zlého nestalo/ velení se toho o-
bávali/ a na té cestě rmautili. Pročež y vahavé/ totíž nerádi a s zastraivo-
váním se/ za Pánem gíz. Jan pak Ewangelista pojmenoval/ že se na Pá-
na y domlauvali, řkauce: Mistre/ hle nyni hledali tě Zidé vklameno watt:
a což tam opět chceš giti? A Thomáš řekl: Poněvadž Pán nás nechce
než do Geruzaléma giti/ gesto dobré svij hasé tam aufladu hrdlu geho

strogi/

Summa.

vrač.

strosi/podme ale/a zeměme s ním. **G**ichžto takovým bludným dů-
věřením a zármutku milostivý Pán ráčil gest w Čestu svjsti/a je ne svět-
ským během Království w Jeruzalémě má vysti/ale podle Písem Pro-
ročích/yako pravý Messiah / Smrt žalostnau newinně trpěti/a zase
třetího dnež smrt živý vstáti: **O**tom o svšem netoliko předpovídal/
ale gich svau dobrovolnau hotovosti k Smrti/ a Vyčíšenym budau-
cím potěšoval: **T**aké pro lepší důvod pravdy svých řečí/ a toho potě-
šení gich předstiraného/Bázrakem nad Slepým včiněným/sebe pravým
Bohem a Pánem/ kterž může Královati a netrpěti/ neb podle Písem
vmeti/a zase třetího dne obživnauti/prokázal/ a tim Výry gegich y na-
ši w sebe/yak potěšitelně pottorditi/ tak před pohoršenym potomnem/
nad tau geho dobrovolnau Smrti/ myslí a srdeč gich posylniti gest rá-
čil. **Z**teržto Ewangeliske Hystorye y my mnohém geste wiše vžitku
nabudene/ když gi zdrawým veykladem w rozgumání svém vezmeme/
w rozdusu divau Stránek/wedle Spúsovu a správy Textu:

První: **O**předpovídání od Pána Krysta geho bolestného a newin-
ného vtrpení.

Druhé: **O** živé pravé Výře / w echož Wylupitele náscho/ pro nás
tržněněho.

I.

Než Ráji Prvni Stránce S° Ewangelium slýsime: Kterak gest Pán
nas Ježíss Krystus/w té poslední své chůzí/bera se z Galilee do
Jeruzaléma/ gíž k své nastávající Smrti/ kterouž dobrovolně pod-
stoupí měl/ o svém přebolestném Vtrpení Vědlijskum těchto ssesi fusu
předpovídati ráčil:

TNeypřive/ Osobu tu kteráž trpěti měla/ Kdoby byl ten gesce se tr-
pěti strogi, a chysial: že Syn Člowléka takový/o yakémž Smrti/ Pro-
rocy předpovídali: Neb pisse Ewangelista/ Pogato Pán Ježíss
dvacáté/ třicáté Vědlijskum svých s sebou na cestu z za Jordánií/
rekli gimi: Hle vstupujeme do Jeruzaléma/ a vykonají
se všecky věci/ ktere psám. Gsau strze Proroky o Synu
Člowléka. Tím samého sebe rozumí/a Synem Člowléka se gmenuge
proto: Neb sa Syn Boží včerně Slovo/z Otce se rodičí/ Čelein a Člowl-
éckem pravým z Člowléka gest včiněn. **T**aké proto: že neypozněných
sia neypelivěných nad Člowléka/ gehož Synem podle Člowléckem sví
gest/w Světě se zgetví/podle svědecivj vyvolené Nádoby Čagemistrov
Pánē S° Pavla/kterž k Chrlivi Filippenské takto pisse: Gsa w spuso-
bu Božím / ne laupeži (co gest: vstecenau Chlubau, Čest/ Čytul, a
vlasnosti pravému Bohu vkrádače) doměl se (co gest: Čhlubil/ neb

i.
Kdo gest ic
byl / ktery
měl trpěti?

Syn Boží
prok se Sy-
nem Člowlé-
ka gmenuge-
tannus 1.
Hebra. 1.

Philip. 2.

Neděle Quinquagesima:

Dělal je rovný být Bohu: Ale sebe samého zmáčil/ spásob Strjebovstva
přivat, kdy podobenství Lid gest včiněn / a tv spásobu nalezen jako člověk:
ponížil sebe samého/včiněn gsa poslušný. Dicte až do Smrti/Smrti
paš Kríže. Gsa(na)kž Proroch o ném / ano v skutkové gcho vlastně
Božství/svědcili a svědčí) věcný a nevysvěceněgssí Pán Boží / gemit
se Angelé slaněgi / a strze něhož všecky věcný včiněn gsa / se zdržují a
zachowávají. Sem přináleží ona pěkná Sentencia, z Psalmu XCVI.
Kterauž Židé(na)kž Iustinus, geden z Starých S. Otcův to gisti rovma-
žali: Dicte in gentibus, regnabit a ligno D e v s. To gest:

Zwěstujte Národům o tom/ Duh od dřeva Králugých/
že se tv světě zzewi potom/ Krystus/Smrt Kríže trpích.

Ten zagisté Syn Člověka / totizto pravý Člověk / v svém Lid-
ském přirozenj a tv Těle, strogil se trýzněn/trápen/bicovali / posmívá-
ni/vplivání/ až v zabiti, a smrt trpěti: Božské paš tv něm přirozenj, ani
trpěti/ani v mrtvici nemohlo/naložto Božství/kterez Těla/Kostí/ani Krve
nemage/zádnemu verpeni poddáno není: Však Člověčensví Páně/
aby to všecko dobravolně a bez Vinnu podstaupiti mohlo/gest posylalo-
valo / a Pád Lidstvěho pokolenj tau Smrti Syna Božího gest napra-
vovalo. Odkudž Svatý Petr tak psíše: že gest Krystus za nás na
Těle trpěl: Což znáti gest potřebné/Geduo: Proti bludům všech Katý-
říků/kterž Člověčensví Krystova zapiragi / a žeby ně on v pravdě/
ale za něn Šimon Kyrénenský/tu Smrt Kríže trpěl/ slamaře tlachati
se neslydi. Druhé/pro potěšení z toho: Poněvadž pravý Mesiáš,
Syn Člověka za nás gest trpěl / gisťově tehdy my Lidé v Bohu máně
zástupce Člověka/kterýž se primula svá za nás/a oběti Smrti své sprá-
vedlnosti Božské dosti činí/ v Bohu s námi mísí. Čehož Apostol do-
svědčuje/píše k Chríci Židovské címito slovo: Kteréžto Willi(to-
tizto takové/že Bůh Oběnni giny mi/než Oběti Těla Syna svého/ v
hněvu spokogen být nechtěl/ a Syn Boží také z debrovolně svůle smrt
Těla podniknauti ráčil) posvěcenj gsmie, strze obětování Těla Ježíšse
Krysta gednau svýkonané.

¶ Druhé/ Předpovídati ráčil Misto kde měl trpěti Syn Člově-
ka/že tv Městě Geruzalemě: řka/ Hle vstupujeme do Geruža-
léma. Nebo jako gsa všelikaté Oběti od Lidu Jzrahelského/ v Krá-
lovišvij Židovském bydlischýho / ne ginde než v Geruzalemě/ tu fdej
Chrám Boží byl/bity a Obětování byvali: Tak pravá a gž dokona-
lá Obět za hřichy všecko Čištěta/ Krystus neposkvrněný Beránek/ ne
ginde než v Geruzalemě obětován být inušl: Čehož on sám dosvědčuje
v Ewangeliu S° Lukáše, řka: Nelze gest Proroku všejeti fromě Geru-
zalemá. To paš jméno Geruzalem vyznamenává pokon/pročež město
pokolem se gmenovalo/v němž lid Boží pod ochranou Božství pokon-
ně žísl bnl. A protož/fdej Pán Krystus tv dnešním Ewangeliu mluví:

Vstupu-

Hebr. 1.
Psalms 96.

Iustius con.
Trp. Iudeu.

Člověčens-
ví Krysto-
vo trpěl/ a
Božství ho
v tom po-
sylvalo.
Irenecus.

1. Petri 2.
Evanđelium.

1. Johannis 2.
Romane 5.
Ephese 2.
Hebre 10.

II.
Ade gest
měl trpěti:

Lucas 1.
Geruzalem
vyznamená-
vá pokon.

Duh od dřeva Králugých/

Krystus/Smrt Kríže trpích.

Digitized by Google

Smysl inle-
wem Páně o
Geruzalemu

**Wypugeme do Geruzalema/ a Syn Člověka wydán
bude na Smrt/** Ř. Smysl toho gest tento/ Geruzalem Město Po-
log wsecken počog dokonce složí/ a boy proti Synu Božímu zdržíne/
kterýžto Pána Slávy/nadevšedko věcně požehnaného Stvůrce/
Zachovávatele/wykupitele/a Spasitele svého/z nichž Ziduši podle Če-
la narozeného/Knize počoge,vřízuge/zabige/a z Země vyživíne. Ach/
kdo gest kdy co podobného k tomu slýchal? kdy/ kdo, v kterých Hysto-
riech tohoto Světa,takové Bautky oddaných/ proti Pánu/ anobrž
Stvorenj proti svému Stvůrci čítal? Ecce,Inimici hominis,dome-
stici ipsius. Hle, neprátele Člověka gau domácího: sám Pán na ně
tauži. Wyprawugi Hystorie s velikým podivem/ano n s vahým
strašlivým vleknutím/ z Vinysla až pauhé Penchy wzníklau Bautku
onoho Pholka/Neyvynsssiho Polnijho Hentmana/ proti Maurycowi
Chsari Pánu svému: w mžto Pholka Služebník/ neroliko Maurycie
Pána svého/ ale n geho Manželku/ dva Syny,a tři Dceru/ ohavně
zuerdosvatí dal/ a aby se Čela gegich rozinataná a nepohřbená zmradla
nedhal. Těž wyprawugi posměch/ který se Chsari Frydrychovi/ při-
gnim Barbarossowi/ w Něstě Nedholáně stal/ když Manželku geho
spáckem na Osla wsadili/a po Něstě na potupu wodili/ Ř. Ale co gest
to proti tomu/že gau Geruzalemíci Syna Božího/Spasitele Světa
vali/a Dohánium k posmívání/bicování/vplivání/ano což nevidovných
s vleknutím gest/k zabici wydali? Ach Slepoty/zatvrtilosti/ ne-
vdečnosti/ a věci bláznorvě/ anobrž bábelské wsetecnosti z Klujeliz se
kdo we wsech Hystoriích Světa, takové a té podobné zlosti/ yakž gest
od Geruzalemícké Vrchnosti a Obce, proti Synu Božímu, na plac to-
hoto Chróského Světa wngela/dočsí i D Geruzalem, Geruzalem/
kterž neroliko Prorok/ pro rvcé dobré wyslané/ ale toho samého genž
wysylá/ to gest/Syna Božího,zabigiss: hle, zanechán bude Dům tvůj
pusín/akterého gsh gednau Vřízoval/toho k sobě vše milostivého ne-
vhlijáss/ajz n řekniss/ a při posledním Saudu wyznati mushyss/ že gest
požehnám na věky. Ach běda/ přeběda/ že gsmie ho kdy Vřízovali/
nakož psáno gest: Vzij loho gau bodli. D Všimysletež sobě tehdy Ně-
sia, a wsecky Obce/kteréž pro Powěry/Mlodářství/lidstvá vstanovení/
a svá bludná doméní/Krysta Pána/ geho včenj/ věrné Služebník/ a
Kazatele tupsíte/ a tím znovu křížugete. D přiguňante raděgi we wší ti-
hosti a ochotnosti Krysta,s geho neuvinutově Vžitelným dobrodiním/
obysste potom w den Saudu/s proklatými Zidužalostivě vpceti/ a vě-
cně nastoyte hořkovati nemusyli.

¶ Čen/Předpovědi ráčil Spisob toho vtrpenj Syna Člově-
ka/yaf se mělo w Něstě Geruzalemě díci i řka/ Wydán bude Po-
hanum/ Zatížo/ od Bidásse zradau Bisupum Kněžským/ tehdy

Matthew 10.

Geor. Cedri
& Zoraz.
Mauryc Cys-
sac zamors-
dowán & Lea-
Pánk 604.

Abbas Ve-
ter. Léto
páne 1162.

Matt. 24. 13.
Lucz 12. 23.

Zach. 13.
Lucz 13.
Apocal. 1.

III.
Což a věcym
spisobem
mátepti.

Knězatům říčeným: Od těch daleko k odsuzení Pilátovi / místodržicím
mu Císaře Římského / Pánu Města toho od toho Drábům / knechtům,
Zlodáčům / katům: který z nich s ním dále činiti měli / dokládá v textu,
řka: bude posmíván / bicoval / vpliván / trýzněn / bit / až h
potupné na Kríži roztázený a pověšený žabit. To hle měl
(Ach pozal se iho Nebi Zemi / v všem svoreni) ten Syn Cílowěta,
a Beránek nevinný za nás trpěti / předčinž nevyskal / ale k takověmu trá-
pení do Jeruzaléma dobrovolně sel / veda je falesní zradí Prawdu /
Bezbožní vydali k verpení Swatost / Blázni posmívati se budou
Moudrosti / Vinni bicovali budou nevinho / Ohyzdni vplivagi Slá-
vu / Mrtví zabígi Život. Hle / gestě o tom na Žestě svém mlym před-
povídaj / kterak Vyšvoboditel ných do svězení dán / Sláva Angelův
vposmívána / Pán všech Panův bicoval / Život vyschlého jiného
svoreni na Dřevě vnitř / na Smrt, a to ohavnay, potupně jako zloči-
nec vydán / a jako Blázni v vposmívání / bicoval / trápen / na popravu
veden / na Kríži roztázen / a jako Vrah žabit bude: Aho dostane se v
moc Nepráteleům / od Saudek Saude / od nednoho posměchu k druhé-
mu / z hanby k hanbě / z trápení k trýzněni / sem v tam co blázen trmácen /
strčan / a jako nejhorský Lotr / nejprv k Annássovi / od něho k Biskupu
Raiffáscwi / od toho k Pilátovi / odtud k Herodesovi, za diwadlo / ged-
náš do Domu / gednáš wen z Domu odshýlán bude. Giney ho zradí / gi-
nech gímati / ginech wázati / ginech věsti / ginech strčati / ginech naň trískati / gi-
nech okolo něho na potupu prosvýstovati / ginech falesné Svědky proti
němu zbrati / ginech žalovati / ginech svědčiti / ginech se mu rauhati / ginech
na něn plsti / ginech políčovati / ginech se s ním převláčeti / ginech Korunu
trnovau do hlasu tlačiti / ginech posměšně Králem ho nazývat / ginech v
slápu wázati / ginech mrštati / ginech k smrti odsuzovati / ginech Kríž na
němž by roztázen byl z děsi dělati / ginech wen z Města na Popravu ve-
stí / ginech trízovati / ginech Kopí do Boku geho strčati / ginech ho žluči na-
págeti bude. Ach v folka zlobivých Rusau trápen byl nass Vy-
kupitel: Slyšíšli pak / ó tujh a ospalh Cílowěče / Alle snad se vti-
piči / a tomu dobré rožuměti nemůžess / kdo gesto ten / genž takové hrož-
né bolesti měl trpěti / a trpěl è Slyšíš aspon každy / kdo nass Vsy / sly-
šens è Prawšinè / že gest Pán panugien / Stvoritel / Obžiwitel / Zdrži-
vatel / a všech svět, v nás lidí Zachovávatel: w Rusau nevinný w
Ausech bezeslu / w Srdci neposkrvněný, w Postavě tichý, a poorný /
a to ten tak mocný a milosrđný / který chec aby všickni spaseni byli; A kte-
rý proto Cílowěkem gsa včiněn, mezn své vlastini příssel / aby z nich v se-
be věřich Synu Boží včinil. Stalo se gesto tehdy skutečně a w prawdě
od Lidu Božího Zráhelského to / načež gest Pán dávno byl strze Pro-
roka Zahásse narýskal, řka: Synu gsem vychoval, a pověsil / oni
pak pohrdali gsa mnau: zrádní / nevěrní Vinari / ani samého Dědice

Spisob bo-
lesného vta-
pem pana.
masche.

Ezaias 53.
1. Petri 2.
1. Tim. 2.
Iohannis 2.

Ezaias 1. 5.
Ierem. 8.
Matthaei 21.

se nevestey

se nevšendli / ale ho zabili / a wenž Winice vyvorbli. Ach, právě gest
mey své přísl / a swogi (ba raděj nečisté Šwiné) ho nepřihali. Roz-
vazujice my takový spůsob trápení Krystova / O kdo z věrných s Jere-
miasem / anobrž s samým Krystem trpícím / žalostivým pláčem témoto
stoty nezwolá e Dovyo vossítkni kecí cestau gdete / pozastavte se, a po-
patříte / můželi být bolest / jako gest bolest má? Všech zagisté Mysice dlníj-
ší. Tortenta, to gest / mučení / v Čele hřichů porušeném / nemohla tak
trpká byti / jako v Čele Krystovém / v liděně / v Slyšení / v čichu / chytění /
doucení / v okušení / a ve všech Audech nečistího, a nevinného
ho Čela geho. A co pak Duchovné v myslí / v srdci a v Dusy? když
číl pro hřichy Lidstvo Pokořil / kteří na se vzal / hněv Boha Otce
přísný: O jak gest nevynutivné saužení snášel / oznamujeť to geho řec /
kteraz tehdyž promluvil / řka: Smutná gest Dusse má až k smrti. A
Opět: Otce, možná gest / nechť odejde odemne Kalich tento. Item:
Bože můj / Bože můj / Proč gsynu opusil? Čehož dosvědčuje sam ten
mldá při Člověku neschchaný, a newidáný pot Krivavý / gmyž se v čas
Modlitby / a nastavagsich hodinu trápení svého / na Čele potil.

Thren. 1.

Matth. 26. 27.
Marci 15.
Ioannis 19.
Lucz 22.

Čech a takových prebolešních trápení / poněvadž gest sobě Pán
Krýsos pro nás / a to dobrovolně snášeti neslyškal: Amž se komuž
nas o tom Čejíši / mluviti / slyšeti / v myslí rozgijmati / a geho se vissi
štonatau a štuceňau vdcenostis ctisi / slyškari má. Neb gest to vissi
čepi / Abi vironu nassiu zhladil / a věcné Pekelné trápení z nás snial /
jvym pak věrným mislo toho věcnau radosť spůsobil. A protož: Na-
sto gest Pilát Pána nasseho Čejisse Krýsia v čas trápení geho, před
Oblicem Židu Zidovského vyvedl posměšně oděněho / vplváním skále-
ného / krvi / zhyděněho / Černovau Korunau zbodeněho / Kán bolesních
plucho / po všem Čele zsyhalého / ztryzněněho / a ohavně řešavveněho /
to příom posvědčew: Hle Člowěk: Tak y ná téhož Pána nasseho
Čejisse Krýsia / v též a takovém spůsobu před obličejem svým / a
všech Křesťanů / zvláště Lákomců / Ozralců / Hráčů / rozpusti-
lích, neslydatých a Bohaprázdňích / na Náboženství nedbagičích /
představují / tauž řec žalostné volage: Hle Člowěk: Ach / yakými
Díma / a nafau Čwáci na Krýsta / trženěním a ssynalosti se třesachýho /
m patříme? O jak neslydatě a nepamětlivě mnozý / přílišným gidi-
lem / a zbytečným pitím / svá hrdaž do vydávěn / tyto Massopustní
dny / y vzdychy přeplňují: Syn pak Boží Vykupitel náss, na Kříži
velikau jzjnji sotva Nazýseň hensal / ba y žluch s Otcem okušti musyl.
Výnehal gest žalostivé Lamentoval Jakob Patriarcha, hlevě na Suri-
mi Jozefu Syna svého wekrwi Kožlové zbrozenau / za giné nemage /
nej je všta Žvér Syna geho sezrala / řka: Hle, Sukně tato gest Syna
moho / Žvér všta sezrala Jozefu: Až velikau žalostí Raucho ssebe str-
hl / a v hauni popolem pošpané za dlahý čas / pláče Syna svého chodil:

Ecce Homo,
Ioannis 19.

Genes: 37.
Leta před
Smrtí Pá-
na Krýsta
1780.

Na pak

Lucx 29.

Žá pak teď na jeho Vykupitele/ když je potřícho / s Čurci w Zahradě
bogužichýho / vtržněním w Domě Pilátově po všem Čele zjihaleho /
Kříž ičžký z Města nesauchýho / od Ženf nimž obrátil se řekl: Dečry Ge-
ruzalémské/neplatíte na mne/ ale jám na sebe/a na své Syny) oplaká-
ho/na Kříži vishýchýho/a, Bože můž/proc gsy mne opustil? vologichýho /
do prosířdu waschho přivozugi: O železnaj Lídē/ o skainenila Srdce / o
ždrcvěněl siny slowě těch Lidí, kterž tím nežalostivějším spásobem vtr-
peni Krystowa/k pozelenj geho/a k svému pokáni hnauti se nedaj/a dnes
raděj s rozgimánji o těch věcech/ nežli s ohavnými Pohanskými ro-
pustilostmi je neobragi. Pročez Pán Bůh w hněvu se rozpaluje/a
mnichdykrát obzvláštnimi/a yak zázračnými pokutami/při těch Mas-
sopustních rozpustilostech/mnohé zrestává: Čichož přísladu hrozně w
Hystoriích poznámenané magice/ některé sobě k věhstraze připomínáme:
Čtvrtečka Léta Páně M. CCC. LXVI. Lupeld Starší / Kníže
Rakauske/w Městě Bazylíj/s mnohými gmyhými Knížaty/ Hrabaty/ a
Pány pozvanými, w rozličných čurnagich/a rozpustilých králochvilech/
na placu před Kostelem Farním/Massopust držel. W tom zníla hau-
fa hrozná/právě dopustěním Božským/že nevěděli staro od kud/a řeče
koho. V kterežto Baurce na tom placu irý Knížat/ a několik Panův/
zvlášt gegich Služebníků zhyntulo: a trý Hrabat znamenitých/y Pá-
ni některí velich/ od Chash Městské zbařene do Rězeni vzati byly:
Lupeld pak Kníže Rakauske sotva z Města přes Ržeku Reyn vlekl.

A tomu podobný/anobrž mnohem hroznější příklad trestání Boži-
ho/kterž se na konec Massopstu sial/mnohým w paměti zůstává: Kere-
rák dvoj Hrabat/Eberhart z Hohenlaw/ a Gert z Zubinku/ připravil-
se se do Münrage s některými Pány/ řeče řakuli od Služebníka/kterž
gym řvstil, Šatn na nich Smolau omazané / a Kaudeli vyčítané se
zapálili/a tak býdne shoreli: neb ani Vody mítí nemohli. A když ge-
den druhému ponáhati chčel / sám se také od něho zapálil: To se stalo
na Zámku Waltenburgku / w knížectví Wittemberkem. Léta 1570.
Měsíce Dvora, dne VII.

¶ Čtvrté: Předpověsti ráčil Příčinn vtrpeni svého / tak a ne gi-
náť státi se magichýho / kterž n předešle od S. Prorokům oznamovaným
byly. Neb tak Pán dí: A dokonaj se všecky věcy/které psá-
ny jsou řeče Proroky o Synu Člověka. Totožto/O Čur-
ci Měssyášowě. Mež gmyhými zagisté mnohými Prorockými Písmeny/
obzvláštně Jzaháss, jakoby se na to díval / tak patrně spásob vtrpení
Měssyášova vyhpsal Summouňem témuto Slovy/řeča: On neprav-
sti násse nesl/ a graněn gest pro hráchy násse. W žalmich též mnoho je o
tom nachází. A Daniel zgewně napsal/ že Měssyáš bude zabít/ aby
tudy hráchowě násse shlažení byli/ a Kuka Boží Ottovská k nám se zase
navrátíce/ za děti a lid svůj nás sobě spásobila / Učiněn gsa Krystus

Beránkem

Blas. 5.
Malch. 68.
Daniel. 9.
Zach. 12.
Ioannis 1.

Děkem Božím pro nás, výchyn Světa svymagichm. Příčemž se
nám spárován / a opravdověmu rozmáni téhoto větch podává:
Pogně/ velikosti hřichův nassisch lidstvých / kterijz ginac̄ shlazenijs / a
jazygli hněvu spravedlnosti Boží vyhnati byti nemohli / než toliko
větchm všmrcenim Syna Božího / Člověkem včiněněho. Neogis
schod a twogis hřichowé (o my hříšnijz vidě) tak mnoho žotostí / bole-
su/trápenj / až v Smrt ohavnau, na Pána Krysta gſau vvalili: Což
rozvážuge nabozně S. Bernhart / takto živolal / řka: Vx mihi,
si securus essem, Vx mihi, quām nihil omnino est peccatis indulgen-
dum, cum Deus in poenis eorum tanca vratur & seueritate, & atroci-
tate, to gest:

Vida mně vydámlí se w zlosti / Poněwadž Bůh tak žádil
W hřichy/ w hovadstvu bezpečnost / Třetice hřichy/spravedlivě.

Druhé/ nepronástedlnost spravedlnosti Božské/ kteráz vyhledá-
vá/ anobržmstí chec, dokonale dosti včiněnij za hřichy. Třetí / Zářivost
přísného hněvu Božího na hřichy. Item/ velikost nestihlé Dobroty/
a milosrdensví Boha Otce / w dání Syna svého padlému Světu k
napravěnij / darmo z milosti včiněněho / kteréž sám Syn Boží vysoce
zvlebuge/ řka: Tak Bůh miloval Svět / že Syna svého gedniorože-
ného dal / aby každý kdo věří w něho nezahynul / ale měl život věčný.
A S. Pavel svědčí/ že Bůh gest Bohath w milosrdensví/ neb nás ob-
jivil spolu s Krystem. S. Ambrosius k tomu dopovídá: Deus ut seruum
liberet, Filio non pepercit. to gest:

Pán Bůh Synu neodpušťil/ Totiž hřichu hněvu svého/
Abi Služebněka sprošťil. A zatracenj věčného.

Váta příčina toho tak všrutného od Pána podstaupeného trápenj/
gest Nestihlá láska Syna Božího k nám/ kterýz taková trápenj za nás
dobrovolně podstaupil. Věčej záistě (yakž sám Syn Boží svědčí)
Láska žádny nemůže dokazati / jako když kdo datá za gincho život svůj
na Smrt. O těch a takových věcích každodenněbýchom přemyslova-
ti / a příam bolestného vtrpenj Syna Božího dobré poznajíce / k po-
božitnu životu / až takové nestihlé dobroty Božské / k všawičnému na-
věky děkování / vzbuzovati se měli / swedle řeči S. Jana Zlatovýzeho /
genž dž: Nulla res est, quæ salutem hominis operetur, nisi Mors Christi:
& nihil est propter quod DEO gratias agere magis debeamus, quām
Mors Christi. to gest:

Zádona vče tak platoná nenj/ Samá Smrt Pána Ježíšse!
Kterázby Lidstvě sprosenj Da kteřanž Křestianská Rježíss
Podstatnějz působila/ Porovná gest děkovati/
Dalo gestige vysloužila Krysu Výru zachovati.

T Váte/ Předpovědětiráčil světověně a slawne Třetjho dne
Smrti zase objíženj/ řka: A třetjho dne z mrtvých vstane.

Czechos

Iohann. 1.
Příčury bo-
lesncho vtr-
vem. Aby.
stova: 1.

Bernhardus.

2.
3.
4.

Iohann. 2.

Colof. 1.
Ambroſius.

3.
Iohann. 15.

Chrysost-
mus de mo-
te Christi.

4. v.
Po svém v-
mecem měl/
a rátil zase

Neděle Quinquagesima:

*Arystea s.
metropolit
sciat.*

*Mar. 16. 17.
20.*

Marci 9. 10.

*Lucr 18.
Matthew 26.*

Lucr 24.

Roman. 4.

Gregorius.

*v. I.
Včedlník
spodilost
nemohla res-
ct pánem
zumeti.*

*Nancem s.
blapost
Včedlníkum.*

*Cíze hož dotknouti velice potřebj bylo / pro potěšení geho milých Včedlnj.
kům: Abi slyssice taková žalostná předposvídání o Smrti geho / z toho
se přilissně nerinautili / a potom w hodinu Smrti Krystowu / vědauce
že ne z musseni / ale dobrovolně trpí / nad nim se nezhoršovali: Nýbrž tře-
tisho dne veselého Páně zmrtvých vstání s potěšením očekávali: Nakolž
pak nevšeez těch příčin / nectoliko gednau na Čestě / bera se gřz / za Jordá-
ní do Geruzaléma k Smrti / o tom gím předposvídali / ale n prswé před
tim pětkrát. Neprswé / w konciach Města Cæsarez Filippowu / když
Symon Petr své / v na mísce všech gřivců Včedlnském vyznání o Pá-
nu včinil: En gsh Krysius Syn Boha Jiwého. Druhé / hned po promě-
nění se w Sláwu nebestau. Třetí / když po vzdálení Syna Náunehyni-
ka do Galilee přissel. Čtvrté / w dnešním Ewangeliu / na Čestě
Geruzalému se bera. Páté / dva dni před svau Smrti / když Včedlnj-
ský, aby připravili Veránka, posylal. Na kteréto Páně své Smrti v
Vzkříšení předposvídání / Angel potom potěšuje žen v hrobu / velez
se gím rozpomíhati / řka: Co hledáte Jiwého s mrtvými? není ho zde/
ale vstal gest: Rozpomenete se kterak gest k vám / když gessicě w Galilei
byl/mluvil, řka: Zé Syn Člověka w ruce hříšných lidí vydán / a v-
řízován byti / a třetího dne z mrtvých vstati musí. V rozpomenulise
na Slova geho. Magis se tehdy předposvídání Páně, o geho Smrti
a vzkříšení / ne běžné, ani ospale od nás čistí, neb slyseti: ale w myslu
rozvážovati / a často opakovati. Neb Člověk w čas potřeby / a zvolá-
stě w hodinu smrti / z nic hož většího a spasivedlnějšího potěšení na-
byti nemůže / jako z rozgumání Smrti / a vzkříšení Krystowa / který
umrel pro hřichy nasse / a vstal z mrtvých pro ospravedlnění nasse. S.
Rzechor tak dí: Nihil est adeò graue, quod non æquanimiter toleretur, si
Christi passio ad memoriā reducatur, to gest:*

Neywěssi světské téžlosti.

Mohau se ležauče něst,

O kajdho / kdož Smrt Páně

Připominá sobě vajně.

*T Směsi / Oznámenje Ewangelista je Včedlných slyssice taková před-
posvídání o smrti a vzkříšení Pána svého sobě mluwená / nic tomu
nesrozuměli / a bylo to slovo skryto před nimi / aniž stro-
zuměli co se právilo: Neb násterze tělesným myšlením na Králov-
ství Světské / w němž se od Krysta Světského Krále velikých statků w
a Slávě nabýti chystali / opogenij gšance / za gine neměli / než že Krystus
Pán gegijsch níkdá neumře / ale tvécně jiw gsa / a to zde w světě / tělesně
Kralovat bude. Není tehdy div / že posavád w lidech rozličná a blud-
ná domnění / o věcech a poctách Božských / w Náboženství se pronáše-
gi: Však se nám wšem tim v každi cíto věcným zváti potřebné: Předně/
kterak rozum lidství w Věcech Božských gest z hola slepy / kterýž mauro-
sis a Tagemstvím Božím sám od sebe / bez oswijení Slovem Božím
prz Ducha S°, srozuměti nemůže. Druhé / kterak myslidství, a při-
rození*

roku 1493, rado se kříži v nábožbá / před nim vlnka. A aby Kryštus
a jeho sv. kříž pod křížem v Světě vstavěně byti a trpěti mupla/
nesvadné misio dáravá. Třetí / kterak domněný Lidstvě / omys-
lenské / samo od sebe, bez Slova Božího pocházegich / w Nábo-
žbě gest velmi frodliwé. Čtvrté / že Včelnykam Páně mdlo-
ba a nesrozumění, má nám w nesatečnosti a w mdlobě Wíry nassis fu-
zitati být. Neb Pán téměř / kterak se větši gšau žádostivii / nepohrdá:
alec přijmá / valožen ten / kterýž Lmu každychho se nevhafí / a Třetině
křížek se nedokončí / aniž ovečku svaubrazenau dobige / mybrž gi vzdra-
viti / v hleděc přivijnim Rozdilem gšau pcedložené.

Efáz. 4.2.
Zach. 12.
Iohann. 1.6

Smej Rázaní / na druhau

stránsku S. Ewangelium: O Wíře pravé w Pána
Kryšta / za nás tak kříženého / a velesíne vsmrceného.

Hystoria vzdrazení Slepcho od Pána Kryšta / tento fusum nás o
Wířevyčege:

w Hystori
Slepcho / od
Kryšta vzs
drázeného
obsadugeše

I.
wim y pra-
we puvod.

Nedně/původu pravé Wíry / je ona pocháží/
a w Srdci Lidstvě se vstládá, z slýchencí pravdy o Pánu Ge-
říšky Kryštu / Svatými písmeny / a Rázaním slova Božího
rozhlášované / kteréž tento Slepý ne ginák nabyl / načž o
ém Ewangelista wypisuje řka: Q stalo se když se přiblížoval
Pán Geříšs s svým hauffem k Městu Gericho / Slepý načás se-
děl podlé cesty jebře. Ale Nebožátečko pro Slepotu / nemoha se
práh rukau svých živiti / ani wolně meziž lidi choditi / musyl apon v
Lesci sedě Alinuzun žebrati. Pravě gesto propověděn: Nulla cala-
mitas sola. to gest: Zadná: býda sama, bez hauffu Služebnictví svých / kte-
ře se na Člověka zpředu a zpředu hrnau / nepřichází. Ten tehdy Slepý/
když vslýssel Zástup pomígegich / optal se coby to bylo.
to gest: Varybý to tak mnohý lid pospolu ssel / kterem dupati / chřeščity/
ani vmluviti slýssi. Q pověděli mu / že Geříšs Nazaretský
tudy gde / gehož mnohý Zástup Lidu následuje. Neb gž tchdáž gměno
Páni / pro slavné Zábrany geho, velmi vznescené bylo. O kterýchžto
Zábraných / gměnu, a geho Osobě tento Slepý slenchage / z nichž Pána
Kryšta Messiahsem zaslíbeným / a gž z Rodu Dawidova na Svět
přišlím, býti poznávage / za ním žwolal / řka: Geříšsi Synu
Dawidu / smiluj se nademnau: Czehožby gisic byl nevčinil / kon-
ky pravé Wíry w Pána neměl / kterž sobě nekoupil / nevymyslil / ani gi
od křečíž Židovských / poněvadž gisamí neměli / nenabyl / a se nena-

cíl: Ale dossil z rozhlasování pověsti o Pánu Krystu: Nebo wedle-
noho povědění/ Bona fama in tenebris proprium splendorem obtinet
Slatová pověst o Krystu, n Slepému Óci obblešla. Pravdiwei gest
tehdy svědeciví S° Pavla o Víře/ že pochází z slýšení/a to slýšení je
Slowa Božího bývá.

III.
Wnry pras-
wé spisob.
Wnra co
gesi.

Wnry wla-
stn powsby
gau/

I.
Wynam
pna Kryst.

Math. 16.
Iohan. 6. 20.

Athanafius &
Cyrillus de a-
doratione,
Dominii no-
stri Iasus
Christi, Dei
& hominis.

¶ Druhé/zgewuge Hystorya Slepého výry pravé spisob / a vla-
sní povahu / Co ona gest / a co činí. Vezmež tehdy že Výra gest cele
srdečné/ n štětečné, a důvěrné, na milost a milosrdenství Pána Ježiše
Krysta/ prostřednictvem Spasitele / a vykupitele náscho spolehnutí/ dár-
vage tomu všemu insito/ že muže a chce Člověku to vše dobré věnuji/
a činí/ co pijsma S. v něm nam dobrého. Složeného býti vyšvědčuj.
Povahy pak a vlastní spisobové té živé výry / na Světlo se proná-
síegich / tačové gau: Předně/ že Pána Krysta pravým Messianem/
Bohem a Člověkem/ netoliké samá v sobě býti zná/ ale také v křerém
Člověku gest / hlasitě předevšem i výber / za takového geho vyzná-
vá/nako ed v tomto Slepým/křerýž wolá: o Ježiši, Synu Da-
vidu/smiluň se nademnau. Emilovati se pak nad svoreniim,
gesi věc a dobrota vlastní samého Boha: Kterýžto pravý Bůh s kře-
rym Člověkem a Synem Davidovým se spogil? Gisté ne s gijnym/
gediné s tim/genž gest Syn Panny Marie/ z Rodu Davidova poshl.
A tak v té gedné Osobě nerozdílné/Slepý pravého Boha a Člověka/
z Výry své pravdivé vyznává/a v tom se s Petrem/s Apostolem/y se
všemi věrnými Páně svornává/křerýž pravil: Ty gsy Krystus Syn
Boha živého. A Opět: Pán my / a Bůh my. Což n my o Pánu
Krystu předně věřiti a vyznávati / ano tudž n Blahoslavenství / od
samého Pana vyšvěceného / dosahovati snaziti se máně: Blahosla-
venij (dí Krystus) kterij neviděli / a vysak tomu / co Thomáss o mně
vyznává/ těž také věřili. A z té výry Krysta/Boha a Člověka spolu/
vyznávajíne / n poctau náležitau ctěni / ne číslagje s Boháci: Adoro
CHRISTVM, non quia Homo, sed quia Deus est. to gest: Etiam Modlitbau
a poslonau Krysta/ne podlé Člověcenství/ale podlé Božství. Aneb:
Modlitba se Krystu/ ne Člověku svověns/ ale Bohu samému Světi-
cieli / v Člověcenství na pravých Božích sedicjmu. Jakoby Krystus
nebyl podlé obogího svého přirozeni násym vykupitelem / prostředn-
cem/ Králem/ Biskupem/ a nevyrossí celau hlawau. Tož hle na ně ten
rauhawý smysl pronássi. My pak podlé smyslu Athanazja a Chrilla,
Otcův Svatých pravijme? Si quis dicit inadmirabilem DOMINI nostri
carnem, vt hominis, & non adorandum vt DOMINI & DEI carnem, hunc
Anathematizat Sancta & Catholica ECCLESIA. To gest: Pravili
kdo že se člověcenství Pána náscho Ježiše Krysta pocta / medit-
ba / a poslona / nakožto Páně a Božímu Čelu spogenému či-
mit/

do lidu w křesťanství díti nemá / takového Svatá Václav
prokřížná. Neb kterak by se Člověčenství Páně počít, a polos-
těměla t' Páněvadž Václav, Slovo věčné vztáhssy ruku svau-
čí/ jinice / Hluchotu / Slepotu / n modlitelnost vzdával:
Hloučení hlasem Lazaru mrtvého zase t' životu z hrobu vywo-
bami Člověčením po Mori chodil / a w spásobu celeho pravého
člověka země do Nebe vydíral se vdebral: Pročež výchom tehdy
Boha a Bratra / Zelo z Těla násleho / nadevšeska Nebesa vč-
rátce východího necili t' Čemu se haso. Bohu a Člověku nečlanili/
a s Čhomášem nevynášali: Pán vás / a Václav může znáz
Lazón / genž svého nedobrotivého výkupitele Krista Ge-
rarda / ten Hadr Satanůw / genž nám Čest Syna Davida.
Kříži / a jste potěšeni svédomím násim vyděti / a no větamu
malové Kuhacé Arthánsteho Krista / a Machometsteho Boha/
christianstvo vivesi výluge: han své poctivosti mezi mami, o ty sám

Matthai 4.
Luc 14.
Marci 7.
Johann 11.
Matth. 14.
Actorum 1.

Synu Davidu Nejmocnější / Čejissi žáduse nás Nejvérnější.
Druhá vlastnost pravé Výry pronáší se modlitbou / kterouž
Slepen w potřebě salního Pána Krista vzhival: Čejissi Synu
Davida / i smiluj se na deminu. W prawdě kdyby w
časem pravé Výry nebylo / aniž by ta modlitba z Autu geho byla vys-
ta. Neb S. Paweł nadobrá Páně vývolená milujo: Kterak budau
zváti coho w něhož glosu nedvětili: Česká vlastnost Výry pronáší
kroměliwo: / tónž Člověk při Kristu, také w nevěčných pokusenisch/
kterž mu přeskočí čui / předce stále trvá: hasz Evangelista w textu o
Slepém: A kteří napřed sli / Domluwali mu aby
míslil / a za Pánem newolal. Ale on mnohém vše volal/rka:
Synu Davidu / smiluj se na deminu. To gest vlastní
pírození Výry / kterouž vni w selinakym překážkám odepřeti / a t
čimso spěnu se prodrati. Což se řeké w příkladu Výry Čenka / Zé-
mí Kanarecké / u sparruge / a nás t' takové stálosti při Výře, w čas po-
kusení / pronášenství / strašlivého svédomí / w Autlosti / nemoci / w
bolíštech / až h w hodinu Smrti, zburzuge. Podle oné řecí Veránka / Václav
síhaj do smrti / a dám toho Korunu životu.

2.
Wyzvá
jménopánz.

Roman. 10.

3.
Sedle trvá
při Kristu.

Mat. 8.15.
Abacuc 2.
Luc 15.

Apocal. 1.

† † †
Václav píš
wé výluge.

Iustus 10.
Malach. 4.

Médele Quinquaginta:

232

Marci. 10.

popočkal / s mimi rozmiloval / a zral mu daroval / coho sibi domalo
Neb zastavil se Pán / a konž až Slepý k němu přiveden byl / **S**lepy
dokládá: Zé spěšně povrhl svou žebřáku / a schopil se sjet
na řeku: Co chceš ať tobě věním? Ne žeby / gřa lidstva
či spytatolem / nevěděl čeho chudátko žebrašte / k tomu gřešen řekl
třebuže: Alle pro pětadvacátu. Záslup Lidu ptal se ho: aby poznali které
živá Víra neprošla od Boha peněz / gmati / statku / rozhlasu / životu / dílu
svého světa: Alle daril znamení těchto / gřešen wssedlou. Svět dání ne
muže: rozložit: Čelu zdraví / Dlouhý život / Dlouhý spasení / Hrušky od
puštění / Zatracení žbavěni / a po časné Smrti / věčného skryšení per-
bývali. A tak gest Slepý říkau žádost předložil w tento smysl / tla:
Páne / ptati se ráčíss těchto chřel / Když teb od tebe sňatkem slíbil-
te s pláčem žádám? Ale což těch ginchých chřel / žádal / prošel / a sobě vini-
šovat / nežli toho čeho nebyl potřebuže: prosím / daní mi jakožto pro-
vý Mesiášs / ať vidím. Neb těchto žratu dossil / věčně žebřich
hned / nichage žebroty / Dilem / Rzeměslem / a práh říkau / z Požehnání
Božího / Chleba / Grosse h říkau říkau nabyl: ždáliž nerjkávagi Lidové
Zé živá hlava klobouku nabývala / A dobrý žrat me dělné činilá.

Iohann. 3. 5. 8.
Róman. 8. 14.
Hebrej. 11.

Ioan. 3. 4. 5. 8.
Rom. 3. 4. 5.
Galat. 3.

Akronym. 15.

Efes. 2.

III.
Wystříptas
wé Owoce.

Co pat k tomu Pánem řekl: Prohlídni: Víra tvá sebe vždy-
vila. A vžněd viděl. **O**kdo (prosím) je toho co nepozná: Ne-
pravé: Nevynutivoncho vžitku živé Víry: w. Pána Krista / a ne také
pravodivocho / v milostivého Ducha Božího posvěcení / genž dí: Víra
Věřichymu wssedy věčně gřau možné / ať dobrému náponocné. Také:
Mnoh slova Syna Božího / w Ewangeliu nám Lídem / křeč časá
Kázání předkládaného / a k zdraví Čelu / Dlouhý životu nehypotřebných-
ho. Item: Podstatě, a předností Víry / kteraz wssedy zásluhu domluveni
Lidových předchází / anobrž wnic ge vbrach / a samia darmo, z milosti
Boha Otce / od Pána Krista / křeče Služebnosti Chrístovu / Autadem
Ducha S° písobenau/wssech dobrých, časných v věčných darůw / osprá-
vedlněnís / v spasení dosahuge / a k vtoréku kterž gi má / th wssedy dobré
měch v sebou přináší. Samé tehdy živé Víre / kteraz skutek dobré
předchází / a ne zásluhám, neb doslavněním Lidovým / Opravedlnění
má se připisovati.

Cztvrté / Historya vzdávání Slepého / k jeho výzvě O votec
pravé / Víry / kterž ona z sebe vydává: jako gřau: hotová voděnos
z Bohu za dobrodum / se wsseni glechetněm a na nás povinnymicno-
stím, skutečné činěním; spogená. Tak zavírá Ewangeliia: **P**řál ža
Pánem / rozložit řek Slepý / gřa gřz zdraví / velebě Boha: a
weskeren Lid když ko vžrel / pozdal gest Bohu Chvalu.
Požastav se o věrných Křestiane / pomysli / zdravě povala požnan / kde
se gest

ginař Esto mihi.

... / když jste / když jste rovno Člověku od Slepoty vzdávajíci / ale v
... / když jste když / když přijmouc / taková rádostná všecky
... / Pánem / vžala / Neviditelná / sláva Boží / bázen / v počorná význam
... / gest / to všecko / v nich / ve všech / samá / a nedáváslí tomu mi-
... / Víra / nakožto ta / kteráž v Člověku pení / mrtvá / zahájila
... / až neplodná: Alle hyná / Narozená / dělná / a nívá nevstávají-
... / plodila / Wedle svéderení Davida Královného Proroka / genž
... / Credidi, propter quod locutus sum: Vivetis gsem / a protog gsem inlu-
... / ionijo: Z Víry abe Pána Boha gsem Psalmu / Chvalant / Rče-
... / vystřelau voboznesi / ctil / chvalil / a poslal byl. Nechť tehdy o-
... / vlastem Evangelistem věru jádny nesmeyti / ani toho menluvi / nako-
... / netoliko halové Boží / a ne také dobrým skutkum / včilo: Alle věž řazdy / že
... / voboznesi / a gsa pravým Synem Božím / co gest činil / trpěl / čemu
... / Bohem se třesau) ale pravé živé / netoliko o Krystu a Krystu / kterak na
... / Svět přijel / a gsa pravým Synem Božím / co gest činil / trpěl / čemu
... / včili / že so vysse pravda gest: Alle rozuměj / v Krysta / že tobě a pro
... / učebi to činil / činil / a tím vostatečným ospravedlnitelem / v Spasitelem
... / gest. Toč slove pravá ospravedlnující Víra / gízto samé neypredněgi
... / věr / a Bohem řek / naše Evangelistek věř / a gi se světlem dobrých
... / skutků na gmo pronáseli welj: nakož pak ona sama / kde a v kom gest /
... / haed nezadali / Alle dobrovolně / hotově / spěšně, dobré skutky, obogi
... / Žabale žátona Božího, vnitřně, v jemniténě, Vstup / Děčina / všem /
... / moži / a possim / životem, v občování / v povolání svém siogic / dělá.
Lux fidei sunt bona opera: to gest:

O tom kdo pravé věří,

Světci skutkové dobrí.

A Swatys Ambrož napsal: Sicut Solis splendor ostendit ipsum So-
lem, & ex Sole procedit: Ita opera ostendunt fidem, & duntaxat sunt in-
dicativa fidei. to gest: Nako Slunceň Vlečk vkažuje samé Slunce / a
pochází z podstaty Slunce: Tak skutkové dobrí Víru pronásejí / nebo
gsau pravé Víry v Člověku hlásarelowě.

A tak gíz (o neymileši v Pánu) takovým potěšítebným / a prá-
vě spásytedlným dnesního Evangelium ienyladem / O bolesném Sy-
na Božího, Pána Ježiša Krysta, za nás Vrpení / a o pravé Víry,
vysvětlení gsance: Obráťme se k závrate Rázani / spamatujíce kterak
gsme prvním Rozdilem soubě rozmali toho vrpení Osobu / Místo,
Spisob / Příčiny / Vzítel / Čjas / v také zase obživeni Pánem. Druhým
Rozdilem: Původ / Spisob / Vlastnosti / a Vzítky pravé a živé Víry.
Tz Divote / ktere se z v plodi kecti a Slávě Pánu násennu Ježiši
Krystu. Semžto samém Požehnání / Čest / Sláva / Chvala / Díje-
čení / a Chrásci / světne / budíž od nás v odvessoho stvoření vzdává-
no vždycky / až na věčn věčku. Amen.

Víra stat
ty dobré
předchází.

Psalmus 115.

Iacobi 2.

pravá Víra
za gest věří
te o Krystu /
Krystu /
v Krysta.

Simile.
Ambrož: in
lib. de Cain
& Abel.

Závrate
zeti.

Měděle Inuocauit:

Modlitba k Kristu / nebo písce k spisování / všecko kázání
obsahující. Spisova se jako: O Smrti vkrutá/
Ach což bylošs/ u.

Slupiceli nás/ Kryste/ Božího lebny/
V svém tele pro nás
zde žárcený.
Ole Vissem žáloných/
Na České spomínáných/
Gdo; Galilejských
Křečin/ do Židovských
Blíž k Jeruzalému/
Kříž s mrtvým k hauffu svému/
Tam byde vydan/
Zhaněn/ zhlédnán
Syn Čílowěka od plých/
Služebníků v Diablowých/
Zabit bez Viny/
Pro Lidské Viny.

To všeckovolné/
O Smrt, Smrti všechny/
Hřich/Diabla štolil/
Zivot navenáhl.
Ota Bůh všemohoucí/
Slepym Zrak darující/
Třetí den a Smrti
Čtěl s jas obýst.
O Smrti se nad námi/
Kryste/ ne day se žhnit,
Dnes. Dřavností/
Dáchau žofii.
O Synu Davida/
Všijry pravé spůsobů,
Dey nám dogjti/
Te wekbit.

A M E N.

Měděle kteráž slove Inuocauit, gináč první w Postě.

Ewangelium Svatého Matthausse/w IIII. položení.
Pomoc nasse we giněnu Páně/ Amen.

postního
času vžit os-
vě.

Romanus 13.
Ephese : 4.
1. Cor. 6.
Ephes. 6.

Summowm
správa vše-
ho Kázání.

KNowé tito/ kteříž se od Středy minule a od dnešní Měděle jach-
tají/ a počádně za řest Číhodním/neb od dneška za XL. dní/ až do velle noc
trvati magi/ že se w Čírkvi dle Náboženství Křesťanství dnowé postní gmenu-
gi/ všem gest wiðomé. W kterémžto času/ z nařízení Čírkewního/ anebž z rokazu
Gežíssse Krysta / Krále a Vána nasscho/ gedenkajdý Křesťan obzvláště, a w celém
Roku nephorliwěgi (ač každého mhaurnutí oka gest toho potkéb) na pobožnost má se
oddávati/ a připomínáním newinné Smrti Pána Gežíssse / tohoto času Nábožen-
stvím obnovované/ z hřschův yako ze sna se prodříšce/ všecky kwasly/ rozkosy/ lakov-
ství/ a swětské nefádné, Bohem zakázané rozpustilosti; sebe swlékagice/ w gine nové
Raucho S° obecování/ Slowem Božím spravenié/ a žíwan včera včaslené/ po-
vámen gest se obláčeti/ a w ném proti vtokum pokusenj Diabelských/ rojilichm nástro-
gi na paussti Světa/ vstavšené se na Krystovu etele valjochy/bogomoli/ wedle sprá-
wy a naučení dnešního S° Ewangelium: w kterémž se wypisuje Syna Božího wę-
kupitele nasscho, za XL. dní a Noch od pokrmů a napogů, zázračná drželiwoſt/ ; toho

blad

10. 8. 11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.
59.
60.
61.
62.
63.
64.
65.
66.
67.
68.
69.
70.
71.
72.
73.
74.
75.
76.
77.
78.
79.
80.
81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.
95.
96.
97.
98.
99.
100.
101.
102.
103.
104.
105.
106.
107.
108.
109.
110.
111.
112.
113.
114.
115.
116.
117.
118.
119.
120.
121.
122.
123.
124.
125.
126.
127.
128.
129.
130.
131.
132.
133.
134.
135.
136.
137.
138.
139.
140.
141.
142.
143.
144.
145.
146.
147.
148.
149.
150.
151.
152.
153.
154.
155.
156.
157.
158.
159.
160.
161.
162.
163.
164.
165.
166.
167.
168.
169.
170.
171.
172.
173.
174.
175.
176.
177.
178.
179.
180.
181.
182.
183.
184.
185.
186.
187.
188.
189.
190.
191.
192.
193.
194.
195.
196.
197.
198.
199.
200.
201.
202.
203.
204.
205.
206.
207.
208.
209.
210.
211.
212.
213.
214.
215.
216.
217.
218.
219.
220.
221.
222.
223.
224.
225.
226.
227.
228.
229.
230.
231.
232.
233.
234.
235.
236.
237.
238.
239.
240.
241.
242.
243.
244.
245.
246.
247.
248.
249.
250.
251.
252.
253.
254.
255.
256.
257.
258.
259.
260.
261.
262.
263.
264.
265.
266.
267.
268.
269.
270.
271.
272.
273.
274.
275.
276.
277.
278.
279.
280.
281.
282.
283.
284.
285.
286.
287.
288.
289.
290.
291.
292.
293.
294.
295.
296.
297.
298.
299.
300.
301.
302.
303.
304.
305.
306.
307.
308.
309.
310.
311.
312.
313.
314.
315.
316.
317.
318.
319.
320.
321.
322.
323.
324.
325.
326.
327.
328.
329.
330.
331.
332.
333.
334.
335.
336.
337.
338.
339.
340.
341.
342.
343.
344.
345.
346.
347.
348.
349.
350.
351.
352.
353.
354.
355.
356.
357.
358.
359.
360.
361.
362.
363.
364.
365.
366.
367.
368.
369.
370.
371.
372.
373.
374.
375.
376.
377.
378.
379.
380.
381.
382.
383.
384.
385.
386.
387.
388.
389.
390.
391.
392.
393.
394.
395.
396.
397.
398.
399.
400.
401.
402.
403.
404.
405.
406.
407.
408.
409.
410.
411.
412.
413.
414.
415.
416.
417.
418.
419.
420.
421.
422.
423.
424.
425.
426.
427.
428.
429.
430.
431.
432.
433.
434.
435.
436.
437.
438.
439.
440.
441.
442.
443.
444.
445.
446.
447.
448.
449.
450.
451.
452.
453.
454.
455.
456.
457.
458.
459.
460.
461.
462.
463.
464.
465.
466.
467.
468.
469.
470.
471.
472.
473.
474.
475.
476.
477.
478.
479.
480.
481.
482.
483.
484.
485.
486.
487.
488.
489.
490.
491.
492.
493.
494.
495.
496.
497.
498.
499.
500.
501.
502.
503.
504.
505.
506.
507.
508.
509.
510.
511.
512.
513.
514.
515.
516.
517.
518.
519.
520.
521.
522.
523.
524.
525.
526.
527.
528.
529.
530.
531.
532.
533.
534.
535.
536.
537.
538.
539.
540.
541.
542.
543.
544.
545.
546.
547.
548.
549.
550.
551.
552.
553.
554.
555.
556.
557.
558.
559.
559.
560.
561.
562.
563.
564.
565.
566.
567.
568.
569.
569.
570.
571.
572.
573.
574.
575.
576.
577.
578.
579.
579.
580.
581.
582.
583.
584.
585.
586.
587.
588.
589.
589.
590.
591.
592.
593.
594.
595.
596.
597.
598.
599.
600.
601.
602.
603.
604.
605.
606.
607.
608.
609.
609.
610.
611.
612.
613.
614.
615.
616.
617.
618.
619.
619.
620.
621.
622.
623.
624.
625.
626.
627.
628.
629.
629.
630.
631.
632.
633.
634.
635.
636.
637.
638.
639.
639.
640.
641.
642.
643.
644.
645.
646.
647.
648.
649.
649.
650.
651.
652.
653.
654.
655.
656.
657.
658.
659.
659.
660.
661.
662.
663.
664.
665.
666.
667.
668.
669.
669.
670.
671.
672.
673.
674.
675.
676.
677.
678.
679.
679.
680.
681.
682.
683.
684.
685.
686.
687.
688.
689.
689.
690.
691.
692.
693.
694.
695.
696.
697.
698.
699.
700.
701.
702.
703.
704.
705.
706.
707.
708.
709.
709.
710.
711.
712.
713.
714.
715.
716.
717.
718.
719.
719.
720.
721.
722.
723.
724.
725.
726.
727.
728.
729.
729.
730.
731.
732.
733.
734.
735.
736.
737.
738.
739.
739.
740.
741.
742.
743.
744.
745.
746.
747.
748.
749.
749.
750.
751.
752.
753.
754.
755.
756.
757.
758.
759.
759.
760.
761.
762.
763.
764.
765.
766.
767.
768.
769.
769.
770.
771.
772.
773.
774.
775.
776.
777.
778.
779.
779.
780.
781.
782.
783.
784.
785.
786.
787.
788.
789.
789.
790.
791.
792.
793.
794.
795.
796.
797.
798.
799.
800.
801.
802.
803.
804.
805.
806.
807.
808.
809.
809.
810.
811.
812.
813.
814.
815.
816.
817.
818.
819.
819.
820.
821.
822.
823.
824.
825.
826.
827.
828.
829.
829.
830.
831.
832.
833.
834.
835.
836.
837.
838.
839.
839.
840.
841.
842.
843.
844.
845.
846.
847.
848.
849.
849.
850.
851.
852.
853.
854.
855.
856.
857.
858.
859.
859.
860.
861.
862.
863.
864.
865.
866.
867.
868.
869.
869.
870.
871.
872.
873.
874.
875.
876.
877.
878.
879.
879.
880.
881.
882.
883.
884.
885.
886.
887.
888.
889.
889.
890.
891.
892.
893.
894.
895.
896.
897.
898.
899.
900.
901.
902.
903.
904.
905.
906.
907.
908.
909.
909.
910.
911.
912.
913.
914.
915.
916.
917.
918.
919.
919.
920.
921.
922.
923.
924.
925.
926.
927.
928.
929.
929.
930.
931.
932.
933.
934.
935.
936.
937.
938.
939.
939.
940.
941.
942.
943.
944.
945.
946.
947.
948.
949.
949.
950.
951.
952.
953.
954.
955.
956.
957.
958.
959.
959.
960.
961.
962.
963.
964.
965.
966.
967.
968.
969.
969.
970.
971.
972.
973.
974.
975.
976.
977.
978.
979.
979.
980.
981.
982.
983.
984.
985.
986.
987.
988.
989.
989.
990.
991.
992.
993.
994.
995.
996.
997.
998.
999.
1000.
1001.
1002.
1003.
1004.
1005.
1006.
1007.
1008.
1009.
1009.
1010.
1011.
1012.
1013.
1014.
1015.
1016.
1017.
1018.
1019.
1019.
1020.
1021.
1022.
1023.
1024.
1025.
1026.
1027.
1028.
1029.
1029.
1030.
1031.
1032.
1033.
1034.
1035.
1036.
1037.
1038.
1039.
1039.
1040.
1041.
1042.
1043.
1044.
1045.
1046.
1047.
1048.
1049.
1049.
1050.
1051.
1052.
1053.
1054.
1055.
1056.
1057.
1058.
1059.
1059.
1060.
1061.
1062.
1063.
1064.
1065.
1066.
1067.
1068.
1069.
1069.
1070.
1071.
1072.
1073.
1074.
1075.
1076.
1077.
1078.
1079.
1079.
1080.
1081.
1082.
1083.
1084.
1085.
1086.
1087.
1088.
1089.
1089.
1090.
1091.
1092.
1093.
1094.
1095.
1096.
1097.
1098.
1099.
1100.
1101.
1102.
1103.
1104.
1105.
1106.
1107.
1108.
1109.
1109.
1110.
1111.
1112.
1113.
1114.
1115.
1116.
1117.
1118.
1119.
1119.
1120.
1121.
1122.
1123.
1124.
1125.
1126.
1127.
1128.
1129.
1129.
1130.
1131.
1132.
1133.
1134.
1135.
1136.
1137.
1138.
1139.
1139.
1140.
1141.
1142.
1143.
1144.
1145.
1146.
1147.
1148.
1149.
1149.
1150.
1151.
1152.
1153.
1154.
1155.
1156.
1157.
1158.
1159.
1159.
1160.
1161.
1162.
1163.
1164.
1165.
1166.
1167.
1168.
1169.
1169.
1170.
1171.
1172.
1173.
1174.
1175.
1176.
1177.
1178.
1179.
1179.
1180.
1181.
1182.
1183.
1184.
1185.
1186.
1187.
1188.
1189.
1189.
1190.
1191.
1192.
1193.
1194.
1195.
1196.
1197.
1198.
1199.
1200.
1201.
1202.
1203.
1204.
1205.
1206.
1207.
1208.
1209.
1209.
1210.
1211.
1212.
1213.
1214.
1215.
1216.
1217.
1218.
1219.
1219.
1220.
1221.
1222.
1223.
1224.
1225.
1226.
1227.
1228.
1229.
1229.
1230.
1231.
1232.
1233.
1234.
1235.
1236.
1237.
1238.
1239.
1239.
1240.
1241.
1242.
1243.
1244.
1245.
1246.
1247.
1248.
1249.
1249.
1250.
1251.
1252.
1253.
1254.
1255.
1256.
1257.
1258.
1259.
1259.
1260.
1261.
1262.
1263.
1264.
1265.
1266.
1267.
1268.
1269.
1269.
1270.
1271.
1272.
1273.
1274.
1275.
1276.
1277.
1278.
1279.
1279.
1280.
1281.
1282.
1283.
1284.
1285.
1286.
1287.
1288.
1289.
1289.
1290.
1291.
1292.
1293.
1294.
1295.
1296.
1297.
1298.
1299.
1300.
1301.
1302.
1303.
1304.
1305.
1306.
1307.
1308.
1309.
1309.
1310.
1311.
1312.
1313.
1314.
1315.
1316.
1317.
1318.
1319.
1319.
1320.
1321.
1322.
1323.
1324.
1325.
1326.
1327.
1328.
1329.
1329.
1330.
1331.
1332.
1333.
1334.
1335.
1336.
1337.
1338.
1339.
1339.
1340.
1341.
1342.
1343.
1344.
1345.
1346.
1347.
1348.
1349.
1349.
1350.
1351.
1352.
1353.
1354.
1355.
1356.
1357.
1358.
1359.
1359.
1360.
1361.
1362.
1363.
1364.
1365.
1366.
1367.
1368.
1369.
1369.
1370.
1371.
1372.
1373.
1374.
1375.
1376.
1377.
1378.
1379.
1379.
1380.
1381.
1382.
1383.
1384.
1385.
1386.
1387.
1388.
1389.
1389.
1390.
1391.
1392.
1393.
1394.
1395.
1396.
1397.
1398.
1399.
1400.
1401.
1402.
1403.
1404.
1405.
1406.
1407.
1408.
1409.
1409.
1410.
1411.
1412.
1413.
1414.
1415.
1416.
1417.
1418.
1419.
1419.
1420.
1421.
1422.
1423.
1424.
1425.
1426.
1427.
1428.
1429.
1429.
1430.
1431.
1432.
1433.
1434.
1435.
1436.
1437.
1438.
1439.
1439.
1440.
1441.
1442.
1443.
1444.
1445.
1446.
1447.
1448.
1449.
1449.
1450.
1451.
1452.
1453.
1454.
1455.
1456.
1457.
1458.
1459.
1459.
1460.
1461.
1462.
1463.
1464.
1465.
1466.
1467.
1468.
1469.
1469.
1470.
1471.
1472.
1473.
1474.
1475.<br

wysokau velmi / a vkládal mu wsecckná Králowství
Světa, v slávu gegich: A řekl mu: Toto wseccko tobě
dám / gestliže padna budess mi se flaneti. Tehdy řekl mň
Ježiš: Odendíž Ssatane: Psáno jest žagisté / Pánu
Bohu svému flaneti se budess / a gemu samému slauži-
ti budess. Tehdy opustil ho Diábel: A hle Angelé při-
staupili / a slaužili mu.

Sistoria přečteného Ewangelium wstahuge
se na Šestou a sedinou prosku Mlodlitby Páně: Ne-
vod nás w pokuseni / Ale zbarv nás od zlého. Nebo po-
kuseni Syna Božího na paussti od Diabla snásseni / a
slavoné geho Vítězství nad pokusitelem vypisuge.
Kteréžto věc zbehly se (hatž S. Lukáš poznámenal) tehdyž když
Pán Ježiš vcházel w XXX. Leto věku / a při začátku konání Vrádu
svého Messiahského / dala se prvně Janovi w řece Jordáne pokřtiti/
hned nazentři odtud na pausst rácil se bráti: vysak ne wsetecně a bezpo-
třebně: Ale s vědomím/totž wnuknutím Duchu / ne zlého, ale dobrého
S° / kterýž při geho Křtu w spůsobu Holubice z Nebe na něj sstaupil: a/
nobrž (můžeme říci že) weden byl na tu pausst od Boha / s Člověčen-
stvím geho spogeného: Abý tam w saukromí krom Lidi / bez překážky
mohl přemýšlovati na velikost Vrádu svého / se vysí střdmostí / od po-
krmiv a napogu w záracnau za XL. dní a noč zdrželiwoſti / s Gr-
dečními modlitbami k Bohu Dích za sctiasný prospěch a začátek / spoge-
nau: kdež ho Diábel nepřeje s pokolem nenechal: Ale rozhněvým pokusse-
ním překážek Pánu namstal / a od předsevzetí toho Messiahského vra-
du geh srazit všylowat: vysak nesnecheinjk od Nebesteho Rytíře samým
Slowem gsa přemožen / na rozkaz geho s hanban odgjti musyl. Atak
Pán Ježiš, od svého pokuseni, rácil Pád Lidského pokolení napra-
vovati: nebo se skrze pokuseni Diabelské při prvních Rodičích na-
sich stal: Přemožením pak toho pokuseni Vítězstvem nad Diáblem/
a všech skutků geho Razitelem / v Království Ssatanova Ruskitelem
býti se dokázal. Nežn tim také v zbroj duchovní / s zahánění od sebe
Diabelských pokusen / svým následovníkum vkládal / genž gest Svatá
střdmost / v Vísce slálost / Slowa Božího známost / a Angelská při-
tomnost. Nakož pak tomu vžitečně vyrozumíme z Vykluď S° E-
wangelium / w Archivu /

O pokuseni Spasitele naseho: Etij Rozdílou budau.

První: Yak gest pokusitel Diábel svým boy / půtku a Svatovátku/

ilovský
eknotní
dýchání
é / Pán
mu slaví
Anglie

Strze pokusenj proti Pánu Kryšti na paříti wedl? A proč
gesi se Nejmocnější Spasitel nás Diáblu poskyteti do-
puštěl?

Vzakowén pokusenj čím gest Diábel/a k čemu Pána Kry-
sta dohnati všeloval?

Syn Boží, pokusenj Diábelstvímu/ku příkladu svým včer-
ním/Gjím gest odpíral/a od sebe dábla zahnal?

I.

Náprvoniém/Słowo Boží Křestianů w tom správi/Na když Diá-
bel pokusitel svém hoj proti Synu Božímu na té paříti wedl/w
Vyslali myslenií takových na Krysta vrhováníme Čili osobně
všedlně se všazoum / a s Synem Božím o ty věci rozhovániu/
a když se u mě z mísia na místo pčenášením? O tom zagueste Theologatu/
to gest. Písmo S. Výkladacímu / dvojagi svýsl gest. ¶ Gedni praví;
Zeckže to w sse toliko Duchovně / a newidelně dalo / vwozováním
P. Kryšti od Diábla na mysl takových pokusenij. Kterýmž je gest zase
Pán Vysl svau odpíral / spominánium a vdažováním sobě, proti těm
stavum Diáblovým, Słowa Božího. Cožby dosi možné být mohlo:
Dovídajž Satán wždycky až posavád tím spůsobem k Lidem přesu-
puge / a pokusení Duchovně/ jako pochybování, žádost v gine;le na
mysl Člowěků vrhovuge a namíca. Zatím pak hned k spáchání skutkem
toho Člowěka ponaučá / a mnichdykrát v dohánji. Rovně jako Kaina/
aby Abel Bratra zabil/ Bidáš/aby Kryšta zradil/Kachrul/aby blud-
ná věci rozsyvali/ v nás w ssech/abychom rento neb onen hřich spácha-
li/vnukáním a namíčáním w mysl/ k skutečnému toho vysoučení dosle-
luge. Odkudž S. Pavel k Kříži Korintské a Tesalonycenské píši;
¶: Ať wás Satán nepokauší; to gest: Ať na mysl bludům ne vwoza-
ge/ a gž všedených k spachání skutkem nedohánji. K čemuž patří Duch
V. strze Salomóna dí: Ze gest daleko sylnejší ten / kdož nad svau my-
slí/totí/Proti pokusenj Diábelstvím panuge / nežli který Něst doby-
wá. Nebo: Scipium vincere, maxima victoria. Nad sebau sám svítězí/
Gest Kříži dokázati. ¶ Druží pak gsau/Kterij gisti/ že gest Sal-
omonetoliko Duchovně vnučáním / neb na mysl vwozováním: Alle
hriovac/hmotac/tělesně / a vwidelně ten hoj proti Pánu Kryšti wedl:
a přivede ku Pánu w Osobě Člowěka/ jako Člowěk s Člowěkem inlu-
vsi/při/ ažewně Ewangeliista dí: A přistoupit k němu Pokus-
tel/čež mu: Neb Diábel vmege/ a dorovení od Boha mage/
poněvadž netoliko w formu Člowěka / Horada / Hada / Alej
w světlosti Angela se proměniti / a rozličně Larvy / yak když toho
Kras příhodní vznášá / na sebe vzýti může: Pročby se tehdy
v tomtu bogi w formě Člowěka proti Pánu vwidelně starověti

nemohl?

Diábel Dá-
chovně w
Myslu Lids-
ké pokusen-
ej vwozuge.

Genes 4.
Ioannis 12.

1. Corin. 10.
1. Thes. 3.

Prover. 16.

Pokusitel
hmotac k vše-
videlně ku
Pánu K. s
pokusenjim
přistoupit

lonečková
a Elizabet
A.

Socrat. Hiso.
Eccles. lib. 7.
cap. 37.

Historia in
vita Patrum.

nemohl. Nako gest tak Ewu w zewnitřním spůsobu hada selamal. Któż mnohý překladý četme / a obzvlášně w Čírkevních Historiach: Díle Socrates, kterak za času Theodosia Chryste. Leta Páně CCCXCV. Čert w spůsobu Člouwěka Žida, přes celý rek po Ostrově Krétechdeč, vše nym svým / mnohými díly siwzeným / pravil se novým Krétenstvím Monzissem být / protožase z Nebe na Svět poslany: Aby wšestich židy z okresku Světa do gegich klasu, a prvnější Země přes More v-wedl. Když pak gíz tím swodem hromadný peněz / v welké Hauffu židov/ ke dni vloženému shromáždil: Tchdy ge k Wysokému Bréhu Morekemu přivedl / a aby se dívčerně do Vodv spařiteli / že se More rozštípil s libuge/ rozklazoval. Z nichž některí havrprkem do More říkali pocali / hned z Wysoka letce od pádu / gini w Vodě se topice / nemoh od ginhých žase na ně říkagých / Smrti hynuli: Až Marynáři a gini mnohý Lidé k tomu se tressliosse / některé se topici z Vodv vytahovali / a gini aby z bréhu do More nestálali; sotva zbranili. Kteranžto přežalostnau Tragedni Židé prestrasseni gsauce / k tomu Svůdce poznali / a aby toho Moreho Monzisse zabili / na tom se hned wšickni měli: wssak ho mezn sebou v More nagjet nemohsse / zgetoně to / že gest sám Diábel w spůsobu Člouwěka žida byl / a ge tak říkali / poznali. Od kudž mnohý z těch židů živij pozůstalij / k Vrre Křesťanské přistoupili. K tomu podobně četme / kterak od Ssata na geden Paustenij, gměnem Hiero, odkláná byl / kteřiž tak horlivý milovník / a skutečně zachovával postu / samotnýho vydlení / a těla trápení byl / že ani na den slavný Velikonoční nic toho nevlezil. Protož když gini Bratři Klášterní / Slawnost wzkrísseni Páně na ten den svěcili / a w Kostele radošně spisovali / on samotný w své Celi neb Komorce / s svou Swacosis w postu / a w čteni Psalmů se obral. Kněmuz Ssatan w spůsobu postavu vidělne Angela světlosti i věsel / kdož v Hiero s velikau wážnosti a s po-fordu přivystav / přigal / a že geho rozkazu větovsem v poslechnouti chce / nábožně se zakazoval. Tu ten Angel anobrž Ssatanáss mnoho mluvil / až naposledy / Aby do Studnice hľuboké Klášterní wskočil / že z toho znamenstau Chwálu a pověst / své pak Swatosti / a wsetch ginhých dobrých skutků, žasluh a postu / když z Studnice žase zdráv bez au-rozu sám vyleze / welké svědecito mří bude / na to gen nawozoval / a gemu to včiniti parancel: Věemž Mnich hned Ssatanu vposlechl / ale sklucený, a napolu mrtvý / od svých Chovarníšův z Studnice sotva gsa vytázen / třetího dne umřel: A wssak ani gesce v mřrage / tomu / Aby říbrňík a Esti Diábelstau na to nařeven byl / mřsta dátí nechrl. Poně wadž tehdý tato, w těch dívai Historiach oznamená perkuseny Diábel w osobě Člouwěka / a w formě Angela světlosti / maje powolení od Boha sobě dané spáchati gest mohsl: Kdožby mřsta tomu nedal / že gest něco to boy se pánem Krystem osobně / widičelně / a w spůsobu člověka wedl.

Ale to,

Ale tomu se slussi wsece diviti/a toho povazovati: Zc Syn Božii/
kay Diáblu Sevorientel, tomu drzimu neslechensku/pokusenjmi tak
smau zacházeći dopustil / moha gen samym toliko pomyslenim od sebe
do pekelné Propasti zahnati: Však ho snesl / halz Ewangelista svědčí:
Zeden gest na pausť od Duchu/aby Pokuſſen byl od
Diabla. A opět: Přistaupil k němu Pokuſſitel / Zacházege s
Pámem po své Wuli/Což gest gisíe divoné: Však to wſecko Syn Božii/
než uchoke nestatečnosí / ani z potřeby své / od Svatana snesl / Ale pro
který idí: Abh se předně tonutostmětu, hned sprivopocálu Autadu svého
Mekosvášského, pravým Semenem Ženy w Rági zaſlibeným / a Wj.
úplidem nad hadem Diáblem býti dokázal. Čehož w Starém Zákoně
na Dawidovi figura byla předessa / kterýž hned sprivopocálu poma-
žení svého, od Samuele Proroka, na Království Izraelské / s Go-
bášem Obrem biewu svědho/čudný se od Boha Voleným a korunova-
nym býti prokázal. Neb jako gest Pán Krystus tcház svrčezyl: Tak
výdyck až do konání Světa / kázdého svého věrného Autaſníkem,
který svého Vítězství činí / a činiti chce. Na tož se zagistě všázel Syn
Božii/ aby zruſil a řazyl řutky Diablowy/ dí S. Jan. Anobrž sam
Pán ičsi, řka: Dauffayee / vát gsem přemohl Svět. Nebohý se / neb
knijze rohotu Světa na mně nemá ničehož. Čím S. Jan w své
Kanonyce sebe/ v wſecku Čerkew potěſuje / řka: Toto gest vítězství
které přemáhá Svět v Diabla/Wjra nasse/ totížto w Pána Geziſse /
dosatečného Vítězství / kterýž svého Vítězství nám v děluge. Námo-
ro: Podnikáním takových pokusenj / chce Pán nás své věrné naučiti
žnáti/ netoliko zlobiwau drzost Svatana: Ale také spusobh / nástroje
pokusenj Diábelských / a vítězství nad nimi také tau zbrojí / kterauž
bo Pán přemohl/omž se bude nžje praviti. Však se tuto pozastaviti / a
dukladu pokuſiteli Diabla shlydnouti a vtwáziti gest potřebi: Kterýž se
tříci spusobh a čemesly od něho děgij/ a to wſe voleným Božím k časné-
mu v wěčném zlém. Neb Bloshy svých Droku bezpečně/ co Sedlák zlé
Sekry na Nátoně/ a Mlynár spravěnýho Mleyna nasypage / a wěda
že se předce mele / odvážný a nechává: samy toliko pobezmě/ jako Kočka
Myslivkagich/prudcegi stříha / a nescislýmvi býdami ge obřízti všylu-
x: řetěc při nich, netoliko času, chwile a příhodnosti k vyšpichování
kuklu gegich/ Mysli/ Srdce a Wjry: Ale také / aby Člowléka od
taho dobrého odtrhna / přisvábil, prinutil a přivedl k hřichu / a potom
k Smrti časné v wěčné. Neb yak gest ten Diábel Had Starý / Knijze
vhoto Světa/Drží/wſetečný, a zlobiwý zlosyn: A yaká gest geho chy-
rost, aulističnost/pencha, a vkrutná moc: Zdalíž toho na něj Hystiorha dne-
šního Ewangelium nezgetouze? Až n s vleknutím to gisi/ že se ten zlosyn
také o samého Syna Božího Pána naseho Ježiša Krysta otříti směl/

Kryštof
Pán proti se
žešt dopustil
Diabla pos-
kouſiti?

1. Reges 17.

1. Iohann. 3.
Iohann. 16.17.

1. Iohann. 3.

uadet nás
nemehá w
pelegi.

Iobi 4.1.

2. Chron. 4.

1. Petri 5.

Apocal. 12.

Gen: 3.4.19.

Roman. II.

Matt. 15. 26.
Marcii 14.
Lucas 22.

Ezraeni.

Ecclesiasti: 25.
Simile Lactæ:
lib. 5. de inst.
cap 25.
Chrysost. in
Matt. Hom. 3.
cap. 3.

a gen rovně tak / jako první nasse Rodice / sú pádu přivesti / a svým Diabelskými vlnými pokusenimi s Bohem Ottem rozloučiti, vysloval. A poněvadž se od Syna Božího nezdržel / nadtoč nám neodpusti. Nejménším mež tchdy (o my pokusenim Diabelským poddanij) kdy abž Diábel tak černý / skaredý / hrozný / žuravý / a strašlivý / jak se od Malíře maluje / byti neměl. Anž se domnívajme že zebh snad byl děj maný / lenivý a mldý nepřítel: Ale vězme že gest Drač starý / zlosmí / chytrý / w Žifch Ržemeslech se obíragach / Voják vysvícený / Šírela misrný / Posel rychlý / Dělník w zlostech nevstalý / Špehy r. takový / zlých lidských skutkuw Pisař bystrý / Brádce čerstvý / w svém Chování svu vaks stupinu na Rybě, a Čílankové v řetežu spojený / Vitec mocný Záleza jako pléwy / Něd jako ghnile dřevu / Kaule / Děla / jako srmnice moch svau stragich / Král světa / žádncho se nebo ge / Vůh který Synu niedowěry oslepuge / wedne h w noch Außladu / Želum / Dussem / Životem / Štatkum / Šiménim / Obydlium / Horvádkum / Prácem / Obchodum / Lidským strogiti neprestává / A (wedle řecí Petrovy) jako Lew řvauch / obcházý / hledage kohobr sežral: Běda wám (wolá S. Jan w Zgewenj) kteris bydlíte na Zemi / a na Mori: Neb gest sstaupil k wám Diábel / mage hněw veliký. Osaut zagisté překladové provozování té geho držostí / a nkdá nevstale zlobivosti / na prvních Rodicích / při Kainovi proti Abelovi. Item: Kterak gest Lotha s Deerami / Davida a gine k Chlupnosti doháněl / a posavád k hrozným hřischům mnchě dohání. Onak gest hroznau a dlauhau Tragedij / Pádu / Hřichův / a bjd, žalosí a Dior dův naprávili h sekal / Adamovi s Ewau / Jakobovi / Jozeffovi / Davidovi / Šalomúnovi / samému Pánu Krysu / Apoštolum / a wsem Božím voleným. Ach / kterak je pak má nás stýděti / poněvadž to páchal na zeleném / coz nemáčiniti na suchém? Och w jakém zapomenutelné bezpečnosti vězíme? Jakoby zprosta žádncho Diábela w Světě nebylo / proč se tak domníváme? Pohle jak plnij fautové vossudy / Domu h soně / za Vssyma h za obory / okolo nás hrozných Diáblůw se natisklo. Ach že kdy prohlédnauti zanedbáváme: Gesto sám Dobrotivý Wnfupitel Krystus Gejiss / těmi nebezpečenstvími nás obklíčené byti spárov / tim napomenutim otcovským / tríkrát ge opakuge, wola řka: Vděte, a modlte se / aby sse newessli w pokusenj. Prochytmež tchdy / a pozmagice se kde a jak w neftislých Diabelských pokusených poslavennijsime / modliti se nezanedbávajme, říkagice: Newved nás w pokusenj: ale zbaň nás odewsscho zlého. Item: že za wuli Boží / wssak nám k dobrému / taková h wsselinká Diabelská pokusenj na Židi / zde se vivalují, to wěděti / a ge trpěliwě snáseti se naučme / wedle řecí ducha S. Pavlovo: Synu / přistaupě k službě Boží / připrav dussý svau s pokusenj. Nebo jako vdatni Rekoně w své vdatnosti řeze plesk s Neprácteli se pronásej: Tak statečnij Božij Rytíři stálosti w pokusenj. A S. Jan

glato-

Ambrož napsal: Sicut granum tritici inclusum in palea, foras non egreditur, nisi fuerit trituratum: Sic & homo de impedimentis mundalibus, & de rebus carnalibus, quasi in palea inuolutus, difficile egreditur, nisi fuera aliqua tribulatione vexatus. **To gest:** Nakro zrno z pletu Šepy se vyzvala: Tak prawá pobožnost z Swětěšeho žádostí/ Křížem a pokusením včel Slovělu: **S. Ambrož podobně dř:** Nakro Štěrkavský v Dětech moří horečky raník: Tak v Dětech Božích Čerstvý hrůžkův všincugi trpká pokusenja.

Ambros. de
lia & Ieiun
cap. 2.

II.

Nakro druhém Artikuli se oznámí: Kterak gest Diábel pokusitel po-
klašenj Syna Božího zchýtra vživál: Předně / v Potřebě Pá-
na / v času lačnosti: Neb dř Ewangelista / A když se Postil čty-
rydceť dneš a noč, negeda ani píge / potom zlačněl, a tělesné-
ho Chleba zachytěl: v tom Přistoupil k němu Pokusitel / nadějic
se je ho snadně k swětěli přivedemeb n dožene / když mu o Chlebisch zmín-
ku včiní / a když by neb od kud inohl postilu v dostatí poradí. Zatím hned /
Sestrl pokusitel přihodnosti času, vida Krysta samotného mezi žávětj-
kami na paštci / a naproti tomu nejčistně mirozřísoj Vidu židovského / těch
dnu v Geruzalémě / k slavnosti Slavotu očišťování / a uhořivého Kr-
ta traubením Kněžským zwěstování shromážděného: Protež ho ponau-
sal / aby nechage té na paštci samotnosti / Messyášsem z Nebe posla-
ním / tím řekem s vrchu Chránioných / se zgewil / žeby ten tak mnohy /
do Chrámu toho času shromážděný Lid / Messyáše Mociare slavného
žadostivé očekávajich / welmi v děčan byl / a gen pogednau za Messy-
áše prigal. Umíl nesflechetný zlosyn Satan pri Lidech sjetřiti času / da-
klo bedlivějí než Hus klasu. Nemoha vossat tudí nic sobě na Pánu vlo-
viti / dal se do S. Pissma, řka: Proč nemáss toho včiníti / k čemuž radim:
by pak s vrchu tohoto Chrámu dola řekil, zdáš se třeba vrazu báti: čili
ne painatujess / neb si nad neviss / Zě Psáho gest v Zialmu / An-
geliu svým přikázal o tobě / a na ruce vchopí tebe / aby
snad ne vrazil o kameni nohy své. Alle nedopověděl toho
na všech cestách tvořch: totiz v rádném povolání tvém. Vlmo
to gestě n vznadau světěšeho zboží lákal Krysta k své vůli / a tím vossim
dohnati gen všlyovále komuto třemú zlému:

Předně: Abi Krystus svědecivj Beha Otce z Nebe / v Synow-
stvi Božím slýšeném / žeby se na něm vstahovalo / newěřil / lečby toho
gishym známením / (Chlebáku z Kamení) fu potřebě své tehdáž v času la-
čnosti na děláním). pokusyl. Neb dř / Gsyli Syn Boží / řch al ka-
meni toto Chlebowé budau: Nakdyň řekl: Ná tomu srozumíš ván-

Satan w
člašenj pr
z Krystu z
tra Přib
nosti časi
imsta vživ

Marc 1.

Psalms.

Diábel p
řesněm &
sia dohá

I.

z Newě
wu Boží

Marci 3.

Marci 2.

2. Cor: 8.
Mat. 2. 8. 15.
Lucz. 2.
Riaz. 53.
Romane 4.
1. Petri 1.
Iohan. 1.
1. Iohan. 1.

II.
Tebespes
lenstvi zor
myslennu.

že se tý z toho hlasu po přígeti Křtu w Jordáne/roužto/Čemto gest Syn
má milí / k slýchenného/tim Synem Božím být domni svájs. Ale my
líss se: Nel tobě se gest ten hlas vstahoval/Gož sám zgewné poznati mů-
žess/gsa těd na takové paussti samotný mezy živčí(hafz S. Marek píše)
a to geste w takovém hladu/ že gíz sotva Děuma blíssiss. Ale gen na to
pomyssi: Kterakbž Pán mohl toho dopustiti/ aby Syn geho samotný/
a to tak dluho/za dnúr a noč Žíthydceti/mezy Lítau Živčí/bezvissi
pomoch být/a strachem/zymau/ hladem a žízni se trápiti měl? Aco myssi
žeby Angelůw k tobě ne poslal? Zdalž newiss je Králík, a velikých Pa-
nůw Synové vzdyncky při sobě zástup Služebníkův mīwagi: Nadobn
ty ge měl/kdyby tý Synem Božím byl. Ale ied hle lačniss/cobž pogedl
nemáss: kameni dosi před rukama/ Chleba pak ani kašku není: čísliss-
ho Syna Božího. Nuže ale w čas potreby/gsyli vzdny tim Synem Bo-
žím / skutkem toho dokaz/ a tomuto kameni w chlebě se obrátiti rozhaj:
dowedessli toho: Tehdy nás tebau, že gsy tý Synem Božím, tomu
vrcím: pakli nedowedess: Nebudu se moch než tvému blázniwému o
sobě domniwání smáti/a na tebe, hladem vniragchýho, se dívat. Ach/
což gest tim Satanowým sypem Srdece Syna Božího bolesně raně-
no bylo/ a l zaúffáns nad opatrowáním Boha Otce w času geho hladu
znamenitě Pána dohánělo/ n posarvád Křesťiany dohání/ v rozugic
gim w času příhodném taková na mysl pokusenj: Aby w lačnou/
w chudobě/ w bídě w nemoci/ w bolesti/ w vězeni/ w quzkosti/ w saudu
nespravedlnosti/ když se gim hned spěšně od Boha pojme necinj/ svě-
deciv písem/ slibum Božímu/ na ně se vstahugichys/ newěrili. Ale yak
moha proti wúli a nařízení Božímu/ Chleba/ živnosti/ pomoch a potě-
senj/ u. sobě dosahovali/ Myšleni Diábelstá taková a tato mīwagi-
ce: Slezchám yak písma Swatá/ a Rázaní Slova Božího svědci: je
gest Křystus Pán pro mne na Svět přijel/ chudým se narodil, aby mne
obohatil/od Herodesa vysvobozen, aby mne od svých protivníků svy-
svobodil/ Nemoené vzdrawoval, aby mne též vzdrawil/ pros mé hřísch
vnřel, aby mi ge odpustil/ nescíti trpěl, aby mi scíti dal/Synem Člo-
wěka včiněn/ aby mne Synem Božím včinil: A vissak hle/ Všecko mi
se tomu naodpor děge. Kdyby to tak bylo/ a ti slobové/ dobrodiav/ a já-
sluh Křistový kameně se vstahovali/ ale zdalžby mi dopusltiň nauči/
psotu/ pohaněni/ vězeni/ nemoc/ bolest/ nátiše/ trpěti? Novostahugis
tehdy slobové ti kameně/ darmot gest než yak moha se živiti/ a sám sebě;
lauže/ z bláta pomáhati/a na ty pečené Brabce/slyby, crostky/tančy wan-
ty/ nečekati. K čemuž o yak veliký počet lidu Diábel tím svým potvá-
ním dohání/ zdalž se toho nevidi?

¶ Zatím k druhémuzlému vyslovval Pána Pokusitel dehuati: Aby
ž Almysla srodliwým nebezpečensivim, eti / slávy / chwaly, a syrofē
posvěstii/proti nařízení božímu/ dosahoval/yafz di Evangelista/ Teh-

dy po-

dy popal ho Diábel do Svatého Města / a postavil
jeho na vrchu Chrámovém : a řekl mu : Blíži Syn
Boží / spust se dolů. Gest ē Víře podobné / že Pán Kryšťus hned
po tom prvním scstu / o Chlebu z Komens včiněn / w okamžení z Ruky
na Paříži očivacem / a w Něstě Jeruzalémě na Vrchu Chrámovém
od Diabla postaven byl : Václav v Filip od dobrého Ducha / hned popo-
stěl k Komorníka Královny Candaces, pochopen sa / w Něstě Azotu se
ocet. Smysl pak toho druhého poslání tento gest : Vidim (mluví
Satan) že ty se předce Synem Božím být věříss / a Díky svému dů-
věříss / by pak krásně netoliko Chleba / ale třebas někdo nic negedl, rozzat
se Smeti nebogiss / což v chválém. Ale pomysli sám na to : Budessu
mždych na té paussti mezy Zwěří lesní a nechbas v mezy Lidmi, w nepa-
trnosti trwati / a nějakým Zázračem se neoznámíss : Což bude po tom
tvořen Synovství Boží / a kdo tě za toho moci bude v Protov mā gest
radva : Ponevadž dnes neschílné innožíss v Lídě w Jeruzalémě při
Slavnosti shromážděno gest / v okolo Chrámu se prochází / kteří v těch s
Vrchu Chrámového dolu / gesto Lídě vhlidajíce to / na Slovo tě mez-
mau / Synem Božím znáti / ohlašovati / ba v známenjí se tobě dívají /
až vza pravého Doktora a Včitele, z Nebe přileteleho tě vyznávaní bu-
dou. Amž se māss vásleho Vražu obávati : Psáno gest žagisté : že Palma 90.
Angelum svým přikázal o tobě / a na ruce vchopit tebe :
aby snad o kámen nohy své nevrazil. Myšl tě tehdy Angele
vesti / a pěkně na zemí posaditi. Nebo což gím foli rozkážess, včiníti povin-
níj gau. Pohled Diábelské Chrystosu / kteréž až poslavád při Lídach Etí
jádostivých vživá / zvuzugit ge aby se w ledacos / pro dogrit Etí / Zná-
mosti / a slavné Pouvěsti / proti Slowu Božímu / žaumyslným nebezpe-
čenstvím vyplávali. Václav Předně: w Náboženství / včeně Písem Sva-
tých vypládáče k tomu zvuzuge / aby pro rozhlasenj / a vako lítání o sobě
mezy Lidmi pověsti / něco nového / a zvlášť bludy / lachýstiva / proti
jádostivému Slowu Božímu rozsyvali / a tmu se něco vjet, v včeněss
nad qině věrné včitele, v Lídě být z dálí. Václaviz gau byli za Apoštola
Ciriacus, Ebion, a w prvním Chrystovi Arrius, genž Božství Etí
svoma zapíral : Za těchto pak časů gini hinsž / kteříž w rozličná Sekta-
řství se dátovagice / w ře pro pověst / čest / a chválu tohoto Světa / Včeti
svá / Ržáv / Lidské poboreň / něco posuň / až v hrovia raněání / a
borší nad Archańská zlehčování Osoby / Dřtogenství / a Zásluh Pá-
na Ježíšse Kryšta / w Lídě rozsyvali / a tak tuž v výmislne w nebezpe-
čenstvím zleho svědomí / hrozného budauchýho posledního Saude / a k od-
louzení na včeně zatracení s Vrchu dřtogenství světských / dolu stáci /
Rovně halo onen M A N E S, (od něhož Manicheové / tak řecenij Sekta-
ři posli) gsa Diábalem w myslí posedl / a ednat se Kryšteni / gednat Du-

Cene. 3.
11. & Epis-
tulus.

chem Swatym, sám na zehwage / na takovou Makovou penchou vylezl /
až sobě těž dvanáct včedlníkův vývolil / a ty s falešným svým včerajším /
z rozličných, bebojních / židovských v pohanských / kachorských / a sektař-
ských smyslů / vstě proti Pánu Krystu / v hromadu sekaným / a nové-
ho Náboženství zaražením / po zemi Perště / v po giných mnohých Kra-
ginách / věta Páně C C X X C. rozeslal. Kteréhožto času rovně se tressi-
lo že Syn Krále Perštěho těžlau / a všelikým vniěním Lékarským nebz-
dravitedlnau nemoch byl poražen / gehož on M A N E sám vzdražit se za-
řazoval: však jako se brzo ke Divoru Královskému dostal / tak hned ten
Syn v luskách geho vmlcel. Pročež se Král Perště na něm tak rozhněval /
až ho bezvissi milosti odřísti / a čelo psim k seznání daci / k němu pak plíva-
mi svýcpati, rozkázal: Kterážto kůže posavád se v Peršti spartuge / píssi
některé. K tomuž všemu M A N E s za příčinou pokusení Diábelstěho / ge-
muz se přemoci dal / přissel. Tím spušobem v podnes, netoliko Větceové
v Chrkviích / k žádosti Eti od Svatana dohánění bývají: Ale tati
Dobý v správě Světské / a vellch Potentátové / mnohy dýkrát nebez-
pečné a bezpotřebné Wálky / jako onen Xerxes Král Perště, proti Náro-
du Řeckému / zvívahajce. Za těmi gdaň gini mnohý svůbec: Tento chle-
ge o své své, neb sseriu pověst mstí / pobíží gineho aby se s nim sekal / a
tak strze to rány / srámu / zbarveni vcha / nošu / ruky / nohy, dochází / a no
v život svůj stracuje: Vinen pro dokázání milosti / na koni skoky pravod-
zuge / na Voze neb na Sanich kolečka dělá / ruku / nohu sobě gláme / a
mnohý v hlavu sráží / bud střemich sežre / a ginen gine dělá. V na mno-
ži cistí, krásni / mladi / vzacných starozitních Robův Jonách zaumy-
šla / pro samau níčemnau marnau Chwálu / v nebezpečenství se vydá-
vajce / dříve času a bezpotřebné hrádky stracují / zdálíž se toho novýdá
nechtice poníeti na oden Reym:

Chlauba marna bei Džiku /

Přináší mnoho žarmulků.

A to hle všecky Diábelstá pokusení čini.

Gestě mimo to dnože zlé / k Četimu horším Pokusením Pana
Krystia dohnati čtel: Abh zanecháge Náboženství / v trpkého Života /
sterž na Messyáše zálezel / rádegi se všemí, hasby kdo čtel / o Nábo-
ženství sainysel / se srovnal / a tudíž slavných Království Světských
dosahnauti hledel: d) Evangelista / Opět ponal ho Diábel na hlu-
vu vysokau welmi / a vlastal mu všecka Království
Světa / v Slawu gegisch: a řekl mu: Tyto všecky ve-
ty tobě dám / gestlize padna hudeš mi se flaneti. Toto Diá-
belsté pokusení svatý Lukáss světelegi wypisuje, témuto slovu / že gest
Satan t Synu Božímu řekl: Dám tobě tuto všecku moc / v Slavu
řekho věc: neb mně dám, osau / akomu chci dávám ga. Vítem je hle

III.
A opovíd-
žený všecku
Mesiáše,
pro Slawu
světa roba-
zo.

Satan

Sílou arch všetecním / nestydachym / lživým / pýšnym / smělym a chlu-
 bňuj Ducha byti pronesl / když rozdávat to co geho nebylo / a nobrž
 tomu / tři prvé vlastní bylo / a posavád gest. Neboť o všem Páně gest
 Země / v řecké plnosti gegi: O krále země / v řecko co přebývá na ní. V
 gehož (Páně) rukau gsau Království Země / který ge ménj / a přenáší
 tankoli chec / Vazž Danyel Prorok / nevysvěssi Rada Králu Mo-
 narchiz druhé Babilonské, o tom svědčí. A S. Pavel / vyselilau moc,
 a neb Vrchnost, od Boha nařzenau byti prawi. Kterýžto Potentát/
 nevysvěssi Bůh / a všechno Království Pán Dědičný (nazván David v
 žalmu spjívá) mužného z prachu vyzdvihu / a chudého z lehna polohu/
 hude / aby ho posadil na stolich / mezi knížaté lidu svého. Ulnž gest ko-
 mu ginému Bůh Otec všechno Světa Panství v moc oddal / gedinc
 Synu svému / Pánu Ježiši Kristu / k městuž toto mluví, řka: Požá-
 dan odeinne / a dám tobě Národy Světa / aby byli Dědicemi tvé / a
 koncích Země, aby nimi vládl. V čemž se sam Kristus, plnomocné prá-
 vo měl, bezvossi všetecnosti ohlašuje, řka: Dám gsau mi všechn vče-
 ry od Otce mého. Ježiš: Dána mi gest vyselitá moe na Nebi v na zemí / ř.
 Říká pak Diábel v písni Svátem, v od samého Pána Krista Knížetem,
 v Bohem tohoto Světa gmenuge / Neděge se to proto: Zěby takovau
 moc měl nad Světem / všakau Bůh Otec / a Král Syn geho měti ráci. A-
 k je k sobě tu České / kteráz vlastní saménni Bohu naleži / snalesně ráhne/
 nazván se v Evangeliu tohoto poznává. A k tomu: Zěby nesťastni/
 na tomto Světě v svých zlostech trvajíce / mnohem všechni a spisegi
 Diáblu / než Bohu v službu se vydávají. Vako tehdy baučky nějaké
 kdo původem byvá / ten se od svých Následovníků Králeni nazývá:
 Tak v Diábel Knížetem těch lidí / genž od Boha odstupuje. Výmo to
 geset / Nebo Bůh spravedlivým Soudem / nadile pro řasenij
 svých v Býre / nadile také pro stvedení až do konce nekagých / a
 vprvních / Diáblu v Lidech moc vělau provozovati / a no-
 vý řek myslí oslepovati / a pravdu opouštějich žaliv-
 wart dospařeti. A tudy Šatan za dovolením Bohu všakau moe / těby
 Bůh nad temi provozunge / vedle řeti Apoštolské: Zě gsau Lásky prav-
 dy nepoznali / aby spaseni byli. A protož vesse gmi Bůh čimcile blídu /
 aby větili lži / a byli odsouzeni řeckni kteřígsau nevětili pravdu / ale po-
 volovali nepravost. Však mezi tim / že sam nevysvěssi Král a Pán
 nás Kristus Ježiš Diabla vžde stov / aby nifvez / potud mi od Pá-
 ha dopustěno není / nic provestri nemohl / drži: Hyſiotha Žobova / a ony
 Světě Gerazenské / o tom svědčí. Byla tehdy tam chlauba Diablowa
 však lživá / tak v neschvádě / kteříž se zakazoval to dáti / co geho nebylo / a
 temu, gehož a čiž gest to prvé vlastní, dědicné stvoření a dislo bylo.
 Však vako gest Diábel tini pokusením Syna Božího od geho drsné
 cího kůradu odraznil / a pro dosazení Světského zbeží / k činěnskazde

Bab sam
 Království
 vym a gme-
 nym Světa
 vládne / a da-
 ří ge tomu
 ráci.
 Psalmus 23.
 Daniel. 2.
 Romas. 13.

Psalm. 122.

Psalmus 2.

Matt. 12. 28.

Knížetem
 Bohem svě-
 ta tohoto
 prot se Dia-
 bel v S. pís-
 mě nazývá:
 1.
 2.

Simile.

3.

3. Cor. 4.
 2. Thess. 2.

Job. 1.
 Matt. 8.

mu / Diáblu y lidem / wsscho wssudn k wuli / dohnati vyslowlal: Tak em
Dělem y posarvád / Ach / velini mnohé / ve všech stavijach a spravách /
Duchownich y Světých / Obecnych Něčistých y Domácych / k tomu
dohánj: Aby pro samo dogití zboží, gměni, Dústogenství / Alřadu /
poctivosti / a Lásky v Světa / zaumyslně / proti svému svědomu / z gley-
chu povolání Alřadu svých vystupovali / a prawé poznalec Nábo-
ženství / Věci / a Víru Kristovu opomíjali: Diáblu / Světu a tomu
všemu / což a odkudkoli, k hromadě dústogenství, panství a gměni něco
přihrauti může / s tělem, s dusí / y s swau věčnau žlau pověsti se pod-
dávali: Modlárství, pověry a lži / ginyň k wuli schwalowvali / známost
a Víru w Pána Krýsta / y s těmi kterí gi magij / w sobě / y v sebe w Do-
mě do lauta streyvali. Nakož pak giž právě (Ach nastoyte) streyvali /
a sotva množ z takových (ač y to zrídka) w noči, tehdy w svém poklo-
gisku do knihy / o samém Pánu Ježišu Kristu něco vyplisujich / nahlid-
nauti směgij. A to wše činí takoví nadjele pro bázen stracej v Světa
Dústogenství / Lásky a duchodův / nejvíce pak pro dogití větších gmě-
ní. Znajíš vossen množ to věci / které samého Syna Božího osla-
wuge / byti pravdivé: Wssak je časních bohatých vžitku neneje / pro-
tož ge opomítagi / neb nakoby se wsseni w Náboženství žárovení simeňse-
ly / tak se ukazují / bud wssun Náboženství zcela o Zem dámagij: Sum-
mau/wssickni téměř naporád / oddáli se kdy kdo na pobožnost / tehdy to pro
samo dogití od Boha odplatí časné / gměni / a hognosti statku k předse-
bereme. Nakož pak y Kodicové své Díly hned z Vládi ne k Nábožen-
ství / ani k službám neb poctám Božímu / ale ktem vmeněm / renesanii / a
obchodům vedou a vči / gmyžby nauži / psotě, bijdání / které se na právě
Krátele Božího w Světě vvalují / vcházeti / a raděj hognosti gměni /
zboží / poctivosti / rozhosse a slávy w tomto Světě, nabývat mohli:
Gsauče tím svým vmyšlem a činem podobnij oném Lídě / který Proto-
kum / Malachiášovi / a Jeremiášovi tím Déi vpteykali, čkaue: Mar-
ný gest ten kdo Bohu slauži: a naka odplata za to / že gsíne oříshali při-
kazaní geho? A že gsíne chodívali smutní před Pánem Zástupu: Bla-
hoslavenenýsi gsau pýšnij / a kterí nechajíce Božích přikázanij, wedle
swé wule krácegij / a s Světem se srovnávají: Tík se vydělávagli / a
mnohem střasnenýsi gsau. Z toho gde: že množ zanechajíce práceruši /
Lichiv hledi / Siammoné slauži / podivodův / Kradeži / nepoctivosti /
laužkův / zehnání / a čarův se chtagij. Summau a krátce mluví: kde /
odklad / a naka toho nabývagli / bud právě neb neprávě / s zapo-
menutím se na Pána Boha / na siud y na svědomij / nako bladovitě
Svině hubu neb pýš po zemi vlekou. A totí gest ta Hora / na kterou
Satan mnohé vymassi / aby z pravých Božích Křítelův Otrouš
svých nadělal. Acož gestě hrozněnýsiho / že naporád wssickni Lídě rato,
věho nejgedovatýsiho Satanpiva potušení / časné větne řeodli,

Pro gmečni
a Dúškoy
nest swéistu
gržlídé woffe
cto dobré os-
pauštrigt / a
šíle podmínu-
ci.

**Malach. 3.
Ierem. 13.42.
Job 35.**

νεῦσις

vého, znáci / a sobě ho aspoň něco ráží nechti: Něbrž to neymene Bo-
hu / a neywice Diablu slaví / a cim se sobě neystuasňššimi býti zda-
gu / zapávagice vssi / aby toho což z neymiaudrenyho Srdce Salomá-
nova se lamentuge, a ohlašuge, rka; Vanitas vanitatum, & oimnia vani-
tas: Marnost nad marností / a wsecky wěch w Světě gšau marnost: ne-
shyseli. Neb je Svět zahyne, v žádosti geho / tak Aposťol S. Jan
swědčí: Ano v. S. Pawel s placem naříka: Že kterikoli ženské wěch
chumagi / Vrcho své ja Boha magi / Mlodleslužebensiv Diábelského
je dopauštěgi / a sláwu svou w pohauení vwozugi. O drž se tehdy každý
raděgi powolání svého / nechage sluzby Diábelsté / a cim by Pánu Bohu
v Blžnismu powinen / toho neopauštěn: Vybrž na tom / což Pán Bůh t
jistnosti dal / a pořádně dárva / přestáwen / podle řeči Syrachovy: Kdo se
svau prách živí / a na tom co vydělá přestáva / ten dobrý a pokorný živ
woj wede. Od kudž gíž dále k posledniu,

III.

Třetímu Artikuli / Neb hlaſovnímu Rozdusu Kázani přistupme.
Címby Syn Boží pron Diablu boy swedl / a gen přemohl, a za-
hnal: Eirangelium oznamuge / že

q Neprive / Zázračným / ptkrozenj Lidstvímu zachovati nemozným /
postem / zdržev se od všelikých pokrmů za celých čtyrydeci dnij / v
vklej noch. V kterémžto svém postu nepotřebuge aby ho wěrnij násle-
dovali: Poněpadž Cílowéku možné není / necoliko za čtyrydeci dnij /
ale přes deset den / bezewseho pokrmu a nápoge žiwu zústati: Však
i u svým postem Obraz a Figure w Starém Zákoně / na zázračném
postu V. konzistoriu, a Eliášovu / kteři se též za X L. dnij / a X L. noch po-
stali / předessle / splnuge. A přitom nás své wěrné překladem svým / proti
Diabelským pokusením / srdcmosti a pravým postem bogovati wýbě-
ge / Naž sam dí v Swatko Marka: Toto posolenj w nicemž nemíže
wnejti / gedine w Mlodlitbě a w postu. Pust pak pravý není zdržeti se na
iás od některých colko: Ale předně / odewsech pokrmů a nápogu, /
Druhé / od Pečky / od Lakomství / od pomstu. A summau odewsech
hřichůw. Neb zdrželivost odewsech pokrmů / pravé poslání / a k
Bízajm w nich potrebách skutečně ľásky dokazování / to slově a gesti
pravý pust / O němž pijsma S. swědčí. A Origenes Starý Swatý D-
icti napsal: Ieiunare debemus non à cibis tantummodo aliquibus ad tem-
pus certum: sed omni tempore in tota vita; à malis sermonibus, à malis
cogitationibus, à panibus furtivis peruersæ doctrinæ, à Philosophiæ fal-
lacibus cibis, qui à veritate seducunt. Abstinere vero à cibis, quos Deus
creavit, ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & hoc face-
re cum his qui crucifixerunt Christum, acceptum esse non potest Deo.
Že gest: Positi se máme netoliko od některých pokrmů / do gíste-

Ecclesi. 1.

1. Iohann. 2.

Philip. 3.

Zapomenut.

Ephes. 7.

Ecclesiasti 7.

10. 12. 14.

1. Zdroje pro
v Diabla
vým pokuse
mířit
Pust.Exod. 24. 34.
3. Regum 19.Matci 9.
Pust pravý
Zákonisty
co gest?Mala 10.
Iob. 2.
Origenes.
Christoforus:
Pater Hen-
riet.
Caloff. 2.
1. Tim. 4.
Iudicium 5.
1. Corint. 5.
Lukas 2. 11.

ho vynikéřenho času: ale vyzdych po vysokém čas života náschoia to od zlých činů / od zlých myšlení / od Chlebuho řeckého včení / od po-krmuho světské Naudosti / od lítavých Chytroci / které z pravdy srozugis. Neb zdržovati se od polkrmuho které Boh stvořil / aby vod věrných s Diskurcemi vživanijs byli / A činiti to s těmi kterí Kry-sia věřitovali / wězme že Bohu přejeme býti nemůže.

¶ Druhau střebau Pán Diábla přemohl / Slovem Božím / který dusse v těla krmj: onoť v Nebezpečenství se z Vimsla vydávati brání / a samemu Pánu Bohu poklonu / pocitu / a službu nálezitau, vstavěně činiti roklažuge. ¶ Zatím v stálém setrvání v čas novýmluvného Hla-du / v všech těch Diáblových pokusenj / kterýmž se v stále Víre k zájmu posvolání a předsevzetí Vlčadu svého Messyásského připravoval / a od něho ani na vlas / k vlasti té pařísti / své lacnosti, Sata-nássvi / a geho pokusenj / neodstoupil. A to gest což k nám mluviti ráč: Kdo setrvá až do konce / ten spasen bude. a ginde: Bud Stálj až do konce / a dámě Korunu života. ¶ A po té svým Božským přísmínem Roka-zem Sata na od sebe zahnal / ita mu: Odeydi odemne Sata-nássi. Tehdy opustil ho Diábel: A hle Andělé, natožto věr-ni Služebních geho, přistaupili a slaužili mu. Natož pak gsouce k slážbě svorensij / od nás věrných Krytových Diábly odhánegijs / a při-tomnosti svou nám v Obraňe posluhugis. A potud gest celý vyklad S. Evangelium / který vči: O pokusenj Pána Krysta od Diábla / do-brovolně pro nás / z příčin v prvním Artykuli oznámených / podstav-pencí: Kterémžto pokusenj Satan všeloval Syna Božího dohna-ni k Nedověře o geho Božím Synovství / v času lacnosti. Také: k zv-myšlennu Nebezpečenství / pro světskau chivalu: A k opovržení Brádu Messyásského / pro zboží a Světa důstojensví / natož gest druhým Artykulem všázáno. V posledním pak předložena gest zbrony k zahnání pokusnic / kterauž gest ho Pán nás přemohl / a v mě přemáhati můžme: totžto / Poslem Křesťanským: Slovem Božím / v Víre stálosti: Abz-fazem Božím / a Angelkau přetomnosti / od Krysta Pána nám dare-wanou. Kterémžto Refu nevzbárenýsímu / a s Víre zvěli nevslavnýsímu / Čest, Gláva / Disciněni / Chwála / Moc a Kýsařství / věčné / budit od nás vzdávané na věky věků / AMEN.

Modlitba k říkání / bud Přísení / spjívání příhodná /
Spjívá se nako: Milostný Bože / Smířených
vteřenjs / u.

Retu nevzbárenýsí /
Na Světe zgewený /

Kryste nevzpánýsí /
K tomu / by zvěseny

Válka řebe na pausstí,
 Čtulové Olábelství/
 Dne w Chrkti pcpomnánii
 Proto: Výchom bdeli
 Čimice polánii/
 Strídme živi byll
 Pro vstavěný Bož s. Diabolem/
 w Pokusenich we zlém.
 Gmí vysluze témou
 Ldu volenemu
 Skodeti chytrostí,
 Hned od Rku mladosti/
 Taulic k nám/ yalo k rok
 Na pausstí w potřebě/
 Vlajka Lainosti/ Chudoby/
 Y w Nepatrnosti
 Tmě Božské Osoby/
 Pokusitel swau lsi.
 Nestydel se pokusitel/
 k Hrjchmu dohánet:
 K Nidovére/k vosserečnosti
 Pissimem té nutice/

Ľakomistwim k modlárstwim/
 V brati w swé ruce/
 Z Chrámů na Horu nosyti/
 Směl se pokusyti:
 Ach/ nadto se nás nestydi/
 Kryste/ mre Čzeladky/
 Na pausstík nás vidí/
 Lačné Boží Diely/
 Nestatečné k Odeprén
 Hrjchum/ Pokusenj.
 O Swjek;pteli, spomož nám.
 W Nebespectivem bogi/
 Rdz; Satan proti nám
 Swau Zlosti se rogi/
 Lehdáz; oděs Božstau zdrogi
 Nás w gidle/ w Nápogi:
 Strídmoši/ w Wijre stálosti/
 Stridau Slova tvořho/
 Výchom w vdatnosti/
 Do skončení tvořho
 Nad Diáblicm že w jstežhlí/
 w Nebi živi byll/
 A M E N.

Neděle genž slove Reminisce re, obyčejně Druhá w Postě.

Ewangelium S° Mattheusse w XV. Kapit.

Dáreč pteawého Křesťanského/ Ráe nám Víru w Krysta dátí/
Pán Dúh Otce w Náboženství: Duchem Swatym spravowati / Amen.

Nedomé gest. (Vide Rhiz) w Křesťanský Náboženství / kterak
 se Záslupové Lidu, do Koſtelům k slábám Božím, abožiho poohlavi scházegi/
 Andož roſsudy w každe. Obey w dýcky Zlených Osob w Črkewním chro-
 mání wicegi/ při Modlitbách nábožněgi /, w poslanguži Slova Božího bedlivě-
 gi/ w rjivární mečere častegi: a Sumnau/ se w ſemí ſtuky Křesťanského Nábožen-
 ſti w horlivěgi obřati ſe ſpattege: Z te bezpochyby pětiny; z Hystorie Ewangelieſte,
 Smarž Ewangelia Nedělní a Smáčení ſau příjem/ nečeká pro Mužské / Ale někje-
 rá také w pro Zicyle poohlavi/ připomnagice Štuky/ Šlyp/ a dobrodinu Pána Ježiſe
 Krifa, při Osobách Zlených činěná/ Yalo ſau řeči Boží/ O Alžběte a Panně Marii/
 o Janě Prdopl/ mi a Štvegruſky Petrové o Marii Magdalénſte/ a Ženě Kanoneysſe:
 o Wdowě w Městě Navm/ a dceri Jaira. Knězete dwanácti leté: a řehoňeku porodu

pracují.

Luke 1.
 Matt. 4.
 Iohann. 1.

Neděle Inuocauit:

Luc 7.
Mat. 9. 20.
Iob. 11. 12. 20.
Lucas 11. 23.
Ewangelia
o ženstvím po
hlaví/připo
mnagi se k
mnohem v
jutku.

pracujících/ a hříšných zároveň/ poláni slzavé činách : O Matce Synům Zebedeových/ a Matroně Prsy a život Matky Páně Blahoslavných : O Marii a Marte Sestrách Lazarových w Betanii/ a o Mléčských Jeruzalémstvích, Smrti Páně plácích/ v ogních mnohých/r. Kterýmžto připomínáním w Ewangelium těch Osob Záložních/ Duch S. vč/ že gest ženské pohlaví pravá částka Křesťanství/ a včasnice volených Božích Nebeštch dědicí: Bichýto sobě Pán Bůh jednostupně váží/ naložíto karpě Krve Syna svého/ a Chrámův Ducha S.. Také se za příklad k následování w Jiře / w Modlitbách / w Trpělivosti / a w gříech Svatých Čestech nám všem predstavuj: Kterémžto pohlaví ženském Diábel neprjtel nemhně w Čestě spasení překážel namístit/ a pecko gimi sobě naháněti vysluge/ nalo v Mužstvě Osobami. Protož gest všemu ženskemu Šatwu/ starciu v mladistvu / při Náboženství bedlivosti a pilnosti potreb: Neb co dí Pán v S. Jana: Kdo Slovo Boží slyssi/ ; Boha a Symem Božím gest: To se v na dlemy/ je gsa ony Dcerky Boží, vztahuge. A protož Svatých žen Příkladu nábojně sobě připomínajme/ ; kterýchžto zdezen/ O ženě Kananejské/ a Dceri gegi Diáblem zárapené/ vysak od Krysta Pána vzdávěni/ dnese ním Ewangelium před sebe, k rozjímání slova Božího, vezmeme/ a z něho se opravěm Křesťanství vyrociati budeme: Přítomce prvé Text; Kapitoly X V. Ewangelium S. Mathause/ témuto slovy/ řka:

De: Vyšed odtud Gejss/ bral se do fragin Žydských a Sydonských. A hle/ žena Kananejská od Končin těch vyšedše/ volala za ním/ řkauch: Smiluj se nademnau pane/ Synu Davidu: Dceru manu býdne trápi Diábelství. Kterýžto neodpověděl gis slova. A přistaupi wosse Bědných geho/ proshli ho/ řkauce: Propusi gti: Nebi volá za námi.

On

On pak odpověděl, řekl: Nejsem poslán než k Židům
zabýnulém z domu Izraelského. Ale ona přistoupila/
a staněla se mu / řekla: Pane / spomozný mi. On pak
odpovídajíc řekl: Nemí sloužné vzhýti chléb Synůw / a
vrcy gey Psům. A ona řekla: Tak gest Pane: A však v
stěnata gedj drobit kterež padagi z Stolu Panůw ge-
gich. Tehdy odpovídaje Ježišs/řekl gi: O ženo/ keli-
ša gest. Víra tivá: staníž se tobě naříchcess. V vzdrawe-
na gest Dcera gegi w tu Hodinu.

Storya S° Ewangelium gest Modlitebnj:
nev, Zbaw nás od evscho zlého, vykládá / A Co / neb
které gest to zlé / Diábelkau zlosti lidem prodoné / vka-
zuge při Dceri gedne ženy Kananenské / Kterážto vslý-
šewish o přechodu Pána Ježiše do gegich Krage Sy-
denského / hned k němu běžela / a srdnatým plácem / z pravé Vrhy tv-
noho, s horlivau modlitbou spogemým/ na Pánu Kristu sobě potěšení/
a Dcerce své od Diábla vyšwobození, vbgednala: Kteréhožto přicho-
du Páně do Kragin Pohanských z Júdseva / byla příčina Zlobisvá vr-
pumost Kněžsiva Židovského / o vstanovens Lidstá w Náboženství / gis-
lím s weinau prawdou se hádaglýho / a svých omylevných dominicí zas-
lavagichyho. Kteréž Syn Boží ráčil včením svým přemoci / potupiti/
a nechaw gich w té slepotě / od Židůw k Pohanům se zabratí: Což
posavád čini / a od Ceremonálních Nábožnisku / vice sobě poct a slu-
žeb Božích Rukovětních / nežli prawého včenj e dobrodinij a zásluhách
Smrti Páně svážichy odcházejí / totíž Království své odnismati ráčí.
Zau se tehdy weysirahau bludných Nábožnisku kayne / a w samém Kristu
Pánu Synu Davideswu složeně lečy proti rosselikym neduhům nassim
býtí wéjme: Tam gisich Srdečně wirau a svýhványm gměna Páně hle-
dayme / Až n spůsobu prawého Křesťanství z dnešního Ewangelium
se myslíjme: Naposledy / vyslychni spolu s Žienským pohlavim / z pře-
sladu ženy Kanenské o svém spasení / sliby a Smrti Pána Ježiše Krá-
lova vgištujme. A potud gest Summa / původní w žitečná Správa
Ewangelium / Kteréhožto weyladem včui se budeme w tomto Ká-
janí /

O prawém Křesťanství / Na čem ono w prawdě
a podstatně žálejí.

Nebó

Summa.

Pávod
Mat. 14.

Mark. 11.
2. Thessal. 2.
Actorum 4.
Coloss. 2.

ur Židovské
Mati Špi-
án plajot
Djet ženot
s ženou
žen. Bohybe
slovotváře
v nám většin
Církev
Dobrom. 10
božествen
zí Židov. 10
1. rok Židov. 10
to židov. 10
1. rok Židov. 10
; zákon Židov. 10
X. V. Evang.

Kragin Žid-
na Kanenská
Vlasti Židov-
ska Židovská
Páne / Ew-
angelium /
Vlasti Židov-
ska Židovská

Nebo ge mnou w jarnich některých, od Víd ptauvvených zewntr
mísch skutch / na Ceremoniích / a hinočných malových čynech za-
kládag: podstatných pak pravého Křesťanství spisobu / ani si
glednou nechrem přisluš svých nedorekagi / wedle řeči Páně: Mátu / Kopr /
a Emu dřívagi / (totiž za Boží službu) Sand pak / Milostdenství / a
Víru opařitěgi. Vě se tehdy o Víd křesťanštěk z dnešního Ewangeltum
Překladem Zéně Kanacheské / z Bohanské pravau křesťankau větněc,
wěděti / že Podstata celého Křesťanství záleží na těchto Pěti Star
pmisg:

Matth. 23.

Křesťans-
tvi pravé
záleží.

I.
Na pravé
vječe.
Hebrej. 11.
Toto gme-
nu / Wjra /
trogij rozdil
gesi.

I.
Nábožens-
tvi.
Actorum 14.

I. Thessal. 1.

Romans. 1.

Hebr. 11.

Galat. 2.

Epiphanius:
qua si: de Tri-
nitate & contra
Arianos.

2.
Wjra zist-
ryčě tolku
gesi /
o Bohu /
a Bohu.

Enprvé / Na pravé Vídě. Neb bez pravé Vídě já
Jdm Křesťanem / ani nálecho dobrého Náboženství, být nemůže. Po-
něvadž dle řeči S° Pavla / Bez vídě nelze se gest libini Bohu. A
co není z Vídě / hřisch gest. Vídě pak Křesťanská gest / rozumí a mni se ta-
to věc trogij: Předně: Náboženství / gmež se Křesťané od gmež na Svě-
tě oddělují / to gest / obzvláštními skutky při sluzbách Božích / a w no-
vém nábožném obcování. Tak w Anthochyi S. Pawel a Barnabáss
potvrzowali Včedlníku / to gest / napominali Křesťanů / vt in hac pro-
fessione Christianæ Religionis, & vitæ innocentia perdutarent. To gest:
Abi w te živé vječe pravého Křesťanského Náboženství / a w nevino-
sti života svého scerwali. Tak chvali Apostol Thessalonicenské / že
horlivost gegich w přigeti Vídě / totižto / Křesťanského Náboženství / je
rozhláshla / netoliko w Macedonii a Achaj, ale y po všech Kragmách
Světa. A týž Apostol píssic ē. Ržimské Chrísti doležil: Fides vestra
prædicatur in toto mundo; hoc est, Laudatur & commendatur vestra pro-
fessio. To gest: Vídě / totiž horlivost wasse w Náboženství / schvaluje
se po všem Světě. Od kudž Věceni Křesťanské přehodně se vjírau gme-
nuge / w Epissibole ē. Ržidu: CHRISTVS Author fidei dicitur. hoc est, Do-
ctrina Euangelicæ, to gest: Pán Chrystus se původem Vídě / totiž vici
Ewangelistého / nazývá. Item: Antequam venisset fides, id est, CHRI-
STVS promissus; vel, antequam patefacta est doctrina fidei per Euangeli-
um. to gest: Prvě žagisté nežli gest při ssa Vídě / totižto / Chrystus žalib-
nýs svým Věcensem. A neb / prvě nežli gest žalibeno včenj o vječe w Pána
Chrysta, sfrze Ewangelium. A w Epissbole ē. Ržymianum. Duch S. porau-
čí: Obedice fidei. to gest: Poslussníci bude Ewangelistého včenj. Opět
w listu Apostola Thessalonicenskym. Vult supplere quæ desunt fidel. to
gest: Slibuje že přijda ē nám, dopluj nedosiacel w Vídě / totižto / w v-
kens Ewangelistému: čeho w Víděch nedoložil / že ge tře tomu ē fině vj-
věti. Na tento spisob Otcoré Ewati o Náboženství Křesťanském / a neb
o Věcensi a hlasovních. Arckulich Vídě myšlojce / w spisich svých ge
Vídě gmenugi. Druhé / Vídě gmenuge a rozumí se vědomost těch vje-
čch / a tomu všemu msto dávání / že to tak gest / se stalo / dělá / a díci bude /
copijsma S. o Pánu Bohu / Dich / Svatu / a Duchu S. miluvi / a o

icis

čen se w Článkých Wijry Křestianstě woznáns činij: A to slouc Wijra
Hystorická a neplatná a nevžitečná kterauž byz S. Jakub pisse v Dílu
biowé magii / a třesau se: to gest: Věřij o Bohu Otci / Synu v Duchu
S. je Bůh geden w Trogich od věčnosti gest: věřij také v Bohu / že gest
w oble činil / čin / a činiti / mluwil / mluwi / a mluvití věčné bude / co
Swatovatá písma Bohu připisují: Vysakta Wijra Diábolum žád-
ného vžetku nepřináší / než toliko satanu hřízu; a strach / proto / Že neuver-
ej aby Bůh tím a takovým dobroutivým / pro ně / a gím k dobrému byl/
a to / neb gím dobrudin, srze Pána Ježišse Krysta gím činil. K této
Wijre Hystorické přimáleží v Wijra Mrtvá / kteráz svého Čwela / to-
tžio dobrých řeklův, nemá / a takovým lidem též nic neprospívá. Če-
ti / rozum a gmenuge se Wijra prawá / živá / w Pána Ježišse Krysta /
kterž nás před Bohem Otcem newinnau Štít svau spravedlnige.
A ta se od Hystorické tím dělí: Že netoliko věřj o Bohu / Bohu / ale w
w Boha: také / netoliko o Krystu / co gest mluwil / čemu věřil / co dělal /
trpěl / že to všecko prawda gest: Alle také w Krysta / že pro nme a pro te-
be přissel / vniřel / zmírňových vstal / w Článkovství do Nebe vstanpil /
aby mně / tobě a každému kdož w něho daussá / věřj / na něj spolihá / w
něm samém w potřebě pomoci / w jáčinutku potěšení / hříchu w odpusť-
ní / s Bohem smířen / spravedlaen / budauch wzkříšen / a w živo-
ti věčném radostně spaseni, wzkádá / poslaužil / halož v posluhoge a věč-
ně posluhovati chce. Hec fides est vera & iustificans, quæ merititis Chri-
sti nictur: to gest Wijra prawá Křestianská, a spravedlující / kteráz
na zásluhu prostředniska Krysta Pána spolihá / a na ně se spausti: Nakž
Symbolum Apostolicum, totžto / sice sem Článkův Wijen Křestianstě
tolový rozdíl mezi Wijrami prawau / a Hystorickau mrtvau činj / když
číslame: Credo, non de Deo, vel Deo, sed in Deum. Et, credo non de Chri-
sto, Christo, sed in CHRISTVM. Credo non de Spiritu, vel Spiritui sancto,
sed in SPIRITVM SANCTVM: to gest: Věřim netoliko o Bohu / Bohu / ale w
Boha. Věřim netoliko o Krystu / neb Krystu / ale w Krysta. Věřim netoliko
o duchu S. Duchu S°. ale w Duchu S°. A S. písma o té prawé
Wijre takto mluwi w Žalmu / řka: Credidi, propter quod locutus sum.
to gest: Vivěril gsem / a věřim / že gsy ty Bože mui dostatečný a dobroutivý, hčtivý spomocník / Protož důvěrně jako Díteč Otci / k tvoře mi-
loši / w potřebách svých se vracám / . w modlitbách mluwim / a w tobě
samém Autocísiere s potěšenjem vstládám: věda ja gisau věc / qui con-
fidunt in Domino, quod non confundentur in eternum. totžto: Kdo na-
tebe a w tebe Bože důvěrně spolihagii / že zahabenuj / to gest / oclamá-
mja zmeylemij / na věčně nebudau. A ginde Písmo dí: Kdo věřj w Sy-
na Božího / má život věčný. Item: Čomu Pánu Krystu vysíckni Provo-
cy swědecoví vydávají / že odpusťení hříchův magii vzkří srze ně-
ho vysíckni / kteríkoli věřj w něho / A opět / Vivěril Abraham Bohu

Jacobi 2.

Wijra mrt-
vá co gest:3.
Wijra prawá
wā osprav-
predloužicí
gest netolik-
to / o Krystu /
Ale / w Krystu /Symbolum
Apostolicum.

Psalms 115.

Psalms 33.

Iohann. 3. 3.

Act. 10.

Rom. 4.

Witry Živé
příklad na
ženě Kananejské:
neyše:

Philipp. 2.

Theophilus
aus in Matt.
15. de Mulie-
re Cananæ.

Acorum 4.

Marci 16.

I.L
za pravé
stvočné žá-
sce.

Joh. 12. 14. 15.

proti naději/w naděgi/a příčeno gesti mu to k spravedlnosti to gesti/spos-
lehl důvěrně na Pána Boha/zato wosse co zaslabil gemitu a plemenu geho/
včinu, a splni / ačkoli giskrčka rozumu a možnosti lidství toho nevza-
vala. Taková gesta této Kananejské Ženy prawdá Wjira byla/kteráž
nekolikoměla Hystorickú Wjiru o Krystu/ že gesti prawý Mlesyss: Neb
Krystu / co činu a mluví že to wosse prawd gest: Alle w Krystia / totizto/
dokonce se wossecká na něm s svým žármutkem / a dcerkau/ u s gegim od
Diábla trápením spustila/spolehlala/ a vbezpečila/ že gi konečně tau swan
Božskau prawodisvau mocn / toho gegisho žármutku / a Dcerky trápení
zbawi. Kterazto prawdau Wjiru tim pronesla/ že za Krystem Pánem bě-
žela. Item: Smilování od něho ponížené prosyla: Aho také Pána pra-
vým Bohem/kterenz se smilovati/a Dcerku gegi od Diábelstého trápe-
ní dobrotiwě wyswoboditi může: Až u pravým Člověkem/z kmene Da-
vidova poslím/kterenz gi těž vlyšeti/a s ní mluviti chce/wyznávála/
řkaue: Smiluj se nademnau Pane/Synu Dawidu: Za-
koby řekla: Domine Iehovah, wěčny a prawý Bože/kterýž máſs moe ged-
njm okamženjm/a toliko samým slovem svým také Diáblu mocně w nic
obrátit/ o Synu Dawidu/ prawý Člověče / kteryž gdes / a semnau
Austré mluviti můžes / a kteryž gsa w spisobu Božim / samého gsy se
zmařil/pro nás z Nebe vstoupil/ spisob služebníka na se přigal/ aby nám
býdnym lidem spomohl: Volám / proshím / že se má Dcerka býdně od
Diábla trápi pozorūn/ponížené žádám/Zakožto Stvoritele/kteren spo-
moch můžes: a jako Člověka a Bratra náscho/kterýž spomoch chces. O té Wjiré Ženě Kananejské Theophilactus dí: Nisi FIDE M veram in
CHRISTVM habuissest Cananæ, nihil fuissest assequuta. to gest: Byť byla
Kananejská prawé Wjiry w Krysta neměla /niciby wossem při něm ne-
obdržela. Ta hle a taková prawá Wjira/ nekoliko o Krystu/ neb Krystu/
ale w Krysta věřiti/gest prawého Křesťanství První stupň / na něž
hned neprvé/za času Pána Krysta a Apoſtolum/ni wosstati/ kdož Kře-
stiané byti chteli / wstupovali / naž písse Lufass w skutečných Apoſtol-
ských: Množí pak z těch kterij slyſeli Slovo/wvěřili: Věčně gest počet
Mužům/totizto k Křesťanskému Náboženství obrácených / pět Čísel. Taz
sám Pán mluviti o tom prvním stupni těž ráči / řka: Kdo vše-
ři, spasen/ kdo pak nevěří, zatracen bude.

¶ Druhý stupň prawého Křesťanství záleží / Na dokazování pra-
vě skutečné Vášky k Blížném/ od Boha nám představeným. Neb prawá
Wjira blížšího Stupně/ Čhovarysse / a Dwoctce nemá / jako Lásku/
Naž sám Syn Boží mluviti ráči: Překážají mě nové vydávání
wám/ kterij geste we mne všvěřili / aby sice se milovali wespolek / jakož n
ná miloval gsem wás: Potom z agisté poznají Lidé že geste mogu V-
čedlnjen / budeteli se wespolek milovati. Na kterenzto druhý stupň pra-
věho Křesťanství tato Žena těž nastoupila / když své milé dcerky w ja-
losit.

lošnou trápenj netoliko licovala, ale o zdravj gegi skutečně se starala: nemůdach fde/odkud/vakých letůw a pomoch proti tomu neduhu dogsi/ni/saupti a obgednatí/samému Bohu w Čele/w Kragině Tyršé přesto/mimmo/s pláčem se vrebla/Materstím srdcem wzdychala/skela/wolala/prophla/a samcho jinovrání sobě w žárlivku/a dcerce w trápenj/pon/jež zapala/neginal než yakobn sama od Diábla to trápenj na své řešení/jednala/ kteréž na svém Dětci Děčima slzami se zalivavagijmi spatev/vala. Kterýmžto překladem svým vyvídaje Lásce z Víry pocházegi, v. Předně: Rodice / kteríž od sebe zrozeným takové horejší Láske dolazivati jsou povinni/ právem přirozeným w ně vysým / anobrž w Srdci gitech vlastním. Bládnij zájste Národ w Světě takového všestě jich w sobě nemá / kterýbž svého plodu, w bídě postaveného nelicovat/ A on, nad Diablowou lítostí / proti přirozenj páchanci všrutnosti Nerona. Kterýž se w řeckých Matcích své rukama brodil: Medea, kteráž se v Dětci hrdo sobě zvěsela/Thyest/ kterýž Masso svých dětí žral/ a tři gegiž zapigel/ se nezhrzozl/ a s vleknutím toho nečetl. Apoſtol kteřížne dí: Kdoby péče/ lítosti, a lásky k svým domácym / totížto k plodu svému/neměl/že gest horší než novčený.

Dolazují pak Rodicové povinné a právě Děčovské a Materstí Láske k plodu svému tudy: Šedno/když ge při porodu Dětiněkem Kterem S. a modlitbami svými za ně činěnými / z Autokum Šábelstřich vyšvobožují/ a tu Pánu Krystu donásejí. Druhé/ Když ge w zrostu gitich náležitě/ laskavě/ a bedlivě vychovávají/ a nad nimi se žádným spôsobem nezapomínejí. Třetí/ Když ge spolu s zrostem w Zákoně Božím/w Náboženství / w právě Víry / a Svátcích Ctnostech cvičí: Děmž přísně naučens Rodicům w Zákoně se činti. Však že díky nerádi k sobě toho příjmagí: Protož Syn Boží křeze S. Pavla Rodice vyvídaje/ kterakby své Díky w káznj/báznj/a w trestání, cvičiti měli. Ale je Rodicové téhoto časů tě Láske a své povinnosti při Dískách zanedbávají: Protož není díw / gestli mnohé hněd z Matkou nástrogové a přibylkové Satanovi býtí počinají/ a rozličného Diabelského trápenj znamenij na sebe vwozugi. Čtvrté/ Když ge Děčovském na/pomináním k sláosti v Víry w Pána Krysta/ a k seřwání při těch svátcích ctnostech zvýslých/ až do konce zvouzugi/ a gini k w chalubné Sváteční a křeze tu k večernímu spasení přigeti dopomáhagi/zvláště w času protivensí/ když se na právau Víru vvalugi/ překladem oné Starověkone Muiedlnice/s sedmi Syny svými/A Matkou w Městě Edesse tětencem/w Nezopotamij/ kteráž s Synem svým pocholátkem/do hauffu věrných Krystových/ křeži giz giz pro Víru všimnenij býtí měli / pospíchala. Obzvláště pak ruto slussi připomenouti překlad právě a dovenak Láske Materstí k plodu svému/ gedne Páni w Městě Antiochii/ pobožnosti/Rodi přednosti/Bohatstvím/vzácností v všech nad gine

Láska Mat-
ry Kana-
reyše/při-
čudem gest/

I.
Rodicům.

Sueton: in
Nerone cap.
13. De Ias. &
Med. Diad:
lib:4. cap:3.
An. Mü. 2740.
Sen: de Thy.

Tim. 1.

Láska Rodic-
ům Edise
Kain.
Vášem:
Matth. 19.
Iob. 1.
Psalmus 102.
Ezaiá 49.
Deuter. 6.
Psalmus 77.
Proverb. 22.
Efes. 6.
Colos. 3.

1. Macch. 7.
Socrates.
Hist. Eccles.
lib.4. cap: 18.
Láska Páne
370.

Materstí
dvěma dces-
ram do hlu-

Smyřice
skotila.
Leta Páne
103.
Euseb.: lib. 8.
cap. 34.

2.

Láska Maty
ky Kanace
nejsí pět
lidem gest
všem Lá-
dem.

Iohannis 4.

III.
na pravém
místě
jména Bo-
žího.

Neděle Reminiscere:

wywyssené: Kteráz sploditossy w Manzelstiwi Blížnátska / totíž / dne
Dcerky spolu/netoliko ge swau Materškou péci až do rostu jich výchova-
wala: ale hned z Děčinské Křestianství pobožnosti cívicula:s nimž před
protivenským Dyoklecháná Císaře/ kterýž Křesťanům Čínský trápi-
ti/a s nimi, zvlášt' pak s Čínským pohlawím/hanebně zacházen poran-
cel/z města Antiochye, na těmá neznámá místa, se odebrala/a pro zachov-
ání Víry a poctivosti/s oběma svými milými/dorostlymi Dcerami/
pobožnosti/studem/a poctivosti oždobenyimi Panenkami/w neznámosti
a nepatrné bydilela. Kteréžto když se vysal Čínský Dyoklechánovi
Holoměj doptali/ona svých milých dítek/aby w Víře a w pobožnosti/
takž w zachování poctivosti stále až do smrti trvaly/napominala/a ja
wyswobozeni z toho zlého/které se na m. y Dceři gegi válilo/Pána Bo-
ha horlivě prosyla. Zatím pak, magice giz před Císařského Heytmána
wedenn býti/aby se pekně připravili, rozkázala/a když giz v prostřed Cí-
sny byly/na těch kteri ge swedli/aby gím malíčko na siranu k Rjece/kteráz
tu blízko byla/pro viny a napeti se po odgici dopustili/wyptosywsse se/
hned wsecky tři, Matka y s dcerami / w obginání a pláči se rozjechnaw-
še/do Hlubiny Wody wskocily. A tak ta svatá Žena, velice Laskau ho-
řich/raděj své milé Dcerky (když giz nelze ginač bylo) Vrau žiwau w
Pána Ježišse Krysta/krz tu Smrt k věčnému spasení/nežli k Modlár-
ství/ a k hanebným nepoctivým skutkům/přivesti volila: Kož se w Hy-
istoriach Kyrkeonich od Ducha Božího, netoliko za chwalitební skutek/
ale za Svaté Muccedlnscvi příčetá / Takž Eusebius swědčí: Kterážto
Hystoria ne proto se tuto pobožnouge/ aby snad Matky tak hrubě Děti
své milovali/ ažby z oblepené Lásky/ pro spěšnější gich k spasení při-
vedení/Hrdla sobě s nimi odgimali: Ale aby Materškou péci o Víru
a pobožnost/ o zachování Studu, a poctivosti/ano také o dogici wě-
ncho Spasení/krze Pána Ježišse Krysta/Diskám svým se starali/
překladem této Matky Ženy Kananejské: gegizto Materšké Lásky dů-
vod, netoliko Rodicům: Ale y všem lidem Křestianskym vůbec za při-
klad se představuge/aby k svým milým Blížnijim/ano y k neprádelum/
w laboženství/Víře a w věci Syna Božího gednomyslným/Lásky
skutečně dosazovali/ bez níž Pán Bůh milován býti nechce/Takž dí
Svatý Jan: Pravili kdo že miluje Boha/a Blížnijho svého nenávidí/
Lhář gest. Neb kterak má Boha milovati/ gehož nemídi/Poněvadž
Blížnijho, kterhož před Čína spalouge/nenávidí e A Protož doslá-
dá: Nenilueteli Boha/milujtež tehdy y Bratří: to gest/ Blížnij své.
Víra pravá jagisté ne ginač než milováním Křestianskym se dosloužuge:
Cíhlož obogii Zákon nastrže velmi zhusta dosvědčuge/a Slovo Boží
nás tomu často wyvčuge.

¶ Třetí Stupeň Křestianství / gest wypívání jména Božího/
w Svatých/castých/horlivých/pravých Modlitbách / w činění Dílo-

ků/

... a profé za potřebu této / Článku Dámu Bohu / Dece Sny
 a vlastnímu ponižení z Vás by měl přistavení této Ženy Rana.
 Ale: kteráž w potřebě své nebyla se k Bohu žalovým / Pochá-
 zívaný se obrácel k všechnim, nebo prostředním nestříhaným / hals glau-
 cem / hárkem / čáry / knuzla / a základům Diablu / tehdy měla Bůh
 vyslal / aby brždila kastorat to zapovídala: Ale od toho / w nichoz vlivu
 vlastního o geho mocných žágratných skutých / pravovým věčným bý-
 vání byt poznala / a živouc Věra gíz nař dospitečné spolehlia / rovně
 vlastního Dáma Krysta pomyšlení žadola / poniženou Modlitbou řekly:
 Smiluj se nademnou Pane / Sny Davidu: Dcerá
 má je se od Diabla trápí. Kteréžto gegu fratre Modlitby (neb
 mo žalost a pláč tvoří volu svého nemožlo) teneo smysl gest: O vyslenuhau-
 cíványm Bože / (w těle na Šváci přešel) přistupugi řed k tode s swau-
 bou / ne w paslaze dobrých skutků / ale w sprášeném ponižení: ne-
 spolehlam kachyňským spásobem na svým dobrý život / neb inne z hejchův
 svedomí hrýze / ale na své milosrdečství / kdež Saud / hněv / n pokuta
 vlastní / a vlastad spásedlné milosrđ gest slozen / tu se vtipán / a s pláčem
 profým / nevzbájen w řand / o velebný Pane / semnau nevhodnější
 Služený: Poněvadž před tebou žádný, ani z tých včerných Cet-
 telův / spravedlivý se nevzbáj / Ach, nadto pak já nezpohánělyss /
 neříčná hrušná Žena: Vysaf gisťeku Výry a potěšení / z Potěšení
 o tých nendobrotnějších a včelomocných Božských skutkých / w
 svém trudlivém Srdciu gíz magie / z té Výry sebe, o včerny Bože / a
 pravý na Šváci z Rodu Davídova přislyp Mlescháš / řed k osobě tvoř-
 vistupugi / s kláním / w slzách / a s srdečnau bolesti / potřebu svau vzná-
 magit / je Dcerka má / mě vlastni Díste / že se trápí / ne leďavákaus
 sparnau nemoch / am chátrnau bolesti / kteřaužby Hžlowěc nebo snadně
 strpěti / a neb na ni od gíneho vzdálen byti mohl: Ale trápí se od
 Diabla zlobitvóho / tvořho n vyslenuho lidstvóho posolca Neprjtele Au-
 blavoního / kterýž Tělo k Dusí mě nezmilenyss Dcerky posel / gi trápí
 u roči / vali / z missia na místo hárky / a hrozným spásobem s ni / slinje / Dci
 výtracugic / offelubagic / zacházy / oz mně Matce / kteráž na to žalostivě
 hleděti mušín / dílo se Dci slzami nerozplinou / a Srdce nerozplukne.
 Smiluj se rehdy / o smiluj se / velebný Bože, o dobrotivý Páne / a neh-
 výbornější Lekáři / odpust nám občina hřichy / gíz gízne tě hněvali / a
 to pokutu na se vvedli / obrát k nám svau Mlescháš / kau lastavau tvoře /
 přijmi na milost / spomož / přispěj / pozdrži hni / svytrhni a potěš tě hle-
 dagicých / a tebe tvrzvadigicých / splň slab kteře Dce tvořho Davídova vý-
 blášený: Wolay se mní: w den žármuktu / a já vslížsíš v výtrvobodin
 tebe. Gíz hle / gíz pravě gest, a nastal den žármuktu / tvzvadichán / klání /
 vlastlání / vpcí / slzý vyléčení. Ach vslížs / spomož / svytrhni en fáni
 Bože / Králi / Páne / Dce / Přstell / Lekáři / kteřž t sobě vyslech / vblášs /
 měno Lekáři / w dínu D

Levit. 19. 10.
Ezak 6.Modlitba
ženy Rany
nevýk / a ged
ne Faide
Marky w
věmocq
Dyrek
Lucz 18.

Psalms 141.

Martiš.

Psalms 45.

Neděle Reminiscere:

Iohannes.

řka: Podívejte se na krucifix a obřízení jste / a všechno poslyšte. O, nevidíš kterak já běž za tebou pracugi? o neslyšení hlasu žalostivého mého volání? o nevyslyšení má vlny! Dcerka Diabla se vám trápení / a já pro něj nevěřím břemenem žármučků / obějte je gsmě? Občerství / poslyš / polehlí / a polituj žalostivého hlasu / pravidlivý Bože a přítomný Ecclári / Synu Davida / zdaleka mi nechce je gsmě říct? Quod ad me veniet, non eiciam foras: Koži tobě přijde, že toho nevyslyšíš wen. Ale, já k tobě přicházím / gsauc tím, gisťa jemné od sebe nezavrhnes / zvolášť pak / Poněvadž gsmě ty to právě Semenem Zénem / w Rági zaslíbené / který měsíce potříti hlasu Hada. Když pomení se ponízené volám / a neden Hadu / Diablu / Draku / Šatenu / vysíl gesti svých nepřítel / (když nás říší / tebe říší) ať tak konfeso i sainetu Brchu / totížto / k tobě samé Hlavě nashli / smí lezti. Neb nás býdne, že na zemi osamělé hrdličky / předrahau křiví svou svýkupene / říspá / hryze / gedem hřichutu a býd napaušti. Pakli tedy o Nebeště Králi nás opusíš / giz gsmě a budeme geho světná laupež. Neb on přilis mocný a hrozný gest / ale my nejmílenější / a zvoláště Zénistě tvoře Nádej: ne přispějessi Refu nejslavnější / a právou Génym nejslavnější / tehdy obě zahyneme / Dcerka od trápení / a já od velkého žármučku / na Dniě svém nevyslyšíš smluvná se divage. O pohled: na mnu přirozenost Matkouškau / Díceři / o rozpojení se na příčinu přechodu svého / ják na svět / tak vzbuzováním se do nashich končin Syndonských. O pohniš se svou božstvou všemohúcností / Králewskau dálkou / Králewskau statcností / Panskau povinností / Ottowskau dobroritnosti / Lidskau přirozenou přísvětitivostí / a vslys / potěs / spomoz Matce od žalosti / a Dceri mé od bolesti: Genž gsmě Boh požehnam / vissi Hci a chwály hodný / až na věky věkův / Amen / stan je: A neodeny už od tebe až bude Amen / co gest: až se stane.

právna
výrovnatko
páne za tě
na králov
scešlau.

Zakoná hle (Křesťané mluví) byla Mlodlitba této Zéně / kterouž Apostołek pro velikou lítost sotva slíšeti mohli. Protož se za ní k Pánmu přimlausovali / kouce: Pane, prosýme propusti gi / nebť volá ja nám. Jakoby řekli: Ale Pane, Pane / neslyšíšliž horšejho llámi této Zéně / kteréž netoliko srdeč nasse proniká / ale o samy Mlodlitby se obráží / a netoliko myslími / ale v skalau pohnautiby mohlo: My gdaunce za tebou / a slíšice tu gegi Mlodlitbu / sotva se od pláče zdržeti můžeme / ba ne gednomu z nás slíži Ději po tváři dolu řekau. O vslys Pane / spomoz a kaž gi domu / giz sami tvé milosti prosýme / ať gen za námí nevolá. Neb budemeli dělegi tu Lamentaci slíšeti / tehdy spolu s ni vysíčni lamentovati, kvísliti a plakati mušíme. O dodech z nás Lidi, O bogjho pohlawi / příkladem Mlodlitby této Matky / w myslí srdeč svého se neoblonil / a t modlitbám nepohnul / Newěřím než žeby Diáblem zavrdlých býtí mury. A protož / na ten třetí Stupeň právho Křesťanství vskupujme,

genž

smíjet/Srdcnu, hlasitá gmeňa Pána našeho Ezechijje Krystia wžymat: totž/Svateč/casté, horlivé a slavné Modlitby/a to ne k svatym mimojin. Neb poněvadž gsau Zárahelitství išali: Abraham neznáva Zárahel novi o nás. Ale ih Pán gsh Otec nás/wykupitel nás/poněvadž gest gmeňu rwe: Echdny rovně, bud S. Petr/Sianislaw a třetí/gjz dárvo no zemřeli/o naších biskrách newědi: Neznam Otec svýj/a Biskupitel všeck, Pán učíss Gejiss Krystus kdo gehožto gmeňu/to jest/w Požnání a w Wíře/samečmu Bohu Modlitbě dílu se mačí/podle psyma: Solum Deum adorabis, &c. Non habebis Dho s alienos: nekdy: Samičmu Bohu poslouh čmici hudečs/a, Nebudess miti Bohu gmeňich.

¶ Čtrnáctý řápení pravého Křesťanstvos: Gest trvalníwá stálosti w tom: Wíře a Modlitbě / y to času wšelikých pokusenij / swedle oné řádu Dáni: Kdo se rva až do konce/ten spasen bude. A w zgewenj: Bud věrný až do konce/a v dáně Korunu života. Kož se opět při Ženě Rana: nefti spactuge. Neb slíssme nál gest se l níj Pán Krystus měl a všázal: Kdož jagisť od Pána lastavau odpovědi obveselená/a záruku tu v rá: paci srdeč svého požbyti, měla: Hle, misko toho znošou gma bavka povr: řala/gegi zámaucené Srdce geste wice swiragich/a to tim / nálz Evangelista swědči / že Pán Gejiss neodpověděl gi k gesti nev srd: načossi Modlitbě ani slovočka: Kož gest právě cos nového/a neobvyklyho bylo/ano wšem tu přítomním/obzvláštně pak te smutné Kar: gicí Matce / na mysl přigeti mohlo: Ko se děge i kolikat gest pravé sám l sobě, halaufoli právě oběžené, zval e Jeem: Zé jádneho k sobě přichá: zegicího wen nevyvzje / se pochlaubal? Nadto y s Samarytánkau v studnic Samárské, obširně rozmlaučení měl/k hříšnictvím biskdným/a zámauceným/ abn gun spomáhal/negsa zwán, ani prošen / sám se při: měšoval: Ted pak ženy bjdne pomíjí/ ani se gi neozeyvá: Ano, což většho gest / takové horlivé Modlitby / kterážby netoliko srdeč / ale y: tvaré stali obměkci mohla/nakoby ohlechl, zanedbává/nestlyssi/a na m: neodpovídá. Takováž geste pokusenij na všecky věrné při Modlitbách se vivalugis/ když ne hned pogednau brzo v slíssaný bývagis / a to potřebách pomoc dosahugis. Však to Pán čini/a nakoby nestlyssel se dě: lá/ne proto/Vakobn slísseti/a toho zač kdo prosh včinil nemohl/nedbal/ neb nechtěl: Ale abn srdeč Modlitebnika skusyl / a v Wíře y w Modlitbách horlivějšího včinil/a zvostřil: w čas pak nevysíssi potřebn ruky: podává/podlé řecí Abafuka Proroka: Si moram fecerit Dom in v s, ex: pecta eum: Nam veniens veniet, & non tardabit, to gest:

Proklamujili Pán w rwe prosbě/ Přidet, nehude měšlati/

Neb hned proto žanfey w mlobě: Hlež gen w Modlitbě erwati.

Neb S. Pavolu Heymanu Woysta Lidu svého w tom se ohlášil/ Ma: Moc má w nemoch se dokonává. Echdáž moc syna božího přispívá

2.1.1.63.

Deuter. 2.
Exodi 20.

111.
2.1.1. řád stálosti
w tom dos:
brém/Wíře
Lásce/a
Modlitbě
Matth. 1.4.
Apocal. 2.
Iacobi 1.
Pokusen
ženy Ranas
výstě.
3.

Matth. 11.
Johann. 4.4.
Matth. 4.9.1.
Lucas 19.13.
Matth. 9.

Abafuk. 2.

2. Čas. 22.

z pomoci / když gíz nepočítanou lidstvemocí. Et tē rēci geden východem
Theologus dopyovídá toto: Nullus gemitus, nullum suspirium, nulla
guttula lachrymarum, inde usq; ab initio Mundi frustra facta est, nece-
uanuit in auras: sed seposita est, ut exaudiatur, & manifestetur tempore o-
portuno. to gest: Ziadne ľáni / žádné pobožné vzducháni / žádná kříže-
slzy / hned od Šveta polátku až poslavado / nadarmo se gest nešala / ani
v Ústí zmizela: Ale před Čtvrtí Páně gest složena / aby vyslyšaná
spravena / vyřízená / a svým příhodným časem zgewená byla / wedle se
Ducha Božího řeči: Modlitba Člověka pobožného Nebe proráží / a
neodchází, až nevyslyší na ni poohlédí. Neb Pán Bůh na Hromodub
sebe stládá slzy, a žádostí pobožných / podle rēci Žalmové: A akoli ne
hned pogednau, wedle vše nassis, prosby plou: Vysal zná ťas / a
wi kdy nám vyslyšení, a naplnění proseb nassis nevpotřebíš / ne-
vzácnější / a nehvězdnější bývá / Takz to viděti při Lidu Izrahel-
ském a More Čerweného. Sem přinaleží k to věcié propovědění Sta-
rého Otce Švácha Ambrože/ genž dí: Multi sunt qui in ócio querunt
Christum, & carmen non inueniunt, & querunt cum in persecutioni-
bus, & inueniunt.

Zecofisk 33.

Psalms 55.

Ambroze.

Ezra 26.3.

2.
počkášem
žádny řána
nejsou.

Rom. 9.31.

Rom. 3.10.

W Bídách / w Kríži, když volají/
Krysta / a nenacházígij: Horového k sobě magij.

Proroč Jáchás k tomu podobně dí / říká: Vane, w výkosti hledali
sme tebe / a w žádostí vás nacházeli smě tebe. A hledostivý Pán Bůh k tomu
se ozývá téměslo slovoříká: u budec, přiré nezlobitse volali / já vyslyším /
A když gestem vmluviti budete / já včim. A protož: Speramus quod volu-
mus, at quod accedit feramus. to gest:

Diem cheme naděgi méym / Co Bůh chce mysl snášejme.

Druhým počkášem sevřina byla tato Kananejská Žena, tak-
to: Když Pán ani přimlouval svých Věčelníků vyslyšeti nechil /
Nýbrž gi wen z počtu Lidu Božího před dvěrce vystavil / říká k Věčel-
níkům: Nejsom poslán gediné k Ovčím / které gsau žhy-
nuly z domu Izrahelského. Yohann řekl: Powolání mé nyní to-
ho výhledává, abych Ovčík Izrahelských / Diáblem swedených hle-
dal / a do ovinice Nebeského / svým kázáním / milostí a dobrdiním / žá-
dácně mezi nimi, a gím činěním / ge shromadzoval / yakož to / gím
slibové a vmluvy Božské spásytné / s Abramem a s Díky gich li-
něně / přinaleží. Takové počkášení na mysl Modlitebníků přichá-
zí, w času prodlužování vyslyšením Proseb nassis / že sobě pomyslí:
hle, neslyssi tě Pán Bůh: a by pak u slyssel / vysal nedává, a ne čini co ho
žeť gis prosyl: snad negy z počtu Ovčí Krystovních / a neb nemusíš
být k spasení předzvěděný / a vyvoleny. Proti tomu má se odporu-
to dvojigí tvéří predložiti: Předně / Písmem Šváchym / že Pán Bůh
nemá žádného rozdílu mezi Židem a Pohanem / Mužem a Ženou / Star-
ýma

tým a Mladým / Služebníkem a Svobodným : Nejdříž rázdy, kdekoliv
všude gnečno Páně / že spasen bude: Ať dokoli gsa potření, Slovo
Boží slíssi / Svátoſti vžijivá / a giskru Víry w Pána Krysta má / ten
ještě předzvěděný a posvolaný / o tom ovšem Pisma S. vysvědčíng.
Druhý odpot / známost přejín / pro kterež Pán Bůh někdy Modliteb ne-
mí. Pročby pak ne kvzdycky Modliteb klíč / a ge plnil / přejíma se toho
výweis položila. Přimluvn pak Věčnlíků svých / za tuto ženu či
které neklíč / a na gegich prosbu nic nevím, proto: Abi w čas předčel
Bůh, při Modlitebách w Křesťanstvu / genž gest / volání k Swatym o pří-
mluvu k Bohu / kterež giz dávno do Chrízve vveden gsa / tauto Věčnlí-
kům přimluvou povstán bývá. Na kterežto Drodování Swatých
žádá se zde život / ten překlad hned ; prosia nic se netreßuge: Neb Kananej-
káncwolala k některemu Swatemu / giz dávno prosředkem Smrti z
Swěta seslém : Ale gen k samému Pánu Krystu / pravému Bohu a
Člověku. Item : Ze gsa se za ni ne přimluvali Swati w Nebech /
podle těla zmrlsi / a neviditedlni: Ale věčnlík Páně živí / a sviditedlni.
Item: Apostolé tau ſwau přimluvau ntc při Pánu nezgednali / rov-
ně jako v ſama Panna Mária Matka Boží / když ſena Šwadbe w Ká-
m Galilejské, w nedostatu Wina / přimluvala. Nadio weyss: Ziadnym
geſte překladem vyzíváns neb volání k Swatym o přimluvou, potvrdi-
tis nemíže: Poněvadž oni sami všickni swatí / kterež giz w Nebech
Vlahoslavenskovi živí gsa / ne gňym swatým / Ale gedinému samému
bohu / ktere pro řídce říká Pána Čežiſſe Krysta / toho samého, sobě v ſensem
pravým Modlitebníkům nařízeného přimluvce a Drodovníka v Bo-
ha / se modlitvali : haž o tom Výláčel Páně S. Jan / genuž Pán magie
vznítí pannu Marii matku ſwau poraučel / ſensem nám ſu potěſení pra-
vi. Kterežto přešiny v w druhém pokusenj / když na nás ſalo na Ženu
Kananejkou w čas modliteb přicházelo / znáti gest potřebj. Ěretjin po-
kusenj ta finutná Matka ſevějna byla: Když přišla uprostřed blížje / a
vážně ſ poſtonou, a gednosteyně wolajte: Pane, spomož mi : za ne-
hodnau dobrodinti Krystových gest výhláſena / témto ſlowy / Řeni
dobré vzhiti chleb Šynum / a vrce gen psíum. Smysl toho ten
gest: V Žene, neſluſné a nenáležité věci žádáſſ. Neb ten jirový ſpasitelny
chleb / gehožte vā Šaffárem / anobrž nim ſamým gsem / ne pohanum,
který nemagice známosti Boha / o Božských (rovně jako Pſy bez ro-
zumu o lidských) věcech nic nevědi / Ale Šynum božímu / z semene Abrá-
hamova poſlán / rovíto / Lidem Izrahelskym / předkládati ſe má. Protož
Ženo, z pohanu w neznabohu w poftá / a ſalo Pes Chleba Ďetinského
vhodná / vmlkní, a počlen až ſe prve Šynové Izrahelskij naſytí. Ta-
kota vzhodnosti w naſich ſvědomiſch ſe drživá / když Pán Krystus
modliteb naſse w hlavních potřebách nehned naplnovati / ale ſalo oby

Galat. 2.
Matth. 17.
Iohel. 2.
Marci 16.
Roman. 8.

primitiva
Vedinnis
Paw k p.
Krystu ze
Kananej-
skou žem/
Prot ne na
výda z.

Iohann. 2.

Malor. 32.

z. Iohann. 2.

3.
Počuseni
ženy Kanane
nasyt.

Iohann. 2.

Marci 2.

Měděle Reminiscere:

to těž k vám milujíl / ždáti se ráci / řka: Tž gsy pes / častia se / ano po každém rozhřesleni / a wečere Páně prigimánji / k wehyvatku svých zlosuj navora: cugess: protož negsy hodný aby Bůh vše na té hleděl / nadto pak modlitby tvoře sloussel: Synyti on miluge / ale psu nechávidi. Zvdy se podiviti slussi; Proč gest Pán Krystus této Matky w gegi žalostivé prosbě tak dluho nechal / a gesseň za nechodnau býti pochládal: gessto gegi pobožnosti / a k dn. této bydne se trápšenmu právě Materstá Láska / tž swyborna živá Vira w Krysta (podle řaudu Lidského) toho žaslavžila / aby gi byl co nejspiss s potěšením odbyl / ne činje gi v sobě / zwlášt v těch Kráginách Čyrských a Syndonských / posměchu. Věděti každý máže gest toho ne včinil proto / na kdy na swau dobrotiwošt, a sliby / neb na povinnosti. Nešmášovu ne pamatowal / a neb se s kym rád sradil / a všce žárujku / pláče / yalo k laži bláta přilisval: Ale z příčin těchto potěšitelných. Gedne: poněvadž gegi právě Křesťanstw, a Vise živau w sebe vysoce schwaliti / a všemu světu za příklad vystaviti vmlil: Protož gest tu gegi ctnost řeze půuku / yalo nějakau svohmu / řuskenu / na plac vteřitelný / k spáreni řazde- mu vywesti / a k Trumfu provoditi rácil. Druhé / aby tim Vira gegi / a láška ku Pánu Krystu / tž horlivá žádost zdravja / spasení / za něž sobě v decerce své proshla / živostrena byla. Četí / aby dobrodinij Páně / k decerce gegi nepřtomně prokázane / ne hned pogednau, yalo na smetisje boha- tě vysypáne / tim w světi vážnosti bylo. Z kterýchžto příčin, ne- všce v posavád Pán w potřebách naších tvarodym se ukazovati ráci: Však my s tauto Ženou při Vise, Črčlivosti / a horlivých Modlit- bách stálau / předce trvaci / a vzdý se nehodnými Syna Božího do- brodinij vyznávajc / srđnatěgi ob Pána proshyti / a vyselivaká pokusse- nijs přemáhati máně / pohledsce na to / Kterak ona smutná Šiaika / když Krystus k gegimu volání mlčel / nemíčala / ale blíže přisauvysí horlivěgi volala: A když gi ani přimluwa Apostolská nic neprospjiva- la / toho se ne vleksla / ani se spátkem domu nesvrátila; Nadto vysse gsauc za nechodnau / a to gesseň za Psu počena / a vših Páně vyhlášena / nehv- wala se / ne lála / toho sobě od Krysta k potupě včiněnho býti nechádla / nechrolyla: ani aby w tom Pána / že Lidi od sebe honi / posluchacum svým posměch / potupu / a hanbu činj / vemlauvati a vtrhavě roznáseti měla / nemyslila: Ale ponízeně / strašně / siále / a velmi vinci le řet tu Pá- ně na sebe obrátila, a vstáhla, řeksh: owszem Pane: Dávám tomu míslo / že neslussi aby Rodicové Dětem Chleb berauce / psům gen háze- li / a Díjet hlad trpěti nechali: Ale tato tvořa odpověd žgewné prokazu- ge / že gsy mi to, zač te proshim, přirozeným právem včiniti povinen: Však nežádám aby Synové Jízrahelskij pro inne stolu / chleba, a po- směch svých / od tebe gím z Nebě přinesených / zbašnij byli: Zoliko za aučastensví toho / co na tom stole zbezvá / žádám. Neb voss / že v ří- nářka gidaqj drobch kterež padaguž z stolu Panu w gegich.

Ano

Pátraj / ano
brž Díjet /
proč gest
Pán Ženy
Kanarejke
tak dluho
ne vlysísel.

I.

II.

III.

ano když Děti za svým Stolem gidaři / také s říčnatky svými se mluvily / po kusu chleba v massa / ba mnohdy ráte vše než samy říčdi gíme rojďavagi. Nadtoto světlo, Hospodářové magice s světyní w Domě obdivovati / neb večeřeti / zdali pši z Domu vyháněgi / a ne raděgi do světnice pod svítl svatováagij? Zdali gíme dola kosti / Chleba po kaště / a nepěkných drobnů neházegi? a po Stole mis obližati / a vbrusu světřati nevelelegi? Poněvadž mne pak psem nazýváss / pomyslíš sám Ho- spodáři Domu Chríkve ewé/negyliž mi z stolu Synůw svých, drobtuš/ano v kusův posrnuš / tvořich věčných dobrodiní / házeni posvinen? Zdaliž k tomu jako říčné / pod Stul Synůw svých náležegich / Práva nemám? Summau, bých pak netolito tím tvým psem / budi malíkym říčnášem / ani nicm nebyla: Však proto tva Vojstá říčdrost v pro mne časitěch drobtuš, Milosrdensví svého w vbruse milosti zanechala:

N I L sum, sed me S P E s non sicut esse N I H I L.

S v m N I H I L, atq; ipso penè minus N I H I L O. to gest:

**Nic gsem / v mensi nad to wssc iō; gest nic/
Však mi Wjra to tebe nedá být nič.**

Zimto wšsim Pán Krystus gsa od té Ženy přemožen / hned hlasem zvolal / a gegi právě živau a v mělau Wjru předewšim Světem takto schwálil, řka: O Ženo / veliká gest Wjra tva: A což vše gest / k té gegi Wjre wšsecel je s Vojcym, a dobrodinimi svými božskými poddal řka: Stai se tobě vafž cheess. v vzdřawena gest Ocerka gegi w tu hodinu. Kterýmžto přísladem Duch S. nás věznaři: Ze ži- wá prává Wjra w Krystia. Lidi v mělé, vtipné / Božským věcem snad- ně, a světle frojumisvagich / Také v stále, horlivé / a nad Bohem (ač tak díl) jako vstěžtedlné / čini. Což gest w one ffigurě zápasenj nečního Za- soba Patriarchy s Mužem / totž / s Synem Božím / a přemoženj ge- ho / predesle wyznamenáno. Tymž Spůsobem v Davideova Wjra s Bohem gest bogowala / v našse též bogowati a ríkatí má: Až defawád pane zapomínáss se nad námi? zdali věčně? Až defawád řker, wáis tvář ſtou? Vzhledni / a vslys nme Pane Bože můj / nebí se nespusími tebe / až mi dás požehnání / svěda o tom tvém závazku / že nezádáš fin- ní / býd / ani zahynutí nás hříšníků: Ale rágigi přegeš ſtou, Ma- řatýžto Božský závazek S. Otec Tertullianus tak mluví: O Felices, quorum causa Deus iurat: O miserrimos, qui nec Deo iuranti credere volunt, to gest: O přestiaſtis gſau ti Lídé / gímžto k vůli Váh záva- zetis: nebyjdňyſſi / řekti ani závazku Božímu nevči / aniž w tom vafž v účtu věděnosti pronáſej.

T Pátý Štupení Prawého Křesťanství / gest pobožný Život / gímž- to z Wjry dobré skutečnosti obogi Tabule Žákona Božího říčné prokazuj- gam / a gedenkaždý wedle svého povolání činíme / podle řecí Syna Bo-

Genesii 32.

Psalmus 12.

Ezechiel 33.

Tertullianus
de iuramen-
to Domini.

V.
vta obnos-
wem ſtou.

žiho:

Matthaei 7.
Ephesie : 4.
March. 5.
1. Petri 2.

žího: Dobrý Strom dobré Owoce nese. A Apoštola: Obnovte se v novotě svyslu wasseho / a nechod te tak yako Pohane: Vybrž kroc svýr. Io wasse / a obcování dobré měste před lidmi (licet slovo iusticia bona conscientia) totižto spravedlivé / w zachování dobrého svědomí / byt. Auhom živí sauce: Nebo Monstrat iter celo pietas. Pobognost cestu do Nebe vkažuje: N wedíz každý sám sebe po té cestě ku P. Krystu/přikádene této Země / kteráž decty své, w býdě postavené, skutečně lítomala / a o zdraví gegi se starají / že Krystem o pomoc stále volala / před ním se ponížila / a slíjí se Dcerka gegi zase zdravá gest / ať toho neviděla / však věřila Krystovu slovu / a domit se navrátila. A Poněvadž Pán Krystus Víru gegi tak ivysoce schwálil / o všem gisť gest / že z té Víry s Dcerkou svau právě pobožný Křesťanský život (o němž se z Slova Božího často vějme) až do Smrti vedla.

Epilogus
Concionis
paraceticus.

Z těchdy Čtnosti Země Kananejské / a k tomu Dobrotu Syna B. giž znajíce / k Závěrce Rázani se obratme / w němž bylo O Prawém Křesťanství rozmíjáno / že w těch Pěti Stupních záleží: První gest / pravá Víra w Pána Krysta. Druhý / Láska skutečná k Blízkim. Třetí / Vzhívání jména Božího w Modlitbách. Čtvrtý / Erwáni spášlosti při Vídnu / Lásce / a Modlitbě, w času všelických pokusenj. Pátý / Vosy / pobožný život skutečného obcování / vedené vyměřencho w Slovu Božímu Pravidla / p. N. G. Krysta. Gemžto samému, od všeckho pravého Křesťanstva, budíž Čest, Pozechnání / Chvála / Diskvěcení / sláva / Vlci a Čísařství mocné wzdávání / na věčný věkův / Amén.

Modlitba k ērkánj / neb k spisování Příhodná / Yako:
Já my mœsta quiesce quærela. A neb: Vážme život
Smrtedlností / u,

S vatý Bože / pravý Synu w Těle / z Davídova Rmena Na Svět přišly, Messyáš. Náš Páne Kryste Ježíšky. My tvá karpé / v Čeláku / Křesťanství pravého Čísla / Voláme k tobě w svých býdách / W hříších / w Diablických okovách / Uslys, smluň se nad námi / Poněvadž gsy vadycky s námi / Pro nassy iupost / nemohěnosť / Mnohých Potekytů vrutnost / Někac Dísek opavštěti / Od svých k Číslu zacházeni / Víš je gsmě tvé milé Stádo / Rtejž té poslouchá rádo.	K řesťané věrni chceme byti / Spasos na Stupňe vstoupit / Pravé Vídnu w tebe Kryste / Lásky v Modlitby číseti / W spášlosti / po skutečnau pobožnosti / W pravau Křesťanstvau povinnost / Vved / idždu / vyslobosilu / z hříškův / všed / erápeni / záboru / O Kryste, my tvá Spěváka / A Díce tweho Dícka / Sobě / Dícem / svým Přátelem / Genž s námi k Chrkevnímu Společenství / Svatá / z chleba drobenku žádáme / Dey se Přírodu / Vídnu / mítame / Lásku / hříškům odpusťení / w Číslu boži / věrni Spaseni.
---	--

Z. M. E. M.

Neděle genž slovē Oculi, Obý- čeynē třetí w Postě: Ewangelium S° Lukášse w XI. Položenj.

Mjlost Boha Otce / Sylau Pána Gejisse / Krze Vrādné dílo Ducha
Svatého / ráč w nás a mež námi všecky Diábelsté skutky russiti/
a zapeti / AMEN.

Svatá Ewangelia, w pominulé dñě Neděle, Prvnj y druhau Po-
stný / ne bez Vzitkův předkládala Křestianům Včenj. O zlobivé mocy Diá-
belsté / a proti tomu / O mocy Syna Božího Gezu Krysta Pána nasseho /
nad Diábalem záračně prokazované. Kterak Ssatan dřp Zlosyn / yakožto Nepřij-
atel Závistník Lidstvěho Spasení / svau lsi a zlosi, žádnemu stvořenj Božímu ne vys-
luge iž sškoditi, yako Čílowěku. Nebo hned sprvopocátku Světa / nechaw všecko s po-
logem / Čílowěku samemu w formě Hada se obrátil. Jobovým věcem všem všes-
dy vškodil / na tom dosi nemage / předee se na samého Joba wedral. Opět / na Pau-
stí / ne proti Žemi / Horám / Skálím / Ófíjím / Zwěři / ic / Ale proti samému Pánu
Krysu Čílowěku / své zlostné mocy Pokusitel vžitval. Item; V Sydonstém Kra-
gi, Městě / Vsy / Domu / Poli / Dobylkův / ic / nechaw: Čílowěka / Dcerku gedné Že-
ny okutně poselil a trápil. Dokudž Pán Spasitel dí: Kterak nečistý Duch chodě
po místech suchých / ne do Česa / Trn Hloži / do Skály / Bodby / Žemě / do Soli, Vostku /
šulín neb Paručin: Ale do Čílowěka se navracuje. Čim zagište kdo / Lidi gest po-
božněgss / tim před zlodí Diábelstau nebezpečněgss. Gednomu / Svatých Otčůw
(ic se) zgeweno bylo v vidění / Kterak gednoho Nábožného Paštenjka Čelli / kteří
skryssi býdlenj geho / Tisíc Diáblů obklíčalo: velikého pak Města tolko geden Diábel,
gesié na Ždi Městské sedě, wartoval / věda že gsau Ľidě w něm pro newěru w Krysa / a
prapotupu Náboženství / y s gňhmi nescíslnými nepravosími / thýmet napstád geho.

Kteraužto zlobiwau / a tak Lidem sškoduj moc Satanowu / Pán náso Gejsto Kry-
sus swau vlastní Božstau moch potlačuje. Nebo se na to všázel Syn Boží w Ľe-
lena Světe: Aby vysyla kzapí skutky Diábelowy / vniž w Ľidech / věda že Satan / ne
Bode, Ohně / Ófíjí Kamení / Domum, Koštelum: Ale samým Lidstvím Dussim a
Čelum stodj. A Protož / k u posylnění Víry nassy / předesslá S. Ewangelia / také y
dnešný / velmi pěkně záračnau moc Syna Božího / nad Diábalem prokazovanau / w
vědomost nám vwozuzi: Kterak ho od sebe samého zahnal: a Dcerku Ženy Kananej-
ské trápenj Satanowa zbarvit / o tom gsme slysteli: Slysmeť tehdy / y dnešníj k přede-
sým podobné Ewangelium / od S° Lukášse w XI. položenj sepsané, w těchto slových:

Sa onoho času: Wymstal Pán Gejss z Čílo-
věka Diábelstw / a to bylo němě: A když w-
zrhl däbelstw / mluvil gest němě: V diwili se
Zastupové. Ale některi z nich prawili / W

Somma ces-
lého Rázam
tobote.

Diábelst
samým Lí-
dem sškoduj
výkugi.
Apocal. 12.
1. Petri 5.
Genes 3.
Iob 1. 2.
Mareci 1.
Lucas 4.
Matthæi 15.
Lucas 11.

In virtu Pa-
trum.

Syn Boží
w Ľidech dä-
belstau mec-
russi a Kazj.
1. Ioannis 5.

Belzebubu Knížeti d'ábelstém wymiřá Diábly. A gi pokaussegice / znamení s Nebe hledali od něho. Ale takž poznal myšlenj gegich / řekl jim: Každě Králowst samo w sobě rozdelené, pustné : a dům na dům padá. Čtlijet pak gest y Satan proti sobě rozdelen / kterakž sta Králowství jeho? Nebo pravíte, že já w Belzebubu i mstám d'áblu. Gestliže já w Belzebubu wymiřám D bly / Synowé wasi w kom wymiřage? Protož oni Sai cowé wasi budau. Gestliže pak w prstu Božím wymiřám Diábly / Gistěl gest přislo k wám Králowství Be.

Když sylný oděnec ostríhá Čyně své / w pokoji gs wsecky věcy kterýmiž vladne. Ale takž by sylněgší on přigda přemohl ho / wseckna oděnij geho odgijma, než gest dausť / a Láupeje geho rozdává.

Kdož není semnau / proti mně gest : a kdož nesch mazduge semnau / rozpříluget. Když nečistý Duch w de od Člověka / chodi po místech suchých / hledaje očinutí : a nenaležna, dž: Brátim se do domu jwého,

zudžsem wýslel. A přigda / nalezne gey kosticci vmetený a ozdobeny.

Tehdy gde/a přijme k sobě gříhých sedm duchův horsích
kde: a wegdauce přebýwají tam: Nejsou poslední vě-
c hříška toho horsí prvních.

Pstalo se tedy to mluvil Pán/ poždíváš s hlasu na-
šeho Žena z Zástupu/ řekla mu: Blahoslavený život te-
rny tebe nosyl/ a prší kterých gře požival. Ale on řekl:
Dovsem jsou Blahoslaveni ti/kterí slýchají Slovo Boží/
a ostřihagi ho.

Storia S. Ewangelium, Šestnáct a Sedma Prosebu
Modlitby Páně/Nevod nás w pokussenj. Ale zbarv
nás od zlého. vyskladá/ a důvod v močnoho Božství
Pána Ježíše/nad Diábelstau moch/při Člověku hlu-
čém a učem/prokázáného/ w sobě obsahuge. K ste-
remuži Žáruku dala gest přejmu Modlitba Páně/ Otče náš/ k těch
dnu Vicedlníkem vydaná. Abž tedy Vicedlník/y my vysíčni Kry-
stovi následovních poznali, co gest to pokussenj z až všechno zlého potre-
bne nás vysvobození: týnau Božstau moch to Kristus spásobil:
Že w začátku vydání té Modlitby/ Člověk dáblem posedlý/a na Slu-
chu/Jaziku/ Žraku/ a všech audech Čela zraněný/ k Pánu přiveden
byl. Na kterém se spásob Diábelstého pokussenj/ a všechno zlého na Li-
di vyrhování ukázal/a Syn Boží vysvobozením býdného z toho zlé-
ho/mocným Ruskitem/Diábelstých řutků w Čidech/y hotovým vys-
voboditelem kagých/být se prokázal: Také y své vlastní Božsté mo-
ch/proci vtrhacím a hancim/ ten Žáruk Páně Belzebubu Diablu při-
pissujich/důvodně hágil/obhágil y dokázal. Kteréžto moch Boží Žá-
ruk pětinný/a tim Diábalem z gednoho vyhnání Duchovně pose-
dlý/ až při Kristu poznati nechtěli: vysak gedna Žena w Zástupu, Du-
cha Svateho oswiscenij/ Krysta Pána schwálila/ a w odpovědi toho
přemeyběseněnýho povědění z vst Páně dosáhla/ Blahoslavenij
kterí slýchají Slovo Boží/a ostřihagi ho. Snazmež se tedy y
všem Slovo Boží rádi slýsjet/ a gíz dále světlý Vysklad Ewangelium
sobě rozgnati w Arckuli/

Ewangel-
um.
Summa.
pávod.

O jlostné Diábelsté moch, která se w Čidech pronáší:

A proti tomu:

Omoch Syna Božího/ niz Diábelsté řutky w Čidech
rusiti ráč. Rozdíluw kázani bude pět.

První: oznápij: Mohauli Diablowé z své vlastní moch kdy tichým
... dem / yafy chtěli, řekoditi: A proč gism Pán Bůh toho do-
paustit.

Druhý: Chtěli se Diablowé, a kterak w živé Lidi světlugii / vcháze-
gii / a ro níjich přebývají?

Třetí: Budauli také kdy Diablowé Pešla zprostěnii / spasenii / a za-
se k předešlému svému světlu, věčného Království Božího
nawrácení?

Čtvrtý: Syn Boží / pros zrůzeni Skutku Diábelstých na Světě w
Těle zgewený / kterak / či moch / a proč gest z samých toliso Lidí / a
ne z živulů. Diáblu vymítal?

Pátý: Kterak se nenícko Diablowé z Lidských vymítati mohau? Anobrž/
co my / aby nám Diablowé řekoditi / a tak za sebou k zatracení
přivestí nemohli / za svého živobytí, činiti máme?

I.

Diablowé o
své vgně,
bez dovolen-
í Božího,
nemohau
řekoditi: Ne-
toliko L.
dem / ale ani
dobytku.
Regum 22.
Iobi 1. 2.

Mat. 12.

Matthei 8.
Marci 5.
Lucas 8.

Matthei 10.

Ráži Prvním Rozdusu Rázans tohoto / Co se Moch Diábelsté
dothče: Mohauli zlil Duchové kdy a komu chtěgij řekoditi? Chtě-
na to snadná odpověď: že nemohau / a té moch nemazuj / aby netoliko
Lidem / ale ani ginenmu svoreni Božímu / dokud a pokud gism sám P. B.
toho nedopusti / řekoditi měli. Ač gest mluvil Duch Izisvý (yakž w písni
S. Číme) křež vsta Prorokův Achabových: wssak ne prve / než až mu
Bůh toho dowolil. Swolal také Diábel Sabeské a Kaldeeské na Sta-
tel Jobůw / kterijz Dobytek geho velmi mnohý / Konstý v horách roze-
brali / Čeleď zmodrowali: poslal k tomu v Óhen z Nebe / kterýz ostatí
Čeleďi, v škoruiv spálil: potom zbařil w povětrí baučku / tak že Vítr
oborci Dům a stavěni / w němž Synové a Dceru / Prátele a Čeleď
Jobova mnoha byla / wsscky ge podáwil: na poslední samého Joba
moch / bolesti, a vředy po wssem Těle zranil: A wssak toho nicehož / neto-
liko včiniti / ale ani se Joba dotknouti nešinél / a moch neměl / až ceprva
když mu Pán Bůh jako preys na něn pustil / a tak ho trápiti dowolil. W
dnesním Evangelium těž slyssime / kterak byl Diábel Člowěka oněmél /
(S. Mattheus dokládá že v oslepil) wssak s dowolením Božským: Což
se zgeweně z toho poznává / že gest ami drjive / ami posliz / než tehdyž když
mu Bůh w Těle na Světě přítomný rozkázal / z člověka newyssel: Ano
že v neychairnějšímu Dobytce nic bez dovolení Božího řekoditi moch
nemá / Historia o Šwiných Gerzezenstých w Mori slopených / ed E-
wangeliistův poznamenaná / zgeweně toho dosvědčuje. Ať frátece džin /
poněvadž bez wule Otce Nebesteho ani geden wlas s hlawy Lidstě / ani
wrabec na zemi nespadá: Nadtě tehdy věrme / že bez Wule Otce nasse-
ho / netoliko Člowěku / ale ani nejmennímu Štvořens Božímu /
Diábel řekoditi nemůže. Od kudž pocházej Otázka: Proč Pán Bůh
řek ve-

tal vclíku jlostmou moc mnohdykrát v nad Lidmi Diáblum provozovati dopaušti? A moža dobré / vysak mu v tom překážky neciní? Nebo Pán Bůh předivnou svou vysennohauenost nad evangeliem / v nad báblu Duchy zlými/tuň oswědčovati / a ževoně pronášeti ráci / že ro-tak/rehdáz/a potud/co/vaf/kyd/yde/a pokud güm on sám vlastuge/činiti myslí. Divili se (dj Evangelista) zástupové moci Syna Božího / že gsať k geho rozkazu Diáblowé odvud/rehdáz/tam a tak / odkud / kdy / sam, a vaf güm Pán Kryštus rozkazal / obrátili se myslí. Zadruhé: Abi Lidé, zvláště pobožni a oppatrni/ každého času k odpirání Diáblu, horovi byli/zachystáwagice se oděním Božím / přepásan gsauce pravdu/magice na soběpančé spravedlnosti/obuvi zvěstování Ewangelium/stit Výry/Lebku Spasenj/Moc Slova Božího při sobě/ a Buben Modliteb Svatých/halž nás tomu Apostol S. Pavel vyvídaje. A Jan Blažovský dj: Quemadmodum ciuitas, quæ muris cincta non est, facile venit in potestatem hostium, propterea quod prorsus absit id, quo fuerat hostium incursus arcendus: Sic & animam non munitam precibus, diabolus facile in suam redigit ditionem, nec multo negotio omni genere scelerum implet. To gest: Nako Město neohrazené a nezavřené snadně nepřijeli v moci přichází: Protože nemá toho / čimby autoku nepřátelekém do stínu mohli: Tak srdece/mysli/a dusse Lidsté/Modlitbami v čas neopatřené/ siadnijce nepřijel Diábel opanovatá/a brzykto vysenni svými nečistotami ge naplnovatá. Třetí příčina: Zé polu-seni Diábelská častokrát Lidem k Duchovnímu, v tělesnému vžitku prospěšná bywagi/podle vysvědčení vysvolené nádobě Páně S° Pavla/ který dj: Věrný gest Bůh/který nedopustí na vás abyste byli poškoušeni nad to což mižte/Nýbrž včinj s pokussenjm také vysvobozenj/aby ste mohli snést. Sem přimázejí swědeccevi Proroka Královského/který o vžitku svých saužens také dj v žalmu: Dobré mi gest, Pane/ že gsh ponížil mne: Neb gsem se naučil znáti tvých spravedlností. Také v ona tici, kterouž milý S. a starý Otec Augustín o Šekstech a Rachijsch napsal/ila: Hæretici sunt exercitia piorum, & sapientia plus prosunt, quam obsunt Ecclesia. To gest: vysickni Rachiř a Šektař, sevsi svou poblaudilau žběti/věrných pobožností/vosřugi/a častokrát vjce Chyrkvi Boží prospěšnagi/nežli gi k svede bywagi. Nebo nás dohánějí k pravdě: Což v Diábelských peklossených povědji se muže/že gsať cwičení pobožných/a častokrát větci prospěch nežli svedu čini. Nebo s ginhimi vžitky také spolu od Světa odtrhuži / a k Nebeckým přibytkům obracují mysl Lidsté, wedle řecí S° Augustína/který dj: Nako Matky a Chrdov, k oslavě dítče, prsy sobě něčinu hořkým namazugj/ aby ge díctci zosplisili: Tak Bůh Otec nám svým dítkám/hořlosti křžův a pokussenj/zosplisivu ge Světské žádosti/a turči ſvé volené Světa ostaſwuge. A ginh Otec S. napsal: Sicut caro, si sale non aspergitur, corruptitur: Ita anima, si

Dosle dos
wolem Bia
blum trápu
ti Lidé dege
se zpříjem

I.
Chrysostomi
rationes, &
August. in lib.
de Trinitate.

II.

Ephes. 6.

Simile Chry-
sostomi de
precazione
lib. 11.

III.

i. Corin. 10.

Psalms 118.

Augustin. de
Hæreticis.

Similia Au-
gust. in Psal. 3,

Origenia.

Don učebnictví
Bibl. teolog.
uglii / vaf
spasenj / ap
vijvi Bism
ch na Etan
v kolofonu:
chau: Ant.
Jan Ljams
ic
Noch Dík
mij sedm
ii / abstrakt
gymnasiu
v habsbur
erwe / vys
zdeníkem
v pohrani
e / fum
iku / vaf
Praha
amého Žk
ho mluví
nemíl. aj
ópiti dom
jewelanc
n Beseda
nejrad
a novinky
ho řečen
je výroba
A. řečen
Majetek
Vlastník
výroba
Drc. Pan
10/20

III.
Iohannis 8.
Romans 6.

v.

Lucas 13.

August. lib. 3.
de Trinitate
capit. 6. Et
contra Ma-
nich. lib. 2. ca-
pit. 28. In Ge-
ne. lib. 11. ca-
pit. 22. Chry-
sostomus in
libro de pre-
uidentia Dei.

Marthai 8.
Marci 5. 9.
Lucas 9.

Andro. Hyp.
Meth. 2. par-
te, pag. 299.

tentatione non satitur, continuo resolutur. To gest: Yako se viassone, našolené smradem porussuge: Tak mysl Główěta pokusenim našolená docela se nalažuje. Začtvrtou příčinou dopausstivá Pán Bůh Diablu Lidi trapiti sprawedlivě, wedle zásluh/ Nebo mnozý mnichem powolněgi Diablu / nežli Pánu Bohu w službu se vydávagis: protož ge Diablu, yako gěho otroky, opanovávati / a své dílo w nich působiti, dopaussti/ wedle onoho povědění: Per quā quis peccat, per eadē & punitur. To gest:

Ežim kdo proti Bohu hřessi: Tim se trestice w býdě zdejší.

Pátá příčina toho že Pán Bůh Diablu moc nad lidmi dopaus-
stí: Aby lidé býdli, zaukladili a řekli Šatanových / yako z něha-
těho vlnobití vytržení sauce/ Božstvu milosrdnau moc nad sebou osvi-
cenau býti poznávali/yako w dnešnjm Ewangeliu nějaká žena/wy-
tržení toho Diabelskvi od Pána vidau/ splesáním Ducha svého zkrí-
ela: Blahoslavený Život který tebe nosyl/a neb ta Matka/ kteráž tebe/
takowau moc nad Diabelskym magickýho/porodila. Čej n onen Zástup
Lidu/Wida kterak žena od nemoch těžké/kterauž XVIII. leh počád, Dia-
blem gsaucy strápena/ trpěla/ samým tolito slowem Syna Božího vž-
dravena byla: se zradoval/ a chvalitebným hlasem že všech věcích/kte-
ré se daly od něho / Bohu Díky činil. Yakož pak o Božství dowolen
Diablu/aby w takových příčinách všruenau moc nad lidmi provo-
wali/mnohonandyss Čezenář milý psáno w Knihách S. Oktáho/Au-
gustína/Chrysostoma, a jiných.

II.

Druhým Rozdílem Rázaři odpověd se přinese na tuto otázku:
Veselí se Diablowe w živé Lidi wtělugi / a kterak w nich pře-
bytwagi / Praví mnozý z Včitelů / že se gíž časův mnyčíssich tak yako
předešlých toho neděje: Ale žádný tomu newěr: Nýbrž věz je se wtělugi/
a w Lidach přebýwagi / v přebývatí budau / dotud dokud lidé na zemi
budau. Neb ani Synové Boží / aby se dáblowé mezi ně vperovati
neměli/před nimi bezpečný negsau. Zě pak za násseho věku/yako za by-
tu Krystia Pána w Ecce zde na Zemi/ tak zhusta toho se nesparruje/ aby
Diablowé Lidi posedali/do svodný/ ohně/bláta,gimi házeli/ oslebova-
li/ skřivovali/ a vysvraťovali: to není tím / Yakož snad bábel mdej-
ssi/nezbánlivýssí nežli prve býti měl. V gednosteynět váze on trívá:
Ale/že mu Pán Bůh ne vzdychý takové moc dopaussti / Kož činí pro
Ewangeliu Krysta Syna svého/kteréž gíž Zázraky a mocí/ v nad bá-
bly provozowanau / dostatečně svarzeno gest. Kterak by se pak Diá-
blowé w Lidi wtělosvali/do nich vcházeli/a w mnohých v posavád pře-
bytwali: Odpoividagi Včitelové Pisma / že gest se na to vsetecná vět-
piati. Ale poněvadž písmo gisti že w Lidi vcházegi / a zase z nich vye-
cházegi: Proč mame na tom přestávati. Evangelista S. Jan píše/

že gest

že gest Satanájs do Gidáše po řeku Chleba wessel: wssal hmotněst neb podstatně/cili tolito mysl gho zlosti podpálil/ toho písma S. newho svatluje. Gistát pak řeč gest/poněvadž Diabolové sau Duchové/že w lidstvu Čela tím spůsobem rocházegi/ kterýmž se od Lidi spisegi včítiti / nejli chlédnauti mohau/a než by se to vyprsat/ neb vymluviti mohlo. Však wždy/pro lepší tomu vyrozumění/písma S. svědci/že se dáblové až posavád w Lidi včluji/ do nich rocházegi/ a w nich přebýwají/ tímto divoginu spůsobem:

¶ Prvninu/ Čelestným/widitedlným a hrozným/pronássegice se w trápení teho Člověka/kteréhož posedagi/ když nám Diábel hází/ točí/ gen říkavuge/ostřebuge/obrach/bige/rans/řeze/zaffercuge/občesuge/hanebné a opložlé tlačky z clamy vypravusti. Kož gest Satan činil při onom Synu/ ghož Otec k včedlnském Páně přivedl/ a s pláčem u Pánu Krystu, o ghož bídě/ nač nám Diábel do ohně/do vodn/ hned z děčinství hází/ a rozlícené ho trápení/vypravoval. Item: Při onech dňau/ w nichž wysko Diáblu/ totíž zlych duchův prehývalo/ ge přehrozně trápilo/ a steze ně u Lidi dásvilo: U při giných mnohých/ také za těchto nassich nedawních časův/o nichž nemalo Iob Fincelius, Ioannes Menlius, Lutherus in Colloquiis, a w Knize řecené/Theatrum Historicum, vyprisugis: Obzvlášně pak Kasspar Hedion Kronykář Chrkevní připominá: Kterak w Měsíce řeceném Mohauči/zlobivý Diábel/w Člověka včelený/ nemalé bavíky sřípal/castokrát lidstvím hlasem mnoho neslychaných mluvit slýšán byval/zloděyství zražoval/domy ohněm zapaloval/ kdem váráníce řekodisval/ že pro něho množ město opustivše/ ginde bezpečnýho sobě obydli hledati musyli/Až u často za kněžimi kamennin házegi/umoho gich zranil. Onedopausitén přemocný Bože žádneho z nás Diáblu posednauti: Za čej se gest nám gisť potřebí často modlit/ a Pánnu Bohu k tomu příčinu/Diáblu pak misia w sobě, nedávati.

¶ Druhým spůsobem, Duchovním/ když Satan Člověka sérze hrích osedla/hatčho drží/ a w něm Duchovné mocen gest/překážege mu dobré činiti/mluviti u slusseti/a místo toho ženauc ho k hřešení. Protož dí S. Jan: Kdo hřeší z Diabla gest: totížto/ od Diabla, w něm přebývajího, k tomu se dohání. Tak se Duchovně w Saule včeli/ gím lomu: to gest/k hněvu a k wraždě/ aby gi nad nevinným Davidem provedl/vstavěně mysl ge' zvuzugic. W Gidáše po řeku Chleba wessel/že hož ač na Čele netrápil/ ale na myslí k skutečnému zrazení Mistra svého, vstavěně dohánel. Čehož posavád činiti nepřestává: Nybrž tohoto k Modlárství/gimho k rauhání pravdě Boží/gimho k potupě Náboženství/ gimho k zlehčování sobě Rodicův/ gimho k hněvu/ k wraždě/ k smilství/ k kradeži/ selži/ a k giným hríchům tém podobným, doháni. Neb co gest ono Wysko Diáblu, w Člověku hnětně posedlém také hnětně činilo: Žež až posavád w mnohých/ zvláště w neslavých Lidech/Duchovně působi. Onom Diábelinskú Evangelistové píssi/že gest

Diabolové se w Lidí včluji.

I.
Čelestně.

Marcii 9.
Marthai 8.
Marcii 5.
Legio. 666.

Iob Fine: lib.
9 de Miraculis.
Caspar Hed.
lib. 7. cap. 18.

II.
Duchovně.

I. Ioannis 3.
I. Regum 18.

Ioannia 13.

Marthai 8.
Marcii 5.
Luca 8.

se rauchem neodjval: neb mi toho Diábel bráníl: Tak Duchovně Diábalem posedlil / bezewšeho studu / v zlém svědomí / bez raucha Ospravedlnění / zloporučné živi gsa. Item / onen nebydlel v domích / ale na pausťi / a v hrobách: Tak nelagich warugij se, a řeči Domu Boži / a ráději na Pausťi Světa / v kauzech, frčem, kwasu / her, tancu / a jiných lehkomylných mísstech / kdeby se gegich lotrovstva / a bezbožnosti trpěla / bývagi. Item: Nako onen Pauth a Ržeczny svažován gsa, vosecku roztrhal: Tak v tito všecku kázen kostelní / právní / orcovskau / v přátelekau roztrhávagi / a jádnemu se štrotiti nedopausitěgi. Dále, onen všem řekodil / v sám sebe kamením bigel: Tak v tito svau pohoršíte dnau žlosti všem, v sami sobě na Čele / Siatku / Powěsti / Zdraví / v na Dussi řekodí / a zaumyslně se sami bigi: totižto / ledacim řekodu / těžkost / bolesť / saud / nauzy / až naposledy v Smrt na sebe vwozugi. O není gisic pošdánj Diábelství Duchovní mensi nad ono tělesné / kteréhož snadně pochuti v moři takoví v svých skutých / a zvolášť v oplzlých řečech / rádili vlasti svými plampagi. Otcové S. Augustyn a Chrysostom / za nevpřednější Duchovního Diábelství znamení pošládagj Léz / a nazývku Doplžlost / dovozugece toho tim / že posavád Diábel nazýv Lidstvě bere sobě z nástrony / nako na onen čas hada / řeče něž Ewú Žiaiku nassy řvedl: Origenes gedenz Starých S. Otcův rastro o tom mluví: Eorum qui verba Dei loquuntur, os Deus aperit: Eorum verò qui loquuntur mendacium, falsum testimonium, scurilitates, turpitudines, susurrations, ociosum & inutilia, os Diabolus aperit. To gest: Těch Lidi genž rádi Slovo Boží mluví / sám Pán Vůh všta očvárá: Alle těch kterí se selži / s fialší / křivým svědecivjm / s ohavnými / oplzlými / daremjsimi elachy / žvánjimi / a hanlivým pomlauvánjim / objragij / sám Diábel tlamu rozvazuge. Druhé znamení Duchovního Diábelství při Člowěku gest: Oněmění Člowěka při Božských věcech / aby o nich nevíměl mluviti / než toliko osamých Světských / Chyrských / podsvodních / které se vklamáni / pochlebenství / aulismosti / k vtrhání / k pomluvě / k rauhání vstahugij: A takoví Bohu v lidem zlorečij / přesuzugi / o Krystu a Náboženství / o Etnosti a poctivosti / o Smerti a Vzkříšení budaujím / o Nebi a Peclu / o Diáblích a Angelích / O Čele v o Dusse / newázně / posměšně / potupně / a rauhawě / a to gestě s yakous obzvláštní libosti / zaumyslně elachagi: Nápodobné nako onen ožralý Diábelník v Krčmě ginič spolučadowaníku se ptal: Věřili oni tomu žeby Dusse Člowěka nesmrtebná býti měla. V čemž když se některí ohláshli / že o tom tak smeysslegij / tehdy on s posměšcem žval: Poněvadž (prey) dusse / co / a yaká gest / gestě nikdá očima hymotně svídina není / protož že tomu na krátce mista dáti nemůže: než co se koliv o Peckle / o Dusse / o životu věčném (yakž on pravil) elachá / to je vosecko za pauhě Kněžstvě flewety a básně / které gsa pro svou Instrukcijnost / pošládá. Proti kteremužto gtho rauhání když ginič přesedlich písmem Pro-

Znamení v
čele Diá-
belského při
Člowěku.
August. de
Genes. ad Li-
teram lib. 11.
cap. 27. Chry-
st. Homil.
16. in Gen.
Origen. Episc
Alexand.

Historia.
In discip. de
tempore, Ser-
mon. 132.

roční / a řečmi Kristovními / n mnohými důvodům patrnými / že dříve
 jsaure nesváředlíc / gedny s Bohem v Nebe a gane bezbožných s Diábly
 v pelle býti magy / toho potvorzovateli: On se k tomu lehkomyšlěc ozval
 jmá Dusši swau hotowau na prodan / kdyby mu za ni tolito konwic
 svá dát chtěl: tu hned geden z předemných neznámých (a byl v spisobu
 ilověla, Diábel/sterýz nazýl geho giz byl posedl) Konwice Wjna za du-
 shnu podal: kterauž hafz wžral / hned se ten o odsvědenci kaupě nán
 comlauwati uemesskal/přijedich se těž k tomu přimlauwali, rkauc: Fas est
 ut quod quisque exierit, eius quoq; possessione gaudeat. To gest: kdo co
 kaupi/slušně má také toho vživati. A hafz to doprověděl / tehdy hned
 Diábel vridicedlně předevšemi toho ranhavého živáce pochopiti / a do
 ponětí wžjoko s hrzvým iřestem nesti / odtud pak bezpochyby v do-
 peka gen vzhoditi, pospíšil. O všmystez sobě hanebnii Křižáci / oplzlí
 žváci / wžiteční Elacháci / kterí lehkomyšlně Boha / Náboženství Krysto-
 vo / v Kyrkew geho / Nebe / Peklo / Smrt / Lidi / Ržad a poctivost /
 ižndutau clamaui wassi proklusávate: z dalíz z každého slova marného
 (halz sám Syn Boží hroží) počtu vydávati nemusíme? A co pak z rau-
 haných / požehnědlných tlachův / gimiž daremní žváci / od Diabla
 na hajzku jsaure poselil / Bohu v Lidem glorcijs. O povazme kterak
 pak Lidstv gest aud k mluveni přemíly / wžacem a vžitečný / genž množí
 Mludcové Světa přednjin Koždusem Čzlowěka od hošwada býti pra-
 wuj: A proti tomu / Tak gest přebídny Čzlowěk němý / sterýz o Bohu / o
 své nauzy / psotě / a potřebě pověditi nemůže. Ach, nadtoč gest bisdněssi /
 a včně bude ten / kohoj gest Diábel na hajzku poselil / a v ném stogis /
 pronássegje se nagerovo mluvenjm o Pánu Krystiu, a věcech Božských,
 rauhavým / o dusši / Smrei / Vzkríšení, peklu a Nebi posměšným / o
 dobrých Lidech lživým / klevetním a vrhavým / před poctivými osobami
 oplzlým, a řearedým. Takovis Lidé připodobňujis se k Roni, ak
 Lotru, který na něm gezdi. Neb jako Lotr sedě na Roni, vživáho
 k hově krádeži / laupězi / mordum / k zradě / a k giným Lotrovostivm /
 Wžak Rún tomu urozuměge / dominjivá se že dobrého Muže nosí / a ge-
 mul počesným / nálezitým díslum / svým chodem / slusem / během / a sítu-
 njm / k / slanži / nevěda k čemu ho Lotr Pán geho spravuge / vede/
 misku, bige / bode / zasíavuge / vvaruge neb odvazuge: Tak v Čzlowěk /
 nemage pravé známosti Pána Boha / a rozumu Nebestího / z Včenj
 světěho Evangelistého nabýtcho / zdá se sám sobě býti dobrý / spraved-
 livo, dositmaudrý a sylný / a že wžecko nálezitě předsebe běre: A rošsal toho
 znáti nechce / že povolowaním světě žádostem / Diáblu se k sluzbu pod-
 dava / a k ge° neschlechcenostem napomáhá. Nedávnejmež tehdy my (zdra-
 vovin rozumem od hošwad rozdilnji) Lidé mísťa v sebe Diáblu / a z toho
 to už druhého hlavního, w kázani výpravovaného Artykule /
 Včme se znáti a pamatovali / že gesse až posavád Diáblowé v Lidi

Dusse pros-
damá za Ron
wicy Wjna.

Mark. 12.

Simile, Ge-
org.

Maior. z. port.
Post. I : F. 3
106.

Lacobi +

sc vte.

se volelуги. Protož aby gum nad námi welebný náš Král/Pán Ježíš Kristus/takové moch nedával/horlivě a často se za to modlitu nepomíghme.

III.

R Četismu Rozdílu/Budouli kdy Diáblowé Pecka zprostření/af
svému prvněgssimu světlu do Nebe zaše na vracení: Vyvali za-
giste o tom nemalé zmínky w Křesťanstvu. Čtěme kterak okolo CC
XXX/Léta w Škole a w Chrktvi Města Alexandrye/w Království
Egyptském/skvěl se Origenes, geden z počtu S. Otcův první Chr-
tice/kterémuz S. Augustyn(principiū lumen Doctorum Ecclesie D.,
To gest/předníj Švijce a Šlaup w sscib Doctoru Chrktive Boží/
Léta Páně CCCCXX.) ten smysl o Spasení Diáblusv w Knize své o
Kachřstových sepsané/zgewně připisuje: kterak gest týž Origenes o tom
smysl/žeby netoliko w sscibni nevhanebněgssi a neb nevneslecherněgssi
ohavonj Lídě/ale také w dáblosv/po mnohém wěku dne Šaudnho/sau-
ce Pecklnjm Ohněm očistěni/z něho wysvobozeni, a do Království jí-
wota věčného na vracení byti měli. Kterýžto smysl z Kněch Origeneso-
vých potomně nemalých Hádeš a různje w Chrktvi uadělal/a od Šeky
Lyberthánsté vputně se obhagoval. My pak, že yak Diáblowé, tak w
bezbožn/Šaudem Syna Božího k zatracenj odsauzenj/na wěk řase z
trápenj Pecklného Ohně wysvobozeni/nadto w život věčný na vracé-
ní nebudau/to zagistau pravidau měděti mame: Čehož na Švijce Sen-
tencj S° Pissina/řecis Patriarchum/Prorokum/Pána Krysta/Aposlo-
lum/S. Otecum/a smysl wssi Křesťanstvě Chrktiv/dosvědčuge/zvoláště
ta neysprawedliwěgssi weypowěd welebného Šaudce/kdež dž: Disce-
dite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est Diabolo, & An-
gelis eius. To gest: Odchyděte odemne zlorěcenj do Ohně věčného/kterýž
co připraven gest Diáblum/w Angelum geho. Hle, zgewně Ohně za-
tracenj wěčným gmenuge. Také po pádu Člověka wzloženo gest od
Pána Boha na Diábla zlorěcenj/kterž na wěk jádného konce msti ne-
bude. Sem přináleží ono patrněgssi než Slunce, Abrahamovo/anobrž
Boha Otce/k Bohatc do Pecklných muk/powěděni: že gest mezh Bla-
hoslawenjimi a zatracenj veliká a hluboká Rofle/pro nž ani hočessi
dolu/ani doleyssi na horu,dostávati se nemohau. O kterýžto Artiflu-
li/totížto/že zatracenj ani dáblosv do žiwota Nebeského na wěk do-
stati se nemohau/nevhanebněgssi Otec S. Augustyn/w Knize proti Šeky
Priscillianysté mnoho pisse. O bohmež se tehdy my hříšní zatracenj
věčného/a za času,dokud gsmě gestežde živi/toho zlého Šwathym po-
káním/krze Viru w zásluhyn Pána násseho Ježíšse Krysta vcházeti/a
věčného Blahoslavenství dosáhnouti/sevssi plnosti se snažugine.

Origenes ab
Augusti. harel:
taxatus.

Augusti de hr
rei: Cap. 43.

Matthei 25.

Genesis 3.

Lucas 16.

Augusti: in lib.
ad Orosi: cqa:
Priscil: & O-
rigen: cap. 15.

Příliv.

Lan Brin
nobium

III.

Náji Čtvrtém Rozdílu tohoto Kázání / o Moch Syna Bezúhod-
nosti skutky Diáblových w Videch rusských : Tento tři kusy wěděti gest
áun díložit a spásyedlně potřebj:

¶ První/Kterak gest Syn Boží Diábly z Lidskymstal ? Wsse-
du Hystorya skutkuw Páně/ od Čítre Ewangelijského sepsaná / zreteďlně
vklazuge / že ne tam spůsobem jako gau ge učelný Zidé / Slovem Tere-
zémuator, buď zaklináním vyvinystal / ani spůsobem posvěrných / Swá-
toším kropáčem / kauřením / bylin potrušováním / a rozličným výmyn-
ském řeřimováním : Ale bez wsscho toho / Samým toliko Slovem
Božím rozfazujícím / poraučegicím / a Diáblu oči vytýkajícím. Neb
že Diáblové w Slově zavření gau / tak že kdeby chtěli vsgiti / aneb kde
gau od tuw svygisti, nemohau / leč gau Pán Krystus povoli / a rozkáze : O-
čemž první hlašení Ačtyského vklazoval / a Ewangelistové zgervně to o-
známugí / že gest z rozkazu Syna Bezúhodnoho Vrysto diabluw Čzlowěka o-
puskati / a ne tu kdeby byli chtěli / ale kde gau Pán Krystus rozkáza / totiž
to do Švins, vsgiti / a s nimi do More všechnauti / musyli. Z toho te-
hdy / že gest Pán náss Slovem svým, a ne ginač báblu vyvinystal / a skut-
ky russké / máne wěděti / že Slovo Boží o Krystu Pánu Kázane / k
zahájení Diáblu gest neypodstatněný / a neymiočeněný. Protož aby
hom ho sobě vysoce svážili / poněvadž v S. Pavelu ge moch Boží pod-
stavou / k dogej spasenj každému svěřichmu / byti vysvědčuge. A také
Slovem Božím / totiž / včením Syna Božího / všeslavná Diábelství
od sebe zahájení vesh.

¶ Dále se oznámí : že gest Pán náss Diábly vyvinystal / Ne chýb / a-
le stavu právě Božskau moch : Ač v to mezi Pánum Krystem a Farizej-
velká rozeprše byla. Neb to Diábelství z Čzlowěka němeho vyvzje-
né, Srdeč gegich posedlo / a ge na odpor Krystu postavilo / aby ten žá-
gračný skutek Pána vlasthovali / a w Belzebubu Knijjeti Diá-
belstém / to gest / křeče všechny čarodějně / vyvzene ge benti prawili.
Vemž dosavád v myněný Zidé Pána Krysta křivě pomlauvagí :
Vysak protitomu náčtu / a vrhacum svých Božských skutkuw / Syn
Boží tento pateren Odpor / světlený nad den bílý / flade / a že svau
vlasem právě Božskau moch skutky Diábelství russký / toho dowozuge :
Pecně / Rožeržecostí w gedenom Království / w Obci neb w Domě
vyselou / která gau skazau hrozh : Pravi sagisté / Každě Krá-
lovství samo w sobě rozdelené pustné / a Dlum na
Dlum padá. Což gest od dávných Čjasů w Světě skutečně
shledáno / a nesejšným příkladu / Pohanských v Křesťanských Ná-
rodů / nesvornosti předcházejích, slvřeno : A tak dokládá Pán /

Protož

Tetragram-
maton.

Krystus
Pán Diábly
z Lidi wss-
hystal Slo-
wem.

všem.

Romanet. I.

I.I.
Pán vymis-
tal Diábly
svou vlast-
ní moc.

Dawodowé.

I.

protož gestlije n̄ Satanáss proti sobě rozdelen gest/ a do
gedných lidí vcházíze / gírceho zase z nich vyhání / kterak Králov-
stvího geho stane v celosti ? Čili se domníváte Duchazlého tak ne-
smyslného byti/ aby nerozuměl coby tvíce k vlivrzení/ nežli k stáže Králov-
stvího geho bylo ? A zvláště, poněvadž se Diáblowé (jakž o tom skuse-
ný Job svědčí) v takové svornosti pospolu, jako Člankové Rjetěži/ a
sypiny na Rybě, drží ? A tak tehdy ne Diábel Diábela / ale Boh Ssa-
tanáss z lidí mymsta. Druhým důvodem Pán své moch hágí/ Ob-
činnym tehdyž dábliu z lidí vymítánym/ kterž se patrně v Zidu v dala:
Gestlije ná podlé smyslu a domněnsi wascho/ v Krystus/ strze Bel-
zebuba Diábla, mensi Diábly vymítání / Synové wasij
kem ge vymítagj ? Syny gegich (podlé smyslu S. Ocitu, Au-
gustina a Jeronima) rozumí Apoſtoly / a LXXII. Véclných/ genž od
Zidu splozeni byli/ a od Pána Krysta Mistrá svého tu moc / aby Diá-
bly vymítali/ sobě danau měli. Beda pak a Rabanus Doktori / to Pá-
ně posvědčený vykládagj o Zidech/ kterž se těch časův s začlináním obíraly
a k tomu gmeno Bezíšse přiměšovali/ pochopivše to od Apoſtola / vi-
da že tim gmenem Diábly vymítali / wedle svědecitvi Svatého Luká-
še/ kdež Jan oznamuje/ řka: Viděli gsmi gedneho an se gmenu třem
Diábly vymistá : v bránili gsmi mu/ neb nechodi s námi. A v skutych
Apoſtolských čiteme/ že gsau se Synové onoho Knížete Kněžského Ec-
civ / začlinánjm/ a gmena Krystova přiměšovánjm/ Diábly vymítati
pokaſſeli. O těch tehdy Pán na ten rozum mluví : Divná gest to iwe/
a Saut převrácený/ že mé dábliu vymítám moch Diábelstě/ Synu
pak wasich/ kterž z was Zidu také to čini/ moch Božské příjetíte / z to-
ho ge chwálite/ a za svetu Svaté vymyslujete : gessto ná gednoſteny
skutek činé/ tak dobré toho při was zaſluhugi/ abyſſte co při gmych chwá-
lite/ toho při mne netupili. Nado to iwenjs povazte : Gestlijez omi moch
Boži to činiti mohau ? Pročežbych ná/ kterž Číšekrát tvíce Božských
skutku/ osobou/ včením v řecí swau proklazuti / toho tež činiti nemohl ?
Kterýmžto přesvětlym důvodem Pán Krystus několiko skutku svého
Božského před vtrhací hágil / ale h gegich a Světa tohoto převrácený
Saut treslal/ že obhycem převrhlych, a ſybalement pod ſyhytých, gednoſteny
skutek/ mage zřený ſ osobám/ při gednom chwáli/ a při druhém hanegs.
Kolivé náko těchto časův množn gsau/ kterž Apoſtoly/ Svaté Ocie/ a
gich Včenj vysoce chwáli : iſſak když kdo z Vátelekho takové Apoſtoly
be včenj pſſe/ lidu ge předkládá/ a podlé toho tak se chová/ kachrem be
uazývagi. Třetím důvodem hágí Pán své moch/ příkladem přemože-
ni ſylněho od Šylnýſiho/ řka : Když Šylný Oděnec oſtržá
Svět své/ v poſagi gsau všecky iweny kterýmž vladne.

Alle

Iob 4.1.

2.
August. & Hi-
eronymus.Beda & Ra-
banus.Lucas 10.
Mark 9.
Acorum 19.

prerácení
z díl. gedno-
ſteny skutky
v gedno-
chvali/ ſ v
druhých ha-
negg.

Ale nařízny silnější než on přišla přemohl ho / všeckna
 oděnís geho odgijmá / w něž gest dauffal / a laupeže geho
 rozdáwá. Jakoby řel / Nevstěliz! (v Diábelství vrhačové mě Bož-
 si moch) že tedy na silněho Odence / sterný syně / selepy / posladu / města /
 neb bránu oštříhá / silnější přišde / a gen gme neb zabige / netoliko od ně-
 ho mě, zbroje / a ručnice wezme / ale také v to čeho oštříhal pobere: Tak v
 Diábel / gsa welmi Šylní (gehož se / naříz skusený Job prav) / v Anđele
 strass: Nebo želeso protisvětloch za Dremo shnilé / a za Sternistě po-
 sladá. Kameni / Kulij / Děl / Strelciu / Růčnic / Kopij / nic sobě neuva-
 ji / mybrž se gijn posimswá / a Summau žádněho se nebogi) ten rku Diá-
 bel oštříhal Gžlowěka / onemíli / oslepili / a w moch své držili ho: Však
 já přišda přemáhám gen / vyháním / křist v laupeže / tělo, Dusy / mysl /
 a v Lidské / v vyselinká svorení Boží / gijnz a w nichž se odí / genu
 odgijmá. O negsenilž tehdy silnější Ref nad něho / ne z Země, ale z
 Nebe / ne z Lids, ale z Boha z Domysle rozwazte / sudte / a poznajte to/
 Až toho tento můj skutek / že sem z tohoto člověla Diábelství vymrhl /
 ne Diablu, ale Bohu přitíce / nechceceli aspoň tak zaslepeni být. Gžlow-
 ěm důvodem hagi Pán své moch: Nerovnosti skutku Knížete Bel-
 zebuba / a Krysta Pána / Krále Nebeského: Dej do sladá: Kdo není
 semnau / proti mně gest: a kdo nezbírá semnau / rozh-
 lugeť. Smysl toho tento gest: Vili Žaryzeové, vidíte nerovné mě a
 Satanovy skutky / w Lidech působené. Neb Satan ge trápí / há pak
 vzdorwugi: on hluché činj / há sluch dávám: on oslepuge / há zrak bystrý či-
 ním: on ončinuge / há nazýk rozwazugi: on krčí / há rovne činjin: on Líd-
 mi do ohně / Bodn / Blata / Kameni / do Hrobův hází / há pak z toho
 vyscho ge vymrhuji: on zabigi / há obživugi: Summau / Diábel vys-
 den se na to svýdal / aby Lídem se odíl / há pak abych dobré činil: Kterak
 tehdy mezi mnau a Diáblem yaký punč / společnost / a sňessení být mu-
 je? Ten gest opět pervný důvod. Pátrám důvodem hagi / vlastní pová-
 haní Diábelství / gis se Duchovně w Lidi vtěluje / a gi zgewuge / pro-
 vozováním patrným makawé zlosti / a to nevysce w odpíráni světlé
 pravdě / kteráz ge w Dci bode / Edž Pán dí: Když nečistý Duch
 vymde od Gžlowěka / chodí po místech suchých / hledaje
 odpočinutí: a nenaležna dí: wrátm se žase do Domu
 mého / odkud gsem vysel. A když přišde / naležne gen
 chrostišti vymetenej / a ozdobenej. Tehdy gde / a přiš-
 mi k sobě ginech sedm Duchů horších než sám gest: a
 vydouce přebíhwagij tam: V býhwagij poslední wěch

1. ob. 42.

4.

 March. 8. 12
 15.
 Luce 11. 18
 Marci 9.

5.

Aa

Gžlowě-

Člověka toho horšíj prvních. Smysl tohoto Páně mluvení tento gest / Diábel, genž gest Duch nečistý / Těla ani kosti nemage/ když teb z rozkazu mého z Člověka tohoto němeho vynjeti musyl / neobrátil se do Léšku / do Hor / neb na místa pustá, kdež lidí nenají: ale přigavil se souběžných Diáblův na pomoc rojce / přejmo se do němehých z vás vrátil: a nako byl tohoto tělesnau slepotau, a němotau / tak vás mnohém hrduchovní / posel a oslepil / aby slyšte mého Božského nad Diáblem prokázanco skutku neviděli / a že Božský nezpoznali: Nábrž nako slyší barvň rozsuzugice / bilau černau / a zlatau temnau / když byti pravili: A nako němij o Osobě / moc / a dobrdiných mych Božských, dobré mluvití nevímějce / to všecko na zlau stranu obráceli / hančeli / cupili / a tomu což nevítěč chválí hodné gest se posmívali: Což vesse gest vlastní povaha a dislo Duchův nečistých / hancův a vrhačův Diábelských / kteríž dobré zlým / a zlé dobrým nazevnagij / a od počátku v pravdě nestojí: Neb když lež mluvíš / z svého vlastního mluvíš / nakožto z Dicelži. A poněvadž to všecko v vás / kteríž o mně zle mluvíte, zgewne čini / Kdož tehdy tomu / že já právě Božskau moc / Diáblu vymítlam / a oni žaješ řeze vás / svau nepřátelstvu povahou nademnau mstiti se všeslují / neporozumí: A tak ne já ale vy s Diábalem / a on svámi, čini mi: v ge- ho Hospodau gste / a větneho hoře s ním zaživati budec. Neb ne přimně / ale při vás skutkově a disla starých povah duchův nečistých / světle a právě býledně se spattugs. Z kterýchžto pěti důvodův / gumiž se / že gest Kristus Pán svau vlastní Božskau moc / Diáblu vymítl / prokazuje / my geho věrnij naučme se předně: Králi Nebeském / Ježi Kristu Spasiteli nasseniu / nad Diábalem / Pelestem / Smrti, vdatnemu Vítězstvi / v ruce premocné poraúeti. Přitom: Neprátelům / a všelikým pravdy Boží / v nassisich dobrých skutkův Ruhacům / důvody gismi odpírati hotovi budíne: Svornosti také milosrati / a různici sami sebe v Obch v Chrktvi nekazýti pamatuymé / a zvolásť proti Pánu Kristu / včen / Svatostem / a pravdě geho rauhawých od poru nezbýrame: Ale všyckni v pravdě Paně gednomyslně slyshme / wedle onoho Versse:

Sint vnum, doceant vnum, faciantur & vnum,

Qui vnum de C h r i s t o nomine nomen habent. To gest.
Gednomyslni v Wijsi budec / Všyckni / od Krista Křestiané /
V včen / v svornosti slípte, / Magistři tak gmeno slawné.

Protož v powahám zlých duchův / genž sau: Calumniæ / Obrectati-
ones / & Sycophantarum mores, to gest: hančni / vrhání / neprawá po-
mlanování / dobrých řecí v skutkův na zlau stranu k u potupě přemítání
a přetrasání / lidí licomerných / Diábalem duchovně poselijch / v sebe mi-
sta nedávajme. Neb hančná vše gest zloděj (d) Syrach) kterýž se od
větru na syhbených sláti. A však mnohém hančnýss i ohyzdnýss gest
hanče / vrhač / a pomluváč / od zlých duchův, když / co větrem se zmítagi /
Slyssice až tehdy čsby moc / Syn Boží Diáblu vymítl / slyssmez dale:

Gij

Smile.

Elias 5.
Iohua 8.

Matrem.
Actorum 5.
1. Petri 3. 5.

Iacob 4.

Tobias 13. 15.

Eccles 7.

q. Šíz se oznámí příčinu / pro které gest Pán Krystus Diábly vyjmí-
gal: Oprošem proto: Abi se dokonale být prokázaném pravým Sem-
inem Ženou / kteréž Hlavu starého Hada Diábla potříti / a Království
jeho zrušiti, a stáztí mělo: pročež díl v Textu: Pakli moch Boží/
dívodn gíz obhágenau / **wymstám Diábly** / gisíci gest mežn
was přísslo Království Boží. totíž Messyášs zaslíbený. Za-
tím hned: Abi Lidé poznali že Pán Krystus gest mocným Pánem Diá-
blym / a oni Služebníců Páně dědiční. V čemž gsau se zlil Duchové sa-
mi wžnávali / a Synu Božímu se poddávali / když k rozluze geho s-
tikem/strachem a prosbou / aby jim do Swini obrátiti se dopustil / z Lí-
di wycházeni myslí: A tak tehdy / kdo zde z Lids Krále Nebestého k své-
mu dobrému poslouchati nechce / ten ho v den Soudný s Diábly k věč-
nému zlému vposlechnauti myslí: Nafz Pán dokládá: **Wýwagíj po-**
slednij wech Člowěka toho horšíj prvních. Nadeo gesse /
čim to Pán pro potvrzení tudy svého právě Božstva / k spasení Lí-
dem mocných / v kázáních rozšírvaného Slova / neb včen: Gemuž kdo
že v Světě věřiti / a nim se spravovati nechce / Ten při Soudu proti
sobě žalobu odewšeho stvorení / y od Diáblyho sluheti myslí: Wymsta-
li gsau také Diábly z Lidi v Apostolé / halz Pissma S. v Knižce skut-
ku gegijch / těž v Evangelium S. Lukáše oznamují: Však gsau to
čili ne swau / ale samau Mocný Syna Božího / Pána svého / kterýž gi-
stou a pravodn včen gegijch potvrzoval činením dívodu. Ječ: dal jim
moc Diábly vyjmíti / a nemocné rukou vskládaném na ně vzdriwo-
vati: což se v pravdě moch Páně působilo / a dalo. A tudy se také moc
toho gména I e s v s / v učině samém složeno gest Lidem hříschům odpusť-
ení / ospravedlnění / a věcné spasení / v známost Lídem vwozowalo, sku-
tinoumi těmi dívody / když gsau k tomu gménu zlil Duchové z Lids wychá-
zení myslí.

V.

Pátému a poslednímu hlasovnímu Archeuli / kterakdy Diáblové
(rozumějme duchovně v Lidi vteřením) zase se myjmíti mohli /
Acobyhrom my rossickni / aby nám se oditi nemohli / činiti měli. Poně-
wadž gest wěc gisá / že Diábel ocházege jako Lew řewa / a hledage kohy-
by sebral / v Lidi se vperuje / vteřuge / a mysl / srdece / vsta / v Čelo duchov-
ně posedá / a halz toho wenss dotčeno / v Člowěku se řeči / vstij / v skutky
bezbožnými pronáší: Odporuďá se že ne Soli, ani Vodou / Kaučením
bylinami / ani Powěrau / ale těmito samými kygmi se vyhání:

q. Předně / Pravým / skutečným / wevssi poněžené polore na se vzga-
tum posláním. Pravé pak polání na se vzítí gest: Abi Člowěk hříšný /
Diabelské skutky (genž gsau Pánu Krystu / Slovu / skutkům / a Nábo-

III.
Krystus
pán Diábly
z gisíci gest
čin wyjmíti
z.

2.

Matthai 8.
Matthew 2.5.
Iohann. 5.

3.

Apostole ta-
ké Diábly wž-
míti.
A. 1. 16. 19.
Lucas 10.
Marci 1.6.

1. Petri 5.
Lucas 1.10.

Diáblové se
z Lidi a od
z rosy hané
v/

I.
Skutečným
poláním.

ženství geho se rauhati / pravdu Boží walchovati / a ginč zlosti) w sobě
chtěje / nako ze sna se probuzoval / těmi hřichy Pánu Bohu se vinien dál /
a pro ně hněvu Božího a zatracení hodným se být poznávate / od
nich přestával / k milosti Boží strze Wíru a Zásluhu Smrti Krystovu
se vteč / a w ginč nový pobožný život obléčen se neprodíval. Toto gesto
posáns, a nástroj klicery se Diábel z lidí vyhání / wedle řeči Pána: Po-
kání činíte / a přiblížit se k svámu Království Boží: Zehdyť se Diábel sté-
russi / a odstupuge. S. Jakub vči / řka: Budte oddáni Bohu / a odpí-
rante Diáblu / a vtečeť od was.

March. 4.
Iacobi 4.

II.

Hebr. 4.

Ephes. 6.
March. 4.Actorum 15.
Ephes. 2.
1. Corinth. 1.

1. Ioan 1. 5.

III.
Domu Mys-
ti a Srdce
Bedlivým es-
tějšáním.
Lucz 21.
1. Cor. 7.

March 9.

Lucz 11.

T Druhé / vymítagij se Diáblové tvyčisťování Domu srdeč
chvostissi duchovními / genž gsa: Slovo Boží často čtené / kázání /
slyšené a rozgimané / kterž Diáblu odesná / neginář než nako Neč obo-
stranno ostrý, ranij a seká / wedle řeči ducha Božího / kdež dž: Nezměre
meč Ducha / a boguňte proti neschetným Duchům. An y sám Pán nás
Slovem božím ge přemáhal. Druhá věc strze chvostissi duchovní
rozumí se Wíra / w zásluhu Pána náscho Krizisse Krysta / kteráž darmo-
samau milosti / srdeče nasse ozdobuge / od hřichůw / zlosti / a wsselinkého
Diábelství očištciuge / a před Bohem Otcem ospravedlňuge: Nakož tak
zni vypořeď prvního sněmu iherenného Chrckovního / kterž w Cenu-
zalémě od Apostolù S. držán byl. Neb že sama Krew Pána náscho Kr-
izisse Krysta / nakožto toho / kterž gest nám včiněn dokonalau Maudrosti /
Swatosti / posvěcením / a výkaupením / od každého hřichu, y Diábel-
ství nás očištciuge: Všecka Písmá nového Zákona / a obzvláštne S.
Jan w svých Kanonických svědci / a Wíru / je ona sama Svět, hřich / y
dábla přemáhá / na plac Triumfu přivezuge.

T Četřmí / vymítagij se Diáblové oříháním Domu myslí, Srdci
y Žela / před Autem Diábla / kterž se zase sám osmí přituluge. To pak
oříhání děge se vstavěnau bedlivosti gednoho každého Člověka / nad
osobau a povolání svým. Vděte, (volá Král nás) neb nako zloděj
w noči / takž přišde. Protož Apostol napomína: Gedenkajdny cot
gest světěno / toho oříhan. Musí tedy k tomu být střídmost / od
rozkossu, kwasu, hodu, a rozpustilosti, zdrželivosti / buynosti Žela
skrocování / w službu Boží ho s podrobowáním / a w svém povolání
s Mlodlibami spogowáním: K tomu se žagisté ta řec Boží vstahuge /
kdež dž: Toto pokolenj žlých duchůw / neuvhymjá se gediné Posty, a Mo-
dlitbami. Děge se také oříhání zachowáwanjm Náboženství / w němž
gsau / Skutkové / Mlodlitby / Slovo Boží / Spěv / chwály / vživání
Swatosti. Čehož všecko že se Diáblové, všece nežli horauchyho pešta
bogi / zgerou důvod w Evangelium to vklazuge / při gedne Ženě w Zá-
stupu přítomné / kteráž o Pánu Krystu / a geho včen, y skutých, wážně a
nábožně smyslela: tak že když ten Diábel / od Pána z Člověka němeho

vyvrze.

ne; loſt) w/j
hu je ſtormen
poignéage
merti ſtorm
val. ſtorm
ſeci Dant. p
dni ſtorm
Bohu / uch

ja Dom
io ētene / ſe
z poſto Ma
de z d; E
n i san Va
niffre duſen
ia, ferajd
i / a mſchne
nhuge: Je
z, furenjvſte
ana naſſſeſ
alau Maſſe
riſchu, o D
a obzwiſſeſ
ia Erich, mi

mu mysl, ſe
rituluge, u
ho ſilowicu
z) neb pafet
: Gedechen
viti ſcibonu
oje, buptur
w ſtecen po
i Bojji w
dine Pojji, w
jejenſtvi, w
w ſomala, r
ili horauchy
i gecne ſemir
n ſeuricu, w
Silowitanu

wyworzeni/takim i wsech gminach Srdce duchowne posedi/ aby se getyis
skutkiu Pána takto divili: rossak w něho nevčeli: Druzy/ aby zez
znamenj/zotizto gminho žátraku na Nebi nebž Nebu/ od Krysta včiněnho
bledali. Četuj/ aby se Pánu rauhalí/ skutky geho Diábelsté mocy pri-
pijujice. K tomu pravém ldy gest Diábel zastup přivedl/ wssak této ja-
me nábožné Ženn posednauti nemohl/ a nemohli: kteráz s zlym Duchem
jadného aučastenství nemajic/ svobodně/ nábožně/ a hlašitě zwo-
lala: Blahoslawený život který tě nosyl/ a prsy guchy gsy
pujival Pane. Kterazto swau Swatau řeči tuto převěšenou Pá-
ne věhpowěd obdržela: Blahoslawenij/ Štiaſníj, Bohu mili/ s
nimž Diábel/ a oni s ním nic činiti nemají/ gsau ti / Kterij slýší
Słowo Božíj/a Ostřhagiſho. totizto / Náboženstvím a Kře-
stianstvím obcovánjm. To gsau hle ti sygoré, sekery, meče, de-
la / strelby / gimiž se Diablowé z lidí, duchowné posedlých, svy-
hánegi. Anobrž ti gsau nassu w Swětě skutkowé / kteřiž kde duchy/ aby
nám zde v věcně prodati nemohli, zahánegi/kterž S. Paweł Křestia-
nsthym pěrem ducha S°/ a barwau złatau Summowně a počadně takto
poznamenal: Bratři/Pochlňte se w Pánu / křze moc Sylu geho: ob-
lige se w Oděni Boží/ aby sice mohli osíati proti Autokum dábeistym:
Suligez tedy magice bedra přepásaná prawdau/ a oblečeni gsaucie w
Pančí spravedlnosti a obuté nohy magice k Ewangeliu pokoge:
wezmauce předevšem věčni ſtit Víry/ Lebku spasení/ Neč ducha,
genž gest Słowo Božíj/ a Buben Modlitby/ Proseb/ a Swatých žá-
dosej. Gsaucie giž tchdy w tom sprawenij/ obratme se k žawře tohoto
společně rozmímaneho Kázani: O mocy dábelsté/ Kteraz w Lidech Če-
lesněy duchovně působi: wssak tchdáž, potud a tu/ ldy, pokudž, a kde
mu sami mocný Bůh toho dopusti/ a kteřiž z Zátracení swého zlii duchu-
mě až na všechny vysvobozenjs nebudau. Kterazto dábelstau moc w Li-
dech Syn Božíj russi a kázai swau vlastní Mocj/ samym Słowem a
rozkazem swým/ pro dokázani prawého Messyášství/ A nám Křestia-
nům/ dvořanům Království swého/ vytěžství nad tim Neprjetelem do-
dává/ a porauči/ Abychom ho od sebe zaháněti / Strelbau skutečněho
polání/ domu Srdce očisťovánjm a ostřhánjm / a ostrosti Słowa
Božího. K tomu ráč nám nápmocen byti on sám Ref neydatnější/
Pan nás Ježiſs Krystus. Řemžto samému/ Bohu věcnemu/ Králi
Nebeštemu / wzdávat se má Čest, Sláva/ Vítězství/ v Chválu a
Česárství/ na všechn věkův/ A M E N.

Ephes. 6.

34000

Modlitební Píseň. Zdroj: Šebestýánek Boží Míručdlníče/R:

Уа III   Онеп-

Nejmocnější
 Kryste, Synu Boží/
 Nejvodařnější
 Šílo / kteráž boží
 Diabolovy řečky/
 V lidech nedostatký/
 Swau Božskau moch.
 V Břízích Blúchotu/
 Slepotu na Srdci/
 V všech němoci/
 Hřísch/bolest/ zlé věčky/
 Russkýs a méniss/
 Diábelství vyhánjí/
 Swau Božskau moch.
 Ne w Belzebubu/
 Swodu Diábelstého/
 Ale w spásobu
 Messyášsí svého/
 Zés to wesse činil/
 Důvodně gsy říkodil/
 Swau Božskau moch.

Pro nás uče věrne,
 K naučením ninoheňmu:
 Abychom svorní
 Odpráli plémnu/
 Hříchu/ Diábelství/
 Domu w Náboženství/
 Swau Božskau moch.
 • Rac také od nás
 Gejíš řečky
 Diábla: Aby w nás
 Nemoh mísťa mítí/
 Samo o smícho/
 Duch a nečistého/
 Potři swau moch.
 Ať mužem vážné
 Slovo twé slyšeti/
 Štukem nábožné
 Geho osíjskau/
 Zdaw zatracení/
 Dat věčné spasení/
 Swau Božskau moch! Amen.

Neděle genž sloume Laetare: Obý čegně Čtvrtá w Postě. Ewangelium S. Ja- na w VI. Kapitole.

Sledrost Boha Otce/ Nebestým Chlebem Pána Gejíssu/ křeče vřadné
djlo ducha S°/ ráč nás lacné k životu věčnému našíci/ Amen.

Swatá Ewangelia/ kajdau týmcí Neděli Postní času vynějšího
zázračné divy Spasitele našeho Krysta Gejíssu / w Čírkvi Křesťanství při-
pomínají/ kteří od milotvůrce Slova Božího nábožné / a ne bez výstu se
vzájugí. Nebo z nich gisoty prawého Božství Pána Gejíssu: v dobrovolné pod-
stupení křížidu / krápení / a přebolestného všimrcení geho/ za nás Lidské pokolení/po-
znáváme: A tudy se / w rozgimání myněvších dnův počupné Svati Páné / v ruce
a z pochybného zhoršování nad ním strhujeme. Opravém pak Božství geho/ a o
nasměl křeže tu dobrovolnau Smrt Spasitele , dostatečném vyklupení gis-
se stalem / vgišti ugeme. Kečežto zázračné řečky Pán Gejíssu : Diablu w
Lidi vymitáním/nemocných vzdárováním/ zmrtvých křísením / zl. Zé gest ne chyb/
nadio Belzebuba křížecí peckřího/(yakž Dary řeowé z žávisti klamali) Ale swau prá-
wě vlastní Božskau moch. činíci ráčí: Toha gest důvodnau Apologij neb obranau,
proti neprátelům a vrhací řečím svým, w dnescey dennym Ewangelium dokázal / totaž
netoliko weštěren Svati/ ale y ten Belzebub Diabla se vossenti řečími/ tomu mísťo a ja
prawé dati/ a s oněmi Čarodějnky Egyptskými vyznati mísťo/ tla: Digitus Dei est
hic. Prvi Boží gest tutto. Neb ačkoli Satan některé zázračky, ja dowolenym Božím,
někdy činí: Wysat w tom/ co/ a w čem gest proti Lidskemu pětrození/ mísďa nte diabola

Summowni,
 výtek cele-
 ho kázani ro-
 boto.
 Výkovek z
 připomínání
 myněvších la-
 ſuw zázrač-
 ných diabolo
 pána Gejí-
 ssu.

Lucas 12.

Exodi 8.
 Kordil Bož-
 ských zázrač-
 ných duchů,

pri Eu

ptí Čech působit nemůže : Vakojce : Čacného nařízení / & neplodné plodnou včetně
ad urození řepěmu brat / Chroměmu / Nemocenmu praví / starodámu krásu / Neplod-
nemu sýlu dáci / nadto Mrtvých o pravdové zase k prwssimu blauhemu jinou nemá
moc vzkříspeti : gšau to zagiště samého Boha vlastní stukové a dorové. A nž Dí-
di neřítel Lidi tak miluje / aby gšau to dobré činil / a toho pfál : Ale kadeři od prropho-
piátku sváření) Člověk a triple hlyny / & pauhé rospálené Závisti Lípy sfforteli,
voly / vklady / a zlosini Čestem počleni Modlit / a že shladili všytrige : všesal ho
Božská moc Vána Gejzis v tomzdržage. Kterýž spusnedlji Divoce Syna Bo-
žího / velmi rozhlaſne duchem S. k připomínání v Črkvi Křesťanství, gšau prámě
tvořasu ročního grizenij / kdy a kdeho gšau od Krysta Vána byli činenij : Vak : Zá-
práce nasýteni věti týhc Lidi Pěti Chleby / a dvěma Kybami vpliko / že se od Křesťan-
ho Krmicelstalo v čas Jarni / Slavností velikonoční v židovstvu předcházejich / a
v zátku každoročně. Sencen obilných do Země rozširování : Z těch pětinc S. Odro-
we / kynessi prostředposlni, k velikonoč Křesťanství býhet se Kředěli / ten zábral Krystu
u S. Evangelium gšau oddali / a gménem Lætare, to gšet / msel se Lide Křesťanský
najpal. Zjednouše také Ieroitum, totiž začátek správu dnešního / od Pissné Zapásse
Proroka / řkauchho : Lætare Ierusalem. a Episcola k čenj z řeci S. Pavla : Lætare
sterilis, &c. Stum se oběm stouňawá Ewangeliem. Nebo k veselj chudé Lidi / Slova
Božího milovníky, také k věrnosti Vánu Bohu / o vživjeni / a všiautně věci o rác/
výjazce. S nábožnau tehdy významy Historij Ewangeliistou styssme / wedle kys-
ni od Swatého Jana v řeckém položení / řka :

od Diabels
tryf.Genes. 3.
Iob. 1.
Luc. 2.2.
Ephel. 6.
I. Petri 5.
Apocal. 1.2.
Johan. 6.Lætare toho
gněna dne
štu ředěli
Pissné.
Elaias 5.4.66.
Galer. 4.

Stom odšel Gejzis za More Galaleyské / genž
gest Tyberiadské: A slo za nim množství Li-
du / nebo viděli Divy geho / kerex činil nad té-
mi kterij nemocni byli. Vystoupil na hůru
Gejzis / a tam seděl s Včedlníků svými. Byla pak blí-

A a iiii řko Veli.

zlo Belifánoř / Svátek Židovský. Když pak poždovšl
ocíj Ježíss / a widel že množství weliké přišlo k němu/
řekl Filippovi : Kde nakaupijme chlebů / aby gedli tito ?
(Ale to řekl potautege ho : On žagisté sám widel coby
měl činiti.) Odpověděl mu Filip : Za dwě Stě peněz
Chlebů nepostačí gini : aby gedenkazdě z nich malíko
něčco vžal. Rjeckl mu geden z Včedlnského geho / Ondřej
Bratr Šimona Petra : Besík geden Pacholik ſe/
který má pět Chlebův gečných / a dwě Rybíčky ; Ale co
geli to mezi tak mnohé ? Protož řekl Ježíss : Rozkláze
Lidu až se posadíj. Bylo pak tráwy mnoho na tom místě.
V posadilo fe Mužův w počtu nako pět Číšc. Tehdy
Ježíss vžal ty Chleby / a když Díky činil / roždával
Včedlnském / Včedlnský pak sedlím : Tež n z Ryb nač
mnoho chtěli. A když byli našeni / řekl Včedlnském
swojím : Zberete Drobky / kteréž pozůstali / aby nežhynu-
li. V sebrali / a naplnili dvanácte Kosů Drobův / z
pěti Chlebův gečných / kteréž pozůstali po těch genž gedli.
Ti pak lidé když ten díw vželi / pravili / Tentokrát gest gi-
šíte ten Prorok kterýž přigjiti má na Svět.

Evangeli-
um.

párod

Samana.

Stora S. Evangelium , k čížto krátké prošvě
Modlitbě Páně : Chléb náss wezdenší dny nám dnes :
se vstahuge. Nebo včesenný Zázračný Syna Božího / na
paussei včiněný / w našenj pěti Číšc Lidu pěti Chleby /
z a dwěma Rybami w křesťanstvu obnovuge / a vypta-
wuge kterak se velmi mnohy Zášup Mužův / Země Děti, z Některý / Ně-
sticel a z Vesnic / ku Pánu Kristu zbehl / a pro geho milostná Kázání / ta-
ké dívův dobrodiných zázračná činění / Pána až na pustá místa (kdež s
Včedlnský k odpočinutí odcházel obyčejný místval) gsau provázeli : A to
wice gest : s zapomenutím se na gidlo / piti / a svá Domovní Hospo-
dářství / při Kristu tři dni trivali / horkivě včenj geho poslauchagice / a
na dívův patřice. Bichžto nevidělo se dobrotněmu Bohu / bez vžitku
duchovních k spasení Dusse / a tělesných pro posluhu Čela / od sebe do do-
mův geajich tak lačných rozpuštiti / ale raděgi pravě našti. Což zázračné
pěti Chleby tolko / přivozato k tomu dwě Ryby (tak mnoho valz se toho
w základních mohlo na té Paussei načiti) ráčil včiniti : a netoliko všech

do sy.

do svého našmíru / Ale svým Božstvím požehnáním ten pokrm gesťte výhru na dvacet kostí a Země sebraných rozmožit. Nevyhledávajte vysoké v tom Zázraku světské Slávy / ani Královské Důstojnosti kterouž na něm ti Zásiupové z všechnosti vzložiti chceši: Ale raděj naší Lidské/ geho pravého Messyášstva a světelného Božství/ spásytedlné známosti / na kteréž samé život světelný záleží. Odkařadž poznávajice my Křesťane / že všeliký Bratři Obilé/Vrč zemských/Wina, Dvořec/ a Chleb našs vezení/ z samého Božího požehnání pochází/ a k horlivém milovníkům včenj Syna Božího přináleží: Snajmež se, Duchu S° vřadným dylem, w tomtoto kázání o tom svývčovati/ a zdražový světlad S° Ewangelium nábožně rozmírat/w Arýkuli:

O gisného Zázračného nasycení od Krysta Pána pěti Číslicí říč Lidu na Paříži / pěti Chlebů a dvěma Rybami.

Prvním: Rozdylem Vlák se gisoty a pravda toho tak zázračně w stuktu se stáleho nasycení.

Druhým: Vzítové nám Křesťanům pocházející, z gisoty a pravdy toho tak předivně Božstvu mocí od Syna Božího pěti Číslicí říč Lidu nasycení.

I.

Kríž prvnímu: Co se gisot a pravdy toho dívku Páně dohře / Počerivadž gsaři tu Historij vossíckai číhají Ewangelistové bedlivě pojmenali / z gegich ichdy spisů / a zwláště porádku Textu dnesšího Ewangelium/známosti o tom/a Výři pogissens/nabývatí máme.

První gistora gest: Čjas/ kdy/ a kterého se to zázračné nasycení skalo. Ewangelista S. Jan dí: Potom odšel Pán Ježíš za More/ Čoslovicko / Potom/ nemá se rozuměti žeby Pán Krystus z

Jeruzaléma/ hned po té Háde/ kterauž s Farizei neprátele svými/ o vzdoru všem člověkům od třídní osmi letě nemocí / a o své Božské mocí měl/ za More Galilejské odšel: Neb toho nemocného/při Slavností Pentecostes, když řekl/ Pán vzdával/ a Hádku o to dobrodiny s glistovým

a žárlivostním kněžstvem moci musyl/w kteřej přemilosným lázanim vřad Messyášstvu/ a k velebnost Božství při Osobě své zgewití rácil/ což fosse

S. Jan w V. Kapitole pojmenoval: Ale toto zázračné nasycení po několika Měsících se zbehlo/když gíz(yakž Ewangelista w Textu dí:) Výslabízko veliká noc/den Sváteční židovský: Tehdy Pán Ježíš odšel z Jüdseva do Galilejské Kraginy / kdež Vicedlníkům LXXII,

podivnus lázanim Noviny o své Messyášství gíz na světě přítomnosti/ mezy

výzce.

Iohannis 17.

Proverb. 10.

Psalmus 127.

Markazi 6.

Markazi 14.

Marki 6.

Lucas 9.

Iohannis 6.

Gistorij záž-

zračného od

Krysta. 2.:

du nasycení.

I.

Čjas toho

skoku.

Markazi 11.

Lucas 9.

mezi lid po kraginách rozeslal. Mezi tím pak časem / konz giz Kryšus
 Druhý Rok Alučad Meschásský konal / Jan Křtitel nevinnau Smrti
 od Herodesa ; Světa gest sweden : o čemž gsau Vicedlných / navrátiwse
 se k Mistru svému / Krystu Synu Božímu / oznamovali. V porozu-
 mělo Dán je Herodes také geho hrdu aufladu strogi ; z Kragim Galilej-
 ské, tehdyž Herodesovi poddané / s Vicedlných svými saukromi na pu-
 sté místo odessel : ne žeby se Smrti, neb Tyranna bál / Ale protože ge-
 stě hodina vterpení geho byla nepřísla / a Abn tím vfažal / že se časem
 Lidství zlobivosti náshy vstaupiti / a vsetecně neb bezpotřebně w nebezpe-
 čenství nevýdávat / živášť konz se to může předgíti. Odessel také na
 Paussi h pro odpočinutí Osobně své / a Vicedlnsku dlauhau prách vsta-
 lých / a od Lidu který se k nim zbjhal / tak je ani Chleba povolovně pogest
 nemohli) překážku magických / Yafz S. Marek napsal / že řekl Pán Viced-
 lnskum svým: Podte saukromi na pustém místo / a odpočinete malíčko. A tam
 tehdyž a toho času Jarňho, k Welfenocu se blízichyho / tento Zášup Chle-
 by na svýtiti gest rácil: vfažav tím: Yako Jaro gest žvěstovatel veselcho /
 vrodného a vzácného Ľeta / tepla / wüně / a potěšení ř. Tak je Evangelium
 žvěstuje nám složené byti w Krystu Ježíšku / milostivé věčné Žeo /
 hřichům odpusťení / a radosně w Nebi na včky bydleni. Zatím hned ten
 čas / gest gisťm důvodem pravdy / toho žážračného najycení / h vsetech
 givých diwůw / od Krysta Božskau mocnějších. Opět: V tom Kry-
 stovu s Vicedlných na Paussi odgut / žgewena gest Otcovská přívě-
 nost při Synu Božímu / kterouž k svým věrným zachowáva: neb ge-
 tak miluje a opatruje / že gisť netoliko w Nebezpečenství nevšvožuge /
 a spracovaných většími pracemi nežmožduse: Ale odpočinutí / oddě-
 chnutí / poschlénění / a zdražeho na dusi h na Ľele občerstvení přege.
 Neb ačkoli nás někdy s pokusením puku mísitati nechává: vissak zna
 (yafz David Prorok spisová /) své Dnečky byti málé. Protož nedo-
 paussti počaušeti nad to cožbychom mohli snést: Nýbrž přátelestvím po-
 těšením pozdrvihuge. Kterehožto přísladu následovati magi vissuti-
 ti / kterouž nad givými právní moc magi / a správu drží, aby s nimi po-
 dle své vůle zle nenakládali: Ale wedle naučení Apostolského / nad gi-
 vými svádli s pečlivostí: to gest / s Dobrotivostí. Proti tomu hře-
 si ti Lide: kterouž o Záchrach Páně / gisťotau a pravdu svrzených / abn
 se w skutku / samau Božskau moc od Krysta dali / pochibugij / až toho
 že lastawé péci / ochráně a pomoc se nedůvěruji. Druž: Gestou se žv-
 myslně w Nebezpečenství vydávagi / neb vyhysti zněho řeče slissné pro-
 středek zanedbavagi. Item: Brchnost / kterouž poddané své danéni ob-
 rizními / wohnami nepotřebnými vkrutensvím / drájnem / laupeži / po-
 tam / a robotami ssuzuge / A neb ge Auredukam / Pissardam / Gaffá-
 rum / Rychtářum svým sužovati dopaussti. Bez té viny také negau
 Hospodáři a Hospodyně / kterouž Želadku svau konfiskimi díly, bez od-

Dechnu-

Kryšus w
Nebezpečenství
vš pred her-
odesem na
paussi odessel

Marci 10.

Kavlem.

I.

Simile.

II.

III.

Psalmus 102.
I. Cor. 10.

Romau. 12.

sony jí byly
nevinnoučka
jich našem
svaté. Vym
bragum Ště
nsoučromu
Alle pravý
řízal / jeho
vteřné voda
ti. Od svaté
auhánpram
povolení
je třetí paráda
nec možete. In
tentu Žofie
jí owardem
P. Zafíčen
ložitné města
m. Zatímže
na nás / v
Díci: Vyb
Druhá voda
achování: m
mstivý nemoc
odpočinu /
občerstvovat
rechána: m
idé. Druhá
náří před
mavimagn
růži / aby se
Hrofesko /
Proč
au stojíme
počíbují /
trup: Ště
ho řík: Ště
jane říkám
nim / říkám
Druhá / Ště
te vymílili
jí říkám díky /

dechnutí z hmoždugí / ani v Svátek ani v Neděli / ba sotva na svaté
časné odpocímit / a chvíle k postarání se též o své spasení / gům dopej,
vogli / z čehož všechno Pánu Bohu hrozný počet vydati musegis.
Druhá gislostná Pravda toho dňu Páně gest: Zástupové well-
eho množství Lidu / který se k Pánu zbijhal / a k takovým Zábrakům
vítězmu dával: dí Text: A slo za ním veliké množství. A S.
Marek píše že zevšech Některá tu Horu / porozuměwše že se Pán tam
na holi píceplavil) Lid pěsň se zbijhal / až v předešli tam Krysta a geho
Bědlišky. Příčina pak toho horlivého k Synu Božímu Zástupu se
zbijhání / v Textu se oznamuje, říká: Nebo viděli dny / který čí-
mil nad těmi genž nemocni byli. Ktél gest pak Duch S. o zna-
meních neb divých Syna Božího proto dotknauti: Abychom poro-
zuměli že gest Pán Krystus Lidu prostého nezákyni nevěčními a da-
rcovními ukazoványmi hříckami / jako tak podivodnisen a Krystijsi čini-
ci obyčen magii / nessalil: Alle dny, kteří by Lidem k spasení, a k dobrému
praví slaužili / a hal onyno / tak v nás včen Syna Božího posluchače /
knásledování / a k pravému geho poznání, přivozovali. v Kterýchžto
Zástupách / množ gsa Pána Krysta / pro jamo toliko tělesné a čajné /
idoví / gidlo / dobré býdlo / a ne pro spasení Dusse / následovali / hal v
gáv Pán ginde o to v domluval / říká: Hledáte mne proto toliko / že gste
Chleby gedli / a nashcení gste / čemuž saniému vzdychybysse odemne ché-
li: A poslavád veliká částka Lidu Křesťanského / pro dobrých časných vč-
en toliko od Boha dosahování / Pánu Krystu včen / se modlí / do Ko-
selské, a k vžívání Velecere Páne, chodí. A však tím v Zástupech k
Pánu Krystu se zbijháním / a horlivým Spasitele náscho poslouchá-
ním / hal gsa gisli a praví swědkové Božských Zábraků Páne / tak
v nám k pěstladu. Pohledme (o my v Nábožensví Čenovi Lídě) kte-
raf oni opustivose doma své Hospodárství / obchody / práce / remesla /
živnosti / Dobytka a celadku / za Krystem daleko na hornatá místa / a to
goste pěsň bezeli / celý den při něm bez gidla trwali / Ano takovou ho-
tch žádostí na Osobu geho patřili / a včejho poslouchali / až gisli
an lejní Paříšt / ani schylugich se Čauvral / ani nastávačí umavá-
noe / ba ani hlad s Krystem rozhlačiti: A což vše gest / ani sirab z ne-
dávni Smrti Jana Křtitele / kteréhež Herodes Král gegijich si jti rozká-
jal / a též hrdu Krystovu aukladn činil / od něho odstráhyti / nemohl: A-
by aspon vlečnauce se opět nové haučky / kteráz toho / že oni tak z Některá
Vsi za Krystem bezíj / vzniknauti mola tím se k spěšněmu do domu
svých navrácení ponaukli. Grovnayme ge s povahami nynějších Kře-
šťanů / tehdy to hned sami pří sobě poznáme / že gisli daleko studenější
nejli zmrzlí tvrdý Led proci teplé Černí Vodě. Gest tak: že všickni Pána
Krysta všech spasyedlných / včenných v časných dobrodiní Dárym býti

Coloss. 3.

II.
Nábožná
holi hvozdi
stupu / v náz-
sledování
Pána Krysta
ita
Marci 16.

Iohua. 8.

Romam 8.

March 24.

význa-

wyznáváme: A rossak pod tím samých takto tělesných věcích w něm hledáme / a gesstě v tím mnichy fráti / zvláště když se nám dobrodimi jeho w služebnosti Čírkvi poskytagijs/pohrdáme: A ať se pravda poví: Ne-
toliko pro něch/ když k nám w slovu svém mluví/svých živností w vysse-
dní den: Ale ani w Swáteči w Neděli/ ba ani na Boží Narodení/ Rze-
měnského Werkstatu / Pán Register a oddaných / a Lakomec la-
komství/ neopauštíme: Také za ním, abychom ho nassli/přes horn/do-
ly/po Vodě ani po Zemi neběháme. Ach, což větší hanby hodně gest:před
ním když k nám gde / dívce / a před hlasem jeho olna zavíráme / když
volá/ vši zapáváme/a když tluce/odediveri s hněvem potupně ho za-
háníme. Kterí se pak ho všechně přigimati zdagíj/hv těch pomalu chater-
nij/a za spalnými příčinkami bázni/pohruží/strachu, řekod/ a nevsi-
ce lakomstvím, se opaští. Ach, nemilž to oslepeně proslatá novoděčno/i/
Kteráž neříkáš pokut zasluhuge z gíz se na světě nezbarvime/leč ce-
lau myslí k Bohu se nasváříce / spasení svého w služebnosti Čírkvi/ od
Pána Ježíše Krysta opravdově vyhledávat budeme.

¶ Třetí Pravda toho Zázraku gest: Místo/ na kterémž se to Zázračné
nashcení stalo / wedle pořadku Textu: Tehdy vstoupil na Hůru
Ježíss / a tam seděl s Vědlníky svými. Gest rozumění/ že
toto místo příhodné, Syn Boží sobě byl vysvolil/ netoliko k odpočívá-
ní svému spolu s Vědlníky: Ale také toho Dílu zázračného za prav-
du k pogistění. Neb když se gíz to nashcení Zázračné byti nedomíval?
Slysse netoliko čas/kdy: Osoby, kterým z ale v Místo/ kde se to stalo? Že
w Horách na Paříži / kdež Obile necrostlo / nemilelo / a w Chlebě se ne-
pecklo. Pod tau Paříži gíz velmi pěkný obraz Ľosu neb spůjobu Čír-
kve Kryscovu na tomto Světě, Duchem Božím vymalovaný / před
Očima se nám staví. Kterak Pán Krystus s svými následovníky / k od-
počinutí w Světě na pustá místa/ a do střechy Hor odcházení mysl. Ne-
žen tim pak Knězij / kteríž se jeho Služebníky byti pravíj / Sektáři/
Synové Světa / a všickni/ Kachříj / v zákoníj pravdy Páně Nepřá-
tele / na Palácích Královských se procházejí / a všichdy na Ulicích v
Rynkých/ svou naduost vklazovati / a nadherne odpočívatí svobodu
magij: Také se w tomto nečistém Světě děje / Rovně jako Jozefovi/
Když Bratríj geho veselé hodovali/ on tehdy do Čísterny vložený w
hladu/ lachnosti/ samé kvilení/ opěn/ žalost za pokrm / a slzy za nápon
měl. Dawid se w horách/ lesích/ a gestyňích/ taulati myslí/ když Boha
prázdný Král Saul po Městech a Kraginách se progjzděl. Tež Prorech s
svými Vědlníky/ w gestyňi skrytij gsource/ řekovnickeho/ časem gesicž
horákých bylin naváreného pokrmu, pozivati myslí / když Balaovi
Modlárštii Knězji/ a řeckou Achabovi Prorech/ w pokrmích z Králo-
vského stolu nessenných se přebírali. A že se gesstě v podnes týž Ľos při au-

III.
Místo/ na
kterémž se
ten Zázrak
stalo.

Ľos Čírkve
Boží na
tomto Svě-
tě vlastní.

Genes. 37.

3. Regum 22.
1. Reg. 18.19.
2. 6.
3. Reg. 18.19.

ěch v nám
 ebrodumí
 i u voda po
 h jironosho
 i Narový /
 h / a Valo
 Mi / píšem
 iby ho dne grá
 a zavíráno /
 vni poupují
 ěch pomoluč
 u, řečem / an
 eslavá nové
 i ne; palomu
 jehož Šafa
 u deme.
 témž je to
 a upil na řek
 l. Cestou
 i cestou k domu
 a rámcou
 e bynudou
 o / kde se jde
 o / a w řek
 ju ne; připrav
 vymalován
 následování
 odcházení
 praví / Če
 ravon Pán
 rovoudu
 odpravovan
 vni pale řeč
 říšiernou
 řim / a řeč
 utimují řeč
 gijděl řeč
 učebho řeč
 říši / řeč řeč
 v pořadu řeč
 odměnu řeč

dech Krystových děge / kdo toho nad Slunečné světlo patrněgi ne vidí
 Ach / pravda se stulovati a mlčeti / ti kdo gi lázi v Nebezpečenství býti /
 kteří k samému Krystu se hlásí / Kachří slauti / kdo v Nabožensví geho
 samým věcním se spravugij / vyhánění / žalarování / odsuzování / trá-
 pení býti / nauzy, hlad / bisdu / snasseti musegi, tehdáž / když newěrní Epis-
 tureyſtij / Sadduceyſtij / Mlodářeſtij Lídě / Boha spasitele / pravdy bo-
 ji / pocti / služeb / vzdělání / Chrkevniho nedbalství / meznabohové / rauhawí
 posmrťvací / v důstojenství / v čistém pokogi a v libostech Čela / v hoy-
 ných Duchodíjch / kvasých i oplehywají. Ato když v proklame Řeky
 Židovské / Arrhanště / Novověritěnské / svůj Črismus na Rynku téměř
 každho Království / v pokogi svobodně provozugij. O žel se toho
 Pánu Bohu / že geho milý Syn s svým věcním / a s hauffem svých Ná-
 sledovníků / na toto Světě tak chaterne tvářen / a z pěkných kamen-
 ných / Mramorem / Kolerýnami / ſfigurami / zlatem / Růžemi / Čerty / u-
 ozdobených Kostelu / do pustých dřevěnných / otrhaných Kosteliíků /
 ba do chalup / na pole do lesů vyháněn býti / a sovra tam gessicě řeky
 tých místech pohodli / a odpocinutíko své místi má. Ale muž takové Exi-
 lium, totž Vyhnání a kautkování Chrkev Krystova na toto Světě
 trpěti / anž se muž zde do hale giste Chalaupky shrnauti: poněvadž v sa-
 mém toliko Nebi svau Blast / Město / a věčný rozkošný přibytek má.
 Však se věrní Synové Chrkevne na tom nemají vrážeti: Nebo jak o
 Slunce (wedle řecí S. Bazylia) Jasné, čisté a skvělé / ačkoli svosti v na-
 bláto / lužiny / močidla / v na gme mnohē nečisté / ohavoné / smrduté / gedo-
 wate, a ošlechitě věc: Však z toho žádné ſkody, ohavny a vgmny, ne-
 berte. Nábrž dylegilt a častěgili na to dochází / tím ſvjecegi a ſpisscegi nečisto-
 tě vytahuge / míska vycisscuge / a lurynn řauže vysuſſcuge: Tak Pánu
 Krystu Sluncy spravedlnosti / s geho milau Chrkev, obydli v světě ne-
 pařná / míska pustá / chudobn / vyhnáns / protivěnſtvi / žalarování / po-
 turpná všimování / a yakévoliv Světa ohavny / u / neſteodi / Slávny
 nevymagij / v věčné Nebeské světlo věrných neprípravugi: Ale z přito-
 mnosti Páne / v geho Čitelich ohavna míska mnohých Žitku nabý-
 wají: Nako která Šatlawá s Hospodářem svým, z míska a z vězení
 S. Pavla, v Městě ſilippis. Opět: Nako noc hvězd na Nebi nehash: Tak
 Světa Víry v Pána Krysta v srdech věřjich, Vyposvědění chudoba
 a nepatrnost v Světa u. s geho pravau Chrkev, nevhassugi / ale gi
 vše ošvěcugi / dí S. Augustyn. Tomu se také odudio řečme / že gest
 Krystus Ochráncem Čitelá svých v zde na Pařsti Světa / kteří nás
 k sobě volá / zárove / vči / řim / chowá / chráni / Až v naděvſecky zde v
 slávě oplehywajich Lidi daleko Blahoslavenegssi / a mnohem na vě-
 tu ſtoufnech říši: tak že gest pobožným lepſí geden den prebyvat v
 v řečech Domu Páne / než ginde Číhce. A daleko gest věci potěſení
 v Prahu Deimu Chrkev Boží seděti / nežli se po Palách řeč Bezbožními

Ioan 14.11.
 Hebr. 13.
 Coloss. 3.
 Philip. 4.
 Ioan. 10.14.
 Simile Basiliij
 Magistr Sancti.
 Christi nati-
 uit.

Malach. 4.

Actorum 16.
 Simile.
 August. in
 Psal. 93.

Matth. 11.18.

Psal. 83.

III.
Ljostivá
pláce Syna
Božího o
lásku. 3.
stup.

Ezai. 2. 6. 6.
psalmus 1. 02.

Naučení.

psalmus 36.
Proverb. 10.
1. Timoth. 4.
6.
Matthew. 6.

Geo. 12. 13.
14. 26. 28.
30.
Exod. 3. 14.
16.
1. Regum 17.
Num. 14.
1osue 6.
Lucas 22.

sitivěle procházen: naří David w jatmu svém radojně spíva. Toto do-
bré ta Třetí gistora Zázraku Páně s sebou přináší.
¶ Čtvrtá/ gest Ecclistiá Péče Syna Božího o to/ Nech by hrdličkou
geho posluchací w času lačnosti opatření být měli/ w kteréž se s Vicedlni-
cký svými o tom rozmluvage pronesl. Dí Evangelista: Protož když
pozdívihl Ježíš Gejiss / a vžel je mnoství veliké gde k
němu / řekl k Filippovi: Odkud naukaupíme Chlébůw/
aby gedli tito / Ale to řekl řeckého řeče: Neb on ve-
děl co by měl činiti. Načko to všemohoucí Bůh/ Věčný Otce/a bed-
livý Hospodář/ kterýž se o své stvoření/o své Dítěti/a o Čeládku Bo-
žíji/ o Oběd / večeři / poltm / potřebu a oděv / pravé nežli oni co dělati
počnau/ stará/ Wedle oné řeče Páně v Izayáše, říka: Když gesitě Služe-
bných mogi volati budau / a já gíz věčním. A w Zálu: Načo Díci
péci a lhosti má nad Synem svým / tak y já nad těmi genž nime inlugij.
Nadto weyss, netoliko tau lhostivau péci srdece svého on ten lid / ro-
zmlauváním právě Dicovským s Vicedlníckým/pronesl: Ale ge po spartens
gíz pravé minohých zázračných Božských Činůw/ předce hasauš pochy-
bností/ ne k geho moch w té potřebě / ale gedněch k u Penězům/a gňich k
Chlébům/nedúvěrně vročíšť ber auch/dobrotivě snesl. Kteraužto swau
dobrotivau péci / a Zázraku tohoto čtvrtau gistorau / tomuto nás V-
icedlnícký své vči: Předně/ Abychom w vyrozumitvání Čaginstvím Bo-
žím (poznávagice swau přirozenau spozdilost) Swětlu geho Nebeského
Věčenj/rádi se osvěcovati bali/ a k němu přicházeli. Zadruhé/ Abychom
se povolovně snytedlnosti Páně / kterauž nás tuké a nedúvěrně snáši/
těšili. Potom / abychom se w prácech a povoláních svých geho milosti.
wé péci důvěrováli/wědouce že on Milovníkum Slova svého hladem
hynauti nedopausi: ale pobožnost Českem časného y budaučho života
nahražuge/ Hledajcím také předevšemi světini Království Božího/
a spravedlnosti geho/ všech potřeb dodává: Což gesit pečetni své Bož-
ské zázračné péče o své milé dostatečně specetil a stvrdil na Abrahámovi/
Jákobovi/ Jákobovi/ Mořicíssovi/ Eliášovi a při svém lidu Jirahel-
ském/za čtyrydceti let počád na Panshi bydlícím. K čemuž všemu sku-
sennij Apostolé na poslední Večeři se přiznávali / říkauce: Pane / když
gdy nás posylal bez pytlíku / a bez mossu / y bez obulvíj / w ničemž gne
nedostatku neměli. Toto nás tehdy má potěšovati / abychom bud z stra-
chu/pro bázen neb pohrůžky/ Viry nezapírali/ budto w nedostatku, k ne-
slušným prostředkům se ne vtipkali. Nam (vt Cyrilli verbis utar,) ex alto
præscientia suæ monte omnes videt, imò præuidet Deus, qui ipsum fide-
feruenti querunt. To gesit:

Bůh patří s vysoké Horn

Svých předzvědění/ na Tworę/

Rajděho rád opatrige/

Kdož se mu zde důvěřuje.

Váta

¶ Párá gisota / gest Ceremonialni Spisob toho dívu. Neb
porouci Krystus Vcedlnikum / Kazte Lidu festi. ¶ posadilo se
Majúw počtem jako pět Čišc. Po Haussich rozdilně (malz S.
Marek dokládá) po Štu / a po paděsáti: totíž / na dýl w fajdě straně po
Štu / a w koncích na říje po paděsáti. A. S. Matthaus pripomjná Že
už Dici / kterij vysak do toho počtu, pěti Čišc, pogati negsau proto:
že Židu starodávní zvyklost byla samé toliko Židu / od druhací Let
jistí / w Obey / w Chrámě / na Woyne / w Haussu / a w halekoli gine
polchností/počitati. Kterymžto Páně rozkazem / a Zástupu na Ženu k gíd-
lu k posazením / příkladně se včine: Abychom potřmův při Obědě nech
Dici, nevázně/bězně/nesydatě/leze/stáče/běhage/s chechtáním, a tla-
čáním (z čehož že sivého času Amos Prorok v Boháče trestal) neprigs-
mal: Ale rozhlašně/včetně/wázně / a pologně sedě / vžívali s Mlodlit-
bou a s Duklu včiněním / nakožto daru w Božích / z rukou Páně uám do
zvláštností. Čemuž v Apostole / a obzvlášně S. Pavla vči. Dru-
hé/včine se též poslissnosti, k rozkazu Syna B°/nak na Vcedlnicích/tak
v na Zástupu, chvalitebně. Neb gsau ge od toho, aby na zemi nesedali,
mnohé věci od světě mohli. Nebylo všedě žádne kuchyně/pekaře/ani for-
manův/kteriby potrawu vezli: a cí Pět Chlebův a dvě Rhybě před ru-
kou bylo: Vysak Apostole tak simeňsleli/mělolib se pěti Čišcům(a bez
počtyh v nemalém Haussu také žen a dětí) dostati / žeby ge na nověké
droben lámati myslí: Gesso Chlowěk zdravý/celý den nic negeda/dro-
bou Chleba se nenagí. A tak se to gích po haussich/co ženck k obědu na
pří posazování / rozumu Lidstvímu gisē pauhým bláznowostivm zdalek
mohlo: A vysak Apostole nepragice se vjce Pána/kterak bude možné tak
moho Židu pěti Chlebům nasítiti / k Rozkazu geho raděj Zástup po
Haussich rořazovali: Lid také nechádagic se s Vcedlnicí / odkud a ha-
ru gídla gím býdou dárvali/neb nosyti tisíce/a poslissně na Trávu se po-
sabili. V Poslissnosti tehdy vysítku ti / kteris se pravau Vysru misti
dominovali / tohoto zástupu nech následugis / a všecken rozum k rozka-
zování Krystova poddávagi. Druhý spisob Ceremonialni dívu toho
byl ten: že Syn Boží do rukou: wžaw chleby / a tdyž díly činil/
rořával Vcedlnikum / Vcedlnicí pak sedjch: též v
obr hat ranoho chřeli. Nepravbi/ Nak / a posud Chlebův a Ryb-
y vysítko: ale, nak gsau ranoho chřeli. Neb Pán Krystus své Chr-
ám dárval / ne posud statí / ale posud číce / a Kryšto potřebuje Vysak
dominovali / aby Krystus spisobem zafinací / Hadačí / a když
jedouho Chleba sto gích uadejel: Ale zgerme, a hlasitě / an vysítku
poseli/Dukl Bohu Dici wžával / a geho říčerost / kteráž vysítku jí
vi a řími / vysítko vysak / a hned potom / ne gíne než tý Chleb v od Milu.

V.
Pán Krystus
zástupem
na zemi se
posadit.
Marti 6.

Matth. 14.

Mulieres &
liberi in cen-
sum non ve-
niunt, ex ve-
teri recepta
consuetudine
Iudeorum
qua viros bo-
los numerare
solebant.
Amos 2.
Colos. 3.
1. Timot. 4.

příklad po-
slissnosti.

Gen. 15.22.
Deut. 4. 12.
1. Reg. 15.
Matth. 7.
Lucas 11.

Díky tím
Chleby lás-
mal/a žás-
stup posé-
kal.
Quantum
voledani, non
quantum ad-
orat.

Mal. 14.14.

dence přinesené na lausky lámané/ křeže posluhování Apostolův/gedenkovat aždemu, pokudž k náscenti potřeboval, dodával. Kterážto Ceremonia k dosvězení toho Zázraku/ že se w pravdě stal/znamenje slaví. Ač pak gedenorozem a světě Syn Boží/w moci podstatné Diev rovný/bез té Ceremonie Diskutiv wzdávání/ Modlitby a Chwály/to wesse dobré včiniti mohš: Však gsa tehdyz pravým ponižením Člověkem/nechťel toho pominauti proto: Abh nás svým překladem k častym Modlitbám/a Diskutiv Pánu Bohu wzdávání/ zbudil. Item: Abh se nejdáti býti gedením z pochladači w a felyklijiči / za klinaci w a hadaci w / kteřiž těž w Světě ledacos divněho mocí Diábelstau činjvali/w témž osau ho farhzeově gedenho času lžiwě potlaucati vyslouvali. Potom/Abh, chom se z toho naučili počmuto wždycky s předcházegichim Diskutivem pojswati. Čehož se těchto násnych nesťastních časův zanedbává/Rodičově Diskut k tomu newedau/ Páni se před stolem Modlitby říkati bud spisvati sydi/pakli ge kdy kde Děti řítagi / tehdyz omi rozprávěgi/ klewetagi / a se směgi / neb o mjslo spolu se potytagi. Od kudž se tak zpohanile a žhotwadilc Daru Božijsch zlé vživání w Krčestiansku prošlo/ že to same / by ginch Tisícmých neslechetností w nás se nemacházejo/k popuzení hněvu Božiho dostatečně postačuje.

T Gescia gistoria toho dívku gest: zbytek Po gidle/dwanácte hodin drobtu w, z rozsazu Páně sebraných: Neb když byli náscenti/ řekl včedlníkum svým: Zberete drobty/které žústaly/ až nežahynan. Tehdy sebrali / a naplnili dwanácte košíku drobtu w / z pěti pecnū gečných / kteríž požústali po těch genž gedli. Gest rozuměti / že po náscenti tolka Tisíc, daleko wse zbylo/ než se bylo k gidlu do rukau bralo: od kudž kdo neprozumí/ Zé gest se w tom od Krysta žádných sinysmík/a říbrinku w/ani omámeni žástu pu nesalo: Ale w pravdě Zázrak Božský: pončvadž netoliko se vysílci Chleba a Ryb do wole nagedli/ale gescie zbytky/k dostatečnemu mnohých kačných Osob náscenti/očima spárováli / rukama zbirali / a w košíku uosyli e Ano až tak dímu/sama chut, chut a žádost počmu / a žaludek gislem náscenti (kterýž se netoliko světu / ale ani wsem dálkum mániti nedá) ten Zázrak Páně gistorau a pravdu býti dosvědčuje. Kterauko sytosti gidel, a zbytkem drobtu w, vějme se wěděti: Zé lidé pobožní/ gidel a napogu do svyosti pozisvagse/ Nebezessi: Tolik abh se to s diskutivem Pánu Bohu, za tu geho dary/a s tahu pameti dalo/ že ne proti gislu žwi/ aby chom všavicieně gidel a psli: ale proto gisne a pígenie/abychom všavicieně živi byli. Chlebaž i ač Daru Božímu neplňovati: Neplňme a serovně gisck vživati/ na budiach časo pamatujiče / podle vnuho starcho přislowi: Ne pogednau píce/ podruhé pak nic / a Bonus Seruarius facit bonum Bonifacium. to gest/

Diskutiv
w Pánu
Božímu
Chlebež
přislo.

Lucas 11.

V. I.
Christus iur.
bet colligere
fragmenta,

Zezek. 4.

Dobre

I poslal ihu
vol. křesťanů
znamená
odstavět
a Štvaníčku
nám Štvaníčku
em i řeckou
zem: Abys
z hradu
v mali/ v mali
dali. Potom ří
jichm Dostal
išlo jeho
m i Modlitbu
) omi rozhod
i. Odhalil
v křesťanstvu
v nás k vlasti
jidle/ dvanáct
z byli nazváni
z Žižkou/ v
Danach k
O'justali po
Tříšti, dole
nepoznání
ani omanení
Dž. nečistoty
stáčení
z hřebu/ a
Proruču/ a jeho
n dábli
řečiuge. A
z Lide pokoj
by se to stalo
Dalo/ jsem
c a píšu/ kde
epicentrum/ z
utugit/ pokon
s / a Bonus Scen

Dobré v čas svatého schování/ Dělá všechné náležání
A Starci násli říkali: Seruata valebunt: Schováne se vzdych hodi.
¶ Sedmá gistoria: Skutečná všechnost Zástupu/ tak žádáčné do sýtor
smeřem/ kteríž Pána Kryšta za příslušho gíz Proroka, a Messyáše
vzdaly/ V za Krále ho vynášly/ a gemu poddanosti slibici, hotoví
vzdalit/ takž jazýrka Evangelium vkažuje/ Ti pak Lídé když ten
den vjeeli/ pravili: Totož gesto gisťe ten Prorok, kterýž
prigeti měl na Svět. O němž někdy Moříss a Proroch mnichy
mírovýdali. Tehdy Gejiss poznaw žeby měli přigeti/ a
Králem ho chýti včinili/ všel na Hůru opět on sám.
Tento lid pak dvojím významním prodeictivím gistoru a pravodu dílu
toto vyznával/ a všechni své k Pánu Kryštu dosazovali/ tedy, že
je Předně/ Proročem, a Messyášem zaslíbeným/ gíz na Svět při
kterém být smyslil. Druhé/ všuzoval ho že nevhodnějšího Krále/
Kryžíž nad muni panoval: Takže dvojí svadu Lídskou velmi zlau/
kterou se v srdečích/ v žilách/ v austech/ v we všem ginem přirozeni na-
sem drži/ pronássi. Sedmou takovau: Zemnoží řeče Náboženství Pá-
na Kryšta hledají/ geho chváluj/ Cíli/ a vyznávaj/ pro dogui řeče
to samé coliko svobodný Čela/ gmeni/ zboží, potoge/ Zahálky/ rozkosy/
dobrého bydla/poctivosti/ a v Světa výzecnosti. Když se pak takový
Vítové z Náboženství k nám nehrnau/ ale něco proti tomu na ně se
mali/ Tehdy Pána Kryšta s geho Evangelium/ Až k samému říjzi do-
provodí/ opaustěgij: A nechagice ho/ že se k Světu navracuj. Proč
Proč Apoštol takovým ohlasem Mlodářství/ kterij bricho své za
Boha magi a cíli/ připisuje/ a zahynutí gisť s plácem opětuge. Druhá
vada gest: Nestálosti/ a velmi spěšná výkáškyně vrtkavost Lídská/ v času
dosahování libežného z Nebe/ z Náboženství/ a od dobrých Lidi/ do-
brodin/ kteríž tehdy s plesáním/ radostí a směle/ a no v opovážlivé
Pána Kryšta vyznávají/ Náboženství schivalují/ dobrodince sive do
Nebe vynášsugij: Po některých pak málo dnech/ třebas bezcessu při-
činy/ z malého domácího podezření/ bud pochlebně/ a k všem samému dív-
blu/ neb některému geho holomu/ o Kryštu vñčnugij/ k Náboženství se
nevnagij/ Lidi které prve chválili/ hánlivým vřháním kdyby mohli/
vopela vystříti všylugij. Neb pohled/ těčeo nebylo než pře Čípc/ a bez-
pochyby neušickni byli k výmě spisobnij: vysal že se dobré, nagedli/
Herodes Krále/ v Piláta Mistrdržíčho Říšářského potupili/ a Kryšta
za krále vyzdvihnauti chcieli: A v krátkém času/ výkobu halžnvi já-
dných fructuov geho Božích vysdali/ odstaupiroff od něho/ gen po-
potupili/ Cesarem nazývat/ a hánlivě ho pomlauvati, je nestyděli.
Kterážto nescherná Vada/ vysl se až posavád. Lidi drži/ Ach, často co-
ho vafusfugem/ když dnes od některench chválau až do Nebe vynášs-

VII.
vôdcnost
zástupu k
Spas Boh
života/ z ad-
vocem.

Deuter. 3.

Dobré vys-
výkere se
Lidi od pís-
cezení-och.
Vulpi ingenii-
um etiam Re-
ligione.

Philippi. 3.

Ioan. 6. 7.

Měděle Lætare:

wáníj býváme: Mlazentři pak/ pro nízemné dominění/ klevej/ a znechupení/ dílu nás vodvysíčkň Hamry pekelni nevstřeagi. s

Brádná lidstá nestaloši/ Kdož tých lsi dobré neznati/

Prinášíss cém mnosho ilosti/ O kdož se v těch lochagi.

Před níž Pán svým wehřahu dává/ řka: Budete oppatrnij jako hodočé/ a sprostnij jako holubice: a vysířhajte se lidí. Což gest kám
Včinil/ a před těmi/ kterí ho že Krále mít chceli/ všel. Tím spí-
sobem také všazal Pán rozdíl Království svého od Světských: Abi
Křesťané Už žádostí vcházeli/ a Tytulky neb důstojenství/ gijich Pr-
woláni vlastní gegijich ssebau neprináši/ na se epáti nedali/ Vladope-
sani gijich sobě neprispovali. A tak giz gistoru toho dílu wédance/
Druhém Hlavnímu Artykuli tohoto Kázání přistoupíme.

II.

Rakemubý Vžitku Gistora a Prawda toho Záračnho nashodí-
nám Křesťanům wédeti potřebná byla? Vezme je

¶ Předně/ Pána Krysta Wylupitele nasseho pravým Bohem a
Člověkem/ a Včenj geho mezi námi rozhýwané pravodivé a Nebeské
bník posylněns Výry nassi dostatečně siwzuge. Na cemž samém wosseckó
Dátum Výry/ Náboženství/ Spasení/ a to hodinu Smrti potřebné,
sřitasné/ a pokojně hodim záleži/ Abychom směle říkali s Apostolem/
řka: Vím komu gsem vtwéril/ a gsem tím gis/ že mocen gest odplatu man
zachyvatí až do onoho dne.

¶ Druhý Vžitek/ Specetuge wossecký sliby Božské/ o Krystu Mesi-
áši zněgých/ protazugje ge giz od něho dokonale být splněné/ a posavod
že se při věrných plní/ n věcně plnění být magii: totížto/ že on giz na
Svět přišel/ Dussíj n Čél Lidstvých dosiatečným Lékarem a Krmicem
se být profázal/ tak naž o něm slibové Bezstii w Prorocích zněli/ Ne-
toliko od Svatých/ ale n od Pohanstvých Proroků/ vnuknutim ducha
Božího předposvídání/ ne ginká než yakoby se na to wossecko/ co Mes-
iáš přigda na svět w Čele činiti měl/ dívali. Naž Proroci Sybil-
ly/ dávno gesstě před Páně Narodením včiněné/ s Prorociwim Za-
zrakum Syng Božího vysoce přizvouzuge w técto Versijsch:

Ille quidem morbis pressos sanabit: & omnes
Læsos, quoquoq; ei fident: cæciq; videbunt:
Incedent claudi: surdis audire licebit:
Insolitas mutis dabitur formare loquelas:
Expellet furias, oppressi morte resurgent:
Placabit fluctus: in desertisq; locorum,
Panibus ex quinq;, & duplicito pisce marino
Millia quinq; virum satiabit: reliquiæq;
Bissenos cop hinos complebunt: virginis almæ.

To gest:

Maud. 10. 34.
Krystus od
zákupu chris-
tovo gey 32
Krále píz-
gut, a wye-
hlásiti, všsel
na hárku w
saukromj.
Hebraj. 3.

Vžitkové 3
gistoru a
prawdy, zá-
záračnýchon-
sycení.

1. Witu nass-
w Krysta/
Bohem a
ncho/ spes-
tiuge.

2. Tim. 1.

III.
Splisowáni
Božských pl-
bù od Kry-
sta p. doz-
swědčuge.

Elaiz 35.

Lactant. lib.
8. Oraculo-
rum Sybil.

... 3. c.

Zo gest:

Elix 55.
Iohannis. 6.

Allegoria.

Cyrkewni
Služebnosti
powinnost /
a Výstřet.
1. Cor. 11.

2. Timot. 1.
Ministri Eu-
angelij do-
ctrinam ritè
frangant atq;
secent, ut fin-
gulorum in-
stitutioni ser-
uat.

Psalms 22.

Amos

ବ୍ୟାକିତିକ
ମାନ୍ୟ.

Bb uiij
feto

se to stalo: Záštupem k Pánmu se zbehlym: Místem, kde to bylo: Vítování
Páně Záštupu w lačnosti: Ceremoniálním spisobem při tom nasycen, je-
chowalym: Zbytkem Drobíku XII. fóssiu: A skutečnau w děčnosti na-
syceného Záštupu k Pánmu Krystu / za Krále ho přijti chtějich. Od-
kazadž se (wedle všazan druhého Artykule) w Bžítku / specituge nasse
Bíra w Syna Božího: Útivod splňování slibův Božích: A vta-
zuge se prawá Česta k dosahování, a k vžitvání pravého, živého Chle-
ba Nebeského/terýmž se nasse Těla/dusse/podstatné krni/a zachováva
gíř životu věčnému: A ten gest sám Pán Ježiš Krystus. Kteranujo
samemu, Bohu a Králi nejmítněmu/Pozehnání, Čest/sláva, Moc/
a Čísařství bud rozdávané od nás/aj na věky věků/Amen.

Modlitba k řítání/ hnd k spjwání/ Vato:

V tebe gest daruw dosti/ Pane/ u.

Pane Kryste Nejmocnější!
Genž čtrnácti Skutky diwnější!
Nad Dídbelsté/Cerno Kněžsté/
Wsceliyalé dislo Ľidsté/
z toho té chwáljme:
Nám k dobrému w té gisoté/
Kterž Diábel/Ľidé/w Svět.
Nemohau dočasovati/
Ty gsy rácil proklázati/
Zé maho moc syleti:
Záštyp Ľidu/w gíř lačnosti/
Na Pamäti aj do syfostí/
Gířeky boldo w počtu pět Ľísek/
Zem/Đeň/owfsem mnohem wje/
Proti pětrojení:
Ze dwan Ryb/a z pěti Člubu/
Dawsse ka;dému s potřebu/
Nagedli se do syfostí/
Drobky sebrali s mýností/
k zbytku proklázani.

Na Útivod toho Záštupu
Zé se ob tebe hal w řitku/
Swědci Čjas/Záštup p Misse/
Kdež se to stalo zagistio
z twého řitování/
Věčnost Ľidu/chwálá Skutku,
Prináši mnoho Bžítku
Ten dvo/žes Krytie Boh pravý/
Pravda slibůw/ Člub nároží ſwý/
Skr; řužbu Čísařevu:
Co Dodáwaný nám o Čežiši/
Počrnu w pořebě nosy/
Tělo/Dusse/do řtonění
Zachowaw w každém glačení/
Ľid svůj že na Zemi.
Výchom gſance Opatření/
Slowem Božím nasycení
V řávě řtovnosti/w láce říček,
Zachowali/k sobě věčnosti/
K věčnému schwáleni.
A M. E. N.

Měděle genž slove Iudica, Obý-
čegně Smrtedlná/ neb Pátá w Poste: Ewan-
gelium Švátského Jana w VIII. Kap.

p. 10

Polem Boží s námi / AMEN.

lo. Černá
om načas
u vobáni
čícičky. u
/ spicce
Božího: m
ho, jinap
u) a jedno
)rus. kříz
jest/ slávka
)Amen.

Vate:

ratu
stavu/
istup v M.
zjito
jo silovou/
čala Stuth.
Výstu
ste Váš pan
; Štich na p
; Službu Českou
o České/
be noša/
Tonicí
dém plátní
výp de nač
zatímní/
n načas
of, ročník
ročník/
činnou kříz
Z MEI

1, 2
EDW
1, 2
F. 1

Ento myuchší čas (Vide Boží) s svým dny / w Náboženství to-
čho od nás Křesťanů vyhledává/abychom sobě Trápení/ až v naří-
zení Syna Božího/ Bezíssie vykupiteli náscho / nábožné připomínali: A je
konec pro nás hříšné stalo/ tomu větce/ k Swátemu poláni odvud strassene při-
pomínil. Prvé však nežliby se w Čerkewních ohromážděních Historia toho pře-
vídáního všeckou, Spasitele náscho, předkládala: Vidělo se za potřebné S. Ot-
čiho dnešní Neděli Ewangellum zřídit, a oddati/ O L'eviné Krysta Pána: Ab
zde Léte poznávali/ že gest se při Krystu nikdá žádná Vlna přijma / ani Čest nena-
šla/ která by swády/ hany/ břeh/ trápení/ a toho tak potupného všmrcení, hodná byla:
A sama pauhá Diabelská slož/ w samém Kněžstvu Rádovostém/ nehyerinnýssího Če-
juši se při nemohla / ale bezvětří přejím takovou vkrutnost, haněním / pomlauwá-
ním všetkivováním/ swádami, až v potupném všmrcení/ nad Krystem provedla:
(však toho všeho za geho Páne dobrovolným podstupením) W kterýchžto hánili-
vých/a přehořivých křivodách je gest se Syn Boží newinný (moha dobré/ pakžto Důh
všemohoucí) nemil/ když mu zločili nezločili/ když trpěl nechrypl: ale poraučel to to-
mu/ qui iustit IVDICAT, který spravedlivě řadil: Z e pěstiny Neděli dnešní(w kteréž se
by blawé w řeckém spůsob vterpení Syna Božího w Čerkvi opětovat zájma) Dáno
gris gmeño DOMINICA IVDICA, to gest/ Neděle připomínání bolestních svých Krivod-
od Krysta Pána/ spravedlivěmu Šandu poraváních/ kteréž Žialmowé Proroci
vši poznámis/ a za Introitum dnešního spěvu Čerkewního gest zřízeno, tfa: Ju-
dica me D. discerne causam meam de gente non řanda: ab homine iniquo
& doloso e. mne. To gest: Sud nme Pane / a rožeznay pčy man; Řidu newérného:
w Člověka nepravého a Člověho vystrovod mne. Druhým gmeňem dnešní Den/
w Jezu a národu nassem Čestém / řlowé Neděle Smrtedlná; z tohoto dvojkohho
Předu: Předné/ Od památky smrti Spasitele/w Neděli dnešní nábožné se obnowu-
gich. Odkudž se má Řid Křesťanství také na řwan časnau Smrt rozpominati / a že gest
přehořivém všmrcení Syna Božího; z Smrti včíncého Zatracení vystvobozen; z to-
ho se říšti. Také řečenou echoiností/ kázalaliby toho potřeba/ neyahovnýssí Smrt/
pro Šancu/ Vieni/ a Víru, Bezíssie Krysta / podstupovati: Což se za Starých
Křesťanstvých Let, na Křesťany od Židůw a Pohanůw, takměr každodenně vivalova-
lo. Zadruhé/ Přistaupila potom geste v gmeň příjma / k vvedení w řeckosti dnešní
Neděli toho gmeňa Smrtedlná/ když před Červenou Šip/ z Polsty do násich Krav-
stva/ o pakžmý řečenském řeckém strassida Smrti / do Bodys dnes házeném příme-
řeno bylo. Číeme zazístě: Kterak Místo XIII. Kníže / neb Král Polsty/ a čtvrt-
ky/ Rodn Piaštowa/ gsa Pohan/ a mage s Pannou Dambravou/ Poleskova Rád-
ječe Českého Řecrau/ w Manželství vstanutel/ prve na žádost Panny/ Řece gegho/
a pobojých některých vžetícných Křesťanůw/ Pohanstwo opovrhli/ a Víru Kryst-
ovou přizav / Leta den jasného Českého Sedesátého a třetího (a neb pakž gmeň píšiš 965.) w
Místo České/ gednoho dne spolu/ neprvě potkali se dal/ a po Řecu/ s Mereštan
Pannou Dambravou/ Čech přinesenau/ w Slavnym Swadebnym řeči oddán-
í. Po vykonání pak Swadby/ wšem Obyvatelům w Polstce rozházel Pohan/
a opowrep/ Víru Křesťanům ptigeti/ a na gmeň den/ gmeňovité V. I. den Mí-
sto (což se rovně w Pátau Neděli posíti/ kteráž gíž prve Židice se gmeňovala/ řeck-
lo) všechy Ondoly, a Obrazu Pohansté/ z Koselou/ z Místo/ ze Víru v Domu
vysíti/ men vynesit/ pollauer/ a do Bodys vhajeti. Což gsa všickni Řidě nechtě-
lo vikult: Ale na památku neprvěnýssího w Polstce Křesťanstva záčalu/ a opowre-
pici toho dne Pohanstwa/ Anež také z všechny svého všechné Šance/ všarkenem
Četu Krysta/ vystvobozen/ každoho potom Řoku/ když ta Neděle příslí/ Místo/ w
Místo/

Všechná
Správa ces-
kého Rážení
toto.

Ezra 13.

Odkud vžá-
la Neděle
dnešní gmeň
no Židice.

Psalms 42.

Smrtedlná.

Hebreos 11.
Euseb. Hislo.
Eccles.
Místo Krá-
du Piaštov-
wa / Víru
Křesťan-
stva w Pol-
stce wži
dwihl/ Česká
Páta. 963.
Ioach. Cure-
na Hislo. Si-
lef: Michon.
His. Polon.
& Crotne-
rur.
Smrtedlné
Neděle pa-
rod.

Místeck/ a we Všech / w welkém hauſu ſe ſcházývala/ a vdeſlawſie Modlu ; dieva/ ; Slámy ; Šena/ Hadry obvájanau/ s křítem/ a zločeného Pohanſwa proklíná- njm/ k Loužim pribíhajice, do Bod/Gezer, Ržek/ v Mociel/ to Straſſidlo/ Smrt/ ge nazejvage/ házela/ a Kamením potopice/ zase vprkem domu bějela. Od tuk/ potom/ ten obyčej/ z Polka/ Léta Páně Dewětisího Schmidesatého Václavo do Slezka/ Moraw/ y do Čech ſe doſtal : Čehož poſawad ſlepége ſúſtawagij/ ſvláſti we Všech/ kde/ Děti/nohyce na holi ſtraſſidlo vdeſlané ; doſku/ neb z hadruw/ je Smrt zanáſíſi/ pravij. A od tuk dneſní Neděle Obyčejně Švartedlná ſe gmenuje. V ſtejnouho: Vz- něwadž ſe hlaſní památku rozmáni vterpenj Spasitele naſeho obnowuje : Odday- mež ſe y my/ Smrti časné y věčné poddanij/bídnij Ćide na to/ aby chom/ dneſního E- wangelium gedowatau Hádku židovskau z Pánem Krystem / a w nj Něwinnoſt y Božství Osoby Páně doſtatečně prokázanau poznajice / tim potom wrauenegi vterpenj Wylupitele ſvého vvažovali. Kječ Ewangeliſta od S. Jana w VIII. položení/ gest to técto ſlovitských napsaná/

Deuwil Pán Gejiss Zidum: Kdož was tre-
stati mine bude z hřichu? A poněwadž pra-
wdu pravíjm/ proti vny mi newětijte z Kdo
z Boha gest/ Slovo Božíj ſlyſíj: protož vy
nelyſíjte/ že z Boha nejsíte. Tchdy odpověděl Zidé/ a
řekli mu: Zdalij mň dobré nepravíjme/ že Samaritán
ſy ty/ a Diábelſtwiſi máſs? Odpověděl Gejiss: Váš
Diábelſtwiſ nemám/ ale ctíjm Otce mého/ A vy neuctí-
li gste mine. Vá pat nehledám Sláwy mé: gestí ſdo hle-
da a

dá a Šaudi. Amen, amen pravým wám / Budeli kdo zachowávat slovo mé/smrti neuhlídá na věky. Tehdy řekl mu Židé: Nyní gsmě poznali že Diábelství mass: Abraham umřel v Proroch: a ty pravíss / Budeli kdo říman zachowávat smrti neokusy na věky. Zdaližs ty vás slyší nad Otce násseho Abrahama / který gest umřel v Proroch žemřeli: Když ty se činíss? Odpověděl Ježíss: Glorijmli já se sám / sláva má nic není: gestí Žtec můž který slaví mne / o němž vás pravíte/že Bůh wass gest: a nepoznali gste ho: Vá pak znám ho: A řeckých je ho neznám/budu podobný wám / lhář. Ale znám ho/ a řek geho zachowáwám. Abraham Žtec wass weselil se aby viděl den můž: v viděl/a zradoval se. Tehdy řekli k němu Židé:padesáti let gestě nemáss/a Abrahama sy viděl Kefl gím Ježíss: Amen,amen pravým wám: Prvě nezli Abraham byl / Váž sem. Vzhápal Židé Kameníj/ aby házeli naněj: Ježíss pak řekl se/a vyšel z Chrámu.

Sistoria přečteného Ewangelium f Čítiv
témú Čílanku Wíry / od Švátského Jakuba mensího
složenému: Črpel pod Poněstým Pilátem/ přináleží/ U
světmi zářivau hádku Faryzei, s Pánem Krystem / f
kterezto podobná wevšsem Pijsmě obogojho Zákona se
nenachází, wypisuge. Vznikla gest pak ta různice za původem samé
Diábelství zlosti/ na potupu/zlehčení, stázu všmrcení Syna Božího w
Roci Kněžské/a zvláště Faryzei/ bezewssi příčinu od Krysta gím k to-
mu dala: Ale z pauhé nepržně a z žávissi / w kterež ge Diábel proti Pá-
nu náschanu rozpaloval/ Abn tomu nicemuz/což gest on koliv o svém bo-
žím Synovství/o Víci/a Messiahství, mluvil/ netoliko sami newě-
řívaly v gňm wěřiti zbraňovali. Když se pak některí z Faryzei s Kry-
stem řekli/ až Vá geho světlá/ a předevšemi wysoce důvodná Kázání o
osob / Vrádu / a dobrodinách geho , slýseli: Z toho gen netoliko Mar-
nochlubným Samarytanem/ Švátským/ Diábelstvem/ posetilhín žwá-
rem, nazývali / a mocno Božství zázraky za pauhé čár postládati: Ale
koto s Synem Božím (yalž Summa Ewangelium všazuge) gizli-
vě žrali/ hržli/ wadili/ a spolu řírali / až v Kameni chápajte / vka-
menovat ho ze zlosti chčeli. Gimž Pán zase důvodn pravdiwými/
žnátku se výwozuge / newinnost Osob / pořádnost Vrádu / pravé

Synov.

Ewangel.

původ.

Matthæi 23.

Summa.

Neděle iudica:

300

Pomohy nes
prátele pro
sny.

Synowiwi Boži / Vžitečnau mor swého Víenj / a pravé věčné Boži-
ství / netoliko dosicareau řeči prokázal / Ale popudivo se na ně / za Cháři /
Vražedlnský / a za Syny Diáblový / pravdivé gepocetl. Vias
pak potřebn̄ nevhlašněsi / Božstau moch sebe Čzlowěka, z austadiw
gých zlobiwohch wyswobodil. Takovéč gſau žagisté povahy vlastní Ne-
prátele Božií pravdy / když gi nemohau odpirati / tehdy gi potupným
hančním výslugi zhýditi / Rozum svůj tělesný / bludy zapliskaný / nad
zgewné Slovo Božií wyzdvihugice: a vkrutnost Diábelstau předný
swými / až v S. Otcy (co Zidé proti Krystu Abrahamem) zastiragice:
N bezewšeho milosrdenství k wylazení newinných spěsni bywagice.
Vsak Titelum Páně slussi dobré poctivosti / zwláště včenj / pravdy / a
swědomí svého / proti Hančum obhagovati / a k věčnému Bohu / Pá-
nu Ježiši / o obranu / wyswobození / dívčerné se vtiskati: kterýž jako gesi
sebe samičho nedal všamenovati / Anž dopusci svěvérne Diábelsté wü-
li mordowati. Podtud gesi Přvodni / Summowij / v Vžitečná sprá-
wa dnesního Ewangeliu / kterhož světlý veyklad wžehuže se na
Artykul/

O Gízliwé Swádě zlobiwohch Zidůw / s tichým, a ne-
winným Pánem Krystem. Rozdilosvě dva.

První: Oč se ta Swáda Faryzelitv s Pánem Krystem dála:
Druhý: Ko my o té swádě, k světmu vžitku, naležitě smysleti máme?

I.

R Prvnímu: Gisté ne o Penize / Statek / Nápad / Ssaty / Kolik
Kani o nějaké světské / časné / marné / a chaterne věcy / o něž se dosti
ironach Zidé / a nevhlašsii Prátele / ba v Děti s Rodici svými / na toto
Blázniwém Světě wadiswagij: Ale byla Wáda o veliké a podstatné
fush / jakož pořádek textu Ewangeliu vklazuge / totíž o tyto:

T Neprswé / O newinu žiwota a obcování / o Prawdu a Víenj
Osobn̄ Messyhásse / Pána Ježišse Krysta / gehož Zidé / a zwláště Kněž-
stwo / potupně a hančně mezy sebau žrácem / Džralcem, a zgewným
hřijsnisku v Nápomocijskem / rozhlassowali / výslugice ho (o sami nehne-
mehetněhssii) Zidu zospliuviti. Anobrž / nemagice na všinjim žiwám
hančně dosti / Rabinowé Zidovostsi, Knihy potupné / hančně / plundro-
wání / a lži plně, o Synu božijm sepsawisse / pod Thulem וְתִרְחָם
Tholdoch Ieschu: hoc est, Generationes I e s v : to gesi: Rodina Ježišso-
wa: wubec wýdalí. Kowně jako potom v Pohanc / ginau nehraha-
wěhssii Knishu / o Rodu / Ekutých / Víenj / a Smrti Pána Krysta / pod
Thulem Acta Pilati, notoliko sepsali / ale k zospliwenj geho / po všem
Světě / s nemalym na posly nákladem / rožestali. Vzna w tehdy Pán
hlavonj

I.
O větvi-
ně a životu.
Syn Boži-
ho Pána
násleho Je-
žiša Krysta.
March. 11.
Iohan 8.
Bren in Ioan:
cap. 8. pag.
262.
Euseb: His:
Eccl. lib. 9.
cap. 5. & 7.

Starovní potřebu toho/ abž proti Vtrhacům Š. životasvých/ obcová-
 uj. V čení vysoce hágil/ Protož teb k řidum řekl: Kdo z vás tre-
 stati mne bude z hřichu z Smyslu toho tento gest: Vy Neprátele
 mogu/ bezewsy příčinu/ z samé zárovnosti/ z bludněho domnění/ anobrž z
 paňe Diabelské glosti/ svým vtrhavým pomlauváním/ sami v sebe/ n
 v gňoch/ za nevěstechetnýsího mne roznássite. V Obcování života
 mého/ yakobych nějaký zločinec ohavné Smrti hodný byl. V Nábo-
 ženským psal/ za Samaryána/ Pleticháře/ a od Čírkve Odčezaunce/ mne
 máre/ a za takového kteřížbch zgewonho iwen z Obce vyhnání/ za slau-
 žil. V čení také/ Rachrem/ Čividem/ nové Víry Rožmberskem/
 Obci/ Království/ Nebe/ Země/ v Petla/ Bauriteli: V skutých zá-
 grácných/ Čzarděnilem/ Kauzdenilem/ za klináčem/ a Hadáčem/ až n
 povětří na kažugých/ břti mne hánlivě pravíste. Opět v Moch/ Diá-
 belněkem/ od Belzebuba nevyplássiho Křížete Diablu proto vysla-
 mím/ abych mu peklo naháněl. V myslí mě/ yakobych vysíčka wasse dů-
 sogenstov/ ebeti/ duchodn/ præbendy/ n. Čtyři žrůstí aumysl měl. Za
 takového mne v sebe pokládagice/ rauhawé/ a hánlivě/ vysennu Čwětu
 zopelivici chceete. Protož ná gsa w svém dobrém svědomí, a usvědčení/
 toho vysého což svý mi lživě připisujete/ čist/ teb se vystavuj. Vysup
 a spon geden zvás/ vín mne/ žaluj na mne/ střhan život mý/ pověz kde
 gsem/ všebo w čem/ proti Čwatem písmům zle včil. Ecí podlé wasseho
 bludněho smyslu/ gímž píssma k domnění/ co kuje k kopynu zubami nata-
 hugete. Ano w obcování/ kdo gest mne v idél mordowati/ smilniti/ kra-
 jí/ lháti/ lakoveti/ cnyžho žádoti/ žrati e. Ecí je gsem někdy v některeho z
 vás ořeneciného fys chleba snědl. Item w Náboženskvi/ Slysseli gest
 mne kdo z vás s Samaryány/ směnyleti/ bud gegiich Ceremonie vy-
 konávati/ neb so zpleteneho/ geden k druhemu se netresugichyho/ fys
 Kertova/ fys Božího/ dnes takto/ a zeytra ginač/ činiti Ecí je wa-
 nich Oběti, a Ceremonii pokrytých/ lidni vysvěcených/ prázen sem.
 Item w čení/ Slysseli gest mne kdo z vás co nového/ s Prorockym a
 Mořžišovými písmeny/ neb z Zákonem Božím se nesrovnatuagichyho,
 kázati/ včiti/ neb milutviti. Ecí je gsem Zákon na duchovním smyslu vysvět-
 lowal/ kterémuz vý tolko zevnitřně/ všen/ kulkami/ a nohami/ dosudiniti
 se domniváte. V skutých/ Slysseli, a v idél gest mne kdo nad neménym
 mi/ slepymi/ chromyti/ dáblem posedlým u. Také Charactern psati/
 tilati/ breptati/ Vostkueb Vostkwa liti e. Ecí je gste ho k rozkazu ipěmu
 z idí výcházeti výdali/ a výdáte. Item/ w myslí/ odnalli gsem z vás
 tomu Vrád/ Dusiogenstvi/ Dachod/ Prebenby/ neb Čtyři? Ecí je sej
 wasse Pauhé polnětvi/ valo Hroby zblené/ zelené/ neb offermežovava-
 ne/ vysak vnitř výrlych kostí/ Čakomisovi/ zlosti/ a smradu plné/ před
 lidmi odvýral. Poněvadž po žádné aukou/ netoliko wý/ ale ani vysse-
 co svrčenj/ mně/ yakozto tomu/ w gehož Črdy falso/ w austech lsi.

Conuictio qui
bus Iudei
Christum pe-
tunt.

Apologetia
Christi.

Liber 16.
March 15.

a nadto w Osobě hřichu / není dáti nemůže: Čímž gsem rchdy toho na vás zaslužil / že mne tak očekává Samarytánem a bábelníkem nazýváte? A poněvadž gse vám, Neprátele, Nebem, Zemí, Sluncem, řidi- mi, skutečně / Náruči vyzvozugi, Benywood Rodu svého, od věčné staro- žitosti / je gsem Boh / Boha / mldá nevinný / protazugi / A poně- wadž pravedu pravým / proč mi nevěříte? Co pak ouště- mu? Předce nevšupně / jako vtrháčové na svém řiojce / náruči zlatých zlíných slunami nevyplili / ale spurně, zlobivě a klamavě odpověděli: Však my dobré pravýme / je gsy Samarytán, a Diabel- stvoj máss. Jakoby řekl: Gíž se zastávaj / vymluweny / a vysílaj- yak chces / předce my / jako první vzdychy / tak my / y na časy budoucích c- robě smyslilme / smyslili / vlnutí / y rozpisovati budeme / je gsy Sa- marytán, a Pletichář (Samarytán měli Náboženství polevící / dí- jí Zidovského / a díl z Pohanstvího spletene) a cokoli činiss / mluviss / ne- věláss / je to všecko samau Diáblorau moc / kterýž w tobě předhývá srze čáry / lauzla / a vmeni černých kníž / provozugess: O nevinni- nější Doktore Nebeský / zakusyl gsy toho co Svět říká: Aduersus Sycophantæ mortuum nullum est remedium. To gest:

Proti ausslykům Člověka lichého / Těž y onoho přislowi:
Obrany / Čelařství / není jádnež.

Hoc scio pro certo, quoties cum stercore certo. To gest:
Vincor, seu vincor, semper ego maculor.

Za gíšau wtc to dobré wsm / Bud vstěz / neb ptemojenj /
Kopj se s Eeynem počkáť musím / Budu předce nim stálem.

Zimto nárcem nevinného života / y Včens Pána našeho / věni- mnohému potřebnemu: Předně! Poněwadž Syn Boží / w podstatu nevšvětější / w skutečných nevinných / w srdech vpejtných / w austech bezeslu- w osobě spravedlivý / gsa na vomko svéč / hostium Calumnias, Neprá- celých vtrhání / pomluv a nárfku frívých / vjiti gest nemohl: Nade- rchdy geho věrnij cítele / Kyrkwe Boží pravij Audové / tomu se vny- hnauti nemohau. Čehož gsa záklíšli roffickui Patriarchowé / Adam od svého vlastního Syna Káyna / Noe od Cháma / Abraham od Jima- hele / Jakob od Esau, a od Lábana / Jozeff od Bratří, a Patriffarowý Zén / Monjiss od svého lidu / u. Co pak Proroci / a Apoſtoli? kdy- by se to nichlo výčisti? O čemž roſſak kníž gegiſch / a zvláſt Skufio- wé Apoſtoliſti / svědci. Tertullianus piſſe / je za geho času první Kyr- kwe Pohané Křesťanů frívě nárfali: Nicodym / Swato Frádej / Ky- zoložtvem / zradou / Punovánjem se proti Brhnosti / Nicodování / Díjet, a w nevhorských hlaſovních kufých / kterby Svět sova vymu- sliti / nadto pak páčhati mohl. Kdo rchdy z věrých lepší polohu / u- Světě mít chce? Poněwadž gsa Mistra Bethebubem nazývali / u-

Christus k-
cer innocen-
tissimus: Ta-
men eftugere
obrectatio-
nes non po-
tes.

Náročem z
Máče / a z
obran říos
Křesťowa.

Tertullianus
in Apologiz.

March. 10.

je pak geho Věcedlných z Ano, kdo může všechnem Diabolovým vtrhátem, a hánčím, všta zasyste * Druhé Nařízení / Správce lidu božího. Tak Vrchnosti světské / aby bez auhony životy gřešení / překladem svých poddanéck pobožnosti / poslušnosti / k povinosti a rádu přitahovali / a svou dobrovolnou v poddaných hánčí / pomlaušáni / a na sebe kázání / předcházejí: Tak obzvláště Kněží / Správce svět Dusi / Lidských / a pravdivé věci kázají / životem čestným toho dokazovali / Alárad svým ozdobovávali / Divičkám za sebau na přerozdíšně pastivý milostí Boží / spěvovávali / a protivníkum / vtrháčum / v hánčím / obcováním svým, bez auhony / pomluvy / že žuby nazývají gregijich / držovali. Protož S. Petr napomíná: Obcování wasse mezn Pohany měte dobré / aby toho je wám vtrhagij jako zločincum sparcijec wasse skutky dobré / velebiti Boha w den nařízeniwen. A na giniém místě vči ge S. Petr / Aby byl překladem Stádu / z vprjimného Alamyusu: totížto / ne pokrytstvím. Nebož pak obzvláště pravidlo Kněžské gest gini w Žásoně / od nevpětnýšeho Doktora S. Pavla / w Lístu k Thymotheovi, a k Eutovi / sepsané. A Doktor Mathesius k témuž svěda dí:

Regula V I R T V T V M pulcherrima, V I T A docentis. To gest: Matheus.

Pékne Pravidlo všech Čeností / Když gest kdo žiw w Pobožnosti.

Vel gest tomu v onen Pohanstí Kazatel Cato, řka:

Turpe est Doctori, cum culpa redarguit ipsum. To gest:

Hanba gest w Václavi / Vči / a sám učinil.

Magis tehdyn k nesvinnosti života Pána svého ženij místi.

* Třetí Nařízení / z života, a nesvinného mátku Páně w obcování / a včenj ke všem všebec pocháží / a to takové trojí: Sedno / Aby každý gřešia w svém dobrém svědomí pobožným obcováním gřeš / na klamavé Vtrháčnic nedbal / vedle onoho propowědění: Conscia raens recti fax mendacia ridet. To gest:

Svědomé dobré Svědomí / Živou Nověk říčti vni.

Druhé / Aby každý dobrého svědomí Živověc / neprípaustěge / k říčti fletet a pomluvo / překladem Páne svého dobrého gřešna / povinosti pořádání / před Vtrháči zastávat nezanehdával: Poněvadž (yazí Štrach řečej) Dobré gřešno lepší gest nežli pošladové, a zboží světa. A Augustinus S. Otec říkával: Qui famam negligit, crudelis est. To gest:

Ten aktenh muži běti / Kdo své Etia nedbá hágiti.

Třetí / Abychom při Václavických a Správcech svých / Angelsteho života / právě hned bezewissi wássně a wady / nesvihledávali. Neb poňevidž gřeši lidé / rovně též pádum / pořískám / wássnijm / jako gini lidí poddaní gřeši / co který Eliáš / o němž dí S. Jakub. Ten ac byl Prost / a modlitbou za půlčtvora Léta Nebe zařené držel / v zas gest potom otervěl / a však w Wássnich lidem podobný byl.

2.

1. Petri 1.

4. Petri 5.

5. Rom. 5.

Timoth. 1.

Matheus.

3.

1. Cato.

II.

Hebrej. 41.

Augustinus.

III.

Iacob. 5.

II.
O výječnou
moc Slova
o věci Pána
Krysta.

Roman. 1.
Ioh. 3. 8. 14.
5:

Cyprian. lib.
de Morta-
litate.

Ezáz 66.
Márci 9.

III.
O věci
Božího
Krysta pa-
na.

Dle gest Abra-
hamu Pá-
na Krysta
widěl/pone-
vad 1907.
Léto před
tauto hás-
dka zá-

¶ Druhé / Dála se ta gedowatá wáda / O výječnau moc Slova a
věci Krystova / od Pána w těch slovích ohlášenau: Gisté , giste
pravojm wám: Budeli kdo řeč mali zachowáwati / Smr-
ti ne vžij na Wěky. Kjel Krystova rozumí se / wossecko Páně věci/
gistími Arthkuli Vry obsažené / a Confessione Augustana wysvětlené/
důvodn pal písem Swatých oboguho Žalona dostatečně stvorené / tu-
reč Apositol gmenuge Moci Boží, k spasení řazdém (totiž tomu věci)
věřejmu postačujich. A sám Pán nazývá ge Moc před Smrtí (to-
tiž věčného zatracení) tém lidem / kterí se tím věcem spravují / a ge za-
chowávají. Neb Pán Krystus / o němž samém Evangelisté věci ym/
gesi w pravdě ten / gehož samého Smrti a wzkříšením tneho řeči geho dů-
vodně stvorené gsau: Ná gsem Česta, pravda, y život. Kdo věří w Sy-
na / má život věčný. Kdo věří we mne nevěře / ale živo bude na wěky: A
by pak y vmlcel / wssak strze Smrt k životu přigde / z tohoto výdneho obj-
dli do Nebeské vlasti. Váci se Smrti máten / kdo w Krysta nerěčí: Neb
se geho samým věceni nesprawuje / yakož tak rikával starý S. Ota Ky-
prýán/Eius est mortem timere, qui ad Christum non vult venire. To gesi:
Ten se má Smrti strassytí / Kdo nechce k Krystu přijti.

O tu Moc věci Páně farhzeové se hněvajíce / w Odpovědi svod
zlobivé / Předně / Slova Páně posměšně walchowali: Pán řekl:
Smrti ne vžij / a oni to obrátili / že gesi řekl: neskuš. Gesso gne gesi
vžijti / a gne okusyti. Ta gesi povaha Lichých posměšnacůw / licomer-
ných převrhlcůw / a vrvalcůw / věci Syna Božího posawad walch-
ujich. Druhé / Nadali mu Lháci / Poněvadž (prey) Abraham y
Prorocy (kteríž se gím Tisýckrát Swatěnssi nezli Krystus byti; dál)
žemřeli: Tehdy že Pán klamá / aby ti neměli změřiti / kdo věci geho
uáslédugij, Zlošnuowé, chtě nechtěli rozuměti / že Pán ne o časné / ale o
věčné Smrti mjen: O, musejí sami Lháci / y wspěkni gím podobní / te
Moc věci Syna Božího w poslední den zakusyti / když tau řeči Krále
Nebeského k Smrti Pekelné odsauzeni gsouce / věčně mřiti, a nikdá nev-
mrtati / budou. Neb píssma S. hrozy / že Čer w gých nevěře / a Dhem
uephasne.

¶ Tretí / Byla ta wáda O věčné Krysta Pána Božství / Abraham
měm osvědčowané. Na Abrahama se (řekl Pán) w této při proti mně
odvoláváte / Gesso Abraham Otec wáss radowal se aby
widěl den můg: y widěl / a zradoval se. Jakoby řekl: Abra-
ham Otec wáss (yakož se nim chlubit / ale ge' nenáslédugete) až dátvlo po-
dle Čela vmlcel: Wssak sa na Swětě žít, o mně wěděl / a mine pravběho/
věčného / živého Boha byti wěril / přichodu mého seua na tento Swět

w. Čele s radosí očekával. Jakoby pak den Mesiášske viděl/ nato Cyril.
luc, prwotní Chrstwe S. Otec odpovídá: Gedno/ Čehdaj, když w Du-
chu poznal / že se z geho Potomku w Čele, ; Semene Ženy/ podle Sli-
baw / Syn Boží na Svět naroditi má. Druhé / Když gen k sobě, v
figurě tří Mladenců, do Hospody přigal / a ctil. Třetí/ Slyše sliby Bo-
ží/ že w tom Synu Božímu / který z plemene geho podle Čela na Svět
prázdi má/ všecko pololenj lidstvě požehnáno / to gest/ včenné naprave-
no bude. Z čehož se tak srdečně radowal/ jakoby gíz toho Mesiášske/ po-
tomka svého / na Svět příslího / Ócima viděl. Ale když se Zidum ta-
kci Pánem o Abrahámovi pravdau byti nezdala/ tehdy řekli: Paděsá-
ti Let gestě nemáss/a Abraháma/ který před Lety Devate-
náti Sth, a Sedmi vmrcl/ gsy widěl ? To gest: En se geho/a on tebe
widěti praviss : Kdo tomu neprozumí / že se daremne a clamavě vyu-
člubuges? Kymž Pán odpovědel: Prvé než Abraham byl/
to gest: Než se Abraham narodil / já gsem. totíž byl gsem vzdycí/a
včenné zustávám: V kterémžto slovu své včenné Božství vyhlásyl. Ó
čimž přes Čechen w Kazani S° Ewangeliu rozgimáno bude. A tak
gíz přistoupíme/

II.

R Druhému rozdělnému Artykulí: Cobychom my Křestiané, o té
že gizliwé Wádě, vžitečnho smeysteti měli? Co se zlobitivých Farh-
jiců bohée/ že gsau se s Newinnym Vykupitelem nashim tak nestydaté/
a až do krve waditi směli / není dív / jako Synowé Diábloví: Ale že
Pán tauž měrav odměňoval/ z Diábla poslalim Chári/ Vražedlníky a
Nezabohy, ge nazevival / tomu se srdce pobožně podiwtiti může / A ny-
nější geho Neprátele mohliby gen také w tom pomlauwati: Postrych
pak a potničsili Nábožných/ nad nim se v zhorskiti / zwláště poněvadž o
Mesiášsowí w Prorochých psáno gest: Když přijde/že se nebude waditi/
ani křícti / aniž kdo na vlich hlas geho vslýssi. A S. Petr praví: Když
mu zlořečili/nezlořečil. Ano v sám Pán Zákon vykládaje včil: Když wám
zlořečiti budau lidé/dobrořeče gím. Ted pak toto Ewangeliu naproti
tomu oznamuje / že se gest Pán s Zidu neprátele svými wadil. Sluší
nám tehdy k vžitku, o této wádě, tico tri věcy wěděti. Předně/ Zé gest ten
stutiswádý na Osobu Pána byl náležitec/ a k Aurádu geho přislusnený.
Neb zapovídající Zákon zlořečtivým zlořečenstvím se odplacovati / ne-
mluvit to obecně k všem než k Osobám obzvlášsením: Aurádu pak to-
ho nezbraňuge: Nýbrž jako Zákon zní: Nezabiges. Tak Práwu přež-
němu zločince zabiti porauchi. A tak tehdy Syn Boží podle Aurádu
Mesiášskeho / hříšníkum domlauwati/ bludně kárat/ spurně tresta-
ti/ a v Čest/ Elámu Božímu & Ráhaci a Postrych se waditi, byl poví-

Konfúcio se
Pánem byl
gíz vmrcl?
Cyrillus.

Esaias 42.
1. Petri 2.
Matth. 5.

wády Kry-
sia o p. zte
prátele včil
konec.

nen. Což se v Urchnosti/právu přísežnemu/Razatelům/Hospodářům/Dicím/Matkám/Mistrům/či když se o neposlusnost/s těmi genž pod správu gegich náležejí/i wadí/a ge tresty/k nenáležitosti příjetati nemá. Druhé/Ze gest Pán Kryštus své křisodý/nářku/a hanění flamavých/zivotu svému newinnému/obcorvání bez Auhoru/a včenj pravidle-mu, činěných/Obranau důvodnau/hágit býl posinen. Neb že gsau ho Samarytanem/Diábelinskem/a Chárem, všamenován hodným, jež byl nazývali: V tom mu křisodu činili/a w hrdlo své flamali. On pak že gest ge Sym Diablosvými/Chári, a Wrahý nazýval/důvodně to/škutky gých patrnými/prokázal: Abychom poznali/že není na tom do-sť/Čzlowěčka haněním a plundrováním zherediti/ale musí se naň toho dokázati: Syc gináč ani nensvětější w Světě/ako: Jozef z Enze-ložstva/David z puntování se proti Králi/Jeremiáš z Brady/Dam-el z zlehčení Ustanovení Královských/Buzanna z nevocinosti/a tak a-ni Kryštus/ani Apoštole/ani Swatí Nučedníci/bез ohlasné po-storony/a věčné zlé pověsti/čdoby se z toho nebyli svyvedli/nikdáby byti nemohli. Má tehdy Čzlowěček své křisodý/a zvláště poctivosti/mu-wice pro Lidi hágiu/podle řecí S. Augustyna: Bona conscientia nobis opus est, propter Deum, sed bona fama, propter Proximum. To gest: Dobrého svědomí pro Boha: Poctivostí pak a dobré pověsti/proLi-di násse Blížní/gesi nám potřebi. Třetí/Vlázánou tau wádau: Kterak Lidé od pravdy zblaudilii/wiceli se tresty, a napraswugii/tim zařiděnissii/a daleko horšíj behwagii/podle toho: Nemo corrigerere potest, quem Dominus abiecit. To gest:

Koho Bůh milosti zbarví/

Toho žádný nenoprawi.

Zaký pak té Wády konec býl/postys: V chápali Zidé Rame-ni/aby házeli na něho: Ale Pán Ježišs skryl se před Dicím gegich: to gest/zatemnil Dci gegich/ako Bůh mocný/aby ho nesvidě-li/a wýssel z Chrámu/gda prostředkem strže ně: Wýsal od svých Bčedlníků, (když ho všichni Zidé přítomnij nesviděli) spacti a vidět býl. Wýssel pak z Chrámu Proto: Neb gesitě nebyla přista hodi-na smrti gcho: Crucifigi enim, & non lapidari, volebat. to gest/Nebtí býti Ramenován/ale vřízován. V kterémžto farnzenstém au myslu/že gsau Pána kamenovati chcieli/prává a vlastní povaha Lidi, w ne-were zatvrdilých, se pronella/ficerijsobě o žádnau ohavnost/ani Bohu/ani Správcům/ba ani Diablim/nic říkat nedají: Ale nemohauji sloužit/tehdy bitjin/wýseliká nápo menutj dobrá od sebe prý zahánegi: Lapidea enim corda ad lapides se recipiunt, to gest:

Ramená Srdeč chápají

Rameni, když se hněwagij.

Qualia corda, talis armatura.

To gest:

Palé Srdeč/tafowá/z rov/

Pobožný newcházej o slým w den.

Zafu,

3 náduku kaž-dy poctivost-má se vymo-zovat.

Augustinus
de bona Con-scientia.

Pelicanus.

Srdeč Rá-menná/pro-cti pravé Rámenim begugi.

Zakusilugit coho nehywice nebozyn Kazacelove. I ceb posvédauce má-
lo nádeco pravodly / necoliko věkteremú gřeckému rozpustilemu / neb Modlár-
šemu Kněžu / Pánu / Autradu / Dwořenámu / Kupch / Lacomich / k. Ale
třebas té mizerné služebné Děwoce : Zěte netvérne / neb nepoctivé chowá :
Zgdy hned na Kněžu fusa Etí nenechá. A co pak Džralcy / Krčemusy /
Křesťanji / Šenjdřici, a Flutkowé / k. kterí Správce svého po všech kau-
zach roznášetí / že Kněz o tomto, a onommo / o knu / Konopisch / Ržepé /
Lobeli / Kuchyni / o Děvčatách / Vrčenach / k. kázal / Izivé, a bez Vážně
Zejí tlačati se nesfýdj. Ale nechť se lepšího losu nenaděgi / než ktereho
gesť velebný Pán násse zde zakusíval / yakž gsmě tomu porozuměli v
tomto Kazanji rozgimáném / O globálwé Swádě Židovské s Newinnym
Pámem Krystem. O Newinnosti života, a Obciování Messyhásse: Při-
tom / O Moci Ržecí, Včenj Krystowa / A o geho svěčném Božství.
Gudz Pán zase neodpuští: Alle Syny Diablotovymi / Vrahyn / Chári /
že býtivýzhal. Item: Nárek s sebe dívodně schnal. Ednž ho pak z za-
polení zlosti kamenovati chtěli / yako Bůh pravý / své Čzloweeenskvi
před nimi včryl / a prosíčekem nich všel. Genuzto samému od nás
věrných Pozehnání / Čest / Sláwa / Schwála / Moc / a Čysarství svě-
ců, budíz vzdáváno / na svěky wěku / A M E N.

ତମିନ୍ଦର କ
ମୁଦ୍ରା.

Modlitba křikání / neb Psísení k spišvání příhodná. Va- ko: Gesit psáno dawnjm Rosem/ R.

BEránska Božiaj newlnný/
Kterž z Swéta snímáša Winy/
Díkyue neydústonyéssli/
Kryste Králi naymocnýchssli.
My Ľid/ twá kauyé píedrahá/
Znaje té praweho Boha/
Nemuj me se roydoviti/
Zes ráčil w Swétej srpeli/
Nepíatelská pomlauwání/
Hánlivá zwossliwování/
Slwota nechisvítéysjho/
V prawdy Vícej twého.
Od slobodivých Prečitoniſtárwy
Nejvjece od Zákoniskum/
Byl gsy Kryste ktwé sijhán/
Plechán/ Diábeliswjm/nazíván.
O pošled neyneviannéysli/
že se poslav ad tpe Kjessy
Krioda w Swétej od jlych děje/
Wjeto/ Prawda/ potlačuac.

Těšíš nás wssak dnesnej Swáda/
V kterž přemohla twá prawda/
Odpráze Newinností/
Slobodsté hánliwé zlosté/
Z Máklu se wywozujce/
Dávodoné dozvujce:
Zé negsau Abrahamowj/
Schnowé: Ale Dáiblowj.
Cháču/Wrahá/Verhaciú/
Božiswi twemu posmétwacú/
W zlostném Ramenij chápáni/
Dychalo Kryste w žatevzeniſi.
T O Božie neprémiozený/
Spomoždnes, krywd/ y z sauženij/
W Čyrkwi Ľidu placíejym/
Od Swéta zlost erjszymu.
Aday se následovati/
Z wssich Máklu wywozowati/
S lewinau/ prawdu/ Sčlosti/
Hra išinuš Šomer medz s mēčnou.

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

Ecclesiasticus

Neděle genž slove Palmarum:

Obecné Květná.

Ewangelium S. Matthausse w XXI. Roždjiu.

Pán nás Sežijs Křistus, Bohu Otci/a Duchu S° w prawém Božstvu věčně rovný/rac nám swau dobrotiwau milostí
prítomen býti / Amen.

Matth. 21.

Myslce svých vynálezů vysvětly nás / w Ewangelium S° Matthausse/ ne
bez přejmý slova rato: Blahoslavený gest ten / kdož se nejhorský namě: pro-
powěděl. Kterážto řec Páně nynější dny/w kterýchž sobě přepotupnau/a bo-
leslavau Smrt Syna Božího připomínáme / má se w Čerkvi Ľudu Božímu w zná-
most vwozovati. Nebo možný y s Křesťanů/ slysse takové ohavné křížování Páne/
možný se na tom vraziti/a o Křstu lehce smeyšeti/ kdyb synad nebyl pravým Bohem/
Voněvadž se dal tak trhýneti / a Smrtí Kříže z Světa swěsti. Kterážto taková o
Spasyceli pochybování sám Pán ráčil a ráci w Čerkvi swé předcházeti. Přední/
swau řeč/ kterauž Blahoslawi gednoholoždeho/ kdož w takové žhoršení na Kříži ne-
přichází. Zatím / Důwody mocno Božími swau dobrovolnau Smrt prokazoval:
A sebe pravým Bohem/ a Mressyášsem od Prorokův předpovídánym býti se dokázal/
žvláště onau gízdau z Betléma na Oslicy / Zástupem protým gen předcházejícím do
Jeruzaléma: O čemž Hystorya dnesního Ewangelium velmi pěkně zwěstuje. Kte-
ráž nábožně čtenau slyssae/ wedle sepsání S° Matthausse/ w XXI. roždjiu rato/

Muž se přiblížovali k Jeruzalému / a přišli
do Betýlage k Hoře Olivetské: Tchdy Gézus
posal dva Včedlníky swá/ řka jim: Odězej
do Městečka, kteréž proti wám gest / A hned
naležnete Oslicy přivázanau/ a oslátko s nj: odvážtež, a
přivedte mně. A gestližebný kdo co wám řekl / řetež/
Pán nich potřebuge: a hned propustj ge. Toto se pak
ivšeckno stalo proto/ aby se naplnilo powědění strže Pro-
roka říkchho: Powěžtež dceři Šionské: Hle Kral twůr
gde k tobě tichý/ sedě na Oslicy na oslátku Synu té Bohu
podrobene.

Gdouce pak Včedlnícy, věnili naň řim přikázal
Gézus / A přivedli Oslicy o Oslátko / a vložili na ně
Raucha swá/ a gen na svrchu posadili. Mnohý pak Zá-
stup stlali raucha swá na cestě: Ginij pak ratolesti s stro-
mù sekali / a metali na cestu. Zástupové pak kteříj na-

před

narum

I. Rožmberk

P ro provinč
u milostí

S. Matoušek

nechorski dom
obě připomína
Lidu Božímu,
avne křížem je
také pro pravdu Boh
jí. Křížem
e předčasné, kdy
ž ho říkají Štěpáni
i u Smrti pod
jeho křížem bylo
n gen pohodlné
u pěstí počítat. I

XXI.

ilému / ap
z Lichovské
řka gum: Obim gest / Am
s n j odmí
ám ičl / ič
je. Látku
vědění říká
: Hle kult
tu Synůmihoj gum vyd
/ a vložit do
.. říkánoj pod
iř ratolalické
iře pafffum

před sli/vy ti kteríž nazad byli/molali řkauce: Spasení
Synem Davidovým: Požehnaný genž se běre ve gme
nu Páně: Spasíž nás na výsostech.

Historia přečteného Ewangelium / t druhé
mu hlavniniu Archikuli Wiry Křesťasté/o Čezu Krystu
Synu Božím: A též t druhé Prosbtě Mlodlitby Páně:
Před Království tvé / prináležejcích / čte se také a vý
svečluge w první Neděli Adwétni: a to proto: že se toho
jasiu první příchod na Svět Syna Božího / Slova Čelem včině
nho / to Kyrkvi rozvražuje.

Dnešní pak Neděli Palmárum, v nás Květná řečenau / proto
je:

Eddno / Zě gest se ta gřzda stala w dnešní Neděli, XX. dne Měsíce
Března / w nasiawagijen Židovin Slávouš Veránska Velikonočnho /
a w svěcení Ewásku ten den Palmárum řečeneho.

Druhá příčina / pro kterou se tato Historie dnes řítá / gest: Aby se z
ně Lid Křesťanský včil o Východu Páně t smrti své kterouž za nás trpěti
dobrovolně postoupil říši Člem / dobrovolném / ochorném / a veselém. Ne
příčen smutně: Ale gřzdan radostně. Ne strašlivě / ale Křesťský / vdatně /

príčiny / pro
čet se dnes
Sv Ewangu
lium das
črát píce
Kok w Cyr
zwi pípomj
ia

a Krá

Médele Palmarum:

a Královský. Ne do nějakého nepatrného kauta: Ale do hlavního Města/ anobrž vprimo do Chrámu/ k Kněžím židovským / Neprácelním/a Protivníkům svým Líthym / aby se naložto věčný Král / k vysvobození Messianův, a poddaných svých, od hřichu/ Diabla/ a věčné Smrti. A nako pravý Kněz/anobrž Beránek tichý/ místo Volu/ Zelat/ a Dívy/ k dostatečné Oběti/ na vykaupení lidstva pokolení/ Bohu Díci na plac se postavil / wedle žněni Pussem Prorockých gáz Evangelista/ v příčině pošládá/ řka/ To se pak stalo aby se naplnilo což povídano bylo o té gizdě dásuno prve/před půl ssesi Syn Ecce/ skrze Pro-roka Zacharyáše/ že Král Dceru Sionské / to gest/ Chrkve Křesťan-ské/ nako w těle ponížený geti měl: Nakož w pravdě gel, na Oslích/ ač tichý/ wssak pravý/ a welebný Pán Bůh/ od Zášupu provázený/ etény/ a slavně vitaný/ před nimž w Jeruzalemě/ v Chrámu/ necoliko Herodes/ Pilát/ Páni Biskupi/ Knížata Kněžská/ Farhycové/ prostří Kněžíj/ Academia, Školy/ Sadduceové/ strachem mléčeli/ a krvíků řívali; Rupch a penězoměnců s prodagijs a peněz v Chrámu vtráli/ jli Duchové/ Nemochy/ Slepoty/ Chromoty/ z Lidi vycházely. Ale v tma-le Dísky od něho/ nakožto od Spasitele/ volajice za nim/ spaseni žádali/ a hlasitým spisváním ho chválili. Ano v to kamení chrámové/ kdyby byl toho věcnogednořezný Syn Boží potřebovati ráčil/ geni slav-žiti/ gen chváliti/ a vyznávati/ hotové bylo. Což vssedko nám k tomu Vžitku slaví: Abychom rozmagice sobě w tyto nynější dny/ ponížení a ohavné vřízování Páně/ nad nim se nezhoršovali: Ale raději do-brovolnosti geho k Smrti se těsili/ a v něm welebném Pánu Bohu, své Autocistě ospravedlnění/ v wečné spasení skladagice/ poddané/rádi/ s ochotností/ služby a pocty se dečné/ austné v řečeň/ na věčně vyslovovati vysloviali. Pro lepší pak Hystorye dnešního Evangelium vypo-zumiensj/ a Výry své posylňenj/ nábožně a živě w tonito předložení (s němž se nakož gruntu a Číli/ vssedko toto Kázání vstahuge) rozmagice budeme:

O welebném Božství a Království Osobě Pána Kry-sta/ tauto (ač v světachaternau/ wssak w Nebi slaw-nau) gizdau/ dostatečně prokázane. A to w těch důvodích/ kterž každého Křestiana/ z myslí, nad ohavným všmrceným Páně, k u pohoršení náchylné/wywo-zují. Podle pořadu Textu Svatoho Evangelium / tento gest důvod welebného Božství Křestova:

I. Křstu vssedko gest všed domě.

Rivnij: O Oslích/ a Oslátku/ kde w Messieku, (negsa přítomný/ ja dásuno tam nebylo) a na kterém místě všvázana byla/ vědomost: Neb co gest koli z Alčadu Messiášského w Ecce/ de na Světě cínil/ to

všedověděl předpovědění S. Proroku dalo. Vatož parky toho Pro-
 roku si poslouchali / a do Jeruzaléma k smrti pěšky gidi / nechále: a
 le přijeti. Nemage pak w svém haussu jádne gizdy / ani wozu, ani koni/
 Hned opět Božství svého proklázaťi měřati neráčil: Ale povolalo
 dnu Vícedlníku, (Chrysostom S. píše, že Petra a Filippa) poslal ge do
 Antiochie / které tu bylo blízko / říka: **Gděte do Městečka**, které proti
 nám gest / a hned naleznete oslicy přivážanou / o oslat-
 ſo s ní: odvážtej ge / a přivedte ženě. Hle, wsi o Oslicy / kde
 na křem mísť stogi / haložto Bůh: a rozkazuje Osly k sobě přivést, ha-
 ložto král. O, nemilž to Božská moc / vzděti kde co stogi neb leži / a daleko
 od tého mísťa včima h Osobau být! Nemysli wšak / převrhly Člowěče/
 žeby se to snad náhodou bylo tressilo / neb žeby někdo z jásťupu o té oslicy
 pravě byl pověděl. Neb netoliko w tom Křistus swau svědomost Bož-
 ství autu prokázal / ale y pravě mnichofrát: Aho hned přizáčátku Alra-
 du svého Nejhaststého / w odpovědi Matanaelovi na otázku tu / kterak
 ty nám Pane znásledané (yakž S. Jan píše) pověděl: Matanaeli / Pravě
 než tebe Filip za volal / když gis byl pod Žírem / viděl gsem tebe. Wšak
 netviděl by se snad ten důvod / o nepřistomém oslu / a neb třebaš o Člowě-
 čku vzděti / velebnosti Božské hodiny: Poněvadž h Saul / z vnučnicí
 Duchu božího / o oslicích stracených / h o Samuelovi Proroku, gest zvě-
 děl. D Apollowi Pohanstěm Bohu / neb Obrazu Modly / též čteme / že
 věc nepřistomé a daleké / znal / o nich mluvil / odpovědi dával / a co se
 ře w svére děje / zgeworval: Wšak se Pán R. tm od nich děl: Zěn tev-
 ná myslensí Srdečná / haložto Spytatel srdců / kteráž geho Božské svě-
 domosti negsau tehná / znáti ráci. Od kudž nám toto znamenstě potěšení
 tedlné a potřebné naučení pochází. Gedno: Gistota toho / že nás své
 milé Ovčícky / pro které na Svět přišel / a Smrt ohavnau že nás
 trpěl / zegmena / y to wſe čeho potřebugem / dobré zná. W čemž se y sám
 ozývávan ráci: Vá znám Divce mé / a znagi mne mé: a, hā dárváni gím ži-
 vot: A S. Pawel s potěšením vykřikuje, říka: Pevný základ (totižto
 gis) ten stogi / že Pán zná kterí jsou geho. D kterakby Dívčick svých
 znati / a o ně peče mít neměl ten / kterýž k pracíkum, a k havraníku: in
 Dívčice milostivé obracuje / ge krmí / a teď y Oslam po prách odpocinut
 a staní spásobuge. Vidět tehdy wšeliká nebezpečenství / zná nešvini v
 římu / říssi vřhání / pomlouvy nešlechetných Cháru o pobožných cla-
 chané / hledí na kválat který se věrným děje. A poněvadž nás tak milo-
 val / že sebe samého na sinrt pro nás vydal / nedopustí gis na své věr-
 né většího poslušení / nežbychom mohli sňcti. Nemáme tehdy Diá-
 blu / aby taková myslensí na nás vwozoval / dopausitěti: Zěny Bůh
 o nás newěděl / neb životi / a ochraňovati zanedbával. Nespi
 zájistě ten kterýž ostříhá Zrahele: to gest / Kyrkwe / spisává Dawid.

Iohann. 2.

1. Reg. 9.

a. Cor. 4.

Mataněl.

Iohann. 10.

2. Tim. 2.

Psal. 146.

Ephes. 2.

Psal. 140. 12.

Mēdēle Palmarum:

312

二

I. I.
Aristea
soemboana
noit.

March 11.
Lucz 19.

**Chrysost. Ex-
posit. 2. Math.
2 Bv cap.**

Saulenij.

Philip, S.

Psalms. 199.

Druhé naučení: Abychom se před geho Božstvím Obličejem / gumižem,
sceko/v mysleni vidí / hřesiti / shavností / v yakýchkoliv hanebností po-
chatí, vystríjali: pamatujte/čeho se před lidmi činiti stojíme/že se nad
to před tváří Boží toho dělati ostyňhati/ano také pokrytisí/ a myslí-
ní nečistá, z sebe vyháněti máme.

¶ Druhý Dúvod gest : Předpovědění geho o Ochotném těch Oslavů/ kdy gšau byli/k voulí/rozkazu/a potřebě Páně/nak gen to porušenj od Poslu všlyssi/propusťení/řea/A díli wám kdo co/řcete/že Pán gich potřebuge : a hned propustj ge. Toho bylo w tom posylání pro Oslu doložiti velmi potřebj : Aby se Poslowé w myslí a w řeči spolu nerozpakovali / a k sobě nemluwili/řkauce : Ale / pošylá nás pro Oslu/abychom ge Lídě / a to gesstě neznámým/odwozowali/a při vedení : a bodeně gich Lídě nedali bráti. A kdo wj či gšau è potem nás někdo honiti/winiti/a třebas y bſti bude/ že gſme mu Oslich s Oslátkem vpradli. Protož Pán takové rozpakowanjs/w čas předessl / a že horoučka hned propusťená budau/předpověděl. Marek a Lukáš Ewangeliistové dokládagj : Zě Poslowé hned s tau řeči gdouce / právě w tom mísicě/a tak,nakž gím Kryštus pověděl/Oslich a Oslátko nalezli!. A když gím odwazujichy některj tu z přistojich bránili/a pro tu vysletečnost y domlauviali/a těch Oslav prý věsti nedali/ Tchdy nakž řekli / Zě Pán gich potřebuge/hned gich nechali.Oběliby pak to/Oslich y Oslátko w jali S. Marek s Lukášem toliko o Oslátku napsali/řkauce: Naleznete Oslátko na kterémž gesstě žádny byl neseděl: y přivedli ge ku Pánu. Ale S. Matthaus z dala se o tom oběm rozuměti. Protož neysmeňslegice nakdy se E. evangelistové nesrovnávali / Tak ge Včetle pisma S° srovnávají: Zě pro snadnější Oslátku ku Pánu dovedenj / y Oslich odvázali a vedli / při níž povolnějši slo : Wassak Pán je ne na Oslich / ale na Oslátku mladěm gel/ zgewně se z Evangelistu porozumívá. S. Jan Zlatobor napsal : Zě po té gjzdě, ti Poslowe z Jeruzalemna, zase na to missio od Pána o deslání byli. Načemž wssak Lídě Božinu tak mnoho se zařádovati není potřebj/ani se tak hrubě na to vypěstovati: nako to wěděti/Je se w tom Poselství, pro to Oslátko, výtečného obsahuje. A to tyto znamenstě wěch :

Předně/ Vessemohúcnost Pána Kryšta / kterýž v myslí lidí neprito-
mných k snadné poslušnosti své / aby ochotně, vděčně, rádi / ne tak f-
rozkažu / jako k samé zmínce toho jména / Pán potřebuje / svůj sta-
tek / dobytek / svécko jméně / v své vlastní Tělo / oddávali k tomu naflo-
ruje. Neb (vedle svědecově S° Pavla) on sám ve všech psalbách
chtěn: Očemž David tak Prorokoval: Polus tuus vltroacus, in die o-
stentationis copiarum tuarum. To gest: Vid twig dobrovolně bude po-
hotově / v den boga tvého. Přijal do své dobrovolné, chitré poslu-
šnosti / ašau na pohozňých Králičích / kterížku potřebé Nábo,

jecem / mi
 li handu
 řindu / mi
 mifci / mi
 Domu / mi
 gen to pma
 o / cice / mi
 o bylo m
 ve m m
 le / pojana
 ojetu, am
 au z potem
 sluch z
 redenel / vjho
 n kultuře
 ce / pram
 iko načel! J!
 a pro tu m
 dy hofjeli
 sluch z
 uce. Naleme
 Pamu. Ale
 chylegret
 ma S' jem
 Dluch obraz
 sluch / ak
 wa. S. J. Z.
 jase na r
 tak mnoho
 ati: nafore
 obřahuy.
 rny p mifci
 L n dcmi
 potefby /
 ddámlište
 sam se m
 us v krom
 g dobrov
 prospěch, f
 letricke: R

jecem / a pro rozmnožení Sei a Slávn Vojí / mroho nadávali. Da
 vid I říkau, Chrámu zlata a stříbra nečíslnosti. Šatomén práce / pe
 nýla všecky potřeb dostane: i Oběti pak / při posvěcení toho Chrá
 mu Boldov dvanáctima tisíc ovcí, CXX. Tisíc maložil. Což je se Pá
 mu Bohu lšílo / a všechné bylo / ohněm; Nebeské spálení těch Obětí spusťe
 níto vlezal. Tež Jožáss Karel Vojtěch II. Tisíc / Ovocí XX X. Ti
 sloužíš Bohum Vojtěch / a to vše s čistou věselau chuti / dal. K tomu ná
 vobně Chobtias Almužan čim / mrtvého noch pochowával. Judyth
 dobre obozeného lidu Božího / Štaclu n Hrdla se opovázila. Na
 společných pak, a Mlýčdlných / Oblak přikladat svědčí / vše ochotně
 rádi / dobrovolně / vesele / a potěšitelně / Domu / statku / n hrdla / Mlán
 kly n Díky / na hrozné Smrti / pro vše v Pána Ježíše Krista / K
 ošlování Pána / a k pogřbení Víry / vynakládali. Čehož Apostol S.
 Pavel tak mnoho přikladav / jako oblak krupců Dechtových / přivo
 vje. Což se gisqeně všecko dalo samau všemohúcností Syna Božího /
 ktež myslu gijch k takové ochotné poslušnosti spusťoval. V Křesťto
 východně v swé milé předky pogiti muzeme / kteříž po sobě Kostelů / Vé
 jí jmamenie nákladných / v Městech n ve Vsech pozůstavili. Gesto kdy
 se takové těchto nynějších časův (v nichžto vše se kouká,) odkud
 kdy penž do rukau přileža dostane / hned gen spěšně na Pechu / obzeti
 své / výzrakov, hry / řanerové / vynakládá / stavěti měli / radegiby
 vše proti Kristu vognu svolali. Ach, co by mili Překové vydávace
 křesťových řek / Kdyby nnnvhlsvali Kostel v Mnichém Městě dcerem
 m neb od rané / podobnější k Stodole / Ve všy pak k Chlívnu, Přimy /
 a k uchodranější Chalupce / Piwowárové / Divorové / Krčmě n Šat
 láku se obnědugí. O Kostelu pak a Faré cílags: Co gest potem vnuž to
 křesťanů: však gest pravé Kostelu dosti: obořili se ten / gneen blížko.
 Kdež také by se řekas pro zlau Faru n nechowalo / zdaž těch Poplze
 rošnud po Vsech málo gest? O žel se toho všemu stvorení / že kdy vše
 lebuj Bůh / Pán Ježíš Kristus, v svém Křesťanském / tak zlehčo
 ván být mā. Všem to jase v saudný den / světunym sobě takových zleh
 činu / nahradí.

Druhé Naučení v tom poselství se předkládá: Poslušnost těch dvou
 Páně Viedlníků / nás všecky poslušnosti rozkazův Páně světugje /
 Šli zájste hned pro to Oslátko / vše Pán hlesl / opovázivše se všechno
 Nebeskécastvi. Gestí to pravde poslušnost nebylžísl služebnice / Pani
 kte. Víry hned v Patách následugich / a to vše hbitě / poslušně a v
 řeku / co Pani gegi Víra rozkáže / výřizugich. Pamádujmez těch
 poslito těch v tom náslekovati / a rozkaz Kristů poslušně / rychle / by
 sít / a to řeku vykonávat. Neb samá poslušnost Elvina Božího pře
 vissuge sváu vzácnosti všecky Oběti a Ceremonie / všež o tom Sá
 mal Prorok řečí.

1. Paral. 29.

3. Regum 3.

2. Paral. 35.

Thobias.
Ipdich.

Actorum 3.

Hebr. 11.

 2.
 Viedlník
 Pán pos
 služebnice.

1. Regum 3.

III.
wywiedeni
Swatych
Prorokù o
Welednosti
Soby Kry-
sow.

Matt. 26.
Daniel 7.

Zachar. 9.

Ezra 12.
Přejmij tak
chaterne gyz-
dy Páne.
Chrysostomi
rationes in
Matt. 12. cap.
1.

II.

Iohann. 1. 12.
III.

¶ Etetj Ómood welebnichy Božsni, a Královstvi Páne, ges
Prorotis S. Proroku / o tě a takové gyzde / dávno převez se říka /
zgetvenc ho ja Boha, a Král vyznávající. Neb negeden mohly
se na tom pozastaniti / a je Boži Syn / a Král Skávy / při gehožto naro-
zeni / křiowé Angelisti s plesánin spjivali / w těd tak chaterne připravili
do Něsta / w němž Stolice Královská / a Náboženstvo bylo / w gel / pě-
činu toho žádostivobyl byl wyzwědci / a snad w myslí říké d welebnici
Krytovéh pochybowati / taková změtání činíc: Všasak ten řík mohl
enži Osly rozkázati k sobě přivesta / rovněž taž moc měl dostat díky
i haruw / na pěkných gyzdách Konisch / yahkýhž Králové říkeli s v
svých gyzdách vyzvagi / sobě spisobiti / a neb y moysko Angelum ſva-
lati / řík iž (yah Danel písse) k geho poslušnosti říkdeho vſaužem
hotovisi gſau. Ale tě tak chaterne / ano ſtrše (ač tak díl) v Světa ſme-
řišně gyzdy / přičinu Ewangelista Sunmowně oymunge, ita:
Toto pak wſecko říkalo se gest proto / Abn je naplnilo což
powědno gest říkze Proroka říkaujího: Powězte Dceri
Šionské: Hle král tvoři hěre se k tobě tichý / sedě na Osli-
ch / a na Oslátku té ghu podrobene. Tanto od Ewangelistu na
Proroka se odvolání / zgetvenc se znáti dává / že se to wſecko z vložení a
wule Boži / říkauj Pán Bůh říkze Proroky zgetvoval / dalo. A tak
aby pravdu Včenj Starých Proroku potvrdil. A Weymlutu vr-
putnosti židovské vyzdívohl / proto gest hle prorotis Zachariasse Pro-
roka naplniti chtěl. Chceli se pak do vječna to ptáti / proto gest tomu Pán
Bůh chtěl / a takovau wuli zřiditi / y říkze Prorok gi předpovídani ráčil:
Přejmij hlawni toho pohotově tyto gſau: Prvnj / Abn židé Mlešyášse
na říkem gyz přestomého / z tě a takové gyzdy / yahkožto / patrného a gyz-
ho známeni / od Proroku na něm w zloženého / poznali o přigali. Druhj /
aby tudy z domnění o tělesném ženstvím Mlešyášsovu Království / do
wšech Židut, yahko druhé přirozeni bludně volitěho / wywedeni byli. Kte-
réžto Království / poněvadž nemělo být říkem říkem / nad ří-
mi / Řěstym / Zámkh a fraginami: ale Božkau welebnosti / w panování
nad Mnsli, Srdch / Vstyh / Čelh Lidským / a nad Hříšchem / Smrti / Pe-
sem / a Diáblem / říkem Noch Božké provozování / Zdraví / říku /
slchu / nazýku / nového srdeč / životu / milosři a přízne Boži / hříškuto
odpuštění / ospravedlnění / dariw Ducha S° / Wzkrísseni / až n spáseni
wěcného darování. Proto gest tehdy včedlníkum / netoliko o spisobu řík-
lovnství svého / mnicho mluvíval: Ale y tauto gyzdau / říkze Prorotis
na řík sebe pravého Mlešyášse w zloženau / yah řík wětne / tak y wšech Ži-
dy / z takového bludného domnění / wywesi vylíval. Čemž gſau N-
čedlných těriva po wzkrísseni Páne / drátově porozuměli / yahž o tom S.
Jan písse. Z Etetj přejmij: Abn ſo řík / netoliko ſamym paubym

Sjlo.

Glorií, ale v pravém věčném Bohem, v té jedné Osobě společně/všichni z té glorií/ tak všechny z slavné poctivosti/ která se mu od Zástu-pu, raucha slávnosti/ a radostním spisováním/ všes vedené prorockých nádporování dálka/ být poznamenali/ a s ochorností za Boha, v těle na České příslušné/ příslušník. Poněvadž o tom Zástupu spisování/ Oslan-za in Excelsis, o Dětinské chvále/ Základovní Prorocení/ k Messyášovi patřila/ a Zidum/ zvláště pak kněžím, povědomá byla: Válčí Rabbi Salomon Čarhi/ gehož židé nadevscech ginečí Rabbi/ nebo mistří a Dvoříků své/ za nevěcenegessho svyznávají/ zgeweně v svých Knihách v tom psal/ že ta Prorocení/ Zacharyášovo o gizdě na oslu/ a Davido-wo o spisu Oslana, a o chvále dětinské/ na žádného ginečho se tahnauti/ ani o tom ginem/ než totíklo o samém Messyášovi rozuměti se magis. Z České příslušnosti Messyáše na oslaku do Jeruzaléma ugeti měl/ a svět v abu taj svou překladnau polorau/ a v světa Chaternosti/ všecky své v ēdlníky naučil/ aby slávu světa tohoto potupovali/ a nadutosti psychy, rozhodnosti/ a nádhernosti/ nad tohoto Pána Nebe v Zemi/ a Krále nad Králi/ se netohnásseli. Anobrž ne tam samým jedním překladem/ Ale všim svým životem/ o celém věčném/ Následovník cestin své k tomu měde/ valž řeč ducha Božího/ křize Apoštola napomíná/ ita: To chtě na sobě/ co v na Kristu Gezíssu/ který gsa v spisobu Božímu/ ne laupeží domice se rovným býti Bohu: Ale samého se zmáril/ spisob Služebník a přigato/ k podobenství Lidi věčně a v spisobu nalezen jako Člověk: pomíjí sebe samého/ věčně gsa poslissen až do Smrti/ Smrti pak Kříže. Na ten použeny/ a od Krista Pána v té chaterné gizdě pozůstavěný při-slav/ musyl gest onen Haraclitus/ Ržimský Chrystus spomenauti/ když na-vrácuje se/ v rovinu/ nádherností královskau do Jeruzaléma ugeti chlé/ vrah pro zmamení Kříže/ křize Bránu progeti nemohl: k němuž Angel říká s Křízem na Bráne řekl: Když Nebeský Král křize tu Bránu gel/ ne gel v Rausse Královstém/ ale na prostém hovádku oslaku/ překladu polory svým Následovníkum pozůstavujic. Což vsllyšew Chrystus/ hned Královské Osoby složil/ a v prosím oděwu/ vžas Kříz na Ramena/ vysíl kříz tu Bránu (teraz Pán v Neděli květnau gel/ a kteráz před kázou Města/ pro pozlacení vrchu gegiho/ zlatá byla slavla) do Města sel/ paží S. Hieronymus píše. A na pamáku toho vstanoven gest svá-če/ povídaje S. Hieronymus/ pamatování hodný.

Tento pejčíny tak chaterné gizdě Messyáše/ a Prorocení o něm pře-degrá/ proto samo tuto se přivozují/ aby giz daleč tam světlegi Velkost Božská/ a Dústojnost práwe Královstá/ Osoby náscho Pána/ v týchž Prorockých písmích svyznáwaná/ ož každýho poznamenati mohla: a koliké když se to povíd/ to gest Prorok Zacharyáš o Messyášovi předv-ovíval/ totížto: že gest netoliko tak na Oslu, Smrti do Jeruzaléma, ugeti měl/ Ale v tom též v slavnými Tituli Božskými gen svyznal/ a

Psal. 8. 117.
Rabbi Salom.
in suo Per-
cách.

1112

Lucas 1. 2.

Matth. 15. 18.
Luc. 14. 16. 22.

Philip. 2.

Haraclitus.
Cyzac/ Zeta
Poně 6. 19.
Georg. Cedr.

Hieronymus
Festum Exal-
tationis
Crucis.

Zachar. 5.

Méděl e Palmarum:

wyznává/rka: Powzéte dcéri Synste! Hle Král twůg gde Eto
hě R.S. Matthauss Summowoně toho doteckale řeči Prosecká obšir-
ná gmenuge Pána Králem / kterýž gest

Předně: Spravedlivý / Ne toliko Osobau svau / v níž ani sen
nalezena nemí / Ale že v své věrnc, před Otcem Nebeským ospravedlju-
ge. Gestto takový Král od Počátku světa žádný se nenassel / aby byl
hřichu / a gne ospravedlňoval.

Druhý Čytul: Spasitel / a to takový / hřik Angel svědci / Kterýž
Vid svých odewšech hřichův osvobožuje / a spasený čini. Jzaháss Pro-
rok předpovídal: Prigde sám Syn Božíj / a spash nás. Item: Proper
transgressiones nostras vulneratus, & attritus propter iniquitates nostras.
To gest:

Pro přestaupení nasse raněn gest / A pro nepravosti nasse počkn gest.

Neměl gest pak a nemá té moch žádný Král / aby Vidi poddane své/
a neb sebe samého spasena včiniti / a všech hřichův zprostiti mohl. Neb
to činiti gest vlastní vče samého Boha. Tchdy Pán Krystus gest pravý
welebný Bůh.

Třetí Čytul: Tichý a Pokorný / genž mage všemohućost / a slávy
věčnosti / vysak nad námi Lidmi / netolik o se pýšně nerovnáši: Ale radíci
k Tichým, a pokorným uchvyc se přitovarnýsuge / a takové k sobě zíve/
řka: Podte kenne vossíci pracovitij, a obtízenij / a já vás oběťstvím:
přigměte gho mé na sebe / a včete se odemne / že gsem já Tichý a pokorný
Srdcem: a naleznete odpocinutí Dussem wasjim. Gho mé zagubé sladce
gest, a Vějme mé lehké.

¶ Čtvrtý důvod Welebnosti Páně gest: Služba seviss radosí/
ku poctivosti Bohu a Králi / na Oslátku gedauchymu / od všecho přistom-
ného / z předu v zadu / v k sobě gdauchyho Zástrupu / ochotně činěna. Což
byl guse dív nad dív / a Zázrač nad Zázrač: neb dí Evangelista/
Vložili Raucha svá na ovlátko / a Pána na ně posadili.
Mnohý pak zástrup stlali Raucha svá na Čestě. Když pak
Rájolesti z Stromu sekali / a metali na Čestu. Zástrupo-
wé pak kteříž napřed / hti genž zadu sli / volali i kauce:
HOS ANNA FILLI O Dñe VID: Spasem Synem Davido-
vhmi: Požehnaný kterýž se bere wegměniu Páně: Spas
nas na vysvětech. S. Lukáss pijsse / že gsau také v tom spisvání do-
kládal těch slov Angelle písne / při Narození Páně spisvané: Pax in ce-
lo, Gloria in altissimis. to gest: Posok na Nebi / a sláva na vysvětech.
Kdohn pak ti zástrupové, genž spisvali, byli: Věděti slussi / Zé gsau Vídě
z Galilejské Kraquny / Gérusalému za Pánem, pp mnohém počtu sli.
Mnozý také sluhice a widauce geho Zázrač / nad Slepými činěné /

v němu

sgenu se zbehli. Opět když před tahu Neděli Květnau w Sredu Lazaru w Betzani w křesýl mnoho lidí y z Geruzaléma / aby naň zase z grobu smrti vnyssicho se dívali / a Krysta viděli / se sestlo / a až do té gizdy přinám trvalo. A tomu také rovně w tu Neděli byl w Geruzalémě slavné boženy Swátec / Palmárum řečený / yatz S. Jan pisse. W kterežto dne radosně s Palmovými ratolestmi / s květinami / a vonnými větve- mi procházel : z nich množí slýšice ze Gezíss Nazaretský (gehož téměř všecken lid obecň / pro geho včens / díly / a závrath / za Messyášse při- gti mysl) na Oslátku geda, k Městu se přiblížuge / proti nám vnyssi / a radosně ho vstali / spiswagisce : Spasení Synem Davido- vym: Požehnaný genž se běre we gměno Páně: Spas nás na výsostech. Kterežto spiswání vzaté z žalmu Davidova židé obyči neli při Slavnosti veyročně, Šámk řečené, spiswati / a za řitia- řim / y giz brzky přichod Messyášsů P. Boha prosyti. A není pochyb- ne / že gest Duch S. yazyk všech těch zástupůw tak spravil / výběl / a joščil / aby o Krystu / netoliko ta Slova / ale mnohau obširnau řeči, a spiswáním / daleko věci a znamenitýssí věci / nad smrtelného Člově- ka / y Krále vyznávali. Ačkoli gsaú tomu Zájemství, ani domácí geho viedlných, teh dáz právě nerozuměli. Smysl pak volání a spiswání toho lidu tento gest : O Bože / kterež gsy giz Messyášse z Rodu Davidova, wedle slibůw svých, na Svět poslal / proshme ráčíz mu býtí nápomo- cna / aby vvedena dnes řitiasně do Geruzaléma / mocně a slavně Králow- stvídgal. Neb věřime že we gměnu světa / požehnauj / bohatý / a řitias- ný gede / a protěž od tebe / o welebný Messyášs / z výsosti Nebešťe k nám přišli / spasení a vysvobození / časného y věčného / důvěrně žadá- me / a tebe, o pravý Synu Davida, za Messyášse přigimáme. W tom hle Krystova welebnost vysoce se prokázala. Neb possetr každý toho zástupu / a nejděs při něm říký Člověku o své vgmě činiti téměř ne- možné : halo / Předně : Zé gsaú proti vysí žápoředí Kněžských / a vrchnosti obogij / Duchovní y Světství / Pána Krysta Messyášsem, řečené / světle / a to gesste s spiswáním a říkem / vyznávatí siněli : gessto / (yatz S. Jan pisse) pod vylaučením s Čírkve y z Obce / všechném to žápoředíno bylo. Druhé : Zé gsaúce lidé prostí / Obecni / vysal z řit- řich S. Pissem / o Messyášovi w žálmích žučgých / světle a vmele Osobu Páně, Bohem / Králem / a Spasitelem býtí poznávagice / tahu také potrau, w těch pismajich vyměřenau, gen etili. Gessto Kněžstvo ge- gich Židovství / každého dne s Proroky se obíragje / a to Žalouček vok- nájim vmejim se chlubje / Nado / ani z Židovů žávracích, od Osoby Krystovoy téměř každého dne / wedle Pissem Prorockých činených / toho poznati / a osobn Páně za pravého giz přišlého Messyášse přigit nemô- ht. Při nichž gest to zjednotě / co Syn Boží mluvit ráči : Čelo a Kreu- vezetvuje toho / ale Otec mén Nebešť. A opět : Štryl gsy rato Ča-

Neděle Palmarum:

III.
Lucas 11.

III.

Macabab. 13.

Apocal. 7.

Závěrka
Kázání.

gemistwj před Mlaudřimi/a zgewils ge malicjím: totž/Eidem prestým.
 Eccej: Vlčali Pána / Požehnaným / we gménó Páné přicházegichm.
 Gessto gen kněžstvo zlořečeným / we gménu Bělzebuba dívy čináchm/
 nazeyvali. Čtvrté: Srdecem/vstý/spisovánjm/Děvry/y osobam stojí-
 mi/ vysíckni w žástu slujbu a pocu / halo Bohu a Všechnytedlnemu
 Králi/nad Smeti/ hřišhem/ Peklem a Diáblem/ činili. A ne ginal než
 jako gšau někdy Symeona Machobenského/ na Šon Zámeč Geruza-
 lémstý/po výtezství nad Demetrem/w Triumphu s spisovánjm/a s pal-
 mami/s květym/a s gňym innohými světlickami zelenými/ voomy/ w
 rukau ge držíce: Tak teb Pána Krysta týmž spisovem do Geruzale-
 ma slavně provázeli/ a w tom to činili/ což S. Jan w zgewenj/ žástu
 nesčíslný/ před Trůnem Beránkovým stogich/ w Rukau Palmy drží/ w
 vysokým hlasem spisovagich/ a řkauch: Spasení Bohu nássemu/ který
 sedí na Trůnu/ a Beránkovi/činiti svědčí.

Následujmez tehdy w my, (v Lenti w službách Božích Lidé) a
 přigimayme Krále Nebeštěho / Bezíjse Krysta Pána násseho / w směle,
 proti zápotrědi vossého světa bez strachu gen vyznáwanym/ Také wsshim
 vossudy/ Srdecem/mysli/vstý/ Čelem/ oděvem w vsshim gňym/ veselé/
 ochotné s radostí/ slujbu, pocu, a Mláboženství/ halože Bohu věčné-
 mu / a Spasiteli nássemu milostivému / vstavěně vyzkonávat se snau-
 žahme. Gňym gessē innohými Dúwodny Pán Ježišs / za nás dobro-
 volně a porupně vřízowaný / své plnomocné Božstvo w té gizde pro-
 kázel: Kterážto Hystoria poněvadž se w dnešním Ewangeliu ne celá
 w Chrktvi připomíná: Také w my věrní Krystovj, na těch důvodích
 věčného Božství Wlkupitele násseho / kterž gřine sobě w tomto Káza-
 ni podle pořadku Textu rozgímati/ Přestávanie / a nássemu věčnému
 Pánu Bohu/ z žástuem dnešním/ Slujbu/ Poslušnost/ Čest/ Chwá-
 lu/ Díkciāni/wzdáwanym/ až na věč. věk/ Amen.

Modlitba / neb Píseň. Vakó: Nebeště
Pán/ aby dosázel/ u.

Stemohých,
Bože Přejadřich/
W Člowěcenství zgewenj/
Kryse Král Požehnaný/
Spas nás na Výsostech.
Nedopansíčy/
Zhořesly se nedep
Nad Čelestným sněženym/
Twým porupným všmrcenym/
Spas nás na Výsostech.
Dgiss w prawdě.
Slucky w dnešníj gýdě,
Olé Prooroci w splněné/

W níž gess tvoé Božství zgewenj/
Spas nás na Výsostech.
Genž gsy Vmíel
Dobrovolně/kdyžs chčel/
Gisym čewerým důwodem,
Prokázaw se pravým Bohem/
Spas nás na Výsostech.
S hauffem Lidu,
Ricíj se w tu gizdu
Na Květu/ slavojc etili
Rouchem/spěvem/ řkauc vstali/
Spas nás na Výsostech.
Genž se berese/

We gme-

uji / Lidem pro
Páně přichází
buba do výroby
tov. / o sobě
i o Východě
činu. Umejí
poněmáte
s spisovateli
zeleným / kouzlo
sobem do české
a v závěti /
českou Pánu
čolu nášmu /

W Hauštu s Díkami synováme /
Spas nás na Východě.
Moch Božstvu /
Východku neprácelstvu
O my Líd tvůr, /
Sylu / hrázu / klasu
O Kryste pozoruj /
Radošitě všeckáme /
Kai na ně strach svůj pustí /
Spas nás na Východě.

A M E N.

Na Den Památky vstanově ní Velecere Páne. Obecné se říká / w Zeleném Čtvrtku / Kázání přehodné kdykoliv o Veleci Páne.

Pán Boh Otec neydobrotivější Nebeským živým Chlebem / svým
věčným Synem / Králem Pámem / krize Slovo a Svátoſti / Du-
chem Svátem / v Chrámu Vrád svých konagich / rái nás k věčné-
mu životu živiti / A M E N.

Samma
Khořáza

Exodi 12.

Mysteri
sacrum.

Dentro čas nynější, Památky Utrení Syna Božího, světe (něk-
dy milejší) je od věrných Křesťanů to mítí che / Abi k rožvážování newin-
ného vstupení spásytele nášho / také v rozumání vstanovění nejsvětější Velecere geho
požáto / a to obo spolu, o nehožitlivější, Nábožnosti, vvažováno bylo. Obzvláště
pak březínské dny / v němž newinný Boh Žiži Beránek, za Hříšky Světa, k oběrování
k stroje / míslo Figurného / v Bidu u Velkonočního Beránka křeného / gří na pořed-
ní Veleci a Věčelniství svými / jíž aněho / gíney nový pokrm a nápop, své drahé
koupi vstanoviti / a pod spůsobem viditedlného živlu / totíž Chleba a Vína / Tělo své
podstatné / v pravdě přistoupane k gedens / a krew svára kupiti / až do svého zase k budau-
címu Sanguu navrácení / vydati gest ráčil. Což Slovo a gest Sacramentum Novi Te-
stamenti, totíž / Velká Svátoſt Nového Zákona : a neb až zřetelnější dym : Ča-
semství Svatosvaté / smyslem, a rozumem všeho zřetelného Lidského Poukolení ne-
poshlé. Kterým, P. Boh v Sedcích nášich / tayným / newiditedlným / a nesypa-
čalným spůsobem / milost a můli sváu / že gest náším milostivým Bohem / a my geho
milým Lidem / vpečetíme / a věčným spásením / Smrti Syna svého vyslanženým / ya-
logí gestího do Sedce nášho závdarolem daným / v čejch v Krysta vglissiuge. Takby
pak mykupitel náss to posluhování Těla a Krve své vstanoviti ráčil: A jak ho hodně/
a l pokámu Díklu / rádi, a často, vživati máme : Také nehodným přigmánym / co hro-
biceho a věčného zlého Lide na sebe v polutě Boží vwozgij: Tomu z řeti Apostola
S. Pavla / v Listu prvním k Obey Korinsec / v rozjelu X I. napsane / a k březínskemu
dnu rozumání v Chrámu nařízené / porozumíme. Kteranžto řec, pro výživost Slova
Božího povstanavce, přeslyssme témito slovy :

D d III Pro

Sprotož když se scházíte wespolek / gij to není
 Veleceri Páne gjsti. Neb gedenkaždý vlastní
 večerí běre k gedení : a této owoffem lačný a gi-
 nh se přepil. Zdaliž domu nemate k gedení a fu-
 pitj? Kjili Chrkeš Boží potupugete / a zahabugete ty
 kteríž nemagi? Což wam dám: Chvaliti budu was: W
 tom nechvalim. Ja žagisté wžal gsem od Pána, což
 y wždal gsem wám/že Pán Ježišs té noch w literau ža-
 žen byl/Wžal chléb : a dísky čině, lámal/ a řekl: Vežme-
 te, a gežte: toto gest tělo mé/kteréž za was bude žrazeno: to
 čyníte na mé připomínání. Též v Kalich, když odvečeřel/
 říta: Tentot gest Kalich nový žákon w mé krvi : to čyníte
 folikrátfoli pišti budete / na māu památku. Nebo foli-
 frátfoli budete gjisti chléb tento / a ž Kalicha pišti / smrt
 Páne žvěstovati budete/dokáváž nepřijgde: A protož
 kdož foli bude gjisti Chléb tento / a ž Kalicha Páne pišti
 nechodně/winen bude télem a krvi Páne. A protož skus
 sám sebe Cílowěk/ a tak Chléb tento gež / a ž Kalicha piš:
 Nebo kdo gjih nechodně / odsauzenij sobě gjih a piš/ nerožsu-

zuge

juge těla Páně. A protož mež vám množ gšau nemo-
wila mdtj/a spj množ. Budemeliť pak sami sebe rozsu-
šovati/nebudem žagisté sauženi:nebo když býváme sau-
ženi/od Pána býváme trestáni/abychom s tímto Swě-
tem nežahynuli. A Protož bratří mogj, když se scházíte k
gedenj/wespolek se řečíwarante. Pakli kdo lačnij/doma
gej/abyssit se k odsaužení nescházeli.

Ato řec přečtená, gest dostatečné Duch a S°
svědecvi o vstanoveni w Chríci posluhování Čelci
a Krvi Páně/je od samého Syna Božího/a ne od ně-
koho; Lidi, nařízené gest. Kterehožto svědecvi půwo-
dji příčina byla/ Blí a nenáležité mnohých w Korinthu/
Vidíce Páně zlehčování/ když gi teprva po giné domácí večeři/w
shromáždění Chríceroví se scházegice/množ gíolem přeplněnij, a podna-
plji/nemázně vživali: Odkudž tunto Nebeském pokrmem a Nápo-
gem pohrdali. Vini negedse doma/podlé Obýčege, Chleby/Pecív/a
Wino, a sebau do shromáždění přinášegice/po Rázani a Modlitbách s
gromou spolu na Stůl se stládali/ až pokrmův svých Večeří hmožnau/
nj do nařízení a podnapiti drželi: teprva pak naposledy/w strovném
kaštu Chleba/a truněcku Wina/ Čelo a Krejv Páně přigimali. Vini
lačnij/nemagice Domu co gisti/a vědaure je možnij Chleburo a Wina
newalo k tomu s sebou; Domu přinášegij/negináč se na Večeři Páně/
nej jako na Hodech, a Posvátných/do shostnosti nagesti a napiti si rojiva-
li. Chudu pak opovrženěgssi/w shromáždění/přistupu k Oltáři, neb k
Eioli, tak snadneho jako Bohatší mít nemohau/cíž se onijno do sh-
ostti na večeřeli) ičkati myslí/a jak s lačným břichem přicházeli/tak s
prádmíru žaludcemi/a s hněvivou reptavou myslí odcházeli. Z které-
hožto snadneho při Večeři Páně se chowání/S. Pawel Korintské tre-
sil/a k vysoci nábožné významosti té velebné svátoosti ge wedl/předklá-
daje předně gegi původ/Kterak gest ne od něho/ani od ktereho giného A-
postola/ale od samého Pána a spasitele vstanovená. Genu pak tolilo že
potuceno/aby náležitěmu gi vživání Chrícerov Páně vyvčoval: protož dí/
žagisté wžal gsem od Pána/což n vydal gsem vám.
Kterobž říci: Na že gsem vás w shromážděních Chrícerových tomu
stíku posvátněmu/ poživání Čela a Krve Páně/ naučil/ než sebe
gsem to vymyslil/ ale od Pána Ježíše/ který ten skutek nařsdil/ abych
vás tomu naučil/ a vžaz gsem přigal/ a otossem tehdyž/ když do třetího
wedlivého dnu/ kysel gsem tam ranných slov tak množ/gichžto vossach
mluviti neschlissi/ a nobrž Chríceru říkatek říkatek množné neni. Protož aby
k patrom ne gináč, než jako při božstevěch, významě a nábožně chowali. Za-

Pawod.

Summa.

Galaxy i
2. Cqrin.

tum hned

tim hned rauj řeč: Kdyby Kristus takovem posvátnem Svatel/ yakym
Kdybys vstanovil/a coby w tom přigimati / y naby se k tomu hodně při-
prawowati/pro nehodně pak vživání, yakýchby velikých posut, na sebe
očekávati měli: toho Apostol zreteblně vyprawiti neobmezeal. Coj
rossicko nám k tomuto vžitčnému naučení slauží: Předně / Abychom se
nad tím / že nescíslný počet w Křestiansku o Večeři Páně zle a bludně
smenili/vči/y nenáležitě se w tom chowá / nevrázeli / a proto gi sobě m-
lehčili/slyssice že' y za času Apostolatu nemálo se w Kristově iž zde o tom
smeňslegich nacházelo. Zatim: Abychom sobě velebného Tagenu sv/ posluhování
Zélem a Krwi Páně / wysoce wážili/a w tom y při tom, o-
pravdově a nábožně se chowali / y na Památku Smrti Vykupitele P.
N. G. K. a k nescíslným Džitkum svým/ Stolu Páně často vživovali. Na-
posledy: Abychom se k tomu hodně připravowati/nehodným pak přig-
máním/Zélem a Krwi Páně svinnými se nečiniti: A odtud posut Zéle-
sných y Duchovních/ časných y věčných/ Nemocí těžkých y Smrti brž-
dě nase ne vwozovati / pamatovali. Přistupmej giž tehdy dále k rozgi-
mání neypotřebnějšího o té Velebné Svátosti naučení / pominave
wšech bludně stihání/a proti nim odporu fladens/poněvadž hromadn
téměř Kněž, o ruzných, zstrany Večeře Páně prve giž rossudy před ru-
sama gsau: Samo toliko prosic/ vprjme, prawdově naučení / nábožně
sobě w tomto Rázani rozwazovaci budeme:

O Velebné Svátosti, Večeři Páně.
Rozgimánj nasse na tři stránky se rozdělíj.

- Prvni:** Gedenkajdý vprjimý Milovník pravdy P. N. G. Kristia/
neohlídaje se na nescíslná w Lidech domněnij / bludy/smeňs/
hádky ruznse/ ř: Co vprjme/náležitě/sprosine / a pravdi-
vě, O Večeři Páně neypotřebnějšího, wěděti/znáti/smeň-
sleti/ vmeti / a zevoně wyznávati má?
- Druhý:** Večeře Páně, náležitě a rádně / wedle vstanovenj a rozazu
Syna Božího/ vživání/ Válk Vžitel, hodně a nábožně gi
vživagsym/ přináši?
- Třetí:** Kterak se Lide k tomu přigimání hodně spůsobovati mag?

I.

S Prvním Artikuli tohoto Rázani: Coby každý Křesťan o Ve-
čeři Páně nábožně smenysleti měl? Vezme že tyto tři neypotřeb-
nější lisy:

T Prvni: Coby ona w pravdě byla: Zě gest Svátost Nového
Zákonu/ od Syna Božího, giž před nastavagsy geho Smrti, vstanov-
ena. W níž se spolu s Chlebem a Vincem, pravé/podstatně/a přítomné
Zélo/

E.
Wyslal
Vstane Pá-
ne. Coby o-
ba byla.

ky Štand/na
je s tomu horší
lých pohádka
neobmývat, i
ředne/ Abytu
ti Páněskoula
i/ a protějším
Křížovým
lebníčkou
a to komplikuj
Smrti Bohumil
ne i sestupem
nehodným
A odvud pár a
čejších v Česk
gjz tehdobal
naučení/ mno
i/ poněvadž
ve gřeckojazy
své naučení/ mno

i Páně.
ožděli.
od p. N. C. M.
nněm/ kdy/ m
/ sprostří/ m
o, vědci/ m
i?
č vlastnoruční
tel, hodení
č spříjedování

Fajdová říčka:
č je tedy kromě
gesi Štand/na
v gřeckojazy
i/ podílaní/ mno

Vlo/a pravá Kreu Pána násseho Ježišse Krysta/ bezcrossoho pochy
bovaní/podešlibul Váns/Eidem podává/ v od nich přiguná/ na ten
krok/ aby se památsa dobrodív, gehd zachovávala/ a voděnost v
míle obuzovala/ a Vissra živá, jako Závdawken a krovanské Nebe,
kde pogisťovala; A neb at raděj, pro snadnější spaniačování krát,
že a suminovné povídn: Svátoši Oltáři gest pravé Čelo, a pravá
Kreua Pána násseho Ježišse Krysta/ pod spisobau Chleba a Vina/
v Krešianum ē geděni a ku pici/ od samého Krysta vstanovená. Neb
v Chlebu a Vini comu připravenemu Slovo Boží, a sib ten/
kráho gest Pán Kryštus, při Chlebě a Vinc/ v nařizování te
Svátoſti vžival/ přistaupi/ a Eidem se podává/ v radosně od nich
přiguná/ Čehdyh tři věč/ totižco Elementum, Verbum, & integra
Actio: to gest/ Živel/Slovo/a nálezitě cele působení/dokonalau Svá
tost byti vyznávají: totižco / Chleb a Vino posvátné/ a tenu sgedo
noceti s Čelem a Krvi Krystovou/ původem a moch přivnijho tehdy ēat
od Pána zřízeni/ rozkazem a působením Páne/ se činj. Neb jako ten
blas Božský/ orozmnnožování pokolenj Lidského/ při počátku stvorení
Světa od Boha promluvený: Roste a množte/ a naplníte
zemí/ až posavád gednosti svau moc v Nanejštěvu působi/ jako
jsprava: Tak v Svátoſti Oltáři/ v v prvního vstn Syna Božského
ich Slov vynhalassu: Toto gest Čelo mé/ Tato gest Kreu
má/ až posavád při Věčeti posvátné swau Moc působi/ a přítomnost
Čela a Krvi Krystovou s Chlebem, a Vinem se sgedoseuge. Od Slo
jebnictví pak Křížových/ říšaném Slovo Krystových/ a Lidu poda
vání/ toliko se opakuje/ a to činj/ co s tím Kryštus činiti rozkázal. Ne
kdy Chleb a Vino/ po zřízení slov/ své halosti a vlastnosti strátili/
a gjz gsaue Čelem a Krvi Páně živly byti přestali. Ani také/ v po
kvetci justádagsee v své Živeli vlastnosti, Chlebem a Vinem: Zěb
y Čelem, ani Krvi/ než toliko samym znamením nepřítomného Čela, a
Krvi Páně byli: Ale že pernau gisťotau věříme/ že spolu s živly/ s
Chlebem a Vinem, přistupujich/ pravé podstatně přirozené Čelo a
Krvi Páně se podává/ a od nich přiguná. Poněvadž žagisť Kryštus/
který v tom svém nařízeni Chleb Čelem/ a Vino Krvi vyšwědtuge/
iši pravodivoh a všemohúch Boh/ nemůži tehdy to slam byti/ pod
toto žalinového pověděnij: Pravět gest Slovo Páně/ a vissicku
stulové geho ivčenij gsaue. Člem: Ipse dixit, & facta sunt: ipse man
davit, & creata sunt. to gest: On řekl/a stalo se/ on rozkázal/ a všech
věčně stvorený gsaue. A v toto gest stvoreteli snadne, a možně/ aby při solu
hodu posvátném svým Čelem a Krvi přítomný byl/ poněvadž ta věc
ne na Osobě Kněze podávajichoh/ ale na samém Slovu Pána násseho
Ježišse Krysta/ žalej/ Marz S. Augustin/ v Knize o Čele Krystově

Dicitio Lu
theri & om
nium confela
Augusti:

Strany
pravé, a celé
Svátoſti
Čela a Čeve
Páně.
Augusti: in Lo
han Tr. & 8.
Irenaeus lib. 5.
Hilar. lib. 8.
de Trinitate.
Chr. lost: in
Mat. 24. cap.
Homil. 81. &
cap. 25. Ho
mil. 83.
Iustinus Mar
tyr, in Apolo.
1. pag. 162.
Ambros: de
Sacramentis:
in 11. cap. 1. ad
Coriath.
Irenaeus lib.
4. aduers. Ha
rel: Valent.
cap. 34.
Genes. 1. x.

Psalms 32.
Čela a Čeve
Váneček pos
slubování
pravá pře
tomnost/ ne
počasý od
Kněze, ani
z Čelem Slov
ale z jeho
vstanovění
Krystova.

Augustinus:
in lib. de cor-
porate Christi.

Augustinus: in
Psal. 10.

Ieremias 17.

Wijes v-
zivagich
Wečeče p-
ně/ meni p-
činou p-
nosti. Čela a
Kruve Pán-
na té posvá-
tne Wečeče:
Vniz newe-
ra Krusta
vniz p-
činost ods-
gima.

Thomas de
Aquino dicit
suum obijt
Anno Domini
ni 1274.
2. Timot. 2.
Roman. 3.
Psalm. 1. 5.
August: lib. 3.
cont: Donat:
cap. 14.

Cyrill: in Io-
ban. lib. 14.
cap. 17.
Cyprian: Ser-
mon de Co-
na Domini.
Smysl pras-
wy o spis-
bie geden-
čela/ a piti
Kruve Páně.

tak mluvuj: Intra Catholicam Ecclesiam, in ministerium COR PORIS & SANGVINIS Domini, nil à bono maius, nil à malo minus proficiscitur Sa- cerdore: Quia non in merito Consecrantis, sed in verbo perficitur Creato- riš, & virtute Spiritus sancti. To gest: w Obecné křesťanské Chrystovi / při posluhování Čelem a Kruvi Páně/ nic svěce od dobrého/ ani méně od zla- ho Kněze, se nepodává / ani ne přigimá. Neb podstata Wečeče Páne ne- záleží na žádosti a hodnosti posluhugýchho / ale na slovu Stvorcele/ a moce Ducha S. Tz S. Augustyn w weyladu na Psalm desatý píše: Quia afferunt, Sanctiora esse Sacra menta à sanctis Sacerdotibus con- crata, magis confidunt in hominibus, eosq; magis respiciunt quam Di- vum ipsum: Et interrogati, Qui nā sint Sancti? Fateri necesse habent, so- li Deo tales cognitos esse, qui hominum corda lustrat, & scrutatur. To gest: Kterij sinelegi žeby svátosti od S. Kněžij posvěcovanci svěcen- říj byly/ ti magijs důvěrnost a žrění k Lidem, větší než l sameniu Bohu. Gesto gsaucē tázání kterisby to pak Svátostí Kněžij byly? vyznati mu- segis/ že sam Pán Boh takové zná/ naložto ten/ který srdeč Lidských spra- tatelem gest. Anž se ta welebná Svátost/ budeo Věrau, neb Věrerau přigimachich/ co zlepšuge/ neb vmenšuge. Neb vaf dobrý, tak také zlý, pravé Čelo a Kruv Chrystowu/ pod spůsobem Chleba a Vina přigimá: Ale rozdílným vžitkem: hodnij a ročej k životu: Nechodnij pak k saudu: Poněvadž Čagemství Wečeče Páne ne na Lidstě Víje ne Ne- věče: Ale na samém slovu/ rozkazu/ a vstanovení Chrystowu hálad svět- má/ hasz se o tom w Proze Chrktovni: Lauda Sion Saluatorem, &c. ob Thomasse Aquinatšeho Složené spisvá. A S. Pamel mluvě k tomu siny- flu/ že gest Pán Boh welebných Svátostí ne na Lidstě Víje/ neb ne- věče/ Ale na slovu a nařízení svém založil/ takco dī: Gestli my mu ne- věříme/ on sebe sam záprjci nemůže. Zě gsauc mu pak některij z nich ne- vtvěřili/ zdaliz nevěra gegých Wíru Boží vyprázdnila? O všeli. Neb Pán Boh gest, a zustává světne pravidly: ale každý Člověk gest Chár. A Starý Otec Augustinus mnoho a obširně o tom píše w Čeli Kněze proti Sekci Donachstiu/ kteráž za geho času dobrú svátost Čela a Kruve Páně/ na saměčině svátosti Kněze/ a na Víje přigimachich/ začala. Gedenj pak Čela, a piti Kruve Chrystovy/ nerozumíme Kapte- naitskym Čelešným, a obšahlým spůsobem: Ale neobsahlým/ & modum, quomodo hoc fit, a spůsob/ vaf se to gedenj a piti dége/ vypraviti ne- možným/ & supernaturalem, totižto, nad přirozenj. Quando ad cenam Do min i accedimus, hunc panem ore accipimus, quem vel dentibus ma- sticamus, vel linguā atterimus, & vt naturalem cibum per œsophagum in ventriculum demittimus: Sed CORVS CHRISTI, quod simul ore ac- cipimus, nec dentibus dilaniamus, nec in stomachum transmittimus: sed CHRIS TVM vitum intra nos accipimus, vt in nobis habitet, & vitam in nobis instauret. To gest: Edyž k Stolu wečeče Páne přistupngeme/ na te

na té Chlebem Vstup přígnáme/ kterýž Zuby/ bud Žazykem stragice/ jako
gumy přirozený Pokrm/ které jsou do žaludku vopuštěny: Ale Čela Krý-
sowá/ kteréž také vstup přígnáme/ ani Zuby neroztrhujem/ ani do žla-
hudku nevopuštěny. Než živého Krysta v sebe přígnáme/ aby on w
nás přebýval/ a život v nás napravoval. Což se děje spisovem, ro-
zem/ zraf/ sluch/ rec/ smysl a Srdce Lidstva, převyfugijem/ a právě Ne-
božtym/ v smrtelném Čele Lidem nestihlym: Tak jako v rossickni ginijs
Myslulově Wjry Smysl a rozum nás převyfugi/ Vyslal tim Angel-
skym slovem/ k Blahoslavené Panně premiasvenym/ Nem v Boha ne-
možné vyselitě Slovo/ to slyši. A Augustinus dř: Nihil coram Deo
est impossibile, quæcumq; voluerit: to gest: Bohu není nic nemozného/
takto co on chce. A Nicephorus, geden z starých Svatých Otců/ tak-
to o tom mluví: Nulla re magis incredulitatem suam declarat mens ho-
minis, quam quæstione & disputatione hac: Quomodo illa fiant, vel fieri
possint? que nobis verbo. De credenda proponuntur, to gest: Mysl lid-
stva mluž se vše v sroči Nevréce nepronáší/ jak s Otázkami a pohádkami
málo vyselitě Slovo/ to slyši. A Augustinus dř: Nihil coram Deo
est impossibile, quæcumq; voluerit: to gest: Bohu není nic nemozného/
takto co on chce.

Druhý fus/ neb Rozdíl/ každennu Křesťanu o Veceri Páně vme-
ti poslední/ tento být význam: Zé gest Pán Krystus tu nevšetější Ve-
ceti/ pro všecky Křesťany/ a všem v zájmu/ pod Obogi spisobau/ to-
tož Chleba a Vina/ vstanovici rácil. Anž se ginacejší spisob toho
vstanoveni a vživání, ve všech S. Pissimích, nachází. Kdož kolitěhdy
tau Velebnau Svátosti tak posluhují/ a gij přígnají: Ti Rozkazu
Krystovu v tom se dosti činí i vygewugí. Ale kdož to ginač měns/ a to-
likopod gedenau spisobau podávají/ ti zřetedlně rozkazu Syna Božíj.
ho odporují/ v vstanoveni Boží převracují. Zé pak toho pod gedenau
toliko posluhování slussně přejím moci se praví: Gednu/ podáváns od
Pána Krysta pod obogi spisobau samým toliko Apostolům/ a aby tako-
tož spisob vživáns Vecere Páně v saniyim toliko Knězijim/ a ne k Lidu
obecnemu/ přináležel/ toho tak vstanoveni. Kteréžto příčim dokázání
nevěčky se vyhledati moch nebude. Neb Pissimo S. proti tomu, světle-
gi vej polední skvělost Slunce, Očiim/ Vysíim/ Mysliim a Srdcím
Křesťanským, to vklazuge: Zé gest haust Lidi Křekve Korinské/ všech
Svatová/ Mužůw v Žen/ jak Křekveního duchovního/ tak Čele-
ního obecného, a světského posvolání/ Vecere Páně pod Obogi spisob-
au/ wedle vstanoveni a Rozkazu Pána Spasitele/ těž naučení gijich
toma ausinjho v listovního/ od Apostola S. Pavla/vživali. Ano v
jich Wykupitel/ čině zminku o Duchovním gedenji Čela svého/ kteréž se
živou Vjrau děje/ vydycí také o pitj Krive dokládá/ Neb dř v Čívan-
geliu S. Jana: Kdo gij ně Čelo/ a pige máu Krew/ živ bude na věky.

Ec

Chce

Lucr. 1.
August. lib. 2.
de ciuit. Dei,
cap. 5.
Nicephor. li.
18. Cap. 15.

Iustin. Martyr
lib. de Trinit.
Pag. 180.

II.
Weleripán
pod obogi
spisobau
podávati
gest od pá-
na Krysta
poručeno/
vstanoveno/
a přejmene
překážano.

pod gedenau
přígnání
přivodové/
a příčim/ z
odpor.

1. Corint. 11.

Johan. 6.

Chce pak nás Pán na světě živého moci / netoliko kněze / Ale jednoho každého / ze všech Národů / Dohlavu / Starovu / Věčnou a povolání / w sebe věrjeho. Tehdy Kalich Krve Páně / ne k sammu toliko knězim / ale ke všem věrným přináleží. A vyvolená Mádoba Boží / naležitěmu vyzvání té Bečeče posvátné Křesťanu myslugje / svědci : Zé gest gi netoliko Pán Křstus k přigimáni podobogi spásobau všechném vstanowil / Ale n on Pavel řeč / gest od Pána vžal / to že gest též všem mydal. A kdekoliv Chléb / tu také hned n Kalich gmenuge. A kde tělo Páně / tu také n Krve připomíná. Druhau příjnu / kdež kladau / Zé Tělo Křistovo má w sobě také n Krve : Odporu jidame / že násse w tom povinnost gest: Abychom ně rozuměn / neb během přirozeným toho sjetí / Alle vstanoveni / a rozkaz Syna Božího před Číma měli / který dí: Wezměte a gežte / Wezměte a píte. Na Číci příčinu kterauž přivozují / dobrý Vampyl pod gednau toliko spásobau Lidu obecnímu podávání / a potřebu pro newyli Krve Páně / bud na všta neb na Oděv, k zmaření / Toto odpovídám: Kdyby Pán Křstus byl chcel / dobré to mohl sám předgici. Poněvadž se pak křesťanové lidsci porádně činěni / nerušily ani neměni: Nadto tehdy křesťanové Smrti Křistovau specetěných městi se nemá. A tak pro samau význam vstanoveni Syna božího / a poslušnost Rozkazu geho / pro bázen hříchů n Posut / Tež pro Lásku spásatele svého / a pro přebolestné trýzněný v mrtvici geho / Aho také Abychom se Dobrodinu Krve Pána násseho Ježišse Křista nezbarvili / Onichž sama všta Páně / a Duch Svatý toto mluví: Která se na odpuštění hříchům vyslých vylewá. Item / Krve Pána násseho Ježišse Křistia očistíti nás od každého hřachu. Opět: Vykaupení gste Krvi předrahého newinného Beránka / k. Pro ty pravěm příčinu nemůžeme, aniž smíme s Dobrym svědomím Krve Páně podávání / n odewšech svěbec přigimáni / se zdalovati: Zvlášť Poněvadž překladem Křesťanské Krve / ne ginačejší než takové / n akž Pán Křstus vstanowil / pod obogi spásobau Těla a Krve geho přigimáni / n všem věrným svěbec podávání / od času geho na Nebe vystaupení / až do Četa Tisícího / dvaustého / Patnáctého / se gest dalo. Čehož nescítlis důvodové w knihách Svatých Otcův před ruskama gau / glichž se tuto chce / aby přílišně řeč rozšírováno nebylo / pomínanu musí.

T Četci Rus / každému Křesťani o Veleči Páně věděti potřebny / gest tento: Zé Tělo a Krve Pána násseho Ježišse Křistia často přigimati mame. Neb ač gest Páně tomu gisého času ani dne žádnému nevyměři / však povinni gmine toho nezanedbávat: Čehož příčinu vto gau: Prvni, pro rozkaz vysupitele násseho / genž takto gau / Wezměte, ejte / wezměte, píte. Kterýžto rozkaz je není člověka prosteho / ale boha

welebit

Galatas 3.
Křesťanům
Křistovou
specet egyptu /
proč se nes
má městi
yprian. lib.
Epist. 3. & 6
Quod Chri
tus est se
quendus, & nō
Homines.
March. 26.
March 14.
Lucas 22.
1. Cor. 11.
1. Johann. 1.
1. Petri 1.
Tertulio lib
de iesur. car
nis Irenzus
lib. 4. Cap. 56.
Přigimáni
pod gednau
salalo se Le
ra 12. 15. 27 a
Concilium
Lateran. sub
Innocentio 3.

III.
Wečeče pás
ně českého
výzvám pí
tiny.

velebného/ Protož gest přísný/ gehožto za první Chríkve tak sobě vás-
juli/ až se věrní každoh dne, a potom každoh výhodne gednau k Věceti
Páně scházely: Což se z řeči S. Augustína pozdrává genž dí: Každě-
ho dne welebnau Svátost přigmati/ nechyn toho chwáliti, ani tuplici: A
všas za to mám/ v komu napomínám: Abn věrní každoh výhodne ge-
dnau přigimali. Druhá: Pro obnovení newinné Smrti Spasite-
le/ kteraz pro naše hříchy podstaupiti rácil: Činíte to (dí Krystus) na-
mou památku. A S. Pavel: Smrt Páně zvěstovati budete / do ka-
vádž nepřejde. Třetí: Pro dogitj hříchův odpustění/ a zdržení po-
dancho sobě v smrti Páně spaseni. S. Ambrož dí: Kdo Ránu na Če-
le má/ neměstá: ale Radby hledá. Tak n my gsaucce každoh dne hří-
chy ranění/ máme Welebnau Svátost/ k čarší v komu zřízené/ kteréž
svědomí a dusse hogs/ hříchy pak smenwá. Gsau pak mimo tyto n mino-
he gine přísný/ obzvláště potřeba/ a býda gednoho každoh/ který roz-
břesí/ s Bohem smíření/ v pokusení poinoc v jármucku potěsse-
ni/ v svědomí ovlažení/ Víry a Náboženství Sváteho vyznání/ tež
n smrti se včas zachytáváni/ žádostiv být má. O jak ti velmi hřessij/
který zřídka/ neb v Roce/ ano snad v několika Letech / k Stolu Páně ne-
pristupují. Neb Augustín Sváth gisí/ že ta welebná svátost potupn
a zanedbávání trpěti nemůž/ A haž se Zidum nedobře zvedlo/ když nad
Mannau woffliwo si měli: Tak a nadto tém kteří Věceti Páně sobě offeli-
vij/ zanedbávají/ a dominování svým zamálo význau/ a nepotreb-
nau být využugi/ Ach neslášní/ že se chtje a zaumysla vžitku v Těla a Kr-
we Páně zbaugui/ A to téhoto, o nichž se gij dále mluviti bude/ přistaupíce
h vyletní.

I I.

Druhému rozdílnému Arhyfili Rážanis: Vachby
vžitek časť příginám Věcere Páně věrným a hodným přinášelo:
odpovídá se že mnohý. T První/ činí Autačníky Pána Bezíše Krystia/
aby ou v nás/ a my v něm přebývali. Summau/ všeseklen se nám se
všem dobrodinjmi dává/ Což sam vysvětluge v těch slovách: Pro
vobis datur, pro vobis effunditur: To gest/ za vás se dává/ za vás se vy-
lává/ Abn tehdy to všesko naše bylo: Cyrilus starý S. Otec o tom tak
napsal: Is qui carnem & sanguinem Christi recepit, cum ipso ita coniu-
gatur, necesse est, vt Ch r i s t u s in ipso, & ipse in Ch r i s t o inueniatur,
Což gest:

Vítězov
výzvání v
těle Páně.Iohannis 6
Markini :Cyrill. in
Cap. Ioh.
lib. 4.

Kdo Tělo a Krav Krystovu přigimá/ Ze Krystus v nám/ a on v Krystu pěchýwá/
Ten s Krystem tu společnosti má: Tak spasením svým gisí býwá.

Romani.

T Druhý vžitek/ přináší gisotu, a vysvědčenj odpustění hříchův:
Neb gest prostredkem / které něž se kagjym v žásluhách Smrti Syna
Božího hříchův odpustění podává/ a přivlastnuge: Ano gest ya-
ha Nebeská Rážanen vysír nassii / Kteráž nás doaitim milosti Boží.

E e i j v g i s s t i u .

Ciprian :
Oration: D
minica.
August. de
ccl: Dogm
ibus.

II.

z. Cor. 11.

III.
Ambrož
lib. 5. CapAugust: Ep
1. 18.

Numeri 11

Chrysost. Homil. 15. in 1. ad Cor.
Hilar. lib. 8. de Trinit.
Theophil. in 6. cap. Iohann.
1. Cor. 10.
Cyprian. lib. 1. Epist. 3. & lib. 2. Epist. 6.
Cyril. lib. 3. in Ioh. Tract. 26.

Připrava
lidstva k hod-
nému Stolu
Božímu při-
stupování.

I.

1. Iohann. 1.

Chrysost. in
Matt. cap. 24.
Homil. 51.
Aug. lib. 5.
contra Dona-
de Baptismo.
Luc. 18.

vigissimuge. ¶ Třetí výjitek / krmí a zachovává dusiš v Těla naše k věčnému Nebeskému životu. Neb Tělem a Krvi Páně krmíme se k životu věčnému: Takž S. Otcové mluví / A obzvláště Theophilactus, řka: Kdo se zde strže přigimáni velebné Swátosti nečiní Aučasníkem živého Těla Páně / Ten se Aučasníkem života věčného zbarvuje.

¶ Čtvrthý výjitek / Ještě Swázek svornosti a Lásky / v gedenku, mit a pokoj m rozjecky vwozuge, kteríž z gedenku Chleba, a z gedenku Kalichu / gedenku Těla a gedenku Krve gedenku Pána Ježišse Krysta vjivwagij / Takž S. Pawel dř: Vnus panis, vnum corpus sumus: to gest: Eden Chléb / a gedenko Tělo jsmi / A S. Cyprian napsal: Zé gest Pán Krystius proto Tělo své pod spůsobem Chleba / kterýž se z mnohých Zrn obilných peče / a Krejv svau v Wjně / které se z mnohých hroznův, a Zrn Winných vytlačuje / k vžívání své Chrktvi wondal/ aby z mnohých Narodův / Lidi / pokolení / Nazýkuv / Pohlawi / a wěkův / v gedenku zel Lásky / Wjry / pofoge / a gedenky / ta velebná Swátost mnohé vwozovala. O kterýchžto vžitých / yak v rozhřessování nemalo se Lidem od Správciů gegisch předkladává: Tak v naše svědomí / obzvláště pobožných / kteríž se prostředkem Smrti z tohoto Světa strojí / když odtud libého potěšení / Wjry / a spasení svého gistoň nabývá / stučené gisch pochybuge. Gíz tchdy dále přistaupíme k poslednímu

III.

R Třetímu Rozdílu: Kterakdy se Lídě k Stolu Večeře Páně hodně připravovatí měli? Neb že pro nehodně vžívané hrozná Boží trestání na Lidi se vvalují / zgewně Apostol v Textu přečteném, k Chrktvi Korintské napsaném, svědčí. Předčinž wenstrahu dávage / také hodněmu přigimáni vči / řka / skus sám sebe Čłowěk / a tak z toho Chleba gež / a z Kalicha pij / Tonž sprůbun se každý v Mysli / v Wjry / v skutých / a z toho poznaj v zachovávání tyto tři věci:

¶ První / Velikost svých hanebných hřichův / kteríž z pteřeně stáž v tobě se rozmáhají / a žůřivý hněv boží / v zatracení na té vwozuge. Neb bez strausseného poznání hřichův / a opravdové pro ně hněvu Božího Chrčedlnosti / yak pokáni gest halové / tak přigimáni Večeře Páně : Takž S. Ján dř: Dímelí že hřichu nemáme / sami se svodíme / a pravdy v nás nemí: Ale budemeli se vyznávati / totž Pánu Bohu se z svých hřichův svinnij dávati / věrný gest Boh / že ge nám odpusi. A S. Chrysostomus dopovídá: K tomu (pren) Stolu nemá jádný pochytec / Gidáss / ani Šimon svatokupce choditi. Z nichžto geden dobré Tělo a Krejv Páně: Druhý / dobrý Křest přigato / že se sami soubě bez hřichů být zdáli / obadiva se Bohu zospliwilli / a Čzertu do Petla dostali.

dostali. Sám Pán také na oném Šaryzeovi / a z jeho něm hříšníku / vlastal: že od Lidi / kterou milosti Božího dojít žádají / ne v přednější poznání se v hříšných mstí chce.

¶ Druhé / k hodněmu přistupování náleží Víra / kteráž by se k mlelosti denu Božímu / kteréž zásluhu smrti Syna Božího / dlužně vyslala / bez níž nelze se Pánu Bohu libit / nadto pak Svátosti hodně přigimati / halz. S. Cyprian věj / řka: Kolikrát my velebné Svátosti vživáváme / nestrojného slast svých / neb zhubu: Ale přigimáme to čistým srdcem a Věrav / když je to vsetko s Čelem a Krvi Páně přigimáme / co gesti nám ono Smrti svau vyslaužilo.

¶ Třetí / Aumysl mstí skutečný pobožný život / podlé obogojí Tabule Zákonu Božího / předsevzety. Kterýmž non satisfactio pro peccatis, sed promissæ penitentia, to gest / ne dostinens za hříšny (které Smrt Kristovu giz odpuštěně) ale vništěncho a slibemcho poslan / ciniti se má. Takto tak S. Otcové včij. Basilius: Kdo chce Čelo a Krivo Páně přigimati na památku Smrti Kristovu / ten má hříšném a Světu vnitru / a Bohu žít být v Kristu Ježiši Pánu nássem. A. S. Augustini: Kdo geste má Aumysl hřessiti / ten se požíváním té Svátosti vše oběžuje / než aby které ní očísťen být měl. A. S. Jan Zlatovříšek: Žádny svátosti nemá vživati / než Kdo gest pravým Vědlníkem Kristovým: to gest: Nábožným / Pravdu Páně nulugichm / genžby Slova Božího rád poslouchal / a podlé něho život svůj v skechetním občívání veden.

¶ To gest giz hle vyslovit / spashledlné / vprjsme, Prostě / a vyslat pravdivě, Naucení: Anobrž v pravých Milostivství, pravdy Syna Božího, světlé vyznání / O Velebné Svátosti Věci Páně. Prvním Rosdlem vložano gest / Co gest Věci Páně: Náčem záleží. Prvotom / že v pravdě podstatné přestomné Čelo a Krivo Pána násseho Ježišse Krista přigimáme / a to pod obogi spůsobem / z příčin gisých adulerejích. Druhym / Vzázání jsau vžitkově té velebné Svátosti. Třetím / spůsob hodněho přigimáns: Aby bylo to poznání se v hříšných / v Vídce / a v Aumyslu vedeni skutečné pobožného života / s voděčností a v povinností k poctě Pána násseho Ježišse Krista: Cenuzto samemu Bohu a Ježiši, Ježiši, Sláva / Hlás / a Chrystovi věčné / budíz vzdáváno všedých / až na věky věku / Amen.

Modlitba k čítání / bud Písce k spisvání /

Vato: Díky Bohu vzdávame / u.

¶ Je Boha chválime /
¶ Čísi / Otíky činíme /
¶ Pán Ježiši /

Zde nám své Rásky /
Ned Chlub vedení /

Ce. iii

Vede

Cyprian: Ser:
de Cœna Da-
minis.

Basilius: de
Baptism: lib.
1. cap. 3.

Augustin: B-
apt: 118.
Chrysost: in
Marth. cap.
16. Hom. 83.

zavice
Rázen.

é i Stolu. L.
pro nichom
ují / zemí. L.
em, sročí. L.
ila / řešení.
Kalichom /
; roho pojmen
jím / řešení.
n zátracení
andem pře-
přigimau. L.
e / řešení.
i / řešení. Dan
i Boh / řešení.
(řeč) Šouma-
horin. Z mace-
přigimau. L.
vili / a řešení.

Den památky Bečce Páně/

Bečci posvátnau/
V Chrámu spasycelnau/
Kacíl zjedli/
Břanovici/
Raffaem nazvanu/
Na kteréž svém Čele
Krmíss / v nápogen
Krav pědrahan
Napágiss / věrnan
Dusse jižnian.
Kteráž zde v počáni,
Stogi / v Kázdu / v Rájnu
Chrkwe / v níž věrnij,
Spracilu naučenij/
V rozhřešenij/
V pravdě pfizimati/
Swátost pod Obogii/
Chléb, Vijné / v tom iwe

Čelo Krav pravé/
Gsauf důvodové.
Slovo Krka; Božský/
Starý smysl Dicovský
Památku Smrti/
Hřichův pozbytí/
Nás všech obmytí:
T Láska pfizimati/
S teban hodovali
Gejiss / hodně.
Deyz spasycelné/
Vájné / Nábojně.
V slavném počáni/
Z hřichůvku povstání/
Lační / jižniosi/
Twém Čelem Krav/
O ak gsmé jiwi.

A M E N.

Druhé Kázání / na týž den

Den. O Spovědi / a Rožhřešování.

Tento geden Archikul předložen bude:

O Esili toho yaká hlavní potřeba : Abz Lid Křesťanský/mage Alumysl k Bečci Páně přistupovat / priwé k správě Dusse swé / neb spovědi / yak se říká / na naučenij: Aneb pravdivější řka : Na Rožhřešení / přicházel :

O se Rožhřešování Křižch / kteréž má při staupenj k Stolu Božímu předcházeni / doručic: Abz w ho Lidem / zvláště něco možnýchším, Starci, Praděm, Činěnijm, Včenijm, neb Vněnijm / nad Obecný prosí Lid wjewyšenýchším, yaká potřeba byla / muozu tomu gsauf odporuj. Ano w některých Kraginách / zvláště w Království Českém / (pro samou nedbánlivost Kněžstva) veliký djl Lidu o tom ní nešvi. Zolko vslýšic w Neděli po Kázani tu posvětu / od Kněze na Kázání ohlášenau : Kdo má milost a žádost Čelo a Krav Páně pfiz-

Matth. 7.

mati/meho přistoupí. Zehdy hned vpršem / bezvětšho vtwážení (neupří-
stite prve na to) jako Šwině k Krystu se deráu. A tak ten Traupovský
Slošť/ metáním předrahých Perel před nečisté Šwině / swelikau potu-
pu Pánu Krystu/ a té velebné Swátosti / finij. Gini opět / Kněžstěto-
vilo gmeňo magie : Však co by Lídem při Naucených mluviti/ a jak ko-
ho rozhřesovati měli / nevmejice / ani newčdouce / buď pro lenost neb
vobánívost / to opaustěgi / insluvse že desti gest když se s Kazatedlni-
ce obecni Spowěd s Lídem číká. A Gini. gine a giné Odporu toho kla-
dau / gichžto ne tak věděti / a vyčitati nám gest potřebně / jako/
Máli se to, a proc činiti / čili nemá ? Alle opět tomu v cestě gedna věc
jež / A to těch / Kterí ač tomu chci / a to gisti / že se Lídě k Správciu svým
prve nacházeti dāti magi : Ale kladau toho tu příčinu která ses Přísnem
Swatém nesrovnanává : totížto : Abý se Člověk Kněž, že všech vossu-
du hřichů / kterebykoli spamatovati mohl / zegměna spowídal. Díemž
předně v Přísně Swatém Rozkazu Božího se nenachází. Také vny-
tiláni hřichův gest věc Člověku nemžná / vredle toho pjsina: Delicta
quis intelligit ? to gest / Hřichy kdo miže vyčistit / Poněvadž v nás jako
Všecky Moríky / a jako Hwězdy na Nebi rozmnoženi jsou. Gest pak věc
blaznívá zrníčka Pisku / aneb Hwězdy některé chci vyčitati : Tak hři-
chy dva neb tři toliko oznamiti / Tisíc gich pak zamiljeti / anobrž nemoch
spamatovati : Anž gest Pán Krystus, gja na Swětěv Čele / od hřissni-
čuv vyčítani zegměna zlosti vyhledával / ale na obecni Spowědi pře-
stával: jako když zgewny hřissniček řepl : D e v s, propitius esto mihi pecca-
tori, to gest : Bože, buď milostiv jmé hřissnému. A giny : P A T E R, pec-
cavi in cœlum, & coram te : Otče / zhřessyl gsem proti Nebi / v proti tobě.
A jacheus : Pane / o slamlali sem koho / na vracugi mu to čiwerňasob.
Nejádal pak Pán od něho / aby mu koho gest když o slamlal, zgewny a ze-
gmena vyčital. Nadto, že vědomost tehých hřichův Lídských / ginému
Člověku rovně též hřissnému / ani Kněž potřebná není. Poněvadž
Člověk ne proti Kněž, ale proti Bohu hřessi : Kněž také není Boh,
aby mohl hřichy trestati. Sám toliko Pan Boh Spytatel Srdeč /
zna a to kdo nafé pokutu za sluhuge. Gest též vědomě / že za první Chr-
tové Apostolství, hřichy zegměna zgewowati / ten obyčeg-nebhl / halž řut
sowé Apostolství / a Kanonky gich patrně to vfažugi / obzvláštně pak v
Historie Cyrilevns toho dosvědčují. Pisse Sozomenus: Kterak v Chr-
tových Řeckých v veliké nenávisti to měli / když se v Chrstových Latin-
ských abý se v shromáždění Chrstwe / neb v před Kněžimi / nepravosil lid
ste / co to nějaké Mučení vyčitali / ten obyčeg začinal. Naposledy: Ze-
gest vyzgetování a prozrazování takových spowědi mnoho zlého po-
čalo. A abých se při tom plauho neměst al / krátce geden příslad připo-
menu / který se v městě Benátkách stal: Gedna Pani / po našreni se lásky

Council. Trid.
Sessione 4.
sub Iudicio 3.

Psalmus 18.
2. Paral. sub
focem.

Ta Spowě-
de hřichův
zegměna sse-
ptové vyči-
tani Procé ne-
mě ?
Lucia 18. 13.
19.

Sozomenus.
Hist. Eccl.
lib. 7. cap. 16.

t. II. 111.

gednoho Mládence / zabitíšen gen / a do Wody whoditvyy / potom ien hřich, na Spovědi, gednomu Mnichu na se vygewila / a na Gedulce psané rozhřešení od něho přigala. Kož když prátelům toho Nebosíška Mládence, od tchоž Mnicha hned brzo po spovědi, progrzeno bylo. Ona gsauc obžalována / až Mordu winěna / tu Gedulku rozhřešení radným Panum vlezala. Páni Senatores weypowědi sprawedliwau / a wſudy schwálenau / tu Ženu z Města wyppověděli / a Mnicha občiny rozkázali.

*Ty gsauc hle příčiny / Pro kteréž nasse Ewangelistské, v
prawém Křestianstwu, Naboženství a věci / wñeti-
tánj ze gmeňa wšech / neb toliko některých hřichůw
na Spovědi / s dobrým swědomím trpěti / zachowá-
vati / ani lidu k tomu nutiti nemůže : předkládajc
daleko hlančyssí potřebu té povinnosti lidsté / aby na
Spráwu / a neb raděgi na Křížení / přicházel. A
to tyto /*

*Pro kterež
příčiny lidé
k správám
cyklovijsim
na Křížení
a k správě
nas
cházení se da-
ti magis.*

I.

*Catech. Da-
vid Chyt.*

Riwij : Abz Čílowěk w tom obživlăštním s Otcem
svým duchownym rozmlauwánj / o mnohých potřebných věciach /
mnohem rozumitedlnégi, než na Obecném Kázani / wypcovávaný :
yako obživlăštně / o hlavních Artikulich Výry Křestiansté / genž
gsau : známost Boha / Dobrodinii wlebné S. Trogice / vlastnosti ge-
dnekladé Osoby z Božstvo / Otce / Syna / y Ducha S° / o Bož-
sté wuli / Vísce / Modlitbě / Swátostech / o svých Křestianstých povin-
nostech / o hříšných / o Poláni / a žásluhách Smrti Krystovoy: kterýchžto
hlubokých Božstvých vinenij smyslu, Čílowěku samému od sebe porozu-
měti / a se naučiti / pro řeku přirozenj gesi nemožné / yako S. Pawel / y
Mudrý Pohanski swědčí / řka : Zě Čílowěka nic těžšího neuje / yako sa-
meho sebe poznati : totížto / že gesi hříšným / býdným a nestatečným / kte-
řehož před Smrti, a světim zahynutím / samé toliko milosrdensví Bo-
ží zdržuge. Otčemž / ac se lidé často na Kázanijsch wibec vyvěcugí: Wssak se
temíč každý dominjwá / že se to na někoho giného / těž tu sedicího / wza-
huse. Protož toho ne tak rozumitedlně k sobě přigjmá / yako při Sprá-
vě společněho s Knězem rozmlauwání . Čehož gsauc patrnis dlewo-
wé w rozmlauwání Náthana Proroka s Davidem / z kterehož teprva
David k cítedlnému poznání hřichu svého přissel. Těž Eliásse s Achá-
bem Králem: Pána Krystia s Nykodémem: Petra s ončmi pěti Tisíč
lidu kteréž k srdečnemu strausseni / a k horlivému pokáni y k Vísce Krystovoy přivedl: Tak Filippa s Komorníkem na Řecest. Petra s Cornel-
iem / A qiných překladitv nescislosti / kterýžto zgewne prosláugi / je Chr-
kewij

*2. Reg. 11.
3. Reg. 21.
Ioannis 3.
Acto. 3.4.8.
10. 19.*

teronj Správce při Čílověku / w obzvláštním s ním při Správce ro-
zmlaušán / nežli w Obecném Kázani / vice spásobiti může.

Druhá potřeba: Abh Lídé, ne gsauce právěho Ná-
boženství / Kněžím neznám / bud to posílávat / ruhaci / protivných / neb
hřešných mrzutij / a to sedně w blátě hřischuv se kálegich / kdyby se na po-
smich a potupu k společnému ptičinání drali / k tévelebné Svátosti /
na kožo nehodně připausťenii nebyli / wedle toho Páně poručenij:

Matth. 7.

Nolite sahctum dare canibus. to gest: Nedávavate S. Psüm: a nemecete
Peril před Swině. Neb podávati těla a Krve Páne Čílověku nela-
gicimu / zauymslému a zgewnemu Modláři, Ruhachy / zlochych / Nábo-
ženství posměvachy / k redicim a k vrchnosti newážnemu / Chránim / Ch-
rložnisku / Laupežnisku / křivopřežnisku / a tém podobným / Co giné-
ho gest: než nehydrážsi Perlu, Chrktvi swěřenau / na potupu Synu Bo-
žímu / Psüm a Swinym házeni? A Čívat Chrysostomus rskával:
Zebh raděgi wolil své Čelo po kusu z sebe dátí trhati / nežliby wědomě
úchě, Čelo a Krve Páne / zgewně neslechetnemu a nefagichymu Čílo-
věku / podával: dokládage / že se při tom číverá neprawost stává. Ged-
no / tím se Synu Božímu mnohem wětší potupa zgewně a z auymslé
děge / nežliby ho tresti bil / a na tvář geho plíval / Poněvádž sám Pán
Číváho Psüm dávati bránil. Druhé: Zě ten Kněz, tím podává-
ním Čílověku nefagichymu / a abh pokáni čimil, auymslu nemagichymu /
abh se w ném hřischowé, Saud a Zatracenj rozmnožovalo / napoinahá /
a geden w druhého hřissich se stowaryssuge / wedle onoho Apostola
propověděnij: Powolugich s činschmi gednosteyně odplaty za sluhu-
gij. Čecij: Takowey Správce Chrkevni, swědomi své / zgewně pro-
ti nám čině / vráži: Atudy se hřischu proti Duchu Čívátemu / kteryž na
wět odpuštěn nebudě / dopausti. Z pomalu z sebe Duchu Číváho, se-
wětini geho dary, vyháni. Čízvorte: Tím překladem množ zliji gestě w
horší auymsl y skutek se vrovozugij / a w své slepotě vpervňugij, my-
slíce y čífagje: Když gest neb tento onenno přetginal / gessito wjm že má
hněv / že se s tímto popral / a neb gsa takowý a takowý / toho nepré-
sioná / a to se k to Kněz nic nerěká: Takýž há tehdy mohu přejima-
ti. Atudy se hle Království Chrstovo pomalu vyvracuge. Ano at
bezcnějších hřichuv / kteřiž z toho pocházegi / obširně nepřponuin ám:
Z to se wissak dopověděti muij / že se w tom nejcistissim Duchum Číva-
tym Angelum / kteřiž při té posvátné Veceri / Synu Božímu / Chrystu
Králi swětini / posluhugij / nežhalostivější diwadlo děge / Diáblum pak /
Auhlavujim Božímu, a Chrktvi Neprátelum / svácená pocta / radost / a
chumáni. A z toho yakž Apostol w přecteném Čextu swědci / w potutě
Boží / yak na Korunské / tak posavád na ty Obce / w nichž se to děge /
hrozná Rána / Nemoc / Mor / Hlad / a giné neřesti přicházegi. Ne horejš
se tehdy o Lide nefagich, nad správcem duchovním / když někomu nehned
wyšed.

Chryſostom
Čízvora ne-
prawost se
děge w pos-
dávání wę-
lebni Swě-
tosti Čílo-
věku wědo-
me a dě-
neslechets
nemu.

I.
Matth. 7.
II.

Romans 2.

III.
Matth. 2.

III.

I. Cor. 12.

čistnijm s Dnu
h potichomu
inj / wjoniom
ry Křesťanu / p-
rogne / mafetu
Ducha S. ř
Křesťanu / p-
i Chrystom, kteři
míčmu od sebe
ně / nař. S. Pan
: tříšho mafetu
vyma neřestni
iko milostnosti
ubc sovra
tež tu sedi
jimá / galv p-
gsau param
em / z lehčejem
el. Zř. Člověk
tra s ond p-
i poslaní p-
Čest. Přemysl
vně profanu

wyseďne / a swěda příčinu toho teď oznamené / Swátosti neposlaují
Nybrž mu to raděgi schwal / a hřišněka neslagicího / na Správce se w-
stekagichho / aby se k tomu pobežněgi přihotowil, napomení.

III.

1. Cor. 14.

Theodoretus
lib. 5. Hist.
Tripart. lib.
9. August. de
Civitate Dei,
lib. 5. Epist.
26. An. Do-
mini 390.

2. Tim. 4.

Chrysostomus ad Hebr.
Cap. 12. Ho-
mil. 31.

Třetí potřeba: Abý se takovým, Kněžij s posluchací
svými, rozmlauwáním: Rzád / Kázen / Vázeň / a poslušnost Čír-
kevní vzdělávala. Troke zagisté gest znamení Čírkve Boží v Čidu.
Bědno: Zjisté a zdavě včen S. Evangelium, o svámem Pánu Kry-
stu v Kázaniach rozshwané. Druhé: Rzádné posluhování a výzvání
Swátosti. Třetí: Rzád / Kázen / neb poslušnost Služebnosti Čírkvevní.
Nařízení vyvolená Nádoba Páně napomjná / řka: Ať je vršecko poctivé, a
podle rádu děge mezi vám. Neb pro samo opuszcení Čírkvevní Sprá-
vy, by pak v nejčitssi Krystovo včení měla / Vssak těchto časů v gýmzích
v podezření býti mušy / před čimž sause S. Otcové privorní Čírkve za-
menitě opatrowali / a přísnau Čírkvevní Kázen zachowávali. Ambrož
S. Mediolánský Biskup, v tom se obzvláštně vychvaluje / kterýž
ni Theodosia Císaře / když se z války a Čírkve proliti Čheskalonyckého
našvátil / bez pokání na den Velikonoční / k Stolu Páně připustiti nech-
těl: Nybrž ho předevši shromážděnau Čírkvi / Slovo v přistýmí vy-
laučil. Což Císař za osm Měsíců / netoliko poslušné snesl / ale v tosem
tom času / až do dne památky Narodení Pána Krysta / zcivná / stateč-
ná / slzavá a horlivá znamení pravého pokání na sobě dokazoval / a po-
volně / jako zgesvň / vssak gíz lagicí hřišněk / Ambrožovi správce své-
mu do Kostela se vwesti / a především idem rozhřessiti dal. Gesso kdyby
nemělo chudého Žemana / lakového Měšťiana / muzněho Ržemešněla /
odráněho Vandrovnyka / Poběhlau neslagicí žinku / čarodějnau Bab-
ku / a zmírhanau Děvoku / od Stolu Páně Knež odlaucil / a za nehodnau
vyhlásyl. O vafyby hned z toho pokří / vafé svíbec traubeni / Knežy to-
mu Čotru / řelem spilání vssetečných Bláznuw posměšné a potupné na-
dávání / v vrchnosti obžalování / v geho obsylání / posslo: Ach je se kdy
Vrchnost v hrđlo za to nestydí / a Pána Boha nebogi / takových bez-
božných proti poctivému Knežu zastávati se opovážujac: Poněvadž
při Rozhřessowaní rád a Kázen býti mušy. Nařízení Duh Boží ře-
že Apostola porauje / řka: Tresty / zehři / pros / a napominaj: bud vdc
neb neděl.

Cítivrtá potřeba: Abý takové přicházení k Spově-
di, a k Rozhřessenj / bylo patrným znamením v pravdě předsevzateho
pokání / Srdce řeaušenj / Víry / a Umyslu nového žiwota. Což se před
Knežiimi / jakožto před Krystovými Náměstky a neb Služebníky / od Či-
du se vssi ponízenau poškorau / vssak ne vyčítanym / ale Suminovně se
zevszech hřišnův Pánu Bohu spovídánjin / díjti má. Wedle řecí S.
Chrysostoma / Starého Otce / genž dí: Non dico tibi, vt te prodas in
publicum, & accuses apud alios: sed obedire te volo Prophetæ dicenti: Re-
uela Do-

uela Domino viam tuam, to gest:

Neb velim se zrazovati/
Sám na se žalovati:

Neb Prorok vélj každému/
Vyznati se Bohu svému.

Homil. 9.
in Matth.

A tyž Chrysostomus tv wehkladu Evangelium S. Matthausse
upsal: Confessio peccatorum, testimonium est conscientia timentis
Deum, to gest:

Spověď Člověka hříšného/
Gist známeni kagichyho

Srdce/Svědomí dobrého/
Pána Boha bogichyho.

z. Regum. 12.
Psal. 5. o.

Zat se David před Nathanem/ svým dvořským Spovědníkem, a ka-
zatelem / vyznával / řka s ponízením a s pláčem : Nepravost mui há
poznavám / a hřich můj proti mně gest vodných. Též tomu tv žalmisch
o gine vči / řka : Spovídajte se Pánu / neb dobrý gest/ nebo na včely
milosrdenství geho. A S. Jan svědčí: Budemeli se ; hříškův svých
Pánu Bohu (před Knězem sumisorně za hříšníky se pokládagice/a Ro-
zhřešení moch Boži, geho Alřadu propušťenau, žadagice) vyznávat:
Děrny gest (kdo e kněz. O ne/ale) Pán Váh/ že nám ge odpusij.

Psal. 139.
1. Iohann. 1.

Dáta potřeba: Zě se při takových Spovědech / neb
rozřešování , gđnomu každému obzvláštně přivlašnuge dogriti tv
Smrti Krystově hříškův edpuštění/ slouy takovými : Confide Fili,
remittuntur tibi peccata. To gest: Synu/poněvadž se před Twá-
ří Bohji hříšníkem býtí znáss / winen se dáwáss/ wér au
také celauk samým žáluham newinné smrti Pána nasse;
ho Ježiſe Krysta se vtíkáss / vživot svůj napraviti
vřipovídáss: Procož na Služebník Páne tobě žvěstuj/
že se od Pána Boha hřichové twogi odpaustěgj. A na to
přigmeſs Tělo a krev Páne: Kteráž tě tv tom/ne gináč
nejhalo Prawá Nebeská Křitanch / vgist/ posylí/
a obnovow. A Toč gest což Pán insuwj: Komu odpuſtie hřichy/odpa-
stegj se gím. Item: Co rozwážete na Zemi/budet rozwázáno y na Nebi.

Mark. 9.
Rozhřeš-
ení, pravá
Forma.

Iohann. 20.
Matth. 16.18

Swátoſí nepl.
/ na Správci
lapomen.
Nějž s poslal
a poslul
Svícive Bejdu
, o samém Pán!
Služebník až
Luzebník Hřeb
Až je řeſec pro
jeni Chrystus
k těchto dňom p
e prvním Života
začehovával ze
výchvaluje, t
rolit Žehová
u Páni prýpř
Slouy prýpř
ušně fusi, akru
rysta / závora
a řekedfugac
mbrojem prýpř
cessit dal. Že
mujněho Života
infu, caroban
odlaučil, až
ibec trouba, až
po směřnicu prý
ni/ poſlo / daje
i neboži / už
přemajuš: D
j o tom Duk, a
a napomocne

richáčem / G
, pravodl prýpř
tvoho jmena daje
i neb Služební
ním / až Života
užti má. Života
a dico ab, vypa
olo Propheta

Den Památky bolestného
vsmrcení Úlevinného Pána N. G. Krysta:
Obvěnné se číká/ tv Veliký Pátek.

WS.

Všemohauchý Pán Bůh, a Otec Nebeský/Nevinné Smrti Syna
na svého Pána Ježíssse Krysta / vykupitele našeho / Osvojením
Ducha S°/ ráč nás aučasné včiniti / AMEN.

Argumentum & viu-
torius Con-
cionis.

Nad Smrtí
Syna Božího
jádny
divnější
skutek od
několika
nešťastí
věky věstac-

K řecké
mu Smrti
Syna Božího
rozgíma-
ní/ mnozí v-
řítkové nás-
zvou suggi.

Dohoto dnesšího dne (Lidé Smrti Syna Božího Vyfotili pení) všestní se srdečnau a slucečnau cítedlností / na newymluwny řečku
Sbolestného všmrcení Syna Božího Ježíssse Krysta spásytle svého rozpouštění máme / který se vako dnes / před Četí patnácti Štýp, a Padělání Sedmi/v Města Jeruzaléma w prawdě stal/ a to tak: Zé věčný Boží a Panny Marie Syn/gsa Tělem včiněn / po svých Božstvích, Nebestvích, a právě spásytedlných věcních / Divách a Skutich / gsa w Srdeci vprjsmý / w Ausech bezelsli / a w živočivém / vcházege giz w X X X I I I. Léto věku svého / Četka od Světa počátku okolo čehr Tishchýho. Přemehemého dne Vlčejce Vrčzna / bezevossi přijánn: Však pro hříchy všechno Lidského pokolení / které na se vzhýti ráčil / od Roky Zidovské/ohavni/ potupné / a přebolestné na Kříži roztázen / přibit / vyzdvižen / a mezi Nebelem a Zemí pověšený všmrcen gest. Nad Kterýmto Skutek, od věku až na věky / od Světa začatu až do stonání, jádny divnější / jázračnější / hlubší, vysoký / Světu pak výtečnější gest se nestal / a nestane: Neb vyloupeny Lidského Pokolení / které se tam potupněm věčného Syna Božího vklížoványm stalo / všedek Angelům v Lidském řezu / smysl, vtip w pochopení daleko převyssuge. Nemohau se zagiště Angeli, ani Lidé, vynadiviti / ani co věčného nazýkem svým vyprawiti / vako / Zé gest Pán Bůh věčný Otec / gednotozněho a nejmilejšího svého Syna / pro nás hrissné / a to gestie své Neprátele / w takowau neppotupnější Smrt Kříže vydal. Obi vložené pak my spoždilij / zdějimalij / a newymluwnij / magice dnes o tom i rencypatcdlnější řečku mluwiti / prvé se pozastavme / a pomyslime: Odkud slov počátek vzhýti / yak záčti / kterak teci sporčidli / čim gi rožšíriti / a kdy / kudy / vako jázverek včiníti máme: Arisfil poněvadž Bůh a Otec Pána Našeho Ježíssse Krysta / tak potupné na Světě w Těle všmrceního / to od nás / abychom o tom wěděli / tomu věrili / na to myslili / o tom spjali / mluwili / a se společně včill/míti chce. Proč všechny řehdy je sna / o my dějmarší / a s srdečnau nábožnosti / o Křesťanskau větrosti / horlivau ochotenosti / o povinnau bedlivosti / tauž věc / která se dnes w Chríci vebnorunge / totiž to předlwne / bolestné / a nám Spásytedlné / věčného Šlówa Syna Božího / Tělem pro nás včiněnho, včrpem / k rozgímaní před se wezměm. K čemuž nás v Břitkově znamenij, z toho pocházejich, nutij / genž gsau: Předně / Nesčistnost nosíjich hříschůw / který se nám před Oci namičaj. Druhý: Nesčistlé Dobroty a milosrdensví věčného Boha Otce / a Syna geho Pána Ježíssse K. v Duchu S°/nás o tom vypoučichho / w myslí / Srdeci / v temci w vlasti našee ku poznání vkládani. / jádny zagiště věc / která se odvěkům na Světě zpochla / hrožný hněw Boží proti hříschům našiim: A zase nestihlá Láska Boží k pokolení Lidskému prokázana / lepegi v patrnégise spatřiti / poznati / a chteti nemůže / vako / Smrti Syna Božího / Pána Našeho Ježíssse Krysta. Třetí: Rozkaz Boží / Kterýmto odevšech geho volených to mítí chce Ežerwth: Překladové pobožných / neb vako Otcové Swatij / Augustijn, Bernard / Anshelmus / v na místě všech ginchy vysvědčuzi / k vzdálenij Kán Swědomij Lidského, nic tak výtečného není / vako srdečná a nábožné Rozgímaní přebolstních ran Syna Božího. Pátý vžitek: Schopné nás čim k rozgímaní Smrti Páne v nynější sklastní věci / v kterém Dobrodlní Boha Otce / a vici skutek / v Smrti Krysta Pána / pravým osvícením Duchu S° / světle a patrně se nám w weyladijch S° Přijma předkládagis: Tottižto: Ne w pauhem Otcové Kříže Krystova / w Černové Koruně / metlach / hřebischich / neb w Bradě Gidášowě: Ale podstatné a w prawdě w příčinách něwinného spůsobu / w jázluhách / a věčné spásytedlných Břitých Smrti Pána Našeho Ježíssse Krysta. Toké w Věci o našti rođecnosti a ponytin.

leipziger
Katholiken
Fest

ma Božijho Št
j/ na neopomíjan
ejšia sfragintického
zatváracího Št, v ň
čený Božia Posl
sob, a prameň ſtrá
lusťeckého bezliti. 112
Ečko od Štúro
čenský prijímajúci

Když zdejší města
a mezi Němcům
zí na věž / o řeku
vysílí / Štěpán
Dobolení / když
říká Anglii / když
je zazáří Anglie
do / Zde ještě Řecko
nás hrušně do vý-
stav. Objevuje se
i synchopatika
v rozhovorech vý-
krok většího města
petupné na Štěpán
/ na to myslí, že
je sna / o myslí
chcenosti / o povaze
o představě, bude
to nás všechny vys-
měnití, i řecké po-
letí se nám půjde
Boha Otta / Štěpán
v myši / Štěpán / v
odvětví na Štěpán
Lásku Božího / v
dutí rukou / v
zraku / Boží / řecké
Boží ruce / v řecké
řecké záře / v řecké
není / řecké řecké
: Schornas / řecké
obřadní řecké řecké
Ducha Řecka / řecké řecké
Ne w paňku řecké řecké
Bratře Řecké řecké řecké
řecké / a řecké řecké řecké
v Nicni o nařízení řecké řecké

powinností, kterouž k Vykupici svému zachovati mame.
Tobě tehdy ó wœich Bože Ðcie, celihi a vpcjimym Srdcem Dísky wjdává, Øskuž i
m/ je gsp Syna svého gednorozéhho/ prs noſſi. Lidstau nſlechcenost na Swet pos m/ a Mo
dneho/ zraksei/ zraksei/ n všemkuti. Doſnuvisti ráci. Tobě toke ó Bezna Kreste Ðe
duba.

slancho/trapiti/tryzviti/ v ohnici, dopujici raci. Lebe tace o Ježu Kryste De-
tungen/ že za hříchů násse doškátečna Oběti/ gednala na Kríži/ vykonanaou/ být rá-
čka. Lebe y o Dusse Swatoh chwátce / že gsy mäsivné žomky, sítredne Čítr-
wisty/ o milosrdne Dobroti Boha Otce/ a Zásluhách Smrti Vylupicelle nasheho/
vysvětločci. Lebe o Vetebrm Bože/ a newirny vkrizovanh Kryste/ slzavě proshýme/
aby nás Čeladku, krov svau předrahu myklypnau/ Častau Boha Otce darovati/
a ohuscenym Ducha Swatohu myslisjdec wypočti: Nagy pak nájs k rozmáni y t
mladenj myněvsi Chwyste/ o rčenj k dnešnímu dnu přihlásitém/ pravém/ Bohu libez-
ném/nám/ pak spásydelném sprawiti rácil. A tak po této Dkoobiebě až přistoupice k sa-
mě řeti Hystorické o vlnyjen P. N. G. R. gi o waznosti přeslyšíme / wedle sepsání E-
manachiku S. Jána/ Slovo od Slova takto:

Loan, 18.8

Skonohoučas: Byssel Van Gejss s Věedlní
ky svými přes Potok Cedron, kdežto byla zah-
rada do kterého všel gest on v Věedlném ge-
ho Awedel gest v Gidass kterž ho zrazoval
do místo nebo často Gejss tam chodil s Věedlníky svými.
Protož Gidass když byl povol žádce / a od Biskupu, a
žálonníku svého / přišel tam s Lucernami / a s
pochodem / a s branu. Ale Gejss veda všechny mezi
kterž přijti měli na něho / řek proti nim / a řekl jim:
Koho hledáte? Odpověděli mu: Gejssse Nazaretského.

三

RjeFD

Řekl jim Ježíšs / Tář sem. Stál pak u Gidáš který
 ho zrazoval s nimi. Tehdy vafz řekl jim / já jsem / po-
 stoupili žpět, a padli na žemí. V tom opět gich otázal
 Koho hledáte : A oni řekli / Ježíšse Nazaretského. Odpo-
 wěděl jim Ježíšs : Powěděl sem wám / že já jsem : Protož
 poněvadž mne hledáte / nechtež těchto ač vdechdají : Abys se
 naplnila řec kterouž byl řekl / Z těch které sy mi dal / než
 tratil sem nijzádného. Tehdy Šimon Petr mage meč /
 vyrchl gen / a vdeřil služebníka Biskupova / a vial vcho-
 gebo prawé : a bylo jméno služebníka Malchus. Teh-
 dy řekl Ježíšs Petrowi : Schowaj meč svůj do posky.
 Což nemám piti Kalicha který mi dal Otec ? Tehdy ja-
 stup / a Haytmán / a služebníců židovských hali Ježíšse /
 a svážali ho / a přivedli ho na pravé k Annášovi / neb
 byl Těst Kajffášů / kterýž byl Biskupem toho léta. Kaj-
 ffás pak byl kterýž radu wydal židům / že gest výtečné abž
 Člověk geden umřel za lid. Všel za Ježíšsem Šimon
 Petr / a ginh včedlník : a ten včedlník znám byl Biskupo-
 wi / a všel s Ježíšsem do syně Biskupových : ale Petr stál
 v dverí voně. V tom všel Včedlník ten kterýž byl znám
 Biskupovi / a powěděl vrátné / v vvedl Petra. Tehdy ře-
 kla Petrowi dívka vrátná : Zdali u ty gsy z včedlníkem
 Člověka tohoto ? Řekl on : Nejsom. Vstal služebník a
 pacholci v ohně (neb bylo studeno) a žravali se k Ši-
 mon Petru také stál s nimi hřeje se. Tehdy Biskup otázal
 se Ježíše o včedlníckých geho / a o geho včenj. Odpo-wěděl
 mu Ježíšs : Já žgewné mluwil sem swětu / dá mž včed-
 lník wal jsem w stole, a w chrámu / kdežto se všickni židé scha-
 žejí / a tajně sem nic nemluwil / co mne třes : Otěž se těch
 kterýž sau mne slýchali : co sem mluwil gum : hle tis včedlník
 co sem já práwil. To když powěděl / stoge tu geden z slu-
 žebníkům / dal policek Ježíšowi, ita : Takliž odpowídáss,
 Biskupovi : Odpo-wěděl mu Ježíšs : Mluwilli jsem že /

v Gidais br
n / v a glem :
opět jich o m
arefischof
je násem: Pa
v den dnu: A
reš mu dal: I
Petr mag: M
o rva / a viala
Malchus: Z
í svouho dosp
Diec: Zeh
stij nali Brá
t Annahom: I
n toho leta: K
e gest vyslal
Gejissim: Ei
jam byl Vite
vyslal: ale Petr
en který byl p
il Petra: Zav
y gospod: Z
jstali slyšet
žbyjvali kdo
byl Bischof:
ocenq. Odp
očtu / na něm
je rovnitelnost
e tříces: Díle
il gospod: Z
jto ge tu jaro: I
Zatímco odporu
Rumilli gospod:

swědectví vydaly o žlhm / a pakli dobré / proč mine te pess? /
Vyslal gen Annas swažaného k Kanffassovi Biskupovi.
Byl pak Šimon Petr skope, a hřege se. Tehdy řekli
mu: Zdalž n ty z Bědníků geho sy z Zapřel on / a řekl:
Nejsem. Kjel mu geden z služebníků Biskupových/
prítel toho kterémuz Petr včal Vcho: Vysak sem já kebe
s nim viděl v zahrádce. Tehdy Petr opět zapřel / a vyned
kohaut žasprival. Tehdy wedli Gejisse od Kanffasse do
Kadmoho Domu: abylo ráno / a oni nevessli do Kadmo
ho Domu / aby se neposkrornili / ale aby gedli Velikono
čního Beránka. Protož vyslel k nim Pilát wen / a řekl:
Kterau žalobu wedete proti Člověku tomuto? Odpo
wedeli a řekli mu: Byť tento nebyl zločincem / nedaliby
chom ho tobě. Tehdy řekl gún Pilát: Bezmete my gen/
a podlé Zákona washeho sudte ho. Vyskli židé: Námí ne
slíší žabiti nijádneho. Abi se řeč Gejissowa naplnila/
kterauž řekl / znamenage kterauby smrti měl umíriti. Teh
dy Pilát opět vysel do Kadmoho Domu / vyspolal Ge
jiss / a řekl mu: Tyli sy Král židovský? Odpoředel Ge
jiss: Samli od sebe to praviss / čili gšau giniš tobě po
wedeli quané? Odpoředel Pilát: Zdalž sem já židem /
lid tvůj, a Biskupové dali gšau mi tebe / Co gsy včinil? /
Odpoředel Gejiss: Království mé nem z tohoto Svě
ta: byť z tohoto Světa bylo Království mé / služebnícy
žagisté mogi brániliby mine / aibych nebyl vydán židům:
ale nyní mé Království není odsud. Vyskli mu Pilát: Te
dy Král sy ty? Odpoředel Gejiss: Ty praviss že Král
jem já. Já gsem se k tomu narodil / a proto gsem na
Svět přišel / aibych swědectví vydal pravodě. Každý
dož gest z pravdy / slysí hlas můj. Kjel mu Pilát: Co
gest pravda? A když to řekl / opět vysel k židům / a řekl
gún: Já žádne winy na něm nenařezám. Ale gest obvyčej
was abych wám gednoho propustil wězně na velikú

noc: protož chceteli ať wám propustím Krále židovského: V zwolali opět vysíckni/rkauce: Ne toho / ale Barabášse. a byl Barrabášs lotr.

Tehdy wžal Pilát Ježíss/a zvíčoval gen. A zoldnění spletse Korunu z trní/wstavili na hlavu geho/a vravcho Šarlátové gen obléfli/a přistupugice říkali: Zdráv bud Králi židovský: a dávali mu poličky: V wyšel opět wen Pilát/a řekl g'm: Hle, wyvedu gen wám iwen/aby ste poznali že na něm žádne winy nenašázam. Tehdy wyšel Ježíss nesa trnovau Korunu/a raucho Šarlátové. V řekl g'm Pilát: Hle člověk. Protož když gen vyzkoušel Biskupové a služebnícy/zwolali rkauce/vřízův, vřízův ho. Rzekl g'm Pilát: Bezmetež wy gen, a vřízůvte: nebí vás nenašázam winy na něm. Odpověděli mu židé: My žáton máme/a podlé žákona má vnitřti/ neb Synem božím se činil. Tehdy když vyslyšal Pilát tuto řec/wjce se obával: Víšsel do radního domu opět/a řekl k Ježíssovi: Odkud g'st ty? Ale Ježíss mu nedal odpovědi. Tedy řekl mu Pilát: Což nemluvíš semnau? Nevíšli je mám moc vřízovati tebe/a moc mam propustiti tebe? Odpověděl Ježíss: Nemělby proti mně moch nijádne, by tobě nebylo dano s hůry: Protož kdož mne wydal tobě, větší hřich má. A od té chvíle hledal Pilát propustiti ho. Ale židé zwolali/rkauce: Propustíšli tohoto / nejhy přítel Chysací: neb každý kdož se Králem činí proti wi se Chysací. Tehdy Pilát když vyslyšal tyto řeci/wyvedl wen Ježíss/a posadil se na stolici saudné / na mistě které slove ~~zobacit~~ Li thostrotos/ a židovský ~~zobacit~~ Gabbatha. (Abyl w pátet před velikounoch, w hodinu vánku sestau:) V řekl židům: Hle Král was. Ale oni zwolali: Bezmi, bezmi / a vřízův ho. Rzekl g'm Pilát: Krále waseho vřízugi? Odpověděli Biskupové: Nemáme krále/gediné Chysací. Tehdy wydal g'm ho / aby byl vřízován. V wžali Ježíss a

wyše:

wywedli: a on nesa sobě kříž / wysel na mýsto kteréž slove
poprawné / a židovský ~~z~~ Golgata: kdežto vřízowa-
li ho / a s ním gina dva s obou stran / a w prostředu Ga-
jše. Napsal pak v nápis Pilát / a vstavil na kříž: A by-
lo napsáno / Ježiš Nazaretský / Král židovský. Ten pak
nápis množí z židovských: všechno blížko od Města bylo
mýsto / kdež vřízowan gest Ježiš: A bylo napsáno / ži-
dovský / řecký / a Latině: Tehdy Biskupové židovský ře-
sli Pilátovi: Neplíš / Král židovský: ale je on řecl / Král
sem židovský. Odpověděl Pilát: Co sem psal, to sem psal.
Zoldneri pak když Ježiše vřízowali / vžali raucho ge-
ho / a včinili čtyři dijly / každému Rytíři dijl / a Sul-
ni. Abyla Sufné nessípaná / ale od vrchu vsecká na
strze seškana. Protož řekli mezi sebou: Neroztrhugme gi/
ale losujme ont, čij bude: Aby se naplnilo písmo, kteréž
dij: Koždélili sobě raucho mé / a o mém oděvu losy metali.
Ažo dněři žagisté to gsau včinili. Vstali blížko Kříže
Ježišsowa / Matka geho / a Sestra Matky geho / Maria
Kleopássowa / a Maria Magdaléna. Tehdy když vžrel
Ježišs Matku, a Včedlníka stogichho kteréhož milo-
val / řekl matce své: Zeno, hle Syn tvůr. Potom řekl t
Včedlníkovi: Hle Matka tvá. A od té hodiny přigal gi
Včedlník k sobě. Potom wěda Ježišs že giž všecky wě-
ci dokonány gsau / aby se naplnilo písmo / řekl: Zížnám.
Abyla tu nádoba postavena plná octa. Tehdy oni hau-
bu plnou octa Psopem obložywisse / podali vstum geho.
Protož když okusyl Ježišs octa / řekl: Dokonano gest: A
nakloniw hlawo, pustil dusí. Protož židé / že byl ve-
liký pátek / aby ne zůstala těla na kříži w sobotu / (neb
byl veliký ten Den Sobbotní) / prosyli Piláta aby
zlámání byli hnátové gegich / a aby byli složeni. Protož
prisli Zoldneri / a prvnímu žagisté zlámali hnáty, v
druhému kterýž vřízowan gest s nim. Ale k Ježišsowi

Den bolestného Usmrcení Pána Krysta/

Edyj příslí / vžrewsse gen gij mrtvého / nezlamali hnátum
geho : Ale geden z žoldnéru hok geho kopijm otevřel / a
ohned wyssa Krew a Woda. A ten který viděl, svěde-
ctví wydal / a pravé gest svědectví geho : a on wj je pra-
wétoch прави / abyste y wo wěcili : Staly gsau se za-
gisté tyto wěcy / abn se piissmo naplnilo : Kosíj w
ném nezlamete. A opět giné piissmo díj : Vžrjst w kohor
gsau bodli. Potom pak prosyl Piláta Jožeff od Aryma-
thie / (který byl Učedník Ježíšů / ale tajný, pro strach
židovský) aby sňal tělo Ježíšovo : V dopustil Pilát.
A on příssed sňal tělo Ježíšovo. Príssel pak y Nyko-
dém / (který byl napříwé příssel k Ježíšovi w noči) / ne-
sa smíšený Mirry a Aloes / na kožtu liber sto. Tehdy
wzali tělo Ježíšovo / a obvinuly ge prostěradly s vno-
nými wěcmi / na kož gest obyčen židům se pochowávati.
Abyla na tom místě kdež gest vřízován zahrada / a w
zahradě hrob nowý / w kterémžto gesitě nižádný nebyl
položen. *¶*

DOněvadž pak / neymilejší Křestiané / z této
historie, (obecně passige řečene) o Utrpení Páne se-
sané / slyssme / a gij dávno to sobě w znamost vvedeno
máme / Když Slez koho / a Jak / Pán Ježíš Křstus
v Něsta Geruzalémia, gest vřízován. Pozdvihnaut
tehdy myslíj y Srdcích svých k nábožnemu poslouchání/
věnie se w tomto kázani

Oboleném utrpení nevinné Usmrceného Pána
a Vykupitele náscho Ježíše Krysta.

W těchto Čtyrech rozdílných Artikulich:

Prvni: Jakým spůsobem gest Pán trpěl?

Druhý: Co gest nevinného Syna Božího k takovému potupnému
utrpení přivedlo?Třetí: Jaký gest nám w Syna Božího wěříchim, z geho Smrti B-
žuek příssel?Čtvrtý: Kterak my Křestiane, Památku Smrti Vykupitele náscho,
nemábožněgi, a nevžitčněgi / netoliko dnes / ale všawěně
pamatovatimáme?

I.

Prvnímu Arcku přistupne, a wčíme: Poněvadž Člověk
je všechny z dwojí Skály spogen, z Duchovní totižto/a z Če-
lesné / hřessi také Dusii v Čelem / a Smrti Syna Božího
spravedlnosti Boží za oboge dosí včiněno býti mělo: Pro-
tož gest Prostředník Čelo v Dusii mrtví na tom obogatí trpěti měl / we-
dle řecí S. Augustyna/genuž dí: Ut probaretur verum habere C O R P U S,
suscepit defectus C O R P O R I S, famem, sitim, & alia huiusmodi: Et ut ve-
ram A N I M A M probaretur habere: suscepit defectus A N I M A E, tristitiam,
timorem & dolorem. To gest:

K profázání se pravé Čelo mrtví / Hlad/zjížděn/býdu/bolest/vmrání/
Čela nedostatk chřív podstaupiti / Strach/bázen/smutek Dusse k profázání.

Protož dwojím Spůsobem rácií trpěti:

Tředně: Vnitřin / na Dusii, v Mysli / v Srdeč / taková
hořká, trpká žalostná / zarmavená trápení, v mysli svém cíte / zv-
lášť konž se Čelo s Smrtí poteykalo / až se z nepravdivějších aust geho
i smutná slova vystýtala / kdež dí: Smutná gest Dusse má až
i Smrti: a. Otče možneli gest / nechť odeyde odemne Ka-
lich tento: Ano S. Lukášs dokládá: Zé gest ho Angel/stvorenj Bo-
ží (což s velikým podivem jen gest) Stvoretce svého posylňoval / když
velikým sauzením myslí k rukavé krupége z nejswětějšího Čela geho se
výrájeli. Vidáme odsí je Lidé k Smrti pracujcím krupégiem se po-
nivaguj: ale i vodnatými / ne k rukavými. Neb žádají Člověk v světě
shledan není / kterýž by se v zármucku rukavým potem potil / aniž by ta-
koveho sauzení Mysli kdo z Lidi snést mohl / ažby Krew na něm vysta-
vala / jako gest Syn Boží, potekage se s Smrtí a Hněvem božím /
Krew se potil / a to z nevýmluvné bolesti myslí Srdeč / aukostimi všechno
Swéta gsa sevřín. Kteraužto srdečnau bolest v myslí geho zgitovala
exedlnost hřichův všechno Lidského pokolení, na něho vyzložených. Takž
žanás píspredposvěděl: Zé gest Pán vyzložil na něn nepravostu nás všechn.
A S. Jan Křticiel vskazuje na Krista dí/ Hle, Veránek Boží / genuž sní-
má hřichy Světa. A S. Augustyn dí: Non vit'js & peccatis, sed hu-
manis malis, hoc est, doloribus, repleta fuit anima C H R I S T I, quibus
ipsa compatitur carni. To gest:

Ne hřichemani wássněmi/

Ale bolestmi nasshými/

Krytowa Dusse werna/

Byla gest naplněná/

V času těžkosti Čela/

Spolu trpění měla.

Gest gisic svědomí vše mladistvá / která se vchýlení v sobě oprav-
dové gednoho, neb malo některých takto spáchannich hřichův / snadně
tráži, a zgitruje / takž toho dosvědčí / Raynowa Vražda / Saulowa
nevpríjemnost / Bidássowa zrada / Ananyassowa a Zassiry Ženů geho Lej /
Kronowá Chránství / Františka Evirn Apostasia to gest. Od poznale

Augustin: in
lib. de Trini-
tate.

Vtipení Sy-
na B° dwo-
jí spôsob.

I.
Vnitřní: v
mysli / v srd-
ci / a v Dus-
i.
Matthæi 26.
Marci 14.
Lucæ 22.

Elia 53.

Ioannus 7.
Augustinus.

Den bolestného Umírcení Pána Krysta/

pravdy odstaupenj / a gňých zauymslých hřišněstiu zaufalství / ktiči
buď náhle mřeli / neb sami sobě svapně hrdla zodginali. Poněvadž
pak opravdovým vchěním jednoho, neb některého takto hřištu / a pro
nich hněvu Božího / svědomij Lidství tak w Lidech raněno bylo : Nad-
to tehdy živá Čtvrtečnost w Člověku Pánu Ježiši Krystu / všech
Světa / tolik Líše Let z Staré / nepravosti / a pro ně hněvu Božího /
že gest žalostné a vkrutné mysl srdece geho svěrala / kdo tomu neprozumí
Kterehož neobrženějšího břemene / svědomij kvíragstýho / samo
Stvoření, Člověk / že sněstiby nemohl : Protož Vykupitel / neto-
liko Člověkem nejsvětějším / ale v Bohem nejmocnějším být
mohl. O Kterýchžto trápeních / mysl, Srdece / a svědomij Syna Bo-
žího / cizími Hřištní Lidstvimi sužujících / naříkání w písmích Sta-
rého Zákona předessa / a zwláště w psalmích / kdež dñ: Věiněno gest Srde-
ce mé jako Vost rozpuštěny w prostřed životu mého / vswadla jako ře-
řepina syla má / a nazýl můj přilnule dásněm myjn. A w giném Zia-
linu : Střely tvé vlivzly we mně / není zdraví na Čele mého od hně-
vu tvého. Smíruj : Trápení a bolesti zevnitřních / ktere Syn Bo-
ží pro hřištní nasse, na sebe svložené / w myslí / Srdech a svědomí / chytí
ráčul / nazýl Lidstvě vyprawiti nemůže. Zé gsau pak Svatij Nučedlníjen /
Stephanus, Polycarpus, Ignatius, Laurentius, Blandina, Constantia, &c. bez
takového naříkání / a zevnitřho bolesti srdece číčení / jako Pán Krystus :
Nýbrž s radostnau wselati myslí / v s ochotnau postawau Čela / ohrom-
né a bolestné Smrti podnikali / mehlaby se snad mysl Lidstva na tom ně-
co pozastaviti. Ale tauto odpovědi sprawiti se může : Gedno / že gsau
Nučedlníjen zúčtwostí přistného hněvu Božího tak pravě jako Pán
neznali / wedle řeči Zámlotov : Delicta quis intelligit ? To gest : kdo může
hřišnám (totižto jako neschlén) / a před Bohem velmi hrozního o-
havní gsau) vyrozuměti ? Čím gest tehdy w Krystu maudrost větší /
tím také čtvrtečnost / trápení pro cizí hřištní / ktere na se vztal / pronika
wětší. Druhé / Zé Nučedlníjen, přenesením gíz dávno hřištního
svých na Krysta gisti gsau / On pak ge cítil na se byti vložené. Protož oni
jako gha zbarvenii / lehauče cestau Smrti svi : Alle Pán gsa břemenem
obtiszen / tudy se třízgs bráti / ano pod nim jako klesati mushl. Terti : když
S. Nučedlníjen trpí / snáší to s nimi y Krystus / kdež dñ : Ssavle, Ssav-
le / Co mísse protiwíss ? A ginde se Pán ohlassuge : kdo se mísse dočne / do-
čne se zjezdlníce oka mého. Téz ona Sabina / Ržimská Svatá Kobi-
čka / gsauch pro vstřu v vězení / při poredu svém před Strážným svým to
význaivala. Protož gím magickým svých vtipenij takového Thowary-
šse / mlegi a weselegi bylo w trpěti. Ale Krystus sám trpěl / a gříčé předzvě-
děním zuage, že větší dñ / ano takměr wsecken Svět / horšeho geho
trpení / mál, a neb zhola nesobě wáziti bude. Načež říká Zayasť
naříkal : Cogitabam me in vanum laborare. To gest :

Pomny.

Psal. 21.

Psal. 37.

zé S. muč-
dníků myslí
hrozných
a takovým
naříkáním
ycko p. R.
nepodíkupo-
wali: p. hčiny
toho :

2.

3.
Actorum 9.
Zach. 2.

Ezak 49.

Pomyslu gjeti je nadarmo pracugi / A marně zdrawi / Sylu svu, smarugj.
Aten gest byl první spůsob trápení Páně, totížto Unitenj.

Druhým Spůsobem trpěl žeruicím na Čele / a to nesčistné bolesťi
sív mnohých místech / které se na geho nejsvětější, a nejneplnější
Čelo svalily. Vako předně / w zahradě polibjenim zrazen / gíman / wázan /
weden / trhán / strkán / bit / tákán / a odevšech svých opusťtem / w samých
růstech nevlitějších svých Neprátele / vako Beránek mezi Wlkyn zanechán.
Potom w Domě Rayfassowé / gsa tam nejprv přiveden / posmíván /
Swědky řealesňimi stihán / pohlavkován / w Raddě Kněžské zlehčo-
ván / k Smrti vdsuzován / Až n od svého vlastního Včedlníka s přja-
hau zapřán. Od tuk doveden gsa k Pilátovi, před ním vpliván / k
Hrodejovi za Divadlo odshán / zas přiveden trnjim Korunován /
w Rauchu Zlatochlavové potupně oblikán / bicoval / k Lidu vywozo-
ván / nad Lotra a Vrahá, za většího Zlocince vyhlašován / a k Smur-
u nevinný vdsuzován. Na posledy / s welkým těžkým dceřením Kří-
žem / křesťa na popravu weden / na něm hanebně roztahován / hřebíky
přibígen / a s ním živý w povětrí vyzdvižen / occen / žluči napágen /
brauhán / vposmrťvan / Boden / ranen / až n všurcen / a to mimo vše-
čten židovských obyčej. Neb židé Zlocince prvé všamenováni; abitě /
na Kříž věsile jice / přivazovali / a ne hřebíky k dřevu přibigeli / nadto
kostí gímu ne lámalí: Ale kdy za živa křízovati byl gest obyčejný spůsob
Pohanský. Protož Pán Kryštus gsa od Biskupůw (kterí se w tom / že
gim jádneho zabiti neschli / vyhnávali) Pilátovi Saudech Pohanské-
mu k právu, a k odšauzení oddán: ueni od něho podlé právo a obyčejnú
židovských / ale wedle Pohanských a Ržimských / všurcen / totíž / za živa
vřízován. Nebyl také v židu ten obyčej / aby koho na kříži gímeho ča-
su parvějti měli / než při wehročni Slawnosti některé, je tří / a nejvíce při
Velikonoční: aby se všichti křídé / z Země židovské do Jeruzaléma
shromážděni vleknout / podobných hřichůw warovali. Protož z té
principi, Pána Kryšta Biskupové, ne gímeho času vřízovati dátí výlo-
wali / amž také sám Pán gíndy trpěl chtěl / než při času Velikonoční Sla-
wnosti Wehroční: Což potrebné gest věděti: Gedno / pro židy /
kterí nám Křestianum za plán dávají / pravscie / Zě gest nás
Kryštus obyčejem židovském odevšechho Lidu nejprv všamenován / a
potom cepriva mřivý na Kříži posvěcen / sami proti všem Čízreim
Evangelistum Chause. Druhé / pro prawdiivé Poznání nevštrutnější
Smrti / a nehorčejší bolesti Kryšta / zažíva křízování / pro nás sná-
šení / a živého k dřevu hřebíků přibitěho / w povětrí s Křížem vyzdvi-
žení. Ach nebylaliz gest to bolest uad bolesti / posvaz o Věrná Dusse
kostá / pozastav se / a poslyss nežalostivějšího kvisleni Duchu
Kryštova / na gednoho fazdeho volagistýho, témuto slowny: O my
všickni / genž cestau gdete / Pozoruyte a vize / gestli
bolest /

I I.
Zewnitřenj
na Čele.
W zahradě.

w domě
Rayfassowé
wz.

za miskem
na poprav-
ním růžici.

Závěrem.
I.

I. 2.

Threnor. 1

Den bolestného Všmrcení Pána Krysta/

bolest/a můželi být tak trpká/yak gest bolest má. O Boží
rak nad dívy/ o Žagemství nad Prorocství/ o chvíli nad věčné časí/ o
skutek nad věhmluvností, který se tehdy stal / když Boh z Boha slovo
věčné/ Syn Boží neymilejší/ Člověk neymilejší/ na Dřevě vy-
soko od Země/ mezi Lory potupně/ vkrutně a přebolešně/ Jakob byl ne-
neslechetnější nad všecky tohoto Světa Zlocunce byl/ všichni bolesti se
trápí/ Kopím proboduje/ žijí/ kvíli/ v omráčce. Matka geho pod Křížem
stojíc horce pláče/ některý z Haussu ho kvíli/ vzdychají/ slzami. O-
či v Tvar žalatu magii/ hlawy sklopugis/ v Nysli a Srdci žalostí-
věz dřevěnugi. Gini v pohorsitelnau pochybnost o něm vpadají.
Ale co pak tomu Angelé říkají? s náramním vleknutím a stručném na
Boha Otce patří/ nevědouce se téměř čemu prve dívati: Tomuli ohá-
vnicmu vtrpení Krále Nebeského/ čili Bohu/ že se na takovau hanbu a
bolest Syna svého dívat může/ a zwláště delagie se Jakobu takových
gehó volání neslyssel/ konz Syn Boží na Kříži žalostivé Lamento-
val, tuto řec opakuge: Bože můj/ Bože můj/ Proč gsy mine
opustil? Ach o věčný Bože Otče/ kterak gsy se na takové Tyrantství,
a vkrutnau bezbožnost židovskau dívat/ mlčetí/ a gi snáseti mohli? Ano
Synáčka gednorozencího/ a na věch neymilejšího/ bolestné a slzávě
narýkagjichho/ dátí tak trápit/ poněvadž se si voreni zdržeti nemohlo/
ale křivdu svého stavovite oplakati myšlo: Yak/ Slunce svau hlawu
sinutním černým pláštěm zašlopiwssy/ Otci svých slzávých/ pro veli-
kost truchlosti odvráti nechále/ až všechno Světa tmavého za celý tri
hodiny: nechalo Skáli se pukalo/ Země se trásla/ hrobové se otvorali/
Opava Chrámowá sama od sebe na dvou se roztrhla/ děsíc se té neys-
tější vkrutnosti/ nad Čelem Stvóritele svého, tak neslechetně páchané.
O nechá se aspoň Rodicové/ kterí Díky živé magii, tuto pozastaví/
pomyšli/ a povídají/ kdyby ktery z nich gedničkého/ prvorozencího/
Neymilejšího (poněvadž Díky neyprověnější bytva neymilejší) Syna
měl/ a viděl ho před svýma Otčima gmati/ wázati/ vysti/ vstati/ s ním se
táhati/ z Esatuv ho svoljkat/ metlami hanebně mrskati/ a gynym bole-
stním trápením trýzněněho/ na sebe žalostivě volati/ opěti/ a ta slzavá
slowa často opakovati: Pomoz mi mý milý Otče/ prosím pohled, nedo-
paustěj mne trápit/ mřskati/ a. O není možné/ než žeby se Otce o to své
Díky bil/ by hned pro ně hrđlo stratiti měl: buđto/ byloliby od Práwa k
tomu trápení odsauzeno/ dívage se na ně, v sedawym plácem život svých
smrtiby prirodonával. Nejmeliž yak gest Jakob pro stracuj gedneho
Syna Jozefu Ženský kvílil? A Dauid yak gest mnoho slzy pro Smrt
bezbožného Syna Absolona/ genž gen Otce z Krále vstří výhinal/ my-
lil/ zdaliz nečteme? Vydáme v horvada/ kterak po svém plodu zarmau-
ně rwanu. Co gest pak Otce Nebeský, wida trýzněn/ a slzy žalostivě wo-
lání Synáčka svého/ říkal? v milcel/ Jakob o tom nevěděl. Ale proč se

Lucc. 23.
Iohan. 19.

Marth. 27.
Marci. 15.

Lucianus
Mučedník
o němž Euse-
bius libr. 9.
cap. 6.
Suid. de Di-
onycio Areo-
pag.

Genes 37.
2. Reg. 18.

neo;val?

nevzval: Dopovida S. Bernare: U e v s, vt scruum liberet, FILIO
dou pepercit: Čo gest:

Pán Bohu aby Swětobylka vyprosil/ Hle, ani Synu svému neodpoví.

Pro nás tchdy lidí Boh Dec Syna svého izvysiti do působil / čím
divogim spůsobem gíz označeným.

II.

Druhému Artykuli Praestaupjme: Když Syna Božího newin-
něho k podstaupení takového Verpení přivedlo? Uvězne je wed-
le vklázaní Swatých pišem:

¶ Předně: Hřischové nashy Lidskij / o nížž Duch Krista takto
mluví w Žialnu: Platiti musym čeho gsem newypřeoval. A řeze
řeňa: Včinilghy mi/abych slaužil w hříšnich tvořich. A opět: Raněn
gest pro Praestaupení naše/a potřiu gest pro nepravost naše. Pro hři-
šný lidu měho zbil gsem ho. A S. Pavcl dí: Kristus vmlcel pro hřichy
naše. Mogu žagně a twogij hřischowé (o hříšným žloučce) Kristia gsau
vklízovali. Ne a tve nepravosti Korunu Čnuowan do gcho neyswě-
tissi hlavní vkláčili. K čemuž se S. Augustijn / na misse všech kři-
ček/welmi uábožně w své Modlitbě zná/ říkaje: Quid commisisti a-
marissime Iuuenis, vt adeò tractareris? quæ, noxa tua? quæ causa
mortis? quæ occasio tuæ damnationis? Ego sum plagati doloris, tuæ
culpæ occasio; Ego tuæ mortis meritum tuæ vindictæ flagitium; Ego tuæ
passionis liuor, tui cruciatus dolor. Čo gest: Čeho gsy se dopusil/ o ney-
vilejší Sládenie/ že gsau's tebau tak na kádali: nako Wina twá/ va-
řá příjma Smrti a odsauzení tvořho bylo? Vá, já hříšný, tvořich bolesti
gsem Rána, a posutu Prjcina/tve newiný winna/Smrti zásluha/kic-
vání Necla/ tržněný/zsyhalostí/trápení / a potupných posměchů/ U-
stládatel/Křižování tvořho, Kat. Prolog my, Smrti Kristovau win-
nii/ ne na Gidasse/ani na Židu / ale na své hřichy, křeč Krista křížu-
giss/nacískati mame.

¶ Druhé: Uvedla Pána w to Utípensí velikosti hněwu Božího
proti hřichům nasmí/eterž dostatečné záplaty Spravedlnosti Boží
vyhledával: Kterýž dostivčiněn-pravdě a spravedlnosti Boží žad-
alum gurm spůsobem státi se gest nemohlo/ gedine řeze bolesti vinněn
Syna Božího/ pro nás lidí Edem Včiněnho / kterýž svijetly hřichy
naše na sebe vrazil. Což aby smysl Lidský vchopiti mohl/ Pisma Swatých
vykládání/ nako w podobenství; a v překladu, tak o tommluvi: Kte-
ral po Padu Adamovu předstaupily před Stvoritele tycí tři Čnosti:
Spravedlnost/ Pravda/a Milosrdenství. Spravedl-
nost žadala na Bohu/aby Žloučka k dostatečnému rossi twé Boží ge-
muto vklázané/vyplnění měl: A poněvadž gest gíz Žlouček, tu nepromě-
nědnau mili boží přestaupil: Čehož abn za to/ neb desivčinu/a neb to/
čeho

Utipení Sy-
na Božího
činy.

I.
psalmus 68.
Ez 37. 43-53.

Roman. 5.

August. in
Manuali.
cap. 7.

II.
před potole-
m Lidského
že nemohl
gnat než
Smrti Sy-
na Božího
pravden by-
ti: Smysl a
příčiny toho
uzvýčej.

Spraved-
lnost Boží.

I. t.
pravdaII. t.
Milosrden-
ství.III. t.
Timor.

Bernardus.

echo tím přestaupením zaslal jí/repěl. Pravda také žádala Boha/ aby své řečech v ištětých svých pramdomluvom žádal. A poněvadž gest řekl: v kraufoli hodinu Člověk z stromu Umření dobrého a jeho Osvoje gisť bude/je umřet/a iudiz věčnau Smrti od Čwáti Boží odlaucen byti musí: Což je gest včinila gedl/protož aby ho Bůh v ránu Smrt zařekl. Přistaupilo pak hned k tomu Milosrdenství/ takového prostředu vyhledávajc/gimžby v Spravedlnost/ v pravda Boží/ v Lidstvě Nevelenj před věčnau Smrti zachováno bylo/ a v Lékářství náslo: Poněvadž gest Člověk z hřeshyl/ a sám k tomu dostatečný není: Protož aby sám věčný Syn Boží Člověkem se včinil/ a v Čele, z posvinnosti jako Člověk/ neproněnijedlné spravedlnost/ a pravdě Boží, za přestaupenj dosti včinil/ a jako Čuh s Člověkem svým spogeny, dostatečně zauplna temu dosti včinil mohl. A z těch slov/ gest/ a prokázal se pravdym prostředníkem mezi Bohem a lidmi, a mezi spravedlnost/ pravdou a hrůzou Čidstvym / byti. Zé pak spravedlnost a pravda Božská samému Bohu neodpuštila/ Protož také Bůh Otec ani svému věčnému, nejmilejšímu, přirozenému Synu/ kterýž z pauhého Milosrdenství Člověcenství na se rojal/ neodpuštil. Není tehdyn žádne zretečlnější známenj zářivého hněvu Božího proti hřichům Lidstvym/ genž spravedlnost, a pravda rozněcuge/ jako gest Věryne a Bolesné Umrcení Syna Božího/ Potopa Světa/ Spálení Sodomy/ Skáza Království Troganského a Jüdského/ Města Chrámu Geruzalemství/ Rozpíhlenj Lidu povšem Světe/ Zaústavití Saulovo/ Gidassovo/ Meronovo/ v ginc hrozné a nesčitelné polutý Boží/ které svět přiklepugi/ ač gsa strassluvym zretečlným swědec- wán/ Spravedlnost/ Pravdy/ až toho zářivého hněvu Božího: Však proti Smrti Křízové/ pro čny a ne pro své hřichy/ pocupně tržněncho/ vsčecko to toliko sám gest. Neb poněvadž Syn Boží/ gsa přirozený Čuh a Člověk, čige na sebe bremeno hněvu Božího/ k tak žalostlivému volání přinucen byl: Bože můj/ Bože můj/ proč gsy mine opustil? Z toho můžem snadně porozuměti, jak hřichové násli před Čwáti Boží, nevymluvně gsa těžky/ který hněv geho rozpalugu/ amž se Lidem jakož žerta odpouštěgji. Neb v to známye/ že gest Pánu Bohu mnohem snázegji giny calový Svět zrovnu slavota/ nežli proti své Spravedlnosti, a pravdě hříšnitsky na milost přejiti/ mimo žáslu, a doslověně Smrti Syna Božího/ Vyhuklele a Prostředníka náscho/ Pána Ježušse Krysta. Čehož potvážuje S. Bernart takto zvolal: Palsiorua Domine Iles v Christe, ultimum est refugium, & singulare remedium nostrum. To gest:

Smrt iwa/ Páne Ježu Kryste/ Také obzvášení Lékářství/
Gest všem autocíste giste/ Proti náslih hřichův množství.

A Gra-

A Statij Otové troje žneméní zůřivého hněvu Božího vstoupilo w myslí nositi welegi: Diluvium: Crucifixio FILII DELVNIGENITI, & vltimura LVDICE IN M. to gest: Potopu prvního Světa. Ukrizování genorozencího Syna Božího, a poslední světový budoucích Soud.

Veteres.

Třetí příčina Krista w takové verpeni svědila / milostná Láska světového Boha Otce/Lidstvěho pádu liturgického / o níž S. Pijana ninoho mluví: Ano vám Syn Boží / říká: Tak Váš miloval Svět / až Syna svého genorozencího dal. A. Apostole: Dokázal Váš Láska svět nám w tom: Ze když gste hříšnaj byli / Kristus za hřichy násse vlnel. A opět: Blasphemiu Synu svému neodpustil/ale za nás všecky na Smrt ho vydal. S. Jan též díl: W tom se zgewila Láska Boží vám / že Syna svého genorozencího poslal / aby byl Obětí za hřichy násse. A S. Pawel píše k Efesským svědcům: Kterak Pán Váš gis Bohatý w Milosrdenství / pro nás svému Lásku svau / kteravž nás zamíval / když gste hříšní byli w hříších / obživil nás křeč Kristia Ježíšse.

Rom. 5. 6. 8.
Iohann. 3.

1. Iohann. 1.

Ephef. 2.

Czwarta a nejhlasověnější příčina: Nevypravitedlná milost / Láska / a příswětivost větveného Syna Božího / Pána Ježíše Krista / k lidskému padlému posoleni Lidstvemu / který se za ně k spravedlnosti pravodě Boží dobrovolně přimlauvá / a vtipením svým dostivčinil podmoluge. W kterežto skutečné / anobržný závračné Lásce / na Světě w Čele tak se ohlašoval, říkau: Jádný nemůže svého milování dokázati / naoko aby život svůj na Smrt za práctel své položil. Kož S. Pawel vysvětluje takto říká: Kristus miloval nás / a vydal sebe samého za nás / w obět lžbezna Bohu. A Izaháss Prorok svědec: Obětovan gest / neb sám chci.

Iohan. 15.

Ephef. 5.
Blaiz. 53.

Chwálíme tě o světový Boží Synu / v tvoji Srdečnau věčnosti modlitba. dělujeme tvé milosti / z tak vysoké / hluboké / hazyky Angelstvymi / nadto pak nássemi Lidskými / vymluvití nemožné Láske a milování / k nám skutečné Smrti; bolestnau proklázaného. Přitom v ponízení tebe Páne Ježíši Kristie prosýme / genž gsy sám sobě pro nás neodpustil: Ale své Srdce trápiti / mysl sauziti / Čelo bolestně raniti / a život potupně všimrtiti dopustil. Deatiž násse tvarde Srdece obměsteti / Mysl žauenau potěsteti / Svědomij obřízená občerstviti / vmdlewangch dušiclu vlekci / Čelo vydrawiti / život hřichy se vmrivugem obživiti / a tak svau nevsladissi karvi napogni / abychom kam se koli obrátíme / vzdychy tebe Ukrizováního viděli / a načkoli pohledjme / to vysedlo Kristi tvau zčerwenalé aby se nám vlezovalo / a všem svnitřním v devnitřním životem / samého toliko tebe nezmilejšího přítele hledaci / nacházeti / a s níčimž ginyň / než toliko s samými Ranami tvými se obrati mohli: Budíž v to nám za nevhodí potěšení / s tebou křizovánu být / a za nevhodí zářinutel / nic jiného než tebe w Srdci přemyslovati. Odvud

III.

Vzítové
smrti Syna
Božího.
I.

Galat. 3.
Rom. 4.

Genesis 3.

Iohann. 8.
Ephes. 2.
Mark. 15.

2. Corin. 12.

Cyrillus.
1. Corin. 15.
Ephes. 5.

Cyprian: in
expositione
Symbol: &
Serm: 3. de
bono patien-
tia.
Apocal. 2.

Esaix 42.

Mark. 15.
Iohann. 5.

Rěčíma Artykulu tohoto Kázání příspomme / a w něm Výzvy
Smrti Syna Božího poče spáchaníme / genž gsau tyto:

T Prvni: Gistota dosatečného vystrobození z hřetví Božího /
azatracení věcného / všechno Lidského pokolení / kdož by tolito id Vang
Cejlisse Krystia všeckti chtěl. Neb co gest koli upěl / to vše nám v něm
verjím k Vziku snášsel: Nako / Proto gest

Pohřbením Svatovým zrazen / aby ten hřich / w něm Diábel,
aulisnau svau zradau, Prvonti nasse Rodice / a potomků gých to sekdy
byl vstorhl / vyzdvihl. Nat a swázán / aby nás haté a svázane od Dia-
bla / z swazku hřichůw / a z rečízku tennosti svyvedl. Spuštěn / od V-
čedlníku svých domáckych: aby Lidské pokolení od Boha rozprchle / a
strz hřichy odlaucené / zase w věcnau společnost tovaryšskau k Bohu
připogil. W Zahradě w Ruce neprátel se dostal / aby Lidi strze Nád
Adama a Ewy/Diáblu w Ruce vedené / zase z těch Diábelstých rukau
vyntrhl. Políčkován / aby nás od Záhygkum Satanových věcně
zachoval. Gimíz S. Paweł trápen se bhti naříká w listu k Chrlvi Ko-
ryntské. Gsau pak Záhygkove Satanovi hrozná a ohavná myšlení /
žalostivá pokusení w Myslí/pochybování / zlá žádostí k hřichu navo-
zungem. Falessnými Swědky sviněn / aby z falessných nářkuw Chrkem
svau vystvobodil. Posmíván / Abychom se my geho věrní Diáblu
přemoženém posmívat mohli. Vplwán / aby z nás vyselilé ohary/
wrásky/ smradlavé neciiohy / a sypuj / zhřichův pocházejich / sítal. Za-
krýtm Oči smial z Očí/ Myslí/Srdce/ Myslí nassi / oslepenu mirá-
fotu, neznámosti Boha, a Bludu. Oddán Saudem Pilátovi /
aby nás z chý Moch vyerhna / vlastnímu nassemu Bohu/ Stvorite-
li / a Otči oddal. Lživé w Vicens, a zbaření Lidu obviněn: aby w nás
skutky Diáblovny / genž gsau Léz a Vražda/ kazyl. Barrabáss Wrah
propusťten / a newinný Ježíss vstírcen / Abychom před pravým Wrah-
em Diáblem na věky bezpečnij byli. Víewán / aby se Synalosii
geho, Pruzinu a rány / sterež svědomij nasse slahagii / zhogily. Črnu
w hlasu boden / aby nás Korunau životu ozdobil / o mž dí w zgetve-
ní: Bud stálý / a dámí Korunu života. Glečen z Rauha svého /
aby w sebe věřij oděvem věčné nemrtedlnosti odsl. Napágen De-
tem a Blucí / aby pokrm a nápon na věky chutný / Czeladce Dvoru
Nebeškého / připravil. w zlatohlav obléčením / Oděv Čela nassho /
hanebnými hřichy zkrwanený / poctivý a vzacný včim. Trest do
Rukau geho dán / aby zgewne bylo je gest on ten / o němž Janáss před-
powěděl: Kterak třetiny klácené nedolomí / a Lnu kauricího se nedo-
hasn: to gest/ Mdlých v Bříze nezavuze. Odsauzenj a Ortel klíssel /
Abychom my w den Saudový / ne Ortel odsauzenj / ale do radostného
života veselé povoláns / všlysseli. Kříže z Nejsia nessenjm / gednoho káz-
dho

děho z svých následovníků / Enesem svého vlastního Kříže / genž mu / budo Náboženský / neb povolán / na Rameno vstládá / za se- ban pobíd. Na dřevě vnitřek / za hříšky nasse došti včinil / kteréž na Svět Křídové první / gedouce Dwocte z dřeva z apověděněho / byli vvedeni. Powěšením mezi Nebem a Zemí / wsecku Nebeskou a Zemskou Křížem / a moc oboguť sobě přigal. Volal žalosině / od Boha se opuštěným být naříkage: Abychom my op Boha opuštěni / a do věčného trápení / skáni / vypěni / naříkáni / a zubuň řepení / přivedeni nebyli. Ve mřížce, w Ruce Boží dussu poraučel / aby zgewne vfkázal / že dusse Ve- nách gsaue nemírtedlue / ne w howada / neb vnitř do streyssi. Alle do Rukou Božích se dosčávagis / Takž Salomún o tom w knihách Mau- drosti svědci. Umřel / Aby nás od věčné Smrti vyšvobodil. Ruce na kříž roztázené měl / Aby hoč svau wěrnau Čírkew / w radosném obgimání / do Domu věčného svého obydlí vnesl. Mrtvý w Bohu ra- něn / Aby hřích křize Zenu z Bohu Muže vzotau, na Svět vvedený / vyzdvihl / v také aby nás gedem Draka Diabla zbité / nařozto pravý Pelikan svá mladá Ptáčatka, obživil. Ten gest hle první vžitek z Smrti Syna Božího / wsecky gine nestislne w sobě obsahujc / possel.

Iohann. 12.

Sapient. 3.

Galat. 3.

Deut. 27.
Iacobi 2.

Colof. 2.

i. Petri 1.
Ephes. 1. 2.
Colos. 1.
Heb. 9. 10. 11.
Johann. 14.
Oseaz 13.
i. Cor. 15.
Zach. 9.
Esai. 5. 3.
Apocal. 1. 5.
i. Cor. 5.
i. Cor. 1.

1. 1. 1. 1. 1. 1.
BICKNARD.

¶ Druhý vžitek gest / dokonale nás od zlorečenství Zákonu vy- svobozen / takž S. Pavel svědci: Křestus nás od zlorečenství Záko- na vykaupil / gsa pro nás zlorečenství včiněn. Neb Zákon, Dejatero Božích přikázání / fazdeho, kdo by tolito w jednom netco přestaupil / za proklameho / zlorečeného / twáři Boží věčně zbarveného / svýhlassovat. Protož Mojsijs napsal: Zlorečeny každý kdybž nezůstal me wsech re- ieh Zákona Božího. A S. Jakub: Kdo w jednom přestaupi / wsem gest winen. A tak tehdy wsecko lidstvo pokolení / pro přirozenau nemož- nost naplnování Božích přikázání / gsa utim zlorečenství obklíčeno / proto gest Kříza k Smrti ohavné kříže (kteráž v Zidu w Smrt zlorečení slavila) přivedla aby zlorečenství vyzdvihl / a zápis svazal: tak aby giz geho wěrni / prostřazu přirození Zákona Božímu dostejmiti nemo- ha: pro něho pred Bohem / nařozto milij Synowé / a spoluvedědjeové Křízovi požehnání byli.

¶ Třetí vžitek: Existota neuvhyluvných dobrodin Božích, světu potřebných / nařko gsa: dokonale nás vykaupen / svět wěrinnau Páne, / věčného zatracení / kteréž se giz stal. Item: Wstěství nad Diáblem / protázané / přemožení Smrti / z Pešta vytřízen / Kani spědomí nassich vydramen / s Bohem smíření / za Krále a Kněží věčné vypolení / ospre- wedlnici / posvěcení / a život věčny. Kterých za dobrodruž. / Vžitkům / a Dwocty / Smrti Syna Božího na dřevě Kříze zrostlých / a nam w Náboženskoi / křize Čírkewi / Glorifikost rozdělováných / nek wsecko svoreni / vymluviti / a mysl rozumu naseho stihnatci nemíjet. Tak my věrnii Křesťané / naříč S. Bernarta napomína: Admirerum, gra-

Den bolestného Utřepení Pána Krysta/

tulemur, amemus, laudemus, gratias agamus, tám pro morte, quám pro
parta salute. **To gest:**

*S podivéním vdečný budeme/
Děkujme / Chwálme milujeme*

*Krysta/ je ráčil všecky/
Spasení nám jas dobyt.*

III I.

Smrti Syna Božího pamatuji spásyti celé.

1.

Blaž 66.

Palmo 6.

2.

*3.
Romano. 5.6*

Hebreor. 13.

Epilogus Paschaleticus.

R Čtvrtému Archebúli gíz přistupme / a w ném památku Vyklupit
le svého přehorlé Smrti/ nabožně/ svážně/ vžitečně/ a vstavěně/
takto pamatovati se včme :

T Nejprvě / Chtedlným poznáváním zátišeho hněvu Božího
na hřichy násse Lidské/ na k nevědomí/ tak mnohdy fráty zaumyslíc od
nás páchanc. Bez kteréhožto chtedlného zátišnosti Božího poznání/ žadné
polání/ prawá Víra/pobožné obcování/ ani dogiti spasení býtí nemů-
že. Neb z něho samého pochází w hřichách se poznání/ který gest témeř
první Stránska polání. Nafz se Pán řeze Zvahasse ohlašuje/ říkau:
Klonu svězčímu/ a na koho pohledem/ gediné k chudickému Srdcem/ a
k třesavému se před řečími myšími e to gest: s bázni a strachem hněvu Bo-
žího na sebe pro hřichy chtycímu. Kdož tehdy zaumyslne/ a jako na zdoru
rostek zlé/ co se gím náměte/ pássii: Takovým Smrt Syna Božího
není prospěšná. Neb ti sobě hřichův málo a žhola nic nevážíce/ o hně-
vu Božímu věděti nechtěgí/ až pravě jako ohněm spalujicím/ s ro-
zumem/ poctivostí, s gměním/ strachem/ s Čelem y s Dusi zapalování
bývají: v Světa w nic přicházejice/ do věčných muk za Bohatcem
se dostávají. Užhož se David obávage/ s pláčem w Modlitbě říká-
val: Pane/ ne w prchlivosti hněvu tvého koray mine. Přemáhejme;
tehdy/ o my padli Lidé/ hřichy své/ dřív než by nás oheň spalujic
hněvu Božího zachvátil.

T Druhým spůsobem Smrt Páně pamatujme: myslíšim/ rozgi-
máním/ a tomu dokonále místo dáráním/ Že gest Vyklupitel Krýsias
gíz gednau za hřichy Lidského pololení všeckel/ a Oběti Smrti své spra-
wedlnosti boží doslu včinil za mén za své hřichy. Neb z takových myslí-
nís pochází w času polání důvěrné a potěšeně spolchnutí, na samou
zásluhu Smrti Syna Božího/ o dogiti milosti Boží/ a hřichův od-
puštěnís.

T Naposledy: Na Smrt spásytele vstavěně pamatujme/ říkají-
nau pobožností/ modlitbami/ zahováváním pravého Náboženství/
Věčné Páně častým vživáním/ smělým Krysta w čas potřeb vyzná-
váním/ a w povolání spletetím obcováním/ wedle napomenutí S.
Pawla/ genž dí: Řeze Pána Bezíssobětujme Obět chwál wždycky
Bohu. To gest/ Ovotce Ause rovnáva gíchymeno geho.

T A tak gíz ty spásydelné věcy w tomo Rázanji předlezené slíssi-
ce/ obraťme se k zavírci řeči předložené: O přebolešiném utřepení newin-
ně vzmrceného vyklupitele násseho. Prvním Rozdílem ukázán gest
dwagi

Obecné slovo velikým Pátem.

353

dwagi spisov horkého irápení Páně. Veden Witten / w Mysly / w Srdci / w Duszy / až se křiv potul. Druhý zevnitř na Čele / až na kříž rozevře cel. Druhým Rozdilem všem gau příčinu / které Syna Božího k tomu Verpení přivedly je ne geho vína / ale hřichové násu Lidskij. Potom velikost žalivého hněvu Božího / Spravedlnost a pravdu Boží prorí hřichům rozpaleného. Item: Milosrdná Láska Boha Otcie / w zamírování pokolení Lidského. Nápoledně Láska Syna Božího / kterouž dobrovolně Lid svůj z pádu a světiceho zahynutí vlivnosti chce. Třetím Rozdílem vžitkové z Smrti Páně poslal se vlasti / genž gau: Předně / Gistota vlnsobozjeni nás z hněvu Božího / v zahynutí světiceho / it. Druhé / Gistota dokonalého nás od zlořečnosti Zákona vlnsobozjeni. Item / gistota nefčistlných dobrodin / kteráž se nám zde v Verpení Syna Božího poskytuje. Posledníma Arcykulen rozdílym včili gau se / kterak nábožné a vstavěné Smrti Páně pamatovali máme / totižto cítedlnym poznávanju hněvu Božího pro hřichy: Počem také živou věravu místo tomu dánánsi / že gest křesťanům zdeinau Čela svého na Kříži obětovánsm, spravedlnosti Boží za nás doslu včim. Genž saměni požehnání / Sláva / Hlava / Chwala / Díkuvčení / Neč a Lysarství světice / budíž od nás vzdáwané / myni větice / Amen.

Modlitba a neb Písen. Nako: Vinučení

Naseho/Pána milosiného / u.

B ejši Boží Sonu /	S křížem ; Města wedeny /
Genž gau násu Vinnu	S Lotry Křízowaný /
Ráčil na se přizeti /	Na Črewe rozažený /
Smrti zaplatiti /	Hřichy přibígený /
Wine Božské Mandrosi /	Otcem s žlučí napágen /
Prawdě / spravedlností	Boleslně všmrcen /
Věmlo za nás doslu /	Nás hřichy / pronž hněw božích chil /
Trpět přehorké bolesti.	Aby Mecospás tak trpěl.
Wnici w Mysli / w Srdci / w Duszy /	D O Veránku newinný /
Newinný Gejissý /	Ach / my twůj Lid býdny /
Wzaw na se hřichůw Číž /	Čimí se zas odplatíme /
A Číž hněw Boží /	Dátic co nemáme /
Pro Lidské neprawosti /	Za twau dobroru Božskau /
Strach / Bolest / žalostí	Láska / Smrt přehorkau /
Ráčil gau podstaupiti /	Wijs yak gau neprisloněysí /
s. Diabolem / s Smrti bogowati.	Přigmi tu Chwalu weždeysí.
Na Čele kříznený /	Odpust nám neprawosti /
Gsa prazen y swázán /	Swé kampi z milosti /
Od lých k horském wedeny /	Wjuklum z všmrcení /
Tom bit / polickowán /	Wětinch dobrodiní /
Posvětne vplwang,	Dop wsseni včastnu bytí /
Wtrunés zbicowan /	w Kuce své přizeti
Trujm w hlavu zvodený /	Wei smrti násu duszy /
Ktivé Smrti odsuzowan.	Twogitě gau o Kruste Gejissý / Amen.

Eg iii

Na

Na den Slavného Hodu

Mrtvých vstání Spasitele Náscho Krysta
Pána. Rázaní Prvnj.

Ewangelium S. Marka w XVI. Kapitole.

Vsemohúc Pán Bůh / Otec Pána náscho Gejisse Krysta Slavni
; Smrti obživencho/owiszenjm Duchu S' ráč nás w hřízích
mrtve obživiti/ak wěcnemu životu zahovati.

A M E N.

Hac est dies
quam fecit
Dominus :
Exultemus &
latemur in
ca. Alleluia

Argumen
tum & vſus
toxiuſ Con
cionis.
Osez 6. 13.
Amos 6.

Elaiz 5. 3.
Mich 5.

Gento pteradostný den (wěrnij/ Beránkem welikonočním Gejissem
Krystem.wzkríssenym obživění) gest den weselý/ kteryž do shromáždění Črkev
Dních také y ty/ genž gsaú na Boho nezapomenutelnéssij/ ochorné a s radosí
ptivozuge. Protož slowe den Páne/den Nedělnj/ den tohoto Sweta prvnj/den posle
dnj/ a Osmy/den neyweselyssj/ neyswetelyssj/ a wšem ēidem neyžádostivéysj/wšech
gimch dñíku Král/ a Koruna/ y celého Roku ožoba. Od prvnjho začátku Swita
sworenj Prvnj a Osmy/ od Noeč w Osni osdbách w Korabě/ od Davida pak Krá
lowsteho Prooroka sládaním a spjwáním Bialmáru na Osm Hlasu a Srun/ výho
menanj. Gest den Páne/a ne Moysijsu služebný/ani Starého Zákona Ceremonial
nij Sobotnj: Ale den wzkríssenj Syna Božího/ yako Král nad gtné dny wypwysí
ney. Plesejmež tehdý a weselme se w teto dněssj den: Hæc enim est dies, quain fecit
Dominus. Alleluia: Nebot gest temo den/ kteryž věnlil Pán: spjwyanie Alleluia
Zwlassi pak tam gtijs gsauce/že se dněssj den ta slavná Proorocij wypnila/ totkaž
Djeasse Prooroka, ťkauchho: Pán po dwau dnech obživí nás/ a třetjho dne wzkríss
nás. A opět: Wykupim ge ; rukau Smrti ; Smrti wyswobodim ge: budu Smi
rwa/ o Smrti, a hryzenj twé, o Perlo. A v Amosa dj Písmo: Wyzdrižen gest jase
Sánek Davida/ kteryž byl padl/ zaříkollo se Slunce na Oblachch: to gest: Pán
Krystus w Těle z Kodu Davidova possly, a všuvcenty/ nowrácen gest jase ; Smrti
sikwanych. A Izayáš: Z Auskosti a ; Sandu wpteržen gest: vlauhosi dnu geho kde
wyprawi: Onco se o wšem wšecch figury/ mrtvých vstání Mresyássowu předpo
vídajich a wyznamenawogich, spnily/ ktere se níže w Rázani připomenou. A až se
aspon Summorné dj: Onco gest ieden/ w němž y Starj obogjho pohlav, s Dílo
kami svými mohau, a nobrž z povinností magi ; parteti se včti říkati/y weselým řídicem
prospěwovati ten malý Wessjíček / říkace: Mors, mortis, morti, mortem, mors,
morte redemit. to gest:

Smrt/Smrt Páne/Smrt na Smrt kvalda/ A Smrt z Smrti věně nás wypnila.

A protož jádny ; Křestianů (koliko prawan cítedlností wzkríssenj Pána Krysta
Krysta mage) nemůže dnes než wesel být/ lypsce převiessená spjwání/ očima Vity wi
da/a myslí Srdce pocítuge/ Kterak Krystus geho Wykupitel Smrt posslopal/ ; Hru
bu živý wypstal/ a swé nepřátele pobil. Benedic anima mea Dominum, & omne
quicquid in me est.

Vzkríšení Pána Krista.

355

Os Radosti živote mly,
Non moriar, sed viuam, & narrabo opera Domini, ac Nomina Domini praedicta, Calicem Salvatoris accipiam. to gest:
Ne umrav, ale živ budu/
Hlášet tvoře stucky, prawdu/
Jméno Pána Rázati
Čech/Ralich spasenj brati.

Dobroček Pánu/ prospěwův.
Dobrý Ježíšky živý Páne/
Ať se nám dnes říčky stane/
Vychomí vysokni w tvém vystěstov/
Veli wečne Aučastenskij/
Nad hříchem/Diáblem/y Smrti:

Ita! Veselé začnem spjvat! Tuto Písseň nabojné a hlosové/ článce: Veselé nám den nastal/w hémž stvoritel svotěživo / it. Po sešívání té radostné Písseň/ příslušeň říčkení dnesšího Ewangeltum / od S. Marka w Rozdilu X V I. sepsaného témito slowy/

Když pominula Sobotha/Maria Magdaléna/a Maria Jakubowa, a Salome/na kaupili wonných Mastij/ aby přigdauce pomazali Ježíšse. A velmi ráno, první den po Sobotě přišly k Hrobu/a gž Slunce vzesslo. V právě wespolek: Kdo nám odvalí Kamen od dverí hrobowých? A vzhledse vžreli Kamen odvalený/Byl žagisté veliký velmi. A vsesedsc do Hrobu/vžreli mládence sedjeho na prawé straně/oděněho rauchem býlmi: a vleky se. Kteržto řekl jim: Nebochte se: Ježíšse hledáte Nazaretského vzkříšowaného: vstali gest/ neníšho tu to: Hle missio kdež ho byli položili. Ale gděte/

Gg iii powězte

Den bolestného Osmticení Pána Krysta/

powěžte Vícedlníkům geho y Petrovi / že předejdě wás do Galilee. Tam ho vžijte / jakož gest powěděl wám. A ony wyssedſſe / vteklý od hrobu : nebo přiſla na něhrůžku / tak až se třáslý / A aniž komu co řekl : nebo se bálý.

Occas. .

Summa. .

Vſus. .

Roman. 10.

2. Timoth. 2.

1. Corint. 15.

Rec̄ p̄ečteného Ewangelium / že k̄zlaníkum
Víry nassi Křesťanské / o wzkríſſenj Krysta Pána / které
se gíž stalo / a o nássem budaučím / které se státi má / príma
leží / suadně se porozumět může. Gest pak od Ewangelistu
S. Marka sepsaná za samau původní příčinou Gisice
pravod zmrťvýchvstání Pána nassho Ježiſse Krysta / nescíslným
swědec̄vjm důvodně stvorené / a s krze zvěstování Angelsté neprwe
Swatým Zénám / které mrtvě Tělo Páne / wedle obýcege židovského /
anowice z horlivé Lásky Spasitele svého / wonnymi Nastmi mazati
mínily / to známost vedené / a nám w Krysta svěrýchyn k takovému vje-
ku su paměti přivozovane : Abychom do své neydelsí časné Smrti
nicim gisíčsí nebyvali / jako Krystovym třetjho dne zmrťvýchvstá-
ním. Neb na tom samém Grunt a Datum Víry, Náboženství, Nadege,
budaučího wzkríſſenj / y wšeho spasenj nassho záleží. Wedle onéh řeči
vyvolené Nádobý Páne : Budessli wyznávati všich svými Krystia
Ježiſse / že on gest Pánem / a Srdcem svým věřiti / že ho Bůh zmrť-
vých wzkríſyl / spasen budess. A k Tymotheovi dí : Pamatuji na to / že
Pán Ježiſs Krystus z mrtvých vstal / z Semene Davidova / wedle
Ewangelium / totíž swědec̄v mého / kteréž se o tom po všem Světu
zvěstuje. A w Lísu k Korintské Chrktvi poslaném mluví : Newstali
gest Krystus zmrťvých / daremné gest Rázani nasse / daremnj y Víra
wasse. Amiž Apostolé o tom swědc̄sí nalezenis bychom také byli před
Světem říci w swědkové Boží. Poněvadž tehdy (nemileysí w Pánu)
na známost / wědomosti / gisotě / a pravod zmrťvýchvstání Pána Ježiſ-
se Krysta / tak mnoho záleží : Přihotovmež Myslí / Srdce / y všecky
spůsob Těl svých nyníčsí chvíle k wycování se

O Gisotě důvodně oswědčeného zmrťvých-
vstání Pána nassho Ježiſse Krysta.

W těchto dvou Artikulích.

Prvňm : Od kud gest Pán Krystus svého prawdivého wzkríſſe-
ní gisotu, a důvodná swědčeníj mici ráčil ?
Druhým : Co gest nám tim svým důvodně oswědčeným / prawdi-
vým / a gisíčm wzkríſſenj dobrého, a nevžitelnýsího
spůsobu ráčil.

K prv.

I.

Rovnou Archibuli přistupme / a gistá zretečlná svědecství zmír-
výchovstání Spasitele našeho/ od Světcele, y odevosseho svato-
casi dávaná slyssme/ genž gau od tuto / a tato :

¶ Neprivez Nebe / Od Boha Otce / Duch a S° / a strze Angelu,
Neb gest Bůh Otce neměl / hned yako dnešasaho a toho dne / kterého
geho neymileyssi / Syn z Smrti obžil / všemu svoreni / o tom svědčiti/
Yak sám osobou svou/ tak y strze Swaté císte Angelu / Duchy služebné,
Duch Swatý také od toho času, až posavád neprestává / a do stonání
Sweta neprestane/ strze Aurad Kyrkewni / Pisma / spisy / a živým Hla-
sem Kazatelů / a nástrojů svých dosvědčovati. Obzvlášnené pak
z Nebe měl a má Krystus svědecství od Boha Otce takové: Zě se k němu/
pakožto k svému neymileyssimu / ač w veliky Pátek opusťtemu / a od
Lidu bezbožných umřivem, Synu přiznal / a geho mrtvě Tělo obži-
venym oslavil. až y k službě Angelu z Nebe na Svět mu poslal. Neb
jdalo se nám ovšem v veliky Pátek / žeby ho Bůh Otce hned právě do-
ciela tak opustil / ažby s ním nikdež nic činiti chuti mrtvili / neozehva-
gese k geho žalostním volánjm / naříkánjm / a w bolestech Smrti vpě-
ném: Nadeo : Neriklage žádnému z geho Neprátele nic / když gen posměšně
potupovali / přebolesině trápili, bili / mrskali / trnji bodli / ohavoně na
Kříži roztahovali / hřebíky přibigeli / w posvětři rozzdívihli / žluči, O-
tan napágeli / vsmrtili / kopjm Bok probodli. Což tosceko, yako neynewjn-
nýssi a neyerpelivýssi Synáček Boží / tak y neynejtečlnýssi Nebe-
sh Otce smíl. A wssak když se Neprácelum Židum / zvítězitě zlobivým
Knežím zdálo / že gau giz té wssi při konec včinili / a z sveta ho do Země
poherbili: Tchdy Bůh Otce teprwa oči své zdrovihá / třetího dne k Synu
světnu loskarvě se přiznává / z potupu / z bolesti / a zevssi o hawn sláceně-
ho / w slávu včině nesvětelnosti obláci / a na geho slávný Triumf / z
Brány Hrobu vycházegichho / a Neprátele přemožené / hřich / býdy
Světa / zlorečenství Zákona / Diábla / Smrt / Pecko / světěztedlné
srbau wedauchyho / prera do smě patří / proti němu w Genu s Antijes-
tvin nebeských Angelůw vychází / a nevýmluvným iveselím společně se
s nim / yakožto s Králem a synem svým / z woynu s přemoženými neprá-
telby se naracugichym / vité / Wedle řecí Davida Proroka Královské-
ho a S° Pavla. O kterémžto Bohu Otce k Synu svému, yako dne-
šního dne se přiznání / mluvil k Židum S. Petr / řka: Bůh Otciho na-
sich oslavil Syna svého Ježišse / kterého gste wýwysdali a zapřeli před
Tvarí Pilátowau / když ho saudě chce propustiti. Ale wýraděgi gste
prosili za Muže Brázeninská / aby byl propuštěn: Swatého pak a
pravedlivého / a Dárci životu gste zabili / kterhož Bůh vyzkýsil zmír-
vých / gehožto nm Swědkové gsme. Což David w žalumu pělně vyga-
dvuje / řka: Ponžil ho (totžto) / Bůh Otce Glorificensvi Syna své-
ho)

vystřízení
Syna Božího
svědec-
ství.z Nebe/
Od Boha
Otce.Psalms. 67.
Ephesians 4:
Colossians 1:
Actorum 3:

Psalms 8.

Den Slavného Hodu

358

ho) malíčko pod Angely/ totižto na Světě/ w službě/ býdy/ trápení/ w Smrt: Vysak zase Slávau a Ecí Korunoval gest ho/ a vstanoval nad dylem rukau svých. On zavistě sám Syn Boží gest vstanován Pánem a Saudecim živých n mrtvých. Neb gest na to vnučel/a zmrtvých vstal/hakz Apoštol svědci/ Aby panoval nad živými/ n nad mrtvými. V čemž se potěšitelná Božská povaha / poslavád při voleňch geho / spatruge/ že gich výdych před povyšením ponížuje / w poputu a w býdu v Světa poddané/ bez Výry pro samou pravdu/náboženské a Výru/rukám bezbožných trápit / zlost nad nimi provozovati / n vmytovat ge dopausti. Nězny tím pak / yakobh o tom newěděl/ neb na věky o to nic říkali nemnil/tak se stavěti ráči: A rossak se hned brzo k svým věrujícím přiznává/k nim ozechvá/gegjich pře se vysmá/ráni zas vzdaruuge: vmytivé obživuge / do Pekla Hrobu vvedené zase vyzvuge: Nepřátelům poddané slavně zase z rukau gegjich vytahuge/ zarmaucné potěšuge / a Nepřátelek Chríku Ečela Syna svého hrozné přestrassuge / yakož o něm David spisvá : Kdo gest yako Pán Bůh nás/ genžna výsostech přebývá/a na svijene patři na nebi na Zemi? Povyšuge od Země nuzného/a z smradu Vehn (nepatrnosti, chudoby a opovrženosť) výdvhuge chudého/ a posazuge ho na Stolich mež Knížath svěnymi. Tazž swau povahu Pán Bůh Jeremiášovi Prorolu/pripodobním se k Hrnčíři/zgewiti gest ráčil/ když gen do domu Hrnčířova poslal / abn spatřil na kruhu dilo geho z Hlavní / kterž se spěšně russi/ a zase hned pogednau Nádoba vmytěná z toho dělá. Tak Pán Bůh na kruhu tohoto Světa/ genž se yako Kruh toči/ z triple Hlavní Osoby Člověka/Vysirem Duchem S. z dělané/mage Almýsl nádobu milošedensví, k slawě/ a k libosti své včiniti/pridě tu Hlavní na Kruh hodí/ a rukama silací/ to gesti Člověka w Světě poníži/ trápit gej/ tlacit/ fazit dopausti: A rossak rychle na zatočení vmytěnau Nádobu slavnau a vyzácnau z něho spůsobuge. Nemáme tehdy w zármutečných/ bídách/ a w křížích zaústati: Ale brzké pomoch Boží očekávat. Az toho vysvědčení Boha Otce, vzkříšenému Synu svěmu dáného/takovau milosinu. Povahu Boží k nám, a pro nás konanau/ poznávat. Netoliko gest pak Bůh Otce pravdivých zmrtvých vstání Syna svého sám osobně: Alle iaké v srdci Služebné Duchy / své Svate/ čisté / pravdivé a Nesmrtelné Angely / w čas geho vzkřisení z Nebe na Svět k Hrobu posланé: pogisťoval. Nežebn Kryšti vstátpomáhal/ poněvadž gest on sám/yako světný život Bůh/mrtvě své Ečelo mpečně obživil: Ale aby Zénám/mrtvěho Páně Ečela w Hrobě hledají/ v též v Čedlniskum / o geho giz konečném zmrtvých vstání, zvěstovali/ svědčili / a gisili. Děmž roshelni čtyři Evangelistové s známení bedlivosti poznámenali: Kterat gšau se Angelé při vzkřisení Páni čtyřkrát v hrobua hrobě však. Nejprve (nakz S. Mattheus naspal) w oblici.

Achorum 10.
Roman. 14.
Bůh před
povyšením
ponížuje.

Deutero. 32.
1. Regum. 2.

Psalmo. 112.

Ierem. 18.

Svědeectwo
z Nebe od
Angelu.
Matthai 18.

Vzkříšení Pána Krysta.

359

March. 20.

obličeji Blestu / a poslavé jít vele bělosti / napodobně Svatého / a to
právě w tu chvíli / když se Zemětřesení stalo / a Pán živý nepohnul
Kamenem z Hrobu vysel : mybrž Angel ztaupitv z Nebe Kámen ten od
Hrobu odvalil / ne žeby Bohu dvěrce Hrobu odvratal / Ale že gíz Krystus
živý z Hrobu vysel / aby gisotu toho vzláhal. Vstal gesti žagi.
Pán v zavřeného / žapečetěněho / a strážnými osazeného Hrobu /
živoč. čelo / gíz nejmírně věiněné / oslavěné / hbité / čerstvě / a
monikově květi / dosaženě prokázel. Čehož vysko Angel sedě na
Kamene / netulko tcház / ale od času toho v po Ěijich Lecích / dosvěd-
čoval: Vakž Ětene / Kterak Leta Páně M. C. L X I I I . a Leta pa-
voučni Čísaře Fridricha Barbarossi IX , v Kostele gednom na veli-
kou noč / ten hlas Angelstýly říkán gest: Christus prodijt clauso sepul-
chro ato gest / Krystus živý vysel z Hrobu zavřeného. Nebo Pánu
Krystu všecky věci gsaumozné / z Čela svého činiti co chce : Vysak Če-
lem zjistivá / genuj v přirozené věci vstupují / wedle řecí S. Augu-
stina: Nemysli říkat by se to stalo, a dálo / přicti to všemohúcnosti Bo-
že. Něhož Vazananský Starý S. Díce k tomu dopověděl: Poslán byl
Angel / říkají když Kámen odvalil / místo prázdné nassel / a Krystus gíz
byl / žapečetěněho / a strážnými osazeného Hrobu vstal / tak vakž na Bo-
haslisslo / nechaw ho předce po sobě zavřeného : Krovne halo zav-
řeným dveřím w profíkem Vědnijském svých přicházege. Sním se
výgin S. Díce w řecí říká: Vakž gest Krystus bez porušení
chrámy a čistoty Panenské narozen : Tak gest v z Smrti bez porušení
Kamene, a přicti Hrobových vstal. Což gest zjevně z toho Slova
Angelstého k Čenám propověděněho : Vstal gest / není ho tuto :
Vakoby řekl: Vstal gest gíz dátvno / prwé než gsem vás přišel : neb vás
přesessi w Hrobě gsem ho nenassel : A to bylo Prvni Angelsté řvě-
decíto / gtaž Strážné / gíz prwé widěním Pána živého z Hrobu gdan-
čho přestrasen / oduš / aby Čenám Šváthym / k Hrobu přistí se stro-
gým neprěkáželi / odchnal. Čim se nám znáti dává / že Pánu Krystu /
Bože a Číselstvu pravěmu / žádná moc vysko Šváta / přirozenij v
Peši / w gcho Škutech pěkážký činiti nemůže. A vakž gest v z-
kříšení gcho Strážné hrozné přestrasilo / tak a mnohem hroznější
Strach v Smrt bude nevěrným / když vží vzkříšeného Syna Čílo-
vá / přicházejícího w Oblachách s všechností velikau / a s Angelym /
Sandec živých v mrtvých / genuj se oni zde posinivali a protiwili. A
vakž gest Angel Strážné od Hrobu odchnal : Tak v posavád Pán
Krystus / říkají Angelym Služebníkům své Číselstve / bezbožné užemníky /
Hrobu Šváthho píjuna na gisé žoldy ostříhagých / odhání / aby
věrným lidem Pána Krysta w Švátech Píjuniích hledati nepřeká-
žel. Po tomto prvni Angel Božího se vzláhal / hned druhé se
zvilo: Vakž Čený Šváte k Hrobu přišly / tak dva Angelym (píše

Hlas Angelstýly na vše
činouc w Ro-
stele říkán
Leta Páne
1164.

Augustinus.

Gregorius
Nazianzenus
Basilij Magni
frater, Grat:
z. de Resur.
CHRISTI.
Euchymius.

Matt. 24. 29.
Apocal. 1.

Šváth

Den Slavného Hodu

360

Lucas 24.

Ioannis 20.

1. Tim. 4.

*Svědec
z Nebe
Ducha
Svatého.*

*II.
z Světa na
Zemi/od Lut-
vího hodno-
větivých.*

*Iob 19.
Psalms 15.*

*Osee 6. 13.
1. Corin. 15.*

Svatý Eufášs) w býlém Rauſſe, w Hrobě podle ſebe státi viděli/
gijchžto ač ſe Žený povleklý/w ſsaſ oni glich neſtraſili/než počesovali:
A hako byl prve Pán o ſvém třetího dne zmrťových vſtánj předpoví-
dat/ že geſt gijz to roſſe naplnil/a z Hrobu vysel, oznamovali. Hle, tež
Angeli Žioldueřum Strážným Hrobu k strachu: Ženáni pak milo-
nijem Chrystovým k počescení gsau. Což je poſavád činiſ/ neſčitné toho
překladu mame. Aно ю Евангелиум/o Chrystu w čiſtote Lázare/Ne-
práctely pravdy Páně přeſtrassuge: Milovníky pak ſvě radoſte w
Myſli/w Šrdeči/w Šwědomij/w Čele /y w Hodinu Smrti obje-
luge. Po Čteri/že ſe ſamé Maryi Magdalénſké v hrobu/že Čela Páně w
hrobě nenaſla ſlzaře pláčicý/ opět diva Angeli w býlém Rauſſe ſloji-
cý/geden v hlavu/a druhý v Noh/ kde bylo Čelo Ježiſovo položeno/
ukázali (S. Jan poznámen) těſſice gi aby neplakala: A w tom hned
když ſe ſpatřila ohlijdla a obrátila/ ſamého Ježiſe ſimho w poſtané
Zahrada ſpatřila/ s níž Pán netulko rozinlauval/ ale bez prodlení/
že on to ten w pravdě z Smrti obživený geſt/gi ſe zgewil. A to bylo Vy-
kupitele z Smrti vstaleho, Člověku smrtedlněmu neprviončiſ ſe vša-
zání: Abi/ hako byl Žené/ ſtrz gegi wſſetečně žápoředi Boží přeſtau-
peni/neprvě hřich a pád Lidstvěho poſoleni označen: Tak jape ne-
prvě Žené/ horlivého z jiſvě Víry k Chrystu dokázalho milování/
Spravedlnost/ a toho Pádu naprávciſ/ aby ſo vědomost vvedeno
bylo. Tež ſe Pánu libilo/ věrnau ſwau Milovníků/ počesedlnau od-
platou darowati/ peněvadž (hafz S. Pawel ſvětci) pobožnost nſdá-
be; Čejku nebyvá. Počtvrté: Když Marya Magdalénská včedlníkum
o vzkřiſſenj Páně Mořini Žvětowala/ w tom giné S. Žený gdaue
do hrobu/ ſpatřily Angela w ſpuſobu Miládence/ po prawé Straně ſe-
dycího/ býlým Rauchem oděněho, který gijch počesoval, a o Vzkřiſſe-
ný Páně žwětoval/y toby dále činiti měm/o tom ge radoſte mytovat.
Hafz o tom o všem S. Marek w přečteném Ewangeliun obſirně ozna-
muge. Item: Duch. S. také nepreſtawá/ a do Dne ſaudného Švětu,
ſkrze Úřad Kyrkevni o tom ſivědčiti nepreſtane. A to gsau hle ta ſvě-
decito z Nebe/ která vzkřiſſenj Páně prokažugij.

¶ Druhá gsau z Světa na Žemi/ od Lidi Víry Hodných/ na níž
geſt zmrťových vſtánj Mleſhyáſſovo ſfigurowáno/y od těch gijz ſe Pán
Chrystus vzkřiſſený zgewne vkažoval. Co ſe Předně ſfigur dotyče/ k těch
gsau Mořenij Božij za Starého Zákona s nemalým obweſelením vzkři-
ſenj Mleſhyáſſe, zádoſi wě očekávaného, poznávali/ a z toho ſebe y gijz
těmi přepěknými ſentencjemi těſili/ ríſagice: Vím že Vykupitel můž
živo geſt/ it. Item: Nedáss Svatému twěmu viděti poruſenj/ aniž po-
staſiſ ſiwoča měho w hrobě. Item: Po dva dnech obživoj nás/a tře-
tjho dne vzkřiſj nás. Opět: Vykupim ge z Rukou Smrti/ a vyswo-
dím ge. Budu Smrt twád Smrti/ a hrnzenj twé o Peſlo.

figura

Vzkríssení Pána Krista.

36 I

Figury pak toho tyto byly: Adamova dřiniota / a v tom z Bohu-
go Dsobu Žánské Včinění. Tak Pán Kristus z Bohu svého mrtvě-
ho / Ropu odvřeného / zase z Smrti živý vstal / Chrám sobě za
Chrám živau a Závary řeku věrnou spadlal. Item: Figura Izaaka Sy-
na Abrahamova / k Dřeti zabiti a spalení / od Otce giz zhotoveného/
Kříž Angela z Smrti vonezení. Jozefovo od svých vlastních Bratříj
prodání / a po službě dešteleče od Putyssara do vězení / a potom teprva
něho Číha z vězení k nehvýzí pociťosti Království Egypštěho
vnyvedení. Item: Figura Samsona / Kefa svlého / kterýž věn z Města
Neprátele vžav Bránu na Ramena bezpečně vnyssel. Opět figura Jo-
nasse Proroka / z Rybn Morské třetí den na břeh vnyvzeného. Kterauž
to figurau sám Pán Kristus / před Židu Neprátele svými / anobrž v-
něladáním. Včedlníkům všech Příjem Starého Zákona / jménovitě
Mojžíšových / Základových / a Prorockých / sive zmrtvýchvstání oswě-
dělce / čka: Tak psáno-gest / a tak měl Kristus trpěti / a do své Slávy
vogti.

Za kterýmžto Starého Zákona figurální Svědky, patrnější
gsau ti / kterí Krista zreteďně zmrtvých vstaleho viděli / s nimi mlu-
vili / a gen za Číhydeeti dñi v noch na Světě mezi sebou měli. Aleb
jedně toho dne / kterež zmrtvých vstal / pětkrát se vydědlně, v ro-
zmlašvání zgewiti ráčil. Nejprve: Maryi Magdalenské / potom v gňym
Ženám / Johanne / Maryi Jakobové / Salome / a tém ktere s nimi velmi
ráno k hrobu přišli. Po obědích pak divěma / s nimiž Gestau do Měste-
čka dvě mile od Jeruzaléma ssel. Opět: K věcrau Petroví samém
v saunrak / A v večir všem Včedlníkům, krom Thomášse neprjtomné-
ho / pospolu v pologi shromážděným. Gine dñi potom velmi často se
zgewoval. Zako osmého dne znowu všem svým věrným / v pristem-
nosti Thomášse spolu v pologi gsaučin. Tež v Galilei v More Žyber-
hadského / konz Rybn Lovili. Také na Hore Chábor / vice než Pětisílum
Dsobám / halž Paswel Apostol svědčí. Opět samému Jakubovi / a sum-
mam všechném kterež ho koli viděti / bud s nimi mluviti / ano třebas v gisti
jádostuji byli / přebývage s nimiž za XL. dñi / v mnohých dísvodich po-
svém vzkríssení / až právě do svého vydědlného na Nebe vystaupen /
vaz gsa giz potom v Slávě Nebeské / v kaževati se ne přestával. Zako
S. řečánovi při Kamenování / a Šaivovi když s nimi z Nebe mluvil.
Vto hle věnickni Lide Výry hodnij / gsau zmrtvýchvstání Páně po-
všem okřesku Žemstvu Svědkové dísvodní / pravice: Vyh gsiné toho
Svědkové: Aleb gsiné s nim gedli a pili po geho zmrtvých vstání.
Za kterýmžto všemi kladě se nesčíslný Zástrup všech Včedlníkův Apo-
stolých / Křesťanův obogjho pohlaví / Vistupu / Králu / Kazateli /
vynáváci a Mucedlníku / kterež gsau to svědecov svau Krvi giz před
moha Sih Lech specetuli. Gichžto všecken mynější / v do skonání

Genes 2.

Ibidem 22.

Gen. 37. 39.
41.

Judic. 16.

Ioannis 2.

Luc. 11. 24.

Kristus v-
stav z Mors-
vých / mno-
hym zgewē.

Matci 16.
Ioannis 20.
Matbxi 28.
Lucx 24.

Ioannis 21.
1. Corin. 15.

A. Corum 1.

A. 7. 9. 10.

H

Sweta

Na den Slavného Hodu

Psalms. 7 L.

Světa budoucích lid Křesťanský následují, říkaje: Věřímu že gest ztavil do pekla: třetí den vstal z mrtvých. Erit nomen eius in secula, quam diu Sol erit, nomen eius propagabitur. To gest / hasz David spjivá:

**Bude jméno Páně věčné/ Světi/widicky zwěstováno/
V pokud Světo slunečné Spjiváním rozhlašováno.**

A ta hle svědecoví vzkrísseni svého Pána nás s na Světě od ždi mstí ráci. Však než k gůrym přistoupíme/ slussi se geste malíčko požádati při Slovitsch/ od Evangelisty Svatého Marka/ w závěrce předtěch Evangelium/o ženách položených/těchto: Ony pak vyšedly/ rychle od hrobu vteklý : neb byl přišel na ně strach a hrůza / a žádnému níčehož neprawiily : neb se bály. Z toho mohly mnichy mysliti: Poněvadž gsau th ženě žádnému o tom neprawiily/ žeby se tchdy w počet Svědecoví vzkrísseni Páně počítati neměli: Protož každý rozuměn těch samyslu Evangelisty/ genž dí: Běželi, a žádnému níčehož neprawiily/toužto/ pospichagice s tau novinou k gůrym věrným/netoliko se na Jesíčenem nečeckaly/ ale žádnému z nevěrných/potkavosse se s křížkoli/ nic o tom neprawiily/ až přiběhše k Vrchedlníkům Páně/gim samým o tom o všem/s bázni s radostí svinísenau/ gsau zwěstovaly. Takž tak o nich S. Lukáss a Jan vypisuje.

Třetí svědecoví gsau z ženě/ kteráž toho času / když Pán z hrobu gti ráčil/se třesaut/pro radost postasugic/a svého Stvořitele wesele navracugic/ano jako drciny smej z něho strasagic/ o geho obživeni svědčí. Také v mrtvij z ženě zase k životu navrácenij/Předně které Pán Kryštus před svým vnučením vzkríssyl. Potom ti kterí se w Jeruzalemě geho zmrtvýchvstáním vzkrísseni všázali / v s mnohými inluvili. Item také ti / které gsau Apostole v gůru Svatéj/ gménem Pána Ježišse z Smrti vzkríssyli / těch všech časůw po na Nebe Vstoupěnji Páně/za času Apostolského / vše než za Círky dceři Let/ a od toho času až do nynějšího za patnácte sit Let/halo Petr/Pavel/Ján/ a Apostole: Spiridon Biskup w Cypru/ a gůr z Svatých Otců/ a/ W tento počet mrtvých zase obživených mohou se pogitu v mnozý životčíchowé/ jako mladá ptáčata Pelikána / nad kterýmž Starý Pelikán, w nepřítomnosti své od hada gedem zbitým/navráte se z pasivu/ za tří dní pořád smutně stoge kvíslí. Potom pak třetího dne Ostrým pyškem svým prsy sobě trhage/krev svou na ně vylezeuge/ a tau ge zase obživuge. Což poněvadž ptáku Pelikánu / kterýž vzkríssení Syna Božího vyznamenává: Nadto tehdy Pánu Krystu geho Stvořiteli gest možné spuščobit/ a včiniti. Item: Pták Phœnix, Ohniwáček řecený / který se sám spaluge/ až toho Popela svého zase se gůr živý rodí. A tomu nápodobně Semena do ženě vysatá/ Stromoví/ženě/Lassovice/Wieby, a gůr mnohé/ o níž obšírněji w Kázanji Druhém položeno bude.

Lucx 24.
Ioannis 20.
III I.
Svědecoví
z ženě.
Lucx 7.
Marthai 9.
Ioannis 11.
Marthai 27.
Actor. 9. 20.

Socrat. lib. 1:
Eccles. Hist.
cap. 22.

Pelicanus.

Phœnix.

¶ Historia svědecí gau z Pekla od Diablu. Než gau n ti
proti vili a čteni svému / k Slávě Krystově sobě pak k zlému / o ge-
ho velebnosti svědcí mu říli. Dost se o tom čte v Evangelijch / nač
gau zliz Duchové kríče / Krysta Synem V. Aposolů pak pravými
Služebníky geho / kterým Čestu spasení zvestují, hlašejí vyznávati/a fe-
gau Pána Ježišse / Vidi vycházetí mu říli. S. Augustijn v jedné
knižce důvod toho z knihy Porfiria Moudrci vzatý přivozuje:
Kterak se nektereho Časlu Moudrci a Knězii pohansili na svých Mlod-
lach / kteře než Diablotové mluvili / Když ont také o Krystu Bohu
kristanském říkali/a mluvili chtěli doplávali. Moudry pak anobrž zliz
duchové v nich odpoředeli: Že gau od něho přinuteni / aby netoliko o
něm rozdýchly dobré mluvili / ale vysoce gen chválili mu říli. Sem také
primáje pro povídání S. Jakuba, genž dř: Diablotové věří a třesou se.
Loučto / Věru je gest Krystus zmrtvých vstal / a je Saudechym Lidského
pečolení v nich bude. Čehož se hrozným strachem a třesením vstavěně
letají. Až potud budou dojatelná svědecí / kteráž nás o zmrtvých-
všaní Krystovu vyznávají. Odvud dále

Od Diabla
ačkdy ne-
hodných /
však svě-
dci mu ří-
gají. ch.
Matth. 8.
Actorum 16.
Augustinus
de Consensu
Euangelist: circa finem
lib. I. cap. 15.

Iacobi 2.

I I.

K Druhém Roždusu Kázaní tohoto přístupnic / a Vžitky Vykupi-
tele zmrtvých vstání / které se v pravdě stalo / a důvodně osvěd-
čeno gest / všechně sobě rozmírní / zdrávě tomu rozumějice / že se gisí
to vzřízení Páne / tak důvodnými / pravdivými / v záředlnými gis-
tami ne nadarmo / ani bez hlavních příčin dosvědčuje. Než to samo ne-
bylo by nám za neygissi pravdu posvědome / tehdy by všecken spůsob
nášeho Láboženství / Výry / Naděje / Vášky / budauchýho vzřízení po-
chybností se v nás zmíral / a bez Vžitku samým tolíko austijnm hlaholem-
bý byl. Protož jako gisí gisí pravdu vyzřízení Syna Božího / v
prvním Arcku Kázaní tohoto vyznává: Tak druhým věděn je věme /
že gesí nám Krystus svým z Smrti obživěním mnoho dobrého / a ney-
výjitečnýho spůsobil / což se suminovně v tomto čtverci Vžitku ob-
sahuje:

Vžitkové
Smrti Sy-
na Božího.
Doplňení
nášeho Vy-
kupení.

¶ Prvni Vžitek gest / dokonale doplnění všechno Lidského peče-
lení / z Smrti věčného zatracens výkaupen / A zase k životu Nebeského
spasení navrácení: v před pravdou a spravedlností Bezíj ospravedl-
nění a smíření. Nebyl nadarmo že nás Krystus Umřel / když byl také
Smrti / gegíze strachem a břemennem byl gisí tlačení / nepremohl. Ale
vědomě gest / že nad Smrtí / svým mocným a slavným z Smrti obživě-
ním / od mrtvých až hrobu vyzáván / svítěžil / v také Smrti, genž gesí na
Svaté hříchem vivedena / spolu s hříchem gesí vyzdvihl / tudž a tche-
daj, když Smrt gsauc přemožena / Pána Krystia delegi / než dokudž vů-
lego byla / zdržeti nemohla. A tak všechno nášeho věkantren důvěr-

Otc. 13.

Romau. 4.
1. Cor. 15.

1. Iohann. 5.

Apocal. 14.
Roman. 14.

Iohannis 1.
Roman. 8.
Matthæi 25.
1. Thes. 4.

II.
Gistota ne-
smíredelnosti
Dusy nášich.

Iohannis 5.
Lucas 23.

Terrullian. in
Apologiz.
Sardanapal.
Lucretia.
Heraclytus.
Empedocles.

nost a gisota w samém Krystowu wstání gest složena. Od kudž S. Paweł mluví: Wydán gest na Smrt pro hříchy naše / a vstal z mrtvých pro ospravedlnění naše. Opět ginde dí: Newstalli gest Krystus z mrtvých / marná gest Víra naše / a tak geste geseté w hříšnich vassich: Zehdyť gsau ti/ který w Krystu zmírel / zahynuli / u. Kteraužto řec a smysl náš takto máme s Apostolem zavíraci / ríkajice: Krystus gest w pravdě z mrtvých vstal / a wstav / vítězství nad Smrtí proklázel. Zehdyť Víra naše daremni není/ aniž gíz vice w hříšnich nášich gíme. Aho také ná, který w Pánu vmaragji, nehyňau: Abyrž wedle geho slibu / z Smrti do života věčného gdau. A tak tento Vzitek wzkříšení Páně náj malý obecný/ ani chaterý/ ale neznámen je gíssy/ genž svědomij věrných, hříchy obtížená občerstívuge/ strach z myslí strá / chtedlné potěšení, a gisotu Víry, o Spasení / n weselau mysl vmaragjem přináši. Neb yako gest gista věc je gest Krystus z mrtvých vstal: Tak gest y to gisotné/ je geho zásluhau a moch wsecken náš Lidský hřich gest wždvižen/ a smrt přemožena y stažena/ abyhom gíz před Bohem/ ne za hříšníky/ ale za vžádne Boží Díly/ pocitání/ gmyní/ držání/ a w den Soudní w Smrti a w Prachu Země nezůstávali / ale z ni wstanouce / a w svých Čelích s Dussemi zase spogených zuowou obživouce / radosněho, Nebeštěho života, k věčnému gíz vici nemirání / od Vykupitele nášeho/ vvedeni byli.

¶ Druhý Vzitek gest: Gistota nemíredelnosti Dusy nášich. Neb yako Krystus vmarage Dusy sau Bohu Otci poručil, kteří kdyby nic nebyla (jakž množí tak hmysslegii) neb spolu s Čelem vmarala, buđto v Víre/ nebo w nic se obrácela / aniž by se byla zase k Čelu navrátila: Tak také n Dusse Lidské s Čeli nevmaragji / v vítr / w horwada / w wodě / w Lidi / w dříwo / Skáli / Strense / w životních / w Dřísec / nadto pak w nic se neobracegi: Ale Věrných w Rukau Božích živé gsau / w blaho- slaveném odpocinutí: Nevěrných pak w strašlivém Soudném hodum očekáwanj. A co Pán Krystus mluví/ že věříjen w něho gdau z Smrti do života / to též gest což dí k Lotru pozdečagisymu: Dnes budess sejnau w Rági. A tak wzkříšení Páně gest živým potěšením proti Strachu Smrti / na něž wždycky pamatovali máme/ abyhom potom při stonění hřízu/ Lefáni, bázen / n strach Smrti / z Otci / mysl / Srdece svého strati mohli / o spasení Dusse pochybowánjmi se newillali / a z toho w hrozná vnitřní trápení/ a snad n w zaúffání (čehož Vykupitel náš ráč zahor- wat) nepřicházeli: Yako Saul, Gidáss a ginj zaúffalci / kteří sobě hrdo- zodnímali / zwlášt mezi Pohanym neznabohn / yako Sardanapalus posled- ní král Asyrský první Monarchie, sám se ohněm spálil, Lucretia Rímská w přítomnosti přátel svých sama se zabila. Heraclitus Moudrc na- mazan w neyahym řečením / na hranich zapálenau chtě wlehl / a shorel Empedocles do hory Eichy, vstavšené hříšn / dobrovolně wstoupil.

Cleo-

Výkříšení Pána Krista:

365

Cleopatra Královna Egipťská / bogic se abn w. Ruce nepratels nepríspa /
hadyn nengedowatcysí přigala / a se vmořila. Elius Adrianus Císař
Rimský/ ačkoli w umění svobodném vysoce včený byl / vysak známosti
Krista, a světěho spasení včeti se nechtěl/vim rage s žalo, i mym vzdychá
nám tyto Versísky/genž poslední slova života geho byli/ríkal:

Cleopatra.
Adrianus Im-
perator An-
no Domini,
39. Diód.
Spartia.

Animula, vagula, blandula, Pallidula, rigida, nudula,
Hospes, comesque Corporis, Nec vt soles, dabis iocos.
Quæ nāc adibis in loca?

To gest:

Treytagich Dussicko /
O Neimypleyssy Srdyciko /
Tela mého vzácného Hosti /
Gij vje w mné swé rábosti

Nemáss / aniž mít budeš /
Ach Thowaryssko kdež půydeš ?
Smutná, bledá, povandruješ
Zevrkká, nahá, kamž se dégeso ?

Teně gest zagiště los Bezbožných/ že w žádostech Swěta/ w žlostech,
rozpuštěstech / w Glávě a w Rozkoszech zde žubí gsauce / a mezy tím
ubezpečenij/wšemmu tomu co se o smrti / o nesmrtelnosti Dussi / o posle-
dním Saudu / o Peckle / y o životu světěm mluví / se směgijce. Když pak
potom Vmřiti magis/ teprvá přehrozných lekání/ hrůz, strachůw / a trá-
pení pochybují / a nevědouce se kám podjet / s řekavou starostí / naří-
něm / životu svému zlořečenjim / žalostným sebou pachtovánjm / Deji
hrozným vyvraťovánjm / s utíkánjm / vpětjm: Vitaqué curi gemitu
tugit indignata sub vmbras. To gest.

Výkříšek život gregorský/

W Sejnu hrozném nechává glijch.

Pobožnij pak / jako w gijnch wšednisch žármutých z eučastenstvi
kdyže Kristova se radují / tak čim je blíž k Smrti bližší / tim wětší dů-
věrnosti po světě nebeské Vlasti dychtuj / a pokojnau weselau myslí br-
zechu rozděleni Dusse od Tela žadagij / aby gen co nespiss mohau s
Kristem Pánem byli/ gehož Vítězvitelem nad hřischy y Smrti/ a Dár-
cem radostného světěho života byti / zde dobré znají.

Vergil. lib. 12.

Philip. 1. 2. 3.
Colosien. 3.
Romanor. 8.

¶ Třetí Výkříšek gest: Výkříška budaučho Těla nassých zase z Smrti
wýkříšení / a životu nesmrtelnému Tělu s Dussemu navrácenj. Neb on
světěne chce s sebou jít / a že gest nám gij město w Domu Otce své-
ho / do něhož w poslední. Deji k životu světěmu vnesenij byti máme/
pripravil / sami se w tom ohlašovati ráci. Pako gest zagiště Kristus w
Smrti nezůstal / tak w pravdě ani my nezůstanem. Oné gest hlašována-
sse / od níž život/ruce, nohy / odlauceny byti nemohou / lečby tosbecko Tě-
lo w nic prigeti mělo. Ille Kristus hlašová w citoši a světě živá žustawá:
Zchdy y my Audové geho Těla / wedle oné pěkné réci S. Pavla / ríku-
jho: Vist gsem, že ani Smrt / ani život / k / ani ktere gine Stvoření /
nebude nás moch odlauceni od Lásky Boží, kteráž gest w Kristu Ježíssu
Pánu Násem. Item: Výkříška živí / Pánu gsmi živí: pakli vmarame/
Pánu vmarame. Ačk budto že gsmi živí / budto že vmarame / Pánu gsmi.

I I I.
Výkříška bu-
daucího Tě-
la nassých wž-
kříšení.
Ioan. 14. 17.

Romanor. 8.

Roman. 14.

H h uj Neb

Den Slavného Hodu

Neb b' gest Krystus proto vničel a zmrtvých vstal / aby panoval nad živými i nad mrtvými / odkudž tento milostný světový possel:

Sum tuus in VITA, tua sunt mea FVNERA CHRISTE,
Vito tibi, MORIOR QYETIBI, tibi CHRISTE RESVRGAM.

Zo gest:

Kryste / w Zwioce i w Smerti

Twój grom / s tebou chci vmtstti /

Tobě jsi grom / v mru sobě

Kryste / zmrtvých vstanu w tobě.

Aug. in Psal.
20. exposition
2. Vbi caput,
ibi & cetera
membra.

III.
Wzkríssením
Pána, z smrti
hřichá, k
novému ži-
ivotu se ob-
novujeme.
Roman. 6

Epilogus p.
reneticus.

Sem přináleží potěšitelná řec S. Angustyna, kdež dří: Poněvadž gest hlaša mase z mrtvých vstala, toho se i gini Audové naděje. Neb gest staré a pravdivé Přislovi: Kde Hlaša je tu i Audové gini. Krystus do Nebe vidičelně vstoupil, tam nás za sebou pogistil. Nezůstal w hrobě: z mrtvých vstal, by giz vše neomíral. Když my z mrtvých vstaneme / na všechno všechno všechno.

¶ Čtvrtý Vztek wzkríssení Pána gest: Zagenkovi Duchovního smyslu / kterýž nás: Abychom každěho dne hřichům vmirali / a w Krystu k novotě života povstávali / vypěně. Ten Vztek Apostol S. Pavela vysvětluje / a duchovního z Smrti hřichům obživovali povinnost rauto řecí nám předkládá / řka: Zdálž newite / Bratři, že křesťolská pokříčení gsmie w Krystu Ježiissi / w Smerti geho pokříčení gme? Neb pochábeni gsmie s ním křeži v Smrti: Abychom / Zakož gest Krystus z mrtvých vstal / křeži Slávu Otce / tak y my w novotě života chodili. Neb poněvadž gsmie sspineni k podobenství Smrti geho / spolu s ním také y wzkríssení aučastní budeme: to wědouce / že Starý Člověk nás spolu s ním vzkříssenán gest / aby bylo strženo Čelo hřicha / abychom giz všechni neslaužili hřichu. Neb kdo gest vničel / o spravedlném gest od hřicha Protož zemřeli gsmie s Krystem / věříme že spolu s ním také živí budeme. Wědouce že Krystus z mrtvých vstav / giz vše neomírá: Smrt nad ním vše panovati nebude. A že gest vničel hřichu vničel gednau: a že živ gest / živ gest Bohu. Žat y vy zato držte / že gest zemřeli hřichu / ale živí gest Bohu / w Krystu Ježiissi Pánu nassem. ¶ Zo gsau hle ti Vztekové / slavným wzkríssením Vykupitele nassho nám spásobenij. Kterýž giz dobré výrozměřosse / obrátme se k zavírce Kazaní společné rožgmaného / připomenaue sobě / O gisotě z mrtvých vstání Pána nassho Ježiisse Krysta / důvodně osvědčovaného. Prvním Arkyfulem vlastaná sau svědecovij toho důvodná: Předně / z Nebe od Boha Otce / křeži Angely / v křeži Ducha Svatoho / vstavicieně w haussu Štdu Křesťanského / až do skonání Světa, o témž wzkríssení svědčenje. Druhé / od Vídí Výry hodných / křeži o tom w Starém Zákoně předposvídali / a to wzkríssens figurovali. Z od těch / křeži Krysta po zmrzvých vstání i na Nebi Očima svýma vydali. Třetí / z Země / křeži se tehdyž trásla. Naposledy y z Pešta od Diabla / křeži věčně živého Syna Božího vyznávat mushyli. Druhým Arkyfulem vlastaní gsau

Vztek

Vítové vzkríssením Páně nám spásobenij / haso gšau; Dofonale do-
plnoucí našeho wysaupenj: potom: Gisota nesmrtelnosti Dusíj Líd-
stvoh/a budauchho zase z Smrti wzkríssenj. Item/powinnost fazdoden-
ního našeho hřichům vymráns/ a k nowotě života powstáwáns/vsyhu-
gice životu byti se eti wzkríssencho a věčné živého Wysupitce naševo/
Pána Ježíssse Krysta. Semuzio samemu Požehnáns/ Čest a Gláwa,
budiž od nás wzdáwaná/ až na věčný věkum/ Amen.

Modlitba k říkání / bud písení k spiswání. Válo:
Vzesseny nám Den nastal / W némž Pán Ježu / u.

Gloriánku Wellonnoči/
W Dnešnj Slavných Hod wyeče.
Kryſte; Smerti obživensh/
Od věrných radostně čítaj.

I my twa Raupe předráha
Wesle chwálime Boha
Dice/ tibe Syna gesho/
Příslomnost Ducha Swatčeho.

Z dnu dnu slavných swědecov/
Smíj w prawem Nábojenství,
Wtren/ Prawdau se gisíjme/
Zé gsh zmrtvých wstal wěrjme.

Dom sám Bůh Diec swědci/
z Nebe svých Angelůw feč
W hrobu k ženám mluwenau/
Duchem Swatčim rozhlašenanu.

Swtka Lídě Wízry hodnis/
Apostolé/ křečkij w ty dñs/
Wzkrísseného té widelu/
S ebaú rozmlauwage gedst.

Země němá se třesení/
Mrtvých; hrobů navrácení/
Mrtwina obživugich/
V silíj Duchové swědčejch:

Gšau swědecovna obživensh/
Twého, Kryſte doplněnij
Wysaupenj; hřichů; z Smrti/
Nás Líd/ geni gšane Čerw/smerti.

z Bože Králi/ slawny Reku/
Rat wstáhnaui k nám swau Ruku/
W Náříšich Dusech nesmrtelných
Mot hřich/ obžiw Wízru/ ctnost
Potom w budauchim stoněnij/ (w nich.)

Dey Ježíssy ugíssení/
W tom: Zé těž zmrtvých wstaneme/
W radoši Nebeskau wegdemec.

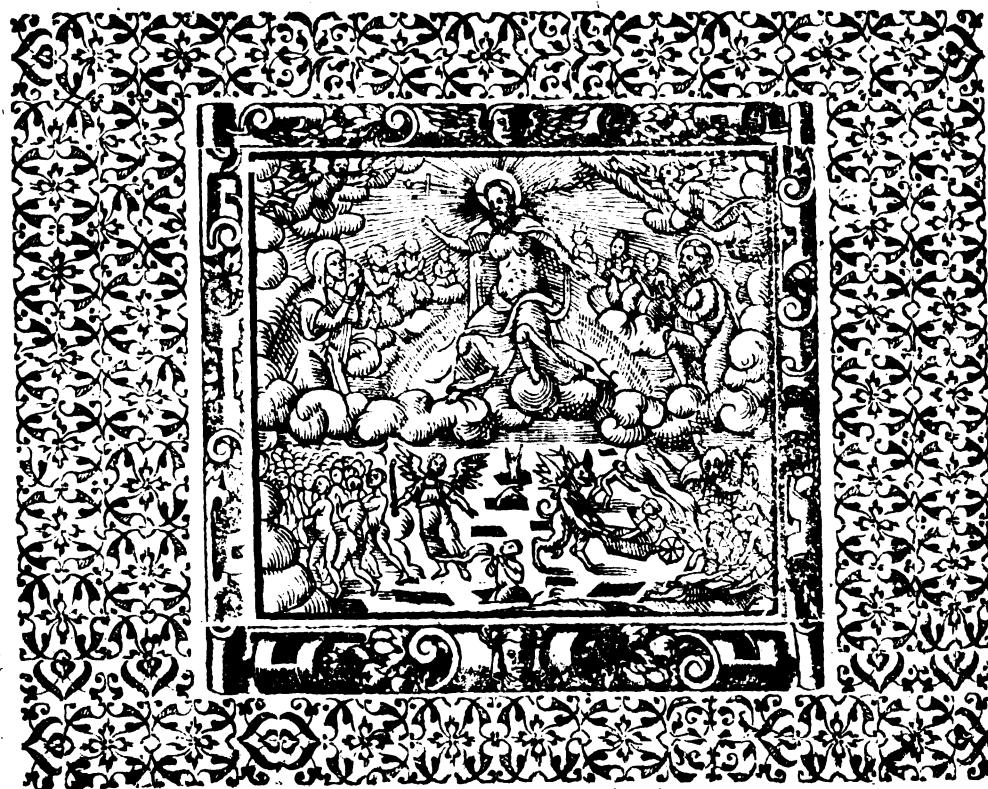
A M E N.

Náden slavného Godu wzkríss-
ení Pána Krysta. Kázani Druhé.

O budauchim wěrhném wzkríssení wseho Líd-
stvoh Pokolenj: Kázai S° Pawla I. Ko-
rynt. X V. Rozdielu.

Pokoj Boží s námi/ Amen.

NRoč my Křestiané prawdiwě wzkříssenij Syna božjho / Ježu K. Pána nasscho/ tak slawným weyročním dnesním hodem/ slawjme a pamatujeme:nenj bez přejiny: Nebo na této welkonoční slawnosti zmrtvých vstání Pána Krysta / grunt a základ Vjri / Naděje / a gisota wsscho Křestianského Náboženství záleží / anobrž gest pravého Křestanství počátek / postředek / v dokonání: Neb kdyby se Krystovo / Smrti obživenti nebylo stalo : anžby se nasse Lidsté budaucně státi mohlo. A kdyby Těl nassijch wzkříssenj k giněmu a wěcnemu životu bhti nemelo : k čemuž by Slova Božího Rázanijs / Vjra / Naděje / křtivo snássenij / protivensví / trápení / v wssyckni zbožnij Křestianskij skulové byli? Ale že se Spasitele nassho wzkříssením dostatečně budauchho wsech Lídí také zmrtvých vstání posvazuje: Tum se tehdy Vjra a Naděje nasse / a wsechen celý zbožný Křestianský život / odplatau wěcne Slawy / Vissry potěšytedlně zjistiluge. Protož Apostol S. Pawel / aby Křestansktvo / V Naděgi o wzkříssení: A w Vjte o wěcném Nebeském životu vtordil: Za tati přejinou svá Ewangelijská Rázanijs / Spisy / a řeči / rossudy a nastrze w Epistolách / k tomu hlavnjmu Čili a Věci / o Werryinem budauchym nás Lidi wzkřísseni, vztahuge. Z kterýchžto Rječí Apostolstkyh gđnu čáslku za základ tohoto Rázani sobě předložime / kteráž gest napsaná w prvnjim lístu Korynské Čirkvi poslaném, w XV. roždilu / témito slowy :

Svatí: Hle, tagemství wám pravíjm / Ne wssyckni žagisté žesneme / ale wssyckni se změnime / w času bržkém / w okamžení / w posledníj traubě. Neboť trauba žawžnij / a mrtvij vstanau neporusenij / a my se změnime: Neb tělo toto nasse

nasse porušitedlné obleče se w neporušenij / a smrtedlné toto obleče se w nesmrtedlnost. A když porušitedlné toto příme neporušitedlnost / a smrtedlné toto obleče se w ne-smrtedlnost : Tehda se naplní řeč kteráž napsaná gest : Pohlcena gest Smrt v výtežství : kde gest Smrti Vý-težství tivé ? kde gest Smrti osten tivů ? Osten žagisté Smrti Hřich gest / ale moc hřichá gest žákon. Budíž pak Bohu chwála / který dal nám výtežství strže Pána našeho Ježiše Krysta. Protož bratři moguj milj , stálij budte a nepohnitedlni / rozmahagujce se w třadém skutku Božím wždycky / vědouce že práce wasse není daremná w Panu.

Doto řeč Apostola S. Pavla gest světlý wý, lad gedenáctého článku Wýry obecné Křesťanské / a Apos-tolsté / od S. Judy Thadeássae / Apostola Páně / tě-nito slovy / Věřím těla z mrtvých vzkříšení / složencho. Neb gest dostatečným swědkem budauchýho ve-rejnho lidstvých Čel z Smrti k giněmu životu vzkříšení. A gest napsa-ná do Chrístové Korinthske / z příslušným S. Pavlu Apos-tolu dáné od mnich- hých Služebníků Sadducejských / kteríž se gíž hned za Apos-tolstých ča-jího tomu Archikuli Wýry o vzkříšení Čel lidstvých naoppor faweli / a gen hned ovessem zapirali / y s samým Pánem S. R. Mistrém Nebeškým o-to se hádalice anō y Symonianská / Archetycká / Hierarchytská / Ma-nichenská / Valentinianská / Selinochanorská / Appelitská / Mārchoronit-ská / Carpocratenská / Kardonianská / Seuerianská / Bazylidianská / a gíne Sekly tak řecené / yas w židovství / tak y w Křesťanství / z nichž učili pravili a gístili / je. Dusse s Čelem vnižragichm hyne / a w niweč se obrach. Druží / že se každodenně znovu rozeníj / totíž w myslí promě-nováním wile zlé w dobrav a pobožnau / takově vzkříšení Duchovníj pri Synech Božích děge a působi: Gini včili že hned třetího dne také / yas-ton y P. Krystus / z Smrti se dobrí obzivugij / a do Nebes se dostávagij. Gini / že ne Čelo / ale toliko Dusse Cíloměka w posledníj den obžitoune: Gini / že y zatracený w pefle po mnichých svých mušách obživou / a do Nebe se dostanou: Gini / že se Lidstá Čela / Země w Ducha nebsto Witr w den Soudný obráti / a w tom spůsobu do Nebe wegdaou. Gini / že insta-nau Čelo s dušíj zase k Světstvím tělesným žádostem a rozkošem / na ya-fch Elišios campos , rozkošna Pole / yafz Machomet ſtalesiov Prorok vči. Proti kterýmž wšem Geltan Smati Apos-tolé / a Božii Muži

Occaso.

Sadducei.
Simonian.
Archenici.
Hierarchite.
Manichei.
Marcionite.
Valentiniani.
Appellite.
Selucciani.
Carpocrati-anzi.
Seueriani.
Basilidiani.
De quibus
Terrul. lib.
s. & Augusti-
ani.

w prwot.

Na den Slavného Hodu

Hymenius
& Philemon.
2. Timot. 2.

1. Corin. 15.

Summa.
v. sus.

w prvočniſi Chr̄kwi, Tertullian/Augustín, a gumi/obſirně píali/yak
y teď w této řeči přečtené S. Pavlo proti Hymenovi a Filozovi/ tímž
bludem Chr̄kwe od Aposoltuſ ſtipene na každých/ kteřiž včili že ſe w
Duchu/w Duhu/w myſli/a w cínech, ſtrze poſlání z hřiſchlu povoſta-
ním/takové wzkřiſenij Lidi w Služebných Chr̄kewních děge/a duſe
po wychiti z těla, hned k Bohu do Nebe ſe dostačá/a Čelo je včetně
prachu Země/a giz w ſvém konečném ſtažení wstává. Summa: Re-
ſurrectionem nihil aliud eſſe, niſi emendationem morum in melius. To
geſt: Ze wzkřiſenij nict gineho není/ než toliko při Člověku zlých Ma-
riav w dobré pobožné obořování proměněnij/ pravili. Kterémžto
bludu S. Pavlo w cestu vychází/ a na mnohých místech (nechtve w E-
piſtole do Chr̄kwe Korinſké/ odkudž ſe wám řeč Švará přečla) gis-
tového budauchýho a večeprného, wſeho Lidského poſolení/w tělích vlast-
ních/z Smrti zas obživeniſ/ s Dussemi ſpogeniſ/ a do gineho života
ſe dostačiſ, důvodně poſvazuge. A protož n my, o Smrtedlní Lídě/za
příčinou dneſní Slavné Památky wzkřiſenj Pána naſeho Ježiſe
Kryſta, wvyvchymež ſe tuto Rázanjm/

**O Gisťotě budauchýho Čel naſíjich Lidských wzkřiſenij/
kteréž ſe mocý Syna Božího/w den poslední Šve-
ta tohoto ſtátima.**

Artykulové tři budau.

Prvoni: Co geſt to Lidské wzkřiſenij:

Druhý: Ze Konečné wſecké Lidské poſolení vrtve/w poslední Šveta
den zase z Prachu Země ſlowem a mocý Pána naſeho Ježi ſe
wzkřiſeno a obživeno bude: Odkudž má každých Člověk coho
gisťotu a pravdu poznávati/ a tím ſe w ſvě Víře a naději
zvrazovati:

Třetí: Ze Gisťot Čel naſíjich budauchýho značových řeſámu/yakého my
aužitku w zdejší Smrtedlnosti/ zvlášt ſo mizerách/w řádach
a w krížích/ n w hodinku Smrt ſvě/ nabývati mame/a
navývame:

I.

Co geſt w
wzkřiſenij?

WPrvniſim Artykuli wědci ſe naučime: Ze Wzkřiſenj geſt Boha
wſemohaučho zevnitřniſ ſentek/kterýmž z ſvě neſtihle, a nevý-
mluvné wſemohúcnosti/ wedle ſvě dobréſ bezmě a ſvobodné willi/
chtěniſ/ a raddn/w řádmi welebné Švaté Žrogice vložené/ Šily
mnohymi, písmi, ſigurami/ a neſtiſtnými překladn ſvětu zgewené/ těla
Lidi zbožných n bezbožných/ totiž Člověkſtwi naſe/ w kteřinž na
tomto Švětě gſauc/do hrobů ſtrze Smrt wcházíme/ a tam ſe w zemi
obracujem/ zase z Smrti obživou/ a z Země wnywede/ podle pohlavij

a poſta-

a postavov / ve vossi té podstatě / v těle / v dushi / v formě / v ludech cestých / nejinak než pak že v osobě na Světě před Smrtí živii byli: vossat gíž zemnímu porušení, proměně / ani smrtedlnosti poddani nebudau: nýbrž vnyda živí z hrobů / na věčném posledním Soudu se postawi: a tu odplaty věčné od neyspravedlivostího Soudce a Krále Pána Ježiša Krystia brati začnau: pobožnij být věčný se Pánem bohem / v nemaj společněho spartování / rozmluvání / Svatela / maudrosti / Spravedlnosti, nesmrtedlnosti, slávy, radosti / a životu právě Nebeštěho s Bohem na věk vživati: Bezbožnij pak že s Pánem Krystem nic činiti míti nechcich / Pokut věčných za své hříchů a nepravosti / s Diablim v pekelném zatracení zazívat budou věčně. Také sám Soudce spravedlivý Krystus Ježíš Lidstě vzkříšení vyslovuje / říka: Přijde hodina / v kteréto všickni kdo v hrobách jsou / vsluší hlas Syna Božího: v prgdu kteří dobré věci činili, na vzkříšení života / ale ti kteří zlé věci činili, na vzkříšení Soudu. A Prorok Boží Daniel nápodobně dí: Mnozí (totiž všickni) v prachu Země spíjí, probuzeni budou / gedni k životu věčnému / a Druží k pohánění / a k potupení na věk neskončenmu. V tom Smyslu jsou všickni Svatí Apostole / a Starý Zákoněvni Otci / což se poznává z řeči S. Pavla, řeckýchho: Vloženo jest gednu aby lidé mřeli / ale potom bude Soud. A na místě Otciho Blahoslavených dí S. Augustína: Omnes mortui resurgent, piij & impij. To jest:

Všickni mrtví spolu vstanou / Dobrý i zlý jas obživou.

A Svatý Cyprian praví: Zé jest všech obecné životních vstání budoucích / a před thrům Syna božího v Čele opravdovém každého / pak dobrého tak zlého / pobožného v bezbožného se postavení: dokládaje: že Spravedlnost Božská tu teprv při vzkříšení obecném náležitou odplatu pobožnosti chce darovati / a bezbožnosti odplatu Včinu / aby ti genž že v zlém skonali / v pokutách nesčistých zavření na věky byli: A kteříž se že na Světě za živobytí v křížích a protisvětských ohubili / s vzkříšením Pánem Krystem v věčném Blahoslavenství radosně kralovali. Od kudž tchdy v gini Svatí Starý Otci, dvečer toliko z toho Světa na onen Lidem vkažovali / říkajíce / pakž Lanctantius napsal: Dux sunt vita, per quas humanam vitam progredi necesse est: scilicet, vna, quæ in cœlum ferat: Altera, quæ ad inferos deprivat: Quia iustis immortalitas, iniustis poena æterna proposita est. To jest:

Dvecesijs gau nám všem Lidej
Vzkázane po kteřichž zdem
Z Světa / strze Smrt k věčnosti /

Dobrý do Nebe k radosti /
Bezbožnij ač v nesmrtedlnosti /
Však do muk Pekelných v žalosti.

A tomu S. Augustína doprovází / říka: Qualis enim exieris de hac vita, talis redderis illi vita. To jest:

Nebogály odsud výzdeje / Takový tam vrácen budess.

Iohannes 5.

Daniel 17.

Hebreo. 13
August. lib. 2
De ciuit. Del
cap. 6.

Cypr. Serm.
de resurrec.
Christi.

Lia. Pism. D.
Iudic. lib. 6.
cap. 3.

Aug. super.
Psalms. 36.

Atafž

Matthai 29.

Hiero. Mino.
& Alex. scri-
dens.Tertul. in lib.
de Resur. Et
lib. 5 contra
Marcion.Sint a vys-
číjeni Lidi
gesi dnege:
I.
Duchovní.Matthai 8.
Ephel. 2.

Iohannis 5.

Iohannis 14.
2. Cor. 6.

2. Petri 4.

A takž s Čelem y s Dusí Lidé mrtvij k životu nesmrtelnému pů
vzkříšení navráčeni/ano jako znovu zrozeni budou/dle oné řeči Sh-
na Božího v S. Matthausse zapsané: V druhém zrození / když sedne
Syn Slova na Stolici své/totž v den Svatyně, při
vzkříšení. Gehožto přichodu slavného mocn, mysecko množství Lidstva
ho-pokolenj/pro, a krize Hřísch, v Smrt a v Zemi padlé / znovu zas
powstane. Odkudž S. Geronim dř: Zě se za přejinou takového Tagem-
ství Lidstva vzkříšení / a nebo zmrtvých vstání / v pjsmích Svatých
gmenuge/Resurrectio, totž Powstání: neb Resurgo, Resurgere, Latine
se rozumí powstávám/powstati. A dokládá: Resurgere propriè dicitur,
qui prius moriendo cecidit. To gest: Vlastně se o tom praví/že potvásl/
kterýž prvé Smrti padl. A Tertullianus napsal: Nihil resurgere expe-
ctabit, nisi quod antea succiderit; qui ignorat carnem cadere per mortem,
potest eam nec stantem nosse per vitam. To gest:

Powstáníj neocékává,

To co prvé nepadává/

Rdož tehdy na svůj pad Smrti

Nepomniž že v živobytí/

Není dílo že ku povstání.

Nemysli v čas na pokání.

Nebo jak o my Lidé dvouj Smrti padáme/ tak vzkříšením dvo-
gimi powstati máme/totž Duchovním a tělesným. Duchovním, že v
světě na dusi/a myslí/v obcování života. Neb v hříschu padati/gest
(dle svědectví S. písem) před obličejem Božím vlnrati/a mříšinu
bentí: Pán Kryštus zagisté k onomu dř: Nech ať mrtvij mrtvě své
pochovávají: totž hříšní hříšné. A S. Pavel: Když gste byli mrt-
vi v hříších, Z hříškuje pak zas krze opravdové pokání powstati/a ku
Pánu Bohu se nábožně obrátiti/gest k novému bohumyslnému životu/
od Smrti hřícha/objevenu a vzkříšenu byti. Což také slovo první
Lidstva vzkříšení/mocn a Odlem Duchu S./krze Služebnosti Chríse-
nij se pujobisch. Protož se gmenuge y Spiritualis resurrectio, Duchovní/
o kterémž sám P. Kryštus insluvitiráci takto: Císte gste pravim vám/
že přigde hodina, a nyní gest/(totžto tak sstiašný a Blahoslavený čas)
kdyžto mrtvij (Duchovně v P. Bohu v zapomenutí gsaucí) vslíssi
hlas Syna B/ (totž Svaté a milosné včenij geho/těšíce lně ku poká-
ní krze Kázání ge zwauch) a ti kteříž vslíssi(wistau vdečně ge přigmaic)
živi budou/totž od smrti zahynuti včeného vysvobozeni/a Bohu Ot-
ci/y pro a krze Ježi Krysta/v Duchu S. milis/a živi chrámové Du-
cha S. včeně budou. Semě přináleží ono S. Petra povědění/kdež
dř: Proto gest zagisté y mrtvým (totž v hříších bez pokání S. leži-
chym/ a ne do Země schazejschym Lidem) Evangelium kázáno/aby byli
sauzeni podle lidj v těle/ ale živi pak aby byli podle Boha v Duchu.
Jakoby řekl: Proto gest kázáno / a poslavád se káže včenij S. Evangelii-
um Lidem hříšným/ aby vstoupilice sobě / ne tomuto Světu / obyčejem
Lidj tělesných, a Světských / ale Bohumyslnostj/ věroslavem svém pred-
sewzeti/

swozes / k vůli a lžnosti P° B° svému živi byli. Což S. Paweł vyga-
dugl dí: Nako gest Krystus z mrtvých vstal srdce slavu Otce: Tak n my
v novotě života chodme. Apostol S. Jan v svém zapisu takové po-
vídání z hřichův gmenuge prvním vzkříšením řka: Blahoslavený a
swatý gest / kdo má díl v prvním vzkříšení / totíž / kdo gest ku Pánu
Bohu v tomto životě obrácen / nad těmi Smrt druhá (totíž věčné za-
tracení) nemá moch : ale budauť knězij Božij a Krystovi. Dvakrát gest
nám tehdyn pravé nepravostmi vztvřeným Lidem hřichům umírat / a
srdce svaté pokáni k novotě života povstávati / vysoce potřebné / Pro
Bůh povalžujme / pozorujme / a všimslíme sobě / my zapomenutelní Li-
denci nemilž toho při nás což dí S. Augustýn, s oplakáním poznáway-
me: Smrt (pren) kteréž se Lidé náramně bogi / gest toliko dusse s tělem na
tis rozhlašenj: Ale Smrt pravá / kteréž se Lidé zhola nebogi / aniž gi so-
běco wáží / taž dussh od Pána Boha odděluge / a život s smrtí věčnau
spoguge: v kterauž naporád vpadagi všickni ti / genž se bezvisscho poká-
ni smrti časné bogi. Protož Svatý Cyprian volá takto: Eh Čzlowěče
Smrti se bog / kdož i vody až ducha Č° negly životu zrozen / a Peckelnj-
ho Ohně otrokem ghy včiněn. Smrti se bog / kdo pod koruhciv Smrti
Pána Krystova negly žapsán. Smrti se bog / kdož teto časné k smrti věč-
né pospícháss: Smrti se bog / kdož Smrti duchovní nepovstáváss /
Smrti se bog / kdož se Syna Božího hlasem zde obživovati nesnajíss.
Neboť se ten toliko každý má Smrti báti / kdož nechce ku Pánu Krystu
pricházeti, ten pak nechce ku Pánu Krystu gti / kdo nevěří aby zde s Krystem
v náboženství začinal Královati : a tenž tomu nevěří, kdož geho
věčnín zhrž. Povstávymez tehdyn / o věmyleyssi, se Pánem Krystem /
a těch věčných které stvorchu gsau hledejme. A takž gest zde všem vzkříšení
prvního duchovního vysoce potřebj.

¶ Druhým vzkříšením (vysší povědění) povstati máme Čele-
stím / obecňím / kteréž se dobrých n jlych vedeni Světa posledním státi
má: toho návštěvo množství lidstvěho pokolení očekává / tak se žád-
ný od něho v živi zadržet / schowati / a skryti moch nebude. Všickni
kž jagisté postavíme před Trůnu Pána Krysta Čaudie / s Čelem /
s Dusi / v celossemí Anděly / celeho a dokonalého Čzlowěka / návž před-
vázáno na vnech kostech suchých / v Knize Proroka Božího Ezechiele;
touž gedná každá / gednáho každého Čzlowěka dávno mrtvého / k své-
mu slávu se priopogila: Čelem / Massem / Žilmi / Krvi / Růži / Posla-
vou / obživěním na rohy své povstala / chodila / mluvila / u. Onen
Svatý Job nevzpomíneny v nevěstich svých těžkojech těšic se /
mlouval: Vím že vyskupitel můg (totíž Nejsvýšší Krystus / gessé tehdáž
v Čele svému nezgeweney) živ gest / od něhož v poslední den Světa
z prachu Čemě vzbuzen Čelem zase a Koži obléčen budu / a v Čele mému
vzřím Boha: gen já sbě k věčnému potěšení vhlídám: a Oci mé vzří

Roman. 6.
Apocal. 20.Aug. de Ci-
uit : Dei lib.
20. cap. 6.August : in
Psalm. 48.Cyprian.Ser-
mon: 4. de
Mortalit.II.
Vzkříšení
Lidstvě gest ř
telesné.

Ezech : 37.

2. Corin. 4.

Iob 19.

Rom. 8.

1.Coria. 15.

ho/a ne giné/totíz/tyto mě Ďci / a ne giné učiníte povrchně / hošadství/
a neb gsiných Lidi: ale mě / kterž teď jsou tv mém Ěle: k čemuž se také
sám ten živý vysupitel / světné a podstatné slovo Boha Otre / řeže
Proroka Jezuška ozývat ráčil/ řka: Živí budou mrtví tibogli / zbití
mogi vstanau: probudete se a chwalte kteríž bydlíte tv prachu / Nebo ro-
sa Světlá, rosa tvá / a Země Peklo zborí. Nejnárodní pak S. Pavel
tv předewzatém textu / ano tv celé kapitole paenáce / sive Epistoly
Kyrkvi Korintské napsané / budouců vyzkřísení / formu a nebo spůsob
jeho vypravuje/ řka: Hle ťagemství / tvé rozumem lidstvím nepo-
střízené / Pravjm a gisim wám v sazdému kdo chce tvěděti co se tv
poslední den světa diti bude: že newšickni žemřeme / gessie rovně
jak o nyni/ tak toho dne a tv tom dnu Lidé živí budou: Ale když Pán
Kryštus, Saude živých v mrtvých Lidí, k Saude ráci přicházeni / a
mrtvii z Prachu Země z Hrobův svých živí budou vycházeti /
všickni ti kterž Páně přichod živé zastihne / konečně žagiste hned
pogednau a tv okamžení, rychlým vnitřením a zas obživením,
z snízedlnosti tv nesnízedlnost se změníme k poslednímu zatrau-
beni / k Hlasu Syna Božího / řeže Služebnost Angelikau zvěgicimu.
Neb trauba Angeliká žažnij / a hned tehdy mrtvili vstanau
neporušytedlni / a gis tvce nebudau na tvéh smrti poddantij / a my,
kteríž do toho dne na světě živí budeme / a neb ginji po nás / se změníme
tv nesnízedlnosti: pobožnij zde Krysta milující tv Slávu / krápu / hbi-
rosti / čerstvosti / subtilnosti / gis hasnosti k Ěeli Syna Božího připodobně-
nij: Bezbožnij pak, zde tv Pána Ježu Krysta nevěříci / tv Pekelní hrá-
nau s Diábly věčnau žalost.

o Děčinště
a Starcův
postavě: a
o věku jich
při vzkří-
šení.

Aug. de Ci-
vit. D. lib. 10.
§ 22. cap. 14.
15. 17. 18.
Hieron: in E-
pitaph. Paul.

Ephes. 4.
Roman. 8.

Aug. lib. 22.
de Ciu. D. 21,
capit. 17.

V halébní postavě a tvéku Lide z Smrti vzkřísení z Hrobův /
Prachu / Hliny / z Země a z popeliv / k / tv ten den živí tvyvedení po-
zivých vstaní byli / na to se ptati gest bezpotřebné: A vossak pro
Otázky mnohých všeccečné / Smyslem S. Augustyna, a jiných Svo-
ých Dtcův, na to odpověd hotowau / tv myslí složenau gest miti slusné/
kteríž püssi: že Děnu tv Děčinště / ani Starc v staré, a řeže postavě
z mrtvých vstanau: ale vossickni tv jednotičně postavě dospělé / a tv
tvéku třidatém třetím / tv halémž spůsobu Adama tvoreného / a Pá-
na naseho Ježu Krysta vzkříseného / Pisma svatá gissi hnti. A tak
věho smyslu S. Apostole / a Dceře / v všech Sylkách Svatá gesti /
řež di: Ažbychom se zbehli všickni tv jednotou Vstř / a poznání Syna
božího / tv dokonalého muže / tv mýru plnosti tvéku Krystova. Na toto
Apostolské povědění tvž S. Augustyn smysl svůj odvraťe / v o Zem-
ském pohlaví pisse takto: Množný proto slovo / řež di Apostol: Ažby-
chom se

chom se vysícnizběhli v dokonaleho Muže / v mýru plnosti věku Kře-
stova / v to domnění přicházejí / že by Zéně námeli v svém Zéněm
pohlav / ale v sice v rovnostem životních všici / a zwáště poněvadž
(prý) Pán Bohumil z Hliny / a teprw Zenu z kosti Mužovny včinil. A-
le vidí mi se ti lépe činiti / kteris / že v obogjn spisobu pohlavu svého
kde vyzkrisseni budau / nepochybugij / Non enim in resurrectione sexus
immutabitur, sed vir mortuus resurget in forma viri, & foemina in forma
foeminæ, carens tamen in hac vita sexuum conditione, non specie natu-
li. To gest: Nebo při vyzkrisseni pohlavu se nezměni / ale muž mrtvý v
spisobu muže / žena také v postavě Zéně vstanau / a před Činem saud-
ce Nebeškého se stavěti budau. Neb posunětové tolko myslí těla / a ne
Přirozenj nasse, změněno bude / nemajte myslí se ženiti, a vzdávat / ale
budau jako Angele Boží v Nebi v svém vyzkrisseni / Čehož sam Pán
Kristus slovy světlími potvorzovati ráč: totiž: Angelum Božímu ro-
vouj nesmrtedlnost / radost / Systost / a ne tělem / jako v ne vyzkrissenim /
kterehož Angele nepotrebugi / poněvadž nemřtagi / jakožto duchové
čela nemagich. Nuptias ergo Dominus futuras esse negavit in Resurre-
ctione, non foeminas, vij geden z slavných Doktorův: totiž: že Swad-
by po životních vstání ne budau / ale Zéně v svém pohlavu vstanau /
P. Kristus předs nazovat ráč. Čehož se tuto má gistě čemu a pobož-
ne ženské pohlavu / a má se také napomenouti k Swaté poctivému osíri-
hání / a čistotnému zachovánsi Čel svých budauj nesmrtedlné Slávě.
¶ Co se pak Čidkého plodu hned v životě Matky vinsragischho / a nedo-
chudat dothče: že také při obecném vyzkrisseni objiti / a životních vstati
magis / pogissiugi Starij Swatij Otcové / Správcevě Chrifewni /
dowodice toho elmo: Poněvadž giz živau dussi (keřáz v djeti nemen-
sí gest než v dospělém člověku) mswagi / a od matek v nich těnosti živé
a henbagich se pochlugij / že tehdy při Vyzkrisseni budauj / moch Syna
Božího / s Čelem v s dussi vstanau / a větu postavu osobu Páne
pri podobně budau. Nebo před Pánem B. tom žádný rozdíl není / když
vlastolito živý Člověk / by třebas v těnosti života Matky své,
dělo než se narodí, vmlé / rovně jako v deformia in hoc corpore mortali /
& monstra quæ nascuntur ex hominibus eitò moriuntur: To gest / Ne-
spisobové Čel smrtedlných / smykhání / slepotu / Nánota / Chromota / a
záračnī potivorní plodové z Zenu se rodscí / a po porodě zas brzo vins-
ragich / k žávadě gegich budaujmu vyzkrisseni nebudau: Neb ty všech
gých Čela nedostatky / když gen v nich pravá dusse bývá / nový život
pri životních vstání doplní / a moch Syna Božího, aby ne tak porusse-
nij, nedofonalij / ale napravens a to celé přirozeni Člověčii vvedení
vstali / to včinti. O čemž Swatij Pavel v předsedovaté řecí pisíse takto:
Muži gagistě Čelo toto nasse porussiedlné obléch se v neporussenj / a
Emrtedlné toto obléch se v nesmrtedlnost / to gest / Vyselivatá porussenj

Matchziz 22.

¶ Wzkrise
ni plodu / w
świcie illa-
tek umyragis
cybo.

Den Slavného Hodu

376

cednost/nedokonalost/nedospělost,Lidstvěho v Dětinstvího Čela,při Vzkrčení doplněna bude. Etates in hac vita numeramus: non ita fier illuc. Zdeť w porušeném a smrtedlném životě věků násse / nespisobn Lidstvě / zvláště nedosložit Dětinstvu se jame: ale tam nebude tak / ani toho potřeb. My Pánu Bohu nássemu moc toho všechno připisujme / a nemůže to všecko pěmáleži / kterýž nás z pauhě dobrých své takovou slávanou chce obdariti/a okrásliti: Nam toliko na to naleží pominěti/budoucím svému Vzkrčení, zde začas, vyráu živau a pravau w Pána Ježi Krysta, a naděgi/Světlem Svatých Genesij/a pobožnosti/ v Kríži, žijich stálosti/zachystati.

II.

R Druhému předloženému Artikuli Rázani tohoto přistupme / a gis-
tatu budoucího Čel násich vzkrčení svizme. Nebo by pak chci
všecel Svět odporowati/a rozum Lidstvě níhatžby tomu nechel mísit
dati: Však důvodově tito to může poráži / a že Čel Lidstvě z Světi
vzkrčení/ a Dusse zas s Čelij spogeni gesti / a bytí má / možné a svět
dokázii.

¶ Prvnj důvod gest vzath od gisom Slova Božího/ kterýž w
Obogim/Starem v Novém Testamentu/zvnuknutí a nadcomutí Du-
cha Svatého / w austech Svatých Patriarchů/ Proroků/ Pána
Ježi Krysta/Evangelistů a Apostolů promluven/poznamenan a
zapsán gest. Kterémuzeto důvodu násby mnoho svědecvi Svatých
Písem naleželo/tvrdjich Čel násich vzkrčení/ několiko Hodin v wyp-
ravováníby nepostačilo / o nichž se suminovni zavírka w Anteze/ ge-
weni w Kapitole 20. činij / témto slovy: V Móre vydalo mrtvě své/
kteríž byli w něm: A Smrt Pele (totž Žemě) vydala mrtvě své/ kte-
říž w nich byli. Kterážto Svatá Pissma nescislná stvrzugi hlavničla-
nek Víry Apostolsté/wyznávajich Čela zmrtvých Vzkrčení/ z let-
rýchž některá gsau wenss gíz připomenutá.

¶ Druhý důvod pochází z pravidlového vzkrčení Pána násseho
Ježi Krysta/ kterýž se nehojice pro tu příčinu k důvodu násseho budou-
cího zmrtvýchvstání stalo: A že gest w pravdě Pán Krystus zmrtvých
vstati rácil/toho gsme w dnešním Rázani / netoliko z Pissma Svatého / a z časteho se za dnuw XX X. až do čtrnácti frát Vědlnském svým
geho v fazování / gle také gina téměř nescislná vdenhoff s hromážděná
svědecvi slisseli. Gestí pak Pán Krystus Hlava násse: v kterožby to
možné bylo/ aby Hlava živá w Nebi Královani / a Audově té hlavy
mrtvij w Žemi a w smrti zůstávat měli: což je se nestane/ Apostol E.
Pavel e Kyrkovi Korunské píssje, w tomté celém paináctém rozhlu-
nastrze, mnohými znamenstými důvody/a vysokými svědecvi toho
povídá.

¶ Třetí

Důvodově
gisotu čela
Vzkrčení
tvrdjic,
gsau tco.

I.
Iob 19.
Psal. 13. 17.
26. 76.
Elaiz 26 57.
Ezech. 37.
Daniel. 12.
Osee 6. 13.
Mat. 13. 21.
25.
Lucas 24.
Iohan. 5. 11.
1. Cor. 15.
1. Thes. 4. 5.
1. Petri 4. 3.
Apocal. 20.

II.

Augustin: in
Psal. 16. Ex-
positioe 2.

1. Cor. 15.

¶ Třetí důvod / od všemohutnosti Boží / takové násse vzkříse-
ní morně písobicy. Otec gest Mistr : my dílo geho: on násse Světovitel / my
gehovstvoremij. A zdalej v Bohu , a Bohu gest co nemoznho : Podává
nám toho s rozváženij Angel Gabriel: což v sobě vrozumujc S. Augu-
stín : Plus est (inquit) homines creare, quam resuscitare. Vše (prey) gest
Lidi ; mítchhož světiti / než ge zmrtvých žas obživiti. A S. Tertullia-
nus Bohumylne napsal / řka : Absit, vt Deus omnipotens carnem hu-
manam, manuum suarum operam, ingenij sui curam, adflatus sui vagi-
nam, molitionis suę reginam, liberalitatis suę hæredem; religionis suę
Sacerdotem, testimonij sui militem, Christi sui sororem, in æternum de-
sticuar. To gest : Odslupro / abh Pán Bůh všemohutně měl opusuti / a w
zemni na včetně zanechatí řela Lidsteho / díla rukau svých / vtipu svého pče-
nádobně dechnutím svým obživeně / rozkošných predstavjeti svých Krá-
lownu / Síedrosti své dědic / Náboženství svého Kneze / svědecivij
svých Rytíře / Kryšta svého Sesky.

Lucr 1.
Aug: Tract:
49. in Ioan:
Tertul. in lib.
de Resurrect.
carnis.

¶ Čtvrtý důvod / od překladu Lidi mnichých že do Swět
zemělých / a žas obživených. A ač se nerozšířuje toto Kázanij Enoch
a Eliásse žoživa do Nebe vzejm a přenessenim / necht gesti dosti připo-
menauti všem Syna vdowny Sareptánské od Eliásse / Díce Pani
Sunamitské od Elizea / Prorokův Božích / a onoho vmrke někdy do
Hrobu vloženého / a od kosti geho obživeného / dcerky Nahrowy v downy
nácti Lezech / Mladence z Města Nahm k pohřbu neseneho / Lazaru v
Bethány / v isech od Pána Krysta žas k životu navrácených. Až n Ěči
mnichých Swatých / při času Páně zmrtvýchvstání z Hrobu vlo-
žených živých / a v Městě Geruzalémě se vklazujících / k tomu v Zabich
vdowny Swate / v Městě Joppen od Swatého Petra / Ewangelha Mila-
dence v Troyadě od Swatého Pavla / Družnam pobožné Matrony
v Městě Efesu k pohřbu nesene / od Swatého Jana Ewangelisty / žas
z Smrti vzkříšených. Minu to gestěn gine, Moch Boží Sprje S. Di-
ce obživeně / jako Irene Pannu pobožné / onoho Spiridona
Kyrského Biskupa : kteráz když gest od přitele svého k věrné ruce , ně-
jaký ozdobný a drážný oděv k schování přigala / v tom brzo vmečovší
Dich svému , a ginem o tom oznámiti zapomněla : Kterýžto potom př-
iel Spiridona , hánlivě / v právním Soudem z svých schované vpomí-
nal. Starčel pal Swatý o měrem nověda / vysal herlivost ducha nad
Hroblem Dcerky své padlo / P° Bohu se modlil / z Biskupu žádajc / abh
rácil ve jméno Pána Ježu Krysta / ač dřív času / vysal k geho důležitě a
pikně potřebě / dcerku geho obživiti / což se vyned stalo : Nebo Irene živá
z Hrobu vstala / a kdeby takový oděv schovaný byl oznámla / a vyned
že jas do Hrobu položila. Tzj Stanislava S. Biskupa Krakowského / kterýž
král Polský větce Starý / kterýž byl někdy ten vzkříšený za živobytí

III.

Matthai 9.
Lucr 7.
Ioannis 11.
12.
Matthai 27.
Actos 9.20.

Hist: Socrat:
lib. 1. Hist:
Eccl: cap. 22.

svého nadal / od toho Bisupsií odrhnauti vylouval / k. ač gesilze
tomu věřiti slussé / že to w prawdě ti mrtví byli / a nebo dalo li gest se ro
opravdové : Ale wssat z písma Swatého Dsob wys ozvámených / a
z Smrti životu násrácených / gest dosni peroná gisota náschoho budeau
tyho Wzkrísseni.

v. T Páth důvod z překladu w Wijry / kteráto hned od Swéca po-
čátku w Lidech / a mezi Lidmi / o obecném a večeňním budaučinu nássem
Lidstém wzkrísseni byla / a woznáním zreteďným / spis / recini / a wys-
luhávni spúšobu w Chrktvi Boží se zgeworala / n také tém kteríz po-
chybně a posíránně proti mrtvých rostají Lid i smeysseli / i už se naor po-
starčela. Nebo synyl / wjira / a naděge. Otcuw S. pred pteopau o ic wčen
z Prorocivis Enocha do Nebe wzatcho / a op. Doktka Apoštola Pána
pripomenuťcho zreteďně se pojnáwa po potope az do přísluši Pána Čeju
Krysta, důvodové z učesílných Písem / Monjistových / Davídových
Královských / Prorocích / Chrkevních / w starém Zesianmentu / tež o
becné wjry / o nássem obecném Wzkrísseni se spazrugi : z reci pal Chna
Bežího / a z věcní S. Apoštoly / z Swatých Chrkevních Otcuw /
y z Ktich slavných Doktorů / nad bělost dentij / a haslost Eluncenau/
taž gisota Archkule / Věřijm Čela wzkrísseni / zraf oči nassich obblesku-
ge. Nadto wssho Křestianstva společným a gednohlásným synysleni o ic
věčn. vysy / vsta / a Srdeče nasse gsau naplněna. Tento a takovým důvo-
dem Apoštola S. Pawel w Korintských potvrzuge Věci svého o gis-
tě Wzkrísseni / říka : My gsme tak včili / a my gsme vročili. A Swatý Au-
gustyn na to takto píše : Quia D. e s prædictis fore resurrectionem, &
quia mundus hoc credidit, quod videtur impossibile, sequitur resurrec-
tionem esse, to gest.

Poněmž důh Wzkrísseni předpověděl, Dal se ta wic nemožná bude dít /
že hude : n své věci, ač nověděl, Wětmež o my je máme zmetwýchrosti.

v. I. T Sesýh důvod gest z Swedeccis / kteráz gsau tomu Archkuli /
budaučim Čel Lidstých wzkrísseni / netoliko w Chrktvi Swaté / ale také
w Pohanstvu / Lidé vysocověni a Maudři dávali. Nebo gsau mnogi
z Maudřiců Pohanstých vclini světle spis spými vysélými / o nesmr-
tedlností Lidstechého pokolení / a z Beně zas Wzkrísseni, k věčnosti / pal Ne-
hesté tak Pekelní / trázně mnohé gisoty zustavili. Yako : Plato, Seneca,
Cleombrotus, a givii mnozý smeysslegi / že Dusse Lidsté gsau nesmrtel-
né / a že nepj možně aby měli bez Čel svých sauc věčně zustávatati : ale gi-
stechó času / totíz / při obecném Wzkríssení s Čely svými volastními / w
nichž zde w smrcedlnosti živi byli / že zase se spogij. Eusebius Hystorye
Chrkevni spisovatel w své Knize gedne / z Platonoiva věci připomina
príslad o nějakém Armenstém wohatu / receném Erhydystovi / že desáti-
ho dne po porážce na Woyne zabici jase obžil: vlagujic tím přisladen / že
Plato Pohan cim důvodem věci svýche gisoty oznámených všemij po-

Enoch.
Iudas Epis.
Capit. 1.

1. Corin. 15.

August. de ci-
mit. Das lib.
12. cap. 25.

Plato in Ti-
tus.
Seneca.
Cleombrot.
Porphyrius.

Euseb. lib. 11.
de preparat.
Ewang. cap. 5.

De Ereditate
militie : Arm.
10. die à cla-
de redimiu.

ktoroval. Plutarchus Historij poznámenal/že za času jeho nějaký Enar-
chus, pro přítele svého Nikareda zabýtý, zase obžil. Plinius počítal při-
sladku krouni mnoho podobných/ k dogissenijským o zmrtvýchivstani, v
knize své poznámenal. A S. Augustin, Barrona a Fabrona, slav-
ných a svátcích Doctorův Pohanštích/ tohoto smyslu Pohanštěho g-
nusím Křesťanským/o Výkříšení Čela se sformávajícím/v knize své
o Násu Božím v Kapitole X. XI. L. stvoření řečce vngadruje a vys-
pravuje. Pisse také Elianus v Hercidovi Arkadiém, v pohádce vels-
kou významem/ že s známenítau žádostí a radostí vničel: praví se naděgi-
míci/že se v onom životě s mysoce cennými a vyzněními / v svými mi-
lymi, Chomaryssi / s filozofii s Pythagorem / s Historiků s Herca-
rem / s Mykytou s Olympem / s Poetův s Homérem / shledá. Ale my, s
Křesťané, máme tam gissi hauß živých nás očekávajících, Svatých
Patriarchův / Prorokův / Apoštolkův / trpělivých Mucedinskův / ne-
milených našich nám zde známých přátel / rodicův / a předchůdcův / a no-
brž samého. Vána Sezú Krysta / blázu gedinou vši. Chcete Křesťan-
ské/gejz gíme Hudové. Schoděz se tehdy o vši množi halovi Křesťané
a nevěrníjší než pohané / bez božných než Sedmestí obyvatel: ua
sakre svánu / Výkříšení / Pelio / Nebe / a všech věc budauč / zapomenu-
tedlnější než tupi osłowé / Swinsti / Břichopáštové / leniví žrau-
cové / a Světu přivázaní těplotové / keciz s Náboženstvím nic činiti
misi/po Křesťanstu životu být / a na poslední saud pamatovali nechete.
Dnino Pohané výrau svau o zmrtvýchivstání / a cinošimi svými
životními mnohými / proti takovým v den Saundu ja žalebníky se
posíavaj.

¶ Sedmý důvod o Výkříšení gest / Obrazu / figur / znamenj /
a; Přisladku přirozených věcích / v zmrtvýchivých zase obživajících. Ne-
bo aby vždy Člověk su podobenství obrazu Božího stvořený, neměl
se na čem jasnovatati / a nemoharozumera svým tělesným, tohoto Ar-
tífulem / o rozhedeni mrtvých Lidí z Prachu / bláta / s Hlasy / Země /
pověti / pochopiti / Vráclí náfs dobrostvý Pán Bůh na všem téměř
stvořen, možnost/mocnost/pravidlo, a důvod toho/su poznání nám před-
ložiti: obzvláště pak Na Stvoření Létavém / Zemním /
vodním / Stěpným Zahradním, a Polním / každoden-
ně proměnným / rukovětným a Křeměsným / a Mrt-
vau shnilinau.

Mezi Létavým Stvořením zadůvod budaučho Výkříšení sam
Předne Pelikan / Pták Egypeský, na velikých pustinách se rodíč / a mla-
dášwa Pediácta / v neprítomnosti jeho od Hadu / hubená / krví z Pra-
sův a srdeč svého vyklabanou / a na ně vycizenau / zas obživující.

Phoenix pták Arabský / hnízdovomě z větví kadičlowého a skorice,

Plutarchus
Plini lib. 17.
capit. 52.

August: Varr.
& Labronis
sententiam
declaras lib.
22. de Civit.
D. 2. 1.

Aelian. de
Cercide Ar-
cadio.

Trestanti.

Luce. 11.

vii.

I.
Pelie : seu
Platza avis
Egyp: de qua
Hier. & Cic.
de natur: De-
orum lib. 2.
Phoenix de
quo scribunt

Na den Slavného Hodu

Lactantius.
Ambrožius.
Isidorus.
Volateranus.

Bomb. seu Ne
cyd. Inlectio :
Plinius lib. 21.
capit. 22.

Hirundo.

Musca.

Malach. 4.
Plin : lib. 11.
capit. 36.

Apes.
Plin : lib. 11.
capit. 29.

Tertul. in A
pol: contra
gentes.

I I.
zemním.

Terra.

Rana.

Caniculus.
Mus Alpinus.

svého v starosti sobě dělá / a nemoha pro starost lečati / do toho huižda
vsedna / tak dlauho nad ním křídly svými sfothruge / až ge zapaluge /
kteréhož potom popele Pečeť k tomu podobně se zarozuge / o němž Sva-
tý Lactantius takto dří: Nam perit, vt viuat, se tamen ipse creat, to gest:
Tenyx se sám vsveruge / Tedy se znova zrozuge.

Zízala létavá / z čerwa mrtvoho Hedbabis dělagičho narozená /
o níž Plinius žpytateľ vsesch životichů / v vlastnosti gich přiroze-
ných / wypisuje: Zé se z vurleho čerwa Hedbáwného, Bombyx řečené-
ho / malý čerwík rodij, Nicydalus gmenovann / z něhož se brzo vdečí-
zala bslá / insectum nazvaná / jako Ptacátko s křídly létající / a z též
žaly po šesti dnech zas bývá Bombyx čerw Hedbawis předauch: k tomu
podobně v v nás Motejlowé / a žízalý gme létající s čerwíkem se rodí
a dělají.

Vlastovice / kteréž se nalézají v zymě v hnízdě mrtvě / vysal
Zara zas obživougi.

Mlauchy / kteréž v zymě vmsragi / a ledadles v sténách / v děrách vj-
dáme tolíko gen lausky křidel gich / vysal z Zara / nýbrž halž ge slunce ob-
egde a zahřege / zas cele obživougi. Nadtot pak Čzlowěka mrtvohho ko-
sti v Zemi obživougi / když ge Slunce spravedlnost / genž gest Pán nás
Czjiss Krystus / bleškem přichodu svého zasahne: Plinius piſſe / Zetali
Mlauchy zmrlé / zbité / ztopené / pod replým popelem obživougi.

Wely / množí pſſiž je v statveni pod střechou, a podlahou, v to Av-
lich chované zmsragi / a zas z Zara, gsauc na slunce vyhneně / a celý den
ffikovým popelem podkuřované / obživougi. Tuto věc rozhovrouje svá-
tý Tercullianus, toto napsal: Omnia pereundo seruantur, omnia de in-
teritu reformatur. To gest:

Nechcete o zmrvýchování věciu /
Gesso mužete z tohoto poznati /

že všecko v mrave zase obživougi /
Nadtio Čzlowěk má být i naděje.

Druhé / předkládá se uám gisota náscho budauýho zmrvýchování /
(halž wehss docieno) na viditebném stvorem zemním / jako: Země
v zymě všecku okrasu a sylu teplosti / zelenosti / Murody / potracougi, ne-
veselá / neplodná / a hned jako mrtvá vliněna bývá: z Zara pak zas
okřswá, a obživá jako z Smeti / Trasim / blynský / Zelinky / kvíčky
wonné / ffialy a gme / v osoce vyschihalé z sebe vydávage.

Zmrvýchovné zemnijs na Zymu vmsragi / jako Zláby / žízalý / čerwí/
a zas z Zara obživougi.

Zmrátko králicel říčený / celou zymu jako mrtvý v zemi leží. A ta-
ké gme zmrvátko male / v spůsobu selece Swinsteho / na Tatrach Horách
Vherškých se nachází / kteréž v výhledání pravodln / hned na zymu od času
S. Michala / až do času S. Štěpána / vysle / vstavici ně ginač než jako
ko mrtvě spí / a potom zase prochouge. Ano při gmech mnohých zvítě-
lách gest to pravdivě a skutěně shledáno.

Třetí

Četci / na světovém Bodném / nakož píše Elianus, že se v Moři jezel vodní bobaří nachází / gehož Wlun Morštěk břehu přimuta, gis: ien když se polapné a na kufu zřezaný do Moře vloží / tehdy ti kusové sobě se ráhnau / spogugi / a znowou obživougi / a v takového gejka jase se obracougi: Což je se v pravdě děje / potvrdí toho množí Epiphycatele a Epiphycatele Morštěkých včech.

Užovce / na Zahradním a Polním / nako: Stromové, kteříž vzhnáč vysectu o krasu potracougi / a nako mrtvou stogou / na žárc zas je převolni pěkné/lbě/wonné v nám výtečně rozzelenávagi/rožkvětougi/ a vivotce rožkossné přinášejí. Mimo co přesladně se shledává / žestepové padli, a až v Zemi schnují / sami zase od sebe povstávagi / a sesprejougi / až v vyschlou žas obživougi. Plinius píše/ že Olivovové suché a opálené žas okřivá / a v Kratině řekou Boettia, v zemích řekých leží / Strom filový/sezránnim Morštěkých Kobylek vysazený/žas okřivá a plodivá. Jeju/vysoká kvíciej wonná / bylinky/ zeliny/ na zimu hnogem, Slama a růmen zaházená / a v zimě vyschlá v mrtvá / času varního žas okřivougi/ obživougi / a wonné kvíčky fialné / růžové/ Karaffiláto, vě/čivandule/Rauty/persánky/balsány/ z sebe vydávagi. Tak Lidstá celá mrtvá z Zemi / z selepou / z hnogou / v času podzemním při Vzkríšení spravedlivých/Bohu wonná budou. Jeem/Semena Zahradní/ Polní / v vyselinkách v zemi sáčá/ kdež vmarivování k svému zrostu přicházejí/ nakož se to spatřuje: ano v sám Pán Krystus svého, v naslého z Smrti obživeni / A S. Pavel Apoštol, pogissougi a potvrdí: Pán Krystus dí v S. Jana: Zeno Přeničné vmareli v Zemi / výtečně mnohý přineš. A Apoštol dí: O nemaudry/nemissliž je to což rožkvětováss/ neboživá obživeno / (a v Obilií zelené/slatovité/klasitě/ v zrnaté vvedeno) leč pravé v Zemi vmaré: Tak Člověk kdež vmarivens přichází k Nebestěmu oslavěni/ nakož o tom velení pěkné S. Prudentius píše:

Sic semina sicca virescunt,
Iam mortua iamque sepulta,
Tal Statij o tom smeysslegit/
Zi pak se Semena segi.
Suchá, mrvá/ vysak scházezi/
Swým časem se zelenagi/

Qua reddita cespice ab imo,
Veteres medirantur aristas. To gest:
W shiblo/ v klas/ v jrnii zrostou žas/
Tak mrtvi pod denem v svým čas
Budou žnowou obživougi/
z Smrti zase vyvedeni.

Cyprianus prvníj Chrízme věntel takto na ten důvod díj: Quod in seminibus, quæ tu in terram iacis, per annos singulos fieri vides, hoc in tua carne, quæ Dei lege seminatur in terra, futurum esse, cur non credis?

To gest:

Co vidíss na Semenech rožkvětových/
Každý Kol v zemi metaných/

Proč nesmeyssliš že se to v s tělem trhá
Díti bude s každým mrtvým.

Páte/ na důvodu každodenně proměněn / genž gest západ a vey, důvod slunce/ Noc a den rozdělující. Názez patří S. Job dí: po temnosí naděgi se svěsla. a S. Tertulianus napsal: Dies moritur, in noctem & sepelitur

III.
na vodním

Echium.

III.
Zahradním a
Polním.
Arbores na-
turæ prodigi-
osa.

Plinius lib. 16
capit 31. id est
lib. 17. cap.
25.

Herba.
Flores.

V.
Job. 13. 17.
Tertul. in A-
poloeg. Kaž-
dodenně pro-
mén: a vi-

Den Slavného Hodu

cissitu. ut nos
calus & ortus
solis. Nox &
dies. Hyems
& astas. So-
manus & Re-
surrecio.
Matthaei 9.
Danielis 12.
Iohannis 11.
Cicerolib. 5.
Tuscu. quæst.
& lib. de Se-
nectute.
Ouidius lib.
2 Met.
Labor & qui-
es. Miseror ac
leticia.

VI.
via Kukoz-
wětym Rže-
melskym dny-
le.

VII.

Leuin. Lem-
Zitariensis de
occultis natu-
re miraculis
lib. 4 pagina
439.

sepelitur, sed manè reuiuiscit imperfecta morte sua, & sepulchro tenebra-
rum resciscit: To gest:

Den noči v mjrá / w ni se poříhuge/
Kano vossak žas obžitwuge/ Tu swau Smrt žabigj / v Hrob ; temnosti

Proříhuge swau bělosij.

Zyma a Létho / Sen a prochtem / Neomřela děvečka, ale spii / Syn
Boží refl. A Prudentius: Non mortua, sed data somno: Ne mrtvá/ ale
spíjch gsaú Žela Lidstá. A Cicero Pohan vš: Habes somnum imaginem
mortis. To gest: Máss svuňg Sen vlastníj obráz Smrti / a Prochtem
Bzřísseni. A Ouidius napsal:

Stulte, quid est somnus? gelidæ nisi mortis imago :

Longa quiescendi tempora fata dabunt. To gest:

Nemaudrý, newissli že Sen A dluhé odpočívání,

Gest vlastní životy Starti den/ Wszech mrtvých w zemi složení.

Práce a odpočinuti / Zámutek a obřeselení : Takove vici situ dines
taždodenní / a vstavěné proměny / negsau ž gisotau proměny naších
tel / Smrti k životu ? Sudíz to / o ty nevnaudrenyssi, a nevhlápenyssi
Člověče.

Sesíh / Kukozwětym Ržemeslein ; rozličných Materiis / a Orfa-
fni / a všech nepodobných, nové / pěkné a potřebné díla domodisj: jako
Kovář a Zámečník z železa / Kovář z Černu / žlatník z kusu Hadra ří-
bra / Česar z dřeva / Sklenář z popela sklo, a Sklenice pěkné u. Což po-
něvadž Lídě v městí Ržemeslné dovesti a vdelati: Pročežby Pán Všich
Stvoritel nás neměl moc mít z naších kostí / prachu a z země / jase Že-
la nového obžitviti ? Protož to bedlivě vvažujme / dle onoho Versse:

Cum bibis ex vitro, vitrum cinerem esse memento :

Sic eris ipse cinis, cum te trahet ultima finis. To gest:

Když pigess ; Klenice říkávě / Pomni též člověče na to /

Pomni gi býti ; popele / Zé budess Popel a blato.

Sedmé / Mrtvau shnilinai, čerwý žywé ; sebe rodiš: jako ; mrt-
viny shnilé Mássa / Ryb / Senya / z dřeva / ba n ; Žela Člověka čer-
wii / z Černy říkniowé / brauch / z země něčím hnigisj / Myssh / Kritie / Kol-
čawa / Žiábn / čerwí že se rodi : zdalež toho netvímě ? A pijsmo Swaté dí:
Když v mře Člověk / za dědictví bude mít Hadu / žizalh / čerwý : kde se
vezmau ? bezpochybny / z těl mrtvých hnigich. Neb z hniliny mrtvého
Wola / a Živa rodij se tvély / z Koně a Osla říknié / z Člověka pak Ha-
dij. Toho potvrdatilem a pogistitelem gest Leuinus Lemnius Byzaryen-
ský / tak říčený / Doktor w Lékarský známenij / který w gedne řík
že pijsse / kterak za geho paměti to se w řecku nasslo / že z páteri Člověka
vmrlého a shnilého / w truhle před poříhem dluhho chodvaneho / Had
živý se vylíhl / a vylezl. A chtěgij tomu Lídě včenij / kde gsaú před Řem
nehake

upaké porážek byly/ a zbitých jinoho pohřbeno gest/ je v těch místech
hadův nevíje bywá.

III.

Převimy blawozimu Arthulu přesupme/ a v žukum/ takové gisso
v wzkříšení všech lidí porozumějme/ který se w této svaté re-
či Apostolstě wám přečtené předsládaj/ a to tico:

¶ Prvni/ potřetí jedlná naděje w tomto pláctivém Audoli světa
bjdnoho/ o gissem a konečném budauchm cel nassijch smrtedlných/ k
věčnému a neporuštedlnému životu/ zas z smrti a z Země objaveni a
novráceni: Musí žagisté toto Tělo nasse porušytedlné ob-
léch se w neporušení/ a smrtedlné w nesmrtedlnost. Vako-
by Apostol řekl: Čeho se věrní/ smrt wám jádne skody nevcini/ a nobrž
más k životu navráti/ a aby tato těla nasse porušená neporušytedlnost
většau/ a Smrtedlná nesmrtedlnost/ přigala, a přistí nusela/sprisobi.
Aleb Pán Krystus svau Smrti sines poelacil/ a Lidstě posoleni z rukau
gegi h z moch Pekla wytřhl: wzkříšením pak svým život věčný na-
vrátil. Čehdáz se(d)j Apostol naplní řec napsaná: Pohlcena gest
Smrt w wítězství. Kde gest Smrti osten twrig? kde gest
Tělo wítězství twré? Budíž Pánu Bohu chwala/ který
dal nám wítězství strže Pána nassého Gežisse Krysta.
Protoj se na tom vyjocé vbezpecovati hledme/ že gsinie pro a strže za-
slaveni Pána Krysta/ od hřichů/smrti/diabla y Pekla; wysinovozeni. A
takž se tehdy Smrti neboynie/ před nis se netřesine/ ani utikayme: ale
weině za ten dar Pánu Bohu děkujme/ w wezdených misérách/ bjdach
a bolestech/ y na té hodince smrti se podesíume.

¶ Druhý vžitek gest/ posylnění v svíře/ w Nábožensví a Bo-
humyslosti židovců / k nepohnutedlnému w tom dobrém seuvání:
Protoj Bratrj stál budte/ totiž w svíře o budauchm wzkříšení/
A nepohnutedlnij/ totiž: w včenij, w Nábožensví, a w dobrém ob-
rování. Neb nemj dositi začti nábežnu byti/ ale musí se w tom dobrém se-
uvati/yakž Pán Krystus y geho Apostole včij.

¶ Terci Návěcenij/ abychom se v svíře a w naděgi/ y we všech dobrých
Křesťanských skutých a činostech/ vslavivě den od edne rozhodujozvoli/
pamatujse na to/ že w den wzkříšení také Saub věčný bude/ který
postupojadá ze všeho myslení/ myšlení/ a činění/ a svau spravedli-
wau wypowěd̄i odplatou gednomuždem wedle skutku geho. Pro-
toj di S. Pawel: Kožmáhante se w každém skutku Božímu
wždycky/ poněvadž wite že práce wasse/ totiž z výry w Ná-
božensví

L.

Otcz 13.
Hebrej 2.
1. Cor. 13.A. i.
March 10. 24.
Ephet. 4.
2. Petri 2.

ii.

Na den Slavného Hodu

boženství a v Bohumyslosti činěná/ není daremní w Pánovi:
bez odplaty hony není, a gisť nebude / pro žásluhu Pána našeho Je-
žišse Krysta.

I. Timot. 4.
Zawierka
Kázani.

L Těmito tehdy vžitky se těšíce/a k pobožné stálosti w dobrém na-
pomenutí gſance/obráťme se k žávře Kázáního cohoto, pro spomato-
ní geho/ O Šíšotě ducha svého Čel naších zmrivých mrtvám/ že gest/ a
bude gisťovně wſeho Lidského pokolení/ zas znovu s dušemi a s těly ob-
živení/ z čině wývedení/ kteréž zde předchází mykřísení duchovním
z hřichůw / kteřež novoru života povstáním: To prvním Archeulem
vkládáno gest. Druhým / Šíšoty a důvodově roho gſau předkláda-
ny z písem Svatých/ z překladů/ v z Tworéhých věcích/ k těž Ewět,
ani Satan se vossim Pečlem zboriti a svytorátku nemůže. Třetím a po-
sledním rozdílem vžitkové/ napomenutí/ Naucení/ v potěšení pěkná se
nám oznámili/ posylnugých a rezinouzugých výjmu našej/ w Pána naše-
ho. Ježišse Krysta. Cemužto samému Pánu a Bohu živému bud
od nás Čest/ Sláva/ a Dukluwéně vzdádáno/ až na věky ve-
kůw/ Amen.

Modlitba/bud Píseň: nako: Ježišs Krystus
Názaretský / L.

S Ejíšs slavné Wzkríssenj/
W Čele; Smrti obživenj/
My Smrtedlnij. Lidé býdlij/
Porušení poddanij:
Radujem se jco z mrtvých vstal/
Česku za sebau vkládal
Nám hríjsným strze Smrti světa/
Do věčného života.
Kterž zde prvním Wzkríssenj
Obživem se polániem/
Z hřichůw smrti/ k spravedlnosti/
Deyž bychom Svaté Čtuostí
Z výry tvé Kryste činili/
O zmet výchování věřili/
Proti lhářům/ Otábelníkům/
Pravdy tvé odporníkům.
Specetůž w nás ty důwody/
Předložené světle pravdy/

Y z překladůw/ Moch Božii/
Z výry kleráž se množi.
Písemem/ Wzkríssením tvých bojně/
V těch genž obžili životě:
Swědecíwim/ Črktve/ Pohanůw/
Z pětirozehých důvodůw.
W Tworéhých/létavých/ zemních/
Wodních/ Zahradních/a Polních/
V každodenní proměnau/
Obživenau mrtvinau:
Kac Kryste z myslí sektíši
Strach Smrti/ w smrti těsňti/
W výře stálost/ zde božnost/
Po Smrti věčnau radost.
Dey nára při slavném vzkříssení.
Sebau Ježišs bydleni/
Amen/ omen/ Alleluia/
Zvogliš gšme Halleluja.

A M E N

S Dru

8 druhý den slavného Šodu

Vzkříšení Pána Ježíše Krista: Obecne se
říká v ponděli Velikonoční.

Ewangelium S. Lukášse v XXIII. Kapitole.

Gloriozny Syn Boha živého / slavně smrti obživeny / kterýmž giz
na věčný nevymírá / ráč nás ducha S° osvícením z Smrti, živí
chul, k novému pobožnému životu obživiti / Amen.

Secká S. Pissina (věrnis Včedlnských Pánů) oznamuje toho
došvédání: Kterak nám Christianum / mezi všemi dvacetí články Obecné
Vzkříšení nevysce gest potřeb o zmrtvýchrevání Pána násleho Ježíše Krista
vysílenu byti / kteréž samou gest doplněním vykoupens Litostřeho pokolení a věčné Smrti /
k životu radostinemu / na věčný nestoralecnu. Summa / na tom samém všedku datum
prvního Vánočního / Jméno Vzkříšení / naděje budoucího Čela náslech Vzkříšení / v gis-
tou věčného spasení / a potřebodlná Jezus v Blahoslaveném bytu s Pánem Bo-
hem přebývání zálesj. Z té lehdy potřeb / yak Svati Ewangelistové o známeníau
bolesti Hristovi Vzkříšení Páne gšau vyplali / a zvedlinhmi / anō téměř malařy-
mi díky / že se gest v pravdě třetího dne od Smrti gše statu / gisotu toho proklávali /
Tak v myslauče křvi Syna božího zaplacená / při této výročni Slavnosti / větev-
ního dne Rázanjm Slova Páne / o též věčný nábožně gšme sobě rozmírali / A téměř
Ariplikum radostině se vyvídaly: zatíž / Odeud, a paká myslenská svědecwstí svého
z Smrti obživenij má? Co gest yak tom vším nám v něho věřijem dobrého, v ně-
mohluwných všech obřajencho / spůsobil / O tom samu Vykupkeli hned toho dne wo-
siaw / myslouch / Včedlnském svém Rázanm činil / Srdce gich téměř zvěstila zapalujce /
v nichž gšu věčných všickdu podával / v myslí a v srdeč gich vkládal / a poslavád slyze
fotlá a pravdivá Slovo Božího Rázanm věrným gich podávat / mezo ně rozdělo-
vat / a svého Vzkříšení ančasinsko činil neprášává: Všem křesťanům všichy Vz-
kříšení Spasitele, slísseli gšme při lonce Radostného věcreyšího Rázanj / že gest také
Novota života položena / a gmeňem ducha všinjho násleho / Smrti hřichům povstá-
vání nazvaná. Velmi lehdy připojitě vnesení Ewangelium / pak aby to novota života
byla mīla / vkládati bude / že pobožná o Smrti / a gše zmrtvýchrevání / přesladem
dnu Včedlnského do Dřeštela v den Vzkříšení Páne zdávých / rozmíratěn / a
Lázoni křesťkova / k nimž se to nevítáte. Říše na cestě překovacísl / hřichům Srd-
cem poslanchánj. Ojichž to budeme li následovati / také budeme moc vzdycy přídomu
něho Krista mīti / a v sebe v náslenk u tohoto Světa / v připomívaných se gis násse-
ho životu podesvat. S nábožnou rukou myslí / a chlubou ochotnosti / a v hřichům
Srdcem / k Textu dnešního Ewangelium přispupme / kteréž gest sepsáno od Ewange-
liji Svateho Lukášse v XXIII. výročímu téměř Slovy:

Genes. 3. 22.
Psal. 15. 109
Otek 13.
Matthaei 28.
Marei 19.
Ioan. 3. 20. 21.
Lucas 24.
Act. 4. 10. 13.
Rom. 1. 10.
1. Cor. 15.
1. Thessal. 2.
2. Timoth. 2.
Philip. 1. 21.
Summois
v pripome-
nici všecky
sího časů.

Roman. 6.
Summa et v
sus totius
conciuinis;

Hle dva žnich sli toho dne do Městečka /
kteréž bylo vzdálu od Geruzaléma honkovo
sedesate / gménem Emmaus: a mluwili we-
spolek o těch věcech které se byly přihodily. V-
stalo se když gsau rozmluwali / a sebe otázowali / Zeho
Gejiss priblížiw se, říel s nimi: ale Oči gegých držano
byly aby ho nepoznali. Vřel k nim: Které gsau to re-
čí kteréž rozmluvate wespolek gdouce / a gste smutnij? A
odpovědělo geden, kterémuz gméně Kleofass / řekl mu:
Ty sam gsy pautnišem do Geruzaléma / a nepoznal gsy
které se věci staly w něm tuto dni? Kterýmžto on řekl:
Které? Vřeli mu / o Gejissowu Nazaretšku / který byl
muz Protob / moch w skutečn w řeti / před Bohem, v
predewším Lídem / a kterak gsau vydali gen nechwys-
ší Řeži, a Antijata nasje no vdsanžem i Smrti: v
tržowali gen: a my sme se nadali žeby on mel vyloupiti
lid Žrachelský: a myh to muto vosem u treti den gest dnes
vakz gsau se tyto věci staly: Ale v řeži některé žnich

Jstrassii

Ztratili nás / kteréž před sluncem byly v hrobu a nenašly /
 řekla jeho příslušná / pravice žebří také vidění angelské wi-
 daly / kteréžto praví žebří živ byl. V odessi některí z našich
 v hrobu / a nalezli tak yakož ženy pravily : ale jeho nena-
 lezli. Tchdy on řekl k nim : O blažené, a zpozdili srdcem k
 věření všemu tomu což mluvili. Proroc : Zdalek gest
 nemusyl těch všech trpěti Krystus / a tak i vstoupil do slávy
 své : A počátku od Moysie, a všech Proroků / vysla-
 dal jim žerosch písem kteráž o něm byla. V přiblížili se
 k městečku do kteréhož sli : a on potrhl se yakoby chtěl dale-
 giti. V přimutili ho / rukou : Zůstan s námi / neb se giž
 vypořádává / a den se giž nachytl. Vstrel s nimi. V sta-
 lo se když seděl s nimi za stolem / rozal Chléb / a dobrořečil,
 a lámal / a podával jim. Vtevřeny jsou Dci gegich /
 a poznali ho : A on zmizel od Dci gegich. V řekli sami k
 sobě : Však srdce naše hočalo v nás když mluvil na cestě /
 a otevřal nám písmá. A vstavše v tu hodinu
 vrátili se do Jeruzaléma / a nalezli shromážděných ge-
 denácte / v tý který s nimi byli / ani praví že vstal Pán
 právě / a ukázal se Simeonovi. A tito také vypravo-
 vali které všechny stalo se na cestě / a kterak jsou ho poznali
 v lámání Chleba.

Sistoria přečteného Ewangelium stala se na
 den vzkříssení vyskupitele násleho času z poledne k veče-
 ru se schylujícího / za původní příčynau pobožného (ač
 domněním pochibným smířeného) dvou Včedlníků
 cestou gdauchých / o Smrti a vzkříssení Pána Ježišse
 Krista společného rozmáuvání / Pánu Spytateli. Srdců lidstvých do-
 bře powědomého. V kterémžto aby ge / yako Mistř vlastní své Včedl-
 níků napravil / Pravdu také a gisotu svého zmrtvýchvstání gegich
 Svědecťin především Světem prokázal / neráčil mesečati / ale v po-
 stavě pocestného a neznámého muže / za Thohovarysse cestu jim se dal / a
 vyslechší taková rozmáuvání / hned obširným kázáním / a živým
 vychladem Swatých Písem / kteráž o Přechodu / Smrti / Vzkříssení / a
 dobrodunijs Nejsvášostových důvodně zněgii / tak mocně / a ne ginač než
 yako Duch S' ohněm / všedcna bludná domnění spalující / a ne-

Occasio.

summa.

tevší se káli myslí zlaté milých v městost obracujícím / Srdce gegut
rozjistí hořejš lásku od nich k sobě spisobiti / a snažnau prosbu gitě / do
Hospodně s nimi vssed / při Stole / v Vzívání postrimovu gnu se zgewit /
v právě poznati dát rácil / a to vssé nám Včedlniskum svým k tomuto
Vzítku : Předně / Abychom v Wijre o gisotě pravdivého Zmrtvých-
vsiáni Páně vpetoněnij gsouce / dobrotau Wysupitele / genž indloby
Wijry nashi vsetrige / se tchili. Druhé / abychme přiskladem této dvojí
pocestních / ochotně a nábožně / o Kristově Osobě / o dobrodilich / o V-
cení / o zázrazech / o Smrti a vzkřisení / rádi spolu rozinlaugisice / tř-
dě pětymosti / společnosti / a thowarijsiwi Syna Božího nabehwa-
ti. Třetí / poněvadž Mlesyháss Pádu napravitel , Lidstvu posolen so-
u mym Slova Božího Kázanjm / yak hned v Ragi Kodicum našim : Těž
krze Patriarchy / Proroky / a při Narodení krize Kazatle Andělů se gesi
zgewoval / také v sám Autrad svůj Mlesyhásský od Kázanj začal / a
vstav zmrtvých / Kázanjm / a v něm písem svatých vykládánjm / v své
obroce / pravě poctě a v vžitých nám Spasitelnych v zuámost se v-
wozoval. Protož abychom z toho poružuměli / že mezi všelikými po-
ctami v Náboženství Křesťanském Kázanj Slova Božího gesi Bohu
nehvzácnější služba / a pocta neypredněši / nám Lidem nevžitečnější :
sterýmž kdo pohrdá / daremne se ginac Boha svého ctiti domjuvá / amž
také k pravěmu poznání Pána Ježišse Krysta kdy přichází.

Oblibuymez tehdž služebnost Kázanj nadevšech skutků svého
Náboženství / s pilnosti / v s ochotnau vdcenosti k Slovu Božímu při-
cházeníme / myslí giňm nezapletené / Srdce otvorená / chut k slissení
hořejš / Libost neyrozkošnější / a žádost k skutečnému plnění neypovol-
nější ssebau přinášejme. Těž pak nyni světlý světlad dnešního E-
wangeliu / kterž v sobě neypřevnější Kázanj Páně na den geho jir-
výchvstáníj činěné obsahuge / Nábožně rozgimayme / v tomto předlože-
ní / k námž se vsseda rato řec vstahuge :

O prvním Kázanj Pána Krysta / Na Den geho zmrtvýchvstáníj Včedlniskum činěném. Artikulové rozdlníj Tři budau.

Prvni: Pán Krystus v tomto svém prvním Kázanj / yak gesi spisob
a porádeč přiskladnich / vssem Služebnijskum a Kazatclum Slo-
wa Božího následovati povinný / zachowati rácil :

Druhý: Tito dva Včedlnich , řeci Páně posluchacij / yak gsau se k Kazateli / v geho Kázanj náležitě / a vssem nynějším poslucha-
čum k následování přiskladně zachorvali :

Třetí: Z Poslouchání toho přemilosněho ač obširného Kázanj / ya-
kých gsau Vzítku nabylí / a v posavád miloronijsch Slova
Božího nabhywagij :

L. Prew.

I.

Prvou smrť Ewangelista S. Lukáša w příčteném Textu Kazazuge/
Dóže gest nás Nebeský Kazatel / Kazaní svého/ tento číverecy wey-
borneny/ a w posluhacích velmi prospěšněj pořáděl zachoval.

Prvou: Ne všeckně/ ani bezděčně/ ale za slunnau příčinau/ od těchto
dwou vědlníků, na cestě o božím slovu (ačkoli bludně wssal nábožně/
a vše se o tom včetně žádostivě) rozmilauswagých, k tomu sobě danau.
Gimto jako pravý Boh pěstomem byti / a ge halozto pravý Lekar ne-
mocné těšiti a hogiti / Mistr nebeský nevmělé včiti / Pastýř bludně Om-
učky shledati / w Wíse pochybugých vgisiti / za velylau potřebu znáti
rácil: zwlášt pak gsa k tomu wscemu / Nak pravduau swého z mrtvých
vstání/ tak v slyby Boha Otce zbuzen/ kterýž skrze Jzayasse Proroka dí:
Ey Služebník můj (Syn včenný w Božství/ a Služebník w Člově-
cenství přídga) Četný Elácené nedolomj/ a Emu Laurycyho se nevháš:
to gest: Člověka pochybowáním w Wíse se v illagisých nezavře, a ne
zavrdí/ ale Wísu rozmnoží: w hlaupých také, zpozdilých a nevmělých
w písni/ w Slowu/ a w známosti Božíj nenawedených/wssal gisťicku
žádosti aby se včili magých/ známost Slova Božího w Srdečných roz-
je/ myslí osrosti k vyrozumění Swatému Písmu/ tež v svém vlast-
ním Slibem/ gimus se zakazuge / řka: Kde dva, a nebo tři zberau se ve
gméně mém/ já sem mezi nimi: Kož gsau tito Vědlníci činili/ halž S.
Lukáš dí: A hle dva z nich (totížto Vědlníků Páně/ než Apo-
stolů/ ale z počtu oněch Sedmdesáti wensagi od Ewangelistu pozná-
mených/ geden číený Kleofášs/ a druhý od některých w křesťanstvu
Natanel/ od jiných pak Lukáš domnělý/wssal w písni Swatém zegme-
na zamílený. Na čemž nám říkalé, když ti Vědlníci byli gímena
gich věděti/ málo záleží. To raděgi slýsime/ co gsau činili) říli to:
ho dne w kterýž Pán z mrtvých wssal/ Do městečka, gménem E-
maus/ wždálj od Města Geružaléma sedesát honůw/
dvě mile náse: Amluwili wespolek o těch wězech které se by-
ly přihodily. Totíž o Smrti a vzkříšení Pána svého/ o němž toho
dovráno od Swatých Zén slýseli. Kjichžto rozmilausváns je nebylo běž-
né/ neb pro všeckni cestu k ratochwilné/ ale nábožně/ horlivě/ srđnatě/ a
jako rískáne oprawdové/ z toho znáti/ kdež Lukáš w textu dí: Smut-
ně rozmilausvali/ a sebe se otažovali. Totížto své zdání/ Ro-
zum/ Smysl/ o těch wězech sobě zgewowali/ a společnými otázkami, a za-
st odpovědi, o tom se vyvídvali/ a to bez vády, w řec sobě nevstavu-
gice/ ale posvětově/ a velmi nábožně/ halž ge tomu Wísa/ ač tehdyž
mohl: wssal po Kryštově Lásce dychesky, vyvídvala/ gisace srđnatě žá-
dostivij o té wěch/ o níž rozmilausvali / zwlášt o gisitě a vžitých zmrt-
vých.

Methodus eō
cionis Chri-
sti resuscita-
ti.I.
Occas.

Evan. 22.

Markovi. 15.

Lucas 20.

Lucas 10.

Překlada na
poznání p.
K. od dvanáct
pocestných
s ním gduš
cy.

1. Corin. 1.

wychivánj Páně spravens, a světlegi wynaucenj byti. Užehož kry-
stus noobměškal/ ale daleko gináč, než onen Kněz a Jahan napoleň jrané-
ného Člověka ležíjho peminuwse/ on těchto nepominul: Nýbrž za řau
přicinu, aby gím o té věciž Słowa Božího Kázani včinil/ mezi ně se
najiti dal / yafž text dí: Takhdy Pán Gežiss přiblíži w se/ tomž
vkládal se podál gda/ za nimi pospichati / až gich nako říkage dohonil/
Sísl s nimi/ ale oči gegijsk držáníh byli aby ho nepoznali.
Ne žeby gím byl než ten který prve s nimi byval/ ale že gest Ěela osla-
wené / a to nesmrtelnost proměněně / přirozeným smrtelným lidstvím
Očim k spartování a k poznání nemozně měl : neb Úči tělesné k spartie-
ní Duchovního Ěela gsaú nako tuké a bělmem possle. Tělesný rade Člo-
wěl nebeských věciž Účima shlednauti / ani rozumem pochopiti nemůže.
Však s nimi hned mluvil, říka: Které gsaú to věciž / o nichž rož-
mlauwáte wespolek gdauce / a gste smutnij. Ne žeby newěděl/
ale přihodně příčinu k činění Kázani o té věciž / o níž mluvili, vyhledá-
val/ aby potom řeči Páně/ právě k gich mysleni a zmínce mluwené/ tam
schopněgi srozuměti mohli : Neb gest Pán Słowo své w Kázanih ne le-
dahaks a leckams / co hráč na fienu metal/ ale s rozmyslem wážně / a to
čas přihodný ge rozhýval/ řetři w misia/ Osob/ času/ myslí/ řeči/ a ře-
tluw posluchačůw svých/ a záchowáwage wzdyhely to Pravidlo/ Quis
quid vbi quibus auxiliis? cur quomodo? quando? To gest: Mluvi-
wal, nakož v Kněži s řetřností mluvitij magis / wědauce prve zdravě
příčinu Osob/ misia/ času/ proč? komuž coe řeče nake když dostal tchdy od
těch pocestných k přihodněmu Kázani takové příčinu/ na níž obširně ká-
zani včiniti potřebi bylo: neb oni ačkoli ho nepoznali: však nako vpríjmi/
a Smrt Mistra svého w myslí těžce nesauce/ neznáměmu k geho žádostí/
společněho nábožněho rozmilaúení odevrjiti se nestyděli / ani zbraňo-
wali: nýbrž geden z nich gménem Kleofass/ řeli zemluwí spo-
lu O Gežissu Mažaretském / wysoce ho wychwaluge: Zde byl
Prorok/ od Boha zaslíbený/ a na Svět poslany/ Nočný w řeči/ V-
čenj nebeského/ o w řečích závrakůw předivných/ před Bohem/
o předewším Lídem wžátný a wysoce wžnessený/ Swědecem
od Boha z nebe/ o devšech Lídž na Zemi. Zgewoně hle Kleofass wž-
nawá Pána Gežisse/ a to w takovém času / w kterémž ho tchdáž téměř
wšem židům zoskliweného byti wěděl: za tim hned žalostně na nepra-
wošti Knížat Kněžských/ že gsaú ho když bez winy vřízovati dátí mohli/
nářká: Vyhdali ho přen Nevywysší Kněžij, a Knížata na
odsauzenj k Smrti: a vřízowali gen. Mezi tim však w řeči
pochybnosti o Pánu se pronesl / říka: My sime se nadali/ a ne gináč o

uču smyseli / než Zéby on měl vykaupiti Lid Jírahelský.
 Totožto / žeby on byl ten zaslíbený Messyáš / gíz na Svět příslí / k vý-
 svobození Lidu / od toho východíco nás na Dusy / na Čele / na Statec-
 ku trápi: ale zmeylila nás naděje: Neb gest všmrcen / A gíz ted tomu
 třetí den haf se to stalo / Ach, kdybý byl řekl sluchage Běni / a vj-
 dage Bázraky geho / aby on neměl býtí Messyáš / a neb aby k takové o-
 hawné Smrti přijti měl / haf se gíz stalo. Hle žgewná newéra Kleoffá-
 sova se pronesla / Kterauž v tím stvrdil / že gest novinu o geho život-
 výchování toho dne rozhlasovanou / za negistau / a geho zdáním ro-
 jumu nepodobnau položil / řka: Ale v ženy některé z našich zstra-
 sily nás / Kterej bez pochyby jako všetečné, před Slun-
 cem byly v hrobu: a nenaleží se těla geho, příslí / praví-
 ce že gau také Angelsté widěly / pravík jeby ji-
 wý byl: Ale nám se to nezdá: neb ženy lekse se nečeho na cestě / snad ani
 v hrobu nedosess se vtecky / a Strachem rozprávěly newědauce samy co:
 v některí z našich spolu Bratří též k hrobu odessli / a nalezli
 tak haf Zénny pravily: Ale geho nenalezli. Protož my ne-
 wědauce co se v tom děje / takli gest či učení / o tom hle ted spolu rozmá-
 lome. Což vše Pán když vyslechl / a haf ho Kleoffáš v dwojí věcy
 chvalitebně za Proroka mocného / newinně vzkříšovaného připomíná /
 V dwojí pak zase pochybnosti / žeby snad Messyášsem nebyl / a v prav-
 dě ž Smrti nevstal / výklasuje / tomu výrečiu mě / za tau příčinu
 takové Kázaní před sebe vžal / gímžby se opravdově v Messyášsem
 pravým být / Smrti své také příčinu / vžitky / v spůsob Lidstvěho vykau-
 pení / A gisotu svého vzkříšení prokázal / a v tom Naucení Spasitel-
 ne předkládá. Předně / Služebnickém svým fazetelum / aby oni ne všeteč-
 né a bezdečné lecos leckdes kázali / ale významu a času scestili: ne tu kde
 o Pána Boha / ani o ně nestogij. Ale kde Slovo Boží od níž slyšeti
 gau žadoslaví / haf Duh Boží v Syrachu poraučí: Kde tě rádi po-
 sluchagi, tu vě / kafe ne ledacos / ale čeho Lid potřebuje / a co který čas
 přijdouc s sebou přinassi / příčinu pravě zdrávě roziwazuge / prokázomu-
 co? kde haf? a kdy v kázaní mluviti se má. Čehož je velleký djl Káza-
 le v nezná / a neb záchowávatizanedbává / tau gisťe příčinu tak vel-
 mi spartný Vžitek v Lidu z Kázaní se nachází. Druhé naucení vyseni-
 wilber k pobožnému společnému často o Pánu k. rozmáluváns / příslá-
 dan téhoto dva v čedlníku / poněvadž gest tak výziceň / že Wylupiteli
 přistomě v prostřed nás za sebou přivozuge / hafož sám Krystus dí:

Nedvadneb itj mluroj o mně / Tu příčinu magis mne.

Nebot náramně přege Pán rozmáluvánjm Lidstvím pobožným /
 svlássi kteryini se Vísra v něho mnozíj / a žádost dogici věčného Spa-

Naucení;
 Káza telo-
 we wžně a
 tu magis v
 cíli / kde a
 edo gích
 che poslau-
 sari.

z ožmálu-
 věm nábož-
 ně o pánu
 Krystu gau
 výziceň.
 Matthei 1:8.

Matthai 5. 2.
Ephes 5.

seni oswědčuge: Zase proti tomu velmi w nenašvém mrahawá/ o Náboženství posměšná/potupná/ slamařwá/ v rosslihatá daremní oplzlá tlahánij/ přistně hrzyc/ že z každého slova marného Lidé w den Svatního počet vydati musegi/ zvláští gímž se geho velknosti/zásluha Smrti/ vžitkové vyzřízení/Výra/a pravé Náboženství zlehčuge/ potupuge/ a dobríj mrawové porusugij: Od čehož Apoſtol odwozuge přesla- dnau pohanskau nenašíti, darmotlachnúw, Zločencůw/a Útrhacíu/ při- wozugje swessit Menandra Mludrce, kterýž císlával: Corrumpe bonos mores, colloquia prava. To gest:

Oplzlá řec porusuge

Dobry mrav: mládež ihesuuge.

Zě pak nassisich Let/netoliko žlá rozmluváníj/ale n o Bohu/o Náboženství/ o pravdě Krystova Včeni/ o Svátostech/ o služebníjch Chrísti, rauhawá/ potupná/ až n oplzlá živáníj při Stožích slavných Lidí/ O Stožrát spisse nežli svážná/Nábožná a včivá rozmluváníj se slychagij: Protož není díw že veliký díl Lidu w křestiansku s Krystem Pámem, ani on s nimi, nic činiti nemagi/poněvadž gesti taková zpohanilá Barbaries, a newážnost/w skutých n w rozmluváních o Krystu, a o Náboženství/w Lidu zrosila/kteréž se podobně od Světa počá- fu/ ani mezi Pohanym nenašázelo. Ach, žvědišť takoví o žáplate všum svým.

z. z.
Concionis
Domini ex-
ordium.

Matthai 16.
Iohannus 6.

Galatas 3.

T Druhý spůsob, a Počátek Kázani Páne gest předmluwa / od při- činy křeci sobě dané/ Newérau o Messyassovi / a pochybowáním o vyzřízení geho : z čehož ge přistnau domluwau potrestati / a k bedlivějšímu poslouchání svého Kázani spůsobit ráčil, řka: O Blázni/a žpož- dilj Srdcem k věření wšemu tomu což gsau mluwili Proroch. Jakoby řekl: O hlaupiš, zpozdilis/ a nepamětlivis na to, až wyrózumění toho/co gste z Prorockých Pissém o Messyassovi slychali. Mluwíte o věcech Božských neginac, než jako Slepý o barvách. A vě- říte tomu co S. Pissma mluwiš toliso tak a potud/ co, a polud vči wa- sse spatrugis/ a rozumu se wids. Mladto weyss/ gsauce wž toho Lazarer- ského Včedlníjch / a velmi často od něho světlé weyklady o spůsobu při- chodu/Včeni/skutých/Murádu/Království/ smrti a vyzřízení Mes- syassovi slychagice/že gste se tak brzo na ně zapomenuli: a wyznávagi- ce ho přiwe býti Synem Boha živého/ ted pak pro Smrt/ (kterouž we- dle Prorockých pissém podstaupil) tak brzo gste od něho pustili/ a jakoby wám gíz na věky nic prospěti nemohl/ w to dominěnjo o něm přišli. O ne- smyslní Lidé/ trestáni gste hodnij/ o Blázni/ a spoždilého Srdce k vě- ření: A wssak ne z potupy/ ani z hněvu Blázny ge nazval/ ale z Auča- du svého/ a z Lásky/ k gisich dobrému/ aby jako zemna pročejetce/porozu- měli že gest gím hlaupiš toho potřeba/ poněvadž o tě věch rozmluvání- ni magi/nětco více o tom věděti/a se naučiti. Jakojž n S. Pawel k Ga- latským tak doložil: O blázniwi Galatistii/ kdo gest wás zmánil/ aby ſte newěřili

newěřili pravděc Čakowa gest zagisté. Viděl jsem mu nakaši neostupná
dříosti a v božstvých věcech na domácí vstřnutí, až se od Kazatelův často
v s ježráním a horlivým domluváním v posluchačích kamarati / a
když k bedlivěnšsimu a vážněnšsimu slova Božího přigurnání / spůsobem
všem mušy. Za kteroužto přesčinou Duch boží gím hlašu nač traubu poz-
vávovat / mřkostí lidu oznamovati / napomínati / a žehrat i porauči.
A mž také posluchači domluvou správci u k nalehanbě, neb v blíženj sobě
přičati magi / zvoláště nepobožni / slýšice na se někdy pod podobenst-
vím / vyzývan příkladem / neb gíménem / an se guch svědomí / Osoba / a
člen obrazí / a přesně na ně dotírá. Neb Duch S. z hřichům trestce,
pro vražení svědomí bezbožného / protož časem gímén v slov přesněj-
ších vjivati mušy.

¶ Třetí spůsob Kázani Páně gest: Předložení hlašovního Artykuлу/
literij Summu všechno Kázani v sobě obsahuge / v těchto slovách:
Zdalž gest nemusyl Krystus těch věch trpěti / a tak do své
Slávy vsgiti e. Jakobh řekl: Vějinim vám o tom vásse: n společněm
rozmluván Kázans / ktereinuž aby sse porozuměti / a v myslích svých
tun světelegij ge složiti mohli / grunt a cíl / k němuž se svíseká řec má wž,
tahovati bude / tento položim: D přesčině / pro kterouž se na tom / že Nazá-
rejský vkrizován gest / zastavovati nemáte / s takovým Zármuklem / a o
něm pochybowáním / kteréž při vás spartugij. Neb přesčina toho gest / že
tak mělo byti / tak se státi / a tak Meschájs trpěti měl. Když se zagisté to-
ho při něm bylo nescalo / owszemby ten pravý zaslibený Mescháss, Vy-
kupitel Světa, nebyl / a bytě nemohl. Čehož vám hned nž Swatym
Prorokym píšim dokáži. Od tuk gíz snadně mohli porozuměti o čem /
a jakého naučenj z téhož Páně Kázans včekávat magi. Ktereinužto Pá-
ně příkladem / Edyž Kazatele Slova Božího Kázans sobě spočádati v-
měgij / a to gisem předložení hlašovního Artykułu / gruntu / neb cíle / gím-
bý se řet přečtem / a Rozdílové všechno Kázans obsahovali / v po-
kých částech vysvětlovali / lidu rozsvívat se snažugij: Tehdy taková
Kázani bez Vzitku nebyvaguj. Neb gím lid snáž vyrázuměti / v paměti
kde gesvědati může. Protož gest potřebi Kazatelskum se včiti, aby k čemu
řešit svou vstáhnouti chlegij / to dobré posluchačum pro vyrozumění
předložiti vmlé.

¶ Čtvrtý spůsob gest: Toho předloženého hlašovního Artykułu / svět-
lymi písem svatých věnkadly / důvodně potvrzován. Neb že gest řekl:
Čak musyl Krystus trpěti / a do své Slávy vsgiti:
Protož aby tomu Mlusceni vyrozuměli / hned toho píšim dorozozval:
Počaw od Moysiisse / a všech Prorokům / výkládal gím
píšma / totiž ta, která v starém Zákoně o Meschássowi / súrti / Vzkři-
šení geho. Od Prorokům zapsaná gsau / a byla. O nák gest převěsené /
a k po-

2. Timot. 2.

Ezak 5.8.

Iohann 16.

III.
Concionis
Christi Ar-
gumentum
vel Propo-
tio, seu statu
totius Ora-
tionis.

III.
Concionis
Domini de-
claratio.

a t pořlauchanji libe / to Páně Kazanji bylo / kdo tomu neporozumí : O
co bych ge wám Nejmilenissi mezi nynichsi svou řecí rád přečíslit chci /
kdybž ge byl Ewanglista wypsal. Ale nechtěl ho Duch S. vysloviti /proto : Abn nás k častem Monžišových a Prorockých Písem citá-
ní ponaule / z nichž nám tu řec Syna Božího w známosti vwesti chce / a
vwozuge. Aho také na wědomi dáraváze spasitelne známosti Pána Kry-
sta ne odginud / nežž Kněž S. Píssma / nabývat se mā / načž h Spasit-
el rozkazuge : Přayte se na píssma : tāt gsau která swědec twj vydáva-
gij o mnē. Neb gest h Monžiss omnič psal / a to w Sentencích nescíslných /
bez pochyby od Pána na té cestě vyskladanych / genž gsau suminovně tato :
O Semenu Ženj / že ono hlawu hada potříti / a on had žase patě geho
vysklady činiti má. Táto figura Žaaka Syna Abrahama / kteržt
swé Oběti na húru Mori a sám na sebe Čristovi a Dhei nesl. Zatím
přisvedl Veránka Velikonočního / a gine Oběti h Rzádu posvátmé / což
wyznamenávali. Item / včil k čemu gsau Oběti Leviticé starého Zákona
tak rozličné byly. Item / vskozoval wyznamenání Hada mědenného /
powěšeného na Pausti. Těžž Žalmův / a z Kuch Danielových / Oxe-
assových Žahássowých / a ginch. Kterážto S. Píssma / o Smrti a Vy-
kríssení Páně mnohá gsau / w několika Kazanijsch této knihy obšírně při-
wozovaná / Víru nassii w Krysta vgištugice / a Kazateluv Slova
Páně / aby příkladem h Žalazu Mistra Krále svého / řecí svých Píss-
mí Swatimi posvátmovali / a světlími vysklady / w ždravém myslu
předkladanych / posluchače swé známosti Wysupitele Pána Ježiše Kry-
sta wycowali / přistuē napomjnagice.

I I.

I.
Discipuloru
Tolerantia.

K Druhemu Arthukuli Přístupme / a wčíme nač gsau h tito dva Bi-
čedlních a Posluchači Slova Božího k Kazateli h k Kazani ja-
chowali. Swědčí Ewanglista / že velmi nálezitě / a právě tak nač
se vysíčni Lidé / genž spasenij být žádají / při slovu Páně zachowávat
magii / h musegií :

¶ Předně : Velmi sneshtedlně / nelagice / ani žase Pánu neodmlaw-
wagice / když gijc w zpozdilosti Srdce a w Nevěre příkrými slovy do-
tekl / Alekoli řekl : O Blázni / wssak se o to nesápal / žase Bláznu nemadá-
wali / Chánlivé autříct toho sobě nepříčitali : Nybrž jako Díky Otce /
poddanij Pána / Vcedlních Mistra / Dvocičký Pasívce / a pocestní přátel-
ského cesně Thowarysse / weselau myslisnesli : takowau geho domluwu-
ne k hanbě / ale k důležitě potřebě sobě prospěsnau být / vgnáwagice. O
wssem / jako domluwy Rodicuw k Mladěži / a Mistruw k Vcedlníkům /
tak h Kazatelu k gegich posluchačům / velmi gsau potřebné. Neb ginat
Cílowěk sám od sebe k poznání svých hříschů / bluduů / a k pravému
volání (bez něhož nelze spasenu být) nesadno přicházet / leč w tom Slo-
vem

na Božího napomenutí býva. Slovo Božího pak jsou dve Šírány.
Když Zákon irotíce / kteréž hřichy před Oči klade / a w swědomí Líd
stěm to k Ráně prsty se pára / naříz S. Pavel dž: hřichu gsem nepoz-
nal / gediné sítze Zákon: A Ewangelium / kterež hříšnisku sagito-
tau / w žásluhách Krysta Pána / těch hřichů odpusťení zvěstuje / a
swědomí raněná všeckuge. A tak málit Kazatel Posluchačům Ewange-
lium Kazati / musí přivé Vtěním Zákona / a z něho přistiným domlaupá-
mí / Líd k ní požádání hřichů původovat. Protož veli Bůh: Volaj /
vervys hlasu svého nako trauba / a oznam Lídů mému nepravosti gisch.
A opět: Neoznámíslu be; božnemu hřichům geho / aby činil poslání / tehdy
že Nikau svých křive geho požádám / hrozný Pán Kazatelu. Z toho Mu-
chras Prorok říkával: Vá naplněn gsem Duchem horlivosti Dáns / a
bych oznámil Lídem hřichy gegisch / a trestal mrzkostí gegisch. a Duch B.
sítze S. Pavla porauje: Káz slovo / nabízen všasvětě / bud vodět neb
nevodět / tresten / zehři / pros a napomínan / verwissi trpělivosti a věci.
Podle sítzeho Přísemy / když Kazatel z Autudu svého horlivě na Líd
zehrati / a slovy překřími w Kázanji / y při Rozhressování / hříšnisku
zgetoněniu / aby se všyděl tuze domlaupati musí / ina w tom gisťe nalož-
to Otec od děti snášen bhti. Neb toho nečinj / hněvu / ale / lásky otkov-
skéne všetečně / ale / povinnosti pastýřské / ne / zahanbeni / ale hříšnisku
napravit: ne f sítodě / ale f zvědělání: ne f sítvedení / ale přivedení k
poslání / Výde w žásluhý Pána G. Krysta / a sítze něho f věčnému spa-
sen. Pohled plesytedlný posluchači / mohli gest David Král sám od jebe
zpožádání hřichům / Vraždy a Čynoležstiva / a pro ně f cítedlností hro-
něho hněvu Božího přígin / dokud od Nathana Proroka / Kazatele
stuchy divovrského nctoliko pětným podobenstvím o hosti a Velečeti: Alle
něm překřímu Slowo: En gsh ten nuz. sítzeho vdelastakowau svěc/
přestupivo Božij přikázani: glaus svěc včinil: Vryasse Etchensteho me-
rem Shtimě Ammon gsh žabil / a Ženu grho za manželku sobě gsh poval:
A protož nevýhde Mec z Domu svého na svěky: s ženami pak uvými/
a na ro hledeti budeš / giuij obývati budau / ř / dorknut nebyl e Pro-
krážto domluwu a pohružku David Nathanovi nelá / ani ho nako
Herodes Jana Křtitelc da Zásláre nevsadil: ale snychedlně ho vyd-
stal / vohřichu se požal / a na poslání oddal: a David se svinen / hned tu
před nim zvolal slzawě: Ach / zhřešíly gsem Pánu Bohu. Těž tim spá-
sobem Achab Král horlivau Eliassovi domluwu sncíl. Nytagvecessí
Jonáše / Zástupové Pána Krysta / a na Den Česlani Ducha S. tri
Eshce Líd u Petra Apoštola / na něž pro vřízování Syna Božího
horlivě dojral / ažz toho na Srdce strausseni měli / hned bez meštanu
na poslání se oddali / a w Krysta všvětili. K čemuzb byli nida nepříšli/
abyz věcně zahynuli / když gisť v tomu horlivě Petrovu Kázanji / a
geisch w tom jnesyedlnost nebyla spomohla. Přisládové toho g-
nij gšau

Slovo Bo-
žíco gest
Rom. 7.

Mal. 18.
Ezech. 33.

Mich. 3.

1. Tim. 4.

2. Regum 22.

Matth. 14.
Mark. 6.

3. Regum 21.
1 Kor. 2.

Matth. 5. 23.
Acorum 2. 3.

ní gſau nesíslní / kteríž Kazatci ſe přišli domlauvání na Kázanich / a při rozhřeſowání: Posluchači pak ſi neſyredlností / napomí-
nají. Snáſchyměj tehdy (o my hřiſſní) věrné Kazatce / když na nás
žehří, a z poſvinnosti Aládu ſvých ſvědomij naſich ſe dovolí. A
čeemeli ſu poznání hřiſſu / a z toho ſu počání ſi milosti Boží / a ſtrje
Pána Ježiſe ſi věcnému ſpasení přivedenij byti.

¶ Druhé / Zachovali ſe ti dva Věedlnícy / a Kázaní Páně poſlu-
chači / velmi wažné a vctivé / nevſakugice Kazateli ſo Ržeti / ani mu ne-
odmlauvagice / Ale toho milostného / a z písem S. Duwoducha (ačko-
lichwili dwau mil Hesly / to gest za tři neb čtyři hodiny protáhlo) Káza-
ni / nábožně / wažně / poluſně, stále / bedlivě a ochotně bez ſtenkání / ſi
veſclauimyſli poſlaughagice / až pravě ſi Měſtečku v mjeném / kdež gij
Kazatel gegiſh konci řeči včinil / přiſli. Toť gest poſvaha vprjinhých mu-
lovníků Šlowa B° / že netoliko Doma ſobě rádi čtau / a neb do Koſela
na každě Kázaní přicházegi / ale geho bez ſtenkání poſlaughagi / ano
pro ně h několik mil třebas cestu waži. Nako oni Zástupové / kteríž za Pá-
nem Kryſtein na paſſt daleko od Měſta a Měſteček ſli. Zě pak mynichſi
Křeſtiané ſi Šlowen Bchtivě ſe neobjragi / na Kázaní nerádi přicházegi
gestli pak kdy přigdau / tehdy křatické inſti chřegiſ a gessi e v přitom yak
na Šidle teſkliwě ſe iortiſ / buď nevážně w Ro; právky / w Šepth / v
w ſpani ſe dāvagis / neb přeſlechnia Text Ewangeliu Š° / buďto malam
čáſku Kázaní / vprkem z Koſela bezj / a inozý nahlijdnanee co Pes do fu-
chyně / a něhakau Koſ / to gest / kus přikladu / Hystorie / neb potvědění od
Kazatele zapopadnauce / ſi tím hned na pálený / do ſcenkovního Domu /
neb ginam mezi ſobě rovně přibehnauce / to hlodagi / ſvalchugi / kňež
yako Pſa přes hůl přemítagi. Protož takoví roſickni / co gineho činu /
než je ſe nevážnimi / bezbožním / Boha prádným / kteři dobroru Boha
Dce / žásluhu P. Kryſta / a Alád Duchu Š° zlehčugis / Šlowo
B. potupugis / a ſamí ſebe věcného ſpasení odsuzugis: byti proſazugis.
Na než zgewně hrozný Orel Boží w mnohých Šenecích píſmá Š
zni. Gessetē /

¶ Četím ſpuſobem Zachovali ſe velmi všechně Kazatci. Ne-
když ſe Pán počhl / na kdy dalek gitichel / Přinutili ho / tožto pě-
ným Šlowy / rkaucce: Pane / Zíſtan ſ nám / neb ſe gij připoſ-
dijwá / a den k večeru ſe přiblížuge. Z naproſyli ho je zíſtal /
wſhel ſ nimi do Domu / hotovii gſauce ho ctiti / a za takovau prá-
cy / rozſyrování w ſrdce gegiſh Šlowa B° / zase tělesnan vctivou ſi / Šar-
ſtau / všechností, poſrmení / nápogem / poſodlím / a náležitau vliidnosti
gewu ſe od plati. Protož hle Proſyli ho: po Kázaní nelali mu / Šo-
trův nespislali / nehrozili / řečiſ geho nevalchowali / ale wažně řečiſ: Pane /
ne Chlape / Šwách / tlacháč / Žíſtan ſ nám: ne / Záhni kde máſa gi-
ti: neb /

II.
Discipulorū
pietas.

Matth. 14.
Marci 6.
Lucx 9.
Iohannus 6.

Matthei 23.
Marci 16.
Ioan. 3, 5, 8.
17.
2 Cor. 5.
Apocal. 3.

III.
Discipulorū
Grauitudo.

el: neb/ chcešli počeky tu něde/ dát se také něco gisti: sednes kněže s če-
ládkou/ s holomky. Den se gij pěipoždjiwá/ a k wečerou se
schyluje: ne sstili se ho/ aniž pravili: Poněvadž gest kněž toho od-
bylo má činiti/ umíže Domu gisti: gessle bnes dosť záhy Doma bude:
co nám po něm: nenáleží se tu kněži vrteti: také ho nclazdý rád při
soběwidí. Neb se za tím Stolem/ a zwlášť blízko/ nadto pak podle kně-
že seděti/ množí dobrí a tvonach sydi. Ano se gím y gini posimswagii/
řlagje: Dalí toho Pána mezi Popy: neměliž gsau ho s kym Lepssim
posaditi/ Inez s knězem. Také včetně voděnosti a včitnosti služebních Čyr-
kowníků němiko od Světa docházegi: před potvrzováním k Manžel-
stvu Štatu/ před pořízením Děčatka/bud před Kázáním pohřebním
trochu spiss se na něn pragi/ Ale po vykonání té služby/ yakoby ho yak
jivo neznali/chodisce mimo něn se otragi/ tak se gijm od vysších w sta-
tu děge. Ko pak od Obecného Lidu/ který Čyrkowník služebnosti zhola-
nie sobě netváži/ za odplatu a voděnosti magijs/ z Dalí se netvidí. Z Če Kaza-
telové/ Kotry/ Šselmy/ Brádce, do rukáwu zavina/ a na vossem svém
gměnicku proodu trpje/ gen hlawu zafryti musegi. Neb to gest(yakž se ří-
šá) vlastní Prémium mundi, odplata Světa/ aby se zlým a potupným
za dobré odplácel. Gesslo spasitel náss wólá/ že hoden gest Dělník mždy
swé/a Kryštus dž: Adobý dal číssy Wody studené gednomu z služebníku
geho/ že odplati swé nepotracuge. Duch S. také žgewné dwogi pocti-
rost na m̄ seládá/ který Čyrkew dobré spravují/ a w Slowu Božím
pracují. A w gtném místě dž: Zdělím se ten který naučens přigima w slo-
wu/ s ti mod roho naučens bere, wssim dobrým. A opět: Poněvadž my
wám Duchowník včetně rozšírváme/ welikaliž včet gest gesliže wasse Če-
lefne žneme. Dotud

III.

Křesťmu hlawnímu Archkuli přistoupíme: W němž Vžitkun z Ká-
zani Páně/ kterýchž ti dva posluchači nabyla/ Porozumíme: To
především vědouce/ že Slovo boží w čistotě a porádně Kázane/ k Se-
menu a přívalu desetíowěmu w pijsních S. připodobně/ niklá bez
Vžitku se nerozšírvá/ Ale w myslisch a srđich Lidstvích/ hojný spasitel-
ní prospeč/ eti a sláwy boží/ Wijrh, modliteb/ wyznání/ a ctného obco-
wání prinássi/ obzwässti pak wedle Textu Ewangeliu, tento trogij:

¶ Prvni: Zdejeli všebe, a ssebau Pána Krysta/ ¶ V wssel s ni-
mi/ (totžto) do toho Domu/ do kterhož ho oni zwali/ a s nimi za svíš
sed. Kož posavád činiti ráci/ že sérze Kázani Slova Božího k nám při-
chází/ y s nám zustává/ yakž se w eom sám zatazuge/ řla: Kdo mne mi-
luge/ přizávaní má (w Kázani předkládaná) zachovává: a Dtec můž
bude ho milovati/ ak němu přejdem/ a přibytel v něho včiníme. A opět:

¶ I

¶ En yá

Lucas 10.
Matej 9.
Matthai 10.
I. Tim. 3.
Galat. 6.
I. Cor. 9.

Matthai 9.
Matthai 13.
Lucas 2.

Ecclesia con-
cionis Christi.

I.
Præsentia
Christi.

Iohann 14.

1. Corint. 6.
Apocal. 21.II.
Cognitio
Christi.

Ieremias 9.

March. 3. 17.

Ioan. 12. 36.

1. Corint. 1.

1. Corint. 2.
Proverb. 26.

Ey ná s svámu gsem az do skonanu. Zíchoz Apostol swědčí: že muovnicy slowa Božsau Chramové a přibytcy Ducha S. A.S. Ján tv zgetveni Slavným Městem Jeruzalémem. A S. Pavel domen/zámekem/obydlišním/stolicí/a přibytkem Božím ge gmenuge. O miluymezechdy Slovo Boží/a prosine Pána ač s námi žustává/zvláště časuto nynějších/právě se gíz k weicrau připozdívka gých/a k náklonku Světa slugých/i-fagise:

Vespera iam venit,nobiscum CH R I S T E maneto,

Extingui lucem, ne patiare tuam. To gest:

Kač Kryste, žástat s námi/

Swěla tvého vhasyti

Nebgž Wecer hroži tmami:

Nedey, pramey vdustyti.

T Druhý vzitek/dosli pravého poznání Krysta spasitele/w prawidě; mrtvých vstalch. Nád kterýto vzitek je Lidem w Světě/ani věc; ně nic potřebnějšího/ani vzítěnějšího meni/sám Boh Otce strže Jere; miásse swědčí / řka: Nechlub se Maudrý w maudrosti své/ a nechlub se. Sylm tv sytle sive/ani bohatý w zboží svém: Ale kdo se chlubiti chce, w tom se chlub: wěděti a znáti mne / u. Také hlasem svým třítrát z Nebe Shua swého Pána Ježišse Krysta w známosti vwozuge. A sám Pán spasitel náss vyhlassuge/že na známosti geho život světěný žález. Duch S. také strže Apostolky/a posávád strže služebnosti Slova, jádneho gi; neho Lídu neohlassuge/ to gest / w známosti vwozuge/ než samého Kry; sta. V čemž se v Apostole ohlassovali, že ně ginchó kázati ucoměgii/godiné Krysta G. a to toho vkrizovaného. Kterýto spasitelnic známosti je gsaú v rito posluchacij; Kázani Páně dospi / dí Evangelista: Vstalo se když seděl s nimi za Stolem / wžaw Chléb dobroréčil/lámal a podával gím / v odewříny gsaú Oci gegisch/a poznali ho. Strže Slovo Boží pdevreli se Oci gegisch / kterež při světle přirozeném w Božských věcích nic nevidí. Neb tělesný Chlowěk/totizto sám z Myslí/ wtípu a rozumu svého / že tém věcem kterež Duch Božího gsaú/prorozumeti nemůže, swědčí Apostol: A aby olo vidělo/vho slýscllo/Pán obě včimí. Kdež pak Evangelista dí: Wžaw Chléb dobroréčil/lámal a podával gím: Nemá se tomu rozumeti v; když Pán tu rchdáž věteri svau posvěcovat/a na ni tělo sive/a to toliko pod gednau spisobau podával. Neb gest nebyl a není tak vrikatý / aby co před Smrti svau w křesťanu narídil/ totizto/ pod obogii spisobau Chleba a Vina, Těla a Krve své podávání / a gedenjm v pitím při; gumiánj/opět znowu vstatoz mrtvých/gináč to měnil/ a toliko pod ged; nau vstanovoval / neb v sám podával: Ale křesťanu Smrti si vze; zechho w celosti zanechal/ A tuto při Stole se dvěma Biedlníkům sedě, Chléb dobroréčil / a lámal / to gest / Podle předešlého obyčeje/ Kteren pravé / kdyžkoli měl gisti, piti / neb počinu do Rukou brati/ gissí.

gostým spůsobem / dobrořečením / a modlitbou říkáním zachovával / to vše
tež při tomto stole věnil / a taz Modlitbu říkal / v témž spůsobem Chle-
bem / a ginhm gidlem / z Mysly na Kalíř gum posluhovat / takž to od něho
před Smrtí činiti vzdali a slýchali. Kterehožto smyslu všickni Evangelistové
poslal poctivou / a zvláště S. Lukáš / genž svědčí : Kterak posa-
dil se za Stůl při poslední Večeři Beránka / a vžav Kalich do Rukau /
obyčnau zvýklosti nábožné Díky činil : totižto / před Stolem Bohu
Duch za požehnání postrádalo se modlit / a z těch darů díky činil : Což E-
vangelistové dobrořečením gmenugij. Potom pak gedli : Apo gidle
teprve / zpově opět gine Díky čině / podávání Zela a krve svěvstano-
wil. Protož kdekoliv Evangelistové připomínají / že gest Pán Ježíš
vžav Chlebem do rukau dobrořečil / lámal / a dával Včedlníkům / nemá
se rozuměti že on v tom obyčejný spůsob , díkuť činči a modlitby , před
každým gidlem zachovával.

¶ Třetího gestě vžitku z tohoto Kázání tito dva Včedlníci do-
fili : Právě hříchyho / srdečného / a radostného rozhveselení / a téměř ne-
výmluvného potěšení / že gsau tu v Německu přes noc nezustali : Ale
hned ochočně spátkem do Jeruzalema k ginhm spolu Thowaryssum
svým, s tauradostnau Novinou běželi. Takž Evangelista dři : Když ho
poznali / a on od Dětí gegijch žmizel. Totižto / vykonav při
nich to co chceš : Tak hned oni s radostí takž ta slova promluvili / kouce-
však Srdece naše hořelo v nás / když nám mluvil na
cestě / a odvrátil Písmo.) bez mešťáns v tu hodinu do Jeruza-
léma se vrátili / a ginhm o tom oznamili. Taková gest hle Slova
Božího moc / že Prsy v Srdece lidstva hříchem Ohněm Nebestě radosti
naplníuge / a zapaluje. Odkudž Jeremiáš dosi příhodně Slovo
Boží k Ohni připodobňuje. Neb žádná gina vše we všem Svě-
těneni / kteráby včessi a stálejší radošnost myslim / Srdečím / svědottiim /
Zelum v spůsobum Lidstva peinássela / nako Slovo Boží / o Pánu
Ježíssu Kristu v čistotě kázane. Toho nescislni důvodové dosvěd-
čiugi / gijžto radegi sobě v čas / v poslední Hodině Smrti / z Ká-
zání Slovo Božího nashromážditi / nežli se na důvody toho vyptá-
vat / hledme.

¶ Atak pravý smysl dnešního Evangelium římskice / k závorce
Kázání se gijž obraťme / s připomínáním co gsme sobě rozmali / totiž :
O prvnin Kázání Pána našeho Ježíssse Krista / kteréž činil na den
svého z mrtvých vstání. Prvnin Rozdílem v kázání gest pořádek ná-
ležitoho Kázání. Potom předmluvá s domluwau o zpozdilost Sr-
dečí. Druhým v kázání gsau náležitě povahy Milovníků Slova
Božího / aenž gsau : Sneshtedlnost domluw / význam k poslauchání / a
vdcenost k Kazateli, zemnitř profazováná. V třetím Rozdílu před-

ložili se vjítové; Rázani Slova Páně/ genž gšau: dogej přistoumoří
a pravé známosti Pána Boha/ v hojnho a nejradosnějšího obroče-
leni/ časného v věčného / zde v Chrlii složeného / a věčné v Nebi od
Pána násseho Ježiše Krista připraveného: Čemužto samému požeh-
nání/ Čest/ Sláva/ a Království věčné budí rozdávané / až na věky
věkův/ A M E N.

Modlitební Píseň. Válo: Prospektivmeř vysíčni nyni/ ř.

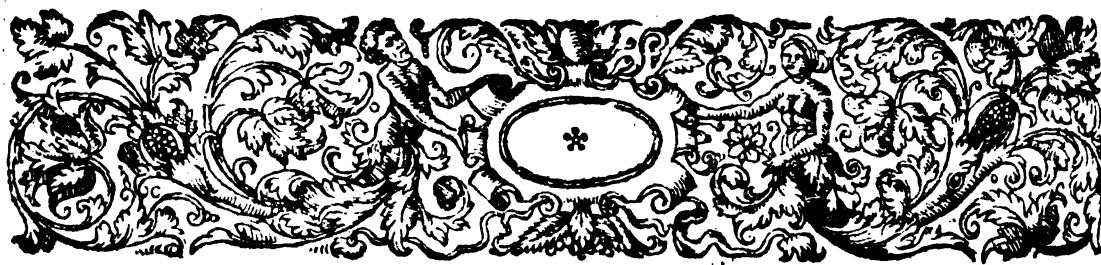
Nebešti Kazateli/
Gejzísy nás Spasiteli/
Z Smrti Nočné obživení/
Bědníkům svým žívení/
Prigd za námi.
Zmogliš gšme těž Bědnícy/
V Světě pocestní pauentícy/
O tvém slavném z Vrívých vstání,
Zde v společném rozmáuvání,
Budíž s námi.
Službu Chrkeni v Rázani/
Spěvem/Rázem/v potrestání.
Bdušup v pochybowání.
Nevěru, blud, domněwání/
Mícež námi.

Day v pěstini wědec/
Proč musyl Krytie erpeti?
Podle píseň zmrtvýchrosti!
Tak se do své Slávy bráti/
Sám před námi.

A večeraut se přiblížuje/
A Svět gž i Noč schyluje/
Hochy nosse radoši!
Srdece/prosře větē milostí,
Bústan s námi.

Odlobu Víry v myslí vdraw/
Stracháto nočních/bíl/hříšků žaw/
Milostí Otce věčného/
Dat Ohněm Ducha Svatého.
Bústan s námi.

A M E N.

V třetí den Slavného Godu

Vzkříšení Syna Božího: Obvyčejně se říká:
v Auterh Velikonoční.

Ewangelium S. Lukáše v XXIII. Kapitole.

Laus Deo, Pax Vivilis, Requies Defunctis.

Pánu Bohu blidíž Chvála/ životním lidem pokoj/ a pochřbeným mrt-
vým lehké odpocinutí/ A M E N.

Nejvěslejšího zmrtvýchvstání Pána násseho Ježiše Krista/
(Lidé živí) V tuto slavné Velikonoční Hody/ gisoty a nesíslné výsluhy
Slova Božího/ v Náboženskvi gšme sobě rozgismali/ také v spjwání slípseli/ sly-

sime/

Velikonoční.

401

Argumen-
tum & sua
Homilia.

slíme a dílem Ducha S° řeče Čírkevní služebností w Nádobách srdce svého nepo-
chybují je v složené mame. K kterémžto Vzkříšení Páně vžitkům, v dnešního Ewangelium
Historia vlastně přináleží. Nebo Václav Kryštof w den jeho z Hrobu vyzvítí
vázání/které se času večerního rosem Vicedlníkům stalo/wědomost nám vwozovati/
a je není jádna Obluda/ ale w prawdě Syn Boží/ w swém a ne w gříchem Těle
poutvýchrostích/mnohými důvody dosvědčovati bude. O čemž poněvadž glau sobě
Ewangelistové tak obširně psati nestřízili: Protož ani my/ slavném Vzkříšení
Páně ospravedlnění Elde/dnes gesce w slavné Hodině/Rázani Slova Božího sobě
rozjímati, a tedy nyní pro význam Slova Páně povstancuje, Text Ewangelium
dnešního přeslyšeti sobě neschytávme/kteréž sepsal S. Lukáš w Kordilu X I V.

Když to mluwili Vicedlníci / Postawil se
Gejiss v prostřed nich / a řekl jim: Potom
vám: hač gsem/nebojte se. Ale oni žarmau-
ceni a přestraseni gsauce/domnisiwali se žeby
Ducha viděli. V řekl jim: Co gste žarmauceni/a myssle-
m wstupují na srdce wasse a wižte Ruce mé a nohy mé/
že hā ten gsem: dohkenye se/a wižte/žež Duch těla a kostí
nemá/hako mne wpidje misti. A když to powěděl/vkažal
jim Ruce a nohy. A když oni gesce newěřili pro radost:
ale diwili se / Rželi k nim: Mateli tuto něčco geshtobh se
pogedlo? A oni podali mu kusu Rybhy pečené/a plástu
strdi. V wžal/a gedl před njimi/a ostatky dal jim: V řekl

Li iis

gim:

gum: Čatoč gsaú Slova kteráž gsem miluwil wám / když
gsem gesstě s wámi byl / že potřebí gest aby se naplnily
všecky věci / kteréž psany gsaú w Zákoně Moysišovi /
a w Prorocích v Písničkách o mně. Tehdy otevřel gím
smysl / aby rozuměli písmu / a řekl gimi: že tak psáno
gest / a tak měl Krystus trpěti / a třetí den z mrtvých
vstáti / aby bylo kázáno wegměno geho pokání / a odpu-
štění hřichůw mežn wšemi národy / počnace od Ge-
ružaléma.

Occasio-

Summa-

pokój Bo-
ží co gest.
Philip. 4.
Roman. 5.

Lucr 24.

Sistoria přečteného Ewangelium, od slav-
ných Doktorů Píjma S' gest prawdivě žlatá naz-
waná / pro podstatná potřebení myslim / cítedlnosti hně-
vu Božího / zwlášť w Hodinu Smrti sauženým / w
něm složená / nač w gisotě z mrtvých vstání Pána Kry-
sta / tak w geho milosrđe a právě Otčovské řeči s Cítedlných mluwené. K
čemuž wšemu dalo gest původní příčinu nadíle prawdivé Páně /
Smrti obživeni / w němž se gíž po Páté téhož dne viditedlně zgewit rá-
čil. A nadíle Cítedlníků pospolu v Večer shromážděných, nábožné /
s radostí y s strachem / s věrau y pochybností swíssené / o čej věci
rozmlauvání. V kterémž ge živý Pán ráčil naříci sviti / a svau řeči ta-
ké s nimi spolčiti / začaw od nehypotícedlných pozdravení / kteréž
nim, w prostřed nich se postavivo / hlasně promluvil řka: Pokój wám:
to gest: mežn mnaú a wámi nem žádného hněvu / pro to wasse onchden-
šího dne odemne se rozprchnut: aniz wám toho / buďto na výcholi gi-
rných hřichůw / na větly chcy spomjnati: Nybrž wám svau Lásku / a my-
slim wassim pokój zwěsug: A to pokój Boží / genž gest wšeho Lid-
steho pokolení / křež Smrt Čela mého / s Bohem dokonale smíření / kte-
říž swěteli hmysl Lidstě převyšuje / Srdeč, a Dussi věrných osříhá /
y dokonalým ospravedlněním / před Bohem Otcem ge vgiſtiuge. Za-
kterýmžto lastavým pozdravením hal hned zármucené a přestrasse-
né těsiti. Pochybugých pak / genž gen obludou být se domnjava-
li / z nedověry a z takového domnění vywozovat. Což em netoliko
řeči weselau / všecken zármutek a strach z Otci / mysl / a z Srdeč gím si-
ragy: Ale také Čela swého / Rukau / Boku / y nohť makán včazanjm:
Nadto swěs / Rhyb a Nědu před nimi gedenjan / a opět swóym, obšir-
ním Slova Božího kázanjm / w němž swětlym weyladen Písem ře-
čeho Zákona / která se na Osobu / Smrt / a vzkříšení Něshvášovo
vstahowala / smysl gimi otevřel / tak je gsaú tomu rozuměli / Proč gest
měl Krystus takovau Smrt Kříže trpěti / a zase třetího dne obživou-
ti: je

ti: je vesse pro nás / a k výzitku nám kagichym lidem / k docházení sítze
Smrti w Smrti geho od Boha hřichův odpusťenij / a wěčněho spásenj.
Obludž se navčme / Gistoty toho, že Krystus není Duch / neb nějaká
Obluda: Ale je se prawdiwě / w Těle na Kříži vsmrceném / a zase obži-
weném / po smrti vkažoval / nabývati / a tauž gistorati / strach Smrti z
Dílu střagice / proti Diáblu / hřischům / zlému swědomij, a zůravěmu
Hněvu Božímu / pokogem Krystovým vbezpečovati. Také w Zármut-
ky a lešení Laskau Boha Dicę z myslí vyháněti / a sítze samá w čistotě
a žáluhách Rán / Smrti / a Vzkříšenj Pána Ježišse Krysta předklá-
daná Kázani / z nedověry k Výře / a o wěčném nasciem svylkaupenj, y
spasenj / k dokonale gistorati se přivozovati. Neb nás k tomu dobrému
Hystoria dnejsního Ewangelium s swými příležitostmi wede / z nížby se
mohá melni pěkná Kázani včiniti mohla: Yako / o pravdě Krystova
zmrtvýchvstanj / o pokoji Božím, v vkažování Věčelniskum zraněné-
ho Těla Páně k dotekání / o gedeni po geho zmrtvýchvstanj / o potěsse-
né radosti / zármutek zmysli Lidstvých střagic / a o ginných nesčislenných vžit-
cích: Vysak je se vesseho toho w teto slavné Hodě z spisvání y z kázani ne-
malo sloussi / a w této knižce o těch včech ne na gednom mystě obšírně
zjistit se činí: Protož se tuto opakovati nebudau. Nicméně vysak ne-
pominouce výkladu dnejsního Ewangelium / za příčinou té Sentencej /
dominiwali se žeby Duch a neb Obludu viděli / bude nasse spo-
kine rozgimánj

O obludách nočně se vkažugých. Tři rozdílni Arthulosové budau.

První: Go gsaú to Obludy? Odead, z īcho pocházejí / a Proč se Li-
den vkažovati y wjdati zdagis?

Druhý: Gsaúli to w pravdě podlé Těla y Dusse ti Lide / genž se po
Smrti choditi vkažugi / kterij vnučevsce giz dárwo neb ne-
dárwo / do Hrobu pochřbeni bývagi e

Třetí: Zidou Lide / a kterij to za pravdu gisi / že zmrli a pochřbeni
zase z mrtvých vstávat / a w tom Těle y s Dusí / yak w
Světě živí byli / po Smrti se vkažovati mohau / Kžim
totoho svého smyslu potvrzugi e a proč se gím toho věřeti
nená?

I.

Prvnímu Rozdílu přistupane / a slýsime Cobys byly
Obludy: ginac se ríká Vidění, neb Príšter nočníj. Vwězme / Zé
gsau viditevná Lidej životy / bdychym v spicím vkažování / w roz-
ličných spisobích Obrazů a Forem / Čílowěka / Horwada / Bi-
močicha / Wétru / Ohně / Černi / Světla / srozumědného hlasu /

zravění.
vnučevsce.

Co gsaú Ob-
ludy?
Specia de
quibus Cice.
in Epist: ad
Caſtium lib.
15. cap. 16.

Plato.

August: de
Spiritu & A-
nimis, cap. 25.
Gen. 18. 19.
22. 28. 31.
Exodi. 14.
Iosue 5.
Iudicum 2.
Elaiz 38.
Thobias.
Daniel.
Matt. 1. 18.
Luc. 1. 2. 23.
24.
Act. 1. 12. 16.
Apocal. 19.
Psal. 103. 30.
90.
Hebrez. 1.

Actorum 12.

1. Petri 5.
Romans 8.

Pythagorica.
Paligenesia.

Hlaholu/správu/chřestu/kwólení v chechtu/č:ano v to svědění / v tichu
neb v slyšení. Ještě to zápisí velmi staré lidstvě domnění / neprivo
Pohanův vzniklé/a za pravodu přigaté/(což se z knih Platona Hadrice
poznává) z Pohanstva potom v Křesťanstvo vvedené / jeho Duchov
vě s Lidmi obcovali/ a gini slaužili / časem také v nějaké formě viděli
se dávali/stejně Pohané v Křesťané podnes nazývají Genios, vel Spi-
ritus Genij. Od nichž takové domnění (svědci S, Augustijn) v Po-
hanův svých původ vzalo z Pissina S' z nichž slyšeli / a owszem v
něm se toho dočitali: Od Angelů/že se v widitedlných postavách lid-
ských vklazovali / s Lidmi mluvili / v to představzatých pobožných,
Bohem přikázaných Prácech , gini napomáhali / slaužili / gich potěšo-
vali/vuli Boží Rozkazův / milostí, Láska / pomoc / v všeckvěj
stovávali/ Regentové myslí/ činu/ stuctu / v widitedlní Chova-
rystii Vídové Ještě byvali. Anobrž posavád služební Duchové
Swatí Angeli/ k službě od Boha tém / a pro ty / stejně dědičné spasení
obdrží/ posylání je byvagij. David Prorok Královský / v Apostol
S. Pavlo / o tom vyšvéděl. Sám Pán také v Ewangeliu S'
Matthause k svým malíckým Angelům přivlastnil. Wedle kterého
smyslu Křesťané Geruzalemští / v čas Petrova svězení / za gini nemá-
gice/než že on Křečtí obtížený v žaláři Herodesověm předce sedí / když
v nočním shromáždění od Děvček / jeho Peter na dvorce domu slouhl/
novinu vslýšeli/ řekli: Angel geho gest/ totíž/ Angel Duch dobrý / Pe-
trovi k službě od Boha daný / v osobě geho snad příssel / aby nám gme-
inem Petrovým nětce k sňatosti potřebného zvěstoval / a neb gesti gíz te-
chovile říkat / v geho se s námi rozžehnáni/ a v Vídce napomenut / od ně-
ho oznámil. Což je Angeli duchové činí/ a věrným Páně poslal
gi/o tom tak snyšleti/ toho také vdečníj být/ v přesném vobcování/
při sobě ge zdrževati máme. Zégsau pak Pohanství Hadrice, z původu
pissina Strachho, každému Člověku, k dobrému Angelu, Malum
quoq; Genium, to gest/ zlého také, srovnáním přidali: Takový
smysl od pobožnosti Křesťanské daleko býti má/vědence gisové/je díky
zlh nečistý/ genž obchází jako Lev růvař / hledaje kohoby sejral / jád-
ného aučasteni / v s těmi/stejně v Křesťanu vdečnou právě vstřípeni
gsau / nemá, a místi nemůže. Gini v pět blud křesťan svědil Pohan / stejně
domněním v svých spisích, o Dusách lidstvých za pravodu to gisali/ jeho
při Smrti z Těl vycházegice blaudily/ chodily / životem se vklazovaly / a
od nichž spatřování byvaly. Kterehožto Pohanstvího smyslu / nerolle
gsau také množí žít v řadu telesného Páne býti / de na Svátek / volání
Saduceové byli / v čemž svým Dnehozorychim tak říčením / Zégsau
potaugagice se pravě sem z tam / z jedných. Těž zase vdginnich se říkají /
svyznávajíce: Ale ten blud také v to Křesťanstvu v mnohých mísio-
dabdržel / Až potom Ohřím v Nicem gest/ zastávan: a obhagován e-
tich/

tich/tercií svýdny předice za pravodu to miji chtěli a chtěgij / že Dusse Lid, / když z nich při Smrti vycházegij / w negistých místech / w Lumbu a w Dříšen se starvují. Toho by gíste Apostole / negsouce w ničemž hlaupis, / aleto wose což k spasení Lidem potřebného gest, z osvícení Ducha Swa- klo, wypsatí vmejice / nebyli také pominuli. Čemž tolíkž při druhém Arthukli řec bude. Poněvadž pak gíz slyšíme/ kterak gest ten smysl o Ob- ludách a Prísserách z Pohanůw possel: Protož dále wéděti slussi: Od- ludby pak wjdání nočníj / neb y Obludn / a z čeho pocházely? O tom se dočteme/a kde se berau zwijme/

Obludy z če-
ho pocházes-
gi/a kde se
berau?

Physici ap-
pellant phz-
nomena.

¶ Předně/z příčin přirozených/ nakožto z Živlukw/zvláště z Větrů/ kterí na Oblacích činí Formy postav Lidských / Ptácijsch / Hor, Vr- chůw/Zámlukw/ Vězíj / Rejcharůw / Worsk / a gízho mnisho/ nakož se vidá: z Země také/ w místech Píseckých / a rozsedlých: Když se Země za- paluje/z toho se bude zdati na Vrchu/ an tu Dheň horí/ a za těmi kterí tudy gdau/ neb věslagij a bězíj / druhdy emy/ nako nějaká Kola, a neb kadeivaliti se zdagij.

Matth. 14.

¶ Druhé/z domnění Lidstého/ vleknutím w myslí zmistancho/ když nemadále něcco spátrje/ zdá se to widěti/ což w prawdě nic není. Nako A- posstole w noch/ spátrivisse nemadále Krysta/ an svrchu More na Vodě chodi/ z leknutí domniwalí se widěti Obludu. Tak na den Vzkříšení/ widaue ho z mrtvých vstaleho/a že to Lidem gest neobvyčejné/ano y ne- možné/ Protož nedověrujce aby on to wprawdě byl/ domniwalí se Pána byti obludeau/ kterážby ge sálila.

¶ Třetí/z Snu, wídání/ a zdání/ kteráž z denních činuw a skutkuw na mysl a před Oči lezau. Nako/ona Dio v Vergilia častá nočníj wídě- ní z milosti pocházegich wespani mísvala. Nero Chysar Ržimský / po zamordowání Matky a Præceptora swého/w nočních Snech hrozným widěnjin těch zmordowaných / kteráž mu na Oči přicházelo / trápen by- val.

Platina.lib.3.
Anno D. 316.

¶ Čtvrté/z Blého Swědomí/když se pokutu. Božíj/y w čas bdění a býledně/widitedlně přicházeti zdagij. Nako onomu Theodorikovi Krá- li Gotskému/ kterýž dobyw Ržimina, dwa nejhlaubnější Pány Ržimské Symmachia a Boetia zamordovati dal/ brzo potom/když mu na Ve- čerí mezh gízmi krměni weliká hlawá od stíky na mísce předložena byla/ zhrozil se gi, a zkříkl / a třesa se na Lžíce bězel / prawjce: Zc Symmachia zabitého hlawá ohnivýma Očima na něn pohleděla: a že gest na té mísce/ wždy se swěsti nedal/ až w tom vleknutí a naříkáns y vmtel.

¶ Páté/z Podivodůw Lidstých/aby přísserami nočními k vývěžen- stvých Lotrovských kusuw přístup měli: Nako/zloděgij w krádeži / Fre- gíri w Smilswu. Tento se dělá co Smrt / ginen hlaupis se Kád wali- la/onen coby Kád / Kráva / Swine, chodila / u. aby ty když ho vhlj- dali přestrasil / a omi schowagisce se / geho Lotrovswi aby newysshcho- wali

ivali. Takové noční příssery, když se někdo potušyl/a čisté ge dobrým kygeni zepral/ neb zohybal/ hned by zvedl kdo sau: dobréli či zlé. Ne může se také zapřít/ že v krize podvod a těst lakových kněží, Mnichů a živoníků/ Obludn se nočního času dělávají. Čehož gest za důvod Historia o jednom takovém / kterémž se v čas Moru málo z pochodu přicházeti zdálo / a vidaže lidé na větším díle giz Offery/ Mise / a gine žádoucí Almužny za mrtvě opustili: To aby napravil/mnoho Raků živých halapal/ a navázav gini do klepet Švícet Vostkových po Kr. chově ge rozpuštil/aby se lidé dominovali/ze dusse mrtvých po smrti s tím světem chodí/ z čehož lidem, kterijž to nočně spatřili, nemalé vleknutí posslo: Však ožrali Pastýř/ když se v tom neopatrně zachoval/a rozpuštěných Švícet všech nesebral: Nybrž na ráno několik těch Raků s Švícami nalezeno bylo / a těst geho se pronesla/nemalý sníšch strupil/ a posměch sobě z toho spůsobil.

T. H. 141.
Léta Páně
1172.

1. Thes. 2.

Oblud/ pří-
sery/ a vida-
ní nočních
itukové.

I.
1. Reg. 28.

Valerius.
Max:
Léta před
narodením
Páně 41.

¶ Sesete/Pocházegi obludek krize Čzarodějných/ kteríž moch bábelštak mnohé věci nočně proměnili/ v sami sebe omámenim/Boklau/ Čivinj/Psem vdeleti se ginyh zdagij. Čehož Jan Faustus Čzarodějný mnoho dovozaoval. Zte se / že Léta Páně M. CC. LXXII. nějaký Čzarodějný kněz/ neb Černokněžník/ chodě po Městech na Kynku/ před těmi/ kterij se mu dívali/ Služebnička stial/a po pul Hodině zase na něn Hlavu vstavil. Blitná do pověti se psh stříval/ gehož křík slíssi/ v všecku to viděti bylo. Nadto weyss, často gsau ho vjdali celen Wuz fformanštej/ s votavau neb Dřívym, v s Konni pojřiti.

¶ Sedmē/ Opravdové giz vydání Oblud, a Prisser pochází/ a v každuse se, non causis conflictis, to gesti/ ne z myslínek/ ani z snu/ ani z domnění neb kauzel/ ale videdlná a skutečná/ od bábelských Duchův zlych v rozličném spůsobu zformovaná. A to nejspiss/ neywje/ a nejcastegi, mezi lidem nepobožným/ genž se Slovem Božím nesprawuje. Nebo mocen gesti duch zly Diábel z dopuštění Božího/ v Synech nedováry/ divnými svými synbříňk/y hrozně strašlivé, a rozličné Tragedie strogi. Kterýchžto giz právě zlych Duchův / kterij se v mnohých spůsobích Oblud a prisser v každuse/ gsau tito vlastní skutkové/ gumiž se pronásledují/ a své dílo činivagij/totž:

Předně/předcházegi a předpotvídají konání života/ kterž giz nastává tém lidem gumiž se oni v každuse: Yako onomu Saulovi/ kterž v pobožnosti nesetrval/ v každuse/ se oblude v spůsobu Osoby Samuele Proroka/ pád zentrenssi v Smrt mu předpověděla / ktauc: Zem tra budeš semmou. Nápodobně se k tomu čte o Brutovi Pánu Rímském/ vráhu prvního Císaře Rímského Julia. Ten mage s Neprátele bitvu svést/ když v Noč v Stanu svém při Lucerně seděl/ a o zpyskovaný svostka svého přemyslil: Tehdy v dveří vstoupil a hemor flyšán byl/ a v tom hned svidina gest postava Člověka významho nad

míru

míru velikého/ hrozného/ a mlčejího. Cíhož se Brutus ponechával zdro-
byl/ vysal w tom když k němu směle řek včinil/ Kdo/ a kdyb y byl? Tu od-
vídá vlyssel: Vá gsem Bruce Duch svých zlých/ Vlasy dás mne w Městě
Philippis: a s tím zauzel: Což se potom brzo n stalo. Neb Brutus gsa w
čem Městě od Wonska Antonia a Augusta Císaře nosvého zauzen/
val; opět téhož Ducha w svém Stanu/ w takové viditevné postavě/
vysal nic nemluvskýho spátril/hned svůj Mec tvor hssy na něj nalezl/
a s pomocí jednoho Čhovarysse svého sám se zabil.

Druhé/ Obludn se vklazugice/ také Lidi od hříschův odstrássují:
Vysal gsaure kte službě mojí Boží z musseni doháněn: Cíhož mezi
jinými přislady Alexander, Alexandrynské staré Chrízwe Křesťanské
Doktor/tento přivozuge: Kterak za onoho času nějaké Mladence/když
neslechenný skutek páchali/ Obluda hrozná, kdes se mezi nimi vzav-
ši chela pobratí/ gízto oni vlekse se/ hned spěšně na Motslitby a pokáns
z toho se oddali.

Třetí/ Obludn se vklazugice/ v sítě předcházegi/ a návěssi o něm
dávágij. Pisse se o Poliseovi Knížeti Athenském/ když měl s Neprá-
teleh běhou svěsti/ že vžrel zmenadála Obludu w postavě Čzlovočka/ nad
míru příslsnau velikosti hrozné/ kteréž se tak vlekli/ až tu hned oslepl: vysal
z ponuknutí té Obludn předce slepý na Nepráteleh vdeřito/ slavného wj-
vječství dosáhl.

Cíwrté/ Obludn se vklazugice/ Čresťanii Boží/ které se na Lidi svá-
li/ bud Wonyh/ Mory/ Hlady/ předcházegi. Cíhož je se před kázdau
Weynau/ Morem k/s Smrti velikých Pánův nessnašnau/ nemalo
síra/slechá a vjdá/zádný tomu odepěti nemuze/ano v zgewis důwo-
duvě toho gsa/ a obzvoláštní tento: Cíteme/ Zé Léta Páně M. D.
LIX, w Zemi Margraběte Bradeburštěho, w čas zně/ když Divos
od dělníku gíz selán měl byti. Prvě než onina Pole dosli/ vklazalo se
se v téhož Divosa nenadále patnáct Muziků/ neobýcně a hrozně veli-
kosti: ja těmí opět jiných dwanáct bez hlasu/ vysílni s kosami/ derauce
se o selání toho Divosa/ a gen tak geden přes druhého selagice/ až chrest/
chréspans/ a živul kos daleko slyšán byl: vysal ani gedno stridlo toho
Divosa poraženo nebylo. Kterémžto dvadlu z Zámku n z Města mno-
ho se Lidi zbehlo/ z nichžto smělenissi/ když se těch žážracích Seláciu/
kdo/ a kdyb y byli prali/ nic gnn neodpovídajicē/ předce své dilo pospěšně
lonali. Ano gsaure od některých rukama chytam/ vyfrhugice se, w bě-
hu bez přestání Divos kosam selati se zdáli. Margrabě potom obeslaw
předmí z Pisma S. Doktorůw/ kdo a kdyb to bylo gíz se dotazoval.
Vysílal se na tom snášeli/ že byli zlých duchově Diabolové. Tim vysal se
selanům veliký Mor brzký (kterýž se potomně strhl) z přinucenii Božího
předpovídajicē.

Páté/ vklazugice se/ Bludná proti Pánu Bohu/ od Bezboguňeh

B. Al: Tom.
Loc: 34.

III.
Poliseo
Kníže A.
Athenské.

In Marchia
tempore Mel-
sis, miranda
res accidit.
Anno Domini
ni 1519.
Iob. Fineel.
lib. 3.

V.

Modlár.

Modlárských Lidi/ pravdy Božíjně povědomých / vysletečné vymysle-
ná domněnís stemflugi/a k stutečnému vykonávání něčeho zlčho/Bo-
hem zapověděněho/ neb pravdě Kryštově odporněho / napomáhají.
Aho takové Lidi / v ginc s nimi / w tom zlém sgedenorugij/ buď řeči ne-
mlauwagij/neb v Zázraků něhakými/k gich časné v věcné skáze/dohámb
gij/haložto chytři/ aulsnij/ a z dovolenj Božího mocnij Diablowe/w
Tisých Ržemeslech vycvičenij. Ne gináš než nako gsa u prvníj Rodil-
nasse, Adama a Ewu, w spusobu Hada oslamali, Těž Kerxa Krále Per-
seho / kterýž w Alumysl sobě wžal / aby proti Národu Kzechem bezpo-
třebnau Wálku zdvoihl. Od níž když Raddami / zwlášt Artabanem
Strencem svým/w wálečných věcech skuseným/ odwozován byl/vla-
žal se Kerxovi w nočním bdení veliký krásný Muž/ přijstně mu domla-
vage, proč se z svého vdatného Královstěho aumyslu frážeti dā/přitom
mu poračege/ aby předce co začal, konal, Kteréžto svídění w témž spuso-
bu/v řeči, Králi také druhau noc/potom v Třetj/ když sám Artabanus na-
těmž Lužku Královstěm (chcēže zwěděti Senli/ či něhaká příssera Kerxa
máni) lezel / se všázalo / a tak říkredně v žurciw na Artabana bdečichho
hledělo / že se mu gináč nezdálo/ než nako by Ohniwým rozpáleným jele-
zem Oči geho vypáliti chtělo/g přijstným domlausváním/ Proč Raddau
swau Kerxa od takového vdatného wálečného předsevzetí odwozuge?
Czehož se Artabanus tak vše, až křičeti počal. A teprivo se ta nestasina
wálka / právě samým Diábelstěm návodem/. Krwe Lidstě vylitij,
wžnišla / a wěryne strogila. V níž přes desetkrát Sto Tisíc Lidu Ker-
xes strabil / a sám sotva vtečením hrdlo zachoval. Toč hle ta Obluda/
kterauž byl Ssatan svědce, aotec wraždny nastrogil: A posawád Lidi di-
svňmi svými ffochy, od pokoge knepokogi/ od všri k newěre/ od pobožno-
sti k zlosti/ od pravdy k bludinn/ od života k Smrti/ a od spasení k zatrac-
ení/ přivozuge/V kažugje se mnichyfrát v proměně a spusobu silw-
lého Angela. Nako někdy Rathbodovi Knížeti Frýzském Pohanu/
kterýž Wolfran Biskup Senenský k Vírc Křesťanské nachyloval/
ten když se Křest S. přigiti strogil/ Léta P. D C C X X V. w tom vla-
žal se Knížeti w nočním bdení Mladeneč, w spusobu krásného a silně-
ho Angela/mage na hlavě Korunu zlatau/drahým Kamenem olráfle-
nau/ a vyscelet od zlata ryzýho se silwějsch/ řka k Knížeti: Kdo gestě
svedl/o nevhlynnýsi muž/že chcess od poct Bohu w svých zstaupci/ pro-
yahsy budauč/ radostní/ věcný Nebeský život? Jiřian přistaré Ví-
če/ věci a náboženství předkův evropských/ a přigdes do Domu zlatých/
opravdově radostních/ a obydliš na věch tobě připravených: Gož a-
by w řutku zhlédal / včin toto: hned ráno povolaj k sobě Wolframa/
Křesťanského včitele / kterýž tě od staré Víri svouzuge / a ptaj se ho na-
kyby to byl přibytek věcné a radostné w Nebi silwělosti/kteráž zaslubu-
ge/a muželi gey twým Očism všázati? Ale svým dobré žet ho všazati mo-

Vincentius
lib. 2 4. esp.
46.
Anno Domini
ai 635.

Velikonoční:

409

cy nebude. Protož z obogi strany nechť se vysslí Osoby / od tebe Kníže te
geden / a od Kněze druhý: já budu Ráno vůdce Česky / a vězí gini w
skuku ty pěsbytky zlaté, velmi radostné / v odplatě staré Víry tobě při-
pravené / a často slubované. Tehdy Kníže nemohá ani spát / nařík Rana
dočkal / pro Wolfrana Kněze postati / gemu toho nového widěnja vy-
pravovat / a aby hned svého Kaplana / s jednou Knížecí dvořen-
jem, k spárení těch zlatých domův vypravil / o tom mu poračeti ne-
probleval. Což když se stalo / nařík za Město vysslí / hned Vůdce Česky /
kterej gíz na ně čekal / nastíl: Za nímž cestau říšskou / vesse dale k místu
neznámym se berauce / na jednu Česku / Mramorem rozličně barvy vy-
dlážděnau příslí / a dům veliký zlatý z daleka před sebou / vlich také před
ním zlatem a Perlami ohráženau spátrili. Vyseďse gíz pak do toho do-
mu / widěli v něm předivnau pěknost / a k Víře nepodobnau od Zlata
svělost / od ptactva spjvání / a od evosad v tom Domě zvoucích radost /
Stolich také předivně velikosti / pěknosti / a ozdob / kterauž gini ten gisík
Vůdce vklapival / a pravil / Zé Pán gegisch Kníže Rathbod na ié ve-
selé Stolich světne seděti bude / a ten pěsbytek zlatý, v odplatě staré Víry,
je gesti mu připraven. Nacej vyšeho Diaconus, Kněz neb Kaplan s ruk-
nou myslí hledě / řekl: Gsaulic tyto světch od Boha včiněny / gisík svět-
ne trvati budau: Pakli od Diábla / tehdy konečně zhynau. A počato
dale mluviti o Pánu Čejišsovi / a o Radosti Nebeské / zásluhau Smrti
geho věrným připravené: V tom se ten Vůdce v hrozného Diábla /
a ten pěkný dům / genž se prve od Zlata těpytil v okamžení v blátne bah-
no proměnil. Ti pak poslowé, jako omámeni a zděseni, v Laužích a mo-
čidlách se oceli / gsouce trnji, hložim a sejmi obklíčenii. Z něhož se sot-
wa třetí den vydravisse / a domu se navrátiwisse / Kníže Rathboda Pá-
na svého gíz mrtvého nastíl / a to poznali / Zé gest právě v tu Čchwili
vmeč / v kterauž ten pěkný Dům v Bahno se obrátil. Ten hle měl vžit
z vědení nočního / a z věrení Obludě / akoli v Angela svělosti pro-
měněn. S tímž že Diábel dobré zacházeti, a vškol giti vini / Apescol
svědčí.

A to gsaú hle ti obzvlášteni; a krátece oznamenij skutkové Oblud,
a Přeser / v nočních widěnij / o mísž mnogo ainoho dobrého smyslegi.
Gessto to vyšeho nic gneho není / než pauhých zlých Duchův Diáblov, Iacobi 4.
rozličnij aukladowé / Dussem, Čelum / Obydlem, v vyslukym žitvostem
lidství na světch záhubu. Věmej se tehdy (Nařík S. Jakub díl) pod-
dámu být Bohu / a odpírat Diáblu / spravujice se pravdu Slova
Božího / a všeck od nás Satán. Bud pak Pán Váh pochrálen / že
jí Duchové v lidu láboženský Ewangelijského tak se protulovati,
a zgeworati nesmějí / jako v Synech Nedorétky: Čehož samodúvod-
né skuseni / neb shledání dosvědčuge. Odkudž gíz příspupme

Svět

R Dru-

II.

R Druhámu Artykuli tohoto Kázani/ w němž porozumíme/ Mo-
hauši lidé počbeni zase z mrtvých vstávat: Alež se to tressuge/
gsauli to w prawdě Čelem y Dusi ti žaluj: Snášsegij se w prawdě na-
tom fossicki zdravého sinnslu včetně Krystova vyskladacij: Že negsau/a
obživnauti / nadto pak z Hrobůw vstávatí ženemohou/důvody tém-
to děwozugij:

že mrtvili
pohřbeni
z mrtvých
newstávat
ani obživu
nij nebywas
gi/a byti nes-
mohou/při-
tiny.

I.
Iozu. 15.

Iob.
Matthia. 8.
A& 5. 16. 19.

Augustinus.

Sebastianus
Munsterus
de Islandia.

Louise. 19.
Deuter. 18.
Ezaias 8.
Lucas 16.

¶ Prvním a obzvláštním: Že k tomu sami od sebe žádné moch/ ani
rozsazu/neb chřenj Božího, nemají. Neb poněvadž životě živou sám
od sebe s nic být nemůže/ a moch žádné nemá/ ktež mu bude od Boha dá-
no: Nadto tehdy mrtvou/ který gíz ani Duchu w sobě nemá/ ale jako gi-
ná hlsna, a prawá vmlčina sebou uchenbá: Zvláští poněvadž ani dà-
bel, ten Líše čemel Mist, bez dovolení, a rozsazu Boha Svoruče
nic ovssem na svéci címiti nemůže. Naž toho zgewné Historia Jobová y
Ewangelistská dosvědčuje. Gesso kdyby to mrtvou sami od sebe címiti/ a
z své obzvláštní moch/ kterouby snad větší po smrti w Zemi/ než že za-
živobytí měli/ z mrtvých vstávat mohli/ Zdaliby toho začátké necini-
li e z daliby tak všutné a nepamičlivé dusse byly/ aby Rodičové svých
malých dětí/ pozůstatkých Syrovitku/ a zase Osky svých Rodičův/
tim častěji nenavštěvovali/ a s nimi raději zase zde w Světě nezvlá-
vali? S. Augustín tauž věc když rozvažoval/ o Matce své Monice,
tehdáž gíz pohřbené, takto posvědčel: Nunquam me desereret Mater mea,
qua viens terra mariq; me fuerat assequuta. To gest:
Kdyby Mrtvii mohli kdy chci zas vstati/ Nadto by Matka má neopustila

A k živým po Smrti přicházívat: Mne/ genž živá wssu dy zanau chodila.
Cítem ovssem že w Zemi Pomorské/neb na Ostrově Islandia re-
čeném / Duchově mezi lidmi w spůsobu mrtvých se nacházívají cho-
dce, živým slaužice/do svých Domů přicházegice / Díjkám rukau po-
dávagice: s nimiž když na chvíli pobudau/ a rezlauvagi/ zase ed-
ních s žalostí odcházegi: Ale to se děge od lidí stopených/zbitých/neb něha-
kan nesslastnan Smrti z Světa seslých. Kteríž kdyby podle Čela y du-
sse ti prawij lidé / genž za živobytí s lidmi občovali/ být měli: Ov-
šem by se w též Kragině y pobožnij/ kteríž posouňau Smrti vlnragij/
po smrti svým Díjkám/ Prátelelum/ a znáym vlastovali. Ale ne děgeset
toho než toliko od stopených a zbitých / kteríž pak zase s žalostivým rozh-
cháním do nějaké horni Elsy/ genž gest domnělé misio velta/ odcházegi. Protož je gíau duchově zlý/ Monstra, Spectra, Obludnya Přessery/ kte-
re se w spůsobu oněch stopených vlastují/ na tom se Doktorij S. Pijsem
snášsegij. Neb mrtvou té moch nemají. Pán Boh toles mrtvými se ra-
diti/ na nich se něčeho roztávatí/ přisně zapovídá: Anž gík tehdá
k živým ne posylá. Cíehož dostatečný důvod gest Historia o Lazarovi a
Bohatych.

¶ Drž

¶ Druhý důvod toho gest: Přirozený. Kterýž vklazuje je Čela mrtvá hnigij/a w prachu Země budauchho svého vteřináho vzkříšení očekávají: Dusse pak w rukou Božích odpocíwagi. Čehož se nescíslná svědecové Starých y Nového Zákona vzhledatí / A spisegi y snázegi Diabla se všemi gho náměstníků přemoci/ nežli se w klamu posíhnať dát možnost.

¶ Třetí: Sama hrůza přirozená / Kteráž se mrtvých Čel hrozí/ nadto pak s nimi po smrti miluvit se ostychá. Neb jako w Světě nad Člověka živého nic vileníssího / tak nad vinného nic ohyždnějšího, a strašlivějšího/ není. Ohyždná gest tehdy vše/ a přirozený nássemu nemozná/aby živí s pohřbenými zase rozmlaušánj mítí měli. Očemž Izahas svědci/ říká: Num pro viuis ad mortuos eundum est? To gest: Zdalek o živé od mrtvých raddy hledati budou? Daleko gest o všem gnacímssii spůsob Lidi živých od mrtvých: Takž Historia o Lazarovi a Bohatch oznamuje.

¶ Čtvrtý důvod gest: Smysl S. Starých Ottův/ prvníj Chrlive správce. Z nichžto gisťe Augustinus, ač se w některých místech knich svých duchem lidským po smrti nějakau moc připisovati zdá: Však zgerově vyznává/ Phantasmata illa non esse animas, totižto/že tý obludy z mrtvých vstávají, a lidem se vklazujen/ negsau Dusse/ než Anđele/ gichžto služebnosti to se děje: Dobří na místě dobrých/ tressiloliby se to kdy z nějaké vysoce daleké potřeby/ jako při deceri spirítu dona Bisupu Kyprského. Užli na místě zlých z prepucíni Božího. Takž se slýchá/ že se to někdy stává. S. Jan Blatovský zrečedlně odpírá aby Dusse mrtvých chodily/ a neb se vklazovaly/ říká: Cim mne na to navedes? Zdali hlasem nočně slyšeným: Essem Dusse tohoto/ neb onoho. Onikoli: Neb Diábelstý hlas mnohotvárné Esli kovati/ a tim čím nejen gmenovati se může/ jakožto Otec Lzi. Nemí to w prawdě hlas Člo, wěla pohřbeného/ ale Diáblov. Nemůže žádostě Dusse s Čelem rozdělená zase w ně držitve čusu vsgiti/ a opět se po vrchu Země taulati. Čehož svědecové důvodné máme na Bohaccovi/ ghož se Dusse w pekle vcela. Agnus S. Starý Ottové se w tom také srovnávají. N.

III.

Rečti mu Rozdolu tohoto Rázani přistaupje/ z něho tomu porozuměti se snažme: Cim množí smyslu svého/ o pravdivém vstávání Lidi po Smrti/po vzkříšení? A proč se gegisch důvodům za prawdě dát/ a tomu věčně nemá) Neb gsau Lide/ y z Včerných množí/ kteríž to gisťi/ a svého smyslu téměř trvalové hájí/ žeby Lide zmrlíj w prawdě w těch Čelích a Dussech yakž w Světě živí byli/ po Smrti zase živí se vklazovali. Kož téměř důvody prokazovati se snažují:

III I.
August.lib.de
cura promot
rui & in lib.
de spiritu &
anima Tract
s. 9. in Ioan.
cap. 21. pag.
245.

Chrysostom
in Matt. c. 8.

Důvodo
w těch Líd
Starých zvrat
vých vstáv
těch duchov
y Čelích z
nichž zde ží
wū byli tvo
di.

V Auterý.

4 I 2

I.
Grégorius in
suis Dialogis
Leuit 19.
Deutero. 18.
Elias 8.
Chrysostom.
concionem 2.
de Lazaro.

¶ Prvním: Slencháním času nočního hlasu / který se Dusí to-
ho, o němž gest domnění že z mrtvých vstává / být praví / a z trápení
sem tam se rauláni / pomoc od živých / bud Almužnami / Offerami / neb
gimini. Skutky žadá: což je se stávalo / a takoví hlasové sluchání bywa-
li, nemalo toho Ržehoř poznámenal. Však tomu důvodu věřiti se ne-
má proto / že gest Bůh od mrtvých na něco se ptati / a neb gím věřiti
zapoředel. Čehož vše sestřeti / nežli tém hlasum nocti / žeby toho
neb onaho Dusse byli / co mluví a tomu věřiti, slussi. Také ten důvod S.
Chrysost. velmi pekně boří a poráží, říká: Takovým hlasum há newějim.
Neb gest podvod Ssatana / Otce Vži / který nikdy w pravdě nestál.

II.

¶ Druhým důvodem: Poznáváním takových genž z mrtvých
vstávají po Dsobě / postavě / odčvu / řecí / a spůsobu tomu w jakém před
Smrti známij byli. Jakoz S. Augustyn píše: že Nolanským Něchta-
nům / když od Nepřítele oblézenijs byli / vkládal se Felix Confessor, který
těch dnův prostředkem Smrti z Světa sesel. A w Nedvolyaně vkládal
se po Smrti Otce Synu / genž pro dluhy těžkost trpěl / oznamujíc mu
o počladiu který on někdy schowal / na kterembý místě gey nagici / a ve-
řitele spokogiti měl. Odtud gisíce / že ta svjdanis / a mrtvých po smrti
se vklazování / gsaupravě ti lidé w Čele z Dusí / hak na Světě
vsi byli. Však se tomu věřiti nemá proto: že ne vdycky co se Otciu
Lidským / a zvlášt' myslíjm tém / které na něco toho hrubě myslí / být se
ždá / w pravdě to gest: Jakoz se rovně to též w ve snách děge. že gsaup-
ravý Nolanský na Felixa / a Syna zadlužilý na Otce / který mu o Peně-
zích schovanych nepowědel / myslili / tím se gím zdálo že ge vidí / a s ni-
mi mluví.

III.
Luca 16.

Chrysostom.
Homil. 29. in
8. cap. Matt.
de diuite Epulu-
jone.
Lactant. Fir.
Divina Instru-
tut. lib. 6. c. 3.
Augustin. de
temp. Serm.
232. de Ebric.
tate fugien-
da.

¶ Třetím Důvodem gbař: Lázara a Bohatce / že gsaupravě oni po
Smrti znali / w viděli / a mluvili / zvláště Bohatce z pekla k Abraha-
mowi. Ale ten překlad sem neprináleží. Neb tam praví / že gsaupravě
činiti měli s mrtvými / Bohatce w pekle s Abrahámem / který w rado-
su byl. Ale tuto gest řec o mrtvých / žeby se zase na Světě živym vklaz-
ovali; Čehož se w té Historii o Bohatce nestalo. Svatoř Jan Zlatovský
na to dří: Kdyby Dusse Lidské zase se w Světě lidem vklazovati mohly/
přísselby sám Bohatce k napomenutí Bratří svých o pekelních mukách/
a neproshylby aby Lazar k nim poslán byl. Odkudž se zgewné znáti dává/
že Dusí Lidských po Smrti dwě tolito mísia gsaupravě: dobrých w lidu Ab-
rahamovi / a zlých w Pekle. Jakoz také Lactantius, a S. Augustyn
w těž mysl praví, říká: Nemo se decipiat, Fratres, duo tantum loca
sunt, & tertius non est ullus. Qui cum Christo regnare non meruit, cum
Diabolo absque dubitatione vlla peribit. To gest:

Zádný se neoklamávay/
Dívemista tolko gsaupravě, man/
Dusí po Čele Živym Smrti/

Aniz gest kde pale řek: /
Nebudešli w Nebi o Krystem/
Wudeš o Čertem w pekle gisíem.

Čwrtým

Třetím důvodem svůj smysl gis: Mironzísem a Eliassem / kterí se při proměnění Pána Krysta ukázali. Také wzkříšením některých mrtvých poznámených, v při Smrti Páně z hrobů vyneslých: Ale ten důvod z mrtvých vstání Oblud nestvorzuge. Neb že gsau se Mironzísem a Eliassem ukázali / vysoko se to dalo s vlasti a chtěním Božím / v závitečném Krystem o geho nastávající Smrti rozmluváni. Také ne v Obludě/ ale v gegijsch tělích skutečně: ne v strachu/ ale v radošti: a to ne s lidmi/ ale s Bohem/ Krystem / nic v tom nečiníce při Krystu proti willi Boží/ neb Slovu pravdy/ ale vysoko podle píssem Svatých. Z mrtvých pak wzkříšení: jako: Syn Vdový Sareptánské/ Eunamiteli/ Janova Dcera/ a gis od S. Otcův zájračné obživení: Liwssíkem obživení moch Boží/ k sevrzení před Světem pravdivého Božího Věci/ gsau wzkříšení v pravém těle svém/ v němž gisíe potom v dlaního živí byli. K kterémžto spůsobu to slýchane po Smrti lidí chování niskolik se připodobňovati nemá. Nebby se proti willi Boží / a bez opterebné dalo.

Třetím důvodem: Samuelem od Ženy Rauzedliné / vlasti Králi Saulovi/ z Smrti a z hrobu svývolaném. Vysak že ta Obluda/ a Duch který se Saulovi v formě Samuele Proroka pohřbeného byl; z dál / ten pravý Samuel nebyl/ Důvodově toho tito jsou: Předně/ že promluvením svým Krále k zaústání wedle īhožby Angel/ ani Duch Samuele S' ne včinil.

Druhé/ že pravil Kterak s ním Saul nazýváti byti má. (Zentra, preh, budess semnau) Gesto gest Král Bezbožný/ a v Bohu zavřený/ neprináležel do počtu Dusí Svatých po Smrti / ale k haussu zlych/ když se pak v tam dospal: neb se nazýváti v Zaústání sám zabil. Třetí/ že gest se Bůh nikdá kře mrtvě nezgewoval / a lidem nic neoznamoval. Zehdy ovšem ani tuto Saulovi kře mrtvěho Samuela. Čtvrté: Poněvadž gest Bůh Saulové teďž žádnym spůsobem, ani kře **מִתְחַדֵּשׁ** Vrim, neb **מִתְחַדֵּשׁ** Thymim, to gest znamením na Rauchu Nejvyššího Kneze všech Ephod čeceném/ ani kře svidění/ kafz on to sám před Babau vyznává / odpovídati/ ani nic raditi nechtěl: Zehdy ani kře mrtvě. Žtem: gest také svědomé / že Diábel zde na Světe nad Svatými žádné moch, ani práva nemá / nadto tehdyn po Smrti gisich časné, a Svaté. Žtem: Křišti mrtvě gest moc a skutek samého Boha / a ne lidský/ neb Babský. Nebylo tehdyn toto pravé wzkříšení Samuele/ ale sňalení Diabla. Žtem: v Historii Lazarově zgesvone se ukazuje / že spogiti zase Dusy s Čelem/ a na Svět přigiti/ až do dne Soudného gest nemožné: Anž se tehdyn v pravdě s Samuelem to stalo. A takž těch v gisich mnohých důvodův zgesvone gest je gesto pravý Samuel, ani Čelem / ani Dusy, neb Duchem svým / nebyl: než že byl Diábel. Neb Svatý Augustinus dří: že gsau Dusse mrtvých tu, kdež newědij, ani nerozumě-

III.
Mat. 17.27.V.
Obluda k
willi Saulo-
wi wzkříšení
na, že nebyla
Samuel dán
v dnu
v dnu
i. Reges 18.

I.

II.

III.

IV.

V.

VI.

VII.

Lucas 16.

Augustinus.

Eccles. 46.
Liber Syrae;
cidis non est
canonicus
apud Hebr.

2. Macc. 15.

Clauclenij s
dokumentem
z oboru Rá-
zový.

gij, co se zde v Swětě mezi Lidmi děje. Kdež pak Strach v své Knize
dj/ že gest Samuel po Smrti Prorokoval: Nemini tím Jakoby to v
pravdě činil/ ale pro vklázaní slavné pověsti o něm po Smrti rozhla-
šované. Jakoby řekl: Samuel byl tak vzácný Prorok / že vám Král
po geho Smrti žádostiv byl gestě geho Prorocku, a kázání posloucha-
ti. Aho když se z dopuštění Božího Obluda pod spisobem geho Saw-
lowi od Boha zavřenému byla vklázala/s nim milosrda/ Čehdy v lidé/
z lásky kterou k Samuelovi měli/ gernu hakožto Proroku bohu nejmí-
lyššimu, a nevzácnějšímu/ připisovali: Však ne žeby po Smrti v
skutku Prorokoval/ neb kázal. Kdež opět z Machabeyských kněží při-
vozugi/ že gsau se Onyass, a Jeremiáš po Smrti Jildasovi vkláza-
li: Nepravoj tam aby z mrtvých vstali/ ale v vidění a ve snách gsau
geviděli.

Le Ti v ginijs nesčísluj důvodové/ kterí Dussem v Tělu Lidstvím/
bez taulánj, a na Swětě se vklazování, odpočinutí/ a dne saudného oč-
lávání připisuj/nás tim k pobožnosti, a k modlitbám proti synbrikum
Duchův z lyh zvuzug: A o Obludách cobychom měli smysleti/ vyu-
čugi/o nischž gsme v tomto kázani/ Co gsau? Kde se berau? a co činji?
slíseli. Druhým také Artykulem, Nemožnost/ aby Lidé zmrlí z mr-
tvých vstávat/ a v tom Těle v Dusse/ hatz na Swětě živii byli/ se v-
klazovati měli/ pěti důvody gsme poznali. Třetím pak Artykulem důvo-
dy těch/ kterí o tom tak smyslegij/ a tomu věří/ písmo S. gsme pře-
mohli. A to vše nám k potěšení/ Víry posyláni/ k pokání a modlit-
bám zvuzenj/pravdy Páně k vysvětlenj/a k slávě Pánu N. G. Krysu/
Bohu světelnemu/a Králi nesmrtelnému: gernuž budíž Žest/ a Sláva
vzdávaná na věky věkův/ Amen.

Modlitba / bud Písseni. Vafo: Třetího dne vstal stvoritel/ u.

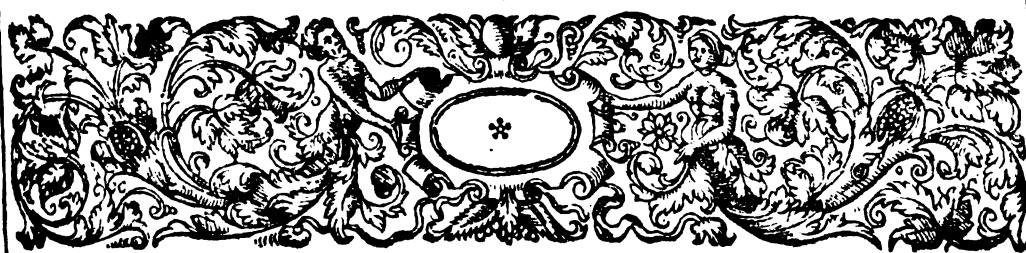
*Z*ivot jiný, důvodně,
Kryste/pěkráť vidin zgewné/
Když gsy z mrtvých vstal toho dne:
Od žen Swatých/ Vcedlníků
Svých/sinutných následovníků/
Sestře gegijskécijs/stuklů.
Ten den wecer v prostřed nisch/
Nechawisse dwérij závěných/
Postavil gsy se v haussu gijich/
By ge těsyl Zarmaucené/
Domněním bludným zmeněně,
Přived k Víse Nedověrné/
Rukau/Moh/Rann/Vklázanjm
Těla/Kosty v něm makánjm/
Kyby/Medu/Vzívánjm.
K vrokuž ře ne ohluda/

Mámenj/Strach/vaká swoda
Gest: Ale Pán živá pravda.
Le O pravdo Těla živého/
Črkwe/Lidu/hausu tvého/
Vi/daf Wírau/z nás každého:
Viděníj/Strachy/Obludy/
Príssery nočníj/v swodý
Diábelsté/Lidsté podwody.
Le Črkwe své ráč výhánět/
Zlým Duchům nedep mámiti/
Bludem z mrtvých strašytí:
Zpě po smrti newstávagij/
W svých mijstech odpočwagij/
Wzkrísseni k Saudu čekagj.
Deyz v nám dobré sekončenij/
Vrwe hříichům odpusťení/

Víru

Wijru/Pamět/potěšení.
Páne Ježíssy/při Smrti

Zbaw hrůz/Strachů/přeg všinutí/
Běsného odpočinutí/Amen.

Neděle První po Slavném

Hodu Velikonočním/ginák česky Provodní/
Latině QVASIMODOGENITI.

Ewangelium S. Jana w XX. Rozdílu.

Milost a pomoc Pána Boha Otce všemohoucího/Pokoj a Láska
Syna jeho milého/P. N. G. Krista slavné zmrtvých vzkříšeného/a dobrota Ducha S° dílo své w služebnosti Črkevoni působjího/rac s námi se všemi býti/Amen.

Tato dnešní Neděle, (Křesťané věří) genž se po památce slavného hodu vzkříšení Vykupitele našeho w počtu první počítá/nenadarmo gesto od Svatých předků w Křesťanství / vše nežli gednán gménem nazvána byla: Ale voleným Božím k znamenímu Vžitku / od Boha Otce / pro Ježíssu Krista P. N. strze služebnost Črkevoni Autadem Ducha S° působenau / yako i rukou Božích do naších postylowanému. Prvním gménem gesto nazvána / DOMINICA in ALBIS, to gest/ Bslá Neděle/ Od oděwu bílého / w němž za první Črkev na ten den/ ti kterí Křesťané býti žádali / w Kostelích Křest S. přigimali. Nech tedy se za Apostolův, v po níž, Křesťanstvo rozmnožovalo: Tehdy ti kterí byly z lidu/neb z Pohanův/w Maboženství Křesťanské vstupenii býti žádali / nech nedezdenau k vlastné k S. Křtu připuštěni bývali: Ale z nařízení Črkevoniho / nepprv se Správci Črkevoni mu té Obce w tom ohlášce / od něho w Neděli SEPTEMBER, neb Devětnáctecenau, w ohromáždění Črkevoni / takově prohlášení bývali / a gsauce počád za sedmdesáte dní w Katechysmu Artikulum Maboženství Křesťanského vyříčání / když gij sedmdesáth den příssel / totiž to dnešní první Neděle po velikonočním Hodu / takoví noví Křesťané w bílých Komžích / w obzvláštněm hausu Ržadém w Kostele stojíce / w společnost volených Božích / a vši shromážděné Črkev se vwozovat / A tu tehdáž Křest S. a gine nové gměno Křesťanské přigimali. Odkud to gměno DOMINICA in ALBIS, Bslá Neděle / poslo / yako v ten den / genž slavnost Velikonoční předchází, bslá Sobota sloue / proto: že w první staré Črkevi, takové nové Křesťany w počtu se množich / také w tu Sobotu tim spůsobem křížvali / yakž toho w Ržimské Črkevi posvád nějaká pamět pozůstává / že na ten den vymeywagje Kříztedlnícy / nowau Wodu zase do níj legíj / a gi světij. Zé gsaue pak ti noví Křesťané

Argumentū
Sc vius totius
Homiliz.
DOMINICA
in ALBIS.

skane při přigimání Wijer / Křtu / a Kryštova křabozenství / o svém novém, kříže
Kaupel Křtu S°, k životu spravedlnosti zrození / k Wijce / k Vobožnosti / a při pravobě
Slova D° k sláosti / tenu řeči S° Petra napomínání kdyvali: Deposita omni malitia,
& omni dolo, & simulationibus, & inuidentiis, & omnibus obrectationibus, Qua-
si modo geniti, infantes Lac rationale sincerum experite, vt per illud adolesca-
ris, si modo gustatis, quam suavis sit Dominus, siue benignus. To gest: Protož slo-
vce wſeſlau zlosti / a každau leſt / osmecenost / jávisti / v vſecce vtrhání / vafkožto znowu
zrozená Mladátku / rozumného a bezefu mleka žádeye / obysse nim roſli k ſpasení / ghe-
lije ghe reſſak okuſli vaf kladký gest Pán. Protož za přejnau té řeči Petrowy při Křtu
číslané dneſní Neděle takové druhé gméno / Do minic a Q u a s i M O D O G E N I T I ,
totiž Neděle vaf znowu zrozených gest vžala. Od kteréhož starodavního Ček-
ovního obyčeje / přigimání Křtu nových Křeſtianů / dneſní Neděle ta / v kterau ſe shromážděním
Koſtelním ſezje služebnosti Čyrkevní / k Švatému Křtu / a do ſpolečnosti Křeſtian ſe
Zidovſtwa / nebož Pohanſtwa / takoví doprovodzovali. Kterážto gména dneſní Neděle
napomínají nás Předně: Abychom služebnosti Čyrkevní Kryſtem Pánem nařízena/
v níž ſe nám ſteže Slovo Boží / a Švátoſti / dobródiní Božská podávají / v velké
vážnosti měli. Druhé: Abychom ſe vzkřiſením P. G. Kryſta obživenými / a k več-
nému životu znowuzrozenými být v pamatovali. Třetí: Abychom ſe věcnym Pá-
na na našeho / k mleku příkovaném / k zroſtu v Wijce, a v Vobožnosti poſylňovali. Ned
vafko Mladátku žádný poſtm tak vžitelný není vafko mleko: Tak nám Díjíkam Bo-
žíjm Slovo geho / gím ſe vafko ſeménem nebeſkým znowu rodijme / krmíme / chowáme /
a k nowé poſluſnosti ſicpugeme. Čtvrté: Abychom ſe z nowého ſteže Šemeno Slo-
wa Božího znowu / ození / a gíthym mzkřiſením Pána G. K. z věcné ſmeti objive-
ni ſradovali / A Kryſtovým pokogem ſeſſili / Také geho neysvětěñími ſtranami / v Wij-
ce, a v dogři ſteže něho věčnýho ſpasení vgiſſionali / příkladem Vcedlníſtův Páně / v
Thomáſe / v nížž dneſní pěkné Ewangeliu náme / gehož Ržitkům porozumíme /
kopž ge prvé / pro vážnost Slova Božího poruſtanice Slovo od Slova čtené pro-
ſlyſhyme / tak vafž ge napsal Ewangeliſta S. Jan v Roždiſlu. XX.

Soň pak byl večer toho dne / kterýž gest pri-
vni po sobbotě / a dívce byly žávřiny / kdež by-
li Vcedlníſych ſhromáždění pro strach žido-
vostký: Príſel Gežiſs / a ſtal v prostřed / Arefi
gim: Pokog wám. A to poro ēdw / vfaſal
gim ruce v bot ſwūg. V ſradovali ſe Vcedlníſych vidauce
Pána. Tehdy řekl gim opět: Pokog wám: Vafko mne
poſtal Otec / tak v na posylám was. A když do pověděl / de-
chl na ně / a řekl gim: Přigměte ducha Šváteho. Kterýž
foli odpuſtilibyſte hřichy / odpuſtě giť ſe gim: a kterýž
foli žadrželibyſte / žadržáníſt gsau. Thomáſs pak geden-
ze dwanacti / genž ſaul di duuoſ, Blížnec / nebyl ſ nimi když
byl príſel Gežiſs:

Překli mu giniſ Vcedlníſych / Viděli gſme Pána. On

pať řekl jim: Leč vžříjm to rukau geho bodejí hřebůw/
a wpustím prst svůj w mýsto Hřebůw / a ruku svau
wložím w Boh geho / nikoli nevěřím. A po osmi dnech
opět byli Včedlnícy geho wnitř / a Thomáss s nimi:
Príšel Ježíss závěrenými dívermi / a stal v prostřed / a
řekl: Pokoř wám. Potom řekl k Thomássovi: Bložíž
prst svůj sem / a vžrož ruce mé / a vstáhni ruku tvou / a
wpustí w Boh můj: a nebudiž newěřich / ale věřich. Od
pořeďel Thomáss / a řekl mu: Pán můj, a Boh můj.
Díj mu Ježíss: Zěs mne viděl Thomássi / věřil gsy:
Blahoslaveni kteriž newiděli / a věřili. **¶**

Sistoria přečteného Ewangeliu k Číslan-
tu výšky Křesťanské, w těch slovách: Třetího dne vstal
z mrtvých / přinaležitá / w vědomost nám vvozuge
dwoge Páne po zmrtvých vstání / včedlníkům svým w
gednom pokoji shromážděným se v lázni. Sedno / toho
dne ktereho z mrtvých vstal / v wečir, bez přítomnosti Thomáss. Druhé/
osmího dne / když gž h Thomáss s gijním přítomen gsa / v vzkríšení P.
svého pochybně rozmílauval. Gehož milostivý wylupitel aby z netvery
tvývedl / a gistoru svého opravdového z smrti obživeni předewším své
ten dolázal: necoliko se wsem včedlníkům svým vkažoval / ale nako pra-

Occido.
Summa.

wj žiwý

Hlavní Główec / a ne Obluda / vprosřed nížch, w poslogi vzavšaných / dvoři neodváčov / mocně se postavil / gijch Łaskawě pozdravil / an-
brž s nimi potěšicelně gedl y pil / tělo své zraněné vfažoval / a Thomá-
šovi pochybugichýmu, rány své rukama hmácati / a ohledávat i rozhá-
jal. Čimž wssi m netoliko Thomášse / ale y ginc wſecky w Wiſce o svém
pravdivém wzkríſení vtoridiv / hned tehdyž powolani gijeb w Autad
Apostolský zase obnowil / Duchem S. genadchnul / a služebnosti Chr-
kevní / w nízby dylem a moch Ducha S° dobrodniis Smrti a wzkríſe-
ni geho Lidem světijich donáſeli / vstanowiti gest káčil / yatz Summa
Textu Ewangelium přečeñcho to vfažuge / takowemu vžitku nám slav-
jic: Gedno / Abychom wšemohúcnost Spasitele naſeho / Boha a
Główca živého / zavřené dvoře pronikagichy / a k swým svérnym
pricházegjeyho / s radostí poznávali. Druhé / Abychom se z milosrdečho
geho pokoge wěčněho nám zwěstováni / a we wſech svých dobrodiných
zgerovoráni radowali. Terti / Abychom bezewſeho pochyboráni / je
Krystus práve z Smrti wzkríſeny gest živo / kraluge / za nás se k Otci
přimlauvá / a skrze služebnost Chrkevní svá Nebeská dobrodini wě-
rným rozdává / tomu wšemu s potěſením místo dárvali / a spolu s Tho-
mášem, Pána Krysta wěčným Bohem / a pravým dědičným svým
Pánem / wyznávagice / wěčnýho Blahoslavenství / skrze Víru od
něho / se wſemi wětšimi, dogici se snazovali. Osance gijz pak řecí, a
priwym důvodn w Kázaných dnešygodních / o gisstotě z mrtvých
vstání Páně / dostatečně vgiſicenij: Protož z dneſního Ewangelium v-
žitky / kteríz z wzkríſení geho possli / w rožgumáni svém místi budeme / a
co w tomto dwogim předložení / Yatz Text w dve Štránky w sobě ob-
sažige.

Prvni: O Služebnosti Chrkevní.

Druhý: O Ranách na Čele Krysta Pána / po Slavném geho zmr-
tvýchvstání pozůstavencích / a Thomassowym Rukám k ohledání
podávaných.

I.

Revnemu Rozdílu přistaupice / slýſme, a svědčti se vime Ne-
vprve / Co gest Služebnosti Chrkevní / a Kdo gi vstanowil? Dru-
hý / Služebnicich Slova Božího kterak se od Krysta až posavád posy-
lagijz Čecí / Za Služebnost Chrkevní k našemu Vžitku gest vstan-
wena?

¶ Go se Prvni Otázky / Coby Služebnost Chrkevní byla / doty-
če: wězmeže gest Autad w Náboženství Křesťanském / kterýž skrze O-
sobu k tomu zřízené, Kázanym Slova Božího / Zákona a Ewangelium /
a Lidu porádnym Svátostmi posluhoványm / také kážni Chrkevní,

I.
Otázka.
Služebnost
Chrkevní/
gest Autad
Křesťan
Rukám
po
na
zřízeny.

samé

same Čti a Sláwy Boží/ a spasenj Lídského, genž se tim Alřadem spra-
wují/ vyhledávají/ slaví. O kterémžto Alřadu Duch S. řeče A-
postola také svědčí: Zé Ewangelium / Ministerium Ecclesiasticum est
potentia Dei, ad salutem omni credenti: Služebnost Črkvení gesti moc
Boží/ postačují/ řeče Krista ē spasení lažděmu včetnýmu. A v Listu
k Korintské Črkvi o Osobě, a Alřadu všech Apostolů/ a Črkven-
ích Správcům mluví Apoštol: Tak se o nás domnívají Člověci/
hako o Služebních Křistových/a Šaffářích ráhnych vech Božských.
Kterehož o Alřadu Služebnosti Črkvení žádný gink vstanovitelem
není/ než sám Pán Ježíšs Křstus/Váš, Král/ Spasitel/Pán/ Otec/
a hlava vlastní, milé křiví svau vykaupené Črkvi. Od něhož vše-
čka důstojnost, a vžitečná moc té Služebnosti pochází/ genužto také sa-
mému ránu gesti všeliká moc na Nebi, a na Zemi, z kteréžto mocí / a své
svobodné vůle / ten nástrony/nebolížto Alřad služebnosti Črkvi/ genž
Lidi ē spasení vede/hned toho dne/yakž z mrtvých vstal/vstanoviti gest
ráčil sformau slov těchto/rčka: Vakoz mine poslal Otec/tak y hā posylám
vás! Kterážto slova S. Cyrillus takto vykládá: Ordinavit C H R I S T U S:
his verbis DOCTORIS, & diuinorum mysteriorum MINISTROS:
quos vt L M I N A R I A ad illustrationem non ludiæorum regionis solum-
modo misit, sed vniuersum Mundum illuminare iusit. To gest:

Křstus tau kej Včitele zhlídil/   Abi Lidu geho posluhovali/
Božských Čagemství Šaffáře předzhlídil: Sválečem Včentí Svět oswěcvali.

On zagiště Syn Boží/yak gest sprvu Apostolům povolal/ a ge-
všemu Světu za Doktory Nebeského včenj představil: Tak také y my-
ni dary Ducha S. z Nebe mezi Lidi rozděluge/ a Črkvi své včitele a
Služebníky, řež počádne prostředky a povolání, posylá/tak yakž potre-
ba spasení Lidu toho vyhledává. Protož co Apoštol nádoba Boží/ a
Šaffář Čagemství Božských/o prvních Apostolích/že na místě Kry-
stovém poselství konají/svědčí: To se o všech Črkveních Služebníj-
cích rozuměti má. Neb řeče nēnesvede mensího Alřadu w poslaužení
ē spasení Lídskému poslavád P. Křstus/ než ten a takový/yakž gesti ře-
je Apoštoly vtedl. Ta zagiště Slova Páně: Kdo wás slysí/ mine slysí/
y dnes na Služebníky Páně se vztahugi. Nápodobně/ Rječ Legata na
místě Pána svého wyslaného slysí/ gebnostěnné gesti hako jameho Pá-
na. Vakoz pak Králové/Knijzata/ a Páni Světství wyslaným na místě
svém o hlavníj potřebý/ pro gisotu věrěni/ abycená Čisti věrých/ a
instrukcích vech těch pojmenaných/ o něž gednati magi/ dávagis: Tak
y Syn Boží Král Nebeský Vědlníkům / a no všem Služebníkům
svým, k Lidem wyslaným, dāti gest ráčil Instrukcij a list věrých/ w
Ewangelium dnešním Summowě pojmenaný slovy témuto:
Vakoz mine poslal otec/y hā poschlám wás. Smysl toho tento

Rom. 1.

1. Corin. 4.

Matthew 28.

Cyrillus in
Ioan. cap. 20.Ephes. 4.
1. Corin. 5.Matthew 10.
Lucas 10.Listové vě-
rity/ a gisotu
instrukcij.

gest: Ná až dosavád vžijval gsem Auřadu Kazatelského na Sváře: gíž pak po mém zmrťvýchvstání mage na Nebe vstaupiti/vás na svům místě w ten Auřad povolávám/a w té služebnosti Slova mého postavuj/abyssit gsauce my toho vosscho, co gsem činil/včil/trpěl/dobře povědomij/akožto svědkové Číci lidem to zvěstovali. Protož yako mníme Otce mý z Nebe na Svář k oswijení lidu známosti Boží poslal/Tak y ná vás s tazí takovou mocí a Instrukcij po všem Světě vyhlášam/abyssit lidí Vícním vassim, o mně rozhlasowaným/přivedli pravé známosti Boha Otce/ak světnemu spasení. Chci tehdyn aby posluchacij vassij vám yako y mně samému věřili. A proto gest Apoſtol všecky své Episstoly psati začinal/čině zmrku poselství svého od Pána Krysta, (říka: Ná Pawel / povolaný Apoſtol Cezijsse Krysta) aby geho věčni/akožto slovu Krystovu řeze něh zněgichmu/tim snáze věřili. Nemá se tehdyn w Služebnosti Chrískové ženit noci na Osoby/ale na gegijch Auřad. Neb y neyslavonějších důstogenství/aneb nejvyšších Auřadův lidé/lidini gsaui. Rovně yako Auřad Prorečtí/Evangelisté/Apoſtolský/vysoce w připomínání zvelebujeme: Však w něm lidé byli, yako y my/ a yako y nassi Správce gsaui. Čej Pawel a Barnabáš w Městě Lísře / a Petr w Cesare, o sobě vyznávají. S. Jakub též o Eliassovi svědčí/že byl Člověk nám podobný/trpěl a vásním poddaný. Nemá se tehdyn o služebních Chríkvi sauditi/toho věžici/yach od přirozenj gsaui: Ale yako ge Pán Bůh z milosti své včinil/ a yaka gím Auřadní služebnost poručil. K čemuž y tařec Syna Božího přivesti se může: Na Stolich Monzijissowu vzedli Včítelé a Zákonjen: Protož coby vám koli rozkázali zachovávejte, a čině: ale podle řutků gegijch nečině: totíž/ ne na všecky řutky gegijch hledě/ co oni w svém všechném obcování yako lidé činí: Ale na gegijch Auřad. Rovně yako při Osobě Purglemistra, Rychtáře/a řebas y při Otcy, nesetří se yaka gest Osoba/ neb co činí: Ale Auřad/poctivost/ a důstogenství geho w věžnosti gest/bý pak Osoba dosti cherná/malá/chudá/sspätá/ y při vásni nějaké byla/vsse se to mimo pausiti: Auřad toliko geho před očima vzdych bývá/ a proti ten se takovému věžnosti a poctivost činívá. Tak se y o Kněžích smysleti má/zvláští pak o těch kterij dobré spravují/a w Slovu Božím,y w Věni pracují/gimžto Duch B. hodnost dwogij poctivosti přivlastňuje. Yako tehdyn Služebnost,a Služebních Chrískových w veliké věžnosti od lidu držáni býti magij: Tak y oni sami ten Auřad vedaure/věžné/poctivé/dobropověstné/nábožné/chvalitebné/a příkladně obcování své věsti magij/podle Regule od Ducha S° řeze Pawla Apoſtola,w listu k Žymoteovi a Žytovi vypláně/a gím dobré vědomě: pilně toho řešte/aby se při žádném z nich, to co Apoſtol dí, nenacházelo: En který gineho včiss proc sám sebe neocíss e praviss že nemagi similiti/a sám simil-

Roman. 1.
1. Corin. 1.
2. Corin. 1.
Galatas 1.
Ephes. 1.
Důstogen-
ství vyvěr-
šení.

Ator. 14.10.
Iacobi 5.

Markei 8.2.

1. Timoth. 5.

1. Timoth. 5.
Titum 2.

Romaq. 2.

familijí s kterýž máss za ohlasnost Nodly / sám se Svatovrádeče dopouštěs: Zákonem se chlubíss / a sám přestupováním Zákona Boha tuis. Protož pro vás gméno Boží sv rauhánj gest meyz Pohany.

¶ Odkudž k druhé Otázce přistoupice/ Slyšíme n poznáníme kterakdy se ak čemu Služebnícům Chryste od Pána Krysta posylali? Wedle svědecov Textu dnešního Ewangelium wězme že tímto dívogjim spí sobem:

Prvním: Tak nako on sám Pán Krystus od Boha Otce na Svět
k tomu Auřadu poslán byl. Neb dí Pán / Nako mne poslal Otec
můj/tak y ná posylám vás. Zé gest pak Krystus Pán poslán
byl aby žásluhau Smrti své hřichy Lidské očistil / a nás jin prošrednij.
sem y Drodovníkem před Bohem Otcem byl / gisá věc gest že se Slu-
žebnícy Chrкwe tak a k tomu neposylagij. Peněvadž gest giz sám Pán
za hřichy Lidské dosi včinil / není potřebi aby kdo vje a znovu za Líd
měl vinnici. A tak tehdy co se Auřadu Krystova / a ne žásluhu Smrti
dohle / v tom Služebních Chrкewonij takovau společnosti se Pánem
magis: A jak on, tak y oni k takovému Auřadu se vyhýlagij. Vědomé
gest pak / že on příssel aby Lidskému pokoleni slavízil / A nako S. Pawel
svědci/spůsob služebníka přigal. Tak gsau gisá y Apostolé vyhláni by-
li/a poslavád Služebních Chrкwe se vyhýlagij/aby Lídem v spasiteli-
ných věcech slavízili/a to Slowem Páne/ velebnými Svátošinu/ a rá-
dem lázně/nakož y sám Pán svých Vicedlníkův napomísná, řka: Budte
gimých Služebních. Zé gsau pak Náměstkové, mimo služebnost, moc po
Bohu hned druhau sobě osobiti směli: Nako Kliment Biskup Ržiňský/
Kundrata Syna Chsárova / Krále Neapolitanského / gehož poruční-
kem byl/sísti dal. Item / Alexander toho gimena třetj / Frydrichovi Bar-
barosze Chsári/ věčné Památky hodněmu, v Benátkách na hrdlo sta-
pati směl. A ginijs/ Chsáre/ Krále / a Potentaty/ Vrchnosti obzvláště
nařízenj Božij/ do klády dásragij: Neseli to Auřad služebnosti Chr-
kevns/a Apostolských Náměstníkův v sobě/ nechť to potom sám saud-
ce živých y mrtvých saudi. Opět / Píssina svědciž je Krystus byl proto
poslán / aby věli Boha Otce čimil: V čemž se sám často ohlašoval.
Tak y Služebních Chrкwe proto se posylagi/ aby nepřidávagice ani
nevymagice / toliko tñ diva vyhlášené Artykulé/ genž wsecku věli w
sobě obsahujis/Zákon totizto a Ewangelium, Lídem předkládal/ nakož dí
Jaháš: Ad Legem & Testimonium : to gest : k Zákonu a k Ewangeliu-
m/ genž se křeže to svědecov rozumí / Kazatelové zřejmí magis. V
David Prorok Královský dí: Ex fontibus Israhel benedicite Domino
to gest : z Samých Studnic Zráhelových / genž gsau S. Píssina/ do
brvěcete Pánu. Sám Pán také porauj: Víte ge zachowávati tñ wseck
věch/které gsemkoli na přikázal vám. A Duch S. křeže Salomanna

II.

**Stužebnícę
Cyrkewni
služby také
políčkagn /
Ráko pán
Krystus pos-
lan byl.**

Krysztof od
Ocie na
śwēt posłan
Aby slaużil.
Philip. 2.
Lucz 22.
1.Corin. 4.
2. Corin. 5

Letha p.
1267.

Léthæ p.
1176.
Caspar. Hed
lib. 10. cap. 8

Aby wült
Otee plml.
Iohannis 6.
Deut. 4.12.

Esiiazis.

Psalmus 67.
Matt. 28.
Prover. 30.

Neděle Provodní:

422

Galatas 2.

Bernhardus.

Aby kdo k u
počátku wedl
Lucx 24.

Služebnici
Církve dne
dnešní se obz
datougi.

Lucx 24.

Exodi 4. 5. 6.
7. 8. 9. 10.
3. Reg. 18. 19.

1. Corin. 12.

Michaea 3.

Matthai 10.

III.
Otázka
Služby Círc
kewi v rámci
kém a k
yakém v rámci
kém v rámci
v rámci.

di: Všeckářec Páně gest ohniwý stít / k níž nepřidáss ani neognes / aby nebyl nalezen Lhár. A řeze S. Pavla: Budeli wám kdo něco g / něho kázati / krom toho co gsmie my wám kázali / (totiž o samém Synu Božím) proklam huk. Bernhart S. a Otce starý / také se k tomu ozen, wá / říša: Precepit nobis Deus, vt doceamus & discamus, non argutias Platonis, vel versutias Aristotelis; sed Doctrinam Filij Dei. To gest Pánem Búh nám překážal abychme sebe y giné včili / ne subtylnostem Platona / w / neb Chystosiem Arystotelovým / genž byli Mludci Pohansei / ale samému včenj Synu Božího. Protož jako on wuli Boha Otce ko / nal / w svém včenj hříšnisku ku pokání zwal / a kagdyžm odpustěn hři / chův zwěstoval. Tak y Služebních Církve k tomu gsau zejzeni / jakož gún Pán řekl: Edete a kažte pokání na odpustěn hřichův.

Druhým spůsobem posylagij se Duchem S. gsouce k té správě Cír / kevní naředenij. Neb dí Ewangelista / To když řekl / Dechl na ně / a řekl / Přijměte Ducha Svateho: totiž / některými dary Du / cha S. ge obdaril / giniž gek tomu Auřadu spůsobné včim, jakožto syl / nější wérau / porozuměním Svatým písmům / potěšením w tom Strachu, aby gsouce w tom pofoři vzavíráni / a židovské vstělosti na sebe očekávajíte, nic se nebáli. O nichž Ewangelista svědčí, že gsau hned netoliko dolonále Krystowu z mrtvých vstání vstěli / a smyslu písem S. gím odewřeným srozuměli / Alle siněle do Chrámu mezi židy sli / aby Pána B. chwálili / opowázitovše sobě y hrdla. Toť gest w prawdě bylo wdechnutí na ně Ducha S. / giniž posavád Král Nebeský Služebních Církve / rádně povolané a poslane / daruge / připravuge / nastrougue / a hodně y Bžitečné Církvi spůsobuge. Zako onoho Myozisse smělosti myslí / weymluvnosti / mocí / řecí / a zázačných disvulv činěním: Eliáš horlivosti / Apostolu a Myucedlníky stálosti. A myni vniéním, rozumem / a zdrowým písmu S. smyslem / svitcem / paměti / weymluvnosti / w či / nech Církveních významí / a w obcování slechetnosti / genž gsau wosse / cko darové Ducha S. spůsobovati ráci / gednoho wic / giného mén. Tak že každý věrný / vprímný / Církew wzdělávagsich Služebník / s Michae / hem Prorokem řích muže: Naplněn gsem Duchem Syly Páně / saudi a mocí / abych zwěstoval Jakobovi neslechetnosti geho / a Jakabovi hřichy geho. Nemá se tehdy horlivost / w přísném od některých kazate / lůw na hřichy dotráni / k wosserčnosti gím přistati: Alle darové / Au / rad / a dílo Ducha S. při nich poznávati / a gím povolovati / poně / wadž sám Pán zgetrově dí: Negste wž genž mluvíte / ale Duch Otce wa / sčeho / genž mluví wás.

Tak y jakémubý pak vžitku takový slavony Auřad služebnosti Cír / kevní od Pána Krysta všianoven byl: Četí otázka weiss položená nám v kázuge. Gest ovszem vědomé / že veliká strana lidu w Křestian / skwu za svět nepotřebnau gi se býti domnswá / a z toho sobě y všech

Krystovu zlehčuje. Však je gest vysoce a důležitě na této Zemi potřebná k tomu důvodově své dílo: Nebo Krystovo toho tak vstanovení/ aby w gebo Chrístovi byli gini Apostolé/ gini Proroch/ včitele/ Pasijci/ k. ihož byl nikoli nenaříbil/ když toho za vše potřebnau býti nezvával. Toho gest překlad na Lidu starém/ který vodnicky od Světa Počátku/ v w Pohansku svého Náboženství Služebníků, Včitele a Správce/ kterýžby Lidi při rádu w gegich posvolání zdržovali/měli. K čemuž samému také sám Pán Bůh přez Monzusse pokoleni Lewitske/ ze všech ginných gest oddělil a posvětil. Od kudž Proroch & illorum ceteri, ac Collegia constituci sunt: totiž gegich Rázadové/ Shromáždění/ k. Štěpán/ narizeny bývaly/ a gsa. Nebož pak v před vydáním Zákonu Pánu Búhu w své Chrístovi Služebnosti miji rácil/ Patriarchy/ kteríž své potomky tomu včili/ k nimž v Angelu posylané přidával/ genž ge těž o všem Boží vyučovali. Samo také nasse přirozená indloba srdečí toho dosvědčuje/ jak gest velmi vše potřebná/ aby služebnost Chrískovu w významu zachovávaná, a vysvávaná byla. Neb nikdá o Vídě a o spasení gisti nemůžeme/ leč prvé včeni a rádu Chrískovu poivědomi budejme. Protož mluví Apoštol: Kterak všecky bez Kazatele/ a Kterak budou Kazati/ nebudou li poslani: W významu tehdy magii býti skutkové Autudu kněžstvěho. Neb k mnohem vžitku služebnosti Chrískovu/ a jakž obzvláště Ewangelium své dílo/ k tomuto trogimu gest jižena:

Předně: Abys w ní serze služebníků Chrískovu/ Lídem kagichym/ odpusťeniž zadržení hříchu zvěstovalo: O! Pán/ Přijmětež Duchu S°: kterýmžkoli odpustíte hříchy/ odpáustěte se gimi: a kterýmžkoli zadržte/ zadržáníž gsa. Toto Promluvěný Páne srovnává se/ a vedenom smyslu svednocuje s onim/ od S° Matthausse napsaném/ a k Petrowi promluvěném: Tobě dám Klíče Království Nebeského: cožkoli svážess na Zemi/ budeš svážano v na Nebi: a cožkoli rožvážess na Zemi/ budeš rožvážano v na Nebi. Pod gménem pak Klíče v moc Domu, buď Města se min. Neb jako Hospodář má moc miji Klíče od Domu/ a Purklmistr od Brány Města: Tak nápodobně Pán dal Hospodářům w Domu a w Městě Chrískwe Boží/ totiž správcům Chrískovu/ w Lidu gini svěřeném/ moc odvísání/ a zavísání. Protož se A. Apoštol ohlasuje/ říka: Gsinec Šaffarij tajných tagemství Božích. Nebo tedy Hospodář hodněmu Čeleďmu dům sváh/ a Purklmistr město poraučí/ aby kteřížby do něho svistí chtěli/ měli moc gimi odvísati/ a do něho ge paussteti: Tak Hospodářové chrískovu posluchačům kagichym odvísagij milost Boží/ a pripausstětis ge radosně w společnosti ginných věrujících: Ne kagichym pak zavísagij: však ne podle ždání a všile své

Ephes. 4.
Gen. 5. 7. 9.
15. 18.

Roman. 10.
Vžitkové
Autadu služebnosti Chrískovu.

I.

Matth. 16.

1. Cor. 4.

yahy tomu a kdy chtěli / (Neb to moc a právo samého Boha jest / jakž
 Pharisæi v Ewangeliu S. Matthause tomu rozuměli. A sám Boh
 svého práva hágii řeče Janášse/takto říka : Ná gsem/yá gsem ten, který
 shlažugi nepravosti Lidské) Ale podle Alřadu svého / genuito Pán
 Boh moc propůjčuje. Rovně též Purkmistr / ač Klíči Města vše-
 dne/vysat ne každoho podle své vůle (jakž Lotra / Frádce / R.) do něho
 pausti : by pak byl v přítel geho / a neb žeby mu velení Summu peně-
 za to dát chtěl (anoby mu to od Obce k zradě přičteno bylo) Ale kdy pausti
 takové / kteréž geho porádný Alřad / aby do Města pustěni byli / ja
 hodně být vznášva. Tak se v o moc Klíčův / od Krále Nebeského Chr-
 kewnjm Služebníkům svěřených / rozuměti má / to týžto : Zem magi moč,
 ale ne každému / komu by chtěli pro přátele svého / penize neb dary nějaké, brá-
 ny milosti Boží odvrati / to jest / hřichův odpusťení dávat: Ale tém
 tolíko / kterýmž povinnost Alřadu gegých to vklazuge / genž gau sam
 kažej / kterij milosti Boží / a hřichův odpusťení / v nevinné Smrti
 Syna Božího živau včerau hledají. Odvráte pak tau moc Klí-
 čův Alřadu Chrkevního / od správciho Obce Boží / ne ginau formou
 neb spisobem / než Kázanjm slova Božího / jakž tak sám Pán Krystus
 vklazuge/říka : Tak psáno jest / a tak měl Krystus trpěti: aby bylo Káza-
 no ve gmeňo geho pokání, a odpusťení hřichův, mež všemi Národy.
 A opět : Gdouce na všecky svět / každe Ewangeliu všemu savo-
 ření : kdo věří a pokři se / spasen bude: Kdo pak nevěří / zatracen bude.
 Odpusti tehdy sám Pán Boh Lidem hřichy: Kázanjm pak slo-
 wa Božího, o žásluhách Smrti Krystovon činěným / od Hohopodářův
 Chrktve / zvěstuge se tém / kterij toho Kázani poslouchaj: a obzvlášt-
 ně se přivlastnuge každému / kdož k Rozhřesseni, a k Stolu Včeře Páne
 přicházegi / wedle one řeči Boží řeče Myozijse vyhlášené : Kneži vyzý-
 vat budou gmeňo Páne nad Syny Ježahelstvimi: Ale já gím sám dám
 požehnání. To jest : Sám Pán Boh dává milost / a hřichův odpu-
 stění: Kneži tolíko jakž poslowe / řeče Alřad Chrkevní / přinášegi
 a dodávají toho žádostivým / každým / a k rozhřessování přicházegi-
 chým. Nedbalým pak a nekaždým / kterij odpusťkův těch v rukou Alřadu
 gegých nechledají / to dobré v sebe zadržugi / Což slovo žávěných dve-
 říj před nimi nechat. Protož dí Apositol : Sam Boh smíril nás s se-
 bav, řeče Ježíš Krysta / a dal nám služebnost smíření / a slíbil v nás (A-
 positolisch) Slovo smíření: A tak my poslistrov Krystova v gisotě po-
 živání. Opět : My Služebnícův Chrktve / a řeaffářův tagemistov Bo-
 žíjch / gsiné Krystova všechně v těch / kterí magi spasení býti / v těch
 kterí magi zahynouti. Sedněm gsiné zájisté všechně Smrti k Smrti / a
 gmeňm všechně života k životu. Toho a takového smyslu o moc Klí-
 čův / a hřichův odpusťení / máme překladu v Písni Svatém: Davi-
 dova rozhřesseni od Náthana / dnauzlámaného od Pána Krysta / těž
 syc v.

Marka 9.

Matia 43.

Lucia 24.

Marki 16.

Numeros. 6.

2.

1. Corin. 5.

2. Corin. 2.

2. Regum 12.
Marki 9.

fyé lidu od Petra/ Komorníka Královnyn Candaces od Philippa. Záse
zadřjeni milosti Boží: Symonovi Čarodějnku od Petra/ Židům od
Pavla/ kteří Slowob. za nehodné/ a Včemí žásluh smrti Kristovu/ k
spasení za nedostatečné býti pochládali. Což vesse znáti vžitečné gest:
Ne pro potěšení fagichu hříšníkům/ aby vedeli kde a kudy gisotům
odpuštění hříchův docházeti: Tak proti posinčvacům Náboženství/
Služebnost Chrístovu zlehčujícímu/ kteříž tomu/ aby nakaž platnou
apotřebnou moc měla/ věřiti nechtii. Nakolž gest takových Synův to-
hoto Světa veliký počet. Item: Proti všetečním/ kteříž pod záste-
ravu Křížku/ se vossi moch Chrístovu/ podle samé vůle své zacházegi/ a
hříchův odpuštění nedávagii sítze Kazani obecně/ a rozhřessowání
objvláštni: Ale peychau a nadutim Osob svých/ moch/ všich a Lish/
svobodně ge dávagii y prodávagii. A to mnohdy frátků těch hříchův
odpuštění/ kteří ne Zákonem Božím/ ale Lidstvím vstanovením/ za
hříchův se pochládagii. Item: Ne Lidem fagichu/ ale od níž to kupa-
gichu. Také/ netoliko že na Světě/ ale y po Smrti za mnohá Léta.
Nadto/ ne pro oslaveni Syna Božího/ ale Osob a důstojenství svých
zvelebeni.

K druhému vžitku: Abi sítze ní Lidě známosti Božíj vyvčování/
a mduj v Wijre vtorzování/ Padli pak ku povstání pozdviževáníj
bývali. Poněvadž gest gitá věc/ že my Lidé/ pro skázu porušeného při-
rození/ rozumem a vtipem svým/ známosti věc Božských dosahovati
nemůžem: Než toliko samým zgewováním Ducha S°/ kteříž dijlo a
Aurád svůj w Kazanji Slova Božího působi. O čemž netoliko Apo-
stole/ ale n sám Syn Božíj svědčí/ yakž se to w Textu Ewangelium při
Chomášovi zgewne widí: Kteríž rozumem svým o zmrtvých vstání
věřitinemohl/ až samým Pánem Krysem/ pro něj se podruhé všá-
zánym/ z té mduby Wijry vyweden byl/ a teprv poznal/ y wyznał:
Pán můj/ a Bůh můj. Což Pán až posavád činj/ jako weybor-
ny Poslý/ že raněně Dwicícky hogi/ Blaudjich hledá/ mdule vtvrz-
ge: A to Aurádem Služebnosti Chrístovu/ sítze své Služebníky/ kteříž
Dwicím svým za Pastýře předkládá.

K třetímu vžitku: Abi sítze tu služebnost/ věříšk w sebe/ věčným
budauchým Blahoslavenstvím, gesitě zde vgiſtional/ dí Pán/ Blaho-
slavenij kteří neviděli/ a vverili. Věřiti pak/ a Wijry m-
ti jádný nemůže/ gediné z slýšení Slova Božího/ od Služebníků w
Chrístovi k tomu nařzených fázanchs. Nakolž Apostol S. Pawel svědčí.
Tchdyž Wijru mti/ a Aučastensvím Blahoslavenství života věčné-
ho gisit býti jádný nemůže/ fromě ten/ genž se Služebnosti Chrístovu spra-
vuje. Nakolž pak dárce věčného Blahoslavenství/ Pán Gejiss Kry-
stus/ takové samý za Maiku/ Bratry/ Sesiry/ a přátele své, z Bo-

II.

Zachar. 13.
Iohannis 10.
1. Pet. 2. 5.
Actorum 20.

III.

Roman. 10.

Matti. 21.
Lucx 8. 11.

Nu iii ha po-

Neděle Provodní:

ha pōsle/v za Blahoslavené vyhlášovatiráci. Potud gij bud dost o
prvním hlašeném Rozdílu povědno. Od kudž/

II.

Muže býti giné Rázam.

R Druhému Artikuli Rozdílnému/ při druhé stranice
Textu Ewangelium obsaženému, přistupme: O Ránach na těle
Kryštofém oslavěném pozůstavěných: Kteréž Thomášovi vklazoval/
a do Nebe ge sebau vnesl/ z někých Přejců Vykupitel nás gich na svém
Těle pozůstavil/ Poněvadž zgewné Pisma svědčí/ kterak při Vzkře-
ní Těla Vidstá gij ne nemocná/ raněná/ skaredá/ Ale neporušená/ du-
chovní/mocná/změněna/nová/ran ani bolesti nečigich/ k hvedám třpy-
tichym/ano k hasnosti Slunečné připodobněná budau. Z téhdy Vykupi-
tel na svém oslavěném Těle ran pozůstavil/ Vědlníkům gevklazoval/
Thomášovi hmatati rozkázel/ gest w tom gisic veliké Tagemství/ a
zvláště sérze Proroka Zacharyáše dawanjmu Světu/ před Vzkře-
ním Páně Duchem Kryštofým, předpověděne/ w slovích těchto: Z
Bude mu povědno/ Co gsau rany tyto v prostřed rukau tvoých? Zdi:
Těmi ranami raněn gsem w Domu těch kteří milovali mne: to gest: od
těch/ genž přichodu mého na Svět radostně očekávali/ vysak mne při-
měho zranili. Nesměly mež téhdy žebn Chy Boží těch Rán z Těla
svého byl nemohl scíti/ Ale Tagemství toho vysvěcenii slyšme w těch-
to příčinách:

T Předně pozůstavil gisich proto: Abn zřehmě/ wědomě/ své gisic
a pravidlwé/w tom Těle w němž vkrizowan byl/a ne w giném/zmrťvých
wstání profázal: Nebby byli tomu nevěřili/za giné nemajice, než je gest
obluda/nápodobnák Osobě Páně/ a ta že ge mámi/ kdybž Těla geho/
anobrž Rán a srámliv nevhledali. W čemž se geden z nich, ginenem Tho-
máss, slyšet dal: Ne vzhřimli w rukau geho bodeni hřebůw/
a Ruky mé ne vpusťmli w Boh geho/ ne vwerím. Protož
Krystus netoliko se gini živý zgewoval/ s nimi mluwil/ ale w Tělo své
vklazoval/ řka: Vízte ruce mé/ v nohy mé/ a poznáte zgewné je
há ten Pán wáss na Kříži všmrcený gsem, a ne gím/ Neb Obluba: Do-
tykente se/a vízte že Duch Těla a Koſí nemá/ hafo mne
míti vidjte: A když to dopověděl/ vklazal gini ruce v no-
hy: totiž z bodené/ zraněné/ a srámovité/ tak yafž při vkrizowání s
Osobou Páně Židé na kládali. Thomáss pak k sobě zavolal/ řekl:
Bložíž Prst svůj sem/ a víž ruce mé/ a vstáhna ruku
twau / vpusť gi w Boh můj: a nebyvěj nevěřich.

Nadto

I. Coria. 15.
Apocal. 7. 21.
Daniel. 12.
Mauthai 13.

Licho pes-
zskéjsenin
pána Kry-
štofých po-
geho zmíre-
wých wstání
na těle osla-
weném zane-
chany chýpři-
tiny.

I.

Sládio tož om gessiē nadje pro strach/a nětco pro domnění/ kterýmž od pochybování zmírání byli/a nětco též proradost/tomu/aby to sv pravdě ia Žoba/ a w tom Těle/w kterémž ho pravé znali/byla/nedověřovali. Čeho neráčil měškati, hned gisich gím důvodem posylniti/ řka:

Mateli tuto něco gesitobý se pogedlo? A oni podali mu fusu Kybý pečené/a Plástu strdi: a on gedl. Ne žeby gidla požeboval: Neb S. Jan w zjewení swědci: Ze Těla oslavěna nebudau lačeti/ani žijziti na věky: Ale pro sňadnější Včedlníkům k Vízre přiveden. Kterijžto pokrovové/moch Duchovní/w geho oslavěném Těle rovně tak zmizeli, jako woda w Ohni. Potestate enim, non necessitate cibos sumphit. To gest: Nez potřeby/ale samau moch pokrm přigal. Kterýmžto důvodem také Včedlníkům swé, z pochybnosti vywedené/w Vízre o svém Vzkřísseni také věrdil/ až směle v hlasitc/s opovážením se hrdel svých/w všechno Světa to gisili, rýkajice: My gisne Svědko vě toho všechno, to gest Pán Ježijs činil w Kragině Židské, v w Jeruzalemě/kterého gsau zabili/powěšivsse na Dřevě/Toho zase Bůh (cožto ten/který se s Člověčenstvím Pánem/na věčné nerozlaučení/v životě Panny Marie spogil) vzkříssyl třetjho dne/ a s nim gisne my gisali/v pigeli po geho z mrtvých vstáni: S. Jan také obssirně a rozumědně o tom vywvedeuge. Kterážto gisota prawdivého Pána násseho Ježijsse Krysta/w tom a ne w gím Těle/z mrtvých vstáni/ranami/však gis ne bolesňimi prokázana/včj nás mnohemu: Předně/Abym chom pamatovali/a že gest Pán nás Ježijs Krystus třetjho dne gisotměz mrtvých vstal dokonale tomu věrili. Neb na tom samém Vízra a Náboženství všecko nasse záleží. Což v S. Pawel gisi. A pro tož v Thymothea k tomu napomjna/ řka: Pamatuju na to/že gest Pán Krystus z mrtvých vstal. Dokudž pochází v gisota prawdivého násseho budauchho/též w těchto Tělích/w nichž zde obcugeime/a do Hrobův pochování býváme/však oslavěných/z mrtvých Vzkřísseni. Tím se Job těšíval/a S. Pawel obssirně toho dovozuge. Druhé: Po něvadž gest Pán Krystus w tom Těle/w kterémž vinci/ zase vstal/v na Nebe se odebral: Protož je v nasse Těla s nim tam konečně na věky živa být magis.

¶ Z druhé příčiny pozůstal v Pán ran na Těle: Abi byli dokonala sviditelnau gisotau násseho vyskupení/a s Bohem Otcem smíření/genž gisne byli všecko Lidstvě pokolení/hned od přirození Synové hněvu/a Neprátele Boží: Ož pak že Smrti Syna Božího smíření gisne/žež w prostředu/kteráž nás mezy Bohem dělila/zborčena/Smrt skazena/a pokon věčný navrácen gest. Toho všechno Námy Krystových/patrným důvodem/a znamením gsau. Čehež sám Pán dosvědčuje/čim lastatovým pozdravěním: Pokoj vám: Jakoby řekl:

Apocal. 7. 21.

Augustinus.

Agor. 10. 13.

I. Jan. 1.

Paulini. I. Corin. 15.

I. Timoth. 2.

Iob 19. I. Cor. 15. 11.

II. Roman. 5.

Ephes. 2.

Colos. 1.

Nermut se srdeče wasse/nebti gsem náwas/a wſecky genž s wámi Thowa-
ryſſtwi v Buře magij/ Wykaupil/ y dokonale s Otcom smířil. Čezech
za důvod into rann Čela mého (gichž / wſecko ſtvoření ſwědci / je gsem
ne ſvým prošviněním / ale bez winy / za ſamý hříchů Lidstva pofo-
nji / doſtal) gsau. Tím ſe o Věrſej w Kryſta / y w Hodinu Smrti
znamenitě těſiti můžeme.

III.

Iohann. 15.

Ephes. 5.
Apocal. 1.
Elaiz 49.
Pſalm. 102.
Markaz 28.Bernhardus
de vulnerib⁹
Christi.

¶ Z Četci příčin: Aby byly ſwědecitvím Kryſtovy Lásky k ſvé
mile Čerkvi/a k příčině vſtarvičného ſe rozpominání na ty wſecky/za nej-
geſt trpěti rácil. Nemůže zagiſte žádný věrſiho milování k druhému de-
fázati/nako tím/ když život ſvůj za něho na Smrt vydává/ aby gen-
on živ byl. O tom ſám Kryſtus ſwědci / y ſtukem té Lásky k nám doſá-
jal/kterauž S. Pawel píſſic k Efzeſké Obci/a S. Jan w zgerenſi/y vji-
rek gegi velmi vysorce vychivaluge. A ginde Píſmo dí: By ſe y Matka
nad Dítětem ſvým zapomenula/wſak on nad věrnými je ſe nezapome-
ne/nýbrž s námi ſe býti zakazuje po wſecky dnis, až do ſkonání. Poně-
vadž tehdyn na oſlaweném Čele Wykupitele naſeho zůstali znamení Rá-
ny/ſwědecitvou vſtarvičného na nás pamatovali: O Rozpominajmyž
ſe y my hřiſſniſi na Pána/a Ránu Syna Božího w myſli ſvě vſtarvi-
čné rozgumamye/gimi ſwědomij lečine/ a z níž ſrdečně ſe wſij nábožnosí
Pánu děkuymye. Neb S. Bernhart ſwědci: Quod nihil eſt tam efficax
ad curandum conscientię vulnera, quam C H R I S T I vulnerum medita-
tio crebra, & ſedula. To geſt:

Nic nem tak prospěſného/
k Vzdrawenj zraněněho
Swědomij: Nako bolestných,Kryſtovhých Rán přejaloſiných/
Nábožné připomijnání/
Časte w myſli rozmíani.

III.

¶ Z Četce příčin: Aby byly příčinou wſem věrným / kteří
ſvě ſpasení na ſamých zásluhách Rán, a Smrti Kryſtovy zaſládagij/
k ſrdnatému zde nyni w Čerkvi/y potom při Vzkřiſſenj/ a w věcném ži-
votě ſe rozweselování/z tak ſlavnych/Rytířský ſobě dobývých Erbův/
Krále a Wykupitele ſvých Geziſſe Kryſta / nevſatečnějšího Vztekite-
le/za ſvůj milý Lid/nad hříchy/Smrti/Peklem/a Diáblem. Nako ſau-
ted y tomuto Thomáſovi příčinu k tomu dalj/ když ty Rány na Čele
Páne ſpatřil/hned yakob⁹ v výtržení Ducha byl / vescle zkřiſl: Pán
můj/ a Bůh můj. Nako ſe: Šrdečnau radosti, ſe plesáním ſe
z toho radugi/že můj velebný Bůh/ a Nebeſký Král / pro mne biſdného
hřiſſnika / ſ hříchem / Smrti / a Diáblem boj ſveda / nenj pěmožen/
ale ſvitčyl / Neprátele přemohl / Rekem vdatným / z Smrti obžilým ſe
zgewuge/y Erby ſlavnau ſtatečnosti ſobě dobýté/na ſvém Čele vſazuge.
Náteřez náhledě: Netoliko gen za ſvýho wſemohauchýho Boha / ale y
za velebného Krále, nevdatnějšího Reka / a dědičného Pána / pozná-
wám/přigimáni/ a radostným plesáním, dílo že ſe w živučej ſvětovau-
chvalu neobratím.

Z Páte

v.

8. Páte příčin zanechal Pán Křistus Rám na svém Čele / aby byl
bezstrastným a světelným zahaběním všem bezbožným / v Krusta ne-
věřícím, zatracením / obzvláště tehdy / když velebný Krály při ve-
řeným Šaudu předcházege / posadí se na stolich velebnosti své / v rozuge
Osobu svou tak zraněnou všem sňověnji / a obzvláště Angelskemu
a Kristemu / třa f Nevěrným : Ecce hominem D e v m, quem crucifixi-
stis, vulnera, quæ inflixistis, latus quod pupugistis: per vos, & propter vos
illud apertum est, sed intrare noluistis; iuste ergo damnamini. To gest:
Pohledtez na Czlowěka Boha / kterého gste v křízovali / svízte Rám /
které gste mi instaním a Hřeby k dřevu přebigenim zdělali / patříte na
Bož / genž gste potupně proklali / pro vás a skrze vás byl oděvren /
vissak gste v počet kraví mani vykaupených svigeti nechtěli: slussně tehdy a
spravedlivě zatraceni budete. Ach, cež k tomu ti zatracený řeknau e o nač
Očima svýma na Rámu velebného a spravedlivého Šaudce pacifit
budau e A neb kterým vchem takovau sižnost Nebeského Krále / předew-
síti sňověnijm na ně činěnau slyseti : Ach nač na svých nohách / pro ve-
liký strach a hanbu / státi moch budau e Když vži každě oko / v ti genž
gen bodli / an se bere s Oblasky. Nemůže se slussně zanehati tuto Historia
o Maximilianovi Císaři / toho gměra druhém / slavné paměti : Kterýž
Letha P. M. D. LXVIII. v Hispanijs na Losu za Gelenem se honic / do
huského lesa vgel : a nemoha zase k své Čeledi tressiti / když gž v tom
noč připadla / sotva do nějaké Pastuši chaloupky na nocleh tressil / kdež
s dovolením toho Pastuši kum svůj postavil, Obrokem ho / v sám
ske chaterau svéčci / gednau tolíko krmíčkau / z Kožlátového Massa
sobě předloženau / posylnil / a posedělo v ohni / do Komory na postel / kdež
mu vstáno a vřázano bylo / odessel. Alle Pastuša s svými / nevěda kdo
a co gest / poněvadž se také neohlásyl / vissak z osob bylne / z Oděvu / a z
Prstenu na rukau / porozumovali že muži známení Pán byti. Z té příči-
ny nadáli se je něco velmi dráhcho od zlata / v toho vissho, co na něm
widěli, z něho dostanau. V myslili ho Pastyr s Synem Ženathym / a Ov-
čátem Pacholcem služebním / zabici. Před činž Maximilian od ženy Ch-
na Pastušova svýstrahu mage / v té akoli shmíle a zlé Komorek obrá-
něn se opatřil. A když potom na něm vdečili / starého Pastušu skrze dvě-
rů / Ručnice prostřelil / a vystřelil s Komory s nahym Mecem / mladý-
mu Pastyr hlavu říkal / a toho služebního Ovčáka zahnal. V tom gini
Pastyr, nedaleko odvud v svých Chaloupách ten hremot / a zvláště po-
trik staré Pastušiny vlysses se / s Mecem / Selcerami / a s kygní rychle
se zbehli / a gen zprostia zabici chtěli. Gunž ac se on oznamoval / a že
Gubernátorom Království Hispanského gest, ohlassoval : Ale ta Pa-
stuši Sedlák zber tomu nevěřit / ac ho nezabil: Vissak matěmu ruce za-
du svážiose / postupně staženého k Hejtmanu toho Krage nevlyzí-
mu wedli. V tom rovně se rozehnalo : A tot některij z Drabantů /

Matth. 24. 25.

Zach. 1. 2. 1.
Matth. 24.
Lucas 23.
Apocal. 1.

Iohan. Iustin.
Ciceron.

Maximil. II.
Císař na losu
v roce 1548.

a guných

a ginyh služebníkův geho/ celau noc polesykh běhajice/ k tomu se tr.
fili/ a vleknutím náramnyho vhlidavše Pána svého tak potupně swé
zaneho/ a an ho valo zlocince wedau/ na ty Sedlach s jurišvym hradem
wem se oborili/ a kdyby gtu byl Maximilian nezbranil/ byliby ge na tuse
rozsekali. Kterijto Sedlach vleksse se až strachem promluvini nemohli/
potom proto hrozně ztrápenij/ a některij v zvratení byli. Nejvíce pat
Pastuchowa/ která ho vystráhla/ znamenitě darována/ a odvětěch
v poctivosti držána byla. Ach co se pak v Soudný den/ když se Boh
v Čele Král, a Pán v své celebnosti v Oblachách se všem Rajejsvem
Nebeským zgewi/ a na Soudné Stolici posadí/ stane tém/ kterí ho zde
gimali, wazali, strkali, políkowali/ bili/ posměšně wedli a obláceli/ ř. O
giste je hanba, žalost/ a nevlítny trápenj/ jako Dheň; Dech plápo-
lagich/ na ně se waliti/ a včeně ge trápiti bude. O všimslmež sobě my
Lidé zapomenutedlni/ a Ranami Syna Božího raděgi se v čas klu-
poláni zbužujme/ aby nám potomněk včeněmu zahanbeni nebyly. A
nesybmež se pro geho Swaté gměno a včenj/ na svém Čele Rána s se-
měm vahých koli snasseti. Neb Ránu Pána Ježiše gtau jako Hrécen
na Nebi/ jako Perly a drahé kameny v Prstenu/ jako Kvítek a Cífer-
ná svoná Růže/ na stépném šípku protivětagich. Odkudž Císař Constantius
veliký/ Swaté a včené památky hodný/ obyčen měl všekané rány/
srámy/ na Čele svěrnych stalých vyznávacích a Mucedlníku Krysto-
vých libati.

*Epilogus con-
cionis.*

¶ A tak ih potěšeně věch v wehkladu dnesního Evangelium so-
bě rozjasinavše/ obratne se giz k zavírci Kazani/ v těch dvaach hla-
njich Artikulich rozdílně předloženého. ¶ Přednjin/ O Služebnosti
Církewni. Vlkáno gest Předně/ že gest Alřad Kazatelsky od samého
Pána Krysta řízený. Druhé/ že sam Pán do něho liditak, ať tomu
posylá/ pak a těmu sam od Otce poslan byl. Třetí/ že vžitky slavné Lidem
te Služebnosti vživagischnm přináši/ jakožto: Gistotu hřischuv odu-
stěni/ pravého Boha poznání/ a včeného blahoslawenství vysvědco-
vání. ¶ Druhým: O Ránach na oslavěném Čele Syna Božího
po zmrtvýchvstání zanechaných. Ředno/ že gtau gisota Vzkřiše-
ní Páne/ v tom Čele v kierém vmlcel. Potom: že gtau gisota vyslau-
peni nasscho. Třetí/ že gtau svědectví Lásky Krystovych k nám. Čtvrté/
Rozveselení duchovní v včené/ Církvi Krwi Páne vyskaupené.
Páté: Včené zahanbeni zatracencům/ Kterýto Krystus Pán při skonci
si Světa do muč hrozných Pekelnich odchuci ráč. Semužto samé
mu Požehnání/ Čest/ Sláva/ Rekorství/ a včené Císařství budíz
wzdáváno/ až na věky věkův/ AMEN.

Modlitba/ bud Pissení/ jako: Od Smrti
Otce Nebeský/ ř.

Gejz

Bejissý neydústovnýssí/
Téla Rauchem neykrásnýssí/
Odění y po Wzkrísseni/
W Božském přirozenj.
Rad Angelj/rose Šewozenj/
Zewowaný po Wzkrísseni/
Vegda z Hrobu živý na Štěti/
Weselý Jarnej Květ.
Jsi bžti y nashm Wúdchm/
Smrt životu průvodchm/
Slawným prowodem w Prowodni/
Dnes Nedeli prvnj/
Po Hodu twého Wzkrísseni/
Ehčy w služebnosti Chrklewnj/
Wérne pokogem datiti/
Těsset/ včili.

Škr poslané Kazatce/
Výchom tebe Spasitele/
Krysta znali/ w tě včili/
Nalehlé cili.
Zraněného/ Wzkrísseného/
Pro nás/nám obživeného/
Príimage Rozhressenj/
Hřichůw odpusťens.
Pro twé Rány neyswténsí/
Kryste osladitv wezdejssí/
Nasse krvody/Rán bolesti/
Wesselké nescit.
Tryumfu Wítězství swého/
Rán Erbu neyslawnessího/
O den nám včastnu byti.
Wérne wstězjet.

A M E N.

Neděle druhá po slawném Ho-

dn welikonočním: Misericordia řečená.
Evangelium Svatého Jana w X. Rozdusu.

Milost Boží rati bžti s námi / A M E N.

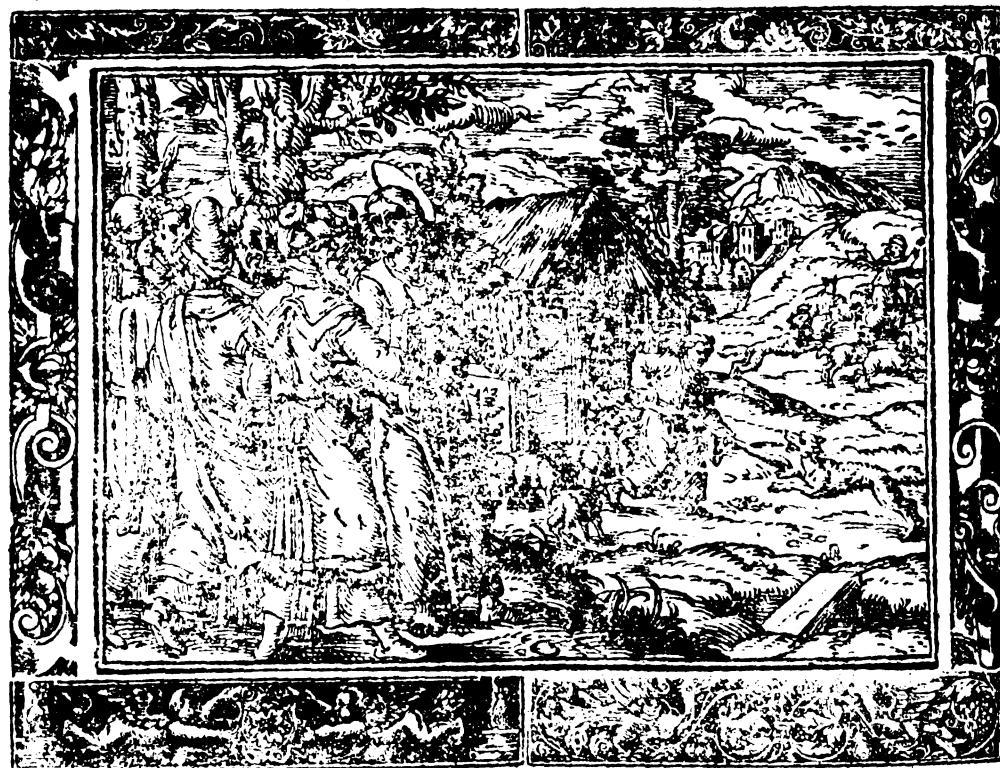
Tato dnesnjs, w Počtu druhá Neděle po Slawném hodu Památky
Wzkríssení Pána nassho Ježišse Krysta / (Lide Boží) má w Křesťanstwu
gměno Latinské/MISERICORDIA DOMINI. to gest: Neděle milosrdensví Páně/
wžaté z Balmu Dawida řauchyho: Milosrdensví Páně na wéky vyprawowati budu w Národu/ y w Národu zwéstowati budu prawdu twau/ w Aufstech mych. Kte-
rýmžto gměnem Duch S. fažděho wérného napomjná/ aby Dobrotu a Milosrdens-
ví Boha Otce/ řeče Krystovo; Smrti slawné obživenj na nás wplíté/s neywys-
ší wdcinosti nábožně sobě rozgjmal/ připomjnal/ a netoliko geden den/ ale wždycky
žij na wéky radostné wyznáwal. Neb kdyby byl Krystus z Smrti newstal/ teh-
dyby wšecken Swět na wéky zahynauti musyl. A protož Smrti a Wzkríssenjm
Sona Božího gest nad Lidem takové dobrodinj/ anobž milosrdensví včiněno/
kterehož jádny Jazyk/ netoliko Lidstv/ ale ani Angelstv na wéky wychwáliti mocu ne-
bude. A wšak pokudž neywys možné gest/ máme my předrahá kaupé Páně srdcem,
myssi/ všey/ y wšem spříšoby téla swého ge wychwalovali/ a z něho Pánu vstawičně
dělovali. Gest pak wěc gisťá/ že toho jádny z Lidí wysoce sobě wžiliti/ a chwáliti
nemůže/ o čem pravé a zrecedlné známosti nemá. Protož k snadnějšemu takových
dobrodinj Spasitele nassho poznání/Skrat S. Protocly/gsouce o wšem obzwášse-
ní Ducha S. nadchnutii/zaslíbenho Lidstvemu pokolenj Vyklupitce/w sirých Pro-
rocích

psalmus 88.
Argumentū
& vlus totius
Concionis.

Neděle druhá:

Psalmus 23.
Ezechiel. 34.
Isaix 40. 53.
Ieremiz 23.
Michæl 5.
Zach. 11. 13.
1. Petri. 5.
Actorum 20.
Ioannis 14.

roctvých velmi žhusia / k známym hmotným Světským dobrdinám / až v Paschii připodobňují : a Dávid v Zálmách / Ezechiel / Izayáš / Zacharyáš / Apoštoli / Petr a Pavel / chtice tudy Lid vymatovati / abychom to sobě často rozmíliti / které negsme nej pak Ovce mnichy Diebezpečenstvím oddání / k u pádum a Bludum sva- dní / a kterí sami od sebe s níc býti nemůžeme. Item : Aby nám pak milostnau dobrý tu Boží schwálili / tak y koho máme následovati / a kym se spravovati / v kázali : totiž to : samym zaslibenym / a gíz na Světě i smrti slavné Wyskriveným Vykupelem, Pánem Nassim Gezíssem Křistem / kterýž se také mrdlech / a Krvi svau vylampy- ných Ovčíck zgewne a prawdiwe Paschírem nazývá. A aikoli i sweta w Něbi by debrav / vzdiedlné mezi námi není : Wysak svých neopausti : Nebrž w Ovčíci Ná- boženství / křeze Služebnost Čirkewej / Posly y Služebniaky svými k tomu zjíšení- mi. Lid svůj mlh živí / chowá / opatrige / na zelených rokossných Pastvách milosti a Daru w Ducha S. vase. Vlka pak Diábla a Nepřetele / s geho Holomky / Nágemni- ky / bludné / lžitve / a ffalessné včen rokossy wagach / a tim geho milé Ovčícky trávit a dá- vati výslugach / od swého stáda zahánji. W čemž se we wsem velmi milostnau řeči dne- ssního Evangelium pronáší / gehož vžickum s potěšenjím porozumijme / když prve / pro- vážnost Slova Božího powstanouce / řec tu pěslyssime / podlé sepsaný S. Jana w Roždilu X. témito slowy / řka :

Na gsem Paschíř dobrý : Dobrý Paschíř Dusi swau pochládá za Ovce své. Nágemniš pak / a kterýž není Paschíř / gehož negsau Ovce / vlastníš / wida Vlka přicházejicího / y o- paustíš Ovce / a vtíká : a Vlk lapá / a rozháníš Ovce. Nágemniš pak vtíká / nebo Nágemniš gest / a nemá péče o Ovce. Na gsem Paschíř dobrý / a známí sivé / a znajíš mne

mne mé. Yakož mne zná Otec / y hā znám Otce: A dussí
stvau počlādám za owoce. A gesstě gine owoce mám/ kterež
nen sau z tohoto owočince: V tyž mušym přiwesti/a hlas
mug slyšeti budau:a budeš geden owočinec a geden pastýř.

Rec̄ p̄ečteného Ewangelium ē dešvátému
yjanku Wily/ od Symona Apostola, v těch Slo-
vich: Věřím Chr̄kew S. obecnau/wſſech S.
obcování/ složenému, přináležejcích/ Gesti vlastními
vših wylupitele naseho mluvěná: niz svůj milen Lid za
Dwčic̄ / sebe pak za gegiž dobrého Pastýře wystavuge: wſſak ne
chlubně/ ale za příčinou p̄vodní Faryzeu/ Kněžij a Zákonisku/ Zi-
dovských/ kterež se o samá Dobrodinj, bjsdným Lidem činěná, s Krysem
Pánem nestydatē žrali/ zvlášt̄ lidz Pán těch dnův w Jeruzalémě, sle-
pěni od Narozens̄ zraf dal/ A on wſſudy po Něsí, y w Chrámě mezyn
Kněžími (ghož oni prve slepěho dobré byti znali) wesele chodě/a o Kry-
su Pánu/že gest ho yakožto pravý očelávamý, a giz na swětē p̄estomný,
Messyášs/vzdrasil/to swětle wyznávage/tim Zákonisku/ na se popu-
dil/ kteřij se netoliko se Pánem wadili/ a gen Člověkem nehorším
potupně a hánlivě nazývali: Ale také y s Rodič̄ vzdávenc̄ho, před
sebe ge obeslavisse/dívni odporn drželi. až y pro dívodné zastávání do-
brodince svého Krysta/ za proklatého gen magice, wen wýhnali. Nadto
wenss, sparcivsse Pána an s nim chodj/a pravé živé Wíše w sebe swět-
ného Syna Božího gen wyvčugce/ také y radosně směle wyznání/ a
wděčnau poniženau pošlonu od něho přigjmá/ teprva se giz o to na sa-
meho dobrodince Syna Božího zlobivě rozlítli/a s nim frivavě wa-
dili. V kteřžto Wádě mušyl Pán Krystus/ yaložto od Neprátele k tomu
přimucený/ své Messyasské dobroty hágit/ a sebe pravým Pastýřem
Lidu Božího / o němž Prorocn mnoho předpovídali/ a tim gménem
Pastýř/ pro vlastníj Messyasse dobrodinj gen nazývali/ gmenovati.
Ge pak Faryze/ Zákonisk a ſaleſně Včitele/ za Nágemnisk/ Zloděje/
Loty/ Wrah̄y/ Dwěic̄ Lidu Božího Hubitele/ kteřij ge Wlku Diá-
blu w hrdlo naháněgij/swětle/zgewně/a pravdivě wyláshyti rácil/nic
fe toho neostechage/že gsau na něn zubami ſtrípli/ ba y kamenj chá-
pagice, všamenovati chíeli: Ale předce milostivý Pán / s opowázenjm
fe Hrdla svého/ lastavau péč a dobrotau sám sebe / y své věrné Dw-
ěic̄ zastával. Protož pro zřetelnýsi svých milosrdenstvíj Chr̄kwi čt-
něných poznání/ Ec̄ ſteod kteřž Nágemnisku/ Cháru/ a Swídcu po-
cházegij/ sebe k pravému Pastýři/ Lid Boží/ Dwěic̄ám/ správce Chr̄-
kewni/ Pastýřum služebným/ Diabla k Wlku/ nedbalé/ Lenivé/ nestá-
lé/ brichopásky/ přebendáre/ genž ne Chr̄kew/ než sebe opatrugi/ k Ná-

Oceko Eu-
angelij.

summa.

v. f. s.

Psalms 23.

genniskum / Gednotu Čírkve k Ovčincům / a dobrodiní svau Smrti a
Vzkříšením vyplauená / w Čírkevní služebnosti složená / k Rozkóss
ným zeleným pastwám / připodobňovati ráci. A ten gest smysl Ewangel-
ium / k této dnesní druhé Neděli po Velikonoč proti oddaného / a k to-
muto vžitku nám slaužícího: Abychom se zněho včili Pána Krysta Ov-
čího násřich neylepsího Pastýře / Smrti za své Ovčícky podstaupenau /
a Vzkříšením sebe v ge obživugich / proklázaného / dobré znáti. Item:
svau bždu / Nebezpečenství / a powahu pravé Dívce poznávat / a sa-
meho Krystia Pána / yakozto náscho vlastního a veyborného Pastýře,
následovati / geho milostní hlas / to gest včení / srdečnau ochotnosti rá-
di slyšeti. Potom: Přerozkošných Pastew / dobrodiní Pastýře Ovčí-
násřich / z rukau služebnickum Čírkevních / pravých posluš Božích,
w Nábožensví vživati / Nágemníků se pak warovati. Naposledy: Ra-
dostiplněho potěšení we wšelikých pokusených / z toho / že gsmě Ovčícky
Páně / kterýchž on na vček neopusti, nabývat. Kož je gest Dawid ně-
kdy činjval / Protož nám přesladu pozústavil těmi slovy / řka: Pán gest
můj Pastýř / a nebudit místi žádného nedostatku: na Pastvách zelených
pase mne / a k wodám obživugich přiwoď mne. Abi tehdyn milosrd-
stvi, a nevýmluvná dobrota Pastýřství Syna Božího / řeze Slu-
žebnost Čírkevní / nám geho Ovčíckám podáwaného / oderovszech tam
zdrávějí poznána býti mohla: Protož z dnesního Ewangelium bude-
me se včiti

O Správe Lidu Božího / k Ovčíckám připodobněného.
Artykulové tří budau.

Prvni: Proč svěrnij Aludoré Čírkve / genž se rádi k službám Božím
společně shromadzuj / od samého Pastýře / Pána náscho
Gejisse Krysta, Ovčíckami Páně se nazevagij:

Druhý: Yaké a odkud Nebezpečenství, a Záhuby na ten hauff Ovčí-
cet Lidu Božího, vstawičně se valij e.

Třetí: Kdo, a jak gest nad těmi Ovčíckami nevyssí Pastýř / O-
chránc / Zástupce / a správce gegich / zde w světě vstawičný / a
w Nebi věčný.

I.

Powahy při-
rozené Ov-
číckamotných
iž v Lidu
Božího.
I.

R Prvniemu Artykuli přistaupice / wěžme je Duch
Krysti řeze Proroky, v řeze Apoštoly obzvláštni locháni w
tom má / Lid Boží Ovčíckami velmi zhusta nazevavati / a to pro samý
posvahy a přirozené vlastnosti Lidstvě / kteréž s Dívcenti hynotními spo-
lečen má / a místi bude: a to tuto nám powědomě:

T Gedna / Yaké žádné howádlo není tak proste / kteréž by snadně-
gi w Nebezpečenství zablauditi mohlo / yaké Dívce: Tak nám wšem po-
russe

russého Lidstého přirozenj w slepotě, ne nenj snadnějšího / jako w Božstých všech třípými a hlaupými byti. A z toho w pády / bludn / w Nebezpečenství / hřichy / w stracenijs potiwosti / gniěni / hrbla / v Dusse / zablužovati. W čemž se tak Jzaiass Prorok vyznává: Všickni gsmie jako Dvce zblaudili / gedenkaždý na Čestu svau se vchylil. A David Prorok Královský w žalmu naříká: Blaudil gsem jakožto Dvce / která zahynula. A S. Petr dí: Byli gste jakožto Dwce blaudice: ale gž gste myni obrácenij k Pastýři a Správci Dusší i wasjich. O jak gsaú hrozně Pohané od Boha zblaudili / kouzlem lekárny domněním / a straslivým svědomím, některí z nich mnoho Bohatu sobě vymeysteli. Smíj D. blak / Slunce / Křeče / Hwězdy / životy / Ohň / Wodu / Zemi / smrtedlné Lidi / a po gegijsch Smrti dřevěnné / kamenné Obrazy / čtvernohá ho wada / ba v m Zeměplazn Hady / Draky / Gesperky / psý / Kočky / Myši / Ptáky / za Bohy vyzdvižli / a güm božské pocty / až v obětování Dětí / srdc páljen gich Ohněm / a k posmrtnování Panen Čec svých / Kněžim těch Modl odšílanjm / vesse za sváctinu poctu Božej držíce / cínil. A tak převrácený smysl / a marná domnění magice / z gednoho bludu do gmeho hroznějšího padali. A podnes güm podobní gsaú / kterí ne Slovem Božím / ale samým domněním, a Lidstvím Vstanovensm se spravujice / w bludn padají. Súmna w všech Lids napovád přirozená mlhoba a nestatečnost / k pádu náhylnost / každodenně nás k mnohem bludům / pádům / a nebezpečensvím přivozuge. A tak všeliká možnost na samém Pastýři Pánu Ježišu Krystu záleží.

¶ Druhá vlastnost Dwce: Zako gest přirozená nenávist mezi Vlkanem a Dwcem / a Vlk nehraděgi Dwce rozhánj / Lapá / dávni a žere: Tak je w Světě mezi Diáblem a Chríkwi děge / že Vlk Diábel we wsem Božím Stvoření nehraděgi Lidi / zwláště věrné Krystovu, a pravé Chríkwe Audy rozháneti, a hubiti vysluge. Takž sám Pán Krystus, v S. Peter k hladovitému Lwu gen přirovnávagice / netoliko o tom říč: Ale v venstrahn dodávagij / řkouce: Bdeťte, strížliwí budte / modlete se: Bohu oddání budte / a Diáblu odpírajte.

¶ Třetí: Zako Dwce hlas svého Pastýře velmi bystrém sluchem slých, znagi, a güm se spravují: Ano v to malíčké Gehnátko / naž Basilius Starý S. Otec pišse / w Chlévě neb wen s gňihmi vypuštěně / meymnoha Syn Dwce a Gehnátk, gednosteyně běcijých, hlas své Matky / a ona svého Gehnátska poznává / a gedno druhého hledaje / křeže gne k sobě se deku / nechageh píce w geslisch neb w Korntach / v postiwy dobréna Poli. Tak Pobožnij a věrnij Chríkwe Páně Audowé / netoliko hlas věcní Syna Božího Pastýře svého / když křeže vsta Služebníkův Páně w Rázansich žnij / znagi a znáti magij: Ale v mezi Tisých hlasů Věcni cnyžho / srdečným sluchem gen rozeznávati a k samému P. Krystu moch náhylnaa, a jako kvaltem trsti se povinnij gsaú. Takž řeč dobrati-

Eliae 53.
Psalmo 118.
1. Petri 2.
Sap. 13. 14.
3. Regum 18.
Daniel. 14.
Roman. 1.
Ephes. 2.
Psalmo. 105.
Ierem. 42.

Augustinus.
Ambrožius.

Proverb. 24.
Ioannis 15.
1. Corint. 7.

II.

Lucr. 22.
1. Petri 5.
Apocal. 12.
Iacobi 4.

III.

Basilius de
natura oujū.

Mathias 11.

wého Paš्यré zni: Ovce mé hlas můj slyší / a následují
mne. Chýho pak nenašelugí / neb neznají hlasu geho.

¶ Cíwtá: Vako Ovce bez spráwy a péce Paš्�yrových s nic být/a
ni pastev nagistí / ani Domu vhoditi / nadto pak bráni se nemohau;
Ponevadž ani kopentek drápawých / ani zubuw ostrých nemagú / vako
Vlč, Livové / a Nedwédi; Čak Audové Chríkve Boží bez Spráwy ne
mohou Paš्�yré / a Služebníkův geho Chríkewních / s nic sami být
nemohau / Což se na Davidovi vidí / který gsa z Ovčince Chríkve
hřichem Chrízložstva a Vraždy vyvržen / sám o své vgně zase w po-
božnosti vhoditi / totíž w hřichu se vpamatovati nemohl: Ale musil ho
Paš्�yré Náthan Prorok hledati / a Domu zaje našváriti. Petr když ja-
préním Kryšta z Chliva byl vyběhl / nebyl by zase sám domu mohl tréfui-
ti / když ho byl neydobrotivější Paš्�yré vzhledněm na věho sám ne-
našváril. Gestí tehdy nehylnější potřeba Paš्�yřství Alřadu ka-
jatelského / gímžto samým Ovce zblaudile do ovcince Stáda Krystova
se našváugi. Přitom také: Vako ovce gest ir pěliwá w bolestech nilceli-
wá / wedena gsauc k řežení a k zabici oném: Čak pobožnij a w Kryšta
věřísh w Križi trpeliwí býti magij. K čemuž S. Petr příkladem Páně
napomjná, rka: Kryštus trpěl / příkladu nám pozustaviv / abychom ná-
sledovali řepěgu geho: který hřichu nevčinil / aniž gest nalezena Est w
w Ausech geho. Kteremuž když zlorečili / nezlorečul. Když trpěl / nehrzožl:
Ale poručil říwdu tomu / genž spravedlivě saudi. A onť gest hřichy ná-
sle na dřevo na svém Těle vnesl. Byli geste zagiště něrđy vako ovce blau-
dých / ale gíz geste obrácení k Paš्�yři, a k Správach dussu wassich. Až po-
tud přesný přirovnání Lidu Božího k Ovčíckam povíděný budte.

II.

R Druhému Arthkuli rozdílnému / Vakebý zahubý a odkud na Ov-
čícky Lidu božího se vivalovali: Spůsobův a rozličností takových
Mukladův neb Nebezpečenských, Pán Kryštus w Textu dnesšiněho E-
wangeliu nevyčítá. Sunimovně toliko rozháněni / dávěni / a zjiráni
gisch od Vlkův / a w tom od Nágemmiskův opaustění oznamuje,
rka: Vlk lapá a rozhání Ovce: Nágemmík pak vtíka:
Neb Nágemmíkem gest / a nic mu nění do Ovčy. Zichoz
řechně porozuměti můžeme / že naše Nebezpečenský na Ovce od Vlkův
a Nágemmiskův se vivaluge / rovně též takové na Lid Boží přichází / A
to z tohoto dřeho:

¶ Nejprvě od Nágemmiskův / který o Stádo Páně nedbagij. Ú
zagiště Kryštus / Ale Nágemmík / a který není Paš्�yř / gehož
negsau ovce vlastní / mida Vlka an gde / v opaustěj ov-
ce / a vtíka. Kdoby pak ti Nágemmík byli: Vypládagij mnouž / a
vzta-

wystupují to na všech týkterí z služebnosti Čírkevních živí gau/to
výkostelních Výkliků/Duchodův/a desátků/životnost svau magi.
Však takových siny sl samou řeč a překladem Pána Ježíše Krista se
porazí/ když obecní ten Zákon býti vyhlaſuje/ že každý dělník / v čem
pracuje, odtud mždy své hoděn gest. Neb y on sami Pán/ moha vzdychy
sebe, y své Následovníků v světě jázračně živiti/vossak se neostechal od
těla/gimž včením svým posluhovat/pořímuš/nápoze/a givých potřeb
k pozitveni, přigmati. Takž S. Lukáš zgewne některé Bohaté Země/
kterí Pánu z svých statků potřeb k pozitveni do dárvali/zegměna chválí.
Aho kdyby se siny sl těch vykladáciu za pravé dátí mělo: Zehdy by se
všichni Apostole v počet Nágemníků pogidi mušli. O nischžto
všech S. Pavel zgewne gisti/ že gau z Služebnosti Čírkvej s swen-
mi Manželkami y s Dětmi živi byli. A Protož Siny sl těch kteří ty
všech Kněží (by nevprýměgi Včen Syna B° rozhwali) gessto z de-
sátků a z Duchodův/bud z Opatovali gisné ročni životnosti / neb y z
přepadných Výkliků Kostelních živí gau / za Nágemníků vykláda-
gii/ gesi nepravý/a Alřad Čírkvej sweli zlehčuge/ když se těmi / genž
gau Šaffáři tagemství Božích/ s tkaním plátna a s ginejím Díleim
Rzemělným/bud sedlštěm/obratí svelegi. O neníž Zahálka, (všedek
Svět tomu msto den) v Včeni/Piššum S. vyrozuměni/Rázani sobě
zhráni, a skladáni/ a Alřadu Kazatelského vykowávání/pracovati:
Lei takoví nového Ducha magi/ který ge hohnau známosí Tagemství
Božských tak naplníuge / a vzdychy gím na Jazyku pohotově sedi / žeby
svrhnaue z sebe zášteru Rzemělníkau / a Sukni Kazatelskau na sebe
vezmaue/Rázani slova Božího hned v okamžení z Rukáwu vytrá-
sti mohli. O nemagí věrnij Včenij Kazatelu takového nového: Ale
Starého, včeného Božího Ducha/který ne ginal než se je prostředek
vněni/citáni/včeni/bděni/modleni/a v pamět sobě vwezování/v Kaz-
atelských dary skladá/ a dilo své tudy působi. K čemuž gesi sweli potře-
bné odevšech givých prách se vprázdniti: Takž Syrach o tom obširně,
a sweli důvodně, mezi givými Rzeměly vyfročíuge/casto ta Slova
opakujic: Kdo se má piššum Včeti / ten žádného gineho dsla dělati ne-
může/ než muš se odevšech givých prách vprázdniti. Neb ta práce/ slo-
vo Boží kázati / všech ginc přewyssuge. Hoc opus, hic labor est. To
gesi dilo a práce oprawdověgssi. Protož Mistr Nebeský o takových
všetečných Kazatelských / kteří od Versatu na Kazatedlnich běži / pra-
wi: Kdo se ohlijdá zpět k pluhu / není k Království Božímu/to gesi/
i Alřadu Kazatelském / spůsobný. Nemsní tědy Pán Nebeský Ná-
gemníků týkterí v Alřadu Kazatelském vykowávají svá vrčitá ma-
gi: Ale týkterí pro same plach, Duchod, a Zysk v služebnosti Čír-
kevní vstupugij: A gi dosti ciniti neminij/a necinij. A neb gi leniwě/
nedbáliwě/aleda Aukol svůj odybyli/konagij. Takovi se takměr vždy-

Kdo se pře-
zígemněj
rozuměj.

Lucx 10.

Lucx 8.

1. Corin. 9.

Ecolef. 39.

Lucx 9.
2. Timor. 2.

Matthew 23.

Philip. 2.

Ezech. 36.

I I.
wle/genj
Stádo Páně
rozháni a
dávji Edo
gest:

A&orum 20.
March. 7. 24.
2. Thesal. 5.

cky, v posavád nacházegi / mezi těmi / kterij světlau Prawdu Krystia /
vu v čistotě lázii / z nichžto počtu byli v onij / genž na Stolich Monjíj /
šové seděli / nichž Víení Pán Krystus velsi poslouchati / ale obcování
nich nemásledovati. Takoví také byli za času S. Pavla / kterij Ewan-
gelium skrze závisť a roztržitost lázali: *Více tudy své vysokomystné
pevnse / nežli Alradu Chrifewnímu dostičinje. O nichž Apoſtol tak na-
psal: Všickni hledají svého / a ne co gest Ježiſe Krystia. Ach což gest
takových zgewnych Nágemnisku v těchto nynějších časů velmi mnoho:
čehož všickni pobožnij s lkánjem a s bolestí srdece pochybují, a vidauce / sh-
ňíce / v čtauce to poznávají: Kterak znamenitě vzácnis, a Vysoce V-
íení Muži / zgewne bludy proti Víení Krystowu rozpísugi / lázi / a bez
studu vůbec vypausscěgij. Ginijs pro Straš a Vázen ončinugi / skrze
prsty hledi / pochlebují / žádného nedoteklagi / všemu posop dagi / blu-
duši necrestej / pravodl nedovšetlugi / píssili co tehdy to zatměle / chytr-
si Svetstau / aby se kamby kdy kdo chtěl obrátiti mohlo / přikryvagi.
Lájili / tehdy přiliss Srdmě a vahavě to činj, a řec swau tak vypau-
stegi / aby žádného s Posluchačiu v němž neyméně nedotkli. (oni rjá-
gi) nezarmautili / a nepohoršili / s žádným o Prawdu Boži v odpor
newcházegi / Břemen nenávisti vcházegi / a před Nebezpečenstvím záca-
su se vbezpecugi / v vyslagi: Divicek pak páně Vlkum k dávani zane-
chávagi. O yak skrze takových Nágemnisku v ukladu na Chrifew Lidu
Páně veliká záhuba se vvaluge / rozum náss toho stihnauti nemůže. Na
takové se vztahuge ono naříkání Ducha Božjho skrze Ezechiele: Sly-
šte Pasteyrové / toto prawi Pán Vuk: Věda vám / neb mleko gste ge-
dli / a Vlnau gste se odsvali / A co tučného bylo, to gste zabigeli / co zlá-
maného, nevzáhalise. Stáda mého nepásli gste / co nemocného by-
lo, nevtivrdili gste / co neduživého, nevlecili gste. A co zavřeného bylo,
nepřivedli gste zase / a co sraceného bylo, nehledali gste. To gest: Věda
vám Pasteyrové Nágemnij / a neb kterij se Pasteyri Stáda mého byti
člubíte: Neb gste toliko Vžity bráti hleděli / a ne abyste posvolaní své-
mu dostičnili: Lidu gste k u pokáni nevedli / kagichch ne těsili / lázně proti
zgewné hřessijskim / nevzivali / Bludných k pravodě neprivozovali / sli-
by Božjimi k potěšenemu svědomí přivozovati gste zanedbávali. To
To hle gedno zlé na Chrifew skrze Nágemnisku se vvaluge.*

¶ Druhé zlé vvalugich se sau Vlk / kterij Stádo Páně rozhánegi /
a dávji / hasz sám Pán dí: a Vlk lapá a rozháni Divce. Ten Vlk
gest Diábel / kterij Stádo Páně rozháni / trápi / a hubi skrze své holom-
ky / A ti gsau Sekáři / Rachři / ſaleſſně o Krystu včich / kterž S. Pavel
zgewné Vlk hltawými gmenuge / a před nimi sám Pán vestrahu dá-
vá / rka: přicházegi k vám v Rausse Divcim / vosaſ iwnitř gsau Vlk
hltawj. Není zájisté nařaztedlnýchho gedu / genž Dusse Lidstě morí,
yako ſaleſſně včeni / kterž pod gménem Krystovým věrně od Krysta k

Lidem /

Lidem / k Modlárství / Powěram / a k Ledaňskému Číterámu odwozuge.
 Za tanti gini Wlch gsau Chranni / kterí se na Stádo Lidu Božího / w
 Syna geho pravé světichho, neprátelskau moch, a k waltem odewčeně
 obroči: o nichž nectolik Slovo Boží / ale dásni skuseni / yak gsau
 Chrktvi velmi ffodni a záhubni / swědci. A ty Chrann proti Stádu
 Páně, nevivice Sekáři / a ffalešněho Náboženství Lidé, do zbroge ob-
 haciegi. V těch a takových na Chrkev Boží se v valugich nebezpečen-
 stvi, rozdil swěrnych a dobrých Pastýřů / nevyvysšího Pastýře Pána
 Ježíše k. Služebníků / od Nágemniskum spatrjn byvá. Neb swěrní Pa-
 stýri o Chrkev se staragi / o gegi pokon / dobré / a spasení pecugi Kachře /
 Sekáře, a ffalešné včitele, spisy / Křecj / a důvodním Kázaním z prostřed
 lusáda Páně / y z myslí gich vymjtagi / Lidu Páně neopausseči: užbrž
 Číhy Nebezpečenství pro Lid Boží raděgi suáseti / než od něho vcházen
 sobě voli. Takovi byli Apostole / gini w tom skutkové a Epistoly
 gegi chvalu dávagi. Takový byl Achanaus kterýž raděgi čtyrydcet
 užest vech puthy / aukladny / a těžfostu Arrianské snássel / a mnodykrát
 se y kreci / a sedm Let počad w neyaké Czísterne / kdež světla Nebeského
 neviděl / tagiti se musyl / anobrž dobrromlněchtel / nežby od posylňowa-
 nju Víje Chrktve / psanym svým o věčném Božství Krystovu / pře-
 sial. Těž y Augustinus Správce Chrktve Města Hypponenského /
 ja čtyrydceti Let raděgi od Kachřů Manychenstvých / Pelagianů a
 Donachristů nesíslná příkori snássel / nežby se w Chrktvi sobě světene
 bludním gegi vlořeniti dopustil. Ano w obléžení Města od Neprátel /
 moha dobré ginařna bezpečná missa se odebrati / raděgi s Obey obléže-
 ni trpěti volil / nežby swé milé posluchače w čas nevyvysšího zarmutku
 opustiti měl. V ten počet y S. Ambrosius pogat byli muže / kterýž se
 raděgi hr dla y vsscho opovázil / nežby Theodosium Chršare, prolitji
 krve Thessalonycenských winchho / k Stolu Páně připustil. Aniž gest
 Valentiuana Chršare rozkazu / když kostely w Městech Arrianum od-
 wožowati poraučel / vposlechl: Užbrž sám se tomu naodpor postavil.
 Ten hle gest Rozdil swěrnych Pastýřů od Nágemnisků / kteři bogice se
 chřesu, před nim vtilagi / a Chrktve k roztrhání Wlkum jamechávagij.
 Apotud bud o druhém Artykuli mluveno. Gíž dále

Franck
 patyči w od
 Nágemnisk
 kům / rozdil.

Achananus.

Augustinus.

III.

K Třetimu Hlavonismu Artykuli přistaupscé / kdo a jakby nad Dv-
 řicíkami Božimi nevyvysší Pastýř a Správce byl / slvissme: Zia-
 dný gini než sám Pán Krystus / genž se w tom hlasitc ozehwá/
 ita: Ya gsem Pastýř Dobrý. Aniž on sám to o sobě toliko praví /
 neb snad takové gměno chlubně sobě přiwlasiuge: Ale y Prorocí Sta-
 reho Zákona / y sami skutkové / obzvlášteně pak dobrota Duchowního,
 Pastýřství geho / za takového geh vyznávagij. Uzávěr dí: Zato Pa-

Slaiz 40.

Zachari. 13.
March. 26.
1. Petri 5.August. Tra
46. in Ioan.Wlastni po
wahy dobr
ho Pasterce.
L.Ioan. 10. 14.
March. 18. 18.

1. Cor. 2.

Romane 8.

Genes. 6.

Stýr Stádo pasti bude/w rámci svém shromáždil Veranty/a w čelu svém březí poneše. a Zachariáš / Bžti budu Pastýře / a rozprchnou se Stáda Dvou. Což S. Petr na Samého Pána Krysta obráží a je gsa to Prorocí o Krystu mluvili gisi. Kdež tehdí Pán Krystus dí: Ná gsem Pastýře dobrý / Smysl toho ten gest: Ná gsem ten pravý, věrný, a dobrý Pastýře/ ktereho Bůh řeke Prorok k hledání Dvou straceňich/k uavrácení zavřených/k vztvárení zlámanych / a k posylnění mldých/poslati žaslibil. K té Páně řeči hned S. Augustýn přisvědčovati neobviněst ává/řka: Bonum Pastorem se esse facetur: non alium, sed illum, quem olim per Prophetas Deus promisit. To gest:

Zim se dobrým Pastýřem bžti hlasí/ Geyz Bůh žaslibil řeke Prorocké hlasí.

Gest pak vědomé / že Pán Krystus gsa na Světě nikdá jádřího Stáda nepast: Protož se ne hmotného dobrýčího Stáda/ ale Dusí lidských/w sebe věrých/Pastýřem gmenuje. A to pro samá dobrodiny/kteráz Auřadem svým Mlesnasským, Lidu svému na Svět z Lína Boha Otce přinesl/a posavád ge w Dvoucích Črkve řeke opatrování/pěti/ochranu / a správu Črkvej rozděluge/kteráz pro snadnější poznání/k povahám dobrého dobrýčího Pastýře se připodobňují.

¶ Předně: Nako dobrý Pastýř a pilný Hospodář o svých dobrých pečuge/aby Dvouce netoliko času zymního w Čluse dosí pice k gidlu wychýlých měl: Ale také n w Létě na dobrých, gím příhodných a zdravých pastivách pasený byly. Tak Syn Boží nevýbornější Pastýř/z vstavidičí dobrotiwé, a bedlivé pče / své věrné Dvoučíky zde na Světě hony na Duchovní potrawau Slova/Svátosti/a dary Ducha S° opatruje/kteráz nás k časněmu prodlauzenějšímu/obzvláště pak k budauchimu světěmu životu zachovává. W kterémžto dobrodini sám se hlasí, řka: Ná Pastýř dobrý příssel gsem aby život měli / a honyej aby měli. Neb gest příssel/a w shromáždění Črkvej přichází/honye pice a pastivý Slova Božího o všech Arckulich Výro / rozumu Lidstevu nestihlých/dodávage. Gest ovšem přirozený Lidstevho takový spisob/že ačkoli rozumem přirozeným roždsl mezi dobrým a zlym / počesním a nepočesním řutkem rozeznávati/a podlé gise Regule, neb pravidla, obcování a povolání svá w věcech světských rádně spravovati možou. Však což fu poznání Pána Boha/k spasení / a k pravým pocitám Božíjm přinázeji / toho Lidstevhož přirozeným svým vtipem domisliti se nemohou/anž která maudrost filozofův a Mladecův, bez Slova Božího o tom co věděti může. Než Čelestní Člověk (nakž Apostol svědčí) nemůže rozumeti tém věcem ktere gsa Duchu Božího: totíž/sám z sebe / a z myslí dovtipeni svého. A opět ginde dí: Biadost Čela gest nepřítelkyně Bohu: proto / Zevdycky gine a giné vyhnení/ než Pán Bůh mstí chce. A sám Bůh toho příčinu vklazuge / řka: Zemysla myslí Lidstevi gsa hned z Mladosti / to gest / od přirození k zlému návlná.

chylá. Ačkoli se tehdy Bohansší Mludren známeníem svého kym
Smosími sítvěli: Však v hřichům odpustění krize Krysta/ ani o životu
věčnému nic nesvěděli/ a nevěděj: ale gsaň naříž Prorok mluví
Vid sedlých v temnositech/ a v Kragině Smrti. Protož sam ged-
norozem Šyn Boží z Nebe vyšel/ a býdným poblaudilým Dvěčkám/
Adamovi, Číwě a gich Potomkům/ spashtedlně pastivý životu věčného
zgewil/ Kterak P. Bůh darmo z milosti/ pro same vtrpení Messyasse/
všem v něho věrých hřichů odpustiti/ jako Otec s Dítětami na klá-
dati/ a z Světa jako z nějaké Paště/ z Lestíru a Polu/ do Dvěčince
věčného Ráge zase geschnati chce. Sem přináleží propovědění S. Jā-
na: Boha žádný nifdá newiděl/ než gednorozem Šyn/ kterž gest v
Límu Otec: on gest vypravil. Protož ho samého Bůh Otec poslucha-
ti věli/ z odvěreného Nebe hlasytě řka: Čeho posluchaňte. Zvelebuge
náramně v Monziss dobrotu Božskou v tom/ že gest sam Pán Bůh z
Oblaku v Lídě Zrahelském mluvíval/ Modlitby gich slisseti/ v no-
měho Proroka/ totížto/ Messyasse, z prostředu Národu gich gím po-
slati sliboval/ těmito slovy o tom spisvage: Kteren gest/ pren/ tak vý-
wenjenen Národ pod Nebem/ gestobý měl k sobě milostivé Bohy své/
jako nás Pán Bůh hotov kewsem probám nassim? Však da-
leko věssi a zvelebeni hodněnssi to gest/že gíž Šyn Boží gsa Člověkem
vímén/ sam zde na Zemi vlastuč/ zrcetdlně/ a wehni světle v sebe věri-
cij vysvětil, a vysvětluje, zmálosti všech k spasení znáti potřebných věcij/
jako/ o podstatě osobach, gednotě/ Alřadu/ dobrdinách/ a vulli veleb-
né S. Trogice/ o naprawení Pádu/ o pokání/ Ospravedlnění/ smíre-
ní a milosrdensví/ o poctách Božích/ o Vítre/ o dobrých skutých/ o
Vzletu Smrti/ vyzkříšení/ v životě věčném přebywanj/ což se v Sum-
mici všecky Evangelistého Včenj těmito slovy Páne ob sahuse/ kdež dí:
Tak Bůh miloval Svět/ že Syna svého gednorozeneho dal ř. To
gest hle ta píse Duchawej/ kteraz Dusse Lídské/ netoliko sam krize po-
středny/ v služebnosti Kyrkevní krize své Služebnické/ Pastýře Lídě bo-
žího krni/ opatrige a Vci/ Spashtedlně Včitele posylage/ v sam mocí
svau gsa přestouň/ Srdeč dary Ducha S. zapaluge/ a k přigmáni
Nebeského včenj nallonuge. Gesuť tehdy newýmluvné dobrdině Pána
nasscho Gejzisse Krysta Pastýře pravého/ že nás živí/ krni/ opatrige/
milost svau zgewuge/ v sam sebe v slovu svém milostném/ v čistotě lá-
zaném dává. Od kudž se nedostatek Slova Božího Hladem Duchow-
ním/ Lidi věcně morjchym/ krize Almosa Proroka gmenige. Čehož ac
sobě Svět málo vřáži/ však v čas aužkosí/ v zaúffání/ a při hodině
Smrti/ všickni po upních Slova Božího co gest ono za pokrm/ oku-
slugs/ a všem v den saudní/ a v věčném hladu pekelném/ teprvaz vě-
dění musejí/ když hladem a žizni s onim bohatcem/ věcně se trápiti/ a n-
s vánem rati budou. Vživenež tehdy domy hládosvitě Dvěčky rády

Ezak 9.

I. Obadis 1.

Mark. 3. 17.

Exodi 4. 19.
Deuter. 18.

Hebr. 1.

I. Obadis 3.

Ephes. 4.
Markazi 2.
Marki 16.

Amos 8.

píse

pice a pastwý Včenj Pána Násseho Ježišse Krýsta, w Kázaných nám
předsládanych/abychom s Dussem i s Čeli, w věčném Nebeském Dw-
činu, w Krýsu živí býti mohli.

14.

¶ Druhá: Dobrodinj Páně. Nako Pastýře, žena Dwicícky na Pa-
stvu/netoliko ge hlasem svým spravuge/ale také bud na poli/ueb w lese
přede Psym/Blky/a wselihakym nebezpečenstvím/aby rozhnány neb
z dárvený nebyly/h s opováženjím hr dla swého /ochranuge: Taký Pán
Krýstus čini/yak na poli swéta tohoto/skrze služebnost Chrískewi/ver-
né swé pase/a hlasem svým ge spravuge/Taký před záhubou od Bl-
ky/Psuum/a Študciu opatruge. Nesvíť ten Pastýř, (spisová David)
genž ostříhá Izrahela: to gest/swé Chríkwe. W čemž se y sám ohlašuje:
Vá gsem Pastýř dobrý: dobrý Pastýř David život svůj
za Owce swé. Toho gest skutečně dosázal/ když přessed w Čele na
Swét, s Blkem Diáblem/a s mnohými wsteklymi psym/faryzci/Záko-
níkym, Tyrannym/Polkrytym/Stadce Boží Ustíni/a říkališněho Včení
podwody/h moch náshlnau/a Tyrantovim rožhaněgýchmi, a hubičkmi,
se wadil/hádal/az pro wyswobozens Dwicícka h hrdlo swé vynaložil.
Yakž Apoſtol S. Ján wyznává/řka: Po tom poznáváme Lásku Bo-
ží k nám/že on/totížto Pán Bůh w těle/život svůj za nás položil. Anž
posavád stádečko swé opausiti/ale ge chráni, a opatruge. Yakž se skrže Za-
charyásse Proroka ozeyvá: Sum murus igneus in conspectu tuo. To gest:
Dhnívá Žed gsem před Čwáři tivau. Item: Kdo se wás doikne/dolne
se zřízedlnejce oka mého. A Opět: Šawišle Šawišle/proč mi se protiwiss?
Item: Padne gisch od Boku tvořho deset tisíc/k tobě se pak nepríbliži. O-
pět: Zádný wás neuwtrhne z rukou mych. A w textu: Vá znám owce
mě/ a znagit mne mě/ a život svůj pochládám za owce.
Gestit to owszem pesoný základ gischtu/ že Pán zná kdo o gsaú geho/ pro-
tož gisch neopausiti. K gehu se tehdy Ochráně/ o věrné Dwicícky/zběh-
něme/tim se těšície/když gest Pán s námi/kdo bude moch proti nám být/
Poněwadž nám Bůh Otec swého Syna dal/ kterakby nám spolu s nim
wszech věcích potřebných/h Ochrany před Nepřátely/dáti nemě?

Palmo 120.

Ioannis 8.15

1. Ioan. 5.

Zachar. 2.

Apostol 9.
Platimo 90.

Ioannis 10.

2. Tim. 2.

Romano 8.

212.

¶ Třetí: Nako Pastýře/netoliko ty Owce swé, které páse/ale také při-
býtně/a odginud kaupené, a přihnané/nálezitěho času; pole do Dwicí-
nce shání: Taký Pán Krýstus/netoliko znamenjmi Křtu S°/a gména Kře-
stianského poznamenané/ ale h od ginud; Zidowštwa/Pohanshwia/h
z Kachřstwa přivedené, a přibýtē/vstawičně přehodným časem; pole
tohoto Swéta/do swé milé Chríkwe/pod Ochránu k pokogi, odpousti-
ti/k sluzbám/a poctám Chrískewi/m/ k potěšení a polchěceni swědomij/
darum Ducha S°/k milosti Božíj/k hřichám odpustění/ a k spasení ži-
wota věčného/přivozuge/yakž se w tom sám hlásý, řka: A gesíté gine

Owce

Owce mám / kteréž negsau z tohoto Owčince : y tyl také
mušym přiwesti / a hlas můj slyseti budau : y budeř ge-
den Owčinec / a geden Pásthř. En giné Owce mýnil Pán Poha-
ny (mých y my gíme poslu) kteríž potom řeře Kázanj Apoſtoluv / po-
všem Světě rozeſlaných / k známosti Boží, a k Vídře Křesťanského Ná-
boženství přisvedeni gsau. Takž se sám w tom smyslu vyhlaſuje / řka:
Poſlán gsem k výhledání Owch strácených. Od kterežto Sentencie, y smys-
lu gegiho, daleko stráni / tiskteřiſ cum Chiliaſtis & tak řečenau Šektau
zaceh věk sobě na comeo Světě holagij / pravice je w něm vysudh po-
všem Světě bude pokoj, bezpečnost / gedna Víſra / gedno Náboženſ-
tví / gednoſtejně Ceremonia a rády / geden toliko Král / kterež Zeměmi,
a Národy všecky Owříku Zemského tělesně vládnauti bude. Čehož o-
mýlným výkladem té Sentenci Křystovu / Bude geden owčinec /
a geden Pásthř / potvrzujice / y giná písmia podobná / zwláſt z
knih Jezuſe Proroka / o poſoyném ſpolu Vila / Kozla / Beránka /
Lva / k. bydleni / a od gednoho Pacholátka pasenj/mluvicých / k tomu
natahugij. Befito daleko ginačejſi, a pravdiwčejſi Prorociſi ſamého
Pásthře Nebeského, Křyſta Ježiſe / o těchto myněčejſich časých / a kterež
aj do ſtonání Světa trivati budau / zněgij: Totižto takowá / je w po-
sledních dnech výhydne Lášta / a rozmnožiſe nepravost / nastanau ſfale-
ſnij Proroch / to gest / Vítelé y Náboženſtví / činice (moch Diábelſtan) /
y známenj, a dívy žážrácne veliké / tak žeby w blid vvedli / kdyby to
mohlo byti, y vyvolené. A na giném mýſte dí: Syn Gžlowěka když pře-
gde / totiž k Šaudu / zdali nalezne Víſru na Zemi? Tehdyž gíſte Non au-
reum ſeculum, ſed vocationem Gentium ad ſocietatem Eccleſię: ne zla-
tij / poſoynij / bezpečnij / ſvornij, a Svathý věk w Světě / ale povolání
Pohanuv, a Lidí ze všech Jazyků a Národů Žemě, k ſpolečnoſti Vi-
ry Křesťanské / a k Tovaryſſiwi Chríſtie S. Pán Křyſtus zoslubuje w
těch ſlovicích / řka: A giné Owce mám : y tyl mušym přiwesti :
a budeř geden owčinec / to gest / gedna věrná obecna Chríſtie / ne-
toliko / Židův / ale y / Pohahův / a geden Pásthř / totiž Wylupitel,
Spasitel, Ochránc a Záštupce / genž gest Křyſtus Ježiſs / všecky Lid-
ského poſoleni / kterež ſe do toho Owčince Chríſtie Páně výromazduge.
Což je gest ſtalo / S. Paweł o tom takto piſíſe: On gest (prey) Křy-
ſtus pokoj náſs / kterež věnil z dveho gedno. A to gsau hle ta dobrodi-
nij / a Spráwa Pásthře neylepſjho / Pána Křyſta / o mých nám netoli-
ko věděti / ale y / naučení vžitečnému obrátit ge ſluſſi: A to k tomuto
čeroumu objevlásitne.

Neyprwě: Abychom w něm ſantém / yakožto věrné a poſlussné
Owcičky / ſvětlocháns a autocíſtěmeli / na geho ſamého spráwě / péči a

Matthew 15.
Lucas 19.

Exodus 12.

Matthew 24.

Ibidem. 12.

z Pásthře
vi Křyſto-
ws naučenj.

Ochráně přestávali/riskagice s Davidem: Pán gest Pastýř můj/neburdu místi žádného nedostatku:na pastvách zelených pase mne/ k vodám týchym přivozuge mne. Ne řekl hle David: Gsem mocný Král/a nebudu místi w ničemž nedostatku: nečekl/ Mám slavné, bohaté Království; a tuž řekl: mám dosti věrnych Přátele/ gsem maudrh/ vzácný, zdravý/a suminam/wescho dobrého dosti mám/ až nazbyle: Ale řekl/ Pán gest Pastýř můj/ a nebudu místi žádného nedostatku. Tak y my wysychni (y nedušionéhssii smrtelnij Lide) důvěrnost w samém Krystu wyládajme: ne w Maudrosti Světa/ ne w zboží/ ne w Slávě/ ne w Výrázech/ ne w Lidech/ ale w Pastýři dobrém / nařík Duch Boží řek Jeremiášewlá: Nechlub se maudrh w maudrosti své/ ře. Ale w tom se chlub/ věděti a znáti že já gsem Pán. Zádny tehdy neříkaj/ gsem Chrárem/ Králem/ Knížetem/ hrabětem/ Pánem/ Biskupem/ Oppatem/ ře. Mám města/ Zámky/ plné Domů/ peněz/ Slávy/ Povětosti, pofoge/ zdraví/ řeceství/ Prácel/a wescho dobrého dosti/ až mi se zholo níčkož nedostává: Ale říkaj raděj/ Pán gest Pastýř můj/ a nebudu místi (na svéh) žádného nedostatku/w Dvěřích Království Nebeského. Neb co se zboží dočká/ děge se w tom často ono propovídění:

I R V S & est subito, qui modo C R O E S V S erat. To gest:

Gibrát náhe z Bohatého Wýwá/Bohatého zchudého.

Ano ldy Smrt přsgde/ co Bohatij odsud vsebou nesau vydáme/ y překlad Bohatce pekelnjho to vklazuge. Ale tdo má zde Pána Krysta Pastýře svého/ kteren o něj pečuje/ ten by wescho vysudn pozbyl/ je spěšně zase toho neb ginchho dwouhášobně nabenywá/ překlad Jobu dosvědčuje/ y Davídů toho potvazuge. Neb gsa od Syna z Království vynášnám/ has prswé před Králem Saulem/ tak teb zas opět před Synem do Smrtiby Tukálem zustati musyl/ ldyby ho ten Pán a Ochránci Pastýře geho/w učhož dauffal/ zase byl na Království nedosadil. Nabochedonozor Král/ ldyž se w chlaubě své ztrany maudrosti/ sylb/ a pesnosti Zámků/ y Města Babylona/ wydzwihoval/ náhle gest w horu do obrácení/tak že seno a trávu žrati musyl. A P R I E S Král Egypšt/ ldyž své Království dobré spravěně, a vperoněně, tak rauhawé vytváryssoval/ žeby mu ho ani Boh vydřiti nemohl/ velmi hrzo Království pozbyl/ mizerně gsa zasslezen. Což se rovně týž s sylau/ slávau/ zdravim/ Štěstím/y s gobrými přátely děge/ wedle toho:

Tempora mutantur, & nos mutamur in illis: To gest:

Wysoko se na Světě měnij/

W Lidech nic stálého nenij.

Ale M I S E R I C O R D I A E cius singulis diebus nouæ sunt.

Krystových Milosrdensw,

Každý den gest nových množstw.

Druhé Výtečné Naučení/ Abychom Pastýřství Páně následova-li: obzvláště pak ti s nimž se takovým svým slavným guncem zdejš-

ge/ po-

Iacob. 9.

Irus medi-eui fuit apud Ichaceas. Cræsus verò poteritissimus Rex Lidiz, tamen à Cy-ro captus.

2. Reg. 11. 19.

Daniel. 4.

Herodot. in fine lib. 2. Diodor lib. 1. Anno Mundi 3364.

Threnor. 3.

II.

ge / povinnis gſau ſtukem y pravdau těm býti / čim ge Čtyři gegijich
odobuge / a Služebnická povinnost / w tém Pána ſvého nevyhſejího
Paſthře překladně následovati magij / vſazuge. A to Předně : Paſthřiſ
a Správci w Chrkwe Lídú Božiho : k těmuž ge Duch Švatý přiſeně
ſtrz Apoſtola napomíná / řka / Pilníj budte ſebe y tvſeho Stáda / které-
hož Syn Božíj ſrvi ſobě dobyl. A ſtrze Petra proſí Štaršíjich / aby
páli ſtádo Božíj které geſi mezi nimi / opatrugice ge ne bezděk, z muſſenj /
ale dobrovolně. A ſam Pán Petrowi porauči : Petře / paſhyž oviče mě.
Což činiti magi pilně / věrně / bedlivě a ſtále / by pak pro ten Alučad ſvých
y žávorh ſwé od Vlkůw, a Neprátele Štáda Božiho / příkladem Páne a
Apoſtola ſratiti měli. Družný gſau Wrchnoſt Švětská / w Správci
a w Alučadních porádých / nad lidem Křeſtianſkym od ſameho Boha
zrizená / jačna od nevyhſejího Potentata Chysare / až do nevyhſejího
Konſela : kteriž ſe tolifěz tvſickni, nač w Švatém písmě / tak w Švět-
ských ſpíſych / řečech / a právých / paſthřiſ naženwagis / načož Aristoteles
Summoroně napsal / Similis est collatio Regis ad Subditos, Pastoris ad
Oues, & Patriis ad Filios. To geſi : Poſwinnoſt a ſpráwa od Wrchnoſt ſ
ſvým Poddanným / podobná geſi / Paſthřiſte k Dwěch / a Kodiciuſ k
Děcem ſvým. A Tyberius Chysar ſkával : Boni Pastoris est tondere Pe-
cūs, non deglubere. To geſi : Nač dobrý Paſthř má z Dwěj ſvým nuj-
fomi ſrjhari / a ne co perí z ptákům do kůže ſkubati : Tak Wrchnoſt do-
brá / Paſthřiſ Lídú Božiho / poddané ſwé / ne Tyranským nenáležitým
neb Tureckým ſužovánjím dřisti / ale Paſthřiſ a Ottowým ſ nimi na-
kládati / a ge zastáwati / by pak (nemohlo liby poddanným giváč ſpomože-
no být) učco ſwého / y ſamí ſebe pro ně naſaditi měli / poſwinna geſi / při-
kladem Dawida / kterýž w čas moru / genž Bůh na poddané geho náhle
dopuſtil, řeſl : O můj milý Bože / tvſſak gſem hāten geſto gſem zhřejyl /
Zto pak Dwěicích nevinné co gſau včinili : Hle, znal ſe býti Paſthřem / a
poddané Dwěicíkami. Gſau w tom y z Pohanských Wrchnoſt ſinozý
dobří Paſthřiſe chvalitebného připomenutí hodnij / obzvláſtně pak
onen C o d R v s Král Athénſký / kterýž (za času Dawida Krále Izrahel-
ſkého) w Athenách ſraloval / a ſ Neprátele Dorynſkými wálku ſwedl :
w kterež ſluſte jebz Dorynſti od Bohuſw odpověd wzali takowau : Zě
ſoucne ſvítěžy / geſili gen ſameho Kodra Krále Athénſkého nezabitij.
Protož gſau w ſsem ſvým Woyáku ſprávci poraučeli w Bítově toho ſe-
riti / a Krále Kodra nezabiteti. Tehdy on porozuměl tomu že w ſamém
geho zdraví Neprátelům nad lidem geho Bítově ſtvi / w Smrti pak ſira-
cenij bitwy / od Bohuſw ſložené geſi / změniw Odčtu ſvých Královský /
oblékl ſe w ſtach chaterne, Šedlſké / a wzaw wothypu dřiwiſ na Ramce-
na / dobrovolně do Woyáka neprátelſkého ſsel / Eděz v velikém Hluku
Lídú wogenſkého / od gednoho Woyáka / gehožchtě Dſcipciem ſvým w
nohu ranil / zabit geſi. Dorynſti pak poznawſe Čelo mrtve Krále Al-

paſthřiſ ſlu-
ſebnij / kdo
ſau.

1.
Act. 20.
1. Petri 5.

Ioannis 2.1.

2.

Roman. 13.
Aristoteles.

Tyberius.

1. Regum 24.

Valerius lib.
ſ. cap. 6.

thenstého býti/hned bez meseční, s nafkymy náramným strachem / be-
zvossy bitvou z Pole strhli / a s hanbou se domu naráteli. Protož A-
thenštij widauce an životy gých bezživotym a všemceny samého Krále
zachování gau/pro Slovou Památku toho Kodra/ a geho tak svr-
né vlasti, a poddaných svých milosvánj / k dokázani voděcnosti/ žádneho
více po ném Krále mít nechtěti: ale Vrchnosti svau Knížetem toliko
gmenovali. Třetí: Pastýrové, gau Rodicové a Hospodářové w Re-
giumentu a správě domovny / kterijžto Díjich a Čeladku živiti/vči/
naprawowati / trestati / Ochráňowati / zastávati/ a w čas potřeb
y nebezpečenswji pro ně podstupovati gau povinnij / wedle řeči S.
Pawla: Činíte dobré všem / a však nevíce domácym všry. Neb
kdo o své vlastni a domácí péče nemá/ horší gest než nevěrný /, kterijž
prosta Víru zaprá.

Galatas 6.
1. Timoth. 5.

III.

Epilogus
Concionis.

Třetí Vžitné Naučení: Abychom se tim všickni / že gsmí Dwicí-
ty Syna Božího / yak těsili / tak y nálezite / jak na Dwice, slussi, se
chovat v apominali. Gest to zagisté newýnlusvné, a potěshtedlné do-
brodinj, k Lidskému Pokolenj protázané/Dwicíkau Nebeštěho Pashře/
Aho y pocitost znamenitá / Služebníkem Páně / Pashřem nad Lí-
dem Krvi geho vykaupenym / bud w Chrkevní, Světské neb Domácí
správě býti. Protož, gest slussné w Thovarysswji Dwicíce
Páně postavenym / yak k Pashři / tak y sobě wespolek nálezite se cho-
vat/Pashře poslussnu býti/ geho péci se důvěrowati. K Blížnjim pak/
giných pohoršenym nenakazovati/svázel gednoty a svornosti Křesťan-
ské zachovávati/ od Korhta a Česlij/to gest/ od živnosti gednat druhých
neodirkovati/trpěliwu býti/a summou kráuce/powahy Dwicíj/w Ví-
ře, gsauce sprostnij/a w obcování tisíj/poslussnij a trpěliwijskutečněna
sobě protázowati. A potud gízva text dnešního Ewangeliu předlo-
ženo dosi bud. Protož obráťte se k závorce tohoto Kázani/pamatuj-
me, Nemileňsij, že gsmí se včili: O Správě Lidu Božího, k Dwicí-
kám připodobněněho. Prvním Rozdílem Vkládánym gau powahy
Dwicíj/ a z toho / příčiny toho připodobnění. Druhým: Skody a ža-
huby které se řeze Nágemným od Vlkům Diáblovym/felešných Včelům
a Tyrannům / na Stádo Páně walij. Třetím Rozdílem/Vklázaná
gau dobrodinj / Péče a ochranu Pashře Pána Čejissé Krysta /
nad Lidem svým Správu držíchýho/k příkladnemu následování Pá-
na / Kněžím/ Vrchnosti Světské / Rodicům / a Hospodářům/tim
gménem / Pashřové Lidu Božího, portěným / předložená: U nám
všem k Dwicíkám připodobněným: Abychom svornost, gednotu,
Lásku / k sobě wespolek / a poslussnost, lázen, bázen / sváznost a vti-
west/ k Pashřům nad námi zřízeným: Důvěrnost pak/Víru / Poslu-
snosti/pobožnosti/a vstatvěnau stálost k Nejvyššímu nebeštěmu Pashři/
Pánu násemu Čejissé Krystu, zachovali. Čemužto samému budíz
poje

požehnání/čest/sláva/chwala/moc v Číslarství večné/od nás vzdáwa-
ní/aj na věky věkův/Amen.

Modlitba k říšani/ neb Příseň k spisování/nalo:

O Páteři Jezrahelství/ u.

Sežijsky Bože/Králi nášo/
Páteři Čudu/kec hřeži nášo
Ovčícky tvé nás Čid bžti/
Smíj dobre ráčissi činiti/R.
Milosrdnau swau dobrodau/
Smíjs/chrániss, Črkew Swatau/
Před Diábelstau zvěři lítai.
Swau prawdau se hádagách/
O střeně protivých,
Ovčiney Čidu Božího/
K Ovčíckám pětrownaném: R.
K tomu hausu my se známe/
Mlde/a Bludné vyšnáwáme/
Hlas twý slyseti žadáme.
Neb to pti sobě chýme/
Že s nic bžti nemůžeme/
Dej twé o Páteři spráwy/
Hrauč se na nasse Hlawy R.
Vidý/bludy/ž hauby/Pády/
Tlum v Dussem auklady/
W Črkwi/w Obcy/doma wssady:

Skrz Latomé Nágemniský/
Kečijs vidaue dravé Wky/
Sekty/Rachfstwa/Tyranny/
Protiwenství; každě strany, R.
Valiti se: vještagij/
Twé Stádce opusťtwagij/
Dávati napomáhagij.
LO Sežijsky/ neywérnyssi
Páteři všech wérnych Dusší/
Mký pěci o své Ovčícky/
Slowem božím pas nás vzdych: R.
O stříhey před Nágemniský/
Všemni hleawhmi Wky/
Čzin to sra své Služebníky.
Swětskau vrchnost / v Domach/
Páteřsté gméno magisch/
Vzbud, by tě následowali:
Stádce twé opatrowali: R.
O Kryste ráč se k nám znáti/
Na Ovce pamatovati/
w Wěčný Ovčinec sehnati.

A M E N.

Neděle třetí po Slavném Ho- du Velikonočním: Iubilate řečená.

Ewangelium S. Jana v XVI. Rozdílu.

Milosr. Boha Otce všemohoucího/ a potěšení z Slavného Vzkříšce/
m Exijsse Krysta Wysupite nasscho/ sérze auradné dílo Ducha S.
natwstěwuj z myslí/ Srdce v Čela nasse/myni v vzdych/
aj na věky věkův/A M E N.

Tato dnesní Neděle/po Slavném Hodu Velikonočním w počtu
Třetí/ w Črkwi má gméno Latinské IVBILATE, wzatec z Balmu/ genž dí:
IVBILATE Deo omnis terra, Psalmum dicite NOMINI RIVS, dace GLORIAM laudi
eius. to gest: Plesayte Bohu všecká Země/Spiwajte Bialmy k Slávě gména geho/
shlaſupite Slávu chwálę geho. Kterýmžto gménem IVBILATE, totiž Plesayte, neb
spiwajte/Duch S. všicku Črkew po vši Zemi všech Národůw, k radosti vzbuzu-

Psalmses.

Argumentū
et r̄us totius
Concionis.

Psalm. 38.

ge/aby se slavným Triumfem/ a z Smrti zase k životu vstězyledlným navedením
Křízovým weslila / netoliko w čas Nebezpečenství / ale také y v prostřed poslední
Hodiny Smrti / y we wselitých nesčistných duchovních y Čelestných auzkostech. Neb
áč mnohdykrát / velikosti Kříže / protivensivity / a býd / gimiž y neypodožněssij Aus-
dowé České Swaté zmjetání, a sužowanij býwati musegi / pro mdlobu Čela/y
szarwemu pláci doháneníj beywáme. Však rozpomjnagice se na wčinu Slávu/Wi-
tissimem Pána nasscho Gejzisse Krysta w Neli nám připravenau / i toho sednatěv
mysli potessens / a w Srdci obwesleni / Čela pak Auzkostmi zemdelechó, občerstve-
ní nabíhatati máme. Áč zagiště množg gau žármulkové / klekti se na Ľidi spravedli-
vě zde w Swěte vivaluzij: Však že je w ssech těch wyzwobodj ge Pán/ swědci o tom
David. Očemž, obzvláštne Syn Božij swé milé Vicedlnísky, pted gž nastáva-
gich swau Smrti, rozžehnáwage se s nimi / áč kej žármacenau / však žožlénym po-
tessensem/pako neywonneňssimi kwijsky potraussenau / wprćoval / Kříz swé České
zde w Swěte / y zase spěšná z něho wyzwobozenij předpovídage / a toho wšeho
vkyladem svých Auzkostí / Kříze / Smrti / třetjho pak dne vstězyledlným vzkři-
šensem / a w slavném Triumfu na Nebe wstaupenym/dostvědcuge. Vak z nám Če-
kovi Páně, čásky dnůw těchto Nedělních, od památky velikonočního Hodu / až y
w Slavnosti weyročníj seslání Ducha Swatého, potessyedlně oznamují. Kie-
réž gau wšesky z té samé řecí Syna Božího na Odchod k vicedlníkammluvěné/
a od Ewangely Swatého Jána s velikau bedlivostí sepsané / od předků pak
nassijsich mlých / giste ne bez vžitečných přejcín / k těm nynějším Nedělim jřízené / a
po čáskách k rozmátn oddané / z nichž gest v dnesní Ewangeliu / klečí Českvi
Páně tak giste Kříž / žármulky a bolesti / však z nich potessyedlná brzká wzwobo-
zenij přináší / Vako gest gista bolest Zéně rodijech / a zase po porodu Děťatka ra-
dost. Čemuž wšemu s množimi weselými vžitky porozumíme/ když ge, powsta-
nace pro wážnost Slowa Božího, čtené přeslyšsime / wedle sepsání od S. Jana w
rozdjiu X VI slovo od slowa takto:

Muswil

Sluwil Pán Ježiſs k Vědlníkům svým/
řka: Malíčko a nevzítě mne / a opět malíč-
ko / a vžijte mne / nebo gdu Otci. V řekli ně-
kterž čedlníkům geho mežy sebou: Co gest to
je praví nám / Malíčko / a ne vhlídáte mne : A opět ma-
líčko / a vhlídáte mne : a / Zé hā gdu k Otci ? Protož pra-
wili / Co gest to je pravíj : Malíčko ? newjme co pravíj.
V požnal Ježiſs, že se ho chtěli tázati, v řekl jim: O tom
se týžete mežy sebou / že sem řekl : Malíčko / a ne vžijte
mne. Amen amen pravíj wám je plakati a kvísliti bu-
dete wy / ale Swět se bude radowati : wy pak budete se
rmautiti / ale žármutek wás obrátiſt se wám w radost.
Žena když rodí / žármutek má / nebo přiſla Hodina gegi:
Ale když porodí dítě / gž ne pámatuſe na bolest, pro ra-
dost / že se narodil Člověk na Swět. V wy hñnij žármu-
tek máte : ale opět vžijm wás / a radowati se bude srdce
wasé / a radosti wasíj žádní neodejmé od wasé. A w ten-
den nebudeſe mne tázati o ničemž.

Sec přečteného Ewangeliu k Čílankům
Výry, o vsmrcení, a Vzkříſení Pána Kryſta, a k Arcy-
fuli / o Křiži Chríſte, přinaleži. Kteráz Lidu Božímu
že w Swětě giste žármutek / a wſſak že ſe jim zase ſe
radost velmi brzce proměniti magiſt / ožnamuje. A mlu-
wenia gest vlastními vstř Syna Božího / za původníj
příčinou gž naſtrawagich geho Smrti / před kterauž ſe chtěl s svými in-
lymi Vědlníky / jako Otci s Dítkami, rozzehnat / a haly na ně žármu-
tek / kvíſlenj až do pláče / z té geho ſmerti ſe vwalij : Swětu pak Bezbožné-
mu radost naſtane / wſſak zase ; Slavného geho Vzkříſení / potěſitels-
ná ſim radost a Swětu žalost bude / toho také před nim ſagitati nechťel.
Nybrž to wſſecto milosrđním překladem Ženy Kvdický wſſovětli řáčil.
Kiemuž oni nadšle pro žármutek žalostného od Pána s nimi ſe rozzehná-
wanj / a poněkud pro domněni / gžmž wždy halehos tělesného Kryſtova
Královiſtv očekávali / ač ne hned tehdaž / k čemu ſe to wžtahuge poro-
zuměli; wſſak potom ; Smrti vzkříſení Páne gſauce ſkutečně vynau-
čenij / že ſe ta řec Syna Božího netoliko k nám ſamým ale kewſi Chríſti
Páne / pod korauhwj Křižze geho zde Křečugich / wžtahuge / poružu-

Occasio.

Summa.

 Romen. 8.
Achorum 4.
I. Petri 2.

Vstup.
I.

II.

měwisse / sebe v wsecky věrně k svášení zármutku / předkládáním mno-
hých potěšení / gsaú napominali, říkajíce: Zé skrže mnohé Zármutky
do Nebeckého Království vcházeti musíme. Není pak toto dnesní Ew.
angelium pro sťrostně a rodosť / který sb radošti Světa tohoto / a v
zhovalile bezpečnosti spolevagi: Ale pro žarmaucené / genž v Kríži za
Pána Krystem kráčegy / včje nás tomuto: Předně / že vissickni Křesťané
na toto Světě, bijdám / Zármutku / a rozličným Krížům / k určito-
ní sv nás tělesných žlých žádostí, poddání gsaú / a byti nusegij / gijchžto na
sebe každý pobožný vtegi očekávat / nežli časného střeksi / dobré vůle / a
tělesných radostí / pod spůsobem Náboženství / vyhledávat / má. Dru-
hé: Zé se sve wsech svých Zármutkých nesejšílnými téměř potěšeními / v
večni Pána Krysta předkládanými / těšty / a o Božské pomoci / v zá-
mutku sv radoši proměněni / v gisstiovati mohau, a magij: a to necolito
řeči Páne / ale v velmi mnohými příklady / obzvlášně pak takměř kaž-
dodenným / na ženách Rodičkách plodu milého Křesťanského / samým
Krystem Pánum ukazovaným. Rozuměwisse gijz těchdy z předmluvy /
z původní příčiny / z Summowinjho naučení přečteného Ewangeliu /
dnesního / že ono v sobě newýmluvně vžitky / pro pobožné Křesťany
obsahuje: Protož světlým a vpríjmým weyladem / weymause ge před
sebe věme se.

**O Zármutku tříslých Apoštoliw / a wsech pobožných
Křesťanuw / od P. Krysta předpověděním.** A proti tomu:

O potěšení. Tři Artykulové rozdílní budou.

Prvni: Z čeho gesti takový zármutek / kvilenj a pláč, na Apoštola Pá-
né prigiti měl / gijmž gen teb Pán sv Textu Ewangeliu předpo-
svedel?

Druhý: Lidu Křesťanskému pobožnému myněnýsich časův / z čeho se
Zármutkové / kvilenim / Plácem / v Smrti spolu negdnapau-
smišsem přiházegej i

Třetí: V takových Zármutkých Apoštole / v my vissickni žarmaucenij
s umi / z čeho potěšení hojněho a podstatného / Slez / Díj si-
ragicjho / nabeyvati měli / a mame v mužeme

I.

Prvnímu Roždilu Každaj přistoupíce / vězne Vat-
ueynewinnýssi Wykupitel náss / mage za, nás gij, gij nazývá
Smrt podstaupiti / těmi slovy Vcedlniskum svým milým, Zármutek /
kvilenj / a pláč / který se hned také té chvíle na ně valil / gesti předpově-
děl / čla: Malíčko a gij nevžijte mine. Gisté gisté pravim
wám / že kvísliti a plakati budete wñ: Ale Svět se bu-
de rá-

de radowati : wój se pak budete rmautiti / a toho na sebe tak
konecne ocekarwati / **Nako** Žena bolesti a Žármutek u při po-
rodou. Kterijzto Žármukowé, kivšleni a plác / že gest na ně z těchto tří
principi přijti měl a přüssel / Text Ewangeliu S° s svými přiležitostmi
vklazuge.

Žármutek
z Rylem
na Apoštols
ly priece i

¶ Neypriwe / z nastawagichho Odchodu Pána Krysta z tohoto
Sweta f Otchy Nebeskemu od nich / gehožby byli ne rádi stratili / a tak
brzo se s nim rozlaučili / věrse w něho yakožto w Syna Božiho / Krysta,
Messyasse prawého. Item: Zamilswarosse ho yakožto Díjeky De-
ce swého neymileysjho / a gsouce od něho wewšem , yakožto Čeladka
od neylepsjho Hospodáře, opatrowání / y zvylsse s nim / yakožto s při-
teleji neywernychsim. Item: Chciče se rádi wždycky od něho včiti / ya-
kožto powolnij Vicedlnisch od Mistra neymilbornychsim / ríkagice: Kam
págdemě od tebe / a ty máss Stowa wěcného života. Item: Gsouce žá-
dostim na geho gesíté mnohé Žárycky patřiti / yakožto na skutky Boha
wossemohauchyho / a horlivě s nim zde w Swětě wěcně žustati / a byti / ya-
kožto s Králem slávau Nebeskau neystiwelenysim. Neb gsau pravili:
O Páne / yاك gesit dobre nám zde / (totižto s tebau wždycky) byti. Pro-
toždyž o Odchodu geho vslýseli / a z reci Páně zarmaucene / že se z Swě-
ta f Otchy do Nebe od nich bráti strogi / poznali / nemohlí z toho než Žá-
mutes, a slawau žalost mici / **Nak** z Ewangelista S. Jan toto Páně k
nim promluveni požnamenal: Idyni (mogimilij Vicedlnisch) gdu (neb
steže Smrt od wás giti se strogim /) i tomu (totiž f Otchy měmu do Ne-
be) kterýž mne poslal / a žádm z wás neptáše k mne / de godesse Ale je ty-
to wěch milusvil gsem wám / Protož Žármutek naplnil srdeč wásse : a w
Textu dí: Malíčko a nevžrite mne : Neb yá gdu f Otchy : a
wój se budete rmautiti. Dwossem: Neb rozlaučení milých přátel ne-
přimassi smichu / ale plác a Žármutek. **Nako** Newěstě / když hned brzo po
Swadbě Ženisch, buš na Woynu / neb po neyake Legacij / daleko od ni
prý se drátmush : Tak ted Vicedlniskum Newěstě Páně / kterež on tak
gmenoval / z odchodu geho nemohl než Žármutek byti / o němž gím Pán
dávno před Smrtj návěstji dával / tanto reci v S° Matthausse, řka f
nim: Zdaliž Synové Ženichowi (neb y Newěstě) mohau plakati, do-
tud gesit s nimi Ženich ? Ale přigdaū dnowě / když bude odnat od nich
Ženich / a tehdyž se budau postiti : to gesi / plakati / a pro veliký Žármutek
ani na gídlo nebudau dbati. Newěsteli, a newidámeli yaken
Žármutek Díjeky, pro odchod od nich Otce, Matky / Rodicové
jase / pro odchod a Wandr / zwlášt pak Smrt Díjek /
přátele pro přetele / wěrnij poddanis pro Smrt Pána swého
dobrého / dobríj pobožní Lidé pro odchod, neb Smrt dobrého včitele
mijo agij : Onaké mejn mudi slawé provázeni / y na Řestě rožjehná,
wáni

z vlasta
magicyba
odchodu Pá-
ne z Swěta
steže Smrt.

Iohan. 6.

Matth. 17.

Iohan. 16.

Matth. 9.

Thobias 5.

Genesius 37.

Regum 20.

Actorum 20.

Načemij.

II.
3 nastávajících Pánů
Křížu v
kruhých trá-
pezi.

Matth. 16. 20

wání byvá? Necht se aponí tuco ti příkladové toho k paměti přivedou: Poważnie yakau gest řec Macka mladého Thobiáše, k Manželu svému Thobiassovi/ který Syna svého do R A C E S Města Medsteho, k přátelům s přivodcím Angelem wyslal/ s plácem mluvila / w těchto slovách: Hul Starosti nassi wozal gsy/a poslals od nás: o bý nízdá těch peněz nebylo / pro které gsy ho poslal: dosud gest nám bylo na nassi chudobě/ a za bohatství to gsmě počitali/ že geste Syna nasscho před sebou vzdali. Až gi sotwa Starý Thobiass velmi pěknau řecí / o Angelste Syna gegich na té Řestě ochraně/ a s tlačném wezdrawi na wrácení/ vlogil. Opět: Jakob pro stracenj Syna Božího nál gest lamentoval? Raucho na sobě žalostí roztřhal / za dlanuh řas plakal / a žádným potěšením vlogit se nemohl/ až o něm zase žežito gest / a w Egyptě panuje/ vsllysek tu teprvva vida pro sebe od něho slavné Boží wyslane / Duch geho otečahl: Až dalíz o tom Hystorje wšicin známánenj: Jeem: Provázenj od Jonath Syna Saulova Davida Thowarysse svého nemilejšího/ genž před zlostí Otce jeho vyskal/ vše společné mezi gimi rozechňávání na Poli w Libanij/ w Pláci a rozmáruvání/ slzami se temě rozpaustěgichym/bylo. Ale kdo z pobožných na tu Historij suchýma Dívma hleděti/ a bez zdychání čistí gi může? Nač také pláč byl w Městě Efesu mezi Křestiany, pro odchod od nich S° Pavla / Čteme o tom w Knihách skutkuw Aposoltých: Pláč (prej) weliken stal se odvesech: a padajce na hrdlo Pavolovo/ libali jeh/ litugice nehvose toho slova / kteří při rozjehnávání řekl/ žeby tváři geho giz vjce videní neměli: y provodili gen až k Lodi, otohem ne bez znameního, slzami svlažováního žármutku. Nadtoto ied Aposoltům pro odchod Syna Božího / Mistra Pána/ Otce/ Bratra/ přtele a Thowarysse nemilejšího/ o vše gest neměl žármutek/ kvůlenj a pláč nastati: Gesto žádný nízdá na Světě Člověk wžacnější/ mocnější/ lepší/ dobroutěžejší/ milenjší/ a věrnější/ k svým/ halo Pán Křistus k Vicedlníkům/ gest nebyl. Něčit gsau tehdy znamenitě, a slussně z tého žármutek ujeti. Tak y my dráha laupě geho když od nás milosti svau odcházeti/ Slowo své odnimané/ a tvář svou odvráciwati nám se zdá/ z toho se neweselme/ ale za veliký žármutek soubě to počladahime. Také z rozlučování se s námi milých nassisich Křížů/ přátele/ Manželek/ Manželůw/ Včitelůw/ a věrných Thowarysůw, žalost w Srdech pochťujme/ a slussným y obyčejným žewnitřním znamením smutek na sobě profazugme. A tal gsau Aposoltě w ten žármutek/ z nastávajícího Pána z tohoto Světa odchodu/ příslí.

¶ Druhé: z Nastávajícího Křistu Pánu/ Mistru/ a Dobrodiných gisich nehvinnějšímu, vkrutného trápení / o němž sám/ že na vše giz brzo/málo po některé Hodině toho dne přigjelélo / před nimi mluwil/rka: Malíčko a nevžijte mine/ a opět malíčko / a vžijte mine: Neb há gdu k Otci. Smysl slov těch gest tento: Mogi mili

Věd.

Vědlných/wězte že giz Hodina a čas mě dobrovolně Smrti přichází :
 giz gsem pravě mnichokrát předpovídal/giz se to dnes plniti bude. Nebo
 mne Neprátele halo ginchho zločince gmau / wazaním, bitím, strkáním/
 vplstváním / nusťáním / vž h všetkowáním, trápití budau. Nebo ná tak
 řeze Smrt w Čelez Světa k Otci svému do Nebe se poberu, z té příci-
 ny/aby Smrt a Obět Čela na Kříži za Hřichy Lidstva/ spravedlnosti
 apravodě Boží dosivčiněno bylo. Což když se díti bude / Svět a Ne-
 prátele mogij dostanouce mne do Rukau/ne ginal než haloby Nebe vy-
 hráli / veseliti se budau : wám pak neymileňsij Thowarissij mogij nelze se
 než rinačici, kwliti/a horce plakati. Takowému smyslu toho povědění
 Páně/temi slovou : Malíčko a nevrzte mne / ac gsa Vědlných tě chvíle/
 nadíle pro domnělé očekávání tělesného / časného, Mesiášsouva zde na
 Světě Království/a něčco také pro veliký žármutek nerozuměli/češse
 mejz sebou : Co gest to, že nám prawi / malíčko z nevýme co
 prawi. Wssak když gis to Pán giničmi slovou vyšvětlil / ano když
 w Zahrade Záklup / kterey pro něj příssel/ spatřili / h na geho ginični se
 dívati myslí / dobré tomu porozuměli. A co pak, slyšice yak s ním w
 Jeruzalemě našladagis / nevinného, a přebolešně trýzněněho potupně
 křižujis. O zdali gest Služebníku věrnému možné/wida Pána / neb
 Čloučela Dobrodince/ Otce/ Bratra/ Přitele svého/ vkrutně, zvláště
 bez winy trápeného / aby se měl z toho smáti / radowati / a neplakati /
 Musylbū gisě lotrovského a zlamenileho Srdeč byti. Nevinclíz yak
 gsa pobožnij Křestiané w Městě Cæsarez Apostola S° Pavla pla-
 kali / slyšice h vidouce že mu A G A B V S Prorok předpovídá wězení a
 trápení w Jeruzalemě / kdež se tehdyž bral / prosyc ho aby tam necho-
 dil. Gimž on řel: Nic činíte, placície a trápicie Erdce mé? Náč za-
 gisě netoliko gsem hotov wězněm byti / ale w Jeruzalemě pro gmeno
 Pána Ježišse Krysta h umřeti. K tomu také čiteme w Historiach/ kie-
 rals pred Svatým Číthrydceti řesti Leth / s Amuratem Čísařem Tureckým/
 Vladislav Král Vheršký / v Města Varny swedsky bitvu / w Křes-
 tanovu pameti hodnau / wssak žalostiwau / nescíslným téměř počtem
 Turků přewyšsen gsa, když Witečství stratil, a w nějaké roli od nedno-
 ho Tureckého Genčara nalezen / a po pěkné zbrogi / na Kapalnu
 po prci a záponě dráhě poznán h srat byl. Tehdy Amurat Čísař
 Turecký mage i sobě tu hlavu přinesenau / a chtěge tím gisť byti čiby
 byla / rozkázal z wězniův zágathch některé Komorníky, Neboštíka Krá-
 le Vladislawa před sebe přivést : Kteríž yak tu hlavu vzreli / žalostis-
 wé kwlili / křicice : Ach hlawa / Hlawa Krále Vladislawa Pána na-
 řeho neymileňsího, gest toto. Což Tyrán Turecký slyše / velikau ra-
 dosí dal tu hned na tom místě wšem wězniům hlavy sijnati / a tu hlavu
 z Kapalnu vyňatau rozkázal odřeti / a rozlíceným kořenem h Bawlnau
 řízí vyepanau / s kvality rozčesanými / a barvau yakobij živá byla, ozdo-
 benau/

Acto. 21.

Aeneas Sylvius in descrip-
 ptio: Europa
 cap. 5. Et e-
 ciusdem Epist.
 52. 81. 87.

benau/na kopí po svých Městech nosyti. Z poněvadž hle komorních, a giniš Služebních vidouce hlavu Krále Pána svého/na vohně zabitého/ od žalostivého krku/pláče/a nařkání/ gsauce gesetě před Neprálem Turkem, wěžnotě geho zagatij/ zdržeti se nemohli: Kterakbý wěruji Včedlních Krystovi/z Smrti geho nevinné/zármutku s vseďavým pláčem/kwslením a nařkáním mítí neměli? Poněvadž Zén Židovské w Geruzalemě/ vidouce Pána na Smrt giti/ litugice ho nemohli než litostivě plakati: Co pak geho věrní a neymileňší? Sama Historia Evangelistická svědčí/že gsau se Včedlnícy Páně tchdáž pro zármutek/ žalost/auzkost/ pláč/ nařkání/ a Pána svého litování/ po ty dni/do kud trýzněn/ křízován/ a w Hrobě vsmrcený ležel/ kde a kdy se vrch nevěděli. Nybrž pro Strach/ Zármutek a pláč vzařsráni sedice/ o všem sobě na Světě býti nevinšovati. Protož n my/ o Lídě hříšníj/a tau hořlau Syna Božího smrti winni/ spomnagice na přebole-
síne trápení neymileňšího Wyskupitele svého/Pána Ecclisie Krysta, rá-
dost, sinich/weseli/a rozkoss tohoto světa opaustěchme/ e i nehynevině-
ního Spasitele litugice/ na hříchy své/ a tvarosti Srdce nefagichho
pláče. A to gest Druhá wěc/z níž Apostolum zármutek nastal.

Lucas 23.

Lucas 24.
Iohannes 20.

Matouš.

III.
z traktoru
gycb gyn
po odhadu
Páně s fute-
ta nestíle-
nyh byd.

Iohannes 16.

Třetí: z Měsíčních trápení/ kteráz na ně po všeckem čas života gegisch na Světě/ podlé obecného Losu Čírkve Boží přigiti měla/ a přisila. Neb kde gesti pobožnost/tu také n Diablosva aufladná zlost: Kde žalost tu zármutek/kde zármutek tu wzdychání/ kde wzdychání/ tu hotové kwslení, pláč a nařkání. Což všecko Pán Včedlníkum w těch slovích předpovídal/řka: Gistě gistě pravim wám: Ze kwsliti a plakati budete wy/ale svět se bude radowati: Vy pak se budete rmautiti. Kterýmžto propověděním Pán Krytus/nelikof-
nathyby spůsob Štěsti a Los Apostolů: Alle n všech věrných Čre-
stianův do skonání Světa zde w Čírkvi býti měl, všakal/ že w býde/
w psotě/ w lkání/ w protiwenství/ naložto w prawém Audolis pláči
svém/poddání gsauce vstawičným protiwenstvím od Světa/ to gesti/
od zlych Lidi/ kteríj pod spůsobem horlivého Náboženství nevisejí/ z
toho radují/ když moch a swobody/ abž nevpobožněňšíj/ a věci Kry-
stova Včedlníků nehvěrněňšíj, trápit/ wěžeti/ vyháněti/ býti/ pálit a
topiti dáti mohli/ dosahugij. Nalož o tom Krytus předpověděl málo
vysí nad dnesním Ewangelium/řka: Akdyž zabijí wás/ domislati
se budou že tim Bohu poslauži. Kterýmžto rozličných nestěstí a trápe-
níj/pobožníj/Svatuj/ a Čírkve Krystovu pravij Audové/ nikoli mi-
nauti/a gich předgiti nukudy nemohau. Kotoně nalo Zén těhotná přiro-
zených svých Zármutku a bolesti/ ktere se w čas porodu na ní valí/
natž toho sám Pán w Ewangelium pěkným podobenstvím, na Rodiče
pobožné dorvozuge. Toho Apostole na sebe očekávagice / nemohlise

nejle-

nejkratci/a trápeni, vězeni, vonháněni / až naposledy u Smrti ohavné s jármutkem trpěti. Což vše je gest na ně přicházel / geglich Pisima o tom svědčí/předkládajice Kýrki w svém věcení tyto Sentenci: Skrze ninohe jármutky mušíme vcházeti do Království Božího. Item: Vši- dnik do čtění pobožně živí byti w Krystu / protisvětvi snásseti muse- g. Opět: Vsauzenijs gsmi od Světa jako Divce k zabiti / a k Smrti se vysyčni až do gednoho chystáne. Item: Za nevětší radost měte to Bratři mogi/kolikrátoli w rozličná pokusenj vpadáte / vědouce to / že pokusenj všry nashi trpělivost činj. Item: Krystus trpěl za nás / zůsta- vilo nám příklad/abychom následovali slepěgii geho. Item: Nejmí- lejnji/mědiwte se gesilíze skrze trápeni skusenj býváte, (což k skusenj vasser- mu se děje) jakoby se vám něco nového přihodilo: Ale magice aucta- stvi s věpenjem Krystovým, radujte se/abyssit pěl zgewenj Slávy ge- ho radosti měli, weselice se. Trpěli pohaněni pro gměno Pána Ježiše Krysta/Blahoslaveni gste. Eh u gme mnohe Sentencie / a Pisima S. Apostolův svědeckovi o Kríži/ protisvětviích / jármutkých a kivle- ných/kteréž snáseli/wydáwagij/a všem voleným Božím / Krystova věci Následovníkům / nescíslných jármutkův Krížje přivlašnugii. Dívali se pak tomu Křesťanů / a příčinu toho vyzvěděti žádostiv gsy/ proc pobožni w Kýrkvi/spolu s Apostoly/wětšimi a častějšimi býdami/ nescíslnimi/a protisvětviimi/ z Náboženství, už svého domáčho obce- vání/neb Hospodářství/ než Lídě Světskij / Bezbožnij a Bohapráz- dnij/obklíčeni bývagij? Pravodivé a potěšytedlné toho příčinu w této knize wenss / w Kazanské Čtvrté Neděle po třech Králičch / w Arthukuli prvním/Baučku Morškau wysvětlujichm, nagděs/ kteréž tuto polo- žiti obřínost ecce zbraňuje. Protož přistaupime dale/

II.

K druhému Arthukuli: W němž vězme / Z čehož nynějšimu po- božnemu/Pána Krystia milujícímu lidu Křesťanskému / jármut- kově s kivlením a pláčem nosilávali: Poněvadž řeč dnesního Evangeliu/o jármutkých/Křížích/kivlenj a plach/ netoliko k samým Apo- stolům: Ale také už nám kivsem se vztahuje: Vězmež tědy je z těch- to původův:

T Prvnj: z Lehkosti/potupu/posměchu/ a křivdy / která se Pánu Krystu od Bezbožních, na tomto Světě, posavád děge. Neb yakona onen čas/tak u nyni, Svět nevěrný, Bog s Krystem Pánem vede: ač když je nesústředý/vysal se proto Krystiu Synu Božímu protisvěti nepřestá- rá: čmě Pánu potupu/lekost/posměch/ a křivdu/gesetze z toho raduge/ weselj/ yakoby dobré činil / a tím Bohu slaužil. Zé pak Pán Krystus gij gednou všecku/ čiž vytrpělo / a hanby se opovážil / sedl na pra-

Acorum 14.
2. Tim. 3.

Romanos 8.
Psal. 43.
Iacobi 1.
1. Petri 2.

1. Petri 4.

2. Corin. 11.
Hebreos 11.

Pobožnym
Křesťanům
zármutkově
a kivlem
přicházejí:

z potupu/
Pánu Krystu
od zlych
činěně.

Ioannis 16.
Roman. 5.
Hebr. 12.

wich

I.
v Slovo
Božím.
Marci 16.
Matth. 28.
Ioan. 3. 5. 8.
Blaiz 1.
Matthai 18.
Ioan. 14.
Matthai 10.
Lucas 10.

Lucas 16.
I. Corin. 4.
A&or. 26.

Lucas 19.
Matth. 21. 25.
A&or. 7. 13.
Galatas 2. 3.
2. Pet. 1. 3. 5.

I. r.
v Svatoš
řeč.

Matthai 28.
Marci 16.

wich Boží / a v Světě mezi lidmi tak hmožně / tělesně a viditelně
jakо pravé se nespátruje: Protož kdyby se mi / jak / a od koho takо,
vá potupa činila/věděti slussi že gsau čtyři světě/gichž po sobě v Světě
te pozůstalil / a v nich gest přítomný. A tak kdybýkoli něco mluvil/
psal neb činil, gedne z nich na potupu: Ten potupuge Krysta / a tedy
pobožným žalost a kvalení činj. ¶ První gest: Slovo geho S. kdy
rež se v věci Evangelistém pravdivě rozšírvá / a Lidem kagisym v
Smrti Páně hřichův odpustění a věcné spasení zvěstuje. Které
hož kdyby nám Pán byl nepozůstalil / Sodomě a Gomortě, hřichy v
trápenjm bylibychom podobnij. Ano/kde se ono pravdivě káže / tu se
on přítomným býti zakázal. Pretož kdo ge smj lehčiti / ten samého Pána
lehči / jakž Krystus pověděl: Kdo vám/i to gest / Kázanjm věci wasse-
ho o mně rozšívaným / pohrdá / a geho neprigimá / mnau pohrdá / a
mne neprigimá. Kterážto věc / totižto Slovo Boží, v němž gest
Krystus přítomný / v jaké nyni významosti gest / vidí se: Bezbožní ge
potupugij / o něm nic věděti nechtěgij / jaklo onen Bohater o Mojsijsso-
vi a Prorochy/neb o gegisch písme/Synově světa tohoto, a Moudrá-
ch Bláznowsivym ge býti saudi/jaklo onen Festus: Polkryten ge nehod-
ným / a k spasení nepotřebným býti se dominisvagij: Podewissch ne-
marnýssij Ceremonie ge snízugice/a Kázanj kazenym přezdswagice. Ač
že to pravda gest/že ono Bludyn, lži a nevžitečné Ceremonie kají: Vysaf
se mu tak posmijati, ge tupiti / haneti a walchowati / netoliko věrné po-
ly Boží k zarmaucenému kvalení přivodžuge / ale v samého Pána Kry-
sta/jakž pláč geho řeče tauž věc nad Jeruzalemem / a naříkání taužeb-
ně, Býdy na takové v Evangelium S. Matthausse dosvědčujij. Apo-
stoly to také k nemalým silzám přivozovalo / jakž psaná gegisch naříkání
v tom změgij. ¶ Druhá věc na místě Krytově / v níž gest přítomný
gsau velebné Svátosti/teréž jakozto pečeti k S. Evangelium o milo-
sti Boží / a věcném spasení/Pánem Krystem vyslavilém/přidané/nás
vglissujij. S nimž jak Svět potupně zachází/ kdo toho v zařízeními
ocima (leč zaumyslně slepý) nevidí? Křest S. v pauhé chechym/snižchym/
v kleivety/kwasy/v Lance/a takměr v níveč od Lidu obecného se obra-
čí. Od Knežstva pak v jednom Náboženství se mu směgij: v ginem/
Kameni/dřívii, Zemi/Stavěni/zbroge/zelezo a Nědi/ú/řekti. Gest
gest Pán, Bůh ne ta nemá stvorenj/ale Lidi kříjeti kázel. Ginj opět po
Všech křísti posylagi. Z čehož se poznává/kdyby smyslu Novověřenství-
ho nebyli/žeby s tau Svátosti naležitěgij a významějí zacházeli. A co pak
k Svátosti Bečere Páně jakau potupu/zlehčeni/a newážnost (ach vrt-
sawij, rozličnij smyslowé Lidskij) profazugij / sotwahy se všem nevý-
mluvnýssjho Křesťka vymluviti mohla. Za věc opět / a takové ve-
lebných Svátostí zlehčování / nemůže pobožným než Zármucet / kval-
ení / a silzawé naříkání přináseti: za svědecivij toho gsau množí Spi-

somě

Centuria 4.
Capit. 6.

sowé věrných Včitelův Chriftovních / na tauž potupu při Swátostech
lamentugichch. Nako někdy Křesťané w Městě Thipasa w Ma-
ritami / kdež URBANVS Formenštý, a FOELIX Adorenštý / z Selský
Donátské tak řecené / Města toho dobywosse / rozkázali aby Knězii
Swátosti Vecere Páně psíum gegich podávali. Z čehož se po Městě
od pobožných krík a pláč stal / a Modlitby k Bohu se daly / tak že ti
psi zařušugice toho hněd se vstekli/a ge své Pány hryzauce/Těla gegich/
nako ginyh Lotrůw / Tělem Páně vinných / neginák než nako flijském/
žubn svými po fushch trhali. ¶ Treti svěc / w níž se Pánu Kry-
stu potupa děge / sau Služebních Chriftovníj / a Ssaffáři těnných
Lagemství Božských / kterijž na místě Krystově poselství koná-
gij. Nako Aposstol S. Pawel dí : zdalichcete skusyti toho který strze-
mne vluwi / Krysta/kterýž w nás vidí se. Neb od Potenta ušw za Bla-
ženy se drži / co onen ELIZEVS od Knížat/Chowaryssiuw Knížete Jchu/
kterijž pravili : Proč gest přissel tento Blázen k tobě ? Tak y Pawel
od řečta byl gmenován : Blázniss (preh) Pawle. Item: Od Kludr-
lanuza Baueisce se poklädagij. Nako y sám Pán Krystus od Modlá-
ruu a Sekráruza Kachře/kteréž hubic/pálje/radosi z toho magi. Od
obecných pak za nic gsau wáženij/tak že se w pravdě s nimi děge to co A-
posstol dí o sobě/a všech Služebních Chriftive: Disvadlo gsine včiněnij
tomuto Swětu/mn Bláznii pro Krysta/nako Smeti tohoto světa vči-
něnij gsine/a nako nějaký Ohryzek meži wscemi/az do tohoto dne. Což
wsse Pán sobě včiněno byti prawi/řka: Kdo se wás dotkne/dotkne se zřij,
tedmice Řeka mého. Item: Co gste měnu neymenissimu včinili, mně
gsie včinili. Ne tebě gsau Samueli / ale mně zašvihli. Z čehož hle,
opět gsm zármutek pocházij. ¶ Čtvrtá svěc w níž se Pánu Krystu vblí-
jeni děge / gsau pobožnij Lide / dworáně Králowství Božího / kteréž
Svět z návodu Diábelstého rád stihá/hubj/a strze své nástroge trápi-
ti všluge; Nako na onen čas strze Šawla w Jeruzalémě/a strogil se y
w Damasseu/dychtje po pohružlách proti věrným Křesťanům. Pročež
mu Pán domlauwage/řekl: Šawle, Šawle / proč mi se protiwiss e A
Pán Krystus podobenstvím Wdowy a Šaudce nepravého/při němž se
spravedlností dovolati nemohla/se ohlassuje/že chce krivdy svých wo-
lených mísiti: Neb gest w nich,a s nimi zarmaucen. Z čehož pobožní veliké
zármutek misivagij/a na Čhranný věrných Páně zarmaucen žalugi. Což
sám Pán Krystus w podobenství onoho služebníka nepravého / s spolu
služebníkem svým o Sto peněz nelitostivě se hrdlugichho vkažuge. A tak
z toho prvního na věrné Křesťany Zármutek s kvislením přicházij.

¶ Druhé: z Štěnij Božího/kterýž bijdy a těžkosti na Lidi přepau-
sti: Neb to žádnemu neznámé není/ že se Čzlowěku bez vůle Boží něc při-
hoditi nenužje / poněvadž y vlasti na hlavách nassisich řecené inši ráči.
V Žayasse dí Pán: Ná gsem Pán, a není giny/cině světlo a stavouge emy/

III.
W Služeb-
nycích Cyrs
Ewe.
1. Corinth 4.
2. Corinth 5.

1. Corinth 4.

March 14.
1. Regum 8
111.
W pobož-
nycích Lidech.
A dorum 9.

Lucx 18.

March. 18.

II.
Spěpustě
m Božího/
a vůle geho
swobodné.

Markxi 10.
Eliaz 45.

Hebrax 12.
Proverb. 5.
Apocalyp. 3.
Judith 8.

1. Coriol. 12.
Eliaz 18.

1. Corint. 11.

Micheaz 7.

1. Petri 4.

Origenes in
Brod. 8. Ho-
mil. 20.

III.
z Diabelse
zlosti.

Genes. 3.
Coloss. 1.

1. Petri 5.

Apocal. 12.

Iob.
David.
Marchzi 4.
Lucz 22.

činé pokoj n zlé: já Pán činé tyto všecky věci. Přepaussti pak Pán Bůh Zámenitk/y kvielenij a plac někdy z pauhé své Lásky/tudh yako Otec s Dítkami pohráwage / naříž Apostol dí: Koho Bůh miluje / toho potrestáni narovstěwuge: A tudh ho sobě průbuge/zkussuge/v Modlitbách/Wijre a w Pobožnosti zvostřuge. Naříž S. Jüdny to vyznává: A příklad na Abrahámovi/Jobovi/n giničk v fazuge. Někdy také pro samo dobré nasce / mörje w nás zlá přir ozená myšlenij / žádosti/ Penchu a vysočomyslnost. Naříž S. Pawel dí: Aby mne vysočost zgewenij tagem sviss Božijsch newynássela / dán mi osten Satanum. A skr ze Izaíasse: Sola vexatio dat intellectum: Samo trápenj rozumu přidává. Proto také býváme trestáni od Pána / abychom s timto Světem nezáhymlí: naříž S. Pawel dí. A ono Latinské Pořečení/Quæ nocent docent. Co řekodí/to včj: Co bolj/ to cwiči. Někdy také n zhnevnu Pán Bůh pro hřichy trestice / wedle onoho Michaeasova slowa: Hněv Boži ponesu/ neb gsem mu zhřessil. A w Zámlnu: Narovstěwim w Metle nepravost svassi. A S. Petr dí: Sauid(to gest trestání) od Domu Božiho/to gest/ od pobožních / se začná zde / činé gumi spravedlivé odplatu / časnau ja časné hřichy/věčnau pak odpustěge. Což vznávage S. Otec Origenes dí: Ego opto, vt dum in hoc seculo sum, visiter Deus peccata mea, & hic mihi restituat, vt ibi dicat de me Abraham, sicut de Lazaro ad Divitem: Fili, memento te bona tua recepisce in vita tua, & Lazarum similiter mala. Nunc verò hic solatio fruitur, tu autem cruciaris. To gest: Já sobě toho svinssugi/ aby Pán Bůh raděgi zde w Světě metlau narovstěwal hřichy mé / a odplatil mi wedle spravedlnosti své. Tam pak po Smrti aby Abraham to / co o Lazarovi řekl k Bohatym / také o mně pověděl: Synu/ rozpomeně se že gsy bral dobré věci w životě svém/ A Lazar zlé. Protož on se těší / ty se pak rmautíss.

Třetí/ přicházegij kvielenij z Zlosti Diábelské/ genž se na lid Boži neprátelecky vstěká. Neb že se geho Království moch Syna Božiho říže Věci Paně kazý / a geho věrnij z moch temností výtrhováníj gsauce / do Království Něbeského přenáseni bývají / na to se nešlechetník hněvá/ až dílo se nerozpukne. Protož výluze věrným Páně řevidí / yako hladových Leiv řeiva po Lese Světa tohoto obchází / hledá dage kohobr s Čelem n s Dusí sežral. Odkudž písmo dí: Běda Zemi n Morí: neboť gest zstaupil k vám Diábel/ mage hněv velyký/ věda je má krátký čas. Dosává pak svobody z dopusťenj od Boha všechny hřichy/ kteroužto zlosyn nařízli vět o nehvětěnissi se otrá/a hromadu žalosti ge oseypa/svědcí o tom Historia Jobova/Davidova/ano n sameho pána Krysta pokusenij/Apostolská také skrz geho zlost třebenj. Naproni tomu svých Čitelův s pokogem / a w čistém srdci / veselí a w ždení radosní Světské až do času nechává/ věda je s ním potom věčného hore poživati/ a žuci muk zapigeti musegij: Odkudž přesloví po-

mo: Věčnili Lotr / Lepší sítě má. Neb mu k tomu geho Pán Diabol pomoch dodává / jako Bůh Synův Nedověry. Proti kterýmž to Autofum zlostí Diabelských / sám Pán modliti se zhuſta napomína / řka: Modlete se aby ſte nevěſli k v pokusenj.

¶ Čtvrté: Zármutkové s k všem jmen smiſení vvalugij ſe na vobožné také z lých lidí. Na ko od Protivníku pravdy Boží v Náboženſví / jako sám Pán Křiſtus svým věrným předpovídá, řka: Budau ſe vám protiwiti / hauce na vás vſecko zlé pro gmeňo mě. Item od Tyranské Vrchnosti, na voddané / co na onoho Nábotu od Achába Krále / a na lid Izrahelský v Egyptě od Faraona / ř. Item: Kazatelum od bezbožných posluchacův / jako Janovi Křtiteli od Herodesa vězeni bez Viny, v hlavě ſtěti. Item / Kodicum od Nepodarilých Dětí / jako Jakobovi a Heli Kněžně od gegijsch Synův / Davidovi od Absolona / a onomu smutněmu Díči od vlastinjho Syna / kterýž Štaiku geho tím ſpíſe dostať žádostiv byl / jakoby s howadem činiti měl / obžalovaném / a vkrutně mučením trápeněmu / a nesvinně na hranici Ohněm z Světa ſprovozeněmu. O němž obſhýrná Historia ſe čte / jak ſe po smrti otcově s žalostí, a zaúſťanji také potom ſám oběhl. Item: Hospodářum od Želádky / lžni / krádeži / netvěrnosti / nedbánlivosti / klepetami / ř. / jako enomu Elizeovi / od Gezyn Služebníka Zármutek nastal. Item: Manzelum od lých žen. A ženám od Žralých Tyranských Mužův: Item: od lých Sausedův / podvody / vtrhánim, řekodami / ř. Neb že děčí říkají: Nad lži Zub a licho Sauseda, zdalek muže co horšího / a toby věssi Zármutek činilo / byti? A Moříšs napsal: Že domácí Neprátele gsau / jako hřebově v Děčích / a Dříspově v Bočích. Suminau / jak ſe vubec množí Zármutkové, až do pláče ſkrze zlé Lidi přiházejí / kdo by to mohl vycíti? Neb kdyby to kdo vſecko ſčitati chce / to vneb tak činil / jakoby písek Mořský, a řípēge vſech Wod, ſčisti ſe po kaufel. Po něvádžiž Láſka vſichsla / Neprawost ſe rozmohla: vſíckni ſe vcheylili / není kdo by činil dobré / (totiž Bohu a Blížnjmu) není až do gednoho: dí David tv žalinu.

¶ Naposledy / gesciž z této páte všecky Zármutkové přicházejí / totižto: z ſame Lidstev žaumyslnosti / vž ſobě bijdy / bolesti / Zármutky / žalosti a pláče / mořhauce dobře bez níjch byti / dělagij. Na ko gsau poſrytch / pověrní / ſterí / halovými poſty / žijns / oděvem / obruci / železnými po nahém Těle noſenými / mrskáním ſe / na hole Žemi a Kamens luhánim / dalekými putovánjmi / ſvá Čela moríj / a ſmítek ſobě vymiehy řegij. Toho vſak ſteřý na ně Pán Bůh ſkrze povolání gegijsch vſkláda / neſnáſsegij / nybrž před nim vcházejí. Gesso písmo S. takové Čela cwičenj za malau všecky vſkláda / ſterez k malhui věcem ſe hodi / nemnoho vžitku přináší. O vlaſníjm pak Křiži dí Pán Křiſtus: Chceli kdo ſa mňau přigiti / opři ſe ſám ſobě / a wezmi křiž ſvůj / totiž Bohem na tebe vložený / a pod následuj-

Ioannis 14.
2. Cor. 4.
Matthxi 26.

III.
z lých lidí.
Matth. 5.

3. Reg. 2. 3.
Exod. 2. 3.
March. 11.
Maiici 6.
Genes. 37.
1. Reg. 4.
2. Reg. 16.
Ex lib. 5. ca.
4. de officio
Principum,
vel Magistratuum.

4. Regum 5.
Ecclæſiast. 5. 2.

Numeri 33.

March. 24.
Pſalmus. 13.

v.
z Sam. Lto.
ne žaumys.
nosti.

i. Tim. 4.
Matth. 16.

mne. Co pak mimo to bezbožníj / všeckemj / poctivosti a dobrého gmeňa
posvěsti / svědomij, Rádav / zdravý a životá / málo ahoří mi vají-
ch / kterij / tento do vězenj / onen k psotě / nauzy / k nemoch / k auražu a k
bolesti přicházegi / gini k trápenj / a mnohý n k Světské popravné smer-
ti / zdaliz se to nevidá? A zdali toho překladowé Syna marnotratného /
Mlanassesa / Lotra pozděkagichyho / a giničně nevklazují? A vossak tofo-
wii říkati obyčen magi: Pán Bůh to na mne dopustil: gessto Pán zapo-
svěděl aby tohoto, onoho nečinil / Ale ty na Zákon, a Přikázání Boží
nedbaje / sám chtě to žalostné kvišleni na sebe vwedl. Proti takovým dí-
S. Petr: Zádný z wás netrp nako zloděj neb Zolenece: Neb to není S.
Kříž ale pokuta zloshnuw. Nakož S. Písmo n o Ozralých dí: Komu
neb činnu Otcen běda z komu svárověr komu hýmy: komu bez Winy rá-
ny z komu krhání Ocijs: gedině tém kterij spolu kvišen na Wjně / a vici se
kdo svau Číši lepegi wypige. A z těch hle pěti věcy Zármutkové na Li-
di se vivalugs. Od tud giz dale přistaupime

III.

R Ěretjmu a poslednjmu Artykuli tohoto Kázani / o potěsenni w kři-
ži / w zármutech / a swěvšeliyahch anzkostech / n w kvišleni / z īho-
bychom ho / a odkud nabývatí měli z Vězme / že z přemilosných, a po-
těsenni plných řecij Křistových / kterýžto ginače než nako samo w sobě ges-
mluwiti / a nadto klamati nevym / aniž chce. Nybrž co mluwí / to wšesko
gesť tak / wěcná pravda / aino snáze a spiszeby Nebe n Země prominanti
mushyla / nežliby slob Páně změněn byl. Protož dí w Ewangeliu S.
Jana: D věrnij mogij / byt bylo gnat / powědělbych wám. Z kterých
žto Rěcij Páně / a obzvláště z dnešního Ewangeliu / toto trogē po-
těsenni zarmauceným Křesťanům slzy z Ocií gegijch stírá:

¶ Předně: Zě ti wšeliach zármutkové, na Chrkev Lidu Křesťan-
ského přicházegich / negsau wěcně trwagich / ale w frátkém času migegij /
a brzo se w radost proměnugij. Nakož nevladší Pán náss / předposlo-
dage swým mlým, netoliko zármutky, kvišleni / ale n hotové potěsenni /
Tak dí w Tertiu: A c:pět malíčko / a vžěste mne / A zármutek
wáss obráti se wám w radost. Což sen w řeči stalo: Neb gsa
Křstus od včedlníků wžat / a trápen / potom w hrobě leže / kteréhož ne-
viděli / brzo zase totiž třetího dne, wprawdě z Smrti obžil / a gini se wese-
le pětkrát za den včázel / a swým wžkissjenim po takovém zármutku ne-
swýmlauvnau radost / Neprátelům pak žalost a starost spisobití rácil. Od
kudž dí Apoſtol: Zě to frátké a lehké w světě zarmaucení / bějmě wěcně
Sláwy w nás písobi. A David gsa w tom řečený říkával: & weicau
prodlévatí se kude plac / k času pak gitčenjmu potěsenni. A řeče Izayasse dí
Pán: Na Krátký a malíčký čas opustil gsem tebe / vossak w smírováních
velikých zberu tebe. Neb gesť tak věrný a milosrdný Pán / že nedopau-

I. Petri 4.
Elaiz 5.
Jacobi 21.
Prouerb. 21.

Luca 16.

Iohan. 14.
Potěsenni w
kvišleni na-
byvatí maz-
me:

I.
z Krátkosti
času etich zá-
muků brzo
vřadoř pro
monugých

Marth. 28.
Marcí 16.
Lucx 24.
Ioan. 20., 21.
2. Cor. 4.

Psalm 59.
Elaiz 46.

1. Corint. 10.

Mi jaduho zármutky trápit a pokaujeti nad možností ale čini s poluhem prospěch: by pak ne vzdychy z tělesného Kříže vytrhl / ale v něm pobožněm vnitřti dopustil / vysak to vše věčnau radosť nahražude: Takž Apostol dí: Negsau Rovná výpení tohoto času / k oné budoucī Slávě / která se zavírá v nás. A o Věčnosti pijsino dí: že gest nestkanalá v Slávě a v radošti, smyslem lidstvím nestihlá / Mozkem nepochopitelná / Všima k slýchání / Dcima k spáremi / Všem a Jazykem k vymluveni / ani kde k halek všecku Světa radošti a veselí přirovnati nemozná. A co gest Rok, kdež nekolik Let proti věčnosti a poněvadž v Pána Boha Číše Let gest jako geden den / a halo v nás geden den / v Boha v věčné slávě tisíce let nezdá se byti tak dlouhých. s Potěšením těch v zármutkách brzkého potěšení / a slz v radeš preměnění / očekávajme.

¶ Druhé: Zé Pán o všech slzách naších vši / a Spomocníkem býti se zatajuge: Takž sam o tom o všem předpovídá. A David v Zámlu s potěšením spjivá: Nesplj zagiště ten keřík osířhá Izrahela: to gest / svého Černého. Nýbrž sam Boh se ozehvá / říka: S ním gsem v zármutku / vyprostím ho / a oslavim. Vyprostiuge pak Duchovně / když Srdce vnuknutim Ducha S° / a srdce Slovo Boží / kteréž těší / poslouhuje / obveseluje / horjich Věrau, a Stálosti daruje / jako Abrahama / Moysiuse / Jozue / Eliasse / a gine Proroky / samho Pána Krista / Apoštoly / a posavad své volené srdce Angela. A k S° Pavlovovi dí v kříži. Tosti māss na mé milosti: neb moc má v nemoci vassí se dokonává. Konstantyna slavného Císaře / když se s Bonstem svým vogenem / s Maxenciem Tyrannem potenkati měl / tolíkž potěšil / a Strachu zprosil / viděním právě po poledni skvělého Kříže na Nebi s tim Nápisem: IN HOC SIGNO VINCE. V tomto znamení svítěž. Čeleď pak vyšvobožuje / když býdly a bolesti vtrouče / jako při Jobovi / Lazarovi: z nich v močně vytrhule / jako Lid Izrahelský z Egyptského sauženj / Davida z rukou Saulových / Ezechiaše od Sennacheriba / Daniele z hámě livo-ve / ř. Protož dí David: Množ gsa zármutkové pobožných / vysak zevšech rēch vyšvobodí ge Pán. Zé pak ne vzdychy z tělesných býd a smrtivý vyšvobzení se děge / tim to gest: Zé chce od nás milostivý Pán Boh proklájaný Víry / vyžnání svého jména / Čerstlivosti / a Chovavysstříví s Kristem v Smrti geho mrti. Protož gest Jakuba stíti / Petra a Jana zmrtvati / Polycarpa a Ignatia a Mučedníků vypáliti / a gine S. Jiřího, pro jméno své, z Světa sprowiditi dopustil. A vysak gini k podstupování takových Smrti veselé myslí propustil / a Korunu věčné slávy aučasníků ge včinil / o mž Jakub Apostol / Jan v záverení / a Pavel S. a Čymothoevi / tim sebe v každém věrném těsíce / mnoho mluví.

¶ Třetí: Nemožnosti / aby se to ginať změniti / a Kříži vyhnuto byti mohlo. Neb sau tak gissi jako bolesti Ženy těhotné při prorodu. Takž

Romanos 8.
Eliaz 6.4.
1. Corint. 2.

2. Petri 3.

¶ Z Božího
povědomí
o běžném
nach geho
věrém zde
tlačejcích.
1. Mal. 90.120.

Genes. 15.22
Exodi 14.
3. Regum 18
Lucr 22.
2. Corint. 12.
constantinus
Magnus pugnans cum
Maxencio Anno Domini
3. Eu'ebius So-
crates Sozo-
menus & alij.

Psalm 33.

Iacobii 2.
Apocal. 2.
2. Tim. 4.

¶ Nemožno
stí zármuts
kém se zde

vyhnaní/
vánoční
kámoši po
rodi bolesti

Pán Krystus mluví: Žena když rodí bolest má / neb příssa
hodina gegij: Ale když porodi Děťátko / gij nepamatuje
je víc na bolest / pro radost / Neb se narodil Člověk na
Svět. Protož v nyni žármutek máte / a v něm v rostlini je
na Světě místi můstite. Neb to není náhoda / ale Pádem hříchů první
nich Rodicův / na Lidské pokolení vvedeno / Alle opět vžrám was /
a radowati se bude srdce wasse / a radosti wasi žádný ne-
odejme od was. Žádný gisí / ani sám Diábel se vossím peklem / ne-
může moch Božii zbraniti, pobožného z žármutku vytrhnauti / a k ra-
dosti na wrátiti. Aniž se také, v nejswětější zde býdám a Kříži vyhnauti
nemůže / halo na Vojně s Neprjtem půlky. Protož S. Pawel píše
Tymoteovi dí: Snásen trápení / halo dobrý Rytíř Krysta Ježíše. A
S. Jan Zlatovšín velmi pěkně o tom mluví / řka: Dux Santos suos
neq; tribulationes, neq; jucunditates sinit habere continuas. Piis nunc sol-
oritur, nunc occidit, & horror eos inuadit, & aliter fieri in mundo nequit.

To gest:

Pán Boh v Slotách gednostienných	Wychádž v schádž brzec,
Nenechává zde svých věrných:	Také nastane radost / štěstí /
Neb Pobožným gednátk Slunce	Tak po té žalost / nesčestí.
Protož S. Augustín k Bohatci / a k němu podobným dí: Peribis, quia Crvce cares.	Prototypus / neb Kříž nemáss / W Kořkossy, v Slávě oplevwas e

Zahyneš / neb Kříž nemáss / Neb kdo magis v Nebi byši /
W Kořkossy, v Slávě oplevwas e Skříze Kříž tam muši gisi.

Co těždy gináč býti nemůže / vísme že to Lidé trpělivégi snášeti mo-
hau. A nemoháuce přeskociti / nestydí se podlestit: z Bláta na zelenou su-
chou Trávnicek, opovazují se přes auzkau Lawku přecházeti: Tak v P.
Krystus těsnau a drsnatau cestau / z býd a žalostí / do Nebeské věčné ra-
dosti za sebou nás zwáti ráj. A tak ty potěšitelné věci slíšesose /
čzavorec Křížani se obrátné / připomenaue že gisí sobě rozgimali / O
žármutku kivilicích S. Apoštola / v všech pobožných Křesťanův /
od Pána Krysta předpověděném / že gest na Apoštoly přišel z nastáva-
gicího Odchodu Pána z Světa od níž skrze Smrt tělesnau. Také z v-
tevřeho trápení gegiž neymileňšemu Pánu nastávajicího. A potom
v z gegiž býd a protivensetivis / která se na ně / v na všech Církvi, od
Světa vivalici měla. Na Lid pak pobožný Křesťanský že se žármutové
hrnau / Druhým Rozdílem ukázano: Gedno / z spárování potupu a
lehkosti / která se Panu Krystu činí, v Slovu geho / v Svátostech / v
Služebních Církvi / a v Andech Těla geho, Církvi Svate. Dru-
hě / z přepusťení Božího / a to skrze Diabla a zlé Lidi. Minio to / jen
množí sami sobě zomyšla, bolesti, a kvílení dělagis: Polkých pověra-
ní / a bebožnii svými zlymi skutky / vossak v těch věcosach žármutových
podjace.

Mark. 7.

Conclusio co-
cionis.

podstatného pořízení nabývati mame z milostivých řecí Pané / O Královi
kosti těch býd / o giste Božské Pomoci / a že to myslíz gmat' býti nemůže /
než aby volens Boží Proze žármuchy radošti věčné přicházeli příkladem
Pána náscho Gejisse Krysta. Benužto samému Čeſti, Moc, Sláva /
až na věky věku / Amen.

Modlitba křížaní / bud Písceň k spjwáns.

Válo: Srdce mé sládá Písceň / u.

Oče Kryste vzkříſený /
V Jarnj čas vteſení /
Spjwáme lubilatc,
V Chrkvi Swaté /
Twau Smrti obžitvenis
Dey / věčné Smrti sproſtěniſ.
W plesání dělujeme /
Wěčně se radujeme
Z Tepumfu Kryste twého,
Vdatněho :
Hřischů / Smrti slážený /
Diabla / pekla přemozjený.
Wěnch k obveselení /
Zde w žármuchach / w kwjšlenj
Poříštavěných w Světě :
Aby pro té,
S tebou / za tebou nesli
Kříž / strze něy do Nebeſſli a
Podle předpovědění,
Twého Pane mluwens,
Včedlníſej kwiſili,
W krátkau chwiſili,
Když gsy od níjch odgutí
Chiel / Smrt Křížje trpět.
Dny Následovníſej /
Twogis gſanc Včedlníſej /
Proſyme té Pane náſs /

Vzhledná nás /
W tom Ľosu poſtavené,
Světa zlosti ſewréné.
O Kryſte day ſrpěti
Žármutek / plác ſnáſení /
Když to w Světě vidjme,
Bud ſlyſſime /
Ano tě zlii haněgiſ,
Věčenj twé potupugſi.
W tom což z twého chřenj
Pro hřisch / a pro ſtuſenj
Diáblem / bud zlými Ľidmi
Pláč nám činij /
Pomoci / potěſenj /
Rač dodati vkracens.
Válo Rodiſych Matce,
Bolesti gegli w krátkce
Obracují ſe w radoſt /
Když twá milost
Daruje gi Děčátkem /
Tak včin y o nassim Smuklem.
Kryſte pro ſvě vzkříſený /
Křížje pláče / kwjšlenj
Okrat : Proměn ge w radoſt,
Odpusť hřisch / zlost /
A po zdeyſſim trápenj
Dey nám věčné ſpaſení / Amen.

Uveděle Čtvrtá po Slavném

Hodu Velikonočním : Cantate řečena.

Ewangel : S. Jana w XVI. Rozdílu.

Milost a Pomoc Pána Boha Diece wſsemohaučyho / pokoj a Lá-
sta Syna geho Gejisse Krysta Pána náscho / dar a potěſenj
Ducha S. naplniug Srdce náſse každého času, až na věky vě-
ků / Amen.

Luc 24.
Argumentum
& vlns couus
concionis.

Roman. 8.

Nalo gest (Lide Boží) Hlavá, Pán a Prostředník násr Ježíš
Krystus / strže Verbenj a Smrt, w Chlowěcenstwju do své Sláwy wgití musí.
Tak w prawdě a ne ginac, Syn Boží swau Čírkew služebnosti, Slova, a tady
nám Swátoſti vživánjm / w Lidstém Pokolenj až do skonání shromáždovánaū, w
křížích, a rožlých vterpenijch chce sobě připodobněnau mít / a potom gi ceprwa po
Smrti / a budauchm w zájſenj/wěčné newyprawitedlnau Sláwau korunowati: což
Apostol Swatý Paweł weyborně znage / hned swědčiti neobmíškat / že se to ginac
nemáže djeti/ než aby ti kdož Synowé a Dědicowé Boží/ spolu pak dědicowé Kryſto-
wíj byti chřegij / s ním také trpěli / a potom y oſlawení byli. Zé pak nascie Lidstá Žela
sama w sobě k sváſenj křížā w Kryſtowých gſau mdlá / w bolestech nezpěliwá / a vše-
bezpečenstwjsch pod břemenem protiwenstwj padagjch / a Summanu / lečby přejomnau
hotowau, spěſnau pomoch posylněná byla / k čili svěmu dōwesti gijch nemohau. To
vſe dobrotiwj. Wykupitel znage / swau milau Čírkew hognau přejomnau pomoch
w tom opatil / a gi w služebnosti Čírkewnj Oslem Ducha S. rízenau ſložil. O ře-
řez svohm milém Včedlniském, pro gcho odsud strže naſławagjch Smrt odchod, velmi
zarmauceném, mnohá řeſitelná zaſlibení činil / vžitek Smrti své předkládqe: Au-
kad pak / a Oslo Ducha S. náměſka svého / zaſtupe a pomocnka hotového Čírkwi
poſlati zaſlibuge. Obzvláſtně kej dneſního Ewangeliu / gehož potěſitelném V-
zítkém wprozumjme / Když ge pro wážnost Slova Božího powstanouce přesliſ-
me/ wedle ſepſánsj S. Jána w roždjiu X VI. w ſlovích rěcho:

Nluwil Pán Ježíss k Včedlniském svém, ře:
Znouj pak gdu k tomu kterýž mne poſal / a
žádný ž wás nepta se mne / kam gdeſs? Ale
že ſem wám tyto wěčny mluwil / zármutek na-

plnil

plnil Srdce wasse. Ale já prawdu prawym wám je výzitečné gest wám abych já odšel. Nebo neodegduliť. Utěšitel neprigde k wám: a pakliť odeydu/ possliť ho k wám. A když přigde on / trestati bude Swět z hřichu/a z spravedlnosti/a z saudu. Z hřichu žagisté/je newěříj we mne: z Spravedlnosti pak/ je gdu k Otci/a žagisté giž více mne nevhlyďáte: Z saudu pak/ je knižze tohoto swěta odšauzeno gest. Gesstět mám mnoho mluwiti wám/ ale nemůžete nyni snéstí. Ale když přigde ten duch pravdy/ povedeš was we wšelikau pravdu. Nebo nebude mluwiti sám od sebe: Ale cožkoli wěk vslýšší/mluwiti bude/ano: brž y budauch wěcy zvěstuge wám. Oni oslavíj mne/nebo z mého vežme/ a zvěstuge wám. Všecko cožkoli má otec/mé gest. Protož sem řekl je z mého vežme/ a zvěstuge wám.

Sazec přečteného Ewangeliu gest djl a částka Kazanjsyna Božího, w čas nastávajcích geho Smrti za poslední svěcerj/ y na cestě když se z Města k hře Oliwské bral/včedlniskum svým myslím činěněho. Z něhož porozuměvſe včedlnícy že se Pán k smrti chystá/ a od nich z světa odgati strogi/w náramný žarmutek strze to přišli/ a co sobě nebožátku po geho odchodu w té stejnosti židovské počnau/s vširnutjm lekarwě w myslí své přemítlali:wssak aby Kryštus nildá nevmlsal/ a od nich z Světa na svět ne odcházel/ strdecně toho žádostiví byli: Což wssak Pan w myslí gegijch žarmucené haskožto spytatel srdeč poznaw/ za tau přečinau mežy ginau řeči hal y w tom k nim mluwiti/ Summowně gím vžitek odchodu svého strze smrt vklazuge/ aby tudy bolest žarmuceného srdeče včedlniskum svých vkroutil/a nás všecky spolu s nimi vysvětil těsitedlně znáti aurad a Oslo Ducha S°/ kteréž strze služebnost slova mežy námi w prawém Náboženství působi. Toto wssak především wědauec/ že Syn Boží mluwě w textu Ewangeliu přečteného o Duchu svatém/ neminj ducha S° bytnost a božství: ale Kazanjsy Ewangeliu: o P. Kryštu po Swětě rozhlassované/ a desátcho dne po geho na nebe vstoupení viditedlnými a chtedlnými dary S° Ducha w Apostolských slvoreně: od té pak chwile po wssem světě auradem a dalem téhož Ducha S° strze vsta Apostolůw/ a nyni věrných Služebnickum Črkevnich kazané/ kteréžto famo žarmucené neypodstatněgi těsí/ svět z hřichu třese/ pravdě boží světle vči, a sameho Pana Ježu K. o. slawuge.

Ocasio.

Summa.

slavuge. Proto se pak od Pána Krysta Duchem Swatym gmenuge/ že
ge ne Lídě neb Kazatelé svau wúly a moch/ ale sám Duch S. Bůh pra-
swý/ kře gegach všia w kázaných rozhlassuge/ a w tom Aurad swug,
moc a Dilo Božské w myslích a w Erdých Lidstvých prowozuge: Od-
kudž gsau tato písma: Nejsi vón genž mluwoste/ ale Duch Dece wasse
ho. Item: Já naplněn sem Duchem svým Vánem/ abych tressal neslechet-
nost Žrakovou: mluwuj Mlcheass. Opět: anž gsau mohli odolati
maudrosti a Duchu kterýz mluwil w Stěpánovi. Item: Duchem S.
gsause nadchnutí/ mluw jwali Swatij Božij Lídě. A w textu Ewange-
lium: Duch S. když přjde/ tressati bude Svět z hřischu. Item: Mlu-
witi bude/ oslavuj mne/ totíž kře všta wasse. Slauži nám tehdy E-
wangeliu dnesní k tomuto: Abychom se předně z něho vyňačli žná-
ti/ daleko wětší a nám vžitečnější potřebu toho byti/že gest se Pán Krh-
stus kře Smrt z Světa do slawý nebeské odebral/nejliby w Světě ni-
kdá nedimfrage byl žustal. Druhé/abychom wewselinakých žarmutčích
od Ducha S° w kázaných potěšení/ w hřisších potresání/ w bludu
pak poznání čisté pravdy Boží nabývat pamárováli. Třetí/abychom
Služebnosti Chrkevní/ jakožto Aurad a Dilo Ducha S°/ všem a oso-
bam Kazatelův nám k dobrému zřízenau w wyské wážnosti měli/ Ka-
zatelové pak je gsau všta a nástron Ducha S° cím se těšice/ aby pamá-
rováli wážné/ nábožné a bedlivé se chowati/ a w Kazaných jádneho gi-
něho než samého Pána Ježišse Krysta oslavováti/ ato Chrkev Páně
k wzdělanj: Tak aby poznáno bylo/ že Duch S. w austech gegach gest/
kterýz sám rāc také vši násse odevřit/ Erdce k jádostivému Slova
Božího přigurnánj na klouti/ abychom gíz původní přjčiné/ Sumě
n vžitkum dnesního Ewangelium wyrózumićwss/ dale světlý venslad
geho sobě rozginali/ w předloženj tomto:

**O velmi potřebném/ A Chrkevi vžitečném Odchodu Zé-
lesném P. K. kře Smrt z tohoto Světa k Bohu Duch w
Slawu Nebeskau.**

We dvou Artikulich:

Prvni: Proč gest bylo potřebnégi a Lidem vžitečnégi/ aby Spasitel
náss S. Krystus raděgi kře Smrt z tohoto Světa k Bohu
Duch w svau Nebeskau slawou se odebral/ nežliby nikdy nev-
frage na tomto Světě wždycky viditelné žusíawal?

Druhý: Poněvadž gíz po odchodu Páne Duch S. náměst Krystu
svůj aurad a Dilo, Během S° Ewangelium w služebnosti
Chrkevní, kře osobý a všta Kazatelův rād, a koná: po ha-
tch tchdy gíznych známenijsch to Lídě při kazatelských, že w prav-
dě Duch S. kře než Aurad svůj k spasení Lidstvěmu působi,
poznati mohau?

K první.

I.

Prvoumu Rozdílu přistoupice, příčinám / potřebě / a výjtkům
odchodu Páne křeže Smrt Těla svého k Otci / porozuměti se
snajme / poněvadž záisté sám Krystus řekl: **V**ysok pravdu prav-
wym wám je Výtecné gest wám abych já odšel. Mu-
šloč gest těchdy znamenitě potřebné být / aby raději k Otci w těle odšel /
nej zde w svétem nevijnage / zůstal / a to z těchto příčin nám Lidem ne-
výtecnějších:

Předně: Neb Lidstě pokolenij, ginac̄ krom Smrti Syna Božího
vykaupené / a w pádu napraveno být nemělo, a nemohlo / wedle geho
sameho svědectví / kdež dí / **M**ušyl Krystus trpěti / a tak do své
Sláwy wjsti. Totiz své Člowněcensívi / a spolu s nimi wsecky Lís-
di w sebe věřích / jakožto hlawá giné audy Těla zase w sláwu světnau-
vivší. Mušyl pak / a ginac̄ to být nemohlo / proto: Neb tak w tagem-
sví raddy Boží před vstanovením Světa zaříjno bylo / Aby se Pán
Bůh Světu w svém gedinem Božíwi, a w trogich osobách zgewil:
Bůh Otec w milosrdensívi / poslánym na Svět světněgednorozene-
ho Syna svého, k potupné Smrti za Lidi. **S**yn Boží také / dru-
há Osoba Božíwi / hlubokým se w Člowněcensívi ponižením / Otci
svém poslušností až do Smrti Kříže dokázati vmlnil / chciel / a do-
kázal / a rudy Smrti svau Lid vykaupiw / zase se s tim Tělem k Ot-
ci do Nebe odebral. **D**uch Svatý pak / Třetí Osoba Božíwi /
aby hned po geho z Světa se odebrání Aučad svůj křeže Apostols-
ká Rázanj konal / svědectví o Lásce Beha Otce / a o napravení
Pádu křeže Smrt Syna Božího / wseemu Světu zvěstujic. A
tak se gest wprawdě wsecka velebná S. Trogice w své Dobrotě /
Aučadu / a vlastnosti Světu zgewiti ráčila / a nasse Lidstě gisotně a
věcně, Smrti Syna Božího spušobené Spasení osvědčila / a y po-
dnes osvědčuje / wedle povědění S. Jana Apostola: **T**ři gsau genž
svědectví wydávagi na Nebi / Otec, **S**yn, **D**uch Svatý: a ti
tři gedno gsau. A toto gest svědectví / že Bůh život věčný dal nám /
a ten život w Synu geho gest. Za těchdy radda velebné Trogice / před
vstanovením Světa zaříjena / a w pišmě Starého Zákona zhusia
zgewowaná / aby se konečně naplnila / že té příčinám sám Krystus dí: Ze-
mušyl trpěti. Mušyl jako Člowněc / chciel jako Bůh. Nel trpěti, tak jakž
pišma předposídala. Která? Sám odpovídá / že ta genž gsau o Smrti, a výkřisení Messyassowu w Kníjhách Monjissowých / Bialmosowých
a Prorochých, napsaná. K čemuž wseemu Syn Boží patří / proto
w Textu dí: **A**le nyni gdu k tomu kterýžmine poslal / jakoby
čísl: Nyni giž čas přicháží, abych Smrti Těla svého, Prawdě / **E**pra-

výjtkou k od-
chodu Páne
z tohoto svě-
ta křeže smrti.

I.
Wyskupeni
lidského po-
kolení dokon-
alošt se stas-
la.
Lucas 24.

Trojice ve-
lebné slute-
ři w zgewes-
nych příčinu.

Iohan. 3.
1. Iohan. 4.
Ephes. 1.
Elaije 53.
Philip. 2.
Ephes. 4.

1. Iohan. 3.

Lucas 24.
Genes. 3. 22.
49.
Exodi 12.
Psal. 16. 109.
Elaije 53.
Danielis 9.

vedlnosti Božské / za hříchy všechho Lidského pokolení dosl včinil / a tudy se w tom y s tímto Čelem mým zase z Smrti a z Světa do Nebe k Otci v navrátil. A žádný z vás nepta se mine / kám gdu : neb proč a na všecky konec vmríti se strogim: Nebrž porozumisagice z řecí mé o Odchodu mého krize Smrt od vás / rmautíte se: gesso kdybyste příčinu a výzitek Smrti mé znali / netakbyste se rmautili / slechagice odemne mnohokrát / že podlé svatých písem tak a ne gináč, pád Lidského pokolení napráven / a Člověk zase w Slávu včině nesmrtelnau vnesen být i musí. Odkudž naučenj potřebné k nám pocházej takové: Abychom se tím těsili / cololi Pán Krystus trpěl : neb to všescko z vložené Božské chuti v raddy / pro samo vykaupení nasle snesl. Umírel (svědčí Apoštol) pro hříchy nasle / a vstal pro ospravedlnění nasle. Kterij tehdy w prawé Víře za Krystem vmlugil / vězme že také za ním k Otci Nebeskemu z Světa odcházegi. Ačkoli tehdy Pán Bůh někdy na nás zde žármuth dopustil / w nichž se lekáme / a všeliky gíz po nás veta být i mělo se domniváme: Však z S. Písem příčinám toho porozumějíce / poznáme že ty všich nám na dobrý konec vložené byvagij. Protož proti všem mnohem lehceji snáseti se naučime.

¶ Druhá Vzítěčná příčina Odchodu Pána: Abi toho gisota byla / že gest Krystus všech Národůw, a Lidi w Světě Spasitelem / a Autostřítem / kterisbž se toliko hříchu w svých láti / a w něho věřiti chceli. Gináčbž byli Lidi rozličných Národůw Světa w pochybnosti žistali / byliby také Pán všech giných Wysupitelem / či gen toliko samých židůw. Neb kdybž byl nevmsral / a toliko w Světi mezi Židovským Národem žistal / tehdybžchom y my z pořánum possli mušly se domniwati / že gest on samým Židovským / neb některého toliko Národu SALVATOREM, totiz Spasitelem. Nakož pak w tom domnění zprwu y S. Petr byl / z něhož gen Pán prošeradlem z Nebe spusťeným / a na něm všeselinkých životíchůw k zbiti a k gedeni / rozkazem Božím genu podánym / v widění vywesti ráčil. K čemuž patří Syn Boží w textu dí: Alle hář prawdu pravojm wám / Vzítěčné gest wám / y všemu Světu / abych yá odssel: totiz / abych vás y všecko Lidské pokolení Smrti svau vykaupil. Odebrav se gíz tehdy krize Smrt z Světa / a vstoupiv všedlně živý na Nebe / tim zgewně vklázel / že gest všech všesud Národůw, a Lidi Spasitelem: rovně jako Slunce vysoko nad všem Světem svítě / netoliko gedeni Krájinu / ale všecken Svět osvětuge / hřege y obživuge: Tak Krystus Slunce Spravedlnosti / nadevšemi Nebešy se vznásege / svau spasitedlnau milosí všech včetně w Světě naplnuge. Z toho Jan Křtitel svědecwí Pánu dávage dí: Zentož gest Beránek Boží / kterýž snjmá hříchy / ne praví Lidi / totizto snad některých toliko / ale dokladá / Světa: protože všesud na

Vzítěčná.

Rom. 4.

Esaie. 57.
Sapient. 3.
Lucie. 16.
Apocal. 14.II.
Spaseni
všem náro-
dům krize
Krysta spu-
sobenijo
gisota.

Akor. 10.

Malach. 4.
Ephes. 4.

Myrokém Světě / pod našnau oblohou Nebeskou / Apoſtolem rozkazu
Páně, jméno geho zwěstujce a oslavujice / hříchu odpusťení gsau
oznamovali. A wěrnis po všem Světě / w Služebnosti Chrkevni,
Ayradu Ducha S° to dobré bez roždalu přigsmagi. A tak nenj jádne-
ho roždalu mezn Zidem a Ržekem: (totiž mezn Křestiany z Zidovského/
bus; Ržekho Národu poslými/mezn Služebníkem a svobodným/me-
jm Mužem a Ženau / wšickni gedno gste w Kristu Ježiši / tak o tom S.
Pavel Galatum psíše. A S. Jan dosládá řka: Kryštus gest hřostivu
Oběta hříchu všeho Světa.

Matthai 28.
Marci 16.
Psalms 18.
Romans. 10.

Galates. 3.
Ioannis 1.2.

III.
Božstvo
Kryštova
gesty důvod

Psalmus. 113.

Heb. 8.9.10.

III.
při m luvce
před Bohem
w Nebi Ge-
zíssse Kryšta-
gříča powe-
domost.
Proverb. 2.4.
Psal. 3.1.
Job. 1.1.
Apocal. 1.1.

I. Tim. 2.

T Četci vžitelná přčina Odchodu Páně / žeby odewsetch Lidi za
pravého věcného Boha poznán / ani držan býti nemohl. Neb svým od-
Smrti Vzkříšením / a w Nebe viditedlně se odebráním / teprva do-
nále věcným pravým Bohem se býti dokázal. Pohane pak wšickni do-
bre to znali / že přibytek Ženistý gest pro Lidi / a Nebeský pro Boha / nau-
čivose se tomu z Bialinu Davida / kdež spívá: Nebe n Nebesa Pánu / Že-
mi pak dal Synum Lidstým. Protož kdybž Kryštus Pán, pravý
Bůh, wždycky na Světě zůstával / nebylby gmjn za Boha / než toliko za
Člověčka: a by pak našním koli dívy Božství své prokazoval / což n či-
ml / wšak předce mohliby Lide říč: Poněvadž se svými skutky Bo-
hem býti prokazuge / Proč tehdy wždycky na Světě zůstává / a ne raděgi
w Nebi / tu kdež přibytek Božej gest. Tehdy gest velmi vžitelné bylo,
aby odšel. Neb se tím svým do Nebe odebráním pravým věcným Bo-
hem býti, podstatně dokázal. Truc komu / aby o tom pochybosval. Nesči-
slná zagisté Pissma S. toho dosvědčují / obzvláštně řec nádobu w-
volené S° Pavla / řkauchyho: Kryštus wšel w Nebe, proto / že gest wě-
cný Kněz a Spasitel / a že má wšetkych všech věcně pro nás: aby násse-
děge byla gřistá / že nako gest on věcný / tak y mn také budeme / na světě do-
brých věcích Smrti geho nám wylauzených pozivajice.

T Čítovatá: Zéby wylolenij / a wšeska Chrkev Boží / nemohli
býti gisti Prímluvním, a Drodotovníkem / a ně v Boha Otce. Neb y Chr-
kev a S. wolenij Boží / pokud gsau na tomto Světě / wždy předce w
mnohých nedostatcích zůstávají / podlé řecí Ducha Božího: Sprave-
dliwý Sedmkrát za den padá. A ginde: Za odpusťení hříchu bude
se tobě modlitci každý Svatoň. Diábel také vstavěně před Bohem za-
juje / a na wylolené y na Spravedlivé soči / halž Historia Jobova
swědčí. Potřebí gest tehdy Chrkev Boží / y nám gegi Čzástce / Drodo-
witska, a Zástupce v Boha Otce / kterýžby nás zástupoval / y wymlu-
wal. W čemž se Pán Kryštus, wžaw na sebe Lidsté Želo / nám za Přetele y
ja Prímluvce postavil / Takž Apoſtol zwěstuje / řka: Geden gest smrce
Boží a Lidstý / Člověk Kryštus Ježiš: kternžto dal sebe samého među
na wylaujení za wšetkych. Zen pak Smrce / prostredník / a Zástupce / kdy-
by byl wždycky w Světě viditedlně zůstal / a k Bohu Otci w Nebe se

Simile.

Roman. 8.

1. Korinths. 2.

Hebreos. 4.

v.
Duch S° a
člověk v Swě
et mít rízení.1. Reg. 16.
Psalmo 50.
Sapient. 1.

neodebral/nemohliby kagich hříšných, a pětich geho přimluvau gnu
býti/mluvili kdy s Bohem/ a zastávali gę, tili nę/ R. Poněvadž h ne
w Nebi/ ale zde na Zemi byl. Nápodobně: Kdyby Obec některeho Nebe
při Gehomilosti Eysaške/ k nějakému hlašenímu gednáns/ některý ve
lith Pán/ při Dvorě muhohorázny/ za dobrého Průstěle se postaví/ k
ně přimluvati/ gezastupovati/ a všecku gegich při na sebe vzýti, v
soce se zakazoval/ a doma w dycen zustavage ke dworu negel / kteratby
ta Obec dobrým přítelem / a své pře obdržensm / gisia býti mohla? Tak
rowněž Obec Chryste S. kdyby byl nehwernější gega Průstel Pán Eys
z Swěta srze Smrt w Čele k Otci do Nebe neodšel. Protož my
sám přimluvce předkládá: Výtečné gest wám abych já odšel.
Takto gest tehdy w prawdě giz odšel/ tak wprawdě gisi budme / že Pán
mluč vstawienného v Boha Otce w Nebi máme Krysta Ježiše / když
víměl / y kterýž z mrtvých vstal / gest na Prawich Boži/ a oroduje za
nás. S. Ján také s potěšením ohlašuje/ řka: Synáckové mogi / ne
hřesste : to gest: Pokudž nehvězys může/ zdržíte se od hřachu: pakli kdo
žhřesí/ (kalož Člověku nic snadnějšího není) tehdy swězte/ spěšně se rov
pomeníte / a tím se kagich hříšných těšte / že máte přimluvce v Boha
Otce Ježiše spravedliwého: onť gest litostivá Obět za hříchy naše/
a netoliko za naše/ ale y za hříchy všecho Swěta. A tak tím gisí gsa
ce/zbuzujme se (d my hříšní Lidé) k Swatému pokání/ a sdaňaném
přistupujme k Stolich milosti geho/ abychom milostí denství dossli/ a mi
lost nalezli w čas příhodný pomoci.

T Pátá výtečná příčina odgiti Páně: Zěby Vtěšitel Duch S. w
darých svých/ k režlašení nám po wsem Swětě S° Evangelium/ne
byl seslán: poněvadž iedle zavřené Radny welbeně S. Trogice/ Otcí,
první Osoba Boží/ w poslání Syna na Swět: a Syn Boží w
čele na Swět poslaný/včením, Dívky/Smrti/ Vzkříšením a na Nebe
vstaupením: Duch Swatý pak třetí Osoba Boží/ teprve Auřad
svůj w rízení Služeb nového Zákona/ zgewiti se měl. Potřeba gest teh
dy bylo/ aby poslání Ducha S° předesslo Krystovo vmučení/ vzkří
šenij/ a na Nebe vstaupenij. Neb o čemby včil Duch S. lečby to wšedco
prvé Krystus vykonal / co gest podle Auřadu povolání svého vyko
nati měl? Očemž tak Pán dí w Textu: Neb neodegduli / Vtěšitel
neprýgde k wám: A pakli odegdu/ possli ho k wám. Pako
by řekl: Gestilže já prvé Smrti svau Otce, na hříchy Lidstě se hněva
gichho nevokogim/ a s wám nesmířím: Echdy Duch S. nebude moch
wám dán býti/ amž wž ho budete moch přigeti. Neb gsa smrtedlní Lid
pro hříchy Ducha S° strátili/ z sebe y od sebe vyhnali: Protož já odeg
da/smrti svau mir a polon v boha otce wám spůsobim/a teprvi nevinnau
to vbgednám/aby wám Duch S. zase byl dán/ a wž abyste ho těž přigeti
mohli: totížto/ wdarých na was vviditedlně/ y chtedlně/ w spůsobu

Větru

Větru prudkého / a Vichru ohnivého / z Nebe poslaných / abysste tomu / proč gsem ná Boh světý na Svět v Těle příšel / trpěl, / z Smrti obžil / na Nebe vstoupil / a nálež gest Královnosti mé / zdrávě a světle poružené / o tom o všem Lidem k věčnému jich dobrému zwéstovati mohli. Protož Apostolé říkali: Tělesný Člověk sám od sebe nemůže rozuměti tém věcem které Ducha Božího jsou. Nám pak Boh zgewil skrze Duha: A posavád se to vše / co nám o Pánu Bohu, a věčném spasení / Pánem Kristem vyplaceném, znáti potřebného gest / zgewuge, so Služebnosti Slova Páně kazaného / skrze Ducha S°. Nakoz dí Pán k Petrovi / Tělo a Krew nezgewilo tobě / ale Otec můj / eterný gest v Nebesích. Eh tehdyn vžitečné přejciny potřebného odgiti Spasitele našeho skrze Smrt k Bohu Otcu do své Slávy / zneymme / v mysli své často rozvážme / a z nich se služebnosti Chrístovní / genž gest dílo Aládu Ducha S°/s významu, a poslušnosti věme.

1. Corin. 2.

Matthew 16.

II.

K Druhámu Rozdílnému Artykulii přistupme / so němž gisťá známe-
níj toho, při kterých Kazateli / a skrz které Duch S. vpravdě
Alád svůj k spasení Lidému řídi / působí / a koná / poznáme. Neb že
Kazatelové gsouce též Lidé / ne gednosteynij so libosti řeči / so paměti / ani
so svých spůsobivých bývagij / z toho Lid mnohý o Služebnosti Chrístov-
ní / aby se disilem Ducha S° řídila, pochybuje / říkajice: Tento Kněz ni-
čeně / gini nestrozumitedlně / onen nevíměle / spěšně / breptavě / fluktu-
wěkáje: Ginej paměti neb i věmluvnosti nemá. Gesso kdyby Duch
S. skrze něho ten Alád působil / zdalizbn ho sobě za podstatný nástroj
ne sformoval / aby z Aládu geho vše / pamětlivě / rozumitedlně / a lž-
bě Slovo Boží slo? Odposvěd tuto na to měyme: Zé duch S. pravý
Boh / gsa so skutečných a dříjich předivom / rozličně dary so v Kazateli
nástrojivých svých skladá / a rozděluge / ne gednomu každému všech svých
darův podávage / ale ná ráci. Neb tomuto ovšem skrze Ducha dává
se řec Maudrosti: gineni pak řec vše / podlé téhož Ducha: gineni pak
Vira, so temž Duchu: U. Nakoz to sám Nebeský Král vyhadruge / řka:
Rozdal Statek svůj Služebníkům: gednomu pět hřiven / druhému
pak dvě / a třetímu gednu: každému podlé možnosti přirozenj geho. Neb
bez přejciny také Zanáss Prorok Kazatela k Traubě přiownává / řka:
Voljen / povysí hlasu svého jako Trauba. Neb jako Trauby jsou
rozličné / gine libe / tiché: gine pak hrabě živučné / gine tenké / tlusté / svy-
soče / řka: Tak y Knězij rozličných přirozenj povah / spůsobiv / paměti /
řeči / nemocni / chrapavci / nedůživci / a so Zječi ne tak přijemni: Však
proto Mistra Ducha S° nastrojové gsau / a zústávagij. Nako také Li-
dě / tento rád hlasu / tento trauby / chňku / Pozauju / a gini gineho po-

1. Corin. 2.

Matthew 25.

Ezra 5. 8.

slaučák: Tak y Kazatel, ne každě hlawě seljbi/zvlášť pak nynějsich ias
sího/w takovém světle Ewangeliſkého včeni / w nichž se Lidé slovem
Božím takměr překrmeni býti zdagi/když se w Kazatelsích co w hluſſi-
cích přebíragi. Ač se y tomu místo dátimus / že minož z Kazatelskou/
nedbánlivosti při včeni / a zhlým obovwáním / Džralstvím / Kubenářst-
vím / Lakomstvím / k Duchu S° y dary geho z sebe vyháněgi: Po-
něvadž Duch S. nechce mítci nic činiti s Dusí globiwau: rossat pro
gednoho / a neb dva takové / nemáme o vsech pochybowati / a hned
všecku Služebnost Chríſtovu zamícati/wědauce že Diábel mez̄ každau
Pſenich Kaukole přinashívá: Nýbrž ne na gegich život / ale raděgi na
Alučad Duchu Svateho hledice / znamení těch pravých Nástrojů
geho/skrze kteréž opravdě dilo své působi/vedle pořadku Tertu dnieskoj-
ho Ewangeliu tato znayme:

I.
Ducha S°
znamení, při
Kazatelskich,
sou potěſo-
vání Lidu z
Slova Bo-
žího vmlá.

Matt. 9. 15.
Luc 15. 19.
Roman. 4.
Ephes. 2.
I. Joha. 2.
Matt. 16. 24.
2. Timot. 3.
Aktorum 14.
Apocal. 3.
Iacob. 1.
2. Reg. 19. 22.
Hebreos 11.
Roman. 6.

Tzem. 16.
Roman. 8.

2. Corin. 1.
Matt. 5. 11.
Roman. 12.
Psalmus 2.
Luc 18.
Iohan. 14. 17.
Apocal. 2. 7.
Platous 41.

¶ Prvoni / potěſení živá / w Kazanich Slova Božího Lidem
we wſelinkých žármutých postaveným předkládaná: pročež Pán Chr-
ſtus Duchu S° vtěſhytelem gmenuge. Neb nemá obyčeje strassiti/ale au-
radem svým w Kazani těſſiti. Potěſuje pak vsech žármucených pě-
nými Sentencemi Pissima S°/překladu / a Hystoriemi, co kritikem
procrusovanými. Zako hřiſníkův/zhlým svědomijm saužených/aby ne-
zaſili: Ale milosrdenským Božím/ zásluhami Smrti Syna geho
vyſlauženým / hřiſníkův odpustěním / w gisotě se těſili: tim písmem
řeči Chríſtových potěſuje: Přiſel gsem abych hřiſníkův spaseny včinil.
Item: Spolu wěr Synu/odpaſtěgij se tobě hřiſhově twogij. Item:
Chrystus vmeřel za hřiſhův náſse / a vſtal z mrtvých pro ospravedlnění
náſse. Opět: Protivenskvi pro Náboženskvi trpijich předkládá/ke-
rak/Cheli kdo za Chrystem přijti/Křiž za nini něsti / a spolu s nimi trpěti
musy. Item: Kdo chtěgij w Chrystu pobožně živi býti / že mnohé proti-
venství snáſseti / a skrže žármutky do Království Nebeského vcházeti
musegi. A je ten Blahoslavený gest/kdo až do konce setrvá / a po Vje-
těſti Korunu Slávy přigimá. Což když se w Kazanich překlady
Smrti Prorokův / Pána Chrysta, Apostolův/a S. Mučedníkův vys-
věcluje/téhdy to potěſení wselau žádost w lidech, pro gmeno Páne
vmeři, působuge. Opět/Voleſt/žalost, smutek snáſsegichm/předkládá
bijd frátoſt/aradostí wěčnosti/těmito Pissim: Kviliči a plakati bude-
te svý / ale žármutek wass obrátiſe wám w radost. Item: Negfau ho-
dná verpenij wezdenſsi / přirownaná k budauči wěčné Slávě. Tak y
kažichm/křiſtu trpijichm/nespravedlnosti a kvaltem nepřátel potlače-
ným/s tim to swětem sobě stenſtagichm/a Suminau fráce/proti wſelli-
nachm sumukum/Duch S. má dosi kořen ſeſtedliné/w ſlepé Služeb-
nosti Chríſtovu Složené/po nichž jako Gelen po čerstvých wodách dyh-
tich / tak dusse náſse s Davidowau dychtiti a volati magi / ríſagice: k
tobě žijni Dusse má o Bože/Božeživý/a říſa: Skuroli págou/avkáji

se před

je pred Oblíčejem Božím. Procož w tecem Náboženství strze věci Kazateliw, hyná potěšenij zagedno znějí/tu gest znamení dila Ducha S°. Než kde tolito těžká břemena, powěry Ceremonij/trápení Těla / řimování měssiuw / pohružk a sirach pro nedostívčiněm za hřichy / pochybnost o spasenj/a gině věcy tém podobně na Lidi se vyzkládají/že toho nečiní Duch Kryštú/aniž tu gest Duch S° sama pravda Krystus o tom vypočověd činj.

¶ Druhé znamení dila Ducha S° při Kazatelijsch gest: Trestání z hřichu bezbožného Světa důkliwé / zůriwé / ne tehné / ne pochlebné/ ale směle/a světlé. Když přijde/di Pán Krystus/totžto když S. duch své Autodne dilo strze Kazatele konati bude/ On ne zaháleti, ne pochlebowati/ale trestati bude Služebnosti Slova kazaného Svět/ ne Oblaky/Slunce/Měsíc Hvězdy/Větry/Zemi/Hory/Ves/y. ale Lidi wšech Stavu w/důstogenství/Rázadluw/Pohlawijs/a svěkuw. Z čeho pak z hřichu/to gest: dokáže toho důvodně Písmem S. y zgewinjimi skutky Lidskými zevnitřně / Ano y svnitřně / vlastním gegijich Swědomjim/že gsau wšickni Lídé pod Nebem hříšnij/ hněwu Božího a zatracení hodnij/milosti pak Boží strze Pána Čežiſſe Krysta potřebují. Kžehož gest Duch S. strze Nadobu swau Apostola S° Pavla důvodně dokázal, w celém Listu k Rázumské / y k Galatské Čirkvi/ zavrage témito slovy/řka: Zašvělo Písmo wšický pod hřichem/ aby zašvěbeni Čežiſſe Krysta dáno bylo věřichym. Summau: Netoliko wšický hříšně býti dokazuje / ale z hřichu zůriwě trestee / a vywozuge / y atž Pán di: Trestati bude: Neb Duch S. není zahalečem / ani w Au- stech svých nástroguw onomu Almasiowu dworskému Kazateli podobnij/ kterž k Almosovi Proroku řekl: Ty kterž prorokujes / vtec do Země Júda / a gez tam Chléb/ a tam budess prorokovati: Ale w Bethel neprýdes wice / aby Prorokoval: neb Stolice Divoru Královského gest. Jakob řekl: Čheesli při dwore býti / mlč / netresich žádneho / pochlebuň fajdém / ginák nebudess hrđlem svým bezpečen. Ani pochlebněmu Harpagowi / kterž říkával: Mihi verò placet, quicquid Rex facit. To gest: O mně se to wšecto lsbj / Co se koli Králi vidí.

Ani Demadovi/který wice Zemi nezli Nebemiloval/a raddu takowou dával: Videte, ne dum Cœlo iniuriam fieri prohibitis, TERRAM amittatis. To gest:

Hledej/když bránje Nebi sstodili/ Vyšsce nemusyli Země stratiti. Totž:
Nevgimayte se tak hrubě o Boha a o Nábožensv / abyssie snad od Lidi Bohu křivdu činjich, z Světa sehnáni nebyli. Ale Duch S. w Kazatelijsch dilo své w pravdě působjch / podobný gest Eliassovi/ genž Achabovi Králi řekl: Ty bauřiss Líd / u. Item: k Nathaniowi/ genž Davidovi posvěděl: Ty gsh Králi spáchal ten hřich. Item / f

Matth. 23.
Iohann. 16.

¶ Trestání
světa z hřichu
horlivé.

Psalmus 13.

Rom. 1.2.3.
Galatas 3.

Amos 7.

3. Regum 18.

2. Regum 13.

S. uj Nichea,

Ieremias.
Marec 6.
Actor. 2.7.

2. Tim. 4.
Augustinus
de Civitate
Dei lib. 5.
Cap. 16.
Auctor. 2.7.

Isaias 5.6.
Ezechieli. 1.3.
Ierem. 2.3.
Philippi. 3.
Matth. 2.4.
Ezech. 3.3.

Luke 6.

III.
Wyzwozec
máni Lidu z
hřichu a z
bludu k prav-
dě.

Isaias 29.
Matth. 1.5.

Ioannus 5.

Nichacsovi / Jeremiášovi / a k Janovi Křtiteli / genž Herodesa trestal:
Nezlussí tobě Králi Chyložiti s Manželkou Bratra tvého. Jein: k V poslolum na Židu dotíragicym: Vn gste toho Gejisse vkrizowali. Opet: Vn tvarde syge Bráden, a Wražedlnych geho gste byli: Opet: Kož Slovo / nabijen / zchrí / a pros wewssi trpělivosti. Podobný gest iaké S. Otčím Augustino & Ambrosio, kteríž Chýsářům říkali: Recede, & ne conare nouo scelere scelus antē editum augere. To gest: Oddegdi / neb nemůžess k velebné Svátosti připuštěn být / pro hřich hrozných Mor. dův / w Čessalonyce zrozluzu tvého spáchaných: Nerozmnožuj echom nowau neprawosti staré neslechetnosti své / ale z ni prve poslání čin. Ne nst tehdyn (o nesnesitelní Lidé) vsetečnost Kazatelu když trestch / a horlivě na hřichy dotíragij / ale gest Alurad a dilo vlastní Ducha S° / genž to skrze ně působí. Při kterých pak kazatelijsch, misto trestání spartuje pochlebensitvou / Světu se zalibování / skrze Prstn všechno překladání / je při takových Duch S. není / nesčsliví toho důvodové gsau. Neb gesáma ten Duch Boží skrze Proroky. Psy němými. Polstáře pod Lohem Lidem kladouchimi / hrstí Gečmene / a řeky Chleba, wie než spasení Lidstva žádostivými / Strážnými ospalými / Břichopasy / a Gsaffáři ožralými / k / nazevná. Ano že w den Saudny z Rukou gegisch Krwe Lidstva se požádá / hroznau pohružku gini čin. O milij Kazatelu / měte se w svém povolání na péci / a žádnemu nepochlebunty. Vn posluchačové také snesitelně od nich / anobrž od Ducha S° / zchráni, a trestání svých hřichův přigumente / aby na to nepříšlo / Slepěn slepého weda / obadiva do Námět vpadli.

¶ Třetí znamení gest: Wyzwozování Lidu tím trestáním z hřichův hlawňích / kterí před tváří Boží oprawdově hřichové gsau. Ačkoli zápisť všech Náboženswiv Vítelové své posluchace z hřichův trestch / a wywozugi: Však ne z těch hřichův / genž gsau před Bohem hroznij / gessto zatracenj zasluhujis. Ale na světším díle z těch / ktere oni sami hřichy býtí wyymislili: jako / pro nezachowávaní gisch Ceremonij / halových posluš / služeb / pot / ráduv / gednot, závazkův / Oběti / darův / zbsrek / Offer / a ginhých skutkův / o nichž Bůh nic neporučil / ale Lidé ge wyymislili. Duch S. pak z hlawňových hřichův trestice / a to z těch / ktere sami Pán Kryštus vklazuge / totížto: z Newěř / proto že newěři we mne. Neb Newěra w Krysta wšechy / y také dobré skutky a Ctnosti tělesné zevnitřní potupuge. A gest Newěra hřich / který wšechy giné hřichy a neprawosti přewyssuge. Neb žádný hřich člověka nezatracuje / krom newěra w Krysta Spasitele: Proto / Zé wšem pekální činichim, a w Krysta / že gest za gegisch hřichy dosivčim / wěřim / wšickni, y nejhanebných hřichové se odpustěgij / jakž se w tom sami Kryštus Pán ohlassovati ráci / řka: Kdo we mne wěři / má jistot světim: kdo pak newěři w Syna / hněv Boží zůstává na něm: by se pak takový

Cílo.

Glowět w Swětě mnohými Čtnostmi, z přirozeného rozumu / věcnim anawedením podarilými, řekwět / jako Phariseus, o němž S. Lukáš píše / Socrates, Aristides, Scipio, Pomponius, Atticus, Cato, Cicero, a gini slavnij Pohanscij věcnij Lídě / ač se nevinnost života slavně řekwět / neslechetnostmi / a hříchům zevnitřními zmazanis nebyli : Vssak je Duch S. ; hříchu nevěrny trestce / že w Krysta nevěrili. Protož n s těmi slavnými / dobrými / zewnitřními Čtnostmi / bez známosti a Wjry Krystovy / k věčnému životu nepřigdau. Neb shléďsje, ja vyseči wisse přirozenou vlastnost všech stvorenij / také myslolá a hluboká vědomí / v života budauchýho, a Ducha nechrudlnost / že z toho rosscho / a nehtože pak z Slova Božího / genž o Messyášovi od Swěta počátku na Swětě znělo / Boha pravého / Stvóritele těch všech věcí / a Vy-kupitele Krysta Gejzisse nepoznali. Protož že se vymluviti moch nebude / jdevene to Duch Boží w Knihách Maudrosti / a S. Pavla w lissi i Křímanum / v sám Pán Krýsuis w Ewangeliu S. Jána gisti. Daleko gest také gine

Luca 18.

Čtnostmi se v Swěta řekwisi / A w Krysta pravé wěstis.
Opět Alia res est Politicum virum, quām Christianum esse.

To gest:

Gine gest břti Rēssianem / Nežli Swětskym správnym Pánem.
Item: Non saluamur V I R T U T E, sed F I D E. To gest:
Wjrau / a ne Čtnostji / Odemě Boží milosti.

Vjme o tom domněnij v mnohých / an smyslegis je wsecká Náboženství / w kterých se toliko o Bohu Stvóritele nejaká zminka činj / a něco věrj / gsaú gedenkaždy w svém Náboženství je spáseni wěčného docházj / Zako : Turcy / Zidé / Tatarij / Mozkowitij / a gini Národové / v wsselitě Sekty : Vssak Duch Swatý naproti tomu věj / a z hříchu nevěrny trestce v odsuzuge / Zidu / Turku / a Sunnau všech kterij w Krysta Spasitele nevěrji. Ale rikagij Lídě : Zě nemá žádný žádného odsuzovati / poněvadž psáno gest : Nesudte, a nebudete sauzeni. Odpověd : Krýsuis um Slovem posuzování / vtehání / gloričení / klení / a gedenč od druhých haněni / zapovídá : Alle Slovem Božím těch kterij w něm nevěriji odsuzovati nezbranuge. Neb w takových odsuzování nepocházj z nás Lidi / ale z Slova Božího, genž gest wěčná pravoda / a takto dí : Kdo nevěrj, zatracen bude. Item : Kdo nevěrj / giz gest odsauzen. Opět : Kololi nenj z Wjry / hřích gest. Item : Bez Wjry nelze se gest libiti Bohu. A sám Pán toho dosvědčuge / řka : Kježi kterauž vám lmluvim / tač gesauditi bude w nej posledněggi den. Vystríhajme se tehdy nevěry / a dayme se z ní rádi Duchu Swatému w Kazanisch Slova Božího vywozovati. Tačky z Sprawedlnosti / totížto omylem, Lídře / kterauž se před Bohem spravedlnění / a dobrými břti ledacimis sobě zdaci. Každý téměř

Sapien. 23. 14.
Roman. 1.
Ioannis 15.

Lucas 8.

Marci 16.
Ioannis 3.

Iohannae. 12.

Brah: Rot: in
præstat. in Tu-
scul: quæd:

Matthæi 5.

2. Cor. 1.

Daniel. 9
Lucas 18.

Galatas 2.

Romans 8.

1. Corin. 1.

Roman. 3.

Národ / a zvolášť Náboženství / má své domnělé vymyslené cestu k spravedlnosti / a do Nebe přigití / Turci / Židé, Pohané / Pověrníkům Kristiané / své, a to rozdílné: Tento Oděvem / počtem / Postem / Kjádem / Ceremonii / gednotou / žávazkem / spjiváním / it: Gimij zásluhami / skutky / ginij Etuostini v Světa se sítivěgých / prokterej E R A S M U S R O T E R O D A M V S Y Cicerona Pohana do Nebe posazuge. Kteraužto Světští, pověrnau a počtyští Spravedlnost / na potupu zásluhám Syna Božího / tělesným Světským rozumem, a domněním vymyslenou / Duch S. strž Alárad Kázanj Slova Božího trestce / kdež díl Nebudeli hyněnssi spravedlnost wasse nežli Mistruv Světa toho / a Zákoníku pověrně nábožných / nevýhodete do Království Božího. Item: Lidské spravedlnosti / a domnělé zásluhy / před Bohem gsaú tak offelitve / jako před očima nassima Raucho nečisté Země. Opět: Tobě Pane spravedlnost / nám pak Pohaněnji. Phariseus s svěhmi dobrými / wssak chlubnými skutky odssel nespravedlivý. A Duch S. takovým / kterij se skutky Zákona (totiž od sebe věcnějšími / bez zásluh Smrti Krysta Pána) ospravedlňovati chceš / a neb před Bohem sami se ospravedlnění byti domiswagi / Smrt Krystovu vyprázdníce / to gest / za daremní a nepotřebnau křiwe gi byti vyšvédčujice / srze Apoštola domlauwá. Eh gsaú hle Sentencje gimij Duch S. domnělou spravedlnost a omylem dobrotu Lidstka před Bohem trestce/vlazujic také spůsob pravého a dokonaleho ospravedlnění / genž se děje srze a pro samu Smrt Pána Ježišse Krysta / jakž o tom Pán tak díl v Ěetu: Neb há gdu k Otch / to gest: Eum Lidé / ato sami we mne věčijsí / před Bohem ospravedlnění / s Bohem smíření / z svazku hříschův propustění / dobříj / milí, Díky Bohu vzátné / smrti věčné v Peči zavolení byti mohau / věčijsce že gsem há pro ně srze Smrt Kříže, z Světa, k Otch w Ěele se odebral / a gím věčnau Boží přízení / lásku / Pokoj / a dobrotu / spůsobil / aby gegich hříchové z porušeného přirozenj pocházejich / za hříchů / k nespravedlnosti / a pokutami / ani k zatracení gím od Boha Otce přicitáni nebyli / tak jako od Rodičův malým Díkam / it. Z toho svědčí S. Pavel / řka: Krystus gest nám věčně Svatosti / spravedlnosti / posvěcením / a vykaupením. A giinde: Spravedlnost pak Boží, (totiž gde) srze svíru w Ježišse Krysta kewsem / a nadewšemi kterij věčij w něho. Když se tehdy na Kázaných Lidé / ačkoli podle Světa dobrí / vpríjí / wssak / Náboženství zanedbávajich / také potenci / Svatostkutečných / Pautníjich / Offerných / posvěrnij / a čimkoli před Bohem lepší se zdajich a domiswagich / trestich / a z takové sfarnyesté, domnělé a omylené spravedlnosti vywozují / a vgináni pravé dobro, ih / n ospravedlnění před Bohem srze zásluhyn Smrti Syna Božího / živau věrau se vyvčugij / věděti se má Zé gest to dílo Duchu S. / srze Všia takového Kazacele pásobené. Trestce gesste týž Duch S. w služeb-

ností

voši kázancho Slova Božího (di Čert) z Saudu nepravého / gehož gest Knížetem / totiž, pův. v. a Správčím w Lidech / Diábel. Jen pak Saud nepravý gest takový: Je Svět / Věns, Náboženství Křesťanství / v welebné Svatosti / podle svého zdání rozličně saudi. Gi- nací Mludrlantii tohoto Světa / ginací Zidé / ginací Pohané / ginací Turci, Machometové / Kachri / Sektáři / ginací zevnitřní horliví Nábož- níci / ginací Pokryten / Lákomci / ginací Tyrannii / Potupníci Boha / a všech dobrých Rájů / genž o Boha / Krysta / ani o Nebe nestogij. Každi ti, magice od Boha a Slova geho sazeni byti / však podle svého domnění to předsíhati / a Boha sauditi směgij: coby se měli z Slova Božího věti / to oni ge saudij / walchugij / a svým domněním naruby obra- cugij. Tento prawý je má w Náboženství takto byti / a ginací ginací. Až se ihušy říč: Quod nihil est vicitatius, nihil videtur facilius, nihil promptius, quam iudicare de rebus DIVINIS. To gest:

Nic gij není častegsího / Lidem: jako Saudo Bohu /

Amž se zdá snadnězšího Přísmich / neb o geho Slowu.

To vesse se děge na potupu Pánu Krysu / a k swedeni Lidskému / z vankruti Diabla / vrhače / a hánlivého vykladace pravdy Boží / a všech Božských v nábožných řeckách: halz Historia Ewan- gelická svědčí. Kterýžto nepravý Saud Duch Svatý zgew- né tressice / volage w Přísmích / v na Kázaných / že ne na všetečném domnění a Saudu Lidském / ale na Pravidle Slova Božího prawé Křesťanství a věcní záleži: Protož v di řeze Nádobu svývolenau: Aby Víska wasse nezáležela na maudrosti Lidské / ale w moch Božij. Neb Ná- boženství / a pravda věci Křesťanského / samým Slovem Božím / které se všesecto w prawém smyslu, na žásluhyn Syna Božího vztahuje / rozeznávána byti má. A Apoſtolsměle dí: Bychom pak my / neb Ali- gel z Nebe něco giného wám kázel / mimo to co tožto věci o samém Pánu Krysu / co, které a halé gsmé wám kázali / proklatý bud. A tak vzhwozo- vání Světa z hříchu Nevěry / omylelné Spravedlnosti / a z neprawé- ho Saudu / při Kazateli, gest znamení díla Ducha Svatého.

Ctverté znamení: Je všecky Lidi samé prawdě Boží / bez primě- sioní k tomu smyslinec Lidských, s prawdou věci Apoſtolského se nesrovnávajících vyvěuge: Gesstě mnohé wěch nám miluvi- ti wám / ale nemůžte snést i my. Když pak přigde ten / genž gest Duch prawdy / naučí wás všelike prawdě / totiž / geroví mysli vasshy osvícením rozumu / s výrozuměním svatým Pro- rockým Přísmítem / a řecem mym / ty wěch / kterýmž my, nač se vztahují / pro žármutek a domnění o světstvém Království Nieshássovu / výro- žumeti nemůžete. Nebude wás však na to navozovati / abyste ně- vate nově věci a Náboženství sobě vymenysleti / zarazeli / a w Lid v- wožovat. Neníko Ducha S° povaha: Nebude milu-

1. Corin. 2.

Galatas. 1.

III. I.
pravdě bo-
ží samé vý-
vozání.

wici sám

Ioannis 5.7.
Lucas 24.
Actor. 1.4.7.
10. 11.

Actorum 1.

2. Petri 1.

V.
Oslawowac
m samého P.
Kryšta.
Ioan. 15.16.
Actorum 2.
Philip. 2.
Galatas 3. 5.
1. Timoth. 2.
Iohan. 1. 20.

Actor. 4. 10.

1. Corin. 2.

witi sám od sebe: ale cožkoli vsllyssi / totížto od Otce mého / totíž mluwiti bude / totíž skrže všta wasse tomu. Lid včiti bude / čemu gestí privé skrže Proroky včival / a to o mně Meshyassovi: Tak yafz se wosse čta Pijsma Prorocká / na samého Krysta wztahugil / wedle svédečství Nového Zákona. Protož dokládá / které měch přijeti magis / totížto w Chríkvi / bude to nebezpečenství / bud potom na Vérne měch spaseni / a na Newérne zatracení / žvěstuge wám / a skrže wás Lídem / tak yafz gsem já činil: Neb z mého vežme / totížto z řecí mých / tu paměti přivozovaných / a žvěstuge wám / nauči wás co / a jak o mně / o Auřadu a Smrti mé smysleti / y giné včiti máte. Což se wosse na den Seslání Ducha S° w skutku stalo / kdež gsau Apostole dary ducha S° w myslí / w paměti / w rozumu / y w řecí tak oswjcenii byli / že tomu wossemu / co gestí Chríkvi k spaseni potřebného / dokonale vyrozuměli / a w spisu, s včením Páně / y se wossemi Pijsmí Prorockými se srovnávají / a na gednoho samého Spasitele Ježíše Krysta se wztahujich vivedli / y Chríkvi pozůstavili. Kterýmžto Páně Slovem Duch S° nauči wás wosse lité pravdě / a tak včenij z Lídji w Chríkvi vvedená / a Prorockým / Krystovým / y Apostolským odporná / nikoli se ním sтворzovati nemohau. Neb S. Petr dí: Nenásledujice vtipných Vášní známu gsme wám včinili Slávu Pána náscho Ježíše Krysta: Ale pravdau Boží / skrže rozuměn S. Prorockým / a Krystovým Rječem / Duchem S. gsauce oswjcenij. Gestí tehdy hlavní známení dila Ducha S° w Včiteli / samé pravdě Boží / wosse na samého Spasitele Pána Krysta se wztahujich / Lid včiti.

Páte známení gest: Zde opět tau služebnosti Kázání slova Božího samého Pána Ježíše Krysta v tohoto Světa oslavuge / yakož Pán dí: Oni mne oslaví / to gest / w kázáních a w včenj kněžském mně samému poctivost činiti / mne zvolebowati / wosswissowati / a gediným dosatečným Pádu Lídského Naprawitelem / také dokonalým spasitelem / a prostředníkem mezi Bohem a Lidmi / a netoliko přirozeným Člověkem / ale y věčným Všemohauchým Bohem / dokazovati bude. Neb giného oslavowati / gest / wosudy mu na wšech stran poctivost / a mezi Lidmi slavnau powěst činiti. Což gest Duch S. skrže Apostolů činil / kterýž Světu vyprawovali / že spaseni Lídské w žádném gméně gméně pod Nebem složené ueni / než toliko w samé Osobě P. Ježíše Krysta / gméně samému wosickni proroci svědecství wydávagi / že wegnicau / to gest skrže včenj o Osobě a zásluhách smrti geho / magii bráti odpuštění hříchův kterížbykoli vwerili geho spasitelem svým byti: Vyznávage s Pavlem řkaucym / Uzáhal gsem to / že nic giného nevmju mezi wami / gediné Krysta Ježíše: a to toho vřízovaného. Tím spřípadem wosickni

wysla-

wenfladové Č. Pissma / Spisové kněžných / a Kájanském / oslavěni samého Pána Krysta v sobě plná / že jsou dle Ducha S° / to gisťe znamení sám spasitel v základu položiti báčí / třetí: Duch S. krize vás / oňt mine oslavov. Ke výměře znameních Edy hý Lide spáseni žádostí / věcile své bedlivěgi rošazovali / Ach hálby gisť mívboho ducha S° / ptáñých nalezli / kteríž Krysta oslavovat nevinné jste / skutkům a rádům kostelním / národným Swatym / Osobám živým / v svém Knězstvu důstojnosti ozdobeným / sekt původním a Správocím / gednotám a Spolkům / daleko větší poctivosti, negli scáleniu Pána Krystu činí: kdo tomu místa nedá? Poněvadž se to skutek nad slunceňnau světlost / před Očim a těch / genž Krysta a geho pravodu milují, blíží / v samo do všu leze. Ale snáší tu potupu welebný Pán do času / gsa novým slavnau chwálau odvássho stvorení vstavěně oslavování / kterež dí: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da Gloriam, Ne nám Páne / ne nám / ale gmeni těvěnu dan Slávu. Protož o věrnij Kazatelové / třetí: gerli v sobě gisťru darův Ducha S° / snazte se v svém Autradu samého Pána Krysta oslavovati / a tim je gisť nástroje Ducha S° proslavovati. A my posluchací té Slávy Synu Božímu přente / z m Pána nelupte / tu kdež nenáleží gisť nechajte / ač chcešeli v Pomstě od Krysta / z Obrazu Božího / z časné věčné Slávy oblaupení nebyti / wedle toho propovědci: Věda které laupí: neb v ty oblaupen budess. Všichni pak wejspolek Služebnosti Čerkewní / pro Ducha S° / genž v ni se krize pravodivé Kazatele pracuje / mysoce sobě vajme / ni nepohrdajme / ale křež ten postředek za Pánem Krystem do Nebe přicházeti se sna žugme.

¶ O gehožto velmi potřebném a Čerkvi vžitečném Odchodu křež Smrt Čelaž Světa tohoto / třetí v Slávu Nebeskou / v tomté Kájaní rozgymaj nasse v těchto dvou rozdílných Artykulích že gest bylo, pamatugete. V prvním potřebném se toho Páne odchodu ukazovaly. První: Je gmat pro obhájení pravdy a Spravedlnosti Božské / lidství pokolení k napravení svého pádu přistí gest nemohl / než křež Smrt Syna Božího z pauhého milosrdenství / Čelem pro nás všiněho. Druhá: Pro gisťoru toho / že Krystus v Nebi kraluje gest všech Národiú Špasitelem / a vyšvábeným Autocístem všechněm kdož chtí v něho větiti. Třetí: Abi tím důvoděgi odvássch za pravého věčného Boha poznána držán byl. Čtvrté: Abi myslení Boží tím gisťům byli přimluvovým a Drodownskem svým v Nebi v Boha Dice. Patří: Abi Vtěšněl Duch Swatý / třetí Osooba Božská / podle své Božské Autradní vlastnosti a rady / křež Služebnosti Čerkewní / Světu svědčil o radeanství / dokonání mylaupení lidství pokolení / křež se stalo smrtí Syna Božího. Ten pak Autrad a dilo Ducha Swatého pozává se při Kazatelských po gisťových znamenách / druhým Artykulem oznámených / genž jsou: Potěšení živá / všem

Psal. 13.

znamení.

Euseb. 5.
Marti 16.
Romano 1.
Actorum 13.Epilogus con
tinuit.

zarmau.

parmaucemým z Slova Božího přihodně předkládaná. Item: Horševé trestání. Světa z hřichův / vywozování Lidu z Světě / Nečeř / z omylec domácí správedlnosti / a vysjetecného Šaudu. Přitom vše samou pravdu včenj Božího w Lidu rozjírá. A naposledy ve všech svých skutečích / Spisých / a kázaniích samého Pána Českého Kryštofslavuge, kterémuzto samému. Bohu požehnanému n od nás všech budíž Česká / Sláva / Požehnanjs a Moc n Chwála / na věky věků / A M E N.

Modlitba, bud' Pisem. Vato: Bůh

Všemohauch / vstal z mrtvých /

Bože Všemohauch /
Sedím w Tropicu /
My Lid, tvé Črkve čářista /
Tet ohromájděna hrstka /
Chwálíme té vděčné /
Otec Nebeštěho /
Zdaru Syna tvého /
Na Svět w Těle příslého /
Za nás všinceného /
Chwálíme té vděčné /
Kryste Boží Synu /
Zé gsy nassj Vinu /
Snal z nás / Smrti zaplatil /
Z Věčné Smrti vykoupil /
Chwálíme té vděčné :
Z Vítku mnohého /
Z gití potřebného /
Z Světa křeze Smrti Otcu /
Vy prnkazal smau moch /
Chwálíme té vděčné :

Zé gsy Vykupitel /
Pádu napravitel /
Bůh věčný / Lidstvě smířec /
Přimluvce nás v Dice /

Chwálíme té vděčné :
Dusse Českýtel /
Bože Křiditeli /
Vludu Českého /
Hlasem Slova Božího /
Chwálíme té vděčné .
Welebná Tropic
Sprawug nasse Srdeč /
Křeze kádná Kázanijs /
W potěšení / w trestání /
Proshme Srdečné .
Vsty Křazatelu /
z Hřichův / všech omplůw /
Vyvod / pravdě vyrcug /
Se samého oslavuj /
Dcezy nám věčné .

A M E N.

Neděle pátá po Slavném Ho- du Velikonočním: Vocem Iucunditatis, ginář ROGATIONUM řečená.

Evangelium S. Jana / w Rozdílu XVI.

Milostivý Pán Bůh otec Nebeště / ve jménu Syna svého Pána Českého Kryšta ráč Mloditby násse, svouktutim a za dary Ducha Svatého / milostivě od nás přejmati / ano n dobrostivě nablízovati / A M E N.

Zato

Tato dnesší Neděle, (Vide Boží) po Slavném Hodu Velikonočním v počtu Páta/ gest za slavnými přáními od předkův našich / až posledovnětoiko gméně Latinémi y Českými nazvaná: Válo prvním: Slove Domini canticum IVCNTATIS, to gest: Neděle, hlasu ljezneho spjwání. Neb sau predesle Scarje dnesší spjwání/ při Službě Boží w Kostele/ začinali od toho Verste/ w několika zálmitských položeného: Vocem IVCNDITATIS annunciate, vt audiatur Halleluja: nunciate usque ad extremum terræ, liberauit Dominus populum suum. To gest: Hlas ljezneho spjwání žwěstujte / až gest flyssána Boží chwála po visszemikáj do Koncín ohlašujte/ že Pán vysvobodil Lid svou. Tim duch Boží Čerkev shromážděnau napominal, a napominal: Aby na své vykaupenj/ až věčné smrti/ seze Smrt a Vzkříssení Spasitele svého vysvobozenj/nizádného času nezapominala: ale Srdcnu radosti/wděčné a veselé/ hlasem libým / Srdcem čistým / Myslí vpríjmu/a skutekem nábožným/ k poctivosti Pánu / dokud tento svět státi bude/ potom y na věky spjwati neprestávala. Neb gest to nevyssi potěšení nasse/ že gest Pán Kristus Lid svou ž Služebnosti k svobodě navrátil. Čemuž se Prorok David w duchu raduje / říká: Blaže tomu lidu/ který žná a vijn Pánu živučné a wděčné spjwati. Druhým gménem slove Dominica CVCIS Neděle Rájová. Neb předkowé w křesťanstvu od dneska/tototo Čyhodne do Kostela se shromáždowali/ a odtud nábožné, Kříže w rukau držíce/na Polní Osens vycházeli/aby spatřujce obilská želeria/k hojně aurodě se ukazujich/dobrotivu moc Boží w zrostu aurod Zemských poznávati: A ne svým prácem/ neb pověrně tém Křížum/ale samé srdciotě božsté to připisovati: i toho také Čleba w zdejšího Bohu Otci / ve gméněmu prawého poznání a Vetry w Pána Ježišse Krysta / dělowlati se včili/ za dochowání těch Aurod k satislnému zrostu dozráni/felizeni/y k vžívání/tim a takovým po poli chozenim/w spjwání a w Modlitbách nábožné žádagice. Což když se w nenáležité vžívání/w smichy / pověry/ rospustlost/Modloslužebnost/ a po té prácy w hanebná křemennij ožalostwi/ až toho v Mořdy proměnilo: Z té slunné přání od Werných takovým procházkám konec se včinil mušyl. Třetím gménem slove Dominica ROGATIONVM, Neděle Prosebná. Ned je těchto časů zrost Aurod zemských, replým časem, a desetičty Magowými nevyssi posylu k hojně Aurodě bere: A jase žymau / Vetry / Přewaly / Krupobití / a suchem k této své přichází/ a drahoty předporová. Za tau lehdy přáníau/w tyto nejší dnj a časy/od předkův našich w Črktvi/nevyse se modlitby a S. Prosby nábožku Pánu bohu, pro zachowání a vohodlný zrost Aurod zemských, dál/ a Pána Boha hřejch rozhněvaného pokáni, w Modlitbách a w sítjdosti gsau frctili/ obávajice se té boží pohružky/seze Ampsa Proroka zapsané: Vá gsem (di Pán) zahránil od nás přewalu / když gestě etijs Měsíce zbyvali až do žnij / a dsiul gsem na gedno Město/ a na druhé Město gsem nedstil/ Strana gedna řepena gest Děsítem/ a strazna deuhá na které gsem nedstil, všchla/ it. Hle, zjevně Bůh seze Proroka ukazuje když chec Lid neaurodau/ drahotau a hladem trstati/ že vako nynějšího času / genž pravé tři Měsíce žen předchází/ suchor/ neb nepohodlné časy dopaříti a dopaříti. Což se předkům našim modlitbami předcházeti za potřebné vidělo/ y od nás tolíkž čas niti se má. Jecm: Mělili gsau také když za předeslych Let yaké Woyny neb Války nastávali (yakoz kdyko který Rok prázen gisich býval) ty/ yafž Historix oznamují/ že těchto časů a dnuž nevyssi zaházeli/ a toženij Wogenstá se začinala. Protož aby se od nich na Osenských stod v nedály/k tomu, ja řast nž začátek konání Woyny s Nepřáteli/ a za vještivou Křesťanskou/ Lid který doma w pokoji žíval/ na Modlitby nábožné ku Pánu Bohu se vydával / K čemuž se v gménem dnesší Neděle (Prosebná fečené) napominali. Válož pak y Evangelium / od Svatého Jana zapsané / o Modlitbách / k dnesstu gsau žřídili/ z něhožby se Lidé w Slovu Božím od Kazatelův předkladaném / o prawém spůsobu modlenij/ yak ja Aurod Zemstě/ tak za vještivou wo-

Voklud sau
gméně: dnes
nisi Neděle.

Vocem Iucū
ditatis.

Iohann. 2.
Psalmo 22.

Dominica
Crucis.

Rogationum

Amos 4.
Staci ēfalti:
Inter P. & P.
si non erit P.
nec P. Id est,
Inter Pascha
& Pentecostē
si non erit
pluvia: nec e.
rit Panis. To
get: Měsy
velikonoci
a Letnicemi
nebudeli des
titui/ aniž
Chlub roho
roku bude.

geské / v gině všechy poslby Duchownj, Tlesné / časné / v věcné žbužovali: časné
v my w Kázani tomže nepomíne / když nepprěče Ewangeliem čtenou přeslal
me/ wedle sepsání Svatého Jána w XV I. ročstiu. Rdežto mluví sám Pán Kristus
následm svým/ a v k nám geské mluví témuto slowy:

Men Amen pravjm wám/ Začbyſtekolí pro-
syli Otce wegménū mém/ daj wám. Až do ſa-
wád ža nic gste neproſyli wegménū mém:
proſte/a wezmote: aby radost wasé doplněna
byla. Toto w příslowijch mluwil gsem wám: Prigdel
hodina, když giž ne w příslowijch mluwiti budu wám:
ale žgewně o Otci mém živěstugi wám. V ten den we-
gménū mém proſyti budete: a neprawjm wám je já pro-
ſyti budu Otce ža was. Nebo Otce sám miluge was/je
gste wñ mine milowali/a viverili je sem já ad Boha vy-
ſsel. Vyſsel sem od Otce/a přiſſel sem na Svět: A opět o-
pauiſtím Svět/ a gdu k Otci. Kžekli mu včedlníci ge-
ho: Hle, nyni žgewně mluwiss/ a Příslowi žádného ne-
prawiss. Nyni wijsme že wiſs wiſecko / a nepotřebuſeſ
aby ſe kdo tebe optal: ſkrze to věřime že ſy od boha přiſſel.

Rjet

Secunda Ecclitato Ewangelistská / první Tabuli Zákonu Božího vyšvětlující / a k modlitbě Páně / Otce nás / a. přináležejících / gest mluvena vlastními vstupnými Syna Božího, při posledním s Vědlištěm v řeči před Smrtí svou se rozjehnávání, a to za původní příčinou nezávazující / hal jemu samému / tak Vědlištěm / v tvoří Chrkvi / nebezpečenství : v kterýchto gsa sám od Božství v svém Ozlozvěcenství potěšován / také za retuš a potěšení Duchat S. často vědlištěm / v tvoří Chrkvi své zaslibovaného představovat / a ve všech zármutách / nebezpečenstvích a potřebách toho retušku / pomoc / radost / a potěšení od Boha. Otce / halozto původa všech dobrých věců / modlitba ná dosahovati půrauceti ráci / řka : Začoli prosýti budete Otce věgněno mé / on to vsecko pro mne včin / a dā vám : proste, a věžmete / v výzarmutku radost dokouzlat. Poněvadž pak Chrkev / v tomto Světském životě / pod Křížem bohuze / a rozličné proti sobě Repráty / žaláře z předvídají / Diabla / Svět / v své vlastini Tělo má : znamenje tehdy modlitby potřebuge / K níž nám dnesší i Ewangelium slaví. Neb předně vči a rozkazuge : Abychom se často, rádi, a důvěrně Panu Bohu modlili. Druhé : Slibem pravdivým o gitém uslyšení a spříjení od Boha otce našich prozeb / tolito věgněnu Syna Božího / totiz pro něho samého / aby to zač prosýme / Bůh Otce včnul / činěných / všech Mlodlitebních vyzkoušage / žádosti glich žvostízuge / v oslavu. Třetí : Všech zármácených / v Pána Krista od Boha Otce na Svět příslého, svěřijcích / obzvlášť Otcovskau Lásku vysoce potěšízuge : o kterž tak Kristus dí v Ecclitio : žgewné o Otci mém (hlasem libzym / právě Voce IVCVNDITATIS v svém Ewangel.) žvestiži vám, že wás pro mne / Poněvadž gste vyn mne milovali / a že gsem od Boha věčný přirozený Syn Boží přišel / vswěrili / ja se velice netoliko miluje / ale svobodného přístupu vám k sobě přege. Nejdto / netoliko mne za wás proshyjho / ale v wás samé / jemu se modlisch / slyseti / a vám k willi, žvláště v vassich dnech CRVCIS, právě Křízových / potěšení, radost, a dobrostechym Retuškem pětoumen bhti chce: gen vyn tolito dni ROCATIO, vym Prosebně žachowávente: totiz : Rádi se geho Wesebnosti ve gmeñnu mém modlte. Srozuměwse tehdy giz (o my lenciv v Mlodlitbách) že nás k modlitebním probám / netoliko dnesní Prozebná / a ovšem v Křízová Neděle / žvláště pak právě VOX IVCVNDITATIS, hlas neyliby negssi / v převeselém Ewangelium dnesním / o gitém Mlodliteb vyzkoušení / všich Syna Božího zněgých / žvouzuge, a napomíná : Věřimež tak / a v tomto Kázani včme se :

Occaso.

Summa.

Vtis.
I.

ii.

iii.

O Molitbách fu p. V. nám všem nevpotřebných.

Stránky neb Artikulové rozhlasí kázání tohoto téma budou.

První: Co gesto pravá křesťanská Modlitba i a proč k samém p.

V° tolík od nás lidí činiti se má?

Druhý: Poněmáž pán Bůh i když i čeho potřebujem/a o nás Díky své, prvé bez nassy prosby péci má: Gesli tehdy toho hakátky, ležitá potřeba / aby se pobožnij lidé často / horlivě a nábožně pánmu Bohu Modlili?

Třetí: Modlitby naše lidství gsaúi v pána Boha v hale významu pro koho neplatnější a nevýznamnější nám byvají i

I.

Co gest modlitba.

Psal. 14. 122.

Ioban. 4.

1. Timor. 2.

August. Serm.
131. de Tempore.

Chrysost. de
Sde Anex. Homil. 2.

Exod. 14.

Chrysost. Homil. 4.

Cyprianus.

Cato.

Rovnemu rozhlasu přistoupíme / slysme Bohy pravá křesťanství Modlitba byla i Gest opravdové / srdečné / ponížené a nábožné myslí k pánmu Bohu v slovích pokorných, pozdvižených: v kterém welebnosti Božské / bud za přípravu Duchovního Čelestného dobrodružství / bud že něčeho sobě v blížním svém k dobrému na p. V° prohlašuje / bud že zlé věry / které Slávě Boží k Aurazu / a nám lidem k modlitbě se vztažují / Modlitbu předcházíme. Tak David Král a Prorok se modlival / říká: K tobě pane poživohl gsem Dusse mě. Aguride: K tobě sem poživohl Dcici mých / kterýž přebýváss v Nebesích. A pán k. rozmawiaje s ženou Samarytánkou dí: Pravý Učitel modliti se budou Duch v Duchu a v pravdě. Aposolé též vči / říkauce říká S. Pavla: Chry aby Muži modlili se na každém místě / pozdvižujice čistých rukou k Nebi, bez hněvu a roztržitosti. Kterehožto smyslu gsaúi v S. Ottovi / v typisované pravé modlitby: jako Augustinus dí: Modlit se / gesto krče, myslí a myslení od žemě k Bohu do Nebe pozdvižhnauti / a po Nebe stém zboží srdečné vzdychati. A Jan Zlatovstýn napsal: Zato gesto pravé dobrá a křesťanská Modlitba / když se Slova z Srdce / a ne z jazyku tolík / neb z samého jazyku k Nebi pozdvižují. Tak se modlil Mojsés všichni zavřenými bez Slov: a všasť proto Bůh k němu řekl: Ko voleš se mně k Nebi lidé tolík slysí řík zevnitř a slova: Ale Bůh slysí vše zevnitřní hlasitosti Slov / vnitřní také vzdychání / a ginde tří S. Otti dí: Slyšit pán Bůh v ženě při přeslicy / Muže na kníku / na poli / v disle / na Versstatě / v všech gine / když gen vnitřním vzdycháním srdeč k Bohu pozdvižují / a srdečně ho vyzývají. A Cyprianus dí: Deus non vocis, sed cordis auditor est; to gest: Bůh není posluchacem hlasu ale Srdce. A Poëta geden křesťanský:

Vt tua pertingat, penetretque precatio cælum,

Corde sic ex puro, sic breuis atque frequens. To gest:

Aby tva Modlitba pronikla Nebe / z Srdce / často / krátce, až gde od tebe.

Ano v onen Cato Pohanský Moudrc a Poëta, v ten tolík slysi modliti se vči / říká:

Si Deus

Si D e s e s t animus, nobis ut carmina dicunt,

Hic tibi præcipue sit pura mente colendus. **E**o gest:

Ponewadž Bůh gest Mysl / yaff pijsma swědci ztecednē/

Tedy Myslí císta u aby ho etil / náležit přednē.

Není tehdyn samo řeptání/breptání/s dlauhých pátříku/nek an-
toličich vyměřených proseb toliko zříšaný/ prawa Modlitba/ yafz se po-
středem domovagui/ a je pro viditelne chlubné dlauhých neb mnohých
modliteb říšaný Bůh ge spisse než gine slissi za to magi / w řemž ge y řám
Pán Krystus domluvau swau v S° Martausse ſtjhá : Ale gest srdečně je
wysim Srdcem / myslí/y w slowých nábožných k Bohu obrácenj : k ře-
řemužto ſmyslu pijskem obogisho Zákona / a S. Otcůw Swědecetwisi y
priskladov pravnych Modlitebníku drahně přistupuge / vkažugic že na
zakonu ſformu Modlitby činěny byti magi/ Yako Modlitba Monzisso-
wa/ ſterýzo v Wjre/ vſin nehenbagé / A Jozue po porážce Wonyška ge-
ho v Města Han / před Archau žalostně se modlili. Opět když s Ammo-
rechýmu Králi bogoval / a Slunce zastavil. Samsona když gsa ſlepý
Slaupn domu w hromadu ſrazyl. Anný Manželky Hellánowy/ kteráz
se Šrdečně všich toliko bez slow modlila. Ezechiasse Krále w nemoch Jo-
zafata Krále řkauchýho : Když newjme co ciniti máme / to toliko nám po-
zustává/ abychom Otcí svých podzvihovali k tobě / o Páne Bože náss.
Tak Modlitba jeny / která krvotok dwanácte Let trpěla. Item : Kana-
necké/ genž za Krystem horlivě volala. Item : zgewneho hřišnjska/kte-
řej ſe w Chrámě w lauti modlil: A ginyh Swatých nečísluj přiſlado-
we toho gsa. Protož w každe Modlitbě vějme/ Že přiſtupugeme k věc-
né a wſceniohauch welebnosti božské/ k Trunu maderoscekný nehwysessi-
mi/ a mluvíme tu ne s Angeln/ neb s Lidmi/ s Chysari, Králi/ s Knja-
zv/Pány, &c. Ale s nehwysessy Božstvu welebnosti / s Pánem nad Pá-
ny/s Králem nad Králi/s Štvořicem,s Vysupitelem/ a s posvětite-
lem nássim/ wedlé řeči S° Bernarda. a Chrysostoma/řkauchý: Co gest
gincho ſe modliti / než s Bohem mluviti. Každý tehdyn Člowěk když ſe
modlil/má z Srdce ſvého vyprázdniti lenost / tu poſt a ospalost / a po-
korňe, opravdově, poníženě / a yako Synowstky Modlitbu swau zfor-
mowati/ obzvláſteně pak ſrdce zhlíru k Bohu poždvižené miſti: po odlo-
žení vſech Šwětých a Čelestných myſlenj na stranu/ na to samo toliko
myſliti/echo od Boha žádá. Což když ſe při Modlitbenu ginať nachá-
zí/giž ſe zle modlji, a Boha zahanbuge: Očemž S. Augustyn takto mlu-
ví/ Když s Bohem Člowěk na Modlitbě mluviti počnáſs a/hned za-
ſe ginihm myſlenjm ſlow ſe zaměstnáváſs/ poymſi ſám nečinſſli w tom
veliké hanby Božské welebnosti : Ale je při Modlitbě na nic gincho ne-
myſliti než toliko na Boha/a na to zač ſe modliss/gest velmi těžko a/hned
iprosta neſnadno/Ztoho tehdyn máme ſwé přirozené nedostatky a hřichy/
y při tom modleni páchané poznávat/ a z nich yako y ſgimých neywětſſich

March. 6. 23.

Exodi 16.

Iosua 7. 10.

Judicum 14.

1. Regum 1.

4. Regum 20

2. Paralip. 20

March. 9.

March. 15

Lucas 18.

Bernhard. Ser-
mone de mo-
do orandi.
Chrysost. lib.
1. de prando.

Augustin. in
Psalmo 85.

Bernhard. in
meditac. c. 8.

hřichův pokání činiti/s Bernhardem S. na sebe ztěžuje/ genž také říká
šval: Ja se všich modlím / ale myslenijs má gšau kdes gunde / a Srdečem
sem kdes daleko: Protož není divo že mne Bůh neslyssi w takové neschová-
nné a nespůsobné modlitbě: Neb co gest platno všin se modliti / Když všich
tom srdeč není? O veliké gest Bláznowství s Bohem/ s tau nevýh-
sí s všechností počti inluwiti/ Však Srdeč sive od něho k zlým a neopu-
tečným myslenijsm odvraceti: O ze trýznivých hnus/ a čerm pyle tak lep-
komyslně s Bohem zacházeni smi: Neb kterak já Bohu věříssí nepočtu-
woši činiti mohu / jako když ho proším aby mě prozby slísseti rátky a
se sam w Srdeč modliti neslyším? Až potud S. Bernhard na se narídil.
Takové načslání geden Rytířský Člověk S. Bernharda přítelka
od něho slechage / nemalo se tomu díwil / za to mage, že seprávěna
chvílkou pomodliti/zvláště modlitbu Páně Otce náss/ ū/ bez všelikého
gineho myslenijs vyříkat/ žádné těžkosti ani Mistrovství není. Což vše-
dělo S. Bernhard/o pěkném kůn ho pobjdl/aby koštival/však zrila-
ge Otce náss aby mu pravdu oznámil: podivil se Rytíř/ mage zato je
bezvěří nesnáze ten základ obdrži: však jakž pábožně Otce náss ríštan
počal / hned mu na mysl přisslo: Vyhráli ten kůn / kde a jakú vzdou, v
Sedlo na něg vežme? A než druhau prosbu dopověděl / opět mysl je
toho Koně vyhrage prodá/ aby měl s dobrými tovaryšsi nač vesel byti:
A z toho vzdý gina a gina myslenijs mysl geho sem y tam vrtela/ tak je
modleni zavýhranau dáti mužyl. Což y z nás každý vyhnati mužyl/ že
právě se modliti/ hoc opus, hic labor est. Totiž/ To dílo a ta nehněsnad-
něgssi práce gest. Dosvědčuje toho y onen S. Otec Agathon: Kněz
když se na Pausségednoho času Bratři geho životu podobní řešili/ do-
ptávají se na něm mezi giny rozmluvánji/ Kteráby práce na Svě-
tě nevěříssí nevýborněgssi, a nevžitečněgssi byla: odpověděl/že oprav-
dově se modliti. Neb i prej Satan Modlitebniskum všelikých pře-
kážek namíta/ aby se pocta Bohu naležitá nedála/ a člověku ta dobrá a
spasitelna svět za mž žádá nedostala: protož doložil týž Agathon: Kdo
se chce Pánu Bohu právě modliti/ ten předewším životu svého mužyl
polepsiti/ hřichy oposvrti/ nic neslušného od Boha nežádati/ a s tím
vššim srdečem strausseným/ a myslí cele k tomu oddanau w právě vřest
modliti: a tak giste modlitba geho vslíssána bude. Z té tehdy příjmu Déji
svých modlje se k Nebi pozdvihugem/ abychom na sobě vřázali/ že se
před Pánem Bohem vraucym Ducheni pokorně předstíráme/ a genu
poddání/y s nim w životě Nebestěni přebývání/inluweni/a na něm par-
těni/ žadostivii se býti proslazujeme. Pročež také volenii Boži Obří-
gem welmi Starodávnym/w modleni Oblíčege sive k svěchodu Šum-
ce obracegij/ a Oltáře y kůry w kostelních stavěgij: tim znáti dásragice/
Že se tam kdež Krah byl/z něhož gsmi vyhnáni/ jako do sive milé Vlasti
ohlidáme / a do něho navrácenis zase býti žádáme, a sobě vřisujeme/

modlit se
právě/že ge-
wěc nevěříssí
vyznává ro
Agathon Ab
bas in vici
Patrum.

Ecclesiast. 35.

Polydorus
Vergilius de
Inventione
rerum lib. 5.
capite 9.

včerice

voltice je gest nám gíz strze Slunce spravedlnosti / Syna Božího Če-
híse Krysta Pána Násseho zase odewějn / nawrácen / a zásluhami smrti
jeho w ném přibytes věčný připraven. A tak z toho vosscho, coby pravá
Křesťanská Modlitba byla / zdrávě gíme porozuměti mohli a mižeme.
Protož dále n to svěžme / pročby k samému toliko Pánu B° od nás Lidi
činiti se měla? Neb se w prawdě k mnohým Lidem ta Slova Křesťowa
čejch mohau: *Wy se modlite, a newijte čemu. Sau tehdy pějci my toho:*

¶ Předníj: Zé gest sám Pán Bůh netoliko nás Lidi / jako n wše-
ho gícho Stworenj, Stwóritelem / ale nadto wenss n obzvláštnim a
vlastkawěgssim Decem nassim: *Začoli prosyti budete Otce/*
dí P. R. a opět: Když se modlite řikayte: Otče Nášs, genž gsy w
nevěsych. Jakobý řekl: Mogis wěrnj/netoliko se v mégti nálezit, a wě-
dauce jač modlit: Alle také toho komu se modlite znayte. O nenilž každe-
mú z nás ta Lidská povaha dobré známá / Zé se Člověk w svém nedo-
statku mnohem raděgji / spisegi a dřívěněgj vteče k přisteli/než k nepriste-
li: k vlasinišmu Otči, než k Otčimovi e Gož n Syn Marnotratný w
své bídě včinil / řka sám k sobě: O jak mnohý nagemišy w domu Otce
měho hojnost Chleba magis / a hajtuto hladem mru? Wstanu, a půgdu
k Otči měmu / a dím mu: Otče, zhřessil sem proti Nebi / a před tebou / a
gíz negsem hodem slauti Syn tzwig: Hale včin mne jako gednoho z Náge-
mnisku wých: n wsta wssel k Otči svému. Aby se tehdy Lide smělegi / a
tim s wěsší důvěrností Bohu modlit mohli: Protož ho Syn Boží
Křesťus také Otčem nassim byti gisti ráč. Neb kdyby Bůh měl setoliko
Bohem a ne Otčem gmenovati: Vylobn to Modlitebniskum wjce k
strachu / k bázni a vlekutis / nežli k potěšení/ anizby se kdo Bohus tako-
wau důvěrnosti modlit směl / jako ed slyssic / že gest Bůh wěrisych w
Krysta věčného Syna geho Otčem / Než S. Jan dí: dal gím moc aby
Syny Božími byli / ti kterij wěris wegmeno geho / totž w Krysta Sy-
na Božího / pro nás Čelem věnčeno. A Duch S. (strze Apostola
Pavla) wydává svědecny Duchu nassemu / že gíme Synové Boží/
terij směle a důvěrně Bohu řískati tu svobodu mame: Nášs nemileň-
si Otče. Protož / jako gest Dětem svobodněgj, než služebně Čeleďi/
Rodičůw svých o potřin / oděw / n ginau pohodlněgssii potřebu žadati:
Tak nám ovšem Božím Díslám Otce Nebeského.

¶ Druhá: Neb sám Pán Bůh tím wssim / čho Lide potřebujis/
vládne / než S. Jakub wyznává: Wselitě dání wenyborné / a každý dar
dolonalij s hřen gest / zstupugic od Otce světlosti. Protož dále napomj-
ná: Kdo potřebuje maistro, (a čehokoliw) žádaj gi od Boha same-
ho / kterij dává wssem hojně / neodmlauwá. Ten pak Bůh nášs gedinj
gest / w Dicovské / w Synovstě / a w darugich Osobě a postavě světu
zaevnenj: Trogice Swatá: Bůh Otce Syna z pauhé Lásky Světu dali
Syn Boží Čežiss k. poslušnost k Otči / wzetim na se Člověčenskis/

Malach. 4.
Hieronimus
in Ezechiel.

Ioannis 4.
Modlitby.
Saméma +
B° od nás
Lidi činiti je
m a gí z gí
řech pějci.
I.

Neb gest
Bůh náš L
di netoliko
Stwórite-
lem / ale y e
rcem.

Lucas 15.

Iohann. 2.

i i.
Neb sám
Bůh tím w
ssim čho L
de potřebu
gu, vládne.
Jacobi 1.

Ioannis 3.
Philip. 2.

Ago. 2. 10. 1.

Iosannus 1.

a w něm Svatosti / čistotou / nevinností / pokorau / a vtipením / až
 Smrti Kříže dokázal / a z vůle Boží pán Vídětěho pokolení poslal
 naprávil. Duch S. třetí Osoba gediného Božství, dary svými (ge-
 gau pravá známost a povědomost té Otcovské Lásky / w poslání S-
 na na svět / také živá Vira w téhož Božího Syna / Pádu naprávila
 le / a nábožné vyrozumění smyslu pijsení Svatých, poct Božích prav-
 vých / řečí, Mlodliteb / horlivost / pobožnost / trpělivost / a silosti) vola-
 né Boží daroval / a poslavád sérze Auřad služebnosti Čírkvevní / w i-
 stotě rízené darí / a do dne soudného dariti nepristane. Protož Mlodliteb
 ních takové vlastnosti gednoho Boha pravého, w Černých zpravách
 znáti / a w prosbách / komu se / yak / a zač modliti slussi / věděti magi. Nebo
 netoliko k jedné první osobě Božství / yak k Bohu Otci / od věrných
 modlitby se děgí: Ale také k Synu B° / k Duchu S° yakžto k jedno-
 mu Božstvím nedílnému / a w moch roviněmu / slovy foliso rozdílnými.
 B. Otce za ta dobrodiní děkujeme / a se modlím / kteráž w sobě povaha
 ha Otcovská obsahuge / a gemitz nás darmo z milosti / pro Ježíšie Kry-
 sta Syna svého / sérze dilo daruň Ducha S° dariti ráci: Protož rá-
 kame: Dan Otce Nebeský pro zásluhu Syna svého / sérze prošídel
 působení Ducha S° A to gest wegměnu Páně Bohu otcu se mod-
 liti / yakž tomu Křístus w Evangelium chce. Synu Božímu pak se
 modlím / a děkujeme za ta dobrodiní / kteráž w sobě povaha přirozeného
 Syna Božího / násseho pak Krále / Pána dědičného / vynkupitele / Spa-
 shitele / Reka / Světěztele nevdatněgssího / a přítele v Bratra neymile-
 ního / obsahuge: Z gehož plnosti (totíž milosti Lásky / kteráž ho Boh
 Otce / yakžto svého věcného Syna miluge) my vysíleni gemic wžali / m-
 losť za milost: to gest: Pro tu milost Boha Otce, kterýž k Synu svému
 má / v my w něho věříš před Bohem w milosti a w Lásce gemic / yakž o
 tom S. Ján svědčí. Protož se modlím a rákame: Od věcného Božího Syna,
 Králi a Páne nás / miluji se nad námi / ráci nás před Bohem Otciem o-
 spravedlniti / a Duchem S. posvětit. Ducha svatému také děkovati
 a se modliti máme za dobrodiní / kteráž w sobě povaha Rozdávatele
 daruň (a to Nebeských) obsahuge / aby nás milosti Boží / Smrti Sp-
 na Božího nám vyslauženau / yakžto Boh vysennohauč / a dariti
 neysstedřeyssi / darovati rácil. Yakž pak Křesťanské Mlodlitby pravé
 složené / Nábožné Mlodlitbmísky / naležitě se modliti / a od sicer osoby ge-
 diného Božství co dobrého / a yakými slovy proshati / neb také / v zého
 děkovati magi / výběugis: v glistu rozdíl mezi pravými a už čírkve Kry-
 stový a lidem pohanstvím / židovstvím / modlárstvím / it / yakýb byl / zí-
 tedlně v kažugi. Od toho tehdy násseho gediného pravého Boha / w tro-
 gim aurádu dobročinném, nám lidem se zpraveneho / kdo a kdysioli gestná-
 ležitě zač proshival / ten každý netoliko to / ale mnichém twice brával / a be-
 re. Neb milost boží daleko gest hohncissi než násse proshby / svědčí o tom S.

An-

¶ Augustyn/ ita: *Schob se Hlowec za swau nedbánitwoft w Modlitbě:*
*raděgit Boh dace dáci / než sám od tebe bráti: spisse se similitovati / než ty
 ja myswi bozenj z býdy vmiss prosyti.* A onen Taulerus Křestianstý Do-
*ctor w weyladu na dnessni Ewangelium napsal: Nunquam est animus
 hominis tam audius ad accipiendum, quam Deus vobis ad dandum; est enim
 verax, & seruans suarum promissionum.*

Augustinus

Taulerus.

To gest:

Nilda tak Lidstá mysl k bráni

Není klopna / yako k dání

Gest nás Pán Boh / prawdomlywny,

W libich swych / k nám středě včerny.

Překladové toho zgewnijs a nescijsnij gſau. Salomún znage je sám
*Boh gest Studnice Maudrosti / od něho samého / a samé toliko gi sobě
 jádal: Boh pak mu k Maudrosti Sláwu h zboží přidal. Yákov Patri-
 archa modluval se/aby mohl geseté někdy nežli vnitře Jozessa Syna své-
 ho straceného vhlidati: Boh pak nadto mu včinil a dal, aby s nim za
 mnohá Etia w Slawě bydlel. Lotr na Kříži proshl aby nani Syn Boží
 pamatoval: On pak ho s sebou do Rage pogal. O, kdožby se tehdy ra-
 dégi tomu samému/genž sám vissim vladne/nežli někomu ginému/terýž
 sám od gúicho prosh, a bere nemodlitę*

Genes 47.

Lucr 23.

¶ Eccej: Neb gest Pán Boh k tomu, a na to w Zákoně přikázani
 vydal/aby se genu samému Lidé modlili ita: Nebudeš mít Bohu gi-
 nyh: Alle samému Bohu se klaneti (to gest: pocit / modlitbu a chválu
 finiti) budess. A w Záklamu porauči Pán Boh řeče Proroka Davida:
 Volay kmeni w den Zármutku. A Achasovi Králi řeče Izaiasse: pros
 sobě jnamenj od Pána Boha svého. A w Textu Ewangelium / Pro-
 ste: Koho? Otce Nebestého/ Syn Boží porauči a rozfazuge/ a
 řeče Apostoly dí: Předevšemi věčni modlitby wasse ač gſau známe
 Pánu Bohu. K tém podobnij w písmi S. nescijsnij rozfazové gſau.
 Protož yako mordowati / cnyzoloziti / a krápi / k / hřích gest: Tak a nic
 mensi, modliteb zanedbávati / a zvláště k samému Pánu Bohu se ne-
 modlit. Neb rozfaz Boží o Modlitbách, gest rovněž yako h rozfazové
 Dostojití Záklomij:

I I I.
že gest na to
přikázani sa
mym B. wy
daté.

Deuter. 6.10.

Matth. 4.

Psalmo 49.

Ezaias 7.

Iohan. 16.

Philipp. 4.

¶ Čtvrtá: Z Pán Boh takové Modlitebnisly / kteris se toliko
 genu samému náležitě modlit, slyseti zaslubuge / a toho h potěšit edlny,
 mi překladu potvorzovati ráci. A ač se libitv z písmi S. mnogých, a té-
 měc nevypravitedlných, pro nerozšíření řeči, tutto neprěvozuge/ dosti
 poslati w Ewangelium všem Pána nassho činění / w slovijch těchto:
 Gisté gisté prawym wám / Záckyštefoli proshli Otce we
 gměno mé/ dát wám. Proste, a wežmete. Kteraužto Sen-
 tencij Starý Swatý Otec Tertullianus vykládaje, takto zvolává:
 O Felices, quorum causa Dominus jurat; o miserrimos, qui neque juranti
 Deo credere volunt. To gest:

I I I.
Zeb Lib
Boži na ty
samy tolko
terej se Pá-
nu B. mod-
lit/se wstas-
hoge.O Blaže Modlitebnisfum,
 Věnčím Páne Viednijsfum/Gimž Boh liby swé svirzuge /
 Přisahau se žavazuge:

Ach

Ach býdnij / kecť merici :

Nechcete / toho sestrati.

Zéta Slova Aman, Amen, gisē/gistē/ gsau pěsaha Syna Božího / kteravž se Modlitebníkům zavazuje / přiklady toho dokazuje. Zde ko : Vsllyšením Modlitby Jézus Kanaaněské / Matovou dílo / slepochy můn wologsých / Chríkve při volení Matěje k Apoštolskvi. Ježiš zde Petra když w wezemi sedel / se modlil. Ano v nedávnu zaznamenáno wazku svého předewším Světem vyvázením. Z kteréhož zázračného nechť se tuto geden položí / genž se stal Letha Páně 1225. w zemi České / w Království velikého Kána gmenem Caliphá / ginač Röbyla a Švédský : kterýž wšechy Křestiani z Království svého vykoreniti chce / vysak aby se bez slusné příčiny Tyratrem byti nevázal / s svými o to raddu držel / jak a kudly se k Křestianům za nějakou příčinou přistoupit mohl. K tomu z přírodních radd geden propovedél : Ze Křesťané / genž se svým Ewangelium chlubí / sami svým vlastním (národkem) mecen z Světa svedenij byti mohou : a to tak : Bůh (prey) řekl / Vídeli kdo z Vědliškův geho Wíru mít / a dí Hoře aby se z missia svého na gine přenesla / tehdy že se to hned stane. Protož aby se svobolali / a toho dovedli : nedovedali : Tehdy za příčinou z givně Elamového Víci / a kterýž Boha svého nábožto Svadce následují / žbiti byti moch budou. Ta rada se Králi velmi zhibila : Neb neměřeage / na Správnych Křestianských / bylaliby taková řec Boha gegich w Ewangelium Víci geho napsaná / se vyptával : a aby toho na gisn desátý den k tomu vložený dosázali a dovedli / přísně poručil. Čímž známenité Křestiani zármavtil / h w Strach a nebezpečnosti smrti vivedl : Vysak jak se horlivými modlitbami o pomoc a Retuň k Bohu všekli / vsllyšanu gsau. Neb když se desátého dne k hoře k tomu vklázané Král s velmi mnohým lidem svým / a Křestiané z druhé strany té horn shromázdili / jak je geden prostý / vysak pobožný Křesťan Ržemeslník / na něhož obzvláštním Božským známením to svloženo bylo / sam mezi haussn lidu stoge modlitu začal / hned zázračně Krytus Bůh náss slib splnil / a horu tu vidiče na gine místo přenesl. Král to vhlídal / hned bez mescení w Kryta viverul / Náboženské Křestianské oblibitvě Křest přihal / a horlivým Křestianem / Chríkve pak Páně w své Zemi obhagrem byl. O tom piše Paulus Venátský / kterýž při Dvoře tehdy Krále slaužil / h ginijs Hystorykové.

Z Páté Příčině / samému koliko Bohu od nás se modlitbě díti může / proto : Neb gsau příkladové w S. písničkách / a we wšech Chríkveních / Starého h Nového Zákona Hystoriích / velmi množí / a wšickni nastrze to vklazují / že se pobožnij / ne Slunč / Měsíc, hvězdám / Planetám / Zvorům / Zvokům / a ginyim Zivotičichům / spisovem Pohádkám : ani Lidem dřistovním Swatym / živým / mrtvým / Obhcegem pověrným : Alle samému svěčné židověni, a wšemohučímu Pánu Bohu modlivali. Čehož příkladův tak mnoho gest / ze se sotva za mnoho dní

wyčíslil

March. 15.
Lucz 9. 18.
Acto. 1. 12.
Paulus Bes-
nátsky.
Sebast. Franc.
Phil. Melan-
thon Chron.
lib. 5.
Sebast. Munck
pag. 75. 174.
Theat. Hille.
383.

v.
příkladové
pobožných/
samému pás-
nu. B se mo-
dlícejch.

možni mohli/ začna hned od Adama/ Abele/ Setha/ Enocha/ Nohele/ Abrahamu/ Žáaku/ Jakuba/ Jozefu/ Lidu Žrahelsteho/ Monzisse/ Barona/ Josue/ Gedrona/ Samsona/ Annu matky Samuelovoy/ Davida/ Náthana/ Salomínu/ Eliasse/ Elizea/ Jozaffata/ Ezechiasse/ Ziaasse/ Jóba/ Tobiasse/ Manassesa/ Jeremiasse/ Daniiele/ Buzanno/ Jonášse/ Jana Křtitele/ Pána Krista/ Apostolu/ a všech pravých do
dnešního dne křesťanů. A summa máme za příklad tak velké množství Swědků/ (ač slovní Pavlovyho dřin) jako Oblásť/ na nichžto
výročí se nečemu gíremu než samému Bohu modliti chce/ že
k hrozného Modlárství dopadnou/ Kdo zdrowého rozumu tomu míska
nedá/ z kterýchžto výčitáných pěstí se snadně obrana nasse/ proti
výročním Swatých/ podle Čela mrtvých/ sebrati a poznati může: Ged-
no/ poněvadž oni negsau Bohové/ aniž spytugij srdece/ aniž slyssi hlasu
nasse/ což samé moch Boží milosti wěc gest: Neinagi také te moch/ na
Nebi ani na Zemi/ jako sám Bůh. Protož dobrodiními nám potřebný-
mi neučiní/ aniž ge rozdávagij. Item: Gsouce w rukau Božích/ o
nášich lidstvých činech a skutkých nic neuvedi. Neb poněvadž (jakž Ža-
iass dí) Abraham nezná nás/ a Žrahel neuví o nás. Rovně též už za
nového Zátona Swatí/ Čelema mrtvých (S. Petr/ Matka Boží/ nad-
to pak S. Stanislav) neuvedi a neznagi nás. Neb ta moc všemohou-
cnosti božské přessluší: A zvláště nemogce o tom (aby mrtvě Swaté
Lidé živí výročí měli) žádného rozkazu Božího. Nebbychom tak Po-
hanských slápěgi následovali/ a tím Pána Boha ze cti laupice/ na
Swörenj gi cpali/ pročežbýhom třesání Božího nevissli: zvláště wě-
douce/ že S. Mrtvij byvose zde/ ano u Angele/ sobě se klaněti/ modliti/
ani jaké gíme pocit činiti nedali/ než bysse na Boha ukazovali. Nedop-
ustítež tehdy/ o mocných Boží/ Duchu žávoratu w nás se ljhnauti/ až
těch pravých křesťanských modliteb nás strhovati. A ten gest tohoto
kázání první Artykul.

II.

K druhému hlavnímu Rozdělnému Artykulí přistupme/ a w něm
tohoto povazujme: Poněvadž Pán Bůh o všech nášich potře-
bách wí/ a o své Dítěti péč má/ byloliby pak předce za všechn potřebné/
geho velebnosti se modliti potřebje. Neb Duch B. před námi toho netags/
ješau Lídě byvali/ u podnes sau/ kteris Modlitby za všeck daremní/ nepo-
třebnau/ ano za neschissnau/ a jako za ohavnau býti směnysleli a směnyle
gi: pravjee (jako obzvláště nějaký Maximus Tyrius Mladrák) gedno:
Poněvadž (prv) Bůh od svěčnosti vše zřídil/ což bud on sám/ neb gíns
žáděn/ a proručení geho činiti měli/ také čim co živo býti/ volub státi/ a
jaký svůj konec vyzná mě: Protož že gest své bezpotřebná/ anobrž
hrisich; toho Pána Boha vopominati/ a jakobž on na své zřízení zapom-

Genes. 3. 4. 5.
9. 12. 15. 26.
28. 37.
Exod. 5.
Iosua 7. 10.

Hebr. 12.

Exod. 6.

Actor. 10. 14.
Apoc. 22. 19.

Maximus Ty-
rius Philoso-
phus sermon
30.

něl/

něl/prosbami ho w tom pamatovali. Hesito vám bez nás / by pak se žádneho za to žádali ubehly / na wsecko patnatiuge / a co žejdi / to lni. Druhé praví: Zé Lidem nenaleží Boha k tomu prosbami nutiti / kdo gest k činění w své Božské raddě předžrđit i neráčil. Neb je tam Lidem Božím ha sobě za Otroka podmanovatich tuij / aby gím to k však / co oni / a nej on chce, činil. Item: z Křesťanův Wtrossáleni Mladráckové / kteri se ne rádi modlíj /tau řeči Páně se zastiragis / kdež dž: Nepocunjeti vobyste godi pili / neb čimbyste se odstivali: Vstíz zagistě Otec wás Nebeský / jewyči w sech všech potřebujete. A z Rječi S° Augustyna / kdež dž: Váh dobré wjepoměwadž gest Otec wás / co vám dobrého a vžitečného gest. A Basylia / který dž: Váh dobré vj / a lepegi zná, než th sám / co se tobě hodí. Z toho Argumentugis: Nako (prej) Díjeti neni potřebi v godlo nebo dělo prosheti: dobré se sami Rodičové / aby to Díjetemelo / staragis: Zat v nám Díjetlám boha Otec opomíhati neni potřebi: sami se on bez nassi Proshy o nasse dobré stará. Ale my zanechajice těch zmocňujich / a Váslakem Duchu závratu opogenych hlaw / wězme. Zé Pánu Bohu modlit, gest wšem důležitá a nehylasownegssi potřeba. Czehož cito důvodové dosvědčugis:

¶ Přednji: Rozkaz Boží / netoliko na mnohých místech w S. pišsmi / řeče S. Patriarchy / Protokoly / Apostoly / a pobožné Lidi: Ale samym Synem Božím / Pánem Kristem / nám Lidem včiněný / a k tomu v grastau formau Modlitby vydane, wyswětlený: Slib také slavnými řečně splněnými / nadto v geho samým překladem / který gsa pravý bůh / wssak w Czlowěčensví Bohu Otcu se modlival / slvorzený. Kterýto rozkaz Boží tak zhusta gest w pišmých S. poznamienán / žeby se opět za dlahau chidli wyprawiti nemohl: wssak dosi bud na tom / kdež Pán dí w Textu: Prosic: a ginde / Modlite se. Nakož pat Pán Kristus w tem Textu nedbalce modliceb v trestce, řka: Až posawád ža nic gste ne proshli wegménii mém. Nakoby řekl: Nebudte taklenivsi / vosic posawád byli: ale rádi se modlete / neb to od wás místi chen a přitazugi. Gest pat vědomě že Kristus nikdá nic neprilazioval / cožby bylo neslušného / nepotřebného / neb nevžitečného. A poněvadž o modlení rozkaz v slib čins / překlad také sami na sobě dává: Z toho tehdy potřeba Modliteb se všazuge: Neb se tím rozkazu Božímu poslušnost čins.

¶ Druhý důvod: Neb modlitba gest Spověd / kteráž právě spisována jebráckym, před Bohem své nedostatkym / psoty / bijdy / a žebroth Lide řeče wyznává. Nebo zdalž Zébrácké psoty / bijdy, nuže, neznáme / a čeho potřebujis, newjine tak dobré yako on Zébrák? A wssak proto Zébrák swau bijdu hlasem / křikem / vklazowanym wyznává / a Očim zdravých Lidí namítlá / a k slitovali se nad nimi ge přivozuge. Nadeo Váh nejlitoši wěgssi / wyznánim na modlitbách nassi bijdy / k milosrdensví zvouzvaným byti chce: Volcy(dí)fe mině w den Zármuseku svého. A opět: ožnam

Marc. 6.
Augustinus
in Psalm. 14.
Basilius Con.
stit. lib. 1.

Modliteb
blagom pos-
tricba/důwo-
dowé.

I.
Rozkaz Bož.
36.

Matth. 6.
Lucz 11.18.
Matthai 26.
Lucz 22.
Ioza. 4. 14.
16.

II.
Modlitba/
gest před bo-
hem spowě-
dímile.

Psal. 49. 74.
36.
Genesius 23.

Pánu Čestu svau/yako Jákob Patriarcha čině ro zlobil se bohu/když na modlitbě říkal: Mlensjí gsem Pane nadevšescká smilování tvá. A David: Spowjdati se budu Pánu. A když se modlil říkal: Spowdám neb vyznávám se Pánu: n w čem? V své bijdě/w hřijsich/w bolesch, a w nedostatech. Ale zdaliz gest Boh dodře o nich nevěděl? Odpočed: Věděl/a toj n o nich: ale gest mu to lbezněgij/když my w tom, a tam obkřenij býti sami se poznáváme. Z toho S. Augustyn dí: My sami pro sebe toliko mnohých slov w modlenj vyzíváme / abychom se tím lepegi w tom/w čem nauzy a nedostatek máme/ vpamatovali. Ne že bychom tím Bohu o svých nedostatech (o nichž on dobré w) správu dávali a nám k snadněgssmu vlyšení pochybovali: Ale žebrácy Bezí se tudy vyznáváme/yakož se k tomu n říč S. Ambrože vztahuje/genž dí: Toho se v modlitebniku varuj/aby při modlenj pyšně se nepozdvihoval. Neb Modlitba gest toliko Spowčed toho genž se před Bohem kří a ponízuge/ a tau Nebe proniká/yako onoho zgewného hřijsniská modlitební spowčed čmila.

¶ Třetí důvod potřebného modlenj gest ten: Zě se w modlitbě vypravuje Sláva velebnosti Božské/vyznávání w ssech slavných Tytulů Božských/yako: že gest wšemohuch/wěcný/spravedlivý/pravdivý/dobrotivý/ dlauhočekagich/milosrdný/ u. Neb poněvadž tu Slávu Boží Nebesa vypravují: co pak my lidé/obraz Boží/róžuem n Slovem Božím obdarénij/ Zdaeliz toho těž modlitbami svými hlaholyti cínci nemáme? David spisvá: Neumru/ ale živ gsa vypravovati budu skutky tvé Pane. O, nečtemeli! Nak se to znamenitě Pánu Bohu lsbilo/když ho Mořijss před Faraonem/a potom při Moři/n na Paříži před Lidem Izdráhelským/Eliass před Achabem Králem/Zádny před Berhulitským Křesťanym/Daniel před Nabochodonozorem/Viládench w pece Dñsíwé/Apostole před Cyrilovi voljce Matěje/u/na modlitbách vyznávali? K tomu nápodobně n onen Ludvík Král Franský/gsa gesic Pohan/ a mage Manželtu Křesťanku gmeném Krotyldynu/ Dceru Krále Burgundského/ kteráž před nim mnohé řeči o Pánu Gejissu Křstu chtic̄ ho k Křesťanské Víre přivesti/ mīvala: Ten když se s dvěma Králi/ Alarykem Szwabským/ a Adalgorykem Bavarským/wogeneský potkali mūslimy/z počátku bitwy velikého nesštěsí zakusyl/ a větší díl Mořiska od Nepřátele zbitého giz straciv/ a spartiv že k vytěstov jásné naděje, ani možností lidstvě něnij/modlitbou srdečnau k Bohu Křstu Gejissu se vtěl/ a těmito slovy zkřížil: O Kryste, w ssech všechny nejnocněgssí/ kteréhož té má milá Manželta ctí/wychvaluge/tobě slaví/w tebe věří/ o tobě mi mnoho mluví: Gíz n já w své nejhlasnější potřebě k tobě se vtiskám: profáz svau Slávu/ iponěvadž gsy tak mocným Bohem/ zastav lid můgať před nepřitelem nevítka/odejmi odenne n od svostká mého strach/ dodan smělosti/ sylu/ vdatnosti/ a spomož mi.

Psalms 74.

Augustinus
de Orat. cap.
10.Ambrofius de
Cain & Abel
cap. 9.

Luc 18.

III.
Wyprawu
ge je w mīslā
wa velebno
stí Božské.
Psalms 13.Psalms 117.
Exod. 14.17
3. Reg. 17.18
Iudic 8. (21.
Daniel. 2.3.
Adorumi.Historia o
Ludvíkovi
Králi Frans
kém.
Aventio. lib.
3.
Gregor. Tu
ronensis. lib. 2.
capit. 37.

Neb profázeli tím svau Slávu / budess potom gíz vzdychy mym mlym Bohem / a já tvoé Náboženství sevšemi poddanými mym pěgnu / a tobě k slávě h Kostely hned stavěti začnu. Sotva to dopovíděl: Ahle Lid geho zase se na Neprátele obrátil / a bon se ceprava začal: k Králové oba na místě zůstali. Ludwist wstězství obdržev / sviastné a vysle domu se navrátil / a hned Křest S. od Remigia S. Otce přigav / do Země Francie Náboženství Křesťanství vvedl / a nevprvnější kostel Dřevěnný w Sistrospurgku vyštarvěti dal: a ten byl první křesťanský Křestian. Ale, jak modlitba slávu Boží vyprawuje / a Vn. Bůh git Modlitbě profázuge.

Polásek Kresťanského w Království w Grandém Leibva P. 499.

1111.
Dívoud
pečovdy w os-
mylich / a do-
mněních.
Brod 25.
Obez 3.
Agorum 1.
3. Regum 8.

Loba 370.
Zonci. Tom.
1. de Imperio
Valen. & Cen-
turi. 4. cap. 13.

V.
Pronefem a
wygeweni
prawewry
Křesťanské.
Apud Eurip.

T Gézworth důvod / že se řeče Modlitby w omylich a domněních od Bohu prawdy dovozuge / jako Izrahelssi při Rauchu v Ephod, a kameni □ אַרְזָבֶן □ וּמִנְתָּחָן □ תְּהִלָּמִידָן receném / řeče stálé modlitby / rady boží svyzvězowali: Apostolé při posvolávání k Alřadu Apostolskému / na míslo Sidásse / Mlatége a Barnabáše ktereho ; těch dvanácti Pán Bůh mísli chtěl / řeče modlitbu svyzvěděli. Tak modlitbau Eliasse Proroka stalo se rozcínaní / a profázani Boha prawého / a modly Boží recené / za času Achaba Krále. K tomu podobně čteme / kterak okolo Leta P. Třísteho Sedmdesáteho / Basilius Biskub Cesarienský / gsa vyšlán w Legach k Valeriowi Chysáři / Arryanským včenjm kvedeném / o přimluwu za Lidi pobožné, od Arianiho z Nesti vyháněné / když nic v Chysáře obgednati nemohl, z horlivosti to sobě na Chysáři svyzádal / aby se o té věci z obou stran Šaud Pánu Bohu řeče modlitby poručil tímto spisovem : Kostel dobré vzavíraný odewrceli se sám od sebe k Modlitbě Arriamu / nevprwě za gisau chvíli hodin se modlých / tehdy aby oni právě zůstali / pakli se k gegich modlitbě neodevře / tehdy aby Basilius také s řečimi na týchž místech krchosva se modlit. Což když se w Nesti Nicena česném dalo / k Arryanské dlauhé Modlitbě w níž jako Balaovi Račej za času Eliasse ſpicemi z bolení se trápivose / Kostel zavřený zůstal: hal se pak Basilius s věrnými / genž Božími a Slávou syna Božího zastávali / modlit počal / hned závoru h zamkn od dveří odpadli / a dveře Kostelní samy se zavíraly. Jiných k tomu podobných příkladův mnoho gest / kteris wuli Boží, a prawdu Náboženství, modlitbami profázugij / a domněníj Lidstá porážegi.

T Pátý gesse důvod / genž potřebu Modlitby zgewuge / gest tento : Zé tudy / totížto modlenjm / Lide Wissu svau právě Křesťanskau na sebe pronássegij / y wgewugij / modlisce se tomu Bohu w něhož věřij. Ne jako Pohané / nevědauce čemu se modlit / w modlitbách říkají: O I V R I T E R , quisquis es: siue hoc ccelum, siue mens aliqua in celo, &c. To gest : O Bože, kdo a co gsy koli w tom Nebi / vsliss mne, a spoisoz mi. Ale Křesťan říká : O bože, genž gsy věčný Otec Pána násseho Chysisse Krysta / smiluj se nademnau / pro téhož Syna tvého / za nás všežova-

ného /

neho/a věčně s tebou Kralujícího/a duru mne dary Ducha S°/na
Apostoly w widoczném Zájazdu svylitého. A neb: Otce násse, genž gsy
w Nebech/R. Hle, modlje se / w jme čemu/komu / a zač. Protož se w
prosbe děže wyznání Wissry/kteréž/kde, a w kom není/antž tu můž pravě
modleni byti. Neb S. Pawel dí: Kterak budau wzywati toho / w něhož
nevěří? Že pak od nás Pán Boh Časté wyznání Wissry mjeti chce / Slo-
wo Boží často Kázane tomu wzyvčuge: Což y Swatis rādi gsau čin-
vali/ a častěgi pro wyznání své Wissry / nežli z potřeb se modlili/wali/
o čemž Zálmově swědčí. Také y tento pěkný příklad / kteryž se w Němci
Korintu / při obecním Chrkevním Sněmcem / na onen čas od gednoho
Biskupa stal. Ten posléz přigew/a Hospodyn (množstvím hostij gž na-
plněné gsaucce) mstj nemoha / po dlauhem na ryňku stáni/dům geden
pospuskly spatriw/ aby mu odewrjn byl / že w něm Hospodu swau mstj
chce/zádal: Vysal spráwen gsa že Obludy, a Diábelsté příssery/ w témž
Domě Hospodařce/ žádnemu w něm netoliko bydleti / ale ani za uhy-
tia malau chwistku/zvláště času nočního/bentí nedopausitěgi: nýbrž hat
kdo tam wegde/hned hrzo že od Diábla vdáwen bytwá: On se tomu za-
fmáro/aby mu toliko odewrjn byl/zádati nepřestal: prawic/ Že chce ve-
gněno Pána Ježišse tam wgeti/ a Modlitbami proti Diáblu se opatři-
ti: toho dohládage: Poněvadž gest zde w Korintu o Wissru w weleb-
nosti Pána Ježišse/ wěčného přirozeného Božího Syna / a prawého
Boha, svými Modlitbami w tom Domě wyznám / a profázi eim / že w
něm svobodně Hospodu mstj/a Diábelstvi to z něho vyhnati moch bu-
du: Což se y stalo: Neb netoliko za mnoho dnij s Čeleďi swau bezpečilé
tam byl/ale od toho času/nikdá wše Diábel w něm nepřekázel. Tak gsa
ichon Modlitby potřebné / Z těch hle Pěti důvodům gsmě srozuměli.
Dokudž gž dálce poslednímu/a w počtu

III.

Ráčetímu hlawonímu Arckfuli přístupme/A yaf sau
Modlitby nasce/ pro sameho Syna Božího/Pána Ježišse Krý-
sta, w Nebi velmi vžitečné, a nám platné/ z těchto důvodům to po-
gnajme.

¶ Prvni; Swědec twi nejswětějšího, a nejprawdivějšího same-
ho Syna Božího/Pána a Spasitele nasceho/milosrđními sliby w tom
nás vyznávajícího/zvláště dnesním Ewangeliu / řka: AMEN AMEN,
Gisté/Gisté/ nens gináč/pod žávazkem to prawju: Začfoli pro-
systi budete Otce mého/promine na wás lastavého/ we gménui
mém/mne, a mé zásluhý welebnosti geho w prosbách svých předstíra.

Modlitby
nasce w pás-
na Boha že
w wážnosti/
a nám výs-
tečné gsa/
důvodové
toho.

I.
Swědec twi
Syna Božího.

gice/a aby pro tu Lásku/ kterúž se mně Synu svému neymileňšemu má/wassi žádost naplnil : tak a tím spůsobem když se modliti budete/ slibujíž to všecko od. Otec dánō bude wám. Což kdybyste byli prvé činili/ Dovšem byste to w skutku gíž dávno byli shledali / ale až poslalid/ gste ve jméno mé takovým spůsobem pro mne/ naříz wás teď včim/ že nic se nemodlili : Protož Prosíte, a vezmete gise / v radoši/ plně/ hohyně w každém žáruvku dogdete. A ginde dí: Elucte, a bude vám/ odevěšno. Zoho zaguejte v překladem Sauseda / kterýž přijde za potřebu/ žádal/dosvědčuje. Což Apoštol S. Jakub rozwazuje/a tém slibum Pá- ně věrě/ s veselým proklenutím zwolal/ říká : Mnoho muže (o znení to/ každý Křesťiane) modlitba Člověka spravedlivého před Pánem Bo- hem. A když slibum Syna Božího newěril / pro takového v překla- dem Eliasse toho dorozuje.

II.
překladowé
nesčistiny
modlitby
májšiho pras-
wych.
Hebrej. 12.

¶ Druhý důvod gsaу překladowé skutečnosti nescistiných Modlitební- kùw/genž se vžitečně modlili: Z kterýchž se některí w řecí této světys; Sva- tých Pásem v z Historijs Chřesťených připomenuli: Ale že gsaу ti jako Oblak množj/ kdybychom ge výchši mohli? O nichž Pán Krýstus w Textu praví témuto slovy: Toto w příslowí mluwil gsem/ a mluwim wám : slibuge, a s závazkem se w tom zakazuge / že modlit- by nasse platné gsaу/a budau. A wšak přigde Hodina/ čas ten a takový/ když gíž ne w Příslowí mluwici budi/ sliby toliko sa- mymi se zakazujíce/ ale žgewně o Otci mém živěstugi wám/ řekly to prokáži/ku překlodu všem mým věrným / že otec mým promne to všecko zač prosyti budete včini/ a dá wám. Protož se w Modlitbách/ překlady/ genž sliby Páně svoruzugis, těsne/ a w důvěrnosti vyzískajme.

III.
Důstojná
vzácnost
Syna Boží-
ho v Boha
Otcie.

Třetí důvod / potvrzuge toho Důstojná vzácnost Syna Bo- žího, Sežisse Krýsta Pána nasseho, v Boha Otce/pro něhož toliko samého modlitby Lidství platné gsaу. O kteréž své vzácnosti Pán w Textu mluwi: ve jméno mé/ totížto pro mne v Otcie vzácnost. A opět/ w ten den ve jménu mém/ kdykolis/mne toliko samého Bohu otci předkladagice/aby pro mne samého wám co koli dobrého včim/ prosyti bude te/ vezmete: a ne pravím wám/ že já prosyti budi za wás/ ne k tomu mluwim/ žebych já toliko sám za wás Otec se modlil/ a wž je byste se o to pošlyti neměli / a tolikž nako Otec Otec modlit ne- mohl: Nýbrž wž svobodu tu mějte/ Neb Otec mým/ pro mne své- ho Syna/poněvadž gste wž mne zamírováli / a že gsem od Boha wž- ssel věrili/ wás miluge / že wž k němu tak důvěrně a směle/ negi- náš než nako Otec k Otcu spolati / a o potřebu své se vysílat svobodou/ matic.

Roman. 8.

máte. Neb gsem já pro svou poslušnost / až do Smrti Kříže / Bohu
 Dceř tak vžádny / jako geho nejmilejší, a světne přirozený Syn: těž
 svosim světem chce se pro nás smířiti / a smíření gest s každým / kdo gen
 ioho při něm sčreže mé zásluhu hledati chce. O kdo by tomu nevěřil: a kdo
 by té vžádnosti Pána Krysta v Boha Dce neznal? o kdo by se z ní neč-
 sil/a w modlitbách svých w důvěrnosti negistil: Poněwadž gest přiro-
 zená Dicovská w Lidech povaha / že své Děti tak milují / až pro ně
 mnohé s kdy podstupují / a za příčinu gegiš / y s nevhlasněgssimi
 nepráteleň se smířugi. Kžehož za důvod gest Dicovská Láška Frydrycha
 Barbarosi slavné paměti/ který pro Syna svého do Benátek vracího/
 s nepráteleň s neslušným ponížením/a poněkud y s hanbou w mir swessel.
 Obzvláště pak Historia o Themistoklesovi / w Žemi Rzecké slavném
 Rečtu/ a nad nescitným počtem Woysta Terra Krále Perského světěz-
 iely/ který gsa od newděčného Národu řeckého vyhnán (jakož se pak od
 Obchý nevzněseněgssimi spravcům a Rečiun taková žárlata stávala)
 veck se do Epiru/ k Admetovi Králi Mossolańskemu / predečlému ne-
 příteli světěmu : kdež neypři od Královný raddy ptage/ kterak by s Krá-
 lem Manželem gegim w mir vsgiti / a w čas své nauze keďveru geho do-
 stati se mohl/z gegi raddy vzal Dětiátko Syna Králowa na Locket
 rau svých/ a raního času/ když Král z Modlitebnice vycházel/ aby se nad
 nim pro to své přirozené Dětiátko / a Syna svého vlastního / gehož tu
 králi předkládal/smiloval/s nim se smířil/a w té potřebě ho neopauštel/
 snajně ho prosyl. Což Král pro svého nejmilejšího Synáčka včinil/
 a že ho ne pro geho ponížení/ ale pro Dítě své k sobě přigimá / genu oz-
 námil. O, Nadtoč Vůh Dceř svého věčného a nejmilejšího Syna so-
 bě ráži / a pro něho samého / na Locketech Řdceň nassijich w Modlitbách
 předkládaného / na milost nás přigimá. Neb S. Pavel svědčí / že sčreže
 něho samého s Bohem Dcem důvěrně, sčreže Víru mluviti/ přistup a
 svobodu máme. Modljenímež se tehdy rádi, (o my lenivij Lídě) a w
 prosbách nassijich ne své zásluhu/ řeptý/Páterýk / neb dlahé modlitby:
 Ale samého Syna Božího Dceř vlastnímu předstírahme/a w té Ví-
 ře je vslýšání budeme dausyňme.

Odtud se gíz k závirce Kázání obrácíme/připomenaue je gsmě w
 něm sobě rozhinali/ O Modlitbách. Prvniim Archylem se všáhalo: že
 pravá Křesťanská Modlitba gest opravdové myslí a Řdce / slovy
 bráhimi / však nábožnými / pozdvižení / a celé se obrácení k samému
 Pánu Bohu / Proto: Neb gest netoliko nás Lidi Stvořitelem / ale n
 Dcem. Také že sám Vůh tun, čeho my potřebujem, vladne. Item: Zě
 gest na to přikázani Pánem Bohem vydane. Item: Zě se Slib Boží
 vztahuge na ty Modlitebníky/kterí se samému Pánu Bohu modlí. Zě:
 Vzayugij to příkladové Modlitebníku pobožných / samému Pánu
 Bohu se Modlících. Druhý Archyl všazoval nám potřebn Mo-

Lacha pás
m 1176.
Abbas V.
sp erg.

Ante Chri-
stum natum
470.
Died: & Thu-
cyd.
Piusarchus
in Themiso-
cle.

Rom. 5.8.
Hebreos 4.
Tzadensj.

Epilogus
Concionis
paraceticus.

Neděle. Pátá po Velikénočn:

pliteb / genž gsa: Božij rozkaz: Potom: Modlitba / genž gest spowěd. Item: Zě se Modlitbami Sláva Božíj vyprawuje. Také w prawde/ a w omylech domněních/ rozeznání Bohem činěné, se děge. Mladto wypoznání Víry w prawého Boha Modlitbami se čini. Třetím Artikulem vkažovaly se platnosti prošeb násykh před Bohem: a to / Sliby Syna Božího/ překlady sevřenými: Smejžto samému budíz od nás Čest/ Sláva/ Chwála, Díky w činěni / Moc y Syla veče wzdávána/ na věky věkuw/ A M E N.

Modlitba/ a neb Píšení. Válo: Wjme
že gsy wstal zagiště/ X.

Slastavš Bože Otče/
Rac sprawiti nosse Srdec/
Dychom wěrili/
Srdečně se modlili/
Tobě Bože náss/
W Krízových dnech svých žármutků/
Dusse/ Těla, nedostatků/
Wszickni prošebně/
W Nebezpečnostivých zgeweně/
Tobě Bože náss:
Modlijmet se ne z powerty/
Ale Srdecem/ Psly/ z Víry/
Neb gsy Otce náss/
Wszim władna / wſce w swých rukau
Tý sám Bože náss.
Twým rožkazem se včime/
Sliby/překlady, gisjme/
Zt Pánu swému,
Máme se modlit samému/
Tobě Bože náss.

Spomorž at to činjme/
Vídu w prosbách wpiňawáme
Swau/a Slávu twau/
Známoss Božíj/Víru prawau/
W tebe Bože náss.
Wslys Otce proshy nasse/
Pro gmeno Pána Egijissi/
Synácka uwého/
Nábožně překládaného/
Tobě Bože náss:
W Modlitbě od nás ted nynj/
Krysta samého gsmé wěrnij/
Twé Otce Díky/
Postupug nám swé ruky/
Pane Bože náss.
Milost/ Hřichů odfuščenj,
Dny/W žármutku potěšenj/
Po Smrti w radost/
Príjmi pro Krystowu wžactnost/
Nás o Bože náss.

X M E N.

Va den weyročníj Památky

Slawného na Nebe Vstaupenj Pána
nasseho Eczu Krysta.

Kázani prwnej/ na řec Apoſtolſkau/ t Ephes: I V.
Pomoc nasse we gnicnu Páně/ Amen.

Vstala nám dnes (Lide Božíj) a wšemu Křeſtianstwu/ Weyročníj Památku slawného a widedliného na Nebe Vstaupenj Božího a Panny

Marpe

Marye Syna, Gezu Krysta Pána Náscho / s kterouž se w Chrkti Náboženstvím radošně této chwile (ó dey Bože v Spasitelne) obstatí žacínáme / a k myšvelování sedé Šestého članku Wijry Apoſtolské / od S. Jakuba menšího Složeném / a každou deně w těch slovach / Vstoupil na Nebesa / sedj na pravici Boha Otce / křížem / přistupujeme : w fieremž o Krystu Spasiteli wyznáváme : Předně / geho k nám z Nebe na Svět přichod / a zase odchod / neb dobrotiře vstoupení z Nebe / a zase Spasitelne vstoupení na Nebe. Druhé / tím geho widitedlnym odchodem z Světa na Nebe / Světch Písem Prorockých o tom znejšich naplnění. Tretí / wyznáváme Byt Páne věčný / slavný / do fierehož se odsad w svém Člověčnosti odbral : Ten je gest / Nebesa rozkossia / do nížž wssel / aby se na pravici mocí Boží posadil / totiž aby mocně a věčně Králowal. Neb pravice Boží není místo hmotné / dílem ručním vdešané / a Malířskym vmením / vkažované : ale gest všemohučnost / velebnost / sláva / Císařství / a Čest právě Božská / dle onech Písem : Prawice twá Pane (totiž umí se všemohučnost) z velebena / totiž prokázaná gest potopením Farona w Moři / a w Zámluvi : Prawice Hospodinowa mywepřena : pravice Hospodinowa prokažuje Šylu. Odkudž Basilius Svätý Otce dí : Nihil est stultius, quam sentire dexteram Domini certum locum notare. To gest : Nie Bláznowěgšího není / jako smysleti pravicy Boží nepakym hmotnym miskem být / a na něm někomu po pravé straně seděti. Neb seděti Krystu Pánu na pravici Boha otce / gest a rozuměti se má rovná moc geho s Bohem Otciem wewsem / až na věčnost / Takž dí : Cyrilus : Sedere est regnare super omnes creaturas. Seděti na pravici / gest nadewším řvotěným mocně Králowati. Wyznáváme Čtvrtou wěc těchdy w tom Članku Wijry / v Všemohučnosti Pána Gejissse Krysta / svým na Nebe vstoupeným prokázaném : Což yak se stalo a dílo / Hystoria dñessi Slávnosti oznamuje / A yak o vstoupení Páne na Nebe / tak předně v o geho vstoupení z Nebe / spasitelne nás vyvčovati bude / Toliko my nábožně k tomu mysl obráčme / a za pomoc v vžeky vstoupení Páne Spasitele prosíme / tauto Modlitbu kláuce : O gednorozem Šynu Boži. Pane Geju Kryste / který ghy Čiprydcateho dne po svém Vzkříšení / widitedlně a w Těle svém moch / z Světa do Nebe jisti / a na pravici Všemohučnosti Božské se vyvěryssyti ráčil. Tebe poníženě proshýme / poždíváni Očijs Myslíj násiljich za tebau / abychme hledali toho což svrchu gest nám tebau připraveno / a co twém Slávném na Nebe vstoupení se nábožně vyvčovali tomu což potřebného gest. O rozday nám své dary / ó podél a napln nás / v stanovuž mezi námi služebný své / Pastýře dussi tých wěrných : v day a včin Šrdcej násemu koſti Sláwy životu věčného / bud vzdycys nám / a Smiluj se nad námi / Amen. Gíž po této Modlitbě přistupujte k Textu řecí Sváteho Pavla Apoſtola / za grunt Rázanj tohoto položené / a z Epistlesi k Chrkti Effesitě vzaté témito slovy : řka :

Ratříj : Oj Písmo / že Pán Gejiss vstoupil na svýsost yate wedl věžně, dal dary Šidem. **A**le je vstoupil, co gest / gediné že v vstoupil neprvě do nejmíssich kragin Zeměs Nebo který gest vstoupil / oni gest kterýž v vstoupil nadewšená Nebesa / aby naplnil všecky věcy : A tenž vstanovil některé žagisté Apoſtoly / některé pak Proroky / a gíne Evangelisty / aine pak Pastýře a včitele / k my-

V u uj plnění

Argumen-
tum & vlus
totius Con-
cionis.
Heb 7. 9. 11.
Prawice bo-
ží gest : V-
šemohuč-
nost.
Exodi 15.

Psalmus 17.
Basilius de-
dóctera Dæ.

Cyrill.lib.12.

Modlitba k
Šynu Božiu.

Ephes. 4.

plnění svatých k dílu služebnosti / a k vyzdělání Těla
Krystova.

Summa.

similia.

Sec̄ tato přečtená Apostolská vlastně k dne-
nní Slavnosti přináleží. Neb Suminově výzvě s-
taupení Syna Božího z Nebe / a zase vystaupení na
Nebe vyprisuge / genž gsau : přemožení a zařízení nepřá-
tel násich / hřichu / Diabla / smrti / Pešla / A na zname-
ní výzvěství Páně / darům Čwateho Ducha v Chr-
tvi podělení. Nápodobně jako někdy Imperatores, vdatní Čwycy,
celové v Triumfu po výzvěstvii z vohny se vracujíce / a hlavní své
přemožené nepřátele před schau voditi dávajíce / Lidu svému hogně
dary rozdávali: Tak to vesse Pán Krystus duchovně včinil / z vohny
Čveta po výzvěstvii zase se do své Nebeské a věčné Vlasti navracuje/
Nepřátele, kteríž nás Lid Boží v vězení drželi / totiž hřich / glorici /
Diabla / Smrt / Pešlo / zaháte ssebau wedl / a Čhrkovi Lidu svého / dar
Ducha S° v hojnosti rozdal, a rozdává / kteríž se spatrugí na Aposto-
lích / Prorocích / A posavád při Pastyrích Čhrkewních, a Vítelích /
Kostelních y řekolných / A to vesse k vyzdělání strzeň Božích služeb a Těla
Krystova / genž gest Čhrkev Lidu Křesťanského. Zehdyt se y my Lid Pá-
ně nepřátel giz přemožených neboymé / a darům ducha S° od Pána Krý-
sta v službě Čhrkewní podělovanych dosahowati nábožně výplumye : v
tomto pak lázají z řečí Apostolské / tak naž dnesní slavnost od nás mja-
chce / a Text přečtený svým smyslem vči / rozgimánii své měgme /

Ovystaupení Syna Božího z Nebe / A zase o vydited-
ném geho vystaupení na Nebe: Arckulové hlavní trij.

První: Proč gest Syn Boží z Nebe vystaupil / a co gest na Svět
dobrého spůsobil /

Druhý: V Jakém spůsobu zase do Nebe vystaupil /

Třetí: Kdo gsau se takéž lidí zazíva z Čveta do Nebe vyditedně
dostali: A naž gest rozdíl mezi gegijch vzecím / a Páněv-
staupením do Nebe /

I.

Náji prvním rozdílu toto předně věžme / že in Sim-
bolo fidei, v Míře obecné Křesťanské / netoliko vystaupení Páně z
Nebe vyznáváme / říkajíce: Credo in Iesum Christum, qui propter nos
homines, & propter nostram salutem descendit de cœlis, & homo factus
est: To gest: Věřím v Ježu Krysta / R / kterýž pro nás Lidi hříšné / a
pro nas se spasenj vystaupil z Nebe / a Čzlosvěkem včiněn gest. A tři Apo-

stolštá

Mostu také díl: Ale je vstaupil / co geste gediné je gest n vstau-
pil / nejprívé do nejmíssich Kragin Země: Ažterý byl
vstaupil / ten gest, který je vstaupil nad evangeliem nebesa /
yakoby řekl Apoštol: Ten a ne jiný Ježus, vstaupil z Nebe / totíž po-
něj se / který jako dnes, čtyřicátého Dne po Vzkříšení / viděl
nadevšecká Nebesa vstaupil. Staupen pak Syna Bo-
žího z Nebe / rozumí se: ne geho Boha pravého z gednoho místa na
jiné odcházení / poněvadž Bohu žádné místo není / (Nebe stolice má/
a Země podnož noh mých gest / dí Bůh Všemohoucí:) Ale nijmí se ge-
ho vteření w Chloučenství / w nejmíssim životě Blahoslavené Pan-
ny Marie spušobene / který se stalo z těchto gisých / a nám znáti spasitels-
ně potřebných příječí:

¶ Nejprívé / Abž tajnu raddu velebné Erogice / o napravění pá-
du Lidského pokolení / a sváli věčného Otce / k násemu dobrému závěre-
níu / světu w věci svém předivnými záhradami svorzeném vygewil. Neb
yako gest Boha žádný nildá neviděl / tak y tajně svule geho neznal: ani
Angely / gediné Syn kteryž gest w Linnu Otce: Čeně gest sám Spasitel-
ně Boží milost světu vypravil / vygewil a zgewuge / dle svědecitvi Ja-
na Křtitele. A Swatý Pavol mluví / že Bůh Otce křze Ježišse Krysta /
milého Syna svého / nám známe včinil Tagemství svule své / wedle do-
brej sbosti své / kterýž gest zgewne vložil w něm / w plnosti času zízeného:
abž napravil všecky věci křze Krysta / na Nebi y na Zemi: a k Eymo-
thovi Apoštol píše: Wprawdě veliké gest tagemství pobož-
nosti / totíž Světu w známosti vvedené) a to takové: Zě Bůh zgewen
gest w Čele / Spravedlivě včiněn w duchu / vkládal se Angelum / kázán
gest Pohanum / věrili mu na Světě / přigat gest svzháru w slávě.
Protož gest Bůh Otce o tokovém Tagemství w Krystu na Světě / k
násemu věčné dobrému působeném / někdy za starého Zákona / mno-
himi a rozličnými spušobny mluvíval Otčím křze Proroky: Křze
něho pak samého Syna svého ge světu vygewici / kterýž s námi Li-
dmi o tom mluviti ráčil / yakožto pravý Drator / řec a slovo Otce
věčného. Pročž se také Syn Boží světlem / včením svým svět o-
svěcujichim / w Pisimě S. gmenuge. O yak gsmi my hlaupii Lídě ne-
vymluvněho dobrodlní dosli / porozumějme: že křze vteření Páně a
geho k nám na svět vstaupen / k poznání tagemství velebné Erogice
w Krystu složeného gsmi přivedení. Čas gest gžt tedy a hodina nám
je sna všiati: nyni zagistě bližší gest spasení nasje / nežli gsmi se kdy nadá-
li: noc pomínila / a den se přiblížil: A protož odvzne skutky temnosí /
a obléme se w Oděni světla / tak abychom jako wedne poctivě chodili:
ne w hodování, a w opilství, a w nestydlostech / ne w sváru, a wžá-
risti: ale obléme se w Pána násseho Ježišse Krysta: a peče lakové

Elia 66.
vstaupen
Syna boží-
ho z Nebe/
totíž geho
vteření / sas-
lo se z gudy
příječí.

I.

Ioann. 2.
Ephes. 1.

1. Timot. 2.

Hebreos 4.

Ezra 9.
Ioan. 1.8.13.

Tawkenij.
Romani. 13.

pro Če.

2. Corin. 6. pro Tělo a pro žádosti světské nemíswahme: Milost Boží točí na dármo neberme/časův rozháctních neobměřeawayme: k tomu vostemu duch Svatý řeče Aposstola nás napomíná.

II. Druhé / vstaupil Syn Boží z Nebe / světlu se v násse Člověčenství/ Abi v světě Zákonu nezměnitedlně vůle Boží dosi včinil/ A oběti smrti Těla svého Lidstvě pokolení, z nezhalostivěnssího zatracení věčného vyntrhl / v dokonale s Bohem smířic k životu nesmrtelností ge zase navrátil. Nebo Zákon nepohnutedlně vůle/ pravdy/ a spravedlnosti Božské/vyhledával od gednoho každého dokonalého vynplácení: Což je možné pro skázu a křehkost přirozeni Člověka nebylo, a nejsi/ Protož Zákon z neposlusnosti před Bohem vyselce Lidstvě pokolení svinné a zlořecené činil / volage řeče Moysi: Zlořecený každý fdožby nezustal vše všech řečech Zákona Božího. Bylo tehdy potřebi/ aby Syn Boží na se vzal Člověka/ a v něm Zákonu za nás vidi podstatně dosi včinění/ takto včetně neposlusenství svinu, v zlořecení z nás sňal: o tom miluvě Aposstol takto dí: Což bylo nemožného Zákonu/ po skudž mldh byl řeče Tělo / to Bůh poslal Syna svého, v podobenství Těla hříchu poddaného, napravil. A ginde Pisse: Zé postal Bůh Syna svého Narodeného z ženy / včiněněho pod Zákonem / aby ty kterí pod Zákonem byli, vystoupil. Item na giném místě tenž Aposstol S. Pawel dokládá/ řkau: Krystus vystoupil nás od zlořecení Zákona/včiněn gsa pro nás zlořecenstvím. Z toho nám posslo dobrodlní takové: že se proměna stala a děge/ anobrž Freymark. Krystus zagiště daruje věřejní svau newinu / a my gemitu svau svinu: on poslussenství/ a my neposlussnost: on Zákonu dosi včinění/ a my přestaupení: on spravedlnost/ a my svau nespravedlnost: on pojehnání/ a my mi zlořecení: to potřebi teďlně gisti S. Pawel: že Krystus včiněn gest nám dosi včinění, (tenž Božímu Zákonu za nás nemožné) moudrosti od Boha/ spravedlnost/ a svatosti/ v vystoupení: aby (yakož gest psáno) kdo se chlubí/ v Pánu se chlubil. Zé pak Spravedlnost božská dostatečně nápravu za přestaupení Zákona žádala/ a pravda ortel smrti věčné pro tauž věc na hříšná vypotvídala: to obě tedy člověku přestupníku odpustiti nemohlo/ mage pravda pravdu/ a spravedlnost spravedlností věčné žádavati: než aby hříšník/ neb nápravu spravedlnosti hodnau včinil/ atudž sobě k nemísmítnosti spomohl/ neb v moch smrti věčně žádal: Což je člověku možné nebylo/ a není: Protož gest Syn boží člověčenství na se vzal/ aby v téle gsa Člověk/ netoliko spravedlnosti Zákona svau newinou dosi včinil/ a ani lsi proti němu se nedopustil: Ale také podle Ortele pravdy/ za přestaupení Lidstvě/ smrt podstaupil/ pokutu snesl/ spravedlností spotogil/ pravdu z náruku vyvadil/ rozhněvaného Boha s Člověkem smířil/ a yako pravý Bohu obětovaný Beránel/ a přirozený nejmilejší Boží Synáček/ vyselce při mezi Bohem a Lidmi vyzdvihl: zed dělých žoril/

Deut. 18. Roman. 8. Galatas 4. 3.

1. Corin. 1. Wyčaupení Lidstvě pokolení proti se nesmohlo givasy/ než smířit Syna Božího státi:

Machab. 1. Lucie 1. Eliae 13. 1. Petri 2. Psalm. 110. Luce 24. Ioannis 20. Roman. 5. 1. Timoth. 2. Colos. 2. 3.

a prá

a přátelství věčné obogj strany spisobil. Vatož Angelé spisváním svým
připamáte Narození Páně o tom vyšvédci, řkouce: Sláva na vý-
josech Bohu / na Zemi pokog / a Lidem dobrá vše : A z tohoto vsscho
gsau tato písma: Pokutu nassí (d) Zanáss) on gest strpěl / aby nám pokon
a odpusťení se stalo / a z Synalosti geho vzdrazení gsme. A krze giného
Proroka sám Krystus dí: Z rukou smrti vykaupím ge: budu smrt tva s
smrti / budu hryzeni tvé Pecko : a že gíz pohleena gest smrt v výtečnosti /
doprovídá k tomu Apostol: a Ján Krítitel: Hle, toč gest ten Veránek Boží/
genž sám snismá hřichy vsscho Světa. S. Petr také píše: že Krystus
sud jednau za hřichy nasne trpěl / spravedlivý za nespravedlivé / aby
nás k Bohu přivedl. Neb takového činu slusselo moci Biskupa / svatého /
nevinného / neposkriveného / od hříšníku oddeleného: a toho který
gest včiněn vyšší nežli Nebesa / kterémuz uen potřebí na každý den (ha-
lo oném kněžím žadským / neprivé za své / potom za Lidstvo hřichy) obě-
ti Horadských obětovati. Neb to včinil jednau / samého se obětovat:
Ato ten / který hřichu nevčinil / zanás hřichem / totíž oběti za násse hři-
chy se včinil / abychom my doftli spravedlností Boží krze něho. Také hle
o tom pekné vyšvolená Nádoba mluví i v ginch mísstech / a z té oběti na
krizi Čela Páně vžich milostné ukazuje / řka: Smíření gsme s věčným
Otcem / a máme vykaupenj krze něho samého / krze Krevo geho / a od-
puštění hřichův wedle bohatství milosti geho. Neb když gsme vysíčni
hned přirozenjin byli Synové hněvu / ospravedlnění gsme Krvi geho:
Dní gest lhostiwa obět za hřichy nasne / i za hřichy vsscho Světa / a pra-
vý gedimí smířce Boží a Lidstvo / Člověk Krystus Bezíjs / kterýžto dal
sebe samého mždu na vykaupení za všecky. Protož s daňáním, o věr-
ní Krystiané / přistupme k stolici milosti geho / abychom milostdenství do-
fli / a milost nalezli, v čas příhodní pomoci. A ta hle druhá hlasní pří-
čina, anobrž potřeba sstaupení Syna Božího na svět, v Člověčen-
ství nasne gest byla / totíž: aby Zákonom Božímu za nás dosí včinilem/
A pro přestupení, Smrti Čela svého oběti / a Obětníkem / Také smířce
mezi Lidmi a Bohem / až i životu nesmrtelnosti věčné navratiteli
bylje gest pak to vše Pán Krystus vyřídil: O budíž z toho welebnosti
Páně od nás býdných věčné chwála vzdávána.

¶ Třetí a neypřednější příčina sstaupení Páně gest: Samé pauhé
milostdenství Boha Otce / z kteréhož gest Syna svého věčně gednoroz-
jeného, zlému světu k potřebě dal: a téhož Božího Syna Lásku / kte-
rúž se s námi Lidmi k věčnému nerozlauení / v Prátelství spogil / takž
o tom tyto S. řeči znějí: Také gest Bůh miloval Svět / že Syna
svého gednorozjeného dal / aby každý kdož v něho věří / nezahynul /
ale měl život věčný. Apostol dí: Zé Bůh, kterýž gest bohatý v milo-
stdenství / pro nesmrtelnú lásku svou / kteravžto zamílovat nás / když gsme
byli nacíci v hříšných / obživil nás krze Krystia Bezíjse. A S. Jan

Staře 53.
Otcz 13.

2. Corint. 3.
Iohan. 1.
1. Petri 3.

Hebreos 7.

Roman 4.
Ephes. 1. 2.
Coloss. 2.

1. Iohan. 2.
1. Timoth. 2.
Coloss. 2.

Západens.
Hebreos 2. 4.

112.

Iohan. 3.

Ephes. 2.

Na den wstaupení na Nebe

504

Apostol napsal: že se w tom (nehwětci) láska Boží ukázala při nás/ když gednorozenčho Syna svého poslal Boh na tento Svět/ abychom živi byli s krze něho. A w tom gest láska/ ne že bychom my milovali Boha / ale že on při vě miloval nás / a poslal Syna svého milostivou Dítět za hřichy nasse: A po tom gsmě poznali Lásku Syna Božího / že on život svůj za nás položil: Dílem v Čírkvi takto spisvá:

Beatus autor seculi,
Seruile corpus induit,
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.

Nejsvětější, původ věků,
Smaren, w spůsob Služebníštv
Vzav na se služebné tělo /
Aby vykaupenj mélo
Tělo, tělem, z zatracenij/
Nebo gsmě geho stvořenij.

Budinež tehdy toho/ o my padli Křesťané/ srdnatě vdečnij/ a že
ci Apostolsté pamatuji me/ že gest se na to ukázala milost Boha Spasitele
nasseho všem lidem/ včich nás/ abychom odřeknace se vši bezbožnosti/ asvětských žádostí/ stržliwě/ spravedliwě/ a pobožně živi byli na
tento světě/ čekajce Blahoslavené naděje, a Príští slávy velikého
Boha Spasitele nasseho Ježiho Krysta/ který dal sebe samého za nás/ aby nás vykaupil od každé nepravosti/ a očistil sobě lid vžádny/ který
by následoval dobrých skutků. Odkud giz dále.

II.

Koždlné sy-
na Božího
vstaupení
z Nebe/ totiž
geho w těles-
ni/ A zase na
Nebe vsta-
pení.

I.
Philip. 2.
Psal. 2.8.
Esaie 53.
1. Petri. 3.
Efes. 4.
Hebr. 7. 8.
A. f. 2. 13.

R Druhému Arthuli neb roždilu Kážani tohoto při-
staupice/ wěděti z něho se naučme Vyhlym spůsobu Syn Boží
zase do Nebe vstaupil/ a k Otci se z Světa w těle odebral. Zgewe-
dností Slávnost oznamuje/ že daleko rozdílným od vstaupení svého:
¶ Předně/ vstaupil pokorný/ ponížený/ w spůsobu Osoby a vši po-
vahy právě služebnice: Alle vstaupil zase slavná wychyň/ slávau
Božstvu/ a eti Nebeskau Korunování/ podmaněné mage sobě (w podle
Člověčenství svého) Angelu/ a vosseliké Nebeské mocnosti/ oblahy pro-
nikagjch/ a nadewšecka Nebesa se vyvyslujich: aby giz ne pohrdán: Ale
že gest vslávě Boha Otce/ mage jméno (nejslavnejší) nad každé jmé-
no/ od každých Nazýků Nebeských/ Žemských/ v Pekelních byl vyzná-
ván.

¶ Druhé/ vstaupil sám Boh, slovo světěho Otce/w život Pan-
ny/samec totiž přirozeni Božské z Nebe přiněsse: Alle zase vstaupil Boh
a člověk / s Božstvím krze vtěleni, w schráně nejsvětější Matky pa-
nenky spogeny/ osoba gedna/Pán nás Ježijs Krystus: aby Člověk s
Bohem svednocenho/ na pravich všemohúcnosti Otce svého posadil:
halož Nádoba vyvolená svědci, takto řkauj: Věříme vědle mocnosti
síly mocné geho/ který dokázal na Krystu/ vzkříšen ho zmrtvých/ a po-
sadiw na pravich své na Nebi/ vyžšího nadewšecch Principatus, Pote-
states, Virtutes a Panství/ w nad každé jméno kterež se gmenuje/neto-

III.

Efes. 1.

Uto w tomo ale y w budauym swēcē: a wssecko poddal pod nohy geho/
agen samého dal aby byl hlawau Chr̄twe: což se vesse o člověcenství Šy
na božího rozuměti má: Poučvadž slwo věcné/Bůh pravý, se nemen-
ší/ nejí/ nevěry/ Ale světné slavny/ a wsseckno naplněných záslavá.
Toč gest tchdy co dí sám Pán o sobě: Dána mi gest (totiž mně Čzlowěku,
od Božství s Čelem mým spogeného) vyselitá moc na Nebi y na Zemi:
Hæc humanitatis propria sunt, non diuinitatis; to gest: k vlastnosti Kry-
stova telesenství/a ne Božství/ to dání, a ta moc přináleží. Tak a tě-
mi slavný Šwatsi Otcové smysl té řeči Páněvysvětlují/ z nichž geden
Theophilactus řečeny toto napsal: Cum dicitur, Factus est excelsior, (vi-
delicet Christus) caro Christi intelligitur: Nam vt Deus, perpetuò est in
caelo sublimior. To gest:

March 23.

Theodo^retus
Oecumenius.
Primasius Au-
gustini discip.
Theohila-
eus.

Kdež Pissmo dž je gest wysessi
Krystus včinen slawnegssi/
W tom se geho Eflowicenstwo

Rozuměl má/ a ne Božství:
Neb gsa pravéh Bůh gediný/
Gest wělně nezměnstedlný.

Z toho tehdy / a tau gisotau Krystowa Ḡlowēcensioj na Nebesa
wywesenſen/ ¶ Přednē vſvorzuge ſe naſſe wira o geho wſſemohúcnosii/
yakožto Beha wčeného/a člowěka s božtviſm spogeného/a na pravidly
moch Boži wywesenſenho. ¶ Druhé/vgissiugem ſe Nebeským bytem/do
kterhož gſme giž wnenſen i Kryſtowým Čelem/yakožto ſlavau Čela/
nás Audítu ſvých/wedle řeči S° Pawla řkauchyho: Vuh vytrhl nás z
moch teunosti / a přenel do Královſtví Syna ſvého milého: a giinde:
Život naši ſkrýt gest s Kryſtem w Bohu. Item: Naſſe obcováni gest w
Nebesých. A S. Bernhart tim ſe těſſic prospěvuge takto/Caro mea ſedet
ad dexteram Patris, cur ergo timeam? To gest:

270

Colef. 1. 3.
Philip. 3.

Bernhardus.

Tělo mé giž sedí na Pravici Otce: Smrti, Diábla, Ěidi, nebozí se mě Srdeč.
A ten gesthle vžitels druhého spůsobu svstaupenj Páně na Nebe.

¶ Eccl/sstaupil newiditedlnē/yako Rosa/w život Panny/swedlé řeči
Svatých Otcův/Lactantius dř/ Sicut pluuia si descendant in vellus ani-
maduerti non potest,quia strepitum non facit:Ita Christum in terram sine
cuiusquam suspicione venturum esse dixit,vt iustitiam doceret & pacem.
Žo gest:Yako rosa když na Zemi Padá nespátruje se,proto že z ticha bez-
věsseho chřestu a ſuſtu přichází: Tak Krýſtus newiditedlnē měl w život
Panny roſtaupiti / a bezewſſeho hřmotu a hluku na svět přijti / k ipuſo-
beni spraſredlnosti a pologe: Což ſe wſſe tak ſalo: Ale roſtaupil zase widi-
tedlně w Oblace/yakž z Historie dneſní ſlyſſime/ A nje w kázani tomito,
n w druhém, ſlyſeti vžitečně budeme. Z čehož ſe gistora Osoby Boha a
Chovela, Pána naſeho Ježiſe Krýſta do Nebe weſſeho/a zase k ſaudu
vteřyněmu/s moř a ſlávou přigdařeho/w ſrdcích věřjích ſpecetu
ge/a angélská řec/tu potěſeni Gyrlwe/o widedlném Páně do Nebe gitit/
zase tak přijti/tu chwili když ſe Krýſtus do nebe bral ſwedčích ſtvrzuge.

I I.
Simile Lacte:
lib. 4. de falsa
sapientia; Cap. 16.

¶ Ćitworth spuščob / gstaupil; Nebe w služebnosti Angelium / o ge-

23 w

60

Na den vstoupení na Nebe

506

Lucr. 12.
Matthai. 1. 2.

Apostol. 1.

1. Corint. 15.
Hebreos 1.

Roman. 2.

Thessalonici.
1. Thes. 4.
1. Corint. 15.
Philip. 3.
1. Iohann. 3.

v.

Iobas. 10. 14

Ephes. 4.

Tamerlanus.
Tatár, Baia-
zera Turka
gal Léha
Páně 1397.
Campotulg.
lib. 9. capit. 5.
Cari: lib. 5.
pag. 185.

ho vytělení a narodení zvěstujích : kterýž jako světmi služební duchové / od něhož je službě stvoření / Vrád svůj světě konal : Ale vstoupil jase, s proswázením o všem mnohých Angelův / v Lidí přítomných vlo. lo 120. anobrž raděgi oněch 500. (od S. Pavla poznámených) Osob/nato hledjich : vysak bez pomoci a vossi služebnosti gegich/samau tolko mocný přirozeni Božského, svým Čelem Nebesa pronikl / a před oblicem / Otce svého na pravich všemohúcnosti Božské se posadil / nepotřebujc Angelův aby ho zdvihali / Jak dnes k u posiněchu geho velebnosti Osob/raz žháru táhnauce některi : Ascendo ad Patrem meum, Vstupugi k otci mému / v Kostelích/ ač znabozna/vysak rauharvě při tom spisvagi. Neb tum Zidum / Pohaniū / neznabohum / v sprostném Lidem v podezření moc Krystowu v osobu vwozugi / a taková domněna na mysl gún vyrhu/gi: Je snad rovně tak příomni Lidé Krystu zzemě pomáhali / a Angele ho do Nebe táhli / jako tjeo s tim spalkem zacházegi. Nenecháto vsemě potupu Král Nebeský bez Pomsty. Sám gest bez služby guných do Nebe mocně vstoupil / věr o světym Krystiane / k u posyle své naděje, o snadném, a nám potomně v den svzkřísseni možném, za ním se tam odebrání / když budou nasse Těla vslawau, a čerstvostí geho Čelu podobnau ozdobena.

¶ Pátý spůsob / vstoupil, aby s Neprátelež za svůj Lid bogoval / a svým hatim je smrti Kríže / v slavném vzkříssením / Vítězství brannau rukau dosahli: odkudž řešl: Váživot svůj pokládám za své Ovce opět / Kníže světa tohoto přislo / a nemá na ním níčehož : Ale vstoupil na výsost / aby slavným Triumfem, vítězství své předewším stvořením / Jakо prawá Heroická hrđina ne Turky toliko / ale daleko mocněji neprátelež / hřišť / zlořečens / Diábla / Smrti / Peklo / zatracenj postou/gich / slavně protáhal. A věčný Král Nebeský, genž Nebem, Zemí Pe-klem vládne / všováry světě / a zvláště spolu Chovary se v zdejši smrtedlnosti / pod korouhví Kríže geho Krystejných / dary hojnými obohacoval : Neprátelež pak a gíž svým věžnům věčně se posmíval : nápodobně (ač slussili Pohanských Králův příkladu / kopravodvým činům Potentata Nebestého přirovňávat / vysak tuhosti rozumu Lidstého napomoc) Jakо Tamerlán Chýsař Tatárský Léha p. 1397. Za času Žygmunta Chýsaře Kréstianského / vybravše / svých zemí wogenšky do Žurek / Baiazeta Krále gegich s nemalim Krive prolitím gal / a zlatými Ržetěži svazaného / v lech Železné za sebau, k profazování svého nad nim vítězství / vyzvati dal / v na svůj Ruká nosedage / geho řhyge missio třmenu vžival. Ktonu podobným / ale nevhýlavně slavných řim spůsobem Chýsař Nebestý / Krystus Gejss Král náss z Woynu svéta se vracujce / na profazaní Žrymu ſu vítězství svého / neprátelež přemazané / tělesn / duchovní / časné / světě / lidstě / gare / a řetěž moch ře- řiv ázané swé, očemž řec přečtená takto zni: Vstupiš na výsost / gare

gate wedl wězně/hřích/Smrť/Diábla/peklo/ffrodich nám poddaným geho/w gischžto wězens Lidstě pokoleni řeče pád Adama držáno bylo: A na svědecswj k proklázaní svého Vítězství, desátého dne po svém domu se navrácenii: dal dary Lidem/w hyně sšedrosti: Vyliro Ducha S° na ně/totížto / na Proroky/Apostoly/ř. a posavád myslivage/w Pastýře/Vítitele/y gině swé/k tém včadum zřízené Služebníky, k doplnění Swatých/k dílu služebnosti/a k w ždělání

Těla Krystova: totíž k rozmnožení Víry, a Náboženství/a w něm pravých Božích služeb k slávě Páně / a věrýchym lidum Chríkve Těla Krystova k věčnému dobrému. A jako David zabíjil Goliasse vysvobodil Izrahelský Lid / tak a nadto Krystus Křesťanský / a daleko w slavněgssim Erhumusu řel na Nebe nežli Vítězství Swětství; wohuž se vracovávají: Neb netoliko yate wedl wězně s schau/ a dary Duchu Svatočho rozdal: Ale s tisých tisyciu w sebe věrých/a spolu Čhovaryšs kdeyssího kříže vogenstého se bral / wedle píjma Proreckeho, w žialmu řkauchyho: Vůz Božíj desyti tisyciu rozmnožení: tisycové včelých se / Pán mezh nijmi na Synay hoře Svatej: vstaupil gsy na věnčost/pogals wězně/wzaw dary, rozmnožuge ge mezh Lidi: Kteréžto proroctví S. Pavla, k swé řeci vstaupenj Páně na Nebe vypisujich proto přivozuge: Abi všázel je podobný, wssak slavněgssim Triumf z vězství svého Syn Božíj držel při vstaupenj do Nebe/nežli Potentati Ríjmissij / Victores Vítězstelové: proti nijmž, když se zwoyny k Městu Ríjimu navráceli: Neypřevéwsece! Včad vrchni a Starší obecnijs/také Muzis/zeny/Panny/w sporádanych haufich / pěkně a vctivě vycházeli/a za Městem toho Vítězstvě Chýsare/Krále/bud nehypissího polního Hentmana/slavně vstali. Wtom on vstaupě na všiz zlatem o;dobeny / a čhýrni blyžmi koňmi z Města přivezeny/ posadil se na Stolici Slonové/gemu připravené: a geda do Města/ po Rynku a Vlcech/az do Chrámu neypředněvssího/ a zámku Capitolium řeceného/ byl slavně vrezen / před nimž neypřeze sli: Včad a Starší Obce/za nimi Hentmanové/Fendrychové/a nežmuzilegssim Rytíři/ s gegichžto pomocí všeckvi se obdrželo. Ti nesli Laupeže z woyny/ Blata/Štěbra/ Oděvy/a gině Neprátelum pobrané všecky: před samým pak vozem vedenii byli zاغاتی a swázaní wěžnoučkou/zvláště přemoženij Králové/Knjžata/Hentmané/te woyny původové. Za vozem sli w porádku wogáčy/z woyny ve zdraví se vracují: A zadu gině množství všechno lidu obecného/spjivagice s oněmi Carmen Triumphale, písjen vitézství/ku poctivosti a k chvále toho slavného Vítězstvě / na voze zlatém tak se beroucnyho: On pak přigeda gíz do Capitolium zámku Královského/ rozdával svým wogafkum předně/ a po té v všem Lidi/ dary rozličné, z woyny přivezené/z čhož, a w ty dny takových Triumfův, radosť ne-

I. Regum 17.
Simile.

Daniel. 7.

Psalm. 67.
Ephes. 4.
Colos. 2.

Triumfu
Potentati
Ríjmissích
Spůsob.

Liuus:
Plutarchus.

wymiluwna w Xzimě bywala. Tak Pán Krystus (owstem) z won-
nym Sweta / vystupováním na Nebe / do domu věčné slasti / w slav-
ném Triumfu se bral / na woze oždobeném své Božské vysemohaucho-
sti / Koními bílých Oblaků / svániim světrům ze čtyř stran Sweta ož-
dobenými / sedě na Stolich Slonově / Czlowěcenství, s vlebnoší
Božskau sgđenocené mage / s hauffem nescislným / s předu Senato-
rův Nebeských / Angelův / Patriarchův / Prorokův / a Svatých
s sebou z Svatí vzkříšených / nesanchých známenj vstěžství a laupeže
nepráctisté : totiž po Smrti život / po zlorěčení pzechánij / po hřachu
spravedlnost : Věžně pak, genž gsau / hřisch / Smrt / a Diábel /
před seban gate wedouce / A za sebau následujcích zástrup mage počtem
neposíhlj / totiž zevscho množství Lidstvěho pokolenij shromozděnij /
slavně pjsně genu ku poctivosti zde w Chríkvi spjwagjch / A za nim sel
Capitolium žámku rozkošného bytu Nebeského beraucy : odkudž dary
hogně, a milostj rozličných plně, rozdal a rozdává / řeze dílo Ducha
Swatého w službě Chríkewni podělowane. Sichžto se my věrní Páně
následovných, Naboženství zlehčovánjin zaumyslač nezbavujme : Ale
včasna se činiti suazujme. A w tom gest hle paterém, tuto vyprawowan-
ném Spůsobu Krystus do Nebe vystaupil. Odkudž gž

III.

K třetímu hřawnemu Arthkuli přísluji vystupme / naučte se znati kdo gsau
také z lidu do Nebe za živa vztatij : A takž gest rozdál mezi gegjch
se tam dostání / A Krystovým vystaupením ē Prawi množ o mno-
hých : Ale pouewadž Svaté pjsmo negist než toliko o třech Osobách /
na tom přestáme / a vězme že se do Nebe dostal za živa /

¶ Nejprve Enoch Patriarcha před potobau / když od Sweta za-
čátku gž devět Set a osmdesáte, sedm Let bylo / mage tchdáz věku svého
tri Sta Sedesáte pět Let / takž první Knjha Noežišsowa oznámuje
že když gest chodil se Pánem Bohem / totiž byl pobožný / kazatel slova
Páně věrný / citel boží vpríjmý / gehož Bůh k sobě do Nebe vrazil. Jozef
kronykář Jidštý / a ginijs pissi : Ze Enoch w Ohni pochopen / a w tom
Ohni že Čelo hrubé / smrtedlné / w nesmrtedlnost proměněno gest : gehož
za živa do Nebe vztatj bylo včiněno svědecitibz prvnímu Swetu
gistoré života světného / w Nebi pobožným připraveného / takž díl Ba-
silius : Septimus ab origine mundi Enoch, non vidit mortem ; vt esset ce-
stis de vita æterna. To gest :

Enoch od Adama Sedmý /
Dcc. Kazatel pěslemny /

Newiděw smrti / gest Swědkem,
O věčném bytu Nebeském.

¶ Druhé / Eliass Cheswický, Prorok / za času krále Achaba se sítve-
gých / když gž minulo po Enochovu vztati diva tisíce Sedesate a šeset let /
Také w spůsobu svíchru, konis a wozu ohniwoho / z Sweta / do života, a
ž Země do Nebe za živa vztatj Vystaupens Pána Krystia devítii sro-

I.
Enoch do ve-
berzat L.tra
Sweta 987.
před vystau-
Pána Krystia
306. po jine
ri Adama, 6.
a věku svě-
ho 365. Let
mage.
Geosf. 5.
Eccles. 40.
Heb. 11.
Iudas.
Iosif Flan. Col
mag. 27.,
Basilius.

II.
Eliasa w vís-
chru ohně w
zat do Nebe
L.tra, Sweta
306. po Kr-
ystiu 266.

a pa-

a padesáti Letn předessel / Díemž Hystoria Swatá, w Čtvrté Knize Královské, w rozdilu druhém / pěkně a s pilnosti wypisuge. A Basilius prvojm Chrístve Správce, a Otec Swatý takto o té Hystorijs dř: Elias currum ignis & equos igneos ad ipsum venientes non expauit, sed ob cupiditatem profectionis ad superna, contra horrenda audax fuit, & cum gaudio flamm eos currus inscendit, atq; hoc in carne adhuc viuens. To gest: Eliass se svazu/ohně/ani konij ohniwých nevlekl: ale z sweliké žádostí, co neysps s do Nebe se dostati / k tomu hroznému zázraku/ pro něj a k němu se walchymu/smele y s radostj/a to gesste Čelem živý/ do tého z ohnévstaupil. A Swatý Jeroným napsal: Elias ad cœlorum regna festinans, non potest ire cum pallio: sed mundi vestimenta in mundo dimittit. To gest: Eliass do Království Nebeského pospichage/ nechtěl w pláště tam gisti/aniž geh mohls sebaunestí: ale Světských oděvů w Světu zanechal/a že toho w Nebi potřebovati nebude me včázel.

¶ Třetí Osoba do Nebe se zaživa sviditedlně z Světa odebrala Krystus Syn Boží/Pán nás / pravý Messyáš / po vykonání vradu Messyášského / a naprasení pádu pokolení Lidstvě: a to času onoho/ konz giz Svět stál čtyři tisíce Let / a dnes gest tomu patnácte Set a padesát Let / nač se toho tveyroční Slavnosti památku w Křesťanskou děde / a toho Páně vstaupenj Svate Prorocké mniché písmo: a Lidu tu přistomnost: také Angelé dva přislogič: Hora olivetská: y sama Hystoria: Nadto okazovawání Osoby své ode Pána w Nebi mnichym: dosvědčuje / a nesmrtelnost Dusi / y budauchyho těl wzkříšení / a slavně života světčeho / nám pogissiuge.

¶ Rozdíl wssak mezi oněch dvou Enoch a Eliasse do nebe wzejm / a Pána Krysta vstaupenj / w tomtu záleží:

¶ Předně/že oni wnesenijs gsaú do Nebe bezewsech bolesti smrti / a zgewnhym Svědecstvím Díemž y Číhově nábožně gegijsch gsaú swrzenijs / a tudy Lidu obecnému schváleni / k přivedenju od Modlárství k prawěmu Náboženství mnichy: Ale Krystus před vstaupenj, a do Slavně wgitjm trpěl, vinci, zas obžil / a teprv w Nebe vstaupil / aby tak netoliko wssach svých včenij / činu / Disvův / a Zázraku w potvoril: Ale sebe ne giným než w prawdě tim w Prorochých zaříbeným Messyášem (kterž teprv po vyřízeni, vrpení Smrti, a wzkříšeníj / wstaupenj Lidu/měl wsgiti do Slavně Nebeské) benti profázal / a tudy wssach Svět, od temnosti pohanských/včenj Diábelských / a pověr Farzenstvých / y od doménj Světských, k pravé Wiře w sebe Messyáše a wskupitele dokonalého přiswedl. K tomuto ovšem přináleží ona Apoštolská řec: že Krystus předloživ sobě radost / podstaupil Smrt Kríže / a opováživ sobě hanby / y sedi na prawich Božích.

¶ Druhý rozdíl: Enoch a Eliass dostali se do Nebe služebnosti Angelů: neb písmo prawi: Eliass wzat gest w svíchru do Nebe: a S.

po Potopě
1396. před
Páně vstau-
penjem 950.
Basilius in
concionē de
Baptismo.

Hieronymus.

111.
Krystus do
Nebe živý
vstaupil.
Léta Světa
1000. svět
kowé toho
gjau nesče
sluny.

Rozdíl swa-
řich do Ne-
be vzejm, a
Páně vsta-
penj.

Luke 24.

Hebreos 12.

Gregorius.

Na den vystaupení na Nebe

Rzechot díj Homo purus adiutorio indigebat alieno, nec ad cœlum per se ascendere poterat, quem carnis suæ infirmitas grauabat. To gest: **Qjlo-wěk Swatý** pomoc giného potřeboval / aniz sám svau vlastní moch, pro obtížnau moloču Čela do Nebe vystaupiti mohl: Alle Krystus svau vlastní **Všemohaučnosti** gest vystaupil / a nescíslným svědectvím / to mocné vystaupení proti nedověře židovské oswědčil.

Colos. 1.

Isaias 53.
Psalms 2.
Mark. 18.
Iohannis 14.
Hebrez. 2.4.
1. Corin. 1.
Colos. 1.
Romans 8.

Lucia 24.
Marci 16.
Act. 3.1.14.
16.19.

1. Corin. 10.

Philip. 2.

Hebrez. 1.

Krystus vystaupením svým otevřel nám Nebe / a přichodem je soudu otevře hrobky naše.

Matrem.

T Četí rozdíl: **Ei Swatij s Čelem y Dussem** do přibytka Nebes/ ne k pravich Boží/ ale k blahoslavenství toliko se dostali: Alle sám Krystus očistiv hřich / potlačiv Smrt / Smazav zápis / přemohiv Diábola/ zlaziv moc pekla / v krotiv Boži hněv / zاغaw nepřízen / posadil sena Prawich rovné všemohúcnosti s Bohem Ottem / a s Swatym Duchem: totiž ne k samému v blahoslavenství přebývání/ ale k věčnému a všemohaučnímu Králování / takž članek Víry oznamuje, řkauch: **Vystaupil na Nebesa/ sedí na pravich Boha Otce vše-mohauchího/ pravich Bůh všim vladnauch/ Král nás obhagujích/ Biskup Čirkve posvěcugich/ přimluvce a Drodotovny nasse lameni slissich/ Křižovatelech/ z hrdla všetkých Diabluw/a je všech nepřátel, dvořanů svého Království výtrhugich/ a spravedlivy Sandie/ odplaty výpovídajich/ a svým věrným hohnau radost v Nebi darovati zaslubujich.**

T Četívrth rozdíl: **Enoch pozustavil po sobě pravdy, věno Pánu Bohu/a Eliass Pláště Elizeovi/ s dwojnásobnými dary Dusu ducha svého: Krystus pak své včedlníky/ Apostoly, naplnil Nebeským věnem/ a odsl ge moch z výsosti/ dary a dalem Ducha Swatého / aby dwojnásobné díwy činiti mohli: totiž Duchovní/ obrácením pohandit k výje/ a Čelestné, vzdražováním neduživých, a Křísením mrtvých.**

T Páth rozdíl: **Čelo Krystovo** daleko vyšší slávau gest vzdobeno, než Enochovo a Eliassovo. Neb oni toliko vzati gsau do Nebe: Alle Čelo Páne nadevšesekna Nebesa vyvyseno gest: Anobrž Krystus gest hlawá / ti pak Swatij toliko Audové Čela Čirkve. Gedenění a saméměř toliko Krystu dano gest jméno, genž gest vyšší nad každé jméno: A tím důstojněgssí nad Angelu věnem / čim vyvyseněgssí nad ně jméno obdržel. Sám gest Kotva, a Rukovět y naděje věrných: On vystaupením svým spolu myslí nasse k výsotem Nebeským vchvacuje/ a pozdvihuge/ On zásluhau svého mocného vystaupení Čelum našim Nebe otevřel / a přibytky gím tam spůsobil: aby navráte se z hrobku všemohaučnosti Páne otevřených / živá a nesmrtedlná tam za ním veschla/ a k Blahoslavené Nebeské Čirkvi gsouce připogena věčně živabyla. Protož my, o Křestiané / nezanedbávajme si tomož život vystaupením předchůdce svého Pána Ježu Krysta do Nebe následovati/ pověradž máme při vzkříšení také s Dussemi y s Čeli za ním se do věčné slávy brati. A těž gsau hle rozdílové mezi vžetím Enocha a Eliasse/ a mocným

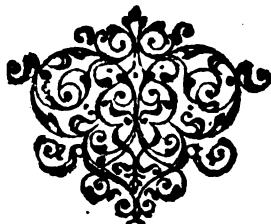
motným wstaupením Pána Ježu Krysta do Nebe. *¶* Odkudž giz k za-
wrcie kázani se obráťe / spamatujte kterak gsmě se včili O ststaupeni Sy-
no Božího, a zase o vviditevném geho wstaupení na Nebe: Artykulem
prvoum všázanó je gest sstaupil / totíž w Czlowěcenství se včelil pro
nás / aby taym rádu welebné Trogice o násseň dobrém / a willi Boha
Díce / jako prawý Boží Orator Swětu swygewil / y také za nás Boží-
mu žátonu dosti včinil / sebe samého za přestaupení Lidsté Bohu Díce
se včetval / a tim milosrdné lásky k nám dokázal. Druhým rozdílení
spůsob geho zase wstaupení na Nebe se včazoval / že giz ne k ponízení
sstaupil / ale k povýšení wstaupil. Item : Ne sám Bůh slovo světne/
ale y Czlowěk s ním. Item : Ne jako rosa a Duch / ale w oblacích vidi-
tevné / a to gesci z vysoké hory Olivetské / právě býledně o polednách.
Item / ne w službě Angelůw neb Lidi / ale w mocn své / na kterauž při-
tomní Lidé hleděli / a Angeli / kteriž gau proč se to děge o tom hned a
tu tehdaj swědčili. Item / že wstaupil ne k bitvě opět / ale k slavonému
Triumfu. Třetím hlavním Artykulem všázaná gest Spasitelny roz-
díl mezi vzetím Enocha a Eliasse / a mocným wstaupením Boha y
Czlowěka spolu / Krále a Pána násseho Krysta Ježišse / do Nebe. Ge-
muzto samému budíž od nás Czest, chvála / Moc / Sláva / Císařství
světne / a poslušnost neskonala vzdávaná / od tohoto času vzdych / až
na věky věků / Amen.

Modlitba / bud Písen. Vaflo :

Modulemur die hodierna, &c. Bože otče žně

¶ Iru, pramdu, wyznáváme věrnis. Vdatný Ref / giz ne k bogowání/
W dnesním hodu na Nebe wsta-
Kryste tvého vviditevné. (pení,
Po vzkříšení dne čtyrydcáteho/
K Oslavenj tělesenství svého/
Vlastní moc sses w Nebe k Díci.
K doplnění Spasens násseho/
Po spravěni poselství včetněho/
Odkudž sstaupil / tam zase wstaupil.
Však rozdílné / prvek řek včelens
Ponízené / zas pat k oslavěn,
Zkratičněkeda do Nevyšších/

Bůh a Czlowěk / darůw k rozdávaní
Swému hauffu / w slawném triumfus
Nad Nebesa zwysšíw svau welebnost/
Skebau nesa Lidstau nesmreedlnost/
K vgištění včetněho bydleni.
¶ Skebau Kryste w nebi živu byti/
Přec radošně / kdež gsy ráčil wžeti/
Enocha a Eliasse vnesti.
Dychom s nimi včetně řek chwálili/
Zde s věrnými w Črkvi welebili/
O Vlysse nás / a spas Kryste / Amen.

W den Slavného hodu wstaupenj na Nebe Pána naseho Ježišse Krysta: Kázani

Druhé na celau Hystorií o tom wypsanau od Swatých:
Mat:28. Mar:16. Luk:24. Act: 1. Cor:15.

Tento gest den kterež včinil Pán/
Radujme se a veselme se vo něm. Alleluia.

Exordium à
circumstan-
cia temporis.
Match. 27.

Argumen-
tum & vsus
Homilie.
Lucas 15.

Ioan. 14. 15.
16.

Psal. 67. 10. 9.
Baruch. 3.
Ephes. 2.
Colos. 1. 2. 3.

Match. 18.
Galatas 3.
1. Corin. 1.

Ioan. 3. 20.
Hebreos 1.
Ephes. 4.

Osee 13.
1. Corin. 15.
Psalmas 67.
Ephes. 4.
Ioannis 14.
Genes. 28.

Colos. 3.

N tento dnesní (Lide Boží) gest a bytí má w Křesťanství rado-
vostné Slavný. Neb soubě w něm Črkev obnovuje Památku předivného
Vítězství/ P. N° G. K. vydědlném a mocném na Nebe wstaupením k Bohu. Lí-
cy proklázaného / gsa veselé haussem Angelůw / a Těl Swatých spolu s nim vlastni-
ch / v živých / svých přítomných Včedlníkůw (však ne wstupovati gemu nopo-
máhajících / koliko gey z Světa do Nebe provázejících) provázen. Gestit tch-
dy dnesní

D E N ten/kterehož Syn Boží po prácech/ býdách a bolestech, svého řečného
putování/na odpočinutí rácil se oddati. Item / dnes gest

D E N všech radoší plný: Poněvadž záříste w Nebi mezi Angely, nad gđním
hříšníkem kagjich radosť: O jak mnohem větší byti musí, z příchodu neysvětěný-
ho Vykupitele všech hříšníkůw / w Krysta větších / a k společnosti Angelů gij
připogených. Odkudž dí Pán: Radybyste nane milovali / radowalibyste se o-
všem (moci milijs Včedlnících) protože já gdu k Otci/ připravili wám tam ujsto.
Item / dnes gest

D E N Splnění nescíslných Prorocwí / o vyvěštění Mesiášovou zápis-
cích.

D E N Prvotin Těl a přirození Lidstvěho / od Syna Božího k Bohu Otci do
Nebe přinesení. Nebo s Wstaupením Pána Krysta hlawy nassy / přirozené Člově-
čenství, všech w něho větších, na pravici mocnosti Boží gest vyvěštěné.

D E N CHIROGRAPHI, totíž zápisu / proti nám lidem zákonem zapsaného/
Smazání/ roztrhání / a z dluhů všech od Boha Otce zásluhau Pána Ježiše nás
wykwitowání.

D N E S Descensus in Ascensum mutatus est, s Staupenj, poníjení Syna
Božího, jase w Slávu/ zmarení w powyvěštění/ změněno gest.

D N E S gest y Angelů posvěcen / z toho se radujících / že patří na Boha a
Člověka w gđně Osobě/vítězyledlného Reka/nad hříchem / Smrt/Disidem/pe-
klem / Triumphator a Naprawitele všeho wssudý pokázeného.

D N E S se děje w Nebi neyslawný Triumf Krysta Pána / s Proroly/
s Apostoly/s Muciedlníky/ a se všemi Swatými, věrnými Křesťany spjtwajícími,
tka: Absorpta est mors in victoriam, Pohlcena gest Smrt v vítězství. Scala laco-
bea nobis hodie posita est ad celum concendentum: Ržebník Jakobů gest nám
dnes přistawen/k gij po něm do Nebe. O radostný dne/o veselij Časové/ o Slavný
Triumphe Krále Nebeského. Magis se ovšem

D N E S Křesťané cíim číspredlně ku pokání wzbuzovati / a svých myslí/

Srdce/

Srdce / Té / v všech spůsobu a Posuně životu / vzhůru k nebi posláního wati magi / a v Monfau S. Augustyna Matkau / v sevsem pobožnými se vobjdnavti / říkagje: Eu uolemus euolemus hinc in celum. Blížněme posvěstné z Světa do Nebe. A s Pavlem: Jákám rozevřen bhei s Tělem / a co spisze živo byti v Nebis Krystem. Nebo nase obcowání gest v Nebesých.

D NE S se přestrašují Diablowé / a zhorozují se budaučího žase Krystova přichodu / Saudu všickni pekelní Duchové / slýsíce z svědecw Angelfého / že ten který jako dnes widitedlně vstaupil na Nebe / žase hmoené k odsauzení jich k věčnému zatracení ptkají mā. Protož se toho negináć / než jako zločinec Otele, a právnoho trestání / lekagij. Tím:

D NE S se také vstěkagij, a hněvem otěkagij šálenij Mozkové, řekij Krystovu Čjlowěcenství Eti a té slavné vývýšenosťi nepřegij / a Tělesenství Páně gjz oslavene / zápalciwau yakauši zkrivostí / v spisých / v řečech / v myslích svých k gýmym nevybídnyssym Tělum Lidstvím přirownáwagis. To samé témito vstawičně mage na Jazyku / že Krystus gsa Čjlowěk jako v my ptkirozenh / kterakby mu možně bylo Krystiany podstatně svým Tělem krmiti / a Krvi napájeti v Svátoſti : neb ono: gíne proti běhu ptkirozenemu pronikati. Ale nech i pomysli: Jak gest svým vstaupením i Zemi Nebesa pronikti / a nadevšecto se, gsa Bůh a Čjlowěk, vývýšyl. Toho povídají / snad vslabnau se vstěkati / a geho welebnosti ič Slávy nezáviděti: Čjlowěcenství také Páně nassim smrdo Duchům Tělnym nevpravovatati.

Monica Ma-
ter Auguſti-
ni.
Philip. 3.
Hebreos 13.
Matthæus 8.
Actorum 1.

Q Udy ptkedewšípp vzdávemne Pánu Bohu / z Celého
Srdce nasscho / že nás v cistotě pravdy Včenj svého zachowá-
wa / shromážduse, a k rozgimánj Slova Božího / O Slavném Tri-
umfu Krále Spasitele nasscho / zdraví, času a pologe přege. Protož
gjz s nábožnau význoti Hystorií celau / od Evangelistův o na Nebe
vstaupenj Syna Božího vyypsanau / nevprive přeslyssime tauto řecí /
a ita:

Odkinění
Pánu Bohu.

Q Udy edenácte pak Včedlníkův po výkřiseni Páně odeslo do Galileé na húru / kdežto gím byl vložil Ge-
jiss: a widauce gey, výce než pět set Bratrů spolu
shromážděných / planěli se mu / a některi pochybowali: a
přistaupi w Gejjiss mluvil gím, řka: Dana mi gest vše-
liká moc na nebi i na Zemi. Protož gdauce vše všecky
národy / říkce ge wegméno Otce / i Syna / i Duchu swa-
tého / výce ge zachowávati všecky věci kterež gsem ko-
liw přikázal wám: Kdo věří a pokřti se / spasen bude:
kdož pak nevěří, bude zatracen. Znamení pak ti kterež
věří tato mīti budou: Wégménu mém diably výmýca-
ti budou / hažky novhmi mluwiti / hady bráti: a bu-
douli co gedowateho pti / nevskodí gím: na nemocné

March. 28.

1. Corint. 15.

Marci 16.1

Ruce

*Marko 13.
Corin. 15.
Actorum 1.*

Lucas 24.

Actorum 1.

Ruce vzkládati budau / a dobré se místi budau. Ahle já
s wámi gsem po wseckny dni / až do skonání Světa.
Potomně vidijn gest od Jakuba / v odewossech giných A-
postolůw: Kterýmžto v okázal sebe samého živého / po
swém vmučení / wemnoshých důvodích / za čtyridcet
dnůw gsa spatřován od nich / a mluvě gijm o Králow-
ství Božím: A shromáždiw ge w gedno místo / Příká-
zal aby z Geruzalemá neodcházeli / ale aby očekáva-
li žassibenií Otceva / o kterémž gste (pravě gijm) slysseli
strze vsta má. Neb Jan žagisté Křtil wodau / ale wy po-
frtění budete Duchem Svatým / ne po mnohých těchto
dnech. Ahle já possli žassibenií Otce mého na wás. Pro-
tož wy čekayte w Městě Geruzalemě / dokudž nebudete ob-
lečeni moch z výsosti. Tehdy wy wedl ge wen do Betha-
ny. Když se pak oni byli sessli / tážali se ho říuce: pane / ten-
toli čas žase návratiſs Království Jéráhelské? Vísl
gijm: Není wasse wěc abysste znali čas h nechvíle / kterež
položil Otec w moch swé: Ale přigměte moc Ducha spa-
tého přicházejícího na wás / a budete mi svědkové / ne-
toliko

toliko w Geružalemě / ale také wewsem Židstwu y w Samarij / a až do posledních končin Země. A když zagi-
sté Pán Gejjss gím odmluwil / poždwiw rukau svých /
dal gím požehnání. Vstalo se když gich požehnal / říkal
od nich / a oni na to hleděli / že wzhůru vyzdvížen gest /
a oblak ho odgal od Očí gegich / a nesen gest do Nebe / a
sedl na prawich Bohů : a oni čest mu včinivše / když za-
nim gdauchm pilně hleděli do Nebe / hle dva Muži po-
stavili se wedle nich w býlém rausse / kterikto řekl : Mu-
ži Galilejskij / co stogujte hlediće w Nebe? Tento Ge-
jjss, kterikž vezat gest od was do nebe / tak přišel, jak geste
ho viděli gdauchho do Nebe. Tehdy navratili se do Ge-
ružalema s Horň / cestu dne Sobotního : a když se vrá-
tili, vespeli do vrchního příbytku domu / kdež přebýval
Petr a Jan / Jakub a Ondřej / Filip a Thomáš / Bar-
tholomej a Matthaus / Jakub Alfej a Šimon Ze-
lotes / a Judas Jakubu. Ti všickni byli trvajice gedno-
myslně na Modlitbě s ženami / a s Marygi Matkou Ge-
jjssowau, a s Bratrjmi geho / chwálice a welebjice Boha.
Vysedl se pak kázali všudy / a Pán gím pomáhal / a ře-
čí gegich potvrzoval činěním dívů.

Ato všecká celá Hystoria / vstaupení Syna
Božího z Světa na Nebe vypisujich / přináleží k říce
mu Čílantu Wissu Obecene Křesťanské, od S° Jakuba
mensiho w těch Slovích : Věřim že Krystus vstaupil
na Nebesa, a sedl na prawich Boha Dece všemohau-
ho / složenemu. Což w pravdě, kdy a jak se stalo? Hystoria ozna-
muge : A to za původní příčinu dokonalho giz vyplnění od Krysta
Pána svého Auřadu Messiasřeho / při vystaupení Lidstvo-
ní zde w Světě vyřízeného : jakž se takové původní hlavní pří-
činy s vystaupením Syna Božího z Nebe / a zase vystaupení na Nebe /
w předním dnesním Kázani počlädagis / a w přečtené Hystorii čino-
we a skutkové Páne po gehozmrtvých vstání / w bytu gestě Svět-
ském za čtyřiceti dní při milech včedlních příobenij / y spůsob a
pravda geho na Nebe vystaupení Angelů oswědčená / a Instrukcij kteruz
Apostolum dal / y gegich nabožné zaslíbeného Ducha S° w Geru-
zalémě

Marci. 16.

Lucr. 24.

Agorum 1.

Lucr. 24.

w scut. 1.

Z. Maria.

Lucr. 24.

Marci. 16.)

Occasio.

summa.

Na den Vstupení Pána na Nebe:

V. 1. 1.

zalečené očekávání / Símmerově je obsahugi/ uam k tomuto Aužitku:
 Abychom se všemohúcností spasitele svého Boha a Člověka práve
 ho těšíce/ w Víře v pěvnovali/ a w Vídách, budauchym w Nebi wči-
 mým životem, do něhož nás Pán předessel, se vgasstiovali: Einým par-
 mnohým Aužitkum z wehlaď Hystorye Evangelisté přečtené poroz-
 zumjme / Etterauž rozmíti se snažme w tomto drogijm hlasovním pí-
 dloženij Röjdilu Kázanij.

První: O Krystowu widitedlném Bytu zde na Světě za čtyrydci-
 dní po svém vzkríssení.

Druhé: O Aužitku nám Črkvi Boží posléz v widitedlného Pána
 na Nebe vstupení.

I.

Krystow
činové w
Světě po
vzkríssení s.
40. Dm.

¶ Prvním spůsobu této Otázky rozmánijsme: Co gest
Pán Krystus w Bytu widitedlném zde na Světě,
 po žmrtvých vstání, při své milé Črkvi za čtyrydci-
 dní činiti ráčil? Text Hystorye dnešní w porádku svém oznamu-
 ge je těchto Osmi věcích:

1. Corin. 5.
Roman. 10.
2. Timo. 2.

¶ Nejprvě/Svým časním se Črkvi v každováním/mluvěním/
 a smíti gedením/wc innohých důvodů svého pravdivého žmrtvých
 vstání pogissoval/a pravdivě ge bhet proklazoval: Poněvadž jagist
 na vzkríssení geho tak mnoho/až w všeckna výra/Náboženství/a Da-
 tum Spasení násseho záleží? Nechtěl se tehdy Pán vnygda živý z hrobu
 spěšně do Nebe odebrati/Ale prwě za čtyrydci dní své svěrně o tom v-
 gistiti: čehož pravda nečoliko w Apostoljich/ale svěříme že w nás gest/
 hned od Dětinství specetěna/a Díjem Aučadu Ducha S° w Služeb-
 nosti Črkewní wždy svíce se gestě rozněcuge.

Ezix 42.
Roman. 15.
Galat. 6.

¶ Druhé: Z nedověry a twardosti Srdce/ z kterhož Newéra o prav-
 divě vstříssení Pánu pocházel/svě včedlnský trestal: wšak toliko dom-
 luwau/a ne posutau: Chťege tonu aby se posawád nedůvěrní slouven
 Božímu trestali/y před Črkvi zahanbovali. Zě pak Krystus nedověru-
 gých nezavrhly/tim Aučad svůj Messyasský/a dobrotu božskou pro-
 fázel/y nás napomenul/abychom Mdlých w výře/a sprostných w vme-
 ni nezavrhováli/a hned pogednau nezamítali/ale ge napravovali.

1. Timoch 2.

¶ Třetí Čziněns Páne: Vybíoral gest o všem svau Črkew o krá-
 lowství Božím/totiz o všech Arhulich Viry Křesťanské/obsahující
 w sobě Milosrdensví Boha otce / a dobrodins žásluh smrti Syna B°/
 také Díyla Aučadu Ducha Swatého/ wšse k násemu Spasení: Atim
 gestě toho potvrdil / co dí geho vyhvolena Nádoba: Zě Spasitel nás
 Bůh, chce aby všickni Lidé Spasení byli/ a ku poznání pravdy Boží
 příslí: z toho také napomenuti k nám se činiti/ abychom se nedomnívali
 sami od sebe/neb z rozumu svého/bud z Kázanij toliko některého/všeho

Vněti

vnič / a všemmu rozumeti : Ale se snažovali tui dale tim vijice geste o
Spasitelnych svěcích Slova Božího včti : ičhož gest nám potřebí až
do nejdelsší Smrti.

¶ Čtvorth čin Páne / všemohúnosť swau padle Božstvii v Čló-
wěinstvi vlastní / Vědlnictví w vědomost vrožoval / řkau :
Dána mi gest všeliká moc na Nebi v na Zemi. Gest pak
zřeme / že Svatý Boží, Slovo Dicē a Bůh věčný, od světosti gedno-
schnau moc měl / má / a větně mstí bude / anž mu kdy gest vmenšena/
neb dáním přivětěna. Zevoně gest ehdyn / že Člowléku s Božstvím
spogeněmu / totiz Ježíši Kryštu Spasiteli nasemu / od geho Božství,
gest dána moc zgewiti nám Lidem w Věci svém vosecku to co chce / a co
gesi w tajné raddě vlebně Erogice zavřeno / a k nasemu spasení Swě-
tíjíz vylásheno. Přitom také moc spokogiti rohne maneho Dicē. Item :
Prigiti Slávu a Velebnost Nebeskou : předložim sobě radost / osová-
žil se hanby / a podstaupil Smrt Kríže / v Sedm na prawich Boží, dí
Apostol. Item : Moc Duchha S° datovati. Item : Královati nadev-
ším Stvorením / a spasiti všecky w sebe věřící : na zatracený pak bđ-
dati newěřící. Tu a takovu moc Člowléka Pána Násseho Ježíše Kry-
sta dobré znáti / gest potřeba spasitelná.

¶ Pátý řutec Páne / Služebnost Chrkevní Slova Božího / w-
puskujowaní Svárostmi záležegých a se konagich / vstanoviti gest rácil /
poraučege Apostolum na vescerem Svět giti / a všemmu Stvorení
Lidstvemu / totiz Lidem všech Národům / Evangelium Věci svého
lazati / a rozhlasovati / s tím dovození / Kdož všetci tomu geglich Ká-
zani / a Svárostmi od něho nazývny (genž Slynby geho spečetugi)
mpohrdagi / že ti spaseni : Newěřící pak, a tím vším pohrdagich zatra-
cení na se vrožugii. Při řutem činu Páne a vstanovení té Služebnosti
Chrkevní, toto w paměti složiti slussi : Sedno / kterak dobrodnij Svatý
na Božího až na vescerem Svět se vstahugii. Nebo Bůh chce aby
všichni spaseni byli / a k poznání pravdy Boží přifli : a w Záluu dí:
Směno tvoře gest předtvoře a Slavné po všem Zemi : V poněvadž gesce
rehdaj Slovo Boží lázalo se toliko w Kragině Palestinské / totiz w zemi
židovské / chtěl gíz rehdyn Pán Krystus / aby po geho od nich w Nebe
vstaupen Vědlnicu na vescerem Svět sli / a ge po všem Světě rož-
sli. Druhé / kterak se dobrodní Páne samym blasem Kázani Svateho
Evangelium podávagij, a podělugij / a ne řeze Ceremonie : gděte
(rožkazuge Pán) a kajte. Onestkagilž ti od sebe vším Krystem, a geho
dobrodinjini / řutec Slovo Boží vprjmně Kázane zamítagij / zlehčuj-
gi / rádein a strychem Pilhartskym ge nazývagij / a Missi Ceremonie
nad tisíc Kázani potřebných a placných byti pravij : Nechť to saudi
sam spravedlivý Saudec, u. Treti vlezuge se w tom : Kterak dobrodi-
v Páne samau vjrau se dosahugi, a vjmagij / a zase newěrau zavřhugij /

1111.
Marthai 2. 8.
Božství
Člowlécnst
wli Krystos
wu řekau
gest moc da-
lo.

Hebr. 1. 2.

V.
Marthai 1. 6.
Iohan. 20.

Záučens.
1. Timot. 2.
Psalmo. 8.

Psalmo. 1. 8.

Roman. 1. 6.

Kdo věří, spasen bude / a kdo nevěří, zatracen bude.
di Pán: Kdeč gest pak možné aby měla Víska být tu kdež se Evangelium
totož w čistotě o samém Pánu Krystu Slovo Boží neslaze i kterak voli
w toho o kterémž neslisseli? di Svaty Pavel.

Romane. 10.

VI.
Matthxi 25.
Ioan. 3.5.8.
Marci 16.
1. Corint 1.2

¶ Sestý čin Páne / Gisic známení su poznání spasenictav a závra-
cenictva předkládal/mluvě/kdo věří spasen: a kdo ne věří je
tracen bude. Tedyč ne poctivost/počestnost/dobrota/a Spraved-
nost Světská/ ale Víska živá gesti známením pravé pobožnosti a spa-
nij: ne Demosthenes svýmluvný/ ne Cicero včený/ ne Thales moudrý/
Pythagoras mravný/ ne Alexander vzdělalný/ ne Scipio zdržlivý/
ne Plato svitný/ k. Ale Křestian Ježi Krystu právě věřícný / k spasení
prináleží.

VII.

Actor. 5.16.
8.10.19.28.Eusebius The-
odor: Hist:
Eccl: lib.3.
capite 1.4.Actor. 5.19.
28.Eusebius lib.
1. capite 15.

Matth. 24.

VIII.

Vstoupení
násle/ proč
gest potře-
bovalo Krý-
stova vidi-

¶ Sedmý čin Páne / Gisichni zázraky včenij svého sérz Apoštola
po Světě rozšívaného potvrzovati zaslíboval: Známení pak (v
text) kterij věří fato místi budou: wegněmu mém Di-
ablu/ k. Což se správě při Apoštolských dalo. Neb je Diáblu vymíca-
li z Lidi/svědčí k němu skutky Apoštolských. Item: Zazrak rozličnimi
že mluvili / památku Seslání Ducha S° oznamuje. Item: Hady do
rukau bera že gijn nezdodilo/Svědčí poslední Kapitola Skutky A-
poštolských. Item: Gedovaté piti že gich nemělo trávit / Item: k
Jan Evangelista ged mūsel piti. Ano nebyloliz to dosii gedu a ohavno-
stí/ když Chrkeš z vkrutnosti Juliana od Vísky poběhlce Rjimského Ch-
sare, masyli z Studnic wody bráti / a na Rynku Chleby Massa typi-
vat / které byly obětní pohanskými posvátněně / krvi hovadskau, a
ginými ohavnými gedovatinami a škálenjnamí zwozluvené. Item:
Nemocné že vzdrawovali/nietoliko sami osobně/ale y sijn Petru/ pasme-
ce z oděvu Pavlosa dělancé / a na hrdlo nemocným vesísené / zdali toho
svaté písmo w správě nevklazuge i A Chrkešovii Historie o Judasovi
Chadeassovi/steržž Abagara Krále Mezopotamského žhogil/Bartho-
loměg deceru Krále Palemia Měščinu a Diáblem trapenu / oznamují.
Neb takových zázrakův spocátku rozšívaného S° Evangelium / su
potvrzeni w první Čírkvi potřebi bylo: ale giz nyni, po dostatečném
siwzeni Náboženství Křestianství, daremněbý se činili / na zlehčení o-
něch prvních / by ge pak y mohl kdo činiti.

¶ Osmý a Poslední čin Páne na Světě viditedlný gest: Geho pár-
trně na nebe vstoupens/dnesňsňho dne Slavnau památkau obnovowa-
né: čehož gest známenité potřebovalo vystoupení násse / aby Pán Krý-
stus po vyřízení svého Autradu Messyastého, zde na světě/na nebe giz
y s svým Čelem viditedlně se odebral: a to z příčin: Gedno/ pro naplně-
ní Svatých písem/ o tom w Prorocích předešlých/genž gsa mnohá/
w Žalmjich takto řkauch: Pozdvihněte o Knížata Bran svých/a vyzd-
wiňte

poviněte se Brámy věčné / a wegdeť Král Slávy / kdo gest to ten Král
 Slávy ? Pán Syluj a mocný w bogi / a Pán zastupil / oni gest Král
 Slávy. A w giném Záalmu spisová Prorok : Vstaupil gesi Bůh w ra-
 došném spisování / a Pán w hlaſu Erauby. Opět : Bůž Boží desíti Če-
 sáciu rozmnožensi Čechové veselých se / Pán mezi nimi na Synah
 huké Svatec : vstaupil gsy na větosti / pogals vězně/wzal gsy dary k
 rozdelení mezi Lidi. A gesitě giném Záalm se ozývá / řkauč : Připravena
 gesi stolice tva zázrava : od věčnosti ty gsy. Opět : Kželi Pán Pánu
 mému / Sed na pravich mě / doklāwádž nepodložim neprátel podnože
 noh tvých : Což sam Pán Krystus na sebe, a na své w Nebe vstaupen w
 hudec s Zákonem vztahuge. Sem přináleží i Pissina Nového Záko-
 na, všm Pánemluvená, řkauch : Uzříste Syna Člověka sedisvýho na
 pravich moch Božích. Podobenství také o Slechtici / který stroge se na
 Čestu hřivny statku svého služebníkům podělil. Také na onom voleném
 Králi / do daleké krajiny / aby vgal tam Království, bráti se magistrum /
 a desíti Čsaffářům statek svůj k vzdělcé správě poraučeglym. Těch tř-
 dy / v ginch mnohých Pissin předesslych / kteráz se val na svět a vzkři-
 šení / Tak na viditedlně do Nebe vstaupen Syna Božího vztahungi /
 splněně potřebovalo gesi naše vystaupení. Nadtoto vše / i Slavného
 Triumfu / po vježství nad hříchem, Smrti / Diablem / Pečtem / od
 spasitele našeho w nebi prokazování / který se w pravdě při vstupu-
 ni krále Nebeského dál / a věčné děje: Uzříste všecky věcné, o gisto-
 mém vježství našem spolu s Krystem / nad věčným zatracením: Toto
 gesi vježství (svědky Svatý Jan) kteréž přemáhá Svět / Víta na-
 se: tonž w vježství Krysta Gejisse. Vímo to dobré gesitě synkripe-
 ni Lidstří potřebovalo i gisto o Pissiu / kde po tomto Smrtedlném ži-
 votu býti marnie. Ze w Nebeském Blahoslavenství / Krystovým na
 Nebe vstaupeném. Naposledy i gislotného přimluvce p
 Boha Oče za nás hříšné, žádalo miji spasení naše: Ten je gesi vpra-
 wdě / a ne gsy: Poničwadž žádmy nevstaupil na Nebe / gediné ten kterýž
 vstaupil z Nebe, Syn Člověka / (tonž Panny Marie Syn) kterýž
 gesi w Nebi / na pravich Božích / kterýž také oroduje za nás. To sam Syn
 Boží o sobě / i geho synovolená Nádoba tauž wět o Pánu nulupsi / doklá-
 dage w ligu k Židovské Čerkvi: Ze Krystus všesel w same Nebe / aby stál
 nyní před oblicem Božím za nás. Přimluvá se pak, ne stáni hinoč-
 ným Služebním / neb na kolena klekním / ani prosku / spásobem Svět-
 ských přimluvených, a Drodovníků / Ale děje se to samou moch, a plati-
 nosti jáslného těla Pána / před Bohem Ocem to spisogugsch sua efficacia,
 aby Božstvo velebné Čerotic / na zasluhu Československých parizet / pro
 vě samé / k nám w Krystu věčným / mimořádne bylo / a nás kauč
 p/krivs Pánem zaplacenau / Ospravedlněním a životem věčným w Nebi
 darilo. Neb tot gesi co dí Apoštola: Krystus gesi nám věčně moudrosti /

direclinio
 na Nebe
 vstaupem.
 Psal. 13. 46.
 67.

Psal. 92. 109

March. 2. 2. 5.
 26.
 Similia.

Lucr. 19.

22.
 23.
 1. Iohan. 5.
 2. 1. 1.
 Iohan. 14. 17.
 Philip. 3.
 Col. 3.
 1. Iohan. 3.
 Hebr. 1.
 IIII.
 Iohan. 3.
 Roman. 8.
 2. Ioz. 2.

Hebreo. 2.
 Odrodění
 a přimluvy
 Syna Boží
 bo i Boha
 Otcy w Ne-
 bi za na e
 spásob.

1. Coriach 2.

Závěr

Ospravedlněním, Svatostí, a vysloužením. Tomu, o my podle svých
vdcení budeme/a k samém žádání vyslupiteli svého zemí a všechny
v času potájí mělyme. Dále giz

II.

Vstoupil
vstoupem
Kryšta
na do nebe.

Pal. 113.

Závěr

Ivan. 14. 17.
Ivan. 20.
Philip. 1.

Akor. 1. 7. 9.

Rom. 8.

veronika

český

dialekt

R Druhému hlavnímu Artikuli přistupme/a o významu z viditevného Páně na nebe vstoupení se věme/gau gau o významu nesísluji/ ale podle Textu Historie tito čtyři takto se položí:

¶ První / Historia Božství Spasitele našeho / Gloriosa pravého / do přibytka Neštěkho / naložto do svého vlastního mocného berautuho : Nebo písmo v Psalmu spisvá / Nebe v Nebesa Páně totiz gau přibytka: Země pak dal Synum Lidstvím. Čehož Pán Kristus bera se z Země do Nebe/zgewně se Pánem Nebes, a Bohem všemohoucím / Nebesa také svým přibytka vlastním, byti prokazal. Od kdy pochází Poslání svých nassi v Kryšta pravého Boha/a naděje o nás / hem také za Krystem do Neštěkých přibytka přigitii se specetuge. Neb Pánecel: Chcū sde gsem má, aby tu byl v Služebník můj. Pánem tehdy svým vlastním a Bohem všemohoucím, s Thomášem, Krysta smíle využívajme/ v také bytu v Nebi spolu s Pavlem se dnate žádatyne. Tzí gis hle první Aužitek.

¶ Druhý výzitek / Historia Krystova na tomto Světě giz vše v himotném/ tělesném / viditevném a Osobném spůsobu / až do dne soudného se nevzavírává: Očimž Angelé dva takto mluvou: Muži Galilejštii / Tento Ježíss, který vžat gest od vás do nebe tak viditevně žáse přijde/totiz v den poslední f Soudu/naléze ho viděli gdauchho prvé do Nebe. Ale se pak viditevně vložal po na Nebe vstoupení Štěpánovi / vysal v své velebné Slávě, na pravém Boží. Viděn v od Šawla / ale v Blestu Neštěkem / a ne v poněkud nalo pravé. Přišel zápisí větší, že se s Petrem z Ríma gdauchho Ježíš popsal / a na Otázkou geho kdyb bezel, odpověděl / že gde do Ríma, aby tam z novou byl křízován / z čehož Petr rozuměl že se zase do Ríma navoráti, a v křízování tam trpěti má: Sed fides sic penes auditore, Ale měřiti tomu může kdo chce. Neb Kryšius vůči věděl / gíz vše v křízování se strogisti / nadto vnižrati nebude. Summum / po viditevném odchodu / Světa žáse dříw nepřijde / aniž se vloží / až v den Soudu, když se mu Kryšius vložal / a svých pět rann v geho tělo vložil. Dále totiž se lepší žnámost Syna Božího / a geho všech činů / včenij a dobrodinti, měl ondu Pařízovní Glorios Starý a Svatý, který na obličeji nemu přislal / a osobu Krysta se byti pravých/ oči zamhořitiv nechel

nechtěl hleděti: Ale na gegi taková Slova / Ego sum Christus: cur oculos occcludis, meq; intueri abhorres? Ná gsem Krystus / Proč oči zavojráss? / a na mne patříti se zhozugeſſ: Odpořed tuto dal: Christum in tali specie in hac vita non videbo: sed in alia vita. To' gest: Ná w spůsobu takovém ja živobytí svého Krysta pravého nevhýdám / aniž ohlídati sobě žadám. O bláznorověl čyniſ ſi Lídě / ſtečiž ſe na vidění noční odvolatagi / a minho o níſch ſimemſlegiſ / v gijm wſce než včenj Krystovu w Slovu Božiym zgeworwanemu wčetiſ / ěſkage: Tento / onenno / tuto / tamto / Lídě tito / widěl / widěli / Krysta s Křižem / Angela / Matcu Boži / Svatého Petra / ř. A toto / ono / poſvdati kázał: Nebudáuli pokáni cíniči Lídě / že ſe ſpropadají morem / hladem / ohněm / Wohnau / budau ſireſtāns / ř. Jakoby ſe Sachan třebas v ſe osobu Angela / netoliko v učňalek vidění nemohl proměniči: a neb jéby nesluſſelo Slovu Božiym wſce věčiti / každeho mhaurnutí oka, nesciſlými pohrůžkami / ba v polutami, ſu polánj nás táhnauchýmu / v ſe němž ſamém gest ſložena moc Boži / k ſpaſení každému věčchýmu / totiž w Krysta: kterážto wiſra z Slova Božiho / a ne z vidění pochází. Nebudmež my (o Lídě, ſ prawdau Páně ſe vbiſragiſ) tak tupiſ / a Slova Božiho nelehčme: vidění také ſedayačkých nad ně nevysvýſſugme / Nadto Krysta Pána, ne w viděních / ale w ſlužbě aučadu Chrklewního / tu kdež ſe přitomný byti zaſlabil, hledayme: viditedlného pak geho přechodu tepruv ſaudu poſlednímu čekajme.

¶ Třetí vžicek z wſtaupenj Pána na Nebe gest: Gisota Mijstawi přibytcích nebeských ſvých věrňm připraveného. Poněvadž nemsta upil ſám na Nebe / tak jako ſtaupil Bůh toliko / ale giž ſ Bohem v Člowěk / hlawau naſſe / chciž nás Lidi / Audi těla ſvého / tam ſ ſebau mjiči: Protož ěſkal: V domu Otce mého gsau innozý přibytſkowé: byť bylo giňat / poſvědčbých wám: Nebot gdu abych wám připravil miſto: zaseč přigdu / a pogmu wás v ſobě ſamém: abyſſe kde gsem hā, v w byli / a kde hā gdu wiſte / (že do Nebe) a celiu znáte / že hā ſwými zásluhami gsem Řeſta do Nebe / pravda / Náboženſtwi / a životu věčného dárce. O tom vžiciku Apoſtola Chrklewi Eſezké piſiſe tato Slova: Když gſme byli mrtví / obživili nás ſtrze Geziſſe Krysta / a ſpolu nás vzeſliſyl / a včinil to abychom ſeděli na Nebeských ſtrze Krysta Geziſſe: Ač pak koliv gesset v Smrtedlnosti gſme / wſtaup ſe po této zdeniſſi bytnosti / wſtaupenj Pána a bratra naſſeho / Člowěka přirozeného / hlawau těla naſſeho / Nebeským Bytem w naději Boži vgiſtiugeme / neb v dědicové Boži / ſpolu pak dědicové Krystovij od Swatého ducha ſe gmeniugeme / a w pravdě gſme / v wěčně ſ ſijm budeme / když ſe toliko w podobenſtwi poceſtňich Lidi / z celi a z wogny, do Kragin wlasti ſvě Nebeſké, ſtrze Smrt ča ſnaū karvátjme / Poněvadž nemáme zde Města zúſtavagického / ale buďauchého hledáme / podle Apoſtola. A Swaty Cyprian včij o tom, v našíz takto ſkauc: Amplectimur diē, qui aliſignat ſingulos domicilio ſuo,

In vīlo Pa-
trum & Thea-
tro Historia :
200.

vidění ſo-
čni ſlamáč-
wagu Lidi.

1. Cor. 4. 11.

Romanos 1.
Actor. 13.
Marei 16.
Tawčenij.
March. 18.
Ioannis 20.
Ađorum 1.

III.

Ioannis 14.

Ephes. 2.

Roman. 8

1. Peter 2.
Hebreos 13.

Cypria. Ser-
mone 4. de
Mortalitate.

qui nos isthinc ereptos, & laqueis secularibus exutos, Paradiso restitui, & regno cœlesti. Quis non peregrè constitutus properet in patriam ingredi? Quis non ad suos nauigare festinans, ventum prosperum cupidius ostiparet, vt velociter charos liceret amplecti? Patriam nostram Paradisum computamus, Parentes nostros Patriarchas habere jam cupimus: quid non properamus & currimus, vt Patriam nostram videre, vt Parentes hunc lutare possimus? To gest: Milugine, Neymilevsi, ten den/sterenž gedno ho kajdcho; nás odsud z Osydel světelských vytrhuge/ a do přibylu mohscho Ráge, a Království Nebeského vwozuge. O kdožby nepospissilz cyzího frage do své vlasti se navrátit: O kdo po Mori se plavje/ při Hodného větru/ a brzeho se shledání doma s svými vlastními mileny mi/ sobě nezádá e Rág/ Nebe/ Neymilevsi Křestiané/ svau Vlast dědučnau/ Otec a Prátele nasse milé Patriarchy/ Prooroth/ Etwati Apoſtoly, P. Jezu Krysta dworany/býti zneyme/sterenž nás k sobě včlávagii. Ach/Ach/ Pročž nepospisscháme e Ale proč přibyzkau se nehrneme/ Co spiss tim dřív svau vzácnau vlast Nebeskau vhlédati do ní se dostatí/ a tam se s Otcem nassimi shledati e To owssem že věrujich nemine/ gislotau vystaupení na Nebe Krysta Boha a Čloučka pravého, Pána nasscho/ se dosvědčuge.

III.
Lucas 1.
Ioan. 3.8.
Roman. 1.
Ezaias 66.
Exodi 15.
Malm. 1.17.
Cyril. lib. 12.
Thesaur.

Ezaias 55.
Matth. 28.

Exod. 3.4.
2. Corint. 3.
Genes. 5.
4. Regum 2.
M. iiii. 4.

2. Cor. 11.
Numeri 12.

¶ Čízworth vžitek z vystaupení Páně gest: Gislotu přítomnosti své vystaupěné Chríkwi/vossech a lewsem potřebám/ Fedruškum, a ochranám gegijn. Neb poněvadž gest Krystus Bůh vossemohauch/s Čloučením nerozlauceně spogeny/ gehožto missio pravice Boží gest vosemohučnost Šíly a moch Boží/ Nebesa pak Stolice/ a zemský oficiel podnože noh geho: O jak žádné nemožnosti není velebnosti Páně/yalo Bohu a Čloučku spolu/ nad Nebesa oslavěnemu/ přítomnu býti Chríkwi/ a to owssem tu kde, a kdy se přítomen býti zaslabil svau milosti/ tak y při wečeři své Těla a Krve podstatnau přítomnosti: kdo tomu missia nedá? Leč samey Žid/Machomet/Arrian/ a tém podobný, Synu Božímu svých hliněnným rozumem moch odměrovat. Ač gest koliv Pán Krystus Člouček tv přirozeni svém fromě samého hříchu nám Lidiem podobný/ vossak nescíslnými Prærogationibus, totiž přednostini tak vysoko yalo Nebe od Země nad nás Lidi zveyssený/ tak že geho samému Čloučenství dána gest od Božství moe ua Nebi y na Zemi všecko činit co ráci chjiti: Owssem/ Poněvadž se při mnohých živých Lidských y homadských tělích tv světě/ proti možnosti Natury nacházeli mnohé věty nad Běh přirozeni/ Yalo Monjušsowé Etwari skivělost/ Enochovo a Eliassovo do Nebe vzeti/ Pavlovo do Ráge vtržení/ Petrovo povodě chorenij/ Oslice mluvemij/ vod se rozsupování/ Slunce za tři dni Stáni/ Ohně nepálenij/ a gine svět/ u. Pročžby se pak Čelu a Čloučenství Krystovu s Božstvem spogenemua mnoho žáračnho, nad možnost přirozenau, připisovati nemohlo/ neb nemělo: Etiam si id fiat con-

Exodi 14.
Iotau 3. 10.
4. Reg. 20.
Daniel 3.
Matth. 28.
Korintio 14.

Qu contra omnes proprietates corporis humani: To gest: By se pak to býti zdálo/býlo/ a dálo/ proti vossi vlastnosti přirozenis, Čela Lidského, Slibujet owszem prawda věčná, rkauc: Hlyna s vám gsem až do ře, nám Světa. Opět: Nezanechám vás Shroktu: ale přejdut k vám. Dokudž my nespříšobem tak hlaupym Člowěčenskij Páně ve vssedlo mísime/ a snad w Božstwiss proměně býti smeyslime (hafz pak nás z časového domnění Ssvermerové wins/ a Vbiquistu, s Kryftovym Čelou Wssudnbylu křivé nadávagli) Ale celeho Krysta tu vssudn býti přitomnu vnyznáváme/lde, a ldy se přitomnu své milé Chríkvi fu potrebe býti zašlabil: obzvláštne pak pri weceri sive/ těla za nás vkrizované/ho/ a křive vyslite/ku postrni a k nápogi stědrav přitomnostij. Čemuž nichceli rozum náss hlinenný mista dávati/ a wzdý na Quomodo chce se vyptávati: Má se pod gho Slova Božího jako Díjl podrobovaati/ wedle Apostolowa povědění: At nenijs wijsra nasse založena pa Maudrosti Lidské/ Ale na moch Božii. A Basilius S. Dic dicit: Simplic fides certior & firmior est omnibus Geometricis Demonstrationibus, & Dialecticorum Regulis. To gest: Sprostně včeriti Slovu Božímu/ vstn Krysta Pána mluwenému / gesti pravého smyslu gisissi a personēssi důvod/ nežli vssedka vyměrování/vlazování/hadání/odporu přemístání/ a pravidly vysokých vmenij dovozování. Aginn Svatoj Muž Starý napsal: Credamus vbiq; Deo , nec repugnemus ei, etiam si sensui & cogitationi nostræ absurdum esse videatur, quod dicit. Nam verbis eius defraudari non possumus, sensus autem noster deceptui facilimus est. To gest:

Wémež Pánu Bohu vssudy/
Co/ kdy/ lde/ mluví z své pravdy:
By se pak y nepodobné
Dálo býti, y nemožné
Smyslu, rozumu Lidskému/

Wssak neodporužme tomu:
Co tel/ Sibyl/ dí/ w Slovu svém/
To splnil/plnili/ w Lídru svém/
Neb sám smysl lidský slamává:
Rjet Páně prawdau jistává/

¶ Vysíte tehdy a w smyslu slibův spasitele nasseho/o geho mezh námi spashetedlné přitomnosti/s potěšením vgsitění gsauce: Obráťme se k závorce kázani, tohoto teď rozmístaného / Obrytu Syna Božího na Světě za Čzthydceti dní po svém vzkříšení mezh Včedlniskyn svými/ w činech mnohých/ a to w takových/ že dokazoval pravdy svého zmrtvýchvstání/ a z nedověry některé trestáním vyswozovaval. Item: W své všemohúcnosti se znáti dával/ A mezh tím službou w Chríkvi nařízenau Česlu k spasenij krize wijsu / Slovo Božii / a Svátosti vživání/ také znamení spasencův y zatracencův vlázav/widitedlné Čzthydcath den do Nebe před ními vstoupiti gest rácil: Což se prvním rozdílem kázani oznamovalo. A druhým vžitky z slavného Páně na Nebe vstoupensi/ genž gsaui: Gistoth, hal Božstwiss spashitele nasseho / Syna Panny Marie / Člowěčka přirozeného fromě hřischus: Tak geho gíz wijsce widitedlného zde w Světě senekazování až do dne Sau-

Basilius,

Chrysost. 18.
cap. 26. Mat.Epilogus
Homilia.

Na den Vstoupení Páně na Nebe:

dného. Opět: **G**istota mísťa w Nebi nám připraveného/a důvod patří
systedlné přítomnosti jeho Kristovi zde Křtěných svau Milosti / y pě
večerí posvátné Čela a krive podstatnau bytosti. Z kterýchžto věcí
se těsme/v Bůžce sváme/w Maděři oběťsvugme/z hříchům povin
wayme/na pokání se oddáwanyme/o velebné Osobě Páně nábožné svi
stlenyme/Slovu Božímu sprostně věrme/A do životu věčného poch
chayme, za Spasitelem Násym Pánem Kristem. Genužto samoz
budíz od nás, a všechno Stvoření Čest/ Sláva/věčné Chvály/
Díky činenj/a Chvála vzdávaná/na věky věkův/ Amen.

Modlitba / bud Písení/ Yalo: Vstoupil gest
Kristus na Nebe / dokon: ū.

Gežíssy Bože věčný/
A Člowěče prawý/
Pán/ Krály nás možný/
Genž s ř Swáta do své Sláwy,
Kacíl w Nebe vstoupiti/
I Decy se vrátici.
Dnes w Slavný den po své prácy/
Lidu k vykaupení/
Edu viditedlnau moch
K věčnému odpočívaní/
k Bohu na pravich/
By byl násym Smysl.
Tobět my dnes děkujeme/
Z té Časý nejmírné/
Spolu se radujeme/
K nám zde diwně prokázane/
Také po svém vzkříšení,
Ja Čtyrydeeti dní.
S Věedlnísky přebýwage/
Wemnohých důvodích
Zivý se prokazuje/
Čině mnohé služky při nich:
Trestáním z nedověry/
Wysvětlením Wíry.

Věensm o svém Králowství/
Osoby důstojnosti/
Božství a Člowěčenství/
Zgewiw/Wesemohých vlastnosti/
Příslom službu Črkewní/
Zejdil gsy k spasení/
Podstatnau Čidem větších
Krytie w těž zásluhý/
Rtem nepohrdagijch/
Sijmž se zde znovu zrozugij/
K vykaupení, k spasení/
k Novému bydlení.
Specifugž w nás o Gežíssy/
Swým w Nebe vstoupění/
Wíru/ smysl je po výsly/
Výnosti/ tam přebývání/
S tebou w věčné radosti/
Máme vži gisli.
V W Črkewní služebnosti/
A i gsy w Nebe vstoupil/
Tvaru pravau přítomnosti/
Gla Boh Člowěk/yalož slišil/
Tělo / nauštevug nás vzdych/
Dap věčný Vyl Daysh.

• A M E N.

Meděle ssesta po Slavném ho
du Velikonočním / EX A V D I řečená: Neb po
Památku na Nebe vstoupens Pána Krista.

Eman

Ewangelium Svatého Jána XV. a XVI. Kap.

Ve jméno Blahoslavené Trogice / Amen.

Ato dnešníj Neděle, památku Svatého Hodu Seslání Ducha
 Svatého předcházejich ne bez přání jméno má Exaudi, totiž / Osluhs Pane
 Bože / s těch Slow Záalmových vjaté : Exaudi Deus vocem meam, quia
 clamaui ad te : miserere mei, & exaudi me. To gest : Osluhs Pane hlas můj / neboť
 jsem volal k tobě : Smiluj se nademnau / a vlyso mne. Tím zazíské jménem dnešní
 Neděle Duch Svatý návěští dává : Nako se gest Ecce Boží dnešního Ewange-
 lium o Modlitbách vyvídalo / tak aby na to pamatujič v Modlitbách nevstával/
 ale často a rád samému Pánu Bohu se modljal / netoliko času nynějšího / za pohodl-
 né počasí k zdrostu Řekni a Aurod Zemských / tež za pokoj, a vogenství vjezdoví ; Ale
 vjez za duchovníj Nebeská nám spásyedlná dobrodiníj, Syna Božího, Wykupitele
 násseho, na Nebe všaupenjí spásobena : genž gsau : Autadné dilo Ducha S° / kecerež
 slze služebnosti Slova Božího wérne Seadce Páně spravuje / a k pravé známosti
 Boží / k vjez a k trpělivosti Krížu Črkevních přivozuje / v dodává hojněho potě-
 šeníj, Pomocy / a obran proti zlosí Synu tohoto Světa / genž z samej neznámosti
 Pána Boha / Dice (totižto) Boha v Milosrdenství / Syna geho v žáluhách fureti/
 a ducha S° v geho Autadu) pravým Božím Etiketum a vyznavačlum protiwenit-
 vij až do Kewe činiti vyslugi : kecerežo své Nebeské a Ducha Svatého dary Pán
 Kristus ; tohož světa do Nebe slze Smrt brati se mage / od Boha Dice své milé
 Črkewi poslati žaliboval / za ně se také modliti poraučel / a pak gsau nám geho Sead-
 cę vječenij a potěšení v dnešním Ewangelium vřáhal : čemuž všemu spásyedlné pos-
 třížumíme / když pravé pro význam Slova Božího povstanauec Text geho pteslyssi-
 me / vjach žlonce patnácte, a z počátku Sestnácte Kapitoly Ewangelisté Hypotorie od
 S. Jána sepsané v Slovských réčech e.

Dominica
Exaudi.
Psal. 16. 27:Argumentu
se vslus Hos-
mi :

Lxx. 17. 16.

Milutin

Luwil Pán Ježišs k Včedlníkům svým /
řka: Když přijde Spasitel / kteréhož náposlu-
wám od Otce / Ducha pravdy / kterýto od
Otce pochází /) Tení swědectvíj wydávat
bude o mně. Anobrž n wý swědectvíj wydávati budete/
nebo od počátku seminau gste. Toto mluwil gsem wám/
abyssste se nehoršili. Vyповědji wás žagisté zesskol: Alle
přijde čas / že každý kdož wás mordowati bude / domin-
wati se bude že tim Bohu slauží. A tož včini wám / je
fau nepožnali otce ani mine. Alle toto mluwil gsem wám/
abyssste když přijde ten čas / rozpomenuli se na to / je
gsem ná powěděl wám. Tohoto gsem wám od počátku
neprawil / neb gsem byl s wámi.

Occasio.

Summa.

Secě tato přečtená geste pravé Ewangelistky:
Nebo k třetímu hlavotmu Arcikuli Viry obecné Kr-
manské / o Duchu Svatem : také k Sedmě prosbě
Modlitby Páně, Zbaň nás od zlého : přinášíj/
a samá potěšitelná zaříbení / proti Křížum a proti-
wensivim / která se na pravý Lid Boží zde w Světě
vali / přinášíj. Kteroužto řec Ewangelistky, Spasitel nás, w posle-
dní den genž Smrt geho předcházel mluviti gest ráčil / že přesinau ne-
chotné a nerpeličné myslí, k stiašení zde zármutku a protiwensivu / kte-
rúž při svých Včedlních seznal / w níž gich nako pravý Nebeský Mistř
Včedlníků / Otce Dítěk / a w jíz vogenstv svých Bogáku poshluni-
ti / a k zmuzilé stálosti w čas spravit, za dobré a potřebné běti vznal. Pro-
tož, Summowaně w řecí dnešního Ewangelium / Apoštolum w všem
svým věrným / z Otcovské Lásky / Ducha Svateho za Gubernato-
ra / a včenii svého swědka pravodivého poslati a dátí slibuge / anobrž w
dává. Potom hned rozličná protiwensiva věrného svého Stadce / w
háněním mordováním, od lidí pravdy Páně nezmágných / předpovídá:
Však proti tomu potěšením / naložto nehwěrněgssi Pastyr dussenasse/
co nehäuser měděmáu Zdi ohražuge / a před nešálostí Lidi / genž tato
výni protiwensivu / k zhoršení se nad lósem Páně a Kortwi geho do-
hánění byswagis / zdržuge / řka: Tyto věci mluvili gsem wám/
abyssste se nehoršili: Alle když přijde hodina těch věců rož-
pomenuli se / že ná powěděl gsem wám: Odkazáž spama-

towa

rowan mame: Kterak Bezbožník z pauhē neznámosti Pána Boha / Lídem z věci Krystova pravau známost Boží magisym / n poctau náležitau Služby Páně konagichym / protivensivis čin: z kterého Tyranec verutnosti na včely se vymluviti moch nebuda / Ač se koliw Pánu Bohu tam slaužiti domniwagi. Pobožnij pak taková protivensivii snássejice / w sameho Pána Boha důvěrnost mjeti magis / kterýž gím Ducha Swatého dátí zaslabil/dal a dává za Prokuratora/zástupce/Swědka/ Přetele/Obhájce/a Českitele: gehožto moch všelost Swěta nikoli po-
daci nemáze / Nakolž o welebnosti Ducha Swatého, třeti Osoby Boží / po na nebe vstauenj Syna Božího od Otce na Swět poslaneho/také o Aučadu geho / kterýž w Chrktvi koná/a do skonání Swěta ko-
nat bude / při Slavném Hodu wehročním přes tedyden slyseti bude-
me. Nyni pak giz wyrozuměwosse Přírodu / Summē n Vzuku dne-
sňscho Ewangeliu / k světlému wehlađu geho se obracíme / w Arty-
fili

O známosti n neznámosti Boží Rozdíl. lowe budau tríj.

Prvníj/	W iem každen Křestian pravé a spashedlné Boží známosti / z swědectví Ducha pravdy / w Kázanisch Slova Božího predkládané docházeti má?
Druhý/	Z nepoznání P. Boha Otce a Syna geho, n Aučadného vlastního díla Ducha Swatého / co se zlcho od těch Nezna- bohům děje?
Třetí/	Wěrnij Chrktive Auditoré, w stásseni protivensivi pro pra- vau Boží známosti, od Nezna bohůw, a ffalessných Boha Cti- telůw/cum se těsiti / posyhnoutati / a w poznání Božímu twrdi- ti magis?

I.

PRVI Prvním spomatu geden každý / že se tuto ne-
burde miluvti o poznání Boha tělesném / viditedlném, a hmotném /
nakolž Slověk s Člověkem známosti mijsvá: Ani o známosti Boží obe-
cně / kterauž vosecko Stvorenij / živij / krmij / opatrige / a kewsem
životějchám / neroliko k Lidem gednosteyně se zgerwuge: Alle o duchow-
u spashedlné známosti Boha dobratiwého / w povahach geho obzvlá-
štních k nám Lidem w Krystu Ježiſu se faktěgých, a dokazovaných /
w kterých ne od ginud/kromž samého věci Krystova poznán byvá. A
to wedle Textu dnesního Ewangeliu w vlastnostech těchto:

¶ Předně / W gednom pravém Božském Bytu a ve třech Osobách /
je gest Otec / Syn, a Duch Swatý / náž se nám Lidem tak w dobrodi-
ních svého Aučadu w známosti vwesti dátí rácil / a to n w těch slovách /

svěz

I.
Pána Boha
máti mame
w Welebné
Swaté Tro-
sícy.

tedž Pán w Textu dří: Adyž příjde vtěšitel / kteréhož na počas
wám od Otce / Duch pravdy / kterýž od Otce pochází/
Paracletus ille, totiz Vtěšitel ten/třetí Osoba jediného Božství / Duch
Swatý řečený / svědče svého Autudu poslání: Syn/kterýž ič můžem
druhá Osoba, Duch a třetího poslalých. Otce/První Osoba / Svatá
dnice a původ všech věcích / od něhož se Duch Swatý svěssemi daroval
dobrodiními pro zásluhyn Syna Božího na nás w nich věřijich poslužil
Což o Pánu Bohu nássem věděti, a w znáti tak, gest wec spásytedl
potřebná: Neb Český te Wíry / Dřevné Křesťanské svoržuge, v své
světluge / Anežna Bohy, Bohany / Turky / Židy / v Kachřstovo Antan
ské / Sabellické / a Novověkenné přemáhá, a zahanbuje: Nás pak o ve
lebné Swaté Trojici právě smyslegých / o dogitu spásytedlných dobro
dini jediného Boha: Tak se to gisným pořadkem od Boha Otce pro Sy
na / a srdce dílo Ducha Swatého děje: potěsitedlně svypluje. Dícm
obšírněgssi řec w Kájanska den Památný Swaté Trojice gest polože
žena. Nádvoří wens taková zmínka o Swaté Trojici nás s hlaupu hli
něnný rozum Slovu Božímu podmanuje / halž Gratianus Křimský
Císař říšský: De mysterio Trinitatis loquimur non quantum volu
mus, sed quantum libenter vellemus: To gest: O velebné Trojici mu
sime / ne halž chcenie / než jakbýchom rádi chtěli. A Swatý Pawel dří: je
že de tagem svého Božství vidíme srdce Zrcadlo w podobenství: Ale po
tom (gsauce w Nebi) vhlídáme tvaru w tvář / a poznáme to tak halž w
pravdě (samo w sobě) gest / v svěssemi Swatými stíhneme / Která gest si
rokoř / dlauhosti / vysokost / v hlučnosti / a převysoke vineni lasty Kryšto
vny / gsauce naplněni wespolek plnosti Boží: že pak dosud gisne w
Smíředlném těle / náme rozum k Božstvím věcem / od Swatého Bern
harda Ptáku na Nit za Nožicku v rokánemu pětadvacátém / kterýž slíjage
na horu / zase tau nití neb provázekem dolu na žem stržen bytvrávne tak
simyl Člověka / tedy nesihlé Božské tagem svého stíhati vyluge / halž má
lo vzhůru zlítne, a mimo zgesveni w Slovu Božímu Pána Boha spu
wati počne / tak hned tím hliněnným rozumem od Nebestvých věcích žen
ským stržen bytva. Což oten Simonides Moudrc poznal v svyznali / Hie
roví Tyrannu říla: Quid diutius naturam & voluntatem Dei quero, cō
se minus intelligere sentio.

Cízim wsec k těmu rozkažu,
Gsem o Bohu na potazu/

To gest:
Ticě zveděti co / Kdo v Bohu gest/
Tím má mysl cupégssi gest.

Protož my o Křesťaného gest nám Duch Swatý o velebné Trojici
zgewil, a zgewuge / známe / Vistu svou tim všvzrugme / a Pána
Boha prosíme / abychom té wíry personosí a stálosí srdce Pána násseho
Křižíse Kryšta / proti wssen protivenskism, vzdychy obranu měli.

¶ Druhá známost Boží byla má w vložení Božímu / w Kryštu
zíssn / z samého milosrdenství / to gest nám dobrého w něm složeno /

Swetu

2.
Gratianus
Imperator de
S. Trin. Epi
phan.
1. Corint. 13.
1. Ioan. 3.

Epiph. 3.

Simile Bern
ardi.

Siimonid: Phi
losoph: de
quo Marcus
Tul. Cicero
lib. 1. de Na
tura Deorum

11.
W Milosr
denství w

Swetu zgeweném. Věcniž je Duch Swatý swědčí/dj Pán w řetu: Tento swědec twydařati bude o mně. Jakoby řekl: Duch Swatý, třetí Osoba Božství / podle vložení raddy welebné Črogice/ když já Syn od Otce poslaný, Auřad svůj Messyasský/w napravění pádu Lidského pokolení dokonce. wyřídím / a zase se k Dch do Nebe n s Člowěčenstvím svým z Světa odberu/on také Auřad svůj / Krze nástron aust a Osob wás mých Věčnijšku Fonati/a w tom Auřadu o mně samém Světu: že gsem já podle vložení wěčné Božské raddy Světa Spasitel/Čřichu/Diábla/Smrti/Pekla/Spravedlnosti pak a života wěčného naprawitel, důvodně swědeciti bude: Z svý gsauce iho; Swatého Ducha/prawého Boha mocí posylenní, swědecis w Auřadu svém Kazatelstvem o mně wydávat budeťe/věcze zgewené/ že gsem já ten pravý prostředník mezi Bohem a Lidmi/ yakž gste tomu z mého včenja a Zázraku porozuměli: Neb od Počátku se minau gste/ totiž od toho času/yak gsem Auřad svůj Messyasský konati začal. Gsaut tehdy počladowé wssi maudrosti/dobroty/milosrdnosti/wssemohúcnosti/spravedlnosti/ w Krystu Ježišský složení/ a zgewenij. Také plnost Božství/ yakž Apoſtol S. Pawel toho dokládá. Od tuk se tehdy Pán Krystus vholním/skusseným/wejborným/ a druhým lamenem/ na Synu Zámku Čírkve S. založeným gruntem a základem prawého Náboženství/a horau wyzdviženau/Králem a Knežem wěčným/y ginhými mnohými Epithethy/to gest/Slavonými Tytuly w Prorocích/wlastní ē gmenuge. Pročež také ne darennau chlaubau sám o sobě dj: Dána gest mi wsseliká moc na Nebi y na Žani. Zé se pak tak hlučoce/ až na ohavnou Smrt Kříže/z vložení raddy welebné Črogice pojížil/včinil to: Abn Člowěčenství na se rozate, s Božstvím svým w takovauj moc vvedl. A to gest což Apoſtrol w listu k Philipenským dj: Protož h Bůh (ten s Člowěčenstvím spogený/ a ne ginhý) povysyl ho / totižto Člowěka (neb Bůh wěčně gest zvezřený) a dal mu gmeno / kteréž gest nad každě gmeno: Abn wegmíneho Ježišse každě foleno klekalo / Nebeske, Žemské y Pekelní/ a každý Vazyl aby vyznával že Pán Ježišs Krissus gest w Slávě Boha Otce / k němuž se y zde / dokud w Smrti. dném Ecce byl, znáti/a z vysokého Nebe těmito slowny hlasitě ozehváti ráčil/ ita: Tento gest Syn uný milý/ w němž mi se dobré zaslabilo/ geho poslauchante. A Opět: Oslavil gsem tě/a gestě oslavujm. A to wſe pro nás Lidi, před vstanovením Světa k tomu vyzvolené/ abychom byli Swatis a bez obvinění před oblicem geho w Čáscie: kdyžto předzřídil nás za vyzvolené Synu/ Krze Ježišse Krystia/wedle vložení dobré své/ k chwále Slávy milosti své/ gizto vyzáčně nás včim w milém Synu svém/z pauhé Čásky nám Lidem na Svět darovaném: yakž o tom samoho Syna Božího/a geho miláčka Swatého Jana řeči zněgi. Zče.

Synu Pos
žiūm sloze
ním.

Matth. 1.
Lucas 2.
Ioan. 5. 8. 11.
Olez 13.
1. Corin. 15.
Coloss. 1.

1. Timot. 2.

1. Corin. 2.
Colos. 2.
Psalmus 117.
Eza. 28. 9. 11.
Psal. 2. 11 o.
1. Corin. 4.
1. Petri 2.

Matth. 28.
Eza 33.
Num. 21.
Ioannis 3.

Philip. 2.

Matth. 3. 17.
Ioannis 12.

Ephes. 1.

Ioannis 3.
1. Ioannis 4.
Vautemij.

Lucas 24.
Ephes. 4.
Apostol 4.

hož se naučen předkládá: Abychom všecko vložení tajně rád dývce
v Krystu Ježíšovi prostřednictvím jediného Božskaví / k našem
mí dobremu splnění byti znali: Také v samém Synu Božskomoskech do
brých, Tělesných, duchovních / časných v věčných věcích / a obzvláště
ospravedlnění a spasení vyhledávali: a to vesse že se nám z samého mi
losrdenskovi Božského / srdce Víru v zásluhách Pana Krysta / nástrojem
Auradního dila Ducha Svateho v Kyrkewní sluzebnosti rízeného po
dává / věděli. Protož svědecstvím Ducha Svateho o tom vložení
Božském v Krystu splněném, věříme. Také věním dvanácti Aposto
luši / a spolu s nimi gednomyslně v Knihách a Kázaniach / od Včetkut
Ducha S° předkládaným a vesse se na samého Prostředníka Pána Je
žišse vztahujícím / Víry své pogistiuigme / že konečně v něm / srdce
ho / a spolu s ním života věčného dogdeme. Tento věcy v tomto druhém
Koždiu hlavního Artykuje / o vložení Božím v Krystu Pánu / konky
Lidé / a předně včitele v Křesťanstvu právě znáti chtěli / a se snažili: Ov
šem že by se na Seky netáhli / ani se tak gizlivě gedni na druhé / prolo
dayafes Ceremonye a pauhá domnění neſplebili.

III.
v díle Vra
du ducha S°

Ducha S°
gména Aus
radná gšau
rato:
P A R A C L E
T V S
Vtěšitel.

Apostol 7.

Bembus.

Apostol 5.

T Četí známost Boha záleží v díle Auradu Ducha S°. Neb na
pořád všecko Křesťanstvo o Duchu S° mnoho mluví: Však Aurad
a dílo jeho náleží gest / Proč / komu / kde / náleží / a kdy ge vykonává? malo
Lidu to zná / kteréž však v Textu Syn Božej zgewuge / gmenugte Ducha
Svateho Vtěšitolem / Pravdou / a Svědkem.

Vtěšitolem proto: že spisobem Zástupce / Oratoria / Rječnika a
Prítele / genž enž pře před právem vede / volené Boží v Soudu kai
žete tohoto Světa zastaupá / vymlauvá / a náleží nejvěrnější Pejtel
obdržením pře proti Diáblu / Světu / Hřichu a zlému svědonis / Člově
ka vgiſtiuge: vevšech také zármutčích / v strachu / v bijdě / v potuſe
ní / v nebezpečnosti a protiwenství / které se na něm od Světa a Diá
bla vvalí / mocně potěſuje / a v tom posyláuge / aby radějí volené Bo
ží weselau sneslytedlností strátu Starku / zdraví v Těla / vyhnání / mřská
ní / žalárování / a křivdy všeliké od Světa a Diabla / až v neohavnic
ší Smrti trpěli / než od své pře / Víry / a Náboženství Krystova pustili /
a mlčením pravdy zapřeli. Tak gest tvž Duch S° Štěpána posylá
val / a v jeho při před právem Geruzalemským / o Osobě Krysta pra
voho Něshvaže wedené / zmůžilého včinil / že wesele na Smrt skel / a kři
vdu od Židův pro gméno Páně trpěl / náleží Bembus o něm napsal: Ibat
duans animis, & spe sua damna leuabat. To gest:
Štěpan gda na Smrt v myslí se radowal / Smrt, křivdu svau, naděj obléhovat.

Apostolé z rozkazu Farizeus a Zákoníkův / knězí Židovských gšau
ce zmrštáni / wesele sli od nich / radujcse se že gšau hodnij nalezeni pro
gméno Páně protiwenství trpěti. Onen / kterýž Jakuba Apostola v
Geruzaleme v Herodesa z výry Křesťanske obžaloval / a před Soud
primedl

přivod / zhlídalo Jakuba až rozlazu Herodesa na smrt k řetěti mečem wesele gde / tím gsa pohnut / také se Křesťanem býti ohlášly / a v nábožném na té Řeči s Jakubem o Kristu Pánu rozmáruvání / v křivdě gcho odprosowaní / a společném hýbání / tu hned také gsa yat / spolu s Jakubem Smrt wesele podstoupil. O s yat weseleau stálosti y gini Apoſtola trápenja neypotupných Šmerti, pro zastávání gmeňa Páne gsa u postupovali: zdatiž toho neslycháme? Peter uohama žháru vřízován / Pavel říká / Bartholoměj odřízn / Jarwo Dlegi smažen / u. Z gegich Náměstko, we Šwatis Mucenihách: Polycarpus gsa od Heytmana Pohanského svrzen aby Krysu zlořečil / směle odpověděl: O, pročež bych tomu zlořečil / kterémž přes celých lxxvxi. Let slauživ / žádné mi křivdy nečinil? Výbrž halo můj Nebešký pravý Král mne ochraňoval / a všem Dobrodinjini svými opatrowal. Když pak giz Starček chén na se roznícny ohlídal / zasmáč se řekl: Ze se ohně časného / genž brzo hasne / nic neboži / když gen toliko onoho věčného / bez božným v pekle připraveného / mědáno v hashtedlného Ohně / a toho Cíterwa kteryž neda nemírá / zbařen gest: Potom wesele na hranici vstaupiv / sam se odpásal, y svlékl / a toto promluvil: Ten kteryž mi dal v sebe Vízru mít / dá nui v tento Ohně mle ſirpeti / a tisíce ležeti / bych v tříti pětadvášti, a neb hřeben přibit nebyl. Pak pat pod nym / a okolo něho hranice zapálena byla / a on svou Baru hlaſte kouzlovage chvalu Pánu Bohu wesele vzdával / tak hned v okamžení vstal se ſtrhl / a vſecken Ohně od Žela gho odhánel / že dlaního bezvossého pálení / ne gnat než halo oni vši Mladenci v pech Ohnivé / o nichž se v Danyele čte / v chládku s velikým vſech přestoumých vleknutím a podivením leže / z rozlazu Tyranna od Rata byl želežen proboden: z gehož Žela tak mnoho krve vylelo / až ten Ohně vhasla. Item: I G N A T I V s gsa k ſejráni od zvěři litě pro Vízru veden, s potěſením toto mluvil: Ohně / Kříž / y od Zvěři ſejráni / y kosti mých na fysu rozehánia / a vſecká nescílná Diábelstá trápení nechť se nainne vmaří / nic na ně nedbám / když toliko měho milého Pána Ježiſe v Srdci mám: Neb gsem Obili Boži / a žubami Šfelem zemlou gsa / čistý Chleb Kristů budu. Item: Dna Matka Edessenská / když se od Valeria Arrianeho Chýše na Chříčev protiwenství wakilo / zvěděvšy je v shromáždění při Slowu Božím, vſickni ſterij o věčném Božství Syna Božího věřili, mordování býti magi zchytivšy se s Synáčkem svým / tať tam býela / a k Heytmanovi, genž původem toho mordu byl / s radoſti na otázku geho odpověděla / říká: Čin rychlegi pospícháun / abyh časné v počet věčných přejda / s svým Dítětem také zamordována byla; hotova gsa u raděgi ſynáčka svého mučedlnský v mrsti viděti / nežli ho po sobě hrozným, a ſaleſním vřením / od Vízry a Spasení / k zaſvedení zanehmerati. Taková stálost / a wesele Šmerti / pro spravedlivou při Kryſia Pána / y od mladého věku Lidi postupování / nebylo gest gisťe / uenj / a

Euseb. lib. 2.
cap. 9. ex Cle
mente.

Polycarpus
Vlčedlník
S. Jana.
Euseb. lib. 4.
cap. 15.

Marci 9.

Daniel. 3.

Euseb. lib. 3.
cap. 3. 6.

Socrat. lib. 4.
cap. 18..

byti nemůže z Těla/kteréž od přirození před býdau/bolesti/trápením, Ohy něm/mordem/vchází: Ale od Ducha S°/genž w myslí věrných/aby pro prawdu mile trpěli/císsi/a těl k snášení trápení poslánuge. Od kudž ne bez příčiny Krystus Ducha Vtěshyolem gmenuge: Z my také ho tím byti věříme.

Prawda.

1. Corinθ. 2.

Iohannis 16.

Svědkem/
scrze1. Světniteli
Služebnost
Slova Božího.

Matth. 10.

ATHANASI-
V. S.1. Světniteli
vnučkoum.

Rom. 10.

Prawdau také od Otce pocházejich. Neb Včeni prawé zachovává/a scrze Slovo Boží, od Syna na Swět přinesené/Swělo prawé Boží známosti/spravedlnosti/Wijry a věcného života w srdečích lhostých/rozzná/wedle toho od Apostola propovědění: Nám gest Bůh zgeswil (totizto prawdau sebe známost/Wijru w Krysta/y zdravý smysl S° písma) scrze Ducha S°. A Pán dí: Duch prawdy nauči wás wse ské prawdě. Neb Alurad geho gest Čessyti/prawdě včiti/ano y swědčiti: Pročež ho Pán náss také gmenuge/

Svědkem/o jainém Krystu na Swětě svědčichm/a toho/že gest en sam dokonalý Lidsteho pokolenijs Spasitel/důvodně dosazujichm. Kterýžto svůj Alurad dívogim spříobem w nás koná. Předně/scrze jenom těni služebnost Kyrkevni/Rázansm Slova Božího,a vzhánym Světosti/tagemství Božská wysvětluge/a zdravý smysl praweho pojímání Božího/Wijry/služeb/poci/a S. písem/wygadruje. Neb všickni věrní Slova Božího hlasatele/ Zé gsau nástrogové a všia Ducha S°/scrze něž ten svůj Alurad k dobrému Lidstěmu; a při Lidech koná: nescíslni důvodové w písmě S. to wystředěugi a protazugi/w té Páně Sentencie summorične obsaženij: Negre w genž mluvostě/ale Duch Otce wasscho genž mluvi w wás. A ATHANASIVS dí: Když se kolipraví že Duch S. něco w Czlowěku působi/ tehdy je se to wse scrze Slovo Boží věže/ každý wěděti má. Druhým spříobem vnitřním/w myslí posluchačiuv Syna Božího wstláda známost Boží/Wijru/gistou svědeciv o Pánu Krystu, povědomost geho jásluh/dobrodinii/ a sice Bohu všechnosti/lásky/Ctnosti/a trpělivosti: to wse /haložto pravý Bůh, Vi sua occulta, Diuinaq; virtue, svau tajnau, a právě Božskau moch vnitř w srdeč/ vnučnutím na mysl Czlowěku působi: Však ne bez přednosti zewnitřnho Rázans/ctens/ neb slýšení Slova Božího, a do Všej/Myšli/Srdce/ jako Seimene do Roli našet. Pročež dí Apostol: Zé Wistra gdež slýšení/ a slýšení scrze Slovo Krystovo. Giač (dokládá) kterak vyzývati budau toho, w něhož neuverí: a neb kterak věří tomu, o němž neslyšeli: a kterak vslýší bez kaza-tele: a kterak budau kázati/ nebudauli poslání: Ten gest hle Alurad Ducha Svatoho/ kterhož manozý Kneži neznajíce/ sice povinnosti nedbánlivě konají/ a Lid Kyrkevni gegisch práce v sebe zlehčuje: Sauzenij pak, w býdách potěšení/ Bludnij prawdy/ nemálij naučení/ Ndlíj w Wijre svědeciv/ kde hledati neuvedi/ a sprosta nemági. A tak všickni weshnes dobrodinij Boha Otce w zapomenutí/ gnečno

Paně

Páně Světu w rauhání/ a díla Auruadu Ducha S° w nepowědomost vwozugi. Protož se tudy n světného Spasení zbašvugii. Gestů tehdy znamenitě potřebná známost Ducha S°/ třetí Osoby Božíswi/ n Auruadu a díla geho.

¶ Čtvrtá známost Boha býti má w Službách a poctách welebné S. Trojici/ gedinému Bohu od nás naležitě povinných/ nač ty konány býti magi. Neb poněvadž gest nás Bůh Otec pro své pocty stvoril/ Syn Božík tomu svýkaupil/a Duch Swatý na to posvěcuje: Protož chce abychom geho Božské welebnosti w prawých a lišbezích, w Slovu Božímu zřízených poctách slaužili. Což Lidé pobožnij hned od Světa začátku nač gšau nábožně činili / a bedlivě, n wážně s Náboženstvím zaházel/přikladově Adama/Abele/Setha/Enocha/Noe/Abrahama/Jaaka/Jákoba/Jozefsa/Mojžíše/Aárona,Lidu Jzdrahelského/Jozue/Samuele/Davida/a ginyh pobožných Čtitelův Páně věrných/to vlozugi. V kterýchžto nábožných službách wuli Pána Boha wšem nám znáti gest velmi potřebí. Neb přirozená Lidská povaha gest načky tak eupá/že se z Písem S. nesnadno dovršíuge/kdy/že/a načkami službami Pán Bůh ctěn býti má: Ale z vnučnutí Ducha zlého raděgij sama od sebe pocty Bohu nepríjemně sobě vynechali: gichž on netoliko nepríjemá/ale naně zlorečí/řka řeče Geremiáše: zlorečený Člowěk který dělá dílo Páně/totž službu Boží Isině/ nedbánlivě/ nevěrně/ neb uenálezitě. A ginde dí Duch S. že nic horšího před Bohem není/ nač o to/ co Tělo a Krew vynechala. A opět: Lid tento všich koliko mne ctí: Ale Srdce gichž daleko gest odemne: Protož nadarmo mne ctí/ včiće Včenja a přikázani Lidská/ zvláště kterí při vynechlených poctách pod gménem služeb Božích/včiće Diáblu nezli Bohu slaužice/ tak vffasowanj býwagi/ že raděgi mnohá trápení podstupují/ nežby od doměnij pustili: a neb magice moc/ gine/ kterí se w tom smyslu s nimi nesrownávají/ až do Krew trápywagi: a mordugice ge bez sviny/ gesetě se tim Bohu nálezitě slaužiti/a prawých poct obhájciwě býti dominjwagi. Gichžto Tyranniswijn n věrní Čtitelé Páně od Víry a služby Bohu vzácně odstraněni býwají. Nacež Sny Boží w Textu Evangelium taužii/řka: Každý kdo žabige wás, dominjwati se bude že tim Bohu po-slaužil. Gesso Bůh mord zapověděl: wssak je se to na Světě dalo a děge/ nebude tuto nepotřebné připomenouti kterak hned mežn Sny Adamovými w službách Božích nesvornost powstala/ kdyžsobě Cain gine ſaleſſné pocty/nežlinimi Bůh Ctěn býti chcel, vynechala. Nadto pak po potopě když se Lid nmožil/ rozmáhala se w nich n neznámost Boha/a prawých poct geho/ až n hanebné Mlodlárství: kterýmž se wssak Pánu Bohu znamenitě slaužiti dominjwali: zvláště když Chaldejſtii Řehň Orilmada řečený, od Kněžík tomu zřízených s načkami Náboženstvím

III.
w službách
a w poctách
Božích.

Genes. 4,5,9.
(15,28,37).
Exodus
1. Paral. 21.

Jerem. 47.

Ecclesiast. 17.
Isaia 19.
Matth. 15.

Genes. 4.
Genes. 9.
Exod. 20.

Obec Řek
masda řeče
ny.

pálený/a na bslém Koniv Nádobě s slavonau processy nosseny/ za poctu
 Bohu wyzdwihli / a w něm swé vlastní děti za Oběti Bohu vyzátnau,
 podlé svého domnění a Diábelstého swodu na prach spáliti dívali/
 pravice: Poněvadž před potopou, n za starých Otciův/Dhén z Nebena
 oběti gegijsch spadával / že gest tehdy slussné Dhén posvátný k Obětem
 pohotově měti / a w něm netoliko to / co Pán Bůh Lidem ku pohodli
 stvoril: Ale n sebe sami bud swau Kresw w dětech obětovati. Za které
 hožto Mlodlárství přejinou, Abraham raděgi z té Země a vlasti své do
 chy neznámé všel / nežby se s svými Kragany w takové Mlodlárství/a
 zprosta Diábelsté službě Bohu wyymyslené strojonal: zvolássi poněvadž
 gsau n ty Lidi, kteríž s nimi tak sincysleti nechtěli / Hranich a Peči ejme
 mordovali. Za tau Mlodlárskau poctau/brzo potom giniſ from Chal-
 denstých/potomch Nohelovi/nowau službu Bohu w hágich příkazích
 (o níž w Knihách Starého Zákona Iudicum, a Královstých mnoho če-
 me) wyymyslili, a zarazily / původem nějakého Grana, Člověkatoho
 věku wžněseného: gehožto Šestra když vmlcela / tehdy gi w gednom hág-
 i, při Luhu podlé řeky Ianicula řecené, slavně pochovatí dal/a k budou-
 cí gegi poctivosti ten hán za místo posvátné/ s obzvláštnimi dny a Ce-
 remonyemi vstanovenými wyzdwihl/aby w témž hagi strze Knězij k to-
 mu zřízené/nábožné služby w Obětech / negináć než jako v nás w Koſe-
 lich se dali. Užinž se znamenitě, a posvátněgi nežli kde ginde Bohu pra-
 věmu slaužiti domněvali. Také ty hage tim spůsobem zasevěcomané,
 n to wsecko co do nich wesslo, za Swaté měli/netoliko Lidi/ale žvěr/ho-
 wada/Zeměplazy n samo dřívij. Kteréžto Mlodlárství potom za svatou
 Pompilia, druhého Krále Ržimského, znamenitě se rozmohlo. Nebeni
 chodswage do gednoho Háge / a tam Ržadu / Náboženství / v práva
 Messianská/gumžby Lid prostý/ hrubý/ mražuv nepowědomý / k ped-
 danosti přivedl / z swé hlasu sepsaw/ pro lepší gjich wážnost / pravile
 gest ge od Bohyně řecené Āgeria přigal. Protož také to narídil/aby ge
 Lidé ctili/ a w hágich při Luzích služby nábožné činili. Mimo ty falešně
 a od pohaniw Bohu wyymyslené služby měli gsau n gne mnohé/jako:
 Bélphegor, Astaroth, Chamas, Dagon, Bál, Bél Mlodly/kteréž n jí Bo-
 hy byti/ ale pravého Boha w nich cíti se domněvali / n pravili: Ro-
 mně jako Izrahelskij napausti při Zeleti z Blata Slitem / a na sochu žhív
 ru wyzdwízeném/před Nohžijssem se wymlauvali/že ne Zeleti/ ani žla-
 tu/ale Bohu který ge z Egypta wyvedl/ wssak k Formě Zelete připodo-
 bněnemu, tu službu a poctu činii / pravice: Ne to címe co vidíme/ ale
 co ono wyznamenáwa. A což gest nad to hroznějšího/netoliko Pohaně
 ale překladem gegijsch n Zidé modlárskau poctu Pánu Bohu s většau
 nábožnosti wykonávatí obyčeg mīvali, při nějaké mědenné Mlodle Mo-
 loch w Audoli Jozaffat/nedaleko od Jeruzalemna/s velikým Nábožen-
 stwim Kněžských služeb / a Bohatým nadáním wyzdwízené: kteráž
 gsau

Genes. 11.12.
 Colmog. 572.
 Theat. Hia.
 56.

Mlodlárství
 hágová služ-
 ba Bohu při
 Luzích wy-
 myslenaby-
 la / Leta po
 potope Šue-
 ra 404.

Name Pomp.
 Francisc. Pe-
 trar. pag. 288.

Exodi 32.

Mlodlárstvo-
 loch yaka by-
 la/o níž/
 z. Regum 11.

gsau durá, a svnití prázdná/ sedmero odewřenj do sebe připravené mě-
la: 1. Když gíz při shromáždění lidu služba Bohu se díti měla / do rozpá-
lené od gegujich Knězij pospodu rěratvým vhljm/ obětovaly se žemle/ běl/
neb Chléb býk/ Koláče/a Mazance/ 2. hrdlicky. 3. Dvce. 4. Skopce
a Kožly. 5. Čalata. 6. Voly. 7. děti a Synové Lidství/od Rodicův
prinessení/ a rukama Knězskýma do toho obrazu kládení: však aby dí-
tí Rodicův pěstrogých bolestí, ohně horfostí, a kříkem/ k zármuctu, a k
klensi toho řutku ne přivedlo: Knězij té Mlodly, dosud se nedopeklo / na
Budny a Cymbálky tlaulkli/ traubili/ tančovali / spivvali, kříceli / súst a
hmoř působili/ prawiceže to Díce k Bohu do Nebeště radoši / z té strž
ten ohně rozpláne Mlodly tak veselé se bere. Kteraužto službu a poctu,
ne Mlodly a Obrazu/ ale tv ní těnuž Pánu Bohu činiti se prawili. Pří-
vod toho berauce z Obětij Bohem w Zákoně přikázaných / a pochyben
sinenslegice/ y Lid věce: Poněvadž (pren) Pán Bůh Voly, Čalata/
Dvce / Skopce / Ptáky / a Chléby sobě obětovati kázel: nadtoč mu
tehdy gest přejemné, kdyby kdo sam sebe / neb své Děti spálením Ohně
gemu obětovat. A poněvadž gest Bůh nadevsecky nevyvysíssi/ že gest
také sluhné aby mu Lidé obětovali Dícky své/ které gsau gím neymilex-
sni. Což gsau Achab a Manasses Králové činili. Salomún také gsa
od Žen sveden té Mlodly Moloch Chrám vyštařel: gesso žalm to zge-
ruče vlastoval, a vlastuge/ že gsau tau službou proslatau Dícky své ne
Bohu/ ale Diáblu obětovali: W čemž že se s nimi Proroci nesro-
vnávali/ ale takovau Mlodlárskau službu tukili / peklema Diábalem gi-
nezvragice/ strze to ge tv nenávist vzali/ za Svádce/ Kachře/ Novovo-
vérce měli/ y trápením a Smrtmi z tohoto Světa sprovozivali. Ya-
to Izaias Prorok strze to z rozkazu Manassea Krále, dřevěnnau pi-
lau gest přetřen. A tomu nápodobně za času Danyele w Babyloně byl
čen Běl Mlodla: opět/ Draživý: Item: Socha ona zlatá/ kterauž
NABOCHODONOZOR vyzdvihnauti dal/ a před ni s poklonou padau
pod hrdlem rozkázel / prawě se tudy ne té Sosse / ani zlatu / ani sobě:
ale Bohu / kterýž mu ve snách svidění Obrazu / genž MONARCHIAS
Světa vyznamenával/zgewil/ na proslázeni svěčnosti službu s Lidem
svým činil. Neb ta Socha zlatá byl Obraz podobný tomu kterýž ve-
snách viděl / a coby vyznamenával, od Danyela Proroka správu o
ném měl. Však poněvadž Pán Bůh vyselikau Rytinu a podoben-
stvím w Obrazu neb Mlodly etiti se w zákoně zapověděl: Protož ta ohá-
vaná služba pauhým Mlodlárským byla. Což znagice tři Miládency/
raděgij jobě do pecy rozpálené vyrženu být / než se s Babylonštími w
sňatečné poctě fróvnati/wolili. Takové a těm podobně pocty Poha-
né z neznámosti Boha / w prawých od něho samého w zákoně zřízených
službách vyznenslegice/ ač gsau s nábožností zevnitři/ však z pau-
hýho zlaceného doméně, na potupu Bohu, vykonávali / o nichž

4. Regum 23.
2. Par. 18. 33.
Lira in Leu-
tic. cap. 18.
Psalms 105.

2. Par. 13.
3. Regum 11.
Psalms 105.

Prudentius
Tyrannus
Bohem w
Mlodu gne
nuge.
Elaiz 3 d.
Philon.
Cotimog 647
Daniel 1.4.3.

Joseph. Anti-
quist. lib. 10.
cap. 1. 2.

Exodi 20.

Ephes. 4.
Romana 1.

Exodus 29.
Matthew 15. 8.
Coloss. 2.
1. Timot. 4.

Služby a
pocty pras-
váho vlasto-
ženství Bo-
hu sváctné
Pteré a vate-
gsau?
Ioh. 5. 6. 10.

(14).
Matthew 12. 28.
Marcii 16.
1. Corin. 11.

Psalmus 49.
Matthew. 10. 16.
(19).
1. Petri 2.
2. Timoth. 3.
Acorum 14.

Deuteronom. 6.

Roman. 12.

1. Petri 2.

Galatas 6.

Apostol mluví: Pohané v marnosti svýslu svého chodili / magice ro-
zum temnosími zatměly. Neb poznavše Boha / nechili halek Boha / ani
mu děkovali / ale zmáreni gsa na svém myšlení / a protož zatměno gest
gejich nemaudré Srdce. Neb právice že gsa mauděj / Blázni včimě
gsau / a změnili Slávu neproměnitedlného Boha v podobenství O-
brazu porušitedlného Člověka / a pravice / howad člernohých / y že
neměplazitv. Čehož neděgeli se při mnohých falešných Křesťanech / kte-
říž samými Lidskými svýslinkami / v Obrazích / Ceremoniích / v ruk-
ách / a v zevnitřním Čela potrápeni / u / s vakaup bliskamau nábož-
stí Bohu se vysoce slavíti domniwagi: Pohled na to pobožné Srdce
poznam a rozvaz, negsauli v falešných portách Božích pohamů p-
dobnij / Rovně to co oni říkali, v Ausech pohotově magice: Necime
my toho / neb onoho / co Dcima vidíme / ale to co ta věc vyjádří: Vysak je to neni pravá pocta Boží / Slovo a Zákon Páne nastrží ja-
luge. A Duch S. krze Apostola / že tělesné cwicení, bez Pravody a svob-
těnosti, k malé věci gest vžitečné / oznamuje. Známost také pravých nábo-
žných, Bohu náležitých služeb a poct, tuto nám v vědomosti vwozuge/
že gsa: Předně / slyšení rozsyvaného Slova Božího / s porádnym ve-
lebných Svátostí vživáním. Item: Prawá / skutečná / vnitřní, y jev-
nitřní Pána Boha poslušnost. Item: Prawá živá Visra v Pána Je-
žišse Krysta. Item: Nábožné vyžnání gměna Božího v Modlitbách /
v chwálách a v spívání / halz o tom Bůh krze Dawida poraučí, ita:
Obětug Bohu Obě chwály / a splň nevyhřejššimu sliby své. Volan le-
mně v den žárimutku. Item: Erpeliwošt v Krizzi. Item: pravá pobožnost
s Láskou Křesťanskou spogená. Item: Vetiwá / vážná / a nábožná po-
ctona / netoliko Myśli / Srdce / Ause / hlawy / rukau / nohy / Čela: Ale y
mošcho gměnij / Alucadu / Dústogencij / y Rozumu / službě boží poddá-
vání / milujice Boha z celého Srdce / zevossi Dusse / svýly / myсли / y moch
své / halz Summa Zákona Božího poraučí. Neb to gest / vedení napome-
nutij S. Pawla / vydávati Čela svá v Oběti živau / Swatau / Bohu
libau / a službu rozumna. A tak v těch kufých známost pravé Služby
Boží Apostolé vklazugi / halz tomu Summotoněn S. Petr vči / ita:
Přistoupice k Pánu Ježišse Krystu / kamenu živému / od Lidi začvje-
nemu / ale od Boha vyvolenému, a včenému / y vy také vzdělávante
se v Domě Duchovní, a Kněžstvo S. obětugice Oběti Duchovní /
vzáctné Bohu krze Ježišse Krysta. Čehož mnozý neznajice / Vedacos
velmi chaterného za službu Boží magi / což se Vstý / rukama / nohama /
neb Měšcem velmi snadno vykonati může. Gesso Bůh není Dítětem /
aby se řeklem, rázem / pozlátka / Vablém / neb Penžem vchláholiti dal.
Protož Apostol takovým hrozy: Nemylte se / Bůh nebude posmíván.
A podtud gest Artykul první. Odtud

Kdruhé

II.

R Druhému Rozdilu Kázani přistupme/ a w něm shlijdne me Co se zlého z nevzhání Pána Boha/w těch hlavních kusých giz polohem/ od těch neznabohův děge? Na to Text Evangelium odpovídá: Je yak innoho proti Pánu Bohu zlého, a hříšného / tak y obzvláště proti Čírkvi Chránstěho:

¶ Předně/že takovij Neznabohové svědecov Ducha S°/o Pánu Kristu w Kázantich publikovaném/ neb vyhlassovaném/ netolik nověcij/ ale vprutně žádného mísia v sebe nedávagij. Neb je gest proti gregijskemu, a domnění/ protož se gím nepravé být zdá/ nako: Včenj vývelebně S. Trogien/ a svědecov Ducha S°/ o všem Zidē/ Turci/ Arrianové/ Novověřenců/ a těm podobní Spletenci/ se posmívagi/ a tím Bohu w Modlárství Čtitele nás být praví. Pro kteréžto Včenj a svědecov Otec Starý A T H A N A S I V s, w Anthochii na obecném Chrécovském Concilium, od Arrianius za Kachře byl odsuzen/ a Poručením Konstancya Císaře cesarských geho Pansiov vyopoměn. Item: O Vložení Božském, a postadu vsscho milosrdenství w Osobě, a dobrodiných Smrti Pána Krista složených: abž w něm samém/ a to geste w pauhě žásluje Smrti geho/ dokonale Lidské spasens/ pádu napravens/ k nefurnednosti navrácení/ složené bylo/ a toho vsscho darmo z milosti od Boha/ věrau samou w Pána Krista od nás se dosahovalo: Tenu svědecov netolik Pohané se posmívagi/ ale Farizeové myněgssij/ genž svým stupnem a Ceremonijm Kostelnim vicerem než žásluhám Smrti Páne vypisují/ Globiwe odpřagli. Festus Pavla o těch všecky Kázajeho Blázinem/ a Athenskij pliskacem, nazvali. Myňessij Seky takové Karatale kusověrcy/ Kzimská Čírkev Kachři/ Čháři/ a Lutherhanum gmenugij. Jan Sleydan, Historie Císaře Karla patěho slavné pameti Episowatel/pripomíná gebnoho Biskupa/ kterž w zář Knihu Nového Zátona do Rukau/ nahodau tressil na to písmo S° Pavla w Lissi Kzimanum: Zlowět byivá spravedliv včiněn strze Wijru/ bez řutětivo Zátona. Což přečetsh/ hned tam knížan hodil a lal/ ita: Než rádneš Pavla ghy Lutherhanem. Gesto Pavla čtenáce Sec Chy před Lutherem to napsal/ y tak Čírkev včil a vči. Což hle w sedco slo. z neznámosti Auradu a dobrodin Syna Božího w spravedlnování Lids: tak se děge y w ostatních dvou svědecovských/ o Auradu Ducha S°/ a pravých službách Božích rozhlassoványch.

¶ Druhé Zlē: že takovij Neznabohové, geste y čem/ kterij ge o té známosti Boží vyvěugj/ a o Kristu svědecij/zlym se odměnugj/ a w takovau nenávisti berou/ že ge yakoby na zemi choditi nebyli hodni/ z Čírkvi y z Obců vyháněgij/ a samym šálenym domněním/ z a nevěcij původu vsscho zlého/ y pokut Božích které se w Světe ozývagli/

ge všiu

z nevzháním
stí Boha po-
chází w Lio-
dech/

I
Newča řek
decremdu
cha Swat-
ha.

Sozom. lib. 7.
Patr. Hist.
cap. 6.
Lata p. 347.

Aior. 26.27

Lamia. 3.

II.
Mennárist
proti Po-
slu Božímu.

Neděle Sestá

ge všuzugi. V týž svědectví vydávati budete o mně/d) kři-
stus: Však yah co svědectví geho Posluhu, a Ducha S° nastrogává, od
Světa přigimáno bude / dále dopovídá: Ben z Obch vyženau-
wás: totíž vylaučii / vypravěj / vytvrhau / lázari zapovědi / Lorty /
Lháři / Heretiky / nepočádnými Kazateli / Sselmami / Chlapy / Čraupi
v připomínání nazývat / a za nehodné mezi Pochívou lid vstaupen-
y okunať spáreni / v sebe y v gímých hánlivé wás pochládat budau. Kdy-
hož vossého milii Apostole / pravdiwi Svědkové / Slavnii Boži
gátoré / a Ducha S° nastrogowé / zakusyli / když netoliko od Světa
ko poslední Smrti oddanij, za bisvadlo včiněnij / a za Ohryzky v Čme-
ti / k učeniuž gíncemu se nechodje, než aby z Domu vymerenij / a včetně
Město vyhazenuj byli / gíjni býti muryli: Alle také žalárováníj / mrež-
níj / kamenováníj / vypravidáníj a vyháněnij. Anuj se gegich Náro-
kum y vossi Chrítku, po Apostolických od židův a Pohanův co lepejí
do. Neb Diocletianus Císař vevossech Obcích zapověděl / aby Křesťan-
né k Auricadum / ani k něchafým nejmennissim postiinostem bráni nebyli.
Asterij přivé na Auradech byli / y lázal shájeti. Julianus pak všechy spí-
ch Obecne / Rynk, Ohně / Bodu / Čch / Kaupi / prodan / čemešlo / obchad-
gum zapověděl. Tertullianus S. Dicci pisse: Zé za geho Číazu Křesťany
posínessiac Oslu gmenovali / a na potupu gum Pána Krysta, Bohana
sího / v formě Osla na Domlích malovali. Ke církoje Kruje / proste-
večtvi Páně vyháněnij / věrnj Čitelle Boži je až posavád prázdnj nu-
gsau / svědci o tom klády od Neprátel na ně dárwané / y na vlo schidí /
anobrž skutečni toho množí s nemalau žalostí okusugij. Alle Pan Boh
sakowé opatrige / a misto zlorečens gunzehná / wedle onoho žalmového
Pijssma: Illi maledicent, & tu D. o M. i N. E. benedices: Oni zlorečiti budau:
Alle ty Pani Bože dás s pojehnání.

¶ Četci zle Neznabohové čini / že nevinné Čitelle Páně vyháněgi-
ce, a mordugice / netoliko toho za žádný hřich nemají / ale tím se Pán
Bohu známenjte slaužiti dominiwagi / y vosselise řícti na vylewání
krve nevinných Muceldnijsku zekládagti: Přijde hodina pře-
wěděl Pán Krystus / Zé každý kdož žabige wás / domniwali se
bude že tím Bohu postaužil / u. Čas se Světu zpá / když poboje
rostelle k Smrti bez viny žene / že tím od neslechetných zlčincův zemí či-
fí / hněv Boži krotí, y pokutám hřichův, neaurodě, druhotě / moru a
málace konec čini / a welkého řícti sobě na Bohu zaslalugti. Takowau
nábožnau (yahž se dominiswagi) horlivosti / newimelž o věrniscíci
Boži, yah gsaú židē řícteli / aby byl Krystus vřízován: Vezmi / a Vz-
jí ho. Neb co ne za hřich / ale za vyzácnau pocení Boži pochládati. Yalo
y Krew Štěpána kamenováním vylitau / a gímých Svatých vstřico-
vání / řícti S. Pawel suminovně připomíná / říka: Gíni trpěli rožta-
hování /

1. Corin. 4.

Act. 5. 14.
(16)

Euseb. lib. 5.

Idem libro 2.

Tertul. in A.
pedog. cap. 14.

Psalm. 103.

III.
Mordowání
pravěkých
židů Číce
křes.

Johann 19.

Akorum 7.

Hebreos 11.

hodvání/ gini postmrvání/ biti/ vězení/ kamenování/ sekání/ pokaušení/ během zimordování/ chudobau trápení/ a sužování/ gesto gijich Svět nebyl hoden/ a však se tím mordováním Bohu slavíti domnival/ po- sládagic ge za největší pěstínu všechno zlého/ řeze to nové gijich Náboženství. Václav Achab Král s Bezabel/ onoho hladu za půl čtvrtka Léta pěstínu na Eliasse vzkládal/ že gesto to Bůh na tu Zemi pro geho Kachřské a Malessné (nak se on domnival) Včem dopusťil. Item: Ioram Král Samarský w oblézení a hladu na Elizea. Protož ho vijnil dátí stíti/ zato mage je hned lepší sítěj místi bude. Maximinus Pohan, Kyšar Rímský/ kázal w čas neaurody Krvi Křesťanskou pole kropiti/ zwlaště w tom Kragi ofols Ržezná/ pravě že Bohové pro tu svácenau Obět mordováním Křesťanův sonanau Aurodu dagij. Ach, že kdy Lidé, z pouhého toliko domněníj gine lidi/ kteří s nimi w gich domněníj negsau/ a w Ceremonijsch kostelajch s nimi zaroveně nesmeysslegi/ pro čisté a giste Boží služby/ a zgetonau pravdu Včem Křistova/ haneti/trápit/ věze- ti/ palici/ topiti/ mordovati/ a z toho (o žel se Pánu B° krve newinné) geste sobě myslauženj na Pánu Bohu nechalho sítěj zaslibovati směgi: Křesťo Bůh mordy zapovídá/ v práva na ně sau grízenia. Naríkání ta- ke a na hdu volání Prorockých y Křistových / na takové gest nečistého/ myobs/ naříž Jzaiass dí: Věda wám, kteří ējkáte zlému dobré/ a dobrému. Neb by pak y něco Kauhole gím břetí se vidělo/ však ho Pán a Ho- spodář Křestus do žnij nechatí vels/ a vytrhati pro všezení dobré Přesvájen nedopaušti. Tomu hle témú zlému Pán Bůh na své věrné Křiteli od Neznabohuž zde se vvalovati dopaušti/ a tudy zge- towatí ráci Křeček Království Syna Božího nej z tohoto Světa/ A že pohožnij ne že/ ale w Nebi věčnan odplatu složenau magi. Také se tam Obrazu Syna Božího zde připodobnugis/ a w žádosti tím rychle- sihose z placiwého Audoli Světa tohoto/ do Něbeské radosť dosíání/ zvostugis. Od tukž gij přistupme k poslednjmu

III.

Křetinu Hlavniemu Rozdusu Kázani/ kterýž věrmých Aubusib Páne w těch zlostech Světa potěšytedlně posylnuge/ a to třmi hlavnimi kusy / od Pána Křista w Textu Ewangeliu předlože- nyimi.

¶ Neprívě/ gisetonau pomocí Ducha S° Vtěšytele/ Zástupce při- torancho/mocněho/ a k snášení všech těch neřestíj (gimž se z cestu a slépe- gi Křistových vynhnauti nelze) mysluj Žel věrmých posylnugicího. Do- cemž se venss obširně v překladně oznamovalo. A z toho dí S. Jan w Kanonne: Věštit gest ten který gest w nás/ (totížto Duch S° přebý- wagich) nežli ten který gest na Světě: totíž Neprítel nakytoliv.

3. Reg. 13. 19.

4. Regum 6.

Tertul. in Apolog. Léta Páně, 26.

Genes. 9.
Exodi 20.
Elaias 5.
Matth. 13.Lucas 22.
Iohann. 19.
Matth. 5.
Roman. 8.
Matth. 16.
2. Timoth. 2.
Hebreos 12.W protiv-
wendtwi od
Neznabos-
bhu/ pos-
božnij těs-
ti se magi.I
Ducha S°
přítomností.

2. Iohann. 4.

II.
Swědomijm
dobrym.
c. Petri 4.

Gregor. N.
zlaozecum.

Maliz. 3a

III.
Předpově-
dením Krý-
stovym.

Epilogus Cō-
cionis para-
nericu.

Neděle Sestá

¶ Druhé / Gedenkazdny gsa svým dobrým swědomijm gisť / že ne pro
věhstupfy / nerády / a zločinné skutky / ale pro samo významí Víry a
yako Pravdy Krystovoy, trpij / Yafz S. Petr o tom věj: Zádný z vás netrp
an / totiž pro Náboženství / nesydíz se / ale welebíz Boha z toho / a těsste
dobrým swědomijm. Neb gest to prawdiwé, co dí Ržehoř Nazjanstý O'
tec Starý: Nihil nos ita exhilarare solet, quam bona conscientia, & bo
na spes.

To gest:

Zádná věc nás tak neobvesluge / Yako dobré Swědomij a Naděje.
¶ Izaiah Prorok těsň: In silentio & Spe erit fortitudo vestra. To
gest: V Milčení a Naděgi budec Syla wasse.

¶ Třetí / Rozpomináním se na předpovědění Páně / světelských o
těch neřestech / že ne uáhodau zde na Lidi se valí / ale s gisným wědomijm
Božím / a za příčinou Krystova předpovědění / yafz teb sám mluvi:
Tento věcy mluvil gsem wám / aby sste se nehoršili: Ale
tady přijde ten čas / totiž protiwěství / rozpomenuli se je yá
pověděl gsem wám / a prve dávno to wſecko zegměna předpově
děl. Gest pak prawdiwé ono povědění: Sagitta præuisa manus nocet:
Pád věhstrahu magjich méně řekodj: Tak předpovědění Páně osladíug/
a za wſednost nám Kríž před Oči namítagi. Protož také Neznab
hův strach z myslí vyzdvihugis / slzy z Oči stragis / a hřbet k snášení
gha strerzuguj. A potud gíz spashledlm věhklad dnesního Ewange
lium se wžtahuge. W němž rozgjmáno bylo O známosti Boží / w bláh
ných třech fushych. Artikul první vklazoval / w gedenkě welebné Swě
tě ērogice gedině věcné Božství / a w vložení Božstěm w Krystu Ježi
ši Spasens Swětu podané: Až n Aurádu Ducha S°. n pravých
Služeb Božských. W čemž Neznabohově negsauc a nechtí být vynau
čenij / toto zlé z toho činij: Zě Swědectví o té pravé známosti Boží ne
príjmagij: Swědky a Posly Páně vyháněgij / nadto n mordugie ge
wzáctnau poctu Bohu činiti se domnivagi / yakož gest to Druhým Ar
tykulen w Kázani vklázano. Třetímpak potěšenij pobožným gsau pře
dložená / genž gsau: Pěstomá a hotová pomoc Ducha S° / Dobré
Swědomij / a na předposvídání Pána Ježi Krysta se rozpominání.
Smejžto samému bud Čest / Sláva / Chwála / a Moc od nás vzdáva
ná / na věky věkuw / Al Ni E N.

Modlitba, bud Pissení / wſecko Kázani w sobě obsahuj
gij. Yako: Wstaupil P. K. na Nebe / dokonal zde práhy / ū.

Slyss pane Bože hlas náss /
K tobě volajichych /
Stadce svého, kterž znáss,

Za similitudný proshycích:
Za Ducha Swatcho /
Nám žaslibeneho.

Krystem.

Krystem nassim Spasyclem/
 By on w swém Brádu
 Wyl Eidskym Dícelem
 W Chrkwji/sz kázaniu prawdu/
 O tom jes Bůh gedinj /
     w Trog Osobách dílnj.
 Bůh Otce/Syn/p Duch Swatý/
 Tak Swetu zgewenj /
 Když pro Lid Diáblem patř,
 Krystus ; Nebe gsa sníjenj /
 W Těle příssel/Smrt Črpěl/
     Náss wěinj Spasitel.
 Str; dílo Ducha Swatého,
 Těszyte / Prawdau,
 Swětka Syna Božího/
 O ráci každú Duszy wernau/
 Těszyti/wynaučiti /
     W Wijse vewrditi.
 W službách, a poctách nábožných /
 Deay se právě Čchi/
     W Slowutmém nám zížených/

s Neznaboby nevuerit
 Modlárstwju w Náboženství,
     Prawdiwych Swědecov.
 Popký také zde snášeti,
 Od zlých pro tvoé gméno/
 Wyhnání/Ríjz strpěti
 O Mord/cimž se zlých plemeno
 Domniwá Boha Čchi/
     Sestersi z toho mjet.
 Bože Otce,Dárceli
 Vérnym swé milosti/
 W Krystu Wykupiteli/
 Ducha svého přistomnosti
 Rac včiti/těszyti /
     Chrkew swau chrániti :
 W Nakemkoliw protivenství
 w Wijre sezwati/
 Bychom pro Náboženství
 Mohli Ríjz podstupovati /
 Gsauc gisti swém Swědomím,
     O wěinym Spasenjm.

A M E N.

Va den slavného weyročního Hodu/Památky Seslání Ducha S° na Aposstoly: Kázani Prvni.

Všemohouc Pán Bůh / Otce P. N. S. K. ve gménu a pro Syna
 svého wěcného / rac na nás tento dnesni slavný Hod dary Ducha
 S° / w Božíwi sobě rovného / milostivě wyliti : genž gest požehna-
 ny/rossi Čhi a Chwál hodyn/na wěky wěkuw/Amen.

Odhoto dnesnijsko Slavného Dne (Lidé Duchem S. shro-
 mazděnijs) genž gest od památky s mrtvých wstání Páně paděsáty / a od
 na Nebe wstaupenj desáty / a ted chwile této nábožné spolu w Křestian-
 ské Chrkwji, zacjnáme hod weyroční slavné Památky/ yak scisláns Ducha
 S° ; Nebe na Aposstoly / a w tom slavném Hodu skutečně wyplněný welikých slobuw
 S. Tropicie : Tak službu a chwálu, Bohu Otci/ Bohu Synu/ a B° Duchu S° /
 Pánu Bohu nassemu gedinemu od nás powinnau / dělujcice geho welebnosti / že gest
 Bůh Otce na smrtedlné Eidské pokolenj/ z nesmrtné swé Ľásky/ k profázans wzácnosti
 Tela Syna swého / Ducha S° wylil / a posawad w darijch geho wylewu. A Bůh
 Syn je swau-Tela wzácnosti, na Bohu dary Ducha S° zgewne na swé wérne wy-
 litě wylaužil : Bůh yak Duch S. že set zlepšenj wolených Božích/w díle dobravol-
 ného Autádu swého / tak patrně zgewil / a posawad zgewuge. Nadeo že prawdiwý

Exordium à
circumstantia
Temporis.

Radens slá-
 ni Duchas S°
 yacy se hnut-
 kowé. Tros-
 gice S. zge-
 wil.
 lohanz.
 Roman. 8.

Den Slavného Hodu

Ezech. 36.
Iohelis 3.
Zachar. 12.
Ioh. 14. 15. 16
Lucas 14.
Actorum 1.

Ezechiel. 36.
Matthei 3.
Lucas 3.
Iohannae 1.

Modlitba.

*Argumentum
& vissus Ho-
miliae.*

Lucas 11.

gediný Pán V. w Tropicz zgewený/ tak patrné sliby swé Božské na ten dnešní hod
den PENTECOSTES, totiž Padesátý tečený se vztažujich/splniti rácil. Neb yak slavný
Hod památky Narození/a druhý Vítězvědného vztažení Páně: Tak v tento slá-
ný Ducha S° na Apostolsky/měl gest mnohé předostlé Božské slavné Sliby/genu-
ný vztažování/obzvlášť pak tyto: Předně/ Boha Otce/srize Ezechiele Proroka
poznamenané/řka: Položím Ducha mého vprostřed vás. Item: Vylegi Ducha mé-
ho na vsetké Tělo. Opět: Vylegi na Dům Dawidů a na Obývatele Geruzalem-
ské/totiž na pobožné Anděly Črkve Svatej/Ducha milosti a prosby. Za těmi/slibami
Syna Božího o tom gſau velmi množí/ w rozjehnávaní se před Smrtí s mili-
vědlijsky často opakovaní/ a po tyto Neděle minule z Evangelium w Črkvi vzk-
vominaní. Nezastagil svých slibů také p sám Váš Ducha S° o sobě/ zatajujíce/srize
Proroka Ezechiele, řka: Dám gím Srdece nové: odeymu od níží Srdece kamen-
né/a dám gím inaspice. A srsz Jana Křtitele (gehbž geske w životě Matky, když se
prva řest Křesťcu zstáti byl/naplnil) takto o sobě miloval: Křtěji vás bude Ducha S°
ohněm. Což vše poněvadž se jako dnes / po zmrtvých vzkáni Páně, w den padající
splnilo / a na Apostoličkých vydáních/splněných / v círedlině zgewilo / ato nám ēdem
padlém k věčnému dobrému: Mámě tehdy gisau příčinu dnešní. Hod slavné oratí-
nábožné pamatovati/a především w něm Pánu V° dobratiwemu/ zatajová dho-
dini j vdcině děkovati/tuto Molitvu srdečně říkajíec:

Semohauch, věčný/a živý Bože/Otče Pána N.
G. K. Svoriteli všech svěc̄/opatruvající/s Synem svým
Páncem N. G. K. Slovem a Obrazem tvým / a s Duchem S. Otcejs-
telcem na Apostolky vylíčím: maudrh/dobrh/milosrdný/Saudce svým/
čistoty plný/pravdomluvný a neobsáhlý. Díky tobě vzdáváme/je gš
se nám v srze vydání Zákonu/v seslání Ducha Svateho w den pra-
vý PENTECOSTES Padesátý/zgewitli rácil. A proshme tebe; celého
srdece/smiluň se nad námi / pro Ježišse Krysta Syna tvého/Pána/
Prostředníka/Smrce a Orodovníka našeho za hříšný, w Oběti v-
křizovaného/a pro ospravedlnění naše vzkříšeného. A ráč Duchem
Svatým zapalovati/sprawowati/postvěcovati/vpěvňovati/pog-
řebiowati/a vyvěcovati Srdece naše/abychom tě právě poznati/vz-
wati/tobě právě Věřiti/Díky vzdávati / v tě posloušnit být: A tio
nyni w začátku Kázani/o jménu Ducha S°. a právě Vítězvědného/
spasitelné/bedlivě a nábožně,vyvěcovati se mohli. Včiň to o Božej Ot-
ce pro sváčtnost, a sliby Syna tvého Ježišse Krysta Pána našeho/kie-
říž nám Ducha S° dátí zaslabil/řka: Čim více Otce vás dá Ducha
S° proshém. En také o Svatom Duši, ráč přijomen být nám/spra-
wuge a řídě nás. Neb to gisťe a w pravdě Črkew o tobě pokorném hla-
sem dues spjtwá:

Sine tuo NVMINE,
Nihil est in Homine, To gest:
Nihil est innoxium.

Bez tvé Božské Pomoci/
Není w nás žádné moc/
Než hříšch a nakažení/
Lupost/Blud/nezměn.

Džawi-

Džasvitah t nám Dusse Swat. Amen, Amen / věříme že se to
stane / Bože požehnání a chwál hodoní / na věky věkův / Amen.

Oz dalec neyrozkošnýsi Chrámé Ducha S° / a Lide Boží / k původu Kážan
Słowa Božího tohoto začatého wezmem před sebe ke prorokau / genž se na dnešní
Slavnost vztahuje / od Jóhele Proroka w I I L Rozdilu Knížyp geho položenau w
těchto slových/ ita:

Koto gest Slovo Páně : V Stane se potom /
V. wylegi Ducha mého na vosselitě Tělo / a pro-
rokovati budau Synowé wasij / v Dcery
wasse. Starci wasij Smy mjtí budau / a
Mládencij wasij widění vjdati budau. Alle v na
Služebníkh a Služebnice mé, w těch dnech, wylegi Du-
cha mého. A budau prorakovati.

Kato Rzeč Proroka Jóhele / který se na světě
stkvěl za času Joachama Krále Júdského / a Proroku w
giných Izaiasse / a Micheasse / Létha před Narodením
Messyasse okolo Sedmidesáteho / se vz-
tahuje / v od S° Petra Apostola Páně, w geho Ká-
žaní, píwozuge ke dni Památky Seslání Ducha S°. Kteraužto Rzeč
mluvil Prorok za původní příčinou náramného strachu / v němž Lid
Jzrahelský těch časů byl postaven / z pohružkyni veřejnau válkau
Sennacheriba Krále Assyrského / který se na ně od několika Letch porád
stravově strogil / činěné. W Kterenžto Strachu abž nad pomoci Bož-
skau nezaúfali / a žeby Bůh Lid svůj dokonce opustiti m̄nil se nedom-
nivali / Prorok gich potěšoval. A že Jzrahel w té válce / ani potom tak
bez ohlazen nebude: Mybrž divných Novin Evangelistských / za pří-
chodu Messyasse / který z gich rodu pogici má / také nevymluvneho a
neznamenitějšího dobrodružstvího / po příští Messyassovi na svět /
totižto zevonchého svylití daru w Ducha S° na gegich Potomků / ten Lid
je dvíka: O tom Prorok tauž řeči lid Jzrahelský wnyčoval / Summoně
prorokujc o Seslání Ducha S° / a o Zázrachách / kteří od Syna Božího
před geho wyzkríštením / v Ducha S° Padesáteho dne sesláním předešli / a
slavný budaučí přechod Páně k Saudu před gisli magi. Vživá pak proro-
k w řeči své spušobu těch věkův obyčejného. Nebo spashedlné včem a
pognání Kryšta Spasitele / Také v dary Ducha S° rozumí w svém mlu-
vení/ ita: Synowé wasji v Dcery / totiž potomci z waseho národu
Jzrahelského posli / halo Apostole / Panna Maria / a gine S. Ženy / kte-
říž také Ducha S° w darcích svashedlně s Apostolem přigaly / proroko-
vatí / to ḡ Pisma S. vykládati / v kázati vmeti bndau / a mládencij

Jóhel Pro-
rok itkví se
před Naro-
zením Pána
Kryšta / oto-
ložen 770

Ocasio pro-
phetiz.

Summa:

v. m.

totíž Křesťanské dílny / vidění pravého Božího poznání vydati / docházeti / Starci pak wasij sny mísati / totíž pravého Koſtu Nebeské Slávy z daru Ducha S° docházeti budau. Což se děle v skutku při Apostolských ſtalo / a posavád při volených Božích ſe děje / a nás vyzváge. Ačkoliv my Křesťané gíž žáračně, rozličnými Žažty vokamjeni / halo Apoſtole nemluvime / ani o budoucích věccích vaflo Proroch neprorokujeme: Vſak z daru Ducha S° nachází ſe w naſich Čírkvičích deſyti Lethé Pačholátko y Děvčátko / kteréž o nevhlaſených říčkách pravého Náboženſtví Křesťanského tak ſvětle a poznale mluviti vni / ginac̄ nežli znamenſtis vznemenni a včenii Muži za Starohu Zákona / y ſcērii za především Lethi živi byli. Za kteréžto dobrodružství Nebeſkém děkovatí gſme povinni / a geho proſyti / aby ſi ſi, pravdivé, Evangelijské včenii / genž geſt naſtroy Ducha S° / a Razačeles genž gſau Vſta geho / mež námi neporuſitelně zachovati / y naſi nui Potomkům dochovati ráčil. A ta geſt původnji příčina / Šumava / vžitečné naučení / kteréž ſe w řeci Prorocké přečtené obſahuje: z níž Dneš rādž gſme dnes slavnau památku Šeslání Ducha S° ſobě připomínat začali / ſluſně geſt aby hom ſe y w tomato Rázanji včili těmito dvěma Archykulům:

Prvňmu: O Gménisch Ducha Swatého.

Druhému: O Víre w Ducha Swatého.

I.

R Prvňmu přístaupiſce / živězme wſudylí ſe to
R gmeno Ducha / kteréž ſe w Písmi Š. nachází / na toho Ducha S° / gehož dnes památku, a hod veyroční slavníme / vztahuge: Nebeſké w Písmi obogjho Zákona čitajice / y na Rázanjch často z Slova Božího Ducha gmenovati ſlenchagice / w to domněni z toho přicházejí / haloby ſnad wſce duchůw Swatých bylo než geden. Malož ſe pak Šelth / zwláſt Arrianistá / Nowokřtěná / a giné mežn. Řecky / které o Duchu Š. nic nesmějſlegij / předkum naſiim y nám poſiniwagij. Protož ſlyſime / a znayme že tim gménem SPIRITVS DUCH / w Písmi Starého y Nowého Zákona / tyto také giné včech / krom Ducha S° / Boha pravého / ſe gmenugij:

¶ Neyprvé / Vſtr wěgij. O Písmo w Prvňch knižách Mořiſſových w Rozdílu VIII. Adduxit Dominus SPIRITVS super terram, & imminutæ ſunt aquæ. W Biblij Čeſké tak ſe ſte: Vvedl Pán Vſr na Zemi / a vmeſenij gſau Bodh: (rozuiněg w čas potop). Anna. Šestra Mořiſſowa: po přejetí Čeriveného More, ſpiwá: Flavit SPIRITVS tuus, & operuit eos Mare: To geſt: Vál Ducha / totíž Vſr) twin/ a pri-

Vocabulum
SPIRITVS
in scripturis
ſequitur

II.

V. M. T. V. M.
Genesis 8.
Exodi 14.

a příkynlo ge More. Sám také Nebešky dílitr / rozmáuvage s Čí-
tovem zemským Mistrem/dj: SPIRITVS vbi vult spirat. To gest: Duch
(vlastníci Wjt) kde chce svége.

¶ Druhé / tím Slovem Duch gmenuge se dchnutí Člověka /
naleží dí Pán Bůh k Nohelovi : Aby zahladil všeslící Tělo / w němžto
gest Duch života pod Nebem : to geři : Dusši živau / denchagach w
Člověku. A opět : Všichni Lidé / n všech věcích w nichžto gest Duch
života na zemi(potopou)zemřeli gsau. A w žalmu dj: Odemess Duch
ghich / n zahynatí/to gest/zemřau/a w Prach se obratiš.

¶ Ěretj/Rozumí se Dusse gednoho každého Člověka/nakž miluvi
David w Žialmu : W Ruce tvoře, o Bože, poračim Duchu mého . A
Slepán kamenováný volá : Príjmi Pane Čejíssi Duchu mého. To
hle opět není Duch Svatý.

¶ Čtvrté : Mysl Člověka / s geho přirozenau náklonnosti/bud
k zámluku/neb k giněmu. David obětuje Pánu Bohu/w Žialmu dj:
Obět Bohu Duch zarmazencí: to gest: Žalost a bolest Srdce/steráž od
ducha S° w Člověku z církev hnečwu Božího pro hřich zbužování
bywá. A Daniel w času svidění dj: Zbrozyl se gesti Duch můj : to
gest : Mysl má přestrassená byla. A z toho poslo přísloni o Člo-
věku žauzeném: Tentého neb auzého má Duch: totiz Mysl bázlivau/
leslavau/přestrassenau/az téměř co představzeti newj. Opět se říká o
obročeleném: Gest weselého Duchu: totiz weselé mysl / jako Samson
po zbití nepřátele / napřímo se vodný z Čelisti Oslíčí vyprýsstěn / o němž
Písmo dj: Cum bibisset SAMSON, reuerlus est SPIRITVS eius: když
k napřílu/nazvátil se Duch geho k němu: to gest/weselá čerstvá Mysl/ a
sedee potřebné. Vlastně se pak vykládá/okrál a posylnil se.

¶ Páté / rozumí se chlénji/popuzení/a svile z bužugich Člověka k
studu dobrému/neb zlému :nakž dí Písmo: Vzbudil(pren) Pán Bůh
Ducha Člověka/ú. A gind: Když wedena byla Zuzanna newinná na
šaty/vzbudil Bůh Duch Mladence mladšího/pteremuz gměno Da-
niel. to gest : Pán Bůh ho k tomu povolal,a ponaučil / aby skutečně a
skutečle o Zuzannu se vgal. A opět dí Aggæus Prorok : N vzbudil gest
Pán Duch Zorobábelova Wehwodny, a Ježuša Kneze velikého Židství-
ho/a Duchu gmych žewsscho Lidu : n wesli gsau/a činili dijlo w Domu
Pána Žášuputu: to gest : Ponaučil Pán Bůh svile geglich / aby směle
jase Chrám w Jeruzalemě stavěli. Smenuge se také Duch/ Pochop
neb podpal chlénji a činění zlého : Nakž Písmo dj : N vzbudil Pán Bůh
proti Zorámovi Králi Duch filistinských / ú. totiz: vzbudil w nich
Bůh chlénji / svili/ a smělosti/ aby svítku zdrojihli proti Zorámovi : A o-
pět Ezechiel Prorok volá : Zdeha Prorokům nemaudrým / kterí násle-
dugli Duchu svého : to gest: chlénji a svile své zlé. A to hle všes není o-
pět Duch Svatý.

Ioh. 3.

2.
SPIRITVM
vitalem.
Genes. 6. 7.

Psalmo 103.

3.
Animam ho-
minis.
Psalmo. 30.
Aior. 7.

4.
Animum vel
affectionem,
&
motum; crea-
tum.
Psalmo 5. •
Daniel. 7.

Judicum 15.

5.
Imperium &
voluntatem,
vel bonam,
vel malam.
2. Paralip. 37.
Daniel. 13.

Aggæus 1.

2. Paralip. 3. 1.

Ezechiel 13.

6.
Doctrinam,
1. Iorim 4.
Ioannis 6.

3. Reg. 22.

7.
Inuisibilis.
Genij. Naturæ
incorporeæ,
bona vel mali
12. 1. 1.
Psal. 103. 150
Lucas 1. 1.

8.
Dona SPIRITU
S. Sancti
varia.
Ioh. an. 7.
1. Thes. 5.
1. Corint. 12.
Num. 11.

August. lib. 15
de Trinitate
Capit. 19.

9.
Prodr. 3. 1.
RITVM S.
Personam ter
ram DIVI
NITATIS.
Genes. 11.
Psalmus 50.
Ioch. 3.
Lucas 11.

Ecclesia Sp. 1
2. RITVS S. Sancti

I.
S. SPIRITVS
Sanctus.
Roman. 8.

II.
SPIRITVS
Dei.

¶ Šesté / rozmí se Včenj. Lidem od Vlčelidu po Čábožským
předekádane. Nakáz S. Jan wenstrahu dáravá / ita: Ne každemu Duchu
vérce: to gest / ne každemu Včenj. A sám Pán dí: Slova která hají
vjin / gsaut Duch a život: totiz / Nebeské včens, genž ſ životu věcennu
vede. A opět: Duch lživý/totiz Klam, a Falešné včens / w. Tlustech Pro-
roku Achabových se náslo/hakz o tom w Knihach Královstvích čtuje,

¶ Sedmé: Gmenugij se tak y newiditedlni Duchovité / doberu y
ži / neb ptkrozené včen nehmotné / hakz Dawid spisivá: Který činí se, kdy-
gely Duchy tvoře. A opět: Všeliký Duch chval Pána. Item sam Gen-
tius dí: Pogma ginnch sedm Duchův horších než sam gest / totiz Dia-
bel newiditedlný, Duch zlý / vchází do Člověka.

¶ Osmé: Darové Ducha S°, Boha prawého / genž gsaurojte-
ni / též se Duch gmenugij. Nakáz S. Jan dí: Gessie nebyl Duch S°, upř
darové Ducha S° / widitedlné na ně seslanij. A opět: Ducha nebyla
šunye: to gest / darové Ducha S° w sobě mne neobracujte / Apostol
napomíná. A ginde: Rozliční gsaau darové / ale geden Duch. Item: D.
gaw Pán Bůh z Ducha Možijskova / dal gest Sedmdesát Mužům:
totiz / takové dary, jako byli w Možijskovi / jako: Rozum / Moudrost
práv povědomost / rozsahnost / Weymlustnosti / horlivost / a spraved-
lost: kteríž o darové Brhnosti Světské potřebnii gsaau. Díčíž S.
Augustyn tak píše: SPIRITVS Sanctus in tantum donum est Dei, quan-
tum datur ijs quibus datur. Apud se autem Deus est, - eis nemini datur:
To gest:

Duch Swatý dar Boží gest / se gmenuge / W sobě pat Bohem dřímu /
Tak / tim / proto / že se Lidem daruje. A gest / v soni se novává.

¶ Deváté: Zepřva se tím gmenem Duch také řetí Osoba / kte-
ráuz Pissma S. obyčejně Duch S. gmenugj / Chraťte. O! Kterí Bo-
ži s počátku: Duch Boží wznássel se nad Bodami. A Dawid když
prosí: Duch a S° neodgíman odemne. A Janáš zvěstuje: Počkav
v prostřed nisch Ducha S°. A Bůh řeče Jóhele Proroka zaslouží:
Vylegi z Ducha mého na každého Člověka. A Syn Boží gest: Dic
mùn dá Duch a S° proshém. O Kterémžto Duchu S°: Víru w Bůh
cích / a w tvosedném nássem potěšeníčlném Credo, neb Věřim w Bo-
ha / k / vznášváme / řekagice: Věřim y w Duchu S° / jako dnes před
Vety M. D. LVI. w dřích žážrácích na Apoſtolických zgerbených.
Kterehž mimo to gmeno Duch / gina mnohá gmena a Čtyři slavné od
svých vlastních řečí / hakzto velebný Pán Bůh mití ráti / a my ta-
kove: Předně: Duch Swatý: totiz / dokonale Čistý a Spravedlivý /
genž nás Lidi posvětuje / scissiuje / a lístá, Swatá / Bohu milá myslí-
ní / insluvení / činění / y horlivá nábožná modlení w nás vzbuzuje. Ú-
tem: Duch Boží / אֱלֹהִים. Nakáz Job vyznává / ita: Duch
Boží věnil mne / a dchnutí wscemohancího obživilo mne. A S. Da-

Geslatis Ducha S. Kazani první.

547

mel dík Recit. kolluv. se Duchem Božím sprawuji / u gšau Synopse
Boží. Opět : Slove Duch Syna Božího / a Duch Krystai : Yafz S.,
Pawel Kředci / řka : Poslal Váh Duch Syna svého v Srdce wasse /
spolagnitho — z. A b b a Otče / nás neymilessi. A opět dík : Ve-
máli Edo Duch Krystowa / ten něn geho. Item : Duch Páně — I E-
HO. v. A. Duch Páně nademnau / Proto je pomazal mne. Takto Eu-
angelistové výkladají. A Ezechiel dík : Irruit in me SPIRITUS LEHOVA E.
Oboril se na mne Duch Páně. A Micheas : Naplněn gsem Duchem I E-
HOVA E, totž / Páně. Item : Duch Maudrosti / Rozumu / Slyš / Rad-
dy / Vněti pobožnosti / a Vážně Páně / onemž čteme v Zavasse Proro-
ka. Opět : Duch milosti a prosby / o něnž psano máme v Zachariasse
Proroka. Neb srdce Kázani Slova Božího živěsiuge a podává nam
v Krystu Cechi řezenau Boží milost. v Mlodeni také vči a spravu-
je Srdce wasse / yafz / Edo / a začichom se nábožně modlit měli. Yafz /
Apostol o tom svědčí. Item : Yafz Boží. Neb / yafz S. Petr ozna-
míuje : Duchem Božím gšaneč / madchnuji / mluvjivali y psávali
Svatí Boží Vídě. A sám Duch Svatý o sobě dík srdce Davida : Ya-
fz myl yafzto Pyro Pissare / který rychle piše. A S. Ambrož : Pij Pro-
pheta & Apostoli & Euangeliſtae scripserunt ea quæ Spiritus Sanctus ijs
loqui dabant. To gest : S. Proroch / Apostole / v Evangelistové to gšau
psali / to gest gšau Duch S. dárval insluviti. Neb nebyli om. aniž gšte my /
(hol) sám Pán Krystus to svědčet dává) genž insluvite / ale Duch Otce
wasseho / který mluví tv wás. Item : Slove také Pře Boží : Yafz
S. Cyprian dík : je gest Osoba Božství, který Zákon na Zábulisch Kas-
mennich napsal. Neb S. Pissatio oznamuje / je gšau Duch Zákonu
Božího. Přísl. Božím popsaný : totž / Duchem S. křehoz rafé
Syn Boží tak gšenuge / řka : Poněvadž ya Přísl. Božím svým tam
Diáblu / . Proto gest pak Duch Boží Přísl. na živán / Aby z nich
gednola podstaty Božství požádána byla. Yafz dík S. Jeromim : Sicut
Digitus cum manu & brachio, manus vero vel brachium cum corpore,
sunt in una Natura unum ; Ita PATER, FÍLIVS & SPIRITVS SANCTVS,
sunt quidem sunt in Personis, sed una Divina essentia. To gest :

Yafz Pře s Rukou, s Ramenem / Tak gest Božství řečeno /

Ruka, a Rameno s Telem / Otče / Syn / Duch / tři rozdílnosti /

Gšau v gedné podstaty gedno : W tom rossit Pán Váh nás, gediny.

Dále gestě viaž Entul Duch S. P A R A C L E T V S, Aduocatus, &
Consolator, Bréšytel / Zájupce / a podobný Křečníku a Příteli, křehoz
z Přáctství samého lidství pře na Šaudu svěde. Protož Křekov
dnes spívá : En gšu Šwélo v temnostech / Bréšytel v testnostech / v.
Item : Duch pravdy, a Doktor / genž nás Vádi Nebestřednu věci pro
dnu výběuge / a gew celosti zachowává / yafz Pán Krystus svědčí :
Naucítrás všelike Prawdě. A Apostole o sobě : Nám pak zgewill /

Iob. 3.
Rom. 2.
1 II. 1.
SPIRITVS
Filij D. &
Christi.
Galatas 4.
Roman. 3.
1 III.
Spiritus I.
H o r v a t.
Elaie 6. 1.
Ezechiel 12.
Mich. 3.
V.
Spiritus Sa-
cramente.
Elaie 9.
1. Corint. 12.
VI.
Spiritus gra-
tia & precum
Zachar. 12.
Roman. 8.
VII.
Lingua Dei 1.
2. Petri 1.
Psalmo. 44.
Ambrožius
Epistoliarum,
lib. 3. Ep. 63.

Markel 10.

VIII.
Digiterus Dei 1.
Cyprian. Ser-
mon de Spi-
ritu S.
Exodi 32.
Marti. 12.
Lucas 12.

Hieronymus
de digito Dei

IX.
Pamelius.
Iohann. 15. 16.

X.
Spiritus veri-
tatis.
Iohann. 4. 16.
1. Corint. 2.

Cyrillus:

x l.
Arrabo ha-
redicatis no-
stra.
2. Corin. 5.
Sphesem s.Roman. 8.
Paulem /
z hoře vysílo.Zájma pro
vá gest a
byt mā: O
Ducha S.
D uch S.
w Ducha S°I.
De Spiritu S.
quod sit.2.
Genes 1.
In Eredo &
libro kedicium
1. Reg. 17
Psalmo 50.
Kozanis 1.
Matth. 3.
A& 2. 8. 19.
11.

tož Nebesté věci nás znáti svýnačil/scrze Ducha S°. A Cyrilus sv. ry S. Otec napsal: Cum SPIRITVM veritatis, SPIRITVM S. Domini nus appellat, MAGISTRVM meum suae VERITATIS esse ostendit. To gesto Poněvadž gest Pán Ducha S° Duchem pravdy nazval/tim ho tedy gisťomě Vlásrem své pravdy byti všáhal.

Naposledy slovo v Zájde daret budaučho našeho dědictví to Neb. Neb gesti žádovat/eternž nás o gisťomě dědictví/ to Nebi/nes o životu věčném/pro Krystia nám dorowaném/a v novém/Rágle Nebu řem/zásluhami Smrti Syna Božího připraveném/gisťiuge. Protož S. Pawel vj: Wydává Duch S. svědecitvi Duchu našemu/je gisťe Synové Boží: a poněvadž Synové/tehdy v dědicově Boží/ a spolu dědicosvě Krystovi.

To gisťau hlela vlastní jména Ducha S°/kteráž všechnost gisťe Božíku od jiných jmén a Ducha děli. Nám pak smysl/Vlásra/Rozum/a Rječ/o Archeuli Ducha S°/vysvětlují/a hohné potěšení; dobrodružství Ducha S° přinásejí. Dokudž gisť přistupuje k rozgmatání

II.

Druhem hlavním Roždalu, neb Archeuli tohoto kázani / tožto o Vídce w Ducha S°: Co všichni Křestiani o gisťu všechnosti věří / věříti / smysleti / držeti / a vyznávati: Neb až všichni Křestiani Starci / mladí / v Děti / ráz dodečené sonž se modlit/ a potěšení Credo in Deum, věřim w Boha / ríkají: Vissak v Šárkách Lidi dosti malých/i co tu věří / a tím ríkláním o Ducha S. vyznává. Věžž tehdy ráz dva věrná Dusse / je věříss a věříti mās o nám mytočili když: tožto: o Ducha Svátém/Ducha Svárcimu/a w Ducha Svátcho.

¶ Prvni: O Ducha svátém / je Svápravdě gest. Neb abyhom ses odporušimi Ariany / Novokřtěnců / Turky / Židů / v gňomu Poham a Sektemi / kterž aby w pravdě maly Ducha S. byl / tenu se posmívají / nesrownali / potřebi gest nám gisťe důvodn z Písma S° věděti / znáti / věřiti / a w Vídce / je Ducha S. konečně gest / se věvorozváti: a to témato: Nehypově: Zgesvým svědecitvím nesčislých S. Písem w obogštinách / nichž se gisť gisť mnoho w prvňím Archeuli svý pravowalo / k kterýmž v tato prináležejí/ ita: Ducha S. při stavově Světa vznášel se nad vodami. Item: Ducha Božího vstoupil na Možžise / Alarona / Gedeona / Samsona / Davida / u. Item Ducha svého S° neodgimán odemne. Item: Ducha S. w spisobu Holubice vstoupil z Neba / a posadil se na Synu Božího. Opět: Křtěte ge w gňenu Otce / Syna / v Ducha S° a Summu / denby nepostačil k výčítání Písma S. kteržto duchu S. gisťi, je gest. Za těmi hned druhý důvod pohotově

gest

gest / patrné Ducha S° Swetu se zgewowaní / nálo při Křtu Páně w
widitedlném spůsobu holubice: Qui igitur dubitat (inquit Athanasius) eat
ad Iordanem, vt videat. Čo gest: Kdo o Duchu S. pochybuje (dij S.
Athanasius) gdi k Jordanu/a tam se toho doptáss/y vhlidáss. Zvláště
pak nálo dnes/ Padesátý den po vzkříšení Páně/na Apoštolijsk se zge-
wil/ w spůsobn větru prudkého/kterýž ovšem daleko slissán byl/a widi-
tedlného vichru ohnivého / kterýž se nad gedním každým z Apoštoliw
w spůsobu Nagyka vklázel. Nálo w rozličnosti řeči/ gímž hned poge-
dnau/ ac proslui Rybáři / vysak gíz Apoštole/ welikomocné wěch Božijs
mluvili. A ginde velmi mnichofrát se Duch S. zgewil. Gestě y tím
třetím důvodem toho se dosvědčuje/ vrtízeo/ duchovním hnutím/gimž
se w pobožných Lidech ozývá/ ohlaſuje/a w nich po gisých Etnosích
zewnitřních poznání bývá: genž gsau: Milování Pána Krysta, oblibo-
vání geho Náboženství/wážnost k Chrkevni Služebnosti/Vosslužnost
Słowa Božijsko/ vetrivost k Swátostem/horlivost w modleni/w Kři-
ži Stálost / w láſce vprímnost / a gím pobožnij skutkově věrných / kie-
rých Chloučku saniemu od sebe bez daru Duch S° nelze nabytí / a
ponížkž se Chrámové neb přibytové Duch S°, že w nich bydlí, býti
poznávagi. A tak iehdy gsauce gíz v Vjře / že Duch Svatý w praw-
dě gest/vghštenis/wěrmž dale

T. Duchu Svatému / že ten a takový gest spravodě / co, a hal
oném Pissma S. obogijho Zákona wyswědčugii / a wensladowě Sta-
rých S. Otcůw, Apoštolských Náměstkůw wyswětlugii. Vči pak S.
Pissma/že Duch S. gest třeti Osoba qđiného a wětšího Božství / ne-
skvorečna/ neporozéná/ nevčiněna : Ale od Otce a Syna pocházegsych/
Bohu Otci/a Bohu synu w podstatě Božství rovná/ spolu také stvo-
řitel/ objevitel/ zachowávatel/ kterýž se od Otce/a Syna každého času
posylá/ aby Alřadem svým dobrovolným / skrze násirony neb formu
Služebnosti Chrkevni / a skutky Kořelníj / Vidi znovu w myslí w sr-
deči / z dominění k poznání / a z powěr k vijře rodil / posvěcoval anová
pobožná hnutijs w nich zapaloval: kterýž se také s Otcem a s Synem
gednostiennau slávau etijs / halž Chrkev spisvá : Sláva Otci y
Synu/y Duchu S°: Vakož byla na počátku/ v. Až Duch
S. ten a takový, anobrž Bůh gest / znamenituj důvodově to profazu-
gis. Nebo ačkoliw mnichofrát w Křesťanstvu Hádky a odporově o to
byvali : Vysak gsau ge velmi dátvo Swatý Otecové / hned od času
Apoštoliw/za těch Patnáct Set let/zvláště Cyrillus a Basilius/Sprá-
wcowě prvotní Chrkev, Duchem Božím naplněnij/přemohli. Vakož
předně / že gest Osoba rozdílná od Otce a Syna/ všazugis to Sentencez
Pissma/kdež di: Uhlegi z Duchu mého na všeliké Čelo. Né-
ho prawj Duchu/ a ne gineho odemne stvoreného. Čaké při stvorenis

Athanasius.
Apostolus 2.Act. 2. 10.
19. III.1. Corint. 8.
Matth. 16.
Roman. 8.
2. Corint. 6.II.
Spiritu S.
quid sit :Cyrill.lib.13.
& 14. Thesau-
ri. & in Johá.
lib.9.Cap.14
16.
Basil: ad Am-
philechium
Iconij Epis-
copum.

vysak

Genes. 1.

Psalms. 32.

oh. 14. 16.
Iohann 1.
Markazi 3.
1. Corint. 1. 2.Božství Du-
cha S° dle
madowé.Actorum 5.
1. Corin. 3. 6.Genes. 1.
Psalms 33.
Job 26

Psalms 13. 8

Sapient. 1.

Lucr. 1.

March. 12.
Marcii 16.

1. Iohann 5.

Siadla.

Augustinus
lib. de Trin.
25. cap. 26. 27

všech věch s Otcem a s Synem/Bůh Otec řekl: Bud tote: Což Slovo
vno Otce/genž gest Syn Boží hned včinil; a Duch S. vše obživoval
a vtvrzoval/yakž Zájem svědčí: Slovem Páně Nebesa včiněna gsau/
a Duchem Rtuť geho vtvrzena gest všecka moc gegijch. A sám Syn
Boží dí: Vá prosyti budu Otce/a gineho vteřinytele Ducha pravdy dat
vám. Zgewil se také při Křtu Syna Božího/ když ho w Jordáne Jan
Křtit/ ztupuje z Nebe w spisobu Holubice/ kdež Otec z Nebe k němu se
priznával. Apoštólé také zgerovn rozdíl mezi dobrodiní Boha Otcem/
žásluhami Syna Božího/a dary Ducha S° čini. Gestí tedy Osobau
od Otce a Syna rozdíln/a tedy Osobau Božství se gmenige/ respectu
processionis, non ratione temporis & dignitatis, mage zření k pocházení/
za příčinou Osoby rozdílné / Alřadem / Oilem / Skutkům/a ne spisso
hem času a hodnosti / velebnosti neb výzáctnosti. W Božství pak spolu
rosonym s Otcem, a s synem/wyswědčugij ho byti Nejprve Pisma S.
kteráz Ducha S° zřetelně Bohem gmenigi: jako S. Petr dí: Celhal
gsh Ananassy Bohu Duchu S°. A S. Pawel: Idalíz newste je Čela
wásse gsau Chrámové Boží. Neb w wás přebývá Duch S. Tedy
on gest Bůh. Druhé/ za důvod toho gest Svěorení všech věc/
kteréž se Duchu S° připisuje. Což gest vlastině Božího / všecko; m
íchéhož svoroti. Job dí: Duch Boží oždobil Nebesa. A ginde Da-
vid svědčí Duchu S° wssudn přítomnost/ řka: Káni págdu od Ducha
tvého: wssudn gsh/ na Zemi/ za Morem/ w Nebi/ pod Zemí/ w w Pekle
vládnesc. A w Knize Mladosti: Duch Páně naplnil wesserem otr-
slej zemský. Nadto/ působil w životě Panny Marie světelní Kryšto-
fem/ bez Semene Mujského/yakž Angel řekl: Není v Bohu nic nemoj-
ného. Neb Duch S. s hůry wstaupí w Řebe. Tedy gsau Bohu
Duchu S. všecky věci možné. Také rauhání/ genž gest hřich proti Du-
chu S. neodpuštělný. A Křest náss/ který se děje we gmenu/totiz w
moch a dobrote/ netoliko Boha Otcem/ Boha Synem/ ale také Boha Du-
cha S°. A S. Jan doswědčuje/ řka: Ti tři/ Otec / Slovo/ a Duch/
swědectví Světu vydávajíce / to gest / w dobrotiwych svých powa-
hach Lidem se w známost vwozujíce / gedno gsau. Totí hle gest Witra o
Duchu S. že gest ten a takový/ yakž gsme ho z důvodům poznali. Kte-
rakby pak Syn od Otce/a Duch S. od obou pocházel/ gsa trogi w ps-
bách/a geden Bůh: Rozum náss toho říshnauti nemůže: Ale tomu w-
říce, z podobenství toliko toho zakusuje: totiz jako od Slunce Blízka
horost / z Studnice Woda a čerstvost/ od Ohně Plamen a pálenost/
pocházejí / wssak to wse bez porušení nerozdílně spolu gednau a bymav
věc gest, a zůstavá: Tak Syn od Otce se rodí / a Duch swa-
ty od obého / jako horost od ohně pocházejí: wssak to té gedním pra-
svým Bohem w moci zůstavá/ yakž takové podobenství S. Augustina
priwozuge.

¶ Třetí: Nádto gesstě věřiti máme w Duchu Svatochho. A to gesstě ta právě pravá Víra w Duchu S°. Neb jako věřjme w Boha Otce/ že nás stvořenj a své Díky krmj / chowá / živí / opatruge / daruge / rezimnožuge / ochraňuge / a myswobozuge: W Syna Božího také / že my kaupením Smrti své Lid od hřichův očistiuje / a gích zbašwuje / s Otcem níjší / o spravedlnuge / a spasenij čini: Tak rovně h w Duchu S° věřme / že nás dobrodinjini svými / jakožto své přibytky / a násiroge díla svého daří: genž gsau / obžiwování Hudu Těla nasseho / napodobně jako Slepice a Pták seděním; Wacec svých živých plod myswozuge: yakž Basilius Otec S. mluví. Protož dí Krystus: Duch S. kterž obžiwuje: Item nadchnutjim a vnuknutjim srze žewnitři Slovo Božíj fázané / h taynau svau Božskau moch / Swaté Proroky k mluvenj / Evangelisij k spisováni / Apostoly k Kázani / Heroické statečné Lidi k vdačnosti / Abrahama / Možisse / Jozue / Gedeona / Samsona / Davida / Elizea / a Vicedlnistky k světlému Slova Božího / a yakchofoliiv ginchho počadného vmenj k vyrozuměnsi / načloňuge. Yakž Apostle dí / Nám gesst Bůh zgewil srze Duchu S°. A Chrysostom: S. napsal: Diuina scripeura, non hominū sapientia, sed reuelatione Spiritus intelligitur. To gesst:

Smysl pravého písmá Svatochho/

Pocháž: Ale zgewenjin/

Nel s rozumu tělesného

Ducha Páně oswícenjm.

Ta gsau h giná nescíslá duchovní h tělesná / časná h věčná , dobrodiny Duchu S°/srze žewnitři Služebnost Slova Božího, bud ētěnho / kázaného / neb poslaughaného: Ano také vnitřním vnuknutjim w swolených Božích písobená / o nížž nás dnešní Slawnost vči / pogisituge a potěshuge / w spisování / w modleni / a Slova Páně w Kázani / též Swálosti welebných w vžívání. Gíchž se také vjce zřetedlně w druhém h třetím dnešním Kázans wypisovati bude. Naucmež se tehdy (o my nevupnij vidě) w Duchu S° / pravého Boha věřiti / daruš geho srze nalezíté prostředky dosahovati / a hřichy proti svědomí svému / bez pošení páchanými z sebe ho nevynáháneti / daruš geho nepotracovati. Odtud se k závrsce Kázani tohoto obrátice / k paměti sobě přivedme hlawní první Artykul vyjadřovaný: O Šméných Duchu S°/kterak to Slovo Duch w Písmé Swatém newssudn sena welebnost geho Osobn wztahuge. A on také že své žvláštnj mnohé / wssak podle řekutkuw Autudu svého, vlastníj Čtule a gmena má: Kož znáti gesst Spasitelné. Druhým Artykulem se vklážalo / že věřjme / věřiti h vyznávati mame: Předně: O Duchu Swatém / že w prawdě gesst. Druhé: Duchu S°/ je on ten / takový / a tak prawditvý gesst / yak Písma o něm svědecwij dáwagi. Třetí: w Duchu S° / Boha nasseho pravého / a dobrodince nesněhlého. Šemuz bud Čest / Sláva / Chwála / a Diskuwčiněns od nás, voderossi Swaté Žemstě h Nebeské věčné Chríkve, wzdáváno / na věčkuw. AMEN.

III.
Fides in Spi-
ritum San-
ctum.

Effectus.
Ducha S°
dobrodinj,
a vžitkové
výry w ne-
bo.

Basilius.
Iohannis 6.

Genes. 1. 4.
Exod: Iosue.
Iudicium.
1. Paral. 12.
1. Corinth. 2.
Chrysosto-
mus.

Zaučeníj.

Epilogus Cō-
cionis.

Modlit.

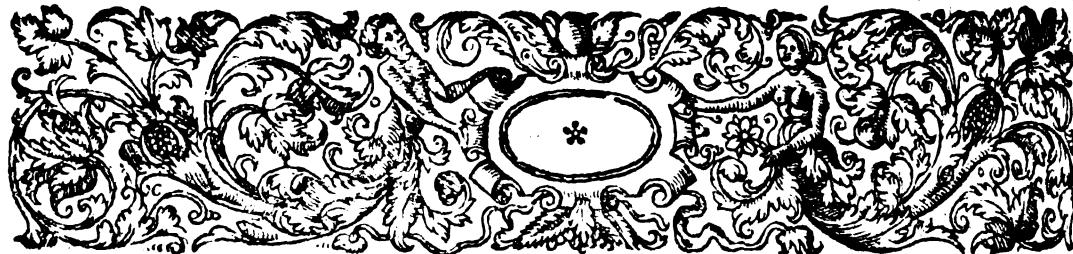
O Duchu Svatém/

Modlitba křížání/ bud Pijsen k spjwání. Zako:
Nawštěv nás Dusse Svatý/ u.

Susse Svatý důstojný/
Bože v dříjich přehoyný/,
Vítěz Hosti pokojný.
W Prorochch genž rozhlášen/
Synem Božím zaslíben/
Gíž dnes w prawdě Světu žgewen:
Při těch genž w shromáždění/
W Geruzalemě wěrný/
Čekali obléčení/
Moch Páně z výsosti/
w Ohni, w Větru prudkosti/
w Jazyku rozličnosti.
Prigali té s všechností:
My s nimi twé milosti/
O proshme w záctný Hosti.

Nawštěv nás také nyní/
Dusse S. w Čírkewní
Službě, příspor vmení.
Wychom z tvých gmén z Tytulůw/
Poznali té z důvodůw/
W Pijsmě z mnohých Rozdišlůw:
Pána Boha prawého/
Gménem Duchha Svatého /
Otce/ Synu rovného /
W Božství, tak pak nás vči,
O Tobe/ tobě, swědci
Wijra w té/ a Svaté řeci.
O by nás že għiġili
w Wijre/w Prawdě množili/
Wěčným darem darili.

AMEN.

*

Vá den Slavného Hodu Seslá ní Duchha S° na Aposstoly: Ewangelium Svatého Jana/ w XIII. Kapitole: Kázani Druhé.

Sancti SPIRITVS adsit nobis GRATIA
Milost Duchha S° ráč nám býtí přítomná. Amen.

Argumentū
& vſus Hom.
Hec est Dies
quam fecit
Dominus, ex-
ultemus &
lætemur in
ea, Alleluia.
Eſaias 2.

Ioēlis 3.
Aetorū 2.

Sento slavny a převtěšený Den / w němž S. Čírkew Památku
Seslání Duchha S° na Aposstoly nábožně sebě připomjná / v myspolu s ni/
S. Gest Čagħemisw Čiżżejjha/a dobrodinj Boha Otce/wegménu Syna geho Pá-
na Gejisse/w dříjich Duchha S° nám Lidem včiněných/plný/a slavného žaswécenj ho-
dny. Neb gest to Den ten/na něj; għau Svatí Prorocy, před mnoha Siy Lety prve
než se to w něm, co se dnes připomjná / stalo/zřejm a pozor měli/a o něm z Duchha Bo-
žího předpovídali. Nakž Izayáss dž: W posledních dnech bude připravena Hora
Domu Páně na Wrehu Hor / v poběhnau a potáhnau se k ni wšyckni Národowé/a
půgdau množí Lidé / prawice / Tamí nás včiti bude Pán Luh Jakobiw Čestám
svým. Neb z Synou wypgde Záken/a Slovo Páně z Geruzalema. A ſtrje Jóhejl:
Wylegi Duchha mého na wſſeliké Tělo. Což se žážrāně dnes před Lety M. D. LVI.
w Geruzalemě při Apostolických stalo. A tak gest den splnění Svatých Prorocí.

Egi

Gest také ten přeslavny Den/o němž Syn Boží často předpovídá, že posle Vtěšítek, Duchu pravdy/Ducha a vprímného/Svatého/cistého/vdatného/dobrovolného. Ducha nebájně/ale slyš/milování/milosti a prosby:Den tento převěšený/gest den zágraňch dívalo plný. Neb w něm Duch w spůsobu Ohně na Apostoly vidělindé přísef/a naučil Jazyky jich w okamžení wselikym Rječem/které pod Nebem gau/a dal jim mluviti M A G N A L I A D 8 1, welikomocné wčet' Boží (totižto o Togemstvo S. Trogice w Krystu zgewinem)gimž každý řeči Země swé dobré mohl rozumeti: Príčemž se daleko wětší diw spátril/nežli změcením Jazyků při veži Babilonské:Neb tak gest wětší diw Němemu k mluveni přistí/nežli tomu který mluviti muže oněmeli: Tak daleko gest více/tomu který se nikdá nevěst/hned počádně rozličnimi řecmi, a ginyh Krájin Jazyky/srozumitelně a gruntowně vnieti mluviti,nežli řec vnielau z apomenauti. Item gest slavný Den/který hlavní Artikul Wjry nassy Obecné Křesťanství/o Duchu S. tretí Osobě Božství/od S° Bartholomeje Apoštola složeny/a w Članku Osmém témi slowy Věřim w Duchu S. od nás vyznávaný/stevzuge: a co? Kdo? Proč? k čemu nám Lidem Duch S. gest: o tom vyvěze. Item/gest Den vyznávají Wjry nassi/kdež tiskáme/Věřim w Duchu S°/Pána a Boha obživugých/kterýž z Otce a Syna pochází a s Nicem y s Synem rovnou poklonau slavně se ctí/a kterýž mluvíval srdce Proroky/čtaupil k Jordánu/mluvíval w Apostolisch a přehvá w Svatých. Echož y my/kteríž tolíto w Krysta věříme/a ne podlé Těla svého krájme/Nádobami/Chrámy/Přibytky/a rozkossními Palách býti se věříme. A wišau svau O Duchu Svatém/že w prawdě gest Tretí Osoba Božství wěčná/Duchu Svatému/že gest prawdomluvný/a w Duchu Svatého/že w něm swé odpočinutí/a postvěcenj důvérně vzkládáme/wyznávajíce/tim se odwozech ginyh Spletencůw/netoliko od Židůw/Pohánůw/Rachčůw/Macedonyanůw/Arrianůw Serwechanůw/Antytrintatůw/kteríž Duchu S° neznají/a sprosta zapragíj/dělím: Ale také od Hystorycké obecné Wjry/kterauž o Duchu S. a Duchu S°. (ale ne w Duchu S°:) y Diablowé/a žhovadilij Lídě magijs. Item/ tento spasyedlní Hod gest y ten Den/ geyž gau y Diablowé/a wšickni bezbožní Lídé/k řádu Svatého Evangelium/k potupě Sláwy tretí Osoby Božství Duchu S°/ toho dne w obzvláštních Hrách/k Ptáku dřewennému Pohansthem spůsobem w strelbách/w ržzných a mordech se kochajíce: w veliké nenávisti měli/a posavád magijs. Vážej gest povědomá Historia/kteráž se před čtyrmi Sty Lety, w Městě Mohuč w Ržišťi při sněmu zbehla/když Eysaf Frydrych přigmjm Barborosa, Gindricha Syna svého, Krále Ržimského vyhlášeného, na Rytířstvo posoval. Tehdy na den Seslání Duchu S° stala se krwava swáda o Místo mezi Bisupem Kurfürstsem Reynokolinsthem/a Oppatem Fuldensthem/když se podlé Eysafe z prawé Strany Kurfürst Mohučský/a po lewe Bisup Kolinský posadili. Oppat pak Fuldensthem pravil/že gemu to míslo/tak yako y překlum geho náleží: a tak se Kolinským o to swadil/a geyz toho místa vystrčil. Protož Kolinský gsa zahanben/a k Koſtela wysled/hned do čtyr Tisíc chasy. Penzy ſiwlane ſebrati/a žbrouně do Koſtela na téhož Oppata přiwesti neo bmeſkal:kdež ſe takowý Mord stal/az Krevo zbraníh doliž k Koſtela po Schodech ſekla/a Eysaf s Synem w welikém nebezpečenſtví ſta ſotva to vpočgil/a ſen slavný den swětiti/y Křtu pſedee ſpívati rozkázel. Což ſe y ſtalo. Wſal w tom ſpívání/když mezi gindmi na ta Slova přifli: Hunc diem gloriosum fecisti: To gest/Tento den slavný gsy Bože včinil: Tehdy gest w Koſtele ſyssán yahys hrozný hlas běcich/a ſkauch: Hunc diem cruentum ego feci: To gest/Yá gsem pak ten den krwawý včinil. Tm opět ſnowu wšickni přeſtraffenij ſouce/pám Frydrych Eysaf zftíkl: Tu peruersissime Nebulo, qui hunc diem nobis cruentum fecisti, poenas dabis D 10 & nobis; & nos iterum hunc diem gloriosum

John 14-15.
16:
Lucas 20.
Psalms 50.
Romans 8.
2. Timothy 1.
Zacharias 12.

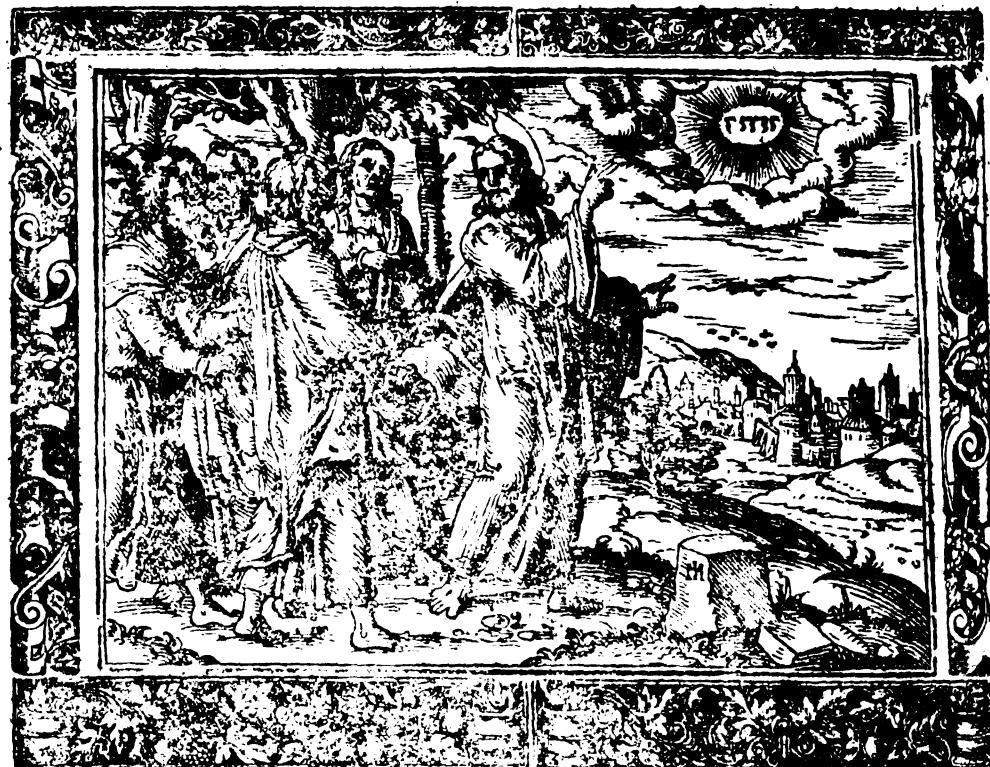
Genesius 11.

Matthew 3.
1. Corint. 6.

Jacobi 2.

Albertus
Cranlib. 6.
cap. 4.
Letha Paul
1184.

faciemus. To jest: O ty nevyneschtemegsí Lotře/že gsy tento slavný den nám želos-
mě žravých včinil/ od Pána Boha y od nás pro to trestán budeš: a my tento Den
vejroční zase slavný včiníme: Začaw hned po těch slowiach sám Čysť spívat: Veni
Sancte SPIRITUS, & emitte cœlitus, lucis tuæ radium, &c. O přigdiž Dusse
Svatý/r. Aby tehdy žravý nepřítel Diábel y mezi námci něco k tomu podobného
dnes neskrápal: Protož o Lide Křestianský s horlivým Náboženstvím dnešní Ho-
den/ kterýž sám Pán slavný včinil/ také slavme / a w ném se radujme y weselme/ Alle-
luia. A priwé nežli Ewangelium píctené slíšeti budeme/ nábožně žaspívatme: Boz
je Otce sestříž nám nynj Duch Svatého/ ic. Gij s wážnosti povstanauce/ to
S. Ewangeliu sobě čtené přeslyšime slovo od slowa takto:

Sežl Pán Ježíss k Vědlníkům svým: Milu-
geli kdo mne/ řeč mau zachowávati bude: A
Otec můg bude ho milovati / A k němu přij-
gdeme/ a přibytek v něho včiníme. Kdož pak
nemiluje mne/ řeči jich ne zachowává: A řeč kterauž
slyšíte/ neníš má: ale toho kterýž mne poslal/ Otčowa.
Toto mluwil gsem wám v wás žustáwage. Utešhtel
pak Duch Svatý/ kteréhož possle Otec ve jménu mém/
oni wás nauči všemu/ a připomenět wám všeckno/ což
gsem foli mluwil wám. Pokog žustawugi wám/ Pokog
můg dáwám wám: ne yako Svět dává/ já dávam
wám. Nemutíž se Srdce wasse/ ani se strachuj. Glysseli-

ste je

ste je já řekl gsem wám: gdu/a přijdu k wám. Vyšste mi-
lowali mne/radowalibyste se gisotně/je gsem řekl : Gdu
k Otci: Nebo Otec wétsi mne gest. A nyni powěděl gsem
wám prvé nežby se stalo : abyšte kdyžby se stalo , vwerili.
Gíz nemnoho mluviti budu s wámi : Přisslo žagisté
Kníže tohoto Světa / a nemáť na mně nícehéož : Ale
aby poznal Svět je milugi Otce : A jakouž mi Přikáza-
ní dal Otec, tak činíjm. Vstaňte, podme odsud.

Křeč tohoto S° Ewangelium gest nadíle Zá-
konná, Ewangelistá/y prosebná. Neb k Ěrejmu přiká-
zam (w némž se poraují abychom dny sváteční nálezitě
světili / Pána Krysta milovali / a řecí Slova Božího
zachowávali :) A hned také k vysvětlowaní Ěrejho
hlavního Archikule Wjry Křestianské / (genž o Duche S. vči) přiná-
lezí. Ano nás w Ěreji prošbě Modlitby Páně (w níž za Království
Boží proshme/aby w věrnych / a my w něm přebývali) vysítiuge. A
gest táz Křec vlastními Vsthy Syna Božího k Včedlníkum mluwená/
za přísnau Páně gíz nastávagich Smrti / před kterouž gest ge w ro-
zechňowaní se s nimi / skutečnému milování sebe od nich / y odesossi své
České/ řeze zachowávaní geho S. přikázani dokazovanému / rácil
včiti/ a gisá zčeclná známení takového milování/y Bžichy z toho ne-
vymluvně/genž gsau : Milování zase takových od Boha Otce / a vssi
Českice S. w nich přebývání / předložiti. Proti pak knížeti Světa
Diábhu/ a vossen nečestem/ křivodám/ protiwenstvím / zármutkum / ne-
bezpečenstvím/ a žalostem/ metoliko Včedlníkum/ ale y nám vossi Českovi,
své pomoch a vstovicněho Retuňku pozůstatoviti/ a pozůstatovuge/ swedlé
Textu Ewangelium/tocíz svého milostného a mocného Slova/Sistu/
Meče/ a pernac Pavézy proti Neptácelum : Také přítomnosti své Bož-
ské/ a vossi Českice S. k nám přicházejich. K tomu Vtěstnile a Včitele
Ducha S°/ s námi zastávagichho/ a pokoy svých přidanh/ od Světské-
horozilně : genž gest : Chstota s Bohem smíření/ hřichův odpusťení/
Synovství Božího zalsbeni/ nad hřischem, Smrti, Pelesti svitěství/
života větného dogitu/ dobré swědomi/ pokon časny Čelestný/ až y za Re-
tuň dal aučastnost mocného svitěství nad Knížetem Světa Diáblem/
a vssim nepřátelstvím. Což vossé Summa Ewangelium w sobě obsahu-
ge/ a slauži nám k takovému Naucení : Předně/ Abychom srdečně milo-
vání P. N. S. R. skutečným , a zevnitřně poslušným zachowáwanjm
řecí Páně/w Kázání Slova Božího předkládaných/ na sobě profazo-
wali/ a to sobě vžitkem / genž gest milování zase nás Díjet od Otce Ne-

Occasio.

Summa.

Pomoč a:
čunk odpá-
k. Česk
zde na S.
te pozůst-
wavy.

Vtěst.
1.

Aaa ii besté

II.

III.

Modlitba.

bestého/osláděowali. Druhé: Abychom je čistí a ozdobní přibytové/welebné Trogich k nám přicházegich/Vízvau živau/a Svatými Čtvrtimi ozdobenau/připravowali. Třetí: Abychom se pomoci a Returkem/od svého Pána nám zde pozastaveným/ proti knijzeti Světa/a všemu Neprátelství Čeleznému y Duchovnímu/tarasowali/a v dnešní slavný Den Hodu veyročního/nálezitemu Slowu Božímu z téhož Evangelium se vyvíděowali/a to o věčném Duchu S. Bohu pravém. Však je nasse vsta o takové welebnosti mluviti gsa němá a tlapá: Protož než Rozdiln Kázani položim/o pomoc/smysl/pamět a ře/Bohu Duchu Svatému Modlitebně s vassí pomocí (nehmíti posluchači) se vříkám/rkau:

O Bože Dusse S. w Srdce Apoštolská/w rozličnosti Jazykůw/Potěšení a smělosti vlasti/tebe vzývám/rac w Srdci mém Svetlo pravého poznání Božího/smyslu/vměsi/paměti/pravdy/přejemnost a bystrost řec, rozzíti/genž gsy Plamen podstatný věčného Otce/a Syna/ o rac Srdce mé s pravým Bohem spogiti/a vlastněm slydě mě přirozený ohněm tvého spasitelného dchnutí zahřeti/aby se v něm taková Svatá a čistá hnutijs/yakž gsy th/vzbuzovala: Tak abych já/gsa w pravodě w tomto životě hodným přibytkem tvého Božství/a dobrý Bon boguge/Vízry/Svědomí osížhage/pokoge, který Syn Boží w Srdci věřích vleívá/vžival: A těž myn; z Slova Božího, Autadem tvého Dilla/o Bože věčný S. Dusse/kázancem/mne vakož to nástron a právě vlastní vsta svá sobě spravo/vybě/ a to mi mluvit dan/cožby k Slávě tvé příhodního/a shromáždění tohoto Lidu/systedlného y vžitečného bylo. Otevři také srdce mýsli tvých věřích posluchačiuv mých milých/ aby milostné Slovo Boží těž kázanc, pozornýma výsuna/živau Dusse/chtivau myslí/zádostivým Srdcem/nábožným Čelem/věroši Čichostí/pokore a trpělivostí, přígnalit/ajz tého spolu semnau dnes pravého poznání/a potom w věčném přibytku světél Slávou Boží spatovaln dossi/A M E N. A tak gž z milosti Boží přistupme k Materi, totž k gruntu a Čeli položenému/k němuž se všedka řec tohoto Kázani vztahuje:

O věčném Duchu S. Bohu Pravém/yako dnes ya Ab posstoln vyditedlně z Nebe poslaném: Těž Rozdilosové budau.

První: Bylli gest prvé Duch S. před Čelezným příchodem Pána na Svet: A mělili gsa ho kdž prvé Čidé, y Apoštole před tím padesátnm dnem/cili neměli?

Dokáže se toho/kterak netoliko od věčnosti gest: Ale y Čidé také je gsa ho w sobě měli.

Druhý: Poněvadž Duch S. vzdycich od věčnosti byl/ Čidé také/ y tito Páně Apoštole prvé ho gž měli: Vaticho pak Ducha S. Boha Otec, y Krystus Syn Boží, poslati/a na Čidu vysliti

slivo-

sliboval / v skutečně jako dnes , paděsáteho dne po zmrtvých
vstání Páně , na Apoštoly poslal : Zdali giného / cili toho siceré-
ho gsau prvé měli :

Třetí : Přesomnost / Dislo / a darové Ducha S° w Člověku / po ja-
kých znamenijch se poznávají ?

I.

Rovnšmu rozdělnému Artykulí přistaupíce / vězme bylli gest prvé
Duch Svatý. Než gest to vše rozwážení hodné / a znáti potřebně
poněvadž gsau tak mnohá zaslíbení Boha Otce / Syna geho / v samého
Ducha Svatého byla / o zgeweně Žaganské Božího w mylit a seslá-
ni Ducha S° na Lidi : z kterýchžto slibůw a písem S. vidí se možku Lid-
stevu , jakoby Duch S. prvé nebyl / a neb něcimž byl / až čas teho ta-
gemství / dle žámluv Božských plnění / příssel. Nakoz pak na ten jiný
množ v příslu / a z toho se Šeky / Arrianštá v Macedonská , vrodili / kte-
rež pravíj : Zé gest Duch S. stvorení od Syna Božího / tcrwa teh-
daz když se on narodil počátek magjch. Kterehožto svého domnění v dů-
vodně z Písem S. chto kladau : Evangelium S° Jana / kdež psáno gest :
Duch gesitē nebyl / proto / že gesitē Pán Ježíss nebyl oslavěn / totižto
Vzkříšením z smrti. A z kněh slukůw Apoštolských / z řeči oněch Efze-
ských / k otázce Pavlowě odpovídajících : Ba , amž gsmie slýchali gesili
Duch Svatý. S. Augustyn nezagril toho bludu na mnoha mísťech /
kdež dí w své Knize o S. Erogich sepsané , takto : Množ gsau genž po-
chybugij / a zprosta newěřij / aby Apoštole prvé chodisce s Krystem před
Smrť / v až do dnepadesáteho po geho vzkříšení / Ducha Svatého
měli / poněvadž Jan Evangelista praví / že gesitē nebyl Duch S. před
oslavením Krysta Pána. A na givém mísťě sám Pán mluví : Miluje-
teli mne / přikázani má zachowávete / a já prosyti budu Otce / a giného
všeckytele dávám / aby s tvámi zůstal na věky / Ducha pravdy. A po
zmrtvých vstání vdechl na ně , říká : Přijměte Ducha S° . (hle , Jakoby
ho prvé neměli) A na Den PENTESTES , w slavnosti tak říčenau
(dí písmo) že gest na Apoštoly / a w Domě Kornelia Sejnka na shro-
mážděné / a w Efuzu na mnohě pokřtěné , zstaupil a příssel. Pán Krystius
také Ducha S° poslati sliboval / a že příjde připovídal. Odkudž se blu-
dmíj domněwagij žeby Duch S. prvé nebyl / neb něcimž byl / až za času
prichodu Syna Božího na Svět. Až potud S. Augustyn mluví /
A proti tomu bludnému domnění odpor svůj / že Duch S. vzdychy byl /
gest od svěčnosti , a světný zůstává / těmito důvodně dovozuge :

¶ Prvňm / z Píssma S° / kterež w obogim / Starém v Novém
Zákoně , na krze o tom svědčí . Dawid w Žalmu za gisotu pochládá
stvorení tvorstva Nebeského od Ducha Páně . A w Knize Maudrosu

Aaa iii swědec.

Arrianštá se-
sla pověra
la Leta pán
320. od Arri-
anze w mě-
stě Alexans-
driji.
Johannis 7.
Macedonská
Leta p. 360
od Macedo-
na Biskup
Constanty-
nopolitán-
ského.
Actorum 19
August. lib. 1
de Trinitat
& unitate ca-
pice 4.
Johannis 7.
Iohan. 14.
Iohan. 20.

AK. 2. 10.

Ducha e-
bytu od
čnosti d
vodové
1.
S. Piss
boguho
kona.
Plamus

Na den Slavného Hoda

Sapient. I.

I. Petri I.
2. Petri I.

Ezra 5,9.

Phil. Mel. in
in locis Com.
de Spiritu
Sancto.

Zacharie 7.

Heb. 3,5.

Psalmus 32.

Psalmus 138.

II.
Ducha S°
stulkové /
hned od swé-
ta začátku;
gewonáni.

2. Petri I.

Ambroſ. lib. 3
Quæſt. 6,3.

svědectví gest/že Duch Páně naplnil okříšek Země/všecky věci zdržu-
ge/a vlnění hlasu má/totž/všemu stvorení sam gměna ſtrze Adama dal
a dává. A Petr Apoſtol piſe: Kterak někdy Proroch / Kryſtovym
Duchem obdařený gsauce / z něho o příchodu Kryſtovu / geho w Če-
trpenj/ v Slávě a ſpaſení nám w něm ſloženém zgerveni nabývali / a
předpoſvídali. Tím S. Duchem, a ne giurij/Patriarchowé/Prorochy/
Apoſtole/S. Otcové/ v tvſickni pobožnij, volenij Páně w ſtech časem
poſvěcenij gsau: pročež in Symbolo Viſry naſi myznáváme/cílagice:
Qui loquuntur est per Prophetas. Kterýž mluvil ſtrze Proroch. Což vše-
gejší ſvětlegij vygádrujiſi tato ſlova Božská, ſtrze Izaiáſſe Proroka
řečaueho: Tato gest Almluwa má s nimi/prawi Pán/Duch můj ſti-
gest w tobě/a ſlova má, která gsem položil w vſtech tvořch/neodegaard
Alust Semene ſvého na věky. Na kterážto ſlova Božská P. i. L. E. P. V.
MELANCHTHON takto dí: Euadēm ſpiritum ait eſte in Eſtia, & in tom
Ecclesia, ad omniem æternitatem: To gest:

Týž Duch Swatý, a ne giňh/
Kterýž w Prorochy byl/nytiWždycký gest/ věčně žuſtawá/
Veroſti Čehkwi ſe rozdáwá.

A Zachariáſſ Prorok dí: Šlova kteráž poſtal Pán záſupuſtu w
Duchu ſvém/ ſtrze Kure Prorokům prvních. Kterýmžto pořeđením
oběho potvržuje: totižto / Kterak Duchem S. Swatij Proroch ſprá-
vovániſi bývali: Z toho / že Slovo Páně od níž psané a mluwené,
neni ſamý marný toliko hlahol / ale mocné dſlo Ducha S°. Job také dí:
Duch Swatý včinil mne. Gesso on w ſvě bijdě na ſvětě lezel přes
xvi. Set Let před ſeſlánjem Ducha S°. na Apoſtoly: A wſak hle praví
(totiž Job) že ho Duch Boží včinil/totž ſtvořil. Čehož gest Duch S°.
byl/a Bohem ſtvořitelem gest. Dosvědčuje Dauid w Žiaſmu, řka:
Šlovoem Páně Nebesa ſtvořena gsau / a Duchem Alust geho vſvýzená
gest vſecká mocnost gjich. A z toho Žiaſmu na giném místě dí Prorok:
Kam pugdu od Ducha ſvého/poněvadž gest na Nebi/w Peſkle/w Kon-
činách Země/Vore/ v roſſudu přítomný. Summaui/Zakových píſem/že
Duch S°. gest ſvětň/a vždycký věčně byl/také žuſtawá/w obogim Žá-
koně gest neschílnoſt.

T Druhý důvod toho gsau Štulkové Ducha S°/netoliko jačaſu
Apoſtoliw / ale hned od ſvěta počátku působenij / a ſvětu zgerve-
naniſi. Nako gsau předně ti / kterež činil při ſtvoření a při Prorochy/
švnuſkánjem a vyvěrovánjem gjich Myſli/hazylu/v rukau/co měli mluvi-
ti, v psati o tom/co ſe budaueného mělo ſtati. Říemž S. Petr dí: Nidá
neni přineſeno Prorocitoſi Lidskau wuli/ ale Duchem S. gsaucenad-
chnutij / mluvívali ſvatí Boží Lidé. A ſvatý Ambrož přiſvědčuje/
řka: Scripterunt Prophetæ ea, quæ Spiritus Sanctus dabat loqui.
To gest:

Mluwili, psali Prorocy/
Samy toliko in věci/Gischž Duch S. gim dodával
V Srdce/w Myſl/w pamět trídal.

Druhý

Geslanij Ducha S./ Kazanj Druhé.

559

Druží řeckové gsaú vysoký/welichý/Heroitskij/slawnij/ Stateč-
níj a sťasníj/ Chýřevnímu v Světěškemu Regimentu prospěšnij/ Lidi
obojužho pohlaví vdatných/ kterij se v Světě řeckyli, a paměti gsaú ho-
dníj: zdalež gsaú se moch gřich Lidstau/a ne raděgi samého Ducha Swa-
těho vnuknutsmi/vzbuzenjm, pomocj a prstem Božím působili: Neb
kde koliv písmo S. vytěženov Gaudiuš Izdráhelských / Gedeonovo
nad Madianskymi a Amalechem: Jephte nad Ammonitskimi: Sam-
sonovo nad Filistynskimi Neprátelem/vypisuge/vysudu dosladá toho:
vsičkupil Duch Boží na Gedeona/Jephte/Samsona. A hned teprve
ten každý vdatnost provozoval/ne sváu/ ale Ducha Božího moch/
genž v něm mysl geho/raddu/a sváli spravoval/srdce směle činil/ a ru-
kám/nohám/v všem u Čelu Šíly dodával. Tak v Dawidovi/Abisai/
a v ginných/o nichž se v Písmě S. čte. Summa: Sami toliko tij
řeckové Lidi vžacích v Světě řeckyli, a prospěšnij byli/ kterij se
moch Ducha S° dali: Takž se to při Saulovi Králi poznává: od ně-
hož když Duch Boží odstaupil/ tehdy z jednoho zlého do druhého/ z ne-
štěsti do nesštěsti padal/ až se naposledy v utíkání sam zabil. Za těmi
řeckyli Ducha Swatého gest gesstě také ginn/při vtělení Syna Božíj-
ho působení/gimž Gabriel Archangel Pannu Marij potěšoval/ a k vís-
ce vedl/oznamujic/ že to vesse v gegint nejčistším životě moc nejvys-
šího Boha/ gemitž není nic nemožného (Doloživ gmenovité Duch
Swatý) působiti bude.

¶ Třetí důvod / Věčnost Ducha S° sivrzuge Swědectvíj Sta-
řich S. Ottovu / prwotníj Chrēse Křestiansté wěrňch Správcův/
stej po Apostolijch byli. Nako / Ržehoře Nazhanského / tterýž Letha
Paně CCCC. ; Světa sessel / genž tak inluwj: Spiritus Domini erat
quidem semper, & est, neq; incipiens , neq; desinens, sed semper Patri &
Filio, coordinatus, & connumeratus : neq; enim decebat, aut Filium ali-
quando defuisse Patri, aut Filio Spiritum: maximam enim ignominiam
pateretur Diuinitas. To gest: Duch zagiſte Páně wždycky byl / a gest/
nemage počátku ani konce / ale Otce v Synu wždycky gest připogený.
Neb to nebylo slussné / aby budo. Syn někdy byl bez Otce / a neb Syn
bez Duchha. A tak Duch Svatý od obého se nedělil/ani odchází/ tak
aby wždycky s Otcem ys Synem byti neměl : ginák syc o tom smysle-
ti, byloby to k potupe Božsí. K tomu nápodobně S. Augustyn na-
psal : Dicere antè Aduentum Saluatoris Spiritum Sanctum non fuisse su-
per terram, vanitas & non veritas est. To gest: Smeyssleti/ neb inluwiti
žebý před Čelestným příchodem Spasitele našeho na Svět, Duch S.
nebyl / a Světu se nezgewoval/ gest marnost / Klam / a ne prawda.
A nizje dj : Quis erat, qui dixit, (quod ipse Christus de se testatur esse
prædictum) Dixit Domi nvs Domino meo, sede à Dextris meis ? quod
Dauid in Spiritu Sancto dixisse confirmat. To gest: Nebylli gest prwe

Aaa iii

Duch

Judic. 6. 11. 14.
15. 16.

1. Para]. 12.

1. Regum 16. 31.

Lucas I.

III.
Otcw. S.
swēdectwi.
Nazian.in O-
rat: obijt Aa-
no 400.
Hist. Eccles.
lib. II. cap 9.
Tripart.lib 9.
cap. 8. 10. 13.

**Agust. lib. 2.
contra aduersarium Legis
& Prophetarum, cap. 3.**

Duch S. kdo gest pak to byl/ kterž ta slova (gessto ge sám Krystus o sobě předpověděná býti praví) pověděl: Ržel Pán Vánu němu/ sed na pravich mě? Koz je gest Dawid w Duchu S. anobrž sám Duch S. srdce něho mluwil/ to se gisti. A tak tito tři Dúvodové, za doslovní svědecství toho/ že Duch S. prvé nezli Krystus w Čele na Svět přes vzdychy gest/ a od věčnosti byl/ mohau přigati býti/ a k té Deázce za důvod postačiti. Zé gest pak Duch S. n w Lidech/ a no n w Vicedlnisach Krystových/ také prvé před tímto dnešním widitedlným sesláním by z Nebe na ně/ byl/ Opět se to podstatně osvědčuje:

¶ Předně: Vprjímým/ pravým/ patrným smyslem/ a venušladvě těch písem/ na nichž se bludnij Arrianové zastavují/ Ducha Sváteho gumi popfragij: nako toho v S° Jana: Nondum erat Spiritus, qui I e s v s nondum erat glorificatus; to gest: Gestě nebylo Ducha Sváteho/ Neb Pán Ježijs gesste nebylo slaven: totižto/ Smrti. Kterž pověděný nemá se rozuměti o Osobě Ducha Sváteho/ kterž vši Božské velebnosti od věčnosti vzdychy gest/ a na svěký trvá. Ani tak o dárích geho/ kterž w Chrifvi vzdychy od Světa začátku skádal/ a skádá/ a mezi věrné ge rozděluge: Alle o zgervném/ widitedlném/ žárciném, daruň geho na Apostol, a gine věrné vyslit/ které se stalo X. dne po na Nebe vstaupenj Syna Božího. Toho synstu rovně tolíčž v gňá pissima gsau/ genž v poslání Bléssytého zaslubují/ a o Dnech w Esgu oznamují/ že gsau neuveděli/ a ne slenyhali o Duchu S. aby byl: totiž: Abi nějak widitedlně a žáračně na Lidi přicházel. A tak ne ta pissma/ ale falešné gum rozuměnji/ bludem Arrianškým vinnó gest/ a Ducha Sváteho popirá.

¶ Druhé: Samo vyznání Vicedlnisův Páně o Pánu Krystu/ že gest Pánem/před Smrti geho od níž činěně/gest za důvod/ Zé Duch S. vzdychy prvé w Lidech přebýval. Neb kdež Petr na místě všech gňá Apostolův/Pána/ netoliko že gest Pánem/ ale Krystem Nejsvášším, Spasitelem/ a Synem Boha živého/ žgervně vyznává: Eu hned také k Petrově řeči sám Krystus se ozenwage dí: Ne Čálo, ani Krejv/ Alle Duch Dece mého zgewil tobě tyto věci/ Petre. Odsudž Apostle dí: Zádný nemůže říct/ Pán Ježijs/ gedině w Duchu S. A ginde: Nám gest zgewil Bůh srdce Ducha svého. Kterážto Pissma vvažují S. Augustín/toto pověděl: Apostoli habebant Spiritum Sanctum, quem Dominus promittebat, sine quo Christum non dicebant.

To gest:

Vicedlnisův měli Ducha Sváteho/
Od Pána často zaslubovaného:

Bez něhožby ho byli nepoznali/
Krystem/ani Bohem nevyznávali.

¶ Třetí důvod toho/gsau žáračnij Divové S. Apostolův/ gesste v před Smrti Syna Božího/mochy Ducha S° činěnji/zlych Duchův z Lidí vymítáním/a nemocných vzdražováním/ w čemž se před svým

Pánem

Geslanij Ducha S° / Rážanij Druhé.

561

Pánem v chlubili/člauce: Pane/ také se nám Diáblové wegměnu tvému
poddávají. Což se owszem bez moch Ducha Swatého díti nemohlo.
Poněvadž kdo nemá Ducha Krystova/ten není geho. Protož ani nic čí-
mou nemůže we gměnu geho / nadto pak zázraku. Vatž se to svídí na
vněch Základních/ Synech Scen v Knížete Kněžského: kteríž nemají-
jí cestu pomoc a daru Ducha Swatého / když Duchy zlé gměnem
Krystovým vzháněti se pokoušeli / kterak gsa od toho Diábelniška
ztrapení, a zranění byli/ Hystoria v Knížách Skutku Aposolstých
není tenuá.

T Čtvrthý důvod toho gest: Dechnutí Páně na Aposolyn/na den
geho zmrtvých vstání/ gestě paděsáte dny před timto dněšnjím zázra-
kem na ně Ducha S° gesláním. Kterýmžto dechnutím dal gnu a w ně
Ducha Swatého/ vatž písmo v S° Jana tak o tom zni: Wdechl na ně,
acež i Prigměť Ducha S°. Z kterežto na ně dechnutí, a nabytí
Ducha Swatého dí S. Lukáss: Odewří gest siny sl gegijch / že gsa
písmum vyrozuměli/která se na Smrt a vzkříšení Páně vztahovala.
Zaletauž moch Ducha Božího / na místo Bidásse zrádce / Matěje A-
posolala volili a všanowili. Což se opět bez Ducha Swatého díti ne-
mohlo. A coby také w ně Pán Krystus giného/ než Ducha svého/ od sebe
pocházejichho vdechl i ženito hle a takovými důvody Dicové Swa-
tij ho gsa proti bludným Sektářům/ genž Ducha Swatého zapírali/
vedli/ a geho věčnost v Bůt w Božích volených/nadto pak w Aposol-
ských před viditelným dne paděsáteho téhož Ducha Swatého při nich
se zevnení/vkazovali. Tím řec S° Augustín za výrage: Kdyby Duch
Swatý před Krystovým oslavěním neměl w Lidech byti: Kterakby byl
David/a o kom to řícn mohl: Neodgimazž odemne Pane Bože Ducha
svého Swatého. A neb kdyby Zachariass, a Alžběta Manželka geho/
Simeon a Anna/naplněni/ a k proroctví o Dítěti Pánu Krystu čině-
nému zvězení byli/ (Onischž písmo dí: Naplněni byli Duchem Swat-
ým) a to což w Evangelium čteme nsluvili. A tak ti důvodové Artykul
první vyšvětlují.

I I.

R Druhému Rozdílu Rážani přistaupíce/ poznati se snajme / Vatž-
eho gest pak Ducha Bůh Otec / v Syn Božíj zaslíboval/ ahalo
dnes na Aposolyn seslat/ Poněvadž gsa ho prvé prázdnij nebyli? To-
holí kterežto prvé měli/ tili giného? V wězme/ že ne giného / než toho/ kte-
říž gsa třetí Osoba Božíswi/ hned při stvoření Světa vyslečen okřsleč
zemský naplnil. Rozdíl pak pro vyrozumění tomu Artykul tento trogi
máme oměti/a svěděti: Předně/ že giná gest podstata Božíswi Ducha
Swatého/ a ginij darové geho. Druhý: že před oslavěním Syna
Božího volené w svých dárivých tajně navštěvoval: Na Aposolických
se pak

Lucz 10.

Roman. 8.

Acorum 19.

1111.

Iohan. 2 o.
Lucz 24.

Acorum 1.

August. in li-
bro 83. Qua-
stionū quæst
62.

Psalmus 50.
Lucz 1. 2.

Sapient. 1.

Na den Slavného Hodu

se pak/padesáteho dne po známkách vstání Páně/zgewné/chtmedlné/sly-
sicedlné/y viditedlné/zgewil. Třetí/Zě od času Apostolských w podz-
ných Lidech Duchowné přebývá/a newitedlně se dává.

I.
Ducha S°
gina gsaú da-
rowé: a gina
podstatu ges-
bo Božství.

Psalmus 132.
Sapient. 1.

Ezra 6.

2. Corin. 12.

August. lib de
Trinit. cap. 4.

Ambrosius.

II.
Duch S° se
dával reyné
y zgewné.

Autorum 2.

¶ Ko se tehdy Prvnjho Rozdílu a spůsobu dotváří / totiž
Bytností Ducha S°/ Historia dnešního hodu, a wehročního Sv. svatého
k tomu neprináleží: a nemá se tak vykládati / jakoby celá podstatu Ducha
Svatého kterauž Saří Otcevě třetí Osobou Božství naživu
z Nebe na Apostolský spusťtena, neb poslaná / w nichz zawrjna byla / až
Nebi nepoznávala. Neb vlastnost moch Božij přirozené gesto
pronikati/Nebe, Zemi naplnovati. Protož co se o Bohu Otcu o Bo-
hu synu mluví / to se též má y o Duchu S. wěděti, a rozumeti/každý
skrz Ježiša Proroka dí: Nebe Stolice má / a Země podnož noh mých;
který gest dům, který mi v děláte? které gest místo odpočinutí mého? Až
ne o podstatě Božství Ducha S°/ale o dobrodinách a dárčích Auta
geho/kterýž na sebe w Čagemství raddý welebné S. Eregrise rojal/salo
wé dnešní na Apostolský seslání rozumeti se má / o nichz Apostolský
mluví: Rozličné gsaú milosti/ale týž Duch: rozličná gsaú posluhování/
ale týž Pán: a rozdílní gsaú skutkové/ale týž Bůh/ kterýž činí všechno
w všech / geden a týž Duch rozděluge gednomu každému každý ráj. A
geden z Starých Otců dí: Vnus est Spiritus, sed dona habet multa. Et
non est dubium, inquit, quin Spiritus Sanctus erat cum Discipulis; quia
vbi Christus est; ibi Spiritus S. est. Et quia venturum Spiritum S. à Patre
promiserat Christus, non defuit in hoc indifferens eius Diuinitas. To jest:
Geden gest Duch S. ale w dárčích mnichých hohní. A není wět pochy-
bná, že gest y prvé Duch S. s Včedlníky byl. Neb kde gest Kristus/tuž
Duch S. a poněvadž Syn Boží/že Duch S. od Otce přigde, jaslibo-
wal/nic méně důstojnost Božství w Duchu Svatém byly každý opal.
A S. Ambrož vět, říká: Quid enim est Spiritus, nisi plenus bonitatis, di-
videns de suo proprio singulis, vbiq; totus. To jest: Ko gest gmeňho Duch
S. než samá plná a pauha dobrota/vděluge gednomu každému z svého
vlastního/a vssudý všescken. Kterýž se w Sentencijach Pissma S° ně-
kde třetí Osobou Božství/ někde samým dary svými, pochládá/gmenu-
ge/ a mříji.

¶ Druhý Rozdíl oznamí/Kterak se před oslavěním Syna Božího
gináč/ A desátý den po geho na Nebe vstoupení také gináč/Duch Svatý
vádal/totizto: Prvé Čayně/newitedlné, skrz Slovo Boží a mo-
dlitby / w zgewování a w widění / bud myslí o Čagemstvích Božích
wywování/zvláště w Proročích: Ale jako dnes, padesáti Den/ zge-
wen gest na Apostolských viditedlné/w viditedlné moch, w dárčích adobro-
dinách zgewnych: totiz/ každý Lukáss píše / w spůsobu větru prudkého /
neb w Jeruzalémě slyšeného. Item: w Wjchru ohniwoho nazývu/který
nad gedným každým z Apostolům viděn byl / a w cítení / y zgewnitím
znamená

znamení rozličnosti řecí v nich / a v oswícené myslí, k vyrozumění Pís-
fům S. o Pánu Krystu / a k spamatování včenij Páně gím předklada-
něho / až n kmluvěnji zgeweněmu (s smělým všech nebezpečenstvím se opro-
souzenjm) vcelkemocných věcích Božích. Kterýchžto zgewnych dišváto /
vět Světa počátku až do té chvíle / Duch S. nikdá v žádném tak zge-
me nevzkládal / aniž ge Apostole před tím gestě byli měli. A tot gest by-
lo / h tak se tomu rozuměti má / co S. Jan dř: Nondum erat Spiritus San-
ctus. Gestě nebyl Duch S. Neb na takové viditedlné daru v Duchu S° zgewenij / Slibové Krystovijs Apostolům činěnijs se vztahovali. Na
ten smysly Augustyn pisse / řka: Discipuli, et si prius Spiritum Sanctum
habebant, non tamen sic eum habebant, sicut eum Dominus illis promit-
cebat. To gest: Ale gſau Včedlných Páně v pravé Duchu S° měli: Vſak
ne tak ho měli / jak gím ho Pán dáti za sliboval. A opět tří S. Otec dř:
Habebant Apostoli Spiritum Sanctum minus, dandum erat eis amplius.
Habebant occulte, accepturi erant manifeste: quia & hoc ad maius Do-
minii Spiritus Sancti pertinebat, vt eis innotesceret quod habebant. To
gest: Apostole měli méně daru v Duchu Sváteho: Protož bylo potre-
bí dát gím gřich svíce. Měli ge tahně / vyzýti ge pak měli zgeweně. Neb v
to zgeweněni Daru Duchu Sváteho prináleželo / aby gím bylo zgewe-
no to / to v pravé v nich bylo. Čímž se také Ewangelium od nich káza-
ně závracně stordilo.

¶ Třetí Rozdil položil se ten: Kterak gíz od času Apostolův Duch
S. voleně Boží svými dary navštěvuje bez zárukův Duchovné /
krize nástrony Slova Božího čteného / a v Rázani přejmaného / také
řeč S. Modlitby / a velebných Svátostí nálezité a porádně vživánj:
Vaz S. Athanasius dř: Quando dicitur, Spiritum Sanctum esse in ho-
mine, est ibi per verbum. To gest: Kdykoli se mluví / že Duch S. v Člo-
věku gest / má se věděti že k němu přichází, a v němu bývá řeče prostredeč
Slova Božího. Cíti se pak v Člověku / v přítomném býti poznává /
po gřichy znamených dijla svého obžvláštního / v dnešním Ewange-
lium porádně vyčítaného. Atak gíz dále

III.

Rechemu Rozdilu Rázani příspomíne / a taková znamení přito-
mnosti Duchu S° v sobě poznáme: pakli gřich při kom není / teh-
dy aby potomně byla / o to se snazíme. Poznávají se pak

¶ Nepravé / Po pravém Pána Ježu Krysta milování / kteréž se
ochotnau / posvolnau / a skutečnau Slova Božího poslušnost / prota-
žuge. Vaz sám Pán Krystus v Textu dř: Milujeli mne Ědo / ře-
mau zachovávatí bude. To gest: Ědo pravým mým Včedlníkem
a Andem Ěrkwe / přibytíkem pak Duchu S° bude / ten každý Ewangelium

Ioannis 7.
Idem 14. 15.
16.
Lucr. 24.
Augustinus.

Duch S. se
nyni dává
Lidem Tey-
ně bez záru-
kův.
Act. 2. 8. 10.
16. 19.
Titum 3.
Romanos 8.
Lucr. 11.
Athanasius.

Znamení
přítomnosti
Ducha S°
v Člověku.

I.
Milování
Pána Krysta
poslušnosti
Slova Božího
protazova-
né.

Na den Slavného Hodu

564

mého včenj pravau wérav ohotně přijme / y zachowá / a pro mne také
blížního svého z Výry / jakožto Dworce Lásy, milovati bude. Neb gest
to prawa Nota / Ezech / a znamení wéravch Audiu Křtwe Křistovu /
a Ducha S° Nástrogu. A do pak nemiluge mne / gest gisťa mje
a při takowém snadně se to poznává / že ten řeč mých nezachowá
wá: do mého včenj mu nic není / ani s ním co rád činiti mívá. Klamo
tehdy ti Lide / kteríž praví že Boha znají / Křista milují / a Ducha
S° w sobě mají: Však ne včenj Křistova / ale samých Lidských všechno
swých hlav domněj / posvér a Ceremonij, w Náboženských: v obre-
cném pak životě Čelestných žádostí následují. Pakž Apostol k Římanům:
Neb Křista milovati / gest Včenj geho Evangelisté přistí / bedlímek
nigm ve všem spravovatí / Výry z něho nabývatí / a gi směle před
Swětem wyznávatí / w Kríži trpělivu býti / a od pravidla, neb z Cesa-
včenj Páně, ani za nehod se nevchilovatí. Snazímež se tehdy k tomu/
o wéravch milovních Křistovu / a poznamenayme se tím znameným pří-
tomnosti w nás Ducha Sváteho.

¶ Druhé / Po hotových potěšeních / kteráz Čzlowěka w násem
soli žármutku / genžbý se při něm nacházel a ozýval / y proti Kříži, ner-
pělivosti / a nestálosti / posyláugij / Očemž Text dí: Vtěšhtel pak
Duch S. kterež posle Otec ve jménu mém / teni was
potěší. Totíž: gisťe potěšení w myslí wasi rozje od píssma S° / od
přikladu Svatých / kteríž se w Aužkostech tohoto Swěta, skrze mnou
há protivenský k Portu Nebeské vlasti brali / halž smysl a přikladové
takowého potěšení Duchu S° swětlíj / w Kázani dnesyhodném obšír-
ně gsau položenij.

III.
žádost dogi-
ti poznání
prawy Bo-
ží.

¶ Třetí / Po žádostivé Chtiosti dogití poznání prawdy Boží /
opět samým Díjem Duchu S° w Čzlowěku wzbuzované a působné.
Zení was naučí / dí Pán / wšem wěcem / totíž / kterež dogiti
spasenj znáti potřebně gsau: zvoláscě povědomosti spůsobu mého Mlech-
asskeho Království / na němž Spasenj lidstě záleží / a wassenju powo-
lání powinnemu, y včenj o mně / kterež od was po wšem Swětu kazano
býti má. Abi pak někdo z těch Slov Páně o nějakém giném novém, do-
konalejším / a gesště potřebnějším Včenj / kterež byloho Apostolské w
Swětu zgeweno býti mělo / nesměly: A pokladacum / kteríž se náhyně
zgeworáni chlubíj / ani také wšetečného možku Lidej / kterež k včenj
Křistovu něhalá vstanovenij přilepugij / a že ta naučení, neb připome-
nutí z Duchu Božího gsau, na ně vkažugi / podvesti se nedal: Hned dá-
le k tomu Pán dopovídá / a tu Rječ předeštou (tent was naučí wšem
wěcem) jako vykládá / říka : a připomene wám wšech
wěch / kterež koli wath mluvil gsem wám. To gesti: Duch S°

ſteže

Keze všia wasse nic giného / a žádného nového Včenj rozšírat nebude/
gediné to/které gste vy odemne slenyvali / a vysak mu tchdáz k čemu se vz-
tahuge / pro tělesná vásse o mém Království a Autodu dominéni / ne-
razuměli : To vesse wám k paměti přivede / a pravý synsl řeči mych
mouli washy zgewi. Protož yak se ta řec Páně od těch / kterí praví / že
sau Apostolé vssého čeho k náboženstvu gest potřebí nesepsali/nemydali/
a vssemu nevcili / Ale že Duch S. učterým v Chrkvi / a zvláští vtech-
ním Sprawciům , mnohém gessé vše gineho zgewiti měl, a zgewil / o-
mylné vyládá : Odkudž mnoha vstanovenij Ceremonij zbytčných / v
pot a služeb Božích Žalešných / ano také za měni Archikulku Wiry
poslo : toho vssého pobožné Srdce povaz : A po horlivé vzbuzová-
né žádosti přidržení se poznale prawdy Včenj Syna Božího / od Ducha
S° keze Apostolý po vssem Světě rozsatcho/přítomnosti Ducha S°
v sobě poznáway.

¶ Čtvrté Znamení gest : Pokoj svnitřní v zevnitřní / který se v
Člowěku horově nachází / a gecho v strachu a v Krizi na Čwědomí /
zásluhami Smrci Syna Božího vpopoguge / a ospravedlněním keze
Witu v Pána Krysta vguistuge. Takový žagisť Člowěk tělesně, po-
kon / svornost / tichost rād miluge v zachowává / wedle řecí Pavlovny :
Můžli to být, což na vás gest / se vssemi pokon měně. A ten obegi po-
kon / Duchovní v Čelešný / je sám Duch S. v Člowěku působi / dí Pán
Krystus v Čertu : Pokoj žustawugij wám / pokoj můj dá-
wám wám: ne jako svět negisň pokon dává : Ale dokonalý já
dávám wám. Nermutíž se srdece wasse / ani se strachug.

¶ Páté / Znamení přítomnosti Ducha S° gest Srdcna radost, v
zádostivém milování Pána Krysta. Vyšte mne milovali / ra-
dovatibyšte se o vssem / dí Pán v Čertu / To gest / Z kterí mne o-
pravdově milují / k prokazování toho na sobě / ne v deskností / žalostí /
strachem / bázni / ale s radosí k tomu se magis / v weselé to činí / čimžby
části, a horšího svého milování kemi doložali / a pro mne trápení
od Světa s radostí podstupují : Yako Petr a Jan Apostolé zmískáni /
S. Basíliec na Rossie pečení / a Theodorus Mučedník když trápen /
mískáni / bit / boden / řezán byl / pravil že ne bolesl / ale rozhoss čej :
Kdyžho pak trápili přestávali / tehdy bolest se cítili pravil.

¶ Šesté znamení : Cyrednost skutečné Božské pomoci / proti knji-
žeti Světa, Diáblu / v giny Nepráteleům / a vysvobození z neau-
hlavných Nebezpečenství / o nichž Pán v Čertu dí : Přislo gest
Knje Světa tohoto / a na mne nemá nicéhhož. Tak Diá-
bel Knje Světa tohoto / ač se o volené Boži se vsseni svými nástro-

III.
pokoj Sme-
dom kogicy
I. han. 20.
Rom. 5. 8.
Philip. 4.

Romano. 13.

V.
Radost Sre-
decna v mu-
lování Pá-
na Krysta.
Psalmo 83.

Aetorum. 5.
Rufinae lib.
I. cap. 36.

VI.
Cyrednost
skutečné bož-
ské pomoci.

Václav.

Epilogus Pa-
rareucus.

gi otrá: Však Duch S. w nich přebývajich to wse přemáhá / pí-
derosím nebezpečenstvím gisich střeže / nž Alžostí ge wyswobozenje. A
kdyby se pak na pobožného Člověka wsecken svět zůriče obořil / však
mu moditi nemůže/a na svérném přibytku Ducha S° nic nemá: Přikla-
dově takové Ochrany/pomoci/ a wyswobozenj/ w pijsmě S. gsau de-
schlínj/gimh časem připomínanj/a na těch spárováníj/w nichž Duch
S. swau přestomnosti dilo své konal: Nakož pak obzvoláště Rukou
Skutkuw Apostolských to wyswědčugii. Snažugmej se tehdy n my oz-
dobnými přibytky a Chrámy Ducha S° býti/ a přítomnost geho w so-
bě, těmi skutečnými znamenjimi/n je gsmie milovních Pána Ježiše Kry-
sta/před Bohem/Črkvou/Světem, Diáblem prokazujme. & Odudě
giz k zavirce tohoto Kázani obrámc / připomenauce je gsmie soběvnu-
rozgimali O věcném Duchu Swatém / nako dnes na Apostoly w da-
řích widitedlně vylitěm: Zé od věcnosti gest / a wždycky byl / n w lidech
svůj přibytek měl/ dilo své w nich konal / n w Apostolich/ přivé geset
než tak widitedlně na ně seslán byl. Což wsecko w prívym Arthukuligistu
mi důvod by gest v kázano. Druhým: Zé Seslání Ducha S° dnes připomí-
njané newstahuge se na podstatu Božství/ ale na dary geho: který ne
tak tehně, nako za Starého Zákona se dával / ani Duchovně/ nako se
nám zá Nového Zákona dává: Ale zgewne / widitedlně/ sluhycedlně/
cytedlně/rozumitedlně / a záračně byl seslán. Třetím Arthukulem Zna-
menis přítomnosti Ducha S° w Lidech / wedle pořadku Textu S° Ev.
angelium, gsau wycitaná: totiž tato: Prawé milování Pána Krysta/
skutečnau poslušnosti Slova geho dokazované: A w tom hotově po-
tešenj/genž se w myslí/w Světu/ proti Zarmutkum/Kříži, a protiwa-
stvi/ozenivá. Item: žádostivá chtivost dogiti poznáníj pravdy Boží.
Item: Cytedlnost pokoge Duchovního vnitřního w Svědomij/n Če-
lesného zewnitřního w Obrováníj. Item / Radosná žádost Lásky svět
Pánu Krystu dokazováníj. Anaposledy: Cytedlná/ patrná / a přehná
Obrana n pomoc Božská / proti Knížeti Světa, Diáblu / n wselin-
femu Neprátelskwi/kteréž sobě na nás, pro přítomnosti Ducha S°/Bo-
ha pravého, nic vlovití nemůže. Kterémuzto Duchu S° Bohu pravé-
mu, a věcnému / bud Čest / Sláva / Požehnáníj / Moc a Cyfarství
věcné, od nás wždáwané / na věky věkůw / A M E N.

Modlitba k říkání/ bud Písceň k spjvání. Valo; Spiritus Sancti Gratia, &c.

Svatý Dusse z Výsosti!
Dnes naplní nás swau milostí/
W den tvoří slavný/ slibu plny,
Proroky předpovídany.

W němž wse splnil / co gis libil/
Wijry w nás w sebe potvrdil/
Bože když se Světu zgewil/
Dary hojně dřané wylil!

Dnes

Dnes na Apoštoly zgewné/
Osa prvé živý Boh slavné/
Nepocasťteprwa být
Tchdáš/ když chceš tak přijít/
V den paděstátu zápracné/
Od věčnosti vzdycy mocné/
o Otci a Synu/ pěchovage/
Svorořenj Světa konage.
V Lidech Skutky Heroušté/
V Apoštolských právě Božské:
Víru w Krysta vyznání/
Mocné Zázrakuw činění.

¶ O Bože dary dárky,
z Otce/ Syna pochodijsch.
Dusse wždy w Božství gedinj/
W samých skutých dárku dýlnj.
Proshme ráč y w nás místi
Lždy přibytek/ a složit
Poklad darůw Spasitelnský
Krystem Pánem vyslavěných.
Boži žnámost / pravodu, Víru/
Naději / Lasku/pokoru/
Vychom mage/ se těšit/
Věčné w Nebi živi bpli.

A M E N.

Na den Památky Seslání

Ducha Svatého/ Rážanjské/ na Hystorijské
slavnosti přináležitau/z Skutkuw Apo-
stolstých / z I. Kap.

Ducha Svatého milost ráč být s nami / Amen.

Powiedzno gesti (Chrámowé Ducha Svatého miluj) w Předmlu-
wach dnešních dwau Rážanjs/ kterak při tomto slavném weyročním swátku/ yak
splnění rozechslibów welebné Trogice na tuto slavnost w Prokochách se vsta-
hugich/ pamatujieme/ tak o věčném Duchu Svatém, třetí Osobě Božství, nále-
žité se vyvícigeme: Prítom y dobrodinij Boha Otce, pro Syna svého Ježiše Pá-
na nászeho / w seslání Ducha Svatého na Apoštoly vylité/ a vzdycy gessie w da-
ch geho Chrktvi Lidu Křestianstému podělowané / nábožně připomjnáme/ y k upo-
znání Aržitluk dobrodinij Ducha Svatého/dnešního dne z Hystorye Svaté před-
kládaných/ spěwem / modlitbami / Slova Božího Rážanjském Swátoſti vživáním/
A Summam/ radostí Slavného Hodu weyročního Spasitelne se wzbuzugeme.

Slove pak dnešní Slavnost/ neb den swatku weyročního pentekostes, Argumēntū
& vslus Hom.
totož den Paděstátu / pro sama newýmluvná dobrodinij Božská, z Nebe Světu zge-
wená a poslaná: Kterak gſau/ Předně / Publikowaní a vphlášení Žákona Desa-
sítřeho Božího Překázaní na Hoře Synay Lidu Izrahelstému / Paděstátu den po
vyjiti gisch z Egypſte Země ptes Moše īerwené / když od Světa počátku bylo ētch
dva Lžihce, čtyřy Sta/ Paděstáte, tri/ a před Krystowym Narodenjem Paděstáte Set
a Sedmnácte: Ez je se dalo w hrozném hřmění blystání ſvítce Horu Synay plame-
nem Ohně hotenij/ a dymem mlhy se kauteňi/ k znamení hněwu Božího, na překu-
pnky vše Páne přicházejcijho: Protož rozházel Boh Židům Památku toho každý
rok, den Paděstátu po Slavnosti velikonoční/ nábožně hodem Swátoſti obnowo-
vati/ a prítom Lid o tom skutku/ když byl Žákon Boží/ proč a k čemu vydán? Co za
dodrodinij gesti w tom Lidstému pokolenij prokázano? vyvětovati.

Druhé / Pro dobrodinij Božská / Paděstátu den od zmrtvýchování Syna

W b b ii

Boží.

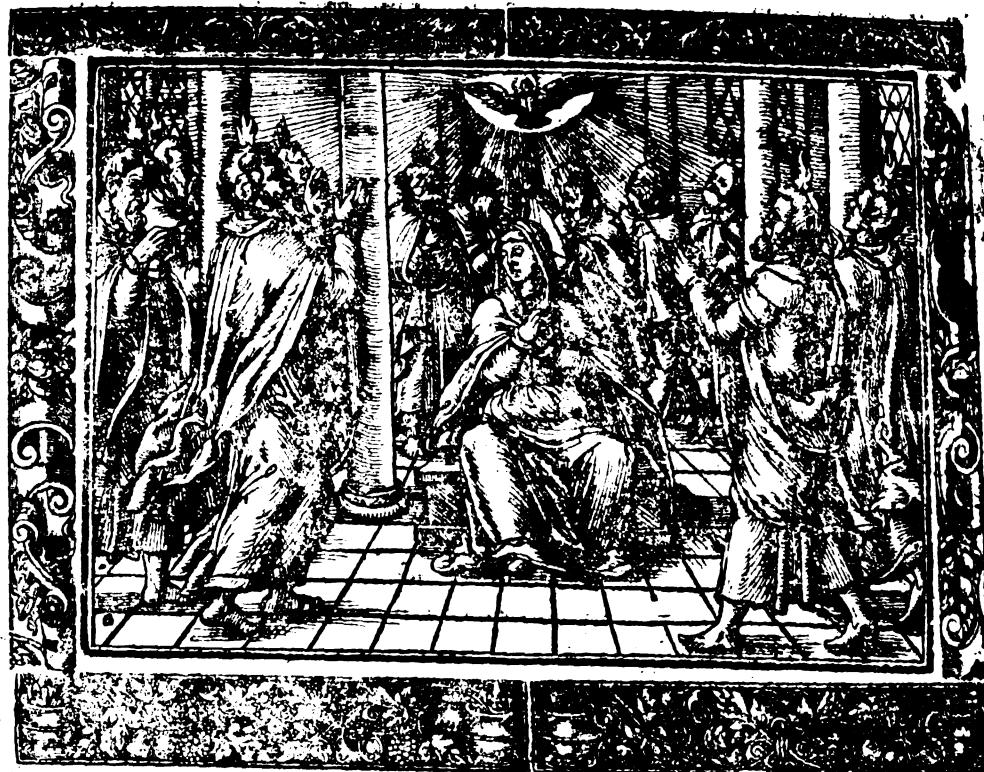
Dobrodinij
Hodu Pent-
ecostes.

I.
Žákony
z Ne-
be vydán/
Lidská od svě-
ta počátku
2453.

II.

Duch Swatý na Apostoly Seslání Léta páně 34.

Vojího, v Seslání Ducha Svatého/ a právě na den té Zidovské Slavnosti, Penticostes řecené/ na Apostoly z Nebe v dříjich nových mluvných viditedlné, a Čechy ně vyslata: což yak se stalo? od koho? Proč a k lidem k vám Aužíku? dnesní tedy roční Slavnost cenu suis circumstantijs, totiž s svým překřitosmi, kdyžho mimo ho vypěnge/ A z Hystorpe počádne ob Svatého Lukáše v Knize řeckého Apostolských sepsané/počátkem druhého ročníku oznamuje/ Yakoz gsmé z dnesních spisů, a giž dwau Rážani nadhle porozuměli: Nadto gessé v Aužíku Spasitele budeme / když prvé Hystorij v Seslání Ducha Svatého ginau přeslissime v letech těchto:

Když se naplnilo dní Padesát / byli všichni spolu na jednom místě. Vstal se rychle žvuk s Nebe / jako přicházejícího větru prudkého: a naplněn gesti vescerendum když byli sedijsce: Vokázali se gmi ročníkům nazýkově nás Oheň / a posadil se na každém z nich: V naplněn gsmu všickni Duchem Svatým / a počali miluitti rožlénimi Važky / jakož Duch Svatý dával gmi vymládati.

Nbyli w Jeruzalémě Židé muži nábojnici křesťanského národu / kterž pod nebem gesti. A když se křížten hlas sesslo se množství / a na myslí zmámeno gesti neb gesti.

neb gest ge slošhal gedenkaždý, ani mluví Važkem geho:
 V báli se vossickni/a diwili se/ řkouce mežy sebau/ Zdalež
 Ale tito vossickni kterijž mluví Galilejštij ne gsau: a kte-
 rakž mň slysshme gedenkaždý Važk swůj/w kterémž gsme
 se zrodili: Parthštij/ a Medštij/ a Elamitštij/ a kterijž
 přebývají w Mesopotamij/ w Jüdštu/ a w Kapado-
 cij/ w Pontu/ a w Azij/ w Frigij/ a w Pamfilij/ w Egy-
 ptě/ a w kraginách Lybie/kteraz gest wedle Cyrénu/ a ho-
 ste Ríjmané/ Zidé/ a w nově na výru obracenij/ Kréts-
 ti/ a Arabštij/ slysseli gsme gi ani mluví Važky na-
 svými veliké wěch Božíj.

V báli se vossickni a/ diwili se wespolek/ řkouce: V co
 toto bude? Gini pak posmijwagice se prawili: Zé gsau se ti-
 to mstem spili. A stoge Petr s gedenácti/ pozdiwihl hla-
 su swého / v mluwil gím: Muži. Zidé/ a vossickni kterijž
 bydlíste w Geružalemě: Toto wám známo bud/ a všima
 pozornute slow mých: Neb ne yakož wž se domniwáte/
 tito gsau se žpili/ poněvadž gest hodina na den třetí: A-
 le tototí gest což gest powědi, no skrže Proroka Johele: A
 budeš w posledních dnech/ prawí Pán: Vylegi Ducha
 mého na každého Člověka: a budau Prorokowati Sy-
 nowé wassij/ a Dcery wasse: a mládency wassij widěnij
 wydati budau / a Starcowé wassij sny mýti budau: A
 žagisté na Služebníky mé/ a na mě Služebnice/ w těch
 dnech vylegi Ducha mého / a budau prorokowati.

Sistorhatato přečtená / kteraz hlawnijs třetí
 arylkul výry naší w Ducha Swatcho wystřeluge/ s
 svau původni příčinou samé Božské dobroty/ A Sum-
 wau/mjsto/na koho/ a odkud seslání Ducha Swatcho
 se stalo/ w sobě obsahujich / v výzvě Spasitelné nám
 oznamuje / Anobrž Křestiany wývčuge: ¶ Předně/ věděti, a věri-
 nje Ducha Swatého gest ne nějaké toliko hnuti/ od Boha w myslí/ a w
 Srdci pobožných wzbuzované/ (yakž se množn bludké dominovali) Ale
 prawá Osoba Božská/ w spůsobu Holubice nad Krystem/ a nad Apo-

Aaorum 2.

Occasio.
Summa.

Vtus.

1. Certej. r. 2.

stoly to prudkosti vánij větru / a to Východu Ohně videlicne posouá-
ná. ¶ Druhé/ včij vospřímených dárých Duch a Svatého/ gitant/ A/
posstole naplnění Mluvili hned rozličnimi Naply všech kragin
Světa: A to ne ledacos / Nýbrž velice všech Božij, v Krystu Pánem
spasenij Lidstvímu se stále: Tak y dnes dary své v Čírkvi poděluge/ U/
stvědecovíj Apostoia řkauchho: Rozdilosvě pak darit gřanu / Ale geden-
tejz Duch/ U. sam všecko všezech působijch: kterýz gřepomu každem
obzvláště z své libosti, a všem jiností daru svých vdeluge. ¶ Čer-
tí/ včij Hystoria/ že se Duch Svatý s dary svými takto pobozňuje,
gednomyslně k Slovu Božímu shromážděním/ a nábožné při Sva-
tých Moudrích v Čírkviensm shromáždění o Krystu Pánu rozgno-
ni svá magickým/ dává: což Apostole té chvíle byli činili. ¶ Čírkev/
ptonássegij se mnohých Lidí rozdílní Saudové o dárých Duch a Sva-
tého/ a o Nábožensvij: kteréž gedni s podivem za velikomocné Bož-
ské činy / skutky / a věc poznávagij v schvalujis: Gini; pak tý dary
posměšně Apostolstvímu opilství/ a Knězstvímu blázností přičeagi /
za nehdaremnešsi svým domněním býti všuzugis. ¶ Páte/ včij Správ-
ce Čírkviens Kazatele/ dary Duch a Svatého magický / proti takovým
bezbožným, pravdě a Nábožensvij vrhačům, naodpor se postavova-
ti/ A Slovem Božím z Pisem Svatých přivozovaným, clamy gíh
zacepávati / dijla pak Duch a Svatého, v Autradu služby Čírkviens-
konečho / zmužile a vmele zastávati / příkladem Petra Apostola. To-
hle vše Čírkevovní naučení přečtená Hystoria dnesší w sobě obsahu-
je/ kterauž k zdravění vysvětlení před sebe vezmauce/ a k spasitelné-
mu vžitku předložice / včiti se budeme

O Sesláníj Duch a Svatého na Apostoly/ a dobrodin-
ních vžitých nám w něho věřichm z toho poslých.

Arckulové rozdílní budou Ěriji.

Prvníj: Proč teprva Padesátý den po vzkříšení Syna Božího / a
ne dříve ani posléze / Duch Svatý w dárých na Vědomost
Páně od Boha Otce byl vynlitý / neb z Nebe posláný?

Druhý: W jakém spůsobu Duch Svatý byl na Apostoly seslán?

Třetíj: Kteríj gau dobrodinní Autrakové Duch a Svatého seslání-
ho/ a poslavád w Božích volených / dijem služebnosti Slo-
wa Páně a Černým w myslí hnutím působení?

I.

Duch Svatý
w padesátý
den Seslání.

Rekonjho co se dotýče/ totíž dne padesáteho/ Hystori-
eum naležitým spůsobem à temporis notatione, totíž poznau-

nám gischo času / od Swatcho Lufasse w Hiserii položencha / Zpět k
příčině Swatcho Ducha se polovinu mohau.

¶ Prvni / pro naplnění figur Božího Zájemství / světahugia
eho se na den Padesátý po vzkříšení Messiaha vnu. Vime zagiště, kte-
rak všecky věci w lidu Božím za času Starého Zákona zbehlé / byly
obrazové / figur / a také Malařování těch věců / které se potomně
pri Čele Šíme ženn Pána Ježišse w skutku a v světle pravodě / svědč-
ejí jen rady celebné Swaté Erogice / nacisti díti / a konati měli / tak
hajz gau Swatí Proorcy / Duchem Božím gřeče nadchnutí, před-
povídali : A sám Pán světle o tom vědomi roči / řka ; Tak psáno gest / a
kam myslí Krystus trpěti : totíz / tak se to všeckto při mne mělo díti. Čeho
dít i tato věc, w dnešnosti Padesátý den po vzkříšení Syna Božího /
w Geslání Ducha Swatého se zbehlá měla sive Præludia, před-
chůdce / znamení / figur / obraz a Zájemství toho dne :

¶ Edno / Při historii věže Babylonské / zmatení stavitelům
Nazýváno / w rozličnostech proměnných / obzvláštně jázračnau moch
Boží předestra / Díemž se čte v Moysi : Kterak rodina Noeova po
Potopě Světa rozmnožující se / . Přivodem Úlymroda Saturni, Sy-
na Chámcova, syna Noe / a Dite Bela Jupitera / na Poli syrokem
Senar receném / Město krále Sedesáte Liseho pročeguk w okolu / zdíj-
duan Set noh zvěnissi / a Padesátí slústci (poniž je čtyři vozové
mohli geti, Strabo píše) obchnané / podle čeky Euphrates, z Rage te-
kuté, stavěli : A w témž Městě věži / anobz hrad / s mnohými pevnými
polozí / na spásob věže pro bázen opětznou potopy / giz zvěnissi pět Et-
hic Sto Sedmdesáte čter pročeguk (včiní pál Gesitn kverti mýle Čze-
ste) vynhalí : tim autymsem / abn Nebe. dosahugice, z níž vako jdvičmi
do Nebe vcházeti mohli / tak vysokau dostavěti chteli : Vysak w tom
předsevzetí od Pána Boha bez spagny / Ohně / Neče / Moru / Hladu
potřeb nedostatku / samym zmatením reci gegich / přelásku měli. Neb
vsemohúnost Božská nemohau, toho trpěti / aby co Smrtedlného, po-
rušeného / zvlášt pak Světstvu moch / ginač krom zásluh Smrti po-
středněta věcného Syna Božího / do Nebe přijlo : Také nenávidíc
pechy vysokomylné lidstvě / Vysak tomu w Gesiu / a dopustil náhlé
zmatení reci / tak žež gedně Sedmdesáte dvě povstalo : A nemohau so-
bě vespolek rozumeti / se smlauvat / a nevěda potřeb fdy / yak / a jakých
dodávati / myslí od díla přestati / a gedni f druhým sobě w reci podob-
ným se přehrnuce / zvlášt rozdílného obydlij sobě hledati : He-
brejská pak reci při Rodině Abrahámově zůstala / z nichž potomků
a rodům Pán Ježišs měl na Svět w těle přistati / kteríž také w tom
Novém Městě zůstali : moc Království nad ními držel Nemrod
za Padesáte Gesit Leth / počna od Letha po potopě tého třidcátého
prvňho / od Světa Počátku 1758. A před Gesláním Nazýváno

T.
Pro naplně-
ní figur tvo-
rů zájmu
ným.

Lucr. 24.

I.
věže Bab-
lonské.
Genesis 11.

Berozus lib.
4.
Strabo lib. 13
Plinius lib. 6.
cap. 26.
Cosmo: 5 65

Eusebius pr-
parat. Euang.
lib. 10. cap. 2

Confusio lib.
guarum init.
bel facta Ad.
no Mundi
1758.

A Dilecio,
131. ante do-
nat. linguarū
2246.
Herodotus.
lib. 2. de Gé-
tium antiqui.
In Africa me-
minit Louis
Hammonis.
In Graecia lo-
uis Dodonzi
Et Plam: Re:

w Phrigii
bylo někdy
znamená Tro-
ya.

Antiehesis cō-
fusionis & do-
cere: linguar.

Mar. 10. 16.
Iohna 15. 16.
Actor. 2. 3. 8.
10.

rozsíčnosti na Apostoloh 2246. od kterehožto času řeči na Světě mno-
hé povstali / gíjíž Původu Neznabýhové Boháne neznajíce / gedenk
Svět nevěřených a věřených / a gedenk od Boha svého Harmonia w A-
fryce, a w Grecijs od Dodona / někdyž lidí tak telesných po Smrti z Bohy
hy rozhodujících / řeči rozdílnost byl pravili / Václav píše Herodotus
w knize druhé o Starozitnosti Národu Bohanského: Králek Plamme-
nites Král Egyptský / chceže pravodu živěděti která řeči neypíve na Svi-
te byla / dívň děti od Prášku Matel vyzváti / a na pánskem w ládi, kdežby ani
Slova od žádného neschyseli chowati / po dvojně pak Etetech k sobě přive-
sti rozházal: kteří bez rohohho gibla řeky den na Zemi w pologi Králov-
ském sedíce / počali plakati, volajíce tolsto Beck: Král se spěšně práv dal/
co to Slovo Beck známená: Nagden je Nazýkem Národu Phrigského,
tehdáž tak řečeného, chléb se gmenuje. Král se z toho domníval, že ten Ná-
rod Phriges musy w svéce neystarozitnější byti: vysal těch Otcův Mat-
ky toho Národu / a té řeči že byli / Protož Maudří lepe sandali / pravice
je z Materské krve Tělo magisce / a polomínu prstav spravo výswagice/
s tim přirozenosti v řeči Materské nabyla: a z toho řeči přirozená slova
Materna Lingua to gest / řeči Materská. Proti přirození svému tehdy či-
nij Žwédinosowé / kteříž nancí se (imohy sotva velikém nákladem
svých Rodicův) kolikasy Slovum tñz, Blaske / a zvolásť Nemecké ře-
ci / hned nechtí wenossem než s Wachy, s Němci držeti / a ge chwáliti:
svého paš Národu Rodicův / a řeči té w níž gest naroden / neslydji se ho-
něti / tupiti / v posměšně lehčiti / a z toho se k svým Otcům, Matkám ne-
nati. Václav paš žádný Národ není / aby svouq Nazýk přirozený tak zapri-
ral / a za níc poklädage / řeči / Krogem / Guidem / Nápodem / v obcová-
ním / čimž gím, čimž nemí se dělat / vado náss České: Až gíj ne tolsto
mluviti / ale chogiti / se obléch / poseděti / ba ani pogesti / a se napři ne-
mějí po České: Než át gest v nízko wossecko to co Kol dal po Blasku a
Nemecku. Heslo wossem Světe / erom Hebrewske / Rjecké / a Latin-
ské řeči / pěknější a Sunmowenské mluvou žádný Národ nad Čechy ne-
má. Ač paš změten řeči při Vězi Babel tuto se připomíná, ne pro hád-
ku o řečech ale pro figuru rozličnosti Nazýkův při Apostolický Duchem
Svatým vako dnes před Lety patnácti Strom Paděsati sestri / w skutku
splněnau / A to w rozdílu takovém: že věze Babilonská od množství
Bláznového lidu se stavěla / vysal se nedokonalov: Kristus Ván paš da-
ry rozličnými / kříž Duchu Svatého Apoštolských zgewenými / kříž
Kázání S. Evangelium, dokonal vězi Nebe dořežugscy / to gest Chr-
istov / z ní ruka živé Vísce před Erum Božej snadně věřich wede. Ježi /
při oné Vězi Duch závratu zmáčí Nazýky / zrušil radu bláznových / a
rozehnal v rozprhlil Národy Lidstev po wossem Světa okresili: W No-
vém paš Zákoně Apoštole nadchnutý Duchem Svatým / kříž zára-
čné Nazýkův věmíj / shromáždili a shromáždugis rozprhlene Náro-

dn fac.

dy bylo nedostatečné, a když bylo vyplněno. Opět / Babylonští nechvalní
šli dílo začali / nebo nebylo vnuknutím Sváteho Ducha: Ale Apoštoli
kázali vysludy po Světě Ewangelium s pomocí Páně v potvrzová-
níjegličkých řecích zákravky / a Ducha Sváteho rádným dílem. Tak se hle
figura měla vyplnit Padesátého dne po zmrtvých vstáníj w Seslání
Ducha Sváteho w rozličnosti zákravek. ¶ Druhé: Vydáním Zákona
w Pána Boha w den Padesátý po vngitu Lidu Izraelského z Egypta/
stejný den kázel Pán Bůh slavností Hodu výročního světování/yak
na památku toho záracného a dobrodinného vůle své od Otce Otc-
lám, totiž nám Lidem zgewenij: Tak také na protázováníj všechnosti z
Aurod zemských / těch Starých časů rovně dozrávajících / z nichž
prvotiny neb dessatiny, Bohu w Chrámě do Rukou Kněžských přive-
obětovali/než gich sami Lidé vživvali. Nadeo vise pro Tagemství Figu-
ralníj/kteréž vyžnamenávalo w Novém Zákone daruj Ducha Sva-
tého zgewenij/ vydání / a Seslání na Apoštoly: Což se Padesátý den
po vyhodení z Peckelního Egypta Lidského posolení / křež vyzkříšeníj
widce Pána Ježiše Krista státi mělo / a stalo. Protož dí Ewangelista/
A když se naplnilo dnu Padesáte / totiž těch Figuralních/po kte-
rých w den Padesátý / ne tak jako přivé Prst Boží, genž gest Duch
Svatý / Zákon hrozný na Kamenných deskách / ale radostné Ewange-
lium / na Srdcích Lidských napsati gest rácil / dle řecí Jeremiáše Pro-
roka/a Pavla Apoštola/y oné Prorocké/každý Zákon z Syna/slo-
wo pak potěšeného zvestováníj plné z Geruzaléma vngde: Což visse
Svatý Augustín rozmazuje/dí Zé ne přivé/ani posléz/ až w Pentecos-
tes. w den Padesátý, Duch Svatý w dřech zgewen být měl / pro nás
plněnij samých Tagemství na ten den se vstahujících: Odkud my se
věme: Psalma svatá w zna menitě významnosti měti / Poněvadž se všecko od
welebné Trojice Boha Otce/Syna, y Ducha S^o podle Pisem k násse-
mu dobrému dalo/stalo/ děje/a stane. Kristia P. také doplnitelem/vše-
ho Zákona vysladačem / a konáním Figur být věrime / a znevym. Pro-
tož w Zákone Starém ne Ceremonij l následováníj/Ale Obrazu/figur,
Prorocství/Tagemství Božích k výrozumění / hledati máme.

¶ 3 Druhé příčině w Padesátý den Duch Svatý seslán: Pro rož-
blášení pověsti o Pánu Kristu vzkříšování / po vyzkříšeníj / a vidi-
čedlném na Nebe vstoupeníj / dary Ducha Sváteho své věrné záhra-
čné darujícím. Neb se Pán Kristus s svými Božskými a Světu spásy-
tělnými skutky nešryl a nezagil/Nýbrž vědomě ge konal/začna hned od
Narození/nenývje pak při výročních Judských Slavnostech/Edž/yaž
Jozef Kronikář Zidovský světec) do Čridcekráte Sto Tisíc Lidu pře-
spolněho k Láboženství do Geruzaléma se scházívalo / y Lukáš w
přičteném Textu oznamuje/ Je tehdyž Edž se dnesej Historia scala ze-
všech Krájin světa byly Zídě tu shromážděny. Protož nemohlo to tag-

no bý.

II.
Wydání Zá-
kona padělá-
rý den.

Exodi 19. 20.

Deuter. 16.
Leuit. 23.Hierem. 31:
2. Corinth. 3.August: in E-
pist. 119. ad
Januarium.
Zaudej.Iosann. 15.
Roman. 15.
Hebreos 10
Epiphanius:I i.
Pro rožblá-
šení Slova
ne pověsti o
Kristu vás-
nu po všeem
Svěci.
Akorum 10.

Na den Slavného Hodu

574

Iohann. 15.
Marci 16.
Actorum 10.
Galat. 2.

III.
Pro zgewes-
m Litu Bo-
žímu wza-
emých Bož-
ský a dobro-
důnu.

Roman. 15.
2. Timoth. 3.
Galatas 1.

I.
Duch Swa-
ty na Apo-
stoly se slán
v spůsobu
slyšitels-
ném.

Simeon.
3. Reg. 19.

gno byti/a řeze mnohé přespolni tak w mnohých fragibz Světa se tagi-
ti. Nebudec se tehdy newerný Smět w den Svatný mici čim vytalou-
wati/sám Pán o tom mluví v Svatého Jana. A poněvadž se w pět
tomosti tak mnohých / a téměř wsech Národniv, a Zajisklivo Světo-
ten dnešní skutek stal / Echdyt vřad / dislo / a darové Ducha Svato-
ho h věčné spasení od Boha Otce w Kryštu dané / bez rozdílu k všem
wssudný přinaleží.

¶ 3. Třetí příčinu/pro wngewenj od Pána Boha k voděnemu pozná-
níj daleko větších a znamenitějších dobrinij / Padesátý den po jist-
vých vystáníj Syna Božího/nám Křestianum / nežli po vongiti z Egi-
pta Židům w den vydáníj Zákona protázaných / a to takových: Je ne-
toliko Zákonom nás hlaupé své wali wypěuge: Ale gíz ne Wody halo
při potopě / ani ohně a Syry co při Sodomě / neb Blijstáníj, hěměnij
strachu / hrůz / k oném na hře Synan w den Padesátý při vydáváníj
Zákona podobnými / Ale milost a dary Ducha Svatého na nás vylil
a vylewá / dodal, a dodává. k tomu, ne Monjusse Člověka pauhcho/
Ale Syna Panny Marie Gezu Krysta, Boha, a Bratra naseho/Sy-
na svého Nejmilenjšího (pro něhož samého Duch Svatý seslán gest)
nehwzactněným w Nebi byti/nám k osladěníj sviry w něho / zgewunge:
Nadto řeč a spisůw Apostolstky, že gsau dosse z Ducha Svatého pse-
li/ tim sverzuge. Budíz tehdy proklam, když něco ginchho než oni / pro-
ti Kryssowu Včeni, Wysce, a Pravdě včil.

II.

K Druhému rožbyslu Rázanij přistoupic, wizme spu-
sob sesláníj Ducha Svatého/genž gest vodle Textu Ěrogij.

¶ Nehypriwe/ Slyšhtedln. Stal se rychle žwuk z Nebe/halo
pricházejichho wětru prudkého: a naplnil wsecken ten
dám / kdež byli sedice Apostole / a gini Vicedlnich Kryssowij. Ne-
bo halo Králowsky, bud knižetech přigezd Trubaci se ohlasuje: Tak
prudkost wětru hlašte a záracně dám pronikujich / a wsecken napliv
jich/Ducha Svatého od Krysta zašlibowancho gíz přítomnost zvěsto-
wala. Nápodobně halo Eliášovi na Hoře Oreb / před Gezabelyn se
trhly / když se Boh měl zgewiti / předešlo Páně přichod wizaj wě-
třka libého, neb tichého / Etrenž vstupuje w Eliášs zatryl tvář svou plá-
stěm / a wysled stál we dverích Gezelyne: A hle, hlas stál se k němu/čau-
ci: Co zde děláš Eliáš? Owszem že gest tento žwuk prudkého wětru/
dám shromážděný Vicedlnský Páně naplnujich (poněvadž kdež gis-
de w Jeruzalemě než tu kde oni seděli, slyššán nebyl) hned pověsí rozhla-
šenau mnohé k toniu místu swotá. Neb lidstá posvaha gest / tu kde se co
Nového děje neb slyší / hned se zbehnauti: Vážej pak dí Evangelista:

Aldr.

A tedy se ten hlas větru slyšancho stal / a novina se v tom rozhla-
šovala / říkalo se množství. Kteraužto prudkosti větru náhle své-
jeho Historia se prokláala / Ředno / že tehdyž Pán Bůh slyši své ná-
pletní / tedy se toho lidé nejméně nadávali / a na to teměr neuysli-
wagi. Protož David v žalmiach / a Prorok Abakuk v své Knize, vči-
nás trvělivě slibu Božích v pomoci a ochraně očekávat. Druhé / že
koncne Božím Nebeským Duchem Apostole obdarování jsouce /
Světu věciu pravdivé / Nebeské, říkají Lídem podstatné / jsou roz-
ložili / a rozložili / podle toho : Zvuk gegich, torz pravdivého věciu, roze-
sel se gest po všem okrsku země. Ne z Nebe tehdyn to Nové bludné Vě-
ciu, a Náboženství být musí / které se s věciu Apostolským nesrovnává.

W prudko-
sti větru
prok?
Psalmo. 29.
Habacuc 2.

Psalmo 17.
Roman. 10.
Galatas 1.

¶ Druhé / Duch Svatý gest sestan v Widitedlném spisobu svij-
chru ohnivého / na spisobu Jazyka nad hlavou gednoho každého z Apo-
stolův spárovancho / vissat horlosti žádnemu z nich nesklodileno-
di čest. Vokázali se gíjm roždlní Jazykowé, jako ohni-
wi. Ne žeby Duch S. ohněm byl, ale v té widitedlné formě se ztevnil /
Proto: Aby moc a pronikavost věciu Ewangeliſtěho, Autadem
Svatého Ducha v Kázaních o Pánu Krystu svědčejho, protázel / že
ono jako ohně netoliko zewnitř / ale v tvnitř / zwláště srdece Člověka do-
vinněstva bludným shlazeně / a bezbožnosti vnitřlē / zahrívá. Item: Vato-
plamen Ohně / tak ono mysl Lídskau známosti Boží, a všrau osvětuge:
A jako od Sistern ohně / tak od věciu Krystova v Srdečních náších, pra-
vě hořej milování Boha a blízního / roždlná. Nijmo to geste, jako
ohněm pokrmově k zdravii Lídskému životu se strogij: Tak a ne gráče
Kázaním Slova Božího pokrm dusí spashytedlný / k věčnému životu
příslušní / se připravuge. Poněvadž ne v chlebě samém / ale v každém
Slovu; Auct Božích / s krize Kazatele pochazegjchim / život Lídský časim,
v věčný záležit / sám Krystus o tom mluví. Z toho a proto se také Chle-
bem Angelstím / a živým pokremem Nebeským být ohlassuge / kdežby ho
toliko všrau v Slovu Božím / a v Svatostech velebných / vše Aut-
adem Ducha Svatého v Služebnosti Kyrlewní se působijch / vži-
vatelch / že život bude na věčn: To visse s náhym potěšením Pán zaslí-
buge / čtež se o tom v Ewangeliu Svatého Jana v roždilu sestém.

Proč v spis-
sobu ohně
widitedlné-
ho.

Similia.
Proverb. 30.

Galat. 6.

Deuter. 8.
Mach. 4.

Iohann. 6.

¶ spisobu
widitedlný.

¶ V třetím spisobu sestan gest v Auctem rozumiedlném / v rož-
lnosti Jazyku, neb řeči v Apostolisch poznalem: d) Historia: A na-
plněný jsou všickni Duchem Svatým / počali mluvit
ti rožlennými Jazyky / jakož Duch S. dával gíjm svým
mlauvati. V bydleti v Jeruzalémě židé Muži nábožnij
že všelikeho Národu / který pod Nebem gest. Zouž /

Parthské

Na den Slavného Hudu

Parthského / Elamitského / Medského / A z nich fratre w
Hystori duchovních / kteríž jázračnau Novinau / při Apostolich toho
dne se zbehlau / k tomu domu kdež se to stalo svolanij grance / na myslí
yako žmámenj vleknutím byli : Neb ge gedenkajdž i cyph
Zemí slyssel ani mluwi Važkem geho : Ato ne ledcos / klewen /
básué / ale weliké wécy Boži. totiž o Šynu Božím, nedávno v Je-
ruzalémie vřízovatém / wžkrízeném / a do Nebe se odebralém / A o pi-
ctivých Božských skutých, w temž vřízovaném k spasení Lit ského po-
kolení, složených. A iak austrii rozumědlý spůsob zgewenij Swat-
ho Ducha w Apostolich, wsseliké říci Světa hned pogednau (wolem
ženij mluviti vmejch, byl, a gest dostatečným důvodem Nebeškého v-
temž od nich po Světě rossem rozumědlé rozhlaſseného : Ato také
potřebou toho / Poněvadž ont po okříšku Země Novinu o Kryštu měli
roznestí : Aby gím tehdy každický Národ mohl rozuměti / tím vmejim
říci ozdobil ge Duch Swatý / yakožto nástroje Alrađu / a vstá zvuku /
y ruce díla svého / w Službě Chríštvoníj náležitě Světu k spasení fo-
naného. Zatím Duch Páně v temu napomíná : Aby Kazatelové vše
říci než gednu vmejli a z rozličnosti weyladu w Pisem Swatých smyslu
pravého nabívali / a gen posluchačum ne w Okolých yako říkagi / za-
měle / klevetně / yako řeze trnij rukau se prodrajice : Ale vmele / řez-
uice / vzdchně / vzdchně / a právě Mlatký / yako díjkám překláda-
li / Proč také Occowé / Missirí / a Spráwcoré w Chríštvě Lida Brjih
Slowau. Ač parkoli w nevdečnem Svět Kazatele nezrečelneži Slovo
Boží kázati vmejch / za hlaupé / prosíte : Hrdoprený paf / vlaháce / a
živáce / od kterých se nejméně čeru vici mohau / za Nebočenýssi / a jma-
njice gegijch za kázanij nežnamenjčyssi počladagij. O řálený řepe ře-
te / když chcess vše Čim než Světlo milosvari / hodně mušíss od spra-
wedlivého Saudee w Mrátotě duchovníj / w Nevědomosti / a w ře-
potě do temnosní ževnitřních / k pláci / a k řeřipenj Zubatu všvren bý-
ti. Odtud gíz

III.

R Čet' mu hlašnemu Artykulí přistupme / a v Úst-
říčích dobrodiných, z Seslání Ducha S° k nám poslych, a pochá-
žegjich / se věme / gíjch se w Hystori Textu přečteného počladá pět:
Prvoni gest občerstvování, a vchlazování Srdečka / Život-
sa milovníka Slova Páně věrného / Ohnem hněvu Božího pro hř-
chy oprahlého / a žarmutky / bud strachem schnauchého. Vatož se říká w
žarmutku : Truchlé gest Srdeče mé, že dílo neoschne : Protož gest dán
Duch Swatý w všem větru prudkého ochlozujícího. Kterýmžto Au-
zitkem Chríštv se řessi w tomto spěvu / tka :

vítěz ové
dobrodiní z
seslání Du-
cha Svět-
ho.

I.
Občerstve-
ní Srdecy
žarmutky.

Conf-

Consolator optime,
Dulcis hospes animæ,
Dulce refrigerium.
In labore requies,
In æstu temperies,
In floru solatium.

Čezech kagjich/zarmtaucenij/sauzenij/ swědomijm pro hřisch obtij-
jenij Lide zakusugij / a toho Aužitku Ducha Swatého daruj/ z kaza-
ní Slova Božího nabíhwagij / y to myslí swé spašitelné takového
potěšení pochytagij : jako David/ Manasses/ zgewený hřissnij / Ma-
ry Magdalena/ Petr po pádu / Votr na Kríži / Štěpán w času fame-
nowání : také Swatij Nucedlnij / Wawrinc pečený na roště : Theo-
dorus w mukách rozkoss a ljbost misti / a když prestávali Katanc, bolest
týciti se přavil: také Polycarpus, Ignatius, Blandina, Agatha, a gins Ducha
Swatého potěšením gsúc ochlazowání. Bez kterehožto potěšení
Ducha Swatého Saul / Gidáss a gini/ yak w hrozném zaústání
Swěta scházeli a scházeguj / ěte se o tom nemalo.

¶ Druhy Aužitek a dobrodinij gest / Srdece / Myсли / Jazyka / a
všech moch w Člowěku k věcem Božským schopně činěnij / A jako slá-
mu k podpalu dřívij rozjináns : teb w Apostolských co vidime, kteříž ohni-
wými Jazyky gsauce podpáleni w myslí/hned jako pochopen / a rozja-
tím plamenem směle , a vmele počali mluviti rozličnými Jazyky / a to
wsem Lidem / o všech Božských tagemswisich / w Kryštu Pánu na
Swětě zgewených / Až z toho dí Swatý Pawel : Nám gest Bůh žge-
wil (co co o ném dobrého mluvijne) Prze Ducha Swatého. Odtud
gisi w Člowěku Nábožnost/ wijsa/ vmelost/ milování Božího horli-
vost/ obcování pobožného Swatosi/ pochází : totíž z dísla daruj Ducha
Swatého/dlé řecí Apostoliké: Milování Boží wylité gest w Srde-
ch nassich sérz Ducha Swatého/ kterýž gest nám dán. Až toho spis-
wá Chrklew: Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, & cui
amoris in eis ignem accende; qui per diuersitatem linguarum cuncta-
rum, Gentes in vnitate fidei congregasti, Halleluiyah.

O přigdiž dusse Swaty k nám/
Naplň Srdece svých wérnych sám/
Rozži ohení milování/
W nas ljbězného kochání/

Ty genž gsy wšeky Národy/
Shromáždil k gdnosé prawdy/
Skrze Jazykův rozličnost/
Apostolstch řecij wžacnost.

¶ Třetí Aužitek / gsau darově rozličně swě wsem života obcová-
ní Křesťanského/k povolání kajděho spašitelné potřebnij: jako w Apo-
stolických řecij rozličnosti/ smělost / Pamět / vmelost / wtipu osirost. Tak
woleným Páne mnohé rozličné dary Ducha S^o Apostol Swatý Pa-
wel w listu k Korintské Chrklew přiwlaſtenuge. A S. Augustijn dí: Per
donum, quod est Spiritus Sanctus, in Commune omnib. membris Chri-
sti multa dona, quibusq; propria diuiduntur. To gest:

Rufinus lib.
1. cap. 36.
Thend. lib. 3.
ap. 11.
Cozom. lib. 3
cap. 20.

I.I.
Člowěka
schopněho
k věcem
doberým v-
činěnij.
Simile.

1. Corint 2.

Galar. 4.
Romane.

III.
Darowé roz-
ličný.

1. Corint. 1. 2
Augustin lib.
15. de Trinit.
cap. 18.

Strze dar. geni gest Duch Swatih/
Všem Audam Krystow paty.

Všecto se dobré podává/
Každemu vlastně rozdává.

III.
Welkomoc
nych mocy
Božich po-
vídání.

Math. 16.
1. Corin. 2.

V.
Nepřemože-
ná podstata
vzásícejší
pravdy.

Actuorum 1.

Závěrka 10.
a.

¶ Čestwrytý Aužitek / gest v Světa předivná známost/a vničení
pravoslování welikomocných Božích svých / gitech ka poznání, věrni
Krystovu Služebníku, Duch Swatih přivozuge : halo tě Apoštoly/
aby vničili světle v důvod jch S. Pissina mluviti welikomocné svých bo-
ži o Pánu Ježi Krystiu. Neb žádný světli skutek pod tau říškolau Oblo-
hau v svičetě nildy se nesial/a nesiane/halo ten/že Syn Boži Bohuvelký
vzal na se přirozené tělo Lidsté / a v něm se Zákonu poddalisse / Smrt
Kříže za hřichy vosscho Světa Spravedlnosti, a Pravodě Boži dosti-
včenil/Diábla/Smrt/ v Perlo přemohl/ o kterémžto svých věděn/a
vněti mluviti / gest obzvláštní dar Ducha Swaticho. Neb ne Čelo/a
Krew/Ale Duch Dice Nebeškého/mysli a Nazýku Lidstému to zgewuge/
sám Krystus prawi.

¶ Pátrhažitel gest / vničení odporovati Hánčum Božích skut-
kův / a sněle gitech zastávati před virhaci / halo tě Apoštole Strze Pe-
tra/ když se gednis zbožný, tomu co se tu děje dívali/ A gini/po smíšení lo-
pulství to Apoštolum příctali/tehdy Petr gsa vzbuzen Duchem Swat-
tym powstal/ a odporem důvodním ranjho času opigeti se neobvykne-
ho/ takéh Pissinem Prerockým/toho Božího skutku/ kterž se při nich
Apostolisch stal/ dosudcne obhagovati vnič. Tak Štěpán hádag se
s Židý řečolnimi v Jeruzalemě o Krystu: Noční v řecí a důvod jch byl
že nemohli odolati Maudrosti a Ducha kterž miloval v něm/ Což posa-
vád Duch S. v volených Božích činu v času nesiaže s odporným Bo-
žij pravdou.

¶ Kterýmžto Aužitkum a dobrodinism Ducha Páně roční gsa-
če / k zavírce Kazanu je obratne / spamatujice že gsmi sobě rozzimali/
O seslání Ducha Swatého na Apoštoly/kteréž se stalo v den Padě-
tí, Pentecostes řečený: pro splnění říkaj na ten den se vstahugách / A
při věži Babel/ Potom při vydání Zákona na hoře Oreb/předesslych/
Také pro rozhlášení pověsti o Pánu Krystu po všem Světu / strze
shromážděn tedyž přespolního Lidu zevsetech Národův / A pro vyp-
gewenij v ten den od Boha Otce znamenitějších dobrodim pro Krysta /
strž dary Ducha Světu poslaných : což vesse v prvním rozdílu
vkázáno gest. V druhém / spisob seslání Ducha S° / totiz je byl slýš-
tedlný/viditedlný, a srozumitedlný, k Aužitkum nescislnym. V třetím
Urtykuli vyčtaným / nám k spasení potřebným / a Krystovu Elávnu /
osvícenc. Genižto samému budíž Čest / Sláva / Moc / Chváliwi/
Chvála vzdávana na věky věkův / Amen.

Modlitba bud Pissení / halo : Poprosmež
Ducha Swaticho / k.

D Wi.

Wein̄ a jin̄ Boje/	Naž je to spomjná wážnē,
Gen̄ o se z kve Božsté podstachy/	Dnes/co gest činil Duch Swat̄,
Zgewil na Synay hote/	Skrze Apostoly Slavonē/
W onen den Padesat̄:	W onen den Padesat̄:
Lidu z Egypeta wysslém̄ /	Poslam̄ z Nebe cheedlnē /
Skrz wydan̄ Zákon Swat̄ /	W wetrū/w ohni widitedlnē /
Zaké hanſtu Křestianst̄em̄ /	W w Jazyčch Slyssicedlnē /
W dneſní den Padesat̄.	W dneſní den Padesat̄ :
Po slawném Páne wafkřenij/	Proshýme Křestiane wěrnij /
Tcháž když gest dán Duch Swat̄ /	Aby y k nám dusse Swat̄ /
Stalo se Figur splněnij/	Příšel w Swat̄e shromážděnij /
W onen den Padesat̄.	W dneſní den Padesat̄.
W Babel Jozpku zmetení/	Wychom my Srdce čerstwoſt̄,
Hory Synay Verakoty/	Schopnij gſuc, myslí/vſiv/rty /
Změněno gest k pořízenij/	K tve Ěti ſpívali s radostj /
W dneſní den Padesat̄.	W dneſní den Padesat̄. AMEN.

W ponděli Slawného Godu Geslān̄ Ducha Swatého.

Ewangelium S̄ Jana w Koždju: III.

Láska Boha Otce / Šrže Víru w Syna geho Ježiho Krysta Pána ná-
scho / dílem Ducha S̄ rati nás z této Smrtedlnosti do věčné Ne-
hesté radosti vivesi / Amen.

Příji viceressi Slawnosti (Lidé Duchem Páne posvěcenii) Šrže Eyrkevnjho spěwu / zwláſtě z Rážan̄ Słowa Božjeho / ſlisseli gſme kterak wſciły jaká w Swěte, dobrá / yodožná / chwalitebná / zmamenitá / pořebná / dů-
slovná / poctivá / vdatná / a věčné pověsti hodná Lidstá činenij, a díla / w S. Pissme řapsaná / samým Duchem S̄ w mých působenjim se dála / a děgij. Gehož gest Pán Krý-
ſius za Námečka, a Reiuň smě v milé Ěrkwi poříškawici a dátí ráčil. Dežby klecenyž-
to Ducha Páne slawnými činy w Lidech, gest w počtu y tento gſek podiwenj a vše-
jenj hodná / že w Brádu ſlužby Křestianského Náboženſtw / netoliko wſe poctivé /
Pořadkem chwalitebnym / na gſek dny / Swat̄ky / Neděle / a Slawnosti památek Bož-
jich dobrodimí / gest děšeno : Ale y z S̄ Pissma, k ſlissnym časům, Słowo Páne po-
čaplach tak wybráno / a k weykladum zřízeno gest / Šteržby ſvým Textem a Symylem
spasitelne naučens příhodně, ke dni a času přináſelo. Nadio : Nemilž ſe čemu divi-
ti. Proč při ſajde weyročnjs Slawnosti, druhého dne. Ewangelium čítano, a zřízené wy-
kladano býta O Boži Lásce k Swetu / w Krystu Ježiſu dokázane : Anna proti to-
mu : O nevdecknosti Lidsté / tu Lásku od ſebe chek zavrhugich. Neb při radostné Pa-
máce řerozenj ſpasitely / hned w druhý den Historia Ewangelium naříká na ſvět /
že vryutnau nevdecknosti / zwláſtě pak běowánjm / wpháněnjjm / a mordowanjm Bo-
žich Poslůw / newohmluvnau dobrotu Boží / lid k věčné ochraně / jako Šlepice Ku-
čalka pod Řetěza ſvá shromáždugich : od ſebe zamíta. Item : W druhý den Slaw-
nosti

OblaDucha
S̄ w Lidach
a Šrže. Lidi
se děgij.

Matthaeus 13.

Lucr 24.

ností Velikonoční také podobné Ewangelium. Vtedy následovalo Páně novoděčenské
hlavopis / a nedověru / o milostiém a Slavném vzkříšení Syna Boha /
zgewuge / kterauž w tom slouhu pronesli, k těm přede Pánem: My gsmě se nadále je on
měl vysvoboditi Líd Izrahelský / a hle, gíž gest tomu třetí Den yak gsmu ho vtrij, a mluví.
Jakoby řekl / Gíž gest po něm i veta. Rovně tím spůsobem v dnešní druhý Den
Slavnosti Svatého Ducha Svatého / textem Ewangelium přinázejíceho / třetí
Lásku Boha Otce / v darování Syna svého Světu prokázal: Od Světa pa-
toho daru novoděčnosti / vyprawowati / a yak se množí žaumyslně k zatracení sami od-
sužug / k weistraze vkažovati bude. Kteréžo gednomyslné nařízení, častkam Ewan-
gelium / k druhým dnům Slavnosti veyročních zjezenými / předkládane / z obživly
nij rady / wule a z práce Ducha S° ovesem svůj původ má / a to z příjmu křesťanů:
Hedno / Aby Božímu Lídovi tím světlegi dobrodiní Boha Otce / v Krystu Čejissu
Světu daná v známost vivedena byla. Potom / Aby se Líd z novoděčnosti, pochružkami
polut Božích, vywozoval. A přitom s giskeho Textu / kubybž / yak kterau Čestku
a po yakých neb po kterých stupních / střež P. Krysta z Světa do Neba, a z Svět-
nosti k věčnému životu každý Čjlowěk přijeti mohl / aby se tomu vyvězval / v odzau-
myslného se milosti Boží odsuzování odstrašoval. K tomu všemu povídají nám
dnešní Ewangelium neypřihodnější poslaužiti může: Nábožné je ichdy sním objevit
bude me; Však je gest obširné / a mnoho potřebného v sobě zaívá: Proto dnes
Čjasku a Stránsku geho tolíko gednu / o Čjasci Boží: A žeprá druhau / o Ne-
vodečnosti a Nověti Lídské / v rozgimání svéma měnyne / A Text čtený s mluvou po-
vídána ve Kyssme / wedle sepsání S° Jana v I L Kozíjku.

Ioannis 3.

Dobrotý
Boží, a
Novoděčnosti
Lídské / p. t.
Každém hodu
veyročním,
z Ewangelie-
um připomí-
nané příčiny
Summa ces-
lho Rázní-
rodo.

Mluvě Pán Čejiss s Nykodémem Mistrem
Jidovským / řekl mu: Nižadní nevstaupil
na Nebě / gediné ten který sstaupil s Nebě
Syn Čjlowěka / který gest v Nebi. A pak
gest Čejiss po vysílil hada na Paupsti / tak má powy-
šen být Syn Čjlowěka: Aby každý kdož věří v něho
nežalynul / ale měl život věčný.

Alebo také Bůh miloval Svět / je Syna svého
gednorozeneho dal / aby každý kdož věří v něho nežalyn-
ul / ale měl život věčný. **K.**

Ocaso.

Msto přečtená právě Ewangelistka řeč / k Tis-
timu hlavnímu Artykulii Wizry, v Krysta Čejissu Bo-
žího Syna / Pána Nasseho / příslussegicy / a všech Čjlan-
ské Wizry / dobrodiných řeček Páně / začna od Velk-
nja až do přichodu Šandu budoucím / vysvětlující /
Gest vlastními vstý Doktora Nebeského, k Nykodémovi Mistru Jidov-
skému, mluvenci / za původní příčinou geho dorážky na Česku vpríma
a gisau do Neba. Gehož dobrodružný Spasitel (až v nohy příšel)
a Strach Lídský / Bázén strány Dusiogenis / Wizry par-
giscicí

gříchu takto s sebou přinesl /) od sebe nezahnal / mybrž nač gey lastawě
přigal / tak se s ním w přátelské rozloučání dal. Nadto / k gho wssi wuli /
w Gospodě a římských k spasení do Nebe vpríjmých, gey vyvčoval / včázav
mu summowné / chceli do Království Božího přijti / že se musí znovou
prodat / totiz / srze Vodu a Ducha S° / (genž se rozuinj Vrād Služby
Křížovní) w mošli / w srdeč / w wuli / w Náboženství / a w celém obco-
wání života svého proiměniti / Což je nemůže být bez vznáni stázy Při-
rození svého / gedem starého Draša nakaženého / a životě Víry w Nies-
šasse vkrížovaného / z pauhé lásky Boha Otce Světu daného / a w ha-
du mědenném za starého Zákonu předfigurovaného. Kteraužto Sum-
mai rozmlaučení Páně s Mykodemem Duch svatý nás vči / Abychom
se cestu spasení w sloru Krysta Mysbra nebeského dopřávali: Srdcatau
smrtelnosti Bohu Otci z daru gednorozeneho Syna svého, nám k vý-
staupení daného / děkowali / A do Nebe za Krystem hlawau nastí / srze
Víru w samé zásluhu nevinné smrti gho přijti / a život věčný obdrže-
ti / vyslowlali. K tomu wsemu dobrému znamenstě dopomůže nám zdra-
vý weylad přečtené řecí Ewangeliu dnešního / kteréž w rozgjmání
svém měgne w tomto předloženém Chli / k němuž se wšecto kázani wza-
hne:

summa.

v. sc. 2.

O Stupních z Světa do Nebe: A z této Smrtedlnosti k věčné s Bohem Bytnosti. Artykulové budou dva.

Prvni: Syn Boží Ježiš Krytus / Synem Člověka / totiz / Pannu
Marie se gmenugich / po náhlych gest Stupních z Nebena
Svět vystoupil / a po kterých zase z Světa do Nebe vystoupil ?

Druhý: Poněvadž žádný z Lidi / tak jako Krytus / totiz svauwla-
seni moc / Zásluhau a Swatosi do Nebe z Světa, nemůže
vstupovati: Kudyn pat / a po náhlych Stupních, k tomu věč-
nemu bytu Nebeskému můžeme, a máme přicházeti e

I.

Prjí Prvniim Rozdílu: Co se Stupním / vystoupens Páně z Nebe /
ky vystoupens na Nebe / do týče / především wěžme: že se himotni /
drcwěnni, ne rozuměj / Nebe jako gest Pán Krytus do Nebe ne po si-
vymich / ani po Žebříku, vystoupil: Tak také z Nebe na Svět tím spuš-
tem gest ne vystoupil) Ale mui a rozuměti se miá / Podstatná moc / kte-
raž v nás Lidi z smrtedlnosti, k věčné nesmrtedlnosti, wede. Také vystau-
penj Syna Božího z Nebe na Svět nestalo se podle podobn Slov /
Řecí / a spôsobu Lidstvěho / zebh snad swé přirozené Člověčenství a neb
Tělo z Nebe w život Panny přinesl. Což někdy Valentyniánská Sekta
w Křesťanstvu tlačawě gisiti směla: A Textem přečteným / Syn
Člověka vystoupil s Nebe / bludně swé doménij Tarasowala.

Starpeni
Syna B. s
Nebe neby-
lo doméně
mista na
místo.

Genes. 3. 22.
Ezra 9. 7. 11.
Hierem. 31.
Lucx 1.
Matth. 1.
Roman. 1.
Hebr. 2. 4.
Lucx 13.

Iean. 11.
Hebrazor. 1.

Iean. 13.

Hebrazor. 1.
Stupnos
vē staupeni
Syna Božího
Nebe.

I.
Echo věk
m.
II.
Zmáření.

Synem člo
věka prot se
Krystus nás
sezvává.

Daniel. 7.

Nebby takovým smyslem rozsečka S. pisma w klamu se sňhalo, kteří
Syna Marie / Semenem Ženy / plenarem Abramovým / pravou
kem Jesserozkvetlým / kmenem Davidovým / Synem Panny / životu
gejho plodem / Kost z kosti naších / Tělem z těla našeho, wše přirozeno
ným být vysvědčují. Ale že snáze Nebe v Zemi pomine / než gedem
punktje S° pisma klamem se být dokáže / sama pravda w Evangelium
v S° Lukáše w tom se pochlubuje.

Aniž se také sstaupení Syna Božího s Nebe w času Vtělení dalo
místo / jakoby Aoy®, totiž Slovo / těc Dicowa / Boh věčný / život
místa Nebeského, motu locali descenderit, na gme hnutim místym
vstapilo / a když se w životě Panny s přirozenim Člověčenstvou naše
ho spogoral / tehdyž w Nebi nebylo. Neb takové domnění ne myněha
ko v pravosti ohlasné / bláznowě / a vlastnosti Vtěla odporné gest. Pond
vadž Aoy® totiž / Slovo věčného Dicce / genž gest Boh, v Bohu, a
Bohem věčně přebývajich / a jako Bleke od Slunce se nedělí / svau
přirozenau podstatu Božstvu gest nestihly / nemísto je ne
přenásege. Protož w sníjení z Nebe / tolko s přirozenim Lidstvím se spr
genij / a Člověčenstvem w životě pannu na se přigit, gest potřeboral. A
tak rovněžim spůsobem Syn Člověka z Nebe sstaupil / jakýž je od
Dicce vycházejí pravci w Evangelium S° Jana / w rezidu X III L. řeč
se dí: Od Boha vysel, a k Bohu gde. Item: Vysel gsem od Dicce / a
gdu k Dicci. Nežebh to Aoy®, Slovo / neb řec a hlas / w spůsobu svých
Božství kdy Dicce opustil / a gina zagda s nim w tu chváli nebyl / ja
ko se naše Lidstvě od jednoho vytáhl / a k druhému přigit, rozumí / Ale
w člunu Dicově vstavěně zůstává / a gsa Blestem Sláwy / a Obra
zem podstaty geho / zdržuge všech větch : totiž od správy a bytosti ne
beské neodchází. Protož Stupňově Krystova z Nebe sstaupensi tito
diva w pravdě gsa / a rozumeti se magis: Geden: Vtělej geho w na
še Člověčenstvu na Zemi se stalé. Druhý: Zmáření / w spůsob Slu
žebníka nevýbídneňšího / nevyslušněnýšího a výdě v nevokutněný
Smrti podrobeneho / w kterém se tak ponížena Světě včázati rádi.
To obě vyuvolená Nádoba, k vytáhání Čagenstvii Božího, velmi
pekně obsahuge / témoto slovy išaue: Krystus gsa w spůsobu Božímu / ne
laupežem dominoval se roven být Bohu: Ale samého sebe zmářil / spůsob
Služebníka přigaw / w podobenství Lidj postaven / a w spůsobu pale
želi jako člověk: ponížil sebe samého / včiněn gsa poslušným do řádu
řádu pak Kříže. Aproto se v sam Pán Synem Člověka gmenuje
že z člověka cíte Panny Marie gest naroden / a jako gme Člověk prav
w / w Světě ponížen a poslušný ve všem se včázel. Také w Pro
ročích od Danyele Synem Člověka gest gmenován. A tak známe
gž Křesťané mili Stupň sstaupení s Nebe Syna B° / známe také v

th / po

po kterých gest s Světa do Nebe vstoupil o níchž v Textu takto dříve
kádny newstaupil na Nebe / totíž tak jako gediné ten kte-
rý vstoupil z Nebe Syn Člověka / který gest v Nebi
vzdych. Toho Slova / Syn člověka / Pán proto dosládá / aby
já dal je o vstoupení do Nebe svého Člověčensví / a ne Božství /
(který Nebe v Zemi naplní / až místo na místo se nepřenáší) intusovit
ráci. Stupňově tedy / po níchž gest Kristus Člověk do Nebe vstau-
pil / a po kterých žádných z Lidi nemohl, ani muže tam vstoupiti / a se do-
stat / kromě on sám / gšau tito dva:

¶ První: Osoby geho vzkříšení oslavenez Země vzhůru do Ne-
be vviditevně se odebíráni / wedle pravdivé správy Evangelisté Hi-
kory / Dcítých svědků Apoštoliw S. a dvou Angelů / v Wiss
vsi Chríku.

¶ Druhý Stupeň / Gšau Člověčensví Páně vlastní zásluh /
Svatosti / a všech hřichův / v Lstí v Všech prázdností / kterýmž svě-
mu Čelu všemu (wedle sprawedlnosti Božské) Rán mocně odewrel. Po
těvadž zagiště Nebe pro hřich, a hřichem lidstvím, gest před Lidmi za-
čino: Samému tedy Božimu a Marie Synu / který hřichu nevčinil /
bylo a gest vzdychy otevřeno / aby geho Člověčensví nezmazané, a
nežnečíšné, mohlo a moč mělo svau zásluhau z Světa do Nebe giti.
Žádný orossem z Lidi newstaupil / aniž vstoupiti může na Nebe
tak jako Kristus Syn Člověka / proto: Nebo po pádu všecko Líd-
ské pokolení počinage se / rodě / v rosta v hříších / svau vlastníj mocí
zemlenau / zásluhau nedokonalau / a přirozenym znečíšenym ne Nebe/
ale Pešla / ne Života/ ale Smrti / hodně gest: Aniž také gest možné do
Nebe o své zásluze přijeti / a neb co dobrého samo od sebe a v sobě / bez
pomoč Páně / pomyslit. A protož jako gest Kristus svau Svatosti
hřich přemohl / a gša Člověk Nebe sobě zaslaužil: Také gest spolu v Krá-
lovství Boží, a Rán Nebeský / pravé přestáupením zavřený / tudy otev-
řel / a vstupuje do Nebe / nás jako na jáda svá wžaw / spolu s sebou
tam vnesl / spusobitv abychom my / nemohouce svými vlastními záslu-
hami do Nebe přicházeti / geho samau dobrodinau mocí / chytage se
Výrau Hřebetu Páně / do Života věčného odsud vnesenu být se smažo-
wali. Nebo on gest sám ta pravá Cesta / a žebrík Jakobův / kudn a pověmž
věrní do Nebe vstupugi. Odeud v potěsení nabývajme / v gisstingice
se věčným přibýtsem / v Nebi, zásluhami Spasitele násheho nám v něm
věčným, připraveným. Také z dobrodiných zásluh geho Svaté
losti dělujme / že gich nás hříšné včasné činiti / v Cestu a petrově Stu-
pně / po kterýchž do Nebe za ním přijeti můžeme / v svém Věčním vlažo-
vaní ráci. Protož dále /

Stupňově
vstoupit.
do Nebe v
věka Rí
sa.
Marki 28.
Marci 15.
Luca 24.
Achorum 1.
1. Petri 2.
Genes. 3.
Iohan. 20.

Iordanis 15.
2. Corinth. 2.

Tabantur.
Philip. 3.
Coloss. 3.

Iohan 14.
Genesis 2.8.
Roman. 8.

II.

R Druhemu Rozdilu Kázani přisupme/a tudy bychme/y po náhodě
Stupních z Smrtedlnosti věčné s Bohem bytosti vstupova-
ti měli z řecí Mistrů Nebeského / porádkem Slov v Čertu Ewange-
lium přečteného znějících se Véme: A těch gest pět:

¶ První / Gest straussená Chydnost skázy přirozenj náscho / od
Starého hada Diábla vstipaného / a gedem hřichův na Dusši y na
Těle tak zemhožděněho / až všeckých Lidech, od prvního pádu Otce A-
dama / y v nás Dětech geho / nepozůstává nic giného / gediné pauhá
oteklina / hřich / necistota / bolest / Smrtedlnost / skáza / mrťvina / a to
sná y věčná Smrte / podle vyznání Proroka řlauchýho: Nenj zdrawi na
nássem Těle: všeliká hlasiva neduživá / a všeliké Srdce truchlivé: co
pary nohy, až do vrchu hlasiv, nenj na nás zdrawi: Rána, zsyvalost,
a baule oteklanéni zavázaná / ani blečená Čekářstvím / ani pomazání
Olegem. To hle zlé při sobě každý kdo chce v Nebi byti/musí převé strau-
sené chtiti / a kdy poznání svých hřichův (genž gest první Stránka pola-
ns) tudž přicházeti. Nakož Krystus Mysloděma, y nás všecky nevypro-
něgi, k tomu wede figurau na hadu Mědenném v Starém Zákone/pis-
deßlau/ řkauc: Nako gest Možiss po vyšší hada na Pau-
stii: Nakého pak to hada e Proč: a kdy po vyšší! Oynamuge Historia
v Číwté Knizze Možissowé: Kterak Lid Zrahelský po vyzgiti z Egyp-
pta / a přejeti čerweného More/ stenklage jobě na pausii tak dlauhým
bytem / časym se z míst na gúná Stanovisťe přestehovávánim / ror-
dými a dlauhými okolíčními cestami / až v všem věčně gednosteyném Čez-
rydceti Letním pokremem Mannu / na Možisse, y na sameho Boha, re-
ptali / Až ho mnohdy fráti v kamenovati / a spátkem do Egypta se vrátili
strogili: Pročež se Pán Bůh rozněval / a takovau gegich netrpělivosti/
a reptání neslušnosti / hady gedem yako ohněni se blíštivými / při nich
cestal. Od kterýchž Hadův mnogý sssípanij žalosivé bolesti / od gedu
otekliny / žijzně trápenij, snášeli / až v mreli. Až toho své hřichy / pro ně
pak zúřivý Boží hněv / poluhý hady / gedy slussně na ně dopustění
s pláčem poznávat a cítěn neb necháy k milosti Boží se vrátit musí.

Kterýmžto příkladem / anobrž Figurau a Obrazem / na tom Lidu
Zrahelském (kterž všecko Lidstvě pokoleni vyznamenává) předesslím /
Krystus Pán k tomu wede / abychom se všickni zde na Pausii Smrte/
pro reptání a nescítnost hřichův spácháňch / mnohém smrtedlněgi na
Dusši, od Draka Starého hada Diábla, vstípaníj / a gedem zlosti po
všem svém přirozenj o kyduríj byti poznávali / až v nás hned z přiro-
zenj / nic giného se ne blíští a nemacháž / gediné pauhá oteklina nadušení
peych / nevhassená žijzen zlých žádostí / Gedu po audiach zlého necistého
myšlení se rozžíráni / neprawostí páchání / trápenj obřízeného svědomíj /
z toho bolest býd / posut / nemoc / těkotí / Strach Smrti, a zatracení / po-

Stupníové
do Nebepes-
tovní a vprnu-
muj.

I.

Ezra 1.

Numer. 21.

Rom. 6.

gle to.

dle toho Slova Božího / Odplata za hřich gest Smrt. Pro hřichy patří se to řecko zlé na Lidívali / ach / zdalek nevím / a toho nezakusujeme. V tom se tehdy s Jzrahelskimi hříšnými Winnu být / a ged Diábelský z hřemu Božího w pokutě do nás vstříknutý čítí / n w Strausseném Srdci / w poznání svých hřichůw / k samej milosti Boží se vlní / pospěšne. Neb w hříších se vznáj gest začátek pokání / díky dledec. A sam milostivý Pán Boh řeze Proroka k Křížem takto se ozývá: k tomu já vzezřím / gediné k chudobkům / a k Straussenemu Duchemu a k třesavchmu se před mým řečmi. K tomu S. Jan dí: Budemeli my se vznámati z hřichův násilí / věrný gest Boh a spravedlivý / že ge nám odpustí / a očistí odevših nepravosti. Job se také k tomu ohlašuje: Každou žádost vinnou, o Bohu / že Vidami otvoráš Oči násse / a přimozu gest nás s sebou w Saude: totíž s Davidek Křížem abychom říkali: O n vcházen w Saude s služebníkem tvým pane: neboť nebude správe dliw nalezen (totíž newinen) před obličeji tvým žádný živý člověk. A totíž v sebe pravě jnári / n w tom se Strausseně čítí / gest do Nebe Stupeň první / a částka pokání předh. Na kterž gsanu myslí nepravě řekus povat i všichni ti kdož se k Bohu do věčného života dostati chceši. Nafz ypriskladowé Danida křížho / Manassesa / zgewincheho hříšnika / Zachea / řem hříšné / Lotra na Kříži / Petra / Pavla / u / v každou.

¶. Druhý Štupen do Nebe gest: Prawá povědomost k hledání. Remoce a lctu, proti tomu Diablowu gedu / w samej Smrti Pána. Cca žijí / pro nás vřízovaného / složená. Neboť Lidem samo od sebe se zhodíti / gedu hadova požbyti / žijné zlých žádostí v hashti / a inzivný věčné smrtedlnosti obživiti / možné nemí, bez vřízování Syna B° / světa svých kupiteli / k vzdávění neduživých na Kříži posvěceného. To sam Spasitel velmi pěkně figuru hada mědenného wekladem rovněž / řeke: Tak má pověhen být Syn Člověka / halo gest Monžiiss po vysíhl hada na pausti. Nafz pak: halého Hada: proč e a k čemu Monžiiss po vysíhl e Historia oznamuje. Kterak ten Lid Jzrahelský / žalostné od Hadu w zstupáním trápennym v morem / newěda sobě halé raddn sami dali / k Monžiissovi se wesli dali / a s Plácem ho proshly / aby se za ně Pánu Bohu modlil. Což když on včinil / rozhýbal mi Hospodin Hada z Mědi slicho s Drevenawsko kryz / dvojhauci / učznamen / Kohož by had žemni vstíkyl / a ten neměl age / živušenja a z rozkazu Monžiissova / na toho Hada mědenného nábožněb poohlíd / hned od té gedovatiny vzdávěn / a zasez říká k Životu aby na vracení byl. A to se w řecku tak dalo. V figure pal na říká Boh / řeckele násseho Krystia Gejzisse se vztahovalo: a to velmi pěkně. Neb násce ten Mědenný had gediným a obeeným řekem byl všem od Hadu w řestipomí: Tak Krystius sám gediný řeckeho Světa obeený a Spasitelny řekat gest / svýswoho ženu od zatracení byl žádostivých. Nijsma

Jeneea.
Elaia 66.I. Kor. 1.
Ab. 41

Psalmo 142.

a. Reg. 12.3.
a. Paralip. 37
Luc. 18.19.
1. Timotej. 3.

II.

Num. 21.

Antiehesis.
had mědenný / w čem
Pána R. ře-
gutoval.I.
Elaia 4.2.
Iohan. 1.1.
Achorum 4.

zagisté

1. Corioth. 1.

II.

Romana 8.
Hebreos 1.
2. Petri 1.
Luce 1.Mark 11.
Luce 15.
Luccia 8.

III.

Johes 11.
III L.

zagisté násť ze mu samemu cu Čest / Moc / a slavu připisují / a všem
 Šetřám / spasení ginde krouné w samé smrti Krystové bludně okazují-
 cím klamu nadávají. Zem: Nako ten Mědenný had měl otočením spás-
 sob a formu Hadu: wšak neměl w sobě gedu / a žádnému nesměl odil / ne-
 brž svou figurau / z Božího k tomu zřízení Lidi před gedu trápením,
 a Smrti zachowával: Tak Krystus Syn Boží Člověkem včinění
 ač pravou formu, a přirozenou postavou hříšního Čelestenského na se-
 roval / (odkudž díl) Apostol: Bůh poslal Syna svého w podoběstvi Če-
 la hříšnú Wšak bez hříchu, n vosseliké lsti / čistý / a nenevinnění se byl
 prokázal. Nebo není spásobem obyčejným z Mlanželstého Stavu / ale
 Ducha S° působením / z samého semene Země počatý / a w Čele z Číse
 Pannu narozený. Takovýchot všem Wylkupitele / bez hříchu Číse
 ho / vyskaupení Lidstva potřebovalo / aby Obět Čela geho k doslu včinění
 za hříchy Světa mohla podstatná a dostatečná byti. A z té pěsni
 S. písma velmi zhusta geho nedivu / a života Svatoří chvalitelné
 připomínají / proti křivým nářkům farizejškým / Pána jrautem / opis-
 cem / Svoudcem / zgewnych hříšníkům přitelem / u / hálivé a slava-
 wé načslagichym. Dále: Nako Had mědenný / k prospěchu neduživým
 mysl od Možíssu na dřevě vzhůru w spásob Kříže zavěšen byl:
 Tak Pán Krystus k podstatnému spasení Lidstvu / od Zákona přísnos-
 ří / měl na Kříži k všmrcení roztažený a pověšený býti / naří sam w
 znárováto Textu: Nako gest Možíss posvýsil hada na pausii: Tak má
 pověšen býti Syn Člověka. Může se pak dvoje pověšení Pána
 tuto rozuměti / a obogač spasení násemu potřebné: Jedno / Vkrizová-
 ní a Druhé / Rázanj Ewangeliu po všem Světu / moc a Výkliku
 Smrti geho / rozhlášení / a všech dychtivých po Spasení k tomu dobré-
 mu shromáždování. Č tom svém oběm pověšení geste před Smrti
 toto pověděti rácil: Nálonž budu pověšen od Země / všecky přehanu
 k sobě. Opět: Nako onisno na Pausii od Hadu w zscipaní, pohle-
 děním na toho hada mědenného, zdraví zase docházeli: Což bez pochyby
 s horlivau zádostí / nábožně / s Bohem a vchmatem / nechage všeho gr-
 ného na Straně / gšau činili: Tak my Lide Diabolovým gedem, hříchům
 zlosti nadutí / k vkrizovanému Krystu se zbíhati / a na něj žadostné
 Dčima Vlry patřiti myslíme / ač chcemeli čafně v věčné bolesti / trápi-
 ni / žijízne / Smrti a Zahynutí / všici. Neb gest proto pověšen / naloží
 k tomu přiznává / w textu člaue: Abi každý fdož věci w nich ne-
 Zahynul / ale měl život věčný. Dčima pak Vlry na vkrizova-
 ného Krysta patřiti / gest Vněj spajvele svého věřiti / že gest on sam w
 pravdě Wylkupitel tvůr / Pravdě a Spravedlnosti Boží za tebe doslu
 Včimel / hněvu Božího Smrtce / před zlořečením zášupce / a dokonala
 Obět za hříchy tvé / v životu věčného darce. Tak zagueše fdož koliv w
 Krysta věří, ten každý / ač zde z moloby a řehlosti Čela hříší / však čini.

te potámy / k spajení přichází / wedle nescislych slibův jameho Miessha-
sce / w gehož Smrti křižje nám hřišným pomoc a let, k hledání, gest vla-
ján/ Vzaložto druhý Stupeň do Nebe.

¶ Třetí Stupeň: Gest pravá známost příčin složení, w samém v-
křizování Syna B°/ w szech podstatných Ľekůw, pomocí/ a wécného vj-
dravěni našeho. Neb je podlē té Figury mědenného Hada Krystus na
Křiži nám hřišnýmku potřebě gest roztázen, a zavěšen, v potupně w
powětrii wyzdwižen: yak se tomu wsecko shvořenj dívolj / kdo tomu
z Rozumních Lidí missia nedá / slysse / Kterak Syn Božij neymilejssij/
Słowo wécné/ Servititel wsech wéch/ tak p̄evstutnau bolest, a hane-
bnau Smrt Křižje trpěl. A což wje gest: Zé Búh Otec takowau potup-
nau křiwdu Synu swému od Swěta činěnau / snesl. Mnoheytby se
Člowěk/ příčinu toho neznage / nad tím mohl vraziti/ a o Krystowu
Božijm Synowstwju/ neb o newině/ bud o Božstvíj geho/pochybowa-
ti/ a o ném nesmeysteti, aby swětssj moc měl/ než yakau gſau mijivali Bo-
hove Pohanscti/Lidé Smirtedlnj: Kterijž (yakž Homerus b) w bijwách
od Nepráctel y k zranění přicházeli. Opět někdo dominisvati se bude/ že gest
Otec Nebeský vkrutný/ žuciwý/ a tak přisiny/ až se nad swým gednoroze-
ným wécným Synem zapomeniu: Nadto nad námi hřišnými Lidmi
se zapomjná. O nikoliv / Lstostiwénsst gest než Matka k swému dítčeti.
Beim také / zwlášte z pochybcu / z Swatostutečnisku / zásluze někter-
eho S°/ proněhož/ neb pro některých Lidí zaaslauženj / žeby Búh Otec
Syna smrti poddal/to snad připisovati budau. O, nebyl gest niktá ten
Swět / sevšemi Swatynii / co gisich kdy w sobě měl / má / a mjeti bude/
tak Swatý/dobrý/a hodný/ aby smrt Krystowu wylaužiti mohl. Pro
vdusenj tehdy těch a takových dominěn w Lidech / sám milostivý spas-
tel příčinu vkrizování swého tuto oznamuje / říla: Nebo také Búh
miloval Swět / že Syna swého gednorozeného dal/
totž Lidem padlým/aby Smrti Čela swého naprawitelem Pádu nasse-
ho byl. Témoto Słowy hle Krystus otvísra Studničen / a vlaguje
židlo Lidsteho od Smrti wécné zbarvenj: Kterak ne Lidstá moc/ hod-
nost/ zásluha/ aniž yaká Syna Božijho nemoznost: Alle samá neposíh-
lá Boha Otre Láska/ k Lidstému pokoleniž zogniscená / w tu potupnau
Smrt gednorozeného swého neymilejssjho Syna gest poddala. O ne-
vynburvná dobroto/ó předivná stědroto/ó zázračná Láska Boha O-
te / co tě k takowemu milování horlivému přivedlo? Zé gsy darmo z sa-
mě pauhě milosti/ gednorozeného Syna swého na tento Swět poslal/
abychom živí byli kře něho: W tomě gest Láska (zwolává S. Jan) ne
žebchom my prvé Boha milovali / ale že on prvé miloval nás / a po-
slal Syna swého milostivau Oběti za hřišny násse. Tak aby w tě Oběti
Smrti Páně složen byl Ľek Čela v Dusse / k časnému v těcénemu životu
nás Lidí hogich / a před smrti oboqij zachovávaqic: A to z samej Vau-
hé Boží

Lokan. 2.

Homerus.

Lokan. 4.

Láska Bo-
ha Otre, gen
židlo, a itus-
dnt lidsteho/
z wécnemu
synoru obe-
čerstwem.

Lokan. 4.

Láska Boha
otce w darn

Synasvobo
Světu vži
zové.

1.

Lucas 17.

Efesec 2.

2.

Romaň. 5.
Efes. 2.Herod. lib. 7
Iustin. lib. 2.Genesis 37.
2. Reg. 18
3. Regum 2.

Herodotus.

hē Boží Lásky / kteréž gšau Vžitkové webni množí / nám Lidem, gedem
Diablowým pokázeným, znati důležité potřební. Nebo

¶ Předně / Nemožnost všeho Světa na Pánu Bohu sobě netro
wyislaužiti w tom se spatreuje / kteřak / nedáli co z Lásky / také záplatou po
winen není. Když všesecto včinje, to gest wám přilázano / říce, a w tom
významy / že gste Služebnícy nevžiteční / a záplaty nehodní: Tak po
rauci Krystus svým Služebníkům. Neb ebyt sobě Čzlowěk mohl na tom
wyislaužiti k záplatě / kdo geho služby (ako Pán Bůh nash) nepotřebu
ge. Z samé milosti Boží k spasení gste přivedeni / křize Wjru w Pána Ge
žiſſe: (a to ne sami z sebe / dar zagiſte Boží gesti /) ne z skutkuw / aby se žo
dný nechlubil: Upamatovalwā kau Sentencej Apostol všech Swato
chubných skutečniſkůw / v příčinu / pro kterau a jakym vmyšlem dobrý
skutkové se od Víd ciniti magis / tuto včazuge / říkau: Neb gste diſlo ge
ho / savorení křize Krysta Gežiſſe k skutkům dobrým / kteréž gesti Bůh va
řidil / abychom w nich chodili: totíž / ne pro zásluhu / ale z povinnosti.

¶ Za tím Vžitkem hned druhý z milování Božího věſty / gesti Zge
weni nervýmluvné Lásky Boha Dicē k nám Lidem / Smrt Syna svě
ho dokázané / o kteréž Apostol vči témoto slowoy / říka: Dokazuje Bůh
zagiſte lásky své k nám. Nebo když gste my gessé hřiſſej byli / tcháč
Krystus vmyřel za nás. A ginde dí: Bůh kterýž gesti Bohatý w milosrden
ství / pro nesmírnau Lásku svau / kteraužto miloval nás / také když gste
byli mrtvi w hřiſſich / obživili nás křize Krysta Gežiſſe. Neb halo uč
dý Xerxes Král Perský w tažení wogenškém / všesecto své wohsto (kteréž
Móre Helleponeské, v Kraginu Abijdenskau množstivim překylo); ho
ry wysoke spatriss / Szami Dci zaljival s plácem nariskej / že kdy a kdy
po Stoletech / z takového množství desyatkrát Stotisíc Lidu tu shro
mázděněho / žádný w Světě živ byti nemá. Nadto wice P. Bůh w mi
losrdenství se nemohl zdržeti / aby neměl Syna svého gednorozemho / w
Čzlowěčenských / pro spomožení Lidu padlému / na Svět poslati / a za jí
wot Lidský, nehmilejší vlastní Dítě, na ohavnau Smrt vydati. O
neslussiliz Smrtedlným toho sobě wysoce wážiti / A velikost te Dicov
ské Lásky / aspoň z překladu Rodicův Čelešných / nábožným rozmátnim
porozumjvat. Nejmeliž hal gest Jakob Patriarcha Ioseffa syna své
ho siraceneho horce plakal / a nad geho Sufnii křivavenau w naruk
nj týměr vmdleval: David Absolona žabiteho / ačkoliv odburnila
svého, žalostně kwlil. Matka vlastní Dítěte živého / w Gaudu před
Salomínum Králem / raděgi chtěla druhé ženě (kteráž své vdávila)
postaupiti / nežli na dve dátí geropoltiti. Plamenites Král Egyptský / od
Kamb, za Perského přemožený / pěstle svého na smrt wedencho horce
plakal. Vida pak Diceru vlastníj s služebními Děrkawi w chater
ném Rausse wodu těžce nosyti / a Syna svého k zabici táhnouti / sklopě
hlavu ani slzyčky neuwpustil / pravě: Ze domácí Žármuckomé / z nesci

sij dí

si distek se v malujcích / gsa u daleko těžší, a bolestnější nežli Pláč. Neb
Rodiče jako zdřevěnlé čini. Cíteme když Timantes tak recený roznese-
ní Malíř / k prokázání svého všenj, na onen čas, maloval Mord k D-
běni Iphigenie Otcem Agamemnonis krále Mycenéského / že všecky prá-
ce, a přistojcich smutné / Dannu pál nábožně k Smrti hotovou a k Ol-
táři Očima obrácenou / postavil: samému Otcu do pláště hlasu zaví-
nuv, návěsti dátval, že nemůže žádný Hlásivěk vngádru toho, jak Ro-
dičeové pro Smrt neb těžost vlastního plodu svého veliké žalosti mi-
wazí. Dnen Agesilaus Král Špartanský, Komorníkům svým / když
mu o to / že s pacholátky Synu svým dětské hry v pokoji provozu-
ge, a na Černém prutu před nimi gzeši / tehně domluvivali / Rozkázal
aby ty Dětské hry mezi dvorany nevtroušovali / potud / posud sami
ženani, a svých dětí mstí nebudou: tím dávage znáti, že žádnej nevřhal
gesi Láska a právě horřich v Střewách Rodicův k gůch Díkám. Vaj-
než gíz této překladu / ó my padli Lidé / a porozuměme, nedokázaliž
gesi Boh přenevýmluvného milování k nám, v tom: když Synatka
gednorozeneho, Dítě své neymilenší, Světu, a na Smrt Kříže k v-
zdoru násennu dal? Nezlíšišliž ó Světe nevdečný / ó člověče a hří-
šující smrtelný, že v sám gednorozeny Boží Syn tu Lásku Boha Otce
nadevšecko myvysuge / řkau: Takž velmi Boh miloval svět /
neb Lidí na Světě bydlisbý / až tě horřich, sfdujte a skutečně Láska,
Syna svého gednorozeneho dal tak potupně bicovati, trýzni-
ti / s Křížem v pověti bolestně pověšti. Ach Lidství nevdečnosti / na
velky nedogděs milosti / gesili sobě nevšimlysi / a Krysta Vírau nevg-
mess. Gest dále

Třetí Vzitek milování Boha Otce obsažený / v nesmírná Láska
Syna B° k nám dokázana. Neb gsa darem Decovým / nám se chutně
dal / nevinný za vinné v Smrt Kříže se poddal: dí S. Jan: Po tom
gsme požvali Láska Boží / že on život svůj položil za nás / totž na smrt:
abychom my geho finí k životu navrácení byli. A volsiby raděgi ge-
síe gednau Smrt Kříže podstaupiti / nežliby dopustil Stádci k svému
smrti věčnau mříti. Ale že gíz to vše podstatně vykonal / protož vnitřek
gednau / vše vynárat nebude: Nicméně vůle, Láska / a chut geho nehlí-
továvější v následujcích Hystorií / bud se to pravidě stále, bud od pobož-
ného Otce některého pro vysvětlení Láska Krystovu složené / se zgewu-
ge: Cíteme v gedení Epistole / někdy od Olivise ad Demophilum tho-
waru / svému psané / o Karpovi S° Pavla Vicedlníku / muži Swar-
tein / a horlivosti Duchu S° obzvlášenji e; dobeném: Kterak gednoho
času / v dlauhé modlitbě za obrácení člověka od Křesťanství k Pohan-
stvu svedeném poběhlého / vdale mu se videt rokli země otevřené / an-

Euripides in
Iohigen.
Cic. in Orat.
ad Brutum.
Plin. lib. 35.
cap. 9.

Aelian.lib. 12

3.

Ioannis 15.

Roman. 6.

Dionysius ad
Demophilu
de Caro: Pa-
lii Apostoli
discipulo.

oba, toho poběhlce / v který ho byl svedl / s hruzáu / s Strachem, a s Kříkem velikým gíz pozírál: potom vžel hrozné Draky / z hlubokosti rokle, těch divau hříšníků dosahugich / a Muže zbrojně / an ge halapartnami do té hlubokosti pekelnj stragi. Kterýmžto sviděním ten S. Muž byl obveselen / radujíc se že Povsta Boží Swídce, v ty který se zomíslil ně od Víry swozovati dopaustěgi / na Světě dlaaho ne trpí / ale žas tracením posutuge. V tom pak spatřil v Krysta Pána / s haussem Angeliúm z Nebe přichazegich / že se do té Rokle k nim přiblížil / a ruky gumi podal / poraučege Angelum aby ge vhned z té Rokle do Nebe vedli: at Karpowi obrátiv se promluvil tato slova: Hle Karpe / požnej a povoj to svidíss: gíste pravim tobě / že já tak Lidstě Pokoleni náramně miluj / ažbych geseté v podruhé chtěl raděgi za ně vniřiti nežlimu k zahynutii dám přistti. Z tohožto svidění Carpus porozuměl yak gest newýmluvná Láska Syna B° k nám Lidem / ač hříšným: a že gsau ti oba P. Boh Římské zase obrácenij. A tij gsau Bžickové milování Boha Dce nás Lid na Světě / z kterých pochází potěšení veweseliyahých potěšeních / v Kríži v hříších. Vgístiuge zagíste ta Láska Boží kagich hříšních Spasením / Sauzené vysvobozením / a vniřagich životem / podlétoho Apostolova [powědění]: Krystus Umřel za hříchy naše / a však z mrtvých pro ospravedlnění naše. Opět: Poněvadž gesetí Bžih Dce vlastnímu Synu svému neodpustil / ale za nás všech výdal ho na Smrt / kterakžby tehdy s ním nedal nám všech věčně / Pochází z toho v Naučení o povinnosti naše / Abychom / Tak na same Lásce Boží / svého Syna svého dokázane / dátum všeho dobrého / až v věčné spasení světlu věrnosti začládali: Tak se svým všechny všechny / z takového milování, geho milosti dělovali / v příkladné Bližní své / zvláště domácí Víry / skutečně milovali. Ten hle gest Ecce Stupeň do Nebe / totiž světlá jinost příčin, v same Smrti Božího Syna, Lidstěho spasení složencho.

¶ Čtvrtý Stupeň: Gest Prawá Ruka Víry živé v Syna B° / kteráž se Holý Řízadu Chrčevního po Gesetě spasení v náboženské vodopárá / a opřimo Člověka z Světa do Nebe vede / o které v počátku Textu Ewangeliu Pán takto mluví: Abū Faždū fdoj wérí v něho nezahynul / ale měl život věčný. Mimo tuto Ruku a náboženou Duchem S. připravenou / totiž živou Víru v Krysta / není jiného / aniž Pán Bžih mstí chce / k dosahování geho dobrodinu / v Synu svém nám peskyencích: by se třebas geseté více Sekty chlubili, svým dominem / čadem, Regule, Ceremoniem posmaurností / a zevnitřním bleskem v Náboženství / vstanověním Lidstěm offermežowaném: kterežto všecky věci ne Stupeň vzháru k Nebi: Alle doliny k polohice / a do Žámy zahynutí / náponocné gsau. Zatialess Prorok / v sám P. Krystus, toliko všinými, a rukovětnými / Bohu nelibými poctami ge nazeh / vā.

Romani.

Evanđelijs.
Actorum 4.
Coloss. 3.
I. Iohann. 3.
Iozu. 13. 15.

III.

Blaž. 19.
Mark. 15.

V Krý.

W Kryſta pak věřiti co by bylo ? D ne dominiswan je Křeſtiane / když gří
počítēn / do Kostela chodíss / Křeſtanſké gměno māſſ / Stolu Večeře Pá-
ne v jíswáſſ / aby hned gří dofonalé Viſtry byl / a w Kryſta právě věřil.
Neb to leckdoſs, n ten bezbožník věiníti může Ale w ničemž giném fromě
samé zásluhý Smrti Syna Božího / hřichům odpusťem / a věčněho
svého ſpaſenije wžkládati / n odewſech poſtranných Náboženſtví / hři-
chůw / a ſwětſkých žádouſſ se odtrhna / k samé svůli Spasitele svého v ſy-
tovati živu byti: Toč gest w prawdě žiwau viſru mīti. O kteréž wſſat
právě Viſtre w Syna Božího / poněvadž w této Knizze ne na gednom
mīſte obſyřně naučen položeno gest / doſti bud posvědino. zavírka za-
janj. Gří o-
braťme ſe k zavírce Rázani w Weykladu Ewangeliu rozmímaného / a
naučenj předkládaného O Stupniſch z Světa do Nebe / a z této Smr-
tedlnosti k věčné s Bohem bytnosti. Prvoum Roždilem : Zě Syn B.
z Nebe vſtaupil po Stupni svého Vičeleni w životě Panny / a svého
jmáreni w ſpřeob Služebnicí: Zase pak na Nebe vſtaupil vwiditedlnau
hmotnosti / a zásluhami svého Čeleſenſtví. Nakymž ſpuſobem nemohl
gest uſdá, a nemůže žádny z Lidi, z Světa do Nebe ſe doſtati / lečby byl
vzat morý Boží / jako Enoch a Eliass: a lečby ſcrze zaslauženj Kryſto-
vo tam ſe doſtati vſyloval. Nakož ſe tak věřijc w Pána tam doſtáwa-
gii. Druhým Roždilem Rázani čthří Stupňowé do Nebe nám Lídem
gſau předſtaveniſ / a vſázaniſ. Prvni gest: Krauſſená Čtyedlnost
svého Diábelſkým gedem naſajeni / a tudy pro hřiſch Smrti věčně pod-
dóni. Druhý: Powědomost Lélù a pomoch proti naſsemu Přirozené-
mu neduhu, w samé Smrti včřizowaného Pána Gežiſſe Kryſta Slože-
mych. Třetí Stupení gest: Světlá známost přejciny ſloženj w samém
včřizowaní Syna B° wſech lélù a pomoch / proti Smrti věčné a naſse-
mu wſemu zlému: A ta je gest Samé hořicí milování od Boha Otce
lid ſkého pokoleniſ. Čtvrtý / gest Ruka a Proſředek gří / kterýmž ſe
doſahuge od Lidskoho wſeho dobrého / z Lásky Boha Otce / w Smr-
ti Syna svého / ſcrze dilo Ducha Svatého nám poſkytovaného: A
ta je gest Prawá Viſtra w Pána Gežu Kryſta. Šemuzto samému
budíz Čest / Sláwa / Chwála / a Chváſtwi věčné / nymž v wždycky od
nás wždávané / až na věky věkůw / A M E N.

Modlitba, bud' Piſſen.

Vakó: Otce náſs milo-

Pane / day nám / u.

Daje Život věčně /
Náš Otce neymileſſi /
Chwálíme ře ſedečně:
My hořiſſnij w bſdě ſdeyſſi / R°
z Štukůw Lásky dobroty /
Duchem Svatým ſgewené /
Z těch přehopně Štědroty,
Milezy nás podělené /

W Šlawné Hody weyročnij
Křeſtianſké Náboženſtví /
Ač znáss je gříne newděčnij /
Wſſat předee darůw množſtví R°
Svých Dicowſkých ſgewugeto /
V gednorozeneho
Syna Šwetu darugeso /
Liture pādu geho.

By on swym powěssenim
Wšenigenž gſine Starym hadem /
Na Kr̄hi vſimreñim/
Moreniſ Diabliw gedem / X°/
Lekem/zdrawim/zivotem
Bol/gest/a bude wěcne :
Neb gest Duh w Čele Swatéma/
W něhož wějme wdečne :
Ze gest / z Nebe ostanyci
Kácil,w život Panensky/
Když se pro nás včili
Čiel, Duh z swé pauhē Časty/X°/
Figury/sliby/splnil/
Když spřesob Služebníka
Wzaw/gmatil se/zastjnili/
Trpěl Smrt Syn Člowěka.
Po wakſiſſen do Nebe/
Stupnij swého rostaupem
W nest moené tam sám sebe
Skrz vlastni zaslaužení/X° /

Zomuč wějme cele
Zé my Audovi geho,
Dossli gſine w Duszy w Čele
S nim života wěincho.
O Bože, ráč vwesti
Dílem Duchu Swatého/
Z mnohých bludných rozechv/
Na Stupně vějšího X° /
Odsud do Neba wgyptiš.
Do straufenem polán/
Z hřichům hned poſyſſiſt.
Milosti twé k hledání.
W Vzkříſſeném Krystu /
Očima živé Wizeru/
Lekdu / známosti gſitá
Čelum/Duszin bez Wizeru/X° /
Z Panhē Časty řežených.
W Smrti Syna k těchó/
Wed nás hauff geho wěrnych/
Do života wěincho. AMEN.

W Auterý Slavného Hodu/

Geslání Ducha S. na Apostolu. Evangelium
Swatého Jana w III. Kapitole.

Milosť Boha Otce/ſrže Wizeru w Pána Krysta Gezíſſe/Dílem
Ducha S°, ráč nás z Česky zatracti ſtrhnauti/ a do wěcneho
života vwesti/ Amen.

Ioan. 5.
Genesius 3.
Romanos 8.
Ephes. 1.
Hebreos 10.
Act. 10. 4.
1. Petri 1.
Argumentum
totius Con-
cionis.

Secta S. Pijma (Lide Boží) w samém gediném Pánu Ge-
zu Krystu Spasení hledali nás wyvugij. Neb gest ho Duh Otce, wě-
nau raddau, ja Wykupitele Čidelského předzřídil / o něm první zaslíbeni
čnil : a w Starozákonných Figurách / jako w Stínu zgewowal / Zj ſtře
Mojžiſſe zřetedlněgi ohlaſoval / y wſsemí Protoky / kolikogſkoli bylo / od Sa-
muela prvního / až do Malachiaſſe posledního / před-zwěstoval. S nim tak
Jan Křtitel / sám Pán Krystus Aposotolé / a wſicni Starý S. Otcoré / w témž sa-
mém Božím Synu / dogití spasení wěcneho gſau Blazovati a vlaguj / summo
wěc řlaue : Zé není w žádném ginenm gwenu pod Nebem dano Čidem spasení / kromě
waginem Žezu Krysta vzkříſſeného. A te wſte dobré w něm gest nám složeno/
ne z žásluň a důstoynosti Čidelských / ale darmo, i samé pauhē Boži Časty / kteři
nás stvorení swé tak zamilovali / až Syna gednorozeneho / pro wykaupení nasse /
Pádu / a z wěcne Smrti / na Stínu wypdati gest rādu. Zé pak ne wſicni / Čid
spasení wěcneho ſrže Krysta docházegſi / Ale množ ſe na zattroci Dostávagij: Tim
gſte

gissé ne Pán Bůh / dobratiwý Diec / dárce Syna swého / ani Boží Syn vymřecený / ani Duch S. Stupně do Nebe vprímé a Pewné nám vklazujich / winen gest / (Neb
Bůh radějschce aby wšicckni tu poznání prawdy Boží přissli / a spasení byli) Ale
samí Lídé swau zvymyslnau a vrpuetnau zlosti / z kteréž se proti Bohu Diecy, newděčno-
sti / proti Krystu, newéry / a proti Duchu S° hřischi. Swěla Slova B° potupu /
dopauštečzij. A tím se cheč, y dlejwe času odsuzug / wedle keci samého Spasitele / na
takovau zlost Lidstvu načikagých w Evangelium k nynějšímu času přízeným / a od
S° Jana sepsaným w III. Rozdjiu / slovo od slova takto :

Sa onoho času, mluwě Pán Ježiſs k Nykodemu
mowi, řekl : Neposlal gest Bůh Syna swého
na Svět / aby saudil Svět / ale aby spasen byl
Svět skrzeného. Kdo věří w něho, nebudeť sau-
žen : ale kdož newěří / gíž gest odsaužen : neb newěří we-
gměno gednorozéného Syna božjho. A tentož gest saud /
že světlo přišlo na Svět / a milovali lidé vše tem-
nosti nežli světlo : neb byli stukowé gegich žl. Nebo
kajdý kdož zle činí / nenávidí světla / a nepřichází k
světlu / aby nebyli trestáni stukowé geho. Ale kdož činí
prawdu / přichází k světlu / aby žgewní byli stukowé
geho / že w Bohu včiněni gsau.

Rec tato přečtená gest Vstyd samého Syna
Božjho mluwena / w zawirce onoho obširného spole-
čného Páně s Nykodemem rozmáuvání : O Gestě v-
prímé / a pewnych Stupních z Světa do Nebe / a z
Smrtedlnosti k věčné s Bohem bytnosti. Kteréž Mist
Nebeský / Pán Ježiſs / Nykodemovi, y nám wšem pě-
stue a zřetelně vklazav / (tak yafž gsau w předešlém Rázani poznámená-
ni) hned dále, a gíž přizavirce řeči / ne bez slzavé stížnosti / oznámiti neob-
měral / Čimby to bylo / že wšicckni Lídé na tu řestu neretfugí / a po těch
Stupních k spasení věčnemu ne wstupují. Akolito se on milostivý Bů-
dce wšem rovnau dobratiwoſti podává / a žásluhami Smrti své Brá-
nu Nebeskou orwírá ? Zé ne geho Páně / ale Lídské zvymyslné nechrení za-
nim do Nebe jiti / toho zlého příčinau gest. Kdež ipolu připomínáni
odplat živé Bůry / a pokut hrozných pohružel newéry / wšesky Lidi k
věděnlému přigimání. podaného sobě spasení rozbuzuge / a newděnlé od
zvymyslného gisch se samých k zatracení odsuzování / milostivau věhstra-
hau odwozuge. Gestě tchdy tato řec Páně nebyl i wchýššího vraždová-
ni hodná : Nebo y Spasení, y zatracení Lídského Pávoda / Studnichy /
Prameny / Řestu a spisobu vklazuge. Prítom také / cobychom měli činiti /

O d d iii

neb

1. Timoth. 2.

Oceano.

summa.

neb čeho nechat / chce mli spasenij byti / welni světle vypočuge. Proto
abychom pravý smysl přečteného Ewangelium sobě vžitelně rozuměli /
předložme sobě za grunt řeči této /

Džaumyslném se odsuzování / a věčného spasení se žal-
ování, mnohemch Lidií w Swětě / Kudn se to od ve-
liké strany Swěta děje ?

Odsazeni
Lidé zvony
slne k zatrac-
ení děje se:

I
Vrádu Kry-
stova nepo-
znání.

Restitanci miluj / Text Ewangelium s svými přiležitostmi řeči počá-
dně to vložuje: A has w předesslém kázani stupně z Swěta do
Nebe staví : Tak w tomtu / kudy se Lidé těch stupňův chubugij / a
(hasz Krystus d) sami se odsuzují / svau weystrahau oznamuje,

TNejprve / Vrádu Syna Božího, z Pauh Častky od Boha
Otec světu daného / zvmyslním nepoznáním. Kterýž to wšecel gestu
wymislenému časnému, y k věcnému dobrému, wssich Lidi na Swět
od Krysta konany. Onemž sám Pán tato slowa mluví: Nebo nepo-
slal Váš Syna svého na Swět / aby saudil Swět / ale
aby spasen byl Swět skrze něho. Smysl Slow těchto gest te-
to / jakoby Pán řekl že nescílmý počet Lidi k zatracení se dostává / Ein-
giste Bůh Otec / ani já Syn jeho / ani Duch Swatý vlnen není. Nebo
kdyby Bůh Otec byl žádostiv zahynutí Lidstva / nedalby mne Syn
svého Swětu : anebby mi poručil / abych přigda, hned ten nezlebený
Swět k věcnému zatracení odsaudil : ale nevzložil na mne takového
přesného Vrádu: Nýbrž tento milostní / vzájemný / vtěšnytedlný / aby skrz
můj příchod Čelešin spasen byl Swět / totiz / wyswobozen od hříchu, a
zahynutí věčného. Zé pak toho při mně veliká časťka lids znáti zanedbá-
vají / bud zvmyslně nechtěgij / a o své spasení nestogij: bud je mne Čty-
ranna, a přesného Saudec dříwe času dělagij: neb sobě do Nebe gině
Česty profleštugij / a stupně frubugij / krom mych žásluh / neb Alřad mych
Mlesňášek k spasení služebník / w formu královstvoh světského proměn-
gi: bud dobrodinij Alřadu mého žhloha neznage / moc / peychau / a
kvalem / z svých domnělých žásluh / ne gináč než jako spohabili Cyclo-
pes, Centauri, Gigantes, wedrati se w život věčný všlugij: Bud w
svých žálených bludisch / in Negotio Religionis, w Náhozenstvi vpršem
do Pecka běže / w Nebi se zahorka byti domněwagij. Ti a takoví vissani
samochť / vlastním spashytedlným Vrádem Syna Božího pohrdaji-
ce / zvmyslně se odsuzují / ne gináč než jako Zzrahelstis / od Haduwa
pausti sstipanis / mědenného Hada pobihagice / a něctim ginyho tolge-
du z sebe wyhánceti všlugisce / samoděd se k smrti brzské oddávali. Znay-
hmez tehdy (ò Lidé spasení žádostivi) Vrád Pána svého / že gest milo-
stivý / totiz že chce kagich hříšníků spasením darowati / a ne hned
dříwe času na zatracení odsuzovati. Poněvadž gest Syn Čzlowě-

ka (sám tak o sobě dí) nepřísel aby mu slaužili/ ale aby on slaužil/ ažl-
woť svůj na vykoupení za mnohé smrti výdal. A v so Lukáš se ozen-
wa/rá: Příssel Syn Člověka hledati, a spasena včiniti což bylo zahy-
nulo. Sváth Pavel také tu přesínu přechodu Páně vlastuge / kdež dí :
Bězna řeč/a vossi významostí hodná/že Krystus Ježíss příssel na Svět
pro Hříšníky/ aby ge spasena včinil. Toto vesse w dobré paměti složme/
abychom Krystu Vrádu právě znáti / a w ném samém spaseni své vystlá-
dati vmlí/a sérze samé toliko geho zasluhý/cestau včenij/ Víry / a Ná-
božnostiw Evangelického/ k němu do života věčného přicházeti se sna-
žovali/neohlídage se na Roth/ Sekty/a rozličná domnění / vlastnosti
Vrádu Páně neznagich a neb gen sobě mistrně k svým synystům nata-
hugich.

Matthai 20.
Lucz 22. 19.

1. Timoth. 1.

II.
Newětan w
Krystu.

Johan. 3.5.8
Marci 16.

Loc. 2.

Marci 16.

2. Corinath. 2.

Johannis 3.

2. Clementis.

L.

¶ Druhým spásobem mnozý se Nebe odsuzují: Zaumyslnau Newě-
rau w Krysta Spasitele. Neb dí Text: Kdož věří w něho/totž w sa-
mém Synu Božím vsecko své dobre, důvěrně a vplně, jako Díte w
Díce vsteládá/ten nebude saužen / ani zde w Světě / ani potom w
oném životě nebude potupen: Ale s Krystem Sláwau života věčného
bude obdarén. Neb to gest odplata Víry. Ale kdoží newěří/ totž w
Krysta/a tomu místa nedává/aby w samé smrti geho složení byli vossy-
čení po kladové Zemství a Nebeství/ Smrt/ život/ Pečko / Nebe: Aleb
do něho a geho Vrádu/ Včenj/ Osoby/ Smrti/ činu/ dobrdinu/ po-
věsti/nic mítí nechtí: Eí vossyčni/a ten laždý/ gestě zde w světě za svě-
ho živobytí/ gest od saužen/totž/potupen/z milosti Boží vylaučen/
od swári milosrdensví zavřen / a w Pečku zatracení samoděd svau-
rukau vtažen. A tož gest co miluwil Simeon Starec k neysvětěnyssi Mat-
te Páně při vroodu/ rkauc: Hle položen gest tento ku Pádu/ a ku povstá-
ní mnohým w Izraheli: A na znamení kterémž bude odpírano. To po-
věděný geho sám Spasitel takto vykládá: Kdo věří spasen, a kdož ne-
věří zatracen bude. Sem přináleží ona řeč S. Pavla/kterauž o svém
w všech Apostoluw Vrádu mluví/rka: My gsmekrystiova wůně dobrá
Bohu/w těch genž k spaseni přicházegi/y w těch kterých hynau. Zemto za-
gisté gsmie wůně smrtedlná k Smrti/oném pak wůně života, k životu. To
gest: Kterí věří w Krysta z našeho včenj/ tém gsmie Nápomöocných k spa-
seni: Newěříjim pak swědkové gegich zatracení/zvoláště tomu laždění/
kdož nevěříl wegměno gednorozeneho Syna Božího: to-
tž/ kdo nezná Krysta/ Boha a Člověka pravého/w geho Vrádu/včenj
w pravdě/ w wuli/ w dobrdinách/ w zásluze/ w poctách náležitých/ a
w ném samém srdečnau důvěrností naděje/ ospravedlnění/ spaseni/ ži-
vota,časné y wěčné dobre' newěladá. Odkudž se včime znáti/Předně:spu-
sob pravé wry Krystovu/že není toliko o něm/gemu/ale y w něho věřiti

Iohann 1.4.

II.
Znamení
spasence od
zatracených
dělají.III.
Roman. 3.
Ephesios 2.
Iohann. 3.
Lucas 6.
1. Corint. 4.III.
Pravda
boží pochád-
nější.Světlo gest
Křížku a
geho prav-
dy.
Jasne 9. 52.
62.
Psalms 42.
Mark 4. 1.
Iohann. 3. 8. 12.
Ephes. 2.Sapiene 1.
Roman. 6.
2. Corint. 4.
Ephesios 2.Temnost
gsau hřichu
wé/a světce
přirozené a
nosti/bez w
cy w Kryšto-

totíž cele a důvěrně na něj spolehnauti / jako Díste na Matku, o vše-
čko sivé dobré: A Poslušensť / Lásku oddanosti, všem náležitau/we-
ssem svém obciovánj / skutky dobrými / samím Bohem přikázanimi/
nábožně dokazovati. Neb kdo mine miluge / přikázani má zachovává/
timě znamením sám Pán sivé věrné czechuge. Druhé / věme se tuto zá-
ti Rozdíl spasencův od zatracencův. Ten je gest sama Víra w Křížu
Ježišse/ pravdu věcni / a obciováním Vědlníkům té pravdy přislu-
šným, w spasencích se sítvěgých. Newéra pak / bludn / hřichy / nečistým
životem při zatracených se černagich. Třetí / vějme se tuto Ospraved-
nění před Bohem samou Vírau docházeti / w žásluhách Pána Ježišse.
A přitom se v vystříháme vpuštnau newéravu sanni sebe na zatracenj / a
ni všestějně bližních nassich / pro nějaké domnění / neodsužovati.

¶ Třetím spůsobem děle se odsuzenj: Spurným pohrdáním svět-
lau pravdu Boží / a Temnosti světelných nad Nebeské světlo oblibo-
váním. Což je se od velké strany Světa děle/di Pán w Textu/A ten-
točneb toto gest Saúd / eterymž se opět nmožn odsuzují/ Zé svět-
lo přislo na Svět / a milovali Lidé vše temnosti nežli
světlo. Světlo na Svět přislé / nerozumí se Slunce / neb bělost vnu-
ditedlná / Ale Pán Křížus, a pravda Slova Božího. Neb Křížus
věcnim z Lunu Ottowa přínesseným osvěcuge/totíž/o potřebných a spa-
sitedlných světech všecík Svět vyučuje: Pročž se od Proroků / od
Jána Křtitele / od sameho sebe / od Apostolův a od Církve Křesťanske/
Sluncem spravedlností / a světlem Světa gmenuge. Pravda pak
Slova Božího jako svěce z temnosti hřichův, a bludův Lidi vyuvo-
žuje / a trestáním Zákonním / před vrazem nočního zahynutí zachová-
vá. Naproti tomu Světlu / Temnosti gsau hřichové / genž svůj pí-
swoz / dábla knižete temnosti magij / a Lidi od Světla Křížia Pána a
Božího Slova, do temnosti Smrti / Pecky / a věčného zatracenj, od-
svozují. Rozumegi se Em také v Lidstvě Opatrnosti / přirozené Mau-
drosti / Světstě chytrosti / Moc právníj / spravedlnost obecná / distop-
nosti / rád / poctivost / mohauenost / a všecky gine světstě a tělesné cenuost
w Lidech obyčejne: kteréž ač magi v Světa svau sítvělosti / blešt / a žá-
cnuost / Však k dogiti pravého a věčného spasení negsau žásluhau / ani
nakau pomoch k tomu: a bez známosti Boží / a Víry w Křížu / světlem
Slova B° dokud se nespravují / dotud negsau než toliko pauhé malo-
vě temnosti: Ale že ge sobě Lidé vše nežli Nebestau maudrost oblibují/
z toho di Křížus w Textu: A tentož gest Saúd / a příčina spra-
vedlného zatracenj mnohých / je milovali vše Lidé temnosti
nežli světlo / a milují posawád. To gest: že libezných sítvěch
swá magi w žádostech zlých / nežli w Křízových činech dobrodiných / a
radě.

gi se s spůsobem a během světstvím/ nežli s Náboženstvím Křesťanským
objragij: Více sobě Světa, než Osobu Krysta / víc bláta než zlata/
váži: Volis w noční Emě choditi / než pravdu světla trpěti: žádostia
wějšíj gsaunemoch/ nežli w bolesti pomochy/ smrti, Peška, zatracení/ než
života / Nebe / v věčného spasenj. O my oslepenij Lídé, co činíme e;
Prohlídnešme/ poznajme/ a opakujeme svého sprostodaného Vláznoiv,
stvi. Ach/nemilujemeš tehnosti/ hříschův zlosti/nepravosti/pověr
bludův/mnohých swodův / Sest domnění/ zavedení/ Světa peh-
chý/ u. Ach/negsimeš mnyh zbláznili gessio světlo zahassugij/sobě O-
či vybodujis/ aby na ně nehleděli/ proto že rozum stratili? Ach/negsime-
liš k henským zraněním podobnij z Neb jako Džalec počátem a zraně-
ní/ bolesti přilissné,dolud se nevyspij nechtij, Lékarem pohrdá/ ráne své
se posmívá/ žádnemu sobě poraditi nedá/ a tím svým vrputním za-
nedbání, od Otoku/ přescesu / bolesti sobě množi/ a dříve časů z světa
schází/ výmraze výce od zaumyslného neopatřenj, nežli od rány. Tak
rovne my vossyekni Lídé, w hříších počatii/ Pádem prvních Rodi-
čův nassis/ Adama a Ewy / w přirozeni svém gsmi potlučeni/ a na
Čelej na Dusy Smrtedlně zranění: vysak k zhogeni té rány, sflast
milosrdenství Dic Nebestého / zásluhami Smrti, a nevinné krve svý-
šutym syna Božího namazany/ Duch S. w Vrádu služby Črkewni,
přihotoveney vklazuge/ anobrž řeče Rázani slova Božího, a Swato-
si vživání, nám ho podává. Protož/ že množi z Lídí, Smrti časnau/a
zatracení věčnau/z tohoto obecného světského Spitalu hynau: To-
ho není příčinou Přirozená rána/ ani sflastr, milosrdenství Boha Dí-
ce, na zásluhách Kříštovyh namazany/ ani Mistr Duch S. ani gcho
Čeládka Črkewni služebních/ ale sami zranění/ sečiž k Dic do Do-
mu Črkewniho shromážděns přicházeni nechtěgij/milosrdenstvím Bo-
žím a raddau dobrav pohrdagi/podstatným zásluhám smrti Syna Bo-
žího se posmívagi. Nadeo ge hnogem smradlavých pověr/domnění/
bludův/zálosvých Ceremonij/ a zásluhau svých skulkuw/ (k nečistému
Rauchu Zěnskému připodobněnau) zahádávagi. Také proti Lékari du-
šu Swatčinu spurně se postavugij/ až v služebníkh Páně/ kazatele wér-
né, ge lečiti hotové/ zlobivé/vkrutné/ a Tyrantský od sebe zahánegi. Za-
towitkhe spravedlivě, samoděd a zaumyslně časnau v věčnau smrti hy-
nau. Nakoz toho vosscho sám Spasitel, w Starém i w Novém Zákoně,
načeze dosvědčuje/ a pro svěnstrahu, w pěkných podobenstvích: O Ho-
szech na velikau Bečeri/ a Opět/ na Swadbu Syna Králova/přigisti
nechtěgých/wyswětluge: U překladu na potope Světa/Sodomě, Go-
mōre/ na Lídú Izrahelském zhybulém na Pausti/ na Geruzalému/ na
Saulovi, Gidášovi/ a gmych velmi mnohých/ dwozuge. Tím pak
spůsobem / Temnostii hříschův nad Nebesté Světlo oblišvánim/
samoděd se neschylne množství Lídů: posavád k zahynutí od-
suzuge:

Simile.

Ezaij 7.
Mach. 22.
 Gen. 6.7.19.
 1. Para. 14.32.
 Proverb. 1.
 Ezaij 1. 8.
 Jerem. 2. 4.2.
 Mach. 22.23.
 Lucx 14.
 Actor. 8.13.

Sivato-Dussij.

598

Iohann. 3.

III.
po krytosti
zatagovani
mim/a so bci
Mib se vtrez
zovani.

March. 23.
Astor. 13.

I. Cor. 1. 2.
Romaneos 1.
Ephesios 2.

suzuge : Nechť samému Panu Ježiši (Ač směgili se pokusit) takový
clamu nadávagij / genžby se na odpor tomu postavovati chceš / který
zgeweně dí : Tento gest Saúd Lidstří zaumyslný / Zě světlo pře-
sslo na Svět / a milovali Lidé vše temnosti nežli svě-
tlo : neb skutkové gegijsch byli zlij.

¶ Čtvrtým spůsobem podle porádku Textu Ewangelium děje
se odsauzení : Pokrytostí w sobě v mnohých Lidi zatagowaném / a svých
zlych činů / aby zgewenij / a oni z nich slovem Božím odrihotovaní ne-
byli / w sobě zasíraní. Tak o tom zni řec Páně w Textu : Neb skut-
kové gegijsch / totíž Lidi nekagisých / byli zlij / yakoby Krystus řek :
Svět / ač w Lauži hřichům potopený leži / wssal gest tak oslepeny / až ská-
zy přirozeni svého / a z ni neschchených neprawostí se rodích / netoliko
nepoznává / ale když mu ge světlo Slova Božího jako rukou kohma-
tání, před Oči staví / aby gisich neshlijd / raděgi Oči svých zafrenvá /
a neb se toho Světla sjeti. A tot gest obyčejně co Krystus dále dí :
Zě každý kdož zle čini / nenávidí světla / a negde k světlu /
aby nebyli trestáni skutkové geho : Alle kdož čini Prawdu
gde k světlu / aby zgewenij byli skutkové geho / že w Bohu
věiněni gsau. Véře toto povědění Pán nás ; w sedmiho skusení e-
býcenného / a tim velmi pěkně povahu volených Božích, y Bezbožních,
na plac přivozuge. Neb víme že Člověk zlého svědomí nerád tu bývá /
kde Lidé o něm mnoho mluví : Alle dobrý s potěšením své rozhlassova-
né Čmosti slyssi : Tak nepobožni / a we wssech činech svých i světu pri-
vázaní Lidé / na Boha / na Smrt / na Saúd zapamětiwí / a w Nábo-
ženství Štrosi / tu kdeby ge pravda Boží oblesknauti / a z předse-
vzetí zlého strhnauti chceš / raděgi nepricházegi : neb se y obživeni své-
ho svědomí / potrestáni a zahanbeni obávagij. A tak w své ēměj-
stávage / auraz na svědomí / slepotu na srdece / dominění na mysl / žávrat
na Duch svůj / nezdraví na život / na nohy lenost / Smrt na ēelo / a za-
tracení na Dussy / k / samochtě vwozugi. Yakoby kteří Zidé / když nechci
světla nebeského , s osobou / a s věcním R. Pána, k sobě připustiti / wss-
če do zlé na se tudy vvedli : neb obávage se aby včenj Syna Božího ge-
gijsch Pokrytosti nepronášelo / a Zákonu Božímu odporných všanov-
ení netrestalo / svystříhalí se ho / a tudy svěčnau hanbu na se vivedli.
Stalo se gím vtedle onoho příslawi : Euitata Charybdi in Scyllam inci-
derunt. to gest : Boge se kryge / tressili na Palich. Pro tu příčinu y Po-
hané světlo prawdy zavrhli : neb se báli aby w svém Blázností / a
Pověrách Diábelských / nadto w chlipoštach / w necisiotách a neprawo-
stech právě Hosadských / stiháni / trestáni / přemoženi / a Slovem Bo-
žím od těch svých zvyllostí odwozováni nebyli. Za věc y Ma-

chometa

chometa k tomu pohnula / že svým následovníkům Hádky o Náboženství zapověděl / neb znal a viděl ježího gěho Záton ALCORAN, proti Světlu pravdy věci Chrystova neosál. Gěho příkladu následovali vši Lidi / kteříž Swatá Písma obecnému Lidu z rukou vyhádeli / a cizý Vazn w Chrkevní službě vvedli / sobě pak samým všechno Saudu o věci Božíjim w moch pozůstatkili : gesso Apostol takž wčet všeho Chrystvi přivlastnuge. Osau tém podobnij vysvěcni genž podlé svých Čele svých žádostí krácegij / a před Náboženstvím nevyjice proto vikagii / a ledá činjshy giny se zaměstnávagijs / aby w něm a sérze ne Panu B° dějnuw svých se nespravovali / a ku počtu při Kazanij Slova Božího, aspoň vyslehdávaném, nepřicházeli. V kterezto věci následují Pohanské rady onoho Alcibiada Rjeckého : ten gsa gessie Pacholetem / když přišel k Periklari v gce svému w Athénách / vida gen sinut, neho / ptal se na příčinu. Genužto když odpověděl / že na starověkém Chrámě Minerwě Bohyni ku počtu tak nescislnau summu Peněz vymaloval / až nevij spůsobu a Festy k tomu kde nagristi / neopatřit se včas Registry / jakby mohl z toho porádný počet Pantum Senatorum věnit. Rjecký Alcibiades : Tehdy ráděgi na to mysl / a toho prostředku hledaj / kudy by se překážkou k dělání toho počtu daci mohli. Gěhož rady Pericles poslechl / a na sobě vše Starosti o ten počet nevklazuge / Athenské války veliké a brzké původem byl / aby gca Páni s nim počtu neměli kdy dělati. Tak w pravdě veliký počet Krestianů / rozpletnage Božíjí Statek / vstavěně o to w myslí své rady skladagijs / a mnohenym se bez potřebným zaměstnávagijs / v jaunyslně Wády / Smáry / Ruznice / bitvy / saudu zdvihagi / Abi gen k Náboženství / a w něm sérze Slovo Boží, sporvěd, a Svátostí výroční / k dělání počtu / a ku pozbýti gis zvýkle neprawosti / prostranného času neměli. Protož vysíleni takovíj / světa se sestisíj / w zlých skutech klapádu zragi / a svého zahynutí saudové se sami činí. Osbrých pak a pobožných gest povaha Duchem a ne Čelem se spravovati / a svědomí oříšhati / kteřimž směgij všecky své věci zgetvě bez Strachu s potěšením činici / obzvláště pak Božíjí věli w Náboženství radostné vykonávagijs. A když se z mladobylého někdy n políšky přitřeší / tehdy hledí poznati hřísch / a w něm se daci Pánu Bohu v Chrkevní vinnu / až w halemskoli pádu Světa věci Božího vcházegi / ale ho rádi hledagijs / sebe sami také ne do hříchi a pravě Svátym / ale hříšnými před Bohem býti se posorně vznávagijs. Odkudž toto gde / že onino w temnostech věžyci / k zatracení / Eto pak w Světle chodice / sérze Pána Chrystia k spasení se přiblížugui. Nebez příkladové všech kagich hříšnisků / a Světa Pána Chrystia / v pravdy věci jeho milovníkůw / toho dosvědčugij / Chlubice se w Pánu s S. Pavlem řlauchym : Dobrý gsem boh bogoval / běh gsem dokonal / Víru gsem zachoval : až zatím složena gest

HISTORIA.
Alcibiades.
Pericles.

Roma. 2.
Galer. 2.

2. Timoth. 4.

Ramencj.
March xi 25.
Marcii 9.
Ioan. 3. 5.
Ephes. 6.
Gala 2. 5.
1. Corine. 7.
Roman. 8. 12.
Matthaei 24.
Apocal. 3.

na gest mi Koruna spravedlnosti / u. Dřívíš hajmež v mě (o kde kdo
stánský) Víry w Pána Ježíšse / boguyme bon ročník, proti Diabolu / Svatému / Čelu / Hřichu / během posvolání svého dokonávání / Svatého
pravdy milujme / Čestností se střežme / wedle Duchu chodme / w kříži
žit trpělivěj budme / Modliteb pilní / w Lásce Hrůšek / w říčích ne-
mistedlím / w Naději trpělivěj / a w Náboženství až do konce siálí: A
tudy řeke Pána násleho Ježíšse Krista věčného spasení dogdeme. Ge-
muzto samému Českému / Sláva, Chláva / Díkeměněj / a mocné Hýsai-
siv, budž od nás wzdáwané / až na věky věků / Amen.

Modlitba, a neb Písceň. Vafko : Pane Boje dán svobodu / wsem u.

S Ežíšky, Nebe poslany,
Slastky Boha Oče/
Svatu Boží / Svatu dany/
By vysvobodil Oče,
svoé, od zatracení.
Sích, se známe býti částka/
Všechni své milosti/
Proshýme ač nasse hrstka,
Zachována před zlostí,
gest, od zatracení.
A němž se z výslně mnouž
Sami odsuzují/
Nechťee znáti nebož,
Kříže tvého zásluh/
gdau na zatracení.
Pro novéru, Pane Kryšte/
A slobodných čestností/
Milování vše / nad čisté
Svaté pravdy / w své zlosti,
gdau na zatracení.

D neday za lháni gísti
Nám w tebe větřichm/
Nebo gíš poslán spasyl
Svaté / spomož ltagichm
Wsem od zatracení.
Dny bychom Vl ad tedy znali/
Že gest nám i spasení/
W té větřili / milovali
Všecky osvícení /
Než České zatracení.
S Svatélem pravdy osvícen nás/
By zevšech čestností
Zavíca vrahéci řadí i nás/
Neodsuzoval i zlosti
Se, na zatracení.
Chodě w říčích pobožnosti/
Z Víry w zácloně pravdy/
Kryšte, web svého Radosti,
Po zdejší časné bídě/
S věčnemu spasení.

2 3 4 5 6

Konec prvního Dílu.

S S O D I T I L A

Druhého Dňu /

Aneb

Weykladové a Rázanij, v Pří-

sně, na Ewangelia Nedělnij / od Pamásky

Welebné Svatej Trojice až do Adwentu.

Sebraný a sepsaný práh

Kněze Martina Philadelpha Zamrského / R.

Psalmus 33.

בָּרוּ בְּרֹיתֵי שְׁמִים נְעַשְׂיִם וּבְרוּתֵי קְרֻתֵּי צְבָאָת :

Slowem Páně vtvorzena jsou Nebesa/a Duchem Rtušeho
vysoká mocnost gegich.

i. Ioannis 5.

Třijs jsou kteríž Swědectví wydávají na Nebi/ Otec, Slovo,
a Duch Swatý/a ti třijs gedno jsou.

Roman. 11.

Neb z něho/a srdze něho / a w něm, jsou všecky věci : gemu
čest a sláva na věci svěků / Amen.

M. D. C I I .

*

W Neděli Památnou Blaho-

slawené Trogice Sváté / Kázání první na řeč

Epistoly S. Pavola k Rimanům z Rozsahu XI.

BE jménu Sváté a nerozdílné Blahoslavené Trogice/Amen.

Nuto dnesšíj Neděli (Vide Boží) Chrku Svátá po všem okrsku Zemském / v my spolu s ní obnovujeme sobě památku velebné, Sváté a Blahoslavené Trogice, v Náboženských spjváním / a věcně v Slova Božího předkládaním / O gediném našem všemohoucím / věcném a dobrotiwém Pánu Bohu / Který je v Trůn osobách a v gedině Božské bytosti nám Lídem zgewiti ráciil. Nebo proto samé od Svátých Dicův /okoř Léta Páně Třidatého druhého /na Conciliu Nycrenském v Bytyni / tento Svátek / který dnes obnovujem / gest vstávánem: Abý se v něm Líd Kristiánský od svých kazatelů včil O pravé známosti Boha / Kteli yahy Boh / čili ne ē Co, a yahy gest? Gedenli / čili gich wiſce ē a kolik Osob v Božství ē O vahy mi poctami čten byti má ē Což o Bohu wěděti / vmeti / znáti / a věteti / gest spasyredná potřeba. Veš kterežto známosti Bytosti a vůle Boží žádný spásen nebude.

Předewším pak toto wěděti slussi: Když cokoli o Bohu a známosti Boží mluvili cheme / že tu všickni hned nedostatek svůj poznati můžme / a rozumu stupi. Nebo poněvadž vahykové Angeli a Seraphini / kteří jsou Boha nevhližssi / k tomu nejsou dostateční: nadto nassí / byť pak každý z nás měl Sto vši / a Sto vahy / kteří když nám gestě stacilo / abychom něco málo o tak převysoké věci / velebnosti Boží se dohlagijský / mluviti mohli. Možíss sagisté pak brzo se Pánem mluviti počal / hned témito slovy před ním svau hlaupost vyžnal / kříž: Negem výmluvný od včeřejstva a od Třetího dne / a vahy gsy promluvil k Služebníku svému / nezpusobilenského a zpozdileckého vahyku gsem. Item / Geremiass Protok yak vsllyssel Slovo Boží / počal hned Dítětem a němým se dělati / a volati: A / a / a / Pane / nevomíj mluviti: Nebo dítě gsem pá. Eccež tel těž vlysse Boží povolání k sobě v widění / nemohl na nohách státi: Ale padl vleky se / svau hlaupost a zpozdilost vyžnávage. Opět / Jonass gsa poslán do Nywy / bože se žeby o Pánu Bohu a vůli geho dositi a naležitě / tak vahy sluselo / nevoměl mluviti / radějš před Tvarí Boží večl.

Poněvadž se pak to témito přácelům nassí milým dál / a k aktuálnemu významu gich mysl nedostatek / vši / hlaupost, a rozumu stupi ge přinutilo: Nadto my (o Lídě) můžme wěděti. ¶ Předně Kazáteleové o své nestatečnosti a nemožnosti / k vysílání a k výmluvě o Pánu Bohu / toho všeho tak yak náleží. ¶ Za nimi Líd o svých větelských má to znáti / kterak nemůže v nich pravá dokonalost všeň výmluvnosti / a Angeličkého výpravování o Pánu Bohu být / proto / že jsou Lídé yako v gtni. ¶ Naposledy / každý z Lídů sám v sobě poznávaj tu pírozenou mloubu / Líposť / zpozdilost a hlaupost v věcech Božích výmluvě o Bohu. A však pro tu

Svátku dne
sv.ho Swa-
ty Trogice
přimod/cíns,
msto. v. výz-
tec vstano-
wenj.

Exodi 4.

Ierem. 1.

Ezechiel. 2.

Jonas 1.

2.

11.

11. 1.

hrubost a němost svau nemáme mléci / a Boží známosti w Knihách popsané jenoch
wati: Ale dle své nevyšší možnosti s pomoci Ducha Svátého / powiánjsme o We
lebnosti Božské spívat / mluviti / slyšet / a se větci: nemážemli vše / Ale wždy Déčinu
swjstotí / volajce k welebné Trogice modlitelné o pomoc / a řkau: Adiutorium no
strum in nomine Domini, Qui fecit Cœlum & Terram. Domine, labia mea ape
ries, Et os meum annunciat laudem tuam. Deus in adiutorium meum intende:
Domine ad adiuuandum me festina. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto. Si
cure erat in principio & nunc & semper, & in secula seculorum. Amen. Alleluia.
To gest: Pomoc nasze wegněnu Páně / Který včinil Nebes y Zemi. Vane / tý mě rá
otěvřeti / A vta má chwálu twau budou vyprawowati. Bože / ku pomoci mé ráj pos
hleděti. Pote, na retuňt mág pospěšo. Sláwa Otcu / y Synu / y Ducha Svátému:
Vakož byla na počátku, y nyni / y wždycky / bud vzdávaná až na věky věků / Amen
Alleluja. Děg se tobě o Welebná Svátá Trogice věčná chwála. Amen. Amen. Amen.

Po kterežto Modlitbě přistupme dále k Textu dnešní S. Epistoly / kteráž je
základ a původ tohoto Rázání, a w něm včení: O pravé známosti Pána Boha zněj
cího / sobě položíme. Sejsaná gest od wywolene Nádoby Páně, Apostola Swato
ho Pavla k Rázímanu w Rozdílu. X. I. Členito Slowy:

Roma. 11.

Delicá hlubokost Zboží / Maudrosti a Vmě
ni Božího! Kterak nezpytatedlní gsaú Gau
dové geho / a nestjhlé cestý geho! Neb, kdo po
znal mysl Páně? A neb kdo radním geho byl?
A nebo kdo mu první dal? a bude mu odplaceno: Neb
něho / a skrže něho / a w něm gsaú všecky věcy: Genu
Čest, a Sláwa na věky věků / Amen.

Summa huius
Epistola.

V. l. m.

Sec tato dnešní S. Epistoly vlastně přiná
ježi chlascijsmu / anobrž k přednímu Artykuli Vienické
římského / známosti Božíj wycugijchim. Neb w ní Ap
ostol Welebnost Boha / sumsem vesseho Spasení /
Lidj y Angelitu / nepostizitelnau vyypisuge. A pak gest
Bůh náss w své přewysoké a hluboké Maudrosti bohatý / w Sudech
Zagemitví Božských nespytatedlný / w Čestách čimkó svých nestjhlý /
wyplněný wule své / raddý ani pomoc od žádného nepotřebujich: Ale
z něho samého / skrže něho / a w něm je gsaú všecky věcy vplně složené / a
knasemu dobrému zřízené. W tom vewscem (řku) Pána Boha Apo
stol tauto Rzecíj w známost nám Lidem vwozuge / Na ten konec: Ab
chom Boha právě znáti / a vesseho dobrého / y Spasení věčného /
z něho / totíž z Boha Otce / Skrže něho / Če gest / skrže Krysta Syna
Božíj.

Božího / A v něm / w Duchu Swatém / Dílem geho w Službě
Křesťanů docházeti se včili v nařízení. Přistupmež tedy za Příčinou
dnešní památné povinnosti Křesťanské k Textu Swaté Epistoly / vla-
nosti Velebnosti Boží wypisujícímu / a k Tyli Kázání tohoto polo-
ženému:

O Bohu / dva Rozdílové budou.

První. Taká gesto toho hlavní potřeba / Abi se Lid Křesťanský / netoli-
ko w dnešní Neděli : Alle h gindu od svých Kazatelův wypí-
val O Bohu / a Boží známosti ?

**Druhý : Kazdý věrný Křesťan / anobrž wsseliký Člověk / Co má o Bo-
hu věděti / znati / vmeti / věriti / vyznávat i ?**

I.

Rovněž Rozdílem oznámis se nám tyto Tři důležité potřeby Boe-
ží známosti :

¶ Přední / Z tého Pán Bůh nás Servitci / Vysupitel a posve-
titel, při nás a od nás nevsiče hledá / žádá / přifazuje a místi chce / Abi-
chom se geho Velebnost Božskou znati včili / dle oné dětinství a wssak Kře-
stianské Otázky / a Doplňení : Proč tě Pán Bůh stavorek ? Proto abych
gen znal / ctil / miloval / a gemu vstavícně slaužil. Všecel obogu žádou,
Starý v Novém / nastrze a velmi zhuska poráčí, netoliko Lidem doros-
tlym w rozumu dospělým : Alle h Rodicům gegich dísek / vstavěk a pra-
vomilek / hned od Kotiby začna / včiti o Bohu / a znati Boha. Neb na
tom samém záleží věčný život : Abychom poznali Boha pravého / a
kterhož poskal / Bejisse Krysta. Sám Syn Boží ta slova mluví. A
krz Proroka Jeremiáše takto wšech v pamatovala / řkauč : Nechub se
Maudrý w Maudrošti své / ani bohatý w zboží / ani silný w sile : Alle
w tom selazdý chlub / (tady toho dogisti mřížes) věděti a znati že gsem
násam Pán nad Pánem / a Bůh nad všemco to což se kdy gmenuge Bůh.
Neznabohu se rafé v sám Bůh přísně domluvá všichni Izaiáše : Poz-
nal (pravod). Bůh vladáre svého / a Osel geste Pána svého : Alle Izra-
hel nepoznal gest me / a Lid můg neprozuměl gest. Av Jeremiáše takži
takto : Lujat ná Nebi poznal čas svůj / hrdicka a vlastovice v Křap-
ostí hali gsaú času příšti svého : Alle Lid můg nepoznal Gaudia Páne.
Odtudž S. Jeronim díl : Homo sine cognitione Conditoris est pecus.
To gest : Člověk bez známosti svého Servitele ve Člověku / ale ho ma-
do gest. Neanjiz tedy hlasom potřeba včiti se o Bohu / a znati Boha.
Sud rokazdý, z těch přislíbení, žalob a taužení samo Božských.

¶ Druhá potřeba : Abi neměříš / pochybuješ / a sprostia o Bo-
hu nevedaueš / Takovým často předkládaným věním, t' pravé Bůží
známosti přivedením / a giniu z svých bludných pochybowání výsledek)

Ecc uj býli.

známosti
Boží hlavní
potřeby
gsau

I.

wale samé
ho Boha.

Deuter. 4. 6.
Iohan. 17.

Irem. 9.

1. Corinth. 2.

Elias 1.

Jerem. 9.

Hieronymus.

II.
Kordil Bo-
hobudu, od
Diábola
tudy se pro-
nálegly.

Protagoras.
Diagoras.
Epicurus.
Lucretius.
Pyrrho.
Platonus 13.

August. de Ci-
uit. Dei lib. 8.
Cic. lib. 1. de
natura Deo-
rum. Valer.
Max. lib. 8.

Titulum 1.

Diagoras Phi-
losophus.

Daniel. 2. 4. 6.
Lucas 1. 8.
Apries Rex
Aegyptiorum.

Ajax Dux
Graecorum.

býli. Neboť gřau nezedni Lideň / z rožácných v Šíreia o Bohu nic ne-
smeňsleli/ anž co o tom smeysleli za potřebné využávali: Nýbrž v takov-
ši rozpálenau vstělosti Boha zapisali. Takto Protagoras Mudit
zjednou se w tom ohlašovával/ že nechce nic věděti, ani smeysliti, byl-
by náhly Boh / čili nebyl. Pročež gry Páni Athenskij z konců svých
vynášli. W té Newěřeň gřau v počátku Vysoce-maudris se pronestli.
Diagoras, Epicurus, Lucretius, Pyrrho, &c. Proti nimž David w ja-
lmu toto napsal: Kjel blázen w srdci svém/Není Boha. Tzj. Svatý
Augustin w křížích o Něstě Boží / v Cicero Křížský slavný O-
rator a Pán/ ač byl pohan/ Vysal proti těm/ gesto o Bohu nověčí
přislíbil a zhusila psali.

Pronáslij tu nověřu a pochybnost o Bohu při veliké straně Lida w
křesťanství, v dnes mnohých hrozná bezbožnost / Čeleďna bezpečnost /
Bohu nověčnost/zapomenutí se na všecku ctnost/a náboženství poču-
pa. Pohled mež (o my neznabohové) na všecku Lida / v samna sde/ a
spátrujme náhá gřiž těchto časůw w Lidech panuje nověčnost / jehožadlá
bezpečnost/ o poznání Boha a pravých poči geho nedbánítovi. Mno-
ži naprosto o Bohu nic nesmeyslí. Množi ač smeyslí je gest Boh/
Vysal ho znáti zanedbávají. Množi ač znáti / vysal se ho neboží.
Pravíje se Boha znáti / vysal ho skutečný svými zapisagi. Z Bohu
pak až geho velkého gřečia/smisť, žerty, hry, fratochvíle sobě stro-
gissagi. Napodobně nako onen Diagoras Mudit / newěře o Bohu/
Obraz Herkulešůw/ gry po smrti Pohané Bohem byti sedomnácti wali/
dal zraubati na Ěříšen/ a gůdlo sobě tím vtařiti / toliko na poznáčku
du / a potupu gegijsch Bohu. Ach, malíčko! se větší Česk Bohu prav-
věmu od mnohých těchto časůw děge. A mám za to / kdybž Božímu/
zvláště pak Pana Ježišse gřečiu / v geho samé Osobě mohl podobnou
zvoničení w něčem potupu včiniti/ žeby se Vrtohlavové o to posušli:
a doslu se to děge. Item/množi ač o Bohu věří / v gry znáti sepraví:
Vysal w potřebách raději vtečíscě k Lidstvu pomoc, k hadalům/buš k
fortelům berau/a pro malé protivenskýko od něho odstupují: Nada-
tolby Smrti Vyznáns frého/kdybž potřeba lázala/potvrdit ucháči.
Opět gřau sivau penchau z sebe Boha dělagi / w tery Nabochodonožor
Babilonský / a Sarvzeus onen židovský / Neb v Apries Král Egiptský/
Terry se vychluboval/tak sivau mocu a opatrnosti pro královský vpe-
kněně mítci / až možně není aby mu ge Boh mohl vyzpíti: Vysal hne-
váži: neb hned brzo po té Chlubě proboden gest. Item / Ajax gedem
z Křeslu w Erganské valce/saz ho Dtec geho napominal aby w po-
moci Boží neprátele přemáhati se snážil / pověděl / že Lenochové ně-
míši/a ne Křižíři vdatnij, magi obýčen s Boží pomoci všecky do-
sahovati: Onže bez Boha dobré to sprawi: Vysal se hned po té růži
Chymsem pominal / a sivau vlastníj broni sám se zavordoval. Mu-

in eis tunc pfecte gessit gaudiu mnoj žádostini a rozlošemi Světa zaple-
ni / kteríž sainc toliko své Žeło a břicho za Boha magij. Podobnij
oném Cyclopum / kteríž císlávali: Nos Deum alium non agnoscimus,
quād ventrem nostrum, cui victimas, boues, oues, & lauta omnia of-
ferimus. Togest:

**Cyclopes a-
pud Euripi-
dem.**

Dřiněm Bohu newíjme,
Krom běho swé/kteréž ctíjme
Obětní každodennísmi/
Gisdy, nápojis mnohými.

O haj takových mnyj mnoho gest / a napořád vysvětli skoro gříne
ti na kteréž Apoſtol s Pláčem narijsá / pravíc: Zě množný gſauce ne-
prátele Křižje Křystova / kterýchžto konci gest zahynutij / gichžto
Vrah Vrleho gest / a Sláva v pohánění gegich / kteríž o Žemské ve-
ry pečují. Ach / oplakávatí slusší při sobě toho. A tak gisťe velich
hauſové, v samém týměř gmeňtu Křestianství, spatřují se těch gesto
o Bohu malicií, a týměř žádnau známost magis. Neb byť množný ve-
čili že gest Vrah / genž svýma očima netoliko zevnitřníj činčují / ale v srde-
čná myſleníji spatřuje / a svou Maudrostí všescfo spytuje / v bez vůle/
raddu / a pomoch chýb (wedle čecí Epifystoly dnesníj) všše sám spravuj-
ge / odplacuje / v mistri : O nesmělých pácharti takových rozpustilostí/
brzbožností / proti Bohu nevážnosti / hajč se veyss oznamovali a vy-
čitali.

Philip. 1.

Zabý takových žhovadilij neznabohowé / Mudranci / pýšnici / spurní / Bražedlní / Božírali / Chýložní / Lichewní / Lžisví / Latomíj, Bricho-pasowé / a modloslužební Mamalukowé / z newěry a z pochybowání o Bohu vynášedení / a od tuk k pravé Boží známosti / k bázni / k Víře / k Čestnostem Křesťanským povinným přivedení býti / Protočíké z této druhé důležitě potřebný od Kazateliho často Lide o Bohu a Bohu známosti vypcování býti magis.

Třetí/ Pro poznání Zájemství Božích, Světu zájemců/ literijní se Lidé magii radějí diviti/ nežli ge spýtovati: o nich a gím věčti/ nežli se na příšlín gich vyptávati. **Z**ato gſau/ Věnij o všeobecné Sváté Trojici/ jednoho Boha w Truh Osobach/a Truh Osob w podstatě jediného Božství přechívání. **O**pět/ o Krystowu svělení/ a vzniku Božského Přirození s Člověčenstvím w jedničce Osobu spojení. **I**tem/ o zavření rossko Lidstva pokolení pod hříchem/ aby milosti Boží w Krystu podané potrebovalo. **I**tem/ o předzvědění a svysolení gesce v Dítce w životě Matky/ jedných k spasení a druhých k zatracení. **I**tem/ o Lidstevm spasení/ gináč se kromě Smrti Sna Božího skáti nemožném. **I**tem/ O vyzivání pravého Těla a Rukou Pána Ježu Krysta/pod spisobu živilstvu hmožných Chleba věrným w Svátosti podávancho. **I**tem/ O trestání jedných zdečasními/

891.
Spasites
dlns znač
most Ča-
gemstvoj
Božijich.
Lucz I.

Galst. 5.

Duchy své
člově.

Jerom. 31.
Mark. 11.
Johann. 5.14.

a gňých reprw Peteknijmi poslami. Item / O spisob u wedenij se w
Svete dobrým nesciasně/a zlým sciasně. A co pak mino takowá ře-
genniwi gňých gesi melni mnoho / o něj wsciečnij hádání časti, a cí-
tazk bezpotřebné zdvižagi: Tato gsau rtyto: Proč Bůh takového
Člověka si voral/ kterýž by mohl w hřich padnouti? Proč toho nezbra-
nil moha / aby Rodicové prvnij nezhressili? Proč gňich tvo spáchaném
hřichu hned pomstau w nic neobrátil / a gňých nových nei vinných lidí
sobě nestvoril? Co gesi toho za příčinu/poněvadž se wšystkii w hřichach
rodišme/že některé su pokání Bůh obrach/gňých pak w Slepote zatvr-
díle zanechává? Proč hned od Světa počátku wždyk a wšech časů
Bůh toho nezřídil a nespusobil/aby se Slovo Boží, o Milosrdenství
Božím a o Krystu po wšem Světe kázalo? Tak aby jádny z Lidí
Narodilu nemohl weymluwý miiti své newědomosti o Bohu a jeho
spasitelích. Proč Pán Bůh Lidem zatracenij gegich příčitá tam pří-
nau/ že nechtešli a nechcetešli věřiti Evangelium / poněvadž jádny z Lidí
neumíže sám od sebe dobrý byti a w Krysta věřiti/ leč ho sam Bůh obrati
a výrau daruge? Tato a taková Čagemství Božská gsau w Čpo-
tém píssimě obsažená/a Lidem se zgewugí / o kteréž Otazky od Mistr Jan-
ků w často zdvižány byvají. Což wšse Apostol S. Pavla znaje/
Když w Epistole k Chrlci tchdáž w Ržijmě Hospodu magichy psal/ a
mezy gňým včením mnohých známenijch wčch O Předzwědění/ w
wolenijs a předzřízenijs Božském dobykal/ aby wšestecňm příčinu opatřit
nějakým Otazkám bezpotřebným nedal/opatřené od toho přestal/ A zwo-
sal těmito slowy: O veliká hľubokost žbožíj, Moudrosti a
větěnijs Božího! Kterak gsau nezpytatedlní Soudové
geho/a nestjhlé Česty geho! Nebo, kdo požnal mysl Pána?
Neb kdo raděj geho byl? A neb, kdo mu prvé dal/a bude
mu odplaceno? Nebo z něho/a sfrže něho/a w něm gsau
wšescky wčch. Čemu Čjest, a Sláwa na věky věkůw/
Amen. Kteraužto Ržejí Lid Boží od daremných myšlenij a Hádání
o Čagemstvích Božských odwozuge/a včj abychom se radějívalo s pov-
leknutím nestjhlým Čagemstvím Božské Moudrosti dívili/a zevšeho
Pánu Bohu věčnému. Čest a Čhválu wždávali/a do budoucho života
wěchného su poznání toho odkládali.

II.

Známost Bo-
ží záleží w
druži

SRuhým Rozdílem Rázaní tohoto opnámis se/že kajdý Člověk
o Bohu věděti/ znáti/ větěti/ věřiti/ v srozumavati má toto
Čzivero:

¶ Gedno/

¶ Očedno je gisťe, wprawdě a konečně Bůh gest. Ačby se mnohým zdálo, a snad ždá bezpotřebně se na to práci/ neb obširně o tom mluviti/ geslik Bůh náky, čili není: Poněvadž vossíkni o Bohu je gest vyznáva- gij. Však každý Kazatel / kdyby mohl na to své posluchače naswesti/ a mamluviti/ aby svěrili Boha byti/ kternž llyssi a zná vossedky věcch/ a do- brým dobrými/ žlym pak žlym odplatami že odplacuge i za blahoslave- nýchobý se wohl sauditi. Neboť w tě věcch posavád znamenitě prozazvu- ge mnohé ono pověděníj vyzvolené Nádoby Páně / řkauch: Množí pravuj je Boha znagis / však ho skutky svýmizapřagi. Csaút tehdy důvodové / kterýz dokonale potvrzují je Bůh gest / patrují tico. Církev:

* Prvni/ Přirozený rozum Lidství. Nechť gen pováží Svatá tohoce Stvoření Bůh a Spásob. Poněvadž nikdy nic nebylo / myslí hned pomysleti: Kde se pak to vzalo co gest ē odkud má svůj počátek vossedko w Světě? A hned snadně rozum pochopí/ že Svatí sami z sebe není: Ale od ginchho mocnějšího a pravnějšího má původ a začátek. Augustyn Otec Svatý toho povážuje takto napsal: Nechť přigde kde- ne koliv Stvoření / a takovau Zemi a Nebe včiní/ A vyznám že gest Bůh: Ale žádné nebylo/není/ aniž bude/ aby mohlo to včiniti. Z toho tedy zřetelný důvod pochází že Bůh gest / kterýz Svatí se svším stvo- říl/ a věcnější h vysíši nad to vossedko byti myslí. Duch Božíj s kře- Philona Mladree Zidovského / w Knize Mladrosti / cim důvodem k známosti Boha vossedky vede/ řkauc: Od velikosti krály Stvoření jí- zedlně může poznán byti Stvoritel těch věcch. A hned přitom se diví/ že rozumem Lidstvím Mladrcové vossedky věcch w Světě prohlídli/ Bůh a přirození každé věcch pochopili h vypsalí: Pána pak a Stvoritele to- ho vosscho je nepoznali. Gesto nevidedlně věcch geho (Svatý Pawel tak s podivem naříklá) s křež gšau včiněny při stvoření Svatéa/ když se rozumem pochopují / mohou spatriny byti: totíž geho věcná moc/ a Božství: A tak se gíž vymluwiti nemohau. Nebo po- znaisse Boha/ nectili nako Boha/ ani mu dělowlali: Ale zmařeníj gšau na svém myšlení. A protož zatímno a blázničné včiněno gest gegich nemaudré Srdce. Summau: Nemilí Bůh / Nechť náss ro- zum se vypočá / Kdo vossedky věcch na Nebi/ na Zemi/ v modách zdržuge a zachowává/ zwlaště Kyrell Slunečný / vzdnech w Círmechima ho- dinách k svému počátku se navracují pres vossedek Svaté/ a to gíž do tohoto roku za pět Zíšje/pět Set / Šedesáte Let: včiníj toho dívalká- tt Sto Zíšje / devětmečtyma Zíšje a Círky Stakrát. O hal předi- voni Oblakové žádnými růčkami negsauce zdržováníj pod Nebem myslí a vzdnech rychle běží: O hal podivně Země k habšku osrauhlému podo- dná v prostřed wod Morstvých plyne / a se nikdy nepotopí ē O hal žá- tračné Země každoročně bylinami / květům / vrodami polními h

de scip. Bub.

Titulum 1. Dámodorē toho gšau.

I. Rozum. id- ny přiroze- "y.

Augustinus.

Sapiens. 13.

Roman. 1.

zahrá-

Seigelius.

Cicero lib. 1.
de nat. Deo-
rum.II.
Stvorení
všech život-
ících.

Psal. 99. 14.

Ezra 40.

Psalms 146.

Job 12.

Num. 22.
po potope
světa Stalo-
se 10. Leta
837.3. Regum 17.
po potope
Léta 1382.
Jonass vno-
žen do Moře
před Smrtí.
Páně 876.
Leta.III.
pisma Swat-
ca.

zahradním se odjírá a Dovsem amž bývá který zelený den / aby důvodně nesvědčil že Bůh w pravdě gest / který to vesse stvořil / mywo-
žuge / ozeleníngé a odjírá / dle onoho Versse Seigelijs Muže včencho: Quod
leuis est cespes, qui probat esse Deum. A to gisse wsecko w Prirozenosti
stvoření tohoto světa, gest přibytkem a vlastním domem Boha Stvo-
řitele. Čehož ysau n pohanci Svědkové / nako Cicero, který o tom takto
napsal: An vero, si dominum magnam pulchramq; videris, non possis ad-
duci, ut etiamsi Dominum non videoas, muribus illam & mustellis adi-
catam pures? Tunc verò ornatum mundi, tantam varietatem pulchi-
tudinemq; rerum coelestium, tantam vim & magnitudinem mariis atq;
terrarum, si tuum ac non Dei immortalis domicilium putes, nonne plane
despere videare? To gest: Vhlidej (o Člověče) krásný a veliký Dum/
by pak Pána toho domu neviděl neb neznal / zdaliž se nemůžeš rozumem
svým toho do vspiti / že ne pro Myssy / a kolcavý gest wyspaten: Čak-
ravné na ozdobu Světa / a takovou nescílných frágů a Národův
rozličnost patříce / nadto překrásné Nebe a Oblakův vstavěně bezich wu-
da / a Oblakův Nebeských proměnu / Moře velikost / Země řírokošt / u.
Dne prokáželž se tupým / slepým / a blázinem býti / gestilze toho všechno
za Dům Boha nesmrtelného nebudeš misti / a za geho nezvláštní
přibytek. A tak rozum vklazuge Boha býti.

* Druhý Důvod / stvorení všech životíschův, hlasytě vymí-
waglých je Bůh gest. Neb chtěliby rozum tak tupý býti / žeby nemohl
toto pochopiti / Gíz aspoň vesse stvorení kříci / a vyznává Boha. Ko-
pak kříci chcešli věděti / Číti w Záalmu devadesátém devátém ta slova:
On včinil nás / a nemý fámi sebe. A w giněni: Oči všechno. Evoru dau-
fragj w tebe Pane / a ty dáváss gím po krm w čas přijetodny. Odvraťss
ty ruklu svau / a naplnigesla každy životích po zehnáním. A slze Zap-
čí se Stvoretel kressem volá / řkauc: Zdvihnětež wzhura Oči wasse / a
wizte kdo gest stvořil tý všech věcm / a vývodii. Rytířstvo gich w
počtu / a všech zegméná volá. Kterýž (nakž David vyznává) poči-
tá množství hvězd / a všem gím gméná dává. Job také pěkní na
Stvorení vklazuge / řkauc: Otež se horad / a nauči tebe: Ptaceva nebe-
ského / a posvíj tobě / a výprawowati budou Ryby Mořské. Chcešli se
ptati horad? Otež se oné Oslice Bálaniowý / kdo gi Kázel Lidstvím hla-
sem / proti přirození gegismu inluwiti / A Bálaniowi Pánu svému / pro
gi bez viny tepe / žalostné domlauvati? Pakli prakáv? Otež se Křes-
tí / Kdo mu kázel Eliáše Proroka w hladu Chlebem a Mäslem na pav-
stí, v potoka Carith krimi? Gestli se Ryby zeptáss / povíjet je Bůh
Velrybowi Jonášse pohltiti / a zase Čertího dne na Břeh živého / sebe
vývrhnauti rozkázel.

* Čertí Důvod / svědčí že gest Bůh / sau Pissma Svatá kterých
gest tak mnoho w obvgim Zákoně / n w Spisých Svatých Dicim po-
slávnych

slupných Apostolu / ažby staro celý rok / pro násse lidství neochotně se
k nim vprazdňování / svýčisti nepostáčil. A ta všeckla písmá, nadíle
slovní patrným toho dosvědčugi / řkau: Prvě než gau horn byly / a
než gest sňvorená Ženě a Obrásek / od světů až na svět ty ří Bůh. Sira-
cides pěknými slovní mnohě světlé Boží skutky vypravuje / gismiž / že
Bůh gest / toho dosvědčuge. Item / přijaldy dobroty a zevorování
Božského Lidej / Abrahamovi po desetkrát / Izákovi dvaakrát / Jakobovi
šestkrát / v giny / zvláště Izrahelitěmu Lidu na paušti často se
zevoroval ten Bůh. Také písmo v překladej posud hrozných Bož-
ských / na těch kteru Boha potupovali: Yako: na potopě Světa/
Sázce Sodomy / Jeruzaléma / Faraona / Chore, Dávana, Abirona /
Nabochodonezora / u: Boha byti dosvědčugi.

Psal. 90.

Ezechiel. 43.

III.
Swědomí
Glowita.

Ovid. I. Fab.

¶ Čtvrtý důvod / samá vlastní svědomí lidská / v bázní a v ya-
kemoliv strachu na Boha hned spomnagsch / geho za milost a pomoc
prosých / a s takýmž vleknutím a strachem zločince děsých / toho že Bůh
gest dwozugi / podle svědecov onoho wersse:

Conscia mens ut cuique sua est, ita concipit intra

Pectora, pro meritis spemque; metumque; suis. To gest:

Yaké kdo Swědomí mívá, Naděje / dle zasloužení

Z toho tež v Mysli nabývá Odplaty / neb pře strassenij.

Xenophon.
Anno mundi
3 + 25.
Chrod. P. M.
lib. i. pag. 61.

Čtvrtečné kterak Cyrus Král Perský (kterýž dobyváš Babilonu Líd
Jádský z Sedindesáti Leteho svěženj propusil) mage vmejti / Symu
svých napominal aby se Pána Boha báli / lásku a sivořnost mezi sebou
zachovali / a Boha / že v pravdě gest / z toho důvodu poznávali / doklá-
dage: Poněvadž: očimy hrozné lekání, strach a bázen svědomí svého / v
tomto životě / bývaje na Smrt svědenj / mísivagij: Tím zlým a leka-
vým Svědomismu / že Bůh konečně gest / a nepravosti lidství časné v svě-
čné místi / dosvědčuj. Yakož pak v pěirození hned vysen v Světě
Lidem to gest vůlto / aby se domisvali / simeyseli a sami od sebe tomu
místo dálvali / že Bůh gest. Cicero onen pohanský znaboh tak o tom díl:
Firmissimum hoc adferti videtur, Cur Deum esse credamus, quodd nulla
gens sic tam fera, nemo omnium tam immanis, quem non imbuerit ali-
qua Dei opinio. To gest:

Tento pěwý důvod můž coho být: Tak dívaly a euph v svém dominenij /
Proti se tomu, že Bůh gest má věčnici / Kterýž by o Bohu / že gest / resatysel /
že žhola v Světě jádny Národ není. A vždy nádej pocty mu novým dísel /
Nad to my slovem Božím osvícenj Lidem tomu věrme / místo dálvaj / a
náležejíci poctou Boha pravého ctění. Dále /

Cicero lib. 1.
Tus. Quæst.

¶ Druhau věc svědčí se snažíme: Co gest Bůh? Rozum nášs lidstž
v pravdě toho postihnauti sám od sebe / pro pěirozenau rupost / nemů-
že. Nebo / poněvadž oso novýsdalo / ani vcho slýchalo / ani na
srdeč lidstě kdy k pochybění a k porozumění vstoupilo to / co gest při-
pravil Bůh v slávě Nebeské svým volenym: Yاك tehdy mnohem méně

Co gest
Bůh.
Ezais 64.
I. Cor. 2.

hrubost

hrubost myslí lidství může samého Boha/coby byl on/postihnouti? Což
Apostol s podivensm vyznává: O veliká hlubokost žboží,
Maudrosti a vničení Božího. Kterak nezprávatedlní sau
Sau dové geho/a nestjhlé cestý geho. Nebo kdo gest po-
žnal mysl Páně? Nak se chtěl lidstvímu pokolení zgesvit/a neb kdo
mu rádil? (Abž takový byl našký gest/a se tak zgesvit/a to činil co chce
a chce.) Nebo kdo mu pravé dale? (Tu všemohúch všechnost/vé-
čnost/Maudrost.) Z něhoč (samého)/a strže něho/a v něm gsau
všecky věci. Genu Čest a sláva na věčný věku/Amen.

Veteres.
Simogides
Philos. floruit
circa annum
mundi 3245

Rom. 5.

Lactantius
Firmianus
lib. 1. diuinum
Iust,

Plinius lib. 7.
cap. 56.

Aug. lib. 8. de
Civit. D 2 1.

Herodotus.

Iacob. 1.
Act. 17.

Nemíjet owssem nestjhlá věc od posihlé obsazená a pochopena bý-
ti/pravý doktori starí: Quod promptius est definire quod Deus non
sit, quam quid sit. Čehož se pověděním onoho Simonida Filozoffa do-
svědčuje: Kterýž za času Manassesa Židského Krále / gsa od Hierarchie
žete tázán/aby mu oznámil/Což kdo? Neb našký byl Bůh/Dn, po vy-
žádaném sobě k využení toho, gednom/ druhém. Třetím/ až n Čtvrtém
dnu/toto za odpověď dal: Quancò diutius considero, tanto mihi res vi-
detur obscurior. To gest: Čím dylegi a vicegi tauž věc využugi/a hla-
běgi sijhám , tím méněgi tomu porozumívám. Vnožiž jagisť všeňch
vznesených a v Světě vzácných Moudrcův, myslíce na to/aby vypsa-
li co gest Bůh/daleko z blaudili/a na svém mysleni k zmarení/na Svět
pak k zatemnění příslí. Neb domniwangice se že sau maudři/blázni většině
gsau/gměnitvše slávuneporušitedlného. Boha v pedobenství obrázu
porušitedlného Člověka/ Ptaciwa / hovad čtvernohých/ a zeměpla-
zův. Reb píssij Svatij Otčové/ že Egipštii Moudrcové Slunce/ Mě-
síc/dražky/cápy, kočky a ledacos. Bohy byli prawili. Jinj Planety Nebu-
ské. A ty gměny těch Lidí nazývali / kterež pro hrdinství a Světu plamě-
ciny posváti za Bohy sobě myzdříbli: jako Saturnu, genž byl Nemrod/
Noelova Syna Chajma Syn/toho, že poněkud v kázení, bázení a v rád
Lid(gsa prvním Králem po potopě světa) vvedl/ za Boha počli. Item,
Cererem, ta gsauc Manželka Dzjra Krále Egypštěho/ woráni a Chle-
ba pečens je vymysila(neb pravě žaludy/Kastany a owoce gídali) rasi-
tlání pláten a suken/ za Bohyni gi Svět vyzdvíhl. Thales Milezhus
Ažjanphy/ geden z Sepmi Moudrcův Světa, Aquam Deum esse dixit, a
qua nata sunt omnia. Wodu prawili byti Bohem / a že bdi jzrodil se
všecky věci. Nakž podnes latine se Woda gměnuge Aqua. To gest: Od
kterež/totž posslo všecko. Herodotus Kronykár písse / že se rossycký Po-
hane nezinac dominisvali/ než že Bohové z Lidí gsau possi.

My pak křesťané z samého Slova Božího vyučenji / o prav-
ém Bohu svém vysíme / že od věčnosti gest: A my lidství pokolení /

vysíde

wysoko siworení / z Boha původ swýg mame. A protož z slowa Božího také / a ne z rozumu světského / co byl pravý Bůh / se ptajme. Kteréž dwogjim spůsobem o tom oznamuje { Newyprawitedlným / A wyprawitedlným.

Slwo Boží samo podstatné o Bohu vlg.

1. Timoth. 6.
1. Iohannis 1.

Exodi 3.

1. Iohannis 1.

Newyprawitedlným : Co se podstaty wěčno-Božské dothíce / kteráž sama to sobě co a jaká gesta / ta myšlení, myšlení / všich / perem / nemůže se od Lidí smrtedlných pochopiti. Neb přebývá v Světle nepřistupitelném / kteréhož gest žádný z Lidí neviděl / aniž také nůž viděti. Možíss se ptal na jméno geho / kdyby byl / a jak mu říkali / aby vmlé v Egyptě ptagichim se na to odpověděti: Ale Pán k němu řekl: S v m o v i s v m. Císem kdo císem. To gest: Císem wěčná a nezměnitelná podstata / mage bytnost z sebe samého: od kteréž jako z Studnice a počátku, všecky gíne bytností svau bytnost magij. A když jádal tvář Boží viděti, vzal za odpověď: Tváři mé nevhledáss / ale hřbet tolito / R. Od Evangelisty Svatoho Jana Bůh se Světlem gmenuje: Deus est Lux: Bůh cest Světlo. Totíž: Podstata skvělá: Illuminans omnem hominem: (Váž Nazianzenus prav) Osvěcující každého člověka.

Wysłowni
te Vlásky,
Coby byl
Bůh.
Hebr. 1.

Wyprawitedlným pak spůsobem / Slwo Boží k pochopení Lidstvímu / tau vlastnosti / kterouž se daným Slwem Světu / a posláním Syna gednorozencího / a Sesláním Duchu Svatoho k poznání zgewil / vypravuje toto o Pánu Bohu: Zé Bůh gest podstata duchovníj / rozumná, wěcná, dobrá / spravedlivá / milosrdná / čistá / svobodná / nestihlémaudrosti a všemohúenosí / rozdílná od Čel a podstat Světských. Otec wěčný / kterýž Syna svého od wěčnosti zplodil / blesk slávy / a obraz podstati Božské. Syn, obraz Otce wěčného. Duch Svatoj / pochodíjich od Otce v Syna / jakož se tak Božství zgewilo / gediného, pravého / wěčného Boha / kterýž spolu Otec s Synem, a s Duchem svatym / Syn s Otcem a s Duchem Svatym / Duch Svatoj s Otcem a s Synem / stvoril / zachovává Nebe / Zemi / a všecka siworení. A v Lidstvém pokolenj shromážduge sobě Črkev / aby od ní poznán / ctěn / weleben byl, zde v životě wěčném. A toč hle my Křesťané simeyslíme / wěrijme v vyznáváme O Bohu / Co by byl. Odkudž dále wěděti a znáti máme /

3.
Bůh tolito
geden gest.
August. & Ma
crobius.

¶ Četí wěc: Zé ten náss Bůh gest toliko geden Bůh. Mnozý zasíte mnoho Bohův vymyslí / ctili v vyznávali / a posavádcti. S. Augustín pohanských Bohův zčetí do Čridcyti Eyscův. Xenocrates Osm gich byti gisil. Anobrž krom oslepenných pohanův / v od času Světích Apostolův, v Křesťanstvu negednau se Sekty vyskytovaly / kteříž vše Bohův, nežli gednoho vyznávaly. Nako / Valentynhánstá tak řečená Rota dva: Geden je gest původ Světa a Smrti: Druhý pak Otec Krystu / a života wěčného Dárce. Proti nimž Irenaeus psal. Item / Cerdonyhánstá a Marcionytstá / také dva Bohy vyznávala /

Walentyny
anstá Sekty
povstala Lé
ta Páně 150.
Irenaeus lib. 3.
de Heres.
Euseb. lib. 4.
cap. 11.

proti sobě vissat odporné: Gednoho původ Zákona, hrozícího a bigičího / a druhého Ewangelium, těšícího a odpausitějícího: Ten při tom rozdil kladavce: Jež Bůh Zákona Starého a Proroků gest spravedlivý/ale nemilosrdný/a ten je není Otec Kristů: Bůh pak Ewangelium dobrý/milosrdný/a Otec Kristů je gest. Item / Mammchenstarolu též dva. Gednoho Boha dobrého/ který gest původ všech dobrých věcích/yako Študnice potučív. Druhého zlého / původ všech zlých věcích a neřestí. Posavád Modloslužební Lidé tolík Bohu magijs a vyznávagi/koliko mrtvým Svátým powěrami / wzywanym gich / spisovním / posyn / pautni / offerami / Kostelku / Oltářku ē poctivosti gegich gniěným wyzdvihovalním / a ginyh rozličným řutelním domněním gijn yakau poctu činij / a neb yafekoliv powěry wyzkonávagi: Ale my pravodan Slova Božího oswicenj Gednoho tolík Boha máme znati/ prawého/wěcného/nikdá/a až na věch se neměnícijho/ který sice Pro-roka Izaiášse o sobě toto mluví: Ná gsem Bůh/a kromě mne není ginchó Boha/ amž bude: Nemage (yafz to v Pohanstí muz Cicero wyznává) od nikud žádného původu/nadto počátku. Abn wěděl že Pán gest Bůh a není ginchó mimo něho/napomjná Mořijss Lidu Božího/ wologe: Elijs Izraheli/Pán Bůh twág/Bůh geden gest. A kdo gest Pán Bůh/ kromě Pána Boha našeho: spiswá Dawid w Žialmisch. Geden Pán/ geden Bůh/gedna Wijra/v/Svědci wzyvolená Páně Nádoba. A opět dí: Ač gsaú množ Böhové/a Páni množ (totíz podle domnění Lidstvího bludného) budto na Nebi a neb na Zemi/ale nám (Křesťanům/Světlem pravdy oswiceným) gest tolík gediný Bůh a Otec/ z něhož gsaú všech věch / a my w něm. A geden Pán Gezijss Krystus / sice něhož gsaú všech věch / a my sice něho. Mořijssowí ptasichymu se na jméno Páně odpověděl Bůh: Ná gsem ten kdo gsem / nemage počátku ani konce. Hle/ nerell: My/ ale ná gsem. A sice Svátého Jána w zgewenj/dí: Ná gsem α Alpha y ω Omega, počátek y konec/ praví Pán Bůh/ který gest/ a který byl/ a který přigeti má/všemohauj. Svátý Jeroným také pišší ē Damashovi, dokládá: Vna est Dei sola natura, quæ vera est: ad id enim quod subsistit, non habet aliunde, sed suum est.

To gest:

Samé tolík gedine

Bóžské Přirození pravé

Gest gedno/geden Bůh pravý/

Sám z sebe/z své wěcné slávy.

¶ Naposledy wěděti a znati mame/ že ten gediný náss wěcný a pravý Pán Bůh gest w Trág Osobách / w své podstatě Bóžské rozhslály. Otec/Syn a Duch Svátý/ pro vlastnosti w kterých se nám Lidstvímu pokolenj zgesvili, tak řecený. Neb Otec první Osoba Bóžská gediného/ gest Bůh. Syn gest Bůh. A Duch Svátý gest Bůh. Než tim pak w tom Trém geden gest tolík Bůh. Otec Syna na Svět poslal. Syn poslaný / smrtijs Těla svého / pád Lidství napravil. A Duch Svátý

Vráden

August. lib. de
Heres. cap. 21.

Exalt. 44.
Cic. lib. 1. Tu-
scui. Quæst.
Deuter. 6.

Psalms 18.
Ephes. 4.
1. Corinth. 8.

Exodi. 3.
Apocal. 1.

Hieronymus.

4.
Bůh geden
gest w Trág
Osobách dr
hny.

Vladeim krze Služebník Yhrkive/ k u poznání n k vyzívání toho dobré-
dusi Oscová/ krze Smrt Syna z Nebe princezencho/ w gedeniu Výry
shromáždil a shromáždile. Vakoj pak o Velebné Swaté Trogice
Druhé dnesní Kázání podstatně každého vynaučiti může. Protož tam
milostivka známosti Boží/ n sebe s ním odvyláme: A tohoto k zavírce
se schýlíme. V kterém gsmě w rozhovoru měli Arthuk hlawni a spa-
nyedlný/věc se O Bohu. Gehož gest ta přesná wule/ abychom gen zná-
li/a s nezabohy Epikureckými/ ohavnými Modláři se nesrovnáva-
gice/wedeli/wčili n vyznávali/ že Bůh gest/ a to geden a w Trág Os-
bách.

Odkudž se naučiti máme: Předně/ Abychom Pána Boha naseho
znali/ a geho se nadevsceko bály/ gen milovali/ a w něho samého daussali.
Přitom: Abychom znajíce a bogisce se Pána Boha naseho/ a gen mi-
lujíce: Emena, geho Swatého nevžívali k zlorečenij/ k přesahání/ k
látkam/ k pověram/ k podvodům/ a k těch všech potvorzovánj: Ale k
němu se w každých potřebách naších servisn pobožnosti vtiskali/ ge svý-
vali/ a modlitbami n děkováním ctili/ chwálili/ a svelebili. Třetí: Ab-
ychom bogisce se Pána Boha naseho/ a gen milujíce: Věcni a Ká-
záni Slova Božího (kteréž nás o prawě známosti Boží včij) nepotu-
povali/ a ne zanedbávali: Ale geho sobě haložio Swatého draze sváži-
li/pilníj byli/ a rádi se mu včili/ n gině k tomu wedli. Kteremužto saniemu
nassemu, věcnemu / Pravěmu / dobrotiwemu / wssak gedinemu Pánu
Bohu/Cest/Chwála/Sláwa/Dík čineni wzdáváno bud oderosseho
Stvorenij n od nás/ Až na věky věkůw/A MEN.

Modlitba a nebo Písen: Vak: Věrmež w Bohu Otec/wssho Stvoritele/ U.

W Tu vyznáwáme	Wyznáwáme w tu chvíli/
W tebe, o Bože náš/	Zmou vůlijs gsauc wzbuzenij.
My Lto twág genž tě známe/	Wychom se včili
Kterýž p ty Bože znás.	Boha práve znáti/
Neymocnější/wěcny	Od bezbožných dělili/
Bože/Králi/Páne/	Kac pomoc Bože dátí.
Spomož ak nestatečný	& W Tagemstwí zgewenij
Nazýk nás nevstane.	Slowa Služebnosti/
Spiwati/mluviti/	W známoti wšsem vvedenij/
O známosti Boží/	Dělwođluw rozličnostij.
Se/y gině včili	Zé gest a gsy ten Bůh
O pčerwysokém zboží/	Pravý od věcnosti/
Hluboké Maudrosti	Gediný velebný Bůh/
Božího vmenij/	O Bože na výsosti.
Cest nezpytadlnosti	W Trág Osobách díslnj,
Wed nás k poslavenij.	Otec/Syn/Duch Swatý/
Nebť se y zpozdilij.	W Boží wssak nerozdílný/
O Bohu k mluvens,	zbaw nás věcné klopoty. Amen.

FFF II

W Neděli

W neděli Památnou Nej- světější Trogice / Kázání druhé. Ewangelium Svatého Jana v rozdílu. III.

Svatá Trogice Smiluj se nad námi/
Sedim Bože nás ráč být s námi. AMEN.

Summa m-
sobho Káza-
ní rodu.

Denuor. 4.

Hebreos 11.

Svátku ve-
lebné Trog-
vítanovem
přísluhy.

12

Me věrným k wiře z Slova Božího předkládá / má každý vědec přední
místo drží Spasitelna Kázání o Tagemství Blahoslavené Trogie.
Ač pak pravda takového věcního Vízrau radější má se ujmouti / nežli Světlem pítra-
jeného rozumu zpytovati: Vízra o Svaté Trogice (která svou vyslovovali
veselský Smysl Lidský v Angelství převyssuge) Tím wiřec se krmí / spíli / vostří a gu-
stí, čím méně rozum nás to vchopuje. A když se častější / pravidlivě / nábožně a rá-
žně / věcně o tom z Slova Božího opětuze.

Gest žagisté Vízra Člověka pobožného nevyšší Moudrost / která Bohu / do-
brokrově a nestihle se nám zgerugischnu / bez všeho odporu věří / a všemu cele mistro
dává. Nebo gest Vízra (malz Apostol vyslowuge) podstata těch věců, o kterých ještě
Naděje / důvod neviditelných. Totiž / Vízra gest gruntovním základem / na kte-
rém Naděje Nebeských věců gest založená. Tím / gest podpora a grun / na něm /
my v dnešní Slavnost věcní, Smysl / ře, Spěv / ře / o Tagemství velké Sva-
té Trogice stávýme.

A Protož Vízrau / a ne stavšlem rozumu Přirozeného k Náboženství dnes / a v
něm k rozgímnání Slova Božího / přistupujme / Tak yakž nás Chrkevní dnešní
Slavná Památká Trogice Svaté k tomu vede. Kterak Svatí Starozákající
krové / a praví Chrkev Páně Sloupové / ne bez znamenijích pěsni nábožné v počá-
tek Křesťanských Slavností gau vvedli / vstanowili a zřídili: Ale předně: Aby se
Lid k náboženství Křesťanskému scházegly a ohromazdugischi; Spěvov / Modlitba
a z Kázání Slova Božího / v tuto dnešní památku / o pravém / věčném a gedincem
Pánu Bohu v Trog Osobách / a v podstatě Božstvu gedincem / Genž gest Váh O-
ice / Syn / a Duch Svatý / vyvětvali.

¶ Druhé / Poněvadž se z nářízení Chrkev / po ty všecky časy a každoročně / až
posávad / o gedne každě Osobě Božství obzvlášteni věci předkládalo / a Slavnostmi
obnovovalo: totiž / Kterak Váh Diec Spina gednorozrozeného Svatého daroval / a v
Těle na Svět poslal. Syn Boží Křstus Ježíš je v přichodu svém / Smrti Těla
svého a Krve na Kříži obětováním / Adamku pád napravil / a věčnau Nesmrtelnosti
Vzkríssením a na Nebe vstoupení svém / Lidstvěmu pokolení navrátil. Duch S-
vaté vylitím darův zázečně na Apostoly / v Božství p v Díle Brudu svého Chr-
kevního se zgewil. Aby tehdy z těch giz pomínlých tohoto Roku Slavností a pamá-
tek / ten každý / kdožby v Křesťanském věci právě naweden nebyl / sám v sebe / pak
bychme my Křesťané Tři Bohy měli a cíli (Což nám oslepenni Zde kříž připisali)
se nedomníval: Protož chci Svatí předkové dnešním Svatkem s geho ptejí

loftini.

cožmi, kajděho/ Co a yakby o Bohu wprawdě smyslci měl/wyvěti/ A tedy yak proslatym o Swaté Trogicy newercum a Kachrům Člamy zapati/ tak wérne w wijsce vysasowati.

¶ Třetí píčina: Poněwadž se celoročně/w dny památek Swatých / w spěvu a w Kázanijských/Svypfedněpsíj gich Činosti/Wjra/Lášta/Trpělivost/rč/připomjnags/ (kterýžto počádku Spůsob w této Knize záchowán/a kajděho Swatého živote z předu Kázanijským gest) Nároč slusselo a slussi také Slavnosti wczročni / památku Swatécijs/Dárce a pánwoda wssi Swatosti Ěidsté / genž gest Bůh gedinh / w Trůg Osobách Díslnj/obnovowowati/ a to pro Spasitelné poznání Božsté/ nečku Wjry, Činosti / Ale-brž/ neydokonaleysí wčené Swatosti / a hoyně (z kteréž Swaté y nás hřejissne darmo daril a dafí) Milosti.

Gestí tchdy dnesni Swatek nadewsecky Swatky nechvětěysí: Nebo nemí některeho Swatého/ Ale Sancti Sanctorum, wsech Swatých nechvětěgssyho. Prosto yakdaleký gest rozdíl mezi Swatými/a Swatosti gegich původem a darchym: Tak wysoko ptevysluge dnesnijs Slavnost giné Slavnosti a Swatky.

¶ my tchdy Křesťané wěrní s dnesnijs památkou nechnabožnějí se obrajme / A k tomu dobrému Swaté Trogice (prvé nežli Text Ewangeliu Swatého čtený bude) za pomoc Modlitedně žádajme/s poklonau kolen y Srdce nábožné řkauce/

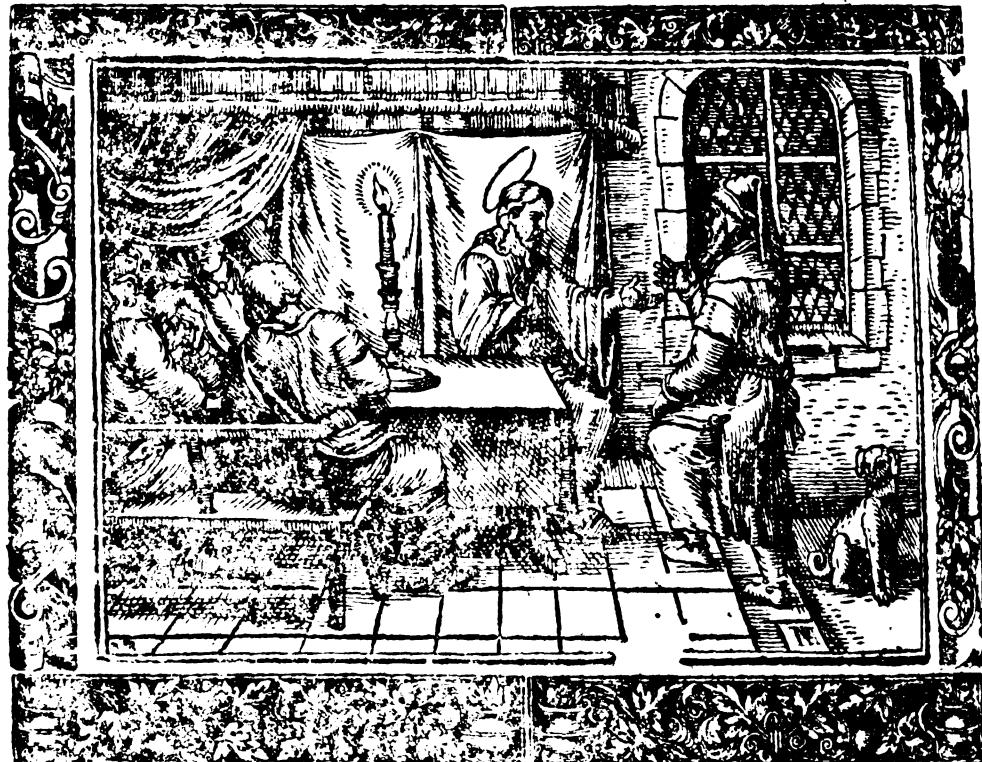
Vzhváme tě ó Velebná Trogice/ aby přišel k nám/ a včinil sobě Chrám Slavný své z nás bijdných a nehodných. Proshýme Otce řeče Syna/proshýme Syna řeče Otce/proshýme Ducha Swatého řeče Otce a Syna/aby wsecka necista mysleni/zlost a hřichy/ z Srdce/z Mozku/Děsi/vssi/vst/rukau / y ze wsech Audiu Čela nasseho/daleko prec zapuditi rácil/a Swaté Činosti w nás wscisipil. Pohled na své Stvorenjs/ vyklaupenjs a posivěcenjs / teď w gednotu Čírkvek Službám tvým shromážděně. O velebná Trogice/ostríjhan dísla rukau svých w tě dauffagisýho/ a tolito samému milosrdensvíj twému se důvěrugijsýho. En gsy Bůh/aneni gineho Boha kromě tebe/ani nahore na Nebi/ani dole na Zemi. En gsy Bůh dobrotiwý/tobě, o Bože, prijslussi chwála/tobě čest náleží/tobě spěv vstavěný dřti se má. Tobě Bože wssyčni Angelé/tobě Nebesa/y wsecka plnost a mocnost gisch pišen Chwály vstavěně spjswagis/načko Stvoreteli stvoremij/Pánu Služebníců Králi wogach. Tebe Swatau a nerozdílnau Trogich wsecko Stvorenij na Nebi,y wseckých Duch chwáli/také y my nehodni/O Similuj se nad námi/a ohrad nás pokolem / otevři vssi / ač gsaú pozorně k slissenjs / pošlu/mozku tu paměri/ Osvět oči zrakem Wjry/ obněkli Srdce / obživo mysl / občerstvi tělo nasse / a spraw wsecky Audy geho / bychom byli ze wsech stran,wonitř y zewnitř,k přigimáníj včenij o tobě, o velebná Trogice, spůsobnij. Obud w vstech Kazatce nasseho/a vč nás svůj Ěid řeče učho : zvostř mi pamět / rozwaz yazyk / posylň hlavy / a včin čerstvě a zdravě tělo geho/k vyprawowanij nám naučenjs z Slova twého k dnešníj památkce přijslussněho. Rac to wse včiniti o velebná Trogice/ Božje gedinh/na včeky požehnaný/Amen.

Oz dák powstanauce o vážnosti/slyssme čtené S. Ewangeliu/z I I I. Kozdiu Swatého Jana:

Swaté Trogice Swatky
gest nad gis
nechvětěysí.

Modlitba
k velebné
Trogice.
August. Ma-
ditat. cap. 32

Síl pat Čílowět z Farizeůw / Nykodém gmé
nem / Knje židovské : Ten přišel k Ježíšovi
v noč a řekl mu : Mistr / vjme jes od Boha
přišel Mistr : Nebo jádný nemůže těch díváků
činiti kteréž ty činíš / leč byl Bůh byl s ním. Odpověděl
Ježíš, a řekl mu : Amen amen prawým tobě / Nenaro-
dujli se kdo žnowu / nemůž viděti Království Božího.

Rzekl k němu Nykodém : Kterak můž Čílowět naroditi
se gsa star ? Zdalej může opět w život Matky své vsgti/
a naroditi se ? Odpověděl Ježíš : Gistě gistě prawým
tobě / Nenarodjli se kdo z Bodu a z Ducha / nemůže vsg-
ti do Království Božího. Co se narodilo z Těla / tělo
gest : A co se narodilo z Ducha / Duch gest. Nedivuj se že
gsem řekl tobě / Musíte se žnowa žrodit. Víte kde chce-
wěge : a hlas geho slvysíss : Alle newiiss odkud přichází/
a kam где. Tať gest každý kdož se narodil z Ducha. Odpověděl Nykodém / a řekl mu : Kterak mohau tyto wěci
bhti ? Odpověděl Ježíš, a řekl mu : Ty gsy Mistr w Jér-
raheli / a toho neznáss : Amen amen prawým tobě / Což
vijme

wijme mluvijme / a což gsmé viděli svědčíme : a svě-
decivj našeho neprigymate. Poněvadž Žemské věci
mluvil gsem wám / a newěříte : Kterak buduli wám
praviti Nebeské/wěříte? A žádný newstaupil na Nebe/
než ten který sstaupil s Nebe/Syn Člowněka / genž gest
w Nebi. A nakož Monjiss povysil Hada na paussti/
takť muš po vyšen být Syn Člowněka : Aby každý tdož
wěří w něho, nezahynul/ale měl život věčný.

Storia přečteného Evangelium Swatého/
na hlawni Archukul Wjry / o Ospravedlnění Člowněka
před Bohem/ se vztažugich / wypisuge divau Mistru/
Nebeského s Žemským společně rozmluvánj: totíž P. K.
s Nykodémem/a Nykodémou se Pánem. Což se stalo za pů-
vodně příčinou/ od Nykodémou k tomu danou / který z slawné pověstí z
věci/a z patrných zájratív Páně/nemoha o Pánu než vysoce finenysle-
ti: Em vmystem k nemu (vysat ne bledně/ pro bázen a stud Čarženyské/
ale w Noey) příssel/ aby se na Nebeském Doktoru vprímě cestý z Světa
do Nebe / z hřischův k Spravedlnosti / a od zatracení k spasení, doptati
mohl. V čemž ho dobratise ochojný Spasitel neoslyssal: Ale pod spuso-
ben znowu-zrození Člowněka / o pravém ospravedlnění gest gen h nás
spolu s nim včil/ a těch přečtenau včii/ vzkazav / Kterak se každých člowěk
spasení žádostivý muš pravě proměniti: to gest / život svůj zlý w dobrý
změniti. Což se ginač pri žádném státi nemůže/ from Dílemi Ducha S°
w Služebnostech Chrlewních/Kázáním Slova Božího/a Swátostí
velebných vžiwánjim. Neb to samé Pán Krystus rozumí w těch Slo-
vích: Nenarodil se kdo z Bodu a z Ducha S°. Slovo Bo-
ží sagisté hřichy Člowněku vlastuge/ gen z nich vysvozuge/ zaslaužilé za-
tracení představuge/ a odtud hned dale k Lékari a k Spasiteli kagisvýho
wede. Swátosti pak, Milost Boží / w Smrti Syna Božího kagisvým
w hotově podanou/ w Srdečch gegich specetugij: nakež to webm pěkně
sam Pán w tomto rozmluvání Nykodemovi / připomenutijm Staro-
žá-konné figurý Hada mědenného/ wngadřuge. Kteréžto figurý pra-
vn smysl vžitek w této Krize weys, Kázáním w pondeli Swatodussu,/
gest vysvětlen: K dnesni pak Slawnosti táz řec za Swaté Evange-
lium/proto ak tomuto vžitku našemu gest od předkův zřízená: Geduo/
Abydom z něho pravý spůsob Ospravedlnění svého před Bohem/
kterhož kagisvý lidé samau Wjrau/w zásluhách Smrti Pána Čezu
Krysta / darimo z milosti / Dílemi v rádu Ducha Swatého / kagis-
výmho poskytugisvýho / docházegii / poznávali. Druhé / abychom z

Evangelium položeného

pôvod.

Summa.

Ierem. 31.
Iohan. 15. 16.
Marci 16.
Act. 2. 3. 13.
16.

Vžitek Sum-
mowní.

Na den Svaté

Textu dnešního o Svaté Trogice se včítí příčinu měli. Nebo se v něm
zřetelně zgewuge Boh Řtec / první Osoba Božství / v tom / kdeždi
Nykodem: **V**íjme je gsy od Boha příssel Mistra. Syn Boží
druhá Osoba s Nykodemem inluvi. A v zmínce o zhotovu-zrojení Člověka / že se Dílem v rádu Duch a Svatého děje / a ne ginať / Osoba
Třetí Svaté Trogice se vyšlozvuge. A přitom v hlaupost nasse k inlu-
wenju Bohu a velebných Páně Čagemstvích / v rozumění také pozdrí-
losti / na Nykodémovi Zemském Mistru / jako v zrcadle su poznání se
nám z Evangelium dnešního představuge.

A tak rozuměsse giz původu / Summē v výzkum Textu Evan-
gelium Svatoho / Ve jménu Svaté / Nerozdilné a Blahoslaveni
Trogice pospíšme k rozdílu Kázani k dnešní Slavnosti přiležitého /
a hned z-pocátku řeči této napověděného / kteréž bude:

OSvaté Trogice: Na Tři Artikule se rozdělí.

První: Co gest to Svatá Trogice.

Druhý: Dokud / a z čeho gest Chrkti Křestianské v známosti přísto vje-
ni / smysljeni / a Víska o velebné Trogice / že ona v pravde
gest?

Třetí: Poněvadž toho Čagemstv o Svaté Trogice Lídě na Svaté
tě v nevěcenýsi / v nevyšetřenýsi / nemohli a nemohou rozumem
přirozeným pochopiti / vypraviti / ani vypsati / proč pak / až
yaké Lidstě potřebn gest o tom v Svatých pijsních zgeweno?
Věda zvláště Duch Svatý yak znamenitě různice a roz-
žitosti v Chrkti z toho Artikule pogjist se strogily / posly / a
posavád se množí i

I.

Tropicus
ta / Co gest?

Deuter. 6.
Exodus 43.

Při prvním / Coby byla Svatá Trogice / věděti slussij že nemá
zádne ženské pohlawi / jakby snad hlaupi Lídě / z toho Slovo
Svatá / Trogice za Svatich / Zénám / Pannam Svatym podo-
bnau / bent se domisvali: Ale gest sám gedinj Pán Boh náss / Svatý
řitel / Vykupitel / Posvětitel. Kterýžto gsa v bytu podstaty své Božství
od svěčnosti gedinj / zgeswiti se rácil pokolenij Lidstěmu v Tří Osobách /
Díce / Syn a Duch Svatý. A tolik tñ Tři Osoby nesmey-
síjme aby Tři Bohové byli: Ale tolilo geden pravý svěčný Boh /
dle Svedectv pijsem / kteráž o Bohu tak smyslleti Líd vyvěcugis / kauč
skrže Moysiisse: Slys Jzraheli / Pán náss, Boh geden gest. Víme
se v samá velebnost Božská skrže Proroka Jzaiášse ohlassuje / pravíci:
Předemnau nenij Boh včiněn / aniž po mně bude. Ná gsem / ná gsem Pán /
anenij fromě mne Spasitel. A Nádoba Páně vyvolená k Korintum

pijsce /

A Velebné Trogice. Každý druhé.

621

1. Corin. 8.

pisí/aby wěděli že nic není Mlodila na Světě/a že není žádnoho gmeňho Boha/gemine geden.

Ten tehdy pravý a světnogedinný Bůh zjewil se Světu w Osobách a w powahách / anobrž w wlastnostech Milosti a činu v rádu svého dobrorodinného rozdílný / Věčný Otec / Věčný Syn / Věčný Duch Svatý.

¶ Prvni Osoba gediného Božství a Trogice Svaté gest Otec světný/nestihly, nerozený od žádného/ ale sám od sebe podstatu magický. Který zplodil Syna spolu-světného/a spolu-podstatného sobě/ od kteréhož Otec a Syna Duch Svatý pochodi/ kře něhož / a w věmž zašowatá wosbecký svěcen. Gmenuge se pak Otec/ a gest w-prawdě Otce za pěstinaři témoto : Gedno/ pro Syna Spolu-světného / od něho světně zplozeného. Druhé/pro sivoření/zivění a zachování nás Lidi. Třetí/ pro znovu nás zrozování k Synoství Božímu. Dal gini moc (dí Svatý Jan) Synh Božímu být/ tém křesíz svěři weginěno geho. Kteříto nezkrive/ ani z vůle těla/ ani z vůle muže/ ale z Boha zrozeni jsou. Čtvrté/ pro nábožnosť právě a svijce nezli Otcovstku, k nám Lidem profazovana. Nebo jako Otec nad Synem se smilovává/a Matka nad křiv plodu svého se nezapomná : Tak Bůh Otec nás a neginá miluje.

Přichází se také w Svatém Pisu to gmeno Otec / Obecne a wssi Svaté Trogity / kteráž nás stvorila / znovu zrozuge / a uállonosnij právě Otcovstku miluje. Naž tak y w modlitbě Páně Otcě nás/ genž sy na Nebeských/ ne o samé prvni Osobě Božství to se rozumí : anž také samému toliko Otcu tau Modlitbou se modlímue : Ale rovně y Synu Božímu, y Duchu Svatému / Otcu w Božství rovném / a na Nebeských bydlícymu / Modlenij se tuž děge. Nebo prosíme Boha Otcu za prawau známost geho, říkage / Posvět se gmeno tvé. Syna Božího za dobrodinu geho světného Království / Přib Království tvé. A Ducha Svatého / Abn nás svnuknutímu svým / a Slovem Božím zevnitř kázaným fformoval k posvinnému vykonávaní vůle Boží : řka / Bud vůle tvá/ jako w Nebi tak y na Zemi. Tož to nás aby se vůle Boží dala neb konala.

¶ Druhá Osoba Božství Trogice Svaté gest, Syn světný/ od Otce od světnosti zplozený/ spolu-podstatný / a spolu-světný Otec/ který svým časem z Marie Panny Lidstvě přirozený na se vzato / Synem Złotověka/a Křízem-Messiahem/ Prostředníkem mezi Bohem a Lidmi gest včiněn / y w právě wlastníj powaze Synostvě na světě se zjewil / gsa netoliko Matce své přirozené podle Žela oddán / Ale y světného Boha Otce poslušen / až právě do smrti Kříže. Rozeznává se pak od osoby Otre a Duchu Svatého / Vélenijm a Vykoupením.

Prvni Osoba
by Božstvuji
wypsanou / a
gmeno. wla-
stnosti.

Psalmus 2.
Eliaia 53.
Michz. 5.
Malach. 1.
Iohannis 1.3.

Psalmus 102.
Eliaiz 49.

Otcie náš:
genž Mlodila
ba Křízij S.
Trogity.

Druhá Osoba
by Božstvuji
gmeno a w-
lastnosti.
Lucas 1.
Philip. 2.
1.Timot. 2.

Gmenuge

Na den Svate

Iohann 3.

Omenuje se také Vykupec a prostředník Lidstvý/ nežebn bez Otce, než Ducha Svatého nás vykaupil: (Nebo gesti tak Bůh miloval Svět/ až Syna svého jednorozencého dal: aby každý kdož věří v něho/nezahynul/ ale aby měl život věčný:) Ale proto/ že tato samá Osoba Syna Lidstvě přirozenij na se vzala/v němž gesti trpěl/a mezi vykoupenij náscho zaplatil. Syce všechni geho gesti Dílo také vši Svati velebné Erogice.

Třetí Osoby
Božství
jménem a v
lastnosti.

Iohann 15.

¶ Třetí Osoba Božství/ gesti Duch Svatý/ spolu-bytají a podstatní Otčen/ v Synu/ od oba dva od svěčnosti pochodých/ znowurodých a posvěcugých/ v spravujících Lidi srdce služebnost Slova a Svátosti/ abychom spaseni byli. Kterehož se Světu zgewil vlastní povaze své takové/ že není zrozený jako Syn: Ale od oběho/ totiž Otce v Syna/ od svěčnosti pochodých. A rozeznává se od Otce a Syna posvěcením. Nežebn bez Otce a Syna co v Chríci činil: Ale že v widitedlném spůsobu Jazyků ohniivých/ a darův rozličnosti Apostolům poslan a zegewen gesti/ v také se dává všem tém/ kteriž magi spasení být: a srdce Slovo a Svátosti mocný gesti v Lidech/ zapaluje v nich mocné světlo pravého poznání Božího/ aby podané Slovo Boží přigali/ a genu povolovали. Také v knowou f Duchovnímu životu zezuge a posvěcuge, v ríjdij nás/ abychom pobožně a Svate živi byli na tomo Světe.

Iohann 14.

Coloss. 1.

August. lib. de
Inquisit. Tri
nit. Et ad Ma
xim. Epist. 66.Athanas. Sym
bolum com
pol. Amos Do
mini 33. 2.

A i oč hle gest ta Svata Erogice/ geden Bůh v Trůnu Osobách/ a nobrž v Vlastnostech dobrodiných Světu zgewený. Z těch však tři Osob není žádná větší ani menší: Ale spolu-rovné/spolu-mocné/spolu-svěčné. Neb tak mluwi sám Syn Boží: Filippe/ kdo vidí mne/ vidí i Otce mého. Nevidíslíž je já v Otčen/ a Otce vše mne gesti: A tři Kolocenským Apostol o Krysu toto napsal: Kterýž gest Obraz Boha nevididlelného/ prvorozeny především stvořenijn. Nebo srdce něho stvořený gsa všech věc, na Nebi v na Zemi/wididlelné v nevididlelné/ k. Odkudž S. Augustýn dí: Nulla persona est maior nec minor in Trinitate; Sed quaelibet perfectus & verus Deus est. To gest: v Čas-
ti S. Erogice žádná Osoba není větší ani menší: Ale gedenkaždá gest pravý a dokonalý Bůh. Nezřetelnégi pak S. Athanazjáps v svém Symbolum, kteréž na gedenkyslném Slovenij Concilium Nican-
ského/Leta Páně Ěříšeho a Ěridáteho druhého/ o S. Erogich složil/ o tom vyprawuge/ takto řka: Kdo chce koliv spasen být/ tomu přede-
sím gest potřebi/ aby znal pravau vši Obecné Chríci S. Búru: Kteraužto leč kdo vplně celau a neporušenau zachovávati bude/ ginač bezewšeho pochybení k zatracenj přigde. Wjra pak Chríci S. Obecné gest: Abychom Boha v Erogich/ a Erogich v gedenotě cili. Nemijchá-
ge Osob spolu/ anž také bytnost pravého Božího dělujce. Neb gina
gest žagisté Osoba Otce/ gina Syna/ gina Ducha Svatého. Ale Dr

ce a Syna v Ducha Svatého gedine gest Božstvi / spolu-wěcná Sla-
wa / a spolu-wěcná welebnost. Váhy Dtec / Záhy Syn / Zákový v Duch
Svatý.

Wěcný { Dtec,
Syn, } Wssak ne Trí wěcný / Alle geden wěcný.
Duch S. }

Wšemohúchý { Dtec,
Syn, } Wssak ne trí wšemohúchý / ale geden wše-
mohúchý.
Duch S. }

Záť Bůh { Dtec,
Syn, } A wssak ne trí Bohové / ale geden gest Bůh.
Duch S. }

Pán { Dtec,
Syn, } Ne trí wssak Páni / Alle geden Pán.
Duch Svatý. }

Dtec od žádného včiněn neni / ani Stvořen / ani zplozen. Syn od
Dtece samého gest / ne včiněn ne stvořen / ale zplozen. Duch S. od Dtece
a Syna / ne včiněn / ne stvořen / ne zplozen / ale pochodišen. Geden tehdy
Dtec / ne Trí Dtecové : geden Syn / ne Trí Synové : geden Duch Sva-
tý a / ne Trí Duchové Svatý. A w Trogich nic neni prvního ani po-
sledního / nic věčného ani měnného. Alle wšech Trí Osoby gsau spo-
lu-wěcné / spolu-močné / a wewsem spolu-rovné. Protož gednota w
Trogich / a Trogice w gednotě Četna být i má. Kdo tehdy chce spaseny být
i tak má o Trogich Svaté wěděti / smysleti a věřiti.

II.

K Druhému Arcku přistoupce / wizme pátod zgewenij Svaté
Trogice : Od kudby a z čeho takové včenij v Wjra o Trogich
Svaté Chrktvi w známoti přissa : Neb lidský přirozený rozum gisě-bý
se toho sám od sebe nedověsil, ani vyvnačil : Rozum zagiště a opatrnost
Čela / (nálz dí Apoſtol) nepřestalkně Bohu / a zákonom Božímu neni
poddaná / aniž můž byti. A na giném mísťe napsal : Kterak Člověk
Čelezný (Duchem Svatým sérze Slovo Božíj neosvícený) nesroz-
umíšá (sám od sebe) tém věcem / kterž gsau Ducha Božího / ř. Ne z Lí-
bi tehdyn / ale z Boha / a od samého Pána Boha takové zgewenij Svaté
Trogice poslo / kternž se hned od světa začátku / a nevsvětlegi w času No-
voho zákona / skuch a činy (nám lidem) spashtedlnými / w tom Čagem-
saw zgewowati rácil : V posavád sérze Svatá pijsma Zákona obogijho
své milé Chrktvi se w známoti vwoďi : A to tinto paternym spusobem.

¶ Prvním / Když a kdekoliv w Svatém pijsmě Pán Bůh mluvíje
sám o sobě vžijivá mluvení počtu mnohého / tu wssudý w Čagemství
welebné

Rom. 2.
1. Corin. 2.

Trogice swa-
tě zgewenij /
paternym spis-
tové gsau :

I.

Na den Svaté

Geael. 1. 2.

August. lib.
de fide ad
Petrum.

Geael. 3.

Geael. 1. 2.

II.

Geael. 19.

Mal. 10.

III.

Numer. 6.

Psal. 66. 44.

wielebné Čerogice se zgewuge. Cíteme w první Knižce Moysijskowě/která při začátku stvorenj Nebe/Země a všech světů/takto promluvil Bůh / řka: F A C I A M v s hominem ad Imaginem & similitudinem n o s t r a m. Větřme Čílowěčka k Obrazu a ku podobenství našemu. Na steraujto řec Božij S. Augustyn toto napsal: Si in illa natura Patris & Filij & Spiritus sancti una esset tantum persona, non diceretur: Faciamus hominem ad Imaginem & similitudinem nostram. Cùm dicit, Ad imaginem, ostendit vnam naturam esse, ad cuius Imaginem homo fieret. Cùm dicit, n o s t r a m, ostendit eundem D e v m, non vnam, sed plures esse personas. To gest: Kdyby w tom Přirozenj Otce, Syna a Ducha Svatého byla coliko gedna Osoba / nebylo by povědijno: Větřme Čílowěčka k Obrazu a ku Podobenství našemu. Protož kdež dī: k Obrazu/zgewoně tím gedno přirozenj Božství gedinchó byti v každej/ kterež Obrazu Čílowěček včiněn byti měl. Kdež pak dī: Větřme/a, k našemu/w těch slovích oznamuje že w též Božství negedna/ ale vijce Dsob gest. Opět k tomu podobně Bůh řekl: Ecce Adam quasi v n v sex nobis factus est. Hle Adam jako geden z nás včiněn gest. Item: Et dixit Iehouah: V E N I T E, D E S C E N D A M V s & C O N F V N D A M V s linguas eorum. Ržekl Pán: Podte / sstupme/ a zmátečný Větřme tu gijich nazý: totž / při Starověké Babel. Za Slova tehdy: Větřme / k našemu/z nás/podte/sstupme/ giste na-darmo od Boha mluvetiá negsau: Ale Čagemství Svaté Čerogice zgewugti.

¶ Druhým Spusobem/ když/ a kde koliv w pijsmě Svatém vlastní Směna Boží/ jako gsau: יְהוָה, אֱלֹהִים, אֱלֹהֵינוּ Iehouah, Elohim, Adonai, Pán Bůh/Svatý/w jednom krátkém potvědění dvakrát neb tři-krát se opakují: jako podobně w čtvrté Knižce Moysijskowě / požehnání které knězí za Starého Zákona/y w Křesťanstvu/při rozpuštění lidu Božího z shromáždění Chrístovního/dávali a dávali/takto napsaná sloví: Danž tobě Pán Bůh požehnání/a osťrižajž tebe: okázil Pán tvář svou tobě/a smiluj se nad tebou. Obratíz Pán Bůh Čwár svou k tobě/ a dan tobě pokoj. W Bialmu také podobně pijsmo Mlodkicbne sloví/ řkauch: Požehnanž nás Bůh náss / a požehnenž nás Bůh. Opět: pomazal tebe O Bože Bůh čwág Olegem potěšenj / nad spolu-věstných čwé. Totž / Bůh Otec Čílowěčenství Syna svého naplnil Duchem

Svatým/

Svatém/nad všech Lidi gíne, n nejsvětější. Zvanáss Prorok slyssel
spisových Seraphim Angelu/před Bohem na Čínu sedicím/takto
řeauč Sancus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus nunc Zabaoth. Sva-
tý/Svatý Pán Boh Záskupiu. Kdež pal Angeli trítat opo-
tagi ten hlas Svatý / Čti Osoby tv Božství / a kdež tolko gednou tři
lás / Pán Boh uás / gednotu tolko / neb' gednutu bytnost a podstatu
Božství tis w prosově božnávagi. Nebude ovšem neprigemne malo-
se povohylici/a Bůh nás v Tagenstvi Svaté Trogice potesitedlně
poslal/připomenutím Historie/beráz se Léta Páně pěti-steho a pade-
sachó sedmeho stala. Když w Konstantinopolis hrozně Česenn Bejně
se pochlo/a za deset dní trvalo / až Lide strachem n od boření se domluw-
a koledar mnohých zahynutím, přinucenij gsouce/swen z Města s Dui-
tem na purá skalnatá místa utekli: kdežto lidí se modlili / tehdy mezi
nimi gedno Nemluvnatko welikým hlosem spisovati počalo / ta Slova
opavujíce nazýkem Rzechim: Svatý Bože/Svatý Synu/Sva-
tý Nejmrtedlný Otec / a Syn/ genž gesi Moc Otcova / a Duch Sva-
tý/serze něhož Otec a Syn nejmrtedlné nás čin. Tohož gisě Nemlu-
vnatko samo z sebe nemělo : Ale serze ně sami Duch Svatý tu psa-
fobil.

¶ Čtvrtým Spisobem Tagenstvi Svatý Trogice se vyjna-
menává/Zastími, zecedlnými Slovy/ a vlastními gímníz se
zmíla o Čech Osobách Božství w pišmě Svatým čin. A ta gsau
velmi minohá w obogism Zákoně/tanto podobná/w Bialmu: Slovem
Páně Nebesa utworzená gsau/a Duchem vst geho wosbecka Močnosti gich.
A Zajíss bž: Kdež gesi (Boh Otec) kteryž svywedl ge z More/ s pasty-
řem stada svého/ (s Krystem genž gesi pastyr dobrý, Iohan. 10.) Kde gesi
kterýž položil prosteč něho Ducha S° svého? W Novém Zákoně inno-
ho gesi svédeectví o Čech Osobách Božství/gímníz sama zlatá Nebeská
vsa w tom Tagenstvi se zgewugí/řkaue: Odance/ kříete we Směnu
Dce/ a Syna/ a Ducha Svatého. Svatý Ambrož geden z Starých
Svatých Otcůw/vysladať te řeči Páně/napsal: In nomine, ait, non in
nominibus, vt vnitatis essentiae ostendatur. Per nomina tria, quæ suppo-
suit, tres personas declarauit. To gesi: Pán Krystus velij kříži we Smě-
nu/a ne wegménisch/aby w tom gednota bytnost a gediné podstaty Bož-
stě všazána byla. Strze pal Čti gímena wylknutá/kterýmž Otec / Sy-
na/Ducha S°; gmenuge/ Čti Osoby Božství býti wysvětluge. A gí-
de mluví Pán: Ja profyku budu Otec/a gímeho Vtěstitele dá wám/Du-
cha pravdy. A opět: Když přejde Vtěstitel/ kterhož náposli wám od
Otec/Ducha pravdy. Zectedlně hle Tagenstvi Svaté Trogice sám
Pán zgewuge. Neb on Syn Boží voluvi/a od Otece Ducha S° posla-
ti slubige/ysoži comu sinyslu n ecí Apostolowa znii/řkauch: Klekám na
svo kolena před Otcem Pána náscho Bejisse Krysta / abyss te se strze

Ggg

Ducha

Elia 6.

Zacaria.

psalmus 33.

Elia 63.

Math. 28.

Ambrosius
lib.1.de Trin.

Iohan. 24.15.
16.

Ephes. 3.

Na den Svate

Galat. 4.
Rom. 11.

Augst. de
Trinit.

v. Iohannis 5.

v.
Genet. 12.

March. 3.

Iozue 5.

March. 17.
Marcii 9.
Actorum 2.

March. 8.
Suidas de Thu-
le Reges Ac-
gypt.

Ducha Svatého poslymili. Item: Poslal Boh Ducha Sváho světo
v Srdce násse/volagijeho/~~z~~ Dic. A to dnes haj Epistole s kříž
napsáno: Nebo z něho/křížem, a to nem gšau rozechy běch. Kteráto
krova Augustin Svatý casto. vyskládá: Ex ipso, ait, propter Patrem,
per ipsum propter Filium, in ipso propter Spiritum Sanctum. Sed quia
non inquit ex ipsis, per ipsos, & in ipsis, neque; ipsis sit gloria, sicut hanc tri-
nitatem unam esse essentiam. To gest: Z něho/ (prey) pro Dic/ z něho/
a od něhož naložto z Studnice/Křížem něho/pro světich Synau novi-
tati z Duchu Svatém / rozechy dobré světy nám Lidem poslal:
Neb Boh Dic své Milosti, křížem Sváho světo/v dříčich Dicem/ v/
nám Lidem v déluge. Zé pak ne v písma: Z nich/ křížem ně/ a v nich/ v/
gim bud Sláva/chce tím dokázati a dokazuje, tu Erogie, gedne by mo-
sti přirozeně a světě být. Srovnává se to tom farsalu s Svatim
Pavlem y S. Jan Evangelista a Apoſtol/ Neb v řeč Kanonice toho
o Erogich Svaté napsal: Čej gšau (prey) kterij z svědec troj vydávají
na Nebi/Dic/ Slovo/ a Duch S. a ti Čej gedno gšau. A kterýmžto
Svědec trojim přináleží v toto páte/ gimž gest Čagemstvo takové v prí-
moří Chrízme v mědencu/ totiz:

¶ Pátm Spisobem/z jeho věrám a sviditelném té Svaté Erogie
ce se z geworvanij / Abrahámovi v spisobu Čej Mladencu / hosti vý-
cených/ u. A níž Abrahámu mluvil: P A N E nasselli gsem milost. A
ne rell/ P A N J. Jeem/při Křtu Sváha Panny Marie Bezvíse, v Rje-
ce od Jana Křtitele / Neb se otevřelo / a hlas Dicu slýšán: Čenou gest
Svnu můg milý. Syn Boží v Jordánu stál: a Duch S. v spisobu
holubice naň vstoupil. A to vesse slýšedlně sviditelně v chydrlně. Ro-
vně tak při geho se v slávu nebestau na hoře Chabor proměněn. Item/
na den seslání Ducha Svatého od Dic/ pro a křížem Sváho.

Ta hle a gina nescistná Svědec troj a zgeworvaní Čagemstvo v
sebě Erogie, v písme Svatém obogijeho Zátona gšau. Santi se pi-
sana Svatých Starých Dicův / Apoſtolských náměstíw / našík v
gich Knihách srovnávají: z nichž některá/ aby se nad výru neprodílo
Kázání/na-hoře fráce gšau gíz připomenutá.

Témuto ginenowanými spisobu zgewenij Čagemstvo S. Erogie/
Chrízme Svaté v mědomost přišlo / a Křesťanstwo rozechy od času Apo-
stoſkých až dosud v ad / tak a ne ginač o tom věci. Zvolášť peněvád
v těch Diablu rozechy o Erogie všechné/ s přiměřenou danou, před
rukama gšau. Neb Evangelistové píší, kol Diabloněs říkem vj-
znávati myslí/že gest Kristus Syn Boha jíroho. Církev v Hysto-
riech/ když někdy Chyla Král Egyptský, říkává / mor/ a Královstvi
svého perenosil, velik popal / a penchau gšau naduc / Bohem se mocy
mocnějšíma bentí domniwal / tak že se v Modly opíti směl: Num
Potentior vnuquam vixisset, viuat, aut victurus esset. To gest:

Bonelli

Bylli gest kdo kdyži / a gestli / neb budeli, nad něho sťastnější a mocnější Člkeržto Mlodly / anobrž radějí od Diabla, odpověd wžal: Primūm est Deus, deinde Verbum, & Spiritus cum ipsis. Et hæc tria sunt inter se vnius naturæ seu essentiæ. Igitur abi à nostris acis, & transige vitam obscuram. To gest: Owszem že gest mocnější nad tebe / předně Bůh/ potom Slovo/a Duch s nimi. A ti Ěři mezysebau gsau gedne podstavu a bytmost. Protož tñ zanechage našich Oltářiù (totiž Diábelstých patří) godi / a wed život chaterný / nizký / nepatrny. Ale Král, yakž z té Mloditebni se své wen wysel / tak hned té chvíile od svých Drabantů/ kteriž se byli pro učhalé křivody na něn zpikli, (wysak z dopuštění Božího obyvatelského) byl zabít. A tak v Diáblowé myslí proti své wali slavit Bohu / a o Svate Ěrogich swědčiti. Odkudž dí Svatý Ambroz: Arriani non volunt confiteri quod confessi sunt Diaboli.

Ambroſius.

To gest: Arjaní nechtí tomu věřiti / Co gsau Diáblowé myslí wyznati.

Člkeržto wssach gíz wycházených swědectví, y my (ó welice hlaupí/wysak Pánem Bohem stvoření/wykaupenj a posvěcenij Lídě) o velebné Ěrogich wážné smyslleti / nábožně věřiti / a rozhaffně / opatrнě y bázliwě mluwiti se naučme. Což zagiště netoliko S. Doktorowé / ale y pohanski Mludcové činswali / a tak se při tom chowati napomjnali. Hinc Cicero inquit: Timidè de potestate Deorum, & pauca dicenda sunt.

Cicero.

To gest:

Cyero Křísmstí tak pravíj / Je wážně/málo/bedliwě
Když kdo co o Bohu mluví: Mluwiti má/y sydliwě.

A Geneta w tom Arystotele témito Slowy chwálí / řkauč: Egregie Aristoteles ait: Nunquam nos verecundiores esse debere, quam cum de Dijs agitur. To gest:

Sydlowíspí nisdy ne máme býti / Yako když chceme o Bohu mluwiti.

Geslizel ti pohanski Mludcové Boha temněznagíjch / o tom tak smyslleti / a věli / Nadej mi Křesťiané/známostí Boží swětlau gsau obdarění/máme to činiti / a wážně o Velebné S. Ěrogien zphytovati / dle zgewens gegijho o nij věřiti. Neb y Duch Boží dí: Yako (prej) kdo mnoho medu gíz / nezdravo mu bývá: Tak ten kdo wsserečně se ptá na velebnost Božíswi/obražen bude od Sláwy. Sprostně tehdy slussi věřiti: neb o S. Ěrogien, že Pán Bůh geden gest w Ěrogostní Osob / Ěři / že Ěř Osoby geden Bůh a geden byt gsau / Ale se zdá poněkud ne výhodno všebe mluwiti: Ale rozumem to poštihnouti nám Lídem nemožné gest/Poněvadž se nemá tomu tak rozuměti / aby Ěř Osoby podle Malování Maltézského, tak rozdílně byli / Otec Staršíj/Syn Mladšíj/Duch Svatý w spásobu holubice. Aniž gsau Ěrem Mužum rozdílným/Jakubovi/Petrowi/Janovi/totíz w takové Osob dílnosti podobní. Neb-by gíz nebyl geden/ale Ěř.

Seneca.

Proverb. 25.

Trojice S.
podobenství
Basilius Epis.
scop. in Cap.
circa annum
380. ad Greg.
Nazian.

August. lib. 10
de Trin. cap.
11. & 4.

Hebreos 1.
Malach. 1.
Matth. 11.
Ioanesis 5.

Augustia. de
Trinit.

Bernardus.

Epiph de Gra
tiano Imper.

Některí z Doktorův Svátých Dicův Čakové Čagemstvoj Ději
vším myslí / Srdeč, dívouc, ať vystihnuti nemozné / vyslugice posy-
swětli / tato podobenství toho w spisých svých položili : Basilius na duze
Nebeské : Nako ta (prey) w své podstatě gest gedna / vssat má w sobě Ero-
gi wěc / totíž Formu, Druhy Okrahlost / ohnivau a modrau barvu /
steržto Ěti wěch w Duze patrné, tak w sobě spogené gsau w gedno / je
nak se spogugij / neb rozdělugij / spatrít / rozeznati / a tomu porozumět / v-
dein není možné. S. Augustijn vřazuge na Slunce : Videmus, inquit,
Solem in cœlo , currentem, fulgentem, calentem. To gest : Vidíme
Slunce na Nebi běžích / svostích / a hřejivých. Opět / na vhlíj rččawém / na
Svácte rozjate. Item / na paměti / rozumu a všli gednoho Člověka :
Tak Bůh geden w své podstatě / a Ěrug w Osobách. A nako Slunce po
Blestku / vhel rččawý, svíčka po světlu se poznává : Tak Bůh pravý
srze Blest a Paprsek podstaty Slávn. své / srze Pána Ježu Krista
Syna svého se poznává. Odkudž dí Pán : Záduš nezná Dce / ang
k němu přichází / gedne srze mne. A nako horlost Slunce / vhlíj svět-
la rozjatého zahřívá : Tak Ducha Svátého darové w nás pravou
známost Božíj / Víru / potěšení a vesse dobré zapalují / it. Číž se ta-
ké / kterak za ča / u Arriá, Seky té původa / když k té Seké Lide (rovně
nako n dnes k některým) nako na Letu přistupovali / a proti věření ve-
lile proti tomu miluvším činili : že byl Biskup geden ptán / aby finančil
o Bohu. On zdroj w ruku pravau / a Ěti prsty s už vzhůru / nic necíti :
Vysaf iim svýj svět oznámil / y pěkně gednu bynost Božskou / a Osoby
Čti w něm / vřazal.

Nic-něně vssat ta podobenství vsgau dostatečná k vyprávění
Čagemství welebné Trojice nedílného Božství, w Trojitskí Osobě
rozeznávajíchho / nakz sám Augustijn Svátý dí : Nihil laboriosus
quari, & nullibi periculosius errari, & nihil fructuosius inueniri, quam
doctrinam de Trinitate diuina. To gest : Nic praečenýshho se nemůž vysle-
dávat / a nikdež spisze nebezpečnější ne může se zblauditi / a poti vymí-
ržitečnýshho ne může se nazíti / nako pravé věci o welebné Trojici
Božské. A S. Bernhard dí : Inquirere de Trinitate peruersa curiositas
est : Credere autem fides & securitas. To gest : Střhati a zpřetovati o
Svaté Trojici, gest neslechetná všetečnost : Ale sprostně věřiti / tož g-
ste samé Víry a bezpečnosti gest. Grachán Chýsar Ržitovský říkával :
De Mysterio Trinitatis loquimur non quantum volumus, sed quantum
libenter vellemus. To gest : O Čagemství welebné Trojice miluvíme
ne tak nako chceeme / ale nako bychom nehraděgij chceeli.

Zanechatit tehdy slussij všetečné háden o tom Archyfili : Ale na
tom coliko / co Slovo Božíj zgewuge / přestávati. Poněvadž že nako
w zrcadle na ty wěch patříme : ale w Nebi (dá nám to Pán Bůh)
Twáři w Ěwar vhlidáme Boha / nakz sám w sobě gest / když si hremme
scivse.

sevšemi Svatými říšemi / dluhost / vysokost a hlubokost Čagem-
ství Božských / jakož píše S. Pavel / tím Chrístově řešíc. Kdy pak na-
proti tomu zdravému věnij o Trogice na potupu od některého Diábel-
u jí rozšířeno bylo / to za proklate měgme. Nako tak včinil Theodosius
někdy slavný Císař Rímský / který roztrhal všecké Spisy Arrianště /
proti Artykulům o Svaté Trogice / které mi kdykoliv do Rukou přišly.
Od tuk dálka a krátce

1. Corint. 13.
Ephes. 3.

Theodos. I.

III.

Rechtimu hlasováním Rozdílu Kázání tohoto přistoupíme / kterýž
nám spásyedlně oznamuje příčinu a potřebu zgesvení Svaté Tro-
gice. Při čemž toto z pravu pozneyme :

Ačkoliv rozum Lidstvě tohoto Čagemství nepochopuge : Však
pro Čupost / lepotu a zpozdilostí nassy, nevidělo se ho Božské welebnosti
tagiti. Nápodobně jako Svině nerozuměge zlatu / by se pakdo Stří-
brných a neb zlatních Hor dostala / raděj rytím svých pystů kořinků zem-
ních nežli zlata hledá : hnedlizbž proto Zlato a Stříbro nemělo w Že-
mu být? Žem / Nikodemus Mistr je nemohl věnij Syna Božího o spuš-
tu Ospravedlnění, Novým Rozenjm se začinagisýho, vyrozuměti : Ale
je vždycky tolko / Kterak to být může a na hazzku měl : Zdali gest měl
Nebeský Mistru mlčeti / a o tom nevětci? Tak také že rozum Lidstvě Čagem-
ství Trogice Svaté nemůže postihnauti / Což gest mělo tehdy w mlče-
ní pozastaveno být? O Nikoli. Ráčila se předte Welebnost Božská w
tom pronestí / jako všlugiž Lidé kowáv w Žem hledati / ačkoliv gím
Svině / a Lidé Čagemstvím Božíjm nerozuměgij : dí geden z Ottu w
Svatých ; Rationi humanæ quodam-modo mendacium videtur , quod
de vna Trinitate , & Trina vnitrate dicitur : Sed culpa est sita in mente ho-
minis auersi à Deo. To gest : Lidstvěmu rozumu zdá se poněkud neprav-
divé být / co se o gednotě Trogice / a Trogis gednotě mluvíj : Však swina
toho na myslí Lidstvě od Boha odvrácené záležíj. Nadto vys / nezge-
wil nám Pán Bůh w pijsních všeho k vyrozuměníj : Ale k věřens.
Pročež dí S. Augustýn : Fides adsit, & nulla quæstio erit. Toliko měg
Vistu / a nebudeť se potřeba otazovati.

podobenst-
vi.

Dionysius.

Augustinus.

Math. 18.
1. Corint. 11.
1. Tim. 4.

Arrianště se-
říká Božími
Syna Boží-
ho / v Řeči
S. zapírag-
ej : povídá-
L. cap. 320.

Co se pak dotence Šek / růžnic a rozeřítosisj w Chrístvi, když ten
Artykul Trogice Svaté vzniklých / ovšem že Ducha Svatého všse
wedaučího tajné nebyli / když w pijsma Svatá tento Artykul vwozo-
val : Však prozloyna Diábla / Šek původ / zdalíz gest se měl Pán
Bůh s tím krenti / a zdalíz gsaú Šek a kachěstva / pro zkusenj a vy-
gewenj věrných pravých Vladiču Chrístovi / nemusili od Světa počátku
být / gsaú / a až do skonání Světa budou? Ač gest koliv tehdy Arrius
kněz w Něstě Alexandrii / za času Konstantýna Císaře Rímského, Le-
a Páně Číšeho dvadecátého / Šeku Arrianště zaražyl / kteráž se po-

Na den Svate

Theod. lib. 4.
capite 14.
Tract. Histor.
lib. 2. vsq; ad
caput 6.
Centur. 4. c.
put 5. 11.

I.
Iohannis L. 5.

August. de o-
per. Dei.

II.
Titum 2.

III.

IV. V. VI.

I. Iohannis 3.
Zawitkow-
skam.

sawád vlece/a Sektam/Novokřtěnškau/Machometškau/Zidovskau/
Božství Syna Božího zapísá/o Duchu Svatem níz nesmehsli/
a Vénijs o Trogich Svate se posmíswá: Vssak Pán Bůh toho Artyku-
le vhasyti w Chrívi své nedopustil/nedopauštii/aniz do řekáníj Svat-
ta dopustii: Nýbrž strestaw toho Diábljka Arria/Stresz; něho w-
kydnutijm/tim slavoněgij swau welebnost zgewil/a nám zgewuge/yb
Wijre o Svate Trogich nás vgiſtiuge/a-to z potřebu důlezité této
Čtveré.

Prvni/pro poznání nám Lidem Díla a přsobenj wssi welebné Tro-
gice při nás y wsech givých Tworjich. Kterak smie z lásky Boha Otc,
krz Slovo Syna wěčného stvorení/a Duchem Svatem objuweni.
A posawád Bůh Otec/pro a krze zaslauzenj Smrti Syna svého/a
Dílo Ducha Svateho/kterez w Chrívi působi/nás krmj/zachowáwa/
na milosti přigimá/zivij/wyvčuge a postvčuge. Odkudž dí S. Augu-
stini: Opera quæ Deus extra suam essentiam facit, sunt communia Trium
personarum. To gest: Díla a skutkorvē/kterez Pán Bůh kromě své
wěčné bytnosti, při svém stvorení působi/gsau wsech Čtj Osob pravé-
ho gedinch Božství společnij.

Druhé/pro poznání spůsobu nás od wěčné Smrti vyklaupens. Bůh
zagisté geden nás wykupil/a spasena činj. Timoto wssak spůsobem: O-
tec Syna Světu dal. Syn Božij w Člověčensvij Smrt podnil/
a život wěčný na vratil svým wzkříšenjm. Duch Svatem krze slaje-
buost Slova kázaného na Čestě spasenj nás wede/a Svatosimi w spa-
senj vgiſtiuge.

Třetí/pro poznání pravého wžhwání gména Božího/od Pohani/
Turku/Zidu/Rachrú/Sektáru/rozdílného. To je má byti od nás k Bo-
hu Otc/y gménu/totiz/pro Syna Božího/za darowání Ducha
Svateho: k Samemu Synu Božismu/za milost a Lásku Ottovu:
k Duchu Svatemu, za geho vlastníj dobrodinjj/čineno: Tak yafz for-
ma Modlitby Páně/Otče náss/et/Doktorem Nebeským složená, to
w sobě obsahuge.

Čtvrté/pro wzbuzenij a zažhnutij w nás hocijsch žádostí/abychom
se k Bohu dostati/w Nebi na Čwár Boha živého wěčně patrít/a yaf-
sám w sobě gedinh/a w Osobách Trogij nerozdílně gest/Loho s svým
wěčným a nevýmluvným potěšenjm poznati y vživati mohli. Vzeti-
me geh tak, yafz w prawdě gest/Čessij nás S. Jan w Kanonyc.

• Odkudž se gíz navratine k zawiſce kázani/o Svate Trogich
rozmianeho. Kteraz gest Bůh wěčný, geden w bytnosti a Čtj w Brá-
du svých činuw Osobných. A ten Artykul že gest sam Bůh w Svatem
pijšmě Pěti spůsobu zgewil/a prstem Svateho Ducha sepsal, nám Li-
dem k dobrému, a k potřebě důlezité. Totiz/pro wědomost spůsobu na-
scho stvorenj/wyklaupens/rádného modlenj/a na Svatau Trogich
budau.

A Belebné Trogice. Kázání druhé.

631

budoucího w Nebi věčného paněnji. Kac nás tam dovesti o světce
Bože Otče/po cestě Syna svého/Rukou Ducha Svateho/Genž gsy
Bůh požehnání/Hci a Chvály hodný na věky věků/Amen.

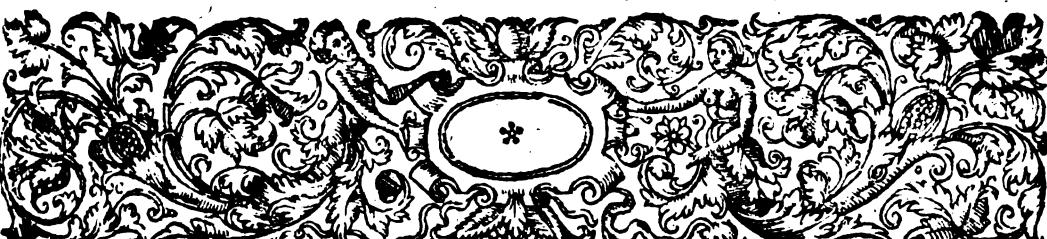
Modlitebná písnička k říšaní i k spisování.

Psalo: O lux beata Trinitas.

Swělo Trogice Svata/
Gedina Božská podstata/
Genž bydlijs w Míste nesíhlém,
W Světle nepřistupitelném.
Swětem Vírey dny se znáti
Nám/Srdce ráč spravovati/
Abychom tě právě znali/
W Trůg Osobách vyžnávali:
Gednoho Boha prawého/
W pišmých Svatých zgeweného/
Spůsobem svých Božských kocij/
Kterž ide o tobě svédečij:
že gsy Otce/Syn/Duch Svath/
Wssak gedně Božské podstavy/
Dílny w gménu/w dobrdinii/
Bůh nás věčný, a ne giny.

Dělujemeť jés nás stvořil,
K tomu: Aby se nám zgewil,
Otecem Dítěk, všech spasytel
Hříšních/věrných posvátiel.
Le O Nerozdijslná Trogice/
Dey se znáti čim dál vise
Z Písem Svatých/z podobenstw
Duh/y/Slunce/z ginhch množstw.
Proti všem bludům Sektářstym
Ráč s prawým hauffem Ressianstym
Nás w té Víre zachowati/
Dílo své w věrných konati.
Twéi gsmi o Bože Stvořenj/
Wyslupenij/postvěcenj/
Dey ač tě právě vyživati
Můžem/věcně spalovati.

A M E N.

*

Měděle Prvníj po Památce

Neyswětějšíj Trogice: Evangelium
S. Lukáše w X V I. Kapitole.

Vesměno Svate a nerozdijslné Blahoslavené Trogice/
AMEN.

Slovo vstawičný tohoto Světa / gest gednomu-kazdému z nás
Lidi dobré povědomí: Kterak se w ném podivný rozdíl života Lidstva spa-
truje aco se od každého týměř střízuge. Deb se w Světu gedněm lidem ve-
wšem dobré a šťastné: Druhým pak na strze zle a nesťastné/mede. Gedni voboznij/
ginis bezbožnij / Boha a všeho Ráboženstw prázdnij se spalnugij. Některij/a ne-
spis bezbožnij / w bohatství opštívagij: Ale zbožnij Nedostatkij / Chudobai/

Slovo vstesi
ho Kázání
tohoto Roz-
dijslné spisob-
života Lid-
stva w ýswě-
tluge.

Gsg iii plota/

psotau / bijdau / a pro nauzy jebroru srauzemj gsa u a bywagn. Množi zdraví / čerství / Sylni / pěknii / Svobodni: Na proti téměř nesčitné množství nezdrowých / žemalených / nemocných / zrápených / bolesti, neduhy / službami / práciemi / vězením / ic / v Světa zohavených / až skoro k lidem nepodobných. Opět, nekterí výdychy neb často v rozkosech se radují, weselij / kwasij / spjwagij / směgij / v Mužyci / v Lorchach / jako na vstavěném posvátcenj život svůj vedou: Druži pak výdychy neb iastro, žármukům / protivensvísm / škodám / bolestem / fresuňkum / kvíslením / slzám poddání býtí musegij. A-to nejspíšse ti / gesso Pána Gejisse milugij / a geho cestou krácegiče / v Kríži a žármuckých ho do Nebe následují. Kterémuzlo rozdílnemu spůsobu života Ľidsteho na Světě dívce se neymaudkejší Salomoun / toto napsal: Gsau spravedliví gesso se gím zle wede / yakoby měli řecky zlých Ľidi: A gsa hříšníj, kteríž tak bezpeční gsa / yakoby měli řecky spravedlivých.

Gest také y to wědomé / kterak množi na svůj původ z Země / y na Boha se zapojí nagijce / výdychy koliko po zemských věcech dychuj / a co Swiné pyst po Zemi vlekau / hledage samého světského Štěstij / a z býdy sobě jak moha / právě y neprávě pomáhage / až se Ľakomství Dussy škodlivého chytají / a řeze ně / bud y když řeštěj a hoynosti všechno dogdau / všzym Nábožensvísm y Bohem všebe o zém dawagij: A co hróznějšího gest / hněv Boží y wěcné zatracení samoděd na se vysugij. Proti tomu tehdy mnohemu zlému / a spůsobu života Ľidsteho rozdílnemu / Pán nás Gejiss Krystus Nebešeh Doktor / Ľekarství w dnešním Swatym Ewangeliu, velmi pěknou Hystoriu o Boháčovi a Lazarovi, Črkvi své předkládá / kterauž vči / že Ľidstě řeštěj y něštěj, ne z spůsobu tohoto Světa saudit: Ale dalek e budauchmu wěcnemu wěku, magis Ľidé prohlidati. Neb z gedné strany přivouzge Boháče / nad něhož / wedle saudu Světského, a neb domnění Ľidsteho / nic řeštěj nějšího nebylo: z druhé pak strany Lazara žebračka wředowitěho / gemit se řeštěj co býbnějšího připodobnit mohto. A však po smrti blahoslavený a wěcné řeštěj včiněn: Boháč pak mukám a Trápeni poddán gest. Smrt tehdy všemu konc / y tomu rozdílnému spůsobu života wždejšího, činij. A z tohoto Světa poněvadž smrt gest dwěrce odsud / z žármukům a z něštěj, pobožně k wěcnemu potěšení wde: Bezbožné pak z dobrého bydla w pekelnau bijdu ráhne. Veda w dobrých věch dny swé / a w okamžení do pekla wstupují: Di Job s Jázayásem. A S. Bernhard / Comederunt, biberunt, riserunt, & in momento oculi in infernum descenderunt. To gest: Gedli / pili / smáli se / a w okamžení do pekla staupili. Čemuž všemu nebez mnohých spasitelech vžitkům / weystrah / y potěšení j z Swatého a blahoslaveného Ewangeliu prorozumíme / když povstanouce s významostí čtené přestraheme / wedle sepsání S. Lukáša w Rozdílu. XVI.

Slověk jahýs byl Bohatý / kterýž se oblácel w Sarlat a w Amant / a hodoval na každý den světlostně. A byl jahýs žebrač, gmeinem Lazar / kterýžto ležel v wrat geho wiedowith: Zádage nasycen býtí z drabtu kteříž padali s Stolu Boháče / a žádný mu nedával: Ale y psu přicházel / a lízal výdych geho. Vstalo se že umřel žebrač / a nesen byl od Angelů do Luka Abrahamova. Umřel pak y Bohatec / a pochřben gest. Tehdy w pekle pozdvižen

Oči

Oč svých v mukách gsa vžrel Abrahama zdaleka / a Lázara v lůně geho : A wolage řekl : Otče Abrahame / smiluj se nademnau / a posli Lázara ať močí konec prstu svého v vodě / a svolaj i jázyk můj : Nebo se mučím v tomto plameni . V řekl mu Abrahám : Synu / rozpomeně se jes rojal dobré věci své v životě svém / a Lázar těž zlé :

Protož nyní tento se těší / ale ty se mučíš . A nad to naděsceckno , mežn námi a tvámi propast veliká vтворze na gest : Abysti kteříž chtí odsud k tvámi přejisti / nemohli / ani od onud sem přijisti . V řekl : Proshám tehdyn tebe Otče , aby ho posal do domu Otce mého : Nebo mám pět bratrů / ať jim svědečí / aby v oni nepřišli do tohoto místa muk . V řekl mu Abrahám : Magis Moysi je v Prorocky : Nechí gich poslauchagi . Ale on řekl : Nic / Otče Abrahame : Ale kdyby kdo z mrtvých ssel k nim / budou Pokání činiti . V řekl mu : Poněvadž Moysi je a Proroků neposlauchagi / aniž byť kdo z mrtvých vstal věříj .

Historij

Na den Svaté

Sistorij přečteného dnesšího Svatého Ewangelium všin samého doktora Nebeštěho Pána našeho Ježiho Krysta vypravenau Některij z doktorů zemských překladem toliko a jako podobenstvím a ne samau věch w skutku se stalau byti pravisi. Druží pak píssij zebn Pán Krissus to o Herodesovi Králi Boháčovi a o Janovi Křtiteli k Lazarovi žibráku připodobněních minuti ráčil. Alle Svatý Ambrož a s mím světci počet slavně včených gisii zebn se taz Hystorija w prawdě tak stala jakož se w slowech patrných o Boháči kterž ges koliv byl. A o žibráku wssak wlasiniu gménem Lazar gimenovany wypisuge. Pobožných zagiscé gména Pánu Bohu známá w knižách žiwota zapsaná a Chrkvi pod známosti vwozowaná: Alle bezbožných w zapomenutij a vymazaná gsau. Kteréžto Hystorje k příswetenij Pánu Krystu původní příscina se dala od některých Farzzeniv, Záloniv, füro kteříž gsouce lakovij když Pán Kázaniim swým od Lakovství wsecky přistogijich odwozoval oni se tomu geho Kázani posmívali. Proti nimž hned nemesskal Nebeště Kazatel této Hystorje přívesi w křez se vewstraha Naučenij v potěšení kewsem Lidem naporád jakož k chudým tak k bohatým k Mužům v ženám k Starým v Mladým wžahuge. Nebo Summowne napravouge v Trestce Textem a Systém tě Svaté řecí Obecná daremnij a ssalešná domnění Lidstva o štěstí a nesštěstí tohoto žiwota gismiž Lidé gsouce jako opomíj netoliko swewselihaké neslechetné nepravosti se dohánegij a to v na věcné zatracenij se svničagi. Když samé dobré býdlo světské zboží gmení slávu nevpřednějším štěstími býti saudisce z Chudobý nauze býdy co z Ohně jako moha práwě v nepráwě s povípu Boha v Blízniho Nábožensví v Milosrdenství pospíhají a nezachystawse se že poskání / k Smrti daremně s nim odsladají. Quia ex inferno nulla est redemptio; dī Svatý Bernhart: Zě z pekla není žádného wykaupení / aniž co platí tam činěně poskání.

Slaužit nám tehdy Text a pravý Smysl té Hystorje Páne k takovému Summowniemu a výšečnemu Naučenij: Předně Kazateli aby v měle a rozsáhlé w svých Kázaniích v pod překladu a Hystorjemi pravdivými a pěknými (následujícíce w tom Mistra swého Nebeštěho) Slovo Boží Lidu předkládali a gismi jako krovitých wonými libými včenj Boží protrussovali. Druhé wssíční se větne odstudo poznávat i vady a hříchy bohatých Lidí a kterak gegich zboží může býtí příscinu k zatracenij: V jaké gegich pokutu gsau. Zase Chudobí Lidí los a spůsob w Svaté. Item: Cobychom o štěstí světském v o pohřbených Lidech měli pobožně smysleti. A nadto wsecko napomíname se s poskáním do Smrti neodkládati: Alle radegij z samých písem

Ambrožius.
R. G. in Luc.
cap. 16.Psalms 112.
Lucas 10.
Apocal. 11.
Occasio.

Summa.

Bernardus.

Vetus.

Swa-

Svatých zde w Náboženství za času radn, o dogitij věčného spasení/ a o vgitij zatracení/ pospěšme nabývat. A ten gest původní a Summowij pravoh sínsl v díle dnešního S. Evangelium. Echoz; drámy vyklad w tomto Kazanii načeze měsíci k předložení Archikule bla-wníjho:

D Svatého Světa. Rozdílové dva:

Prvni: Zath gest spásob svatého Svatého tohoto?

Druhý: Svatý hal w Svatém časného / tak nenecháte s Kristem
w Nebi věčného/ludu a hal máme dosahovati?

I.

Při prvním Rozdílu / z Circumstanti / totž z přeslechotí Textu
Evangelium S. tento Trojí spásob svatého svatého se vkláje:

¶ Přednisi/že ono nekážděmu gednosteyně slaují. Fortuna non est omnibus una. Neb někomu až na vrch vevšem pohodlné nahotosně gest: Od gtného pak přísliss / až do zamorštěho Galigutu zabitihá. Což velmi pěkně kazatel Nebeský pod Obrazem Boháče, a Lazaru jebráka, vystvětluge / A Boháče za obraz svatého: Lazarus pak Lidi v selinatých nesciastných neresí, nám ced, halo w greadle představuge. Vzhledně mezi tedy do života gednoho v druhého z nich. Boháčův poznání být velmi sťastný. Cíteme zagiště literat gau Lidé / v injeseni Mladr- cowé / správatele toho výhledávali / a o to časte hádky misovali: Quod geous vitæ in hoc seculo esset felicissimum & exoptatissimum : To gest: Který stav / život / obchod / w svatém bydleni, a w tomto časnému věku, byl nejsciastnější / neypřihodnější, neolibější a neb neypohodnější a nezjádostivější / Když ginuji gnuj / tento onen život schwalo-wali / potom pak, poznage že spásob gednoho-kážděho povolání má své neresí / práce a oběžnosti / vznano gest že život Člověka obzvláštního/ domájho/zádných Brádu na sobě nemajícního / Tako s samou ži-tností swau / prostředně hojnau/bohatau / hotovou/lehkou/nepracneu/ se obstarajícního/gest ten který w sestech gne životu a živnosti, daleko převyšuje. Tak Mladrcowé a Oracula, Odpovědi Boháčův pohanských všaudili a vznali: y neymaudrenssi Salomún & tomu přistupuge/članc: Lepší gest hrstka s oddocinutim / nežli plně obědwé ruce s prach a s trápením Dusse. Odsudž v Pán Kristus w podobenství/w překladu/ neb radegii w Historij dnešního Svatoho Evangelium/takového Boháče předkládá/literemuz se k neywětšinu svatého tohoto věku týměr nízkož nedostávalo.

Předně: Nebyl Král/ neb Brádní Osoba: Ale (prosí Pán dí/že) byl Boháč Člověk obzvláštní/neb sám svůj / maje w sestech hojnou/

svatý řeč
pe.

1.
vše každém
zaměnu
slaují.

Vita ges.us
felicissimum
Plato lib. 10.
de Repub.
Et oraculum
Apollinis de
Agleo Psa-
phista.

Ecclesiast. 4.

Boháč ří-
woť k nim gest

Starost!

Na den Sv. Václava

Stobanus de
Antigono.
Pol. H. pagi-
na 146.

Selucus rez.
Potentatus
v světě gest
život velmi
bádaj.

Vulcanus do
Adrianoz.

Alphonse
Rez Arrag.

Iunenalis.

Catullus.

II.

Starost o mě: Ač žežiš mnoho/ ale Vředniště s dosialem / peněz/slu-
rov/počtuostí nad žbyt. **Gessto kdybym Králem / Hentimanem/Gaudi-**
cím byl/a neb naší vrad na sobě měl/neměl by gisťe kdy každý den hodo-
mari/kwashi/a se převláčeti: Ale prách/Starost/ pěci/ nebezpeči-
stivim/a vstavěným dennim v nočním zaměstnáním se formoufili:
Kož iossi ne neopatrne vyšetřil onen Král pohanský Antigonus, který
když gedna Stará Panis sestili a slávu geho vychivalovala/takto gi
odpověděl: Si nosses, Ó mater, quantis malis hic panniculus esset plenus,
(ostenso diadema) ne iusterquilinio quidem iacentem tolleres. To
gest: Kdybym věděla/ó Mati/yakých těžkostí a neřestí tento ssátek (vkázav
na korunu/ neb ozdobu hlavy své) plný gest/ zagistě ani na hnogi a w
**sínech-by ho nezdívihla. K tomu podobně v Král Seleucus, a gisť zdrá-
vě to s myslí připustil/když pověděl: Si nouissent multi, quām sit opero-
sum & molestum, tot duntaxat literas scribere, legereq;: diadema etiam**
abiectum ante pedes, ne subleuarent quidem. To gest: Kdybym věděli
**matouž yak těžko a pracně přichází tolík listův čistii a psati/ nechcieli by Ko-
rumy Království zdívihauti/by gím na Zemi v noh ležela. Jen/Adria-
nus Císař císařval: Misera conditio Imperatorum. To gest: Vyjdňává
gesť byti knížetem neb Císařem. Toho skusyl v počvrdil onen Alphonsus**
**Král z Aragonie/ neb císařval: Zé daleko lepssi pohodlj magi Oslo-
vě/nezli Králowě. Neb a spoň když Oslově gedis/Páni gegich gím po-
sog dadij, a neprékázegej: Ale Králdum se s pokogem nagissi nedopusti.**
Pravidly gest ovissem onen Rýni:

Neslavné práce dobrá vrchnost snášší/ Mnohé panství, mnohau Starost přináší.
Ač se sobě Králowě a velich Páni v své důstojnosti velice zálibují/a
Bohové byti ždagis: Vysal yaké pohodlj magi/toč gegich pěce/ Staro-
sti/gizdy/práce/ a to v stráže okolních na ně/pronásegii: když za velice
peníze, neuspiss poham neznabohn/ Cízozemce/ neznámé/ ja Strážné
svého Těla (nesměge ho svýma vlastním svéřiti) nagismagii/a při dvo-
řech svých chowagii. Ač se wijs o těch nedij/ kterijž před vlastními Man-
želkami/Díckami, Bratřimi/a přáteleh krevními sříšich / a v největší
lačnosti a žížni/bez okostrování prve od gineho/ kausiku ani Truňku
nehmensjho pro bázen Dtráweni/ okusyti nesměgi. Gessto kdo z hli-
něnného Džbánsu píge/ten se otráveni nebogi/pověděl Iuuenalis:

Ach žiwote nejbýdnější!

Ač se pak zdáss nejsčastnější.

Můžet tehdy tento náss Boháč právě za blahoslaveného v Svi-
ta slavit/ kterýž ne v vědách: Ale domáč pošohný/ pohodlný/ svobod-
ný/ nestarostlivý život/v hojnosti žboží svýsi mohl. Džakemž životu
pověděl onen Catullus: O quid solutis est beatius curis? To gest: Co
může byti šťastnějšího nad život bez starosti?

Dále dí Pán v Textu: Zé byl Boháč ten Cílowět. Aniž
ho Plissmo v yaké nespravedlnosti při nabýtižboží vini. Nebyl snad
drák,

dráč, Ssan tročník, Vichewnič, Podvodník, Svatotrádce, laupežník, halymíz spušobn (Ach právodať se myší ťich) nynějšího věku neviseče. Vide wšech Svatů zboží nabývat se nesmí, a Boha nebogi.

Byl také zdráw: nebyl Podagricus, dnau polámaný: Ale čerstvý. A dí Čert / že oblácel se w Zlatohlaw a w Kment / hodoval na každý den st kwoštne. Rozkoss mage w tanchých v ginchy Mgnostech, k nimž živule taková těla obyčejně nabízí, a svede.

Při tom bylo poctivosti a Sláwy odesvissud dosti. Neb behatým Lidem kdo nečiní poctivosti. Ale tomu přátele Slavonij, Hostě Kazdodemníj, Panhýrové a uprawonij, Oděpovové Kmentovové v zlatohlawovij, rozkoss, wesseli, Muzyka vštavitná. Owssem Manželka krásná, Dísek zdarile. In Summa, toho wsscho dobrého až nazbyst / což Vide w světě za nehvězí Ssťestis magij, wedle řeči Proroka Královského, psalmo 134. genž dí w Žialmu: Kterých Vidj gřau Sspízirny plné a hojně těch věch v ginchy: Dobytce plodný a tučný, zevszech stran radosť, od nikud žádná zkoda, dísek zdarile, it. Takové Blahoslavenými nazývají, kteří věc věc magi. Gumž podobný, a owssem daleko ge w zboží a sr Sláwy přewyssující byl tento Boháč. Ale gest ten koliko Blahoslavený a šťastný, kdož se Pána Boha bogi, dokládá Prorok: Vssat on na bázni Boží nedbal, a toho snad neslychal, co dí S. Augustyn: Deo placet, non quia plus argenti, sed fidei habet. To gest:

Ne ten kdo má peněz mnoho
Líbí se Bohu,

Ale ten kdož věci v něho,
Ežiné ctnost mnohu.

Neb v toho neznal, co dí Svatý Jan Zlatovský, Voluptas est hamus Diaboli: Rozkoss gest Diábloswa vdice.

A tak gsmí gřz ssťestis Boháčovi porozuměli: Postavomež na proti nemu Lazara Žebráka, kterémž ne zarověn slaužilo ssťestis: Ale ho také mchém ohodo nesťestis. Toho Pán Krystus za Vbraz wšech nesťastných Vidj představouge. Neb hned zprvu sam gměno geho v bijdu oznamuje, říka: A byl geden Žebrák, gměnem ^w_W Lazar, genž známená, Pomoc Boží; Jakoby mu říkali: Pomozí Pán Vuh, neb, Naděl te Pán Vuh, Kterýmž gměnem Pán Krystus geho bijdu, zevszech stran pomoci Božské v Lidstvě potřebující, v také šťastném genž před Bohem být vlastuge. Neb dí Prorok w Žialmu: Že Blahoslavený gesten, gehož spomocník gest Vuh Sylm Jakobí, gehož naděje složena gest w Hespodinu Bohu geho. Stlumo gměnem Lazarovým v řeutek a wšecel spušob života geho se srovnával: Neb byl Žebrákem, dí Krystus: A byl geden Žebrák: Hle, netoliko Chudý, ale Žebravý, nemoha se nebohy práhy rukau svých živiti. Ale Proč? Nebo ležel v wrát geho pln gsa nežitúw. O mohlasiby wětší býda na toho přigis-

Augustinus.

Chrysostom.

Lazarus
bráka říkot
zevszech
stran byl
nesťastný.

psalmo 148.

IL.

III.

h h h ti/yak

ti/ jako na tohoto nesťastnáho Lázara i gesto Pauper ubiq; jacet. Ach dým lázdy postřuge. Ba vredotivý/ neduživý/ hladem strápený/ nemoha pro neduh Čela pa Žebroté choditi/ musyl (Ach nebydnejší Lazar) v vrát Boháče ležeti/ mage naděgi že spisze při vrátech bohatých Pána nětěcho k snědu/ nežli v dveri chudého Rjemesliska/ doslal: Nebyloliby z Panského Stolu/ ale tvzdy z Čeleďního nehalé/nedogedené Syrovatky/ neb aspoň z vytřešeného vbrušu kůžky a drobtu. Alej to ho zmeylilo/ Ziadage našcen být z drobtu, který padali k stolu Boháče. O muželi světskii zatvrdilostí být/ Vako septim Boháci/ v při vossi Čeleďi geho nastla: že widauce Žebráka w hnoji blízko vrát ležícího/a bijdau/ bolesti v hladem tak ztrápeného: vossa se žádný neslitoval/ aby mu aspoň skýru chleba/ bub kost ohledanu dal/ neb tvzdy nětěho k gisdu podal: Ach samému Pánu Bohuse toho požel/ že podnes téměř naprěad/zvláště při dvorčích Panských/raková vkrutná zatvrdilost/ ne gen proti Žebrákum a chodcum/ Ale gegich i sládce a poddaným/ Robotami den po dni/ bezevossi lítosti/ s volnou v nápogův gich zbráněním, s sužování nekřesťanské se děge/ A hřenežli po Čurecku s chudým Lidem se nakládá. O snáze gisie (duj sám Boží Syn) Nebe a Země pominau/ nežli tak zatvrdili pomsthy Boží/ závoni budau/ lečby pokání činili. Vkrutník zápisie laudem hrozy Duch Páně tém/ který bez milosrdenství nad givými vládnau.

Dále dis Text: Ale v psh přichážegi jce lžali nežith a viedly geho. To bylo poněkud obléhčenictvo bolesti/ Ale hlad předce trápal/ Streva s krví/ žaludek s krví/ bricho tenícelo/ Vsta vysíhala/ Vsi vyzáblí/ Čwár z synala: Přítelicka aby navštíjivil nebylo: žádnýho k sobě w psotě podobného nespatoval. Gesto Gaudium est misericordia habuisse pčenarū. Vzdyň halež takéž potěšení bjdni mywagi/ když sobě podobně w bijdě spartugij. A tak se právě při tomto nesťastném Lazarovi vkládala pravda onoho posvědčení: Nulla calamitas sola.

Ziadna bijda samá negde/

Mnohoš gímých s sebou wede.

Pod kteroužto bijdau Lazarowau Syn Boží vyznamenal vos a spisob České své, zde w časném věku / a w níj všecky pobožně: vossa nesťestí Svatému/ chudobě/ psotě/ nedužívě/ žármutkum/ hladum/ it/podrobene. Poněvadž ne z hod na hod/ ale z žármutku a bjdžděsich/ do věčné slávy a Království Nebeškého magi se svěrní dostati/ chceť tehdy Syn Boží/ aby ho w Kříži a w bijdách následovali/ A s Lazarem tímto misle en nečestí zde jnášeli. Neb Vbi non est tribulatio, ibi non est vera precatio.

To gest:

Kde smrtku, nesťestí není/

Tu v právěho Modlení.

Přitom, z obrazu Lazara nesťastného v to Syn Boží zgewuge/

Matthew 24.
Lucr 13. 18.
Iacobi 2.

V.

Lazar gest
Obraz Cyr
kwezdeylli.

Veteres.

je sam

Bůh lásce
mimovládce.

Ecclesiast. 11.
Cori: lib. 3.
pag. 313.

že jsem Pán Bůh svému vládce/podlé svědec tvorij Pujma Svatoho/
kteréž díl: Všeckot přichází od Boha/světosti n nesvětosti/zivoty Smrt/
Chudoba n Bohatství. Tuto ovšem ne nepřihodně ona Hystorya
může připomenuvat býti / o svérném a Starém dvorečenju Čísaře Žygsl-
mundu/kterýž gednoho času geda se Pánem svým přes brod řeky / a vio-
da an kum Čísařský do Bodu vpaustis / řekl smichem k Čowaryssy své-
mu: Tento kum má povahu Čísaře Pána naseho / Pausstis Bodu do
řeky/kdež gi prvé dosti gest: Tak Čísař stědce daruge a dává tém / kteří
prvé dosti magi / a spartne toho zasluhugi. Což zaslechssy Čísař/a srozu-
měvossy že ho dvorskym strychem z starodawnij powinne služby popo-
mijná/ přigerossy domu/ spisobil dwě Krabice / w welikosti a w spisobu
sobě podobné/ a gednu z nich Zlatem / druhau pak ołowem naplnil / tak
že gednosteyne formy / tijze a wáhy byly. A powolaw k sobě dorčeného
dvorečenjna/řekl mu: Mňau gest to nídká neseglo/nýbrž třem nesvětostim/
že há giné darugijc / tobě gsem nídká nic nedaroval / ani služby nezapla-
til. Neb darowé welikých Pandu, ne tém genž zasluhugij / Alle kecym
světosti přege / se dostáwagis. Protož kostug chceli tě Bůh dárce světosti
obohaciti křize světosti : wezmi sobě tuto gednu Krabich : w gedné gest Zla-
to/ w druhé Olowo. Služebník ten dlužho hledě / myslil kterauby měl
vyjeti: pozdvihiowal/potěžlával gedné w druhé/az naposledy chopil tu s
Olowem: kteraužto otevřew / velmi se zarmautil. Čísař pak zasmáv
se/řekl: Hle, svidijs je Bůh světosti vládce/kteréž ne každému zatočen
slavuj: Nako n tobě posavád odemne žádného daru donešti nechálo. Dal
mu vossač w tu druhau krabich se zlatem. A ten gest prvnij spisob světosti
w Světě.

¶ Druhý / že ono w gednosteyne tváze dlužho nesivoje / svau tvrka,
wosesi a něstálosti rychle myž / a od člověka zachází. Také n nesvětosti svou
konec brzo běre: Pročež ge Starij malováníjm připodobňovali k Ženě/
na kauli okrahlé siogiscy/ a kolo w rukau držiscy/ a nim vstarvicietoci-
cy / Tím vklazugijc: Nalo Ženská povaha gest w myslí tvrkařwá / kaul
okrahlá podtvrtisvá / a kolo se ročicj: Tak světostis w nesvětosti / a nesvě-
tostis w světosti se měnici gest hotové: V tomu dárwo zvylé / aby některých
toliko pcp samý potom těžssi pád povyšowalo / podlé onoho Versse:
Multos, inquit Poëta, fortuna extollit, ut lapsu grauiore ruant, To gest:

¶ Proto mnohých povyšuge to světosti/
By tim těžejis padali w nesvětosti.

Mnohým pak nechtěge slavžeti/ proto se schováwá/ vtišká/a za mno-
hý čas nako w smerech gich ležeti zanecháwá: Abi potomně z svile / z da-
ru / z rozkazu a požehnání Božího tim delegis svérně s nimi w Čowary-
sityis crwalo. Děmž Naděgi svau / bjdami ssaženij. Lidé / timco po-
věděnijm pronášij/ tiskage: Dabit Deus his quoq; finem. To gest: Nco,
mu vessemu(toriz/nesvětosti) a nášemusoliv Kříži) dá Pán Bůh někdy ko,

Lazarus
cd.

Psalm 119.

Podobenst.
vii.Podobenst.
viii.

Bernardus.

S. Abraha
mowa Láuna
w wiedz
niecii vne
zen.Opuszceni
od sweta An
gely prieby
muzagn.

nec: *Qalo ktere bijde/ zebroté/ bolesu/ hladu/ Psoté Lazarowé: O némž Textu pořáděl díl: Vstalo se že umřel Zébrák: Ovšem bolesi ovi wředuw/ anobr hladem/ gsa v různi Boháče odvossch potupeny: Však umřew/ pogednau wssch býd gest sprostěn/ kterež mu trpky/ ba převeli mi horky život zdejší činily: umřel zagisté/ ne Smrti bezbožných: Ale tao/ o kteréž gest psáno: Předrahé: gest před obličegem Páně Smrti Swatých geho. A toho sobě w prawdě žádával/ Aby Smrt co spiss konci bijde geho včinila. Qalo tehdy Sfiasiného byti pravivwame elo- wěka/ kterež brzo zprostěn bywa wczemis toho/ z kterež byngiti žadue naděge, qemu y glnym o ném se nevlezovala: Tak Lazarowi velké Sfis- siu nastalo/ když Smrti brzkau zebrota/ Psota/ potupa a wředovina geho svuč konci wzala. Smrt wssemu/ y bijdám, a žalostem konci čini. A protož od těžlosti bijd, a protiwenství tohoto žiwota, žadny sauzen byti nemůže: Poněvadž o konci/ yafy bude/ my Lidé newisne. Nebo spušob žiwota zdejšího nás wssch Lidu geji podobny k platu scym se po Moci: Qalo oni umijnenau a začatau cestu/ každe hodiny a chvíle/ buť je na Lidu spis/ sedis/ lezis/ předce konagis. A běh Moci neb Rzech, svym hnucim gednosteyne s Lidu, Zdravé, neduživé/ bud vesele, zarmauc- né/ weze a neje: Tak rovně časun život po Moci Sweta tohoto/wssch gednosteyne a vstawičné/ Sfiasiné y nessiaſiné nese/ a k gegich cili pís plawuge. Z toho díl Bernart Swaty: Mors piorum est iter à labore ad requiem.*

*To gest:**Smrt dobrých Lidí gest gím cestau,**Z práce k odpočinutí gisau:*

Qalo y ktereňu Lazarovi/ o némž Text Swatého Ewangeliu dale- praws: A nesen gest od Angeluw do Láuna Abrahama: K wěcné radosti. Ten hle mäss (o Hžlovéce porozuměg) konci zdejších nessiesi/ a tu předivnau proměnu fráiskeho nessiesi. w wěcné Eſteſi. Lazarovi málo před tim žadny z Lidu neymensi služby včinil/ ani toho drobnu chieba poskytnauti nechil: Při Emri pat bezpochybě je calo- vamai, a sinradlavau wředovinau zohaveného každu se stojí a stoj- mil. Nebyl ho kdo potěſiti/ bud o wěcném spasení slabý Božími vistiti/ naděje geho posyliti/ umrlému wijska oči zavřit/ Čelo mrtvé umř- ti/ do Kubáſe obléč/ k hrobu donesli a proweđiti/ k. A wsslat ten tak- býdny/ a bolestně z sweta smrti sešli. Když misto Lidu Angely za služeb- nsky měl kterež w slámě/ w hnogi/ w pshycy/ w sinradu umistratičkyho Žeſili/ A giz, giz z žaláře Čela vycházejich dušicku geho proti vratu a vratu Diabelskému zachovala/ a Scolich blahoslavené nessietedno- sti donesli: O yafé blahoslavenství nad wsseliuké Sweté Eſteſi/ yafá proměna nad změnou: z Emri hle k životu Lazar gde/ opusťten od Sweta Angeluau službau w Láuno Abrahama w kradosti wčině se no- se, O poważnej přewysoke dušiennosti nashy Lidsté/ Až y necháter-

nejsi/

věnčího (také pobožného) Zébraka / Angely hie služebníky tak slavné / v životu n při Smrti k službě zřízené mame: a strze Smrt k životu / z žalosti k radošii gegich službou primářsini bývám. Po neštěstí o hoto-
vém řešení / nemíli v Sváté / ale po Smrti v světném životě / připra-
weném vijme: O blahoslaveni kteris v Pánu vmisragi / neb Duchem
Božím k odpočinutí povolání bývagi / potěsuge Svatý Jan v zge-
weni, od Světa opusťene. Angele těsí věrné / v býdě vmisragic. An-
gele přistogic mísivagi v Krysta věrnij / od nich v provázení bývagi
z býd žalosti, k věcně nesmrtelnosti. Provázejte pak a donássejte Sva-
ti Angele Lazary / totiž všechy Lidi v Krysta včrých / pobožné / a bý-
dami všaužené / ne čelešné / ale Nebeským spůsobem / konz ge rozkazem a
mocí Pána Ježišse v rukou svých zdržugi / a před zahynutím zacho-
vavagi / dokudž v poslední den Světa / spolu s Ěly / k Nebeskému
Království zase z Země nevstanau. Luno Abrahamovo také nemá se
rozuměti mísio čelešné zetomírnij / bud v tomto Světě / bud v Nebe-
ském životě: Ale slib o Krysu Abrahámovi včiněný tento: V Semenu
věm požehnání / totiž spasení budou všickni Narodové: Neb Pán
Ježiš z Semene Abrahámo v Ěle se narodil. Do kteréhožto Luna/
to gesti k samému Krysu / donássejte se všickni pobožní / genž v Pánu/
totiž v pravé známosti geho / a v vijre v něho vmisragi. Neb tak S.
Světán první Mučedník gsa kamenován / zvolal: Pane Ježiši/
přijmi dusi my. A Svatý Pawel říkal: žádost mám vmlisti, a býti s
Krystem. A protož když slíjšim Lazaru donešeného býti od Angelů do
Luna Abrahámo / rozumějme že gesti dossel nevěčnijho řešení a Bla-
hoslawenství v Krysu / kteréž v poslední den Světa všem zgeweno
bude.

Dále gest potřebij svědectiv přičinu / pro kterou gest dossel Lazar tak-
věho řešení: Zdali v oplate za tu čelešnau chudobu / Zébrotu / a bolest-
nau všeckovatost z Nikoli. Vn věch ac Mástrojem / ale ne žásluhau ře-
šení / při něm byly. Neb kterij v Chudobě / v Zébrotě / v svezenij / v bo-
lestech / v nemocech gsa nepobožní / také do Pešta se dostávagi / Jere-
mias Prorok svědčí. Ptotož ne pro Chudobu / ale strze same Miloš-
denskij Boží / pro Semeno Abrahámo / totiž Pána Ježu Krysa /
kteréhož gest v vijau poznal / v dobrými skutky svým vyznal / toho věc-
ně dobrého dossela. Neb předně věril v Krysa Messianáše / Abrahámo-
vi zaslíbeného. Což mu Svaté Pissmo zgesone připisuje, v tom slo-
wu / tdež dí: Nešen gest do Luni Abrahámo. Ac se pak ne-
viděl lidem ginhm v čem potřebný býti, načo ten kterýž zewšech stran Lidi
se pomoci raděgi potřeboval: mnohé však skutky dobré čině, totiž trpe-
liwojí a Laskau té vijy dokazoval. Neb na Boha v svých týměř ne-
snečredlných býdách nereptal / nelá / nezloréci / Což množí činjwa-
gli / když sotva desátu částku geho bolesti a psoty xpisivagi. Bodáco-

psalmo. 3. 8
Hebrej. 1.

Apocal. 1. 4.

Angele ya-
zyk spůsob-
bem Lazary
do Luni Ab-
rahamowa
donássejte.

Genes. 22.

Rom. 14.
Actoru 7.
Philip. 1.Lazarovo
zdejší ne-
řešení pro-
které přis-
činy obrati-
lo mu se v
věčné ře-
šení?

vi také zboží / důstojenství a slávy nezáviděl / Pána ani Ježíšeho geho
nešel / u. V těch Čtnostech magy ho následovati netoliko Chudí / je-
braví / neduživí Lidé: Ale v rossení naporád: Totíž takovou tvrky-
stia Pána svému mít / od něho milosti a pomoc v bídě / v spasení oce-
kávati: neřesti / žalosti / bolesti trpělivé snášet: Blížním svého dobré-
ho vinssovati/ A za všručné / nemilosrde / raděj se Pánu Bohu mod-
lit / nežli ge slnauti / V kvízdy vyselinyké Pánu Bohu poraujet /
nežli se sami insisti. K čemuž nás netoliko Lazarito / Ale v samém Sy-
ně Božího překlad wede. Gegichžto nessísti zdeního života / v Ší-
fti svéčné / jako gsau proměněna / Tak věrme / a toho dávšánlivé v my
(nessístím poddaní Lidé) s potěšením očekávajme / krmice naději svou
témito písni Šwathími / takto znějíštymi: Množí gsau / žármunkové
Lidi spravedlivých / a zevšech těch vysvobožuge ge Pán Bůh. Item:
Služebníců mogij budou se veseliti / a vý bezbožní pohasění budou.
Item: Zármutek sváss obráti se vám v radoši / tak jako serodíuch Žene-
po porodu bolest v radoši proměnuge / sám Syn Boží těsň: Ale bezbo-
žný radoš v žalosti / jako kteremu Boháčovi se proměnij. O gehož
proměně světského Štěstí v Pecknij nessísti / slyšme z Textu svatého
Ewangeliu / v němž Pán Kristus dř: Umřel také v Boháčec.
Co to slyšíme z Textu to Boháč umřel / který se každodenně v žalo-
hlav a v kment oblácel / silností hodoval / vstavěně panely / hry / ve-
selí / Turnage / kratochvíle provozoval / a na slavné vystaveném /
vznitě v zevnitř nákladně ozdobeném Zámlu / s Zástupem dvorany / pia-
tel a každodenních vzácných Hostí / s náramným podívením všech Lí-
di / Božský život wedl / Ale tenž gesto to umřel / Tomulíž gesto řekže smrt
konc zboží / rozloží / pevný / vysokomyšlností / smilností / kratochvílim /
a všem veselijm gíz konc nastal? O všem tomu. Snad mnijme / že jist-
ti nezaslavízil. Vbi saturitas, ibi dominatur libido. To gest:
Kde ptíjíšná bývá Svatá / Tu panuge Smilná chlupnost.

Dři Šwathý Jeroným. A Šwathý Augustýn napsal: Ebrium nun-
quam castum putaro. To gest: Ozralého nízky neměg za čistotu. Tento pak Boháč každodenně Svatý a ozralý býwage / Nedámel to mu mi-
sta / že se sám smilostíem každý / žrádlem trávil / ozralstvíem fúfyl / až nebyl
dív brzké Smrti geho.

Umřel tehdy Boháč. Syn Boží o Smrti geho tak obšírně
jako v Lazarově nemluvii: Neb toho hodin nebyl / jako ten / gesto řek-
ho jména v Knihách života zapsaného neměl. Smrti vysal geho, o
společně všem Lídem Smrti nosilavagich, návesstij Pán dává: Je je gi-
am Boháčově nehnádhernější / v Potentatorově nemocnější / vý-
hniauti nemohau. Nebo gesta cesta vossi Žemě / kterouž nám prvou Rodi-
čové přeslaupením prošelstili / hasž Díssmo svědčí. Protož se Smrt ja-
dného nebojdí / ani v čem ostenhá: Nýbrž dle povědění Poem:

Lazar za pí-
kla všem
gest.

1. Petri. 2.

Psalme 33.
Bíbla 6.
Lemnis 16.

Boháč umřel

Lucas 10.
Apolo. 22.

1. Regum 1.
Románs 6.

Pallida

Pallida mors æquo pulsat pede pauperum tabernas,
Regumq; turus, &c.

To gest:

*Schweflá bledá Smrt wandrige/
Gednoſteynē naſſtewuge/*

*Tak w hondach chudé Sedlaky/
Goeſt k Králu na pewné žamky.*

Takto tehdy Lužním, býdnym Smrt žalosti vracuge: Tak v Bohate nenaďale naſſtewuge/ a ſtěſti od nich odřezuge: Ko ſterčmu Sedlaku Bohatemu / Stodoly Moře křeſti starvěn ſchystagijichmu / v Š. Lukáſſe/ ř. Z toho dí Širach: O Smrti / což gest převolmi hořká pamět tvá Člověku který má polohu v zboží ſvém.

Kam ſe pat Tělo Boháčovo podělo? Oznamuje Text: Je Pohřeben gest. Toho Pán o Lazarovu Čelu nepowěděl/ oviſsem proto: neb ſnad bylo potupně někde zavřeno/ a jako gina Mrtva ledadlo ſakopáno. Anobr nebyloli gest od pſu poluſu rozněſeno a obežrano. Ale Pána pořebili/ bez-pochybň ſlavným Conductem, s živoněním / až powětruj oblaſcové rozhánělo s spěvem / je ſe v všech rozhlihalo / ř. Boharij zagíſce nádherně bývagi pořebování.

Dum moritur diucs, concurrunt vndiq; ciues,
Dum moritur pauper, vix advenit vnuſ & alter.

To gest:

Z všech stran k pořebu Boháče/
Zbíhává ſe ēdu mnoho :

Ale když vniſe mižernu/
Sotva geden/dvou/ neb žadnou :

K hrobu ho ne provážej. A ten gest hle byl konec Štěſti Boháčova / Smrti gemu přetřeného. Od kudy ſe včíme: V Štěſti na Pánu Boha/ na pobožnost/ na proměnu života/ a Smrt brzkau ſe nezapo, minaci. A když po růži Štěſti kráčime / vinnýme ho mřně vživati. Když ſe ſomu dobrě wede / pomníž na to že ſe miž také zle věſti / Napomíná o tom témato Slovo řecky Ieſus Syrach, řkauc: A když ſe zle wede / pomníž ſe miž dobrě věſti. Nebo Pán miž gednomu řazděmu odpaciti při Smrti, tak jaký gest zaslaužil. K tomuto geden Mūdrce díl: Žiadu na Štěſti nespoliňan; nenecháť ono obyčegávo/ křtaltuv a ſvých Křemel: Podivně ſe až nezvijí ſdy / a toho nehwijc oſlamá/ kdo ſe na ně vbezpečuje. A gini Opět: Glorověte / Štěſti ſe nechlub, neb negy od neštěſti vyňat: Ale dánor přijroči: Vdečalit Kohy/ brzoč ge ſrazý. Veliká gest venuſraha pádu / vysoko newſupovat: A pakli vſtaupiſſ / vniſ ſtati / neb ſedět: ſebe ſám neplaffiti/ a ſcviſeni dobrotiwoſt miſti. Nebo Alexandra Macedonſkého Štěſti na nevywysí ſtupen Mocnosti Švětce ſdy vyneslo / potom brzíko Smrti rychlau dolo gen ſhodilo. Item: Valerianovi Šceptrum / totiž Berlu Císařství Rýmſkého do Rukau podalo Štěſti: Vysak, jak brzo trápiti počal Křeſtiany / hned mu gij neštěſti zase v Božijs polutě vnydrela / a Savorovi Králi Perſkému v Ruce aen dovedlo:

Horat. lib. 1.
Caro. Od. 4.

Lucas. 11.
Ecccl. 4.1.

Boha a ne
neštěſti pa
matovat
Ruffi.

Ecccl. 11.

Franc. Petrie
pag. 90.

Socrata.

Iouesalle.

Sabel. de Vz-
terio Imp. &
Sapori.
Roge Petri.
An. Da. 261.

¶ Slepem a Čemenem v Koně geho gen včinilo. Nebo mu Král Persef
dal oči-vyloupiti / A tdy koliv na Kuní sedal / vzdychy hřbetu geho mý-
sto čemuž vžival / až do Smrti, sedmdesáti Sedmi letech svého rohu. Ch-
sare sňzeného: Léta Páně dvou Steho Sedmdesátiho prvního. Čalo-
vě proměný Štěstí všavýuge onen někdy z Emilius Pán Rijnský, naro-
Persea Krále Macedonského, řekl k přistojicím: V štěstí nepevňejte/
a neschlouchněte nic před sebe neberete. Doložit toho: Nesciunt homines
quid serus vesper vehat. Ziadný nervij co miu večer sgebau dobrého neb
zého prince. Pána Boha se vzdychy báti gest potřeb. Nebo hafz dij S.
Vernart: Qui non senserit Deum per beneficia, sentiet eum per suppli-
cia. To gest:

Kdo Boha nechci w Esztergom

Tenę ho pochłonę w nieskończoności.

Atenit gesti druhý spůsob sestří světstěho.

¶ Třetí spůsob / Zé ono po této časné Smrti Člověka / s nesčetnými
četnými strážníky čině / odchází k temu na slnžbu / kterých zde neznalo / a po-
upuje svého mistra při těch gemitách zde hovělo / aby se gich večně proslavil
nesčestný přidrželo. Nakož tak nebohemu Boháčovi včinilo / a gen opu-
stilo. Oj Pán v Textu dnešního S° Evangelium Zehdy v Pekle.
Jeho byl do nad žalosti / Neb pohřbem slavným Tělo jeho je bylo pohřbe-
no / porozuměli gismu: Dusse pak že se ocela v Pekle (kteréž gest přibylo)
četným zatracencům slyšíme. Pozastavte se zvězme / Protolíž gest se tam
ostal, že Bohatý byl? One: Byli zاغیتہ bohati v Swatij / Abr-
am / Žal / David Král / Nikodem / Jozef z Arimatye / a gimijs /
Však je s Lazarem k spasení dostali. Ne zboží otočsem / oděvem drží/
udlo / pitii / do Pekla ho vlehnali: Ale tito hřichové: I. Předně/
otupa Pána Boha / Náboženství a Slova jeho. Neb je o tom nic
z živobytí svého věděti necheť / nedbal / a nesvědél / Pronesl se v
tom v Pekle giz gsa / když ne slovem Pánem v Náboženství: Ale rád-
au Mistrův žádostiv byl obracenij Bratří svých k poláni. II. Z toho
v hřichu pocházelo zlé vztívání Bohatství: Neb na kwasírednici ho-
m nakládal: Tu pat kde náleželo, Halice nedával / Služebnostem
sýrkve: ani konu z Blížních v potřebách nespomáhal. III. Nade-
zemílosrdně / a hůře než zlomenile chudého Lázara / v sráci žámlu ge-
o ležícího / hluchým Bchem / slepým Otrem / pyšným Krolem povíd-
el. A tím nemilosrdněstvím Pánu Bohu k hněvu, k zatracení
vému příjmu dával. Protož to odplatě za slaužilé ocel se v Pekle/
Totíž v Mistře zatracencům / kteréž konečně gest v kterých koliv místech/
udlo v Zemi / neb pod Zemí / v oblací / neb v Světě / giz bezbožním
zípravene: do něhož se Dusse gegich hned při Smrti z Těla vycházejí
i jen dostávají / a po Vzkříšení v Těla také tam v Pekelném Ohni
Dussemi vlnržena být magis. Zoho důvodové gsa: Ghore/

Petlo / gisē
mijo zatra-
cencim pī-
prawené ko-
nečně gis
qel.

Esaie 14.30.
Num. 16.
Ezechiel 3.2.

Datana / Abirona propádenis / a za živa se do Pešla dostání / v giná
pissma velmi mnohá.

Matth. 11.
Lucz. 10.
Matthæi 15.

Toby pak Boháč w tom Peſle trpěl / Pán Kryſtus w Textu dneſſn-
ho Svatého Ewangelium oznámuge. W Peſle pak poždwihl
oči svých / tdyž byl w mukách / v žrl Abraháma zdaleka /
a Lažara w Lánu geho. Muſy hle trpěl / A to muſy plamene Oh-
ne / v kteřímž Pán Kryſtus dí: Ohení Peſelníku nevháſne / a čer w nich
nevomíre. Kterhmožto geho mukám gessé ſiſce trápenis přidávalo mu
spatřování Lažara w radosti / toho kterhož chodil wage mimo něj, ne-
chťel vſdati: Ted pak z hlubokých Peſelních muk gen spatřil, an se těſil /
ale on mučí / a trápi. Čtěme w knižhách Maudroſti / že takové vidě-
ní od Peſelníku z Peſla volených Božích / w radosti Nebeſké ſe těſil,
čich / činí zatracencum trápenis nad plamenem Ohně. Ach s natau žalostí
zwolal: Otče Abraháme / ſmiluj ſe nademnau / a poſli
Lažara ať omoci konec prstu ſvého v wodě / a ſvlaží Va-
žyf můg:neb ſe mučím w tomto plameni. Ach kde gſau pro-
menná Zlatohlavová raucha / gismiž ſtudenost nebo horkost mohl ſnad-
ně od Čela zahnati w zdejſím ſtěſti? Kde díam / w němž ſe z gednoho po-
toge do druhého procházel? Kde rozfloſs? Kde kvasové? Kde přátele? Kde
dvorčané? Kde rozliční dráži a ſladči nápojové? Ach / přenesesytedl-
nět gessé muſy ſnáſſeti muſyl: Těž tomu rozfloſſněkovi ſwěršemu / priče
Pánu ſlavoněmu / Gzlověku nádherněmu / nad chudými nemilosrdečnými /
tač přezalostní hlas opěgijc včinili / gimiž ſe Abrahamovi v Lažarovi
polořil / tdyž kwiſil, nařílage: Mučím ſe w tomto plameni.
Nad to gessé hukče bylo / tdyž vſlyſſel od Abrahama: Synu, rozpo-
men ſe že gſh bral dobré všecky w životě ſwém / a Lažar též
že: Protož nyniſ tento ſe těſil / ale ty ſe mučiſſ. O tonyby
ugněnſiſ nepobožni Boháci w tomo životě ſami v ſebe to rozwázili / ha-
ſáprroměna při ſmrti w ſcen naſárává / dalekoh ſe gináce / ... ſe vše-
cich vlovali / a ſmrti ſe za čas ſchytali / a nízbi tři: v ſiſ Boha a Nábo-
ženſtviſ potupných / a Blzniſiſ vtrutných byli.

Marci 9.

Sapient. 5.

Ale co myžádal Bohater? Nic. Něbrž odpověd čim bál žalostněſſiſ
vſlyſſel od Abraháma tuto: A nadto nadewſecko mezi nami
a wámi cíl velikých vtorzení gessé / aby ti kteříž chřiſ vysud
k wám gjeti / nemohli / ani od onud ſem přegjeti. Tač gessé hle
P. Vyh w onom druhém věku zdejſi dobre od zlych / pobožné v p. bezbož-
ných rozlučil / aby na věky žádného ſpoltu a věčenství ſpole čne mítu ne-
mohli

Anſiquitac.

mohli. To znage Starij růžávati: Misericordiam Dei querendam est se non in inferno, sed in mundo. To gest:

Božího Milosrdenství,
Ne tepru w Pekle hledati:

Nej zde w světě w Náboženství/
Máme ho dosahovati.

Dusse pte-
rat se w pe-
kle trápí, ne-
m lidi sá víc
nato se w
ptávati.

Kteraký pak Dusse z Čel vyfleč w Pekle se trápí, a pak s Bohem
neb n s gízimi Dussemi mluvýly / nemázejí se nám na to vyptávati:
neb není násse svět to sphytovati. Toliko podle svědecství Příjina missio-
temu dárvali: Zépobožných dusse při smrti Člověka v radost: A bě-
božných w Muku vprímo gdau.

Porázil se tím Boháčovým w Musách kvišlenismu v blud tento
dvoogli: Geden/o svyzíváníj mrtvých Svatých, kteryž daremně Bohá-
čovým přeskladem k Abrahamovi / za smírováníj žadagisém / sice mlo-
wati vyslugi: poněvadž gest on sobě nic nemohl od něho vyprositi/
anž Svatij co dáti mohau. Druhý / o Očistci / do kterehož se množí/
odkládaje až do smrti s pokáníj / strogi swagi: a při smrti dědicum / aby
gini Almuznami / a Mnisiy Mlsemi z Očistce vypomáhal / poraučejí/
Tři místa po smrti Dusi. Lidských vlastugijce: W Nebi dobrých / w Pe-
kle pravě zlých / a před Peklem těch / gesto při smrti ani pravě dobrí ne-
bo hodnijs / ani pravě zlijs / Pekla zaslaužilijs / nebyli. O neznát Pissmo S.
nezná / anž Abraham těd připomjná třetího místa / fromě Nebeskou ra-
dost / a pekelní žalost. Negsauč (bludní Kněží v pamatuji se) po smrti
nej dvě místa. O Svatij Očové Starij wás w tom v pamatuju-
gi / řkauce: Nemo se decipiatur, fratres: Duo enim loca sunt, & tertius non
est ullus. Qui cum Christo regnare non meruit, cum Diabolo absq; du-
bitatione villa peribit. To gest:

Zádñí se neoklamávay:

A dvě třetí místa znay /

Po Smrti pobožných s Krystem:

Síhých pak s Diabolem w Pekle gisíam.

O Všemyslněz sobě Vidě / a ten spisob rozdílného Síestui dobrí w
pameti složujc / Od tucd gíz

II.

R Druhému Hlavnišmu Rozdíslu Kázanis tohoto příspomje / A
vizme kudy máme Síestui zdeníjho / anobrž s Krystem radějí
w Nebi / a s Lazarem w Lánu Abrahámowu / věčného nabí-
vati.

Množstžagisě rozličným doménem o to se posloužegli / a těch
gíznych / a téměr nesílych cest k dosahnutí Síestui vnyhledávají: w
živnostech domácích Fortelù a hejchù se chytají: W Náboženství pak/
pro dogújii spasení / povíd / až v říze Mrtvě (kterýchž se Pán Bůh na
prawdu práti zapověděl) Síestui hledati se neosteychají. Nalo tento
Pekelník Bratřím svým, vzkříšením Lazarowým, žádostiv byl

Lewie. 19.
Ezaias 8.

Síestui

Stěstí spásobiti: Vissat nadarmo toho žádal: neb nisudný ginaudn/fro-
mě spravováním se Svatým Písmem zde w Náboženství. Sfěstí se
ne dosahuge. O tom počádět Zertu dnešního Svatého Evangelium
rakto znis: V řekl Boháč w Pelle: Proshym tebe Otče/ aby gen
zázara poslal do domu Otče mého: nebě mám pět Brat-
růw gescce živých/ ať gím swědčí/ totiž oznámi co se semnau dě-
ge/a kterak gsem se dostal do Pecka/ aby n oni nepríssi do tohoto
mysta muk/ Nebo Lídé psům bolesti nepřejí/a coby pak měl Bratr
Bratu Pella přijti. Vissat Abráham řekl mu: Magiš Mo-
žiſſe a Prorok: To gest: Magiš Svatá Písmá/ s̄ez Možiſſe/
Prorok/ Evangelist a Apostol svěsaná/ akazdohodně často w
Náboženství Chrlewního shromáždění od Kněží, w Kostelích čtená
a vyslavána/ kteráz každého známosti Boží w spasiteli Kryšta
Geziſſe/ Lásce po winné Křesťanstvě/ a Suninou/ o pravé cestě k spa-
sení od zatracení swedauch, napomjnagi. Nechť gich poslauchagi/
a těm se spravují. Nebo ta samá gsaú Mocí Božího poslačugují každě-
mu věřícemu k spasení. A tém Písmum kdo věří/ Čzemu ona o Pá-
nu Bohu/ o zásluhách Smrti Syna Božího/ a pokání n e spasení
vysvěcují: ten se každý muž Pella nebáti. Neb serze ten nástrog/ Písem
Svatých kázanií/ genž gest dílo Vrádu Ducha Svatého/ Pán
Bůh chce pro Geziſſe spasena činiti věřící. Protož kdo Písmum Swa-
tým nevěří/ a kázanií Slova Božího se nespravuje/ Bůh krásně
kdo zmrtvých vstal/ a před zatracením gím wenstrahu dával/
ždalíž mu věří? Poněvadž Možiſſe a Prorokůw nepo-
slaunchagi Lídé zde w Světě/ aniž byl kdo zmrtvých vstal/
věříj mu. Neb z mrtvých gde strach: Ale z živého Čzlowěka obve-
selení.

Sfěstí za-
finí v wečer-
od sameho
Boha w da-
ru pocházej/
stez prostě
děl svatých
Písem.

Roman. 1.
Actorum 13.
Marchi 16.

Timoth. 2.

Tauto ovšem zavírfau Svatého Evangelium dnešního, Syn
Boží od videní nočních / neb Dussi po Smerti se vklazujíjich / n od
vesseliválych oblid, nás odwozuge/ a k samém Svatému Písmu při-
wozuge/ abychom se z nich samých o pravé cestě k spasení vyvčowali/
a wenstrahu před mukau Pekelníj odtud nabývali. Kdož pak té cestu
chybi/ a tím prostředkem/ poslauchániim kázanií Slova Božího, po-
hédne: být Kláštery za sebe staněl/ nerecili Ceremonie nějaké vykoná-
val/ a sive Čelo hladem třebas všussil: že se ne do Lína Abrahama/
Ale za Boháčem do muk Pekelních dostane/ Zdalíž samým všum Syn-
a Božího nesluší věřiti? A tak kdo chce obogtijho/ Čelestího n dr-
chovního/ časného n věčného Sfěstí dogisti/ a nesfěstí vgiſti/ po-
spess se Svatých Písem chytiti/ A w Náboženství sevšíj pilnosti

Slovem:
Božím a ne-
viděním o-
bludným
magie se Lü-
de správo-
wati.

Slo.

Luca 11.
Davids ká
zanu.

Slova Božího kazaného nábožně poslouchati / a gijn se spravovati.
Neb Krystus Pán samy ih blahoslavij / totž Štiasné činti / kdož Slo-
wo Boží slyssij / a oříšagij ho. **L** O kterémžto Štěsti w tomto káz-
anii gjsme se z mysladu S° Ewangelium wypíšovali / spamatujte: Ge-
dno / že ono ne každemu zde zaroven slauži. Druhé / že w gednostyne wó-
ze dluho nestogij: Alle brzo se vod gednich k druhym naracuge. Treti /
že při časné smrti / těch kterým sladžilo / když ho sobě rázili / z nich Pá-
nu B° ne děkowali / aniž se gijn k službám Božím ne wzbuzovali / ne
cháwá gisti do zatracenij. Vydnym se pak přitovarysuge / a vede ge
wěčeniu včešení / Ato ty / gesce se zde Svatými Písmi spravujte /
kteráž o samém Pánu Ježíšu / darcem Štěsti a wěčného spasení, wyp-
ízugij. Genižto bud Čest, Gláwa / na věčn wěku / AMEN.

Modlitební Písen / Yako: Ulyss Pane Modlitbu mau / u.

B Oje darec Štěsti, abožis /
Pohled yak se w Světě mnoužis /
Věrným Křesťanům nesseti.
W díjném spásobu života /
W cedowina / hlad, Zěrota,
Prináší mnouhé neresti :
Tém kdož se ič Boha bogis /
W pobožnosti stále stogis /
Když gijn neslaužisvá Štěsti.
Genž ne zaroven každýmu /
Wekavé / tomu ginešmu /
Zlým pak neyspis slaužis Štěsti.

Bohatství / zdraží / pokoge /
Života bez práce boge /
Preze v slavné pověsti.
Wissak když ho zl: vživagij /
Nemilosrdní býwagij /
Ménij se při nich w nesseti.
L Pro Ježíšse Syna svého /
W hodinu Smrti každého,
Zbaw Bože Pecka, nesseti.
Poprý Štěsti nobýwati /
Písem Svatých posluchači /
Wěčný život ráč nám dati. Amen.

Yeděle Druhá po Svaté Trojici.

Ewangelium S° Lukáše w XIII. Koždusu.

Milosříwá dobrota Boha Otcie wšemohaučího / w spásicelni Lásce
Syna svého Ježi Křista Pána nasseho / křeži dílo Duchu S°
ráč nás k wěčným Nebeským Hodum posvolati / AMEN.

P Sychni spolu (Lide Boží) s myšlenou Nádobou Aposolem
S. Pavlem / máme znati / krdečně věřiti / a vstně wyznávati, o našem do-
brotiém Pánu Bohu rato slowa / Kterak to dobré gest a wzácní před
spalme.

<sup>1 Thimoth. 2.
Argumentū
& vslus Homi
lia.</sup>

Spasitelem nás jsem Bohem / (totíž Pánem Bohu gesto to všechné a příjemné / kdož tak to o něm smyslil) že chce aby všechci Lídé spasenij byli / a k tu poznání pravdy příssi. Nebo k tomu celá Trojice zevšech Stran bijdnym a zarmaucenym Lídci napomáhá: Váh Otec Syna svého nám a za nás dánym / Syn Božíj dobrovolným Smrti Kríže podstoupěným / A Duch S. Autornau služebnosti / v Rájani S. Ewangelium / vstavěně Lidu k spasení povoláványm.

Zé pak ne všeckni Lídé s čistou chtivostí, spasenij gím Pánem Bohem darovaného a podaného docházegij: Nábrž mnich k zatracení věcnému přicházegij: ktm ne Pán Váh / ale oni sami winnij býwagij. Nakz S. Příma zřetelne toho dosvědčují: Nejvíce pak řeči Svaté Ewangelistě Nedělní / z vlastních Vst Syna Božího poslé. Z nichž gsme dnes Tedyden měli gđnu o spasení Lazara Zébráka / za životyj geho zde v Světě opovrženého / a bijdu u nejzrápennýšího / však po Smrti Vítrau v Sýmě Abrahámovu / totíž v Měsypáse / strde Angely do Ľuna geho, v radosi Nebeškau přeneseného: A proti tomu o zatracení Bohatce / každodenně s potupou Boha / Slowa geho, a Náboženství / slwoště křižčího / pro Newéru pak a bezbožnost v mukách Pecka věcně zatraceného. Vidělo se tehdy z potřebu slunné předkum nás jsem / a prwoenj S. Čírkve Regentů / k této dnešní Neděli za Ewangelium oddati řec Syna V. / O veliké Newéri Čílowěka Bohatého / na kterauž gsau pozvanj nechteli přijti. Gejžto smyslem / jako slunečným Blestem / poznání přísný s viny zatracení toho Boháce / a všech gňich zatraceného / před Oči Pán stávěti ráj / literak se to jele ne Pánu Bohu (genž všech Věadůw / dřistogenství / Stavůw / povolání, věků a Osob obogjho pochláwj Lids / yak Štiaſtnejch / Bohatých / zdravých rč. Tak chudých / bijdných / rč: Bez sletrenj a přigimání Osob žádostiv gest spasení) Ale samému Boháči tomu / a gemu v Newére a v potupě Náboženství rovným / připisovati má / ne gňáče než jako pozvaným hostem / k Panketu slavnému přijeti nechtěgijem. Čemuž všemu k weistraze spashedlně porozumíme / když s významí povstanauce podobenství dnešního S. Ewangelium členě přeslyssme: napsal gest ge S. Lukáš v Roždišlu X I I I. Pán Gejžis spasitel nás mluviti rácil témuto slowy / a řka:

<sup>Zatracením
mnichyč 2.
di Pán Váh,
neni winen/
sot pěčinu.</sup>

<sup>Autorum 10.
Galat. 2.</sup>

Opovídage Ježíss, řekl: Člověk geden všem
mil Včeři velikau / a pozval mnohých: A
posal Služebníka svého w hodinu večere/
aby řekl pozvaným: Podte/ nebo giž připra-
weno gest wseckno. V počali se všickni spolu wymlu-
wati. První řekl mu: Bes sem kaupil / a muším w-
gisti, a ohledati gi: Proshm tebe wyluw mine. A druhý
řekl: Patero sprězenij Woluw kaupil gsem / a gdu abych
gich skusyl: Proshm tebe wyluw mine. A třetí řekl: Ze-
nu gsem pohal / a protož nemohu přigisti. V navorátiu
se služebník / žvěstoival to Pánu svému. Tehdy rozhně-
mat se Hospodář / řekl služebníku svému: Vyhdi rych-
le na Ryňky a na ulice Města / a Chudé v Chromé / Kul-
hawé v Slepé vved sem. V řekl Služebník: Pane/ sta-
lo se vafž gsh rožkážal / a geste místo gest. Tehdy řekl Pán
k Služebníku: Vyhdiž na cestu a meži ploty / a přimí-
tan wgisti / ať se naplní dům můg. Prawijm pat wám/
že žádní žmuzů těch kteríž gsau pozvání byli / neotuší
Včeře mé.

Euangelij

Occasio.

Zeč tato Blahoslawená / vlastními Vstup
Doktora Nebestého mluvená / přinázejí k Gilanu Br-
ry dewátému / který o Chrktvi složil Apostol S. Jakub
Syn Alfeu / a k druhé prosbě Modlitby Paně: Při-
krakovskoj tvrzi. Převodný přičinu této řecí w podoben-
ství promluvené, Lukaš Evangelista w počadku Tvr-
tu Kapitoly čtrnácté pokládá být: Pozvání Pána Krysta od jednoho
Zákonka w den Sváteční do jeho Domu / k společnému s ginými fa-
rizi Počervu vyzívání. Na kterémžto kvasu, před spolu Stoličními,
Člověka wodnotedlného tu přijomného Pán vzdrawil / a hned velmi
pekným Nebestým Kázáním přisedlých / Dnálezitěm svěcení Svácku:
také o ctnostném a mravoném při Swadbách a hodech se chování: až
vžitečném a častém / raděj pro chudé, Chromé / Slepé, Žebrače / k/
nejli pro Bohaté a přátelé tauž měrau se odměnné / Hoduš strogenii/
wyzvával / zavřev svau řec Slibem tímto: že při vzkříšení w Krá-
lovsíwi Nebestém / jednomu každému / w dobrodlnosti Almužny zde
čyníchmu / mnohonásobnij odplata se stane: Tehdy geden Zákonk spo-
lu Sto.

In-Stolichy / k těm slovům Páně, znábožná, jakoby byl z výsryžu žadostiv
spasení a w Nebi přebývání / pokryté a pochlebně vykříknut; včinil člá:
Blažoslověný gest kdož blude gisí Chleb w Království Božím. Nako-
by řekl: O výborový Mistere / což ty dobré praviss; žeby mnohém lepegi
a porrebnegi bylo nám. Lidem se o Nebeské hodnosti raděgi starati / nežli že s
dobrými přátele na chvíliku hodovati: Poněvadž po zdeňším kwasu
že se lačníme / ale w Nebi Chlebem živým věčné Sytis budejme. (Bože
den abychom se tam dosíali.) Tauto geho řeči Spasitel nás gsa pohnuti/
hned podobenství dnešňašho Ewangelium mluvit rácil / Kterýmž sum-
mowně spolu-Stolichin Zákoníkum, w svěsemu Světu návěssi dává/
kterakby dobré ten Farizeus, w každický Člověk, k tomu dobremu Chle-
bu Nebeskému / a k spasení věčnému, mohl přistati / kdyby gen sám chtěl/
Poněvadž Bůh / (napodobně jako Bohatý Člověk) Veleři velikau
pro hostě) Chleb Království Boží/totž Spasení věčné pro nás Lidi
pripravit rácil / a k těm hodům ty hostěz Lidi, které tam místi chce / zwá-
ti dal / a všasvětě řeče posly své / Slova Páně Kazatele / živé: Ale
gsouce novoděční, bezpotřebních výmluv vžijmagij: ginij pak napro-
sto tau dobrotau Boží zpurně zhrzege / přicházeti nechtěgij / Protož tu-
dy samoděč Chleba Nebeského se zbašugice / w hrozný Boží hněv v-
vpadagij: A tak všedkna wina Lidstvěho, časně w věčné zlého / na nás Li-
dech / a nena Pánu Bohu nassem gest. Než milostivý Pán chce aby
všichni Lidé spasení byli / a k poznání pravdy přifli: když pak a kdož
nechtěgij / Ti a takoví jamic na se ač lkagij.

1 Timoth. 2.

Slaužit nám tehdy smysl dnešního Ewangelium k napomenutí:
Abychom dobrotu Pána Boha nassho, po spasení nassem dychtijeho, včas.
poznávali: gi sobě vysoce wážili / a podobojice všech výmluv / k tomu
věčné-dobremu / pod Veleři velikau výpodobněnemu / gsouce hlasem
S° Ewangelium živání / všechně rádi s ochotoují / w okrasě Raucha
Výsry / w poslušnosti věci Gejzisse Krysta / přicházeli / ač nechcemeli w
věčném hladu žíslati / a naposledy s žalostním kvíslením / s vním Bohá-
jem z muk Peckních / w Království Nebeském Hodovníků Božích
spaireovati. A ta gest hle původní příčina / w summo výsmysl s vžitkem
spasitelným / podobenství dnešního Svatého Ewangelium. W němž
všech příležitosti Xřici / a Slov w celém Čertu položených / w prav-
vém smyslu, pořádný výklad k předložení w tento rozum se nám dává.

O Dobrotivé wuli Pána Boha nassho / kteréž chce
darmo z pauhé milosti všecky Lidi spasena včiniti / a spolu s sebou w
Nebeském Království Radosních Hodův vžijwanj
všem věčně přisti.

Rozdilosvě Kazanis budau Čest.

Prvni: Takowau dobrotiwau a gisotnau wuli Pána Boha nassho/
Dce/Syna, ducha S°/ z kteréž nás všechy z milosti svého
lznámoti prawdy zde přivesti/a wěčně spaseni věmiti/Dce
wád my bijdij. Lídé mazme swětle poznávat.

Druhý: Poněvádž tomu Bůh chce/ aby vysvětli Lídé spasení byli:
Kudž pak a čin to gde/ že množi prawdy poznání/ ani toho
spasení nedocházegi/ Nýbrž se z duchovní slepoty vprjmo do
Pekla dostávagii?

Třetí: Potupních nevěrnj/ kteríž tau dobrotiwau Boží wuli/ pod
tauto Večerij welikau vyznamenanau nevěčně zbrzegi/ So
tun na sebe z vynyslně hrozného, časné y wěčně zlého, vivalugij?

I.

Milostivá
wule Boží
dychnej po
nashiem spase
mij poznawá
se:

Příkaz prvním Artyfuli mohloby se velmi mnogo
důvodů položiti/ w nichž se patrně gisota té milostivé wule Bo
na Boha po nashem spasení dychtjichho w vědomosti vysvětluje: Však
při Tertiu S° Ewangeliu zůstávage/ aby nad mjrú kázani toto roz
sřeno nebylo: Čti se toliko gisoty položi:

I.
3 připravov
pro nas L
dt. hodim
Nebeský.

Mark. 22.

Olez 2.
2. Corint. 11
Ephes. 5.

Mark. 23.

¶ Předně/ z Připravov této večeře/ od tak znamenitých
Čzlowěka srogeň/ pod kterýmž neminj Pán Kryštus žádného gneho w
Ewangeliu/kromě Boha Dce svého Nebeského/ čta: Čzlowěk ge
den včinil večeři welikau/ a pozval mnohých. Takoby iši:
Pán Bůh se k wám bijdym Lídem w dobroti swé rovně tak pronášel,
a pronášeti nepřestává/ Na kož Čzlowěk Bohatý na svém vlastní
znamenitý náklad hostem/ s snijnízby chtěl wesel byti/Pánku srogi/
II. Čzlowěku pak Bohatemu Dce svého Nebeského Syn Boží ne
proto připodobňuje/ žeby Čzlowěkem byl/ Alle je s svým Lídským stvo
řením spůsobem Čzlowěka Bohatého/ k přátelům vlidného/ přišve
tiw a právě Dceovský nákladati ráci. w Ewangeliu Swaté Mat
thausse Králem, Synu svému Swadbu srogy, Boha Dce Kryštus
znamenuje.

Tehdyž o Večeři Svadební, řec a podobenství dnesšího Ewan
gelium má se rozuměti/ s kterouž wěčně spasení a Nebeské Bohoslu
šovenskij Syn Boží srovnáswá. Neb na tom neníwětssi podstata jále
ži: Abychom se s Krystem Pánem ženichem nasshym/ Swazkem Mon
želstwa duchovního/ w právě a živé wísre spogovali. Kteréžto spoge
níi akoltiv se zde w Chríkvi Swaté toliko zájma/ wšak v Večeři při sto
náníj Světa se dokoná/ tehdyž kož ženich nass Pán Ježiš Kryštus
k Šaudu živých y mrtvých Lidií přijda, s Zélem s Dusí spocené
nás do domu Království wěčného vivede/ Tak abychom s nimi w Ne

halo

ako Nověsta s Manželem w geho Přibytku (však věčně w radošti) přebývali.

Míjnět tedy Spasitel pod tauto Vecerjs Vyslání dobrodinij Boha Otce / kteráž gsa w ném samém Božím Synu složená: Lidstvu pokolení připravená / poslaná a darovaná / A kteráž se do dnešního dne gestě Auřadnau Služebnosti w Rázani Svatého Evangelium a velebných Svatostí w postuhování / dílem Ducha S° w Chrktvi pořeugui / a světskym podélugi / genž gsa: nás Lidii, předešle Synu w hnciou, simečenj se Pánem: Vyšvobozenj od Zákonného zlorecensi w / z hřichu / Smrti / Diábla / Pebla / h wěčného zatracení. A darování nám w Kristu a s Kristem Láska / přizně / dobroty / milosti / hřichům odpusťens Alučastnosti Božího Synovství / spravedlnosti / pokohného a těšítedlného swědomí: Také Ducha S° daru w / známosti Ježi: A Osoby w Brudu Syna Božího Neschasse / Víry / Lásky / Naděje / dobré Smrti / naposledy w Nebi věčné bytnosti. Kterážto vyčtená dobrodinij Boha Otce / Smrti Páně připravená / a Brudem Ducha Svatého w službě Chrkevní nám Lidem poskytovaná / převyšugui všech dobré svět Svaté / zboží / Sláwu a radost. Nebo žádne Lidstě Oko gmu rovnych nevidalo / Vího neslychalo / aniž co tomu podobného kdy na Srdce Lidstě vstoupilo: Protož ge Pán Kristus, k žádostivěch mu po níjch dychtěnij, přirovánává k hodum Vecere: Předně proto: Vako Vecere po denních prácech Člověka vstaleho posyluje / občerstwuje a obveseluje: Tak dobrodinij Božská žiwau vystau z Rázani S. Evangelium přigatá / Čela / Srdce / Myśli a Dusse Lidstě nehypodstata negii Syli / čerstvou / krinj a těši. Odkudž se Pán Kristus Chléb žiwota / krmil nás lačných a Nápon žízlivých bhti ohlassuje / zakazuje se w libich každěho věcijského od věčné lačnosti a žízni zachowati / kterežto říkyn řvě, n žávracným nasycováním mnoho Číšc Lidu málo Chleby / že na světě gsa w smrtevnosti / ráčil se vrditi / a Janovi w zgesvení ge opětovati / řka: Kdo světěj / Totž Stále a svěrně w mē svíře se všá / dám mu gssi z dřeva žiwota / kterež gesi w Rági Boha mého. Sem také přináleží ona řec: Ne w samém Chlébě žiw gesi Člověk / ale w každém Slovu kterež pochází z Vsi Božích: a w Protorověj Proroka Jihášse / Hody věčné od Boha w Kristu Chrktvi připravené slavně se vyplisují.

¶ Zadruhé: Vako Vecernj chwile / w kterež se posrmové Vecere přednášejí / gesi čas skonání dne: Takž w tento wěk po přichodu Syna Božího w Čele na Svět / gesi wěk Světa poslední / k skončení svému se blíží / w kterež gž ne Neschassova Narodenj: ne Monarchia: Ne rohův deseti na hlavě Šelmů wzrostu: ne Antikristova tepruvu zgesvení: ne Goga Magoga Tyrantw: it: Ale přichodu Syna Božího / Krále Nebeského / Syna Panny Marie za nás Vzkříšovaného /

Pod Weleti
Dobrodiny
Boha Otce
w R. nám
připravena
se rozuměj.

Romanos 5.
Ephesos 2.
Coloss. 1.1.
Romanos 8.
1. Iohann. 4.

Esaia 4.6.
1. Corinth. 2.
večeře před
se připravovat
vagui. I.

Ioannis 6.
Matthæi 6.

Apoc. 2.3.

Deuter. 8.
Matthæi 4.
Esaia 25.

II.

Danielie 2.7.

I. Tocnoj 12.
I. Corint. 10.
I. Pet. 1. 2.

III.

Iocanis 6.

Golatas 2.

Velká ve-
lička velikost
Dobrodinu
Božích vda-
zuge.
I. Corinth. 1.
Mat. 29. 27.
Mates 14. 16.
Luca 22. 24.

Autorum 1.
Psalme 17.
Rominos 10.

a nám vzkříšeného / t Sa du světěnému máme očekávat. Kterýto čas gíz gíz v samých dnech se sjetí v Swatém Pismě na mnoha místech Bečerj / a často kráte řečením Světa / v poslední hodinu se gnečuje od Swatých Apoštoliw. Pawel dí : Je gíz na nás připadí řečeným věku Světa. A Petr : Zde se Krystus v nejposlednějších časích zgewil pro nás / který gsmě řeče něho všechny v Boha.

¶ Za třetím : Vaklo gídlo na Bečerí každého dne gest a bohá uch poslednější : (lečby žraut a duspivo některý bez-potřebné a zbytečné do sebe Polkm a nápog k modě zdraví svého cpdi) Tak Náboženskvi křesťanské / a v něm včenj Ewangelijského pravoda / s velebnými Swatostmi samým Bohem zřízenými gest na tomto Světu nejposlednější / a k spotogenj dusi v Čel / v nočním snu smrti časné Nejdostatečnější, a nejpodstatnější : mimo křesť nemáme gízeho žádného včenj a Náboženskvi pravodivějšího očekávat / nadeo sobě netvyměňsleti / ani vjivati / lečbichom chřeji obyčejem žrautův neshých / na Bečerí nepřesná wagich / opět gízeho gidla / totiž domnění Lidského / vstanovení / power / gednot / Slepot / Selk / Rzechol / Vicens posíranných / a služeb smyslených, vživati / a tudíž na své dusi v Čela nezdraví a Smrt věčnau vchoditi ; Což množí čini / který této Lidské Regule neznagi / genž gest : Si vis esse mane leuis, sit tibi Cœna breuis. To gest :

Kdo chceš ráno čerstvý být /

Hled krátkou Bečerí mst.

Ti genž chceš i vesele z mrtvých vstáti : Musíš zde na Krusu předávat. Neb on sám gest podstatná Bečere / polkm / Chléb / a nápog : z kteréhož kdo gíz a píge totiž gízeho samým včenijim se zde v právě svéci díl / ten lačněti ani žízniti nebude na věky : Až té příčině dí Apoštola : Felicebý tvám kdo co gízeho kázel (a za polkm na té Bečerí Náboženskvi v věku tomto Světa předkládal) mimo to což geste přigali, (z polkmu včenj Sváteho Ewangelium) proklaty bud.

A ty Čri příčině gsa / pro křesť Spasitel náss dobrodinni Božství Bečerí přirovnává. Ale v tuto nens od Syna Božího daremně položeno / veliká Bečere / Ovšem gest veliká, pro dílostnosti toho velikého Pána / křesť gíz připravil / A tent gest Boh všemohoucí, Král Nebeský. Item / pro velikost Nákladu / genž gest Krystus Syn Boha živého / nám k polkmu, a nápogi Smrti Kříže přistrogený : Item / pro množství hostij / k vživání té Bečere pozvaných / totiž všecho lidstvěho pokolení. Nebo Pán dí : Edete na vesperen Svět / akazte Ewangelium všemu stvoření. Item / gest veliká pro vohodlnost a roklos po polkmu, všej radosti plná a věčně trivagich : Neb gest života věčného vespeli / Danky, radoš a hod / kteréhož zde v ohlašovaném a vjraupří gatem S. Ewangelium tolko zakusujeme : Tak Glastonej Danky gest / křemíž se žádný přirovnati nemůže : Ovšem daleko střednější /

nej

nežli ono znamenitě a veliké Conciuum Asvera Krále Perštěho / k těm
remížto všech Knizata / a nevydařenýsi Perště a Mědště Rytíře / a
veliké Panj / v zevšech svých sto a dvaceti Královstvij / Zemí / v Kra-
guj / místodržich / Heytmány / Regenty a Vředních sezval / a za Sto a
dvacet dñí s nimi slavné hodoval : po který všechnen čas hodův /
samých tolik Stolic Zlatých a Stříbrných / na podlaze Smaragdo-
wým Kamenism, a bílým Mramorem podlážene / nesčitné množství by-
lo a stalo. Nemáže se tehdy říct než že znamenitě / veliké / a chvíle v Ná-
sladu neuvhmluvné hody byli.

Alle proti veseli / hodum / radosti / Pánství a slávě života věčného
za nic to počteno muže být. Nebo v Nebi taková gest radost hestem Bo-
žím připravená (yakž gesi vens dotčeno) Až gi žádná vsta vymluviti /
Où Lidstě nikdá v světě spatřiti : všsy naslechnuti / Srdce sihnauti.
A myslí vyspytovati nemohau. Nadto ne: 80. dnj / Alle po všech Ter-
mim věkův th slavné Nebeské hody magi se trvati. O blahoslavensí
ti Lídě (at dñi s Svatým Janem v závesni) Kteríž gšau pozvání na
Swadbu Veránkovou,

Slyšice giž tehdy yak ten Člověk Boh neydobrotivější slavný
hod a Pánce, v blahoslaveném životě Smrti Syna svého, a vysku-
piteli násseho, připravil / a nám ho zde v kázanií S. Evangelium k o-
fuseni podává : U proč se také to dobré k Bečeři přirownává. A
velikau gmenuge. Z toho tehdy všeho gisotniě nestislau a nevyspra-
vitelnau Lásku Boha Otce / k nám Lídem proklazowanau / poznávati
se naučme / a zdrávě v bohomyslně v sebe rozgimayme Kterak gesti ne so-
bě samemu s Angelij zanechal Nebe / a v něm věčné radosti / Ale v nám /
nám rku, Lídem Smrtedlivim / také toho dobrého spolu s sebou vživati
přege. Ne proto vossak yakoby bez nás být nemohl / neb na krátko v ně-
čem potřeboval / aneb nás sobě tak vysoce vážiti / aby slunně a hodně o-
svau Lásku, a dobrodimi Nebeská s námi se zdejli, mysl. O gisě žádne
příčiny / z potřeby ani z povinnosti : Ale darimo z své pauhé milosti to či-
niti ráci / Zakož S. Pavel všech Lidi v tom vpaniatovává / aby
zdrávě porozuměli / že darimo z milosti Boží gisne k spasení přivedení /
a ne z skutku svých / aby se žádny nechlubil. Anobr S. Pissina všech
nastrje (yasněgi než Slunečný blesk den osvěcuge) také toho dohvedě-
ní / že pro sameho Ježu Krysta dobré se Lídem dává / a nassi vysrau od
Boha vysimá / wedle řeči S. Augustyna : Bona opera iustificatum se-
quuntur, non præcedunt iustificandum. To gest :

Dobří svitkové / vysry pocházejí / A Ospravedlnění ne předcházegi.

A v Zetu posvědno gest / Parata sunt omnia. Giž hotové gšau vš-
ech věcích / at gen pozvání přijdau na Swadbu. U poněvadž Krá-
lovství Nebeské od počátku Světa / (yakž dí Krystus bezewsi
Rady / pomoc / a zásluh Lídských / samau Boží milosti / volenym

Ether.
Sody Rives
za Krále des
říky byly os-
tolo Léta
před zárode-
jem pánem
Krystem 517.

Esaias 64.
1. Corinth. 2.

Apocel. 19.-
Spasení a
dobrodruž-
stvo dí milosti
Páně a ne
z idství z...
slub pochodi-

Ephesios. 2.

Augustinus

Mart. 2
Romano

a blahošťaseným gest připraveno : Tchdyt ho Lídé ne dominem po-
věrným / ale v myslém Krystu Pánu důvěrným / magis dosahovati / a
srze pravé Náboženství nabývat.

A tak z připravy té Večeře veliké, gisťomá Boží svolle spasení na-
sího žádostivá poznávat se může.

Druhé : Z jeho světěho nás k tomu dobrému před všecky vywo-
leni a před vědění. Neb ne darmo P. Krystus Spasitel w Textu je
ten Člověk Bohatý připravil Večeři / a tepruva doslada /
Pozval mnichy. Takovým gisťem mluvením vyvoleni a předjve-
dění násse vyznamenávati ráj. Ponušme z dalíz toho nebyvaly člo-
věk v myni hodný / kwas / Panket / dobrav svůli / buď svadební veselí stro-
giti : Kohobý za hostě chcel mít / pozvat / a s ním vesel být / je pravé v
sebe v růžu / vymenit / a gisťe přátele a Osoby hosti, w Srdci svém
vyvoluje / všich oznámuje / a na Gedulce pro poznámenání, Služební-
ky své vyvolila : Tak rovně Pán Bůh / pravé než se Večeře velika : totiž
spasení násse přichodem a Smrti Syna Božího w těle přihotovilo/
giž nás v sebe w Zayne a věčné Raddě před věděl / a sobě za hostě zvo-
lit. Očenž Apoštol takto píše : Požehnaný Bůh, a Otce Pána násseho
Božího Krysta / kterýž požehnal nás všesilky požehnáním duchovním
w Nebeských věcech w Krystu : jakož gest vyvolil nás w něm, před vsta-
vanou všem / totiž věčné spasení / srze geho Krew / a odpusťení hříchů /
wedle Bohatství milosti geho. A sám Pán w poslední den Světa řekne
svým titulům : Podte Požehnaný Otce mého / a vládnete Království
vám připraveným od vstanovení Svěra.

Schvalugec se opět tuto nesíhlá dobrota Boží / a spasení násseho
dar : že se nám darmo z pauhě milosti dává / v pogissiuge. Abn vzdý po-
věrečni polrytch, svým yak - koliv dobrým činěním a zaslaužením, nic
nepřipisovali : Poněvadž rovně jakož tuto pozvání bohatému člověku
k té veliké Večeři nečte se aby co přidali. Nebo se pravé giž připravila než
pozvání byli : Tak mnichem méně / ó my ze všechho stavorení nechudší
Lídé / co gisne mohli Bohu, Králi o Otci nássemu k spasení svému předa-
ti / Poněvadž se nám giž stro giti to dobré začalo / pravé nežli gisne byli
stvorení. Opět tchdy z vyvoleni gisťota spasení Lidstva se poznává.

Třetí / z neydobrotivějšího a nejstřednějšího od Pána Boha nás
Lídij nehodných k tomu nevymluvné dobrému poznání a povolání /
sterž se w Textu Evangelium těmito slovy vyslovuge / řka : A po-
zval mnichy : totiž / ne pozval P. Bůh do Nebe k věčné radosti

z vyvoleni
a před vědě-
ní nás Lídí za-
hostě k tém
hodum ve-
helym.

Ephesos 2.

Matthei 25.

Naučení.

I I I.
zpovědání a
powolání
nás Lídí k
tém věčným
hodum.

některých takto Osob/počtu nemnožeho ale/mnohých: Kterížto mno-
ží byli předně S. Patriarchové / s svými Rody a Čeleďmi / za nimi
všechen nesčetný Lid Izrahelští / s kterýmž Pán Boh včinil vmluvou
aby gegich Bohem byl / a oni geho obzvláštním Lidem / to gest / host-
mi na této večeru velice/ Takž Apostol o tom k Rimanům píše/a Da-
vid v Záalmu spisová/řka: Kterýž jwěstuje slovo své Jakobovi/a spra-
wedlností v Saudy své Izrahelovi/a nevčinil gest tak žádnemu Náro-
du/aniž Saudu svých zgewil gest gím. Po těch pak auhrnkem všeho
Lidstva pokolenj: Když w hodinu Večeře/ to gest w času příchodu
Syna svého na svět / w kterémž podstatně a w pravdě zhodowané sú
všechy věci: Poslal Služebníka: Předně, téhož gednorozencího
Syna svého / w spásobu Služebníka Vrác Kožatelský konagjskýho / o
Jána předchůdce a Kříctele geho: aby řekl pozvaným: totíž / aby
všem Ewangelistským dobrotiwau vůli Nebeštěho Otce Lidu před-
kládal/řka: Podte / nebo gíž připraveny gsau všechy ve-
ci/ k věcnému životu podstatně a dostatečné. Tatižmí Apostol po všem
ekříku Zemském rozesílal / řka k nim: Odvace na všeckem Svět vče-
všechy národy/kříctce ge we jméno Otce, v Syna v Ducha S° Vejce ge
zachowávati všecky věci které sem koliv přikázal vám / a opět: Gde-
te na všeckem Svět / a kažte Ewangelium všem sňovem všem: kdož v-
věci a pokřti se spasen bude / Alle kdož nevěří zatracen bude. Což gsau
Svatí Apoſtoli z rozkazu Pána svého/a překladem S. Patriarchův
Adama / Setha / Enocha / Noe / Abraháma / Moysi / Alarona / A
Proroků: Samuele / Náthana / Eliasse / Elizea / Iahásse / a gňich
posluš Božích: věrně včinili / A poslavad věrní Poslové Páně čini
když k té svaté Večeři čistým rázajmí S° Ewangelium / v také spiss
kých vžitelných/ bez prestání k věcnému spasení w Krystu složí: Líd
žúvau / a povolávaj. A totíž gest což dí S. Pavlo: Ze Pánem Bohem kte-
ré předzwěděl, th v předzřídil / které myšvolil, těch v povolal / aby byli
připodobněni Obrazu Syna geho / neypřiv že w Kříži, a potom w
Nebeské Slávě.

O Nebeská, nevypravitedlná, a nestonalá Dobroto: Císlí se když
odplatíme neb odslaužíme za to/že darmo z păuhé milosti nás býdne, ne-
prawostmi zoharvené, k Nebeským věcným Hodům zwáti rácis? O po-
ctivosti nad každau důstogností vysší/ kteréž sine my padli dosíli / když
spolu s Bohem, a s Angely když Nebeskými, slavné Večeře vživati ho-
dníj; z milosti Boží pro Krysta včiněnij / a Duchem S. kříze geho ná-
stron a vstavěně Kazatele / do Nebe pozváníj gsme. Protož, kdož mu-
žes, tu nesmírnau dobratu Boží vchop / w myslí rozmíjan / a s vše-
nosti srdečnau té Lásce Páně děluj: gsa pak hlasem S° Ewangelium k to-
mu dobrému zwán / bezvšech překážek přigeti se snazuj.

Genesis 5.6.
12. 15. 22.

Roman. 9. 10.
Psalmo 4. 6.

Ioan. 1. 4. 6.
1. Corint. 1. 3.
Achor 4. 10.
Philippens. 2. 1.

Matthew 2. 2.

Marci 16.

Roman. 10.
Psalmo 17.
Genes. 5.
Achor 4. 10.

Roman. 1.
1. Timoth. 2.
Philip. 3.
1. Iohann. 3.

Potřebu.

Zapomenutí.

I I.

Kří druhém Artikuli Rážan, a z druhé stránky téz
Ku S. Evangelium / Oznámij se gíz příma / pro kterau svaté
srana Světa včasenství této dobroty Božské / a tv ní věcného spás-
ní zhotovancho, nedochází. To je se děge pro samau vrtutnau nevoda-
nosti Lidstvu / z kteréž zvinné milosti Božskau pohradil / a nad Nebo-
stvu věcnau Veceri chaternické gménicko / a libuštin cohoto Světaka-
nické / bláznowě oblibuti, a sobě představuati. Což vesse Pán náss sm-
malyň taurženim / a na slepotu Lidstvu horekovanym / gednám Slo-
wem tuito obsahl / řka: A počali se všyckni spolu vymlu-
vat / že kte Veceri veliké nemohau přigeti. Ale koli zagište Národ Žid-
ský při svých Obřízklach s Bohem vmluvou činěnou přigeti / připovědi-
li: a Křesťané též na Křtu S. za duchovoni Křtijíre a dvočam Krá-
lowství Nebeského / krze knotry duchewoni Rukogmě / Pánu Křistu
se oddávají: Vysak yako Zídé Messyasse přistlého přingiti nechegice/
newěru svau mnohými zásterami zamilauvali: Čak (ach nastoge) kře-
stianstvo k spasení pozvané a posawád Vsy Služebníku, hlašem S.
Evangelium prošené / mnichotvárně se vymluvá / přycházeti nedbá/
a nechce: Nybrž se hřbetem k postkované milosti Boží obratuge / vym-
luvage se bezevoschho Studu:

Gednij svým demovníjm Hospodářstvím. Začové Syn Boží
vymámenává w Textu pod rím gesto se kaupenijm Vsy vymluval.
První řefl miu / totiž Služebníku / Ves sem kaupil / a mu-
ším vymíti / a ohledati gi: Proshím tebe / vymluv mne,
že gsa všyckni hospodáři / kteržto bud Statci pozemstě / Města, vys/
divory / a nebo samy toliko Hostinstě, řenkovni domy / Chalupy / Zah-
radny magi / a tv ných potiřvým svým Křemeslem, obchodem a dílem ha-
fímkoliv se živis. Což orossem samo w sobě hřschem nenij: Ale přiláza-
ním Božským / yako prvním Rodicům / tak y nám gegich potomkum: a-
bychom práh rukau svých chleba sobě dobrýwall: vydáním. Neb Duh
Boží všy S. Pavla tv Lidi kteríž žádne Péče o své domáčy / o Manžel-
stvu, dícky a čeládku, čijubý ge živiti měli / nemagi / Nad newětých poha-
nní horssi býti prawí. Anobrž dobrýs Hospodářis w Pisim S. velice se
schvalují: Abrahám / Izák / Jakob / Jozef / Booz Manzel Ruth / y gí-
nii Bohatijs Lide / a slavonij Králové: vzláště pak w Salomíotových
Příslowích / a w Syrachu / velmi mnoho pěkných Sentencij zahalečov
zahabenijs / a Hospodářitw k schidalem / položeno gesti. Protož ne na
všech Pán Křistus w Textu naríšá / a ge z newětnosti dobroty Bo-
ha Dce wini: Ale na ty toliko, (gjichž gest, ach nastoyte pociet nevětší)

zvěděnost
Lidstva / spole-
ním zhrze-
cy pronáší
se weymlus-
was darem-
nij.

I
w hospo-
dářstvi.

Genesis 3.
Psalm 128.

2. Thess. 3.

Hospodář-
ství pravého
od Lákomé
výrozdil.

steríz nezřízenau lakovau pčej vstawičně bez odpočinutj / v dnu svá-
teční a Nedělní / v Hospodářství jako v kole běží / a náboženství hned
ovšem pro hmožnau práhy opařitěgice / tuto výmluvu na hazzku po
hotově magi / řlaue: že nemohau a nemagi kdy se vprázdniti do kostela /
pro plná dila / gždž a zaměstnání / ani se týměř kdy pomodliti / bože se
aby gsm zatím ýsku něco nevšlo. A co pak těch gest / gesito právě h ne-
právě / s vrazem svého svědomí / zboží / gměnij / Statky shromáždu-
gí / cnyž svět k sobě nás moha bezewšeho studu přitahují: Ach / ach / že
na to kdy nepamatuj: Latora taková nezřízená a laková žádost gměnij
gesi kočen všeho zlého / od Náboženství a výry odtrhule / v osydlo
diablowo, a v žádosti modlitve / ba až v na zahynutj světne pořízuge
všech lakovce. Latoruž zagiště Hospodáři, anobrž lakovci / když ne-
vje s zanedbaváním Náboženství zboží / Statku / a gměnij nashro-
máždugí / v tom a meži tau hohností / v trápení těla hrozném / od toho
všeho časňau v světne Smrti umírági / jako který onen Midas, někdy
král Nárobu a Země Fryzské: ten vstawičně po samém zlatu dychti / tak
ho sobě mnoho na svém B° vyprosyl / že dle vůle geho, čeho se koliv ru-
šama / všty / pysty / doteči / až v počtu a nápog / všecko zlatem bylo: Pro-
tož v takové hohnosti Zlata žalostně nebohy hladem zcepenci musyl. O
Lide / o Hospodářově Křesťanství / pro Boha sobě všmystie / a pamatu-
gtes Náboženstvím a ne s Lakovstvím Hospodariti / v Nedeli a v
Svatých hledce Boží sluzbě / B° sluzte Náboženstvím / v shromáždění
Slov a B° Kázani poslauchente / prigimente / Svatostini nezhrenze, a
dáv vám Boh požehnání / v Krystu světne spasení. Dále

¶ Druží newděčnij výmlauwagis se kuptevijs / ríslage: Pa-
lero žpreženij spolu w kaupil sem / a gdu abych gisch žlu-
syl: Proshim tebe výmluw mine. Ti gsa všichni gesio se kau-
pij / pradagem / kuptevijs / handlem / a taky koli Kramářstvym a ho-
tynářstvym obchodem, živis: Což gesitě samo v sobě opět není hrůzou: Ale na tomto Světěhlavon potřebau. Poněvadž Pán Boh to a tak žre-
dit ráčil / aby ne gedna Země a Kragina všecko: Ale gina gine zboží / ko-
wy / o potřebh Lidstv rodila / podlé onoho potvědění Non omnis fert o-
mnia tellus. Čehož všecko geden Národ od druhého strze Kupce dostá-
wá. Nechans tehdy ani kazy toho Krystus v Ewangeliu: Ale na ty, kte-
říž v těch obchodech pro rozhohnění ýskůw, starostlivě, s zapomenu-
tím sena Boha, a své světne spasení / Smrt v zatracení / pracugi / naře-
lá. Neb takový neznage té Křesťanske Regule S. Pavolem napsané / kte-
říž všech kupugých a prodawagých napomíná: aby tak s tim zachá-
zel / takoby tohoto Světa neživalt: Neřídji se kupy tim: Přes Lesy /
Hory / Skály / Vody Mořské, po Nebezpečných Gestách / v Horso w
zymu / v Jasno mráčno / v blátě v slotě molnau / gedau / gdau / se pach-

Rim. 1. Timoth. 6.

Midas.

I. K. v. kuptevijs

Ouidius.

1. Corin. 7.

tugis/

tugj, kálegj, vstávagis / aby gen učco wyzystali: Zé pak magi vmlju/a z tohoto Světa otria Ruce oderovšeho gitido Nebeli čili do Pešla se může i dostati/ nad tím všim se zapomnagis / A z toho o Náboženství velmi málo/a žhola nic nesmeysslegis: Radegsbu wždyčky každý den Jar-mart, než gednau w Roce velikonočný hod mělt: Nedáliž mi každý dny prawdu toho co dym: Je všelikých obchodů a handluv
Kupci/ Kramář kádko bývá w Koſtele/ Co v Sedlaku Linauny na Stole.

Dvímyle sobě kupci / a všichni Dardanáři/abyste své milé duse gedenkaždý / kteráz gesti nad všechnen Svět dražsi / neprosupíti: Neb byste pak všeckem Svět wyzystali / a na své Dusy skodu vžali/ Pán Krystus sám praví je nic plarno není.

Třetí: Osau kteří svou nevíděnost zastragi Manželstvem: d) Text: A ginh řekl/ Zénū sem pojhal / a protož nemohu přivysti. Osiť opět zlá věc není Manžela poginti / a Osobě Zéněk je Manžela se vdát. Neb Duch S. Manželstvo za S. a poctivé ložejdu žováni pak od Manželstva / a geho konukoliw zbranováni/ za věnec Diábelsté zgewné poklädá: Na takověc se vztahuge tolito ta řeč Páne s poguj Zéně: Kterí pro Svadební weselsi, chlupnosti / ffrege/ Božích služeb zanedbávagi/ bud Zénám svým k vúli od čystého a pravého Náboženství Ewangeliistého vstupugi / a k gednotám Sektačským / a Kotám v rádiu právě Zéněkým / zevnitřnotvárně lesknutým, přisupugi. Čehož se za nassis v časův tak innoho děge/slyssi a vidj: až se zbožný Křesťan jako s všernutím newij čemu pravě diwiti: Čeli první kámoč Zéněk / a w Náboženství nestálosti lidství? Čížli w rozumu zpozdilosti / Srdece měkosti / a myslí právě Zéněkylsté innohých takových Mužův / kteříž vjeegi, a Stořáte ochotněgii svým Manželkám w Náboženství k vúli: (a to gesetě Zéně Nádobě můle / w rozumu zpozdile) nežli samému Pánu Bohu / Stoříčeli/ vyskupiteli/ a posvětiteli svému činu? Onewztahuveliž se na takově muže onenno Dřetl Pána Gejisse říkauj: Kdo miluje twice Zénū nežli mine / není mine hoden. každý pobožný toho poważ w myslí své. Nebo se takowis Zéněkyloré / yako dalšno první Hospodářové/ a kupci/newymlauwagi: Ale hned zkrátko odtraguji / zpurně s psychem a s hurem na Služebnista peslancho se offulugí / říkage: Zénū sem pojhal / nemohu přivysti : Nakoby řekl: Hodugte a weselte se tam jak vmljte / jáč o tu Bečerí nestogim: Oženil gsem se / a mám s Zénau svou doma dosti co gissi a psti/radosti w weselli. Také w Náboženství řeče Zénū od gegi spráwciu sem grunetněgi spráwen/ výběn, našveden/ o Bohu w o svém spasení světlegi vgištěn/ ř. A innohými spříjobj ninožž z Křesťanůw/pro a řeče Zénū své vlastní / neb pro svadby / Hry/ Tance/ rozloſce/ ř/ večného spasení se zvougi. Gíz dále

Matth. 16.

112.

w Manželst
vi.

1. Corinat. 7.

Hebr. 13.

1. Timoth. 4.

3. Regum 11.

Mark. 16.

III.

Příkaz posledním Artikuli Kazanjským slíbeti budeme V.
Po pokutách / kteráž na se takověj novoděčnij / bohatou milostí Božíj
zhrzejších v rovouzugis. A ty se od Krystia Pána w Ecclij Stránce Ewange-
lium Ecclij weré počlädagis / nám k wehstraze:

¶ Nejprve / přísná žaloba / kteráž se na ně před Ecclij Božíj od
Služebnickém a poslušnu Páně děge. Nako teď na tuto Ecclij Cílověla
Bohatého zhrzejtele viss Text / Na navrátiv se Služebnické / zpě-
stoval tyto věci Pánu svému / Co novoděčnij pozvanis hosté
za odpověd dali. Čežimž nemáme tak rozuměti / Jakoby Pán Bůh od
poslušnu žalob potřeboval / kteráž by tu Lidstvu novoděčnost / láboženské
potupu / a dobrodimij Božských zhrdání / do Nebe k Pánu donásseli:
Ale takto se žaloba děge. Gedno / že před Bohem nic tagného nemí / Což
se koliv zde na světě mezi správci Chrkevniimi / a Lidini tauž Slu-
žebnosti / a w mì Božskau dobrotau složenau / potupného děge: Potom /
že lkáni, opěníj, naríkáni a taužení Kazatelův / na Lidstvu novoděčnost
volajíckých, slyssi / a zehráni gegijsk w žalobě přigimá. Nebo w pravdě
w Kazanjském Božském Slova od Kazatelu potupníkum domlanuváníj/
gest Pánu Bohu na ně přísné žalováníj. A kterakdy gich Pán Bůh
neměl slíbeti / poněvadž ge zříctelných oka svého nazehnat / Na všecká
zlehčováníj / a gini po hrádáníj sobě přivlastňovati ráci / řka: Gosti mému
neymenskemu včinili, mněste včinili: A kdo rádmi po hrádá / mnau po hrádá.
Ozval se negednau Moysišovi h Samuelovi Prorokum svým mi-
lhím / když na geho Lid spurny taužili / řka k nim: Ne tebeť gsau za svrhli/
ale mine. Překladův toho gest nescistnost.

¶ Není gisič kumst, a malá svět Kazatelská žaloba / tauženíj a na-
říkáni gegijsk / na Lid bezbožný / věžyž to každej posměšáku / a po hrá-
del Kazanjském Slova Božském.

¶ Druhau pokutu vvalugis na se / vkrutney a nesnesitelnay Boži
Hněw / o němž Pán w textu dří: Tehdy rozhněvaw se Hospodar
totž na ty pozvané / že své chaterické věci / kterýchž mohli bezesporu
do rána odložiti / Výmluwau (vysak posměšnau) nad geho Náš. adnau
Ecclij v sebe zvětšovali a zlepossalí. A poněvadž potupa / posměch /
a novoděčnost z pauhých Lidí na ty kdož gini co toho činj / hněwu dobý-
wá a zasluhuge: o zdaliz nás Pán B. se nemá rádio hodněgi a spra-
wedlivégi hněvatati na toho každeho / kdož zvýmluň Milosíj geho, a Krá-
lovišvím Nebeským darmo sobě podáwaným / zhrdá. Ach nemí / o nemí
Lidé Chateriá Wima, a Hřich malý před Bohem / Nevěra w Syna
Božského / kteráž gest Židlo / Pramen / a Studně wissi novoděčnosti / lábo-
ženství zlehčení / Slova Páne potupu / a všecká Etnosti porušení. Uč se

Opomíjach
Božiných / pro
newoděčnost
Eodem w R.
polycowas-
nho spaseni.

1.
žaloba Pá-
nu Bohu od
Služebnické
Ecclij Cílověla.

Zachar. 2.
Matth. 10.
Mark. 25.
Luc. 10.12.
•

1. Reg. 10.

rr.
Hněw Boži
zlehčov.

Podobemst-
ví.

*Iohann. 16.
Vlad. Kněz
Boží nictví
slibo naneš.*

Proverb. 1.

Lucas 13.

*III.
Místo nebo
střed v kaž-
dostí všechně
za sedmouho
dny.*

*Chudotka
Chromíj po
cestách sebrá
vij gsaau.*

*1.
Lidé sprost-
ní.
1. Corint. 1.*

**Svet Něvěru w Krysta něcijnz proti Bohu byti domnjuwá: Wiss. fom.
Pán dí, že Duch S. neypředněgi řeze posly Boží Svet z hřichu Něvě-
ry trestce. A Ján Křtitel dí: Kdož newěri w Synu / nemáť životu/ale
hněv Boží zůstává na něm. Ach což nad hněvem Božím může tejsjího bytie
Kázání Livoovo gestit hněv Králuw / dí Salomon: Co pak díjme O
Pánu Bohu rozhněwaném? Spomenime na Potupu wšeho Světa/
na skálu Sodomy/ Města Geruzalema, a Národu židovského: Nebulo-
li tehdy Mloditeb od ních k Bohu / a Křiku o pomoc volajících? A
vossak Bůh rozhněvaný jako Óhen spalující wšech na-porád sjral/
a nad zvýšlum Zahymutim těch Lidí se weselil/wedle oné řeči/w podo-
njím položení knižky Přisloví.**

**O slepové Lidstvá / o neděčnosti Diábelstvá / o záputilosti Tyran-
stvá / o Peňcho Světstvá. Co činíss proti Bohu i taku potupu Kristu:
naké pohrdání spasením? Proč se neohlídnese? Spamatuj a rozpomen-
se/ poznej a pochý toho w myslí/ tak nevhasnětlný Boží hněv na se tás-
hness/a z toho v horauchy pekelný plamen / kterehož gisíe nevogdes/ leí to
zlé w čas svatých skutečným pokániem předegdeß. Voláte nevileňsi
Spasitel na wšech, říka: Nebudešeli pokáni činiti/ wšyckni spolu žahy-
nete.**

**¶ Této pokutu vivalugi na se: Zasednuti w Královsstvov Nebeském
gegich Města ginhmi Hostmi / také v s přinucením odesídat swolani-
mi/a k Hodum svěčného spasení shromážděnými. Vygdi rychle
poruchy Pán služebníku na Khůly a na Ulice Města/a chudé,
mdlé, v fulhawé a slepé vved sem. Nezměnil zagiſic Pán
Bůh své dobroty / když nechtěli ti kteříž pozvání byli přijiti/ aby před-
ce hosti neměli mít/poněvadž tak veliký náklad na Hodu včinil/ až Sva-
na svého gednorozencu a neymileňsiho řeze zabiti na Kříži/ a viki-
šení k svěčnému hodování/ zvoleným svým připravil. Protož když
židé nechtěli gsouce neypřevé pozvání přijeti: a posavád Křestiane zva-
ný přicházeti nechtějí: když na gegich místo Chromé/Slepé, Nebeským
hodum swolává. A ti chudí gsau: Předně/ Lidé sprostníj/obecnij/ne-
vrozenj/Rodem/Starzem/Auradem, Tytulem/Dústojnostj/Regale-
mi a Kžády/ nadto Slawau Světa nezwysenij: Ale w Staru
Městském a Sedlském, pracovitém / a vossak s Náboženstvím spoge-
ném / postaveni. Wizte Bratři (dí S. Pawel) povolání wáse/
že ne množí Maudři wedle Čela/ne množí mocnij/ ne množí vrozenij:
Ale co bláznového gest v Světa / to sobě vyhvozil Bůh/ aby zahanbil
maudře/ R. Což gest ovšem nad býly Den patrnější: Ze se gij s Ná-
boženstvím stídi obrati Lidé Starzem svýwysenij/ na samé toliko
Knězij/Městiany/Sedláky a Žebráky/ Slovo Boží epagice: Aí má
Pán Bůh své wewšech stavých/v neypřednější Potentatch w Světu:
vossak z těch hal rídky oprawdowé a horlivě Náboženství osříhagi/ ne-**

ni potřebí tuto rozšírovati: vidit se to na obojí. Druží gsaú pod témi Chudým i vyznamenáni: Hříšních žgewnij/ wssak fagich/ kteréž ze-
wartní lešenací pokrytce za opovržené/ a w světci potupě nežli Zébráky
magij / zwlášťe když se w záčatém pokári s gegijsch powěrňimi žasluha-
mi nesrownáwagi: o takových mluví sám spasitel, říka: Nevěříš k Že-
gewnji Hříšních předegdau iwas (Pochytého krize pravého Doktora) do Krá-
lovství Nebeského. Gest wčet gisym skusením shledaná/ že mnogo ne-
neglehetnějších Petrůw/wrahůw/a nezrozpustilejších Knechtůw/ sná-
ze je a spisegi k Pánu Kristu obrach/ nežli gedinj z kteříkoli Seky Po-
chytec. Neb onoho s vleknutím časem svým hříšným poznáwagi/ a gisich
přestávagi: Ale Nábožně domnělý/být w něm gisckých Víry a Prav-
dy nebylo/ předice se wssak Bohu Středcem dělá. Což se tuto ne proto
mluví/ nako by se Česta k Loutrovství otvorala: Ale aby se obogj vleknas/
Neschlehenij spěšně pokári činili/ a Pochytého svým powěrečným domně-
ním samoděd se o Hodu světěho Spasení nepřipravovali: Říšekni
pak naporád nevdcenosí svau/ abychom gijnym czým/ nezványm/ ale
moch a přinutáním svolaným/ Nájst svých v stolu Nebeského Pánkem
zasednouti nedopustěly/ a w tom se neopozdijvali. O Lide/Lide w Ná-
boženský Čenitvý, spomatuug se.

Přitom a tuto slussi w toho dotknouti: O kom se tato Slova Páně
w Textu Ewangeliu položená: ryhle Vygdi na Česty/ a meži
Ploty/a přinutí wgisti/ až se naplní Dům můg/ Rozuměti
magi. Wži každý že Předně o Pohanech a rozličných Národech tohoto
Světa/kteríž gsaú krize kázanií Apostolská/diw, a Smrtmi gegijsch
specetěna / Nako moch a kvalitem k Víře Křesťanské přivedenij: nafz
o tom knjha skutkům Apostolských/a Ewangelia a Českewni Hysto-
rya wypisuge. Druhé/ rozuměti se má to přinucení zákonij/ a Českewni
rádnau správau: a nadíle Brchnosti pořádnau o Křesťanech / kteríž
odswe nedbálosti w Náboženskij: Nadíle přessnau: Aby chtěn neb
nechtěn poddany Pána svého (ne tak nafz Pán geho / ale nafz Bůh chce/
a S. Pissma wypisují) w Krista světul/ do Kosyla chodil / o pobožnost,
a o své spasení každého času se staral/ se doháněgij. Kdožek pak o to dobré
nedbá/ ten se ihm pokutuje/ že ginej na geho místo k zasednutí w Králov-
ství Božímu povolán bývá.

T Čtvrtá a poslední pokuta swedle pořádku Textu vvaluge se na
nevdcencí: Potracení světěho spasení/a zbašení Čwáři Boží/životu/
Nebeškého přibytku/ a wsseho nevýbornějšího časného w světěho do-
breho/swedle svědecství těchto slov w Textu: Gistě prawym wám/
je žádný z Mužůw těch kteříž pozivání gsaú/ neokusý ve-
čeře mé. totíž: Zde w zármutcích/ a w Hodinu Smrti žádného potě-
sení/po Smrti Boha wíděnij/a po dni Saundrem světěho w Nebi spa-

Luc 23.

Zewrte Rá
zani/s opěro
váním hla
vráho Arty
kulov.

senj. O kterémžto žalosti věm zde v potom věcné milosti Boží zbarvení/
a do pekelního žaláře vvrženj / na tomto mísicě, nebudese Rázani slyšti.
Nebo pravé Boha prázdnij Lídě říkagis: Je Kněz na Rázani nemínej
Peklem hrozny: nechť toho tokovij sami aspoň zakusy / nakož gisich to ne
mine/ gejilize pokáníčiniti nebudau. *¶* My je gis nyj obratne l' ja
vojce Rázani tohoto / v němž gsme sobě rozgimali / O Dobrotivé Bož
ství / po spasení Lídském dychtij. Kteraz se swedle všazani v prvním
z připravov Bečere veliké.

Artykuli poznává z předzvědění hosti. } Proti kterého
A z povolání na ty Hody.

Božství dobrotě newděčnost se pronáší / Vymluvan bezpotřebou od
sv Hospodářství:

Lidj v Kupeci. } Vysak takovist na se vwozngi posluty hrojně
A v Manželství.

Zálohy před Bohem od Sluh Čírkewních.

Zářitivý hněv Boží.

Sasednuti gegisch Misi ginyml.

Zbarvenj Boží milosti, a spasení, na Věčnost.

Kterehožto všechno zlého ráč nás vchowati Pán G. K. Katedam
bub Sláwa/Církev/ Chwala/ a Čísařství vzdávanc/ na věč věčum.
AMEN.

Modlitba a neb Písen. Vafo: Kazdý Duch chvaliz Pána/R.

Chwálime tě Bože náš/
Genž za dobré vžáctné mäs/ /
By všecken Líd k spasení,
Prüssel prawdy k požnání.

Dobroti tve Otcovsté/
Mimo jásluhy Lídské
Skrí Krysta v Náboženství/
Zgewené v Podobenství a
Na Bohatém Čílowěku/
Genž Bečeti velikú
Připravil, hostij pozwal/
Na newděčné se hněvat.

Když nechteli přejiti/
Rážal pro gine gisti,
Na Kyňk/Blice/Cesty/
Na Slepé/chromé svěsti:
Kwečeti, by naplněn
Byl Hostini Dům, okrášlen/

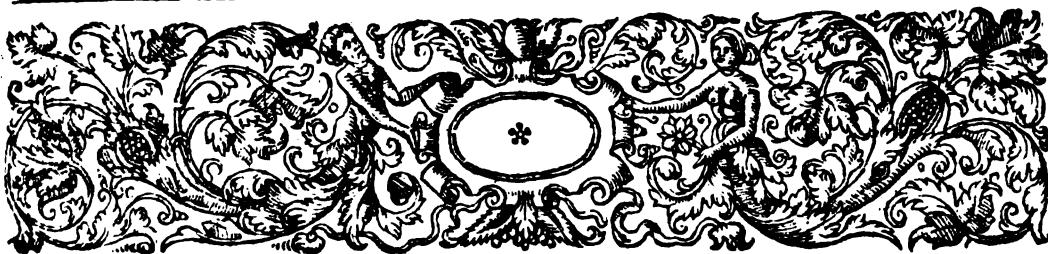
Připodobnív tváru milost/
Gejiss nehvžáctnýslí host/
Genž gsy připravil z Lásy,
Spasení/hod Nebeský/
v Krystu všsem předzvěděním/
Kte rokossy pozwangit.

¶ Bože, sevsi wdečnosti,
Dělujem tve milostí,
Z toho/ten chut žádám
Ať se newymluwáme/
Hospodářstvím, Kupecišm/
s Newděčnými Manželstvím/
Ale bez zaměstnání/
Bychom sli gsauce zwáti;

R spasení Nebeskému/
v Krystu připravenému/
Páne pfinutay wjiti/
Pekla nás ráč zbarviti.

AMEN.

Médéle

Veděle Třetí po Svaté Trojici. Evangel: S. Lukáše w XV. Kapit.

Milosrdenství Boha Otce všemohúčho / a Láska Ježiho Krista
Syna geho, výkupitele našeho / Vrádným Dílem Ducha svatého,
kterze službu Čírkvi všech / ráč nás hříšné k u posání obrátiti /
a k věčnému spasení přivesti / A M E N.

Litismě Svatém (Lide Boží) čitate / mezi gňomí řecmi v Knize Jeremiáše Proroka v položení XXXI. tato Slova Modlitební / k dnesšímu Svatému Evangelium z mých důležitě připogotována / nacházíme: Kdež by: Obráť mne pane / a obrácen budu: Ty sy zazisté Pán Bůh můj / nebo když sy mne obrátil / činil sem pokání / a když gsy mi vklázel / bil gsem Bedra má. Kterýmžto Modlitebním Slovy dwagi vše Prorok vyznává: Gedno / že gest klademu Člověku znamenje potřebi z hříchův povstati / a kterze pokání w čas k u Pánu Bohu se obrátiti. Neb neobrátiťeli se / (hroží Prorok Královský v Psalmu) Bůh gest (kupomstě) mě svůj vyňal / Lycysce své natáhl / a přihotovil v něm na stroje Smrti / výnivě Štěky své hořej. Druhé: že Člověku hříšnému není možné samému z sebe / a o svém chřenj / z hříchův povstati / na pokání se oddati / a k u Pánu Bohu svému života pobožnosti se obrátiti / leč gey sám Pán Bůh, swau milostí wau moch k tomu dobrému obrátiti / a přitáhnouti ráč. Toho všechno v sám Nebestý Doktor Pán Ježíš v dnes-Číhodním Evangelium podobenstvím o bohaté Veleceti / (na kterouž pozvaní nechlegice přijisti / dalí k tomu příčinu / že gsa gini z Kyjku / a z Blic Měst / v z Čest svolání / a některi s přinutkáním přivedeni byli) dosvědčuje / a vkláže: že ti všichni / kteří gsa - koliv té slavné večeře vzjali / ne svým chřenjem / vduši a moch: Ale samým gich z dobroty toho Bohatého Pána povoláním, obrácením a některých v přinucením / k tomu dobrému přivedeni byli. A tak na milosti Boží, a ne na Lidstvém chřenj a mory záleží naše pokání / k Bohu se obrácenj / a dogriti věčného spasení.

Hierem. 31.

Argumentū & vñus Hom.

Psalms. 7.

Romam. 9.

Dnesní pak Historij Evangelistekau / velmi k dnes-Číhodnímu Evangelium příhodnau / vkláže nám Syn Boží / kdyby to ti chudis / chromis / mluj / Slepis / zebraui / počesni / na tu velikau Veleceti svolání / v přinutkáním ohromozdění byli: že Publikáni / zgewoni a tagni, však kažich, hříšných / kteří, Náboženství oblibuj / a v něm k věčné večeři přicházeti se snažuj: A takové yak milosti všech spasyel k sobě obráci, na milost přigjmá / a před žávistivými pokrytci gich zastáwá / o tom velmi pekné Evangelium vyprawuje: kteří pro poctivost k Slovu Božímu povstanouce / přeslyšme čtené / wedle sepsání S. Lukáše w X V. položení:

Kft iii

Přibl.

Sobilijovati se pak k němu všickni žewoni
v tagni hřišníjich / aby ho slysseli. Vreptali
Farzeowé a Zákonijch / pravice: Žento
hřišníjich přigijmá / a gij s nimi. V powě
děl gim Podobenství toto / řka: Který gest
z was Člowěk / genžby měl sto Ówec: a žratilliby gednu
z nich / zdaliž nenechá dewadesáti dewiſti na Paſſi/

a negde k té kteráž zahynula / ažby v nalezl gi? A nalezna
gi, vložin na ramena svá, radujc se. A přigda Domu/
svolá Přátely a Sousedy / řka gim: Spolu-radujte se
semnau: Nebo sem nalezl Ówcy svau / kteráž byla zahy-
nula. Prawijmě wám / že tak bude radost v Nebi nad
gedníjm hřišníjikem pokáníj činischym / vjce nežli nad de-
wadesáti dewiſti spravedliwými / kteríž nepotřebugi
potáníj.

A neb žena některá / magisch grossuw deset / žratilla-
liby geden gross / zdaliž nerozsvijti svijce / a ne přemijtá-
ty věcy kteréž v domu gsau / a ne hledá pilně / dokudž ne-
nalezne?

naležne? A když naležne / svolá Prátelekyňe a Šausedy / řkauch : Spolu radujte se semnau / neb gsem nálezla gross který gsem byla stratila. Takto / pravým rám / je radoš bude před Angely Božími nad gedním fazdym hříšníkem pokání činícím.

Evangelij
článek Víry od Apostola S. Čaddeasse složený v těchto Slovích / Věrim hříchům odpusťteni : A obsahuge v sobě nejhezčejší potěšení pro všecky hříšníky. Nebo gest všich samého Doktora Nebešeho, Pána Ježiho Krista předložené / Za původní příčnau Zlobivého reptání Faryzenků a Zákoníků na Publán, tajně v závěti hříšníků : Ze se k Pánu Kristu všalné, (však nábožně) pro potěšení / a dobiti hříchův svých odpuštění, přiblížovali / totiž zvihali : na Krista pak se hněvali proč takové hříšníky bez rozdílu volidně a lastavě k sobě netoliky přigmati / hříšníkům odpuštěti / ale také s nimi zloporvěstními pokrývati a nápogův výjivou : zato magice / že není slunné dobro početnému Člověku s Loty a hříšníkům zloporvěstními obcování mít : nesetřice však gegich pokání / než samého tolíko Kristova k nim se přišvětivého ukazování. Na kterýto Faryzenků vraz / a samozlostné zhorskání Zákoníků / milý spásitel neobmeškal se ozvat / a gesitě mnohem přišvětivější k hříšníkům kagichim se mít : nadto / pěkným Kázáním o pokání / a hříšníkům se k milosti Boží obracování / včyněním / gich před Utrhací zastávati : Také svůj Messyášský Vrác / připodobněním své dobroty k Pasívci Ovce stracene : A k Hospodynské Zéně hříšníků zastřené hledajichim : Až v k Otcu / Syna Marnotratného zase na milost přigimaginevu / rácil gest výgewití / a tím trogim podobenstvím Faryzenkův Zákoníkům v polkytiví potrestati / jakož Summa textu Evangelium dnesního to všem sobě obsahuge : A knasemu vžitku Milosti Boží hotovau všem po spasení dychtichim schivaluge : Také yak-býcho m ospravedlněni před Bohem docházeti měli / Pravý porádek zmíry pěkně / jako na Tabuli vymalovaný ukazuge : Chrkevní pak Pasívce, v všechny Lidi o povinnostech gegich výběuge : Až v Potrytee, Jalové Svatácky / ty potměšyle Regulární Nábožníků napomíná : Abi kagichim Boží Milosti nezáviděli / aniž gi docházeti gism zbraňovali : ale raděgi spolu s Angely nad pokániem hříšníků se radovali / by se pak v tau cestau, kteří se pověřeným nevprímenýši do Nebe byti zdá, k Bohu neobraceli : Edněž se gen kagich v svém hříchu vzná / krausenossi Srdeč / a Vistrav v žásluhu Smrti Syna Božího k Bohu o milosti se vtiská : Až toho vrádu Ducha S. v službě Chrkevní / totiž Absoluti rozhřeseni a Večeře

Occasio.

summa.

vsl.

Modluba.

Páně/vzívá: Ať tomu rožem uživot svůj v nový pobožný pro-němuge: Aiu, takový a tento se v přímo k Bohu obracuje/byt ho pak všecky Farzenšté rody odsuzovali, a haněli. A poněvadž v my všichni smě hříšní / milosti Boží potřebují: Prosinez Pána Ježíše s Je-miříčem za obracení nás k sobě / k fauce: O Ježišu Kriste, Obrát v nás! sobě i teď shromážděné / a deň nám v myslu skutečného poslaní Slovo Boží slíbte/a Nábožně s větrem spásytedlným rozgimati všechna směr-lá dnešního Ewangelium/všecky vztahující se k předložení/

**O Obracování samým Pánem Kristem hříšníkům
k Svatému Pokání / k Boží milosti / a k věčnému
spasení. Artykulové budou tři:**

První: Kdo gsaú byli ti hříšníci, kteríž se k Pánu Kristu přiblížovali/totíž k milosti Páně kříže pokání se obracovali?

Druhý: Proč gsaú na ně, a pro něj na samého Pána Krista, žádají židovští zlobivé reptali?

Třetí: Poněvadž Člověk hříšník sám z sebe nemůže se k Pánu Kristu Svaté pokání navrátit / leč ho sám Pán Boh přitáhne: Čzym tehdy Pán Kristus nás všecky hříšníky k sobě obraceti/ a k milosti povolovat rájí?

I.

Rázprava: Hrožumějme z Textu S^o Ewangelium / v kterémž se ti hříšníci dvěma gmeny gmenují / a dvou jeho rozdílu lidé býti oznamují:

¶ První byli PUBLICANI, à Publicis vestigalibus: totíž: od svých rán duchodův a platu obecního Království Židského / tcháž tak až dosavád v Jazyku Latinském Publicani řecen: Accedebant autem omnes PUBLICANI, Text Latinus dicitur / totíž: Přistupovali a nebo přiblížovali se pak k Pánu všem v Publikantové. Kterýmžto gmenem oněch časův gmenování byli Celni / Menini / a Wenberci / Duchodův / od Rázimské Vrchnosti v židovstvu nářízen: pro kterýžto Vrác Osoby v něm v Rázimanu byli v význame vžduch pak v náramné ohýdnosti/proto: Z těch Publikantů množi gsaúce židé v ty vřady se volupovali / a pro časův způsob svůj Národ Rázimanům sužovati napomáhal / naháněje Messe / z Statečků lidu Božího vkrutným poháněm: rovně jako kdyby křesťan z zaplaty Turkům proti křesťanům napomáhal. Neb toho času Národ židovský Krále svého vlastního zbarven / a dědičně panství Rázimskému podinanen, byl. Když pak Heymané / Misto Císařského Židovství drží / od obyvatelů Země te velmi těžce / a málo kdy bez vaurky / platu / posvinných dostávat mohli: Protež ge raděgi bohatším a znamenitějším

I.
publikanti
byli weyba-
ren Ducha-
dum Cysar-
stych w ře-
dom řeku.
Gimak celni/
od vybrané
Cia.

38

z Židov spronagismali / a každoročně za gisau Summu peněz prodávali: nápodobně jako v Moravě na některých městech Židům Gla a Myšta: v Polsku také pozemství Statkové Duchodovních v Švětích Panův, gím se pronagmagii / a Kandyšlowau. Tak v Židovství ti gisau weyběrci Publikáni sliali: Kteríž chce zysk z kupu a pronájmu takových Chrámcích placitv místi: přitom v nemalém městě, na přimutlání Židův k darvání povinných placitv, vedouce: Z té prýčiny velice Lid Národu svého Židovského sužovagli / a nad náležitost vydírali/ zvláště Lidem prostým obecným / pod zášíerau Mlesta vyhýrání/ buď placitv berni zadrženi, v zevnou laupeži bezewysly lítosti Statky brali / o minohonásobnými sforteli nespravedlivě cizý gměni sobě přivlastňovali: z čehož gen Jan Krčitel trestával, růžage: Nic vše nevyhýrante/než to coz vám vloženo gest. Tant laupeži onen Zacheášs/ jak moha statku sobě byl nahnal / takovým obchodem v Matthaus/ před svým od Pána Krystia k Apostolských povolánjím/se živil. Pro kterýžto Vědě weyběrci / a obchod v Židovu neslušný/ anobrž zevnou a právě Eyranskau laupež svého Národu / ti Publicani v všech Židovu v zle ponděsil gměni/ A v osfeliosti/anobrž za horší uad pohany neznačohu držáni byli: odkudž ono Páne povědění posslo: Kdož se z Kristiánov v svém předsevzetí zlém, pobožnemu a rádnemu saudu, a Pašyři Dusse své/zvláště pak Chrčevni lázní/ naprawiti nedai / aby držan byl za Pohana / a za Publikána: totiž za nehoršího bezbožníka/ lotra/ a právě za zevněho, zlopověšného / Smrti v Pekla hodného hříšnika. Nakdyž k těm podobných v Kristianstvu gesti dosíti/ zvláště při dvoučich velkých Panův/Vředníku/ a Pissářu/ kteríž z kože chudých poddaných bohatnau/ Měsce sobě nacpávali/ a do svého Lovisic na hánegi/ ne-povinnými Robotami/ ne-spravedlivými pokutami/ Lákajmén daruš bránsim/ Platů/ Berni/ vroků/ scharukův dáných zapíránsim/ Poplatkův přiwětšováním / dáwek z ledasého výmystlowáním/ Duchodův sfortelně a laupežně přimnožováním/ u. A to vesse ne tak k panstvímu dobrému/ jako k zysku svému krádežnemu. O Věda, kterýž laupíss/ (totiž chudé Čidi poddané své, buď Chropanské) neb v th oblaupen budess/ hrožy Prorok. A upráwdět takoví oblaupens bývají/ když se v newěre prozrazují: Vědušimimo Naději pozbyvají/ Vězeni, hanbu/ posměch, psotu/ opovržení/ a zlé svědomí/ Smrt bývají v Pekelné zati acens ua se vwozugi/ a po ohavném pohřbu/ zlé pověsti o sobě v světě zanechávají/ co neprawý Šaffář v Evangelium/ z Vědu storžený/ a onen z předních Radd Krále Františkého v Paříži/ vida an Pán geho, proto je peněz neměl, náramně byl zarmaucený/ dal mu na to Raddu/ aby na každičku věc/ jakoliž chaternau, na trh přivezenau/ penž nebo dva berné dvou-Letě vložil/ že mu se tim dobré žárujíku zmensí. Taková Praktyka mědábn byla Králi na mysl/ ncpříslu/

Lucz 3. 19.

Mark. 9.

Mark. 18.

Ezaias 5. 33.

Lucz 10.

Histor. Erat.
mi Reiterod.

nepřesla / kdyby mu tato rada roho do všeho byla neuvhla : ale co se stalo ? Ráde ten svida an Lidé poddaní takovým sacunkem gsa u velice obtížení / Král pak obveselen / a na - potom od těch dárvek pustili neminj : teprv bycha honil / až z velkého žármučku se zlé Svědomí , n v Německu Smrtelnau vpadl . A protož mage vmrjeti / se sňastu svém nařídil / aby pro pomstu nad nim / a k upečetadu giniim / geho Čelo mrtvě v záhodu obecného (kudnž se všeliká nečistota z Něsta hnala) požrbili : tak aby tudy / jako on na všechny Lidi velikau obtížnost vivedl / sam zase odcessich Lidí světnau potupu a nečest trpěl / Což se všecky tak stalo . Achtej tomu že posavád gesstě táz Berněv Parížn žustáwa . Toč hle magis ja zaplati ti Publikáni , a Lidských Mozolův Dráci . A však n oni / kdyby gne sami chteli / mohliby k Pánovi Čezu Kryštu řeče Svaté pokání obrázeni být / jako n kise ; o nichž se Textu napsáno / že se Přiblížovali kněmu Pánovi Kryšti .

^{11.}
zgewon a
ges hřiss
ej.

T Druží byli giniich obchodův Lidé / však tagni n zgewoni hřissajc / o nischždi Text : Přiblížovali se k Pánovi zgewoni a tamní hřissajc : Neb jako gesit všecknu Lidské pokolenii se hřichu porato / narozeno / a nepravostem poddáno : Tak vzdyceny se tomu Světě dno i jeho rozdílu Lidé gsa : Sedni zgewone zlého obcování / druzí pak po krystijsm / a vlastní povrchní počestnosí / před Světem svá žádání přistiragij / a tagně ge pássi / ne tak se obáwajice Boží pomsty , jako v Světa zlé pověsti .

2. Regum 12.
3. Regum 11.
1osuz 6.
4. Regum 21.
2. Regum 17.

Lucie 7. 15.
(19. 22.
Lohani 20.

Galatas 1.
Bpkec. 5.

Zgewoni hřissajc Zehdy ti všechni gsa / glichžto hřichové nesliko Pánu Bohu / Lidských Srdců spytateli / ale n Lidem světce známij a svědomí býwagi / tak jako Davidoovo Chrholožstvo a vrájda ; Selskoumovo na starosti kroví ženám modlárstvo : Ráab newětské se hřichu Smilný život : Manassesovo Chránstvo proti Chrlvi : Absolovanovo svýhnání Dce z Království : Zem hřissajce se Něste zlé obcování : Zacheovo Lidské vklamávání / Publikáni se Lapeze / Petru pád / Chomášovanewéra / A posavád neschyslni hřichové / netoliko Bohu / Lidem / ale n Dětem známij / a od Lidi bezewssi Božii bázně páchanj / veliký počet zgewonych hřissajců býti pronášegi / kterž nestydatě / Díralstvi / Smilstva / Chrholožstva / Lautzdnstvi / Modlárstvi / Laktomstvi / Zloleyctvi / Ukrutensví , Lichov / falsose / podivodn / lsi / vrájdu / vtrhání , haněn / pomlaufání / a k těm podobné skutky Čela / mysonawagis / a tudy se Královstvi Božího zbarugij / dí Apoſtol S. Pavel . O nestydati hřissajc všmyslte sobě / a k Pánovi Kryštu se obraťte / halo gsa tito se dnesním Ewangeliu včinili . S nimi se stromnawagij gessto Pána Boha se nebogice / a stydíce se Lidi / zlau pověsti potuto dlně předcházejci a krygij / hrubých zgewonych hřichův Mordu / Krádr je a k těm podobných / se warugij : Své vnitřní přirozené Sláž

Srdcem /

Srdcem/mysli/jádostmi/vstup/česky rukami/a činu/hřichu pácháního
(když se to gen tajně od nich děje) nepoznávají/a za hřich nemají:
mýbrž s tim vším za dobré, a počešině v Světa/n před Bohem být se
domini vragi, kterýmž se tato řec Páně vztahuje, řka: Vy gste geslo se
spravedlivosti činste před Lidmi/ale Bůh zná Srdce vásse. A opět: Po-
dobní gste hrobum zbsleným/it. Mnohy Člowěči/zvláště z labožných
poltryců, tisýctráce byšvá hanebnějšími nepravosinni tajně vinou, ne-
žli ten který prokrádej na Sýbenjen všarci bývá. Odsudž onono
Propovědění poslo: Větší Bloděg mensího k Sýbenjen odsuzuje.
Neb na někoho hřich spáchaný hned se brzo vygewuje: Giný pak s
svým tajným do hrobu se běre: však před Pánem Bohem hříšník ta-
gný nad zgeroncho nic lepší nebyvá/poněvadž oběma, nebudouli se ká-
ti, zatraceni nastává.

Tuto se pak Otázka děje / Čímby to bylo / Je některých Lidských hří-
chové hned brzo po Autinku všem v vědomost přicházejí: A giných
do n po Smrti v tajnosti zůstávají: Odpočed na to: Gedno / Zé
Pán Bůh svým svoleným nedopustil hluboko v potlesku hřichův pa-
dati/a jako v hustém Duhovém tonanti/ale často a brzo ge na Břeh vytr-
hovati ráci/pronessenti hřichův gegich/aby se pomluvuj Lidské vstey-
dnu/zas Křesťanskými ctnostmi svým pád napravili/a nebo skutečným
potrestáním/bud Duchovni Chrětěni/ neb Čelestné právni Kázne/od
hřichův v pobožnosti/ ne gináš než jako Osice/z Stáda se vytrázejí-
cí/holi pastýřskau do Osobynce dohnání byli: odsudž dí David Král:
Metla v hůl tvá Pane, potrestali a potěšily gsau mne/totž protivens-
sivi/kteráz se mani vvalovala. A v Kruze Nachabenště stojí napsá-
no takto: Nebo nedati dluhu hříšníkům své tvule pozívati/ ale rychle
nad nim pomstěno být/ znamenj gest veliké dobroty Boží: akterý
Otec Syna miluje/ ten ho také rázni soběk do dřemu spušobuge/ dí
Apostol.

Opět / děje se to hřichův na některé pronášení pro tajně hříšní-
ky/ aby oni sobě všimyli/vida an hřichové mensí gegich blízních gsau
pronessent a trestání/ je také gich nepravosti mnichem větší snadně mo-
hau na hore vyvolány/ a snad mnichem větší trestání být/ gest kže se
ne vespře a ně potáns činiti. Až, v Něstě, (dí Pán) kdežto vyzýváno gest
jméno mé/ já počinám mršati: což vyn tehdy bez trestání máte zůstatí:
Nezůstanete bez trestání/S. Peter k tomu potomně napsal, řka: Poněvadž
se soub / totž trestání/ od Domu Božího začná: jaký pak bude konec
těch kterých nověřij Ewangelium Božímu? Zdalež noviss, dí Apostol/ o
Člowěče/ je dobrota Boží tebe k poláns vede i Čili Zbožím dobroty
zpětostí a dluho-čekanjs Božího pohrdáss i a tudy sobě hnečko
dni hněvut, zgerenij spravedlivého Saudu Božího shromazdugeso:
Nebo, jako ten kdo Lva všrouge/ malého psýka před nim často bige/

Luke 16.
March. 23.

1. Tim. 5.
Luke 13.

Otázka: prot-
je některých
Lidských
větří vygewu-
gi/a gunych
v tajnosti
zůstávají.

L

Psal. 12.

2. Machab. 6.
Hebreos 12.

II.

Ieremia 25.

1. Peter 4.
Proverb. 11.
Romans 2.

aby

aby řeš řečením toho sčítěte bázne a krotosti nabýval: Tak Pán
Bůh některé chatrie, hned brzo pro hříchy řestává/ aby důstojnij/syb
nij/welcij/a daleko většího trestání hodnější odtud bázne nabývalo,
s pokorou na pokání se oddávali.

Gest gestě v tato Třetí příčina pronássem hříchu nanečetě Lidi:
že Pán Bůh nevětších Nepravostí/z nichž gest Přední: Nepravost
Krysta/a zaumyslná zpaura proti včenje Evangelistému: do budouc-
ho věrčiného Saudu/a k pekelní pomstě odložil: a že nejspíše třes-
ce/gisbžto Srdce k polání gsau náklonná/a nezavídá díla. Tak o tom
uapsal S. Pawel, řka: Některých Lidí hříchové zgewni gsau, předchá-
zejících Saud: některých pak v následují/a tepruv Saudem se zgewi.
Čehož sau sobě Otcové Swati žadávali/aby gegich hříchové zde trestaní
byli: halo S. Augustyni v Mlodilbě říkával: Pane, že pal, bož/
seken/gednom odpust na věky. Díny hříšní, budmež toho vdečim/
čož se nepravosti nasse že v Světě pronássegij/a raděgij časné negli
věčné trestech: Také zgewne ani tayně zaumyslně nehřessme. Zhřessimeli
pak/tehdy s témoto Publikánym/zgewnými a taynými hříšním/pokáni
ku Pánu Krystu se přiblížiti neprodliveny me / wedle napomenutí písni
Swatých/člauchých: Obráťte se ku Pánu, a činíte pokání/a nebude vám
ku pádu nepravost nasse.

II.

Není Druhém Artykul, Vyrozumějme reptání Faryzejskému:
Proč gsau na ty vbohē hříšníky/v na samého Pána Krysta/k nim
přivítějvěho, reptali? Gestio gur spasitel nás nedal k tomu žádne pří-
činy/ale oni to včinili

¶ Z pechý Diábelsté/halovým nadutím sami sebe dobrými být/
a svým zásluhami bez Pána Krysta Messyasse do Nebe snadně přijít se
domnswagse. Neb ač před Světem k Lidstému oku/zewnitřenj Činí
a pobožnost/v řečy pravdu/v postrmu a v nápogi stridlost/v obho-
du spravedlnost zachowávali: vssat před Pánem Bohem hříchu
vnitřních v zevnitřních/tagných/zgewných/v skutečných prázdní ne-
byli: Nebo není Člověka na Světě genžby nehřessyl/ dí písma S.
Ne zpomnali na onu Mlodilbu Krále Davida člauchého: Newcházen
Pane v Saud s Služebníkem svým: nebí nebude před oblicem
svým ulezen nesvinný žádný živý Člověk. Ale oni Publikánym za hří-
šně/sebe pat za spravedlivé postládali/a aby pokání potřebovali/toho
se pro svou pechu Faryzejskau domysliti nechtěli. Protož tak-
ovým pýšným a zlobivým reptáním v tyto kagich hříšních od Krysta
Pána/a od Boží milosti odehnati rádi chtěli. Neb gesto Diábelstapo-
waha / netoliko Larvau pokrytskau Oci, mysl/Srdce/povrchním
Ceremoniálním Swatáckum/ aby svých nepravostí nespátrali/při-
klopo-

I.
Reptání Jana
zv. sv. křesť. v
páv. mod.
diabola p. po-
čka

Genes. 6.

1. Regum 8.

Proverb. 20.

Psalm. 142

Stopovatci: Ale také tau Barwau n gne sagich hříšníků / aby tu Pánu Kristu nedoslu / na Řeči Svatého pokání zastrášovati. Až takové Diablotové Holomky sám Pán Kristus sládu tuto vydal, řka: Věda vám Vítelé a žákonců poskyten: Nebo zavíráte Království Nebeské před lidmi: sám tam nevcházíte / a tém kterížby vás ti chtěli nedopadnout.

Matth 23.
Luc 11.

¶ Za Druhau přichynou To zlobivé Farzenště reptání strhlo se: rozpálené Zlosti v nich proti Pánu Kristu. Neb mu té poctivosti od Publikantů a hříšníků / však ne k němu zblízajících, nepráli: ať se pak také oni s gňomy / pod spisobem Náboženství / tu Pánu Kristu přiblízovali / však ne z příjemný poslouchání geho Rázanců, ale k povrchnímu Pánecí / činům / a skutkům vlastování / jakož Text Evangelium svědci, řkauc: Tehdy reptali Vítelé a žákonci / řkauce: Zento hříšníků přigjmá / a gis s nimi. Jakoby řekli: Hle / ten Nazaretský dělá se Prorokem / a praví se být Božím Synem: Čísto řeho Božího Syna / genž s Loty, a s největšími hříšníky nejčastěji světovcování myslá: bezpochybny žeť gismu byt podobný: Neb podobný podobných rád se přidržuje / a rovněž se raduje: Blázení gestihdny každý ten kdožkoli co dobrého o něm simeňsluj / a gesitě větší kdo se ho přidrží. O neslechetní pokrytci / chce nechtěli tomu rozuměti / že Pán Kristus s hříšníků tak volně občuge / ne k schwalevání gegijsch nepravosti / ale aby ge k Svatému pokání navráte / milostí Boží, hříškům odpustěním věčným obdaril / dle řeči vyvolene Nádoby Páně řkauch: Věrná řec / a všijí vzácnosti hodná / že Pán Kristus přissel na Svět pro hříšníky / aby ge spasena včinil.

I I.
Kosmická
zlost proti
Kristu a
zvýšení.

Není tehdy divu / že dosavád vrhači Synové Diablowi / mšesclo dobré na zlau stranu vchvacují / a nemohauli včens / ale vždy Čsobý věrnych Páně posluto v Světa zhýzditi všylugis. Nebo jako některí Lide Ned a Sladké včen sobě zosplivugi / Deet pak / trpké a kyselé gidlo v pití oblibují: Tak množy gsau tě povahy / že o žádných Slatových, dobrých a Svatých skutečnostech / pobožlých a vzácných Lidí / slyšseti miluvici nechtějí / toliko o těch samých / gímžby ge mohli při gňych o nich význe a včivé simeňslegijs / zhýzditi / a trpkost v kyselost neprátelekau proti nim zgítrati. Jeem: Jako Mauchi na Lidských neb Horvadských čelkých sedagice / zdražových myslí pomígejí / a na rány / vředy / srámy / hnisovalatá missa se posazují: Tak vrhači na Svaté Linosti / a chvalitebné Lidské čim se zapominajice / samym toliko vředy / totiž gegijsch vásnemi / náklonnostmi / a pokliskami / včima / všich / Myśli / a Srdcem / s vakaush jvlášsens libosti se pasau. A to vesse zlé / poněvadž se na Zeleném dalo / (totiž sami Syn Boží nevysvětěny od zlých hýzděn byl) Což se pak na Suchém díci nemá: Spasitel o tom předpovědět rácil.

příčina vše
čkova občo-
vání a spu-
blifany a s
hříšníky.

1. Timoth. 1.

Similia.

Matth. 11.
Luc 22.
Iohann. 15.

III.
Obylex v 3.
dnu hříšném
kdo se stane
et.

Lucr. 7.

1. Corinth. 6.
Ecclesiast. 13.
Proverb. 13.
1. Iohann. 2.
Trium 3.
Jacob. 5.
Ioh. 14.15.16

Ruka Páně
milostivá
nás hříšné o-
bráci, když po-
kou.

I.
pesteles Slo-
va Božího.

Maria. 4.

Genesis 4.
Exodi 5.

¶ Za třetí příčinou to reprekam i vzniklo: Obněgem tehdy w ži-
dovstvu zachovávaným / že gau dobroj Lídě pro zdržení Soudu a
bázne, s hříšních zevnými / a z-vnyslē hříšními / níz činiti mili-
mluviti/býdleti/nadto gissi a piti/ nechť wali: Nechvíce se pak Publiko-
máro řech Celých neb veybercích stitijwali / načž se to zrečdne w ře-
xtu Ewangeliu dnešního poznává: Kterak Zákonich spatiwse /
Pán Krystus hříšníku se nesítiti / s nemalou zlobitvou se o to na ně
domlauwali/načobyl Obylex/Rázen/a Rjád gegich russyl. & tomu po-
dobně čeme / když Zákonich w domu Symona Farizea spatiili Ženu/
an Pánu k. slzami pláče svého Nohy vymívá / a vlasti svými vytísek
že pravili: Byt tento byl Prorok (načž ho Lídě za toho magus) wěděly
zagistě která a načá gest to Žena/ kteráž se ho dotyká: Neb hříšníce ges.
Načobyl řekli: Nemelby se gi dát dothkati/ Poněvadž v nás Zidovsko-
ns obyčen s zevnými a s zaumyslými Lotry a Lotrky učeni se tak pte-
reliti.

Kterýžto Zidovský obyčen onech časů zachovávaný ponelud k
rhváli/ že gau se nesýdaty hříšníku stitili / Což w pravdě kře-
stianum činiti náleží/ načž Svata Písma tomu chřegij: * Však že gau
vradu Krystova w tom znáti nechtěli / a to jce se zvýšlym obyčem/ne-
žli Nebeským včením Páne / sprawowali: Hann, h pomstý od Syna
Božího/pro takové z-vnyslē a zlobitvě Reptáníj/gau zaslaujili. Da-
sluhugit až posavád gau podobně/ kterýž pro ledahases/ a mnohdy ráte
zle / posvěcené, Mlodlárské obyčeje Proti zevně pravdě včen Syna
Božího zlobitvě repes / a pravých Páne Čtitelů / z samého pauhoho
domněníj za Rázen ge poslavagice / se stiti. A tyž gau byly přejm
reptáníj toho.

III.

Rázen Třetím Arthulu včeti se budeme/ Pán Krystus čim nás hří-
šně k sobě obráci ráči. Text Ewangeliu pořádem svým v-
fazuge / že svau milostivau Rukau / kteráž má těchto pět duchovních
Prstů:

¶ První Prst gest Svatého Boží / w životem a rozumném hlasu lá-
zane/kteréž nás Lidi věj/napomíná/ třesice/a potěsuge. Čim sám mi-
lostivý Spasitel hříšních k sobě obráti ráčil/di Text: Přiblížovali
se pak k němu Zayni a zevně hříšnícy/ aby ho slosteli:
a Rathaus svedci že ges Pán w Kázanich svých rísal: Volají čime/
Neb se přiblížuge k vám Království Nebeské.

Tismiž zagistě nevpřednějším spůsobem a Prstem, hned od Světa
začátku, milostivý Pán Boh hříšné Lidi na cestu Svatého
kájan vvozovat. Načž oznamují: Řeč Páne k Kájanovi mluví:
A Kájan Moyzissovo a Aaronovo k Izrahelskym / Náthanovo

i Dovr

† Dávidovi / Eliášovo / Achabovi / Izaiášovo k Achášovi Králiùm /
† : Jonášovo k Nájwetským / Apoštolská všemù Svetu , v Jana
Křížele / † .

Gestí tchdy Rázanijs Slova Božího dílo Chříci Svaté ne
potřebnější. Nebo jako Země sama od sebe bez Voránj / z dělání / a Se
mena do ní i vsetí / Ernij / Hloží / a Bodláči plodí : Tak Země ducha
Lidstvěho / bez Kazatelů a Slova Božího / hole trásně / dominění / Po
věry / Modlárství / a náklonnosti k zlému z sebe rodí : Dvořec pak Š
potáni / Víry / a skutečné pravé pobežnosti / nikoliv ploditi nemůže / leč
pluhem Záloha Božího z dělání / a Rázanijs Ewangeliu posetá bu
de : Pročž dí Prorok Janáš : Kdyby byl Pán nebezpečil nám Se
mene Slova svého / byliby chom jako Sodoma / a k Obývatelům Go
mory podobní - býchom byli .

A protož / kdož z Lidí milostních Rázanijs Slova Božího w ticho
sti Srdce slyseti a přejimati nechťeg : Tí potom hrozného Děl a
Rucičnic Hučení jalostivě poslauchati / a Nečíw / Kopí / Hladu / Moru
a oněchno pře strašlivých pomst Božích / w Páte Knížje Monzíssowě /
w Osminečném položení / proti Slova Božího potupnískum / výči
taných / zakusovati müssesi / jako která Sodoma, Gomorra / Geruza
lem / A slavné Město Constantinopolis, od Nachometa Chříce Čure
ckého wzaté : Ach s jakou potupnou hlasivou παλαιόys Chříce Rzechého , a
Konstantinopolanského na Kožen wstrčena / a sem tam nošena byla
Chříceva pak Manželka v Dcerka / s gímži wysoce - brozenými a slo
wautními Pannami a Paními / Hampejsně od Turkůw až do smrti
porušené / a na fush rozsekane gsau / Křesťanův neschyslně množství
zmordováno / w wěcnau službu podrobeno / a přeč zavedeno gest : Hysto
rya víry - hodná nám k wenstraze o tom o všem sepsaná gest . O což gest
dobré a spasitelné Slovem Božím ne - požadati .

¶ Druhý Prst Milostivé Ruky Páně gest : Otcovské býdami
nás Lidí zde na vstěvování / aby gsaucenísmi hříšních obtížení /
chtěg neb nechtěg sobě všmisliti / a na pokáni pomysliti myslí / wedle řeči
Svatého Joba : rtauchyho : Za slunné Bože čnyss / že na Člověka Bi
dy mnohé prepaušijs / aby tudy otiwral Oči své / a přicházel s tebou w
Saud : totíž křeze polánijs . Kterýžto Prst své milostivé Ruky , Pán
Křistus , Črenášobnij býdau w S. Ewangeliu wypodobňuje / a pře
býdne spásoby hříšníkův nefagichch vřazuge .

Gednu býdu na Dvou fracencé : jako Dwee když se z Stáda w
raží blaudi / a z gednoho Nebezpečenství do druhého wždy dález
šáléně běží / v velmi snadnicce / bud se zráním od Psůw a Vlkůw / a neb
hlavu fražením Smrt na se vrodijs : Tak se rovně nefagichm hříšní
kům / od Pastýře Pána Křista w svět zablaudilým / a od Dvěcince swa
té Kříce zabetlým / děge / že dáblowým Tyrantským bržycko život

1. Reg. 18.12.
3. Regum 21.
Eliáš 7.
Jonáš 3.
Matth. 28.
Marcii 16.
Lucas 24.
Actorum 1.
Simile.

Eliáš 2.

Deuter. 28.

Město Kon
stantinopel
Turk wž
to Letha
1453. Měsíce
dne 29.

I.I.
Bydy hří
šníkůw.

Wymienena
ně
Vla Oracy
zbloudilé.
Eliáš 53.
Psal. 118.
Iohan. 10.
1. Petri 2.5.

časného poiracují / a věčnýho se zbaťují. Ach my, o zbloudilé bydou
Dnešky / poznávem je a vražujeme svatou Božstvu / oplakávajíce jho,
vadíce bezpečnosti při sobě / to nás šlápené z jednoho zlého čímu dal w
horší nebezpečnosti slusáme.

II.
Na svatou
štvrtek.

III.
Na svatou
Marnotratnou
nánu.

Psal. 50.11.1.

psalm 4.35.

Luke 16.

1. Reg 16.
2. Reg. 16.
March. 16.
Lucz 2.2.
Sapiens. 1.
Danielis 4.

Amos 8.
3. Reg. 17.18
3. Reg. 2.4.
4. Regum 6.
Iosephus lib.
7.
Astor. 15.12.1.

Druhau býdu Pán náss pod Hřívou a stracenu Otcem před-
sírá: Válo Zolar / a Gross Stríbrný / polud w smetech, w blátě, neb w
hnogu leží / čím dýl tím wyc rý / až Stríbro a svatou dobrotu rýnou pa-
tracuge: Tak hříšník delegili w bahně nepravosti se hnogu / a rý / tím
se wyc každý / až n w nic přechází.

Třetí býda Na Synu Marnotratném se černá. Nebo Válo on
z-vymyslně se Otce svého strhl: Tak hříšník se Pána Boha strhugí/
aby gíz ne Boží Synové: Ale wandrovuj Tukáč a běhaunové / a od
tváři Páně zaúržených byli. Zohozelého Král David se vbaťage s plá-
čem se modlival/rýka: Nezamítaj mne od tváři tvé, o Bože / a ducha Š'
tvářho neodgímaný odemne. Item / Válo Marnotratník daleko se z fíve
vlasti od Otce do cizích Kragin odebral: Tak hříšník od Boha a vla-
sti Nebeské přeč zachází. Nebo nepravosti násse / Válo větrowělist / stra-
mu / tak nás od Boha zanásegs: naříká Izraháss Prorok / a dí: Zehalo
Nebe od Země wzdáleno gest: tak gsau wysola a daleká myslení Božská
od Lidí nekagjich: k důvodu toho Hystorya Mist boháčových / a poté-
šení Lazarovo / valeký cyl spasencův od zatracenův vlaguge w Evangelium.
Ach poważ, o býdmí Člověče / nenilž to hrozné zlé / kterež nase
Syn Marnotratní vswedl / zawandrowáním od Otce. Item / Válo on
w cizím Kragi tudíž pozbyl svého / Peněz / Svatku / Konj / v Klínoutu /
živo gsa nádherné / Marnotratné / a smilné / Alea, Vino, Venere.

Opiskwym / Drau / sfragem / sítwoſtne / Promíhal vbrzce díl slošni.

Tak hříšník w Swět zaběhlý / Zudíkly pozbývá toscech dorům / a
dobrých vnitřních / jevnítřních a Čelestních věců. Neb Duch Boží pře-
dně odchází z něho / a na to mísí Duch zly vchází w něm / Válo w San-
ce / Achytossele / w Gidasse / u. Ta gedinská hřívna takovému odnata /
a gímemu dána: Z něho pak nejmizernější opovrhel / co z křížho Krále
Nábochodonozora holvado / včiněn bywa. Opět: Válo Marnotratník,
Vtratiw wsecko, w hrozný hlad upadl: Neb se w té Kragijné hlad stal:
(Trestec zagiště Pán Bůh Krájinu nevrodami, a druhodami gesitě po-
sawad / w kterýchž ozralstvo / kubénárstvo / a podobné Kuffianstvo pa-
nuge.) Tak Lidé nekagjí hlad duchotvní na dusse / časův na Čelo / a vě-
nný na to oboge, vlovozugí. Neb tím hladem pro potupu slova Božího
sám Bůh srdce Amosa Proroka hroží / A skutečnými Nevrodami ahlav-
dy Lidu Izrahelského / za času Králu: Achaba / Davida / Ezechyasse /
u. Geruzalemstských / u: tu pohružku svatou scvorzuge: A co se pat o hla-
du, a žijti věčně pověděti muže.

Opět / Válo co rozpustile Paňátko přynucen naují, dostal se na stuž-

Ioannis 8.
Romans 6.

Joseph Flau.
de bel. Iuda:
lib. 7. cap. 18.

Leta páně
1566.

buť Městianu / bez pochyby aby mu posílal pro pitvo / Vino / k celadce na pole / u / slavíl : Tak nelagry hřišnicy z-aumyslně v potupné služby lezau / hřischum / dáblym / Kubénaw : A z toho gřavec potom naužil dehnáníj / Nižším wedle rodu nežli sami gřan, slavíti / a za podnož / v za votroky byti musegi : Gesso Lide z Brozené krve possli takovau býdu nad Smrt císsi sobě poslavat : Číteme / když po stáze Města Jeruzaléma dewět. Sech a sedesát Osob wyssího starou / v Jüdswu na hradě Mlasadě tak recentem / se zavřelo / a nemohauce před Neprátelem hradu obhájiti / nežliby v službu přišli / raděgii své Manzelky / a potom hned wedle losu geden druhého / sami se pomordovali. Rosvětak včynil slavné paineti Mikuláss hrabě z Germánu : nežliby Tureckým sluhau / Věžném a Ostromě byl / když nelze gřinac bylo / raděgii Seget Zámek svůj zapálit / a s svými dworčany Branau otevřenau proti Neprátelům Hrdinský se bera / na ně Mečem vdečil / a mnohé prvně sám zmordovalo / tu od nich v bitvě Herontský z tohoto Světa vyjisti chčel / za nassy paraměti / Léta 1566

Opět : Tž Marnotratník / nehodě se Městianu / a žádnemu ginečmu v službu / (protože se doma Páněmladý slavíti, ani co dělati, nenaučilo) od Městiana dán byl do dvoru, aby Swině pásl. Ach býdo nad psotu / Nauze nad Žebrotu / ponížení nad opovržení. (Hle, k čemu přicházegii díky které svých Rodicům posluchati nechtí) Dovšem že tento Synáček doma

Ram / když vás chčel / se probíhal /

A veselě se obíral

S koními / s Chrtý / s Kucnickami /

s Wency / s Tancy / s Kartickami :

Ted pak chodě za Swineměti /

Smrad / hlad / plác / vito ne dněmisi /

Trpij / snášej / nebožátko /

To někdy slavné Paňátko.

Číteme / kterak Psamnenites Král Egipštý / vzrův deerku svou spoju s Otcem od Kambýza Krále Perštěho zaharau / an v obětu : Služebném s gřinými děvkami wodu nosyti musyla / zármutsem dív nezkauntelněl : Co pak tohoto Marnotratného Poběhlce v záctní Otec / když byl ted Syna Otrhance / Switio-pasa / boskho hřeče než Stupku / a hladem setra očima blissejšeho / v hledal : nesmeyslim než žeby na polu zmrtvěl : Tak všem nekagich Lide / genž se Bohu / Chrlvi Páně / Lide / ani sobě nechodi / v nejhroznejší býdu / v nauzy a v potupu svěčného opovržení / přicházegii / a v hladu na věch s dábly zůstáwagij.

Naposledy / jako tomu někdy rozložněti, také v Swinském počtem vkrutný hlad oblehčovati / a říčagich žaludek spokogosvati / z hagováno bylo : Tak bezbožni / kteří svá gmeňsi rozptylugi / v Nauzy vpadagi / až suchého Chleba, kde a odkud / v týměr Swinského počtu / Mláta a Otrub / dosahovat nemají / když se do svězení / v Nauze / v Ne moch a v Žebrotu dostáwagij : jako v onomu Boháčovi v Mulkách zbránero gest tím nezvědovatilenjjm Prstem Lazarovým nazýt od plamene Peckelního slavíti.

Herodotus.

Lucr 16.

Vnořen.
Vně výn.

1. Paral. vlti.
mo.
Lucr 15.
Psal. 118.

L
počátku
vechopňkla
na Synu
Marnotra-
ném.

Ezaias 60.
Psalms. 14.
2. Reg. 12.
1. Par. vlti.
Luc. 7. 14-18.
Actorum 9.
Galatas 1.
1. Tim. 2.
1. Ioannis 1.
11.

Mach. 9. 15.
Lucr 7. 14.
2. Reg. 12.
Psalms 50.
Actorum 10.
Iohannis 3. 5.
Romane 3. 3.
1. Timoth. 2.

**Zot gsa hle ty býdž / kterýmž a tém podobným Milostivý
Spasitel městých potrescí / tudy ge k sobě obratiš : když nechci po pě-
šném w Slovu Božím zavolání dobrovolně / aby můshly bejděti
býdami se doháněti k u poslání / wedle přísloush: Mistr Vauze naučil Da-
libora hausti.**

**Stežsem by se byl kdy Manasses Král k Bohu obrátil / a Marno-
tratný Syn k Otci našem: Kdyby onenno téžkym Bězením / a tento
Hladem vkrutným / k tomu přinucem nebyl: Znal tu svadu do sebe k Da-
vid S. Protož ríkal. Dobré mi gesto Bože můj je sy mne mnohým
protivenským ponížil / Nebóť gsem se naučil znáti spravedlností
tvých: Zato k tento rozpustilý Synáček k pravému poslání tedy při-
tažen gsa, takto ge nálezitě čnil:**

**Předně/sám k sobě příssed w hřchu se poznal / a spravedlivě trestá-
ni Boží nad sebou wyznal / s pláčem říka: O ják Návěnnich w domu
Dce mého hohnost Chleba magi / na Snídanií / Obědě / Sváchně /
Večeři / z velikých pecník Chleba sobě vkruguj / a z hrubých Vo-
línsk / Polévku / Hrách / Kasshy / flety Massa / s křatovým na ro-
právku požwagi / A já pak hladem teď mrnu / a-to slussně / hodně a
spravedlivě / Neb sem tam sám winen: proč sem Doma nežádal / vrtá-
cel / Mrhal / Hral / Kwasyl / rozdával / a ffregoval. O Nebe / Země / to
široké pole / k w Swině / pomozte mi nebohému splakávat tehotu
měho nesštěstí, z-vmyslné na se vvedeného. O já padlý Člověk, wžná-
wám se s pláčem / že gsem zhřessil proti Nebi / a proti svému vlastnímu
Otcu. Tentot gest hle počátek pravého poslání Syna Marnotramé-
ho / k kterýmž podobného Spasitel nás od každého hříšniska wyhle-
dává / totž, aby své hříchy poznage / spravedlivě trestání a hněv Boží
chtě / W tom se Pánu Bohu straussé wžnával / Zato Dávid / Ma-
nasses / Zena hříšnice / Lotr na Kříži / Petr / Pavel / a gini bez-sčissni to
činili / Milosti Boží gsauce žádostiví.**

**Dále důvěrně se k milosti Boží a Otcově obrátili vmsná / ita:
Wstanu, a půgdu k Otcu mému / a dismi mu posorně a s pláčem: Otcí /
zhřessyl sem proti Nebi / Neb gsem Boha hanebnými hříchy na se roz-
hněval / A proti tobě Otcí / neb sem nijsto vřessení wždycky tobě k zármu-
tu a k ffodě byl: Gíz ne-gsem hodem slauti Synem tvým / Ale Chlapem
nictemním: Wssak budu Otcí prosýti / a Věřím že to Otcovostá fireva
geho věins / aby mne se dívoru svěnná přigal: A tolilo gedujm Náden-
nísem, k dislu vstawičnemu / a neSynem / k pěšainování Synovstvímu
včymil.**

**W tomto gest hle Wíru / dausáni / a důvěrností personau svému
Milostivému Otcu / Nebestému k Zemstému / pronest: k přísladu
wšem hříšníkům kagichym / aby s takovau důvěrností o milosti Boží
steze Wíru w žásluhu Pána Ježu K. / k Bohu Otcu Strausse-
ním**

mým a ponížením se obraceli/neb na tom druhá stránka posáníj záleží.

Zatím hned Což vmlnil / skutečně to před se vzal / A vlasto řel k otcům svému. Za chvíze gíz byla Dvojtěc Wjry / a začátkem nového života skutku také dobrého, právě potřebného. Neb bez té Třetí stránky dobrých skutků, že by se plodých, nemůže být pravé posáníj, nafáz toho rošteka Svatá Písma Sentenciemi / v překladu lagichch Lidí dosvědčují.

A tak druhý Prst milostivé Ruky Páně / k sobě nás obracující gesto Dicovské bijdami hríšníkům potrestání. Protož vztuh Křížům, a trestání Božího rádi při sobě čtěme / a bijdů výzitečné být znayme : gich sami z-vymislē hríšní na se nevwozujme : skutečné posáníj naležitě čyníme a kárání Páně trpělivě snášejme. Neb proto kárá a trestá, abychom stímti neslecheeným Světem nezahynuli.

¶ Třetí Prst / Dchovné a právě Dicovské Milosrdensví k hříšníkům lagichm. Neb se Bůh Otec netoliko přisahau w tom zavaguge je gest žádostivější naseho spasení, nežli zatracení / z kteréž přejíme v Syna svého gednorozeneho za Spasitele Světu dal : Ale v ten sam Syn Boží Spasitel nájs / v rádu svého Mlesha siceho posvinnost / srize ducha S° w dnešnjim Evangelium, takowau být k nám vygewu-ge. Takáž gest Pasívce k blaudejch Divců / jenž Hospodyníké k stracené hrí-wné / a do brého Dece k zwandrovalemu Synu.

Pasívce zájste Divců bludnau na Ramenau svých do stáda při- náší : Tak Pán Kryssus na ramenau svého Čloučečensví nás po- blaudeše, do Dvěchnice Chrízme Zemské Svaté / a od tud Nebeské věčné, vnašeti rácis / Matthuiss / a Petr o tom píssi. Zána hřívny stracené sledá : Tak Spasitel příssel / aby shledal což bylo zahynulo / a Svatý Slova svého stracené z milosti své shledáwá.

Otec Syna, Milosrdensvím gsa hnuc / věda že se ten Evžil k Do- mu / zwandru blíží / Vybehv proti němu / a padiv na hrdlo geho, lsbá- ním vissá : O nadtoči gest w Pánu Bohu nasmem mnohem větší a hor- likovější nášlennost Dicovská / k hríšníkům lagichm / nežli lidských Rodicůw k svým Synům / nakož se w tom sam Nebeský Otec ozeyvá / ká srize Proroka : By se pak Matka nad svým vlastním plodem zapo- menula / vysak ná se nezapomenu nad těmi genž mne miluji.

O kdožby sobě nechtěl všimsliti / a tim Prstem, nevohotuňeňšího Milosrdensví Božího, k u posáníj se přišvábiti : Tení giste každý nad horado týpěgssi / a nad životechchým gedovaté sobě sam nevšedlivěj- ší být musí. Nebo v nehlíteňší žvěr / a neingedovatější had / k svým dobrodincům se chláholají / před nimi štrocují / a nakaufu Alulsnau pokorau a poslušností k nim se obracují. Náss pak dobrodincé Bůh Otec proti nám vybíhá / a s námi se miluje / védle těcij S° Bazyliaffe Dece / kterýž dī : Tantum velis, & D e v s p ræoccurret. To gest : Gen v hříšněc chřen tomu : Pán Bůh vngde k tobě z domu.

III.

Lucr 3. ·
Act. 2. 3. 9.
Romæus 13.
Ephesos 4.

Naučenij.
Job 14.
1. Corin. 11.
Hebræos 1. 2.

1. Corint. 11.

III.
Ochovné Bo-
ží Milos-
rdensví k la-
gicům.

Matth. 15.
1. Petri 2.

Psalmo 103.

Isaia 49.

Bazyliaffe.

Zlacenit gsaú tchdy Lide/ kteříž sobě té ochotně Lásen Boha Dne za-
malo tváři.

III.
Radošk
Nebeské y
Zemské Čre
kwi z pokánj
hráčských

¶ Cztertý Prst Malostivé Ruky Boží gest : Radost Nebeská
Zemské S. Hýrkové / z Obrácení hříšníka k počátku se veselích. Kdy-
raž Spasitel nás k radošství Pastýře z nalezené bloudícího Otce / a Zem-
z Peněz / a Otce z navrácení se Syna / Přirownává / řkauč w Četu :
Pravujm tvář / že tak bude radošství Nebi nad jedním hříšníkem pola-
nií činách / tváře nežli nad Desvadefáti devítí spravedlivými / kterí ne-
potřebují : totiž domněwagi se nepotřebují Polánky. Při kterýchto
Slovách Srdce nábožné nevším čemu se má prvně dívití ! a co tváře vyp-
chvalovatí ! Angelstauli Lásku k hříšníku kagachmu : Cíhly převýšený
šenek počátku S° důstojnosti ? Cíhly proti tomu oslepenau Lidstvu za-
posti ? že se tak znamenitými žitky, z počátku pochodusyimi , nedbagi a ne-
bužugy k Bohu obraceti : a moha dobré tváře nežli svau frátkau strau-
šenosti / nehváčetněssi Kůr Nebeské novou radošství obveseliti. Abo
když my zde Srdečně a strašeněna hřichy spáchané slzavé lkáme / když
Angelům w Nebi k svěcení dne radošného přijíchnu tím dáváme od-
kudž Svatý Bernhard : Lachrymas pénitentium , vinum esse perhibet
Angelorum. Slzy kagach , Nápod Angelstý rozkošný býtí praví. A
S. Augustín dř: Quoties bene agimus gaudent Angeli , & tristantur Dr-
mones : quoties verò à bono deuiamus , Diabolum latificamms , & An-
gelos nostros suo gaudio defraudamus . To gest :

Bernhardus.

Argutinus.

Ступін 99.
Овсяні, пас-
та після замен-
ення сметаною.

Podobenstvi je.

Oradost
Angelum w
Nebi z poté
ni hříšnýčka.
Cyprian. de
duplici Mar-
tyrio.

March 7.

**Když co dobrého čyníme/
Hned se Anđele radují/**

Rdyj, pak w dobrém nezložíme/
Diáblí se obveselují.

To se pak dohýče těch desvadesáti desvětců svých / pro gednu stracenau
na paussti zanechaných : Nemá se tomu rozuměti tak / jakoby Spasitel
náss pro gednoho kagskýho všech giné dobré / a těmi hříchy nezpržené
opaustit. Ale jako (nápodobně) mnohých dětí Dce / ač všech gedno-
steyně miluje / vssak proto světcj Starost má o zdraví gednoho Dítce
nemocného / než o množství giných zdravých. Tak se tuto od Boha sla-
gicimi děje.

Opět z Straně té radosti w Nebi z lagšenho / Swatý Cyprian to
wyswětluge takto/a říla: Nesmíme slézme abn Bohu milostí/a Angelum
wzacených byli Lide w hřichy padajich / a zase z nich strže posáni po-
wstávajich / nežli ti gessto se pádu a posísek hřischův bedlivě wystři-
hají: Alle že se padli / s vleknutím hněwu Božího / w hřischu vzná-
wage pokání vchvacují / Ti pak gessto w zemření hrubý hřich ne-
padli/a vnitřních svých nedostatků hřichem být nepoznávage / po-
kání se nepotřebowati/a neb nášau malau žásluhau Zákonu Božímu do-
fti-včiniti se domněvagij: Nakož povaha gesi toszech polrytcův. Tak
pád Magdaleny/Petra/Pawla/Zobiásse/it/daleko wětší radost strže
gesich posáni přynesl Angelum/nežli starýzenstá nedokonalá Swatost.

॥ ८ ॥

Gregorius.

pobodenst.
v. 4.pobodenst.
v. 4.

Raučení.

Galatas 3. 5.
potam chwá.
la.V.
Ozoba, Es-
gicich Lodi
od pana Bo-
ha.1.
Raučenem os-
prawedlnos-
ti.Ezaj 6. o.
Romans 3.1. Corint. 1.
II.Príkazem
wirý.

Ose 2.

2. Corint. 11.
Ephesos 5.III.
poslušnosti
Ephes 6. 1.
III. I.

Johannis 6.
V.
zastávání
před pocty
tcy.

March. 7. 23.
zastávání

nuge / a samého se nám k výšivání dává / řeau / Kdo gi mne, jíž budě na světě.

Zastávání od Otce toho před reptařním Bratrem / znamená při-
dívání, a Zastávání zastávání, od Krista Pána, kagichých hříšníků/
proti žárlivým poskytrům Regulárnímu Svato-brž halovu-klu-
tečníkům. Kteríž wseckno dobré na svých žásluhách/a ne na milosti Boží/
pro Krista začlädají: a bránice ginyň k spasení / sami s svým pýšným
dominéniem nebe se zbarvují. A potud gesti světlý wechlad dnešního
Ewangelium rozgimaný w slovu Božím / spamiatugte: Obracova-
ní samým spásiteli Zemích y životních hříšníků k polání/při
prvním Artykulém gesti vklázano. Druhým / reptaři Farzenšté na
ty hříšníky/a pro něn na Pána Krista z samé dábelsté pechý: z Nepti-
zne videm spásensí/ a Kristu sláwy: z Obvýcege v židovu teház hříšníků
se střízich. Posledním rozdilem Milostiwe Ruth Páně pět Pečstvo
gsme zhledli/genž gsaú/Slovo Boží Rázané. Otcovské bídání nás
zde na vystěhování. Boží Milosrdenství hotově, w vřadu Krista ob-
řazené. Radost Angelůw w Nebi. Dar: oždobuých hříšníků kagich w
Kristu Ježíši: Kteremužto samému bud čest/ Sláva/na větě věčné/
AMEN.

Modlitební Píseň: Nako Syn Marno- ratní nazván / L.

Nevladiši Ježíši/
Pastýři Lidých Tel,duši/
Poblaudílých/zracených/
Synu Marnoratných/

Kterijž se zas nagjiti,
Nemůžem k tobě obrátiti:
Sami svým chéním/mohe/
Bez twé o Kryste pomoch/
Ne čynjme pokáníj/
Až gsauc na wráceníj/
s Publikany zgewnými /
Se wsemí hříšníky taynými /
K Milosti twé rábožně/
Spomož Páne býchom rážně/
Blížili se w straussenij/
W srdcečném chéníj
Hříšníků/hněwu Božího /
Potue/ Bsd/ Ohně Peckelního.

Kterenž na se pokrytej
Bwozugs,w pýšném Srdci
Twau milosti zherdage /
Zlostníc pomlauwage /
Když s hříšníky zgewnými
Nakládáss milostiwe w Prízni.

Omléna twého Slavného/
Vřadu Messyastého/
Pe-dnes, kterij neznají/
Sonémi repeagisí/
Ze bez žásluh milost twá.
Ragjschym,darmo gest hotová.

Hříšník se pak tim Těsí /
Když z Ewangelium Slyší,
Pastýřstau/Hospodinstau/
Twau právě Otcovstau
Povinnost/kterauž pět nás
Rád konáss/w stráčé hledage nás.

A Kryste rāc nagjiti
Dwcy/hkywnu/y pfijti
Syna Marnoratného/
Také z nás každěho
Ragjschho na milost/
A odpust hříšich/přech/otpuštělo.

Přesv Otcovsté Ruth/
Skrze Črkewní proftedsp
Slova swého Rázaníj/
Býdau/potrestáníj/
Milosrdně k radosti
Obrať/wed/nás k méne býnosti. Am!

Neděle

Neděle čtvrtá po Slavnosti Erogice Blahoslavené.

Ewangelium S. Lukáše w VI. Kapit.

Milosrdný Pán Bůh, Otec Nebeštní / včením Ježiho Krysta Spasitele
našeho / řeze Brádné dílo Ducha Svatého nás dobrým skutkem
vhnanciti / a k svému Čti a Slávě nisini ozdobiti / AMEN.

Swolená Nádoba Milosti Boží, Apoštol S. Pavl / w listu
swém do Obce Efesie je poslaném / v kázaniu pravý spůsob před Bohem osprá-
vedlnění Lidstva : Kterak se toho ne z hodnosti zásluh / ale darmo z pauhé
milosti / řeze Vízmu w Krysta Ježišse / od kagichem Lidií dochází / a dosahovati může:
hned dálce při takovém včeniu / ne bez důležité potřeby o dobrých skutkách také včiš / ge-
schwaluge / y příčinu pročby se od nás címiti měli ačkoli zásluhau, a osprávedlnění pří-
činu negau / v každuse rámci slowy / a řka : Neb gsmi Boží dílo / gsance stro-
jení řeze Krysta Ježišse, k Skutkum dobrým / kterež Bůh nařídil / aby-
chom w nich chodili.

Kterýmžto Apoštolskym propověděním wsec a Svatá Pissima na řeze se řekou-
nawagij / a gedno-hlasně Milost Boží, a wěcne spasení w Krystu Ježiši, w ssem hři-
šníkum kagichem v každuse / k dobrým skutkám z Vízry povinným ge dohátegij.
Neb dogda Člověk řeze Vízmu w Krysta hřiščam odpustění / nemá w záhálcí le-
žeti : Ale skutky dobré pobožného obecování / z povinnosti / a ne domněním zásluh
neb dosti ja hřiščy cínením) vstawičně cíni : Nařož gsmi toho wssho výborný pří-
klad w dnes-Čtvrtním S. Ewangelium spartili a poznali : Kterak Publikáni Cel-
nici / Mapanti Zlopověstni / A wseliyach žgewni y Tayni hřišnici / když se při w
hřiščich vznali / tehdy hned, netoliko z cesty zatracenii staupili : Ale odvrátě se
od svého zlého obecování / k Pánu Krystu pravým pokáním důvérně přistupi-
li / aby geho milostná potěšení slýsice / pravau živan Vízrau od Spasitele w hři-
ščich rozhřešení přigivali / hotowij gsance w gind nowý pobožný život se obléci / a
Dwoice dobrých skutků z Vízry své plodili. Což se w Historijs řecí Páně o Synu
Marnotratném neyzkazedlněgij / a neypřikladněgij spartuje / kterakž také Krystus y
oznamuje : Ze Jarpzeowé, ta Zákonická Rota Knežstwa Židovstva / pod Synem
reptati wyznamenaná / wžychni pokryty, Svatou skutečnici nynější / genž ne
na milost Boží pauhé / řeze Vízmu w Krysta / ale na své skutečné ažewnitskij dobracé /
spravedlnost swau stavěgij / Boha právě nezmagij / k němu se neobracuj / zásluh p
Syna Božího myprazdnuj / Milost Boží se zbabuwigij : nebo dábla w závisli /
ne Boha Oče w Milosrdensví / takowij následugij. Ne bez příčiny tehdby Šetánka
řecí Páně k dnesní Neděli za Svaté Ewangelium gesti zřízena toková / která řim-
slém svým dnes-Čtvrtním vykládá : Nebo žlá předsevzetí Zákonická / a závisli proti
Krystu, y vbožhym hřišníkum, bezewssho milosrdensví hotých / prozrasuje : A w-
sechny Lidi k Milosrdensví následovati / A kde / komu / ktere / Proč i dobré skutky z
vízry cíni / a čehož se warowati měli / welmi pekně wypívajte : pakž komu wssmu po-
rozumíme / když s Nábožnau wžyností řec Ewangelium Svatého Čtenau slýscti bū-
deme / wedle sepsaní S. Lukáše Ewangelisty w řessé Kapitole / a řka :

Ephesios 2.

Gurmowem
v jiné celého
Rázani toho
ko.

Budtež

Svatý milosrdnij (poraučij Pán Kryštus) vás v Otec wás milosrdný gest. Nesudíte/ a nebudete sazeni. Nepotupujte/a nebudete/potupeni. Odpausstěgte/a bude wám dán/ pusťeno. Dávajte/a bude wám dáno. Míru dobrav/a plnau/natlačenau/a nářesentau/dadí w Láno wáse. Čas zájistě Měrav kterauž měřite/bude wám odmě-teno.

Prawil gím také Podobenství: Zdaliž muže Slepého Slepého westi: Zdaliž oba do hám my nevpadnau: Neníž Bledništ nad Mistra svého: ale dokonalý bude každý/ budeli vako Mistr geho. Což pak widijs mrwu w Oku Bratra svého / a břewna který gest w twém vlastním Oku ne znamenáss: A neb kterak můžess tch Bratru svému: Bratře / nech ať mywrhu mrwu z Oko twého: sám w Oku svém břewna newida: Pokrytie / mywrz prvé břewno z Oko twého: a tehdy prohlidness abž my-ňal mrwu který gest w Oku Bratra twého.

Kjet

Rec S^o Ewangelium wseckna gest Zákon.
ná/a wztahuge se na Páte/ Sedmē/ a Osme přikázanijs
Desátne: Nezabigess / Nepokradeſſ / a Ne promluwiss
křivého svědecvi proti blížnjmu svěmu: kteraužto řeč
sám Kryſtus vlastním všich svými mluvſti gest ráčil/při
zavřeſce svého obſirněho Rázanj na hře Thabor, w
Galilej Zášupum včiněnho/w kterémž wſečen Zákon Božij Desate-
ra přikázanijs pravým Duchovním smyslem wysvětliwo: Potom pěl-
ným naučenjsm / Dveňstraze Falessných Výchelů / přitom n o pokání a
dobrých Skutých/předloženym/řeč ſvau zavřel/Načoz Summa textu
dneſního Ewangelium vkažuge/kteráz w milosrdensivo/a w skutečném
milování Blížných / wſeckny dobré ſkutky odsahuge. Také zaslíbenau
odplatau k ſkutečné dobrote Křeſtiany doháněge: Pohružlau hrozné
pomsty od činěn zlého wſeckny naporád odháníj. Gest tehdy přečtené
Ewangelium světlý wychlad těchto dňau Wyslowení Svatého Pi-
sma: Milovati budess blížnijho svého jako ſebe ſameho/ A/ Ko chcete
aby wám ginij čynili/to n vši čhýte gijm.

March. 5.6.7.
Lucz. 6.
Ewangel:
pávod.

Summa.

Výzter.

Aponěvadž wſechněm Křeſtianstěho pobožného života velice
gest potrebij/kterémž řeč dneſní jako po ſtupnijs každěho ſvede/dobré
ſkutky wypoče ſchvaluje / od zlých odwozuge / n odplatau vgiſtiuge/ a
Křeſtianm nemilosrdně přeſtrassuge: Snazmeſ ſe, o Lide Boži, s nevět-
ſí bedlivosti w Wychladi Ewangelium dneſního wypícowati

O Dobrých ſkutých. Rozdloře budau Ěři.

Nenprwé: Onakých ſe dobrých ſkutých Pánu Bohu lsbězných Křeſtian-
ský Lid má wypícowati/a ge nábožně n vſtaſičně činiti.
Druhé: Odkud ſe Křeſtiané dobrým / a zvláſtě milosrdným ſkulkum
magis wypícowati?
Třetí: Poněvadž ne záluhau ſkulku dobrých/ale ſamau Witrau w
záluze Smrti božího Syna/Lidé ſagijc před Bohem ospra-
wedličnjs, a wčenho ſpasenj docházegij: Proč pak a k čemu
dobré ſkutky wšychni činiti máme?

Roman. 6.
I. Petri 2.

O tomto Arcykuli Křeſtianstěho Ěři gest vlastní potrebj, w Črkewním
chromajděnijs, česká Rázanj čyniti a wypícowati: Nak pro Ewangelistké/ aby dochá-
zege ſtreže ſamau Witu w Krysta ospravedlněnjs/Swobody Křeſtiané ſle nevžiwa-
li/a činěnij dobrých ſkulkum za ne-potrebne být ſe nedomnijwali: Tak pro Papežké/
Aby věnij Ewangelistkého a výteluw naſiſk: Nakoby Lid z dobrých ſkulkum ſráželi/
bud ge za nepotrebne být gistiſi/a tudy Ěři ſwobodnau k nevhanebnýſiim neſſleche-
nostem vlažowali / W tom křiwe neſiſali / a toho domněnij o včiteljich Slova Bo-
žího ne byli: Nybrž za přejnou wychladu tohoto S^o Ewangelium Smysl naſeho
Věnij o dobrých ſkutých wšychni poznali/a zachowat ſe wynaſnožili.

I.

Skutkové
dobrých sas
mým bohem
v zákoně
gsau wymes-
tenh.

Exodi 19.10.

Deut. 4.11.

Ezechiel. 20.

Mich. 6.

Mark. 28.
Ephesios. 2.Elaiz. 29.
Marki 15.

Ezech. 20.

Ezechiel. 27.

Podoben-
ství.Marki 25.
Lucz 17.

Prě Přónjm Rozdílu Rázanij / Na předloženau Otáku označovati se bude/ že se o takových dobrých skutkých Lid Křesťanských má vyučovati / a ge skutečně zachovávati / Kteríž gsau sami Bohem přikázani / a v Desaterém rozfazu Zákona Božího k osříhání všemu Světu předložení. Neb což-koliž nezměnědlna Maudroš/ pravda / a spravedlnost Božská / od svého rozumného stvoření k všemu své čyněno neb nečyněno chce miti / toho nepozůstalil na vymyslenii. Skloku a domnění Lidství/ ale sam žálonem svým/ na dwau žabulich sepsaným/ a v hrozném hřměni vydáným/ všemu Světu vygenit/ ohlášti / a podlē toho tak všem Lidem se chovati poručit ráchl/ křež Moysiſse řkauc: Co přikazují svám, to toliko činite / a ne coby se gednomu rázdemu z vás dobrého byti zdálo. A všy Ezechiele Proroka dí: V přikázaniích mých chodte / a Sauditv mých osříhant/ a ge činete. Michaeass Prorok říkával k Lidu takto: Vlazi tobě, o Člověče/ coby bylo dobrého/ a coby Pán Bůh žádal od tebe: Zagisse abh čimil Saudit, a milosrdensví/ a pečlivě chodil s Bohem svým. Ano brž sam Kryſtus Apoſtolum poraučege na všeckem Svět gři/rozkázal gři/ Abh včili všecky Národy zachovávati tñ všecky věci které on činil přikázal. Protož Apoſtol včij: Abychom v těch skutkých chodili/ které gest Bůh nařidil/ a ne Lidé. Neb o gňy skutkých/ kteríž negsau žádou nem Božími vyměřeni/ toliko z dobrého vinnisu Lidstvího vymyslenii/ a pověrcně záraženj/y také samým tělem, všen/ rukami, nohanu/ Statkem/ peněžn/ Ceremonialně k vynkonatání snadni: Býše pak v dobrým byti zdáli: Však slovo Boží nepřejemným Bohu byti ge praví: Nadarmo mne Řet, (ohlaſuje se v tom sam Bůh křež Proroka Janáſse/ a Syna svého Kryſta Jeziſse) včice přikázaj a vstanoveni Lidstá. Neb takový Lid Rty mne toliko Řet/ a Srdecem gsau daleko odemne/ dí Pán. A křež Proroka Ezechiele touž věc zapovídá/ řka: V přikázanií Dicito všeckých nechtěgr choditi/ anž gňich Saudit (tociž vstanovení) a obyčeji gňu (od zákona postranných) osříhant: Mlodářstvím geglich také se neposvětrnugte: ýáč gsein Pán Bůh wáss/v přikázaniích mých chodte/ a Sauditv mých osříhant/ a to což návámi poraučím činete. Nebo nic není-neslechetněnſího/ako to co Tělo a Krejv vymysliš/ (a k slůžbam Božím přilepilo) dí Duch Božíj to Chrachu. A protož/ jako to všeckému Hospodáři a Mistru od Čzeládky to samé toliko se libi/ co vni vedené rozfazu/ vůle / a poručení geho poslussně činj: byť se pak vidělo Čzelidi vnitř mnohem lepegi / a Hospodáři vžitečněgi / gňym dílem něco spuſbiti: Však Hospodář bud Mistřs offukem říká: Něči mne/dělej což poraučím: Tak a nadtoč Pán B. stvoritel náss to chce oderovſech mít/ i w svém Stattu / gehož gsmic my nechodná a nežitečná Čzeládka

Nepř.

Aleptidáss (v) Pán řeče Salomúna) ani neogmíss z Rječi Boží/ aby nebyl ēhář nalezen/a z toho n trestán. Neb kdo v gme; bude mu v gato z dí-
lu života světěnho / a kdo přidá/bude mu přidáno muk w Peckle / hrozný
Pán w zjevení S. Jana. A řeče Michæsse na všech se domlauwá/
kterac: Poněwadž Syn Ecce Orce / a Služebník Pána svého/ Protož
gsemli ná Dceci/ kde gest Čest má? gsemli ná Pán/ kde bázeň má?

Proverb. 30.
Apoc. vltimo.

Michæs 1.

O doručmež se tehdy milij Lídé / a světci stonásob skutečný pozor
na Božská příkázání/ než na Ceremonialni Lídská vstanovení me gme/
a pro Annz/Máru/kopr/klini/saudu Milosrdenství / a Výry neopau-
stěgme: kteříto světci žákona Božího neprirovnatné gsau wětší nežli
Lídská vstanovení skutkové.

Matthew 23.

Kterisbý pak to vlastně dobrí skutkové, Pánem Bohem příkázani
byli: Sám Nebeští Doktor w Řeku Ewangeliu dnesního ge zretecl-
ně vklazuge/a w Milosrdenství obsahuge, řka: Budte Milosrdní/
yako n Otec was Milosrdní gest. Milosrdenství pak své
Váh Otec k nám svým Díjikám / nesčíslným dobrdinám/ vstavěně
proklazuge. Neb netoliko nás k obrazu a podobenství svému Lidi všlech-
tili a rozumné/bezerovsých nassich předcházejících, přítomných, n budau-
cím domnělých, zásluh stvořiti: Alle padle kriji Syna svého vyloupitil
a Duchem S. w gednotu Chríku Svaté shromážditi/a od iud w při-
býtel života světěnho/z samé pauhé milosti své povolati gest rácil. Nád-
to/polutužaslaužilé odpauští / až n Sluncu svému yak na dobré tak n
na zlé gednosteyne wzhoditi: Také Dcesti na spravedlivé n na nespra-
vedlivé ku pohodli priseti, dopauští. O kdo/ kdy/ světne-nestihlé Milo-
srdenství Boha Otec Nebeštího vyprawiti moch bude?

Milosrdenství
w Doha
Orce.
Genesia 2...
Plalm. 143.
Esaiaz 1.
Plalm. 102.
Ierem. 3.
I. Iohan. 1.
I. Petri 1.
Ephesios 4.
Matthew 5.
Ecclesiast. 8.
Plalmo 6.
Romanos 1.

A protož Chce milosrdní Pán Bůh to od nás Synu svých mjet/
abychom ho w skutečných milosrdných následovali / kteříž w pořadku
Ewangeliu dnesního Pán Kryštus pět předkládá/a čyníti ge poraučí.

Skutkové
debin Bos-
hem překaze-
ní/záležejí
w Milosr-
denství.
I.

T První skuteč Milosrdenství gest: Blížnho w býdě srdečně a sku-
tečně litovati/n k pomoci mu přispěti. Budte milosrdní / yako
n Otec was milosrdní gest: Abysste následujíce Otec waseho
dobrotu/messacovali toho coby Lídě zaslaužili/ ale coby gegisch potřeba
a býdě wvhledávali. Následovních Božíj budte, (včii Apostol) yakož
to Synové milí/a chodte w milování/yakož n Kryštus miloval nás/ a
vydal samého sebe za nás w Oběti. Srdečně tehdy blížnho / zvláště
dobrého / vprjimchho / pobožného a prostého / w geho býdě / w žalosti/
Saužení/w nemoci, bolesti, w křivobě, nátku / w Nauži. Psotě ř / po-
želeli/a skutečným yakauž-takauž pomoc gemu včiniti / gest skuteč Milosr-
denství. Yako takový Milosrdenství cnyžho potřebujicich byl David
Prorok/když se před vstěláním Saule Krále, na něho se bez přijetny vstě-

Blížnho w
býdě skutec-
ně litovati.

Ephesios 5.

1. Reg. 25.
Lucas 16.Genesis 47.
Thobias 12.
Mark. 11.
Lucas 7. 19.
Iohannes 11.Romans 12.
Philipp. 3.

Mark. 15.

II.
Svatí vše
potřebují.

Jed. 5. 9. 18.

lagýchho, po horách a stálich za Sedm Letch musyl krevti/ kteremž nemilosrdný Nábal nechel postrmeni zbytčným i hladu nejmensšího pochovat výmrti. Také Boháč, včedovitěmu a hladnému Lazaroviho bráku odrobinu z Stolu svého nepráhl vžiti. Nebo i něm gisťiho milosrdenství nebylo. Proti takovým / a k těm i Milosrdenství podobným (kterýchž Svět podnes i velice hauss má) onen S. Jozef/ nad blidností spolu-Bratří svých, z Štěpánem Milosrdenství, Slezským vylemlal. S. Thobias svézne na vstěvovat/ Chléb svůj lacným rozdával/ vše zbité/nesmělo být ledně, i noc v pohrboval: Pán Kryštof nad Nedužtvými / nemocni ztrápenými / slepými / a dáblem poselil iž do sly k slitorvával/ a Milosrdenstvím gsa hnul / Krvíšem slzeti pomahavat/ Pádu pak/ řekdy/ řeky/ a zahynutí Lidstvěho / s nařízením oplakával. Apostolé s zarmaucenými zarmaucenu byl/ a s pláčejimi plakati/ posluchače své včítvali/ a bezpochyby že to i sami činívali. Summau/ neznameněcji se vewsem Swatém Pissme řekutové opravodového Milosrdenství schvalují/ anobrž i v den Sandný schivalování budou. Nebo samá vlastní vsta spravedlivého Saudec takto o nich degej: Členěl sem, dali gste mi gisti/ žijnil sem/ dali gste mi pjeti/ hostem sem byl/ a přehaliste mne: Nah sem byl/ a oděliste mne/ nemocen sem byl, a nařízení wilisté mne/ V zálati sem byl/ a přicházeliše kmené. Kožsje kolí z nejvýšich mých gednomu včinili / to gste mně věgnili: podtež pozehnání Otcemého/ do Království od věčnou vám připraveného. A to gste gisti: S. David i v gednom Záplmu dí: Blahoslavený kdož se slivuje v nuzným a chudým/ i v Den zlý vyšvobodit ho Pán Bůh.

¶ Druhý řutec Milosrdenství gest: Blízniho z hnutou, z žádosti/ i podezření/ aniž vinylné všeteknosti, ne saudici a ne potupovati: tetí/ na geho dobré pověsti pomluvau hanlivau gemitu neštoditi. Nebo Bůh Otec žádného nesaudi/ netups/ nehyždi/ (ač toho zasluhujem) Alle ragedi/ řečetsi / ozdobuge / a vžáctností daruge / i v čemž chec následován byti/ naříz Pán dí: Nesudete/ a nebudec Sauženij: nepotupujte/ a nebudec potupenij. V pravdě/ Muži milosrdnij nad pádem a neslášnau přihodau blízniho až do pláče raděgi litost magi/ než se radugi: Nadto pak věhavě všich svými činyho neschěsí, na potupu a lehkost hladnému / všebec roztřásati se varugui: Nybrž všeska činení/ ginných/ nato sami v sebe tak v v ginných vyleládag/ vědouce literat wedle Syrachova vyslowens/ Daleko hanebnější a ohyzdnejší gest všechno/ nec nežli viselec / živlásicé pas ten vtrhac / kterýž bezewssi viny všemno/ potcirosti a dobré pověsti blízniho/ hřegej než náleznit lesni pocienice, laups/ neměge nic thměc z elam/ a Slinami svými vypustiti/ čimž by/ gineho lepšího než gest sám neposuwal/hánlivě neupil/ ne poimlausval/ ne kazyl, a i v podezření ne vwozovat/ rovně jako onen Doeg Davida

nebor

nevinného klamavé před Saulem osočil / žeby se proti Králi s Knězem Achimilechem w Městě Nobe putoval / a na to od Kněze v Městě Go-
dšti z Svatyně / a Chlebů posvátné rozdal. Proč se Král tak rozhod-
val / až nemohla se na Davidovi křivě osočeným pomstít / Achimilech
svěcení kněžnou / s Lidem v Městě Nobe / zhubit / skazyti / a zahlati
a přiznal. Item : Ota Šyba Miphibozeťa Jonáthowa pozůstalého
Syna před Davidem hánlivě osočila / až ho o Lásku Královskou v o-
statku připravila. Kněžata Babylonštá svými pomluvami v Krále
Daniele do Jámu mezi Lvov vstříili. Zde Pána Krista v trhání hán-
livým zlazit vylouvali. K tomu podobně Maximinus Tyrannus Kněz
smyslené / hanebných rauhání plné / o Pánu Kristu sepsal / a Christum
Drážel Pilátorových a Kristových kespolek na se činěných / ge naznaw /
po všem Čísařství rozeslal. / a Miládež město Katechyzmu spamičti těm
hánlivým drážkám včetně poručil / vylugje tudy Náboženskou Křesťan-
stě všemu Světu zhyzditi. Tímž svýsobem o malíčku se také nesíčeli ne-
stalo vlastnímu Synu Basilia Čísaře Konstantinopolanského / Leo-
tečenému / srze náleho Minicha Santabarona / kterýto / mage yakoush
nelibost k Synu Čísařovu / chlél ho rád o hrádlo připraviti : nemoha-
pak těm příslušu žádného měti / Vymyslil sobě , a pod jásérav přárel-
ské radny vlněně mladé Kněze na to naswedi / aby gezdišvage s Otci na
Luw / vzdychy za botkau Eulich pohotově mísval / kterýmžbý spěšně bus
zwěr zabiti / a neb Otci w Nebezpečenskou před zwěříj spomoch moohl:
Však potom při Čísaři omluviti ho směl / žeby gen Syn geho konečně
Eulichem zabiti mīnil / a nevěřili mu toho : Aby kázel na Luwě Synu co
má za botkau schovaného ohledati.

Kož když se stalo / a takový Eulich při mladém Knězeti nalezen byl /
w takovau offelirosti Syn Otci vpadl / a w hnciu gizewm / až žádnými
výmluvami / prožbami / a přímluvami nedal se Otci vkroutiti : než před-
ce Synowi do žaláře všvřenému Otci dátí vývrcy / a w potupném ve-
zenj až do Smrti ho zůstawi v mīnil : když gednoho dne při slavném
panketu Čísařském / srze Papauška w klec̄, na Paláci těmi Slovy : O
Leo / Leo / Leo / křivdu Syna Čísařova smutně yako oplakávagischiho :
a zatau pěschnau v pěsmluvami velikých Panůw / w své Prchliwosti
oblomen nebyl : Aleť se potom vrchovatě hlawě toho Diábelstého
Minicha Santabarona / psjho vrháče to odměrilo.

Tak hle mnoho zlého (ach nestogte posavád gesstě) neslechetnij ho-
lomen, pomlausáním / vtrháním / potupováním / osočováním / a zosfili-
wováním, nevinným Lidem nastrogowávagii / yakož v san Duch Bo-
žij nariská w Knize Sprachowě na to, řka : Nazýk třetí mnohē nesivo-
sti mezi Lidmi r ožštwá / a vohánj ge žgedně Žemě do druhé / kazýt a bočit
peroná Města / a rozpryluge Knížetství / zbauřis, a swadi mnohē / v ty
genž dobrý posok mezi sebou magi : kdož ho rád poslalchá / tent mīda w

2. Regum 16.
Daniel. 6.
Matth. 11.

Acta pāne
237.
Euseb. lib. 9.
cap. 5.
Niceph. lib. 7.
cap. 27.

Historia.

Zonaras lib.,
Annalium.

Ecclesiast. 2. 8.

Psalmo 13.
Podobenst-
ví. Št. Štefan.

Št. Štefan.
Ierem. 9.
Hieron. in E-
pitolam ad
Celanum.

Augustinus.

Matthaei 5.
1. Petri 2.

III.
Představení
sedm druh-
ých od pau-
zeti.

pologi býti nemůže. Ach Swete Swete, což ty máss takových Olivel-
níků! Utrhačů a Cháru velmi mnoho, kterýž ged Haddový pod Rym-
sau. Nebo jako gedem tayně život Lidský se vfracuje: Tak utrhač; Lidi
nepřítomných hánlivau Pomluvau dobrav pověst zohyžduse. Opět
jako nezgedowatější řečí / když nař Člověk treffí / k němu schlavanty
sá / z ocašu pak gedem Smrtelným nař řeká: Tak vlastní Podvodník
je Óci pěkný / láska podává / v nepřítomnosti pak, a požadu gedem utr-
hání na té, : z kteréžto příčiny Prorok Jeremiass Žažl Utrhač
z Strelce přiroučí: Nebo jako Štrela z daleka raní: Tak Utrhač
nepřítomným bolest činí. A S. Geronymus napsal: Detractionis vitium
multos ludit. To gest:

Pomluva hánlivá / Newinním řekodívo.

Od kteréhožto hanebného hřichu hal sám Pán Boh o svém příl-
janí v Zákoně: Tak Apostole a Svati Dicové rozličnými spisovými
Lidigau odwozovali. Kžtenie že S. Augustyn nad Siotem, kdež vyr-
vání pokrmův bývalo, tento versifik napsaný měl:

Quisquis amat dictis absentium rodere famam,

Hanc mensam vetitam non uerit esse sibi. To gest:

Kdož rád nepřítomné haníss / Ten každý wěž řeč se bráni /

Pomluvan pověst gňeh hyždiss / Proti tomu Siotu Sedání.

Na to wossal každý pamatu: Chcešli aby o tobě Lidé hánlivého
mluvili / nedávěn f tomu příčinu. Nebo Pán Kryštus v těch slovách:
Ne Sudte / nepotupuge / netoliko potupy / hanění a pomlouvání
zapořidá / ale také porauchi všem svědomí dobrého osříhati / pocitují
obcováním pověsti dobré nabývat / životem bez Auhonn žwanice / la-
cháčův předcházeti / a klebetníkům tlanní zacpávat. Nebo gesi nemejně
vsta Lidem zassysti / aby bud toho kdo se dobré chowá nechvalili / a jase
nesydatého zlého / a zgewně nekagichho hříšnuka nehaněli. Protož na g-
ném místě Kryštus porauchi počešně živu býti, říka: Tak Swetí Svetlo
wásse před Lidmi / aby Lidé viděli řutky wásse dobré. A S. Petr f svým
posluchačům říkal: Obcování wásse měnte dobré mezi Lidmi / abyž
toho ti gessto svámi vrhají, shlednouce na wás řutky dobré / welebili
Boha w den naivstřivení.

A protož / nechcešli Křesťane pomluvau hyžděn býti / hled f tomu
příčinu nedávat: wossal proto náleži poslisku a hřichy blížních raději
na dobrav stranu vykládati / a ge příkryvat / nežli s nimi nahart vygij-
děti. Nebo Láska a Milosrdensví toho odewsetch žadá.

¶ Třetí Řutek Milosrdny gest: Blížnímu se křichymu / apoddá-
vagichymu / s ochotností v nětěžší provinění odpouštěti / jakož Dic
nás Řebeský / hanebné hřichy, a zaslaužilé pokuty / darmo z milosti / pro
Ecžu Kryšta Syna svého nám odpouštěti: dí Pán w Textu: Odpa-
stějte /

stejte/a bude wám odpusťeno: jakoby řekl: Poněvadž gest ne-možné/aby w tomto společném světství obrování Saused Sauseda, a geden blížní druhého nevražil/nerozhneval, a proti němu vzdny w ně-čem nezawinil: Rozumětej tehdyn sobě/a ne o všecko se saperete/a na se osupugte/ne hned k pomstě Rukama sahanete/a Saudit se vbičzugte: Ale raději na to: Zé geden-faždý z wás rovně též proti ginému hřešení/ se roz-pomnauč/k Myslu/Pokogi se schylugte/a odprosugichm Láskavě od-pauštejte/poraucēge pomstě samému Bohu/ gehož gsau wlastni. Tak w podobenství na Králi/sterž Služebníku se křichmu deset Číšcův hřiven odpustil: ale on proti tomu/ když nechtěl spolu-Divorečnu své-mu sia peněz do některého času po-shověti: Krále Pána svého na se roz-hneval/a nemilosrđivým některého Katům k trápenj se dostal. Tak y Ne-besty Otec (dolkládá Pán w závise) včinj nemilosrdným/neodpušteli z Srdeč svých proswinění blížním svým/když se kocí/ a w vznale svinně odpusťeni a smířeni žádagij. Ale že se těchto časůw takoweho společne-ho svin odpusťeni málo děge/příchynd pohotosvě gest: Nebo geden dru-hému, by na Smrt vblížil/svinen se žádný dátí/ a nadto druhého odpro-sowati, nechce: Nýbrž faždý od giného toho očekává/a sám se spraved-liv čině/na blížního, že mi tim a oním vblížil, žaluge: ba až giz skoro na to přichází/že díw samého Pána Boha, proti sobě hřischy rozhněvané-ho, z nespravedlnosti nesvinnime: a když nás Morem/Hladem/Drahou-Suchem/powodní/it/trestati ráci/křivdu nám tim činiti se nedo-myrdáme. O My Lídě neslechetnjs: Hledmež raději svá proswinění Srdečně oplakávati/a blížním nassim gegisch svinný lítostivě odpau-steti/wědauce že Pán Bůh má moc nad námi mstiti světší proswinění, nežli proti nám spolu-blížníj čnij/a vossak nám ge raděj odpusťi.

Práwo se pak tuto svyměřuje a vyhrazuje: Poněvadž gest zřízení Boží, k ochraně dobrých, a k pomstě zlych lidí: protož se w křivdách ve-líkých s žalobou k Práwu vtech žádnému nezapovídá/ toliko co se mů-že bez Sauditu spologiti, a Láskau Křestianau obě spolu srovnati, toho nemáme zanedbávati/a o chaternau vše se nesaudit. Neb Apostlek Otec Korýntskau z toho trestal/když se w níž některí bez-potřebnými Saudit wespolek vtiskovali; a onen Mladec Socrates gsa nabádán/ aby gedno-ho sterž mu dal pohlawek při Práwu obžaloval/odpověděl: Nun quid Asinum in ius vocarem, si me calce percussisset. To gest: Hnedližbych se měl s Oslem sauditi/ že mne finěl Mohau svau vlopnauti. Také se gisitě magi Křestiane zachowati/a když neběží o mnoho/nechage Saudit/raději se sami smířiti. Neb ten Četci Milosrđivý řutek toho žádá.

T Četvorth řeurek Milosrđivosti gest: Štědrost a zdílnost gmeňs-ka svého s gmeňmi. Neb se neydobrotivější náss Otec Nebesty/w hon-mych a nescistlných dříjich svých, s námi nehodnými, darmo z pauhě mi-

Deuter 32.
Románo 12.

Mark 13.

Roman. 13.

1. Corint. 6.

Socrates.

I III.
W potře-
bách je stř-
dce zde lo-
wati.

1. Corin. 12.

loji z děluge/ a nobrž středce gis h nám v děluge. Protož Syn Boží vel
v Textu/a řka: Da weyte/a bude wám dán: totíž: Komu gis-
foli čím povinnj, spravujte/a rádi od sebe oddáweyte: Předně Brá-
nostem poplaty, dané/berné. Neb komu dán přináleží/ tomu ať gesi dán:
komu čest tomu čest/ komu bázení tomu bázení/ Duch S. o temporauč.
Zatím v Dlužních Věřitelům svým gis statky bud peníze navraco-
vatí magi. Opět/ Páni a Hospodářové Dělníkům mždn. Čeladce po-
vinné služby nezadržovati. Item / k Služebnostem Čírkewním/ pro-
zachování a rozšíření pravého Náboženství/ Litterního vmení/ kněz-
stva/ řkol/ a Včetněto/dílu z svého gměnij se poopovážovati. Napo-
sledy v Almužný mezi Chudé rozdávati/ ne tak zebratím sacerdotum,
nako nuzajm/ chudým/potřebným/robotním/suženým, svy-
hnajm Křesťanům/a hrzeným Lazarům/ k: Kteríž ne taulawau je-
brotu/ ale ne težší robotu/ s naužh a psotou pracně se živiti musejí:
Tak osým co se dává/ Pánu se to dává/ neb sobě Pán taková dobro-
níj osobuge. A řeke Salomóna díl Duch Boží: Kdo dává chudému/
že ten na žist půnčuge Pánu Bohu svému. Protož Apoštol časoltáře
své naučení opětuge/řka: Mazdilnost, a přívětiost k Křesťanům se ne
zapomínajte.

March. 22.
Roman. 13.
1. Petri 2.

Levit. 19.25.
Colosse. 3.
Exodi 20.23.
Galatas 6.

Proverb. 5.
2. Corin. 8.
March. 25.
Lucas 10.

Proverb. 19.

Hebreos 13.

v.
Spravedli-
wo a živno-
stí svou se
objevíte.

Deuter. 22.
Psalm. 10.

1. Thessal. 4.

Michae. 5.

¶ Patří řečet Milosrdenství gest: Spravedlivě se geden-kazdy/
bez vgnym/ řekdy, vblízenj a nátku Blíznjho/ s živnosti svou obírat.
Tak halo Nejbohatější Otec nás Něbeský/ne z cnyhho, ale z svého vla-
stního, svěcně bohatne/a spravedlivě gednomu každému Chleba vežden-
šího/v gineho všechno potřebně dobrého dodává/ žádnemu nic neodgi-
image. Nebo gest věrný bezevši nepravosti/spravedlivý bez Salomónov.
a Spravedlnost miluje: Protož gis v živnostech Lidských gednomu
každému zachovávati přikazuge/řka: Míru dobrav, a Plnau/
a natlačenau, a vrchovatau dadí v luno wasse/ to gest:
Při živnostech svých/gměných/obchodech a handlích v Hospodářství,
v čemesle vprjmě/ bez řfalsse v prodagi/v kaupi/v mře/v lofku, váze
v řfrenmarku/ Spravedlivě se chowant/ Apoštol vči. Aby žádný
ne vjíškal/ne předstihal/ ani oklamával v potřebě, a nebo v gednání/
v kaupi/ v trhu a v prodagi bratra/ totíž blíznjho svého: Nebo mstí-
tel gest Pán toho svého: Čeho v wež je oklamávání, podvodů/ řy-
balstva/ řantrictwa/ Mér, žávazij, Lofti, žendlisku/ věrci/ řfalssovanych/ v čemž se gis nespravedlivý Swět nehraděj kochá/
a po zločinem Chlebě lačnij/a po nápogi z Lidských Slozolu vypre-
sowaném žijnni. O zdalež se ne-budu hněvati (hrozí Pán řeke Michae-
asse) pro zboží neprávě shromážděná v domu bezbožného? zdalež spra-
vedlivau včynjin sváhu neprawau/ a žávazij pvtika litiwá? Počnu tě
trestati: gisti budess, a ne nasyliss se. Nebo se v zákone všecka nespra-

wedli.

Deuter. 25.

Europius
lib. 1.

Liutpr.

wedlewoſt při živonoſtech zapovídá, říka: Nebudeſte mifti w pydliku tvořenou rozličných žávazij z většího a mneſiho věrtele/ chresli byti dluhuho živo na zemi: nespravedliwá zágiſe živonoſt dluhuho nedědi/ anobrž v tě ſoožgi ſe v blíženim gnecho ſhromáždngiſ, Pán Bůh vyhlazuje: A práwo Čwětstí posluge. Uzteme/ když onen ſudon pohan mezi Rzechy/ muž náramně vtipný, Mistr/ žávazij/ loch a žehdilu vyvymyslit / a řeckému Národu i spravedliwemu vživánii predložit / (začaſu) Dceſſe Krále Židſkého) hned podle toho v treſtáníi právoňi, pro zfaſhování věch mér, vſtanovil. Tullius Cæſar vſecky genž ſe nespravedliwě w živonoſtech ſvých chovali; Rzyma vyhnal. A Valerian Cæſar w Městě Konſtantinopolis, Mistr vſecky dat v zdeleti mědenné / na Rynku ge poſtaſiti/ a ſhledaném ſauſedu; nebo ſomukoliv v tě male také nespravedliwoſti, při Mjře hned ruku pteti / a v těch mědenných vág, a Mér počeſti rozfázal.

Mnichyſi pak vrochnoſti, netoliko nespravedliwoſti takových neſteſich/ neprerhugij/ ſaleſſnju z Obc̄h nevylučugij: Ale ſamí takmēr gij nevyuje provozugij/ a Lid Obecniſi obcežugij/ podle oných vverſiſi:

Si lanius, pitor, caupo, danistaq, regnat,

Quæ miseriſ illa ciuibus vrbe ſalus?

Tam felix horum respubliſca crescat oportet,

Quale quod eſuriens curat ouile pecus. To jest:

Kde Purgleſiſir Wjno, a piwo dawá/ Tuſ ſe chudině vſecky věc̄y dražiſ: Radni Pán powuli Maſſo prodawá/ Co hädáſo/ klerak ſe wede w tě Obc̄p: A peká ſobě ſám pak chec Chleb wážiſ/ Taſ yakoby porutil Wilku Dwey.

Alvſak Pán Bůh spravedliwý miftel nespravedliwoſti bez žáplach nenecháwá/ ale Města/ Obce Dhněm/ Kraginu drahotami/ Mořem/ gladem/ povodni, wognan/ ztrestávati ráci/ a Hospodáře nespravedliwé nauzy, psotau, dluhy / ſtatlawau, Chudobau, zebrotau poſtuje/ jako onoho na domě hofinškém: Uzteme: klerak diva Bratři po Dc̄h ſuſtali: geden dat ſe do Kláſteru druhému živonoſt domovníi puſtil/ ſterniſ ſe na ſakomſtví/ podwodny a ſaſhſe wydal/ tak je neſlechetně ſe ten Dives konum prodaný ze žlabu zase vſrádal/ a několikrát geny prodatval: a vſſak předce ſe nic byti nemohla / před druhým Bratrem ſvým na neſteſti/ dluhy / psotu / a nauzy / často naříkal / až v tě nepravnoſti ſvý ſvě při dobytwni ſtatku provozované ſe vyžnal. Kterémuz Bratr řekl: O Bratře / zle děláſſ / gesili ſe nespravedliwě při živonoſti ſvý chowáſſ / Nebo tím takového hostě w domě chowáſſ / kterežt ſvelmi brzo vſeckno ſvě gměnij / v tě ſameho zjíře : a hned vſſed ſe ſe do pifonice/ vklážal bratru Diábla, w ſpuſhbu hrozného drala/ tak wykrmeneho a ztučnělého/ až ſe pro cluſtoſ bez ſwelikého hřmotu nemohl hnauti/ ſe řekl: Pohlediž bratre, jak ſy tu ſſelmu dobré vychowval tím co ſy krádež-

Historia
Theat. Histo-
ricum. 522.

ně, a gi-

ně, a ginič nespravedlivě sešrodau hostii a blížních svých, sobě uahánel. Bratr náramně se toho draka vlek / a zanechau hstii, fialissi, krádeže, sancroctivis / spravedlivě se živil / a brzo zvrahel. Když pak bylo po čtyřech letech / s Bratrein svým Mnichem opět do té půvance wesser / toho draka giz hubencho / a hladem ledwa dychagisjho / s nemalou radostí spatryl. Zanechenyž tehdy geden-tajdý wosceh nespravedlivosti při své živnosti / a bog se Pána Boha / aby se mohl podlé sebe n blížnii tvoři bez ewé překážky a náštětu živiti / spomínage na ono Ducha Božího propovědění, řka: Kdož se svou práci živit / což wydělává, na tom přesává / tení vede dobrý pologný život: a toté slove počlad nadevšech počladn nagsti. Nebo se n tim může nemale milosrdenství od gedněch k druhým prokazovati / kdyžto bez překážky dopausti bližnímu podlé sebe jvnošt promozovati. Od tuk dálk

II.

milosrdny
dobrym stat
kum Kreis
ant wyro
mat se ma
g.

I.
3. příkladu
Otcu Nebeského
Božího.
Ephes. 5.
1. Ioan. 3. 4.
Iohannis 1.
Romano 8.
Galatas 4.
Machab. 1.

II.
3. Slova
Božího.
Genes. 6. 2.
March. 16.
1. Corinth. 2.
Eccles. 17.

Krý Druhém roždilu Kázani slýsime / Odkudby se Křestiané k
Kotwym dobrým a milosrdnym skutkům měli vyučovat? Sam
nelydokonaleysí Mistr, a Pán nás Sezíss Krystus w dnešnjim
S. Ewangeliu vklazuge.

¶ Předně/že z příkladu Milosrdného Otce Nebeského k nám býdnym
Lidem. dí Pán / Budte milosrdni / jako n Otec was milo-
srđný gest: Apostol podobně vč / řka: Bratři / Budte následovní-
cy Boží/yaložto Synové neymileysí: a chodtej w Miloráni/yalo n
Krystus miloval nás / a wydal sebe samého za nás / obetowánu a oběti
Bohu, k všem sladkostí. Gest vroscem naležité / aby se Synové Otciim
wpodobowali. My pak věříjch w Krysta gsmie Synové Boží: Tedy
od Otce Nebeského dobrým a milosrdným skutkům powinnijsme se v-
čti / ač nechcemeli nepodařlymi se pronášeti.

¶ Zatím hned z Božího Slova / kteréž se od Nebeského Doktora/
serze S. Proroky, Apostoly / a od samého Pána Ježu Krystia w Swěti
zgervilo, a ohlassowalo / w Knihy Starého a nového Zákona wepsa-
lo. Nebo mysl, a myslenií Srdce Lidstvěho / poněvadž gsaú z dělání
hned kewscemu zlému schopná / a k dobrému nevtipná: Anobrž nici nem
horšího, než to co Tělo a krev wymyslilo / totiž bez Slova Božího spo-
ctám Božským přilepilo. ¶ musíme se tehdy wissychni od samého Pána
svého / Mistra Nevyborněysího / skutkům dobrým včti. Nebo zdaliž
může slepen slepého Wéstí / dí Pán / totiž nevinného nevinného / zlý
zlého / pověrečný Modloslužebného / čemu dobrému a pravému včti /
Wssak oba do hám nevinnosti / zlosti / bludu power / padagi. Ale
kterij z Božího Slova poznání wule Božii / Víry / a pravých dobrých

skut.

skutkuw/poet/a služeb Božích/dozahowati se snažugij: Číž jami vprimo do Nebe krácegij. Neb není Včedlník nad mistra svého. Čo gest: Či wýchni včtele/kterijž Nebeským včením pohrdagij/a mage byti Slova Božího včedlných/oni ge včiti chtegij/konž swá synstěna domnění w Chrkvi Páně rozhwagij/a k vstanowením Lidstvím posluhacé své doháněgij: Sami sebe, následovníky z Jesu spasení, do žamy Ceremonij/Pověr, bludů/a věčného zatracení, zstrhugj. Neb Víděga Božího včedlných/nevměgij a ne mohau lepšího Včenj komu včakanati/nad to kteréž gesti Světu samým Bohem w slovu Páně včázano: ale dokonaleňsi-by s svými poctami w Náboženství byli: Kdyby včením Mistra svého se vzdili.

Tímto vossim zagisté Pán Krystus od Farnyždru Žáloniškuw, židu: A od Antykristových svůdcůw nás Křesťany, odháněti/a k samému včenj svěnnu doháněti ráci.

¶ Dále/Včiti se mame skukum dobrým také / Z weysirahy blížných/yakau koliv wássni, wadau/hřichem neb činem se zpržnugých: yakož pak Nemo sine criminе viuit: žádný tak pěkně živ nech/wzdy bez nádeho skáleni/kteréžby smyt z něho nepotřebowalo/naprawdau od blížnho: Protož P. K. znage že gedni druhé rádi w wássních naprawowawagi/a k smyt z ginch kalu nepríjemnosti spěsnii bhwagij: Aby se tehdy takovii z těch cnyžných wad, spín, a wássni sám w sebe prve karali/a z sebe vaděgij nežly z blížních vrásky smenvali: takto nás o tom včyni ráci w Textu/Což pak vidiss miriou w oku Bratra tvého: A březina kteréž gest w oku tvém neznamenasse: To gest: Kdo chces gineho w tom což se při něm nelisbi naprawowati/hled se prve sám w tom n w gineho ohyzdnenýsim čunu svém naprasitti: a yakyž se zlha nepríjemný skutek při blížním nelisbi/ pospess ho sám neciniti. Nebo spravedlivý sám na sebe neypřive zaluge/a potom tepruvá blížního stihá/di Mladec.

Nezbranuge vossak tuto Krystus Pán Učiteli Slova Božího na posluchače zehrati: Urechnost a Právu zločinu a wenstupku nerádných poslouhovati: Kodicium a Hospodářským Čeládku a díciel káratí/a neposlušně trestati/wedle vlastního vřadu, a povinného povolání, yakož gest na koho od Boha wzloženo: Než tém zapovídá to činuti/kteríž od wad a mloby Čela čyní negsa, gine chtegij a neb si něgi posetěně vmyšvati. Protož Spasitel nás takovým n domlauvá/řeji. Potřít, i.e./kterak mužess rích Bratru svému: Bratře, nech až vyvrhu miriou z oka tvého/sám pak w oku tvém březina nevidiss: Vyvrž pokrytce prve březino z oka

svého

svého/a tehdy prohlédness aby vynial Mrkvu žofa Bratra svého. Umět tehdy každý pravé před svým/a radějši svých o-havností Číslurni břewna z sebe mužesly odčísť/ než počess blízjeho strassowati/a geho poklisku nepohorsytedlně v hůl roztrubovati: Sunnau z Enzých nepríjemnosti pospess se dobrým skutkům, Bohuž Lidem příjemným vyvěcovati.

III.

Dobré skutky
činiti
se magis.
Lucas 17.

I.
z potřeb
nosti:
Ezech. 20.

Rom. 6.7.8.

i. Regum 15.

Deut. 12.4.
Marth. 7.
2. Timot. 4.
1. Timoth. 4.
Lucas 3.13.
Iohel 2.
Ezech. 18.

II.
z důstojnos-
ti křesťan-
ské.
Apostol 11.
Ioan. 1. 14.
Roman. 8.
Galatas 4.
1. Corint. 3.
2. Corin. 6.
Hebreos 1.
Michez 1.

III.
pro dogit
zašlibené od-
platy. A v gis-
ti pomsty a
záplaty pro
hřichy.
1. Tim. 4.
Psalmo 33.
Augustinus.
Deut. 27. 28.
Hieronymus.

Příji třetím a posledním Hlavou rozdílu řecí Oznámi se příčim
činění dobrých skutků/ kteríž akoli nejsou žáluhan/wedle řecí
Spasitele našeho, tdež dí: Když-byste včynili všecko co se výh-
ti měli/ řete a vyznajte/ že ste nehodni Služebníců nalezení: Všas si
proto činiti od nás magis.

¶ Předně/z hlavní potřeby, pro Božího Rozkaz: V přislážajích
mých chodcích/ porauj Bůh Otce. A Syn geho milý rozkazuje, říká:
Milosrdnij budte. Nesudte/nepotupujte/Odpustěte/
dávejte/Mjrau dobraru měrite. Potrytce/vyvrž břewno
žofa svého. Nenilž totto přísný rozkaz spasitele našeho/y Ducha
S°/zrize Apostoln řkauchyho: Wedle Ducha chodte/ a žádostí Těla no-
vykonávajte/ a Audi Těla svého k službě spravedlnosti vyhodávaní.
Nebo se dobrými skutky žádoucí poslušnost děle/ Výra dobrým obo-
zem se pronáší/ dluh povinný se placi/ Svědomij dobré vstříhá/ do-
brý Bog se vede/ Výra zachovává/ zašlibených odplat, anobrž Mí-
losti Boží darův věštění se čyní/ a pokuty hrozných časných y vě-
ných pomst se předcházegit.

¶ Zadruhé/Doháns nás k skutkům dobrým také Nasse důstojnost
Křesťanská: poněvadž netoliko máme slavné jméno Christian à Chri-
sto: Ale nadto je gsmé Synovce Boží, a spolu-dědicové Kristovi/ a
Chrámové Ducha S°/kterýmž Angelé Duchové čistii přisluhugi. Po-
vážte o svých Rodicové tělesnisi/ když chcete aby se dílyk vásse vám v
dobrotě, a v Čtnostech připodobňovali/ a nako hruseta daleko od stro-
mu nepadnali: Zdaliz y Otce násse Nebestý od nás dílyk svých toho
nežádá?

¶ Zatřetí Příčinai: pro dogiti zašlibené odplaty/ a vgit hrozné/
však spravedlivě v pomstě Boží pro hřichy záplaty. Neb dí písmo: Ze
pobožnost má zašlibenau odplatu dobrých věců nynějšího y budauchho
života: Tak rovně bezbožnost má své pohřeby/wedle řecí S° Augusti-
na/ Nullum malum impunitum. Bůh zlého bez pomsty ne nedává/ a
S. Jeroným napsal. Non memini me legisse mala morte mortuum, qui
libenter opera charitatis exercuit: habet enim multos qui pro eo orent, &
impossi-

impossibile est multorum preces non exaudiri. Čo gest: Nepoinnim abych
kde čal o zlē Smrti toho Čjlověčka / kteryž rád milosrdné skutky čyníšvá.
Neb takový mnoho modlitebníků za sebe mísivá: a není možné aby
Modlitby mnohých pobožných / za milosrdného Čjlověčka často činěné,
neměli w Nebi vslýchány byti. Krystus Pán w Čextu Evangelium Od-
platu v zaplatu předsírá/řka: Milosrdni budete / jako v Otec
wáss Milosrdných s nám gest: nesudete a ne budete sazeni:
nepotupugte / a nebudete potupeni. Odpausstěte/a bu-
de wám odpusštěno: dáwehete / a bude wám dáno. Neb yak
se k Lidem přisvětivě chowáte, tak v Lidě zase k swámu: Pán Bůh pak ob-
zvláštne vynahradí svým požehnáním wassi pebožnau stědrost/ jako
které jeně Sareptinské/Sunamitské/Abráhamovi/ Čobiassowi/ K.
Nazianzenský Rzechor Svatý dí: Si das, dat tibi Deus. Čo gest:

Dassli ey blížnjemu swému/
Všelikau potřebu. A protož dobré říkagii chudij: Zaplat Pán Bůh.
Dovšem/když dal číssy wody studené gednomu z wérnyh Páně/odpla-
ty své nestracuge/sám Spasitel slibuge: a geden také z Starých otcův
S. napsal: Zě se nám sám Pán B. na-prodag vysíavil/a kupuge se za
penze Lásku a přisvětivost k chudým / tak jako se samého Lidem z lásky
dátí rácil. Čízeme kterak Pythagoras Mladec gsa ptán / Čzymby se Lidé
mohli Bohu připodobňovati / odpověděl: Když pravdu milovati/ a
kazdému dobre činiti budau.

A tak mnohé odplaty pobožnosti zaslíbené/ a darmo z pauhě milosti
pro same žásluhý Pána Krysta wérným od Boha dáwané / k dobrým
skutkům Lidí nabížegi / a pohružily nescísných pokut / od bezbožnosti
a z Čestným zatracením zstrhugice / k slechterněmu obrování ge dohanegi.
Čzymez tehdý o Synové Boží z těch slunných přísnin skutky dobré / o
kterýchž níže w Kázani druhém na gedenáctú Neděli po S. Trojici / o b-
firněgi naučení potřebné položeno gest. A nyní w tomto Kázani včy-
li gsin se/spamatugte: Prvním Artikulem/že se dobré skutkově ti toliko
činiti magi/které sau Pánem B. w žáloně poručenij/a w Milosrdenských

Bližního w bjdě litovati/
Biadného hánlivě nesaudit, a nepotupovati/
obsazenij/yako/ Körjehmu se a odprosugichimu provinění odpausstěti/
w Potřebách se stědře s ginyimi zdělowati/
s živonosti svau bez nátku bližní spravedlivě se obrati
Kterýmžto dobrým a milosrdným skutkum Křesťané včiti se magi

{ z Překladu Otce Nebeškého /
{ z Slova Božího Kázaneho /
{ z Veystrahy Bližních, wadau zohavených /
{ z Přísnin: ne domněníj žásluhý / neb ža hříchy dosti-včiněníj /

2. Reg. 17.
4. Regum 6.
Genet. 18.
Thob. 12.
Nazianzenus

Lucx 10.
Markxi 10.
Marklius
Fascinus.

Aelia. lib. 12.

Zem řek.
Kázani.

Ale: { z Vlastní své potřeby:
 Pro důstojnost Křesťanskou/
 Pro dogrit odplatu/ a výjiti potutu.) } Tak ykž nás
 věcni Evangelistské o dobrých skutečných věci / a sítvi v pronáši se gumi
 wjra w Pána našeho Ježišu Křížem: Kterémuz samému Ježišu, Sláva,
 díl-činění, chwála/Moc a Čísařství přináleží/ na věčném věčku/ Amen.

Modlitební Písmen: Válo: Chcešli k Bohu přistti/.

V Oje my tvoje stvorení/
 Srdz Ježiša Krížse/
 i Dobrým skutkum čísení/
 Yafž Apoſtol píše/
 Prosýme vše nás znáti/
 Svěho díla, díly/
 Dícowškau pomoc dáti/
 Dobré mjeti skutky:
 V nischž se magli čvyceti.
 Ospravedlnění/
 Víra w Krízové Smrti/
 Hudové Čírkewní.
 Dychom zříc Boží dílo/
 Zde dobré čynili/
 V těch skutečných, gež řekdilo
 Slovo tvoje/ chodili:
 Wedle rozkazu Páně/
 Čestau spravedlností/

Následovati věrně/
 Dey se w Svaté Činosti:
 Genž gesti Milosrdenství/
 Vídnych litovali/
 Bez saudku/ pomstu množství/
 Prosýchim dárvali.
 Blížnijm hněv odpaustiteli/
 Omění w nabíhání/
 Sprawiedliwé měřiti/
 V kupu/ w prodávání.
 Tém dobrým skutkum Častí/
 Príkladem/ w svém Slovu/
 Nauc Diec nás Nebešk/
 Dychom bězvno, Víru/
 Doka svého vyvrhlí/
 Zpruw pak z blížnijho/
 Vsydkni se napravili/
 Z lázani dnešního. Amen.

Neděle Pátá po Svaté Trojici.

Ewangeliuum S. Lukášse w V. Kapit.

Pomoc nasse tve gmeni Páně/ Amen.

Lukáš Svatý (Lidé Boží) řeče Apoſtola S. Pavla/ Číslu:
 Tím rozdílem Epistoly k Čírkvi Efesské napsané / vyhledávage od jedno-
 ho každého z věrnych Křesťanů w prawém spůsobu a života Křesťanského/
 řícnym obnovowánjem Myſli / Srdce / vět/ řecí / Číslu, a všech svých ſeu-
 tka w / životním proklazowati povinného / mezi gmy přikázanijsmi a žápořemi,
 Novému Čílowéku příslusnegichmi / Také toto k zachowávanij ptečej/ ře-
 ko gesti tradi / nekrad: Ale radějí pracuj / délaje rukama svýma
 což dobrého gest / aby měl odkarvad vdečiti tomu / který; nauzy trpi.
 Tož/ Kdo se až posavád Čestí, říči, podvodem / laupeži, nespravedliwoſtí / fráde-
 jí živil / bud k svému gmeni / ſekodau bližního / pak-koli w právě y neprávě/ něco
 přiwo-

při vlastním / Ten kajdy gij z jeho y na potomnij čas wice činiti ptešan: Ale rade-
gi poctiwau prách / w kádném obchodu / náležitě živnosti sobě dohýbew. Tak aby netoku-
lo židněmu křiwdy nečinil a neskorodil: Nebrž tém gesso nedostatkem / nemocem / věze-
ním / a yak an koliv nauzij gsaue obesízen / pracovati a chleba sobě diobeyvat / nemo-
hau / necte w Almužné vděliti / a yak auž takauž pomoc z svého vlastního wydělání chu-
dym čineti mohl. Kterýmžto naučením Ducha S° / a keži Apostolstau / Pán Gejjs
gednomyslně w obogim / w dnes iepennym y w dnešním Swatym Ewangelium, se
srovnává. Neb w onom včit-nás o dobrých skutčch / genž gsaue: Následowati Boha
Otcia w Milosrdenství / Kterýmž gsmi povinnij Saužených a chudých litovati / gimi
spomahati / gich neposužovati a nepotupovati / Prowinenij y dluhy nuzným odpau-
steti / Nemagichm dáwati / Nesprawedliwau misrau / závažijm, lokaem / ani yakym
vymysleným ffortelem / neb podivodem / z Blížnho k swému gměněj neymensi wjeku
nenaháneti: Nebrž z svého raděgij vdělisi / nežli koho o drobek Chleba a geho připravovo-
wati. Neb to gsaue prawih skutčewé Milosrdenství / od Krysta Pána a Swatych Pro-
roků w schwálem / y hojnau odplatau osladceni. Aby se pak zádny z toho Milosrden-
ství nemohl wpmiawati / a říkati: že nemá čism a odkud chudému spemocy / dátí / vdě-
liti / phgecti / s rukowým Pán Krystus dnešním Swatym Ewangelium w Čestě se
pořkávage / gen naříením / rozkazem a raddau swau sprawiwge / a vkažuže kudybž kaž-
dich Čjlověk dobratiwého od Pána Boha Svatého, w dobrým soubě y pro giné ži-
wnosti, mohl docházeti: Zé prach rukau, obchodu svého ráležitěho / o vysloušnosíh Slo-
wa Božího / a o Swatym iastym Modlitbami spogenau / přisladeně S° Petra Kry-
báre, a giných Ľowaryšsíh geho / kteřiž ne po Ľidstvých gměnijch a možolijch dychtill /
amž se krádeži živilis: Ale we dne w Noce w Gazece Genezaretém Ryb pracně kapa-
li. A ac se daremně namáhali iastokráte a načáhl: Však proto z rukau Čhti newy-
pusilli / toho nechage k ginému obchodu nesáhl: Ale přigawisse nábožně Krysta na swau
Čodi / z rokazu Páne yak se znovu w dýlo dali / tak velmi množstwo z nadelenij Božího
Ryb zatáhli / Až gich rádi, z cisté vptijmne Ľásky ochotně y giným vdělili. Odkudž
se pracovati, y mnohemu dobrému výcti budeme / když prvé Text Ewangelium swa-
teho s významem Slova Božího powstanauce čtený přeslyšíme / wedle sepsání Swa-
teho Lukáše w rozdielu Pátem.

Matth. 25.
Lucr. 6.
Ezra 58.
Osea 6.

Dinnij

Za onchó

Sa onoho času / Stalo se pak když se Zášup ve-
lil hrmul k Pánu Ježíšovi / aby klíčel Glo-
wo Boží / a on stál podle Ježera Genezaret.
Oského : Vzrél dveře Lodij a myslil v Ježera:
Rybáři pak vystoupili / a vyprali Ští své. Vystau-
pilo na jednu z těch Lodij / kteráž byla Šimonova / pro-
syl ho aby od Země odvezl malíčko : A posadil se včil z
Lodij Zášupy. A když přestal mluviti / řekl k Šimono-
vi : Bež na hlubinu / a rozstřete ští k lowení. Podpo-
ředev Šimon / řekl mu : Mistré / přes celou noc praco-
valoše nic gsmé nepopadli : ale k slouvu tvému rozestr-
tit. A když to včinili / zahmuli množství weliké Ryb.
Exhalal se pak Štít gegich. Vponaukli towaryšům kte-
rijž byli na druhé Lodij / aby přissli a pomohli jim. V při-
ssi / a naplnili obě Lodij / takže se téměř potopovali. To
když vzrél Šimon Petr / padl k nohám Ježíšovým /
řekl : Odejdi odemne Pane : nebo Gjlowěk hrušný gsem.
Hruža žagisté obklíčila ho byla / v poslední kterej s ním
byli / nad lowením Ryb kterej popadli : A též Jakuba a
Jana Šimona Žebedeových / kterej byli Tovaryši Šymo-
novi. V řekl k Šimonomu Ježíš : Neboh se : gij od
tohoto času lidi budess lowiti. A přivezhe k břehu Lodij /
opustiwoše posledno / sli za ním.

Ewangeli-
um dne hru-
šnýho původ.

Storya dnesního S. Evangelium k čtvrté prosbě Modlitby Páně : Chléb nás veždejší den
nám dnes se roztahuje : A Kázání Páně z Lodický Pe-
trovou k zášupům činěné : A Petrowu s Tovaryšem
geho při lowení noční daremní / denní pak po Kázání
Kryštiowu / z rozčazu Páně předsevzatau nesciastněsi práhy / a posvo-
láni gich odeud k Rybářství duchovnímu / vyprisuge. Což se posle-
stalo za původní přijetína zášupu mnohého / k Pánu Krystu / aby od
ného Kázání Slova Božího klíčeli / oderossad, horíčk chtiwan já-
dostí se valischýho. Kteréžto Zášupy dobrativý Nebeský Mistr / předne
lowen Božím o spasení věcném : A přitom hned vtauto noční
daremní / denní pak k rozčazu geho Štiastnau Rybářku práhy /

Ona

Do náležitém Lidstvím živnosti sobě dobytání, vyvídval, znage spásob
všeho Lidstvěho pokolení, že vstavěně o to dívě nejvíce se řesuge,
kterakby každý hynčho vživení, a přitom v hřichám odpusťenni zde
docházení mohl. Protož Summa tohoto S. Evangelium Pán v-
lazuje, že Slova Božího poslaucháním k věčnému spasení: Práh
pak hmotnau k časnému Čelestnému vživení Lidé přiblížovati se mohau.
Neb v duchovním smyslu Gezero Genezaretské rozumij se Lidstvě
život na Světě. Lodi dívě, gest stav obogii, Chrkewni duchovní, a
Světský obecny. Kristus vstoupil na Lodi, gest náboženství. Ry-
báři z Lodi Ryb by lapagis, gsaú Lidé všech rádišv, živnosti sobě do-
beywagis. Shtis gsaú rozličná Lidstvá povolání a obchodové. Noc
temná, gsaú bludná doménii, sfortelové, podvodové, a smutno Svě-
ta Chyrosti, gismiz se bez přistomnosti Krista Pána, totiž bez Nábožen-
ství, daremně a k věčné fr̄ odě v lakomých Hospodářstvích, až do vstá-
ní Lid è vchpatováwagis. Denní práce Rybářů, z rozkazu Páne
sstiaſtná, gsaú neschylní, Čelestní v duchovní, časnij v věční vžitkové,
gich pobožnij nabeywagis, kdyžto v Světle včenij Kristova, v poslu-
ſení svých Slova Božího, svá povolání vykonáwagis. Včist v nás
ichy dnesní S. Evangelium, abychom počtu Dusy, Slova Bo-
žího poslaucháním: Sstiaſtné pak živnosti Čelum, v povolání svém
pracováním, dosahowati, a Gezu Krista Pánem Nebe, Země, v Mo-
ře; sebe pak proti tomu hříšník, bez milostivého daru a požehnání Pá-
ne smí být nemohauch, poznávat se snažili. A poněvadž všickni Li-
de na-porád po časném gménij dychtijme, a gich mnichyňi pracemi, ro-
vně jako Ptách vstavěným lítánijm své potravy, dosahowati všlu-
geme. Abi to vše pobožně a porádně Bohu ližbezne, a nám vžitečně se
dít mohlo, včimež se o my potřební Lidé výkladem přečteného S. E-
vangelium.

Oprácy rukou našich Lidstvích, při dobytání sobě živ-
nosti. Rozdílové kázání budou tři.

První: Proč gest to, že Lidé na Světě vzdychn radějí zahálegi, ne-
žli pracují, ačkoliv wědij že sobě práh Chleba dobytati
nají?

Druhý: Kžim se každý Člowěk od Zahálky k počestným dijslum, a
prácem potvinným má vzbuzovati?

Třetí: Poněvadž ruční v vyselijaka práce Lidstvá bez pomoci a po-
žehnání Božího stiaſtná a vžitečná nebywá, Kžim tehdy
Pánu Bohu každý Člowěk přišinu má dávat k stiaſtnému
rozhovnění prospěchů svých prách:

Především každý rozuměj, že se práce Rukou tuto mynij a rozumí
všeliké počesné dijlo a zaneprázdnění, zevnitřní v svinční, Čeleď
v Duchovní, Rucijs v Austrii, Čela-hnutí v myslivém řeckém v
vtipem kouzlené. Neb Pán Bůh žejdil aby sobě žitnosti zde dobyvali
Lidé: Nekterí vtipem/přání, mluvením, rozhazem: Jiní Sedlčan
dijlem/voráním. Nekterí pak Křeslem/obchodem/prodáváním/
Tak aby (wedle řeči Apoštolské/pro Pána Ježiše všech proshý) kaž-
dý svůj vlastní hleb gosl. Slyšíme tedy

I.

Není prvním Rozdílu, příšinný zahájet/sterž gsa
sepsali Mludcové a vysoce-včenj Lidé/s podivněm rozvážej-
ce/ Poněvadž Člověk stvořen gsa fu prácy/nako Pták k letání, k dijlu
přirozeně schopný byti má/ dobré sveda je negnudy než řeče práce Hle-
ba sobě dobyvat musí: A vossak chtivější k zahálcu nežli k dijlu bytva/
gesto všyckni giniž životichové v svém živzemystoge, tonu k čenuj-
gsau stvořenij dosi-činu. Dobytci s bolestí rodí/ Slepice pracně
s Kunáčem pro svá kurátká bog svede/včelich ne bez práce neděla-
gii/ K: Nad-tož rozmý Člověk měl nezaháleti: ale je Lidé na
Swětě vzdychí radějí zahálegí nežli pracují/ příšinný toho gsa
tyto:

Genesis 3.
Psalm. 127.

zabílet kdo
kyb pohlyny

I.
Slezá pětro
seni naijeho

Romans 8.
Proverb. 6.

II.
Diábelstá
zlost k hří-
chům

¶ Erdna/Skáza Lidstěho přirozeni, hříchem prvních Rodiců
vvedená/sterž sobě proti Boží záporvědi prácy to nenávist/a zahálu
v žádost běre. Neb ta fdyby fu přesáze nebyla/mnohemž Člověk o-
chotnější/chtivější a hbitější rozkozu Božímu/a tonu všesmu, k čemuž
gest stvořen/dosi-činil/nežli žvěr/hovada/a všickni životichové.
Ale že gsmi pādem Adamowým, my Lidé gcho plemeno a Deti/ všetci
pravý smysl a chisť Božské wule potratili/z té příšinný žálonu Božímu/
k počesným prácem nás svedauchymu/negsme tak ochorně poddání/nako
hovada a životichové, to své přirozeně povaze gednosteyní žuslav-
gijch/a služebnosti/práce/bolesti v všeliká porušení/pro toho kteří ge-
tonu zimáreni poddal, (wedle řeči S. Pavla) podmitugij. Odtož
gest vžato ono povědění Salomúnovo: O lenochu/gdi k mraven-
ci/a znameney Stezky gho/a nauč se Mladrosti: kteřížto nemaje
wůdce/ani k doby mu rozklájal/ani také z právce/a vossak připravuge
sobě v létě pofrm/a shromáždige sobě svežni/coby měl potom gisti. Na-
tobž řekl Mludřec: Životichové ti mravenci samochť, bez řeckání/
lenosti, a bez přinucení/živzené wule Boží v své Přirozenosti poslušní
gsau: sám toliko Člověk není poddaný/proto je gest v přirozeni hří-
chem polažený.

¶ Druhá příšina gest Diábelstá zlost/Čím dál vzdychí k větším
hříchům/aj v lenosti, Matce všech ohavností, Lidi doháněgých. Neb
prav-

pravdivé gest te co se číská : Otia dant vitia. Zahálka hřichy přináší. A opět Otium est puluinar Satanae. To gest : zahálka gest Polštář báblu. Neb po zahálce/ jako po Království Široké Sylnich/ krousem hřichám, bez okázání cestu Lídě tressugij. Chrach díl : Zé gest všech časů zahálka mnohem žlemu mnohem naučila. A Svatý Bernhard napsal/ kterak Petrusenij/ zlých myšlenij/ Nevzítěcných domněníj/ Původ/ koren gest zahálka/ A všech nepravosti Matka. Neb Lídě když nic nedělají/ že se delatívci : Powěděl Svatý Chrysostomus/ v Cato Múdrce Bohanský. Což známe nepríjem Diábel/ nevysice Lidi k zahálce doháníj/ a tudíž ge k hanebným hřichám přitahuge. Gest tehdy neylepsí rada a ležatívi proti zlosti/zahálky se warowati/ a w dobrém svzdí pracovati/ wedle napomenutij Svatého Jeronýma / řkauchho : Semper aliquid facito, ut te Diabolus non inueniat otiante. To gest : Hled Člowěče wždycky netto dělati/ aby tě Diábel neschljd zaháleti. Ouidius také radíj : Ocia si collas, periér Cupidinis arcus. To gest : Odlegnia zahálku/ Vhodí jí zápal tělesné chlupnosti.

¶ Třetí příčina zahálek gest / Nedbánlivost vrchnosti trestaci Lenochy, zahaleče a daremnis žrany. Nebo mage na to bedlivé pozor a pět místi/ aby w Něstech a w Obecích zahalecové/ dar danáki/ řatfáři/ a powaleči trpijní nebyli : když přehlídagii/ dělá kdo yak chce/ wede handl/ dar danářství/ Sancroctví yak se komu zhlbi/ a se živí neb neživí/ řidí/ krade/ lichví/ laupí/ kdo/ koh po své vůli/ a s koho může být/ nie tomu vrchnosti nerušit/ vše sice Prsy přehlídagii : Z tohot se w pravodě zahalecové, jako shnilnau Čerwové/ a drahoty kolopřívě za ploty/ brzo lhnu a rodíj. Všecky zájisté Historie vysoce schivalují starožitné Království Saturnovo/ po potope Svatá vyživzené/ sice v Poctové slavné připomijnagii/ proto je w něm život sprostny/ a obchod Sedláků w neypredněnissim a w nevzácněnissim důstojenství byl. Také v Svatý Jan zlato-vstý w weyladu Epistoly : Ktovi takto o tom napsal : Antiquis viris vita omnis erat operosa, totaque in labore & certamine : nobis autem non sic, sed tempus omne per negligentiam ducimus. Nouerant illi profectò se ideò in hunc mundum esse deductos, ut placita illius qui ipsos considerat facerent. Nos verò quasi ideò sumus conditi, ut edamus & bibamus, ac delicijs operam demus. To gest : Starých předků život býval w všaviciém dle pracný. My pak gen w samých zahálkách nedbánlivostis tratijme. Qui se znali proto našvět být si voreni/ aby samou vůli si voretilou plnili. My se pak domnívame k tomu být živí/ abychme nic giného nedělage/ toliko gedli/pili a rokose provodili. A tak o sobě slussně pověděti můžeme : Nos numerus suraus, & fruges consumere nati. To gest : Šau množ hrošsi než svině/ Gíznic giného neciné/toliko gedli/pigi/kwasí/vosecto dobré w sobě hasí :

chálik doház
něgicy lidi
kres zahálku.

Eccles. 33.
Bernardus.

Chrysostom.
Cato.

Hieronymus

Ouidius.

III.
Nedbánliv-
ost vrch-
nosti.

Chrys. Hom.
2. in Episto-
lam ad Tit.
Cap. 7.

Sabel. lib. 6
Cap. i.
Práwo Slo-
kenyntych
na zahalec.

Herodot. lib.
2.

Zahálege hřessi, měodi! Na dobrého drahovodu. Cožby se od vrchnosti
v čas přechovati mělo / dohlidániem k tomu / hal se kdo v obci živí,
Zakonelny florentissii v Hetruri, od Starodávna ten dobrý obytec
zachowávali / že když koliv ktereho zaháče v svém Městě nalezli / ne
měli ge správný dátí / a toho čim a hal se nálezce živí prokázal / hned ho
právně na hrdle trestati dali / neb z obce vyhnali. Zafouč práwo,
Draco Athénenským byl vydal. Puisse též Herodotus, že král Amasis
v Egyptě narýdil / aby se každých gedenau v roce Heymanu Kragskemu
toho spravil / odsud, a hal se ten Kol živil a živí / co dělal a dělá. Dala
toho kdo neocínil / a neb poctivého obchodu a díla svého prokázat ne
mohl / bez milosti na hrdle trestán byl. A tudy se hle řeze vrchnost jen
hály mensili: Práce pal a díla pocestná množily / v lachma bývaly /
když mnoho leniví / zaháleci / Marnoratni / denní / v noční / žant
we / řeze zadní Alambit neproháněli. Zato se to nynějších časův sva
bodně / gestě s dopomáhání mnohých vrchností / a prinucování u
vypljení pálených / pivo / vín Panstvých / děje. A tak není divu, jež když
raděj zaháli, nežli dělá / a pije, žež nežli vede.

I I.

1. Thess. 4.
1. Corint. 4.
1. Thess. 3.

I.
Od zahály
odrthuge 2.
di práwo
Božíké.
Genes 2. 3.

Erod. 20.

Matthxi 25.
1. Thess. 4.
2. Thess. 3.

Iob 5.

August. ad
Fratres in Est
remitt:

Ráji druhém roždýlu / Čímby ráždě sám sebe v gině
Kho od zahály su prách napomenauti měl / poznechme. Poněvadž
S. Písmo na řeze dílo schivaluje / a k němu vede: Zahály pal nára
mně zvouškliwuge: Ato témuto blašovními Mistri Čízkrmi:

¶ Prvnižm / Práwem Božským / prírozeným, a Světěm / od so
měho Pána Boha vstanoveným. ¶ Božské právo dělati a v prách
že život svéti přisazuge. Neb Člowlék stvořen gest z počátku v prách.
Pogal Pán Bůh (pisse Monžiss) Člowléka / a postavil ho v Rági
rozlosse / aby dělal a ostříhal ho. Po pádu pal z Rágeho vyhnal / a
by na Zemi dělage / v potu tváři Chleba sobě dobenoval. A v Zále
ně / Šest dní pracovati / a Sedměho odpocívat rozházal. Protož
Dtcové z počátku Světa na sama pracná díla se oddávali. A sám
Krystus podobenstvím na hřivnách / od Bohatého Člowléka myž
Služebníky k těžení podélenných / Z Apostolé gednoho kazdeho su prách
svého vlastního díla napomnagij / takové Boží právo v Vic
niž svém obnovují a vyšwétlugij. ¶ Přírozené právo také tomu
od nás chce, v same potřebná díla Myslí Lidstvě dyltuge / napomídá / v
fazuge, a na ssi grotkládá / v každého prách poddává / podlé toho Pi
sma: Člowlék gest Narovený su prách / jako pták k letání. Zato tehdy
ptách negsau prawij a celis ptáč / řečiš listati nemohau / neb křidel a pe
řej nemagij: Tak polovičníj a k horvadům podobnější gsau ti Lide / kro
řej se prách, k nimž gsau se zrodili / vzdalugij / a zahály oblibugij.
Svatý Augustin dí: Quid otium est, nisi hominis sepultura? Co gest
zahála

zahála gtncho / Než Smrt Čjlověka linnho : A Cicero povídá : Mihi qui nihil agit, esse omnino non videtur. To gest : Vá tomu newčímu byl Čjlověkem / ten, kdož nebytva w svých včech dělníkem. Sem přináleží n ta pěkná Sententia : Laborum nemo expers est, nec erit. Zádný nebyl / není, a býti nemůže bez práce. ¶ Item / Světské právo nemá, něž nako Bojské a přirozené odewšech Lidi práce wydává. Neb w dobré správených obcích, rovně zahálenijs / nako zgewné prohřešení / práwen se strestává. V Rzijmě, za času oné staré sprostnosí Sedlce, Censores Páni slavného vrádu na to samé čízení venovali / aby zahály w Obch přerhovvali. Rzekové právy likurgosvými swau mládež hned od dětinství w prách / w bdění / w poslu / w běhání / w lovu / w lačnosti / w žijzni / w vstání / w Zýmě / w Horku / cívijivali. Čtěme / že Persané své děti hned od pěti let zacna / včili běhat / dělat / Hájeti / Štíleti / čeky přecháti / horko, zimu snáseti / pastwám dobytka w zvysatci / Chleb suchý n žaludn gídati. K tomu podobná práva n posavád w některých kraginách Světa při Mládeži se zachovávají. A tak Bojským / Naturalním n Světským právem Lide se k dílu dohánějí.

Cicero.

Pindarus
Pyth. 5.Cicero 2.
Tuse.

Cosmog. 6. o.

II.
příklad Bo
ha / Lidi
Svatých.

Iohannis 5.

III.
Vlastní a
vřední, pos
ečebo.
Psalm 127.Epicharmi di
cium.
Horatius.

¶ Druhým Mistrem / Příkladu Boha, y Lidi Svatých. Neb Duch Svatý / aby nám wždy povinné práce obléhčil / n samého Pána Boha pracovitého za příklad představuge: Pravje w Zálmijch / že sváorení Nebes / Země a wšech včech / gest dílo rukou geho. A Krystus dí Diec můg posavád dělá / n já dělám. Syna Božího život nákliveli pracovitej byl; zdaliz Hystoria vtrpení Páne neoznámíuge: Duch Svatý také srdce Osoby Kazatelství w službě Chrístovní / zdaliz svého díla vstavěně neproslážuge z Svatých pat Lidi robotních / tak mino- ho příkladu / nako oblast / Pissimo Svaté přiswozuge / gismijz nassich Myslí / Hlavu / Vst / Rukou / Noh a wšeho života w vstale prácy posylíuge.

¶ Třetím / Vlastní potřebu práce: Poněvadž Bůh ne ginudn, než srdce prostředek pracovitý, chce nás zde živiti / wedle Zásmovního povědění: Z práce Rukou svých gísti budess. A z Evangelium dnesšího porozumíváme / že Krystus Pán mohl snadně Simonovi Petroví a Chovaryssum geho, těch Ryb dosit dátí bez pracného srovnení: Však nechť zřízení Božího pomínauti, ale kažal gím na hlubině Sými zatahnauti. Odkudž ono Rzekum obyčejně povědění posslo: Dij omnia vendunt laboribus. To gest: Všech včech Bůh prodává lidem za prácy. A opět: Nil sine magno, vita labore dedit mortalibus. To gest: Bez veliké práce / Smrcedlným na krátké / nic život vezdější / s sebou neprináší. Tedyňt Mistr Potřeba vči dělati / a psota Dalibora na hausle přeřpati.

Uživatel

Vzítové
pracy a sro-
dy.

Proverb. 10.
12. 13. 19. 20.
2. 4. 26.

Lucanus.

Genes. 25.

Seneca.

Salustius.

Xenophon.
Socrates.
Hechodus.

Proverb. 10.

Liuos de
Cao Furio.

Tříwritn Mistr dila/gsau vžitkové znamenjti/ z počestních prá-
ch labezně rekauch. A prody zahálkau w oblasti spadávagich. Nebvi sel-
ká wec dobrá Auzitek/zlá pak prody je nese/z dalíz neruime z
Zahálka co zlého dělá? je hřich množi/ a dábli slauži: Zohře
weyss giz doiklo. Salomún Maudrý w své Knize/ Přislovoví říči: /
velmi mnohé neřestí zahalečitw/ a lenivých lezátkůw wypsal: Nezplu-
rymíz nejmíce Chudobau gím hrozý/ Psotau a Zebrotau ge strass. Orten
Lucanus Poeta pověděl: - Variam semper dant ocia mentem. Zahálka
nestála mysl písobis. Co w kterém Ezau lenochovi/kterž nežby dělal/
raděgíz důstojnost práva svého prvorozeneho/ za geden pokrm fasose
z Sossovice našvárené, Bratru prodal. Tak zahalečové dusí h větme
spasení na-prodagij hotové magi/ a za řatárského trůnku ochotně se se-
vossim prodávají/ y k věčné řekaze přivozují. Nakž onen napsal: Oci-
um Reges prius & beatas perdidit vrbes. To gest: Zahálka močné Krále
zavedla/a slavná Města t zláze přivedla. Na-proti pak tomu: lembi/ v-
žitkové z prách počestních velmi vtěsenijs gsau. Neb řeze prácy vosseli-
halo v ménij dosahugene. Anžby zagiště kdo hake Ržemesto vratel/kdy-
by se ho dělati nenaucil. Takto dobré práce slavné pověsti rozšíruji.
Gestit vossenem gistý důvod vdatných Myslí w Lidech/ pilnost a bedliv-
ost k pracování. Od kudž dí Mudrc: Generosos animos labor nutrit:
laborem si recuses, parum esse putas: To gest: Vdatně Lidi sama práce ju-
wijs/y v znenené činu: budesli tehdy prácy odpisati/wěž je w Lidí za nū
počten budess. A protož dopovídá tñž Mudrc: Non esse viri timere
sudorem. Nesluší na muže aby se bál zapocení. A giny Mudrc dí: Sæpenuero à viris Sanctis audiui, Mundiciem mulieribus, laborem vi-
ris conuenire. Czastokrátce gsem' to mezy znamenjimi Lidi mi/y od Eva-
tých Mužůw Slenchal/ze ženám čistota/ a mužům práce přísluší. Chrus
Král Persek niktá neobědval, anž svečerel/az se pravé dobré w prách za-
potil. Summau / vossickni slavnopowěsti z S° Pissima, yz Hystorií
obogajich / Czim doffli powěsti/ než pracemi svými? Menadarmo Xeno-
phon napsal: že Socrates obyčejně ten Heshodů Versil rříšaval:
Non probrum est operari, ast est cessatio probrum. To gest: Není hanba
pracovati: Alle dila necháwati. Item/vžitek práce y ten gest/že ona gmě-
nijs rozmoužge. Kdo wore roli swau/ nasycen bude Glebn/ dí Salo-
mún. Czteme příkladnau Hystorií Raya Furja/ Městiana nedv
Ržymského / a Hospodáře dobrého / kterak gsa z Kauzedlmjicciw obja-
lovan od Sausedůw/ze řeze čary Pole své wzdych vrodnější myši
nežli Sausedská behwagii: On k weyswodu na Kyňk přitahl wolem
pluh/ a přiswedl dceru swau/ rčlouce hlasem kewšennu množství Lidi:
Ecce Quirites, (id est Romani) Mea beneficia haec sunt. Labores, vigilias,
sudores profette in conspectum non possum. Pohledce o Sausede/toto
gsau hle mé Czary: (vkázav na dobytek/ pluh a Czeled) prácy pak

svých/

svých / bědění / potův / vstání na plac přivesti nemohu : A vysat se na mně spásiti mohau. Posavád mnohy Lenoch bedlivého Hospodáře za Čarodějnka nepravě roznáší. Mimo ten výtef práce, gesti gesti výzdraví Lidstvěho ochránce, a preseruatiuum contra varios morbos. Totož Ornat a sferne zachování Čela proti rozličným neduhům. Neb se dílem čerstvij Čelo / spravuj se žaludek / vzbuzuje se Chut k gidlu / vha-
sugij se svitním Páry / Takž onen Lakonijeský Kuchar Dyonysjowvi
Král domlaufvagisymu o nechutnau Polijsku / odpověděl : O Králi /
ne všeckem / ale tím gesta Polijska nechutná / že není eti prácy o-
koreněná. Frantisek Petrarcha také pěknau rozprávku o vandru Dny
a Pawaula vypisuje / kterak Pawauk naříkal na Pána Bohatého /
rozložného / že se neměl v geho pokojich ani kde zavěšti / vysudil ho
smeti : Ona pak na robotného Sedláka / že pro geho vstawičné dílo ne-
měla při něm žádného pohodli / od lihání na Seně / Slámě / Lávichy /
kamnách mohla se otláčti / suchým pak chlebem a Syrovátkou gsauc
krmená / žeby gi umoril / kdyby od něho byla přec nevysla. Protož roz-
měje lepšímu pohodli z obagi strany, freymarcily na Hospodyn. A posa-
vád se dna v velkých Panu v pěkných pokojich / a Pawauk v Sedlá-
ku v Chalupě rádij drži. Neb Pawaula čistota / a Dnu robota / mr-
žn. A ti gsauc hle Číhři Mistrowé každého Člověka k dílu vedoucij.
Díludž dálé

Stobr. &
Th. H. pag.
6, 9.
Apologus o
wandou dny
a pawaula.

III.

PRy třetím roždisslu Kázanj se věme : Čišm býchom
meli Pánu Bohu příscinu dávati k štiaſtnému rožhognění pra-
cy rukau Lidstvych : Poněvadž bez geho pomoci a daru gsau darenné.
Tomu nás pořádek Textu Ewangeliu dnesního velmi pěkně včiš : Zé
témito věcmi :

Pánu Bohu
k požehnání
počestných
prácy přeče-
ny se dávati
magj od Le-
di.

I.

Poslanchas
ným Slova
Božího.

T Předně / horící žádostí poslauchati Slova Božího / včením
Pána Ježiſe v Kázanich ohlaſiovaného / přisladem zástupův / o nichž
Text dí : Zástupové valili se / aby slyſeli Slovo Boží. A
on Pán Ježiſe stál podlé gejera Genežaretského. Veliká gisic
a podivná horlivost k slyſení Kázaní Krystova při těch zástupích se
schvaluje / obzvláſtne tun slovem / ne běžně od Ewangelistu doloženým :
valili se k němu. Kterážto horící žádost owszem ne bez ducha Bo-
žího v nich rožzata byla. Neb poněvadž my lidé sami z sebe, ani na to
což pravěho gesti pomyslit nemůžeme : Alle vossečta dostatečnost nasle
(takž díl Aposſtol) z Boha gesti : mnohém pak myně takowau horli-
wau žádost k dobrému (v kteréž se cosy vjce obsahuge) sami v sobě ro-
dime / bez daru Ducha Svatého: bez kterehož žádný nemůže v pravě

2. Corin. 12.

1. Corinath. 12.

prav-

1. Corin. 12.

podoben
stvi.

Psalm 41.

II.
Oblibován-
ním sobě sa-
meho včení
Pána Bo-
že.

Eccles. 42.

Ezra 49.

Lucas 11.

pravdě říjen/ Pán Ježíš/svědcijs Nádoba vyšvovená S. Pavel. Gest
pař ten slavný Božský obyčej/ když chce kterým Lidem svých darů v-
dělovati/ že prve horších žádost/srdcečně po těch dříjich dychtij/ v nich
roznečovat rácijs: totíž/mysl k tomu tv; buzovati/ aby gich sobě vinnou-
wala/na Bohu žádala/hledala/tlausla/ a nako w hladu po chlebe/ a w
žízni po čerstvě wodě/tužebně dychtila. Od kudž se slussne žádost Sva-
řích k květu připodobňují. Nebo nako květ na Stromech předházejí
owotce: Tak horlivá dychtěníj po Slovu Božím hojnou nastávají,
tých nebeských darů w těch Videch wyznamenávají: příklad toho na
Davidovi Královském Proroku se vklazuje/ kterýž ruskával: Nako
žádá Gelen k studnicem wod/tak žádá Dusse má k tobě Bože: žijmala du-
sse má k Boha studnicich živé/ přigdu a vklazi se před tváří Boží. Musí
tehdy rafrová horlivá žádost po Pánu Kryštu a geho včení w každém
z nás benti/ chcemeli mu k požehnáníj práh nassich příscinu dávati. A
poněvadž ne z nás/ ale z daru Ducha S° ta žádost pochází/nezanedbá-
vemž se, o my bijdnij, často za ni modljiwati.

¶ Druhé/ Oblibováním sobě nevliběnssího hlasu včení Pána Je-
žíše/ z Lodický Chrkevního rádu k nám mluvijichho/ nako teď k tomuto
zástupu: dí Text: **V stoupit na geden Lodi/ a sedě/ včil z**
Lodi Zástupy. Kterýž se proto horších chtiwostí k němu s hlausli/ a-
by ho tolito mluvijichho slышeli. O nake přemilosné včení/ a liblezně w
mluwenij byti myšlo/toho/ kterýž gest Slovo a věcná Maudrost Ot-
cowa/přiwođ a Mistr w szech vmenij/ Studnice rozličných řecij/ a Dob-
tor weymluwnosti. Čtěme w Knize Syrachosvě/ že spěwově a zvukově
ač činj liblezně posloucháníj/nad to wssak oboge Nazýk weymluwnej gest
nevladssi. Poněvadž tehdy Lidstá weymluwnost vším lishost a roze-
selenij činiwá: O nake mnohém včeseněnssí/ sladčessí/ liblezněnssí a ro-
veseleněnssí weymluwnost toho byla/ kterýž gest Slovo /Orator/ eč
a věcná Maudrosti věcného Otce. Gesiljet gest Ioannes Chrysostomus,
geden z Starých Otcůw, obzvláštnijs swau weymluwností toho v Chr-
kve zaslaujil/ aby slaul Swatý Jan zlatovský/ Co pak díme o Nebeském
Kazateli/Pánu nassein Ježíssi Kryštu. O nake maudrosti geho Božstí/
Lidstými vstí zde mluvijichmu/ Oměno dátí slussis. Gistě on sám Pán v
Proroka Zahásse vsta swá netoliko k zlatu/ Ale k osřemu Mci pětov-
nává: kterýmž netoliko vsta/Nazýk/ Ale Mozek/ Prsy/ Srdce svých po-
sluchacíw ranijswá/ aby chtěg nechtěg myšli w sobě včetiti/ bud bolest
Zákonného trestáníj/bud potěsenij Ewangeliistého zvěstováníj/ z vě-
nij Páně předkládanéha: zvlášť když Olegem Milosrdensví ten Mci
vst svých navostroovati rácijs/ nako dí: **Q položil vsta má nako Mci wo-**
střy. Což se stalo oné ženě w zástupu/ kteráž slusse Syna Božího mlu-
vijichho/pozdívňssy hlasu svého / liblezností řecis geho nako omámená

gsau

gsau/s radostí zkriskla: Blahoslavený život kterýž tebe nosil/a Prsy gichž gsy požival. A oni dva pravili: Však Srdece naše hořela v nás když nám mluvil na Čestě. Tím Ohněm v Nevěsta Páně podpálená byla/když skrz Salomóna zwolala: Dusse má rozplynula se/když mi-ly nijug mluvil.

Lucas 24.

Cantic. 5

Z toho se gíž wsscho snadněpoznati může/yak gest převěšené, milé/ ubé a vzácné toto Kázanj Spasitelovo bylo / kteréž z Lodi k Zástupům mluviti ráčil: Gehož oni s takovau radostí, a hořich žádostí, nábožné/a trváníliwě poslouchali/az se na cestu a své domovní živnosti/ Čzladku/Dýcky/ zapomíjnali/ a do Ěretíjho dne při Krystu/ a to ges-ťeň na Pařísci zůstávali/ a tím Nebeskému dárky/ k záchrániemu gich krmení/ a wsselitých prací k Štiasinému prospěchu/ mnohých rozhov- uénů přijčinu dávali: Neb gesto bylo Království Božího a Spravedlnosti geho předně hledati/ a s tím spolu giného wsscho dobrého, mi-mo svau naděgi z práce nabývati. O kdybychom v my gegich petom-kové takovau hořich žádostí k Kázanímu Slova Božího se zbijali/ a třebas nevalili/ toliko se scházeli/ a hlas včenij Pána Gezisse nad-wslech giné oblibovali: Zdalekbychme tím Nebeskému Kazateli také wděč/ a sobě Štěstí nečinili: Ale dalech gsinie od obyčegův oněch zástupův. Neb mnozý raděgij na procházku/ k gijdlu/pitii/nežli na Kázanj se scházegi. Gini w poslouchání Kronyk/klamů/ fáboli a smysleného falešného včenij/ daleko wětší ljbost a svau rozkoš magij/ než w hlasu prawého včenij Krystova. Některis opět poslouchage Kázanj/ ne k nau-čení/ ale k posmíšvání se gemu/ ge přigismagij/ a wedle řecí Ezechyele Proroka/Přsně krčemí soběž něho dělagi. Mnozý Kazatelové v Kázanj wysocce wychwalují: Ale toho níčho / čemu se z Slova Božího včij, skutem nečiní. Podobnij gsau takovij k Bláznum/ kterýž Pán své v giné Lidi w Maudrosti a w pěknosti wychwalují/ sami pak předee ří-a-redij a blázniwii zůstávagi. Gsau gesště gini/ gichžto Srdece nepřítel Satan tak posedl/ že žádným hčměným hlasu Božího se přestrassiti nedá-gi. Připodobňuj se takovij k Čerwům hedvarovým dělagichym/ti se tak hejmánj bogi/ že slyší ge/mrau strachem: Protož ti genž ge chovagi/ často nad njmi na Chimbálek neb Zělezo/Hrnce/Kosy/Mědi/Gyn/bitim chnkagis/ aby pomalu zwuku obwołka/potom Hřimáni se nebáli: Tak Diáblowé posluchačům/rozličnými Světskými wonadami/Vážen Božij z Srdece vkrádagis/az ge pak w myсли tak slyzugi/ že se žádných při-šných Kázanij/Božích pohružel/pomst/pokut/v samého Pebla nebogis: Ale za wssednij obyčegnau Kněžskau wěc Petlem hrozyti v sebe bezespe-ho strachu posládag. A tudn se gíž těchto časůw čistá Slova Božího Kázanj w daremnau prách týměr wssudy obracugi/a Lidé svá nesštěsí a w prácech zlorčenij den obedne rozmnožugi.

Mark. 14.

Marci. 6.

Iohann. 6.

similia.

Deut. 28.

¶ Ěretis Věch v Štěstí w prácech přijčinu Pánu Bohu dá-

III.

D o o

wati

wati máme / Poslušností Rozkazu Krystova / Slovem Božím řeđem
mu v geho povolání pracovati velegých : Vako ič Šimonovi:
di Text: A když přestal mluviti / totiž kázati / Rželi k Ši-
monovi / každém posluchačovi: Bez na hlubinu / a roze-
střete Svaté světlowenj Ryb. To gest: Po Službě Boží ře-
de Královo vykonané / geden každý svatý se svého Dila / a rozesíti Svaté prá-
ce náležité k vyhledávání živnosti. Šimon pak řekl: Přikáza-
teli / přes celau Noč pracujíce nic gsmí nepopadli: Ge-
sto gsmí netoliko na mělčině / ale i na hlubině zatahovali / a všelikých
tuliv Rybářských koštovali. Neb by Lidé Číšce vmeni / Lakomství a
šortku se chytali / nedáli Pán Boh řeči v předsevzetí / daremné ruse-
cko bývá. Světci David v řecí své o Městě a Domu bez mule Boží-
stavěném / a samým Lidstvím bdením ostříhaném: také o bezbožních, na-
darmo před Svitáním k lakomství vstavajících: Ržla: Nebudeli
Pán stavěti Domu / Rželi dále Šimon: Ale k Slovu tvému /
k rozkazu Božímu / Rožestru Svatij. Důvěře se tvé Pane přisom-
nosti / že to Aluſyl mě nebude daremní / vako gest noční práce byla. V
těch hle Slovích / anobrž v řeči / znamenitě se Šimonova poslu-
šnost schvaluje / a nám se za příklad představuje: Abychom tak svou
nestatečnost / a bez pomocí Boží práce daremnost vyhnávali / říkají:

Te sine, Christe Deus, labor eu anescit in auras,

Et miscrè vanum pondere sudat opus;

Tu faciles, tu felices facis esse labores,

Sic assis vitæ Christe benigne mez. To gest:

Bez tebe Kryste, Bože nás/

Práce Lidstvě gsau daremní.

Ty snadné, řečiastné / cínišváš/

Orac bhti nám pštostomn.

Poznaje se pak v té své nestatečnosti / abychom dale s důvěrnau
mysli / v poslušnosti Slova Božího / náležitá povolání před sebe brali /
a ge bedlivě v řeči / znamenitě se Šimonova poslu-
šnost schvaluje / a nám se za příklad představuje: Tak Oči myslí své, poslušnost jasavazovati
mysme / k vyřízení rozkazu Božímu / v povolání nám předložených /
podle toho Versse:

Fac tua, quæ tua sunt, quæ vera vocatio poscit,

Committas vni cætera cuncta Deo. To gest:

Hled tomu dosti činiti /

Co tvé povolání mstí

Chce od tebe: gine Bohu

Vorné, v swau starostí mnobjí.

Tomu gedno myslí v David Prorok Královský s Apoštolem
Petrem Svatým vči / řkauc: Oznam Pánu cestu swau / a nadějim v
něm / a oni včiní. A, vlož péci swau na něm / a oni tebe vykrmi. Neboť
gemu gest péče o nás / poslušně v povolání rádném krátegých.

¶ Čtvrt.

¶ Čtvrtou Věch Pánu příčinu dawati manie k sítěj v prácech/ pokornym se w swé nichodnosti wyznáwanjm/a geho welebné Štědrostí wšech významných prospěchů Díla naseho připisovánjm: Překladem Šimona/teržiž wida zahrnauti tak weliké množství Ryb/ až se Štětrhala/gimž obě lodijs plné nafladli/až se s nimi potopowali/s vleknutím poznal: Gedno/ Zě těch Ryb polapenijs ne náhodau neb Štěstijm/Ale ob; w lástijnim Zárazem se stalo. Druhé/ Zě má ssebau na Lodijs přestoniného Syna Božího/ gehož se moc chýchtěnjsm a darem záraz těch Ryb takového množství polapenij zbehl Četj/ Zě Šimon teho daru nezaslaužil/ a pro swé hřichy hoden není aby welebnost Božská s nim na Lodijs při geho Díle být/ a tak se k němu řeckawé mimo wšesko pomyslenij ukazovati rácil. Protož řekl: Odegrdi odemne Pane/ neb gsem Člověk hříšní: Hruža žagisté byla gen obfliščila/ v wšesku kterijž s nim byli při lowenjs ryb/kteréž byli popadli. Věniš toto Šimon týmž vymyslem jako Sejnř/ kterž řekl: O Pane/ negsem hoden aby w ſſel pod ſtřechu mau: Ale rči toliko Slovicko/ a vzdrawen bude služebník můž: Neb já wěřím že to wſſe včiniti moc māss. A protož tobě samému zdraví/ život v wšesku plnomocnost nadewším ſtvořenjm připisujis: Zo se Pánu velmi Líbí/ abychom v my geho wěrni s pokornym wyznánijsm / v ſtraußeném Šrdci/ ſebe nehodnými hříšníky být poznávage/ dobré věch nasse/ geho ſame welebnosti a ſtědrote přivlaſtiowali. Neb on dij: Zě bez něho s-mic nemůžeme být/ a genu geſi dána moc na Nebi v na Žemi. Protož k dauffagichim w ſebe ſkrz Apoſtola dij: Práce wasse nebude daremnj.

¶ Pátou A poslednij věch příčina se Pánu dává k ſtěstij w prácech/ Ochotnym Pána Ježu Kryſta následowanjm: Opět překladem těchto Rybářiiv/giſchj Kryſtus povolal. Nebog ſe: (řekl k Šimonovi) Neb giž potom Lidi budess lowiti. A přivezſe k břehu Lodijs/ opustiſſe wšesku wěch/ ſli za nim. Ač byli giž prve od Kryſta povoláni/ (nakž Matthaus Řevangelista ſvědčí/ že také opustili tehdyž Šytí v Dece/ a ſli za nim) Wſſak přigda ſ Kryſtem z Jüdſtva do Galilee ſwé vlasti/zase ſe k Rybářiwi nawratili. Což ſe po několikokrat před Smrtí v po wžříſenij Páne ſtalo. Neb když R. Pán ſ vědlniſt w Krági Galilejském při Jezeře neb Moři Čyberhadském bydlel/ tehdyž oni mohli v ſwým Rybářským obchodem Ryby lowiti/ a k živnosti domu ſvého/ Manželet/ Dítek/ Lídrem ge prodávati. Když pak Kryſtus z toho Kráge do gineho odcházel/ tehdy v oni/ opustiſſe zatím Šytí/ Lodijs a Rybářkau prách/ v ſvá obydlis ſewšším/ ſe Pánem gsau chodili/ a kam ſe koliv obrátil/ tam gsau ho následovali. Až teprw

111.
Počernym ſe
před Bohem
w swé nezná
moſti a neho
dnolit wyz
nawanjm.

March. 8.

Ioannis 1. 5.
Matthaei 1. 8.
1. Coria. 1. 4.

V.
Ochotnym
pána R. nás
ledowanjm.

Apoſtole
pro následo
wāni p. R.
vaf gſau ſwé
wſſeky wě
cy opustili.

po Svatém Ducha Swatého/gíz do-konec všechku prách Rybářskau/
Krag/vlast/domu/jivnosti/Však ne Manželky/díly, (nebo by to by-
lo proti Božímu příkazu/a rádnemu Stanu Manželskému/n spise-
bu Přirozenému) opustili / a na Svět se rozsedle / s rádem Apostol-
ským se obírali. Manželky pak a díly také s sebou vodili/a ge při sobě
do Smrti/nako svá Čela a vlastní fréz jiwili: (O čemž Apostol Pá-
ně Svatý Pavel zevně píše v Listu k Korintům) gímá - by herší nad
žvěr litau a Země-plazy byli / kterij se nad svým plodem nezapomína-
gí / a geho neopouštěgu. Nad-to/Duh od Apostola a od žádneho;
Lidí toho místi nechtěl a nechce / neporučil a nerozklazuje/ nechvald/no-
schvaluje/ale zapovídá.

Kterehožto příkladu Apostolského / w ochotném rozkazu Páně/
My Křesťané máme tak následovati : Abychom se nedopouštěli vše-
kýchmi předkládkami od svého povolání odtrhovati : Ale to všecko/
co nám Pán Křstus w Slovu svém poraučí/w Náboženství/y w do-
morovní jivnosti/ochotně poslušně/rádi chtějme vykonávatí/opustit
z rukau všelikau Svaté a Prách / s kterauž gsmí se podle své vůle posa-
vád obírali : a s taj prách bezestné zacházejme/w kterauž Díly/ffol-
níci cívicent/Mládež,remeslné dijlo/dorostle,Stan Manželky/Manže-
ly, Hospodářství/Hospodáře Brádové/a všech naporád Nábožens-
tí, rádně povolává. Neb tak včili Apostol/Stíg w povolání, w kic-
rém gsy povolán.

A potud gest wehklad dnesního S° Evangelium / w kterém
gsmí se včili O Prách rukau nassich. Rozdílem prvním / kteráž žádost
zahálky/z lázy přirození Lidstvěho / také z Náwodu Diábelstvěho, a z ned-
bánlivosti Brchností / w kidech se rozmožnge. Druhym: Čtrnácti ří-
strové / z Dílu boháneckých gsa oznámenis. Prvni / právo Boží/
přirozené a Světské. Druhý/příklad Boha pracovitýho/a Svatého
Lidí zahálky se warugických. Treti / vlastní pořeba Díla všem Lidem.
Čtvrtý/ffodny z zahálky/a vžitkové z práce pocházející.

W posledním pak Archikuli/Ruka, kteráž od Pána Boha i Dílu
nassim střísti vssahuge, gest všázaná/a těchto pět prstův má/gení gsa:
1. hořejší žádost k poslauchání Slova Božího. 2. Oblibování seče
hlasu včenij Křstova nehlíbeznečsího. 3. Poslussenství rozkazův Pá-
ně. 4. Potorné své nehodnosti n hřichův Pánu Bohu vyznávání/
a všecho dobrého daru Síedrosti Syna Božího připisování.
5. Ochotné Pána Křystal následování, kteze svá porádná posve-
láni. Semuzto samému Čest/Sláva/Císařství včené/Moc a chwá-
la hudiž vzdávaná na věky věku. A M E N.

Modlitba a nebo Píseň. Nako:
Sluší na to každý čas mysliti/

Nebeský
 Slavný Kazatelí/
 Krytie/Lidstv
 Mistře, včiteli/
 Dělujem tvé milosti/
 Zé nás svau Moudrostí/
Spůsobujes
 K životu novému/
 Včijs / wedess,
 K skutku Křestianství/
 Od zahádky/Krádeže/
 Všeliké Láupež.
K počestnému
 Dílu w povolání:
 K powinnému
 Lukau pracowánij/
 W Náboženství / w živnosti
 Spomoz w Ochotnosti:
Přemáhati
 Skazu přirozenij/
 Věkati
 Hřichu zahálenij/
 V srz bedlivau Wrchnost/
 Vmoc w Lidech Lenost.
 Pravem Božstvím/
 Mistrem přirozeným/
 Bohem Světstvím/

Přisladem potkebným,
 Díla swého / Lidstvěho
 Dítka mnohého.
Genž pocháž
 Z každé dobré práce/
 Skodu hřich
 Na Čenive ruce,
 Zahálka / Nauzy, psoru,
 Bebráckau klopotu.
Le Poprky Kryte
 Štěstí nabývat/
 V prácy gisťe/
 Všech následovat/
 Genž se díshali k twému
 Hlasu milostnému.
D deň v nám
 Tu horíjch žádost/
 Vstup w Lidu k nám/
 Vychom měli radost/
 s Šimonem poslussně
 Pracovati spěsně.
Na hlubině
 Všech nebezpečenství/
 Rajen hyně
 Domay Náboženství/
 Ryb/ Aužitkův dosti/
 Dat věčnau radost.

A M E N.

Veděle řeštá po Svaté Trojici.

Ewangelium S. Matthausse w V. Kapit.

Milost Boha Otce všemohoucího / pro žáluhy Gežijsse Krysta
 Pána našeho/ ktež v rádné Oslo Ducha Svatého/rac nás ve-
 čej Křestiany Ospravedlněním věčným dariti / Amen.

Zacátku tohoto Kázanijs/ hned nejprvě w předmluvě / gest vše
 Sprípomenutí hodná / a poważowání spasiteľého potřebná tato/ totž: Kre-
 at Lidé všech Národůw, pokolenj, yazykůw a Náboženství, y ti kteří jsou
 na Boha nezapamětliví, aspoň někdy sami od sebe/ bud crestáním Božím/ bida-
 mi/ bolestmi/ bud nastawagich Smrtí k tomu jsouce doháreníj / sobě všimyslugijs/ a
 na Boha se hrozpomjnagice/ svých hřichůw také se zhorzugis/ pro vgitj pokut pekla/ a
 k doziti po Smrti věčného spasení/ Na yakauž takauž pobožnost se wydáwags/ a wždy

Argumentum
 & výsud Hom.

zí ženy vás
 rod w Svat-
 té nemí kte-
 říby se k ya
 řemu koliv
 Bohu o mís-
 losk nevys-
 kal.

Neděle Šestá

7 I 4.

Cicero lib. I.
Tuscul. quest.

Hierem. 3. 10
Iohann. 3.

Ioan. 1. 4.

1. Corinthe. 1.

Galatas 3.
Romans 1.
1. Iohann. 1.

Mark. 9. 25.

něčim rozhněváním Boha vkroutit, a gemit se zalsbiti. vystupují Zoho y Cicero po-
hanský Moudrc dosvědčuje. Což také geden-kajdž z nás při sobě chtili a poznat děti-
může. K tomu však dobrému/totíz pomstati z hřichův/a k milostivému Bohu p otá-
tit / že my/ a s námi všickni všech Národův Lídé/pro žázu ptkrození svého/gsmi-
nedostateční/ a Summau/famí od sebe právě se na pokání oddati / a Bohu selisiti
gsmi nemožnij: Protož tchdy/ a z té příčiny/ Milostivých Otce Nebeských/liturgie/pdu
a zahynutí naseho/ Syna svého gednorozeneho w Těle na Svět dal/ Aby on sám byl
dostatečný vůdce k tomu dobrému: tak abychom my Lídé/srize něho z hřichův vytaho-
wáni/ k věčnému před Bohem ospravedlnění přicházeti mohli. Protož se on Syn
Boží sám cestau do Nebe/ pravdau Boží milosti/ a životem násym věčným/však-
ně gmenuge/ A kterak žádný nepřichází k Otcu/ gediné srize něho / w tom se stědce a
pravdivě ohlašuje. Odkudž y Apostol napsal: Zé gest Krystus Pán nám věčně
Maudrosti od Boha/ a spravedlnosti/ Svatosti/ a vykaupenijm. Aby (yaktož) ges-
psáno: Kdo se chlubí/ w Pánu se chlubil.

Zé pak iho dobrého/w Krystu nám složeného/ veliká strana Líd u y w Křesťan-
stvu nezná/ a summau/z Ewangeliststeho včení znáti nedbá: ztoho toto gde/ že větší
hauff Lidu/ spasenj žádostivého/ne w Krystu: Ale w rozličných doménách/ a to gesse
leday alkýms/a neb zhola s žádným pokánjem/srize samé chlubnouysné Sekty/roty/a v
Světa blýskawé gednoty/ a neb zásluhami svých skulkův/ powerami/ Kostelními Ce-
remoniemi/ a krátece tím/ co gesse coliko vstříjho/ rukovětníjho/ a Tělem vykonati ne-
nemožného/ toho dobrého dogjiti se wynasnažugij: Nýbrž y docházeti se domnswagij.
A tudy (Ach nesnostiastníj Lídé) milost Boha Otce potupugij/zásluhý newinné Smes-
ti Syna Božího vyprázdnují/ Nástroj k docházensj ospravedlnění od velebné Tro-
gice Svaté žízené žlehlugj: A negsauc než mriva a četvina žemnjs/ wysokomylně se
před Bohem stavěgij/ a z sebe lháře dělagij. Neb ač se domnswagij/ že tím o pravdo-
wé Svaté pokáns činij/ služby Boží vykonawagij/ a Bohu se zalsbugj: Všas se o
tím sevissim od Krysta Pána pokryty ohavními nazýwagj/ a w počtu Farzežidu/ zá-
konkův židovských polkládagj: Proti kterýmžto wšem Syn Boží w dnešním Sva-
tym Ewangelium přísně miluji/ a o nich bludné spravedlnosti/z příkladu wystělen
páteho překážání Zákona Božího, wypučuje. A protož (ó my hříšní/ a věčného spra-
vedlnění žádostivé Lídé) tím s nábožněssi myslí/ a srdačeyssij chutí/ na to se této
chvíle oddělyme/ a rozdíl pravého od falesného před Bohem nás Lidi hříšních se o-
spravedlnování/ poznati se snážme z Textu dnešního Ewangelium/srcež w wětnosti
povstancue čtené slýsime / wedle sepsání S. Matthausse w Rozdílu v.

Refl Pán Gejiss k včedlníkům svým: Nebudeli
vogněssí spravedlnost wasse nežli Zákonkůw a
Farzežidu/mewendete do Království nebeského.
Slyšeliste je řeceno gest Starým: Ne zabigess. Pakliby
kdo zabil/powinen bude státi k saudu. Ale jáť pravým
wám/ že kajdž kdož se hněwá na Bratra svého/ powinen
bude k saudu státi. Kdožby pak refl Bratru svému/ na-
racha/ powinen bude před všii raddau státi: Akdožby
pak koli refl/ Blázne/ powinen bude pekelní oheň trpěti.
Protož obětowalliby dar swůg na Oltáři/a tuby se rozpo-
menul, že Bratr twůg má něčco proti tobě/ Nechajž tu

Dru

Daru svého před Oltářem / a gdi / prvé smí se s Bra-
trem svým / a potom přigda obětuj Dar svůj. Veydi
v dobrav wúli s protiwníkem svým rychle / dokudž sy s
ním na cestě: Aby snad nedal tebe protiwník twůj saud-
cyl a saudce dalby tě služebníku / a býbý vveržen do žalá-
ře. Amen pravim tobě nevýgdeš odtud nikoli / dokudž
nenawratijs posledního haléře.

So Ato přečtená Křeč Spasitele naseho wztahuge
se na hlavnij Artykul Křesťanského Věcenj/o Ospravedlnění
Spred Bohem Čzlosvěka hřísného/z weyladu světlého pateho
přikázani zákona Božího: Nezabiges. Kteréž gesti časika obšír-
ného kázání Páně w Galilei na Hoře Thábor zástupum včiněného/ pů-
vodem/ Tak dobrotiwého včadu Mleshnasského/ z kteréhož Nebeské v-
čení lidu předkládati/ a gednuomu-kazdému cestu k spasenij ukazovotí rá-
čil: Tak hánliwého pomlausváni od Zákonnistiu židovských osob by geho,
v věci. Neb nesydaté a slamaré P. pomlausvati směli/ yakoby nové v-
čení/s Zákonem Božím se nesrovnašagjch rozhýval/a ginde než nálezíj
(podlé gegich domnění) spravedlnost před Bohem nálezitau lidem: swo-
dně vklazoval: Kteréhož náruku nechtěl na sobě nebeský Doktor nechat: ale
před zástupn/k němu na horu Thábor shromázděnými/chtěgje se vywesti/
Zákon Božíj w pravym smyslu/yádrněgj nezli/ Farizeowé mu rozuměli
rácil wysvětliti/ a sebe samé pravym vyskladacem zákona protislepčim
zákonickým prokázati. Kteréhožto weyladu řec dnešního S° Ewangel:

Occaso.

Summa.

VII.

gest částečka / Summourově v každých : Ze farizeů / Zákoniskum židovských / v rozech gím nyní v Křesťanstvu rovných Nábožníků, Spravedlnost / není ta pravá / kterouž se do Království Nebeského přichází / totíž / kterou se Lídě před Bohem ospravedlníugí / a Lásky Boží v jizvota světěho docházegí : Ale gímá honyňssí / že být musí. Kteroužto také věc v překladu / vyšvětlenin páteho přikázání Božího : Nezabíjet / svýgadruge / v každých Kterak Zákon Boží / netoliko zevnitření po-
slušnosti, (naž se Zákonický domnivagi:)) Ale také v vnitřníj dokonale od Lídí vyhledává. Kdo nezabil / nemá se také hněvat / ani toho nemenšího žádati k blížnjímu msti : Radto ho nehnauti / gemit se neposmívat : Nýbrž v po každém rozněvání / s protiwojskem se vyned smířiti. Což vesse poněvadž gest nemožné Člověku vystavěne zachovávati : Ztoto tehdyn magii Zákonických raděgíz swau nespravedlnost a hřichy proti Pánu Bohu poznávati / a k dosti-včiniteli zákona Božího za nás všecky / genž gest Pán Ježíss / zíswau Vítrau nábožně se vysíti. Tož gisťe chtěl Pán při Zákonických / a chce posavád při nás všech / smyslem dnesšajho S° Ewangelium spůsobiti. A ten gest původ / Summa v právý smysl naučení Textu přečteného. My tehdyn, o nespravedlivosti sami; sebe Lídě / Abychom o Farizejsté, a všech Zákonických Swatoskutečnictv, blyskavě pozewnitření spravedlnosti právě saudici všeči / a gegich darrachlubnau Tvárnosti ovlamáni nebyli : Protož z vst Pána Ježíss se věme / kteráby to byla, a být měla honyňssí nashe spravedlnost / na kteroužbychom Svědomij své složiti / a v nevětších výrostech / zvláště v hodinu Smrti, odpočinuti bezpečně mohli : Neboť nic není na tomto širokým světě většího / a aniz muz být co potřebnějšího / a wédeti spasitelnějšího / yako / O právém Ospravedlnění nás hříšných Lídí před Bohem. Podle pověděníj gednoho z přednjich Theologov / který napsal : Stante Articulo Iustificationis, stare Ecclesiam, eiusq; doctrinæ Corpus: Conculso autem & labefactato hoc articulo, velut fundamento, simul collabi & ruere Ecclesiam, & totum doctrinæ corpus, quod amplectitur, euerti, & infinitis erroribus infici, atq; implicari. Tož gest : Kde a doložit Artykul o Ospravedlnění v právém smyslu včenj stogi / tu také a potud v Chrkev s právým včenjem : Ale yako ten padá / tak v to vše s ním zmígij / a v nescislně bludn se měni. A protož z vst Páne výklad dnesšnijho S° Ewangelium v tomto Rázanii (tak yako hned z počátku gest napovědji) vypravovat se bude /

O Spravedlnosti Zákonické / před Bohem ne-dokonalé / a o právě Křesťanské / daleko honyňssí.

Rozdělní Artykulové budou Tři.

Prvni: Spravedlnost Zákoniskum onech židovských, v nynějších mnohých v Křesťanstvu / yako byla a gest? A proč ona gich

před

pred Bohem neospravedlnuge / a do Královského Nebeškého nevwozuge ?

Druhý: Která gest to ta honychys / a nad onu dokonalecys spravedlnost ? A proč ona ospravedlnuge ? A kudy gis Lidé magi docházeti / gestli že chiegis do Nebeškého Království vcházeti ?

Třetí: Věnij o Ospravedlnění Člověka pred Bohem / proč gest potřebné ? Také yak gest velmi prospessné o něm často Lidu předkládati / a dobrav svědomost mítis ?

I.

Příj prvním / Slyssme že Spravedlnost Faryzen, stábyla a gest sama zewnitři tolíko poslussnost Zákona Božího / kterouž wedle desaterého přikázani Božího svá obcování povrchní počešnosti ozdobovali, a ozdobují / a warugice se Patrnohmotných a řečených hřichův Bohem zapověděných / jako wraždy / cizoložstva / krádeže / u : hned se tim dokonale všemu Božismu Zákonom doslučiniti / Bohu se lisbiti / a od hřichův spravedlivy / totž / nevinni / čistii a dobrý býti / v života věčného těm svými vlastinami / jako mykoliv dobrými skutky / dogiti / gsaū se domnivali a domnivagi. Kterýmž spásobem té povrchní lázně onen Faryzenstv Zákony Svatostkutečník zgině neměl / než že gest spravedlivy pred Bohem od všech hřichův. Neb se chlubně modlil / řla : Bože / dělugi tobě že negsem jako gini Lidé : Dráci / nespravedlivy / Cizoložnici / jako v tento zgewny hřissi : Postup se dwakrát do těchodne / desátky dávám zewšew věch kteryňmž vládnou. Tuto pak všickni skutkově geho tolíko zewnitři / povrchní a jako rukovitni / gsaūt vykonáns v Pohamu nezna-Bohu doslušnou. Nakoroz a k těm podobný byli Nábožni skutkově všech ginič Zákoniisku. Císiste (často gini sám Pán Oči tím vytenkal) co zewnitř gest / a iwnitř geste plnij Lapeze / a Nezdrželisosti. Item : měli také mnoha Lidstá vstanoveni k svému Náboženskovi a k Zákonom Božismu přidauá : Neb k samemu tolíko dni Svatocennimu Sedmdesáte skutku / od nichž se zdržovati musyli / a mimo desateré Zákona Božího přikázani / ginič pět Seth a Činácte / z Možíssowých a z Prorockých Kněh sobě nazbrali. Nakoroz pokrytých až dosavád , nemagice doslu na včens Sova Božího / gina rádi svýmeystlegi / a wuli Božij nezméněnědlau / v pijsmich Svatých zgevenau, opomistagice / swau Lidstai vstanovugis. Také ne tim / čim čten Bůh býti chce : Ale jak / a čim oni chti / gey etci vshlugis. A z toho všechno něco málo / a to gesstě aufolem a bějně vykonage / hned se řeze to spravedlivy / a pred Bohem v před Svatém dobrý býti domnivagi. Summau : Když gich tolíko Lidé všebec převraseti / haneti / a právo Svaté odsuzovatí v čem nema-

Spravedlnost Zákona
čte vyslani.

Lucas 18.

Mat. 23. 25.
123.

Isaie 29.

gisi:

gii: Z toho je gsaú také v před Bohem bez auhony, se domeslegii. Toto gesto hle i a Farzeuv, Zákonisku a všech povrchně Nábožných Svatáků spravedlnost.

Ale proč ona ne ospravedlňuje? Nemá té moch z dalíž gest pak povrchní Čtnost a zewnitřní; že božnost zlá? O nícoli. Což tehdy nesluší v Kázni a Kzádu státi/a hrubých Čelných, pohoršujících hřichů se warowati v Divsem slussi. Nebo ge Pán Bůh hrozně v Svaté zrestává: netoliko na těch, kteříž gismi vinni bývají: Ale pro ně v Města a celé Krajinu a Království pokutuje. Protož gsaú toho důvodové Potopa Svaté/vpálení Sodomy/voprácení Jeruzalema/a jiných Národů. Sxe mali malefacta viri ciuitas luit omnis. Podél děl onen. Tog est: Častotrát pro Skutek gednoho zlého/

Všek a Obec Trví mnoho škodného. Pro Svatotrádež ge dnoho Achana mogsto Jrahelsté v Města Ch a: bylo porazeno. Neb když vrchnost z nařízení Božího zanedbává hříšníků zgewné trestati/ Bůh sám pokutuje. Spartánskij Páni/když se posinjvali Scidasovi žalujícymu na dva mládence gegich rodu/že sau mu dcery vneprjtomno si ge doma hanebně násylím poskrvnili/a porussene gessē v na kusy rozsekavšse do studnice wházeli: Sám Pán Bůh ten hřich mstil/když oni ho trestati nechíeli. Neb v krátkém času povstala wohna/a tu v té studnice, do níž tñ Panny rozsekane wházeny byly/stala se prorážka/v kteřž Král Cleombrotus Spartanský/a Tisíc geho předních z stavu panského zbito bylo. Opět/že Synové Benjaminovi v Městě Gabao netrestali těch/kteríž Manželku Lewith gednoho počestného smíšivem vmořili/všecto to týměř pokolení hroznau válkau shlazeno bylo. O nař mnohě hrozně nesslechetnosti zaumyslně se vssudn po Městech a Vsech pássii/Dzralstva/Cyzoložstva/Mordové/Krádeže/ravháni/pouty Boha / křivé přssahy/Lakomstva Ssyndýstva/podvody/Falisse/Santroctwa/a k těm podobný skutkowé Čela hanebnij. Kterýchž je Vrchnost netresice a nepřetrhuce: Protož sám Pán Bůh Morem/Válkami/nevrodami/drahotami/psotami: Ach, neřesim týměř nesfíslými/ajž v záhradu na Nebi/na Zemi hroznými/a porodn ohavnými/všech naporád pokutuje. Nadto v pekelném věčném ohněm takové Lidi/kázení Křesťanstvu russicu/trestati hotovo gest. Nebudeteli pokáni činiti/všickni zahynete: hrozy Syn Božíj. A Apóstol dokládá: Kdo takové všechny činí/dědicové Království Božího nebudau. Neb ho Cyzoložních/dráci/it/nedogdau. Následugtež Svatosti/bez kterž žádný Boha nevezí/venstrahu dává Duch Boží.

A tak Čnost/ rád/ kázení/zewnitřní Zákona Páně poslušnost/vná božná povrchní pobožnost/není zlá: Ale dobrá/slussná/a velmi potřebná. Kteraužto poněvadž Farzeuvé měli/v nynější Zákoníčkách m-

vobožných
zewnitřních
Čtností kaž-
dém gest po-
třebj.

1. Kor. 7.

Fulgoř. lib. 6.

Judic. 19. 20.

Galatas 5.

Lucr. 13.
Ephesos 5.
Hebr. 1. 3.

wagij/

wagi / a na sobě gi protazugi / proč se pak už před Bohem neospravedlňuje? A proč Krystus Pán řeč v Textu dí: Nebudeli hognětíji Spravedlnost wasse nežli Mistru a Zákonu, když ne weddete do Království Nebeského. Dvě gřan toho Příčiny:

¶ Sedna / Neb taková Farizejská poslušnost Božího Zákona něns a nebyla celá/pravá/dokonaná: Ale totíž povrchní Čeleďná Zákon pak Božíj zájste vyhledává od Čílověka / netotíž zemních, vidomých, dobrých řeckův. Ale také svatých srdečních / a poslušnosti právě dokonale/smyslem Farizejským násdý neposízitelné. S. Jakub dí: Kdo přestoupí w gediném/gest tvůrce mi vinen. A Summa Zákona takto zní: Milovati budess Pána Boha svého ; celeho Srdce svého / a ; cele Dusse své / v zemí myslí své : To gest prijmi a veliké Přiznání. Druhé pak podobné gest tomu: Milovati budess Blízniho svého jako sebe samého. A proto Krystus Pán řeč v Textu připomíná vyskládá páté Přiznání/v příkladu/aby se w něm aspoň jako w Zrcadle Farizeové w zhlédli/a poznali svau zemní Zákona Božího nedokonalou poslušnost. Neb se oni naporád tvůrce/že tomu přiznání právě dosločíns/ když hmotně/Čeleďně/rukovětě žádného nemorduji/do, muiwags: Však Krystus ge w Swědomi gich, tím hřichem v každcho lidi/winné čini/člauč: Slysseli gste že pověděno bylo Starým: Nežabiges. Pakliby kdo zabil / hoden bude soud. Ale hřich pravíjm wám: Ze každý kdož se hněvá na Bratra svého (neb na toho-soliv z Blízni) všetekně/hoden bude Soud. To gest: Netotíž vražda/ale v hněv gest hřichem. A ne tot samau vraždu/jako v hněvu/zlobivosti/zássti/kyslost: až v tvorlivá elnuti/haněns/potupováni/ a posměšná ginčho w řecí připomínáns/páté Přiznání w tom Slovu/Nežabiges/za povídá. Neb když řekl Bratru svému/ — Rácha / slovo potupné/hoden bude Raddy: totíž/gednostienné pokutý jako pro zemní mord za sluhuge. A kdožby řekl: Blázne/To gest: zhluchowalby potuviost/dúšťovnost a dobrav pověst ginčho/bud w Oci neb krom oči posměšným pomlauwánym/takový každý hoden bude Pekelného ohyne. Suminu ne myně se mordu Duchovního na dussi/potuviosti a dobré pověsti ginčho/množí lidé dopaustěgji nazývam/ jako/a hřich mnohem/nežli Čeleďného Nečem/neb čim soliv: Takž Prorok o tom praví. Od kudži Apostol giszlívým a zlobivě gedovatým Lidem na ten spůsob pisse/řka: Hrob otevřený gest Hrdlo gegich/ Jazyky svými lšítwě mluvili/Gedhadový pod rty gegich. Kterýchžto vta plná gřan zlorečenství a horfostí/a nohý gegich rychle (hotové) k vyslití křive. Neb každý zlobivě

zákonná zem
zemní Čá
zen a pobož
nost protolit
di před Bos
hem neospra
wedlnuge/
je neni doko
mala.
Jacob. 2.
Deuter. 6.
Mark. 22.

pátého pte
řiznání Neža
biges/ prav
vý smysl.

Psalm 13.
Romans 3.

bisvě rozhněvaný / toho na kteréhož se rozhněval / gest Smrti žádostí svý. Což na sobě pronáší fiktivní řečka: Abyste ten zabil / nebo ono a ono zlé napadlo.

O není tedy Člověka na Zemi / kterýž by tam Přikázání mít mohl / a též rovně zájem / naž Pán dále v Textu této Páté Kapitoly / vyložením pátého přikázání to vyšvětluje. Neb kdo z Lidských má Srdce takové / aby se po všecké čas živobytí svého neměl nikdy rozhněvat / a popuditi na gineho : Ale nevidslíž se, že také v Děti, s hněvem a s výstřelkem, svým vlastním Zákonom odrepívají.

Myslení zlá
proč sas během.

March. 10.
1. Thessa., 2.

Galat. 6.
Zákonu Božímu žádny z lidů doložit výčtu nemusí ze.

I.
Ioan. 7.
Galar. 3.5.
Rom. 3.5.1

II.
Ezaiæ 53.

III.

Psalmo 142.

Roman 4.

Pochází z toho Otázka tato : Proč pak gsau vnitřní Srdce ně zlé věci / totiž myslí a hněvivé kyslosti, hříchem? Protože gesti Boha ginačeyssi Pán nezli Vrchnost Světská / na kožto ten / genž má moc nad Čelem v nad Dusí. Votví se toho / který má moc v Čelo zabiti / v dusi na zatracení poslati : dí Křízus. Práva zagistí v Světě, ač na myslí lidská se novstahují. Ale Zákon práva Božího v na Srdce. Pán zkoušuje Srdce násich : dí Apoštola.

Protož Lidé svěděti magi : Vystríhagili se na nich hřichův zevnitřních pro zachování a bázen Práva a Vrchnosti : Zet je také / a nadto vše / varovati magi vnitřně zlé myslí / pro Boha a záporu Zákona geho / kterýž se na mysl / na Srdce / a na všeslavě vnitřnosti Auditu Čela násicho vstahují. Nemyle se / Boh nebude selamán : hroží Apoštola.

Zet pak žádny z Lidí Zákona Božího / hned od toho času naž padl Adam Otec nás / nemůže dokonale naplniti / za Svědec tvůj gsau toho / Předně / Svata Písma / v nichž sám Křízus Pán takto mluví : Vysal Možíss dal vám Zákon / a žádny z vás nezachowává Zákona! Opět : Gest kdo na vás žaluje / Možíss / v kterémž vý naděgi máte. Item : Zavřelo Písma všecky pod hříchem. Vysíčni potřebují milosrđi Boží. Vysíčni žhřessili. Neb nemohné gesti Zákonom od mldého Čela naplněnu být. Ty a takové Sententie gsau vyvolené lidobyně Páně. Druhé / Smrt Křízova gest důvodem té nemohnosti lidské / kterýž proto přišel / a za nás vmrél : Nebo gsme my nemeli čim zaplatiti hřichův svých Spravedlnosti Boží. A k tomu v samá Svědomí Lidstva toho proti sobě dosvědčují / že proti Zákonom Božímu / dle geho vlastního smyslu, gsau svinna / řečice témito slovy : Před tebou, o Bože, není novinný žádny. To gest : By pak kdo před Lidem počeštně obcování wedl : Vysal Boží Soud gest daleko přijíží / a vnitřnosti těch myslí se vstahují. Neb gestli Abraham z Skutku Zákona spravedliv včiněn / mál chwálu / ale ne v Bohu : Dí Apoštola.

A tak všecky tyto věci tu první příčinu vyšvětlují / pro kterou Zákonická Spravedlnost v Bohu nic neplatí / a gich neospravedlňuje : Neb Zákona vlastně a zauplna neuvhplňují. Čemuž gisté Pán Boha :

chce :

che: a Pán Kryštus dří: Dokudž nepomine Nebe v Země/ gedinká Litera/ a neb gedinký působí nepomine z Zákona/ až se všecky všechny stanou.

¶ Druhá Příčina gest z první se přesných/ že Spravedlnost Pharisaeorum, Zákonická gest bez pokání/ totiz/ bez pravého v hříšných se vznáni. Neb kterakby opravdové/ horlivější Strausse pokání (bez kteřeho žádný z Lidí dobrým být nemůže) činili / poněvadž se hřichy vinni být nevznávají? A kterak mohou hřichy zpáchaný právě poznati bez známosti pravého smyslu Zákona Pána. Nebo z Zákona a ne od giniud poznání hřichův pochází. Hřichův kterij gsau sve mně a při mně/ nebylých poznal, a wěděl kterij aneb jaký gsau / kdybž mi byl Zákon někdy: Nepožádáss/ ří. Tohoto ani onoho nevčiniss: Přiznáwa se k tomu sám Apostol. Přitom: Zákonický gsau v bez výry v Kryšta Mleschásse. Neb přičítage sobě Spravedlnost z Skutkuv Zákona/dobrodiním Spasitele na Svět příslího pohrdli a pohrdají. Gesso Pisimo praviss: Že není žádného gmeňa pod Nebem dáno Lidem/ kteře kteřibyhom mohli Spaseni být. U sám Pán Kryštus dří: Kdo nevěří/gíz gest odsuzen: neb nevěří sve gmeňo gednorozenců Syna Božího. Pro tu nevěru owszem Pharisæus zavřen gest s svau povrchní spravedlnosti v S° Lukásse: Kryštus Pán býdu také na nevěřich vypořídá/zrečedlně dokládage: Vy (prey) Zákonický dáváte dej. ity/ Máte, v Kopr / a Kmiti / a opaustíste ty všecky kterež gsau těží/ Zákon/yako Soud/Milosrdenství a Všru/ ří. Duch Boží také křeje Apoštola světěanluvi: Že z skutkuv Zákona nebude spravedliv věměn žádný Člověk před ním. Anobrž dokládá: Gessli gest Spravedlnost křeje Zákon/tehda Kryštus na-darmo vmlcel. Ale není: anž co v Boha postačuje Zákona spravedlnost/pro příčinu gíz oznámenie: Nebo gest nedokonalá/bz Srdce pokání a výry. Když všecky všechny včiníte/kterej gsau wám přikázany/řete gessí: že gste nechodi a nevžitečn Služebních nalezeni: Pán Kryštus poraučí. Protož také v chlubné s takovau spravedlnosti od Čwári své zamíjta/yako křeje Pharisæos, Zákonický a všecky gme podobně nynější povrchní halové Nábožný. Čtene o Karlovi Osiném Králi Francském / kterak když na hlas je založivat/ je po všezech čas živobytí svého zde nechce výše Pána Boha hřichy vrájeti/ani čim rozhněvatí: Alle vzdnyk spravedlivý před Bohem že chce zastávat: Nak to posvědél/hned na tom místě kde stál, padl/a Vimic: Neb hasz Theophilactus, geden z Otcův S. dří: Qui bona opera sibi ascribit, Deum negat. To gest: Kdo sobě možnost k činem dobroch skutkuv přivlastníuge / Boha zapírá / že není ten genž ho v nic obracuge. Nebo od všezech hřichův se zdržeti/Zákon Božích Přikázani dokonale vyplnit/a sami od sebe Ospravedlnění/totiz příjzně/Milosci Boží/a věčného spasení dogisti / prozkázu porušeného přirození náscho nám Lidem nijakž možné není. Poněvadž spravedlivý za den Sedmfrát

Math. 23.
Zákona spra-
wedlnost je
bez pokání.
Lucr 13.

Rom. 3.

Akor. 4.

Iohann. 3.

Lucr. 18.
Math. 23.

Roman. 3.
Galat. 2. 3.

Lucr 17.

Historia

Theophilus
dus.

Proněrb. 24
Psalmo 31.

Lucie 11.

Daniel: 9.

padá: Ach což pak my hříšní vossíkni naporád/hříchuť sobě málo rá-
žích? Vossíkni z agisté S. za odpusťení hříchuť se Bohu modlij / díl
David. Než v Wylupitel všem rozkázal říkat: Odpust nám naše
winh/yakoz v my odpusťme našim vinnikum. A protož potřebí ges-
nám, ne farhzenky pýšně, o své dobrote před Bohem smeyfleti: Ale ra-
děj s Danielém Prorokem říkat: Tibi Domine iustitia, nobis autem
confusio facie. Tobe Pane spravedlnost: Ale nám pohanění twáři. Na-
to také vstavěně mysliti/což ted Pán dí: Nebudeli hogněssi spra-
vedlnost wasse nežli Mistrůw/ Včitelůw/ Al Žákonikuw/
powrchnj Swatosti/ a to gesse Ceremonialni/ powěrcnau/bud Se-
társkau chlubnau/ k/přistřených / Nevegde te do Království
Nebeského.

II.

Ráji druhém Koždusu Kážans věnež se gíz tehdy/ O
druhé znamenitější a hogněssi spravedlnosti/ do Království
Nebeského přivozugitich.

I.
Spraved-
nost Běstia
stá co gesse:

Roman 3. 5.

Spraved-
nosti vlastné
co se rozum:

Elias 5.

¶ Předně/ která a yakoby byla? Gest dokonale naplnění Žátona/
krze samého Pána Ježíssse/ na místě všecho Lidstvěho Pololení věně: /
kteréž se od věřejých w Krysta Pána wěrau v gjmá a přisواřiuge/ ne-
gináč než yakoby oni sami Žátonu Božímu zauplna/ zevnitěně v rovin-
ně dosti-včinili. Tak gím/ anobrž nám věrným Pánem/ tu spravedlnost a
dobrotu, pro Krysta Pána Bůh přičítá/ podlé toho pověděnsi Ducha Bo-
žího: Krze poslussenství gednoho včinění budau množí spravedliwi.
Opět: Spravedliwi včinění gsme darmo milostis geho/ krze vyslape-
ní kterež gest w Krystu Ježíssi: kterežto Bůh výdal za Smíry/ kr-
ze wjru, w Krwi geho / k dokázání spravedlnosti swé/ pro odpusťení
předesslych hříchuť/ w showjswání Božím/ k okázání spravedlnosti ge-
ho w tomto času: aby on (Pán Ježíss) spravedliv byl/ (w swém Če-
le) a spravedlivého činil toho / kteryž gest žiw z wjry Ježíss Krysta.

Ospravedlniti pak/ a neb spravedlivého včiniti/ Rozumí se w
Swatem Písmě, hříšniška bezbožného/ vossak sagichyho, hříchuť pro-
stici/ osvoboditi/ a z pokutu propustiti: newinnym a dobrým jase před
Bohem včiniti/ v w Chrktvi vyhlášeti. Nápodobně yako Gaudcové
obžalovaného Vyopovědij Nálezu ospravedliugis. Zzaháss díj:
Qui iustificatis impium pro muneribus: Kteríž ospravedlugete (totiž
za newinného/spravedlivého/ Při obdržugichyho w saudu činíte) za da-
ry bezbožného (běda wám:) Tak Syn Boží mzduu Čela svého nás hř-
šne, winné, zlau při magich/ swau spravedlnostis, dobrotau a newin-
nosti/wyhlassiuge před Bohem za spravedlivé. A Bůh nás pro geho

spravedl-

sprawedlnost přijmá za sprawedlnivé/dávage moc Synu Božímu být
tém kteríž věříj ve jméno geho. Z toho gsau tato písmá: Krystus
včiněn gest nám od Boha moudrostí/ a sprawedlnosti/ svatosti/ a svy-
faupenijm. Item: Sprawedlnost pak Boží (přichází) skrze vísru Ge-
jisse Krysta (a ne z žásluh neb pro činěníj dobrých skuteků) kerssem a na
všech ty kteríž věříj w něho. To gest: Všickni ti se před Bohem o-
sprawedlnugij tau Boží sprawedlností/ kdož-koliv právě w Krysta vě-
říj: svědcií Apostol. Nebo on sám o sobě pravíj: Ná seim příssel Zákon
naplniti: totíž: za nás Lidi, tomu všem, dosti-včiniti/ co Zákon porau-
čí/ a však nám Lídem, pro skázu přirozenj, vykonati gest nemozné. Napl-
nil gest pak Krystus Zákon / Boží pravdu / y sprawedlnost geho / Tak
poslušností svau do konalau/ nedopustiv se ani lsti w všech proti němu
a gsa pro nás poslissen. Díce až do smrti Kříže: Tak y podstaupením Zá-
koncho přestaupení posluty/ totíž smrti/ kteráž gest odplata hříchu w Zá-
konu zapověděněho. A totíž gest co dí skrz Janasse: Seruire me fecisti in pec-
catis Tvis: Včinil sy mi abych slaužil w hříších tých, o člověče. Item/
Krystus gest dokonání Zákona: dí Apostol. Opět: Ko nemozného bylo
člověku při Zákonu/ a Zákonu při člověku/ to Syn Boží posláný w těle
všech mohl/ a spůsobil svým Čelem/ potupiv hřich/ aby ospravedlně-
ní Zákona dokonáno bylo na nás. A tak z této řeči / Cobž byla pravá/
nad Zákonem kau hohněvsi, sprawedlnost nasse, porozumíswáme.

Inhan t.
1. Cerint. 1.
Roman. 3.

Math. 5.

Bryssus yaf
gete dokon i
le žákon na
plnil.

Elix 53.
1. Perri 2.
Philip. 2.3.

¶ Speciæ wedl
něm Lidsté
dége se jas
mym Milost
densiæm s
Trosice.

Leanne

I. Corin. v.

¶ Druhé / swědčí slussi Pročby ta Krystova spravedlnost z nás
také pred Bohem nespravedlivých spravedlivé / z winných nevinné / z
jich dobré / z zátracecím spasence činila / Ziadná se gisťe lidstvá při
Krystu toho zásluha nenachází : Alle darmo z milosti Boží se to děge / pro
samé gediné Milosrdenství wssi welebné Trogice / kteráž swé dilo při O.
spravedlnování Lidstvém působi. Neb Otcovovo Milosrdenství profá-
žané k lidem gest Studnice a původní příčina toho ospravedlnění Pro-
to a tím : že gest Syna svého za Spasitele Lidstvemu pokolení dal. Tak
Bůh miloval Svět / že Syna svého gednorozeho dal / aby každý
kdož w něho svěří / nezahynul / ale měl život světný : Sám Krystus ta
slova mluví. A z toho Apostol swědčí / řkauc : Krystus včiněn gest nám
od Boha maudrosti / a spravedlnosti / swatosti / a výklaupenství.

Ioan. 17.
Rom. 18

Syn Boží pak pro násse spasenij Čzlowěkem, a obětij za hřichy
násse gſa včiněn / swau dokonalau posluſností, a vterpení / zaplatil
među wykaupení násseho / podlé těchto Písem: Ná se samého za ně po-
swětuji. Item: Krystus vničel pro hřichy násse / a vstal z mrtvých pro
ospravedlnění násse. Opět: Kdo bude žalovati na vyšvovené Boží?
Bůh gest kteryž ospravedlnuje. Kdo gest kteryž by odsudil z Krystus
Gejiss kteryž vničel: mybrž kteryž n z mrtvých vstal / a kteryž
gest na prawich Boží / a kteryž také oroduje za nás. K témito písmům
Swatým n toto powědění Svatého Jana Ewangeliſta přináleží!

Neděle Šestá

724

1. Ioannis 2.

2. Ioannis 5.

Ephesos. 2.
Actorum 15.

III.
Oprav. col-
nění písmá-
zv na L. od
prostředem
služby Cír-
kevní.
Ephesos 5.

Romanorum 10.

nástrojem
výroby
krytí.

Galatas 2.

čkauchyho : Krew Pána Ježišse Krysta očistíce nás od každoho hří-
chu.

Duch Svatý při tom svolených Božích ospravedlnování toto
příspobí : že rozehá Světlo pravého poznání Božího v srdcích na-
sich / kříže Slovo kázání : kříže kříž gest močný / působitelný svitu/kie-
rauž Krysta prostředníka vynikupitele poznáváme / vyznamenáme / a sobě za
Spasitele přivlastnímuse. A z toho dí S. Ján : Třijs gsa kříž své
decovii vydávají na Nebi / (totíž ospravedlnění násemu) Dici / Slo-
ivo / a Duch Svatý. Neb Dici gest Studniee / původ a dárce toho
ospravedlnění / A Krystus Syn Boží přijíma u žáluhy smrti své v
lidech ge působí : Duch pak Svatý dílem v rádu Služebnosti Čírkve-
ní / totíž Slova Božího kázání / a Svátostní posluhování / vě-
řejším ge přivlastnímuse a přiswědčuje. Tím hle spásobem ospravedlnění
před Bohem my Křesťané docházíme / Totíž / dílem svého welebného Cro-
gice : Kteráž se k tomu / ne skutek žáluhy lidstvých / ale samym svým milosr-
denstvím pohybuge / litugije pádu a zahýnití lidstvho pokolení. Od-
kudž dí Apoštola : Milostí Boží gste k spasení přivedeni / bratři, kříže
vysru / a to ne sami z sebe. Dar z agisté Boží gest / ne z skutku / aby se
žádání nechubil. Tím Smyslem v první Sněm Apoštolský gest zavřen/
čkauch : My věříme že kříže samou milost Pána náschoho Ježišse Krysta
spasení budeme.

Třetí věc gessí k tomu znáti gest potřebná : Prostředek ten, kříže kří-
ží nás welebná Crogice ospravedlníuge / a vůbec zevně takové ospra-
vedlnění Lidem přivlastníuge. A ten gest Slovo Boží / a Svátostí. Kie-
raž sau k tomu zřízená / aby se kříže nekrystovu žáluhy a dobrodiny nám
Lidem včasné, za vlastní dárvaly. Krystus Pán očistil Čírkve svou ob-
mytím vodou v Slovu života / dí Apoštola. A Výra z slissens /
slissens pak kříže Slovo Krytovo že pochází : Ten tříž svědčí.
A opět ginde : Z Evangeliu gest inoč Boží k spasení každému věč-
týmu.

Nástroj pak / kterýmž se kříže Slovo Boží a vyznání Svátosti
Ospravedlnění dochází / gest výra / kterauž samou geden-kazdy obvyklá
sítné Krysta vyznamá / a sobě spásitle přivlastníuge. Od kudž Svatý Pa-
vel vysudí a na kříže v svých Epistolách věci : že per Fidem, Fide, ex Fi-
de, kříze vysru / vysrav / z výry / Ospravedlnění nabíhati lidé magi. Vý-
ra vysak není věc samá v sobě ta / a tak močná / takoby opus operatum,
skutek žáslaužilý byla / pro něžbychom se B' zabilovali / a za spravedli-
vě vyhlašovali : Sed tantum Organum est & instrumentum : Než tolito
gest Nástroj / kterýmž P. Krysta s geho vlastní spravedlností a posluš-
ností / a v něm / v s ním, dobrodiny geho sobě přivlastnímuse. Z toho
mluví výwolená Nádoba Pánečkauch : Výme / že z skutku v žálonu ne-
bude spravedliv vůmě žádání člověk (to gest / kříže nástroj čimž žáfen-
ných

ných/ w skutek plněních. Neb pro nemožné gich vyplnění člověku byl by
ten Nástroj k spravedlnosti také nestatečný: Ale říze výru w Krysta
Gejisse. Opět: Nebo gestli spravedlnost říze Zákon, (se děje/ a neb díti
mílo) Tchda Krystus nadarmo vtratil. To gest: Kdyby lidé mohli Zákonu
Božímu dosít včiniti / a doskonalým ho vyplněním Ospravedlnění
před Bohem sobě zasluhovati/ (totiž kdyby možnost k dosít-činění Zá-
koněmu w nás postačovala / podle toho Páně pověděn: Hoc fac, &
vives: To čin/ a živ budeš) Tchdybý nebyla toho žádná potřeba/ aby
byl Krystus na Kríži umíral: Ale že možné Světu nebylo a není Zá-
kon Boží do-cela naplniti: Protož gdauc Lidstě pokoleni pro přestau-
peni nazahýnuti / nemohlo mu spomoženo být gmat / kromě Božího
Syna Smrti-Těla. A protož Výra sama w zásluhu smrti Pána Ge-
jisse Ospravedlnění v Boha pro Krysta dochází. Odkudž dí sám Pán:
Žádný nepřichází k Otci/ gediné říze mne. A na tom se všecká S. Př-
sava svážegi, giz na-díle w tomto Kázání položená / Také v smyslu S.
Otcův, prvotní Chrífve Páně správcův: Z nichž geden Origenes tak-
to napsal: Sola iusti gloriatio est in fide Crucis CHRISTI. To gest:
Spravedlivého Člověka Chlauba a v početné svědomi w samé vý-
ře Kríže Krystova gest / a být má. A S. Jeronim dí: Spravedlnost
nezáleží w zásluhách Člověka: ale toliko w milosti Boží/ kterouž výra
prigimá/také bez skutku Zákona. Augustín pověděl: Gest wěc světlá
a žewná/že člověk ne říze skutky Zákona: Ale říze výru Gejisse Kryst-
s před Bohem spravedliv bude.

Kterýmby pak Lidem tím prostředkem posluhování Chrkevního/
nástrojem říze samou výru w Krysta Gejisse(yatž giz pověděno gest)
w spravedlnění se dostávalo: Y to věděti gest potřebné: že wšem kag-
ižněm Bohem/ w Krysta právě věřícím/ a z toho nový, pobožný život na-
se berauchým. Neb tak P. Krystus dí: pokáni činite / a přiblížíte se k vám
království Boží: Opět: Příšel pro hříšníky (totiž kagíz) aby ge-
spasena včimil. A Svatý Jan věj: Budeme-li se vyznávati z hříchův
svých/ věrný gest Pán Bůh / a spravedlivý/že nám odpustí hřichy
nasse / a očistí nás od vossi nepravosti. Dnen žewný hříšník od Krysta
Pána za spravedlivého vyhlášen, po čineném pokání, a ne prve.
Syn Marnotratný také/ w pokore Otce se na milost dávage / přigat
gest od Otce. Také se v o všeck S. a Bohu milých/wýra w zásluhu Krysta
Pána spravedlněních, ročníkem má. Anobrž písmo S. oznamuje/
že říze pokání k tomu dobrému přistupovali/David/ Manasses/Pet-
r/Magdaléna/Zacheus/Lotr na Kríži/it

Ač pak koliv pokání / Nový život a dobrý skutkové, negsau záslu-
hau spravedlnění: Ale sama toliko výra toho dobrého gest rukou/ kte-
ráž od Boha Otce/pro Krysta Gejisse/ prostředkem dila Ducha S°/ w
službě Chrkevní/ spravedlnosti/ přizně/ milosti/ zaltibeni a spasení

Ambro. s. ad
Gal.

Matthew 22.

Matthew 11.
Ioannis 14.Origenes in
Epitolam,
Rom. 3.Hieron. lib. 2
contra Pelag.
Augustinus.
de Spiritu &
Litera cap.
13.Spravedl-
nění same fa-
gicí docháze-
gi.

Matthew. 9.

1. Ioannis 2.

Lucas 18. 15.

Světové
dobré ospr-
avedlnění ná-
sledují.

Exodi 20.
Lucas 6.
Matthew 5.
Ephesos 2.
Romans 6.
2. Timoth. 4
Titum 2.
1. Petri 2.

Origenes ad
Roman. 4. 13

Augustinus.

1111.
Ospravedl-
méní vřítko-
vé.

Iohannis 1. 8
Galatas 4.
Rom. 5. 8. 14.
Ioh. 3. 3. 14.

Apocal. 1. 4.

Osprav-
edlnění
ges potreb-
né včenij.

L.

dosahuge: Však ta výra Dovotce z sebe ploditi / a dobré skutky činí
má / k nimž jsme stvorení / Zákonem Božím zavázani / vykaupením
svých dohávání / povinnau věděnosti k Bohu dobrodinou vzbuzová-
ni / výry k profázani / Křesťanství svého k dokázani / (Poněvadž vše-
liký Strom po Dvozech svém poznán bývá) dobrého svědomí pro za-
chování / Blížních vzdělání / až v záslužených odplat, a darům od Bo-
ha dobrým skutkům připogených / včasnosti dogit. A tomu se vztahu-
jí ona písma S. Otcův. Origenes napsal: Když někdo slýší / že samou
výravou ospravedlnění se dochází / mohl by snad zaháleti / a dobré činit
zanehdávat: Však k tomu pravíme / že žádný proto odpusťení hře-
chův nepřijmá: Jakoby tomu tak chtěl rozuměti / žeby svobodný k po-
cháni hřichův dossil. Neb gest věc svědomá / kdož w Pána Kryšta vě-
ří / že zaujmísluě a zevoně nehvězzi: Paklū hřessi / gest věc gitá je neuve-
ří. Item týž o též písse: Kteríž w Pána Kryšta věří / a však proto
starého Adama s geho zlosti z sebe neskádagí / témit nemůž výra k spra-
vedlnosti býtí přičtená. A S. Augustín počeck k ospravedlnění témito
slovův vypsal / rkauc: Fides est prior que iustificat, & est simul causa: o-
pera vero sequuntur, vt effectus. Zo gest:

Výra předek drží w ospravedlnění / Skutkové dohří gsaugegijs znamení.

Yakož pak Krystus w Textu S° Ewangelium / napomíname k hog-
něvysu spravedlnosti nad Zákonickau / vči své ospravedlnění z výr
dobrým skutkům: totíž / nemordovati, nehněvati se / Blížního nevupit:
nýbrž w Výr vcházení / it.

¶ Čtvrté / Potřebí gest znáti vžitky té spravedlnosti Křesťanství
pravé / daleko nad Farhzenickau / Zákonickau a pokrytckau hohněvysu.
Genž gsaug tito: že takoví Lidé věříci před Bohem počteni bývají za
dobré / z výr hřichu polut osvobozené. Item: Přijmaji se za Syna
Boží a w Čowarysí se Pánem Ježíšem Krystem. Item: Nabývají
pokogného svědomí / veselí a radostí w Duchu S. Item: Poslussenství
začátku / vyzývání / vyznání / vitézství nad světem / Čelem a Diablem.
Ctnosti S. trpělivosti w Kríži / a potom v dědictví života věčného.

III.

Příji Třetím a posledním Archebúli požnejme dleží:
Té potřebné příčiny částeho w Chrktvi rozgismání včenij o uassem
Lidstvém před Bohem se Ospravedlnování / Genž gsaug tto:

¶ Gedno / Pro vničle rozeznání včenij právě Ewangelistého, ed
ffalessneho / bud Pohanstého v Zákonického. Neb poháne zpírozeni Zá-
kona w Judech Čela gegich se ozývajícího: A Zákonických pro některé
toliko zevnitřní Zákoně vyplněné skutky / když včili a vči Ospraved-
lnění Lidstvém před Bohem: Však nedokazujíce právě / celé / a dokona-
lé po-

le poslušnosti k Zákonu / kázni toliko yakauž-takauž ta gegich žewnitěnij pobožnosti při nich gest / a ne Zákona naplněním / neb spravedlnosti zasloužením. Osouce také bez výry w Krysta Pána: Protož ty gegich žewnitěnij cenosti a dobroty před Světem toliko / a ne před Bohem / spravedlnosti gau. Neb bez výry w Krysta nelze se sbíti Bohu: díl Apostol. Ale věněj Evangelisté daleko gináce a podstatněj o Ospravedlnění věi / Takž giz iwyssy wypísáno / a wenstraha před falešným věněm představena gest.

Rom. 4.14.

II.

¶ Druhé / pro opakovaní svědomí hřichy obtíženého / a hněv Boží / pokutu zasloužilé / snírt / v věčné zatracení čytřího / zwláště w ho- diu smrti / když to z řekání dobrých a zásluh náhlych / a na stráce z žádnej strany pomoc a spasení se nespátruje / a naděje od nikud nepodává: Tehdy w samé zásluze sineti Syna Božího výra ospravedlnění a potěšení. Člověku truchlému v každém / a spravedlnosti Krystovou gen občerstvuje / trostuje / vbezpečuje / v o dokonalem hřichům odpustění každého čagichyho vgištěje: Vako fierho Symeona / svědomí dobré z výry příchodu Messyáše na Svět magičkyho / Take w Lotra na Kříži / Smrti Páně s krize výru ospravedlněného / w hodinu Smrti ta věc sama rěkla / a z světa veselé do Ráje provodila.

Lucas 2.24.

III.

¶ Třetí / Pro poznání pravé Křesťanské povolnosti / kterauž vossíčení výra ospravedlnění. Dvoice výry magis z sebe ploditi / w Novém životu krájeti / a podle Zákona Božího žewnitě všecky svým časním život / v mysl srdce řídit. Chovage se wedle naučení Mistra Nebeškého / Zákon Božíj pravým výkladem vlastně vysvětlujícího / jako v příkladu w Textu Evangelium dnešního patým přikázanim věi: Abychom gau ospravedlnění / netoliko Nemordowali: Ale se na Blížního ani nehněvali / Slovy posměšnými pověsti geho dobré nevrájeli: Nýbrž se rádi s každým mýřili hleděli / s protivníky w dobrav vůli vcházel: Ač cheemeli Šaudu a Ohně Pekelního vgiště. Tež oběti Na- boženství svého nálezitě a Bohu libzně vykonavati / před neprátelej bezpečně obcování mít / a w nám sváu živnost w dobrém svědomí prowozovati.

¶ A ten gest pravý řimyl Krystu / w Textu dnešního S° Evangelia obsažený / a od nás teď rozmíšnaný w předložení hlavnímu (spamtugte) Ospravedlnosti Zákonické před Bohem / tím nedokonale: že není dokonalá poslušnost Zákona Božího. A že gest bez pokání a výry w Krysta. Druhým Arthukulem spravedlnost Křesťanův pravých se ozývala. A ta že gest dokonale od Krysta Pána za nás vyplnění Zákona. Atim hojnější / že ne z řekáto: Ale darmo z milosrdenství Boha Otce / pro Ježiho Krysta / s krize vrah Duch S° / w Slovu Božím a w Svatostech velebných působijcích samým čagichy / Nástrojem výry w Krysta k výuku nevýmluvnému se daruge.

zavítek řečí.

Čtvrtem Roždijsem Kázání takového včenij počíva se položila/
Totž/pro rozeznání pravého včenij Ewangelistého/ kteréž od gňých
pohanstých, Mlahomerstých a žákonnicích domnění/podstatou a prav-
dou svau se dělí/h také pobožnosti a žákonním dobrým skutkum lidí prav-
sé vyvídaje. Item/ proppologování svědomí hřichy obtíženého/a su-
poznání povinnosti nás všech/ospravedlnění sítře vjru w Pána Je-
žíše Krista docházejících. Genuzto samému bud ob nás čest / Gláda
a Chwála / díl-činění / Moc a Čísařství věčné vzdáváno / na věch
svěku/Amen.

Modlitebná Píseň nako: Pane všemohúč/

Nám proshme tebe/ R.

Spravedlnosti dárce/
Bože všemohúč/
K tobě Lidstá Sedce,
Mnohá/ v blaudiach/
w Světě magis zrení/
Dyché po spasení.
Nad-to my známosti/
Twau gsaue obdaření/
Až zde mnohau zlosti/
Dýváme sevkení/
Však ospravedlnění/
Ziadáme spasení.
Nebé se vyznáváme,
W fwé nespravedlnosti/
Zé w sobě nemáme,
Než hřich/ pauhé zlosti/
Zákonnic pokrytství/
I w tom powér množství.
Zaryzestym bludem,
O ospravedlnění/
Světstých Lidí Sudem/
Dývage swedení/
I Skutků spravedlnosti/
Mnohá gdau w temnosti/

Dypak po hoynější/
Dyché spravedlnosti/
Díce nejmilejší/
W samec twé Milosti/
Sítře pokánsi wážné/
Hledáme nábožné.
Kterauž Pán Ježíš nám
Télem svým vyslaní/
Zákon naplniw sám/
Když se byl ponizí/
Všech k ospravedlnění/
Trpěw všimrcení.
O O Nebeský Oče/
Studnice Swatosti/
Spravedlnosti dárce:
Církve Služebnosti/
Z žásluh Syna swého/
Sítře Ducha Swatoho/
Dey nám dogjeti,
Věčné spravedlnosti,
Vízrau/ zde činiti
Skutky povinnosti/
Falessného včenij/
Zbarv nás do skončení/

A M E N.

Druhé Kázání w tauž Neděli

šestou po Swaté Trogich / také na to Ewangeli-
um Swatého Matthausse w Roždijlu V.

THE

THEMA: Slyšeli gste / že povědijno gest Starým:
Nežabigess. Paříbň kdo žabil / hoden bude Šaudu.
Alle nař právym wám : Zé každý kdož se hněwá na
Bratra svého wšetečně / hoden bude Šaudu.

O hněwu: Rozdílomě kázání budou Ěris.

První: Káždeyli hněw gest hřichem a Boží záporovědi

Druhý: Kudy a nař hněw Bohem zapověděný Lidé na sobě pronáší.

Třetí: Také posluty hněvničky a hněvem zapověděným Lidé na se vivalují.

I.

Příji prvním / hned především potrestati se množí
muž z toho omylu / že každých hněw hřichem být se domnívají /
apro něj nedni druhé walchugi / v cestu otevřenau k průchodu wsselikých
nepravostí profestugij / wšetečně pomlauwagisce správce Chrkevni /
že jsou k svým posluchačům : Vrchnost k poddaným : Rodicové k dít-
čán : Hospodářové k Čeládce / hněviti. Gesso písma Svatá oza-
mugij : Kterak když se kněz Heli na Synu / Saul Král na Amalecha / ne-
hněvali / že tím velmi mnoho zlého na se / v na wsecku Obec Národu Iz-
rahelského vvedli. Knězí pak / když se na posluchate ževně hřešící
horlivostí nehněvají / psh nemým se od Prorokův gmenugij.

Hněv zaguste lidstvě ne každý gest hřichem : Alle Ctností a skutkem
dobrym / nimž se v Pánu B° slauzii. Nebo hněw gest v Lidech paterey :

¶ **První:** Vrchnostem wlasné přiležitý / a gím Bohem poručený /
aby se na lidstvě rozpustilosti hněvali / a ge přistavným trestáním přetr ho-
vali : ginák Pán Bůh sám-bý se na ně rozhněval / Vedle svědecitví o-
noho Písma v Zámlu / na vrchnosti se wztahujichho : Vzrelli gsh glodě-
ge / běhals s ním / a s cyzoložních díl svůj cladl gsh. Mněl sh neslechetný,
že budu tobě podoben : v trestati budu tebe / a postavím se proti tváři
tvé / it. Neb povolujtich s činíčimi gednosteyně mždn žasluhugij / díj
Apostol. Onéch drwanectero Knížat Izrahelských / že se nehněvali na lid,
s Moabskými ženami zgewně smilnými / kážal Monziss z rozkazu Božího
proti slunč zvěseti na Sibenskych. Sám pak Monziss, vrchnost téhož
lidu / pro Zele zlaté stříte / tak se na lidi rozhněval / až děkami / z rukou Bo-
žick / s popsaným Zákona / přigathimi, o zem hodil / a ge hněvem rozrazil :
Lidu také pro ten hřich Čimenechta Žishcův zbiti dal. Opět / pro
schování Mannu proti Boží záporovědi / it. Jozue na Achana pro
Svatotrábez. Fines Kníže na Cyzoložníka. A tím spisobem Saur-

I. Reg 4.15.
Ezai 5.6.

Znění hody
gest paterey.

I.
Vrchnos-
tem prvná-
ležitý.

Psalm 49.

Roman. 2.
Num. 25.

Exodi 32.

Num. 25.26.
Iofaux 17.

dcové

dcové / právo / vrchnost / neschlechtnost / lidstvo káragis / když to horlivě a malo hněvivěk zaumyslným tvarem gsaue přísnij konagi / tím níe nhřessi : Ale Pánu V slauži . Neb Mec Boži k pomstě zlých nesau.

Rom 20. 13.

II.

Bezorelbov.

3. Reg. 18. 19.

Lucr 3.

Philip. 3.

Act. 5. 13.

2. Timot. 4.

Ezech. 1. 33.

Ierem. 4. 7.

Johann 11. 10.

¶ Druhý hněv Náležitý gest Kazatelův / pro Mlodlárství a hřichy ohavné na Lidi pro Boha horlivý . Eliáš Prorok horliv pro Pána Zastupušo Válový Knězij pomordoval . Jan Křtitel Farzenýk Mištr pokolenijm gesserowym : sám Krystus Syn Diablowym / a po krych nepravovym : S. Pawel řecké včitele psh nestydathym / a břicho pastušym Mlodláři / nazývali . Petr Apostol Ananiasse a Záfiru , geho Ženu z horlivosti kládbau zabil : Pawel Elimasa w Passu oslepil / a Kazatelům horlivě kázati / zehrati / trestati / Lidem bezbožným domluvati poručil . Neb - by ginál se chowage / strážni ožrali / ponocni ospali / dělnich lsiw / polstářich Lidem pod lotky rukau kladouch / Pastřej siado Páně mordugis / Nájemních vřískagis / psh něm / ū / být miysli . nhřessi tchdy když horlivě na hřissný dotragis : ale dílo Páně konagi .

¶ K tomu hněwu přináleží také hněv Hospodářů na svau Čeládku neposlušnau / a Rodicův na dítět nezbedné .

III.

Církvi.

Matth 21. 18.

1. Corint. 5.

¶ Třetí hněv gest Církvi / od samého Pána Krysta nařízený / a Církvi poručený / kterýmž geden Adu druhého má napravovati : U napravu přistí nechtegichho z horlivosti může pobožný u za Pekelníka vyhlásiti . Swatý Pawel onoho Macechů své sauložnsta w Korintu dáblu k trápenij oddal / a s takovým ne gisti / ani co činiti mít , všsem přiznal . Kterýžto hněv náležitý a potřebný Církvi zachovává / vyloučením z sebe hřissný ženě / nestydatě a nezkrátané .

¶ Čtvrtý hněv gest Lidem přirozený : A ten gest yakésy w liás Lidech spěsne myslí popuzen / za malau příčinkau / až - y pohoršení mnohdykrát s minahau skodau . Ale w tom se opamatovává klověk / a nebo ho někdo gini / Tak že z toho hněwu nic zlého necinij : Nebo někdy Náman Syrský na Elizea Proroka / pro nevyngití k sobě Násomochennuwen : Wssak w tom hněd zas vpopogen byl od svých Služebníků . Tak se osupil Jakob ná Lábana / když ho přehledával pro vkradené Bůžky . Item / Dawid na Nábalu o malíčko / ažby ho byl servíšim geho dvorem zahubil / když byla spěsne a rozsáslne Manželka Nábalová , Abigail řečená , nepředessa . Z čehož potom Dawid Pána Boha chwálil / že w hněwu nic zlého nezpáchal . Item / Včedlníjch Páně popudili se na Samarské / když gím s gegich Pánem Hospodyn dáti nechtěli : až gíz byly na tom / aby Ohně z Nebe k spálení gich vyžádali : Wssak ge Pán opamatoval . Muohoč se k tomu podobného při všech Lidech nacházej : A nobrž zádný nemůže tak dobroutiv / trpěliv / a snesytedliv být / aby se neměl na Blížního / třebas mnohdykráty sám na bese popuditi .

Zento hněv sám w sobě nebyl by hřichem / když gen při tom Lide jadného hřichu se nedopustíeli . Protož díl Apostol : Hněvajte se / a ne-

Lucr 9.

4. Regum 5.

Genes. 3. 1.

1. Reg. 2. 5.

Epbes. 4.

hřesse .

hřešte. Jakoby řekl: všim že bez rozhněvání býti nemožje: Ale rozhněvání se/památkou abysse nic zlého z hněvu nezpáchali. Protož hněvu dlauho nedržte/ani Slunce zapaden na hněvivost wasi. Neb halž malíčko Člowěk nevím, neb zanedbává hněvu toho přirozeneho vstřícniti/neb na Vzdeždržeti: Takhdy hned z něho toto zlé pochází:

z hněvu vše
rozeneho po
chází.

Předně/Vblíženu svému zdraví. Pláto Moudřec mage mřskati Čeleďma svého/rovně w tu chvíli přišel k němu Xenocrates: geniž řekl: Prosím tě žurkem to neposlusné Pachole/neb se já velmi hněvám a mřskage ho/zdravibych svému všeodil. Matthýasse Krále Úherstého/hak se brzo na Komorníky své/prosnědene Žíly w gcho Pologi rozhněval: Tak hned při Stole gesit, Ssak gen porazyl/a naženři Vmírel/Včeta 1490. w Pondělí po Květné Neděli. Není potřeba přikládat/samí tu řeči na svém zdraví z hněvu pocházející poctivě.

I.
Vblíženu
zdraví.
Plato.
Xenocrates
Philip. Mel:
Chron. lib. 5.

Druhé zlé: Hotový Auraz Austris/bud ruskovětni, Blížnemu svogrami/a mnichy krát v Nord. Ezau hal se na Jakoba Bratra vlastního rozhněval/hned ho zabiti w přihodném času přeměny řeči. Když Abelowi to včinil. Bratr Jozef za hněvu prodali. Saul Davidovi Aušladv řeogil. Farizeové židovosti Pána Krysta vklamensvat se chystali. Theodosius Císař/ac byl Pán Dobožný/Svatý, a velmi dobrotný: Vssak rozhněval se na Obci Města Tessalonicku/pro zabiti toliko od některých w té Obci Heymana geho/a Panáv z Rathauzu smetánsi/Sedm Číšic napočad/v těch gesito řim winni nebyli/náhle zabitid. Čehož potom s oplakáváním litovával. Ach mnohož zlčho množ z hněvu/sobě v blížném srovnávávají/ajz toho porom do smrti litovatí musegi.

II.
Vras blížně
ho.
Gen. 4.27.37

I. Reg. 18.16
Iom. 8. 10.

Theodoreus
lib. 5. Cap. 17

Proti tomu zlému lekařství gesit neylepší zdrželisvost/ a v pamatoval se w hněvu. Svatý Ambrož Biskup Německý Thedosho wi Císaři dal tu radu: Když se koliv po druhé rozhněvá/ aby vzdychněli co promluvili/prvě Pater noster, &c: Dece nás cele žíral. Tak Athenodorus starý a vzáctný Dvořenin/Moudřec/ans přednji Radda Augusta/na valete, při rozžehnání prosyl Císaře/ aby to pro památku geho včinil: Když se koliv rozhněvá/ nežli co počne/aby Abecedu celau žíral: doloždage: že gisťově za tu malíčku chvílicku prchlivost hněvu ochladne/a myslí podpálenau geho hned ginam hne. Což také ti slavonii Císařové aj do smrti/ ne bez známenství významnosti sobě těch napomenutj/ jachovávali/a tomu místo dát se naucili/ co onen pověděl: Ira furor brevis est: To gesit: Hněv krátká všeckost/ Váše mnohau zlost.

Ambrožus

Athenodorus

Třetí zlá vše z přirozeneho popuzení pochází/ že Bláznosť svým pouhým, v rozumne a maudré Lidi opliskuje/ a jako synslem pominule čini. Neb rovně jako deym oči tak žaluruje a zkormucuje/že toho co před nohami gegich leží nesparrugis: Tak hněv vysoké rozum žalskuge/aby v nejmoudřejší sami sebe./ Kor? Kde gsau/cím w haký posměch

III.
Bláznosť
svým pouhým.

Simile
Aristotelis

lezau

Ecclæsiast. 5.

Platarchus.

Seneca lib. 3
de Ira.v.
znew zlobi-
wy.

lezau/nemohli poznati/ani mohli se toho dozvědjet. A z toho dí Shy-
rach : Nebývej klapný k rozhněvání : Nebo hněv w Lámu Blázna
odpočívá. Rozhněvaný Člověk zájisté netoliko na Lidi : Ale n na to
něme Stvoření Zemi/Dřívi/Kameni/Wodu/Moře/it/se vystěhová.
Z hněvu mnohý Pán znamenitá stavěni bezpotřebné bořiti/ Kdybž by
rozklapávat / Ržeky/ toky vyvyskovati / Lesy pálit / n gneho mnoho
bláznowého se dopustíte/ tudy se n posměch dámá. Nechí se tuto
připomene krátec hněv Xerxa a Chra Králu své Perských/ ač velmi
maudrých : Však w rozhněvání směšných. Xerxes rozhněvav se na
horu vysokou a skalnatou, Aho říčenauže přes n nemohl snadně vys-
ta sivého převesti/psal k ně Liši témoto slovy : Aho infelix, ad cœlum
vsl; porrecte, ne meis operibus facias tuos lapides magnos, & ad elabo-
randum difficiles : Alioqui excisum te projiciam in mare. To gesti Aho
horo nessistastia/pteráz se až k Nebi vyvyskujess/nezaváhly mi velenosti
svých skalnatých kamenů, veliké/ dlahé a nesnadně práce/ k vdelání re-
syn přes tebe: gňák rozhněwámli se gessēt vysce/ rozkázi tě w kuse poláma-
ti/a do Moře v házeti. Nimo toto bláznowé psaní/gessēt mořského v skute-
kem dokázal: Edyž z hněvu Moře bavrlivé/Wonško geho topení/mrštá-
ti dal. Ne menší gest to/ze množ z hněvu w bláznowé, nenabýte žádoby a
náklady se vydáwagi/Vako který Cyrus Perskánstý/stroje obléhnauti
Město Babilon/ze mu Ržeku Chynden tak říčená, svou silou/velikú
prefáku w tom činila/rozhněval se na ni: Však když se předce chtil přes
Ržeku s Wonškem přeplawi / vida an mu se Wonško topí/ n kum také
geden přednji z geho Vozu/na kterém on sam Král svézen byl/vak do Ržeky
vstoupil/ze se vtopil/Z toho vysce gsa hněvem rozpálen/hned na Bre-
hu s Wozem stoge / přisahu včimil že se chce nad tau Ržekou pomstít/ a
toho dovesti/ aby přes ni každý/ n ženy s malíckými Dětmi suchau no-
hau mohli choditi. Protož hned vysedlo Wonško k dílu obrátil/a vel-
mi náladně Wosmidesáti žlaby Ržeku na tri Sta a Sedesáte potoku
rozdělil / A tak gi vyvyskuj / že nedolu svým starým tokem: Ale po stra-
nách gňam teďla. Přikterémž díle mnoho časův strávil/z Peněz a
Proffantuv týmc všechn tari nevžitečnau Prácy se vyrazil/Nad to n
posměch sobě včinil : Neb se mu vysíčni Králové okolaj / n Babylon-
štii posmíswali / že přistrogis se s Nepráately bogowati/ s Ržekou a s
Wodou boguge / a všlem téžkým Lid sobě zhmožduge/moha dobré gnu-
dy k Babylonu přitáhnauti/neb se s Wonškem přeplawi / a ne z samého
hněvu bláznowé Starému toku Ržeky překážeti. A tak ty n gne mno-
hé zlé věci z přirozeného hněvu/na Vzdě se nezdržujichho pocházejí.

¶ Pátr hněv gest zlobivý / z samé Diábelsté zlosti / z žávosti/vena-
vosti/a z jadosti pomsty se převystří / n hroznau zlost skutečnau provozuj-
cich. Kterýžto hněv Pán Vuh přisně w Zákoně zapovídá/a o něm Pán
Kryštus w Textu dnesního S. Evangelium inluiv: Kdo se hněvá

na

na Bratra neb Blížního svého wsetečné/hoden bude sau-
du. Tento hněv pak se děje/a co zlého působí/o tom nám druhý Arty-
fus oznámi.

I I.

Příji druhém Koždusu/Kudobij a pak žlobiwého hně-
vou Lidé se dopouštěli/porozumějme pro výstrahu před tím hří-
chem. Příjno výzuge/že takto:

Gedno Mysli Srdečnau. A druhé: Rječi Austrui.

Předně/Mysli a Srdečem hněv bývá z mnohých věcích/a obzvlá-
šeně těchto:

Z jávisti/nepřejte geden druhému w živnosti Štěsti/w Vrádu
potiosti/a ginchho čichokolivo dobrého/což při ginchem spalruse: jako
Kyn Abelowi Boží přízně/Jozefovi Bratři geho Oticowh lásky/
Saul Davidovi nad Goliášsem vytěžství. A po-dnes nepřizně a já-
visti gest mezi všemi dosit. Za-tim opět/z neduflisostí potrestání/kte-
řehož ueraad geden od druhého přigimá. Proč se Zidé na Proroky/fá-
rytové na Krysta Pána/Vohaně na Apostoly/Mladloslužební na pra-
vě Kazatele/Lid Obecných hřešících na své Vítcele/hněvávali a hněvá-
wagi/nežli pro pravdu/a potrestání gich Božím Slovem? Nepře-
lem gsem vám včiněn Galasiti/pravdu vám vlnuvě: Psal gsem Apo-
stol. Item/z Pečechy/když někdo někomu k vuli něčeho včinil nechce/
neb nemůže/Zot se Pyssni z toho kyselostí nadymáwagi/pak Achab
na Nábota pro Wintch. Také hrđi, pyssni, ginch sobě za nic vásých/ani
na Člowěka nepohledi/gda mimo něn nepozdraví/nepoděluge: vzdý-
či se cosy hněvage/nevěda sám proč. Item/z nevděčnosti/zapomjnaje
se na dobrodinu/gestě se hněvagi. Nakauž povahu dlužních mīwagi/
wedle řeči Syrachovych: Dokávádž beru/ljbagi Ruce toho kdo půg-
wage: Akdyž magi na vratiti/Slova testeliwá a repta wá mlawiswagi/
platiti odpíragi/haněnij v láni na vracugi zas za dobrodin. Zohot
gesi giz až právě nazbyt/et. Item/z podezření/když kdo ginchho sobě w
domnění věře/ya. vby proti němu w něčem povstával/neb ginchem nān
napomáhal. Tak Saul na Jonatu Syna svého se hněval/mage ho
w domnění/že drží s Davidem proti němu. Item/Geruzalémistí na
Jeremiáše/mage za to že Krále Sedechnásse v s Něstem Nabochodono-
zorovi prozrazuje/Zidé Krysta Pána/ jakoby Ržimanum proti nim
pomáhal. Item/k vuli ginchm/mnohý se za Nepřitele a hněvníka po-
stavuge proti tomu/kdož miu pak ži w žádné příčinku k hněvu nedal:
Vše k vuli tomu/kdož se na toho hněvá. Napodobně Saudecové
omno/s hněvem odsoudili Nábota newinného/ne proto žeby kři w byl:
Ale že se Král Achab na něg rozhněval/protož oni také podle Krále a
Králi k vuli. Zoho pak gest dnes mnoho/patrnegi se muž takový hněv

Diabola kdo
hněvu, pár
modové a
tinové.

I.
Srdečny.

II.

Galatas 1.
111.
3. Reg. 21.

1111.

Ecclesiast. 29.

V.

1. Reg 18.20
Hier. 38.
Johan. 11.
VL

3. Regum 21.

Austini hnev

Num. 23. 24.

Historia

II.

III.

2. Reg. 16.
Proverb. 17.

IV.

rufama pištaní/ nežli gen hachim přiběhy a příklady výprávětly. A tak hněv Šrdečný témoto luhu vyšla kuge z Němci a z Šrdece lidstva.

¶ Druhé/ vznášilo se i výslovy že v Rzecii Ausini hněv globisov se pronáší. O kterémž Pán w Zetru takto mluví: Kdožby pak řekl Bratru svému slovo potupné — Rácha/hoden bude saudu. A kdožby řekl Blážne/hoden bude pekelného ohně.

Pod tím slovem Rácha v Židovu obyčejně z hněvu láni Pán Kristus mří / a w tom tuto hřichy / z hněvu všich proti Blízujícímu páchání, rozumí / jako / Proklínání a hánlivá zlořečení: aby se tomu na kohož se kdo rozhněvá / z dopuštění Božího, toto a ono zlé v horském stalo/toto v ono gen napadlo / ten aby gen zabil/ u. Vakž k takovému proklínání lidu Izrahelstvě někdy Balak král Moabstvě Bálama věsce naval/ chtěc křeče geho zlořečené klnutí Izrahele zmordit/ neb k zahlázení přivešti.

A tomu podobně čte ne o jednom Otci/w Krájině Němčeské/ když mu se Syn geho/ pro něco poslal/ dluhu nevrátil. On z hněvu klnul ho/ říkav: Bodeg se dokud živ z místi toho kde stojíš nehnul. Což se hněd vstalo: Neb ten Syn na tom místě zůstal/a ani nohau z slapege hnauti/ani seděti/ani ležeti nemohla/ tři Léta plná stál/toliko na pulpit k tomu připravený se podprague. A potom Čtyry Léta tu seděl/věšti malo. gídage. Když se ho ptali: Vak je má! A co sobě tak myslí? Odpovídal že gest w trestání Božím: A vissal naděgi sylmou o světém spasení je má/ a křeče Víru w Pána Ježíše Krysta z Světa do Nebe je strogi. A tak Sedmý Rok teprve od toho proklinací, w pravé Vísce, pokognau Smrti na tom místě v mří XI, dne Němčice Září / Léta Páne 1552. Ach jak nyněgssího času gíz ta hrozná proklínání v mezi Dětemi týměř se rozmohla/ s vleknutím gístě více se skvissi zbrozití/nežli to překlady výslovnosti.

Dále/Rácha rozumí se také pohandní na poctivosti, Nářekem nepravým/jako Jeremiáš Židé haněli/že proti Bohu vči. Krysta Pána je po Němčech a vossudy Lid baurí: gesso w hrdlosvě klamali/a podnes Lid Krystův Ráchenugí/ u.

K tomu příslušegi v ti/gesso se z nesítesi cizých radugi a těssi: Ko který Semeně z Davidovou od Syna z Království výhnán. Proti takovým mluvij Duch Boží: Kdo se raduje z nesítesi gíneho/nevzděl poniště.

Pod tím slovem F A T V E, Blážne/ vlastu výzuge Pán Krystus hřichy austiniho hněvu tyto / když kdo gíneho lehčí / a své neslechetnosti nad geho Čtenosti výzdvihuge: Ko který Absolon/nepodařil Syn Davida/ ze zlosti proti Otci powstalw / Krále vossudy lehčil. Slon, bych há byl Králem, (říkal) háč-bych spravedlivě saudil/ gínač nežli Otec mág-hatobh doložil: Ten traup níceinný, nerozumý, nespravedlivý,

Opic

Opět / Kdo z penchý Blížního za níčemnějšího sebe pokládá / nače Go-
diss Davida / a Mikolášela svého / pohrdage nim v Šrdeči svém
vysně. Item / když kdo pěknau / vysok lstromu čítí, člověk v něco zlého
věsti / a tudy svůj tanoh hněv na něm vysliti chec / nače židovskij kněz
na krysta Pána / mým wage s ním rozmáuvání podmožná / nače Ewan-
gelistovi doložení. Item / když se neprátele ze zlosti hněvivé posmívají
v někomu / že toho nedovedl / ceho se dosvěstil chystal. Tak se Pánu Kry-
stu smálí židé, když ho na kríži vysýpali spartili / díval se (pravíže ze zlos-
ti) Synem Božím / u. Item / když hněviví nechakau přihodu nebo
spisobnost ginchó / na zlehčenij geho / posměšně rozmássí / gen aby ho v
Lidí zosplítil / a tudy (nemoha ginal) hněvu svého na něm něco vylil.
To hle vesse se obsahuge pod tím slovem: Blázne. A těmu hřichy hněv
Šrdečný v Alustní se pranášivá v Videch / a na plac přiklusivá. Če-
hož vesseho nače se těchto časův posledních (v nichž gíz právě Láska všin-
dla / a nepravost se rozmohla) až před příkli s mnoho a zhusia v Videch a
od Lidí děge : že toho samého gízé Světa brzké konání poznávat se
může. Ale zdali se aspoň pokutami hroznými od toho zlobivého a zapo-
věděného hněvu budem moch co pooodrazit / ohledejme (o my neswor-
ní Lidé) A přistupime dálce

VI.

VII.

VIII.

Matthew 24.

III.

K Třetímu Rozdusu Kázaní / v němž o pokutách hněvu / podlé Ze-
chu dnešního S° Evangelium slýsme / kterak hněvných na se v-
moují tyto Číhy:

pokuty hně-
vníků.

Prvni / že se činí hodně toho Saudu / na kymž wrakově odsauze-
ní bývají. Neb Duchovně Železné Morději gsau: Dí Pán / Kdo se
hněvá na Bratra svého vysetečně / hoden bude saudu. A S. Jan napsal: Kdo v nenávisti má Blížního svého / wragedijní
gest. Ach, nemilíž to hrozná věc: Hněvem wráhům se v hřichu v po-
kutách přirownávatí?

I.

Druhau / žásluhu pekelného ohně: neb dí Pán v Textu / hoden
bude Pekelného ohně. Hle, netoliko Saudu právního a Smrti
wragedijnícté: Ale v nadto Pešla hodně se činí.

Lu. Ioannis 3.

II.

Třetí / že Pán Bůh gegich Modlitb neslyší / dokud se s Blížním
nesmířují. Obětujessli, dí Krystus, Dar svůj na Oltáři / To
gest/přistupujessli k nače poctě Boží/zvláště k Modlitbě/ a k Stolu Ve-
teré Páně: A tu se rozpomeness je Bratr tvůj, Totž Blížní/
 který v dokoliv, má něco proti tobě / a neb v proti němu / o něco
se spolu hněváte / Nechajž tu daru tvého před Oltářem /

III.

To jest: Nejméně v myslu svého pobožného ē modlení / buď k Bohu
 Páně přistupování a nevymluvovat se hněvem / neodkládat na potom-
 ní čas: Ale hned tehdy vás by v myslí a v myslí / měl se předtím k tomu.
 Však mezi tím Smíř se s Bratrem svým / a potom přijde
 tím s lepším Svědomím / Obětíš dar svůj. Z tohoto Páně po-
 wiedění zjednotné gesto / že sobě Pán Bůh všece pravé Lásky váží / než
 Ceremonii Kostelních. Ač pak Ceremonie Bohem. v Náboženství
 nařízené, nemají se pro dobrý rád zamístiti / ani opanovati: však bez
 potání a Lásky Bůh ge při Člověku zánic počítá / a gecho v s ním za-
 míta. Nebo Milosrdenství chec visece, nežli oběti: Muži Proroci, v
 sám Krystus Pán. Apostol také díl: Chci aby se lidé modlili na každém
 místě / pozdrvihujíce čistých rukou k Nebi / bez hněvu a bez roztržitosti.
 Neb žálon Boží hněv zapovídá / Mír / pokoj / Láska zachovávat
 každému přikazuje. Kdo pak toho zanedbávají / nevzítěcně se modlí-
 magi / wedle řeči Ducha Božího / kterouž napsal strze Šalomúna /
 říká: Kdož odvracuje vcho své od žátona / takového Modlitba gest
 proslatá.

Čtvrtá poslata / Zé hněvových v nebezpečenství vydržky býtí muse-
 gis před Blížním hněvníkem svým. Neb gesti vše gisťa / vás Cicero
 Maudří pověděl:

Ten kohož se množí bogijs/
 ... gas se mnohých báti musíj/

Nebo kdo s kym v hněvě stojíj/
 Od toho mísíva iž musíj.

Protož dí Pán: když do dobran vásli s protivníkem svým
 rychle: To jest / smíř se co můžes nejdříve / dokudž gsy s nim
 na cestě: Totíž pravé než se před právem obžalujete: Abi snad ne-
 dal tebe protivník k twůj Soudci. Kdo všiž dát se že máss při
 spravedlivau / však hled se / aby snad na tebe před Soudem žalobau /
 Svědky a gisťmi důvodů toho nedovedli / že gsy v genu vblízil. Mno-
 ží se před Soudem svau při chlubisvagii / gesso potom spravedlivým
 Nálezem za winně vyhlásowaní byvagi. A Šance další tebe
 Služebníku Práva / A bylby tak podle spravedlivého Nálezu
 Soudciho Vsažen do žaláře / V němž to včiniti / Blížnímu práv-
 býti / s nim se sinjriti; přinucenys musíss: Co gsy mohl dobrovolně při-
 bez toho posměchu a skod včiniti / zvláště když toho protivník twůj žá-
 doštiwo byl. Jináč nevčiníši toho ani v žaláři: Gisťe právym
 tově je newýgdeš odtud / až v na vrátišs posledníj halíř.
 Totíž / až právě chtěg neb nechtěg musíss tomu dosi-včiniti /
 to právo na té vyříklo. Kteroužto Sentencij nezbranuge Pán
 Krystus v krivdě k vrchnosti se vteč / a právu žalovati na protivní-

fa:

la: Ale vklazuje w tom veliké nebezpečenství býti. Kdo vši komu padne
číslavagij Lídě. Kdo se gíz nynícko má o dvacet zlatých sauditi / radější
aby k tomu druhých dvacet přidal / že mensi sprodu vezme. Protož ney-
lapej gest (k tomu Pán Krystus měří) aby se Lídě sami mezi sebou měří-
li / a bez Sauidův pokojně živí býli / (nech tsi mnohých nebezpečenství a
sprodu na se vložení) podle h onoho versse pěkného:

Vince animos, iramq; tuam, qui cætera vincis. To gest:
Pímož swau mysl hněwivau / Gen, mnoho zmáháss Sylau swau.

¶ A tak z Rážanji tohoto, O hněwu rozmímaného / w paměti th
věcích složme/kteréž gsaú předloženy. Předně / že ne každý hněw gest hrí-
chem. Nebo pět hněvot w Lidech se nachází/ Čorž Vrchnost/Ráza, clůw/
Rodicůw/hospodářůw/ Chrkevní: Přirozený wssak sprodlivý/a zlobivý
Diábelství: A ten že se pronássi a děge w Lidech myslí Srdečnau/a řečí
Austrii / w mnohém zlém vraži Blížních. Kterýžto hněw posuth na
hněvovský vwozuge: Zásluhu odsauzeni Wražedlujícího / a ohně pekel-
ného/také aby Boh Modliteb gich neslissel / a w nebezpečenství před ne-
prítelom takový vzdycký aby zůstával. Mír tchdy a pokoj společně za-
chováveme, o Křestiané/ z rozkazu Pána našeho Ježišse Krysta. Ge-
muzto samému buď od nás Hřest/ Chwála/ Hoc h Slava a Kyjarskvi
wzdávané/ až na věky věkův/ Amen.

Ovidius.

Zawieka
řečí.

Píseň Modlitebná/ Válo : Prebusť se w my- sli wěrny/ Ū.

Míste nevčenésh /
Kryste neplaskaweyssí/
Vsyss nás/
Nehněwcy se zde na nás.
Pro neospravedlněný/
Zákona neplněný/
Váž w nás znás :
Nehněwcy se Pane nás.
Nemožnost přirozenau/
Nespravedlnost Zákonnati /
Bewossek nás
Viz/nehněwcy se na nás.
Hněw slusný horlivosti/
Ve wssch spráwých pro zlosti/
Vzbud y w nás
Na hríšnijky Panenáss.

Umot hněw přirozený/
W Lidech Diáblem wzbuzený/
Neboč nás
Rozum každý zdravý w nás.
Hněw pak zlostný Blížnímu/
Sstodij p newinnému/
Množí w nás
Závist/ hněw twůr, Pane nás.
¶ O Kryste nehněwivý
Wypud z nás hněw zlobivý/
Pěcentim
Swým/wssem dobročiněným.
Pokutę hněwu hodně/
Saub/ oheň, peklo hrozné
Gruss, moc máso/
Ježi Kryste Pane nás.

Neděle Sedma po Sváté Trocici.

Ewangelium S. Marka w Rozdilu VIII.

Milostivá péče Boha Otce všemohoucího / pro žáluhy Ježíš
Kříža Pána našeho / kříže Dílo a dary Ducha Svátého/
rati nás opatrowati časné i věčné / Amen.

Somitom
siny celho
Rasam to
hoto.

Mejn ginhini Arcikuli věci Křesťanského / (Čzeládko Beží) Kr.
Izz se z veliké potřeby w shromážděních Črkewních w Slovu Páně předstá-
dají / gesti giste velmi potřebné / a Lidu Křesťanskému výtečné : Aby se také často, o
Milostivém Vozkém nás Líd na Těle v Dusy vystavěném Opattowani, kázalo.
Odkudžby posluchačowé / yak Boha k sobě Českawého významně poznávati : a w potre-
bách svých nedostatkům geho milostivé péci / smíle se důvěrovati : Tak se v tím od ne-
řízeného Ľakomství, podvodůw / Sancroctví / Diabla / čárku / nefádných obchodůw
w živnosti : Až v od rozličných o Pánu Bohu pochybowanis / samym Diabelem w mysl
Lidstau meraußených / odstrňovati mohli.

Nenj zagiſte newědomě : Kterak Lídé / anobrž samá mysl nasse Lídstá, spartugice
w Swěte tak rozličných Šek bludná / neb negednosterná věci, o Náboženství rozdil-
ná domněn : Také Království proměny a pády / k tomu větší strany Lídského pokole-
ní hrozné neslechetnosti / a což vje gest / Nebezbožnějších nevětší říšstij : Pobož-
ných pak žewsech stran býdy / potlačení / hlad / chudoby / Sazjeni a hromady nesestij.
Z toho, říku, mysl každého Člowěka / to zdráwe rozwazugscýho / počiná samá o sebau
Hádku držeti : Vjli také Pán Bůh co o tom a takovém běhu swětstěm : Máli yakau
péci o zachováwanj a o patrowání svého stvorenj / zvláště Lídského pokolenj : Slyssli
věřjich w Krysta Modlitby / a přigmáli gegich pocty. Item : Gesli pak yahy rozdíl
před Bohem mezi pobožnými a bezbožnými. Item : Neděgeli se w tom paká nespraved-
nost / že se zbožným tehdaž neynessiaſtneji wede / když Boha prázdnj / a vesseho Nábo-
ženství potupnicy / neb žeworni Modloslužebnicy / w říšstij / w sláve a w rozhessu
Swěta / jako lilium přykřestagj / a co po růžích se procházejí. Kterhčto větší vwa-
žování v w Swěta Maudré k pochybowanjs o Bohu dohnalo / kteriž říkagj v Cí-
cerona Rímského toto Argumentum : Nam si curet, bene bonis sit, male malis,
quod nunc abest. To gest :

Adyby Bůh o Líd pečoval / Aby dobrým dobré / zlým zle
Dwsem-by totak spravoval : Bylo : w ſtat toho nenj ble.

Vstawičné a až poslavád zagiſte takowis ohniwí báblowí ſipowé Myſl lidstau ča-
sto obrážejí / a toto w ní zgitrují : Poněwadž Pán Bůh o Lídské pokolenj, zvláště pak
a neywice o Črkew péci miſti / a ge Decovský opatrowati práci : roč pak bezbožný
Kany pobožného Abele zabil e Jozeff od Bratří prodaný od Smilné Pani nářek /
od Puerſtra Pán a svého za wérne služby tříleté wězení trpěti musyl e Prečswatryſſi

Cicer. lib. 2.
de Nat. Deo-
rum.

Genes 4,37.
Lantinius
& Hieron.

Pro

po Svaté Trojici.

739

Prorok Izajáš z vkrutného rozkazu Manassesova pilau přečten: David před Saúlem Sedm let po horách se pokryval s Sto Proroky Božími v Gestyni a Eliáš na paříži hlad v nebezpečenství Smrti trpěl: Václav pak Kněz v pokrývách Královských se přebýval a na paláci se procházeli s Prok. Jan Křtitelem bez viny stiat v Zástupu sv. Křystem Pánem na paříži do Třetího dne hlad snášeli s Apostolem popravenými Smrtimi; Světa řecky i Rdyž mezi tím neprýslechennými všech stavů Lidé v počtu v dobrém bydle a v evropském říšství yakoby Mlásopust kwasyciedlny drželi / zůstávali a žádávali. Jeremiáš Prorok o tu věc že se zlým vzdychy lépe než dobrým vede s Bohem se v hádku dal. Democritus Moudrc / aby toho obého nespakoval / totiž že se Saúdem dobrým zde a zlým dobré wede. Óči sobě vypisoval / zt.

1. Reg od 18.
až do 30.
3. Reg 17. 18.
19. 22.
Marci. 6.
Hebrej. 11.

Ierem. 12.
Gellius de
Democrito.

Aby se tehdy pobožně nad tím nevráželi / a o milostivé peči Božské nepochybovali: Z té gisse důležité potřeby, předkové Svatí v Kristianství, v Hystorie Ewangelické, některé řecky a překlady Syna Božího vybratové / sedmém Nedělním za Svatá Ewangelia gsau oddali a z řídili / z nichžby Kazatelové v měli posluchače své O milostivém Božstěm a vstavěném opatrowání, zvláště své milé České, vyzovouti / a v nich důvěrnost ku Pánu Bohu sjeponouti. Z kterýchžto překladův gest v dnešní Svaté Ewangelium / v němž se geden řecký Syna Božího / v nasyčení velikého zástupu Sedmi Chlebů a matickem Ryb / věiněm vypisuje. My z něho výuky nabudeme / když ge prvé pro význam Slova Božího povstanouce přeslyšíme / wedle sepsání S. Marka v Rožděstvu V III.

Sech dnech / když velmi veliký byl zástup /
a ne měli coby gedli / Swoław k sobě Ge-
zíss Bředlník své / řekl jim: Lísto mi Zá-
stupu / nebo gž tři dni trvagi semnau / a ne-
magi coby gedli: rozpustjmlí ge pak lačné
do Domu gegich / žemdelegj na Čestě: Nebo některý z nich

Nr. III

zda-

ždalek a příssi. V odpověděli mu Žedlníci geho: Odkud bude moch kdo tyto nafrmiti Chleby žde na Pausiti? V otázal gich: Kolik Chlebůw máte? A oni řekli: Sedm. V kázel se Zástupu posaditi na zemi: a wžawosy sedm Chlebů / díky včiniw / lámal / a dával Žedlníkům svým / aby předkládali: V kladli ge před Zástup. A měli také Rybiček maličko: A když chwálu wždal / kázel o ty před ně klásti. V ledli, a nashcení gsau: A sebrali což pozůstalo drobtu sedm fossůw. Těch pak kteri, jí gedli bylo okolo čtyr tisícůw: a rozpustil ge.

Sistoria přečteného S° Evangelium / na Čerti příkazaný Zákona Božího, o dni Svátečním / posloucháním Slova Božího a zachováváního: A na druhý hlawoni Artykul Víry Apostolské / Víre v Syna Božího všech: Tak y k Čtvrte prosbě Mlodilby Páně: Chléb násse wezdejší da y nám dnes/se wztahuge. Nebo žáračné nashcení Syna Božího / Sedmi toliko Chlebů / s příčyněním k tomu něčto maličko Ryb / kdu w počtu Čtyři Čtyře (kromě žen a dětí) neb nemoho mýně/a gesstě zbytek dvanácte fossůw drobtu sebraných) nám w wědomosti vwozuge. K kteremužto právě božské řeči pohnulo Pána Ježu Křistia/yak Neyprednější geho vlastní milostná Ljóst / peče a opatrowání svých volených: Tak y Nábožné při něm a s ním, na pustotinném misstě, až do třetjho dne trwání / Zástupu minohého z Mesi Měsicek / a odewssud k němu se na Kázan / a od svých neduhůw k vzdávání zbehlého: gichž se Pánu newidělo lacňích do domův rozpustit: Ale ge žáračné/prostředkem Chlebů a Ryb / což toho tu, a yak mnoho po hotově bylo/ nashitit. A tím řeči / yakozto Summonim svýlaďem / onenno svůj slib wysvětliti / a gen siworditi/řka: Hledajte nepravé Království B° a Spravedlností geho/a gine wsecky věc budou wám přidány. Protož y ten vžitek přináší řec dnesního S° Evangelium / kterýž S. Petr w těchto slovách obsahuge/řka: Wsecko pečování wasse vložte na něho / nebč on má péči o was.

A teně gest původ/Summa y vžitek Hystorie dnesního S° Evangelium / bezpochybny od starých Předkůw ne bez znamenjího vtwázenj, raddy a přicín, k tomuto času Zněnarženeho. Neb se dnesni w počtu sedmá Neděle, po slavnosti Hodu S. a Blahoslavené Trojice / kajdorově neb bud w začátku / bud w prostředu Znětrefuge. Chieli tehdy Správcevě Chríkve Swaté / předkové nashy Swatij milj / aby z tohoto

Ocasio.

Summa.
Matthew 6.Vtis.
1. Petri. 1..

Prvni Rá
zani. O pět
činach Es-
wangelium
o zážadném
wasycem. L
du tříti ods-
dancho.

záraci-

járačnýho Páně nashcení. Čtyři Eishciův Lidu Sedmi Chleby a maličkem Ryb / v Kazani vyvěráni byli Křesťané znati tyto Tři světci;

Přední/teraf Obile, a vyselijaté brody země/ne nášsi Lidstvu prách / vysíl a chrením : Ale samého Božského požehnání darem se rodi: a to uznání zážrácené / než nako se stalo při nashcení Čtyři Eishci Lidu Sedmi Chleby a dvěma Rybami. Neb nako Chlebův a Rybítek Syn Bohu ji w rukau svých požehnati ráčil / až se do snyosti vysítkni nagedli: Tak w prawdě Semena Obilní rozmanozuge / aby w rukau Páně rostla: a netoliko e vživensí všechno Světa / ale y w zbytku na druhý rok geske se zachowáwala. Víme, že na žádech geden na pole e rozsetis žá den odnošyl / čhož s pole nyní vežni zase domu na voze koňmi poučkoliko s dny má co vozit. Protož se naučme s všeckým Pánu Bohu díl cíndim, w času žné Obile domu sklizovati/a gich s hánji Boží vyzvati: kdyžby gedl a sht byl/pomni na Pána Boha/ vči Monziss.

Druhau/Milostivé a vstavěné Božské opatrowání a zachování všechno stvoření. Kterak předivně všecko/y tu Zemi/w svém běhu a zeměm Porádku, Nejmaudřejší starý Hospodár zachowáwá/ a vyseliteli mu Čworu živému potratu z Země každoročně vywozuge. Oči vysého Čworu dauffagii w tebe Pane/a ty dáváss gím pokrm w čas příhodný. Otvírage ruku svau, naplniugess každý životčích požehnání. Tak s podisvením a s všeckým chwálou spisá Prorok Královský. Od nemensis se gisse dívka každoročně vlastuge/ že Bůh z prachu Země / z hliny/z kamenej/ Obile/ Stromy/ Črawiny/ Dvorce/ Výna/ ře/ vywozuge: Nako gest Syn Boží těmi Sedmi Chleby, Čtyry Eishce Lidu, zážrácené nashtil. A slavná pravda oné řecí Monzissových vzdychy ve žni se proklazuge / kteráz dí: Vstanovil Lid svůj na vysoké Zemi / aby gedl vžitk Země/ a sál med z Skaln/ a oleg z kamene tvrdého. O smělilíž bychom tomu na odpór vstaupiti/že z kamenej a z prachu/ba z píska/ sferemene / pojiskové žemssi tak množn pocházejj/ až týměr Lid svau honosí převyšsugis. Neb nedámeli tomu mísťa , že gest wisce Lidu na Světě, nežli Mandelu w vežni s poli sklizených e Gest tak že při vsech a dvorsích mnoho Eishc Mandelu se nashromážd/ a proti tomu Lidu malá hrstka w těch mísťech bývá: Ale gděne do Měst / w nichž mnoho Eishc dusí živých Lidstvých bývá / a malá pole okolo / zvláště pak w pomorských Městech / kdež ani gedimho záhonu nemají: Vysak vysítkni do Snyosti Chleba gedij/mnoho Eishc konči zrnem/ba dobytkův w psuš obilism, neb Čluči chowagij. Ladlo y zbytek k druhému roku sobě zachowáwagij / nako rito drobin/ ře. Nevělíž toho všechno dnesší Svaté Evangelium každého znati ? Poważ a pozuej o Nejtupější Ežloveci.

Třetí příčina toho žáralku : U čas ženní nynější vči znati Duchovní žen. O kteréž Svatá písma mluví/a kupaměti/y k plněmu w myslí gis rozmáns, napomínagij / genž gest : Předně / Narodení Pána

r. Thess. 5.
1. Timoth. 4.
Denter. 8.

Psalmo 144.

Deut. 32.

III.
země Duch
vom scitew
ca.

Krysta

Isaia 9.
Mat. 9. 13.

Apocal. 14.

Psalom. 136.
Galat. 6.
Lucas. 16.Markoz 5.
Romani. 8.Druhé Rá-
zum.De providen-
tia Divina,
qua mundus
Constitutus
regitur & ad-
ministratur.

Křysta sv. Ele / kterýž nám svým z života Panny Marie narozením, věčnau Vrodu a potratu postrku Nebeského přinesl / mnohem Španělskélnější nežli vrody Země živnost wezdeňšího života přinášejí / podle onoho pismma : *Uak o ti kterí se radují vežni. Totíž tak se z Narození Mesiášsova radowati budou/ mluvil Prorok.* Druhé Slovo S. Evangelium / dle toho Páně povědění : *Zen začistě gest mnoha/ ale delikáto málo. Protož proste Pana žnij/ at posle dělníků na žen žvau. Čer- tij/ Duchovní žen rozumí se poslední Sand i věrem.* Nechte (rozkládal Pán) řaukole až do žnij. A w zgewenij : *Vust kousu žvau a seč : Nebo přisla hovina aby sečeno bylo: žen žemě dozrala.* Čtvrtá / Odplaty pobožných, díj Prorok : *Ei kteríž s řzami rozšívají/ at žnau s prospěšovánjem.* A Apoſtol k Galatům díj : *Gozkoli bude člověk ſtí/ tot bude v žistí.* Nebo rehdáž žustane konec Světských rozkoší a ſtěsti / w nichž zde zlís oplíva- gí / a začne se gún pekelná býda: *Pobožným pak a zde ſsaženým věčná radoši.* Odplata wasse gest w Nebeských / (těsí ſvětě věrné Pán Kryſtus). Kterážto žen Duchovní gest pravá potěſitelná odpověd k předmluvě na toto Rázani položené / v gissliugých pobožně O gisém Božstém Opatrovanj / a svěčné odplate.

A tak až potudto řeči položenau může dobré S. Evangelium vy- ſvětleno býti / a za Rázani dnesní spasitelne-vžitčné posaciti. Všas pořádkem této Knihy / k obřísnějšímu wehľadu Textu přistaupice / ten- to hlavní Artykul věnčí Křesťanského / předmluvau napowědění / k rozmíráni společnemu se předloží : Totíž :

O Vstawičném Opatrování Božském všechno Štwo- ření / a obžvláště Lidí w Chrktvi ſvětě na Zemi. Artykulové budou Črty.

První: *Co gest to Opatrování Boží? A mali Pán Bůh vstawičnau péci o ſvětě Štvoření? Také/hal a proč Lidí nad gím všech Žvory dobrymi věčmi opatrowati ráci.*

Druhý: *Milostivý Pán Bůh k pobožným a prawým Audum ſvět- lě Chrktve / kterými o dobrými věčmi obžvláštěným patro- vání / a péce prawě Otcovské zde dokazuge?*

Třetí: *K takovému milostivému a obžvláštěnímu nás Opatrová- ní / Pánu nasseum Častavěmu: Čemu my Lídě máme dávatí příchymu?*

I.

Není prvním Artykul se věme / že Opatrování Boží gest vstawičné a nezměnitelné spravování / kterýmž P. Bůh ſiwoří / tworí / řídí / řídí / spravoval / spravuje / zachowával / zachowává / ſiwi ſiwi / zdržoval / zdržuge / všech všudn věcy / hal na Nebi / na Zemi / w Že-

vi/v svodách/vossechua přirozeni vsscho stvorcej a hnuti/proměny čas-
íu/plodnost Země/v Bodach životichu/v Zemi hmyzu/v Po-
větri pernatych Tworuk/v. Aby to vesse tak v svém běhu a porádi-
tu přirozeném trivalo/se obnovovalo/zustávalo/a se zachovávalo zdr-
žovalo/yakž stvorenu z prvwopocátku od Boha gest. Lidstě pak pokoleni
obzvláštně Nanželstřím rádnym Vožem množi: obecné Čovatys siwo
společné / na Města/dědiny/frage/domy/rozdeleňe zachowává/Chýsa-
ři/králowscvi/Pansci/Urchnost/Práwa/Gaudy/Scupně důsto-
jenství zdržuge/hanebně neslechetnosti proti přirozenemu Zákonu pā-
chané, hroznými pokutami firestávajc: A dobré/pobožné/krivdami vti-
stěne vysvobožujc. A že Pán Bůh vstawičně takovau péci o vssecto
Stvorenis msti / a ge dobrými věcmi opatrowati ráci/důvodově toho
sau neschlui. Nebo prohlídna Čzlowěk / yakž vzej to nechrásnegssi Dilo
Světa / a z něho nevyslechtilenssi Oblohu Nebes: Opět/na prawau
stranu, na předivonau podstatu Lidstří Čel, pohlavio begiho/a okra-
suň spůsobn gegich : A na levo / rozdílnost mnohých Národův/Čaz-
hliu/oděvůw/v. Až v pozadu ohlídna se na tak dávnu a dlauhé (za půl
Sestia Číšee Sedesáte Let od Světa počátku až dosavád) trvání
vsscho Stvorenj v svém spůsobu: Slunce vzdychy vychází, a zachá-
zí/den v noc/Noc v den/Zyma v Leto/Leto v Zymu se mění/z Země v-
rodn/zstromuš Dvorce se plodi. Z Vidj Vidé/z Dobytka Dobytka-
vě/z divocinu lesní Zwěr / z Zeměplazuš hmyzově se rodi/ to vesse (čtu)
shlidn až nechtupenssi Pastewcy/musly poznati/a tomu misio dár u vy-
znati/že Bůh gest Pán a Správce toho vsscho. Pohané Písmi Sva-
tých neznajich/ z těch věch pověděných k Božmu poznání přistupowa-
li/a vyznávali Boha/ řkauc: Est profecto Deus, qui quæ nos geri-
mus audíq; & videt: tak napsal Plautus. To gest:

Bůh v pravdě gest gen; vesse fjdj/
Co činjne slissi/ vidj.

Nad ty důvodů nevsvětlegi Svatá Písmá vstawičného opatro-
vání Božského pogissiugi/v nichž se sám Bůh k té své správě přizná-
vá/řkauc strz Proroka: Prvě nežli den byl/ já gsem/a není kdo by z ru-
ky mé zprostil: Dělati budu / a kdož odvrátí toč A Syn Boží dí: Otec
můg až dosavád dělá/ už dělám. Apostol vyznává/ že Boží moč
vssecto se děže/wedle vložené vůle geho. Job napsal: Podewsscka Nebes-
sa Pán patří/ a světlo geho nadewssení končinam Země/v. A protož v
všech věch v končinách opatrige. Neb. Oči všech Tworuk v němu
ženij magi / a z rukau toho Pána pokrm přigmagi. Kterýž dává ho-
madváni potrafou gich/u Ptacákum hrosvranum/kterýž volagj k němu.
Opět: Když gím (o Božje) dávati budess/budau hromázditi/když ote-
vress ruku svau/všech naplnj se twau dobrocau: Když pak ty

Cicer. Th. 2.
de Nat. Deo-
rum.

Plautus in ca-
ptiuie.

Mat. 4,1.
Iohan. 5,1.
Ephesios 1.

Iob 37.

Psalmo 144.

Psal. 146.102.

odvrátiss

Actorum 1,7

Prouidentia
Dei et Veli-
uersalia.

Mat. 5,1

Prægat. Ho-
miliae.
Genes. 1.

Psalms 8.

Mal. 1.
Hieron. 8,19
Michon 1.Aeneas Ae-
gyp. Tripl. hist
lib. 8. cap. 1.

Respecialis.

Simile.

odvrátiſſs Čwår iſwau / rmauntiſſe bučau/ū. Tak ſpišvá Dauid to Žalmiſch. Neb je gſnie ſo ſamém Bohu živi/a ſo něm ſe hybáme/dosvědčuje Apoſtol. A tak ta y giná neſejſlná Píſma ſo Dboſkim Žáloně, vſta- wičné Božské opatrowání a peči o vſecko Štvoření wypiſují.

Yak by pak Pán Bůh / a proč Lidi dobrými ſvěcimi nad giné Čwo-ty opatrowal: Q ſo tom rozdil Píſma Švatá vkažugi/kladouce dwo-gi Boži opatrowání: Obecne a Obživlaſſnij.

Obecne / Šewſſim Štvořenim ſpolečne/o kteřemž ſe giz mluvi- lo, že Bůh Poſtri dává Hoſwadum / Ptacatum/ y Lídem přirozené. Syn Boži dí: Zě Otec náſs, kteřij gest ſo Nebeſých/welj Slunč ſwé- mu vzechoditi na dobrý na zlé/a dává děſť na spravedliwé/y na neſpra- wedliwé/to gest/na křeſtiany y na pohany / na ſpaſence y na zatracence.

V tom vſſak má Čzlowěk před giným ſtvořenim z Božího opa- trování toto na-před: Zě gest mu od Boha moc dána fu po hodi vživa- ti giných Čworù/p tactiva/hoſwad/zvěři/Ryb/vrod/Dwočh/kowuš/ a ne giz geho. Nad-to rožumem gest obdařenij/řeči/bytem/a důjigno- ſti podiſonau/ū: Wedle oné řeči Žalmové: Co gest Čzlowěk,je pamět majs na něho: Ponížil ſy ho malíčko pod Angelu: ſlávau a ctj ſorunoval gsy ho/a vſtanovil gsy ho nad Dilem rukau ſvých: Vſecko gsy poddal pod moc geho/Dvece y Woly vſecky/nad-to y dobytek polní/p tactwo ſovětrně y Rybny Mořské/kteréž ſe procházeji po ſtezkách Mořských.

Proto pak miloſtiwý Pán Bůh Čzlowěka nad Čwory wýwyſſil/ a Tělesně ozdobněgi tau obecni ſprávau a peči opatruge: Abh od každe- ho z Lídij za ſtvořitele/opatrovniſka/Hoſpodáre a Otec byl poznán/při- kladem Š. Antoniua Paustevniſka Egipſkého/kteřij ſi ſameho vvažo- wán ſtvoření wſecko/ a Lídské od Boha nad giné Čwory ozdobené dů- ſtognosti/pravil byti podstatnými Knihami/k poznání Boha ſtvořitele w geho Dobrotě/Maudrosti/Moch. V kteřej ſe y Pán náſs Kryſtus, ſvěčný Boži Syn, pronesl ſo dneſním žáračném naſhecnj. Neb dobro- tuvě litoval Záſtupe ſo lačnosti / Maudré vmeš cefu naſjeti gemu k spo- možení/ Mocně pak naſytil málo Chleby Záſtupe mnohn.

Obživlaſſnij Božské opatrowání gest Duchovní/nadevſeckna giná Štvoření/a Lidi mnohé neznábohy. Neb ſamému Lidu Chríſtve ſvē mle právě Otcovský ſe pronáſſi ſo tom: Zě ge netoliko Poſtriem/ Nápojem / Zdrojem/ Poſogem/ Šydlem/ Vrádem/ ū. Ale což vſice gest/Spasitelem Gezu Kryſtem / a w něho Virau/ y ſpolu s nim Du- hem Švatým / a wſim/dobrým/také Duchovním y ſvětým daruge. Nebo halo každý Hoſpodář ginacejſſi peči o ſvē vlastniſ Díky miſwá/ nezli o ſlužebnau Čzeladku: Tak y Pán Bůh Syn ſwé/w Domu Chrí- ſtve Švaté ſe čwicíſych / nad giná ſtvoření a Lid Švětých cnyž Gnoju Slovem Pána Gezu Kryſta / v rádem Ducha Švácho / ſerž ſlužbu Chríſtovní nezrozený) daleko vſice miluge. Od kudž toto Píſmo gest:

Vafko

Žako se smilovává Otec nad Synem / Tak Pán nad bogojími se sebe.
 A by se pak Matka zapomenula nad svým Plodem / Bůh se nezapomí-
 ná nad věrnými. K tomu se v sám ožegvá/rkauc: Ná budu mu/pran/
 Žež ohně růkol : A v slávě budu v prostřed něho. Neb kdo
 se vás doteče/doteče se Žejetelnice oka mého. Však co gím dobrého, a
 obzvláštního nad giné Lidi činj / To gíž druhý Arthul smyslem S.
 Evangelium / podle svých přeslezitostí, potěsitedlně oznamovati bude.

I I.

Přij Druhým Dílu Kázani / z překladu Ježu Krista Boha pra-
 věho / oznamí se tyto Tři dobré věci/ gím obzvláštní a právě
 Dovozké pěce a Lásky k svým věrným že de dočazuge.

¶ Předně/svau přirozenou Lítostí: Z kteréž znage nedostatku a dů-
 ležitě potřebných gegich Čelestné bud Duchovní/hned lítostivě k hotověmu
 gím; toho spomožení/sám od sebe/privě než prošen bývá/se uaklonuje. Neb žako Člověk nemůže než Čela svého život/ruce/nohy milovati/o
 gho dobré pečovati/a v bídě litovati: Tak a nadto Pán Bůh svého
 Stvoření/kaupě a přesbytku. Což tež v dnešním Svatém Ewange-
 lium, paprskel sláwy a podstaty velebného Božství Kristus Pán pro-
 kazal: Vidaue mnohý Žáciup s sebou na Pausti/a znage že nemagi
 coby gedli/bez napomenutí a prosby gegich Svolaw Včedlníky
 své/ řekl gím: Lítost mám nad žástupy: Neb hle gíž
 tři Dni trwags seminau /a nemagi coby gedli: A rožpu-
 stimli ge lačné do Domův gegich/žhynau na cestě. Neb
 některí z nich zdaleka přissli. O jaká lítost/ o jaká pěce Páně o
 své následovníky, v tomto Textu se oznamuje: Neslyšíslíž/a nesroz-
 umíváslíž, o žhotwadilý Člověče? Vidíme an ho žádný za to neprosý/
 však on sám od sebe s Včedlníky o spomožení lačnému žástu rozmlau-
 wa. V čemž gíste Boha Otce pravau povahu na sobě protázuge/když
 znage potřebu k živnosti nassi/v čas se nám o to stará/ ne ginák než žako
 Čelestní Otec Dílcám: Což gíste samo mnoho potěsení pobožným při-
 neseti může. Nebo se tim v slibu tvého Božstvých potvázuge: Privé
 neži volati a prosyti budou / já včinim/ dí Pán řeze Proroka. Avsta
 Kristova: Víť zagisté Otec sváss že vyn těch všech věcích potřebugete.
 Protož vči Apositol/řkauc: Nestracíte daussání svého/kteréž má sveli-
 fau odplatu. Erpeliwoši zagisté gest svám potřebi/abyssic tvuli Boží
 činje/dosáhli žaslibenj. Nebo gesisté po malem času ten, kterýž přijiti
 má, přijde/ a nebude meštati. Spravedlivý pak můg z výry živ
 gest: dosládá v Abakuk Prorok. Theocritus geden z Maudrých Eheolo-
 gův k tomu tato slova přidal: Horæ Dei sunt tardæ, sed sunt valde de-
 siderabiles. Nam si moram facit, & tandem liberat nos, tunc subvenit
 tempore tali, quo auxilium nobis fit iucundissimum, & maximè necessarium:

Psalm. 102.
Izaias. 43.

Zach. 2.

Effectus Pro-
videntiae DeiI.
Christus suo-
rum cura tan-
gitur.

Simile.

Ezaias 65.
March. 6.

Hebreos 10.

Abacu. 2.
Theocritus

To gest:

Ačkoliv Bůh poměstlawa/
Však hořich žádost dárva:
Čekati pomocy geho/

Neb přichází času toho
Když byvá nevyhodněgši/
Nám lidem nevyhodněgši.

Načo v kterémž Zástupu tomuto / gehož gest w potřebě litoval. Ne-
djivat se tehdy zahálciwě na věcy nasse / aniz spisobem Swětých Krá-
luw svých poddaných nedostatky / Práce / Hladu / ssauzeni a žalostiwá
vpěni, nemilosrdným vchem / Slepým Okem / pyšným frakem / tvrdým
Srdcem pomíjí / neb zanedbává: Ale z nassich bíd slzavé lítosti / ro-
viny hajkobij ge sám trpěl / nabývá. Aniz také darenni a neplatné to ge-
ho milosrdně slitování dárva: Ale s pomocí přijomnau a hotovau spo-
gené gest. Nebot my nemáme na něm Biskupa takového / kterýž by ne-
mohl lítosti mít nad nemocni nassimi / ale z kuseného we wscem / a nám
podobného / kromě hřichu / (češi) Apostol v napomná řkauc: Protož
přistupmež s dauffánjem k Stolich milosti geho / abychom milosrdenství
dozli / a milost nalezli w čas příhodný pomoci. Načo v tento Zástup / ge-
hož gest lačného domu od sebe nechtěl rozpustiti: Ale o geho nashcení s
Včedlným rácil rozmlauwati. Kteréžto Páně rozmlauwání vewáži w ge-
den z předních Swatopisemních Včiteldw / takto napsal: Kdyby byl krá-
sně tento Zástup některé z sebe vybral / a ku Pánu Krystu odeslat: Zdali-
by mohli tak swětle nedostatok toho Lidu vyprawiti / a před Pánem pře-
deříti / načo gen on sám z sebe / od sebe / a w sobě zná / w / a Včedlníkum
wyflowuge / řkauc: Zástup veliký gest Mužuw / Žen v Děti / (S.
Matthaus dofládá.) Gíž tři dni seminau zde na Paussti trwa-
gj / a nemagi coby gedli: neb zde na Paussti gest. A rozpustili
ge lačné / zhynau na Čestě. Neb některí z nich zdaleka
přišli. O Maudrosi nad rozumem / o lítosti nad lásku / o Milosrden-
stvi nad slitování / w Osobě Pána Krysta zgewená. O bud od nás w-
eně chválena.

Doctrina.

Ioan. 13, 14.
15.
Math. 25.

Při tom v toto věděti slussi: Ze Syn Božíj nenadarmo
takowé lítostiwé rozmlauwání s Včedlným / o nashcení Zástupu mís-
ti rácil: Aniz koliko sobě cestu k vinsněmu zázraku filal: Ale aby yak
vsecky posluchaće Slova geho posavád w wscí o swě lastkowé k nim ho-
tové péci vgistil: Tak v tím překladem svých Včedlných, v nás vsecky
swě následovník / k prokazování lítosti nad nassimi Blízjnimi / nauzy
a nedostatky trpěchnii / napomenul. Nebo se Včedlných Páně po milová-
ní spolu-Blízjných magi poznávati. Láska pak gest: Bjdneho litovati /
w potřebě mu spomáhati / zarmauteného těšiti / lačného kmititi / otrhané-
ho přioditi / Vězně wyručiti / u. By pak kdo z takových s-sauzených /
bud pro Stud, neb pro hlaupost svau / tebe za to neprosyl. Apostol

zagisté

zagist Svatý Jan dří: Kdo mage Štacek Světa tohoto / a viděl by
Bratra svého an nauží trpí / a zotvěl by střeva svá před ním / kterák
lásku Boží trvá v něm / Neb láška pravá nemohla by a nemůže tak za-
pomenutelná byti: Vakož se teď v střevách neymilegšího Pána na-
scho Chrázse Krysta / Zástupu liturgického, spalrige.

Sluší se při tomto pozastavit / a této Otázce porozuměti / Zdali
gesi toho Pán Krystus / gsa pravý wssěnohauch Bůh / nemohl spůsobiti /
Abi ti Zástupové lidu nezlačněli / bud lačnosti nezemdleli / ažby se do
svých přibytků navrátili? Owszem je gesi mohl při nich to věniti / ha-
lo v sám sebe / také Moyzíss a Eliásse za Čtyrydeceti dní a nočí / v času
potřeby gídla a pití zázračné zachovali: Však tuto na té Pařízci při-
rozeného počádku / Zachovali Člověka před lačností a Hladem / od
sebe Boha zjezeného / nechel ineniti a pominuti. Počádek pak přiro-
zený Čela Lidského gesi / lačnosti / bez Gídla hlad trpěti / a Potrmenem k to-
mu od Boha stvořeným se svtiti. Protož Krystus Pán v tom zástu-
pu nechel přirozenis méniti: Ale znage ge byti lačné / o potrni se ráčil gún
starati / vmliviv daleko větší zázrak nashcenim lačných málém potrnu :
nejli zachovánim střew a žaludku gegich před lačněním / při nich protá-
zati. Nebo ta moc Páně, svnitně nedati lidu zlačnosti / nebylaby od světa
zázrakem poznána a počtena / tak jako toto zevnitnění chaterním po-
trinem gich nashcens. Magist tehdy lidé v neysvětěgssi Čelo své Matu-
ralním spůsobem chovati / Krmiti, Odsvati / Spanjen, odpočinutím /
oběrstrovovati: Práh pak živnost mu spůsobovati. Odkudž snadně
zdražného Mozku lidé inohau porozuměti / máli se tomu věřiti / co o ně-
kterých Svatých psáno gesi / ze mnoho Leich negidali / a nespali / u.

Mohlt byl toho Krystus Pán při tomto Zástupu lačném snadně
dověsi a dokázati: Ale proti přirozenému běhu nechel: Nybrž na po-
trnu (Kolik Chlebův mate) Věedlníkův se pekal. Ale z toho opět
vissitečné Šrdce můž s druhau Otázkau na hore vyskočiti / a říci: Po-
věvadž gesi Krystus Bůh wssěnohauch / proč gesi bez Chleba / Man-
nau z Nebe / a zámořskými Gerábkyn wětrem přihranými (ako Izrahel-
skéna Pařízci / bud řeze Ptách / jako Eliásse Proroka Chlebem a Hlas-
sem v Horách v Potoku Carit: aneb zelinami lesními / Ko Elizeus své
Věedlníky v Hladu) tohoto Zástupu také nenaštile? Neb opět Andělum
aneb kněžim Oběduv lidských na tu Pařízci přinesli nerozkázel / jako
ře Abakuha Proroka Danyelovi do Jánny Lvové obědu Ženčum při-
praveného? Ano brž / nemohliž gesi rozkázať kameni v Chlebu se obrá-
tit: Když gesi Moyzíss mohl moch Boží v Egypťe / také v Čzarděgn-
y Farao novi Hole v Hady / Wodn v Krew / a mnohé věci v gine
proměnovati: A v Pohanu Amphion lhosti svého spěvu Kame-
njm hýbati / u: Neměliž gesi Krystus takové moch? Owszem je gesi
měl / a to wssě spůsobiti v okamžení dobré mohl. Však přirozeného

Quæstio.

Matth. 4.
Exod. 24.34
1. Reg 27.19Obiectio.
Exodi. 16.3. Reg. 17.
4. Regum 4
מִנְחָה תולא

Daniel 14.

Exodi 4. 7. 8.

Homerus in
Odys. :

prostředu Bohem zřízeneho / k násycení lidstvemu, tu tehdy hotovoho/
totž Chlebu a Ryb pobíhati/a Božstvi pokaušeti gesti nechel: Nábrž
Chleb a Ryby (ačkoliv toho obeho k přirovnání takového množství,
velmi málo/a nako nicmž bylo) k sobě přinesti rozlázal / a tím prostřed-
sem nálezitým Lid / netoliko do svule nasylil: Ale Tisýkrát větší Záraz
od sebe věcnějším w tom prolázal / když geste v dvanact Kostelu drobtu
po násycení zbylo: nežliby Manně z Nebe přesteti / Prátku se kleteri / neb
Kameni se w chlebům obrátili rozlázal. Nebby to vše spisne nezlechetni ná-
hodě/tresťníku/ neb v Čárkum/nežli geho Božstě zárazku/přicistimohli.
Ale tuto Chleb lámaný/Rybický rozdrobené/gedli/a se nasylili: Nadeo
drobny do Kostelu zbrali. A protož tu svěc za Božský zárazek krysu
Pánu přicisti myslí, a rádi vdečně s pochvalou přiceli. O w prawdě
nás tím Syn Boží tomu vči: Abychom w potřebach Dusse v Těla/pro-
středku zřízených nepobíhali: Totž: Náboženství a w něm Slova Bo-
žího a Svátosti / k zachování Dusse k věcněmu životu : k Tělesnému
palketkám w nemoci/w lačnosti Pokrmu/w Zymě replých oděvů/w svěze-
ní Rukogmí/w krídách práwa/w dobrým živnosti prácy. U. Nebo-
by ginať se chowage, bylo Pána Boha pokaušeti: Což Diábel při Kry-
stu chce spusobiti / doháněge ho aby proti přirozenému běhu lačnosti za-
hnal Kamením: Swochu Chrámu / ne po schodech / ale letem dolů se
spusil: Královské důstojnosti, ne Věadem svým Meschasským/ ale ha-
nebným Modlárstvím dosahoval. Však w tu žádnau svěc Syn Bo-
ží nechce gisti: Nábrž Psímem Svátmým rácil pokusitele od sebe honiti/
čkauc: Psáno gesti Diáble: Nebudeš pokaušeti Pána Boha svého. To
gesti/proti přirozenému běhu w nic se dávat: Ale pomoch w potřebě dí-
vérne od Boha má Člowěk očekávat: Prostředky palk Bohem posty-
cenými nepohrdati. Kápodobnau a velmi tomu přihednau Hypostol
čteme: Kterak gednoho času diva Pautinský od Lotrušu na Horách byly
wzati / a do Galasse gegich Lotrovského přivedeni / a tam svázaný
Hladem moreni. Nad kterýmž potom Lotek litovarose se/ dall gím
Chleba aby pogedli. Ale geden z Pautinském řekl: Ná toho Chleba inž-
ho z Lotrovské ruky gisti nebudu: Ale počkám/azby mi od samého Bo-
ha Chleb dán a poslán byl. Druhý rozhlas díkům činenjm/a gedl. Co se
stalo dále? Brzyčko umrel Hladem ten který gisti nechel/ a druhý živ a
zdráv odtud vyšel/který nechal divu / Ale nako z Ruth Boží, Chleb
sobě od Lotrušu podaný přigal: Nepohrdage prostředek/serž který ho
Pán Bůh před Hladem zachoval. Protož ted litostivý Pán litovaraw
Zástupu lačného/po Chlebích hned se peal.

¶ Druhé/ Peče o obzvláštní dobré věci k svým milým Kristi
Pán zde dokazuje w tom: že ge w nich přirozené hlauposti a w nedověře
milostivě snášeti ráci/gistři Wiry w nich nevhádaje: Ale gi tím dál
wice w Srdcích rozžehá: Nako ič své Vědlníky/steřiž slyše Litost
Pána

prostředku
zřízeným
w lačnosti
ci posty.

Matthai 4.

Hypostol

II.
Ezra 4.2.
Discipulorů
Christi cardia-
cas & stupor

Pána svého/o ten lačný zástup se starají jeho/toto k tomu odpověděli:
Odkud bude moc h kdo tyto naštití Chleby/zde na pausse
Bylo gmi to velmi divné/že Pán memijní toho lačného zástupu bez na-
sycení od sebe rozpuštěl: Anobrž vidělo se v nemozné/nemage rossickni
v přijomní mezi sebou svijce než Sedm Chlebův/a Rybicek malíčko/
aby tolka Tisícum Lidu v lačnosti tak málem spomezeno byti mohlo.
A k nedávno byli viděli že Pán pět Tisícum Lidu též na pausse, tolko
pět Chleby a dvěma Rybami naštil: Však je tedy na to zapomně-
li/a v nedověru vpadli. Ale Pán ge v tom snesl/gim nedomluwal:
Mýbrž z překladu gich přirozenau povahu těch Lidu/gestu všecko to-
liko na rozumu Mysli své začlädagje/Slovem Božím se nespravují
gij/vklázel: Kterak až posavád nedůvěrní Lidé v tom se také proná-
sí/Ne:

Johan. 6.

Gednis z rozmánií vtrat/potrawy/Chleba a ginyh tvěch/ří-
lávagi: Vá mám velkau Čeládku/mnoho dítek/dělníků/Plach/Da-
ne; své živnosti časte. Gest také Rok dlauhý/Tři Sto Sedesáte pět dny
v sobě magičk/y každý den Tříkrát v Četnýkrát Čeládce/Dětem pak
každau hodinu gisti se dátí mush. Co pak na Děv/Obubu, službu/Sa-
cuky/Berné/dávky/na hostě/neb při rozhledi mezi Lidinu trůn/Pe-
něz vydíde? Alle kde se pro Boha naberau? Ržíslagii žagiste/že počestné-
mu Hospodáři tři Peněz gesti vzdychy potřebí: Gednoho na Strandu
a všeliké potřebu domovníj. Druhého pro hostě/k vše dobrých Lidu:z
a třetího schování pro nemoc/a neb k hafekoliv budauch potřebě: há
pak nebohy/ ne tak tři/ ale gednoho Penize/na domovníj potřebu ne-
vijn kde vyzhei/ a hal se ten dlauhý Rok do nového sevším svým Ho-
spodářství vživit/ u. Z takového přemyslování/a od nedůvěr-
ních naríšání/pocházegi latomé nežízené žádosti/laupeže/santrociva,
ichyň, podivodný/vtrnlosti/a při Hospodářích obecného stavu nespra-
wedlnosti v mýre/v váze/v lotku/v Ržemesle/v kaupi/v prodají/
až v kradeže/a cizýho sobě při vlastníowání/ u.

Hospodář
k vzdychu
tři peněz
potřebí.

Druží k těm podobnij scenáři v na Boha naríšávagi/ když
v času skazy v rod zemských od pověří/neb výdli gich od ohně/Berní/
Vátek/Rok druhý nášlavit spárují/císlagi: Ach což letos bude vel-
mi dráho/a není možné aby lachno bylo/pro tu a onu přísnu: podobnij
gsau v tom onomu Hengmanu v Samarij/kterýž slyše od Elizea Pro-
roka o lachnu/že druhého dne po žalostné dráhotě má nastati/nevěre to-
mu/řekl: An kdyby Pán Bůh průduchy Nebeské otevřel/a Obilé z Ne-
be sypal/ tehdybž se to téžce státi mohlo co ty mluvíss. Což potom na-
zehří očima vzíč/ale toho neokusyl/podle povědění Proroka. Neb od
Lidu tisknaujho se v Bránu vzdáven gest. A tomu v podobnau nedo-
věru v dobrém Ménzíšovi treffilo se vpavnauti/když k Lidu na pau-
sti repíawě po Massu taužicímu řekl: Alle kdež se toho Massa tak

4. Rok z

Num. 11.:

mnoho mání pro ten výsledek a tak mnohý lid nabratí i Ano kdybyž
moc měl všecky dobytky co gich w těch fraginách gest zbsti / ptactvo na
těch paussejch zlapati, a ryby w Moři čerweném zloviti/gessē nesvím po-
staciloliby gím/a zvlášť tak dlauhu/yakby oni chéli. Kterýmžto promlu-
wenijm veliké nedověry proti všemohaučnosti Božské/ gíz prve něko-
liko desatkrát w skutku povědomé / se dopustil. A vysak ho w tom pádu
dobrotivý Pán Bůh snesl/neginal než yako ted P. Krystus své včedlní-
ky/o nasycení Zástupu pochybugých. A posavád své volené tau wadaū
z nedověry pochodijsch / snášíj / a svými sliby / v skutečnými proti všes-
mu rozumu Lidstvímu zážracními překladu/ ge z Nedověry ē důvěrnosti
svéde/riskage w pijsině: Ve dnech hladu nasycení budau: Neboť nemí
vfrucená ruka Páně / a nevmociť Pán Bůh hladem spravedlivého.
Vlož péci svau na Pána/a oní včini. Oči Páně patří na ty, kterí se ho
bogij/a w Milosrdenství geho dauffagij. Víjte Otce wásse je w těch
všech věcích potřebujete. Neboť genu gest péci o wás. A negau myslí-
níj má yako wassse Lidství / pravuj Pán Bůh. Překladowé skutečnij těch
Božích slibů spatrugij se na zachování Noeje přes celý Kos w Korábě,
sevším do něho z hromážděním : Lidu Izrahelstvího Mannau a geráb-
ky za čtyřydceť Leth na Pařízi / Eliášse řeče Krkavce / sio Prorokůw
w gestyni / Damale w Zámě livoře / a podva krát na Pařízi Zástupu
od Krysta předivně nasycenho. O těscež se tijm pobožnij / a z nedověry
se výwozujte / v z té dobrotivé Páně sneslyedlnosti nedověry hasy/
všickni mu dělujme.

I I I.
Christus suos
miraculosè
cibat.

¶ Třetí dobrá věc/Kterauž Pán Bůh své věrné nad gine Lidí ope-
truje/gest skutečná pomoc w gich nehylašných potřebě/proti všem Na-
věgim / rozumu a smyslu Lidstvímu: Yakauž ted lacnému Zástupu včini:
Oznamuje pořádek Textu dnesního S. Evangelium / že rozházel
zástupu posaditi se na Zemi. A wžaw Šedmi Chlebům/
dýsky včiniw podlé obyčeje svého Otce z daru Božího/Mlodlitbau
obyčennau Stolnisi/lámal / a dával Včedlníkum svým /
aby překládali: A oni kladli před Zástup. A měli také Ky-
bicet malíčko: v těch požehnal / a kázal před ně klasti. V
gedli / a nasycení gsau. Tož gest gisí žáral nad dívy / skuteč D-
patrování Božského svých věrných nad zapsané sliby / a Moc Boha
dobrotivého nad všechno Světa mocnosti. Kterýmžto žáralem protá-
gal se Krystus Pán býti pravým Bohem/všechno Svěorení Pánem/
všech lacných Krmitellem / pobožnosti nahraditelem / potřebných spo-
močniskem/w něho dauffagisých opatrováníkem. Kteréhožto obzvlášt-
nho a právě Otcovského pobožných opatrování gsau přejím / same
milosrdenství / slibové a Milování Boží. A poněvadž yahy byl
více / takový gest v dnes / seládeymez tehdy (o my potřebnij Lide) w
ném

Vše mira-
culi.

Hebreos 6.

něm samém Víru a Naději v své spásení / y o všech časné telesné / y o duchovní svéne potřebn. Příčin také k dobrotiwemu a obzvláštnemu nás opatrowání dátati nezanedbávem. Odskoč k poslednímu rozdílu Rázani přistupme.

III.

Pří Třetím hlasovním Archfukl příčinám / kterými Pána Boha klastrovému nás opatrowání pohybowati můžme / porozumějme. Ač pak koli u všechek Svaté / by neysvatéglis sobě počinal na Bohu sobě rům zasloužit Lásky Boží nemůže : Neb co čini dobrotiwý Pán Svatého dobrého / darivo z milosti to čini : Však proto chec milostivý Opatrovnik od nás k tomu pohnut být / jako u tento žástrup, Pána Krista k nafycení gich , pohnul gisími příčinami / dle oznamenij Textu témuto :

¶ Nejprve / ochotným se k Pánu Kristu na Slovo Boží scházem. Tento žástrup odeslal z Měst / Městecel / Všy / až na pausť dálkau od přibytku svých k Pánu se zbehli / aby tolito geho milostná Rázam slísseli / na dívy žáračné patřiti / a množ z nich nedůživí k vzdálení přijiti / mohli / gsauc k tomu pohnuti přígemnau lákau / a pravě sladkau řeči Páně. Neb kterýž stavril Nazýk / a přígemností řeči Lidi daturę / o nadto sám sobě dal Takovau lžibost a přígemnost řeči / až dívo a dív bylo, že kamení a němeho stvorení za sebau netáhl / když mluviti ráčil. Ktome je některého času w Frankreych u byl muž nějaký tak velmi Nazýku l'sbezneho / až každického kdo ho koli mluviti a věti slýssel / hned pogednau obrátil kamení. Kteréhož pro výácnost malovati sobě Bohati dávali s zlatým řetězem / z vst mu vysýchym / na vlastan toho / že sebau milostnau řeči Lidi jako někacé svéne vedl za sebau / kama na kamení. Ciceru Rázavý také pro lžibost řeči Latinště / za knize všech nevýmluvných / od všených se výrovnáuge. Beslíc tehdy Lide smrtedlní / a to gosťe neznabehové / mohli mýti takovau podivnau příswětirost řeči / Koprosym o lžibenosti, Nazýku a řeči Syna Božího / Slova a Drahota věčno-Božího, smysleti budeme ež za důvod gsauc geho přemilostná Rázam / od Evangelistu sepsaná.

O kdožby se byl takovau geho řeči přígemností libau nepohnul / abž za nim nechápe všecky, nebežel : Nadto a k tomu, u dívy geho žáračné spátrugisce / kterýchž se oči gegich nemohli napáti. Svatý Lukáš vědá : Kterak wesser en žástrup hledal se ho dotknouti : neb moc z něho vycházel / a vzdálowala všecky. Protož se k němu a za nim až na pausť hrnuli. Což se Pánu znamenječlabilo / a poslavád lžibij / když se Lid křesťanské / z domu přibytku svých do shromáždění Chrkevniho na Slovo Boží zvítězil. Neb tim gisí k lžosti a k dobrotiwosti Pána pohybagil / až ge za blahoslavené / milé / štiasné / Matky / Bratry /

Tertii Rázam
ng :
O dogiti ve-
lastenivci
obvláštni-
ho Opatro-
váního Bos-
zho.

I.
Populi studi-
em miraculo
occationem
præbuit.

Cravateni:
Hom: I. Do-
mizce 6.
post Pentec-
costes.

Luke 6.

Luke. II.
Marchzi 11.
Ioan: 8.

Sestry / a přátel svými milují, z Boha poslání rozhlašuje / kteří Slovo Boží slýchají a oslavují ho. Ach naf nepodobnij gisne tomuto žástu, s vleknutím se požasavime / a povídajme / Která se oni k Pánu na Kázaní Slova Božího zbijali. My pak s přinucením drudh / a to gesce zjedla, přicházíme. Dni so žástuých / My pogednom sotva. Dni zdaleka až na pausť : My několik málo kročegů do kostela zježdjem sobě gisti. Dni bez gisla pítis : My se prve mušíme na-gisla na-puštu gisnýmli nápogem / ale vzdyn pálením. Dni o dny peči měl : My gisno sainé břicho. Dni bedlivé / My ospale při službě Boží sedíme / u. Džamenulá / zdřímalá, a Světlušku vlnadu strávená Srdce učase. Podobna gisau gisti hosti přesycenému / naž napsal Svatý Jan zlatovlný Jaso (prey) hosti lační na chaterné včetě říkowného postru kád přestane: Egyt pal znamenje s kiswosinym Panektem pohrdá: a s prosbou gesce sotva se ho Prsty dorýká: Tak gis rovně Lid časym Kázaním přesycený s Slovem Božím zachází. Starci pravdu Slova Božího připrodobňují k Chlebu, kteří mezi hladoviténa Stůl přinesení, hned rozchíváčí / a coby svísl, od nich sněden bývá: Takby oswissim to nás Lidech lačná žádost Slova Páne býti měla. Protož není dílo / že na čas Božího opatrství zbowenij býváme.

T Druhé / Pohybuje se Pán k dobré stálci a bedlivu strávění svosti při začátku pobožnosti. Zástrup tři dny při Kristu Pánu trvali / až se y na gislo a své domovní Hospodářství zapomenuli. Dobré gesce očekávat s mlčením spásenij Božího: díl Prvek Geremiáš. O posetíme, kdo kdy w začátku pobožnosti se svává vage Milosrdečství Páne ne nalezl: Pozušala Magdaléna v Hřebu / když Viedli jich y gine Svate Zéně odessli : a protož neprvé Krysta Pána w kříženého spátila: Evvála stale Kananenská Zéná w Modlitbě / pomoc Páne žádaje: Z toho dosla vžitku potěšení ode Pána / křížeho: O Zénó / malíř gesi myráwá: Udečky od Diabelských zbowenij. Trvala do Čertisho dne Páni na Sára Raguelowa na Modlitbě / uslyšela od Boha / a po pohybu Sedmi Zéníhu, osmého Čhobiáffe mládence S' za Manžela dorčala: Svaty Jeroným w příkrem potěšení dábelském o pomoc Bohu darim y noch wolal / aniz přestal, až pokog Srdcích pochtal / nařízal o sobě Čowaryssy svému napsal / řka: Memini me clamantem diem crebro iunxisse cum nocte , nec prius à pectoris cestasse verberibus; quam rediit Dominu imperante tranquillitas.

O kdy bychom my Křesťané tím spásobem na Modlitbách duchům se svávati / o kdy bychom při Slovu Božímu té hodiny se svávati sobě nesychali: Užitku w bychom gisti z toho docházeli. Gesi gisti duchu se et / že při posedení mnoho hodin darami: Celé dny y noch w Pis, / ve hrá h, w řezech stráviti sobě Lidé nesychali: Při službách pak Páne a Slovu Božímu sotva hodinu / a to gesce hako na ruce / řeče Kázaní

wyká-

Simile.
Chrysostomi.

Simile.

II.
Populi perse-
verancia.

Ierem. Th. 3.

Micah 2.8.
Marti 16.Iohannis 2.0.
Matthai 15.

Tobiz 3.

Hieronym. in
Epistola ad
Eusebium.

wylawags. O zlamanilá Srdce / o železné Prsy a zanebahný žirote
nás : Tak v pobožnosti nestálý / a na Boha spěšně zapomenutelný :
podobní jsme Pacholatim : Neb jako Pacholata bývagi pro něco na
Kyt posylání / hledě na kely zapomnági na to oč gsau poslání : Tak
mý Sváta lekty lapagice / zapomnáme se na wsecknu nassi povinnost/
který nás Slovo Bezí vč.

Simila.

¶ Třetí / daruš Božích Tělesních v duchovních z rukou Pána
Ježíše s významou vdcemým přigimáním / v nich náležitým vživáním.
Záslup poslušně se posadivo / Pokrmu ode Pána / jako Děti od Mat-
ky očekával. Pekný gisť překlad poslušnosti Slova Páne / a k Bohu
o všelikaké potřeby Dicovské důvěrnosti. Item / když Krystus díky
činu/otvorem oni všickni také se modlili. Nebot gsau vzdychy pobožni
před každým Čidlem modlitvati se obyčeg měli / a posavád to věrni za-
chovávagi. Za času Svatého Jana Blato-vstýho tuto Modlitbu ře-
kali : Benedictus Deus, qui me pascis à inventore mea, qui omni carni
cibum præbes, reple læticia & gaudio corda nostra, ut semper satis haben-
tes, ad omne bonum opus abundemus, in Christo Iesu Domino nostro.
Cum quo tibi gloria, honor & imperium, cum sancto Spiritu, in secula,
Amen. To gest : Požehnaný Bože / Sterýž mne Kristus od mladosti mé/
Sterýž dáraváss všelikému tělu pokrm/naplň potěšením a radostí srdce na
šlabýchom vzdychy vosti magice / k každému dobrému řecku se rozhog-
ňovali/v Krystu Ježíssi Pánu nássem: s Sterýž tobě buď Ježíš / sláva
a Čísařství / spolu s Duchem Svatým vzdávaná/na věky věkito/
Amen. Nynějšího pak času nezvyslegssi gest Modlitba tato : Pane
Bože Otče nás Nebeský/požehn nás/v těchto daruš/sterýž z tvé sté-
drosti přigimati budeime/sterze Pána náscho Ježísa Krysta/Amen. Ač
v tato fratička Modlitba zdá se mnohem, zvlášť obzertym Brichopar-
sum, prodlažilá/nebo gi opaustěgi/a bezewsscho modleni/jako Svině
hladné k Korytu přibíhage/za Stůl sedags/a do Mísu sahagi. Množí
také Modleni stolními se v posmivagi : Jako onen Služebník. Jeze-
me, že geden bohatý Pán gsa pobožný / vzdychy před Čidlem / stoje v
Stolu s Manželkou/s Dítkami / a k tomu s Čeládkou svolanou/měl
obyčeg Modlitby říkat. Ježemuz se geden z Služebníku geho vsmi-
waval. To když gednoho času Panj ghídla/a Pánu při Scrole oznámi-
la/Pán se ho hned s offusem peal : Proč se vsmívá / když se má modlitba
Odpověděl Služebník : Ko se nemám smáti ? Neb se Modlite co Ne-
štiané neb Sedláč byz rozmyslu / věda že Pánum toho potřeba není/
Poněvadž wám Poddaný wassi musí dostatek wseho přinesti: Ale Ne-
štiané co chci gisť/ musí kupoвати / a Sedláč pracně vydělati. Pán
bezbožného Služebníka odědvoru svého zahnal/jako pobožnosti po-
směváce. Neb poněvadž gest sám Pán Krystus vera Chléb do rukau/
díky Bohu Otci činil/ nadtoč mý hříšní činitimáme.

III.
Dosis divini-
tus confitit-
cum gratiarū
actione & Par-
simonia vii li-
cer.

Chrysolo-
mus.Modlitba
před Čidlem

Historia

Opět/

Opět zástup sebralí což bylo Sedm Kostův drobnost. Bylo pak těch kteříž gedli okolo Číthry Tisícův. Ale, z malého postrádání do svosti se nagedli / mimo to v ostatky do Kostův sebrali. Tím příkladem se všechno se svou vlastností a zachovávání sobě pro budecích řádů. Ne pogednau pic / a podruhý nic / takž se to v mnohých děge. Servata valebunt : Schowané se hodí / růžá se svubec. Aeb Vbi Servatius, ibi Vincen-tius & Bonifacius.

Pol. R. 39.

Franc. Petra.
P. G. 236.Epilogus.
Parmaericus.

K temu přináleží v setnosti Obilé / Vrod Zemských / Dvořové / Bůj-
tim neplachtit / a zwláště dřív než dozrává toho nekazit. Aurelianus
Čísař / ač byl Pohan / však za svého času pod hrdlem byl zapovězen a byl
Vogška, ani žádný řádový na poloch / vinich / zahradách nedělal / nadto
vrod nepotlačoval. Franciscus Petrarcha dříve : V Panských (prej) dvoru
obyčejně to byvá / že Dvořané někdy dosi hrdí / netoliko Chleb / alež
kásku s poctivostí ; druhnau : A potom když cestou gedau / neb našíva-
ní / s mnoho Sedlských Pečnů Chleba z-vymyslně potlačují / čehož ani ja
hřich nemagi : Alle sám Bůh takové zistříavá. Číste me je někdy pod
Biskupem Konstantynopolitanským / když gel přes Obili / Hromobit
Konež zabilo / a gen opálilo / u.

¶ A tak o nálezitém vyzívání darův Božských gíž spravedljivé :
Obráťme se k zájirce Kázaní rozmíchaného / O Božském opatrování
dobrými věcmi svého Stvoření / zwláště pak Lidi v své Chrítkovi / o kte-
réž všasvětě litostivou pěti místi / v nedovídě ge snášeti / v skutku dobré
gim činiti ráci. Když však oni k tomu geho velebnosti příčinu dávají
Ochotným se k Slovu Božímu scházěním. Jeem / v začátku dobrém
setrvání / a darův Páně nálezitým vyzívání. Tak takž to vše w
Třech Rozdělných hlasovních Arthkulích gest předloženo / nám k výjitu / a
našemu Pánu Ježi Křisti k slávě. Cenužto bud od nás Čest / Moc,
Chvála a Čísařství vzdávání / na věky věkůw / Amen.

Píseň Modlitebna / Vafo : Otče náss všemohouc / genž
vše živiss / u. Aneb : Budž slavně živěben / Pán Bůh / u.

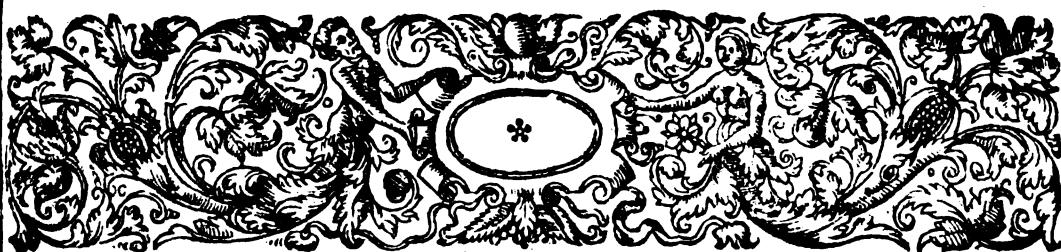
TEbe, o Boží Synu /
Winn, w každau hodinu /
Wšichni vdečně chválime /
Zde v Chrítkovi, vyjdáváme :
Zé gšy ty to ten pravý /
Opatrovnik lastavý /
Všech Tvorů / zwláště svého /
Potolení Lidstvěho /
Genž se v Zástupách k tobě /
Až na Pausst v své potřebě

Hrne / zbožhá / w ta misla /
Kdež Svět nebhvá / -hušta.
Při nábožném Kázaní /
V němž se darj dozráns,
Duchovní žně v hognosti /
Náhrada pobožnosti.
¶ Similuz se v nad námi /
Láčnosti žemdlenskými /
O Kryste litostivý /
Bud o Zástup pečlivý.

At na Čestě nejhynem/
Když i Kázanj domu gdem.
Všwá obydli: pak i Smrti.
Do Nebe ptečí dogití.
Snásseg hlaupost newérnu/
Dey i nasycenj Wjru/

Záslupu Čezyr Tispcůw/
Překlad všech dnáv Měšpcůw:
By nás též na Kázanj
Wed i Wjse i sezwánj/
Chleba/ Ryb/ potreb, dosi.
Kryste dodey i milosti.

A M E N.

*

Měděle Osmá po Svaté Trojici.

Ewangelium S° Matthausse w Kapit. VII.

Geden Pán / geden Wjra / geden Křest / geden Boha a Dceři všech/
sterž gesti nad všech wčetně/a se všemi/y vše všech nás: Obud
svazkem gednoty prawého Křesťanského Náboženství mezi
námi až do skonání/ Amen.

Ephesios 4.
Argumentum
& visus Homi-
lia.

z. Petri. 5.

Cyprianus.

1. Timoth. 6.
Blaiz 5.
Iob. 21.

Nostor Páně Svatý Petr (Lidé Boží) w prwoni svě Epistole/
Na w Páte Kapitole/ rato slowa (kteráž se k nám vstahují) napsal/ tka: Budete
střízliwi a bđete: Neb protivník wáš Diábel jako Červ řewa obchází/ hledáge
kohoby se žral: kterémžto odpravíte/ shlyň gsouce v Wjre. Z tohoto pøeděnjs fro-
jumeti můžeme / Kterak Diábel nespí a nezahálí: Ale vstawičné/ každého mhaurnutí
Dka/ gsem y tam po wší Žemi Světa objhá, a se proklusáwá/ hledáge z daliby kterež
Synku Božích mohl požrati: Totíž: v wěčné žahynutí spolu ssebau donesti. Ne-
bo yafž i Svatý Cypryán: Perditus cupit nos esse perditos: Zatracenee vychíss
po nassem zatracenj. Dcež se s mnohimi a rožličnými spùsobý zlosyn po kauſi. Neb
některé z gewinžm nesslecheným hřichům/yako gsau Wraždy/Cyzolžstwa/Krádeže/
lji a liti/doháñ. Gine w lakové pečování po hřichuge/ a swým Osýdlem w jadosti
mnohé/ nevžitečné y škodliwé/ od Wjry i žahynutí, ama zatracenj w bolesti mnohé
rwozuge. Ginhým Libušky Světa/Roskošse/Hodys/Kwasy/Džralství/Tance
osladičuge/ aby gen w dobrých wěccach dny své wedaouce/ za swým Hendrychem Diábalem,
do Peckla wstupovali. A kterých nemůže čími oznámenými spùsobý w své Králow-
ství dostati: Omne movet lapidem, yafž se říká: Všeliký se na to wydáwá/ aby
ge pod zášterau Náboženství/ Falessným věcím/ o Bohu ac zněgýchim/wšall od Boha
edwozuginchim, i sobě pkitáhl.

Menje pak žutirégssího / vkrutněgssího a podvodněgssího swedenjs Diábelské-
ho/ yalo Šé ffalešnýho/věcni. Nebo Lidé od protivníka w hanebné hřichů zgew-
ne/ w Wraždy/ Smrtiwa/ Krádeže/ w Džralství/ w Šantrociw/ zc/ doháñení/
Slowem Božím w swým obijzeným swědomijm se vpamatowáwagi/ a před Bohem
se w těch Smrtedlných hřichůch, s začátkem prawého pokání, wýznáwagi: Ale Faless-
ním věcím opogen/ splíceným Náboženstvím w myslí oslepenj/ a w Bludick
zatracenjs

1. Rad Falessně
vlenj nenç
Diábelskýho
sweda sses
dněgssího.

zotvorení Ľibé/ finážegi k Bohu prouwui/ prawdě klamu nadáwati/a své Ľelo wſte
ligal trápti/ v za-hřwa se k Pešku oddáwati budau/ nežsby se v bludu/v hřichu v zna-
li/a v cennostech Světlem pravého včenj Krystova oswijiti dali: Pakož se čte v mīdā-
tak pti Mistrčch Roe/Sekc/rč: že spisze nejhorsí gločinec obrácen býval k Bohu/nežs
takoví swedení k prawdě.

Abychom tehdy věrná Čeladka Nebeského Pána takovým Diabelfym býtem
do Peška včenj nebyli/v dnešnjim Svátem Ėwangeliem dobrých Krystus Pán
velmi bedlivě nám výstrahu dává/a výstřhati se ſaleſních Včetlův/pakožo vla-
ſních Diabelfových holomkův a nástrogiw, napomjna řecí od Sváteho Mattheusse
v Kapitole Šesté na psanau/ řka:

Ve jlně se výstřihegte od ſaleſních Prorokův/
P. ſterijz přicházegi k vám v Rausce Œwém/a
vnitř gsau Blch hltawj. Po Œwotých ge-
gich poznáte ge. Zdalij žbíragi z Trn hrožny
a neb z Bodlaci ſíky z Tak každý Strom dobrý dobré
Œwotce nese: Zlý pak Strom zlé Œwotce nese. Nemů-
žeš pak dobrý Strom zlého Œwotce nésti: ani Strom
zlý Œwotce dobrého vydáwati. Všeliký Strom ſterijz ne-
nese Œwotce dobrého/výšat bude/a na oheň vtorjen. A
tak tehdyn po Œwotých gegich poznáte ge. Ne každý kdož
mi říká/Pane/Pane/wende do Království Nebeského:
ale kdož činj vůli Otce mého ſterijz v Nebesých gest/ten

međe

wegde do Království Nebeského. Množí mi dělá v těch den/Pane, Pane zdaliž sime ve Směnu tvém neproroko-wali? a ve Směnu tvém Diablu w newymtali? a v tvém Směnu diwůw mnohých nečinili? A tehdyj wyp-námgi/mikdá sém was nežnál. Odstupke ode mne wossi-cni kteřž činje neprawost.

Sčeť tato dnesního S. Evangelium gest za-vrka obšírného Kázání Páně/které na hře Čabor w Galileji/Zástupu mnohým/o pravém smyslu Ca-techismu/Totž/náležitěm vživání Zákona/wrty/Mo-dlítel a Svátosti,činiti/a v přímlau cestu do Nebe gím-gim v každovati ráčil. Kteréžto Kázání Páně S. Ma-thaus se vossi bedlivosti pořádně ve Třech Kapitolách/w Páte/Sestře/av sedmě,gesti poznámenal/y s závorkou geho za Evangelium i dnes-ní Neděli zjezenau / kterouž Nebeský Doktor napomínal a napomína-svých posluchačův / aby w poznalém pravém věceni stále trvali / a salesním Prorokům / totiz včitelům / ne w pravém smyslu Catechismu věceni předkládagiscym/podobným oném Židovským Zákoniskum/svo-dit se nedali/ Ale nechťegli s nimi halo bodlaci a Trni nevžitečné i spále-ní na oheň pekelní všerženi/a od Čwáti Pána Gejisse i věčnému žatra-cení s Diablem zahnání být.

Prorok pak mým Pán a Kazateli / Včitele w Náboženství. Neb obyčejně Židé Doktory a Kazateli tak gmenovávali/y w Novém Záko-ně zprvu : kdo přigmá Proroka i ve směnu méni/ nestrati odplatu své/di Pán. Opět : Nemj Prorok / totiz Kazatel, přigemný neb vžáctný w vlasti své. A tento gest Summorum smysl dnesního Svatého Ewan-gelium. Kterýmž poněvadž Chrystus Pán nebezpečensví Chrysti od Dá-bla/ sice falešné Včitele/ vstavěné strogeně předkládá/a před tim gým-westrahu dává/y i Stálosti při Věci geho napomína: Čecko pak ča-siv nesčistnost Šekl/Rúžnic/rozdwojení/roztržitosti a věci rozdělných w Náboženství / až týměr pod oblaky vzhůru je gest wzrostlo : O kdož tehdyžce za zlémiti / že se wehled dnesního S. Evangelium wztaho-wan bude wsscek i Artikuli :

Drozdwojení Náboženství Křesťanského, gý na mnohé Secky a salesní věci roztržitěho. Rozdijs-lowé Kázání budou Čriji.

První: Odkud gsa takové roztržnosti a Secky mnohé w Křesťan-ství wossly?

Druhý: Proč w jsemohúc Pán Boh dopausili Diablu a geho ho-

Summa.

V. 100.

Máříkai 10

lomikum svalcennym včitelum taková rozdwojení a neříká
ná Křesťanství w Křesťanství záříci / a den odedne mít
se innoziti?

Ecclesi: W takových nynějších Náboženstvij roztržitostech / po-
božný Křesťan chce rád samho včenu Pána Ježu Křistu
se přidržeti / a při něm až do Smrti setrvati: Ko pak má
věniči?

I.

Ephes. 4.

Při prvním: oznámi se původem Křek a rozdwoje-
ní w Křesťanství. En gisťe že gsau ne pošly z Boha/ Přímo S.
světci. Nebo Pán Bůh náss gednotu / svornost / a gednomyslnost w
Náboženství miluge / anobrž gi h zachowávati přisazuge proze Ducha
S° / který dí: Pilnij budte abyssie zachowávati gednotu Ducha w
svazku pokoge : a budte gedno duchovní Tělo a geden Ducha / (Totož
yako gedna Dusse / a gedna mysl vissickni) Tak halž gste povoláni / vissic
čni k gednomu spasení / kterež h w gedné naděgi očekáváte. Protož
se Náboženstvijm nerozdwozugute : Náhbrž na to myslte / že gest svám / a
wás všech geden Pán / Ježijs Křstus / který wás proto vyklápal /
abyssie mu gednosteyně slaužili. Gest také w Křista všech h gedna vissi-
ra. Potvážte že gest také geden a gednosteyně platiný Křest všech / který
ve Směnu Svatej Trojice pošříti gsau. Nadto h Geden Bůh a Dnu
náss. Věni tehdyn Pán Bůh původem roztržitosti w Náboženství. Ale

I.
původem Křek
Diábel.Ioannis 8.
3. Reg. 22.

Matthai 13.

Lucas 8.

¶ Předně / řík a nepologný Diábel / z nichž gsau visselá rozdwoje-
ní a Kachřstva / meži sebau rozdílná / yakožto z původu / počátku a z
Otcelží / bludůw / záputilostí / růžnic / a zatracení. En z prvních na-
ších Rodicůw Kachře a odřezance / netolito k gegich / ale h k našemu zlé-
mu / svým lžitvým svodem včinil / a s Bohem rozloučil. On byl vrážed-
níkem od počátku / a w prawdě nikdá nestál: Neb prawdy w ném není.
Když mluví lež / z svého tvlařského mluví: Neb gest lhář h Otec lží. En
vissel / a byl Duchem lžitvým w všech všech Proroků Achabových /
kromě Michaeše Muže Božího / u. Toč gest ten nepřítel / který vstal w
noči / nasel kaukole meži pěknou pšenich na Poli Sauseda svého / a to z
famé nepřizně / z žávosti a zlosti / yakož Pán Křstus mluví. Také prosyl
abn moc měl Vědlník Páně tržbiti yako pšenich. En zloshn / gsa moc
Syna Božího wywrzen z Člověka němeho a hluchého / posel Srdce
Zášlupu přízrnného / a včim takové rozdwojení : že se gednj dívili /
druží ten Skutek Křstu moc Belzebuba knížete Diáblu w příjitali / a
ginli poškodějice Pána / znamení z Nebe hledali od něho / až sotva me-
ži umoha Řík gedna osoba ženská tu se nastala / kteráž w Křista všvětsila /
a zřekla: Blahoslavený život který rebe nosyl / a prsy kterýchž řík poži-
val. En nezbedný buřicí spáchal roztržitost w Samářské Šimona

Svato-

Svatoucice / a zlehčil včeni Petra a Jana Apostolův / nekterým
Sibrlíny zázračnými, w Simeonovi strýceni / až n' nosením ho
pod oblahy : pročež ho Lid od něho swedený moch Boží velikau nazý-
val. On filippenské Senátor proti Svatému Pavlu zbauřil / že ho s
Barnabásem zmístati a do vězení whoditi dali. Ten také Protheus li-
comerná Diábelská proměna / za času Chráce Theodórhase / na Osirové
kréte / wzásu na se Osobu žida / včinil se novým Monzissem z Nebe po-
slaným / a celý ref po čemž Osirové chodě / velikau roztříštil věnil / židu
smiauhval / a zase do gegich Země Palestinské přes More ge dovesti se za-
sajoval. Když pak počet nescísliv se gich s peněz a bohatstvím velikým
na včitý den a Místo k Mori shromáždilo / do More z vysokého brachu
gim vesele a důvěrně stálati rozházel : a když se gich mnoho žalostné to-
pilo / on podivadný chechitaje se / zinízel mezi ginyimi na Zemi gessie sto-
ge. O nesmírilemž Křestianě aby toho posavád Diábel nevíměl / neb
páhati přestal. Ale věznie / že n' dnes obijhá / hledaje kohoby se žral. Na-
kož díky S. Origines : Diabolus obambulat de domo in domum. To gess:

Dám od domu těká /
A všeck t sobě láká /
Pod Žochem včený /

Nábožného znech /
Činí roztřítost
V Čertvi a to Čidech zlost.

Včený se tehdy odprati Neglehetnsku Syllau Wijch / a nedávati
místa geho řaukoli ſalešného Včený / a doměni / chtycímu w mozk /
mysl a to pamět našn toho zlého našywati. Qi pak Novověrč / kteříž
co Měsje to Nové Náboženství / a každý den ginau Wijru magi / a kte-
rav ſolík Knížu do rukau věznau / hned z mī ſimyslu tak o věho nabý-
wagi / ač se v pamatuji / a to wěd / že Diábel gegich řdeem / mozkem /
mysli a duší / ne ginať než jako Filistynsks Samsonowau Jalowickau
wore / a ge sobě za nástroje roztřítosti / Selt a Rachěšiwi w Křestianiswu
běre. O v hrđlobě se měli za řakovau ſlužbu ſydeti. Dále

¶ Za původem Diábla, tmí geho načazvedlém dchem / Šeky a
Roztržnosti pocházejí rase z Možku Žela Lidstva. Odkudž mysl a my-
slení Lidstva gsau hned od mlatosti náhyná říwšemna zleinu / wedle
řecí Boží. Tehdy n' bludum / clamum a t' Rachěšiwi / pakž pak A-
poſtol mezi řatky Žela y Šeky počlādā / pſaut: Zgerovně gsau zagiſe
ſtukové Žela / kteříž gsaui / Chlupnost / Modloslavzeni / Erávoni / Neprizně / Svarové,
Nenávisti / Hněvové / Vady / Riznice / Koty / Rachěšiwa / Šeky u.
Gsau tehdy Šekacíni Lidencíhyně Železní / než jako Chzložníci /
Drahové a gini i neshydání z gewin hříšnic / ač ſe ſolivo pro ſkulu / Re-
guli / Ržad / geonopu / ginenb / odevu ſe / Durchowním byti domnivačit
a vyhlaſſugij. A není diwne / že Šekář říštofrat w věſſi a to ha-
nebněſſi z gewine hříchů vpadagij / nezli gini z obecných Lidí : Nebo ge-
gich drž a vſſetečná mysl / roztržnosti ſchopna / také ſe Železny ſkutlum

Actu 8.

Euseb. lib. 2.
cap. 12.
Act. 16.
Socrates lib.
7. cap. 17.

1. Petri 5.

II.
Šekacíni Žela
a Možku
Lidstvo.
Genesis 6. 9.
Galatas 5.

Ephes. 4.

bývá o pováženéjší a bugnější. Potřebí gesti tehdy nad svým myšlenkou panovati / gi na vzdě držeti / a Slovem Božím tv sobě mrtvili / aby chom giz nebyli malířci / neustavěni gsače / a abychom sebou nerocili taždym větrem věci v neschlechetnosti Lidství / a v chytrosti k odklamání bludu / a svedení nás : Ale pravodu činíce v lásku / rostme v Kristu vzdychy. Tak Apostol věi.

III.
Význam
Křesťanství
prolínající
četnou.

Gestě z třetího Bahna přeňstii
se Selský / a gsa v Křesťanstvu Rozte-
žitosti / ž-zauvyslné některých Včitelův /

Pechy Nadutosti/
Vmění Chytrosti/
Zlobivé žárlivosti /
Nejpěkností /
Lakomé žádosti /
Až všetečné nevěčnosti.

S. Jeroným zřetelně o tom takto napsal : Veteres scrutatis Historias, inuenire non possum scidisse Ecclesiam, & de Domo Domini populos seduxisse, præter eos, qui Sacerdotes à Deo positi fuerunt, & Prophetæ. To gest: Præbishage Staré Hystorye / nemohu se dočistí/ abh kdo giny v Chrísti činil roztržení / a z Domu Páně Lidu odsvedení / kromě ti / kteříž gsa od Boha za Kněží a Proroky Lidu představeni. A Cicero Rázimský svědčí : Zemědá Dbečnij Lid sám od sebe neblaudil / než Mu-
drch a Správce všecky / sami připravili k říši aumyslu všesedí / na-
vedli Lid po sobě. Neb Lid obhájem svým nepeagiice se na přichyn /
což giny vyhlášeno bylo za pravé / k tomu hned Víru přidali.

Z třetího přejcinného žijícího gsa Consistoria, Rázdové a Děkanstva /
sicerázby v svých Diecézích, v Stolických neb v Osadách / gednomyslnost
v věci / a svornost, rád při Kněžích ždržovala / takž S. Jeroným píj-
še. Nebo ginač pecha / Nadutost / vmeň / Chytrost / žárlivost / zlobivost /
pohoršení nesnesitelnost / Lakomství / všetečnost a nevěčnost / mnoho
zleho může při včitelích spáchat. Nako Arrián kněz Alexandrinský /
když byl sváu pechou Alexandra Biskupa téhož Města nepotupoval /
a Chvalau Lidstvu se nenaďhal / také věci věci nad něho se prokázati /
v vmyšl svou / z samé žárlivosti / genu Slávy a důstognosti nepręgije / před
sebe nebral : Aniž by rafiového hrozného Kachristova a Selský / Boží svíj
Pána Gejisse zapíragl / v Chríse byl vivedl. Novovětěných když
Orchnost Božím nařízením býti znali / a gi trpělivě poddaní byli / měly
by potworne Esensté Selský neobnovili / a bludné, smislení k hovad-
sté podobné, Roč nezarazili. Item : Lakomau žádostí po ctych Stat-
ech / a dobrém masinem Bydle / když by některí nedychtili / nebyly by Regu-
li / Rázdu / Gednot a Bratrstva zarazily. Nevineli pak / Boha / Svá-
tých písem / a smyslu Artikulům Víry Křesťanské nepowědomí / když
gich k tomu Traupovská všetečnost nevedla : zdaližbý se v Vrádn-
čazatelské tříti / Lid po sobě tahnauti / shromáždění polaumi zarážeti /
ledcos v rauhawého / a Glantum Víry odporného v pohoršedlné-
ho tlachati / a yakousy possinaurnau zevnitřní pobožnost bez vmeňi /

1. Timoth. 4.

Sekry mno
ží Tělo a ne
výšina Sva
ta.

Ephes. 4.
Act. 17.
2. Tim. 4.

Cor. 3.

Sekam
dwěrce ods
wiragi Ld
Obecni.
March. 13.

Augustin lib.
de Agone ca
pit. 25.

W Lid Páně vwozovati směli: O neviditliz se, kterak samá všetečnost/ lenivé mnohé od Křesmešla sstřhuge / a za nevměle Kněžij a správce Li- du vystawuge?

A tak ne Svatá pismá (halž se mnogý domnswagij) Kachře / sek- tárce/a Roty plodi: Alle Dccc Diábel/ s Zénau Čelestné zlé Libské žádosti/ genž gesi Matka Penchý/Madutostí/Chytrossi/ jávissi/ Neerpělivošti/ Lakomé žádosti / Nevmělosti a všetečnosti. Nebo gesi Ignorantia Mater seductionum. Nevmělost Matka všech Svědenij. Kteráž sobě Synn rodil také mezi Nevmělými/ prostými/ w Myśli nestálými/všetečními/ nových věců žádostivými/a w těch gessto gsau svých žádostí Sluchové/wrtíšaví Křesiane/ a hřichy obtíženij. Kterýmž se zdá, že w postranní Sektě spissegii všečenij w Svědomij dogjti/ hřichův požbyti/ apábožněgij Bohu slaužiti mohau. Gsau podobnij nemocnému/ kteryž neopatří se žádným gisym Lekárem/každému věci/ a gedněch po druhých létu vživá/kdo mu gen k zdrawi poslauži: Tak gsau v hříšných, u. W tom hauffu gsau v ti/ gessto se rádi na Osobách včitelův zaříwugij/ gím je nad gím diwíj/ ge vychwalují/ gich samých následují. Vako w környtsté Obey stalo se rozdvojení/ když některí říkali: Já gsem Pavlu/družj/yá Petru/a gini/yá Apollu: Tak v dnes s křikem se přiznávagij skoro všickni naporád/ne k Krystu Gejzíši samému/ale k Lidem: tento k Katolikům/ gím k Jezuitům/ Bernardynům/ Františkánům/ Dominikánům/ u. Druhý k Luterovi/Filipovi/ gím k Kálovjnosi/ k Walterovi/ k Bežovi/ k Gryneovi. Vakož pat Beža gíž wiſce platiſ ne jām Krystus servissimi Apostolky/ a Luther v nich za gcho pacholitko/ obuv miu spravořovati sořvá hodně gesi gmisn. Opět k Bednotě/ tito k Boleslavské/družj k Habrowanské/gim k pečynovské/ u. Ach kdož by ge mohl vycíslit: O bláznových Lide/rozpojení se co děláss/ na koho České ipass/kde Krystia necháváss/pro darem Duch a S' w Lidech složené/proc gednomu všecko připisujess? A druhého wiſce Kýrkwi prospěšněho zavrhugesse a z tohot se plodí Roty/závisti/ a hanění gednis druhých Spisů gisliwými. O by sobě všimysili/ a aspoň Matky Kýrkwe/ gíž wěcen, Leth seſlē/ a mnohým Kachříšvím/ v Antikrystovým protivenským zemdléné všetříce/ gegijho Stolu s pokolem w Svorností vyzívat se znajili.

U toho dotknauti gesi potřebi/ kterak k Sekám a všelikým Svodům w laboženství odvragij se dwěrce, samau týměr nedbálivostj, a gíž právě zhovadilau bezpečnosti všecko Křesianstva. Nebo nepristě nasel Raukole mezi Přenich w Noči/ když Lide zehnuli/ pravoj Pán. AS. Augustín napsal: Homines, cum in Catholica fide negligenter versentur, hereticis diligenter aures accommodant. To gesi: Když Lidé w pravé obecné Křesianství Víře nedbánlivě obcugij/ iudij Kachříšvím svodům vši svých propugnugij/ a tak svedeni býwají. Předně Lid Obey

Chrysostom.

Simile Ter-
tul. de pro-
script. heret.

1. Pet. 5.

Anesi nedo-
bánlivost.

Ezech. 5.

Ezal. 16.

Marth. 13.
Actos. 20.

Mřeknost.

Psal. 139.

cný / který se nedbániwě do Kostelův shromážduse / nepislé Slova
 Božího poslouchá / běžně se modlí / řídko k Stolu Páně přistupuje / pi-
 sem Svatých neče / o známost Boží se nesírá / na peklo nedbá / o spasení
 své péče nemá / Náboženstvím pohrdá / a tudíž se hle Diáblu poddává /
 wedlé řeči S° Jana Blatovského / který dí: Diabolum fortē facit no-
 stra negligētia. To gest: Sama nasce w Náboženství nedbániwost Diá-
 bla sylného nad námi činj. Neb yako w Ssermu / ne Sylau se vječj: Ale
 nespěšným se zavrhnutím toho kdož raněn bywá: Tak w Náboženství /
 Kachřstva ne Sylau Diábelstau / ale nespěšnost/sa odepřti nedbániwost
 si Lidstau / bludn Swodnými raněnij Lídě bywagis. Z té přejcim radij
 S. Petr/řkauc: Budete střzliwi, a bdete / Neb proti vništwás Diábel ya-
 ko lew řewa obcházj, hledage kohoby sežral / kteřemžto odpírante / giamo
 sylnj v Vírci. Napomáhá w elmi k tomu zdřimalá ospalost a ožralá ned-
 bániwost Čírkewních spráwciw. Kterijž gsauce Pánem Bohem říje-
 ní w Čírkvi za Ponocné a Strážné / leniwi / nedbalí / ospali / ožralí / kri-
 chopasowé / a psý němí bywagis: Hrušken w popele (nakž se říjká) ne; apo-
 niagnice / a toliko o své dobré se starajice / Stáda Páně w otevřeném
 poli Vlku k rozehnání necháwagis / křz prsy přehlišdagis / kajdielko
 z svých Dwicíček w geho bludném domněnij a falešném Věnij necháwa-
 gis / Slovem prawdy z hřichův a bludův ho nesvýwozugis. Ach Běda /
 Běda a Běda na takové, jakž Duch Krysní křize Prorok h sebe samé-
 ho naříká. A S. Pawel ge z dřimoty prodříceuge témto slovy / řkauc:
 Buděž sebe pilní / h wesseho Stáda / w kteřemžto Duch Svatý wás
 vstanowil za správce / abyste sprawowali Čírkew Boží / kteří sobě
 dobyl křiž ſwau. Náč zagisté wijn / že po mém odgitii wegdaú mezi wás
 Vlčí Hltaví / kteřijž nebudaú odpauštěti Stádu. A z wás samých pow-
 stanau muži / kteřijž budau mluwiti převrácené věcy / aby obrátili V-
 čedlníky po sobě: Protož bděte / na paměti se magisce.

Není bez winy h Brchnost Svatéská: Neb h ta napomáhá ihnauti
 se bludům / Kachřstvím / Šektám a Kotám / když na gruntech svých do-
 pausstěgij se přechowávati / a poddané své bijdně swozovati / zgewným
 odbugcím prawdy Boží / a neprátelum Krysta Pána. David Pro-
 rot Královský říkával: Zdali hā těch genž tebe w nenávisti magis / o Ho-
 spodine / nemám w nenávisti! A ti kteřijž proti tobě povstáwagis (zdaliž)
 mne nemrzegij? Dokonalou nenávissi nenávidim gich / a mám ge za ne-
 prátely. Nynější pak Králové / Knížata / Páni / Žemané / a což gest
 podivnějšího / h Biskupowé prokláte židn Fedrugis / na svých dědi-
 ných / Duchowných / Čírkewních Statech / rádi jim bytu h gegich pod-
 dané laupiti přegij / a k tomu napomáhagis. Opět / Novokřtěnswa / Kr-
 iánstva / a hrozná Diábelstá Kachřstva trpij a ochraňujis / a samé
 ho toliko Krysta s geho prostým / ale pravdívým věcím vyháněgij / a
 zgruntův svých vykoreňujis. Os plácem Čírkew Páně Králi Nebe-

stemu

šemu požalovati musí na Vrchnost/že gíz tisotí Pán se nande/aby rá-
děgí některé Sely neobliboval,a gine zastával mežli včenj a Náboženst-
ví právě křesťanského. Nemili on sám nějakým jiným Nábožněm/
ale geho Manželka/neb dítky/ neb swým w některé svým poddaní/ něha-
šeho Bratrstva Rotu musí sobě zaraziti / se scházeti / a Rosicem pohr-
dati. Gsauli pak geseté kterí Páni Evangelistsei / vysat na Správce
Kyrtovního žádného pozoru nemají, a Ržemeslníky od versstatu / ty-
měr y Sedláka od pluhu Lisy svými k Svěcenj na Kněžství běsícho
vražení posylagij / ledaháš běhauny / Kyrtovní nepowědomé / od
Starších Kněží ne-Examinované / Poddaným svým za Vítěze při-
gimají. Vysetečným Ucháčům / y proti Artykulům Víry han-
ějím žwáčům svým Kněžíum nic o to neriskají / na Vytážku a k Ržádu
mežl Starších gich neodshlagij. Nybrž chtěgili včeněnskí Kněží tém
Slovnopisacům o neporádnost Kázání deníku witi/ ant hned Pán bude
svého zastávati/wychwalovati/stušené a Věcne Muže haněti/ u. Ach
kdež se má Swornost wzýti mežl námi / pro Boha povážme / když gi
Páni / Páni Collatores roztrhugij. Ach což nemají býti Kachříswa/
Sely / Roty / Swodové / musí se pravda powědijí / ač se koliv tim
posplnití mohau ti / kteríž nás lacerugij a haněgij / u.

Diy včený Synu Boha žiweho / Sludy a Sely rác vdusovati/
Chraň sám Stádce svého rožhaněněho / Pokorem / Swornosti nás darowati. A.
Potud hle Artykul prijoni původny Sely, a Rot wypisuge / a že ne
z Boha / ani z Svatých písem / ale z Diabla, křeze posetile Lidi gsau
wžitly / possly / a w křesťanstvu se rozmnožily, vlastuge.

II.

Náji Druhém Rozdílu Kázání slýsime: Pročbý wše:
Mohaucí Pán Selym povstávati a možiti se dopaustit? Nihil sine causa. Nic bez příčiny se neděje.

¶ Neprve/ Křesice tudí potupu Slova Božího / odgsmage nev-
děním pravdu svého včenj / a na to mísio dopaustěge klamu / bludů
rozšívání. Kteraužto pokutau hrožyl Syn Božíj nevdečním Židům/
kta: Vá gsem příssel w gméně Dicemeho / a nechtěli gste mne přijiti.
Přejdeť ginh w svém gméně/toho svý přijmete. A Duch S. křz Nádo-
bu wypolenau dí: Proto/žežášký pravdy nepřigali k tomu aby spaseni
byli. A Protož possle gím Bůh mocného činitele bludů / aby wčíli lži/
aby odsauzeni byli wosickni kteríž nevčítili pravdě / ale powolowali
neprawosí. Křeze Monžisse Pán Bůh Izrahelstvím hrožyl: Nebu-
dauli Slova Božího poslussnij / že ge oddá k Swedens / aby slaužili
dřevu a kamenni / gessto nevidij ani slýsii / negedij ani cígi. A řecij S.
Pavla mluvi: Zé Lidé z-vníjslē Svatému Evangelium nevěříj/
přicházegi k zmarenj na svém myšlenij / a zatmíjno bývá gegich nemau-
dré srdeč / a poddawági se pomstau Boží žádostem ohavným / w smysl

I. Bůh dos-
paušení Sely-
ty w potupu
proto potupu
pravdy Slo-
wa Božího.
Ioannis 5.
2. Thes. 1.

Deut. 4:

Rom. 1.

z. Reg. 22.

převrácení/aby k svému věčnému zatracení činili to což neslouží/a před čímž se samo přirození zhrozuje. Za příklad gest někdyší krále Achab/ kterýto nechá Micheášovu Proroku pravodomlujícemu světici/musyl z dopuštění Božího lži Diábelství/ když geho Kazateli dvorské tla- chanci, k svému zahynutí světici. Melatbou tedy pravda Slova Božího v svéší významosti v Lidu byti/ nežli gest/ aspoň pro pohružení a takové hrozné Boží pomsty. Poslouchením rádi (o Kristianém věru) pravdy Věsti Pána Ježíše/ abyhom v pravé Vídce zachování byli až do konce/S. Bernart dí: Qui in futuro seculo Deum videre deside- rat, hic in praesenti eum audiat. To gest:

Kdosi žádostiv věčného Boha viděti/ Hled se že pravdu geho pfidříci.

II.

¶ Druhá Příčyna Šekta: Pro Rusenii věrných/s pravdu u Věci Syna Božího se obíragich/s/dí Aposkol: Nusegi Kachříwa byti/aby ti kteríž gsau zkussení/zgewenj byli mezi vánmi/yak gsau Stálj v Vídce/ v pobožnosti / a v poznalé pravdě. Od kudž Monjiiss řekl: Powstaneli v prostřed tebe Prorok, a neb kterýž pravil se sen viděti/a předpověděly známěnja zázrak/a stalobu se tak jak oz předpověděl/a řeklby toho: Pod- me, následujme a služme bohům cizým/kterýchž-by ty neznal/ ne vposto- chness řecí Proroka toho / a vypravovatce smrtv: nebo zkusuget vás Pán Bůh vás, aby zgewené poznal milugeteli ho z celého srdce, a zewsu- dusse vassii/ čili nic.

Gsauť tehdy Kachří a Šektaři Věrným Pánem jako Osmnem k bed- livoſti při Náboženství/a k plnosti Slova Božího posluchání/prav- děně zdržování/ v Vídce se vtvorzování a k setrvání. Neb Seneca dí: Ze

Yako Činest vadne bez protivnka: Tak se Vídce mrtví bez Smrtnosti.

Protož Pán Kristus poračí v Textu: Pilně se vystříhajte od Falessních Proroků/ kteríž přicházegijs k vám v Rausse Osým: Alle vnitř gsau Blíž hltawí. A ginde/ powstanout Falessní Kryštové, a Falessní Proroci/a činiti budou blivé veliké, a zázraky/tak aby v blud vvedeni byli (by to mohlo byti) také v vyvolení. Hle předpověděl gsem vám/na paměti se měgte/gim nevě- te/při pravdě poznalé stúpte.

III.
pro budau-
c. Šaud.
1. Cor. 4.
Rom. 2.

¶ Z Těch Příčyn nechává Pán Bůh v Světě Šekta a Kostel- tosi pro budaučí všechny Šaud/ na kterémž Pán Ježíss osvistí kry- té věcy temnosťi/ a zgewi rady Srdců. A, kterýž odplati gednomu každému swedlé skutku geho. Témž sagisí kteríž trwagise v dobrém skutku hledají pravdu Náboženství/ kti a nesmrtelnosti/dá život věčný: Alle témž kteríž gsau svárliví/ a kteríž ososem neposlužil pravdě/ ale nepravostí/hněv a popuzenij/Zármutek a vzkost/ na sáz- dau Dusy Člověka, (Šektařského) kterýž činí zlé.

Nechá-

Nechávat ovisem Pán Duh bláznového Světa w geho Váruši/
až do příseje Syna svého i Šaudu/na kterémž se proměnastane. A který
jsou zde praví následovníci věci Pána Ježišse byli / zgeweno bude.
Z letcejto příchyň v sám Krystus Pán za svého zde tělesného bytu dopu-
stil průchod místi Sektám w židovstvu / Farizejstě / Essenské / Sad-
dusenstě / Herodijánské. A kaucole kázel nechali k dozráni / až do jns své-
ta Skonáns. Apostole řecké Bratři s gich rotami Šaudu Páně po-
kaucili a w Textu S. Evangelium / bodalci / trnii / zlestromovci k rotc-
ej / a na oheň k vtoržení oddává. A tak příchyň roztržitostí Křesťanských,
v průchodu gegich / Pánem Bohem w své ráze zanechávaných, sro-
zumětose / giz dálc.

III.

Přít Třetím Rozdílu Ražání se věme / Cobychme
meli w takových nynějších nesvornostech / a Sektách týmcenesci-
slných w Křesťanstvu / a w každém koute se giz blíscích / činiti:
Neb časů nynějších, mnohé pobožné Srdce w Lidu obogujho pohlaví
spasení jádostivého / není se Štiro kde všinců / v koži se po spasení ptá-
ni / k kteremu se haussi přisvinanti / v kteřímu Kněžství svou milou du-
ši k správě svěrčiti. Všickni se Krystem zastřagli / pravau Chrktvi a
prawdau výchlubují / spisy / hlahy k sobě svolávají / svá shromáž-
dění výchvalují / gina potupugii / své správce zdelebugi / gine pak do
pela stragii. Suum cuique est pulatum, Alienum velut patens sepulchrū.
Čo gest: Chwálí se sám každý, a gineho hýzdi. Gesto tim Slávě Bo-
ži / Chrktvi / posluchačům / ani sami sobě nic k zysku nevytrubují: Toliko
vnarene Chrktvi svíce synalosti přidávají / a z Krystova do Diáblo-
va Království mnohé vdatné Božiři Kříže vtrázejí. O zlosinu Diá-
ble / o nesvorný Václavové / o slepý Světe / co se w tobě Diáblieni strž
řecké řecké Protoky dívené plati. Však my Krysta milujícich / w nich roz-
tržitostech / wedle rozkazu Pána náscho toto včinme:

¶ Předně / na Kotv se neohlídaje / ale ge hned od Svátej Záčatu
viduálně žvage / při Krystu Pánu bez pohoršení zůstatovme / a
Svůdciům za nos se voditi nedeyme. Neb není méně nedávno povídala
Rozivojeni / Křesťstvo / Sest a Kotv Náboženství se rozmádagich /
jedny se na tom nevrážeg. Zdali se první Kotice nevássi od Boha nea-
trhlík Ždali Abel od Káyna pro Náboženství nebyl zabité. Zdali Noe ro-
lito samosim při pravém Náboženství se svravam / w Korabě není zachyc-
ván e Zdali Abraham pro roztržitost w Náboženství není usyl / Blažit
swe / Dr. Kaldenských výgsti / nechtí se Mlodářům gich poskvrni-
ti / Moysi s Egyptskimi Moudry se Hádati / Eliás s Proroky Achá-
borovimi o Bohu a pravém Náboženství pukli městí / Sedechlař ře-
cký Václav proti Micheassovi Proroku / Ananyáss proti Geremijášovi /
Farizeo.

Gen. 3. 4. 5.
12.
3. 22.

3. Reg. 18. 22.
Ier. 18. 20. 29.
Actorum 8.

2. Timoth. 1.

Sorprendit zjezdovitci prodi Krymu / Šimon Šazarodýmik svedl Křistov
Samaráckau / od Apostolův říkenu / Hymeneus a Philetus poslucha-
tové Pavlowi / Ceriathus a Ebion bili přati Janovi Ewangeliomu.
Augustyn Swatý po Apoštolsich, až do Veta Páne 400. Šest v Křes-
tanství vzniklých 88. říjta / a co gich pak od této času až dosud / ja řek
šíroko 1200. Leth bylo.

Matthew 24.
1. Timot. 4.
1. Iohann. 4.
2. Petri 2.

Mimo to / zdali Krymsus ne-prorokuje / že v posledních dnech pov-
stanou mnozí Žalešni Křistové. S. Pavel a S. Jan gýtmu Čechy
že nazývají nářímenali. A. Summorum S. Petr dí: Zé gšau byvali Žalešni
Proroci mezi lidem / vakožto v mezi svámi budou včetně Žiwi / tte-
říž budou vwozovati Roth zatraceni / také Pána, kterž ge výkupil,
žapřajíce: Sami sobě rychle zahynutí přivozujíce: a mnozí gegidži ja-
vědeni následovati budou: křež-něžto cesta pravdy rauhání bude pod-
dána / a v lásomství svého slova poříctom o vás kápči bádavci
rychžto odsuzení gíz dávno ujemete a / a zatracení gegich nespíj.

Matthew 18.

Nedělejme tehdyn na Směrnost v Křesťanském Náboženství do
Dne Soudného. Neb v sám Krymsus Pán řísl: Když přejde Syn Gój-
věla / zdali nalezne Víjru na Zemi?

Roman. 4.
1. Corint. 3.

Protož se na Šestách a Kožtržitosech žádný nevrážen: Ale při spro-
stém větvi / o samém Krystu znějichm, trivay / Svátosti rādne vyuwan/
a svau. Víjru pobožným obceváním pronášen: postacut Smrt Kry-
sta Pána i spasení / bñ třebas žádne Regule / Roth a Haustu posramě
nabozněným rádem se blízstvijho, nenásledoval. Neb ve na rádu / Ko-
te / nednouž ale va samé Smrti Páne spasení záleží. Omnia noua, quæ
Christus non docuit, fugienda. To gest: Na to, čemu Krymsus nevěl, nemá
Člověk pbatí / dí S. Ambroz. Dale/

II.

Druhé Žalešních Včitelin / a podezřelých gegich shromáždění
máse člověk waromati / wedle rozhazu Sposetele: Pilně se vystří-
haje od Žalešních Proroků. Čert a Kožla; Páne kewšem-
dem naporaď se vztahuje. Ač gňau mnozí je výkagli: Co mi gest do kňe-
ze / Čebali mi se o do starati dobrého neb že bý: pobožně neb bezbožně
živ gest: Však dí musí sám za sebe poče vydávat. Svouzugeli když
Žalešním věnji / on roč, dí. Ale Pán Krymsus gnat teb vši a napomí-
ná v Žalešním Swatém Ewangeliu / aby se to sice svýstríhaly
žalešních proroků: Neb a volastni Dushy gednvhho - Kazdho tu býj.
Povedeli Šlepý Šlepý / ne sám Vůdce / ale oba do vám Zatracení / pl-
yadnou / nílubí Nebeský Doktor, Gednouči / se v tom napomenutí se
Páneži geho mili Apoštole / a vči, r. laic: Nejsileňší / nevérte Kazděmi
Duchů / ale zkusigle Duchům / Maluj Boha. Opět: Člověka Kochte
a nevstupnho po prvním a druhém trestání waruj se. V Starém Zá-
koně časné různice mluvati musí Swatí Proroci s Žalešními. Spí-
sud z mnoha Napomenutí / lidu, o když hánji se gich, čimli rí-

Lucas.

1. Ioannis 4.
Titum 3.
Col. 3. 1. 20. 1. 8.
Eph. 6. 1. 10.
2. Thessal. 1. A

sage: Neposlouchayte slovo Prorokův těch / kterí vám prorokují / a svodí vás.

A protož halo děti Bohy a Ohně / tak Boží Synové Falešních
Vítelů / a gegich nábožných Swodův magi se warovati. Neb kdyby
slední nebyli / aniž by dobrotný Krystus Pán s takovou pilností vy-
síkali se gich poraučel: Vlky hltavými / Černým, bodalacím /
Stromy zlými / a gmenem Páně darmochlubnými,
že nazýval. Zato tehdyn w Scádu od Vika pokoge / z Černu broznu / z bod-
lacijsijským / z nenesného Stromu Dworce / od Chlubného pravdy neče-
sen: Tak od Falešních Prorokův nápmoch k spasení / ani gisoty w Wi-
ře se menaděg: Nýbrž sledny na Dusy očekáwan. Neb svým gedowa-
tym věčením Lidi s Diáblem spogugij / a Čovarysse neslechetníkum ge-
činij. Od pravdy odwozují / Sekty a Koty množí. Sekty pak Lidi
dělají Neprátele a Kuhace pravdy. Item / z Království Božího ge-
wylucují. Item / w Chríci býrky / Swády / tuznice působí / písma
Svatá zlehčují / Vrác Ducha Svatého zpržnugi / až u Křesťanské
Náboženství / a gmeno Pána Ježiša Krysta v cizích Narodů / Zidu / Eur-
ku / Pohamí / w potupu a w posměch vwozngi. Summa / původních
Kot a Sekty sami do Nebe newcházegiice / u ginyh wjistí / a se tam do-
stati zbraňují. A tak ne bez důležité potřeby a znamenitě příjemný
Spasitel rokazuje nám wšem svým následovníkum vystríhati se
pilně Falešních vítelův / Kot / Sekty a Swodních postranních Ná-
boženství.

Vorančí přitom Pán u Kazatelu Slova Božího / aby netoliko
včetně a pravdivě Slovo Boží sami řazali: Ale posluchacum svým
často takové napomenutí a rozkaz Božíj předkládali / při pravdě ge-
zdržujíce / a od Kachřských bludů a Swedenij odwozujíce.

Ale pomysli a zepě se mnohý: Kterakdy a po čem mohl Falešního
dítcele poznati / zwláště w mynčysích roztržitostech Věcijs a Nábožen-
ství Křesťanského? Na to sam Pán odpovídaje díl w Textu:
Pricházejí k vám w Rausse Dwějim / Ale vnitř gsau
Vlky hltavij: Po Skutchch gegich poznáte ge: Tato jako
se Strom poznává po Dwotc. To pat Racho Dwěj / rozumij se vrác
slavný Kněžský / Kazatelský / Doktorský / wšak samým pokrytstvím při-
klený. Skutkové gsau gegich včenj / auseň u w spisých Lídů předklá-
daná. Také u obcování života wezdeního takových Lídů / kteríž se posly
Božími k Lidu byti vyhlašují: Však kdo a kteríž ti falešní byli /
wědomě gest že myn wšickni včetلوvě Lidu z sebe to směnwig / a na gine
hánlivě w spinavými slovy tu faleš spagij. Ale w řecí tohoto Kazaní
na jadnau Stranu zegméná nevlezugijce / z samého písma Svatého
toliko znamení taro slyssme:

2. Timoth. 2.

2. Petri 2.

Románs 2.

Matthxi 23.

Swa-

1. Iohann. 4.

Mat. 6. 7. 11.
(15)
Achor. 2. 8.
1. Corinth. 3.Romaneos 6.
2. Petri 2.
Tirum 1.
2. Timot. 2.
2. Corin. 11.
Galatas 2.
1. Timoth. 4.
Matthai 7.

Svatý Jan Ewangelista díl: Každý Duch kterýž nevynášnává je
Bezjíjs Krystus přišel w Čele/ v kterýž dělij Bezejíse/nenjž Boha. Za-
 píratí tehdy prchodu Páně w Čele na Svět/ (což jde činí) a pořan-
 né o **Užověcenství Krystova smysleti** / gest giste znamení ſaleſního
 včemí. Pán Krystus wšedky pokryte / kterýž pod karavou zevnitřní
 pobožnosti Pijſma Svatá / k vevrzeníj svých duchodův a dobré w
 Světě zwůle, natahugis/ ſaleſními Proroků mym/ yakovis/ gsau by-
 li ſaryzeové a Žálonnícij židovossi za času bytu Páně. Svatý Pa-
 vel na ně tento Kechy zavěſtuge: Kteris (prey) Štadu Švrtkve neod-
 paustěgi/mždn Laupeže z věho nabýwagis/vkrutnost/moc a kvalit pro-
 vozugi/převráceněvčich, k zahynutí posluchačův piſſij/mluvij/vče-
 dlníský po sobě tāhnauce, nová ſhromážděníj Šekárská záražegi/
 Roztržitosii a pehorſenij činij/Vřichu svému ſlauži/pochlebenstvím
 Lid ſklamáwagis/a proſíe námluvau w libě řeči do ſvé roty přetahugis/
 w ſlužbu ge sobě podrobuſi/ domi/ Šatky/zivnosti a gměněka gegid
 gžijragis / Nždy weliké bera povoláníj svému dosni nečinij: Anobrž
 množi se gich ani prstem nedotykagis. Item / kteris se w včenij nad gine
 vynassegi/a chwály tolisko/ vliſi hledagi/nevážně s posluchači zacházeji/
 Srdce čistého/Svědomij dobrého/pověsti bez vhonu nemagi/ od Vřy
 odſtupugis/ cestu pravau opaustěgi/nedbániwě se při Vřadu chowagi/
 Včenj dábelská přináſsegis/ w pokrytství lež mluvijwagis/ Manzelis/wa
 zbraňugis/ cehowana svědomij magis, ſlovem tolisko a ſamým zevnitř-
 ním ſtukem běžné Služby Božej vykonáwag/ Páne Páne, nadarmo
 Pánu Krystu říkag/ aufokem z poplatku ledacimy charním, znamenje
 Boha ctiti se domiſwagis: ne Krystovu ale ſvě Sláwy zde vyhledá-
 wagis.

Taková y gina mnohá znamení gsau ſaleſních Proroků. Kteráz
 se ne w gedně ſame Štranc w Náboženſtví, Kotě/a w Šednotě: Alle ve-
 ſossech a w každě nacházeji. Neb in ſumma: Ten geſi každý ſaleſní Pro-
 rok/ kdož bez rádneho povolání Vřad Včitele na ſe běre/ buď w Vřadu
 pokryte ſe chowá/ Včenj ſaleſní rozšiřwá/ nepríkladně obcuge/ a zlé O-
 svorce včenjm y žiwotem ſvým w posluchačích plodi: Takový zagiſte
 brzo vyhlat/ a k Ohni pekelnímu y s ſvými Následovník, Domstau Řo-
 ži oddán bywá. A protož ſe Krystus Pán takových wſech pilně vyſíř-
 han wels.

¶ Geſte Řeči wěc včiníti máme w Roztržitosich nynějších, tuto:
 Wedle Textu Svatého Ewangeliu/ ne povětrni/ ale gednosty čynis/ ne
 halowis/ ale vrodnis/ netolisko gměnem/ ale oprawdovým ſtukem Křeſta-
 né buďme. Neb ne každý /di Krystus/kdo mi říká Páne, Páne/
 wegde do Královiſtví Nebeſkého: Alle kdož činj wůli Ot-
 ce mého/ Jakoby Pán řeči takto: Zá všim že ſe množi w Nebi býti stro-
 gis

gij/pro sámé jméno Křesťanské / když toliko málo některého zevnitřního skutku Křesťanského přitom se dozvídá / buď že něco podivnějšího nad gíne v Světa svědau/yako: Množí mi dělá w ten poslední Čarodýný Den / Pane, Pane / zdaliž gsmé wegméněm twém neprorokovali ? a wegméněm twém Diáblu w nevymítlali ? a w twém gméně diwům mnohých nečinili ? Vysak se zmeyli. Nebo Zehdaž povíjim gím : Nikdá gsem was nežhal : 2. Thess. 2.
Matthæi 24.
Vysce vyn pak y Prorokovali a diwů činili / zdaliž toho Diábel řeze své holomky nemůže činiti z dovolenij Božího / k řízení bludilu / a k střetání těch gesso nepovolují pravdě. Což když se naivá / vysecto se to Bohu a gniemu Ježišsowu od Lidi pripisovává / gesso Pán Bůh k bludům nenapomáhá : Ale tudy Líd musto pravdě bludy oblikujíz jistává. Protož díl gím : Oddegdětež odemne vysíckni kterijž činíste neprawost. Ach, hroznější Páně vypořáděj. Na koho vyhnute ? Slyšíss je na ty/kterijž činí neprawost / a i vůli Boha Otce opomítagij.

Vule Otce Nebeškého gest Summa / aby každý kdož vidí Syna / a věří w něho / měl život věčný. A Syn w se věříjch zachowá / a vysíjz Smrci k životu. Iohannüs 6.

K této Výje přináleží Láska / abychom své Blížníj milovali. Nebo se výra řeze Lásku působij / díl Apostol. A sám Krystus Pán za znamení svých Vědlníků milování položiti gest rácil. Z toho dneho Četnij pochází / genž gest života Svatosti / wedle řeči S. Pavla / kterijž díl : Čato gest vule Boží / posvěcenij wasse / aby sse se zdržovali od Smilostiva / a aby v měl geden-každý svým Čelem vládnouti w Svatosti a w potřivosti / ne w Ljubosti Čelestních žádostí, nalso pořané / kterí Boha nežnají / a aby žádny nevtiskal, a neprědsíhal, ani ovlamával w potřebě, a neb w gednanj bratra svého : Nebmistel gest Pán toho vysího / nakož gsmé předposvěděli wám a svědcili. Anž gest také povolal nás Bůh k nečistotě / ale k posvěcení. Galatas 5.

¶ A potud buď dosti povědijmo z výkladu S. Evangelium O rozdrobení Náboženství Křesťanského / gíz na mnohé Sekty a Falešná věci roztržitého.

Prvním Rozdílem gest oznameno / kterak to rozdrobení posslo z půwodu Diábla / z káždý přirození Lidského / a nesvornými Včiteli / napomáháními k tomu nedbánívosti Lidu o Náboženství / Kněžstvem nebedlivým / a Vrchností / kteráž tomu zlému týměř sama dwere odvísá.

Druhým Rozdílem však až gsmé přejcím dopustěni Božího rozličnosti Sekty / že tudy Pán Bůh tresice potupu pravdy věci / a skusuge

sobě svých věrných / n do dne Soudného k rozeznání te smíchanice,
a každou k spálení, zanechává.

Třetím Rozdílem napomenutí gsme / w času těch roztržitostí / A.
bychme se na sekty neohlijdage / při Kryštovu věcení trvali / Falessův
Proroků se vystříhal / a Křesťané opravdoví n Stali byti všelova-
li / k rozmnožení Slávy Pána násseho Ježiša Krysta. Kteremužto same-
mu Čest / Chvála / dík - činěn a Kýsařství věčné přináleží / až na věky
veků / Amen.

Modlitebná Písni / Válo : Zochoveny nás př svém Slovu / u.

D ože / chraň Slova svého /	O Swatý Dusse dat Svornost
D russ původ Sekty / všechno zlého /	C hrkti / w Wijre gednovomyšlnost /
D iábla s geho pomocníky /	V dus Falessné věcnis /
W Křesťanstwu budné Kotnky.	D eji Křesťanstwu sgđenocnij.
D Kryste, swau všemohučnost	D ychom té Swatau Trogich
P rokaž / Královskau Welebnost /	W sički spolu / w Wijre w Sedey.
W obraně Stádečka svého /	S vorné gednosteyně ctili /
K terej técti Pána svého.	Z de w pokoji živi byli.

A M E N.

Neděle Devátá po Svaté Trogich.

Ewangelium S° Lukasse w Kapit. X VI.

Maudrost Boha Otce / strze věcení Syna Božího / a Dissem Vrádu
Ducha Svätého / ráci nás opatrne Synu Světla spříšobiti / a
spasitelnau Maudrosti dariti / Amen.

Rájedewšemi věcmi (Lide Boží) Duchu Svatému posvětli smě
časté Disky činiti z toho dobrodinij / že gest rácil k snadnějšímu Tělesnému na-
ssemu pochopení rozumem / strze Sväté předky / Ewangelia Nedělnis / podlé
porádku běhu a času / tak rozsáhlé říjditi / aby gednokazdě za Rázanj Slova Božího
Lidu Křesťanskému toho času předkládáno bylo / kterýž sebou tauž věc skutek přiná-
ší : vakožes z počátku žně / každého Roku w Neděli Sedmou po S. Trogich / Kježi
bývá o sedmi Chlebjich / kterýmiž Pán Krystus čtyry tisí Lidu žáracně naštítiti / a
nadto gessé sebranými drobou Sedm Rossůw naplniti rácil. Odkudž se vějiváme / že
Pán Bůh až posavád strowným Obilijm na pole wsatým / každoročně a vstavěně
wszech Svět / a w něm každý životící předivně žiwiti / a gessé wzdychy k druhému
Roku mnohých zbyluk w pozůstatkovati rácis.

Této pak Neděle w počtu po Sväté Trogich deváté / kdyžto až právě s tým

na po-

na pole Hosподárové vycházegi / a na některých mísstech Obilé sejaté / a gíz v Sto-
bosách magii / předkládá se w Čítkvi S. Evangelium / O nedbáníwém Hospodářství /
a o gehd neprawém Šaffáři / k tomu Díku : Abychom se vpamatovávali / kterak
Pán Boh nám Lidem svých dohásti světuge / a nadewsemě Brodami / gmením a
Staší / ne Pány dedičnymi / ale koliko Šaffáři Služebnými wšestny Lidi zvětuge.
Od kerhých časem svým počtu vyhledává / a ohledaně w nedbáníwosti / w rozh-
lowání a w marnotratení / z vládárství zhladává. Protož nabízí Pán Krystus
w podobenství téhož dnešního S. Evangelium nás wšich k bedlivosti / a při vy-
hledávání Spasení k naležité Duchowní opatrnosti / Tadiž také v z cyzího / totíž / z
Božího Šatku k přiwětiwosti k Blžním / rauco Ržecí od Evangelisty S. Lukáše,
w Kapitole XV I. napsanau.

Kavalí pak Pán Ježíss Vícedlniskum svým:
Člověk geden byl bohatý / kterýž měl Vlá-
dare : a ten obžalowan gest před nim / yakoby
mrhal statek geho. V povolal ho, a řekl mu :
Co to slyssim o tobě ? Vydan počet z vládárství swého :
Nebo gíz nebudeš moch déle řassowati. V díj vládare
sám w sobě : Co včiním : Nebo Pán můg odgíjmá ode-
mne vládárství ? Kopati nemohu / žebrati se stydím.
Vím co včiním / aby když budu zbaven vládárství /
prihalim mne do svých domů.

Vzawolaw gednoho každého dlužníka Pána swé-

Buu u

ho /

ho/ řekl prvnímu: Váš mnoho dlužen Pánu mému;
A on řekl: Sto. Tun olege. Vdij mi: Vežmi registra
swá a posad se/a napis s padesát. Potom druhému řekl:
Ty pak vás mnoho dlužen? Který řekl: Sto korcu Pře-
nice. Vdij mi: Vežmi registra swá/a napis osmdesát.
V pochvalil Pán vládce nepravého/že opatrné včinil.
Nebo Synové tohoto Světa opatrňší gsau nezli
Synové světla/w pokolenj svém. A háč pravim wám:
Čiňte sobě Přátele z Mammomy nepravosti:aby
kdyžbyste zhynuli/přihali wás do věčných stanůw.

Evangelií.
Occidio.Summa
v lus.

S Odobení sví dnešního S. Evangelium Son
Boží předložiti ráčil pro Lakomé a nepravé Věčinných
Chrkve a Chrámu Jeruzalémského/ kteríž podle výme-
ření Zákonného, každého Roku, od Lazdického Článku
fa, půl Švile, mince židovské (náss ort peněz včim) platu
přigimali/a mage z toho Chrám opravovati/a potřebý s službou Bo-
žíjm obgednávati: Také Díl w Almužně Chudým rozdati/nepravé
stun zácházel. Nebo na své potřebu/zvoule a rozkoše tasové peníze obra-
celi. A tak z nepravého vládci sví neb Kostelnictví posvolání s počtu/a
složení z Vrádu slussně zasluhovali. Vějí pak Summowně Pán Chr-
stus tím podobensvím své Křestiany: Aby všickni kteríž gsau bohati/
neb hake-koliv gměněcko magi/ne Páni/ale toliko Ssaffarové w cizym
žboží/Staktu / byti se spamatovали / a w tom věrně ssafugice / svým
žádostem tělesným nepowolovali: Ale raděgii Pánu svému věruost za-
chowagice/a Chudým potřebným z Panského Staktu dobré činse/kaž-
dodenni swau při živnostech bedlivostí / s opatrení svých milých Dusi
s budaujmu věcnému spasení se starali / a všelikau swau Maudrosi a
opatrnost na to samé svynakládati/ aby chom všickni po odvedeném po-
čtu věastensivs blahoslaveného / a srdečně sobě žádaného přibylku/s
prátelem Božímu w Nebi doslu. Nebo v hrozný Spasitelnáss w podoben-
svi S. Evangelium / že w den Saudny žádná věmmluwa neposlati
tem všem / kterí w Čestě spasení tak bedlivě/ rozhaffně / maudre, o-
patrně / a chytré sobě nevedau / jako Lídě Světu oddanis w Lakom-
sivs a při vyhledávání sobě časních živností : Vakoz se pak ta od
nás týměr všech naprotád děge. Nebo Synové Světa to-
hoto opatrňší gsau nezli Synové Světla, w pokol-
enj svém. Črešice nás tím Pán Gejss. A tak gesi původní příčina/

v Sum.

γ Summowij Vzutek dnešního S. Evangelium. Kterchotje Vyslal
výtahowati se bude v tomto Rázam i Arcifulti.

D Opatrnosti Synův Světa v Svetla.

Rozdloové budau tři.

Prvni: Rozdlem se oznámi: Kdo gsau to Synové Světa / a který
Světa?

Druhý: Vaká gest to opatrnost Synův Světa / a která Synův
Světa?

Třetí: Lid Křesťanský spolu s námi / wsselikau svau Maubrofis, co-
gum a opatrnosti / čemu obraceti mame?

I.

Synod
Cathol
Lidem
Jeremias 4.
Ticim 1.
Ioachim 4.
Corin. 14.
Gelatas 5.
Ephes. 2.

Kdyži prvním fráce bud pomědijno / že Synův Světa mali
Pán Krystus Lidi zhola Světu pddané / kterij Boha neznají / o
Spasitele a Spasení nedbagi / o Nebe nestogí / Náboženstvím pohe-
daguj / bez Slova Božího po své wuli, lakomě / nevážně / rozpustile /
pohansky / zhovadile / bez bázně Boží živi gsau / na samé tolido břichó
shánějí / na nemoc / pad / nessíčíjí. Smrt / wzkríssens budauch / na saud
věregný / na Nebe ani na Peklo se nerozpomínaugí / že věčney byt sobě
hodludi / k svému maudři / k zlému chytři / k Bohu pak a k dobrému své
nému tui / hlaupi, newtipi / a zhola nemaudři se byt i převésegli. Kie-
rkhoto a takových Synův světa / na okřisku žemském wssudy / zastupo-
wea wojska pod Korauhwí Knížete Čenrosti je správugí. Z nichzto inno-
ží ac prawí že Boha znagu / wssal ho Slušky svým zapřeagi. Nebo
se správobem Žimahele posíránního / Žálewi porádučmu Synu Abra-
hamowu / toži Lidi to Pána Božího právě věříjímu v posmívagi. A
protož se domu Abrahamova / Svaté Křízve / v dědictvíž života
věrného zbarvugí / a zewsetch dobradijných gđnorozenců Božího Sny-
nn wývorhugí / protož: Zeto narozeno gest zvěela / Čelo gest. Čelo pak
a krem království Nebeským vládnouti nemůže. Takové žacíše
Lidi Boha prázdné / a od Náboženství posíránné / kterijž wedle obyčeje
Světa tohoto chodi / Apostol S. Pavvel gmenuge Synův nedo-
věry / a Nástrojem Díla, moencho Knížete nad pověřením / tož
Diábla.

A tak wssickni Světa milosrđních / Boha a Náboženství potupních /
gsau prawí Synové Světa: Synův pak Světa rozumí. Spas-
itelnáss Lidi proslí / wssal Nábožné / kterijž Boha znagi / to Krysta vě-
ří / Duchem S. se správugí / pobožnosti osříhagí / Činoži oblibugí /
pravdu milugí / w Slovu Božímu je kochagí / w příkazaných Božích
frácegi w Lásce Křesťanskej wespolek se rozmáhaai. Summau / w tom se

pronáslegii/co Bohu mlučí, Zákon porauchi/ Křížus vči, / Duh S.
v tomu vede/ Náboženství svýhledává/ a povinnost Křesťanství címiti
jádá. Takových pat Synov: Božích male hrstky se v kraginách na-
cházegi. Nebo se ne z vůle Čela, ale z Boha rodí/ a jámau Křesťanové
Vírau mnozí/ wedle této řeči Páně: Verte v Světlo, (což nemne)
abyste Synové Světla byli. A S. Pavel dří: Nakroto Synové svě-
ta chodíte. Opět v Listu k Čírkevi Řecké dočítává/ řkáve: Vy
míšetí v Krysta věřící/ Synové gste Světla/ a Synové dne/ a ně-
kdy Synové noč a temnosti. Protož nespěnej jako gniš/ ale budeš a
střízliví budme/ obléčení gsauce v panceři Vrň a Lásky/ a v Lebce Ra-
dege Spaseni. Těchto Synové Světla říč Syna Božího napomíná/
aby byli sprostní jako holubice/ a opatrní jako hadové. Také ge v E-
vangelium v třecce/ ženechau tak při Náboženství opatrní jako Syno-
vé Světa v svém Lákovství.

Snažmež se i chdy (o my bisdnis Lidé) radějte Synové Světla
mladího Světa být/ z Boha se skrže Slovo geho roditi/ Vírau v
Krysta mnozí/ Chrámové Duchy S° být/ a v Opatrnosti Duchov-
ních Chrátky Čelejně převyšovati. Dále/

I I.

Opatrnost
bez regu-

Pří druhém Růžovém Šlyšení/ načáby to opatrnost Lidstva byl
že se pro lepší vnučumění vznakodvatí bude že gest Rozsáhlosti
a opatrnosti Čerchi. Gedna/ přirozené obecná všech/ a obzvláštní takto
některých v obogojin haussu těch Synů: Druhá Samých takto Sy-
nův Světa. Třetí/samých Synův Světla.

T.
přirozena
obecna vo-
sich Lidí.

To se dohle Opatrnosti přirozené a všech Lidí obecné/ ta ges-
tivitesci rozumu z daru Božího/ kteréhož všichni Lidé/ načich so-
ulo Národů/ nažíků/ pochlápi a Náboženství/ vrozstu/ s vše-
m vým nabývají/ wedle onoho povědění: Etate prudentiores red-
ictiuit. A tím se od horad/ žvěří/ životníchů/ a všeho Světce-
ní Lidé delij. Z kteréhožto přirozeného rozumu Pánu Bohu všem
že věrovati sine povinni/ že gesť nás/ ne horada nemá/ ne země-
pláž/ ale su podobenství obrazu svého/ živé a rozumné Světce-
ní Lidstvě nehnouchejí stvorti/ Čelen a Dusi živou/ v rozumem
zdravym obdariti ráčil. Lidé pat Boha znajícn, čim vijte taupřiro-
zená Opatrnosti osvěcení bývali/ tím se gesťe vijte za ni Bohu mo-
dlivat. Nakř David říkal: Den mi rozum Páne/ abych se vypá-
vati mohl na Zákon tvůr/ a ostříhal ho v celém Srdci svém: Ša-
bonum Syn geho také pomínil v zboží slávy/ za samý rozum zdravý
Pána Boha prosyl. A Jakub Aposstol dří: Potřebujeli kdo maudrosti/
zádej gy od Boha.

psalm. 113.

Iacob 1.

Lau.

Tauto přirozenau Opatrnosti / Šaffář Čloučka bohatého, také
osvojen byl / poněvadž se w geho Panství k vradu Alurednska dostal.
Cestou k takové správě, ne holub sprostýn / ale Muž rozumny / opatrný /
rozšaffný povolán bytva. Kterýž s Lidini vni / Lesam / Rybníkem /
Poplužím / Stavěním Dvorům a Statkům pozemským rozumí /
Čeládku spraviti / k Dělníkům dohlídati / dělné a pracovité postrmen
a záplatou opacrowati / nedbalé val přetrásati / Kuchyni panskou opa-
triti / Duchodů nevinnostowati / a s Registry každého týmcí dne k počtu
hotový být vni.

Pro tu tehdy a takovau přirozenau Opatrnost, tento Vladar, ne-
hnedby Synem Světa slaul / kdyby toliso w začátku dobré a rozšaffné
správě vradu svého byl trval. Nebo taková obecná Rozšaffnost a O-
patrnost gest potřebná každému pro sebe / h pro Blízniho. Pro sebe / aby
Člouček náležitě vni syc povolání rídit. Vako nědny opatrný Jozef
dum Putyffaru / tak je Pán geho o žádné starosti nevěděl / gediné o Chle-
bě kterýž gedl : potom Království Egyptské / od Farava na Krále sobě w
správu vvedené. Tak h David při dvoře Krále Saule, wewsetch
stuchých opatrně sobě počinal / a Pán Bůh byl s nim. Natan Prorok a
Kazatel dvorský Opatrnau Chytrosti Krále Davida pod podobenst-
vem z hřachu trestal.

Tau opatrností vnižsi Lidé sobě h pomáhati ze hsi neprátelské. Vako
Jákov Patriarcha proti Is. iweniu Lábanovi / porozuměwse že ho chce
ospravedliwau mezdou připraviti / vžil také Chytrosti / pruth Strakath-
mi do koryt před Oci Dvouh svloženými: Od kudž se dala příčina / že O-
sce wiše přesých a Strakath / nežli barvy gednostienné rodily. Atak
Arte artem delusit : odménau směnu bčinil. Těž geho Manžella Ráchel
před rosteklym Otcem svým Lábanem obrázky skryla / a sedě na nich/
když on gine přehledával / svym lauvala se / že pro svůj přirozený čas
vstati z mísťa nemůž. K tomu podobně David / gsa při dvoře Krále
Achys Getheystého poznán / bláznem se včinil / aby se toliso z nebezpečen-
stvi Smrti vylícti mohl. S. Pawel opatrně se vyhnul vkladům ne-
prátelskym. W Jeruzalémě pak wida se gáteho / a od židůw gži k Smrti
taženého / zkrízl: Prawě se býti Zákoniskem / Synem Faryzeu / o zmr-
tvých - vstání věřícym : věda že k sobě tudy Zákoniskův nachyli. Což se
yhalo : Leb hned po tom slovu Faryzeové proti Sadduceum zastřívali
ho. Atak sobě tudy od Smrti spomohl. Kteraužto Opatrností, rozum-
ným předcházejivagis také h zlé nastávagich / wedle řecí Ducha Božího /
které Salomóna / kdež di: Chytrý wida zlau příhodu / vtrhwa se: Ale
sprostýn gde / a vpadá w seodu. Nečtemelž která Rebeka zákoná opa-
truc Zákoba na Mandr vypravila / porozuměwse žeby ho Ezau druhý
Syn vnišnil zamordovati. Abraham opatrně různich mezy Če-
ládkau swau a Lotovau spologil svácas / a pravé nezliby se něco horšího

Opatrnost
přirozená
gest potřeb-
ná každému.
Genes 39-.

1. Regum 18.
2. Reg. 12.

Genes 14.

Genes 31.

1. Regum 21.
Act. 30. 23.

zít přesně.

Proverb. 22.
Gen. 28. 13.

1. Reg. 21.
Gen. 30. 16.

meži nimi zbehlo. Abigail Nábalova Manželka / w cestu Dawidovi gela / a dary gey spokojila / aby Manžela gesjho nezabil. Item Abram / a potom Syn geho Jzák / w Cyzí zemi / aby pro své Manžely pěkné od Barbaru zbiti nebyli / opatrně ge Sestrami svými býtí propili. Kterýžto slam z potřeby nebyl hřichem / ale slussnau Opatrnosti / ze zlého se vysíří a horší předgiti. Od kudž gest ono propovědění: Necesitas frangit Legem. To gest:

Když poškeba káze,

W nebezpečí ráže,

Zálon vstupuge,

Zklamati půguge.

Neb Inconsulti facilē ruunt. Neopatrnij snadně k pádu / kffo-
děk Smrti pěcházegi. A ginj pověděl. Frustra sapit, qui sibi delipit.
To gest:

Nadarmo chce maudrhm bhei/

Kdo se na um opakuj,

W čas poškeby, kde pěchody/

Spomocy sobě od škody.

Tuto se ne nepřehodně může připomenouti Hystoria / kteráž se při
večerném Sněmu w Augsburku zbehla. Byla meži některými rož-
mlauvání o smyslosti / opatrnosti / a slussné chytrosti / Kterýby Národ
byl ne vtipnější / Wlassili / či Hysspánové / Němci / tili Čechové a Po-
láci / k. Z toho založili se dva, o dvacet Dukátů / Hysspán s Němcem /
kdo chytřeji a důvtipnější trádeže dovede a dokáže. Tu gednj drželi s
Hysspánem / a Němcem s Němcem. Hysspán pobsdl všech aby vyslu na
procházku do háje / pravost že chce pod ptáčem na hnízdě sedícím vajíčka
mu vkrasti / a ptáka z hnízda nesehnati / a že ani pták toho nevčige. Němec
čekl / aby toho dovedl / že on také svůj funst chce prokázati. V tem sli do
háje. Hysspán s ginjimi spartiv hnízdo na vysokém dřevě / a ptáka an
vletěl na ně / hned se k tomu měl / aby na dřevu lezl. Složiv z sebe prvně
Plássi / Rapsr / Tülich / Szath Alšamitový. Němec vidal se giz k vrchu
Stromu Hysspán bližší / přiběhl / a popadiv tisíce tý všech vček geho,
z háje do Něsta pospísil. A tak základ v daně obdržel: A oppatrnosti
vček nad praktiky a chytrosti Wlasské a Hysspanské dosáhal. V tom
se pak hřichu trádeže ne dopustil: Ale přirozeného rozumu / vtipu a opa-
trnosti vžil.

Gest potřebná Opatrnost v pro Blížnho / naž výss oznameno / ve-
vle povinna křesťanské lásky. Necitemeliz s vlasti opatrnosti, a chvalis
tebnau Chytrosti, žena Maudrā Joaba Hentmana Wogsta Davida
Krále naředla / aby od Nějca Abella odtrhl: Item / z chytře Raddyn zge-
dnala Absolonovi v otce Milost. Podobně Monžiss, z opatrného ponu-
knutí Tetra Echána svého / vybral Muže Maudré / a vstanovil w Lidu
Zrabelském Synedrion, Brád Sedmdesáti dvaceti Osob / kteréž poto-
mně Synedros gmenovávali. Item / Raab w Gerychu řecky Žra-
belské: Chuzay a Hospodyně w Baurym posly Dawidovou opatrnau
raddau spravili / v Nebzpecení Smrti zachovali. Židot zárač-
nau a hlavní opatrnosti Něsto Berulij od Holosserna vysvobodila.

Jojue

Blížnemu
spomoci.2. Reg. 14.
Exodi. 13.Iacob 2.
1. Regum 17.
Iodus 13.

Jesuc chyrosti a Zálohy valemých vživat v dobyvání Žemě zaslíbené.
Křestiané v Damasku opatrne S. Pavla v Noci v Rómu přes Žed
spustili.

Io. xz 8.
Actorum 9.

Také gest hle přirozená a všech Obecná moudrost/Rozum/opatr-
nost/a rádná Chyrost/každém z Lidi potřebná / pro sebe a pro Blíz-
ního. Cunctis enim opibus est sapientia preciosior.

Moudrost gest lepší než všeliká zboží/
Neb spomádá když se těžostí množí.

A protož Včetnou řekou tu Latinu dískám často opakovati ma-
gij: Prudentiam exerce: Opatornost se vč.

Prinaleží k Obecní Opatornosti v Obzvláštní/sterauž tolito ně-
stcijs vise nad gine miswagij a též daru Ducha S./strze cwičenj a v-
měnij nabýwagij. Nebo Ars vincit naturam. Vměnji přemáhá přirozenij/
povědčoven řeckemj Moudrc.

Opatornost
zvláštní.
1. Corin. 12.

Tak opatornost vni rozeznávati dobré od zlého/ bijše od černeho/
Spravedlnost od nepřevedlnosti/Boga od Lidi/Slovо Božј od Fa-
lešného Včenj/Spasení od zatracenj / život od Smrti. A tu mohau
misi a mivati obogj Synowé / Světa y Světsla. W Evangeliu
Božeho Pána vznal je miu Šaffar neprawý Starci mchá. Solon, Ly-
curgus, a gini Filozoforé vnieli práva sepsati. Numa Pompilius, druhý
král Rámský, vniel rozsňassně Město w Krád vnesti / řečni poddati/
Itali Lídem rozmnožiti / a Náboženství/Pontifices, Augures, Flamines,
Salios, Virgines vestales svj; dvojhauti / a gine postvátné Ržády na hau-
šu a gisť Regule zříditi. Tak z Synu Světska, Salomóna Izrahelský
opatrne a chytře rozeznal které ženy bylo to Dítě živé/v něž se dívě mat-
ly před nim saudily. Echožto Moudrosti a vniel è opatornosti Královna
Maurenínská Maqueda řečená se dívila / když k němu do Jeruzaléma z
Města svého Sabu, přes Egypt a Moře červené přigela / a w daru
120. Gentnhrů zlata/(Včin Sedmkrát Sto Tisícil) / a dwadseti Tisíc
Uherstých zlatých) a gine druhé kamenné ssebau přivezla. Kteráz chytř
Moudrc Krále řečený přivedla před něg Hauss pacholátek a děvčátek/
všechn w gednoštejných Šatech/ v gednoštejných obličejiw/a žáda-
la ho / aby svau Moudrosti rozeznal, a odlaucil wstranu pacholátku
od děvčátek. Král kázel wody čisté přinesti, a rozkázel gini popořádku
své obliceje myti. Které se tvrdě myly / a twáť taužejí třely/ pravil že
pacholata/které pak pojala/znenáhla/měkce/ a nevysje okolo Řeči ty že
děvčata jsou. Kož se w skutku naflo. Nápodobně čte se o gednom Šau-
du w Ržijné / když se nemohl původu Mordu nějakého / a samého
wraha doprati/ tehdy tém které w domněni měli sáhv za nádra/ sladl
rukou svau gini na Srdce: z nichž tomu ktery se nevysje o nářeč té wraždy
sopal/yat ruku na srdce položil/vytil že w něm stáče / a zlým svědomím
seynja: Odkudž ho winne být poznal/ a w tom se nten wrah sám tagiti

Plutarhus
in Numa.

3. Regum 3.

3. Reg. 11.

Manilius.

děle nemohl. Odeud znáti / že ten Saudec byl zvláštníj opatrnosti nad
glné obdaréný/a vmením Svobodným Eterním oswijem.

Té a takové obzvláštní opatrnosti gest velmi potřebí obogum
správci/Chrkewním nSwětěm. Neb se n o Chrkewni správce může
riscy to/co onen o Něsítce posvědél/ísa: Beatissima Ciuitas, quæ à sapi-
entibus regitur. To gest:

Nako Město siciastné býtoá, Tak každá Chrkew Kněžimi,

Které Správce maudré mívá: Když se říjdí včenými.

A nako Město každě dobré stane, když Správce své geho podlé práv
se chowati/a swossem mísnost zachowávati budau: Tak se n Chrkew
vzdělává/ kdyžto gegii Ssaffárové swedle pravidla Slova Božího
w Lidu Páně správu swedau. Opět: Nako při Koní vzdá neni dosť/ ke
ten příjomen bude kdo s Konem vni: Tak také w Správě Obce n Chrk-
ewi neni dosť Purkmistr a kněz/ leč při nich zprávny rozum/opatrnosti
rozsaffnost/ a zvláště při kněz vmeni bude. Nebo daleko gest lepší o-
patrnost nežli Syla: a Maudrost gest nad přisprávny wálcené/ dři Duch
Boží/ dokládage: Kde rozumij sprawugi/ že se tu wsecko rádné dege.
Et homines sapientia non viribus reguntur. To gest: Lidé Maudroši/a
ne Sylau, dobré spravování bývagij.

Maučej se z toho předně Rodicové/swau Miládej t Včenj a vmeni
oddávati/a hned w dětinství/rozum/maudrost a opatrnosti w nich sed
posvati. Za těmi wšickni suazme se pravé Rozsaffnosti z Lázani Slo-
wa Božího nabývati/a daru w Ducha S° se tudí včasni ciniti. Obce
pak/včené a opatrné správce obogii/ pravni n Chrkewni/ strze wysssi
Wrchnost swau nad sebau wystavovati/a sobě ge obgednávati: Amo-
brž se za ně Pánu Bohu modlivati/ poněvadž každý Regiment a spra-
vování na Zemi gest w rukau Božích/ a oni sam dává správneho
správce/ oznámenje Duch Páně w Syrachu.

A potud gest posvědijno o Opatrnosti wsech Lidí Obecni/ a Ob-
zvláštní toliko některých twičených/ wssak Synův obogich Světa n
Swěcla/a ta hřichem neni.

T Druhá Opatrnost gest Čelešná/a toliko samých světa Symi/
(halož wysnapovědijno) kterážby samá w sobě hřichem nebyla/ když
gi tyto tři wěch nchyzdil: Gedna: Je takoví swossem wssudn/ h w Ná-
boženství/samým rozumem Čelešným se řídit a spravovati chtj: Bohu/
slibum Páně / Slovu geho / Wíre a Naděgi žádného missia / když se s-
synsly gich nesrownává / v sebe nedávagi: Nybrž potud směnlegii/
chtj/ slyssii/wěris/věj,mluvii/pissii/pokud rozum gím to/a neb co-koli
za pravé byti všazuge/ Spušobem Nykodéma Mistra / s Krystem Pá-
nem o znowuzrození Člověka se hádgičího. Jescius S. Pavlu nadal
Blázni/Pohanski Nčudry, a wšickni Světa Moudracy a chytracy,
Zagemství S° Evangelium Krystowa magis za pauhé blázuostivij:

Simile.

Eccles. 9.10.

Ecclesiast. 9.

Doctrina.

Ecclesiast. 10.

II.
Čelešná O-
patrnost sa-
mych Svě-
ta.

Iohn. 5.
A&corum 26.
I.Corne. 1.

Wssak

Však Duch Boží tu Světou a Čelestnou Opatrností před Bohem haní/čkaac skrze Apostola: Opatrnost Čela gest nepřetekyně Boží/zákonu Božímu není poddaná/Duši pro odlišná: Nebo přimáší Smet: Ale Opatrnost Duchovní život a pokog. Protož dí Prorok: Zahyne Maudrost od Maudrých/a rozum Opatrných skryt bude. Opět: Znáť Pán myslení maudrých/že gsa marná/a lapa Maudré v chytrosti gegich. Protož ne rozumem / ale Slovem Božím vewsech věcech/a zmášte to Náboženskovi, se spravujme. Nebo Wjsra násne námá záležet na Maudrosti Lidské/ale na mocí Boží/ vlivu Apoſtol. Druhá věc jlá při Čelestné Opatrnosti se děje: že takoví Lídé, všem věci pěti, Starost a prácy magij a swedan v Čelo než o Duši/ o časim poruňujedkym/nežl o věčný život. Všecko činij, dobré h zlé, gnevností sli kedlivosti / aby tolko Čelestné živnosti nabylí/ by pak Lidský frád Duši sre obližili. Maudré gsa kewsemuzlém/ale hlaupi k dobrému/dí Prorok. Kterehož počtu byl tento nepravý Wladar/ o němž se tv dnesšním S. Evangelium zmínila děje. Statku Pána svého dobre spravovat i janedbal/ neb snad neoměl: Však se proto chytře opatřiti oměl. Magie z Brudu svorzen byti / dlužnukum panskym polowich dluhu odpauštel. Odnomu Padesáte Tun olege/a druhému divaceti Strychův Pfenice/aby ho potomně za to frádezné dobrodinij v sebe chovali. Což Lídé radějí činjwagij/ a dlužnivo kusem chleba/ Trunkem/ hostinnau záplatou/bud pomalu některým grossem z polowice odbenywagij/ nežli ge pospolu tv cele Summě oplacujis. Dí Pán Kryſtus: že Pochivalil Pán Wladaré nepravého/ ne tv zlodějství/ a tvom geho vrivalství. Nebo když takové Lotrovství při Šaffáři/ Védonku/bud při kterež-koliv Člowěku chvalil? Ale žeby opatrně včinil. Podivil se té geho chytrosti/ nekož se mnohdy frád: Iſti a chytrou zločinem/ Šibalivo/a podstichych pochlebnikův podivnugeme: Však Lotrovství gegich neschwalugeme. Takto rovně překladem tohoto vrvalce Synowé tohoto Světa opatrnější gsa/ dí Kryſtus Pán/ nežli Synowé Světa tv pokoleni svém: Totž tv vyhledávanis dobrých časných pohodli. Poważme/Kdo muže slouh s-si: hnauti každodennij Lidské výslowání/péče/ ſtreſunek/ Starost/ práce/ kterež o dosahnutij živnosti/ pohodli/ pokoge a rozkoſného bydla Lídě swedau? Kdo Ržemesla/ obchodu/ kuectwa/ holynářstva/ práky/ a všecka Šantroctiva ſečte/ gumiž se Lídě živij? Kdo ſitwo- ſiné krmě/ lahudky/ gichy/ a přespravy tvyče/ gumiž ſvůj život krmij? Kdo nové kroge každenné mymylení, obegjho pohlawi/ v ženstvá zavigenij vypsatí muže? Který se Ržemeslav/ bud Maudrý Člowěk nagde/ ať všsem hráni/ fratochvílen/ a rozpustilosiem

Roman. 8:
1. Cor. 2.3. 5.
Ezaias 29.
Iob 5.

Jeremias 4.

Lid-

Lidstym mynýjim Lesthauz wyměřit a vystavuj? Kdo poslalne wos-
tch fortele/lst/ftochy/podivody/praktiky/Falsse/U/gmyž gedni,z dru-
hých zysku nabývati všlugij? Ach čeho se nedopouštět?/Vec se neuw-
dawagi giz Lidé pro samé nabytí něčeho k živnosti tělesné? Ach halých
Nástrojův válečných/Ručnic/Mecu/Eulichu/U/giz nevymyslili/a
samé skáze a záhubě svých Blížních? A to gen pro dosahnutí neb zdržení
Tělesného gměns.

Ierem. 4.

A což gesse dísm? Magice velmi množí nad Rysa neb Ostrovida
zwisče tak řečené Dci bystřenství k věcem zemským / k Duchovním nad
Krajsau slepěnſij: Osouce podobní nočním Sovám a Netopýrům/
sterž den zatemnuge/a Noc osvětluge: Tak Syny světa temnosti časné-
ho gměns oblestugij/Světlo pak pravdy oslepuge. Neb rafotovým slo-
wo Boží/o Bohu/o Křistovu na Svět přichodu/o dárach S° Du-
cha/o hríších/hněvu Božímu/o pokání/o zásluze Pána Ježíše/o milo-
sti/o slávě života Nebeškého/a Mušáků Pekla světneho inluwici/ravné
gest tak halo slepému kázati barvy rozsuzovati/Něměmu inluwiti/hlu-
chému novinu rozprávěti/chrupagáchimu medu podávati/tančenemu
v Zanech překážeti/přesycenému gidla překládati/U. O bláznivých Lide-
misi/nepoznal gsy mne/(domlauvá Bůh řeze Proroka) Nemaudci
gste a nesmyslni/toriž/k věcem Božím/k Spasitelním a k světěm.
S. Jeroným dí: Nibil est miserius, quam Deum propter numum con-
temnere. To ges: Zě nic ueni býdněnſího / halo pro penáz, gross / neb
nakau čáslu Světškého gměnsi/nad Bohem se zapomnati/a gen tupi-
ti. Ach hal Lidé v Neděli dlužn spisugij a vpomínagij: Sami pak co
gsau Bohu dlužni na to se neropomjnagij. Celého Čehodne na Čelo
dělagij/a v Neděli gedna hodina dluhá se gím zdá při spasení popra-
vati. Po Jaroměřích wedne v noch běhagij: k modlitbám se pak čtvrt
hodiny vprázdnici kdy nemisvagij. Pro Čelo nebezpečenský hrdla/vra-
zu/ohně, Skodny/Stráty se opovážugij: Pro Dnissu pak nejménšího
zármutku. Pro nic giného nezgezdj a ne zběhag kupců světa/gedině ještě
naděgij wendělku a neb nehalého zysku časného/halého spisvá Horatius:

Impiger extremos currit mercator ad Indos,
Per mare pauperiem fugiens, per saxa, per ignes.

To ges:

Rucec piln̄e rato/Léta/	Wssudý po Žemi po Mori/
Zgezdij/zběhá v Krag Světa/	Aby nabyl Staruku zbožij.

Přigeda wssak domu/wc Četě sotva gednau do Kostela na-
hlýdne. O coecitas, o miseria humanaž vitæ. O Slepý / o zapamětlivý ži-
vote Lidsthy: o samé Čelo že gsy kdy tak starosiliv: O větne pak Spas-
ení žhola nedbalý. Gehennam ingrediuntur plurimi, cœlum paucissimi.
Do Pekla množí/ do Nebe čisden roházegij: Dj Ewath Jan Blato-v-

fig. V

sy. V Českovně Historij čteme: Kterak geden z Svatých Dcér, spartiu gednoho času Nevesitu trásně a s satní ozdobenau / počal hořec plasati. Gsa pak rázán na přesčinu takového pláče / řekl: Dveře všechny mne stromuto pláči přivedli. Prvnijs/bjedne zahynutj Dusse této nesťastné ženy/k zatracenj se sypkugsch. Druhá/ že já hříšný Člověk nesnažím se s takovau Prách, a nákladnau Starosti Pánu Bohu svému zaúborati: Yako tato Žena Lidem s ní k zatracenj pospischagjsym.

Neat tím druhým opatrnost Čelešná gest zohavená. Co pak dny k tomu přistoupí věc Třetí / genž gest chytrosti / z Diabola wa Semene w Srdeči Lidstva vsatá: Kteráz ped ffochem lšívě hledi Lidem v přímlým zle činiti : Yako tohoto Vladare naučila ostatek vlasti / čeho w Starciu Pána svého nedomíhal e Chytrosti Diabelskau Saul od Davida w svěně k Sivadbe s Nikol Dcerau geho / ne Peněz/ ale dveře Sice obřízce filistinských žádal. Lšíwě Zákonnic s Pánem Krystem o plat Čysarstvě se radili/pokaussegice ho. Chytře vyhnačen gsa od Ducha zlého Hatto někdy Biskup Michutský / Véta Páne 917. dal v dělati Halži Zlatou / velmi nákladnau (toho času gesitě ne Xjetěz) / ale Halže Zlaté na hrdele nosilyvali) s takovými prýšky/ jakby gi komu na hrdele vložil/ a málo se gednoho pupýnku dotekl / že hned se mohla tak mocně w malé koliko zbehnauti/ ažn Člouška vřeteciti / vnitriw tau přespravau Gindřicha Kníže Sasse / proti Králi Konrádovi na Čysarství voleného/k prosoc Konrádově všimrciti. Kterehož k sobě na slavný pankýt zval/ a jakoby o dopomození témuz Gindřichovi rokovati chtěl/ tak se lšíwě vřazoval. Hledě však v Zlatnicka na dilo té Smrtedlnice / vzdectví/ a cel sám sobě: Přesfodat gest toho Slavného Pána Gindřicha Sasseho/že má tau halži všimrcen byti. Což Zlatnick vslíšaw/ mlčel/ dělage se neslyše. Však po odchodu Biskupowu hned Gindřicha teyna toho nevčimil. Kterýž Hattovi po geho Legatu wžkázel/ aby kwasyl s takovými Čibali yako gest sám. A je on, nemage tvarořího hrbla, než nako Adalbertus Kníže Pamberské / (kterehož těch dnům také tří gisťi Biskup Hatto lšíwě pod Nicí přivedl) raděgi za tim doina posedi. On pak jrozuměv že gest w své chytrosti Diabelské pronessen / zarmutsem a hanbou třetí den scpeněl.

K tomu podobných má Svet nynějších Let vewossech Starových až přes příliš mnogo. Ale pak těch / gesitě sfortelně a chytře kteři vdu ne-winným činu / Kyžn gměněj sobě přivlastnili / pod Prátelstvím půgčekh Starcky Blížnich Lichwami a Parthyň sžiragi: gini potucedlně vymluvic/o na vratěnji se saudiswag. Suminai: Kdo s koho můž byti/ ten toho svidj. O že kdy ona Písce s ginhimi starhimi spěvym má w prachu lezeti/kteráz se začiná: Lichá w Videch posvaha: never giz žádnemu. An manohy zle přesahá na stázu ginému / Zaynau zlosti/ u.

Gjz gsa přissla ta Véta / o kterýchž Amos Prorok toto mluvil/

Nako tdybž řdo včasage před Ľivem, potkal se s Nedivěděm / a tregda do domu zpolehlby na Stenu / a vstuplby gen Had: Tak vpríjimy bohabog-
ný Člověk těžce může domyslit tomu giz má věřiti. Ale musí říct: Kam
se mám obratiti w tyto časny nyni: Všelike neprawosti w poctivosti se mě-
ní: peycha/lakomstvo/y ffales / k tomu všeliká lešt / při lomz to nechvost
bývá/tomut se děge čest.

Do toho počtu přináležejí y podvodni chytráci / ffalesne včenj pod-
divonymi svymyšlenými zásterami do Lidi cpagic̄ / až y Knihy Spisů
svých Alšamitem / Zlatem, Českrem obalujic̄ / aby svzdy aspoň Oči
Lidské obleskovali. A potud gest psáno o Opatrnosti Synův Světa.

Třetí Opatrnost gest Duchovní / saníjch Synův Světa a
Dětí Božích / těch kteríz gsaú Ewangeliu Včenj Krystova / a Duchem
Svatým osvíceni / po Slávě Boží dychti / o své Spasení se staragi /
s Náboženstvím se rádi objragi / w Slovu Božím své kochání magi /
před hřichy se chráni / a těch Svatých Písem gsaú powědomi / kteríz
zněgi takto: Nechlab se Maudry w Maudroſit své / ř: Ale w tom se
chlub / vědět a znáti mne / že já gsem Pán / kterýž činim Milosrdenství, a
Saud, a spravedlnost na Zemi. Neb ty věcny lžbi se mně / praví Pán.
Opět: Nakozto Synové Světla chodte / ř. A Apostol napomína-
ge dí: Chcet abyſte byli opatrní k dobrému / a prosti k zlému.

Zde se pak Synové Světla tak bedlivě / vstavěně / pracně a chytře
o své povinnosti / o Náboženství / Služby Páne a Spasení nestaragi /
yako onino přední Světství / za tau přescinau tauži Pán Krystus na ně /
a napomíná všech svých svěrnych knáležitě Opatrnosti w Duchov-
ních věcech. A protož dále slyšme /

III.

Příji Třetím Rozdán Rázani tohoto: K čemužchme Synové
Světla, y všickni Lide svau přirozenau / Obecnau / obzvlá-
štni svtipnau: Take y Duchovní Opatrnost / Rozum a Man-
drost měli?

Wedle počádku Textu Svatého Ewangelium k tomuto Čízverku:
Tak nehypriwe / k řekzeni w sobě přirozené Nedbánlivosti při popo-
lání / k kterémuz gest geden-kazdy povolán. Neb yakož onen powěděl:
Desidia generat oblivionem: Nedbánlivost zapomenuti přivodi / hal na
Boha / tak y na svého gměnička správování. Což všežuge Pán Krystus
w Ewangelium na Člověku bohatém / kterýž měl Bládare /
na kteréhož se spustil / o své Hospodárství žadné pče sam neměl: však
brzo potom obžalován gest ten Bředník před nim yakož mr-
hal statek geho. Tini třese Pán nedbale správce / vrchnost / krále

Knížata /

Opatrnost
náležitě Sy-
nové Světa
vživati maz-
gi.

I.
při řeči po-
volání.

Knizata/ Páni/ a všechny Hospodáře/ kteříž pro kenost/ rozkoš/ rozmarlost/ hry/ Pánky/ Lówy/ gízdy/ píci/ taulky/ svá Hospodářství opanují: Na Vředných/ Čeleď se spařuje/ a tati svau nedbáli vosaři sami z nich Zloděje/ bud ožralé/ nepisné/ dělají. Powěděl Mladec/ Bona multa negligendo perduntur. Zde mnoho dobrého nedbáli vosaři straceno bývá. Kdyby tento Boháč byl k Vladari dohlídal/ o všem žeby mu nebyl Statku rozmíral. Familia enim de alieno ludic corio, r̄skagi: Když nemáss sám hospodářiti/ a při Čeladce bývati/ raději Statku jádřeg. Neb pověděl o nen Mladec: Zde Oculo Domini saginatur equus. Et vestigijs Domini optimè stercorantur agri. Oči Hospodářovu dobře kouj Koně/ a slépečkami geho výborně pochnogeno bývá Pole. Čím sau množí bohatst, Králové/ Knizata/ velich Páni/ v Dvorách v dluhy/ ba v o Statku příslí/ nežli strz svau nedbáli vosaři při Hospodářství/ Z nichž gegich Heytmáne/ Vředných/ Pissarj/ Ssaffarj zbohatli/ a množ Erbův za to sobě na kaupice / nad Páni své se vyzdvívají. Číže se Historiá o Ludvíkovi Landgrabi Durynském/ kteříž gsa Lówy a řívanj milovníkem/ jednoho času na Lówe zblaudivose/ dostal se k němu řemu Lesnímu Kováři v Horách Hurných / pravě se býti Myśliwem Landgrabi Pána těch Hor. Ten pak Kovář vlyssaw to Knize gmeno- wati/ řekl: Přsly/ Kdo toho Landgrabi toliko gmenuge/ mělby sobě po kaž- densta vymíti/ doložil: Kdyby ho tu Noc dostal/ žeby mu Gladivem Hlavu rozrazil, pro samau užitnost/ gsa Pán tak Boháč je užitně své Hospodářství zpravuje/ po Lówach se taulage/ domáčch správ a duchodův zanedbává. Nadto dělage tří Kovář celou Noc v své vý- hni/výdychu lál/ a zegměna Vředný geho gmenoval/ kteří Landgrabi ochuzug/ Lidi laupj/ drav/ až geho bohatnau. Což on vše slyssel/ le- je nedaleko Dvora na Sláni/ podle Koně svého: Vysal se neohlášil: Ale přísečsi domu/ hned všech Heytmánu/ Vředný/ Pissarj a Ssaffarj k počtu povolal: tu se deptal malo myně gíz býti dlužen/ než ří- cku měl. V Komore Peněz žádných / toliko žápisu mnoho Číšyc nassel/ Heytmánum a Vředným svědčejcích/ a pod Vrok od nich rospugcených. Od těch vyle počal dobrým Hospodářem býti/ a k své sám dohlídati. Ne nadarmo starj říkali: Tecum habita. Sám sebe spravuj a své opatruj. Opět: Propria custodi. Vlasinsch všecky ostříheg/ a cízými se neobjreg.

¶ Druhé/ Opatrnosti vživégnie/ tu pamatovals se býti ne Páni/ ale toliko Ssaffarj/ nad všelikým gmenem/ od Boha toho Krále Nebe- ského/ stědře do času nám propugcénym. Neb ten Čílowěl Boháč gse Bůh všemohúch/ kteříž své dary maudrau radau a svili mezi nás rozdělil/ těla/ dusse/ životu/ rozumu/ smyslu/ zdraví/ syl, roztostu své- lu časného/ manželky/ dítel/ statku/ gmeus/ it: až v své známosti, slova Božího/ viru v Krysta/náboženství a spasení nám propugcil. Protož Vladari gsmí nám všickni nad cízým statkem/ totíž Božím. Co máss o

V v v iš Čílowěce

Historia

II.
při Ssaffar-
jově

Corint. 4.
Psalm 23. 8.
1. Paralip 29.
Matthew 25.
Jacobi 1.

simile

Eccl. 35.
Lucas 12.

III.

Czlovice/gesetby toho od Boha nevzale ptá se Apostol. Nebo Pán gest Země, v poslední plnosti gegi/okřstil Země/v poslední ti který obývají na nem: vyznává Prorok Královský. A opět: Čwát gsau Nebesa, Pa- ne/a čwát gest Země: okřstil v plnosti gegi ty gsy založil. Čwát gsau posle- dní věčný/a co gyne z ruky tvrčí vyzali/tobě gsme dali. Který rozdává hru- vny své, násť boju ráci. Dává/a neomlauvá/tim vysíti spůsobem, na- loby nějaké bohaté kníže Divorensna svého na některém Zámku zane- chage/svůj Prsten mu na ruku vstřícil/a z Špičky knížecí posledo- dobrého vyzvatí mu svobodu dal: Potom pak posvolage ho na Pa- lác příbytku svého/ ono pochodi prvněgssi, v ten Prsten mu odegma/a na to místo Rjetěz Blatý na Šígi geho vložil/a tu při svém dvoru/svo- lu sjebau Stolu knížecího/a poselké rozlošte-by mu vyzvatí svobo- du dal: Tak rovně ten Nevyssí Král Nebeský/zde v Zámku Kříže- své/nás ráci do času zanechávati/a Prstenem své zgewne/v Křízu Gejissi dokazané milosti oslavovati/všech časných dobrých věcích v- živání příci/v krize dary Swatého Ducha dodávati. Časť pak gis- ho/krize Posla Smrt časnou/l svému Dvoru Nebeskému posvoláva- né/Korunau slávou života svéneho/v vysí radoši spolu s sebou dariti.

Sewši tehdy všechností sicejdme a náležitě v Statku Božím se chowegme: Ne halo Páni/ ale Služebnícy. Ač nechcemeli z nezádné sprá- wy a zimáreného gmeňs v Krále Nebeského obžalování na se vysti/va- ko nepravý Šaffář/ ten obžalován gest před mnou/ náloby mřhal Statek geho. Snad od toho/ kdo byl toho vradurád dostal. Neb se při dvorich toto děge: Vc Muscæ famelicæ exaruratas iam & pingues arcent; Ita aliis alium obtrectando officio depellit. To gest: Nalo hladovité Múchy Syté zaháněgi: Tak hánlivým osočením gedni druhé z vradu zstruky. Kdo by pak před Bohem na nepravé Šia- ffáře žaloval/chcemeli zvěděti/můžme se na to snadné doptati. Sam- mu Pánu zájistě posledo gest vědomé. Deo omnia patent, dī Písmo. Neb:

Cernit cuncta Deus, præsentia, prisca, futura:

Nec celantur ei quæcunq; obscura geruntur.

Sám Pán Boh zná vše přijomné/
Minule/budauch/zgewne

Gest to gemu, to se v Švéd-

Děge tagné/bud v to Rauč.

Za tím pak gsau žalobných v nassi vlastní hřichové. Povídajme: Kdo pronesl Káynoswu wraždu? Kdo žaloval na Faraona a Egypt? Zdali ne samé gegich Tyrantov? Kdo tauži na zadržující dělníkům mždy/Wdov/Syrotku trívdy? Dovšem samá ta nepravost/a pří- tom slzy lidí ssažených/ který Nebeský Prorážegi. Gemitus oppressorum exaudit Deus, dī Písmo.

Vc se tehdy, o Křesťiane, právě v Božím Statku říšovati/a svau opatrnost k tomu obrácti.

Třetí/k pěi pravé dělání počtu. Neb halo bohatý Pán posvolal

Šaffáře

Sjaffárek počtu / a řekl mu : Co to slyším o tobě? wyday po-
čet zvládarských tvého : Neb gíž nebudess moch déle
vládnouti. Tak Pán Boh powolává k počtu všech lidí. Nepr-
vé vydami/nemocni/psotami/vzkošimi k u pokání. Od kudž dí Svatý
Ambróz: Quod nocet corpori, iuvat spiritum. Co Tělu řekl: Dusi
pomáhá. Zatím křeče časna Smrt/a potomně w Den Šaudny, posta-
witi se mušíme všichni před Stolicí Krystovou k počtu. Na totiž říká
žište pamatovali/ a k Šaudu se w čas strogiti.

pet Regis-
tinch Eu pos-
etu.

2. Corin. 5.

III.

A opatiens
se bytem zle-
vestym.

¶ Čtvrté / k opatření se w čas bytem budauchym/ po počtu a slo-
žení nás z vradu vládarských zdejšího nastati magichym. Svatý Au-
gustín dí : Qui de futuro seculo non cogitat nondum est Christianus.
Kdo se o budauchy věk nestará/ ten gessicē Křesťanem není. Nebo gest Kře-
stianská nevyrovnánaudrost: Přemysłowati na věčný život. V čem
giném zagište pochwálil Pán Vládare nepravého/nežli w tom: že se chy-
ří na budauchy čas opatří? Když řekl sam w sobě: Co včiním?
Neb Pán můg odgjmá odemne vládarskou? Kopati ne-
mohu/Zěbrati se stydím: Vím co včiním/ aby když budu
zavolen Vládarských / přigali mne do domůw svých:
Nebo lidé w zahálce zvýkli zěbrati se zbrozugí: A tak se k podvodům/ k
trádeži/k Šancroctivim vtiskagi. Potom pak powolawo dlužní-
kůw Pana swého/ Summu z dluhu gím odpustil: gíž se opowázil/
máli pro málo wiseti/aby ale wždy slusně promazu zaslaužil. A neb sta-
neli mu se milost/Hospodau se w čas opatřil. Tim Syn Boží zavrage
podobenství, vči/řkauc: V há prawim wám: Činíte sobě přá-
teli z Mammonu nepravosti / aby když zhyнетe přigali
was do věčných Stanůw. Mammonu tuto mjeni Pán hognost
zboží a gmeni časného/ kteréž ne proto nazývá nepravé/žeby lsi/ falso/
trádežta nepravých dobývání statku potvrzoval: Nybrž to zapovídá.
Anž zboží mjeni hřchem být prawí / poněvadž požehnání Páně samo
bohaté lidé činí: Ale že ho lidé napočad světmi rádi nepravě nabývati
hledí/ a k mnohemu zlému ge sobě k u pomocí berau/ wedle onoho propo-
věděnij: Opes sunt irritamenta malorum.

zboží
Mammona
co se rozumí
Ezra 6.1.
Proverb. 1.10

Zboží gsaupodpalem zlosti/ Zénau-Lid w rozpustilosti.

A opět. Divitiae sunt vitiorum ministeria.

Zboží Člověku mnohemu Gest pomocné k všemu zlému.

Apostol Lákomau žádost korenem všechho zlého být praví:

Přátele pak sobě z Mammonu nepravosti činiti / gesti dobrodi-
njim k chudým dobrotiwého Krysta k sobě naklonovati. Kterýž gest
nám sám dobrodinjm zásluh Smrti swé to vyslaužil / abychom do věc-

1. Timoth 6.

Přázel z má-
monu nepra-
wosti činěnij
co gest?

Iohannis 14.
Matthaei 21.
Romaneos 6.
Ephesios 2.

Marth. 25.
Proverb. 19.

Iona. 3.5.6
Hebreos 13.

Tobias 4.

Zámrsk Rá
zamq.

ných stánlkův přigati byli. Protož se cestau/prawdou a životem násim gmenuge/a že žádný nemůže přigeti k Dnu/gediné srdce něho/ohlasuje. Také život věčný gest dar Boží/teraz se přigimá srdce Víru/a ne z faktu žásluh lidstvých/mlatujoši Apostol.

Přigimagi tehdy chudí do stánlků svých tímto spôsobem: Gedno co se kolito dobrého w Almužně gím činu / Krystus Pán sobě to wisse při-wlastnuge/rkauc: Co gste mému nejménšemu včinili/mně gste včinili. A Duch Boží swědčí: Kdo dává chudému / ten na zpět págčuge Pánu Bohu svému. Protož h Pán Krystus w Swatých chudých dobrodince gegich do svého Stánlku přigimá. Opět/dobrodincové k chudým/zvolá-ssí pak k Školním a Chrketoním Služebníkům / přivozují se srdce ně do Chrkve/ jako Wdowa Sareptanská od Eliáše / Onezvysrožný Ho-spodář od S° Pavla hostě své přiveden k známosti Boží/k výře w Krysta/a tudíž dědictví života věčného. Nímo to gesse přigimagi chudi své dobrodince do Stánlků svých srdečních Modditeb / modlswagice se za ně/aby gím to Pán Bůh časnau w věcnau odplatau nahradil. Napo sledy/Lásku/Milosrdenství a dobrodinná Štědrota k Chudým/gsu wlastní Služebníců/ a jako Čovarysny wjry w Pána Bezíje/teraz je života věčného dosahnuti gest pravá ruka. Kdo věří we mne/má mít život věčný/di Krystus. Na přiživětivost tchdy/Lásku a dobrodinnau zdílnost se nezapomínejme: Však ne z cyzího/neprávě nabýteho/jako tento Šaffář nepravý/dobré ginhm činme: Ale z svého. Zobiass tomu Syna svého včil / w ten smysl: Si vis pauperibus dare, noli alios spo-liare.

Chcessli chudým rozdávati/ Nechteg gisých okrádati.
Aniž sobě sám Člověk má Almužnau Škodu/ Psotu a Nauhy čini-ti: Ale podle možnosti Štědrým býti/wedle onoho propowědění: Li-beralem oportet esse, sed pro facultate.

Tak má Člověk Štědrým býti/ Tak mu může pořácti.
Potud gíz dosti bud w Weysladu na dnesni Swate Evangelium posvědčno w Artykulí o Opatrnosti Synuho Světa w Světla. Prvním Rozdílem všakani gsu ti obogi s svými povahami. Druhým/ Troskí Opatrnost: Gedna přirozeně obecná woszech: a zvolássí/ vme-nim a zvostřením wtípu w lidech říčepowaná. Druhá Čelezná/s chy-trostí Diábelskau smíšená/Synuho Světa. A Třetí duchovní/ sa-mých Dětí Světla/teraz mame vžiwaiti (posledním rozdílem gest ozna-men) k sláze nedbádlivosti při povolání / k pamatovali se býti Ša-ffáři nad Stánlkem Božím / k připravě počtu / a k opatření se w čas by-tim budauchym po Smrti w Nebeské Slávě/srdce svému w Pána Bezíje Krysta: Kteremuž bud Čest/Sláva / Říšarství věčné wzdáváno na-věky věkůw/Amen.

Písen Modlitebná/ Válo: Taká býda nastává ne:
slechetnému/ u.

Výbohatečsi Králi nášo/
Bože/ dárce Starku/
V kterémž zde nařízené málo
Ssaffáte/Ezraelku.
Krožognění svého gměnjs/
Skr; Duchownj Maudrost/
V ptirozenj/ v v v měnjs/
Dář nám Opatrnost:
Abychom Světla Synové/
Od Světých rozdiln/
Byli věrnj Ssaffárové/
Powolánj pilnjs.
Nedhánlivost/rozpuštlost,
Kac z nás wypuditi/
Rozum Těla/Světskau chytrosti/
V Synch svých mrtwili.

A M

Posvět/ posylí nashi spráwy/
Býchom s bedlivost/
Hledali ne tak swé stravy/
Válo twé milosti.
Rdogli zde vživens/
Dusi Náboženstwim/
Těl v rysého svého gměnjs.
Pilným Hošpodářstwim/
Spomož Otce pro Gejffe/
At se pamatugem/
Zé k počtu mušymé spisse/
Nežli se naděgem.
Dny Mammonau nepravosti/
Práctely činiti/
S nimž do Státku wěnosti
Přez nám Krytie wajti.

E N.

Měděle Desátá po Svaté Trojici.

Ewangelium Svatého Lukáše w Dewatenácté Kapit:
Polog Boži bud wždycky s námi/Amen.

Lecka Svatá Písmá Starého v Nového Zátestamentu/ has na
strze (Lidé Boží) Milovinskum Slova Božího nevětší potěšení/odplatu/
časné v wěcne blahoslavenství zvěstuj a zaslubuj: Tak zase potupníkum
zarmaucení / záplatu a nevhroženjsi trestání/ slázu/ potupu/ až v zahlazenjich/po-
hrůžliwé předoznamug/ a gisťorutoho oběho příklady mnohými stwazug. Nebo pa-
to se strze zapsaná Rázani/ a rozmínané Slovo Boží dsbordinj Božstá/Krystem Pa-
nem: wylaujená, mezi Lidi podélug: Tak zase potupau věci Nebeštěho bezbožní
Synové Hřich/ od Boha zavrženj/ z Čírkve wylaucenj/zkazu v wěcne zatracení na-
se vratlug. Od kudži Prorok: Kdyby byl Ván nepozlístavil nám Semena Slo-
wa svého/bylibychom (tak hříšní a slí) jako Sodoma/a Gomorre (w neprawosteč, a
str to w zkaze) podobnjs-bychom byli. Kristus pak zgewně hrož: že w den Sauidn
lžicí bude Sodomé Gomorre/nežli Městskum iem/ w nichž se Rázani Slova Boží
být schenye/a potupné zaměstá.
Protož se tím Milovinsey Náboženství Krystowa / a w něm pravdy Páně/
wysoce mohau a magi česseti: Potupnycy pak strassiti / a Pomst Božích zhrozowati/
kterých konečně nevgdau/geslik že pokánj oprawdového činiti nebudau. Nebo toho
sám Syn Boží dosvědčovati ráci w slowjch v wskutku: Předkládage dněsnj De-

Esaia 2.

Matth. 11.

Lucas 13.

Satoru Neděli po Svaté Trojici Evangelium o zláze Národu Židovského / Města Jeruzaléma / Chrámu / v město Království Židovského. Kteraužto zláza sami Židi na sebe z aumyslné vvedli / vputným zlehčováním Pána Ježíše / a zavřením očí Osoby / Vrádu / v dobrodinej geho. V čemž gich Pán Kristus Srdcne litoval / až do všedavého pláče / to vše zlé / kteréž na ně mělo přistih / a potom přišlo / k wezvání gím předpovídage : A to slovy v dnesním Svatom Evangelium položenimi, Kteréž my pro význam a včetnost Slova Páně povstanouce přeslyssme / wedle sepsání Svatého Lukáše v Kapitole Deuteronácié / tauto řeji :

Den když se přiblížil Pán Ježíss s Zástupem / v říew Město plakal nad ním / říka : O kdyby v ty poznalo / a giste v tento den twůg / pečoválo by o ty věci / které tobě kú pofojí náleží. Ale myni skryté sau od očí twých. Nebo přísgdau na té dnowé / v nichžto obklíčí tě neprátele twogi walem / a oblehnau tebe / a sfauží tě žewsech stran / a s Zemí srownagí tebe / v Sny twé / kteríž v tobě gsau : Anenechagí v tobě Rame ne na kameni / proto že gsy nepožnalo času narostijwení swého. A všed do Chrámu počal vymítat Prodawače v ném v Kupce / říka gím : Psáno gest : Dům můg / dům Modlitby gest : Alle výste gen včinili Peleší Lotrowstau.

¶ včil

U včil Pán Ježíš každý den w Chrámě. Brkni pak
Kněž a w Zákoně vnielj/a přednji židu/hledali ho zahubiti.
A nenašli coby včinili: Nebo wsecken lid měl
žen i Vstup geho.

Nešnij Svaté Ewangelium gest djl té přepě
tné Hystorye / která w sobě onu slavnau a královskau
gizdu Páně (wedle Prorocovj Zacharyáše Proroka/w
Neděli Květnau na Oslu do Jeruzaléma vykonanau) ob-
sahuge: A slawé Prorocovj Syna Božího/ O přehro-
žic skáze Chrámu/ Lidu/ Města / y rossi Politia Národu Židovského/
zdržuge. Co se w skutku dlé toho předpověděn/ Létha XL. po na Nebe
vstaupen Páně vyplnilo / tehdyž když od vogška Ržišského po dlau-
hem obležení Desátceho dne Něshce Srpná/ to i v rossem Světě nevra-
sněši Město Jeruzalém do bytozapáleno/zgruntu w ytv ráceno/a w čs-
cenjnu vivedeno bylo. A od toho času Národ Židovský po světě rozprí-
leny gest. Z letcežto přejciny každého Roku, také Něshce Srpná, w Kře-
manskou Ewangelium o té Židovské skáze se čte/přspomíná a rozgimná/
k tomu vžitku: Abychom Pána násseho Ježiho Krysta/ netolik spraved-
livého w Prorocivj a i v rossch slobich geho býti poznávali: Ale také y
tau se židovskau zmaudřeli/ ac zjím zlym se kagice/času milostivé-
ho na všesízenj Božího lehce sobě nevázli.

Milosrđe pak na všesízenj Boží stalo se Čelestním příchodem na
Svět Pána Ježíše Krysta: A děge se k nám srdce častá/pravdivá ká-
zani slowa Páně/o Spasiteli a násem Spasenj. Kteráz kdo w děčině při-
gimá/ ten každý v časníkem Božího Synotovi/Kryftova Bratřívi
a zálibeného časného y věčného blahoslavenství se činívá. Kteráz pak
kazaní Svatého Ewangelium lehči/tups a zamítagi/ ti vyslychni s rož-
prýlenými židy hněw Boží/ zlorečeni/ skázi/zavřeni/ y věčné zatracen-
í na se v rozugji. Neb poněvadž Bůh pětrozeným ratolestem neodpu-
sil/hled (geden-každý) aby snad y tobě neodpustil/dj Svatý Pavel.

Toho tedy všechno zlého i výstraže/věmej se w Weykladu dneš-
ního Svatého a Blahoslaveného Ewangelium/

O trestání Božském všech potupníkův Nebeské milosti/
Párem Krystem w Náboženství/srdce Slwo Boží S° Ewan-
gelium / a Svatosti velebné nám lidem poskytne.

Arthukulové Kazaní budou Ěři.

První: Když milosrdný Pán Bůh mjeni potutum hroznými/časní-
mi/duchovními/ věčnými/Slowa Božího potupníků tre-
stati: Neť až to zlé časné i výstraže předoznamované ráčí:

Druhý:

Evangelií oc-
eabu.
Zachar. 9.

summa

vloso.

Tempus vi-
cationis.

romanes 11.

- Druhý:** Kterými přehroznými a obzváštními postupami, obhýgne
a vzdychá Pán Bůh na Světě, takové lidinuлагch přísně
strestává?
- Třetí:** Které jsou byly nejhlasnější pěsni, všem křesťanům
znati výtečně potřebné, těžat přezáložné stázy Města Ge-
rusalema / a svývrácení Království všechno Národu Br-
dovského?

I.

Kříž prvním / Milosrdný Pán Bůh nás / nega já-
doštu Lidstěho zahynutí / než raději spasení / nelochá a necísi se w
bídě Lidstě. A ač pak koliv Svět zašluhujel sobě vstavěnho trestá-
ní: Vysal se proto Otec Nebeský nevnáhluge / hněvu svého k vapné
nevyhýrá: mybrž jako litošitivý Dec před náslavagijnim zaslaužilim
trestáním wehstrahu Lidem dávat ráci.

1.
Ezech. 18.

Genes. 6. 9.
18. 19.
Exodi 32.
Num. 11. 12.
14. 15. 21.

Iudic. 2.

Thron. Jerom.

Philipp. 3.

Předně svým Srdcím plátem / oplakávage Slepoty lidstě /
a srdz to Obey stázy / a gegich z-vimyslného zahynutí. Mage za gisíe přivo-
ní Svět vodau pro neflechetnosti potopiti / z-jelelo se Božské velebnos-
ti že když Člověka stvoril na Zemi / a z lítosti, lidstě z-vimyslně na se tá-
hnauch stázy / bolesti Srdce vnitř pochytil. Abrahamovi také ne bez srd-
naté lítosti o stáze Sodomské oznamoval. Item / před Mojsijsem ne ge-
dnau žalostivě na Lid Izdráhelský taužili / a gegich zlého mrákotními
temními Oblaků želeti ráci. Opět / s náklam nařkáním srze Angela,
Lidu svému na svau býdu placíchmu, gegich hřichy připominal: a za-
slaužilé pomsty / gtinž tehdáž od cizích okolních Národův obklíčen by-
li / v rovážení předkládale z dalíž o tom w Knize Soudcůw z Počátku dru-
hého položení nečteme: Item / když vmlnil swedle spravedlnost své Bož-
ské Lid Bidovský srz Nábochodonozora Krále zavesti / a w geho Babyl-
onské Zemi za Sedmdesáte Let w Bežens držeti / s náklam opět slzavau
litoši gím o tom k wehstraze předoznamoval / dlahy Pláč Jeremiášu /
w Knize geho popsaný, oznamuje.

Duch Svätých srze Sväté Proroky a Apoštoly, také se nezdržal
od vykřívání Slezů nad Lidstvem nepravosinnim / a tudíž na se vrovozugicpe
mi zaslaužilími býdami stázau / zahynutími / a věcným zatracením. Neb
bý srze Svätého Pavla: Množ (prey) chodj / kterež gsem častokrát
swyprawoval wám / a myns y s Pláćem prawym / že jsou neprátele Krist-
je Krystowa / kterýchž konci zahynuti / gegichžto Bůh Bricho / a Sláwa
gegich w pohanění gejt.

Nepatrnejší pak důvod Milosrdensví a Lásky Boží w Kry-

stu Pánu/

slu Pánu/ druhé Osobě Boží, spartugene/ kterýž přigav na se přiro-
zené tělo Lidské/nemůže než jako pravý Člověk / Bratr / krevní Př-
stel neymilegší/a dědický Pán nás nehochrannegší žalostiti / a bolestné
fronatěsnáseti toho/když vidí že nás Lidi má něco býdného a hrozného
potkat. V kterežto přirozené své posvaze pronest se ráčil tehodáž/ když
giž čas geho samého, pro Vyšaupens a Spaseni Lidského Pokojení/
obětorvání na Oltáři Kríže nastával/a k té Smrti/ kterauž wěčnau smrt
staziti měl a stazyl/s zástupem velikým/mysli weselau/gizdau Králow-
stau/w spěvu od všech Mužův/ Žen/ Starých/ Mladých/ v Dětji ra-
dosném w Neděli Palmatum, w Ratolestech a w Květu do Geruzale-
ma se bral/hakoby ne k smrti Kríže/ ale k voci Králowství : ne k zamor-
dování/ ale k žádostivému Swadebnímu hodování/ pospíchal. V pra-
vdeč zagištěna Kríži Swadbu Králowstau s Chrámu svau milau drže-
ti/a Smrti Kríže Králowství wěčné obdržeti / ge vgti/ a sobě vperniti
ráčil.

Hebr. 4.

Lucas 22. 19.
Mark. 14.
Johann. 12.

Však co se w té Králowstvě Chrádu, a w slavném hluču/ w radosném
od Zášupu prospěšování / w vyzájánj a chwáleni Pána stalo / shysme
z Ecru S° Evangelium: A když se přiblížil/vzrèv Město, pla-
kal nad ním pláčem všeckým/pro kteryž nemohl nijakž dopověděti
Slova pořádně vinněněho/rka: O když by poznalo/ totiž/co na té
hrozného má přistti/ O tyby semiau plakalo/Město Geruzalém. Ach
že se netoliko ti Lídé / anobrž v to Nebe a Země nepohnuli/ a k Slzám
Světovitele a Vyšupitele svého nepadli. Tento Pláč mohl se za vel-
mi podivným/ a na geho Božskau a Městyšskau welebnost nepřimáležit-
tih Lídem zdáti/když Svaté Pisíno toho / že gest Pán Krystus pravé
Člověčensivis / a všechy geho přirozené náklonnosti a vlastnosti
(krom samého hřachu) na se vzal / negistilo. Náležité tehdy jako
Člověk litovav Ecely Zidovské/ ne Pláčem Potkrytu / ale nad
Smrti Ótec slzajich Dicuv / plakati gest ráčil: Hleděna to Sta-
rožitné neypěknégší / a těch časůw ve všem Svaté nevyznesenég-
ší Město / že ná k své Skáze až do gruntu se všemi Obyvateli
přistti / nad nim jako neymilosrdnégší Pán Bůh / a nevljtosťvěgší
Člověk nemohl než Ótcovský slzeti / Rovně jako Rodicové zvěda-
o nastávajcích býdě/Vězenj/Mučení/ a Opravné Smrti Syna své-
ho vlastního / nemohau než plakati / žalost mstci/nariskati / a střevoni
Lásky k Ótceti slzami na tváři své pronáseti: Anobrž dokud gessitě ne-
poslussný Syn w ruce práwa se nedostává / magi obyčeg dobréj Rodi-
cové s pláčem nad nim k polepšení ho/a od Lotrovského ovedení napo-
mínat: Tak také v o slzách nevljtosťvěgšího Spasitele svého smey-
sleynie/že až posavád ne bez lláni lidstvě býdě/ slázy/ trestání/ zahynutí/
a zvláště pak zatracení / kterež na se Lídé chtice tahnaui / předcházet/a

w slovu

psalmo 80.

Iacob. 4:2.

Mark. 13.

psalm: 49.

obet 3.

Ioannis 1:6.

1 Tim. 2.

Esaia 1.

Thren. 3.

Ezech. 18.

Ierem. 3.

psalmo 102.

Ezra 4:9.

w slovu svém Božském k věnstraze nám předoznamovati ráčí. **G**e-hoť gesti jagisť onen hlas slawý w žalmjch napsaný / kterýmž volá řík: **O**bý-byl lid mág poslauchal mne / a Izrahel po mych cestách chodil / ya-kouž i voni nepráteli gich snadbych-byl snížil / a na ey kteríž ge rmautili bylbych spustil ruku swau. A strž zaiásse dí: **O**bý-byl poslauchal lide přikázánj mych / bylby včiněn jako Ržeka pokog týp / a Spravedlnost iwa jako hohnost wod Morských. Opět v Svatého Matthaüs naríslá Pán / **O** Geruzalemé / Geruzalemé / (Křesťanský novoděčiný lide) Kolikrát gsem chlé shromážditi Syny tvoře / jakožto Slepice shromážduge kůrka swá pod křídla / a nechel gsy: hle zanechan bude swá dům pushj.

Poněvadž tehdy litostivý spasitel nasse zahynutí / a tu vprutnau Slepotu / z kterež ipseckozlé w lidech se děge / a věcné hore na nás vvaluge / oplakává: anobrž slzami k věnstraze to obě w slovu svém nám lidem předoznamuje / Protož z toho toto gde zanaucení:

Předně / že nadto vcha svého nevhyluge od Modliteb těch lidí / kterež se k geho milosrdenství o milost a pomoc vyslagi w času potřeb. Příma otom mnohá gsy,

Druhé / Slyn Páně svědec trojm gsan té gisťe svile. Boži / z kterež chce, abž vysíčti sobě všmystice / pokání činili / k spasení a k poznání pravdy přišli: Nebo se neraduje / ale zarmucuje z zahynutí bezbožních. Sem přináleží ono promluwení Páně / kterze Proroka řkauchho: Ali, náč se včísm nad mými nepřátele / a obrážim ruku mou k tobě / a pomstu vějném nad nepřátele mými. Kterýmžto spůsobem mluwení lidstvho Pán litost nad zahynutími bezbožních pronáší / halž k tomu podobných řecí Božích mnoho w Prorocích se nachází.

Třetí / Slyn Páně svědčí, že gesti Bůh náss daleko schopnější k milosrdenství / nežli k pomoci / k smírování / nežli k trestání. Krovne gasto střevni přirozená láska Rodicůw k dětem hotovější gesti kmití ge / nežli hladem moriti.

Cítveré / že lidé svými hříchy daleko světší / hroznější a těžší po-kutu nastávající na se táhnou / nežli gini rozuměgi / když gich bolestné zakusovati musejí. Protož se zde slussi hněwu Božího bati / a w čas kterze pokání pokuty za slaužilé předcházejí / wedle řecí Svatého Ržehoře / řkauchho : Deus timendus est in hoc seculo, ne videatur iratus in futuro iudicio.

Woha se zde w Světě bogme:

Hněv geho w čas předcházejme.

Abychom gey dne Sandného,

Měli k sobě lastavého.

Víj nás také Syn Boží přikladem svého pláče Křesťanské litosti Blížných w gegich pádu / w bídě / žalosti / w trestání / w sauzení / u. Poněvadž gsmie vysíčti gednoho Těla duchovního (gehož gesti hlava Pán Krystus) Audové / geden druhého tehdy litovati máme. Neb halž Eusebius Otec geden Starý pověděl: Qui caret misericordia, non est

Christianus

Lucas 6.

Romaneos 13.

Ioan. 4:4.

Christianus. V tom uenj milosrdensivj / v tom nem gistry Křestianství /
 Toliko pakhe Tyrantivj / Vako w kterém Tyrzovi Tyrannu / o němž E-
 lianus píše. Který poddaným svým zapověděl sgebau tajně y zjevně
 uluviti / poté na se mhaburati / Návěsti dáwati / Naposledy y plakati.
 Chtě rady ; Lidj poddaných svých sspalku a kameni nadělati. Až se cí-
 vtrutně nepravosti (když gedni s druhými o potřeby své gednati nemo-
 hli) slitovalo gednomu ; poddaných toho Tyranna : kterýto sed na
 Kyň Město / počal velmi žalostivě nařikati a plakati. V tom se ēnemu
 zbehlo množství Lidi, a téměr všichni poddaní Městskané / kterýto cí-
 s nim sednatě placiče na ssauzeni a těžlosti své / litovali s placem sobě
 uarijati pomáhali. Dověděw se toho Tyran / rychle pogal své Dra-
 banty / a běžal vprjmo na Kyň, chtě calové nařikání a plakání při pod-
 daných svých pretrhnauti : Však w tom bluku hrdo stratil. A tak nebo-
 ží Lidé břemena toho sprosičení byli. K kterýto svobodě společným plá-
 čem sobě nápomohli / Vako y námž Tyrantivj dáblová sám Vykupitel
 nás Kryštus Ježišs k svobodě slzavu svou řeči napomáhati ráci. A
 ta gesi první weystraha.

¶ Druhau weystrahu dává svým napomnagichm a s snesytedl-
 nosti spogeným Božským Slovem / kterýmž skrze posly své prvé o po-
 wodni potut oznamuje / nezli ge přiswalem nesštěstí vwozuge. Nápo-
 dovně halo Města na břehu velikých Řek ležisch / yak se brzo k nim po-
 woden vali / Tak oni hned do ginych dalších Měst Sausedum svým o
 powodni označiti neměli agi / aby wědauce w čas / z Polj Dobysk / z
 Luk Kráwy / a gina svá gměni stlidili / a před powodni se opatřili / prvé
 nezliby na ně woda přifla. Tím spůsobem litovaly Spasitel znage yaká
 hrozná powoden. Auzkost / wálek / hladu / Moru / stázy / zahynutí a za-
 tracení / na Geruzalemské obydvatelle má se vivaliti : Metoliko slzami / to-
 ho gina nepřejce / Ale y napomnagichm Slovem svým / k weystraze
 ráci tý wěch w wědomost vwozowati / řka w Evangelium k Městu / ní-
 jí však Lidi / takto : O kdyby y tý poznalo / a gisťe w tento den
 týlýg / pečovaloby o tý wěch / které tobě fu pokoj náleží :
 Totíž : Kdyby tý wědělo / yako já wím / yaké tobě zlé wěch nastávají
 pro tvaú bezbožnost / a s yakau dobrotau tvořho spasení Pán Bůh hle-
 dá / kdyžme tóbě spasiteli poslal / a rozumělo tomu , yahymž spůsobem
 potut, kterýchž dávno zaslalílo, odvrátiti mohlo : gisťomě nepřesta-
 lob / deka wádžby hněwu Božího nevkrtilo / aby hrozných těch wěch
 zlých vgiští mohlo : Alle nyní skryté sau od očí tvořch. Z této řeči
 kdo neporozumí / že Bůh dosíti časné Slovem svým nás gesicé až posa-
 wád vývčuge / kterakdykme skrze pravé poslání časných y wěcných
 trápení vgiští mohli : Ale umohých Lidj srdece tak gsau opogená tělesnau
 zlau bezpečnosti / a dáblem oslepenu / aby slowu Božímu níc nevěřili / a

2. Paralip. 24.

2. Par. 33. 36.

Rom. 2.

Psalm. 94.

Hebreos 3.

Róman. 13.

III.

nic sobě neuvažili toho / což byl odvrácený pokut / a k vgitii většího za-
tracení vysoce potřebného bylo. Protož takovou neprincipiálnu Pána
Boha ale svau vlastní hynau / wedle svědectví onoho písma / kteréž
dř. Posylal ēnem Prorok / aby se nazvátili k Pánu Bohu: a když mu-
wili / oni necháeli gich slyšeti. Opět níže: Umluvil Pán Bůh k Ma-
nassesovi Králi / u k Lidu geho / (totíž strze Prorok výstrahu gím dá-
vage) Však necháeli poslučhati: A protož přivedl na ně knížata moy-
sta Krále Assyrského / a nali gsau Manasesa / a svážavše řečež jano-
hy u za ruce / wedli ho do Babylona. Item: V též knize Paralipomenon
mluví Písmo: Zé posylal Pán Bůh k Lidu Prorok na vstupě povstá-
vage / a na každý den napomínage ge / protože chtěl odpustiti Lidu své-
mu u Chrámu. Ale oni posmívali se posláním Božím / a malo sobě važili
řeči Páně / a Prorokům Božím se rauhali / dokládáj nepríšel hněv
Boží / a nebylo žádného vyšvobození. Nebo přivedl na ně Bůh krále
Kaledonského / a zmordoval ge / u Děti gegich.

Takové výstrahy lítostivý Pán Bůh u dnes v hojnosti nám do-
dává / a před zlým tolitrát vzdychy vyšších / kolikrátkolik slovem
Božským v Kázaní / strze posly své / nás Lidi v hříších pamatovati
heidí / o polání napomíná / a pohruží hrozných pokut do všey vkládá/
a ge žrtevných ota představuje.

K tomu všemu u času fu polání svau lítostivou snesitelností
prodlužuje / wedle řeči S. Pavla / čkařího: Zdalek nevíšs je dobrá
boží tě fu polání zúver. Čili zbožím dobrosti geho / a trpělivosti / a dlaw-
hého-čekání pohrdáss: A z toho vyvolená Nádoba Páně slovy žal-
mowými vykřižtuje v činu, dř: dnes vslýšíeli hlas geho / nezavříz-
tež srdců svých. Neb nyní gest čas a hodina nám zemna vstáti. A protož
odvrzme skutky temnosti / a oblecme se v odčin svěcla / tak abychom ve-
dne poctivě choditne v hodování a v opilství / ne v sumrku a v ne-
sydatostech / ne v sváru a v žávosti: Ale oblecme se v Pána násche
Ecijisse Krista. Který nás právě v čas o nastávajících Božích po-
kutách i výstraze Slovem svým / a trpělivou snesitelností, nape-
mínnati ráci.

¶ Řeči výstrahau / halo nás Lidi probuzuje lítostivý Pán Bůh
divnými zázračnými znameními / kteráž lidstě skázy obyčejně předozna-
mugí / A halo mráčno děstí / blekánij hřimění / a hřimění krupobití:
Tak zázračná znamení hněv Boží / a z toho hned hotové naměřené
hrozné trestání předcházegi. Neb halo Nebla od Otce do Štern
vstřícná gest dětem gisíh napovídáním / rozhněvagli otce / že ge bude
mrskati: Tak Pán Bůh Otec Nebešký, nezbedným Dětem svým, strze
znamení dává návěsti gím nastávajícího trestání. Aniž zagisí Bůh
co na Lidi přepaustí / čehožby prve Slovem svým neoznámil / a zna-
mením zázračným nepředešel / wedle onoho Písma Prorockého: Nic se

nedě-

Amos 3.

Mark. 14.
Matci 13.
Lucas 21.

Lucas 13.

I.
Joseph. Flau.
lib. 7. de bel.
Iud. cap. 12.

neděle v Městě / čhož by Bůh nezgewil Služebnickým svým Prorokům. Válož tim spůsobem v řázu Geruzalémstku / has a kdy se měla státi / nepomínil Pán Kristus předognámici / Gedno: Slovy v Svatém Ewangelium: Prýgdaui, řka, na té dnové / v nichžto obklíčí tě neprátele twogi walem / a oblehnať tě žewssch stran / a ssaují tě / až v s Zemi srovnají tebe / v Synu tvé / kterij v tobě gsau: A nenechají v tobě Kamene na kameni. Druhé / předpovědění o znamenjch. Čtěme zagiště / když tyto věci o Geruzalémské řáze mluviti rácil / že přistoupili k němu Petr a Jakub / Jan a Ondřej / saukromi / řkouce: Powěz nám / když tyto věci budou? a které znamení bude, když se to všecko počne dít? Odporvěděl Pán Ježíš / hned mnohá znamení na Nebi / na Zemi / v Bodách / v Chrávi / v Lidu / a vewssch kautech a místech, oznamil že předcházeti bude, gíz, gíz nastávajich řázu Království / Města / Chrámu / a všechno Národu židovského. Kož se vše v řutku zbehlo. Neb když idé na nehyvssí doplnili mjeru svých nepravostí / a se v Křívi Syna Božího / v všech téměř Svatých Apoštolův geho dosti po své vili nabrauchali / Tchdy rozhněvaný Bůh vništu ge stresati / Gessé / aby vzdý geho milosrdenství auhonn od nich nemělo / průtah a Žolt planámu nevrodnému ſíjku / has Syn Boží Národ židovský k tomu připodobnuge) přeh Tři Věta / totíž přes Třideceti Let dát / a po svém na Nebe vstoupensi teprv Třidecní Šestý Rok / Sekeru Ržimstku vysekávati ge začinati rácil / předslaw přivé mnohá žázračná znamení: O terychž / v o té vssi řáze židovské, Iosephus Flavius, geden z Pánu Geruzalémských tehdyž od Ržimanů v Městě Jotapata hath / a té řázy Svědek přítonin a očí / sedmerý knjhy / Item Iozypus a Egesyppus v Hystorisch svých gsau sepsali: Kterak ten Lid židovský / vstrnuv na Litere píssma Svatého žádními znamenjmi / kteréž Bůh k nim předpíslal / aby pokáni činili / od takového smyslu odveden byti nemohl: Ale vsshckni se na Chrám troštorvali dotud / až gen potom v popel obráceny vidieli. Neb Geruzalémstku řázu tato znamení byla predesla:

Předně / kře uňakého prostého Čzlowěka Sedláka / gménem Ježísa / kterýž Čztyřmi Lety prve nežli se války v židovství začaly / v nenwětším pologi / a Města Geruzaléma hogností / přised k edni Svatého znamení / z nenadala / křicet započal takto: Hlas od vechodu / hlas od západu / hlas na Geruzalém a na Chrám / hlas od Čtyr větrů / hlas na větseren Lid. Tak wedne v noč vzdycí volal / chodě po ulicích. Některý pak z močných / kterí hlasu toho nerádi slisseli / kázali ho vzhýti a byti. On na to nic nedbal: Ale gessé vise křical. Vládař ho kázal až do Smrti byti / vssak on proto od takového volání neprestal / neplakal / ani

xxii nepro.

neprrosyl/než po každém ránu říkal: Věda/Věda Geruzalému. Naposledy se ho ptal Vladislav Albinus, odkud by byl: kterémž on neodpověděl: Ale předce pišeš svau spisoval. Až Vladislav za bláznou ho všaudiv/pustili kázal. On pak předce říkal / až do války. s jádřím obcován jádřnýho neměl/nesmál se/a giného nic nemluvil/než Věda Věda Něstu Geruzalému. Opralli ho kdo/nelá žádnému/dali mu kdo gissi/také nedělival žádnému: Ale geho wsecká řec byla hasz wenys srogi: Věda Věda / ř. Nejvýsce pak říčival na velké dny Sváteční / když nevyčekaný byvalo shromáždění Lidu. Sedm let a pět Něshcův porád bez přestání takových říčík provozoval/a nic mdeleyssi ani rozpalenýssi tím nebyl. Až když Něsto od Nepřátele obehnáno a oblézeno bylo/ Tu řekl: Věda/Věda Geruzalému a Chrámu. Přidav k tomu: Věda také mně same mu. V tom gednjm kamenem z prasku vyštřeleným až do Smrti byl vražen.

Mezitim za druhé znamení byly různice w Lidu židovském povši Zemi. Neb se sami mezit sebou hryzli/wadili/mordowali. Zwłaszcza w hlatovním Něstě Geruzalémě / nevhlatovnější Páni / Starci a Rady do vězení metali / a bez lhosti mordowali. Gesso domácí různice negsau nežli předchůdcové gisic stály každě Obce / sám Pán Krystus mluvili ráčil. Z sami židé že to tehdy znali/Iosephus Flavius svědčí.

Třetí znamení/powětris hrozné nad Něstem Geruzalénem / s třesem Země často se tehdy strhovalo. Odkudž opět množí Maudrých židův mluvili / že ta powětris a Země třesemij takové pomsthy Boží znamením gsaú / až wšydcni zahynauti musegij/ gesilize různic nepřestanou.

Čtvrté/ hwězda záračná/ Cometa řečená/ podobná k ohništěmu meci/přes celý rok nad Něstem stála/ oznamuje gisim budoucím gisau stáži Něcem.

Na velikou-Noc, okolo devíti hodin na noc/takové Světlo v Olátké w Chrámu se vkláhalo / hasby hasný den byl / a trvalo na půl hodiny.

Zehož také dne hasovice / když k Oběti wedena byla/předevšemi wubec porodila Veránka/právě prošed Chrámu.

Brána vnitřního Chrámu proti východu/Nedenná a velmi těžká/kterouž dwacetí Osob otvořit musylo / pro zwláštní potřebu jelezňimi závorami a mnohými zámkly velmi tuze zavřena gsauch/okolo hodin říšte na noc sama se otevřela. Však židé tato wsecka giz gmenovaná znamení, k svému lepšímu/ haso Bonum omen, znamením mlosti/wykládali.

Potom Gedennichým dne Něshce Máge / před Západem slunce/dívň vklázení na Nebi viděn byl / hasby w powětris Bogsko zbro-

giné lidu gjsdneho velike otoho Města seji tam harcovale.

Dewaté na den Letnic sv Slavnost Veyročnij / kteréhož dne křesťané památku Seslání Ducha Svateho pamatuji / stal je v Škole židovské ſuji veliký. Potom hnedky ſlyšán hlas volají : Vygděme odsud / přeſtěhujme ſe odsud.

Desáté / válka a hrozný Mordorové v Galilei od vojska Rýmštěho. Neboží ſe Léta po na Nebe vstoupení Pána Krysta tridcátého ſeſteho Země židovská od Monarchie Rýmště oderhla / a ji ſe ſproutila. Tchdy Nero Císař poſtal tam Vespečyána a Thya Cyua geho / Knížata Rýmštá / s Vojskem znamenjím / aby odbogně židy ſireſtali / a zase ſpoddanosti vivedli. Skterýmžto Vojskem Rýmštím Vespečyán obratil ſe v Jidovství neypříve do Kraje Galilejštěho / a tam vſeckna Městamoch walcenau zdobníval / a v nich lidu (yakž ge Iosephus Flavius ſtřá) pøes pùl-třetjho-kráte Sto tisíc zmordoval / a do Čínské jagannéh k dislum oddal. Geruzalemštých pak gessé byl nechal / aby sobě apon vſinylili / a Caſedn ſivými ſe káli / tredí eichho pøeděnſ: Felix quem faciunt aliena pericula cautum. To gess:

Svatoſtý ſest kdo ſe včas řaje / Epžym Něſteřiži žmudruje.

Yakž píſfe Iosephus, že potom Titus k Geruzalemštím tato Slova mluvil: Otec můg / mage kořen tváře ſvijeti / a toto Město ihy wrátit / Galilei a při nis giná Města raděgi hubil / aby tak ſu pokání času gini doprál.

Gedenácté znamení předeflo: Vysíhoványm ſe Chríkve Křeſtian, ſte a vſech věrných Páně z Města Geruzaléma za Jordán / do Města, ſta Pella řečeného / mage ſvnuknutí a uávěſtij od Ducha Svateho / Léta po Narodení Páně L XIX. právě před oblézenjem Města od Neprátele.

Skterýmžto vſech, yž giných mnichých znamení, mohli ſi dle ſcetebně ſe dovozit, a ſrozuměti že ſe na darmo neděgi: Ale což tež hrozného gis na ſtawagjenho předcházegi. Yakož až po ſamád, kdy-koli v znamení bud na Nebi / na Zemi / v Vodách / v Lidech / k: záraciň ſe stáwa, gis (Slunce / Měsícce znamení / Země třesení / More / Řek / Potoka rozevduenih bez příčin ſe nevklazugi: Ale hrozné poluthy Boží na lid ſe valsch předcházegi. Vſak halo v mých ſi bezpečnosti ſvětſte / a v hoři (turí ſym) než v bábelské rozpustilosti / kde záraciň ſi znamenij boží ſi ſobě malo wáži / gis ſe posinjwagi / náhodě ge připisug / rychle ſe na ně zapovinagis / z nich ſe nic nepolepſiug: Tak rovněž těch tvář ſi znamenj ſi znamenij / ne strachu bázně nabývali! Nýbrž ſtě ſi y a objektivní milost Boží ſobě z toho zaslibovali. Až teprv ſvědci a porozuměli počem plati, když hoře poſtríhalí.

Omy zapomenute dlnis Křeſtiane / záraciň ſi Bezjich poříkjet ſobě malo a neb nis wážiſch / pročtěme ſe ſia bezpečnosti / vſinylime ſobě / a ſas

*Císař nověnávštěvujícího
Císaře?*

Exodii 30.

Leuit. 13.

Ezaias 13.

Ierem. 13.

*Leuit. 26.
Ezech. 7., 8.
2. Regum 24.*

navštívení svého od Boha poznáveme / nechceme-li s proklamím jí
dy jednoznačně zaplaty bráti. Neb proto gšau skázení (sám Pán Křistus
v Textu Ewangelium S° oznamuje) je gšau nepožídati času
navštívení svého / kterýmž ge Bůh navštěvoval / jako v nás
posavád navštěvuje tím spůsobem / takž pověděno gesti v tomto Arche-
fukl: Když (předně) svým srdečním plácem / v slovu Božím / želego
násy slepoty / a lituge nás v tom zlém / což na se samoděd vwozgemu / li-
tostivý se k nám pronáší. Item / svým napomjnagichin slovem řeče po-
slu Boží / snášege nás v hříších / až do obřísného času / kdy pokání dosá-
prastranného. Item / jázračními znamenjimi / kterýmž se lidem výstra-
ha dává. A protož toho / a tím spůsobem trojího milosrđového Božího
navštívení když lidé nechcějí poznávat: Tchdy ge dálé navštěvuje
z hněvu svého / v miele a v hrozi ráně / wedle svědeciv těchto S. pí-
sem: Vá gsem Bůh silný a horlivý Mistr / navštěvuje neprawost
Otcův na Synech / až do třetího a čtvrtého posolení / těch kteří nenávsi-
dij mne. A ginde v Zákoně hrozí / říká: Bezílze mne nevposlechnete (prá-
vou Pán Bůh) na vlastivém vás rychle v chudobě / v ohni / kterýž řeky
životy / a zálepí Oci vásse. Opět řeče Proroka: Navštívení Svaté
pro zl. věčn. nemilosrđových neprawostí: káži přestati peněze nevěčných / a
spurnosti silných poněžim. A řeče Jeremiáš: Navštívení ge číverau
věčn.: Nečem k zabíjení / a Psh k roztrhání / a Ptákům Nebeským / Zwěst-
aní Zwěstým k seznájení k rozšapání / a dám ge v zbaření všem Králov-
stvím země. Kterýmžto záčinovým navštívením od Boha byli a gšau je-
de navštíveni / takž gž z druhého Rozdílu Kázání slýšeti budeme.

I I.

Ráji Druhému Archefukl svyzvijme k výstraze / takžmi hroznými
posudami Pán Bůh mstí nad potupníky své miloset. Kterž gšau
velmi mnohé / Čeleď v Duchovi / lásné v věčné / a v dlužem
Registru dwadacáté vložině Kapitoly / páté Knihy Míryžssovy / protá-
dne sečene: Však wedle Textu S° Ewangelium toho v pomísti Pá-
né tuto položim / ktere sám Křistus Pán Jeruzalemským předpovídal.
Gž gšau: Vognu / Hlad a Mor. Neb tak o nich Swata písma v po-
hružce mluví: Něc vše / Mor v Něstě / a hlad vnitř v domích dopu-
ším na ně. Davidovi Králi od rozhněvaného Pána Boha byly poda-
ny Tři polohy / aby sobě gednu z nich vybral a vyvolil: Neb hlad ja
Sedm let v Zemi geho / neb vognu za Tři Něsyce / a v ni věstání před
nepřetelem / neb Mor za Tři dny.

Kdež gesti pak a když nastane vognu / tuž hotový hlad / v náhly Mor:
Protož Pán Křstas en nejhroznější potum časné / tonž / vognu / hlad /
Mor pod vognau / v tomto krátkém povědění obsahuje / říká v Ewani-

geli

gelum: Prýdau na te, o Jeruzalém s Obryvateli svým, dnowé/
v nichžto obfíjci tě neprátele twogi walem/a oblehnau te-
be/a ssauži tě žerwsech stran/a s Zemí srovnají tě/v Syn-
ym tvoře kteříž w tobě gsau: A nenechagji w tobě kamene na
kamenu. Wedle kterhožto Prorocii Syna Božího, cum spisobem
w skuku/cotiz strz Wálku/hlad a Mor/stáza na židu se vrvalila/yakož o
tom pravodivau o obširnau Historij sepsal Iosepus Flavius žid/kterýžto
wsiecko očima svýma spatřoval/a gsa přitomný osobně toho v záklusu:
val: Ze Historie Summa se oznámuji / kteřak po na Něbe všiaupenj
Páně XXXV. Roč / Léta Chrystiho Nerona XII. a Království Ag-
rippyn Krále (w dislu Země Židské Erybutáre Ržimského) XVI.
ja času Gesshásse Flora Landffonta w židovstvu / odstaupili židé od
Monarchie Chrystiho Ržimského / nápodobně yako konby ed Slezko
ed Koruny České odstaupilo. Z čehož possla wogna/kteráž se neypriče w
Městě Cesaree rečeném začala. Kdež Præsides Romani couž Nevyhysí
Mijo-držicí Ržimské Wrnosti/jswé Sýdlo mísivali. Neb židé drábn ge-
gich zaordovali / a Florus cím dále wětší křivdu židům cínil. Agrippa
pak gedenho dislu tě Země Král a Erybutáre Ržimský / chce rád takové
zástup mezi židu a Chrystiho Heymanu vdušyti / sotva židům gíž na
nevyhysí proti Ržumanum roznsceným, z rukau vssel. W tom Chryst
Nero, na oznámení Flora náměska svého w židovstvu narizeného/po-
slal Vespečána a Číta Syna geho / Knížata Ržimská / s Vogskem
velikým na oddugné židu. Kteréžto Ržimské Vogsko w židovstě Zemi
počádne ja sest Let Měsia/Zámkyn / a mnoho Číšců Číšcům Lidu / kteříž
je Ržimské Vrchností protiwili/zhubilo.

Meztím pak w Městě Jeruzalém den po dni přežalosině bydy se
rozmáhaly/a saúzeni od Lotruw / buričuw / ržunic domáých / mordutu/
ohňu / na Obryvateli, cím dále wydý obijznechí, až n nevyprawiedlné
se walili. Neb se Město (owsem z dopuštění Božího / vwrženjin w ně
Ducha závraty) na tri Roky rozdělilo. Gedne Koch byl původ Kníže
a nevyhysí Heyman Eleazar / kteříž s velikým valeným Lídem
svým Chrám w držení měl / a dalí sobě jméno Zelotes, to gest/pro Boží
Zákon / Mabženstwo a spravedlnost/horlivě k bogi hotovi. Druhé Ko-
ty původ a nevyhysí byl Simeon: ten dwadeci Číše Lidu z brogneho /
Józueňského Národu svolaného mage/Zámkyn wěze / a Bassit s dílem
Města opanoval. Tretí Koch Pánem se věnil Ioannes z Gissaly: ten
s Obecným Lídem držal / a díjem veliký Města w své moch měl. Ty pak
ici Koch gsouce proti sobě gjízly a zapáleny / často se Wogensten potká-
valy/ tak je některý den Dsim v Deset Číše Lidu na placu zústávalo / a
tolito samou krví / tam se kdo ihmér ohledí / wsiecko an se červená, spa-

Historia o
spisobu pěc-
brozne stázy
židawského
národu.

Autor. 25.
Zářítek
wogny.

Tripart Hist.
lib. 3. c. 5. 6. 7.

Kostřitose
Pravowá w
Jeruzalémě

trouvalo: po Chrámu w křvi zbitých broditi / Pugnare pro conseruatione
Templi & Religione dicebant, že rozkoss sobě pokládali / a je pro zachov-
wání Chrámu a Náboženství vdatné bogugi / z toho se chlubili. Domky
Bohatých drábí z těch Kot Neprátelstvích vyklaukali a zbrali. Chudé/
nemocné/stare a k vogně nespisobné/naschwále mordowali/proto/prav-
sice/aby potraw daremnymi lidmi nevbyvalo. Kdo o pokoji zmínil
sí věnil/hned jako zrádce židovského Národu zabit byl. Tak se rovných
tomu stalo kdo zabityho jezel nebo plakal. Práwo wsecké kleslo/Laupze
zgewne svobodně se provozovaly / Manželsky hanebně se pospíváno-
valy/Nebýlo komu/aniž co placilo žalovati. Summau/aniž by je na-
fá křiwa, auzkost/býda/žalost/trápenj mohlo vymysleti / kterežby oby-
vatelé Jeruzalemství nemusly od domácích neprátel žalujeti. Takže
Nepřítel přitahý k Městu, když ge Wogstem oblehl / nebyl gím k stra-
chu/ale jako za pohodlji. Neb ty Tři krwawé Koty musly sobě za-tim
poloh dátí/ a proti Nepříteli k obraně Města se spoguli / a Obivateli
vje nesužovati.

Obležení
Města od
Wogsta čin-
steho.

W tom pak čase Nero Císař zabil se sám/zahynul/ na gehožto mis-
to Vespežyan gsa volený, z židovstva do Rýma byl povolan. Který
Týtovi Synu svému správu Wogsta Rýmského vzdal / Jeruza-
lem Město hlawní židovské synlé oblehnauti mu porucil. Který hned
uemessage/práwe na den Velikonoční Židovský, když k té Slavnosti
věhroční gewsscho Židstva / do Třídeceti-kráte Sto Číše Lidu (yal
Iosephus Flavius w Historii své ten počet klade / ač ginijs Historiko-
wé tokiso gedenácte-frat Sto Číše poznamenali) a hronázdeno bylo/
s Wogstem k Městu se připravil/ a ge zewssch Stran oblehl a obléhal/
valy / náspry zdělati dal / a porádně za divadeti Neděli o něho lezel.
Spravedlivým zagisté saudem Božím to slo/ponevadž zde Pana Ge-
žisse nevinného při své Velikonoční Slavnosti galí/ a na Kríž odsau-
dili / že gsau také po čehrydcí Letech/práwe w tyž dni Velikonoční / od
Nepřítel svých zase winně a zaslaužile gací obklíčení/obléžení/a k věčné
škáze/sevssi swau Obch Království židovského oddáni.

Hlad a Mor walnij nastal w času oblézení/ neba ani za maloté jinlo
z gisdu níčehož se na Rýnu neprodávalo. Bohati cele obilijs (radmo ge
chowage) do sebe shpalí/ a když ani toho nestávalo/ tehdy penze / zlato/
stříbro žrali / a od toho mřeli. Zatož pak píše Iosephus, že gedně noch
zmrlých wen z Města přes jed vzházených dva Číše židovu Wogáry
Rýmskij vytukali / a w nich mnoho peněz a dráhých kamínků našli.
Gini řemenn/ otruský senne/ba n Lahna/záhody vystřuhujíce / do sebe
cpali/Rodičové dětem/děti Rodicům z hrدla vydrali/když geden drž-
hého zazrel an něco žwenzal / hned močenýssy mléčnyssy žasskril/ aby
sam z vst a zhrdla gcho do svých / to co on žwenzal / dostal. Anož což
hroznýssyho gest / Macky své vlastní děti varily a gedly. Nebo je-

Ioseph.lib.6.
cap. 15.

gmē

gměna Iosephus poznámenal geden bohatou a Brozenau Paní Marii/ kteráz se ; Kraginu za Jordánské ; Starku svého do Geruzalema (domnivage se na lepší bezpečnosti) přibala : ta gsa hladem přinucená/ své milé děťátko neprvě s hořkým plácem vlsbala/a wsecky tehdy na- stálé bydly žalostivě nad nim vyčítage/ tv tom se od něho obrátila/a po- žadu do něho nž wrozyla/takto k němu mluvě : Sis mihi cibus, sedicio- sis Erinnys, & seculo huic fabula. To gest : Mně Matce budi za pokrm/ Baureliovým drabům za laupež / a Světu tomuto za rozprávku. Po té rozpoltila ge na dvě: geden djl rozsakala/a v ohně sobě k gisdli varila/y snedla : Ostatní pak polovice hladovitým drabům / domy pro pokrm vytlačujich, dala. Tu hroznau Novinu Tycus Heyman Vogsta Ržimského vslíšew / a že giz tehdáž z Města hladem a Morem zmrhých fesi-fráte ře Eishc Lidi do příkopu vyhozených poznámených magi/ olel se s Kaddami svými / a zkrál : Vychom pak trásně my Ržimane židům odpustiti/a proti nim vijce nebogowati chceli / vidíme zevně že ge Bůh nechce než ztrestati. A odtáhnemeli my / tchdy ge a neb Země za živa pojře/a neb potopa nová nastane/a neb ohněm Eodomském z Ne- be wsecky spálíj. Item/ Obgijzdege Město / když spatřil valy a příkopy Čelý židov z Města vyházených naplněn / a přeostřilovými talosvinami hřegis nežli yake mršiny zohavené / tězce vzdachl/a zpínage ruce/ Bo- hem vysoce osvědčoval/že ne on / ale oni sami židé tím svým zlým win- nijs gau / swau spurnau zatvrdilosí : Sebe pak že zná byti Neclau od Boha na ně poslanau.

Když pak osměho dne Měsíce Záři Město dobýto bylo / tu také vě mordování od Ržimských Vogáků se dalo naporád wsech židům/ mužům/zem/panen/pani, děti/ k/ že v krvi / yakž bytva včas velikého přívalu/po Městě brodili: Nebo struhami a potůcky krevu tefla/ps těch pak zbitých co po hustých snopách vežni napoli běhali.

Chrám desátého dne Měsíce Srpnia zapálen/a hořel sedmnáctina dní/ neb velikosti k výše nepodobné/a nákladem, od zlata/síjebra, medí k nevypravitevně ozdobený byl. Tycus do Města wssed/ Ohradu města, stanoveni veliké/Zámkův pevnost/a věžihs vysokost spatřiv / náramně se divil/a z toho tefl : Owszem gsin g Boží pomocí bogowali/a gisí sám Bůh/a ne my Ržimané z těchto ohrad židu gest zírhl. Neb yaká moc lid- ská/a yach Nástrogové proti těmto by co swedli ? A když wsecko Město do Gruntu od Ržimanů bylo spáleno / zbořeno a stazeno/coliko málo některých veží / a tv gich pokogich netco ženského pohlasí rozkázal Tycus zanechat (owszem z potomkův onech žen/které P. K. wedeneho na smrt byly plakají) tchdy našlo se sečteného Lidu židovského/kterýž tu při stá- je Geruzalemsté, Nečem/hladem/ Morem zahynul / Gedenáctekráte ře Eishc / a živých zagatých dewadesáte sedm Eishc / z kterýchž sedmnácte Eishc do Alexandrije k dislum a k táhnutí Sifistu za slati / XX X. Eishc

1. lib. cap. 7.
80. 7.

Matej adit
své gedlo.

Matce dor-
byto.

Chrám po-
pálen.

7. lib. cap. 16.

Lucas 23.

wsse

wosse třídceti osob za geden peniz rozprodati: Dva Tisice zwéřej k sežráni wházeni/ něco k triumfu sobě zanechati: Mladší na More a giam k těžkym dslům odeslati/a ostatel gich rozdati rozfázal.

Takový hle přezálošní konec to nejstarožitnější/ nedý pro Swaté Patriarchy/ Proroky/ a Chrám w něm vyštarvený nevšetkěgssí/ nákladem a stavěním neypěknější/ a wevšem Swětě nevznešenější město Jeruzalem vzalo. Kteréž potomně od té skázy po Letech sedesáti/ konz židé na dovolenj Adryána Chysáre zase vyštarvěti/ a w prvnější spušob/y s Chrámem, původem Barchocheba nového svého Proroka, vyzdělati vyslovili/ že w tom wille boží nebyla/ protož opět novými válkami tak ssaužení byli/ že gich pětkráté sto a osmdesáte tisíc zbito bylo/ paděsáte žámsí/ a měst tisíc a osmdesáte ohněm a železem zbořeno. Nestávalo Geruzaléma gíž právě tehdyž v ostatní gruntové byli vyvráceni. Tak že voprasově wedle Prorocí Syna božího Kámen na kamens nezustal.

Z této Hystoře a přehrozné skázy židovské zřetelně můžeme poznati/ že až posavád neodpustí P. Bůh potupníkum své milosti/ w Krystu srdce dlo S. Duchu posluhováním Chrkevním nám poskytované: Ale zářivě, válkou/ hladem/ morem/ tresicí/ a tresati hrozy/ v vzdychy to nad nekagichimi činjivati ráci. Za Svědky toho gsau Eur., Tatarí/ kteréž Bůh nako Nechy na Křesťany chová.

Nestížili gsau sobě některí z pobožných a včených poznamenati/ kteří nedávno/ Léta Páně 1566. Euryn a Tatarí vkrutnost w Rhých zdušstění Božího prowozugice/ čthrydeci Tisíc Lidu w býdnau službu zagali/ a na cestě wedouce ge děti Matkám Křesťanským brali/ a zabité na rožen vstrisce/ Matky gegich vlastní obraceti a péči ge primitili/ a vpečené, před očima gich hřegij než Lijte sselmy žrali. Ach přehrozná gest Wogna/ až Dawid Wogák statečný raděgij Mor/ w pokutě Boží vyšvolil. Hlad také gest rána nesnesitelná. Jeremiáš Prorok dí: Zé gest lepe zbitu býti Nečem/ nežli zhoubenu hladem. Z Mor/ povázme Lidé/ nako gest hrozně straslivý a zarmaucený. O Bože zachován uás toho zlého/ hřicháw/ Wognu/ hladu/ Moru nahleho. Chci ovšem Pán Bůh rád to včiniti/ Geflize my gen chceme pokání činiti. Odsluž dál/

III.

Krátětism Artykuuli Kázanj tohoto/ k wenstraze porozuměním přecinám/pro kterež tak přehrozná a žalostná skáza na Něsto Geruzalem/ a na wosseken ten židovský Národ se vivalila?

¶ První přecina/ Zaumyslné nepoznání času Navštívení svého/ kterýmž z milosti Boží navštíveni byli. Tak dí Pán w textu: Prigde na této zlé proto: Zé gsy nepoznalo času navštívení svého. Kterýžto čas Navštívení rozumí. Pán svůj tělesný příchod/ a byt mej

Phili. Melan.
Chron. lib. 3.
pag. 189.

G.M. Domini
ca 10. à Trin.

2. Reg. 14.
Ier. 11. 14. 18.
Thren. 4.

I.

mezi nimi na Světě. Nebo mezi své vlastní příslušníky/a svou ho nevřígal/ dí S. Jan. Za tím geho milostná Rázání / včenj / dobrodiané řecky/ jápracné dívy / až v slzavé oplakávání gegich jlosti. Item / Rázání geho poslal Svatých Apoštoli / až v jápracích žnamení / kteréž předpovídali v řeckém nimi před nastávající skázu věnstrahy jim dodávat ráčil. Víkož se gíz toho věstí w prvním Archikuli doklo. Zohu oni je sobě za-mic vágili, a svému dobrému porozuměti nechěge/ eau hle při-činu Slázu na se vvedli. Což se až posavád w Svaté děce, tak že sám Pán Boh na slepotu nássi Lidstvu narišlage / v pód v dívolé žravé životichy nás snižuge / říka řeck Proroka: Lunák na Nebi poznal svou čas/vlastovice v Čápu ostříhalí jsau hlasu svého/ale Lid můg neostříhal času na vstřívení mého / aniž gest poznal mne.

¶ Druhá příčina / Pomsta Krve Krystovy / Prorokův a S. Apo-stolův / w též Městě Geruzalemě od záradních židův bez svinn vylit. Kterouž vylitvage včinili se vinni krve w szech / od nevpravnějšího Abele až dosavád nevinně zmordovaných. Víkož P. Krystus Geruzaleměkým obyvatelům takovau pohůžku činiti / a potomně w řecku pomstu na ně pro ten hřich vyliti ráčil. Jsau zagisté židům w hřichu v to zaslau-žilé pomstě Boží i všechni podobni / anobrž gegich tovaryšů / kteriž Mordův nad nevinnými se dopaustěgij. A což pak ti / gesto zaumyslē / Diábelstvu vsteklosti / pod spůsobem obrany božích Služeb a poct / věrné Audi Těla Krystova mordugij / pálij / žalazugij / a gegich nevin-nau krew vylitvagis. O vindica, vindica, Iuste Deus, pomsti / a pomstíž toho sám Bože / wedle řeči žalmové.

¶ Třetí příčina / Gisota gíz dávno na Svět w Těle připlého Messyáše / w Nagi prvním Rodicům zaslibeného. Poněvadž všickni Boži-štii slibové zněli / že se napravitel pádu w Obey Národu Židovského zge-wi / až Rodu Dawidovu / w Městě Bethlémě / z počátku Čtvrté Mo-narchie narodí : w Geruzalemském Chrámě je včiti / dívy činiti / v Smre-tě tam trpěti bude. Což se všecko w řecku / dle svědecov S. Evangelia a všech Apoštola říkalo. Protož Pán Boh tu Obec / a Království Národu židovského / Bethlém / Geruzalem / gíz dávno řekyl / a Lid ten po všem Světě rozpehlil / aby z toho zgewne bylo / že gíz Messyáš pěšel / a tu kdež Proroky předognámeno bylo svou Vrád vylonal / smrt trpěl / mrtvých - vstal / na Nebe vstoupil / Duch S' na Apoštoly řík-al. A ten je žádný gini není / kromě sám Pán Ježíš Krystus. Atak proklal židé bláznotě a daremně Messyáše očekávagis : aniž ho dočka-gi / až l' Saudu živých v mrtvých / u.

¶ Čtvrtá příčina / pro příslad všech časů a všem Národom že-mě žáruvěho hněvu Božího / a hravného Saudu budauchho / na hři-sních nezagich hotovvěho. Kterouž gisotu patrně z té Geruzalemstě řeky laždý Člověk poznávat může. Neb nako potopa všemu Světu /

Sodo-

Ierem. 2.

II.

Match. 23.

Ioannis 16:
Psal. 78.

I. I. I.
Genesis 22.
2. Regum 7.
Ezra 7.
Michea 5.
Danielis 9.
Agge 2.
Malach. 3.

IV.

Sodoma wossem Královstvím / Tropa Ržekum / Constantinopolis
celé Azii / Antiochia Syrii / Alexandria Egyptu / Budin Uhrum / Elá-
za Města Byčiny Slezákum / u. Tak Geruzalem wosemu Křesťanswu /
židovstwu / v pohanswu gest příkladem a gistorau hněvu Božího / a
tím důvodem / že žádná Politika, Království a Obec neni věčná / ale pro
měnám poddaná. A níž gest to pravdivé / co Virgilius pravil: Imperi-
um sine fide dedi.

Dalí gsem panování

Věčné, bez konání.

Lucas 13.

Protož slussi na to pomoci / a z takových cizích býd bázne Boží a
polánij nabývat. Neb Pán Křstus dí: Nedomnívejte se žeby ti Ga-
lilejštii od Piláta zmordovaní: opět / oni w Slove od pádu večežbuji /
a Geruzalemštii hroznau býdau skázeni / největší hříšníci byli / že ta-
kove svého trpěli. Alle pravim tvárn: Nebudeceli v nich polánij činiti / wssi-
čni též zahynete. A S. Augustín dí: Timeat qui non flagellatur in hoc
seculo: Timeat qui non agit penitentiam in hac vita. To gest:

Bog se kdož pro zašlužení

Bog se kdož že s nábožností

Ierem. 31.

Nerpijs w Swéeté osužení /

Nekagdy se hříchům glostí.

Obrat nás k sobě, o nejlitosvětější Bože / abychom tvoje hněv ch-
tise svéas polánij činili / a časné v věčné skázy s potupníky tvé Milosti
na se nevwozowali.

Zábrana
Zábrana

✓ Odkud se obracme k zábraně Kázani O Trestání Božím
všech potupníků Slova Božího / w třech Artikulích teb
rozgimaného. Prvním všazancem gsaú Venstrahy geho hněv
svěcas předcházející / Napomínajícím Slovem a sňspredlností.
Zábranými znamenými.

Když pak nechci takoví sobě všimysleti / tedy ge Bůh poslal je Vá-
šek / hladem / Šíleni / halž w druhém Artikuli skázu židovstku v láz-
no gest. Kterauž na ně Nepoznání času naříšení svého.
P. B. dopustil z příčin Newinné kde vylití Proroků / Pána Křtia /
a Svatých Apostolů. Gistoty giz dávno přípravo Messianá na svět.
Překladu zářivého hněvu Božího / a hrozného
Saudu budauchího. Na kterémž odplatit jednomu každému Sprawu
dlivý Saudec Pán náš Boží Křstus. Kteremuž bud ěst / slava /
Chwala / vís - činění / panství a Eucharistie vzdáváno / až na věky ve-
kův. A M E N.

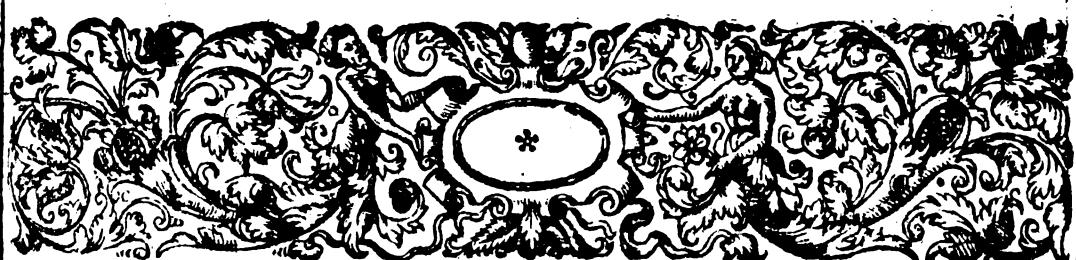
Modlitebná Píšení / Válo: Výchom sobě spomnali /
co nás má počkat / u.

Pane Kryste, genž milujes. Tý kteříž milují
Slovo mé / a rozečko trestes.

Kdož ge potupují. My Lá, Slovo Boží mage,
W nem blahošlawenství

Dogi-

Doziti sobě žadage,	Nespolomství.
W prawem Náboženství:	Kaze se hroznau židovskau
Proshme rāč swau milosti,	Wognau/ Morem/ hladem/
Wcas nás wystříhat!	Tau stázau Geruzalemstau/
Před potopau hřischau zlosti/	Ricdáž ges ptkladem:
- Než začneš trestati.	Wojího hněvu hrozného/
¶ Srdnach pláč twág, Cezíssy/	A pomstý pro hřichy/
Nad Geruzalemem/	Krve Mordu nevinného,
O hy pronik dussp nafssy	Kdož gen pásse i pøichy.
w Slovu dnes kázaném.	Rac Kryste swug lid zbabich
Vchom času Nawstijwenij	Stázsy/zatracenij/
Nad armi nebrali/	Genžo na Světě ráčil byti/
Poslúw/ Zábraných znamení,	Dey věcné sprásenij Amen.

Uedèle Geděnáctá po Svaté Trojici.

Ewangelium S° Lukásse w Kapit. XVIII.

Bah a Otce Pána naseho Ježi Krista/ Duchu svatému/ rāč tohoto naseho společného Čírkevního shromáždění posvěti ti/ Amen.

Z Textu dnes- Eiphodního S° Ewangelium, (Křestiané věrní) steříč stázu Věsta Geruzalema / a wssho Národu židovského obnovovalo / a nám wejszrah spásydlních před věčnau řekau dodávalo / slyšeli gsmi také pti konci Hierak Ván Krystus wssed do Chrámu Geruzalemsteho / horlivostij podivnau z něho wsscky prodávace a řepece wymysel a rozhádlo / kta k nim : Óm mág / dum Modlitby ges / a wps gesy gev pak včinili pekessi lotromstau. Kterhžto Zápracím světlém a sinélém řeukem / přivedeném k tomu Provočkym píssinem / zgetvěně ukázati ráčil / že se w Kościelich nemá prodávat / řepece / earmacice / ec : Ale Pán mi Bohu / pak ojco w geho obzvláštním domu / Služby / poče a Modlitby náležíte / od Lidsje Nábožne wylonawati. Pakož tomu welmi zvhodně dnesší S. Ewangelium wyciuge / překladem dwau Osob / do téhož Chrámu Geruzalemsteho godné hodiny a chwile příslížích : Ne na Swatokrupsctví/ ani tamacectví : Ale na Svaté Modlitby. Aby se tehdy Křestiané od Kazatelkou / z teči dnesšího Svatého Ewangelium / O pravém vživání Kościelků wypcovali / tomu Ván a Spasitelče. Powstanauce tehdy pro poctivost a vážnost Slova Božího / přeslyssme čený Text/wedle sepsání S° Lukásse w XVIII. položení slovo od slova takto :

Iustitia & c.
Argumenta
& vnu Ha-
bilius;

Vyn

Toho

Doho času: Když Pán Ježišs k některým
členům v se daříval, žeby byli Spravedli-
vci / a po hrádali giny / podobenství to-
to: Dva Člověky vstupovali do Chrá-
mu / aby se modlili: jeden Fařezus / a
druhý židovský hráznut. Fařezus stojí takto se sám v
sobě modlil: Bože / díky tobě činím / že nejsem jako gi-

ní Lidé / Laupežníci / Nespravedliví / Chyžodlinci /
jako také tento židovský hráznut. Postupm se dva-
fráti do těch hodne / desátky dáravám jeho činní vlád-
nu. Ale židovský hráznut zdaleka stojí / aniž větší chtěl
k Nebi pozdravíhnouti: Ale bil prsy své / říká: Bože /
budi milostiv mně hráznému. Přavym pak rám:
- Staupil tento ospravedlněn gsa do Domu svého /
více nežli onenno. Nebo každý kdož se povysluge, bude
poněžen / a kdož se ponizuge, bude povyšen.

Tato

Gato řec dnešního Svateho Ewangelium
vztahuje se na první příkázání Zákona Božího: Ne-
budeš mít Bohův ginyh předemnou. A na desát
Číslanci Víry / od Svateho Thaddeusse Apostola w
řech slovích složený: Verum hřichum odpusťtenij. Čaké
y na párku prošbu Moudrby Páně: Odpuji nám násse
winy/nakož y my odpustitně nássem winnýkům. V kteréžto částece S.
Ewangelium přečteného Pán Krýslus / pod pečoběněstvím dvou Člo-
věků / Náboženských v Chrámě vykonávajících/ Kážanji činiti ráci:
O pravém Ospravedlnění Člověka před Bohem. Mlaje sobě Pán
příčinu k tomu danou od Osob některých přistomých / nádhorně o sobě
imeňflegschých/a w zásluhyh svých skutkův vysoce dausagých / y gny-
mi w Swatosu gyn uerovony mi spysna pohrdagých. Kazuje tehdy
Pán Krýslus Summa podobenství toho / že takoví pýšní Duchové
daleko zbludili. Neb častokráte ti / gessto se Světu Swatoswati býti
zadají/před Bohem negsau než paueh Mrssnyh hřichy zohávené. A zase
proči tomu/kterých Svět sobě nejméně ráži / a opowrženyimi / fachli/
burici / nečistými / až y po te Zemi choditi nehodnými býti ge domiswá / a
za takové využuge: Vysak ti před Bohem nehvětější býwagis. Neb
gyné gesi Srdce pořkntské / a gyné straussené / pokorné a ponížené / kteréž
samo Pánu Bohu se Ljubi / wedle pýšna Zahásse Proroka / a gednoho
Poeth Křesťanského / kterýž by:

Cot bene contritum, cōspersum sanguine Christi,
Thesaurus summi pulchraq; gemma Dei est.

To gest:

Srdce Člověka straussné/ Gesi pötlad/versla některá
Krvj Krystowau scropené/ Božii/Bohi nevzácnější.

Slanžíc nám ehdyn Summa dnešního S. Ewangelium t' tomu:
Abhrom předně / wšyekm nehlepší, nehpottivější y nehnábožnější
Lidé / hřissny mi se býti vznávati. A z hřichu ne něhaty mu zásluhami/
ale skrze pravé pokání/samau Boži milosr, Krystowau smrti nám wyp-
salzenau/wycházeti/a Vírku w Pána Čezisse ospravedlnění volné
ho docházeti se snozovatli. Blížných myně dobrých neupili / a Kostelio
naležitě sluzbám Božím vživovali: ne jako Pharyzeus t' sro před Bo-
hem chlaubě / a na Blížnho t' žalobě. Ale s žgewnym hřissněkem t' slzové
strausscié Moudrbe / a nacžitě Boži sluzbě. A tak srozuměvose gij pů-
wodu/Summe y Vžiku dnešního S. Ewangelium / dále wenklad gra-
ho rozgimati sobě budeme w předloženém Číslu /

O Chrámych/ genž obecně Jazyku w Českém slowan Kostelové.
Arckulové budau Číslu.

První: Kdy gsa se / s křež koho / a k čemu Chrámové a Kostelové w
Světě starvěti začali?

Druhý: Proč Pán Bůh nás to místi chce / aby se Lid Křesťanský
ochotně / rád a za časté do shromáždění Chrkevniho k sluj-
bám Božím, do Kostelů w Obecích vstavěných schází?

Třetí: Lidé přicházejíce do Kostelů / Co tam magis neypotřebnější,
ho dělati / neb činiti?

Ctvertý: Načym Spasitevným vmyslem a s vžitkem / magis se lidé
žase z Kostelu do domu sv na vracovati?

I.

Prvním / Dj Text svatého Ewangelium / že dva Čloučetí
vstupovali do Chrámu / aby se modlili. Sluši
tehdyn wédeti Kdy / křežkoho / a k čemu Chrámové / neb Kostel-
ové w Světě se začali? Trogij čas y Lid takového původu položiti
se musí.

I.
Locus Patri-
archarum
tempore reli-
gioni exer-
cendz desci-
natus.

Gen. 4.

Gen. 9. 15.
22.

Tabernacu-
lum in deser-
to erectum.
Anno mundi
2455.
Exod. 35.36.

¶ Nejprve / W Lidu Božím / za času Svatých Patriarchů /
Monzisse a Starozákonných Proroků. Neb Pán Bůh wždycky
měl na Světě svůj obzvláštní Lid / od jiného náboženství oddě-
lý / kterémž se z gewoval / Sliby o Poslání Semene ženy, Pádu Na-
pravitele, činil / a obzvláštní dobrodinne své Božské skutky / při a w
té své Chrktvi působil: Kterýžto Boží Lid s svými Svatými Patri-
archy / od Adama Prvního Čloučela / wšech nás Dce / až do časů
Monzisse Proroka neysvětěnějšího / za Let 2455. neče se aby nač v
svatěném Chrámu / Kostelu / Kaply / neb gisá místa / k Náboženství vy-
sazená mirowali: Alle (nakž gest k vijre podobně) w svých obzvláštních
domech, Rodinu, Mládež a Čeleď svau w Náboženství cvičíce / Obě-
ti na Oltářích / onde y onde wždwižených, gsa obětorovávali / kterž
gsouce Bohu přijemné / ohněm s Nebe spadajícím spalován bývaly.
Po wydání pak žádona od Boha křež Monzisse Lidu Jzrahelskemu / k
Svatých Patriarchův poslenu / když giz pro sfigurné Oběti Pána
Krysta / gedinkau / a na gedinkém coliko míste za hříchy wšeho Světa
obětoránu být magickýho / neschášlo / anobrž w zákoně zapovědano by-
lo ha mnohých místech obětorasti / tehdyn sam Pán Bůh Monzissovi ge-
dno místo k Náboženství zákoněmu / k obětem sfigurným / a k službám
Božským přijemným rozkázal wždwižnauti / totž stánek na Pausti / k
rozličných Materij. Kterýž s sebou Jzrahelskem / nakožto tehdáž počasnij,
z Egyptské do své zaslíbené Kanánské země se beraucy / mohli nosyti. Na-
kož pak toho stánku forma / spůsob / velikost / dlauhost / sifrohost / wypo-
kost / ozdoba / posvátnost / y to co se w něm a s nim / od koho a nač /
kam nosylo / w druhé Knize Monzissově obšírně vypsáno gest. A co

pat to tosse s tím stánkem v figure vyjmenávalo / a pak se na Krystu
Pánu vyplnilo / vyklad toho zřetelný od Swatého Pavla w Epistole
ke římanům v kázání gest.

Hebr. 8. 9.

K tomu Seánku Zrakovskému na Paříži / n potom w držení zasloužené
země, do Švýcarska / na kterémž místě postaven byl / se scházeli / a tu při
něm Náboženské své / samým Bohem gmi zřízené, vykonávali / Slo-
wo Boží sluhové / Moudrosti činili / Oběti vyzáctné křize ruce kněžské Pá-
nu Bohu nábožně obětovali / po vysvěcení čas / od prvního na Paříži
toto Stánku vzdělání / zauplna za 478 let / až do vystavění Chrámu
nového od Salomóna Krále w Jeruzalémě.

Salomon Král pobožný a Maudrý / z rozkazu Božího mimo toho
stánku starého / vystavěl w Jeruzalémě, týměr novýmluvně veliký /
Pěkný / Slavný / a nehozdrobněný Chrám. Nad křížem stavění a dílo
královské vysedla Svátá Písma žadného nákladnějšího nepripo-
mijnagij. Neb okolo toho Chrámu / a přitom kostele vystavěné, vys-
tez dvaakrát Sto Tisíc dělníků dělalo / a teprve gen Sedmý Rok,
Dnešního Něsítce dodělali. Kteréhožto Chrámu forma / Velikost / Ná-
člad / Posvěcení / a vysvěcení spůsob / co na něm / okolo něho a w něm
bylo / k / vyplývá se w třetích Knihách Královských / od kapitol
Sestě.

3. Regum 6.
Tempium
Hierosolymitanum à
Salomone æ.
dificatum ab
ortu Adami
3102. (ed initio
Tabernaculi à Mose
erecti annis
178. Polydor.
Verg. lib. 3.
cap. 4. 3. Reg.
6. 7. 8.
Deut. 16.
Luc. 2.

Do toho pat Chrámu / wedle rozkazu Božího / scházelo se každého
Roku tříkráte vysoko množství pohlatoví Mlužského z Země Židovské /
od dvaceti Let až do Padesáti Starých magistrů / a gňich mladších /
Starších / žen / Panen / Bab / k / dobrotovolně na Náboženské přichá-
zejících, nesčitelnost. Kdež se přiznávali všichni společně k svému Pá-
nu Bohu / k Náboženskému jednomu / k Národu a Jazyku svému vla-
smuji mu. ten Chrám trval od prvního vystavění Nákladem Salo-
móna Krále až do posledního skazení křize Ecce Nazarenus / Letha
čtyřnáctého po Krystovu na Nebe vystoupení / ja devět Set Let. Ač
pat několikrát od neprátele okolních s Něstem Jeruzalémem vydran-
cován a skazen byl / vysal vzdychy zase obnoven: Ale po Smrti Kry-
sta Pána, na poslední do gruntu gsa skazen / až poslavád gříž ja 1550.
Let w skáze své zůstává.

Joseph. Flau.
Antiq. lib.
10. cap. 10.

Měli gsa také židé po Městech a Obcích řecky / řečené / swáyway
Synagogu / w kterých se každodenně ráno a večer w Náboženské civo-
ili / Boží služby Moudrosti / Slova Božího w přijímání, vykonávali.

Synagogarū
causa.

A ten gest hle byl Původ / začátek a spůsob w lidu Božímu, od
Sweta počátku až do příští Pána Krysta / stavění Oltářů / Stánku
a Chrámu k službám Božímu. A to tosse co se koliv mezi nimi a od nich
vše svého dalo / že se z rozkazu slova Božího / gň o tom poraučegisch-
ho / působilo a činilo / porozuměli gsmi. Odkudž se naučme věděti:

Doctrina.

že Pán Boh náss od Světa začátku chlél a chce Nábožensvím cten býti. A že Prvotní Starozákonný Lid Boží fu příkladu nám potomkům gest plným toho ostríháním. Z my také (o gún podobnij Lide) z slepěgij gegich neuvhupujme / a v mísiech naležitých nábožně Pána Boha cíti nezanebdáwanje.

II.

Templis mul
tae gentes o-
lim caruerunt.
Herodot. lib.
1. cap. 4.

Chronic. A-
uentini Eu-
feb. de præp.
Euan. lib. I.

Anno à Dilu-
vio 250.

Diodorus Si-
culus lib. 3.

Polyd. de la-
uuent. rerum
lib. 3. cap. 9
Herodotus
lib. 2. Strabo
Geographia
lib. 17. La&
lib. 2. cap. 11.

Eusebius.
Lactantius.
Clemens A-
lexand.
Prudent. lib.
1. contra Sy-
machum.

T Druhé v Lidu pohanském / kterýž Boha neznal / a vyznecí se w světěm počtu / nač před potopou tak y po potopě nachází. Pohané zájistě / nač o Bohu nevěděli, tak y o nábožensví nedbali. Ale pak koliž z nich některí mnoho Bohův býti se domněvali / vysak gini Chrámů stavěti mezi sebou zapovídali / načož svědčí Zenona Moudrc / a Stoichých Filozofův věcni. Herodotus píše / že Perský Národ mimo Kostelův hory vysoké l Nábožensví sobě oblibovali. Gini Luhý / hágé / stromoví / dubí. Očemž se také mnoho w finách Svatých písem, Iudicum, a w Královských vyprisuge.

Neyprvněgssi vysak Chrám pohanský číeme, že vprostřed Města Babylonu dal postaviti Ninus třetí Král Asyrský / ku poctivosti Bohu svému / gíz tehdáž vínrlému / Bélovi synu Neurodomu. Kterehož Otce svého Béle po smrti za Boha vyzdvihl / a načo Boha vyzdvižti rozfázel. Potomně Královna Semiramis, Manželka Nymora / w též Městě Babyloně / a na též také mísie / z Chýbel dala giny / znamenitě nákladný a veliký Chrám Čtyverhraný / zdýli, z fíli / zvenčí gednoho honu / též také Bohu Bélovi ku poctivosti vyzpověti / a w něm tři obrazy zlate / k viseč nepodobně veliké postaviti / a před nimi dva veliké Lvov / a dva hady stríbrné. Každý ten had vážil XXX. liber Stríbra / a sůl Zlatý černydchti noh zdýli / XII. fíli / a na něm tři Kostelky zlate / z nichž geden vážil dvacet Et liber Babylonských / a druhý dva posesti stech.

Tím pak příkladem gini posané Oltáře / Kaply / Chrámů / stejse Bohům svým fu poctě stavěli / a ne w nich / ale tolito při nich Nábožensví své vykonávali / nač se o tom mnoho píše od spisovatelův běhův a příhod tohoto Světa.

K stavění Chrámův Pohané nevolyce se pohřby vzbuzovali. Neb kde kterého vzácného Pána / Kníže / Krále pochowali / tu geho poddanij / pro lásku / a zwláště synové a neb přátelé / Chrám myslavěti dali / Nábožensví načez-takéž nařidili / a k vyzpověti Knížej krovu nadáním opatrili. Od kudž dij Prudentius:

Et tot templo Deum Romæ, quot in vrbe sepulchra

Herorum numerare licet, &c. To gest:

W Rjíjmě tolis Chrámův spackiss Boham ke cti vystavených / Kolik nagjt mužes hrobůw slavných Lidí tam pochovených.

Ale že nám tak mnoho nezáleží na Chrámisch pohanských načo na Kostelich Křesťanských / protož dále původ gsch vize.

Treni/

¶ Četuj/Čas w lidu Křesťanském/od času Svatých Apostolů až dosavad / kdy/ když koho/ a k čemu Kostelové gsaú myzdvižení? Ekume je svatý Apoſtole s prwotní církvi shromáždění/ k slovu Božímu, k vyznání svátosti/ a k společném Moudrumbám, myvali w domech/ a to geste w noč/ nač tehdáž čas lázal. Scházeli se také h do škol židovských/ a nechastěgi do domů Křesťanův věrných. Dílem Ruijska skutkuv Apoſtolských na ninoha mísťech oznámuge.

Apoſtolorū
conuentus in
adibus fide-
lium. A& 2.
s. 2. 13. 18.
Ibid. 1. 2. 4. 5.
10. 12. 20. 28.

Po Apoſtolských a ſkáze Chrámu Jeruzalémsteho/ w rozptýlenis národu Židovského/ Křesťané netoliko nákladních Kostelův/ ale neychátrných řekhovův/ pro všruenau všeklost Tyraunuw/ proti nim dábilem roznijcencích/ neshuélí stavěti ani hradi.

Bývalo tehdý těch časův prwotní a pravě Mučedlnické Křesťanské církve shromáždování nepatrne/ pokorné/ nebezpečné/ mnohem výsegti nočné/ pokautné/ w řekyssich podzemních/ negli w ozdobné Chrámy Kostelníj/ nač swědci Eusebius Historiographus o ſpujobjich prwotní církvi. A Tertullian nejstaroznější Křesťanských věcích ſpirogate zgewne píſe/ že za geho času/ okolo Léta Páně 190. ginyh Chrámu neměli/ než prosič domy/ do kterých se na Náboženství scházeli. A giniž Doktorův praví: Je w takovém nebezpečenství tehdáž Křesťané byli/ až ſotva w řekyssich podzemních se k slovu Božímu a k věčeti Páně/ neruši Kostely stavěti a do nich se scházeti mohli. Však když se těch časův/ za Chysarův/ Nerona/ Domitiána/ Trajána/ Adriana/ Antonia Pla/ Antonia Vera/ Seuera/ Decia/ Diocletiana/ Maxima/ it: kriawé protivensví na Křesťany den po dni vývalovalo/ který h do podzemních řekyssi gini se k Náboženství scházeti přelácelo/ a ſajdodenně na Sta h Žihce věrných Křesťanův pro Směno Pána Gejnske ſmrti Mučedlnickau/ ſvěta ſklizovalo. Tehdý Křesťané opováživſe ſe vyslychni, pro Vístu w Pána Chysara, gini ſvých životův/ na těch mísťech a řekhových/ kdež ſe zbiti Křesťané pochovávali/ shromážděni ſvá výswati začali/ proklazugisce ſe zgewne hotovví býti Smrt pro Křesťanství erpěti. A tak gsaú za tau pŕicinou řekhovové Křesťanům za Kostely tehdáž nevyriče býti počali/ na kterýchž Biskupové Synodos congregabant, ſněmij Chysarovi drživali/ ſlово Božíj lázawali/ ſvatosuni posluhoviali. Odkudž toto věděti hodně gest: že když který Chysar, neb gini Tyrant protivensví na Křesťany zdvihl/ tehdý především giniž řekhovu ge ſháněl/ gini ge boril/ zapovídal/ a shromážděné tam uasedle/ mordovati/ páli/ topiti/ lázal: bera k nim tu přejci nu/ že gsaú (prej) prav a Mandátuw Chysarských odbognitých. A protož pro nepoſluſnost zaumyslnau/ a ne pro gegich Náboženství/ ppavili že ge mor dugí. Zase/ který Chysar milostivý k Křesťanům

Euseb. lib. 2.
cap. 10.

Polyd. Verg.
lib. 3. cap. 6.

Theodoretus.
lib. 3. cap. 1. 4.

Euseb. lib. 7.
cap. 9. & 11.
9. cap. 2. 12.
lib. 6. cap. 13.

se chtěl vlezat/ ten gím nevpřív Švobodu dal na krchových svá shro.
mázdění svobodná mísivací.

A tak z toho poslo / že w první Chrktvi Křesťané Mjista požeh.
nili Svatých Mlčedníků za posvěcené magice / na ta místa se k
Náboženství shromázdowali. A potom při lepším pologi křechy
pro deset / domy Služebníkům Chrkešovním k Obydli / až u Kostely stá.
věti začali. Ale nevyučce teprw za času Konstantyna Velikého, nevpřív
nejsího Chýsare Křesťanského. Nebo do času a začátku geho Chýsaro.
vání / za těch všech tři Sta Let od Narození Páně/taková převrue.
ná protiwenství říwawá Křesťané od Pohanův snásseti muhli: Až
tměr w Městech gím bydleti / nadto pak Kostelův stavěti nedopau.
stěli / naž píše o tom Polydorus Vergilius w Knize o původu všech
věcích.

Nemluví se tuto na odpor tomu / naž některi směsilegii / spis.
slov gím / žeby w Ržimě, za živobytii gesce Svatého Petra / Ko.
stel genu k poctivosti měl vystavěn být / a potom žeby hned počád gí.
né mnohé Kostely stavěli. A gesto k vise a k rozumu rovně tak po.
dobné: Naž kdyby kolos Křesťanův přigda ced do Konstantino.
polis / mohli neb směli tam dát Kostely stavěti / k. Za času Filippa
Chýsare Křesťana prvního ač Chrámů stavěti: však potom z rozkazu
vlkutnho Diocletiana všech gím zase horili / a mnohé y s Křesťany
spálili.

Muze také dositi možné být / že w Kragnách od Ržimského pan.
ství tehdy vzdálených / původem Svatých Apoštoliw / naž kře.
Marthause w Maureninské zemi / Bartoloměje w Indij / od Ondře.
je w Scithij / od Jakuba w Jeruzalémě / od Pavla w Antiochij / ne.
vále obvolášení domy k shromázdění Chrkešovnímu stavěli / buď po.
hanské Chrámů vyciněně k tomu obrátili: však nevsvobodněgii wšiu.
dy napočád Kostelové w Křesťanstvu teprw za času a z rozkazu Kon.
stantyna Chýsare stavěti se začali. Kterýžto Svatý Chýsare jádnoho
nákladu / ani Chýsáckých pokladů nelitoval w stavění velikých Kost.
elův: Anobrž Mandatý po všem Svaté mezi Křesťanstvo o tak
věc rozeslal / y sám sobě na svém paláci Kaplu / k vogenstvím pak ce.
stám / k svátkům a Noclehům / stan veliký w podobenství Kostela vde.
lati / a s sebou vozy dal / w němžby své právě Křesťanské Nábo.
ženské / w spěwu / w Rázani slova Božího / w vyzívání Svat.
ostej a w Modlitbách vykonával. A tak ten původ a začátek swo.
bodný nastal w Křesťanstvu Nákladné / veliké / ozdobné Kostely stav.
ěti: však ne k zbytku, bez-potřebně / a neb k Modlárství / Ale z
slušné potřeb / k shromázdění se Lidu do nich k Náboženství.
A tak naž w protiwenství Chrkeš w vise se osíila / a w svazku
gednot, pesně a stále až do vylití krví se držela / w pologi pak a

Constantin
Imperator
iubet Chri.
stianos tem.
pla condere.
Euseb. lib. 7.
de vita Con.
stan.
Sozom. lib. 1.
cap. 8.
Niceph. lib. 8.
cap. 27.
Socrates
Trip. hist. lib.
2. cap. 18.

w nej-

ro národní svobodě / rozličným Rážaním hřebej od svých dělníků / nežli od pohanských Tyrannů trhána a trápena byla: tak se rovněž při stavění kostelů v České, dílem nepřítele ďábla, stalo: Když nemilejšího pologe a Svobodně v Náboženství od Pána Boha / srze Konstantina Čísaře dosáhli / jak gine čímér všechen Artikule wisry pověrami bludnými zatěmili: tak v kostely v zlém duchu obrátili / když ge obyčejem pohanským, za Městem při Lužinách / Mocihlach / Gezeriach / na břehu More / Rjet / v Leshch / v horach / na vrchích / v pustinách / A to ne Bohu / než Svatořím mrtvým sū poctivosti stavěli / a tím neb do nich pautis / rauky pro odpusťky přijímati zazýli. Item / když pověrečně pro žásluhu Boží milosti Lidé domy své v kostely obraceli / neb ge na smrtedlné posteli k tomu oddávali / buď že na něž tim vmyšlem nakládagij. Item / když gich wisce nežli po třeba kaze stavěgij / až se v některých Městech tak mnoho kostelů vysko Městských domů spartuje / a pustnauti v bořiti se vidíj. Item / když se na kostely s Matickem / vblížením a s křivdou chudých Lidí načladá / buď že se chudí opauctegij / a bezpotřebně kostelově oždobiugij. Svaty Chrysostom napsal: Vis, inquit, domum Dei ædificare? da fidibus pauperibus vnde viuant, & ædificasti rationabilem domum Dei, &c. To gest.

Chcišti dům Boží stavěti,
Hled chudé poděkovati/

Dy mage čim se živiti,
Chrámem Božím mohli být.

A opět: Non gaudent, inquit, Martyres, quando ex illis pecunijs hono-
rantur, pro quibus plorant pauperes. To gest:

Neb se Svatořiž z té vety neradují. Kterauž chudí Lidé o polakávají.
A když tuto něco insluví proti zbytěným Nakladům / zvolášť na nepo-
třebné kostely: krossak se tim Křesťané napomnagij / aby kostelu / do
nichž se v náboženství scházegij / nedali pustnauti: Ale k opravě a k sta-
vění potřebnému / z gměnská a statečku svého spravedlivého / dílu se
opovídají / ne vmyšlem žásluhý / ale své k tomu povinnosti / dle Bo-
žího rozkazu v zákone poznamenaného.

II.

Rukým Artikulem Rážani Včítí se budeme znáti přísciny / pro
druhé Pán Bohu to od nás Lidí místi chee / abychom se často a rádi
do kostelů v náboženství shromáždovali a scházeli:

¶ Nejprve / Proto: Abi v tom a takovém posvátném a obec-
ném shromáždění Lidu také vůbec zgewne a světle zněl hlas Slova
Božího / o věčném / prawém a živém Pánu Bohu / v Svate Evangeliu / o Gednorozém Božím Synu / z lásky Boha Otce na Svět
pro napravení pádu poslaném / a dílem Duchu Svatořeho srze Rážani

Abbas Tem-
plorum. Eu-
feb. lib. 3. in
vita Con-
stant.

Chrysost. in
Matth.

Fidelium cō-
gregatio in
templo esse
debet.

I.
Vt publicē
sonet vox
Euangelij.

Lidstvímu

Lidstevnímu pokolení v známosti svědectvem. Z kteréhožto jinového Moci
včenij Nebeského / v shromáždění církve svého / chce nás go-
diny Boh / v Svaté Evangeliu zgewenij / Boh Otec / Syn a Duch
Svatý / v své podstatě / v vrádu / vlastnosti poznání byti / vyslo-
to ten dobrý / světý, svatý / spravedlivý / Milost dñí / Moudrý / vše-
mohutný / svobodný / příjstvý a zlícivý (na zlé) Boh / odesvětch Bo-
hův pohanských rozhlasův. Kterýž se nekryje / netají / ve křesť-
ských mocných a dobrodinných tagemstvách: Ale že gewuge a to známosti
ovožuje / ne tak jako smyslem. Bohové pohanskii s svými Čiteli své
Chrámů / domy / a Lidmi v nich nábožná shromáždění mítvage v hág-
gách / v leších / v dolích / v skalách / v skryších / v lúzích / v hýrách
v místech tajných / tmavých / hrôzných / nepristupných / v lesích zpe-
kaných / plísň zasypaných / kameníum zaházených / Bahňu zatopených.

Colm. 11.

Gzte se / když Ramvzes Král Peršký táhl do pohanského Miodliského Chrámu Hanmona Boha Libycského / přes Afruku / že se mu po-
vídřím / krze dábla zbaureným / v pyšku paděsáte Eishc Lidu zasypalo.

Colm. 549.

Gzteme také o Chrámu v krájině Delfis řecené / Bohu Apoštola
vi k potiwošit / pohanským spůsobem / Nakládem nějakých Agameda a
Erofona / osob bohatých / na příkře skále Parnassu / z pěti kamenův te-
liko / syce všeck z skal, a v skále byl vytěsnán / vystaveném: že se v
něm hlas Lidstvý / a někdy žvuk traubení / mnohem větší a hrôznější /
o skalách se obrážejí / Lidem hlaupým cosy gineho a dívčenýšiho byti
zdál. V prostřed pak Chrámu v skále hroboká díra volná / nástron
a přibytel satanu / z kteréhož díry hlyši Duch studený co vystre vzhůru
vystupoval / a hlyvn Kneži Chrámu dříveného tak žvrtel / aby zblá-
znení a ztřesení byli: ti gsaucé dáblem naplněni / odpovědi Lidem dě-
vali / a o čem chcieli proročovali. Neb když měli odpovědi dátat / na
tu díru se kladli / a dchnutí Ducha zlého nabývali. A protož se v tom
Chrámě veliké množství Královských pokladů / a od rozličných Ná-
rodův nesčistlných darův spatovalo. Na kterýž od Zlata a Stříbra
shromážděný poklad / žádný z lidí nesměl sáhnouti / tak ho dábel k mize
Mammonu stráhl / a Lidi v newěre držal.

Trogus.

Xerxovi Králi Perškemu v toho Chrámu veliká řečoda se stala.
Nebo dva velich kamenové od skal odtrženij na geho vognku se sva-
ili / a ohniwí řípové s hrôzným hřměním z oblakův na ně padali / až
na Ežihy Eishce Lidu tu zahynulo.

Apollo quis?

Tento Apollo pohanský Boh byl Gjlowet / a po Smrti proto za
Boha vyzdvižzen / že svijhl moc Bylin, a vmeni Lákařské / vespřuv
pokladatel byl / Lautnu vymyslit / a dobré říšleti vniel. Ne vytvornatvali
gsau pak pohane svým Bohům Nábožných služeb vnitř v Chrámach /
ale sami toliko Kneži do nich vcházeti směli. Gzte se zagisté / kteráž za po-
hanskiva na Ostrově Rugia řeceném (Kragina gest Králi Dennemar-

Colm. 453.

skem)

stému poddaná) se hlašovali Městě Arbona, Chrám siál/a v něm Nod-la veliká: Kteráž se pravé ruce držala Roh všem naplněný / a se le-mi Lucistě. Sednau pak do Roka / po sebrání Vrod zemských / D-kyvatelé před tím Chrámem Oběti byli obětovali / a Náboženství provozovali. Sam takto kněz ráno dne druhého do Chrámu vchá-je / a Duch se sobě zadříhal: a když oddechnávej musel / se díverum bejet / aby dychánijsim lidstvím Boha svého přítomnosti nevrazil. A do toho Rohu nahlidna / kterýž Rohu prvního byl naplnil / gesili-že gen plný nalezl / prorokoval Lidu tu před ten Chrám shromážděnemu/ je hogyn Rok bude: pasti se právě plný byti nezdál, lázal v rod zemských umi pilnější se zemi osíťhati / gesilzeby drahorá nastala / aby se měli s čemu vteč. Atak co svíno svylige před ten Obraz / gmyň zase ten Roh naplnil. Tu Nodlu gmenovali Obraz Svatého Vista. A když Král Denemarký Waldemarus Město vzal / ten Chrám v Nodlu stavyl / a Lid k výsře Křesťanské obrátil / leta Páně 1168. K tomu podob-nau hystoris čtěme se Kronice České Daubrawia/gimář Jana Biskupa holomučského/Kterak tež Čechové/Poláci/Rusové/Ciováci/a gmis otoliví Narodové pohanskti cili Svatovita tak říčenau Nodlu. Kterak vysluge Svatý Václav kníže a Mučedník Český vykorení-ii/Čela ostařího pravého svatého Vista dal do této země přinesti. Od-luj v Čechách, když hosti své křesťanů nech přibuzně do domu přicházej-sí svibij/českagis: Witen/Witex/Witehy u.

Z kterýchžto hystoris a Chrámův pohanských poznáváme / kte-rak daleko gmače našs Pán Bůh Lidem se zgewovati / a Kosely / ne w stresích / ale patrně se Městech a Obcích mezi gmy domy / az n na Rynčich stavěti dovolovati / n Lid k tomu vzbuzovati rá-či. Také ve vnitř / ale vnitř svobodným se shromážděnism / od Lidu říčecen byti: A-to proto / že se před námi nekrýge: Ale světle a iessy-uedně / ktežez rozumitedně slovo Boží kázane / se známost se nám v-mozuge. Náme se tehdy do nich rádi scházeti / a tu svěpolek k dobro-návěnu Pánu Bohu vdečnosti za dobrodruž / Náboženstvím voda-zovati.

Aristoteles Pisces / že Ržetové někdy své Chrámy napořád se Mě-stech / právě w profíred Rynku proto stavěti dali: Abn se Obysvatelé na svau vdečnost k Bohu povinnau wždycky rozpomínanli / koliko-křatcovébny Chrám spatřili. Nadtočky Křesťane nemeli se kautech nepatrnych / w ulicích smradlavých / w místech bahniwách, u / Ko-selůw stavěti. Ač gis spissegis pivozovary / Křem / Lusihauzy stavě-gi/nežli Kosely opravugi. Umnohýbn Pán radegis Kosel v říbenice / nežli blízko svého Zámku viděl, u. Ach bezbožnosti / a nad pohanskau horsi Boha nevážnosti: nevgdels Boží pomsty.

II.
Propter pub-
licam confes-
sionem.
Simile.

¶ Druhá Příčina shromáždění Kostelniho: Aby se v takovém shromáždění spolu odesvětch v Óbeci čimlo světce svyznání Kristian- stva / a pravé vlivy Pána násseho Ježiša Krysta / vykupitele Čideli- ho posolenij. Nápodobně jako dvořanci Chrysti / magi hospody své v Něstě / přicházejí však gisajím časem a hodinou k disku / vla- zugísc se Chrysti, očorným a veselým vykonáváním svých povinných služeb: A-to gesstě ne pro zaplatu / ale pro svau rovnosti / významost / že tak slavného Pána dvořané jsou: Tak Kristiané z hospod obydli svých / s bedlivou / veselou a očornou myslí / magi k disku Krále Nebeškého přicházení / a v gecho pologi / genž gest Chrám neb Kostel / k spoluúžebnickým velebností Božské se přiznávage / radostné slavné- ti / a své povinny věady nábožné vykonávat. Neb z toho nerozlouč Chrysti všemohúcymu / ale nám dvořanům gecho, věčná pocitost, v Chrístovi Žemstě v Nebešké pochází.

Takto sama všta věčného Násseho mluvit rácií / řka: Kdo mne svyzná (a kmeně se přizná) před Čidmi / já ho jase svyznám v Nebi před Otcem Nebeškým a Angely Swatymi. Z této samé takté příčiny v zákoně poručil Pán Boh Izrahelství počítaté lajdého Roku svatili se do Chrámu Jeruzalémství všem scházení / aby se v té schůzji od vssého Čidu svyznání pravého Boha / a přiznávání se k němu dalo.

Darmoč se tehdy a slamatě chlubí dvořané bžci Krále Nebeškého / totž Kristiany, ti všichni / kterí z shromáždění Chrkevního za- nedbávají.

III.
Vt siant ho-
mines parti-
cipes corpo-
ris Christi.
1. Cor. 10. 12.
Ephes. 4.
1. Pet. 2.

¶ Třetí Příčina: aby se takovým Kostelnišim shromážděním svysvěcovali Čidé bžci gedním / pravým a živým čelem duchovním / gehož gest hlasova Pán Ježišs Krýsus / sauce k němu svazkem gedno- ty / v Výře / v Lásce / v gednotomylném včenij / a v společném vj- wání svátosti / naložto tělo k své živé hlasové připogeni. Nebo jako v- sicekni Iludové těla od hlasov svau živnosti / říku / čerstvosti / podstavu a bytost berou / tak Kristiané od Krysta Pána, neginde / než v shro- máždění Nábožném / naložto všichni Iludové v gedne Óbeci toho těla Krystova spogeni / dobrodinij duchovníj v tělesná / časná v tě- né / přijmímagi. A protož ti Čidi / kterí shromážděním Chrke- vním pohrdají / tak se dobrodinj Božských a životu věčného / nalo- odčatí audové od těla / své živé čerstvosti zbarvují. Ach nedbalice / všimst sobě.

IV.
Quia publicæ
congregatio-
nes Ecclesiæ
sunt imagi-
nes congre-
gationis
Sanctæ. in vita
eterna.

¶ Čtvrtá Příčina: Ze shromáždění Kostelnijs jsou figurz a po- trnijs obrazové budaučnyho všech svatých obyvatelstvo Nebeškých v životě věčném shromáždění: Natož z té příčiny dárce života shro- máždění Čidu k Nábožensví Království Nebeškým nazývá / řka: Podobno gest Království Nebešké ř.

Poně-

Ponevadž tehdy Kostelové figuryn osoby, Pána Krystia, a Lidská do nich se scházeni obrazové budauchýho světelného všech Spasenců se shromážděni jsou: (nakz o tom celá Knjha Zgewenit Svatého Jana wypisuje) Protož nako se Lidé magi rádi do Kostelu k Náboženskvi shromáždovati: tak také v Domově Boží pro tu příčinu oznamenau měliby v swážnosti / v sestrnosti a v poctivosti držány byti. Anž gest zaguesté nakz Modlárství / přeseda do Kostela Klobausk smeknau-ti / a s odkrytciu Hlavau wážně po něm se procházeti / nakz Lidé obyčeg magi. Neb gsauleit Světnice Rádné na Rathauzých a v Soudních pro Spravedlnost Právo / bud pěkní Pokogové na Zámcích pro Císaře/Krále/ Knizze/Pána / že v nich své bydleni má / té poctivosti hodni: nadtož Zámkové Boží / pro Slovo Páně / pro Svatosti / spěvy / Modlitby / Nábožné služby / a zvláště pro přítomnost Boha všemohauchýho / kterýž dí: Na kterémkoliv místě bude wzyváno Hměno mé / tuž pozehnání dávati budu.

III.

R Četci mu hlavnijmu Arthykuli Rážanii přistaupijce / Naučenij Slyssme / Co Lidé neypotřebněgssího činiti magi přicházege do Kostela. Tomu všechy Křestiany sám Pán Krystus dnesním Svatým Evangelium včiti ráči / přisladem dwau osob.

¶ Neyprvé a předewším Pánu Bohu se nábožně modliti magi. Neb dí Pán: Dva Člověky vstupovali do Chrámu / aby se modlili. Vstupovali proto: Že byl Chrám na vrchu. Byli zagueste dvě Hory v ohradě Města Jeruzaléma. Jedna sloula Hora ſi Sion, na kteréž byl Hrad Dawidů / a Pevnost lidem Válečným vzdych osazená. Druhá Moria / kdež byl Chrám od Salomauna vystavěný / právě v prostřed Města. Na té Horě někdy (píssi včitele starý / Epiphanius agin) Adam / Abel / Noe / Sem / oběti posvátně obětováli. Neb hebrejsky to slovo Moria / místo Svaté / a Dům Páne se rozumí. Tu také Abraham / žáka Syna svého k Oběti strogil. Salomaun když ten Chrám vystavěl / modle se v něm / hned neyprvé k Modlitbě své ten slib od Pána Boha vlyssel: Kdožby se a záckliv v něm modlival / že dosahne a dogde toho všeho zácky se modlil. Kterýžto zaslíbení od Boha nestalo se pro to zevnitřní Chrámové mísio / ani pro Lid: Ale pro samého Krysta Pána / kteréhož tento Chrám zasíňoval a vyznamenával / nakož se pak Krystus Chrámem gmenoval. A tau příčinu Pán Bůh nazval ten Chrám Domem svým a domem modlitebným / do něhož se Lidé za starého Zákona rádi na Modlitby scházelí / a modlíc se v cizých Kraginách / k Chrámu se twáři obraceli. Také

L.

Genesis 22.
1. Regum 8.9.

ν Ἀποστολε/ a tito dva Muzi/ Gedēn Farizēus/ ; Šestý Nábožné
v židově tak řečené/ a druhý žgewný hříšník/ Člouček obecný/a
pro všecky celny žlopověstný.

Obiectio
Matth. 6.

Isaia 56.

Luca 19.

Matthai 18.

Psalmo 115.

I. Regum 1.

Euseb. de vi-
a Constant.

II.

III.

Alle díss : zdalíz gſau ſe nemohli doma modliti/ poněvadž y Kryſſus
vči/ rka : když ſe chceſſ modliti/ ſwegdi do poſogſka/ ſc. Ovſtem že to v-
činiti mohli : vſſat w Kosteſe ſe modliti/ a do něho raděgi na Modlitby
ſe vprazdňovati / gſau vžitčně přiſinu toho mnohé : Gedna/ že ſe od
ſameho Pána Boha Domově Boži / a nám Modlitební gmenugi/ a
k tomu předſtarugi. Druhá / že gſau mnohém včiſſi přikázani y ſlu-
bově Boži o vſlyſſaní proſeb od ſpolečnosti Chríſtwe : o kteraukoli vči-
ſvoliſte ſe na Zemi / a proſhyti budete/ ſtanet ſe wám/ ſlibuge ſám Spa-
ſytel/ a zafazuge ſe/rka : Kde dva nebo tři zberau ſe weginěnu mém/ náč
gſem mezi nimi. Třetí/Modlitba býwá horlivěgſſi a Srdnatěgſſi/y
pozvědoměgſſi zač ſe má činiti / když ſe přitom ſpolu y ſlowo Boži káze/
Svatostini poſluhuge/ a Boži pocty ſe konagi. Víveril gſem, vj Da-
wid/totž Slowu Božinu kázanému/a proto gſem mluſwil/ to gſi/ zač
ſe mám modliti gſem poznal. Čtvrtá/že přikladem geden oo druhého
wzbuzuge ſe k modleni / hledje na gme když ſe modli. O nevſimelij že
neni poſměch/siud, ani hanba Čloučeku/w Kosteſe žgewně před gmejmi/
nábožně/horlivě/s plácem/s wzdychánjm a naříkánjm ſe modlitigefto
by to na gmej mísſe Čloučeku k bláznowſtvi/ buď k ožralſtví přičeno/
a w ſmich obráčeno bylo.

¶ Druhý ſkutek Kosteſi : Přijda Člouček poſwinen gſi hned po-
modlit ſe gme ſlužby Boži nábožně konati / genž gſau ſpiwáni / Slowa
Božiho poſlauchání/ rozgjiánj/ w Knjhách přihodných čjtání/ Svat-
ostni vžiſvání / Almužnau chudých podělování. Neb ſe k tem a tako-
vým ſlužbám Páne Kosteſově ſtarěgi / poſvětuſi / a k tomu ſe Lidé do
nich ghromáždugij. Čtete ſte ſte ſte Konſtantýn wyliaſev w
Konſtantýnopolis Kosteſznamenjch ſwolal Biskupy/ aby ho poſvětili.
Kteríž ſgesoſſe ſe / Kázanjm Švateho Ewangeliu / Modlitbami/
ſpěvym/ a díkům činěnji/ a ne Olegem, Wosty, ſc/ gen ſvětili. Ne tak a
čim vmyſlein ho Poſvětili/ aby coſy ſvětěgſſi to ſtarveni nad gme bylo:
ale à profano vſu, & ab omni abusu eximentes, locum & Templum ad la-
crum vſum adhibuerunt. To gſi/O d ſvětſteho, obecnýho a zlého vji-
vání, to mísſe s Kostelem noſtym odděliſſe/k poſvátnému, nábožněmu
vžiſvání ge oddali / aby ſe w něm ſláwa gměna Božiho ſiſvěla/lidem w
známost vwozorovala/a Náboženſtvím zveleborovala. Nebo ten a tako-
vý ſpuſob býval za prvočti Chríſtwe wždělání y ſvěcenj Kosteſu.

¶ Třetí ſkutek má být ſpolečně naučen a ſe ſněſen o poručení/rožku/
Raddě a ſvili Pána Boha naſeſho k vyplňování. Kteréžto známo-
ſti w Kosteſe z Slowa Božiho my Lidé nabýváme / a w celém životu
poſvolání ſvě/ načby ſe ſwedle ſvále Páne / k Slávě Boži/ Lidem k pro-
ſpechu

spěchu/a sobě k poctivosti/w obrování geden-kajdý měl ēditi a chowati/tu se napomjnáme. Nebo jako w sgezdu Sněmovném Obývatele Země o věli Čísařstvu/na Rathauze Páni o potřebu Obecnj/a w hromadách v Rychtářu Obec o Rozkaz Pána svého/wespolci se snássegi/a co z povinnosti dálē činiti magi porozumijwage/tomu wšemu dosit činiti se podvolugi: tak se rovně děge a djiu má w Čírkewně hromadě/na Sněmu a Rathauze/kdež se od Posla Božího/s Instrukcij svatých Přsem k nám wyprawugscyho/wile Čísaře Nebeského/a naseho Pána věčně dědičného oznamuje y porauči/a Obec k Nábožensví shromážděná budoucích svých povinnosti powědomosii nabývá. Vako tedy ten/kdož zpurný gsa do hromadn nepřichází, polutován bývá: tak časnau y wčenau politu sobě wraubí/kdož Čírkewně Boží hromadu pohrdá.

III.

Cítwrtý a poslední Artykul Rázans předognámený giz dá spráwu/s yahýmby se vmyšlem a vžitkem spásytedlným Lidé měli z Kostelu domu navracovati. Neb Duch Svatý/poněvadž cimto Rázanym předně Místa k Nábožensví nám lidem vřázel/totž Kostely/a příčinami konečnými jakozto rukau nás do nich dovedl: také y to co se tam činiti má vřázel a předložil. Nechce gesse přestati a odgisti/až po vykonané a povinnej Boží službě, zase nás z Kostelu do domu/a prácem povolánj naseho vlastního/k vžitveni těl potřebného, navráti, a dovede/s vmyšlem/s vžitkem a Řestau:

Effectus pub.
congreg. in
Templo.

¶ Předně/ Začáteho pravého pokáns/ neb w Kostele býtj neuwáziti/a na pokáni nemysli/ neb ho nezacíti/gest Kostela k zlému vžiwati. Čehož se dopustil tento Farizeus/ kterýž pokáns před sebe newzal/ aniž ho sobě za vřakau potřebu býti vznával/ jakozto hrachowau žásluhau naduth/Streycem Božím se býti domnijwage. Toliko se wychluboval/ říka: Bože/díky tobě činjm je negsem jako gini Lidé/Laupežnici/nespravedliwi/ Čízoložnici/ jako také tento žgewný hříšník. Za-tim hned swau dobrotu halowau wycítal: postim se dvaakrát do týhodne/desátka dawám žewse čimž wladnu. Onak množ gesset y dnes gsa k němu podobnjs: přicházege do Kostela, nemysli na pokáni: Ale je Svatého Chrámu vžiwage/swé domněni/rády/spisoby/ Nábožensví wychwaluj/ wšesciun gine se s nimi srovnawagich za Rachče a zatracence stědře odsuzugi. Odmerau Páterku, na jednom Kolene klejice, Boha odbýwagi: Nad gine lepšími býti se wychlubuj/ pocty a služby Boží rukovětne a samovstné/ Losveckým Čírychem konagi. Krysta Pána/ Slowa Božího/ Racyrum (tak nazý

oni lid Páně ginenugi) zanechávage / s samým mrtvým Svatým se obíragi. Šini na spán / bud gmych haněn a přesuzování / do kostela přicházeyi / u. Ach že se lidé kdy Boha nebogi / do kostela přichážeti / a ro něm na pokání nemyslit.

Ale zgewoný hříšník / ten známý hříšník / vyslov se býti neschinný / mi hřichy proti Pánu Bohu vinou / stál z daleka / a nechfél, nebo ne směl pro hnečiv Boží ani Oče k Nebi poždvihnouti : Ale bil prsy své / zelego toho že kdy přestupníkem mule Boží byl / řla s srdeční strausseností : O Bože / bud milosti w mně hříšnému : Smiluj se nademnau býdym hříšníkem / a pro své samé Milosrdensví / žásluhau Pána Ježíše mně vyslauzenau / ráč mi hřichy odpuštiti / pokutu časné a zatracenj věčného zbašiti. Toč hle byl pravý začátek pokání / a Chrámu naležité vyzívání. Což se Pánu Bohu při něm zjibilo / nebo on dí : k komu vzquezím / na koho pohledím / gedinek chudíkemu a straussenému Srdcem / a třesuchoynu se před mými řecimi.

¶ Druhé / navracti se máme z Kostelu w gisau důvěrnosti o do-
gity hřichův odpusťení / a pozbytí nich w Kostele / pro a řeze Víru w
Pána Ježíše Krysta. Kterémuz' gesilize se toliko s začátkem strausse-
ného pokání modlitebně obracujeme / jako tento zgewoný hříšník / o němž
počátek Textu takto zmínil: Pravým pak wám / miluji a gisi sám Pán
Krystus / že Odšel tento zgewoný vysak fagichy hříšník z Chrámu /
ospravedlněn a od hřichův očistěn gsa do domu svého / nad
onoho Farzenstého / pýsmochlubné Svatým před Bohem se dělaji-
chho / halowoskutečně. Pýsmo Svaté svědci Blahoslavenství tém /
gimžto se hřichové odpaustěgi. Fagichym pak lidem w Chrketově Služ-
bě hřichův odpusťení pro Krysta se zvestuje : Tehdy důvěrně se tím gi-
stíce / Blahoslavenství časného v věčného věčných se činí.

¶ Naposledy / navracti se magi lidé z Kostelu w Obnovau
života / skutečně na se vzatau / kteráž se dobrými řecky z Víru řeku / a
gest vlastní Ovotce pokání. Kteréžže gest se při tomto fagichym zgewoným
hříšníku / hned naž se brzo k Bohu obrátil, nastlo / sám Krystus Pán
svědci / řla: Nebo každý kdož se povyšuje před Bohem v Lí-
dmi / jako tento chlubný Zákonnik / ponížen / a od Čwáti Boží zav-
řen / lidem pak zwozeliwen bývá. Ale kdož se ponížuje přišla-
dem fagichym zgewonýho hříšníka / bude povyšen. Potora a poní-
žení gsa pravě dobrý řeckové. Zgewoný hříšník pak pokání činiti za-
čal / o Milosti Boží důvěrně se vysíl / a hned spolu s tím posoru před
Bohem v lidmi / stoge z daleka w lauti zachoval : Tehdy gest s obno-
vau života z Kostela domu se navrátil / a na dobré řecky povinné
yaložito

haložto ten / kterýž byl v děcen milosti Boží / a hřichův odpustění gíz dosáhnuti / se oddal / k překladu aku potěšení v naučení všem kagjím hříšnýkům.

Epilogus praeceps. Odkudž se gíz obrátilne k zavice Kázani rozgímaného v Chrámich / kteréž Český Koſielk gmenugeme. Prvním Rozdlem a Artykulém v kázán gest původ / čas a spůsob starověkých v Lidu Božím / ja času Svatých Patriarchův / Prorokův / a Starého Zákona / v Lidu Pohanském. V lidu Křesťanském / za prvotni Chríkve Alpóstolské.

Druhým v kázán gsaú příčinu / kteréž nás do Koſielku v Náboženském shromáždugi / genž gsaú : Svobodné a světélé znění hlasu včenj Myslech o Pánu Bohu. Potvrdit a světélé svyznání Křesťanstva a Bohu v Pána Chrysta. Priznáváns se v Audum Těla Pána Chrysta. Pro dogej věcstenství máného budoucíchho v Nebi shromážděnij.

Třetím / st učové Koſelního shromážděnij se v kázali :

Svaté Modlenj především /

Totíž / Služeb Božích Nábožné konání /

O plnění všele Boží společná se snessení.

Posledním Artikulem vjeet a Vesta Spasiteľných Koſela do vdomu národa svatí / s Záčatkem pravého poslání.

gest v kázáná / je býti má / s Duševností o dogjeti hřichův odpustění.

s Obnovou života / ozdobenou skutky dobrémi / genž sau Dwoce Vety v Pána a Spasitele našeho Ježiho Chrysta / křestem / Slávou / dík činenj / Chvála / Moč Spasiteľná / a všechné Chrystově bud vzdávaná větěm / Amen.

Modlitebná Píseň / Válo : Všemohauč / Věčný / Milostný Bože /

Káli Nebeský /	Ekypsi / Modlitbých laicůw /
My spolu shromážděni /	Alo Křesťanských Koſelních domůw /
Lid tvůr Křesťanský /	Kdež hlas Boží jde /
K Službě Chríkvenj :	Také vyznání.
V Dům Modlitbenj:	Vety / pravdy / Křesťanský /
Všichni nábožně /	Věstně čini.
Prospíme ráč to báti /	Páně Bratrství /
Adychom vážné	Bytluv Nebeských.
Mohli vcházeni	S Izevným hříšníkem /
V Dům Modlitbenj.	W pokole na poláns /
Přijadém Svatých	Ne s Zákonjem /
Patriarchův / Prorokův /	K wychlubování,
Všech Dicůw Starých /	Osme shromáždění.
W Stánek Mogžíslůw /	W Bože, nám hříšným,
V Chrám Modlitbenj.	Ráč milostiv být /
Ne da Pohanských	

Neděle Gedenáctá.

W spěvu/w Modlenj/
W Swatém Rázanji/
Pomoc svou dát.
Výchom sloučené
W cas pokání/cinili/
Všichni společně

Se nabíjeli/
K swé Swaté věti.
Při narodení/
Břichu Spasení/
Swatá činnost
Novým črezením
Dar věčný/ Amen.

Druhé Rázaní w tanci Geděti

Gedenáctau po Swaté Trojici / na Ewangelium S.
Lukáše / w XVIII. Kapit: Z předu položené o Farze v Říši
nsku / a Publikánu zgewoněm Hříšníku.

T H E M A.

Sloužit icel: Bože/Děluj ti to bě ženigsem nalo-
ginj Lídě/Lauejnicy/Nespravedliwi/Chy-
lojnicy/nako v tento zgewoný hříšník. Postup se
odwakrát do Čhydne/Desátky dávám žewose-
ho čimž vládnú. Ale zgewoný hříšník zdaleka stoge/ ne-
smí ani Děj k Nebi pozdiwojhnauti : Ale bil prsh swé/ta:
Bože/bud milostivo mně hříšnému.

O Zásluhách Lidských před Bohem/ Arckulowé Ěs.

Prvni:	Můželi sobě Člowěč na Pánu Bohu stojati dobrými seutky Spasení a život věčný vysloužiti ?
Druhý :	Poněvadž Slovo Boží doláže je nemíz: kudy past- yale a čim vesseho dobrého Lídě od Pána Boha/v Spasení věčného magi dosahovati ?
Třetí :	Poněvadž makkoli dobrý skulové Lidskij negfau žád- hau Spasení a Boží milosti / proč past a kima si od Lidí Nábožné činí / a činit magie

I.

O Prvním

Prvním / Tento Zákon je řečen takové-
ho doméně byl / že gř dobrymi skutky sobě Nebe vyslau-
gal. Neb Kristus Pán o něm dří: Ze daříš k sebe/ totiž
v své zásluhyn. Kteréhožto doméně byvali Lídé v Kré-
stianství/ a dosavád gřsau / na to gest Svatý Augustin
za svého zde živobytí, s Pelagianstvem Sektau mnohem a častě Hádym o
hodnosti a zásluze dobrých skuteků mísitati mísyl. O čemž mnozý gře-
spisové oznamují / v kterýchž / a napořád vewesech/světle a důvodně z
Kacheství viniil ih wsecky/ kdož-koli Milost Boží za zásluhami lidstvimi
gři pravili/ neb tak včili. Anobrž na Psalm Tridatý Sedmý v Bey-
sladu svém toto pověděl: Vis, inquit, excidere à gratia, iacta tua me-
rita. To gest:
Chessli; Milosti Boží wypadnanti / Pokus se w zásluhách svých vychlaubati.

An. D6. 417.
Augus.aduer-
sus Pelag. Epi-
sola 103.
Ad Bonif. Epi-
sola 146. Et
in Psal. 144.37

Grekové
dobří zákon
míleli.

Jako tento Zákon je v Evangelium měl skutky dobré / totiž do
Chrámu Božího rád choditival / V témž Chrámu ne někoho; Svatých
neb z Světic mrtvých, spisobem papežském, ale samého Boha vyzýval/
řka: Bože/děkuji tobě. Ježem/nebyl laupežníkem/dráčem/a nespas-
medlivoum. Ježem/Byl poctivým a včerném Manželem / a ne Gyzolož-
níkem. Ježem/Byl střdmě živo/ srovnajíc své Čelo posty dvaatříza den-
den. Ježem/Nebyl štěbný/hauzený/lakomý: Ale sťedny/přisvětivý/
spravujíc od sebe každému to/co komu náleželo/a tím povinen byl. Ep-
to zagistě dobré skutky / které se při Farizeovi stívaly. Přímo Svaté
schvaluje/a Zákon Boží o nich parauje: A tak daleko pobožnější v chwa-
licebniži živ byl/nežli my mynější mnozý Evangelijšej Křesťané. V
temž se nemá haneti/ ale od nás každého následovati.

Vysak to Zákonstvovi prodrolo / že se v těch dobrých skutkých svých
před Bohem vychluboval/řka: Chwala tobě Bože/ že negsem
pako gři lidé/laupežních/ř. Daruž zagistě, z Milosti Boží, do-
cházejí Lídé Spasení/a nez Skuteků svých/aby se žádný v nich včílu-
bil/ dří Aposcel.

Ephesios 2.

8.

Nebo že sobě vyselikahými dobrými/v nesvětěgříšními skutky, na Pá-
nu Bohu Člověk něco dobrého/ nad to Milosti a Spasení věčného
vyslavíti nemáže: Tito důvodové toho gřsau:

¶ Předně/že my Lídé negsme sami svogí/ ale vofficii se vossim na
samém Bohu/Moch/ Muli/Daru/a Milosti Páně záležíme. Od ne-
hož gřsme Stvořeni/ Vytvorení/ a v jednotu Četve Svaté shro-
mázdění/wedle toho Příma: Kaupeni gře předraham mzdau. A opět:
Budto že živi gřsme/bud že umíráme / svých Páně gřsme / Páně žistá-
wáme/a žádný z nás sobě nejs živ. Viuimus in Domino, sumus atq;
mouemur in ipso.

1 Corin. 6.
Romae. 14.
Acor. 17.

Sv. Mat.

Mark. 7, 24.

Lucas 7, 1.

12

1. Corin. 3,

V Pánu živí gsmi/w Pánu pánem
Go tehdy zásluhu chcenie predeskríti/a hasé odplaty neb záplaty wé-
čné žádati od toho/ gehož samého vlastní wéč/a obživláseni služební lid
gsmi. Poważme tohoto: Zdaliž se služebnícy poslušní zásluh před svý-
vú Pánem chlubiswagi/a odplat žádagje. A ne raděj což-kohov poslušné
čini/w tom swau povinnosti služebnau být znagi: Nečinililby pak toho/
tehdy trestáni zásluhugsi. Opět: Zádný uenj posvinen dlužnisku děkovava-
ti/ když mu povinný dluh spravuje: Anobrž/ nesydathb dlužnisk být
musyl/ kterýž platě dluh/ od věřitele odplaty/vetn a děkováns za to/ ha-
ko za něhalau zásluhu/ žádatiby směl. Nako tehdy žádný služebník/ ani
dlužnisk/ čině to čini gesti posvinen/zásluhu se chlubit nemůže/a nechlubit
Tak y my wssicni lidé/ Boži služebnícy a dlužných gsaue/z rozkazu Bo-
žího povinnaj gsmi dobře činiti/a Pánu Bohu slauziti. Čehož geslne-
cijme/dwojsho trestáni zásluhugeme: Wedle oné řecí Páně: Služebník
maje všli Pána svého/a gi necinj/dwojimi ranami bit bude. Sam
spasitel tuto spěk pěknym překladem vyšvětlovati ráči w Evangelium
Swatého Lukáše/řka: Kdo z mās mage Služebníka gessio wore/aneb
pase Bohu/ a ten když se z Pole vráti/ zdali dí mu: Hned gdi a sedni za
Stul: A nedí mu raděj připrav cobych věcereti měl/a opásse se sluz mi/
až se nagim a napigs a potom ty pogiss a napiges se: Zdali děluge slu-
žebníku tomu že gesti včinil to co mu rozkázale Nezdá mi se. Těž y my když
včiníce wsscky wéčky ktere gsaue svám přikázany/ řete: Služebnícy ne-
vžitčni gsmi a co gsmi měli včinili gsmi.

Kdož toho nezná/a ledahakym chaternym řutkem dobrým/snad
geseté ani Slovem Božím neprikázánym/z Boha sobě dlužniska děla/
rafotový hrozně hřessi/a Bláznem w pekelnich stupach opjachac hodnho-
se čini/ přicovnáwage se onomu Mnichu Kartausovi/ kterýž mage
vněsti/rakto se modlit: Rédde mihi Deus debitum meum. Oplat mi
Bože dluh můj/ kterýž gsy mi poswinen. Otázán gsa od přistojich
yakýby to dluh mňile: Odpsívedél: Vitam æternam mihi debet. Serui-
ui enim ei in hoc Monasterio integros annos 40. & strictè seruauit opera
Monastica. Siue velit, siue nolit, cogitur mihi, ut debitum, vitam æternam
dare, propter opera mea, quibus ipsi seruui. To gest život wéčny mi Bůh
dlužen. Nebo gsem mi počádně za Četnýdceti Letch w tointo Kláštere
slauzil/ dosíti přisně a twrdě řutkou Mnichovské vykonawage: protož
chcež nechcež/za ty mē těžké práce/kterýž gsem mi tak dluho slau-
žil/ myšy mi život wéčny dáci.

¶: Za-druhé/ Zc my Lidé od přirozeni negsme sami z sebe, to sobě
a od sebe dostatečni, netoliko něco dobrého činuti/ ale ani pomyslit. My
bez potřebugeme aby wssckna nasce možnost skrze samou Božskou milost
se sylila/ a w nás chreni/mysleni/mluvieni a čineni toho wsscho což do-
brého gest/rodila/ wedle řecí vyšvolné Nádobu Páně Swatého Paw-
la:

la: Kterýž také w Listu k Filippenským zíctedlně sámemu Bohu připisuje
příslušenství nás/chtění/v dokonání wedle své vůle. Protož co dobrého
činíme, když skutekem činíme / to rovněž není na nás, vůli a moch : Ale
dlovo Boží w nás se koná. To poněkud znal v tento Farizeus když řekl:
Bože/Děkuji tobě že negsem jako gini lidé/laupežních/et.
Jakoby řekl: Chvála tobě můg Bože/ že ve mně a strze mně ráčíss da-
leko světěgssi činění působit / nežli w ginih. Neb když gini zle činí/
tih ve mně dobré skutekem činiti ráčíss. Kdyby byl na ně samé výsle než na
Milost Boží byl nespolehlí / a w ginih hříšnich vnitřních vinným Bo-
hu být se nezapíral/čkauc: Negsem jako gini Lidé hříšní. Ge-
sto za odpustění hříchů modlí se Bohu v některegssi Čjlowěl / dí
Prorok Královský w žalmu.

philip. 2.

Z samého Pána Boha tehdy rovne dobré, w nás se ozývají a pís-
sobíce být z negime. A protož svou nemožnost Bohu raději využí-
vame/nežli se w náhých žáluhách vychlubíme / říkaje s Apostolem:
Milost Boží gsem to což gsem / a milost Boží není w nás prázdná.

Psalm. 31.

Iohann. 15.
Iacob. 1.

1. Korint. 15.

T Za těchto příčinou žáluhy Lidstě před Bohem neváží pro-
to: Nebo my Lidé velebnosti Božské svých vlastních dobrými skute-
ky mi neprosíváme. Bonorum meorum non eges, ô Deus, inquit Da-
vid. To jest: Náhých dobrých činům zdaliž tih potřebují, o Bože! dí Da-
vid. Povídáme co jest tento Farizeus prospěl a včinil vžádencího Bo-
hu: Zenebyl dráčem/zdaliž jest co Pánu Bohu mohl kvalitě vydělati/
ichobž mu Pán nechce dát? An vydělal gest Blížnjímu/tim ne Bohu/
ani Blížnjímu : Ale své dussi nevysodil/a svědomí svého sám sobě neo-
brázyl. Opět/že nebyl nespravedlivý/zdaliž tim Bohu spravedlnosti
přidal neb výgleb bud je blížnjímu co spomohl. Opět/že nevyzložil/zda-
liž se to každému w žáloně Božím nezapovídá: A kdo nevyzloží/ ge-
mu samému a ne giniž z toho poctivosti bývá. Opět/ kvalitě se do-
vídáme postil/zdaliž tim / co jest tih dny nesnědl / Pána Boha / bud
Blížnjího obohatil / Wšak gedli gest / sam sobě gedl/vegedli/sobě ne-
gedl. On sám, a ne někdo giniž z toho nějaký výjitek měl. Desátky dár-
val je rovsech věcích Eterýmiz vládl. Opět/ těm Desátky Obilnice Boží
nemnožil/a dávvali gest / nedarmo, ale z povinnosti jako gini Sausedě
wedle sňesseni Obice to spravoval/ na potřebu Chrštevnu, bud Obecni/
tak nazý Netuus Reipubl, to w sobě nese. A protož vřískati ti gcho dobré
skutekem Bohu ant Blížnjímu w neymensší věcích potřební nebyli / krom
genu samému. Jakýž tehdy žáluha skutek w Boha dobrá být
mohla ? Poněvadž se gimi Bohu nic / ale tém samým Lidem kdož ge-
tinj prospěch nějaký děje ? Nápodobně: An qui sanus est corpore, &
valetudinem suam recte viuendo, operando, edendo ac bibendo curat,
hoc faciendo aliquid à medico meretur premij ? Non puto, suo non

Psalm. 16.

Rom. 2.

Rom. 14.

Simile.

medici

medici bono talis est, ac talia facit. Oj geden z Svatých Dicito: Válo
Hžlowěl gsa zdráw na Čele/ a svého zdraví nálezitě/ Obecováním/ pra-
cováním / škrovým gídlemi a sřídmym trůnem chráns/ to čině/ zdalej
tím na Čeláři něgaké odplaty/ záplaty a chválou za sluhuge? Nejménším.
Neb sám sobě a svému zdraví dobré činí/ a ne Čeláři tím w čem prospí-
vá: Tak rovně kdož zdravé myslí z daru Božího dogda/ Když skrže mi-
lost geho to činí/ čimž se Dusse/ Čelo/ a celý život geho před porušením
neprawosími zachovává/ zdalej tím sobě co na Bohu vysluhuge? a ne
raděj sobě samému w dobrém posluhuge?

III.

Ezaim 1. 64.
Daniel. 9.
Psalm. 142.

Thren. 3.

T Za Čítnicau Příčinau: Nebo Lidství skutkové a zásluhu gsau ne-
dokonalij. Kdyby se zaglesté dobrí/ y nelepší skutkové nassi měli při-
bowati/ a spravedlivému Šaudu Božímu k rozeznání podati/ v kdo
z Lidí nedokonalosti lidsté gest tak nepovědomý/ aby se vicegi pro rá-
mné a vadn přirozené Nálezu a Vyhovědi Čestáni zaslaužil neobá-
val/ nežli veselé velikým Zbožím odplaty očekávale. Snad se domi-
náme daremné/a toliko napsané/a nepravdivé posvěděns ono býti/ kte-
rýmž Izaiášs Prorok všechy nasse Lidství spravedlnosti statu Ženy neči-
sté/samým spářením ohyzdnému, připodobňuje. Od kudž dí Daniel
Prorok: Tobě Pánu samému Spravedlnost/ nám pohaněni. A
David: Pane/nepocházeg na Šaud s Služebníkem tvým: Neb před
tebou nebude nalezen žádný; Lidí Spravedlivý/ totíž newinný/ když-
by y s swau wſſelitau vlastní Svatosti ne Nebe/ ale Pečla hoden nebyl.
Jeremiášs toho dosvědčuje/ řkauc: Milosrdensví Páně samo gest w
příčině že gsmě nezahynuli. Neb yakž Svatý Augustín napsal: Va-
niversæ Iusticiæ nostræ, si remota misericordia iudicetur. Č jest:
Věda wſſeliké nassi spravedlnosti/ Kdyby sauzena byla bez milosti:
A Božího pauhého Milosrdensví. Ze gsau pak zásluhu skutku Lid-
stvých před Bohem nedokonalé/a spolu y s Lidmi neplatné a halové/do-
swědčuje se toho w Evangelium timto Zákoníkem. Neb on ač měl
skutky dobré/wſſak toliko některé/a ne wſſeky w Zákoně Božím poruše-
né a obsazene. Opět/ dobré, zevnitřně/vstně/rukovětně/osobně ge či-
nil: Ale ne vnitřně/ srdečně. Nebyl ovšsem Laupežníkem/ snad na
Sylnich/ ale doma na Polštáři sedě Lichwami/ Podwodn/ Forteli/ Šo-
ch/ Pugčkau/ Prodageim/ Kaupi/ u/ vjce daleko na Lidech wýssal/a;
chudých možoliv sobě nahnal/ nežliby na Horách Kupce oblaupil.
Jein/ Nebyl dráčem/ ovšsem nq Rynku w Kaupi/w Čahu/w Prodagi,
giných nepředsíhal: Neb mu snad na Rynku pro potřeby s Penízem wý-
cházeni potřeby nebylo: Ale svých wěcž za dwoje Čroge Peníze proda-
gem/ Laskomstvím/ buď chudých poddaných Robotami/ Platym/ obtíže-
ním/daleko vjce na Lidech wýdrel/ než gím nášlne gím bera.

Opět/Megsem nespravedlivým/řekl/ snad w Penězích/w Míre/
w Wáze/w Prodagi/w Kupu/u. Ale w Šaudu, toč Bůh wj.

Opět

Opět: Chyložníkem jako gini/ Besili ne skutlem/ ale myslí/ ne ich-
dázli/ (snad giz byl Star) ale před Lety/ bud gini/ to přehlídal/ a povo-
ligých s činjím hřichu se včasníkem činil. Opět/postil se/snad pro řeau-
post/ aby Čeláde gegi opravu nedal/ a robotnau Čeleď řwau řsaužil/
bud nageda se gednau dobré / do třetjho dne ledva wyláčel / bud nege-
dli gest w Pátek/w Sobotu Massa/třebas y w Středu: Výšek dobrých
Ryb/ nákladných Poříčí/ a druhých Nápogatu: Ráno Leitvarj/a
místo Vecere Konfesciu libých a zdravých do wole se načpal. Výbor-
ný půst/y Salomúm Mlarkolt woulčby takový půst oblibiti. Opět/de-
sátky zevsého gineni dárval: Bez pochybn z potvinnosti/ ale : armo w
Almužně z Síedrosti nic. Miloval také Blízneho/ vysak přestele/ ale gi-
ncho sobě nerovného tupil/ hanél/ w čemž se y w Kostele zdržeti nemoha-
proradil/řka: Negsem jako onen Publikán/ Lor/ hřessnič; ge-
wný/a nehodný w eim Kosieknym kautě státi. A tak wšickni řutkové
Zákoniska toho nechť se yak-koliv wvažují/ a rozmagy/ y wyládagí/
předce nemohau než za nedokonalé a necele k dobré se vznámati. Neb
sám Spasitel dí: Nebudeli hogněssi spravedlnost wasse (Bědných)
nezli faryzciu / Misiriu a Zákonisku / nesvegdete do Království
Nebeského. Protož Svatý Augustyn věj/a svědčí/řka: Reuera melius
est confiteri peccata cum Publicano, quam gloriari ac presumere de me-
ritis nostris cum Pharisæo. To gest :

Wprawdě lèp gest hřich wyznati/
S Publikánem se korigi/

Nejli s Vyšním Zákoniskem
Před Bohem byti chlubníkem.

¶ Za Pátau pějčinau žáluhy Lidsté před Bohem zewáži, protož
Nebo se njimi wyprazdnuje / a klamavě za nepotřebnau býti vklazuge
Milost Boží / a Smrt Pána Ježíše Krista. Když Lidé zagiště tim
vmyšlem dobré řutky činí / aby hřichuto odpusťeni sobě wylaužili/
hněv Eoji vpologili/řk: Gíz; těch řutku Boha ginenho dělagi: neb
onich wice nežli o Milosrdenství Boha Otce sincyslegi / a gini to, co se
samým žáluham Smrti Kristovu příctá, připisugi. Proti takovým
Apostol mnoho mluví/řka: Kterí-se-koli řutky Zákona (dle svého po-
věřeného a Modlárského dominěni) ospravedlnugete / Kryštus svám
věněn gest prazdný / až Milosti gste wypadli. Neb gesili Spasení ř
řutku / (yakž se množi dominiswagi) giz tchdy než Milosti / anž gesit
milost milosti / a řutek dobrý není řutkem / ale gesit druhým Bohem/a
ginyh Krystem Falessnym. A ginde: Kterí se Zákonem ospravedl-
nosvati dominisváte / ti a takoví Smrt Kristovu wyprazdnugete/ totíž
za daremnau a za nic gi pošladáte. A tak množí/ čině dobré řutky
vmyšlem žáluhy / hrozněgých a větších Hřichův než ti kterí Pána
Krista Křízowali, se dopouštěgij. Bernhard Svatý takto o tom
praví ; Non sit quo gratia intret, ubi iam meritum occupauit. To
gest :

Milost

Roman. 1.

Mark. 5.

v.

Galat. 2. 3.

Roman. 3. 8.

Bernard.. su-
per Cant. Ser-
mon. 67.

Milost Boží tam vychází

Kdež gří zásluhý předchází.

August. ad vi-
tal. Epist. 107

Swatý Augustín podobnau **Sentencij** svůj říká o tom pronáší/čtě: Nulla humana merita gratiam præcedunt. Vileseret enim gratia redemptionis quæ est per sanguinem Christi, & gloria Misericordiæ Dei humorum meritorum dignitati cedere cogeretur, atque iustificatio nostra nō esset donum Clementiæ Dei, sed merces operantis hominis. In Summa, Christus frustra esset mortuus. To gest: Biadne lidsté zásluhý milosti Boží nepředchází. Zlehčiloby se zásluhé dobrodiní vykaupení / které gest říze Kr. w Krysta Pána / a miselabý vstaupiti podstata Milosrdenství Božího hodnosti zásluh Lidstých / a ospravedlnění nasse nebylo by dary dobrodny Boží / ale mžda Čzlowěka. A Summau Krystus / nadarmobý byl v mrcl. K tomu podobně Swatý Jeronym napsal: Non ob merita, sed ob gratiam & fidem Christi, Deo reconciliati sumus. To gest: Ne pro nasse zásluhý / ale z pauhé milosti / říze Vjru w Pána Krysta, s Bohem gsmic smíření. Taulerus inquit: Affirmo, quando tua opera facis propter cœlū propter Deum, aut tuam salutem, id est, ut coram Deo sis saluus & iustus, te male sentire. To gest: Existim je zle smysliss / když tvé skutky vykonáváss pro vyplavění Nebe / Boží milosti, a tvého spasenj / to gest / aby před Bohem z skutku byl spasen a ospravedlněn.

VI.

Ioannis 14.

Romans 8

Simile.

¶ Za Šestou Příčinou zaslavení Lidstá nerwáží proto: Nebo velikost / širokost a newýmluvnost budauch Sláwy / kteráž gest nám Lidem w životě věčném Smrti Syna Božího připravená / čini sebe nehodně všesilagaté všechno Světa zásluhý / bud ony hafé a čimkoliv dobrými skutky / v vtrpení bez winy od Lids zde činěné. Apostoldj: Negsau hodná vtrpení tohoto času (zde w Světě w od Swatých Mucilnísku bez winy snášená) oné budauch sláwy / kteráž se zevi w nás. Odkudž se snadně poznati může toto: Poněvadž vtrpení nasse pro Krysta / zde na Lid světný se vivalovávajich / negsau rovná a hodná budauch Sláwy: Kterakž tehdy skutkové dobrý mohau být zásluhau / poněvadž se vrovnati / ba ani připodobniti budauch věčné Slávě nemohau e Nápodobně haflo potokové onde v onde tefauh / proti širokemu Oceanstému Moři / kteréž všeck Švět obklíčuge / nicimž negsau: Tak zásluhý spravedlnosti nassi Lidsté / proti věčného blahoslavenství slávě / sotva gsau stjn a znamenj. Macarius Homil. 15. Si quis ab eo tempore, quo conditus est Adam, usq; ad finem mundi militasset contra Diabolum, & omnes acerbitates, omnes dolores cruciatusq; pertulisset: Nihil tamen magnum fecisset respectu gloriæ quam consecutus est, & in qua infinitis seculis cum Christo regnabit. To gest: Vn pak někdo od toho času / kterého gest Stvořen Adam / až do skonání Světa bog wedl proti Diáblu / a všecky Čežkosti / všecky Bolesti a Čápenj snášel :

Vysaf

Však-bý níz tak velikého nedovedl/májci žrén a pozor k Slávě kteréž dosáhl/a to ktere na věk neskonalé s Krystem k slavati bude.

A tak řeči těchto vyčtených důvodů a příčin když zdrávě povážíme/co gineho bude/než gisota z toho/že w nás Lidech k žádným žásluhám možnosti není/gimžbychme sobě co na Pánu Bohu vyslavžti/ani před početím/Marozením/znosu strze Křest zrozenímu/vzrostem/pokáním/obcování svého zlého w dobré pramenováními Člověka: Ale co se koliv nám Lidej od Boha dobrého činí a činiti w Svatém Ewangeliu žaslibuge/to se rovse samému daru Boha Otce/pro žásluhu Pána Ježíše/a Dílu Ducha S° připisuge. Válož svědcij Apostol S. Pavla/řka: Dar zájisté gest Boží milost/a život věčný w Krystu Ježíši Pánu nássem.

Také Svatí Otcové prwotni Chrkwe/Ambrož/Bernard/y gins/na ten rozum o tom píssi/že gest Člověk y nejsvětější/vstavěně wiſce Bohu dlužen/nežli Bůh gemu. Ač pak tomu mimo dátí/anobrž vyznati myslíme/že odplata hogná toho wssho/což zde dobrého činíme/w Nebi připravená gest/wedle slibu sameho Božího Syna: Však tak o tom směřleti máme/že odplatau/a ne záplatau korunovati bude Pán Bůh pobožné/než pownnosti/ale z milosti. Válož Smysl toho Král Nebešký/w podobenství o winných a dělných/placením z rozkazu Hospodáře/začna od posledního/gednostayně každém po Grossy/ne wedle žaslažení/ale stědrého darens/vklazowati ráci. A wywolená Nádoba S. Pavla potěſujic se w svých těžkých prácech Apostolských/takto o sobě díj: Dobrý gsem bog bogowal/Běh gsem dokonal/Wiſru gsem zachowal: Na-posledy gisť gsem tím/že mi aesi složena koruna spravedlnosti/kterauž dá mi Pán w ten den/Sprawedlitvě ten Saudec. V těchžto slovách Apostol y své dobré skutky od sebe činěnē/y odplatu od Boha očekávanou připomínná. Však (dle světladu Svatého Augustyna) odplatu a korunu tu/ne záplatau žaslaženau/ale darem Božímu z milosti/pro žásluhu Krysta Pána/gemu a wsem věrným připravenau misní. Neb ten Bog dobrý/Běh dokonal/Ostříhání Svedomí/Wiſru zachowání/ne skutek Pavla/ale Dar Boží gest/gemu propugčeny: Wedle geho sameho řeči/ginde povědene/a řka: Wiſce gsem než gis wssyckni pracoval/wssak ne já/ale milost Boží svěmné. Opět: Nem na tom kdo chce/ani na tom kdož běží: Ale nad kym se Bůh smiluje. Protož dokládá Augustyn/řka: Pavle/dobrý gsy Bog bogowal/Běh gsy dokonal/Wiſru gsy zachowal: Ale kdyby byl Pán neostříhal Města/na-darmo bdi kteříž ho ostříhagis. Tak s Boží pomocí/s geho darem/ostříháním a zahowáním/to dobré při tobě se násslo. A protož Pán ne tvoř žásluh/y ale swé dary na tobě korunovati bude/yálož pak y sam Apostol se k tomu přiznává/řkauc: Běda/kdo mne vysvobodí z Čela Smrti té-

Romano 6.

Bernhardus
Ambr. de vo-
catione gen-
tium cap. 7.

Marki 10.

2.Timoth.4.

Aug. in Ho-
milij 50. Ho-
mil. 14.1 Corint. 15.
Rroman. 9.

to e a odpovídá sobě: že samá Milost Boží/steže Gejisse Krysta Pána
náscho/ it. Odinad dalec/

I I.

Druhém Arckfuli předloženém oznamovati se bude / poněvadž
v nesvětější Lidé na Pánu Bohu sobě zasluhovati něčeho do-
brého/nadto spasenij nemohau: Kudy pak se toho od nás má do-
sahovati? O tom druhá Stránka dnesního Svatočho Ewangelium
Na Publikanu zgewném / wssak lagisckym a ospravedlněném hříšnisku
vč/že strze Samau živau Wjru w zásluhyn Pána náscho Gejisse Kry-
sta/ který za hřichy nasse Smrti Čela swého spravedlnosti Boží dosl-
včnil / a wzkříšením věčné ospravedlnění před Velebností Božskou
nám spůsobil/ wedle řeči S° Pavla/ rkauchyho : Krysius sám včiněn gest
nám Maudrostí od Boha / spravedlnosti a Svatosti / a vyskaupe-
ním. A na gnešem mīstě dí: Spravedlnost Boží strze Wjru w Kry-
sta Gejisse kewsem, a nadewsem, kterýž včetí w něho. Opět ginde:
Darmo z milosti Boží geste k spasenj přivedem / a ne z ſtruktu ſvých:
dar zagiſte Boží gest / aby se žádný nechlubil. Venporvěd prvního a
svereyněho ſněmu Apoſtola řeké znij w ten ſmysl, řka: My věrme/
že strze milost Pána náscho Gejisse Krysta spasenj budeme / jako v oni/
totiž wſyckni za Starého Zákona. Tento Publikan w Ewangelium žá-
dající zásluh ſvých w Mlodlitbě nepředstíral/ nebo gich neměl: A by pak
v měl/znal wſsak žeby nedokonale/a k dosvětění za hřichy nedosiatečné
byly/slychage o tom z pisma Prorockého / kterak wſecky spravedln-
sti Lidstě před Bohem gsau jako ſat ženy nečisté. A ona ſlowa Páně:
Když wſecky včet včinje/ ktere geste-koli w včiniti měli / řeče: že geste ne-
hodnij nalezeni/ totiž zaplatí a Boží milosti.

Protož se on w Mlodlitbě nevychluboval/ jako zákoník: Ale z hři-
chův ſvých ſe obecně vyznávage / Milost Boží ſame ſednaté žádal:
O němž Text S° Ewangelium takto dí: Publikan pak zdaleka
w nějakém kautě Chrámu ſtoge / nechtěl ani Řeči t Nebi pož-
dívánauti/ gſa povědom mnohých ſvých hřichův: Ale na ſebe ſe
hněwage / bil ſe w prsy ſwé z bolesti myslí/ že tak byl bezbožně žit
před Bohem až dosavád/a k Blízni ſněmu nespravedlivý a nepra-
vý: Wſsak frátkymi ſlowy, a s velikým vzdycháním pravil / řka:
Bože/bud milost w mně hříšném / Totožto: Vyznávám ſe
být k žlowěkem neſlechetným/hoden gſa věčných pokut a žrápens: Ale
o Bože dobrotivý, k twému Milost denšívi ſe věklam / a proſím aby mi
mě hřichy odpustil.

A Protož jako gsau ſe w předeſtění Arckfuli patrnj/a jako vſta bo-

ží řek

žitak pravdivi důvodově v příčinu vklazali Nemožnosti Lidstvě sobě něco/zvláště spasení vyšlažiti: Tak v tomto druhém Rozdusu položí se tuto Tři gisoty / kteréž světle dosvědčují a potvrzují toho / že darmo/z pauhé Boží milosti/skrze samou všru v žásluhy Pána Ježíše/ všechno dobrého/hřichům odpustění/ospravedlnění, v spasení věcného nocházegij a dosahovati mohau/ v my mužme.

¶ Prvom důvodná gisota toho / Gsau Svatá písmá Obogijho Zákonu. Kteráž o tom tak světle miuwi/ jako se biledně Slunce v Jasném poledni skloji. V starém Zákoně dí sám Vrh: Slys Jzraheli/ žebe gde zatracenj / a zemne samého tobě spaseni. A z toho Jeremiáss zvolal/ řka: Milosrdensví Páně gest (totiž na překážce tomu) je gisne nezahynuli. Jzaháss Prorok napsal: Zé on sám (to gest Krystus) zraněn gest pro nepravostí nasse/ potříjn gest pro hřichy nasse: pokutu nassi oně gest srpěl/aby nám pokog a odpustění se stalo. A ssynalostí geho vzdávem gisne. Opět o Abrahamovi dí písmo: Abraham věřil Bohu/ a přícteno gest mu to k spravedlnosti.

V Novém Zákoně sám Spasitel Vrh, Milost Boží/ hřichům odpustění/ časné zdraví v světne spasení přivlastňoval / (vedle Svědecství Svatých Ewangelií) ríkage k Lidem kagichim. Odi/ Vrhu tvá tebe zdravého včinila. A v Ewangelium Svatého Jana/vysvětlensm figur Starozákoného hada mědenného/ Smrt spásytele/a Víru lidstvu v nich vyznamenávajího/ takto zavírá: Našlo gest Kryzíss povýsil Hada na pausci / tak má byti povýšen Syn Člověka / aby každý kdož v něho věří nezahynul / ale měl život věčný.

Kniha skutkuů Aposoltských v tom řeči Páně následuge/ a na samé Boží milosti spaseni Lidstvě založené/v Krystu Pánu samém složené/a rukou samé výro v něho dosahovati možné byti vklazuge/ řka: Jení v žádném giném spasení: aniž gest zagište giné gméno pod Nechem dáno (neb zgeweno) Lidem / skrze které-bychom mohli spaseni byti. Opět na giném místě:tomu Krystu vysvěckni Proroci svědecství vydávagi/ že odpustění hřichům magi vzhlu skrze gméno geho vysvěckni který větě v něho.

Epistola Svatých Aposoltů také nemilc: Něbrž gednostanně o tom miuwi skrze S. Pavla / řka: Spravedlnost Boží skrze Víru v Krysta Ježíše/na všecky kterí věří v něho / totiž se vztahuje. A mž: Válo Abraham z Víru gest ospravedlněn: Tak všem Abrahama v Výre následujicym se přičítá. S. Jan napsal: Zé sama krev Pána náscho Ježíše Krysta ocísluje nás od každého hřichu.

¶ Za Druhý Důvod klada se překladově všech hřissničkův kagich/ kteríž vysvěckni/ kdo gsau-foli spasens dosáhli / ne žásluhani svými předcházejicymi / ani dosti-včiněním následujicym: ale samou Boží milosti skrze Víru v zaobleného/a na Kříži za hřichy nasse vzmrceného

Aaaa ii Pána

Osea 9.
Thron. 3.
Ezaiá 53.
I. Petri 2.

Genesis 15.

Matthai 8.9.
Johannis 4.
Num. 21.
Ioannis 3.

Achor. 4.10.

Romans 3.4.

Galer. 3.5.
I. Johan. 1.

II.

Pán Ježíšse toho došli. V starém Zákoně Dawid / Manasses, a gau. V Evangelium / Marthauß / Zacheus / Petr / Thomáš / Žena hříšnice v Něstě / Marya Magdalenská / Lotr na Kríži pozdělagič / a red. v Evangelium Publikan / neb zgewoný hříšník / gesto ten právě ně dobreho při sobě neměl: A to sám spasitel o něm tuto světověd cíni ráci / řka: **Prawijm pak wám:** Odšel tento Celní ospravedlněný gsa do domu svého, nad onoho / Totožto / dosah odpuštění hříchůw / a za spravedlivého gest počten z výry. Pharisæus pak s tau svau spravedlností lidskau a chlaubau potupen gest. Item / Onich tri Elijce / kteríž gsaú Kázani Petra Apostola / na den Česlání Ducha Svatého / v počet výry a Křesťanské Čírkve, Kaupcem Křtu Svatého, vystupen / z dali před svými neb následujícími zásluhami spravedlněn došli? Kromě z samé výry v Pána Ježíšse Krysta. Jinžto řekl Petr: Uvěrte v Pána Ježíšse / a pokřti se gedenkazdy z vás na odpusťení hřichůw. Svatý Otec Origenes v Weykladu Kapitoly třetí a čtvrté Epistoly Svatého Pavla k Rimanám, mnohými světlými důvodů a a Sentencemi toho dokázati výluge: že Člověk spravedlněn bývá před Bohem / ne skutky zásluh / ale darmo z milosti Boží / pro zásluh Pána Ježíšse / a toho se věasten čin somau výrau v Krysta / až n příkladu / Davida / Zachea / Petra / Publikana / Ženy hříšné / pozdělagičho Lotra, u. Za důvod toho staví také u tu řec Apostolosu / kterouž dí: že Pán Ježíss přesel pro hříšníky / aby ge spaseni včinil / mezi kterýmž se Apostol prvním překladem představuje.

¶ Za třetí důvod kladou se nesčislنá Svatých Otcův prvoří staré Křesťanské Čírkve Svědecoví / a v řeci nich patrní důvodové / kterýmž se týmec za den výčisti nemohli.

Eusebius spisovatel běhù Čírkvevých / Ebionyteských blud a kachistwo býti pravij: že gsaú včili kterak se Člověk dosá-cínenym žátonu spravedlnovati musí / a výra sama k tomu že nepostačuje. Basilijus dí: také gest pravá a dokonalá Chlauba v Bohu / když se Člověk pro svau vlastní spravedlnost nevynáší: Alle vznává se nemožně z sebe / než z samé výry v Krysta spravedlněnu býti. Irenejus fratre zapírá, řka: Výra v Boha spasena čin. Svatý Jeroným také se očekává k tomu / řka: Pawel Svatý pišse: Máme zato / že Člověk s křeče výru spravedlněn bývá / bez skutku zákonu: čin záležitě oznamuje / že spravedlnost nezáleží v zásluhách člověka / ale v milosti Boží / kteráž výru prigimá / také bez skutku zákonu. A Svatý Ambrož dí: Ne zákon / ale výra v Krysta Čírkve shromáždila. Neb zákon nemí z výry: ale spravedlivý živ gest z výry. Protož také výra spravedlivé čin / a ne zákon: neb spravedlivost neprichází z zákonu / ale s křeče Krysta. A kdož výru odmíessuge / a chce v zákonu spasen býti / ten sám na sebe své /

Apolo. 2.

1. Timoch. 1.

III.

Euseb. lib. 3. cap. 27.

Basil. in Hom. de humanitate.

Iren. lib. 4. cap. 13. Hier. lib. 2. contra Pelag.

Ambr. lib. 5. Oratio.

decimvi

deciou dárva/ je nespravedlivým gest/ proto/ že spravedlivý z všech živ gest. V tom sum si vysvětli gáji starí Otcové/ a prvními Chrítie sprav-
dilé vči/ mimo j. píšti/ takoz gegich Kristy zřetelně vystoedcugui/ Ire-
nai, Tertulliani, Origenis, Cypriani, Hylarijs Lactantij, Eusebij, Basilij,
Ambroši, Hieronymi, Augustini, Chrysostomi, Cytilli, Fulgentij, Bede,
Bernhardi. Augustini pak svatý nevýse: a životu v sudy svých spisých
tomu vči/ a zavise a těm slovy/ řka: Často se pronášeli / a ne vysra.
Neb ospravedlnění bylo každého času dám/ a gestě se dává/ a vždy
přede bude dáváno křize vysra. Neb vysra dar Boží gest/ takoz také
milosti geho gest/ a ne odplata.

Yakby pak toho dobrého/totž Milosti Boží/ hřichům odpustění/
ospravedlnění a věčného spasení/ křize vysra w Pána Ježíše mohli do-
sahovat lidé/tomu vči překlad Publicana w Evangelium/ že pravým
polpním/ kterž jalal od straussenho se vyučení w svých těžkých hříších
sterýmž Boha vrozyl/ svědomii své obtížil/ Lidem dobrým se zvoučeli-
wil. A protož w kauze/ když se před gýmni/ stál, a zvolal/ řka: Ach já bý-
dím/ negsem hodem oči k Nebi pozdíváním/ ani se týmec Lidem vklázati:
co Adam po pádu studem voběhl do haftu, it. Takový pak začátek pra-
věho straussenj sám Pán Bůh při lidech písoval bladem kázání slova
Božího zakonného/ kterž lidí trestce/ zářivý Boží hněv/ povinsty a za-
racení pro hřichy myslí lidství představuje/ a rady z nepravosti ge sstř-
hute. Yakož se bezpochyby Celkemu w Chrámě z takového sloušenho
kázání přejma k geho straussenj dala. Za-tim hned k milosrdenství
Božímu se dívčerně obrátil/ řka/ Bože/ bud milostí moje hříš-
nému. Taková vysra, v rokissi k Milosti Boží berauch, pocházej z Ká-
zani svatocho Evangelium/ kterž zásluhami Pána Ježíše, přestrašené
hněvem Bohem, těší/ Svědomij raněné leči/ hřichům odpustění w
Krysu vklazuge/ a Duch svatý službou Chrítie křez Kázanii/ rozhřesse-
ní/ a svátoční světce Páně posluhování/ kagiscyho o milosti Boží pro
Krysa vklazuge/ a vysu w něm specetuge. Za tím opět hned / překladem
Publicana, kagicy Lidem musí se znovu w obecování zjesditi / hřichů pře-
stati/ gmeňho Páně vzhýnat/ pokorn/ cichlost/ lásku, z vysra na sobě pro-
náseti. In Summa, w Noném životě krácti/ takž píssmo vči. A ten
gest pravý/ počátek křize vysra w Krysa docházeti Boží milosti a
svého spasení.

Ordo iustificationis.

Iob 3. 5.
Romans 1. 2.
Ephesios 4.

III.

Třetím Rozdílu Kázanii/ V třetím se gíz správa o dobrých stut-
vých vči. Neb protivníkům včem Evangelistého sloušice je ono
lidství ospravedlnění před Bohem/ ne na žádaje kurtku/ ale na
samé vysre w Krysa/ milosti Boží a ge pauhých dřích staví/ hned hán-

Aaaa ill

lisvē

livě nás pomlauwagi / bacyangi / cupi / odsuzagi : prosuje je dobré skutky hýzdíme / Líd od nich odsuzujeme / a těstu křižekem učíme se ho nosit protištiugem. Však omylněná v tom nářízagi / a těudu věníj. Evangelistému činu. Nebo ač žásluhu statkův lidstvých pro nedokonalost gich / anobrž pro same žásluhu smrti Syna Božího lehčíme / však statkův dobrých netupíme. Item / Ač na same voje v Brně hěchám odpusťení a spravedlnění své zašládáme : ale od pobožnosti vnitřní zevnitřený žádného neodháníme. Nýbrž větme, nabízíme / aby Lídě dobré skutky zvijen / v slovu Božím přiznane, činili : ne proto však ať tomu čili / jakoby sobě nimi mohli na Bohu něco zašlauziti : ale z těchto důležitých příčin a potřeb :

Nehprve / pro Boží rozhaz / Nebo gest ge Dán Bůh nás, swotitel / vyskupitel a posvětitel nař činiti rozhazal v zákoně Božím / v gindě v Svatém Písni. V příkazaných mych chodcích / poraučí řeče Ezechiele Proroka : a Syn Boží díl : Přikázani mé dáravám vám / abyste se milovali vespolek. Láska pak gí dokonání všech dobrých statků. Apoštol napsal : že gsmí svěcení k statkům dobrým / kteréž gesi Bůh zřídil / abychom v nich chodili. Opět : Olužným gsmí Boží / a ne Čela jeho. A ginde díl : Tatoč gesi vule Boží / posvěcení wasse / abyste se zdvojovali od nepravosti.

Pro vysvětlení všen spravedlnějších. Nebo statkův dobrí gsaú gegi Divotce a Světlo / gímž se ona pronássi / a vojrau provou býtì dořazuge. díl Svatý Ambrož : Eides bona voluntatis & iuxta actionis genitrix est. To gest :

Všra gest Marka všech Enosí. Pledi díly spravedlnosti.

Pro slávu Boží / kteráž se dobrými skutky zvelebuge. Tak Svaté Světlo wasse (poraučí Pán Kryštus) před Lidmi / aby Lídě vidauce skutky wasse dobré / velebili Boha v den narovnivens. A S. Petr věrka : Obcování wasse mělyte dobré mezi Lidmi / it.

Pro nepotracení a nevyhnáns z sebe Duchá Svatého. Nebo se Duch Boží zarmucuje a odhání neslechetnosími proti svědomí páchajními / aníž také svcháží v Dusy zlobivau / svědci písma.

Pro příklad ginných bezbožních, k Činostem Svatých potahují. Apoštol píssic k Korintum o Almužnách / doložil v toho : Vester zelus proucauit multos. Wasse horlivost mnohé za sebou potáhla.

Pro povinnost svau / všechně a skutečně se odsluhovati mužostivému Pánu Bohu za dary Kryštovy dospitečné žásluhu. Nebo vše dlužně rád bez přimucení služebně, a skutečnau poslušností odměnuge se tomu / kdož za něn dlužný geho splacuge / a zločinec od sibierte vyprošení s pláčem slabuge dobrým být : tak my, Krystem Pánem dlužnú a všechně Smrti proštěnji / činíci máme.

Pro dogitu včasnosti Krystem Pánem vyslavených / a pobožno-

stí za-

Ezechiel. 2. 8.

Ioan. r. 4. 15.

Ephesios 2.

Romen. 8.

1. Thess. 4.

Marka 7.

Matthei 5.

1. Petri. 2.

Psalm. 50.

Sapient. 1.

1. Corint. 16.

7. 1.

8. 1.

Na zásluhách, dobrodinách Božích / genž se w písni Svatém odplata
na zásluhu. Pobožností (di) Apostola se všem svěcení se hodí / a má za-
sluhou odplatu nynějšího v budoucího života všech dobrých věcích.
A zase / bezbožnost má pohřezena zatracení. Nebudete-li (hrozí) Spasitel
činit poskání / všichni spolu zahynete.

T Protož my, v hříšní Lídě / na zásluhách svých / pro příšiny w
prvním Arcylíku Kázání předložené / zálibení svého Bohu nezakláda-
gice / od samec Boží milosti w daru / pro zásluhu Syna Božího / křeče
pravau tostu w něho dosahovati se snažujme : A dobrých skutků / ne
vinnostem zásluh z příčin a povinností oznamených, činiti neprestávej-
me. A to wse fecti a slávě ospravedlnitele násicho Pána Ježiho Krista /
kteremuž samému bud Ježi a Chwála wzdávaná od nás / až na vě-
ch věčnou.

Modlitebná píseň : má swau vlastní Notu.

R	Kryste, pro násse spasens Genž gsy rácií býdným člověkem	Steže zásluhý své Smrti Kai nás před Otcem svým ospraved- lít :
	Osia svotitel / pro svotekens Vtroumav Smrti rácií gsy padstaupli:	Od hřichů bludáto / wssi zlosti Předrahap Kruci swau očistitowati.
R.	O vslýso nás milý pane / Myl k tobě voláme : Vospěš nám k u pomory / Ač däbel zly / pkevkrutný / Nad námi nemívá žádne své mocy.	Pro. Beránku Boží newinný Dey se následowati. W wijsce / w Čtnosti / w Kruci, w Smrti Zepěšitě ponisslepězích týchž frácteti.
	Wjehodný pane na Líd hříšný / A nedey nám na věky zahynausti / Kai nám byti milostivý / Neboť se tobě neze vymluwiti.	Pro swau smre dodati hojných milostí : Abychom z wijsy činti Dobré skutky, a w nich tobě slavíst.
R.	Dey pane Srdce straussené Nám svotekens svému / Ač pláčem na hřichy své / Osauč že živíš po všali ewé / Potom se dostali w králowství ewé wécné.	Pro. O Ježiši, životě nás / Genž gsy vmtel pro nás Proshme dey pomstati Z hřichů živí Ž Smrti / w té věčnosti / W Nebeské radosti s tebou žiwu být.
		A M E N.

Neděle Dvanáctá po Svaté Trojici.

Evangelium S. Marka w VII. Kapit:

Pane / vssy násse røl otevřeti / Rey také a Jazyk chřeč rozhvážati /
Aby mohli slovo Boží sloužeti / A budou Chwálu ewau vypravovati.

Argumentum
& vſus Con-
cionis.
Job 14.

Neystuſených ſi w býdách / (Lide Boží) a w křižích nevtrpčitých,
ſi onen Šwath Job / klage w řečkách / mezi gindm vpěním w Lamentacích
ſvé y tento verſík / ita : Člowěk narozený na Svět z Ženy / Marky ptí-
rozené / kratického živo gsa čas / naplněn bývá býdami mnohými. Recrejo
fečí Jobový ſtruct a pravda / w obeceném ſpitalu ſvěta cohoto / mezi všem Řádo-
dy / pohlawym / ſawy a měly Lidsteho pokolenij ſe ſpatruje a vſtavěně cestij / y tal
nasse Řeti odráží / až ſluſněgij na ſwan vlastní býdu ſami horekowati a plakati / nejli
pachy mi obſhrenegijme dāwody to powěděníj geho ſtrzowati máme. Neb newidíme-
liž je gedni na Svět mrtvij přicházegij / bud při porodu / neb hned brzo potom ſmrti / ſcházegij. Gini ſilhawij / ſlepíj / hlussí / němí / chromiſ ſtitiví / nezdárniſ a ſ ſcerednými
wadami ſe rodiſ. Opět / díky male, wtedy ſtely / prassivinami / yako Řemencem
oſypané / a ſtrupy co kůrami obalene, do Kolébet ſe powiſgegj. W groſtu pak ſnadne-
mu veazu / nemocy / pádu / Smrti poddánu byti ſe ſpatrují / a ſi toho w ſího Koli-
čum, pak přezolostné býdy / ſarmutkové / bolesti Řidce / výenij / řekou / pláčové a anatka-
niſ pochozegij / kdo toho newij? Nad-to w dorostlém wěku / w Manželſtwij / w hospo-
dářſtwij / w výadech / a w yafémkoli y nevyſoſſim dākogeniſtwij / ja malo ſokloſ Řet
živo Člowěk pobuda / Ach yalek práče / ſtarosti / ſfrenuky / klopothy / nebezpečenſtwij
dnem y noč ſnáſſeti, a mezi neyſladſhym pohodlj žluči ſarmutkuw okuſowati: A co pak
meži tím w ſíj čaſtých nemoch / dlahy hých bolesti / až napoſledy y brzkau Smrt vyt-
pěti muſh? Švédij o tom ſpital ſvěta obecný / a Lide w něm rožlénym býdami
ztrápenj.

Vſus.
Coſol. 1. 2.
1. Ioannis 3.
Matth. 1. 9.
Lucz 7. 15.
18. 19.
Iobaz. 3. 5. 8.
11. 14.

Proti tomu pak všemu zlému Ewangelia Nedělníj / w ſamém a gedniem Bo-
žím Synu Gezu Krystu Pánu naſsem ſloženau pomoc doſtečnau / ſef / počeſení /
zdravij / wýſvobozenij z býd / bolesti / y ſi zatracenij výrženij / ſi Smrti zase obživenij /
až y dar naſſeho wěčného ſpaſení všemu Švětu vlažugij. Neb ten neymocněhý ſi
ſpomočný proto na Svět w Řele ptiſſel / aby pſedně ſluky v abloty ruskul a řapí /
w Lidech a na ſázku Lidem od neſlechetníkacínené. Jeem / aby Lidsvùg od hřichu /
genž geſt kočen všech býd / wýſvobodil. Jeem / aby Neemočný na Řele a Duh
zdravij oboge přineſl / hřich / Smrt / ſábla řazpl / a wěčnau ſlawanau neſvítedlnost
nawrátil. Kieréhožto w ſího dobrého, w Krystu Pánu nám ſloženého / valbychom my
Lide věaſnycy ſe cintiſ a docházeti měli / také Ewangelia Šwata Nedělníj / a mezi nimí
neyzteſedlněgij dněſníj / yekně ſ tomu cestu a Ruce vlažuge / genž gſau: Znám ře Bo-
ha Otice / ſterž ſi milosrdenſtwi ta dobrodinij w Spnu ſwém / yako w pravé Nebeſké
Apathec ſložiti ráčil. Přitom hned wjra w Pána Gezu Krysta / ſterž ſwým peſtem /
genž geſt Duh Šwath ſteze proſtredky ſlužeb chrkevných ſlowa Božího Řázonijs /
Modlitby / a ſvatostij vžijwání / hotově každému pomoc cintiſ / a ſtup ſobě od nás Li-
dij powinné a wdečné chwály a ſawy dobyhati ráčil. Yalž ſ tomu všemu ſi Řetu
ſwatého Ewangeliu / O Člowěku býdny / hluchy / a němý / a lásky od gindc /
Krystu přivedeným / a od něho vzdraweným, pozumíme / ſtup ſ pravé ſ význam ſobě
Božího ſlowa poftanauce ge přeſlyſſime / wedle ſepſáns Ř. Marka w VII. Řa-
pitole / ſlowo od ſlowa rafce:

Opět wysed Ván Gejíſ ſi Končin Tyrských
a Šydonských / přiſel k Mori Galilejskemu /
proſtredkem končin desyti Měst. Y přivedli
mu hluchého a němeho / a proſyli ho aby vlo-
žil na něho ruku. A když ho dosáhl ſi záſtupu ſaukromiſ /

wpu.

wpustil prsty své w vših geho / a plinum, doteft se nažn-
tu geho / a wzhledse k Nebi, wždechl / a řekl mu : Čten E-
feta / to gest / otevři se. A h-hned otevřeny gsau vših ge-
ho / a rozwázán gest swazek nažka geho / a mluvil prá-
vě. V příkazal gim aby žádnému nepratili. Ale čim
více on gim přikazoval / tím raději více rozhlassowa-
li / a nad obyčej se lekali / řeakce : Dobré wsecko včinil : v
hluché včinil slýsseti / v němě mluwiti.

Sento žážraf od Krysta Pána při hluchém a
němém člověku včineny / stvrtzuge wjru o pravém bož-
sívi Spasyteli naseho / a vstahuge se na Sedmou pro-
stu Modlitby Páne: Zbaw nás odewsseho žlého:
stal se za příčinou přichodu Páně z konců Čyrstých a
Sydonských (kdež byl těch dnův dečerku ženn Kananejské bábelstvi spro-
sil) zase do Kraginu Decapolis, od deseti měst w nj tak řecené / kdež gsau
obywatele hned o ge spasytedsném přichodu zwěděli / a slýsice yak w gi-
ných kragisch Lidem spomáhá / také své neduživé odewssud k Pánu
wedli. Mezyn kterýmž v tohoto býdneho / hluchotau / němotau (Swa-
tý Matthaus dokládá / v slepotau) z prirozeni poraženého / neb w té bý-
dě narozeného / a giz Muže dorosteho / některi dobrí lidé a neb přátelé ge-
ho / k nebeskému Lékari dowedli / a zpravě wjru / kteréz gsau giz w Krysta

Hoc miracu-
lum pertinet
ad demonstra-
tionem Diui-
nitatis. Is. v.
Et ad 7. petit.
orat. Domi-
nicu.
Occasio.

v. m. z.

v. e. u.

z pověsti slavně nabyla / Pána prohyli / aby naříku vlože gen vzdá-
sil. Což Pán bez meškání včinil / a vyvedl ho svět faukromi / kteře ně-
které proširély / nakožto vložením prstu svých do ruky / a pomazaním sli-
nami svými rukou geho / také slovem otevřeti se. Ajudum neb synslu
geho rozkazujícim / k dokonalemu zdraví gen přivést / a tím zápralem
sobě od přijatých chwál / a rácil slavnau pověst spisobit. Neb ač
Pán / nega světské chwál žádostivý / poraučel všem & tím mleci rossat
oni nemohli než zvítězit až podčestnosti podivné a zgewne rossud o tom ro-
hlassovati / k překladu nám Lídě Křesťanskému / a k tomuto Nančenj:
abychom to dnesním Svatým Ewangeliu / nakožto to živém obrazu /
a to smutném divadle očím nássem předloženém / sparrugje vesseho Líd-
ského pokolení býd a těžkosti / kterýmž gsmi pro hřichy poddáni / hnedž
toho se včili / předně / nebestěho Lékare Pána Ježiška poznávati / kte-
rhž nás zevscho zlého ochotně svau milostí vymrhuje / proširélem včas-
tu Chrízme / to němž se Líděm slovo Boží káže / a svátesimi posluhuje.
Za druhé / abychom pravau výrau to pomocnika svého / a skutečnau
lastau Blízajím svým z býd gegich napomáhat. A tenti gest celý / summo-
vni a vžitečný synsl dnesního S° Ewangeliu. Kterehož spasitelny
překlad to téhoto dwu předložených Archikulich od nás rozgimán bude
Neypřive / Obýdách Lidstěho pokolení a pomocnku z nich.
Druhé / O nepodářilem plodu Lidstěmi / s hasými kolivo wa-
dami na Svět se rodíscym.

I.

První: Co se veřejných býd vesseho Lídstěho pokolení dotíče /
o těch Svaté Ewangeliu svým pořadolem tyto Čtyři svět
svypravujete:

T První: Nako tento býdný a neztrápený, k Pánu Ježišu při-
vedený Člověk / nemotau a hluchotau poraženy byl: tak vysokni Lidi
na Světě / že gsa činům / skutkům a rosteklym zářivostem dábelským
poddáni / Nemoci / bolesti / zýmnich / hluchotě / nemotě / silháni / slepotě /
moru / nakažení / a gímž býdnostem tělesním / duchovním. Neb tak-
vá gest neprítele dábela moc / že může Lidi / hluché / Něme / duchovní / tě-
lesné činiti / aby Slova Božího / z něhož pravá výra pochází / slýseli /
a hasýkem svým rozumné Boha slavit / ani k nálezitým dijším / k nimž
gsmi soudření / a Krvi Ježiška Pána vykaupeni / v Duchem Svatým
povoláni a posvěcení / vzbuzovati se nemohli. Toho pak vesseho zlé-
ho není gina příčina / než hřich a pád násich prvních Rodiců / kte-
rýmž proti pohrůžce boží smrt na se / v na nás bezmatelá Kurácka sváv-
edli. Býd gsa poslowé Smrti / kteréž před sebou k nám vysílá / ve-
dle povědení onoho Moudrce / řeckého: Nascendo morimur, finisq;
ab origine penderet. to gest:

I.
Býd a bole-
sti Lídských:
příčiny
gest hřich.

Rod-

Kodice se v míru ráme/
V počátku svůj konec máme.
Válož z toho v počátku někdy (slýšej že pro hřich Adama prvního
Otec lidstva pokolení mře) tato Vášeň počala: žeby Muž geden Starý
Saturnus všecky své děti požral.

Neb kdyby byli Rodicové první nezhréšili (pissij doktorij Svatého
Pistina) žeby se Lide od nich bez všeliké bolesti / poskrivení a necí-
stoty rodili / děčárkobý nebylo nemluvnětakem / a tak mlhým jako gesto
nisi: ale narodě se / hnedby chodilo / a dokonale mluvilo. Čela lidstva by-
ly vystavěné ždravá / žádných bolestí / Smutku / těžkosti nepočítají-
ce / dokonalá / krásná vylečilá / rozkošná / tak jako Adam s Ewou před
pádem / nad něj někdy od Svatého začátku krásnějších a čistších osob ve-
bylo / kromě samého Pána Ježiho Krista. Za pokrm pak byliby měli D-
vořice zstromoví w Ragi / samým Bohem říšipeného. V kterémžto
rozkošném Místě dotavádby zůstali / volavádžby se mísila Andělův
vlnvřený nedoplnila / a počet volených Božích neuplnil. Však
w tom Rági někdy byli se byli nessťarali / ani v míru rále: Alle jako nyní stv-
že Smrt gedni pomígejí / a druzý rozením nastavagij / tak Rodicové
v všecheni / přigda k třidceti a třem Letům světu svého / od jiných z Rá-
ge do věčných Kurův Andělských / s Čelem y s Dusí / jako Enoch a
Elias zaživa do Nebe bránibý byli. V Rági pak žádným Rauchem se
neodváže bez Studu jako Adam a Ewa před pádem chodě / w rozko-
šibý oplenvali.

A protož když vidíme při jiném / a neb chýsme na svém těle Audu
větcrého neštítal / nedostatek / vadu / poskrivení / nemoc / bolest, ří / smrt,
hned spomeníme na pád prvních Rodicův / že gesto toho zlého původem /
wedle rči Zámlowé / kteráz dí: Člověk když ve cti byl, nesrozuměl so-
bě / protož včiněn gesto jako hovalo.

A tomu hřichu Původnímu když přistupují skutečnosti / a mnichdy-
krát z výmluvní hřichové Lidství / tut a tisíceprvá množí w pokutě Bo-
ží rozličně býdy w tělách. Neb Per quæ quis peccat, per eadem punitur.
To gest:

Kterými kdo vdy hřessí / Na těch snáší býdu těžší.

A Svatý Augustín dí: Nullum malum impunitum.
Nic se neděje zlého / By Bůh necrestal toho.

Gest pak vědomé / jak množi Lide zle a ohavně Auděv těla svého /
hlavy / vši / vst / oči / rukau / život a noh vživagij / protož na těch Au-
dech od Pána Boha pokutování bývají. Čímž gesto někdy w společ-
něn se hádáns žid Křesťanu oči vytěkal / zeptav se Křesťana: why
proc se mezi Křesťany vijec Chromých, slepých / němých / neduživých /
žebrawých nachází / nežli mezi jinými Národy? A když Křesťan nevě-
děl / řekl žid: tím hle / že Křesťané rauhanjm / lánjm / zlorečenjm / při-
saháujm / proklínáujm / klamem / kleverami / vtrháñjm, ří / vijec svého

Bóha

Sebast. Munst.
Dacyby bys-
li Lide / když
by první
Rodice
nebyli zhée-
sli.

Psalmo 49.

Augustinus.

Boha vrážejí/ nežli který gini Národové. Proto ge Bůh nad giné žádá.
věgi trestice/a na Čele býdami zoharwuge.

Opět/množný smilostivem hřešice/zlopotvěstnau cny nemochy se zohyž-
dugij. Opilci také slzavé a krhavé oči/Ruce třesavé/ žaludek žíživý/
nohy vrecké/calowité/ssaty všinolené/anebo Podagru, vodnotedlnost a
giné neduhu mísíwagi / dle řeči Salomóna Krále: Komu bývá Běda/
komu žádum/komu bez příčiny ránu/komu trháns oči? gediné tém / kterí
kwash na vjně/ a vči se kdo lépe swau číssy vyypige. Basilius geden z swa-
tých Dtcův o Opilcích toto napsal/řka: Opilec zloučený Raynosovo sa-
moděd na se táhne/totž třesenj/ mísíta negistotu / vstavěně se až do smr-
ti tauláns/býdne leckdes za plotem neb w hnogi scpeněnij: a neb s odur-
vělau bledau twáři/ co žáby naduté lezauce/chrápatwé shpègi. O což gest
potřebíj/abychom Audív Čela svého sestrili / a wedlé rozkazu Ducha
Božího/na službu k Spravedlnosti se s nimi oddávali.

Když pak gesstěk iem hřichům přistupuje Thranství dáblo wo/
kterýmž podlé povolenj sobě od Boha propuštěněho do času lidi trápiti
síji/ tut se právě hromada bý sežene/yako na kteřeho Žoba/a na ty lidi/
gessto dáblem posedenj a trápenij bývali a býwagi: Snichž mnoho Hi-
storia Ewangeliiská vypravwuge. Též w Ewangeliu tohoto býdneho
němotan ranil. Kžteme/ když sobě wjra Kryftowa w Litéře hospodu ged-
nala/ nemoha gis Diábel wen z Země zase vyhnati / tehdy tñ Lidi / kte-
říž wstu přigsmali/a od pořanského modlárství odstupovali/ žalosí a
strachem náhle moril/giné divně skřivolal / w nohách y w rukau schro-
mowal/a giných k tomu podobných y horších trápenj dábelských z husta
w Chřketových hystorijch gest poznamenáno.

Kteréžto vyčtené, y giné wsselňaké werégne býdy Lidského pokole-
ní napomnjagij nás wsech / abychom své dobré zdravij/ ne přiroze-
níj neb náhodě/ ale obzvláštěnijmu Božímu daru připisovali. Neb/
aby vcho slysselo/a eko svidělo/ sám Bůh to obě tak včinil/ svědčí mau-
dry Salomón. A Žanáss Prorok wyznává/řka: Pán mi dal hazyk v-
mělý/ abych mohl miluviti / a Pán Bůh wzbuzuge y offvýrá mě vcho/
abych slyssel. Protož sobě námě zdravij svého tak yako sljnotu dra-
hého/ od Boha nám propuštěněho, wáziti/ a na ně sestrnost mít. Neb
co se pohodlného w světě mezi tělesnými svěcmi wrownati může dobré-
mu zdravij? Rikšawagi! Lídé nemocni: O milé nezaplatené zdravij,
kdež gsy nyuji? ba což gest po statku / penězích/ když milého zdraví ujeni.
O kyž gsem doma zůstal / toho-onoho negedl/nepil/nedělas, k/bylbých
nemoci nedostal / narikšagij, ř. Nadto/ když w zdravém těle bývá
také zdravá Dusse / toč gis y Mladých Světství za neywětší a ney-
blahoslavenější stěstis pochládagij. Ach, zlet ti čins / kteříž swá
mladý wět zvánslně zemdlíswagi a ohavnými nemocmi se porušují-
ce/ do starosti spobožnosti odkládagij. Čakovíj s před očima magi mj-

Proverb. 23.

Basilius de
Ebríosis.

Rom. 6.8.

Iob 2.
Matth. 8.
Lucas 8.11.
Marcí 8.
Act. 5. 19.16.
Cosmograph.
fol. 530.
Létha Páně
1384.

Rlaventij.

Proverb. 20.

Esaiz 50.

Salustius.
Luuensis.

titulo powiedenijs swatoho Augustyna / rkauchyho : Maledictus omnis, qui pulcherrimum & fragrantissimum vernantis iuuentutis florem Diabolo, fœtidas verò decrepitæ & sordidæ senectutis feces Deo consecrat.

Zo gest :

Tent gest každý slokem, / A tedy se obratuge
Kdož své Mladosti kweč wonný / K Bohu/w smrduté sesslosti,
Chuwé d'álu obětuge / S kwasnicemi mrzkyh zlosti.

Ac se to geste od lidí starých, to mladosti zléinu příwohlých, dosi zřídka sirová. Nebo nako sice, kterýž z Jará kweču nemívá / na podzim Ja-blek nerodí, tak kdo za mladého věku pobožnosti nenabude, na stará ko-lena gi nezplodi. Vsydy tehdy kwečegue poznáveme/a sami na sebe gich zomyšlně ne vwozgme: ale ;drawi dobré s prawau pobožnosti spogené od mladosti až do starosti dochdwámati se řiažugme. Dále Ewangelium o bjdách včj.

¶ Druhé/Nako tomuto bsdnemu z té hluchoty a nemoci vyjdeť ná-pomoci byli některí dobrí lidé/ geho Blízjin neb.přátele/kteríž gen z výry w Pána Krystia / z pověsti slavné nabycé / Štuceňau Ľaskau ku Pánu přivedli / a prosyli aby na něh ruku vložil / a člověku opravdově bsdnemu slíbeni ym: uveni daroval: tak my vysyčni po-wiuny gšme netoliko sobě/ale y svým Blízjin z bjd spomáhati. Modlit-bami za něku Pánu Bohu se přimlauwati/raddau/pomoch/lež/ a prá-wě Bratrské Ľasky Štukem dokazoványm napomáhati/wedle naučenj S. Jana Apoſtola/rkuchyho: Synáčkowé/nemilujeež toliko slovem a řecí/ale Štukem a prawdau. Nebo se tudy výra živá pronáší. Nápodob-ně nako slunce twář země zahřívage / z ni wzrost čim/ a k dosslosti y k do-žrání vrodu přivozuge / tak výra Srdce lidstva k vrodě připravuge / a Štuceňa oswotce láskyž něho vywozuge. Opět:nako Svetla a Planéty na Obloze Nebešké zřízená všaivičně svití všemmu tomu což pod Nebem gest/Slunte iedne/Měsíc a hvězd y noč: tak Svatí w Chrliwi Ne-beškého Králowství gsau za překlad výry/z kteréž svotis gdném nako Jo-zef k císpotě/Monjiss k tichosti / Job k trpělivosti / Dawid k chvalám a modlenjm/ a tito vůdcové němeho bsdnyh chudých k opatření a nemoc-nym k zdrawi k dopomožení. K kterýmžto povinnostem y gedenho-fa-zeho z nás pjsina Svatá zhusata nabízegi.

Neko kdo se za Blízjeho w Obey nemodli / a genu žádne pomoch w geho potřebě nečini/ten gesti podobný Městu od neprátel obleženém/ w kteřemž když kdo, moha dobré / vysak žádne pomoch k obraně činiti ne-chce/za neprátele Města se běre : tak.tuto neljostiví/ue za prawé Blízjin/ ale za neprátele se proti bsdnym stavěgi / když dobré moha / spomáhati gím nechřegi neb nedbagi.

¶ Treti / nako tento bsdny, ku Pánu Krystu přivedený / od věho z drawi / sluchař řecí dossil: tak vysyčni bsdny w světě / ne gin-

Simile.

I I.
z bjd společ-
nyc̄ společ-
ně Lide sobě
magi papos-
mědati.

I. Iohann. 3.
Simile Ori-
genis.

Iacobi 5.
I. Tim. 2.
A. Dorum 12.

Simile Am-
brošij.

I II.
Krystus
gest sám dos-
konaly my-
svoboditel
z bjd.

1. Jóhann. 3.

Ezéch. 35.

Mark. 11.

Hebrej. 4.

1. 1. 1.
Krystus v
stese pro
stedy / z
bíd wylíos
bezuge.

1. Jóhann. 15.

Simeon.

2. Kor. 6.

Jóhann. 6.

1. Kor. 1.
Colos. 2.

1. 1. 1.

denej při Krystu, a od Pána Krysta doslovačho zdraví / tělesných n
duchovních všší / názku / oči / mysl / Srdce / správěných docházení mo-
hau. Nebo se Syn Boží w Světě proto tělem zgenil: aby skutky dā-
blowý w Lidech russil a kazil / dí Swatý Jan. A takový vrád Mles-
ňásský na se vzal: aby slepým dal viděti / hluchým slyseti / němým mlu-
viti / malomocným čistu / nemocným zdráwu / a mrtvým zase životu být /
halož předposvědél Zbaváss Prorok. A protož k sobě sami všech nedůz-
vých volati / a na leky tělesné n duhovní / časné n věčné zváti ráci /
řka: podte kmeně všechki kteríž pracujete a obtížení gste / a já vás po-
shlím. Na důvod toho / w dnešním Swatém Ewangelium nevšlyssel
prosby wůdcův za Němčho / ale přigaw gen od nich / wedl se s nim w sau-
kromí od žástu puto k vzdrazení ho. Nebož dle řeči S. Pavla: nemá-
me my Židé Nevyhřeššijho Biskupa / anobrž Patrona svého kterýž se
nemohl slícovat nad nemocni nassimi / ale zkušenýho weivsem / a nám
podobnýho / kromě hřichu. Protož přistupmež s dařsáním k stolich milo-
stí geho / abychom milostí denství dosíli / a milost naleží k včas pomoc.

¶ Zíwtka wěc porádek textu svatého Ewangelium oznamuje /
prostředky / kterýchž Pán Krystus při vzdrazení tohoto býdného vjiva-
ti ráci / tu překladu: abychom n my Židé k vzdrazení Dusse a těl jížje-
nými od Boha prostředky nepohrdali.

Prostředkové pak a zewnitřní činové od Krysta Pána při vzdra-
zení tohoto býdného Hluchého a němeho byli gsaú tito: Neprwe /
pogaw ho ž žástupu saukromí gen wýwedl, tím vklázav, halo gest
swé z tohoto světa sobě vybral a zwolil: také na krátké nechec než aby se
od světské povahy a bezbožných spolků oddělowali ti všichni / kteríž w
počtu geho wěrných byti chcegi. Nebo halo lekarství nemocným plam-
neni / když vycházege z gedinc / giné zase nové nemoch, zvýměným nesti-
dmým gídlem, pitím, nepotokem a vrazem na se táhnau: tak se n w Du-
chovní nemoch děge. Protož veli duch Boží z nich / totíž z spolku bez-
božných, vygisti tomu kdož chce spasen být.

Za-tim hned wložil prsty swé w všii geho / a plinuw do-
fell se názka geho / tím vklázav: Kterak se samau Božskau moč
mysli nasse Židství orovrati a přitahovati k tomu musegi / aby slovo
Boží bedlivě slysseli / aniz také kdy co svatého a spasytedlného mluviti
můžme / gedinc lec slina Nebeské Maudroši se dečnau mysl / názyl a všia
nasse obvlaží a k tomu sprawi. Kteraužto slinu / totíž Božskau maudroši,
sam Boží Syn mstí ráci / kterýž gest nám od Boha maudroši včiněn / a to
němž samém všechký pokladný maudroši a všechni Božího složení máme.

Za-tim opět wzežrel k Nebi Pán Krystus / aby vklázel je se má
spasení a všech dobrých věcích od samého Dece Nebeského prosýti / od
něhož pochází a dává se všeliký dar nevýborný / a nám Židem k to-

muto

muto y k nomu budauchymu životu neypotřebnější / S. Jakub Apo-
stol tak svědčí. Item / k tomu vzezřen do Nebe Wzdechl / tím oplaká-
wage porušení / stáh a býdy wssho Lidstvho pokolen / kteráž pro hřich
z Boží spravedlnosti, čin hned přirozeném Vidi slepé / němě / hluché / chro-
mě / a k příjeti w Království Nebeské nechtiwé. Z kterežto lítosti své nad
Jeruzalemem / znage hroznau stázu geho / nemohl než v sedatvým pláčem
kwliti. Item / řekl : Dnen Effeta / to gest / otevři se / dávage zná-
ti / ačkoliv samau Božskau Moč Darmo z milosí k spasení přichází-
me / a wssho dobrého od Boha docházíme : wssak to wse dobré je se gi-
náce / krom w slowu a srdce slowo Pána násseho Čežu Krysta nedává /
a toliko samau wšan od Boha se přigimá.

Za-ám hned otevřeny gsau všy geho / a mluvil právě.
Wtom se netoliko podstavná moc slova Páně prokazuje / (každému svě-
řičímu dokonale k spasení postačující) ale také Naucení se wšem před-
kazuje / aby chom Jazykem od Boha nám propágčeným nemluwili
bláznowých / gedowatých / nečistých / rauharvých / ale pobožné a spash-
edlné wěc. Neboť nás k tomu David w Záalmích / a svatý Pawel w
Esku k Dnech Effezké napomnagi / anobrž sam Boží Syn pohružlau / že
z každého marného slova počet Lidé wýdati musegi w den saudní. Také
všy násse aby nebyly schopné k služení slamu / vrhání, oplývých a zlých
wěc : ale raději ač gsau odkryte k přigimání Božího slova / a k volání
hudých / wedle napomenutí Ducha Božího.

Naposledy / Pán Čejiss přikázal gím aby žádnému ne-
pravili / totž / aby se nezdál někomu / čině taková dobrodin / hledati
přizně Lidstvě / a nako by Království sobě chtěl osobiti / před nímž prvé
wzdyňch vcházet. Kterýmžto příkladem swým nás vči : Chwály
swětské marné nebyti žádostivu. A meží povolání swého nepřesu-
powati.

A tíc gsau byli prostředkové a zewnitřníj Ceremonie / kterež Pán
Krystus při významení toho býdného zachovati rácil. Opět kupří-
kladu : abychom k dogstí významení Dusse / služby Čerkewní slova
Páně / Rozhřessenij a Svatostij významením : k dogojići pak tělesného
idravij. Lekarstwism náležitým nepohrdali. Neb y sám Bůh otom
poraučí.

¶ Pátau wěc k býdám Lidstvím přináležejícíh pořádek textu swa-
tchho Čewangelium oznamuje : wychwalowanii Pána Krysta pro ten
záral od zástupu přijatonného. Neb zástup Čejim wice gím mlčeti
přikázoval / tím oni wice skutek včiněm rozhlassovali. chwá-
la zagiště wzdyňch gde a giti má za skutky / zwlášť Božskými / při nás pú-
sobenými. A nad obyčeg se lekali / ktauce : dobré wseckny

Rom. 1.

Psal. 30.

44. 76.

Ephes. 5.

Matth. 12.

Proverb. 21.

Iaia 33.

Iacob. 1.

v. 11.

Iohan. 6.

1. Cor. 1.

Hebr. 5.

Eccles. 32.

v.

Psal. 117.

wech včinil: hluché čini sloužeti / a němě mluviti. Do brodini zagistě Božstá vstavěně se magis od nás vypravovati / v jiném w známost vwozovati.

II.

Druhem Artykuli Kázani Předloženém / stranu plodu nepodáří leho. Vakoz gest wedomé / že se častotrát / a zvláště giz těchto Lec/ děti rodí nepodařile/zázračně / bez Dětí/vssi/nosu/hlasu/rukau/noh/ neb ginál zpotvorile: slepé / němě /hluché/krivé / shrbene/silhavé/ú. Vakoz tento w dnesním Svatém Ewangeliu / němý a hluchý. V Svatého Jana onen slepý / o kterémž se Včedlnich Pána Kryšta dota-zowali: Kdoby tim byl winen / že se tak slepý narodil? Apostole také gménem Pána Ježiše některé vzdřavili / kteříž schned Chromi životu Matky své narodili.

Potřebi gest tedy w slowu Božím poptati se na příčinu toho: a wěrnau radu manželům Křesťanským proti tomu dátí.

Co se příčin plodu nezdárneho / na svět serodichyho dohyce / z těch se položiti musy / ¶ Předně/ hřich dědičný h řutecný/po pádu prvních Rodicůw w nás Lidech se plazí / kterýž všechno zlého / až h nesčitelných časných a věčných bý gest příčinau. Vakoz gest o tom správa wenss počátku prvního Artykule tohoto Kázani giz včiněna. A kteréžto Theo-logické příčině přistupuge také Mladec pohanský Aristoteles, a praví: že possitvny/wrásy / wady, wássně a nezdářilosti plodu lidského sám hřich příčinau gest / kterýž Pán Bůh pro Rodice na plodu řege gegich pokutuge / wedle toho Božího slova: Já qsem Pán Bůh horlivý mistrel / na wstěwuge neprawosti Ottu w na Synech / do Tretího h Četvrtého pololení. Slutek toho na plodu Davida Krále s Bersabé w Cy-zoložstvu splozeného: Anobrž samo přirození o tom napovídá řege Eli / když widi nich slyssi že se kterým Rodicům potvorně dítě narodi / s vleknutím se toho , hned říkávag: Pán Bůh ty Lidi ztrestal pro onu hřich/kterýž se někdy whul traubivá.

Ač pak někdy se w dobrým Bohaboguňm Manželkám to sirová / a při gegich plodu nějaká ohawa nacházíwá: Vssak ne z hněvu Božího/ ale pro vzbuzení gich h horlivěnssi pobožnosti / h Mloditbám/ a z dícej givných zdárnych h srdečatě z toho Páně daru wdceností. Také h pro včestrahu a pokání zlých / nepočitvých bezbožných žen / aby w dřimotě, zhovadilé bezpečnosti procentily / a srozuměly tomu: Poněvádž Bůh na plodu pobožných a počitvých Manželůw/a na těch gegich newtaných čerwicích w životě Mlatek/gichžto se gesstě ani Svět nedotekl / Slunce, Měsíc neosvitilo / possitvny a wrásy Těla klade / že nadeo zlé, ne počitvě/bezbožné ženy tauž ranau hrozněgi na plodu karati bude. Neb dobré Manžele narodiloli se dítě řeplawé / silhavé / shrbene: Gistá

ges

Marcii 7.

Iohann. 5.
A. 3. 14.Plodu nez-
dárneho pě-
čina gest
hřich.
1.Aristoteles
de Physica
auscult : lib.
1. cap. 8.

Exodi 20.

2. Reg. 12.

gest čárka / že se zlé ženě narodí Němě / slepé / hluché / chromé / bezrůsté / neb
ginář ohavněgij zpovídorenné. Salomún zagisté dí: Si Iustus in terra
paritur, quanto magis impius & peccator? To gest:

Poněvadž se v dobrém že de děge / Nadtoč zly af se horskýho naděge.

A Pán Kryštus řekl oném Geruzalemském ženám: Poněvadž na
Zeleném dějství to činí / v co bude pak na Suchém? Na tu řec Páně
Svatý Ržehoř toto napsal: Si sine flagello non exiuit (ex mundo) qui
sine peccato venit, (Christus) quomodo flagello digni non erunt, qui in
peccato vixerunt? To gest:

Poněvadž bez věrpení newyssel,

Ten kterýž bez hřachu na Svět ē nám přissel:

Nadtoč ti kteříž že v hříších živí gau/

Zasloužený bít na hřbetě ponesau.

¶ Druhá Příčina Nezdárneho plodu gest: Předcházení hrozných
Božích pomst / Pokut a Črestání na vysceci ten Krag a neb Óbec / kde
se co toho potvorného narodi. Nebo hroznový trpělivý a blauhoděsa-
gich násř Pán Bůh / mage obyčen vzdychy prve žnamenij ē wehstraze
předeslati / nezli bitem rann hřbetem Lidstvím dávati / mezi giny před-
cházejícím Božího Črestání žnamenim v jázračný porod dopausti-
wá. Czeeme zagisté: Kterak w Ržimě za Konfesim Livia Scypia / a
Caia Norbana / narodil se z ženy živý had / a ten gest potom z rozkazu
hadace ptačnického do Wodn vložen / kterýžto proti Wodě plynul / a
hned poté krve proliti přišlo mezi Martianis a Sillanis, w kteréžto
wogně na sto tisíc Lidu žobau Stran zhynulo. Item / w Marecké Ze-
mi / Léta Páně 1536. w Něště Brändenburgu / narodilo se Dítě w po-
stavě nakoby hauni neb plášt wogácky na sobě mělo: brzo potom Wog-
na také byla. Opět / Léta Páně 1547. porwora se w Plavně narodila,
bez břicha a hřbetu / mage vnitřní drobn při prších dolív wishých / co
osrdi pověsene / nohy měla na horu ē hlawě obrátené / Pupel na lewe
noze / a na hlawě welikau spicatau hližzu / a okolo toho vročeny Eu-
reich klobau. Item / před Lety X L. w Zemi Frankomské w gedeně Wsy /
narodilo se dítě / kteréž mělo Nůž w svém Čele / ghož spic Puplem wen
wylidal. Po té hned brzo hrozná válka mezi Číšarem Karlem a Knj.
žoch Německimi roznikla. A co se pak těchto Let potwor bez hlaw / ru-
kau / noh / a gumiž jázračných plodů rodí: Ach raděj slussi tu po-
kání všech napomenauti / a o gisých nastawagijcích těžkých Božích
pokutách Lid vložiti / nezli takové potvorné porody tuto připomínati.
Sem přináleží ona řec S. Augustyna / kterýž dí: Zě nezdárň plod ē
přestrassen Lid / před mnohými nastawagijmi býdam a sťodam / sa-
mym obzwláštním Božím dopuštěním vyveden bywá / jako v Ób-
rové za potwory jázračné a hrozné ghémú Lidu byvali. D nichž mno-
ho Svaté písmo mluví.

¶ Z Čestis příčinu stáwagij se takoví nezdárni Porodové / Wi-

nau Matel/ všetecnosti/ hněvem/ v přílišnau starosti. Což tře těhotním ženám a gogich plodu nehvje sskodi. Neb když z všetecnosti Zehová na něco nezdárneho bez paměti pohledi/ potom s takowau ohavou díce gegi narozeno bývá. Item/ hněvem a truchlosti/ bud Srdce globitostis/ plod w sobě ſuſſi a vmarivuge/ a neb ſe ſuſhē/ co obráz Božího vnučení narobi/ a vrestlavé/ teſtilavé/ zasmuſhly/ ſinutné/ globitwé díce bývá/ a neb vydň něhalau vadu a ohavu ſtebou přináſhivá. O hal mnohē Matky nezdárny plodem ſamý ſwiný bývagi/ a vražedniscé ſtve ſtve ſe činſwagi/ z těhož před Bohem až do Smrti w zlém Swědomj zůstávagi.

Takowoho hřichu a nezdárneho plodu někdy ona Atalanta a Cranz ſlavou pani pohanſké ſe obávagice/ raděgi w puſtých Lefých obydliſi/ životu ſvěmu ſobě obraliſi a ſolilſi/ nežliby doma s Manžely děti rodiſi. Počte o nich piſſi.

Magi ſe tehdy ženy těhotni (když gum Pán Bůh to požehnáni dásvatí ráci) pilně příci ſe nezdárnosti plodu warowati/ a ſamý ſebe v jwota ſvěho ſtečiti. Manžele také powirni gſau ſi nimi wedle Lásky/ věměni a pobožné ſtečnosti zacházeti/Apoſtol vči.

Koby pak Manžely Křeſtianſké měly činiti/ A proti takowemu ža- gráčnemu porodu/ by pak gen na něčterau Pán Bůh v dopuſtil/ za radu mīej ſi Slovo Boží oznámiſ: Předně/ Magi ſe w hřiſtich vznávati/ a za pokutu Boží pro gich hřichy to mīle přigimafe/ ſi Swatému poſá- uji ſe wzbuzovati/ aby něco geſte hroznějšího/ a ſtrach brzo Smrti/ Pečka horauchyho na ně nedopuſtil. Felix enim necessitas, quæ ad meliora compellit, dī Swatý Augustín: Zé geſt Blahoslavená ta počebo/ kte- rá koho vči dobrým býti. Pobožné pak Rodičky a Matrom takowý Křiž poſwinny gſau trpěliwě ſháſſeti/ a za gíſtau Boží wuli gen cítiſi. Nebo ſe tomu říſá Commune malum, Společně zlē Oberněho Špitála w Swětě/ w ſterémž gedni mýně a druzý vſe bijami obtížení gſau.

Protož ač poctivá a pobožná powáži toho: Vidju ſtve Déčku ſylhaſerze gina Mařka má ſlepé/ gegi Černé/ Gausedorovo ſtearede/ ſtve ſtebené/ gineho chromé/ ſtve pyſteare/ gine ſi zagečjini vſi/ ſtve ſteplavé/ gineho Gauseda něme/ ſtve Kulhaſe/ a onono chromé nezdárne/ ſi. Atak milostivé Boží wuli to vſe ſe má poraučeti.

Wſak ſi takowým nezdárnym neb madným plodem ač ſe důvěrme ſi Lekáři Nebezénmu Ježi Křiſtu Pánu ſvěmu obracuji: Škrze Swaté Mloditby a Swatý Křeſt/ přiſladem těchto / ſterijz blucho-něme- ho ſi temuj Lekáři přivedli. Nebo halo Pán Křiſtus dílečkám ſte- ſianstym právne Králowſtwi Nebezén při volaſtivuge/ ač ſobě donáſſe- ti ge zbraňujícím domluwá: Tak ſi Němluvnáčka nedoſlá/ madná/ nezdárna/ předivně vždravuge/ a doſlá, zdárná/ ſi ginhm podobná ſi niti ge ráci.

Nevidí

Atalanta & Cranz.

1. Petri 3.

Zaučení a Radost ſi ſu nezdárne- ho plodu:

Augustinus.

Matth. 10.

Matth. 18. 19.
Marci 10.

Nevýdáli se to / povaz Křesťanský Rodici / že mnohé / zvláště po-
božných Lidi Dětárko / mimo všechnu naděgi Lidskau vyrošitává z
Chromoch / z řeckosti / z boce / žlamene / z suchota / prasínin / z hu-
benosti / z zagnání / z Šeplání / z Silhání / hluchothy / a z gmych nedo-
statku. Čela e A to vše samá milostivá moc a dobrota Syna Božího
čin / kteráž strže Eliáše a Elizea Proroky dny dítěk z Smrti k životu /
a Matkám gich su potěšení gest živé na svrátila / a dceru Jaryovu /
mládence Syna svatohn / pachole Námešené / dcera žen Kananej-
ské, což a Slovem Páně obživila / býd v Diabelskij zbarvila. A to
gich pak strže sijn Petru a pasmice z oděvu Svatého Pavla opravde-
no / a z nedostatku vyvedeno bylo / Knijn řeckého Apostolských ne-
aplí o tom. Kdybž gen nynichy Matky pobožné své dítěk su Pánu
Kryštu na lén a k opravě donáseti chtěly / a ne k hadacím / jehnaclám /
ak samým Diábłum / naříz se toho nevyscen v Křesťanstvu od Matky
při nebožných a nevinných dítěch děje / že gespisseli a ráději Diáblu
privé nezli Bohu obětugi.

3. Reg. 17.
4. Reg. 4.
Matth. 9. 15.
Lucas 7.
Marcii 9.
Actori. 5. 19.

Druhá Rada Matkám / aby při Nedospělém a nezdárném plodu /
k hogeni a k opravěni Dítěte / nálezitých posředu nezanistali / a gich ne-
pobíhali. Vako v Pánu Kryštu při opravě tohoto Čloušvěka / d'awage
mu sluch a řec / zevnitřních spůsobů / totíž / prstů do všhy vložení / a Slin-
mi svýimi nazýka geho potřeni vživati: Ezechyášovi Králi také svazek
říkù na hlszu přiložiti: A slepemu od Narodení Díti blátem pomazati /
v Chloë se mu zmíti poručiti ráčil: Tak Rodičové Lékarskym Dítět-
mohau a magi hogiti. Vako / Nožičku Chromau v desetickách / co
geseté mladistvěmu Kurátku spěšniti / prstech srostlé porozrezati / pra-
šiviny častým mytym sháněti / sehnutost a hrb přijmym v Kolébce bla-
denym napravovati / nazýčku podřezánym řeplavostí předcházeni / it.
Vako pak lépej tomu rozuměj Rodičové / kterž dítě magi / nežli há
bezdejno kněz v s Matzelskau svau.

4. Reg. 10.
Ezaias 38.
Iosah 5.

Náposledy: Vlagi z plodu zdárného / v slechtileho / a v nedostatku
v dravěném / s řečenau v dečnosti Synu Božímu děkovati / a pěknost
dítě geho samého daru připisovati. Z kterežto příčiny / pro Čloušálu
Boži a dít činěti / v Kyrkých Křesťanských dobré sporádaných / vmo-
dové Rodicel posjeti Nedělích se děti / a ony dítět přinášej / milostivé Božství
dobrotě / z požehnání a řečdrého vžáctného daru dělují /
tak naříz gesprávové Duchovní tomu vyvětovati magi. A přitom
vvedu Pánu Bohu k ochraně tý dítět své v oddávagi / a Modlitbami
nálezitými býd mnohé / také v na dítět mladistvé se vvalujc, před-
cházej. O kterých jto býdách všechno Lidského potolení obecných vějme
se (spomatuzej) v tomto Kázani prvním Arcykullem / kterak z příčin
hřichu a z Extranský Diablosva se vvalugi. Kterak povinuj gime ge-
dní druhým z nich pomáhati. Kterak Kryštus Pán sám gest; býd vý-

Conclusio
Conclusion
parapherata:

svoboditel. Kterak prostředkův w bídách nemá se pobijhati. Kterak z tvy svobození Pánu Bohu povinnijs gšau Lidé vyděně děkovati.

Druhým Urtykulem Nepodařilost plodu Lidstvěho na plac se k vše zaří přivedla / kterž přejinu gšau a býwagi hřichové Rodicůw. Znamenj předcházegých hrozné Božijs pomsty. Vina Matelí všetecích / hněvivých a přílišně starosilivých.

Proti tomu Naucení a Nadda jest předložena: Poslání spěšné z hřichu. Pobožné pak Manželky za sváli Božijs at to mile trpíj / a tu Pánu Kristu stíni svým zohaveným plodem na sek se obracuj / prostředků také a Leku vživagij / a Pánu Bohu z krásného plodu / n z opravy v nedostatku nich dítět necht dělují s věgtněnu Pána Ježiša Krista. Semužto bud Chwála / Sláwa / Čest / díle / činěnij a Chrystus vzdáváno / na věčný mélu / Amen.

Modlitebná písni / Nako : Rozpomíše Lidé na to /
že gši popel také bláto / u.

Sezu Kriste Synu Božijs /
Viz jak se w nás bídá množíj /
Nako w pustém poli hložíj :
Z přirozeného dělinství /
Hřich / němota / ginch množství.
Hluchot / slepot / protiwerství
Němoc / bolest Těla nasse
Trápij / osužuje n dusse /
Známet žeto wše hřich pásse.
Neb pro hřich bolestně rodíj
Matky děti / něky widí
Že potworné, mrzke zplodí,
Slepé / hluché / němé, chromé
Dítě / kterž Narodené
Výrát / Strachu ženě bydne.

Le Wzbud o Kriste dobré wůdce /
Křesťby vyma za ruce,
Dovedli nás k tobě prudec.
Lékati nevýbornýsi.
Rukou swau nepochotnýsi
Vzdraw Tělo / dusky nassy.
Do Sautromis zavedené /
K Božím Službám shromážděně /
Sluchem / čej obdašené :
Prstem / Slinou twé maudroši
Správ / wzbud nás / vychom s wdeč
Chwálili Boha w radosti. (nosi)
S dětmi zdárně zrozenými /
W Chrktvi s Křestiany wěrnými /
W Nebi sevšemi Swatými / Amen.

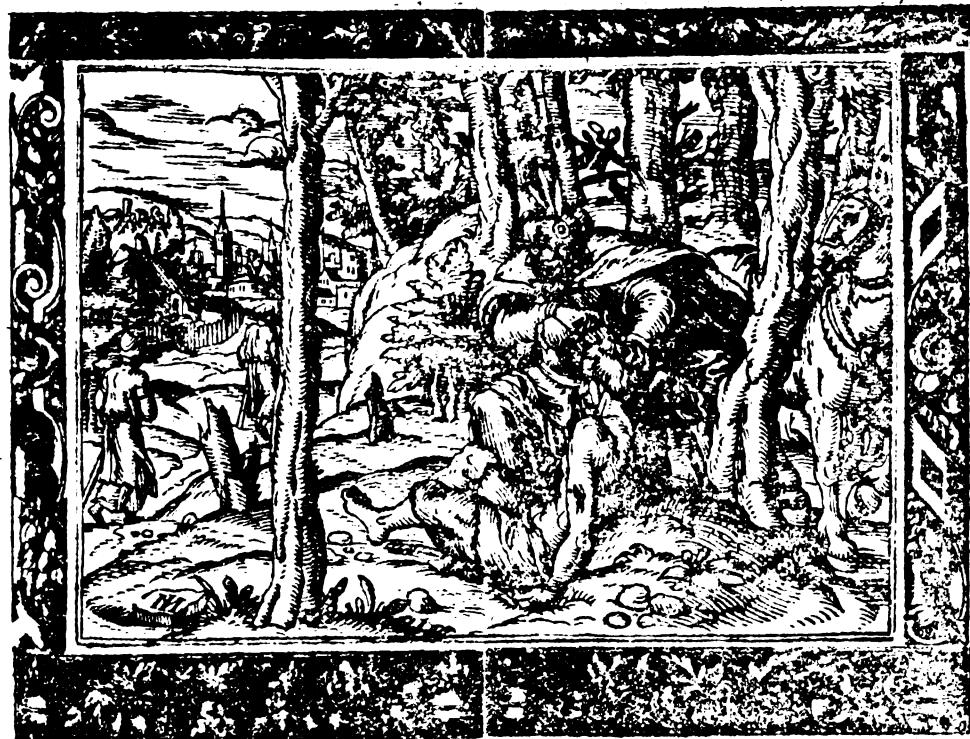
Méděle Trináctá po Svaté Trojici.

Evangelium S. Lukášse / w X. Kapit.
Milost Božijs budíz s námi / Amen.

Hysto

Svotyha dnes - Čchdenijho Swatého Ewangelium připominala
žáral Syna Božjho, nad Čloučkem hluchoťau a němotau poraženým / a k u-
čku Krystu ptiwedenským, včiněný. Kterýto býdny Člouček gest představen
z Odra; východ Lidských pokolení / býdám nesčislennym pro pád prvních Rodicův po-
drobeného : Který na se zaumpíslé až posávád svými hřichy vinozugenje / a vossak sobě
z nich wespolek / totiž geden druhému spomáhati / a k samému Nebeškému Lékari P.
Gejssu na leky / pro bogies zdraví Telesného v Duchovního / časného v včiněho/
dochájeti zanedbáwané. Kterýž dobrotiivě a ochotně Lidi býdne přigjmati / a strže
prostredky z býdny spomáhati ráj : jako z toho býdneho moha snadne Nebešký Pán ged-
nají Słowem Diábelství zahnati / a slyšení v mluvení mu spůsobiti : Rájil vossak
prostredku vžiti / když odvediv ho v Saulrom od žástu / prsty své do vší mu vlo-
žil / plnůw, pažky se geho dotekl / vzdychage, k Nebi pastil / Słowem (Efeca) k
sluchu v k mluvení ho přivedl. A tak posávád v nás Duchovně vzdramugje / vž-
zá služebnosti Słowa svého a Swátosti / v domu a v shromáždění Swaté Chr-
twe. Těmi dagisí prostredky budeli kdo pohrzelí / ten bezcessky pochybností v moc
Diablowé zkušanc. Nebo samé včený Syna Božjho/s výzwáním Swátosti spogené/
z časních v včiněch býd Lidi wyšwobožuge / a blahoslavenství včesým přivlašnū-
ge / také v strze Jakona vyplnění nemožnost / Čestu Spasitelinu k Samarytanu
Lékari včiněmu da Hospody Čerkve vklazuge / jakož tomu všemu velmi pěkně dnes-
ni S. Ewangelium vyvčuge / z kteréhož vžetkù hogných nabudeme / když ge při
Słowo od Słowa člené (powstanauce pro včinost a význot Słowa Božjho) pře-
slyšíme / wedle sepsání od Swatého Lukáše v Kapitole X.

March. II.

Obrátiiv se Pán Gejss k včedlníkům svým
z saukrom / refl: Blahoslavené Oci který widí
to což vý vidíte. Nebí prawim vám / že mino-
z h Proroch v Králové chtěli viděti což vý
widí

widíte / a newiděli: A slysseti což vy slyssite / a neslysseli.
 A hle naňs w Zákoně dospělý powstal / po kaussege ho/a
 řka: Mistře / co činé život věčný obdržím? A on řekl mu:
 V Zákoně co psáno gest? Kterak čtess? A on odpovídá-
 ge / řekl: Milovati budess Pána Boha twého z celého
 Srdece twého / a z celé Dusse twé / a že všech moch tých/
 y žewssh myslí twé: A Blížního twého nač sebe samého.
 V řekl mu: Právěs odpowěděl: To činí, a živo budess.
 On pak chtěge ospravedlniti sám sebe / řekl k Ježíšovi:
 A kdož gest můg Blížníj? V odpovídage Ježíss řekl:
 Člověk naňs sstupoval od Jeruzaléma do Gerncho/
 y vpadl mežn Lotry: Kterijž také swlékse s něho řatý / a
 žraniwisse ho / odeslli, od polu mrtvého nechawisse. V
 přihodilo se / že Kněz naňs sstupoval tauž Cestau / a
 vžrew ho / pominul. Těž v J. hen / když ssel mýmo to
 místo / když byl přistaupil / a vžrel ho / pominul. Ale
 Samarytan něnahy cestau gda / přišel k němu: a vžrew
 ho / Milosrdenswym hnút gest / a přistaupi w vážal
 Rány geho / naliw Oleje a Vina: a wložiw ho na Ho-
 wado swé / nesl do Hospody / a mělo něm péci. A druhé
 ho dne wycházege / wýnaw dva Grossé, dal Hospodáři/
 a řekl mu: Péci o něm měg / a cožby koli nad to wýnalo-
 žil / já když se navrátím / zaplatím tobě. Protož kdož
 těch tří zda se tobě žeby byl Blížníj tomu / který vpadl
 mežn Lotry? A on řekl: Který včinil Milosrdenswym nad
 nim. V řekl mu Ježíss: Když v ty včin též.

Ewangelium.

Příběh.

Sistorya Svatého Ewangelium wztahu-
 ge je na hlasovii Arystul Wyr w Krystia Ježíss / a na
 Summu celého Zákonu Božího. Nebo w sobě rozmílav
 wání Páně s Vicedlnský Ewangelisté / s Zákoniskem
 pak Zákonné zdržuge. Mlaje k tomu Pán a Spasitel
 nás příčinu sobě danau, od veselého se zase k němu na-
 vrácení Sedmdesátí dwau Vicedlníků / který byl podvau s láza-
 njm Sva-

njm Svatočho Ewangelium a s Nocí vzdávování po zemi židovské předeslat. A oni po vykonání svého poselství / navrátiwši se rado-
sně vypravovali / kterak se ke Gimenu Pána Ježíšse od nich ohla-
wanému nesloko Lídě / ale v Diablotové poddávagii / a z příštěho giz
na Svět Mlesyásse množi; Lidi se raduj. Kteraužto novinu tak se
Pán rojveselil / až učoliko Bohu Otci svému z toho (když ním pohr-
ješí Maudři a pnyssni Světa Synové / že ale prostým chudým gen
Syna svého / na Světě převzal) s plesá-
nem Srdce děloval: Nýbrž l' Vicedlníkům se obratiw / naděvšecy Pro-
roky a Krále ge blahoslavených byti vyhlásoval. A přitom hned
Zálonníka gednoho / pnyssne pro své řečecky Zálonné, blahoslavených
sího se nad Vicedlným Pánem byti domiswagijho / svou odpovědi na
geho lítíwau otázku tak zahanbiti ráčil / až vltice ani císaři proti Pá-
nu nejmél/přirovovan ho spashet v nás vysíleny Lidi k Člověku od Bo-
hu zraněmu, a od-polu mrtvému / Samarytána dobrého přítele po-
řebugschmu. Z kterežto vossi řeči S. Ewangelium Summorně se vči-
me: Zé gsau tolis ti právě Blahoslaveni / keciz v samém Pánu Je-
žíši Otca Nář / a Srdcnymi Výsyma Spasenj hledagi / a řečecky
Zálonu v milování Boha a Blížního / za ty a takově se byti pronáše-
gi. Neb dobrý Strom dobré owoce nese. A protož l' nabytí toho do-
brého, Světlý a pravý wehklad Svatočho Ewangelium / wedle strá-
nek Textu v Čech Čáslách rozgimán bude.

Summa.

Výše:
Ioan. 2.
Matth. 2.

- I. O Blahoslavenství Apoštolském.
- II. O Milování Pána Boha a Blížního.
- III. O Trogijm životu Lídském že na Světě.

I.

O prvním / Cobž Pán Kristus tím Blahoslavením svých Apo-
štolův minuti ráčil / vyrozuměme je tyto věci:
¶ Nepravé / Horlivě žádostivě očekávaní od Svatočeho Otca v za-
střeho Zálonu Čelestího příchodu Mlesyássowa na Svět / wedle žá-
dosti a Slibu v Božstých. Di Kristus / nebo pravým wám / že
množi Proroci, a Svati v pobožní Králové za Středho Záko-
tona Chtěli viděti což vý vidíste / a slyseti což vý slyšíste:
Begichžto horlivě žádostivě očekávaní pýsmě gsau poznámenány. Neb
hned první Matka provozeneho Syna / plodivšy Rayna / zkrísla ra-
bosí / tla: obdržala gsem člověka řeče Boha / za gine nemage / než že gest.
on to Syně jenž žádubene. Lámech o Nocloví Synu svém říkal: Zé ten
potěší Líd / a odpočinutí věci od práh ruskau / domiswage se ho byti oč-

I.
Otcové S.
za Středho
Zálonu boz-
tici žádostí
příchodu
páně očeká-
walt.

Genet. 4. 5.

lávaným

Ioan. 8.

Genes. 49.

Ezaiáš 64.

Num. 24.

Ageo. 2.
Lucx 2.

Lucx 11.

II.
Apostole
právě zlaté
ho Věku a
laiu na
Světě s
Krysem je
vídely.Widění
Messyáše
za Starého
zákonu od
S. Otcům
spasob.

kávaným Messyášem O'Abrahamovi sám Pán Kryšťus dí/ze s rado-
stí očekával viděti den Čelestného příchodu, a bytu na Světě Syna
Božího. Jakob Patriarcha sváu žádost těm Slovy pronášel/čka:
Salutare tuum expecto Domine, Spaseni tvého očekávaného Pána. Jan-
áš Prorok všech svatých Svatých Proroků a Králičku hořejší žá-
dost příchodu Messyášova summiowé oznamuje / témuto slovu wo-
lagičkých / O by prolovil Nebesa a sstaupil / ty genž přijin más. A
onen Bálam wěstec/nadchnutím Duchem Božího prorokovav/že vžen
de hvězda z Jakoba / a povstane hůl z Izraele / hned do ložil tohoto/
čka: Ach, kdo bude žít tehdy / když tuto věc včiní Pán. Podobným
Duchem Aggeáš Prorok Boží / žaduchním všem Národům Messyáše
tehdají očekávaného / a gíž na Svět v Čele příšlého, gmenuge. A Ch-
meon Starci v Jeruzaleme / s Annou vdonovanou v Chrámě/ s vět-
ných Svatých hořejší žádostí obšírně gsau pronesli. Z kterýchžto horliv-
ých žádostí Svatých Staro-Zákoných Dicíku poznáváme/ že gsau
se oni s námi v Vídce v Pána Ježiša Kryšta srdovnávali/a Křesťanům
cestou k spasení kráeli: Samy toliko rozhodli příchodu Pána byl/ gíž v
ocelávání ho/nám že gíž na Svět příšel/ a v Čele vrah svatig Spasitelský vykonal. Při tom v cestě hodně gsme Křesťané/ neb slýšime
jak gsau oni horlivě/ srdnatě a svraucně za slibencho napravitele pádu
ocelávání: Vln pak gíž za nás všřízovaného a vzkříšeného sobě málo
svážime / v Vídce mldjme / v Náboženství slyšovíme / a v paměti na
Kryšta týmcí chrápasvě dříme. O nepodařile děti slyšeli Dicíku ne-
následujících / vlekněn se toho / že v den Soudný om protinám státi bu-
dou/ wedle pohružen spravedlivého Soudce.

Ta-Druhé/ Pán tím blahošlovováním svých Vicedluků vla-
zat ráci šťastní a právě zlatý věk Apostolský / kterýž gsau Messy-
áše v Čele na Světě příšomnho. Lidé očima čelestnýma spatovali/s
nim mluvivvali/gížali/pigeli/chodili/ geho Nebeská Kázání slyšeli/ana
dívky žáracně patřili. Čehož dočekati Svatým Staro-Zákoným Dr-
cům dáno gest nebylo: Wedle řeči Pána v Textu: Blahošlavěně
oči kteréž vidí což vy vidíte. Nebě právym vám/je
množí Proroci a Králové chtěli viděti což vy vidíte/
a neviděli: A slyšeti což vy slyšíte / a ne slyšeli. Smysl
te řeči Pána tento gest: O hal gsic všem blahošlavěni/ že na mne
Messyáše svého Dicíma svých Čelestnýma patříste/a za Messyáše poj-
náváte/v patná a plná potěšení Kázání má Evangelická slyšíte. Sna-
fau velikau žádostí mne byli žádostiví Proroci v gins pobožní Králové
widěti/a světla má Kázání halo vy slyšíte slyšeli: Ale myslí na té zna-
mosti Messyáše/ kteráž záleží na Vídce/a však už těch časů možli injeti/
přestati. Neb Abraham ač viděl den Pána, a radowal se/ také v gini

Svatý

Svatí Patriarchové viděli Syna Božího/gm se že gewugichho/a sli-
ffeli od něho sliby Svatého Evangelium: Abraham žagistě po deset-
krát/Jákób dwaskrát/Jakob řecký Pána viděli/yakž Patriarcha žge-
woně mluví/řka: Viděl gsem Pána Čváři w Čwáři/a spasena gest vči-
něna Dusse má: Však ta vidění byla Duchovní Víra w slovu Bo-
žím/tak jako v my gen Víra w geho Svatém Evangelium spätuge-
me. A opět řeke vidění Angelůw/a w spásobu Osoby Člowěka/také v
w zvuku hlasu k nim mluvýchho / wedle řeči Svatého Irenea/kterýž ž
Ewangelistý Syna Božího proto Sloveni gmenuge: Zé gest on to
Osoba ta/kterýž s Svatými Otcy mluvival. Nakož se k tomu sami
Duch Kryšta zná/ řkauc řeke Proroka: Ná ten kterýž gsem mluvival/
an těž gsem.

Apostolé pak že gsau toho času živí byli / kterého ten očekávaný
Mesiáš w Čele na Světě byl/a s nimi jako Otec s dítkami obcoval/
Protož gsau gisťe zlatého věku na Světě živí byli/a slunně se za blaho-
slavené od Krysta Pána vyhlassují / a oči v vši gegich za nevštiastných-
ší se byti vyhledávají. Neb poněvadž Královna Sabba / když Salo-
monovu Slávu spatrila/a Maudrost geho slyssela/řekla: Blahosla-
wenij Muzíj twogij / a blahoslawenij služebných twogj/ kteříž stogi před
tebou wždy / a slissi Maudrost twau: Nadto a mnohem více věcná
Maudrost Nebeštá o Včedlných svých to povědijti / a ge za blahosla-
wené vyhlášti mohla. Ecce enim plus quam Salomon hic. Hle, více
než Salomón tuto: totiž Kryštus větší nad Salomóna gest.

Kterýmžto Apostolským řečím/ že gsau Pána Krysta tělesně viděli/
slysseli/a s ním přebývali / stvorce se pravoda Včeni gegich / nakožto
Svědkům očitých/také v náse Křesťanská Víra/ Apostoly Svatými
w nás všecky. Neb co gest bylo od počátku/což gsine slychali/a co
gsine viděli svýma Očima / a co gsine pilně shledli/a čeho gsau se Ruce
náse dohledaly/č/ o tom svědčíme a zvěstujeme vám: Mluwj Sva-
tý Jan w své Kanonice.

A tak Zlatý věk Apostolský Kryštus Pán tím gich blahoslawová-
ním že gewouge.

¶ Řeči / v náss Křesťanský Ewangelistý čas vyzáctným a řeči-
sňm být všazuge. Neb ač gsine-koli w my Křesťane Čelestné Krysta
Pána a Spasitele neviděli, ani neslysseli:však věrivoše w něho, a oči-
ma Víry na něg patříce / a všima srdečnýma gen s námi mluvýchho w
modlitbách, w Kazani slova a svátořecch slyssice / tehž Blahoslawen-
sívi Apostolského w pravdě věstných gsine. Neb v Apostolém samo
tělesné Pána vidění a slissenj nichy bylo neplattlo/rovně jako Pilátovi/
Biskupům a všem nevěrným Židům / tehdyž s Krystem mluvswagi-
čím neprospělo / kdyby také s tím tělesným v duchovního vidění/ totiž
pravé geho známosti a Víry živé při nich, spogeno nebylo. Protož Pán

Iohan. 8.

Gen. 32. 15.
23. 28.

Irenaeus.

Mat. 5. 1.

3. Regum 10.

Lucas 11.

1. Iohan. 1.

III.
Časové ny-
nijí pro-
Ewangelii
sau věcni.

Ioan. 10. 15.

Bernh. Serm.
z de Magis.
Ambrof. Ser-
mon. 45.
Plutarch. in
vita Alexan-
Anno mundi
3616. Ante
Christum da-
rum 353.
Bucchol.

Augustinus

Romam 13.

• Cap. 6.

čeli: Zě gsy mne viděl, Tomáši/vivěřil gsy: Blahoslaveni kteří nevi-
děli a vivěřili. Ale o Židech nevěřných povíděl tato slova: Nunc autem
viderunt me gratis. Viděli mne na-darmo. Nenět tehdy na řadu
násemu spasení/ že jsme Krysta w těle neviděli/ takto když jsme w něho
vivěřili. Vira zájisté má bystřegssi Oči/neb (at dym s Swatím Ber-
narem) spartuje Syna Božího při Prvých Materiných / vyznává
ho pěsň po Zemi w spůsobu slauhy chodijeho / a poznává geh Spasý-
tem býti / také na Kříži bolestné vnitřní tragickýho. Čížteme o Králi Filip-
ovi Makedonském: Když mu geden den tři nejvšelegssi Noviny při-
šli / první/ že Parmenio Heytman geho Poluj Illyricos tak říčený Ná-
rod Slovanští Bitwau přemohl: Druhá/že w Rytířských kusých Eur-
nagův Olimpiadských všickni gemu samému daní dálvagi: A Třetí/že
se mu toho dne také Syn Alexander (potomě Pán všechno Světa) Na-
rodil. Tehdy radosně splesal/a zaspival: O há nejblahoslavenegssi:
vossa nad to všecko počlám se býti tím střiasněgssi / že mi se Syn Na-
rodil toho času / kterehož gest Aristoteles Muž nevěcenegssi živ/ gesto-
ho vynaučí, Bůh dá, všemu dobrému/na všecké Potentata přesluší-
mu. Item o Swatem Augustynu se čte: Kterak sobě za znamenité Bla-
holawenství a střeství počládal/kdyby toto Tře viděl : Krysta Pána
w Čele/ Swatého Pavla na Kazatedlnicu / a Kříži w své prvněgssi
Slávě. Nadtoč pak my Křesťané Blahoslavenými a střiasnými se
býti věřime / z tohoto trého daleko znamenitěgssihu : Gedno / že jsme
Pána Krysta poznali/a w něho vivěřili. Druhé/že jsme w tom zlatém
věku a času živi / w kterémž čisté Včeni a Prawdu Slova Božího/be-
zvěsťech fialí/ w rozličnosti kněží svobodně čížteme / a Kazanau sloužíme.
Třetí / že se žásluhami Pána Ježíše w svém spasení, prawdou w Nábo-
ženství/ a porádným posluhováním w výzvání welebných Swatostí/
obudauchym (ne s bludnými po Smrti o Dícech/ ale o světém) životu
Nebeském v gissiugeme. Gestíč tehdy w pravodě Spasení násse blíží/
nežli jsme se kdy nadáli. O halek draze Předkové nassi byli vyslupili
takowau Svobodu/ k gedinkému Kazanu Evangelistymu / a k výzvá-
ní Swatosti pod obogi spůsobau/také w Knihu Swaté Biblij tříčinu/
yako my toho na Tisíce máme : Ach je kdy sobě té Svobody k Nábo-
ženství Zlatem nezaplatené/ a Wěku Zlateho/ anobrž střiasného za má-
lo wážíme. A tak zmagíce ten Blahoslavený čas/ nejmilegssi w Pá-
nu/ prochýne zemna / odvrhnauce řeky temnosti/ oblecme se w Odění
Swětla/ tak abychom yako we Dne poctivě chodili : ne w Hodování
a w Opilství/ ne w smilství a w nesindatostech/ ne w swáru a w žávisti:
Nýbrž oblecme se w Pána nasscho Ježíše Krysta / a pěče o Čelo nem-
swejme k žádostem/ ale raději o Dushi k spasení. Hle nyníš gsa dnowě
spasení/ an nyníš čas wzácný/w kterémžto abychom milosti Boží nadar-
mo nebrali, napomíná n prosý Apoſtol.

W druhém

I I.

Po krycích
domnění / o
wyslaužený
sobě zlebe /
gesl silesiū

Druhém Koždusu Kážaní gíž se dale včme / O milo-
vání Boha a Blížního. O kterém gest někdy Zákoník s Kry-
stem Pánem Řeč měl / domniwage se byti svým pozewněněm nedo-
foualým Milováním Pána Boha daleko hodněgssi Blahoslaven-
ství / a blízssi Nebeského věčného Králoswi / nežli Vicedlných Kryšto-
mi. Protož pýssna powstal / a Otázku se na Pána oboril. pokau,
síge ho / totíž / ne žeby vmyšlem dobrým chtěl se rád Spaseni doptati/
(neb sobě gíž dávno svými žásluhami Nebe byl osobil / a život věčný bez
Krysta přivlašnil) alež odpovědi Páně nětřeho dosiati / cožby potomně
na něm měl a mohl sižhati a vrhati. Neb jako Pawaux z těch Kve-
tuw gedu nabýwagi / z kterýchž Wceli sladky a zdrawý Ned zbiragi :
Zak Polkryty z Slova Božího Spasitelného gedowaté a froudliwé
blydyh sobě shromajdugi / a w Svatém Psině na to se toliso samé do-
piati vynasnažugi / čimžby mohli prawdu Páně / Osobi / Věci / a Lid
oho hýzditi / haneti a offiuviti s tímto lstimým Zákoníkem. Kterýž
Řečel : Mistre / co čině život věčný obdržíme Po krycích hle,
nepraví / jakým spůsobem mohu dogsti dědictvi Nebeského. Ale pra-
wi : Co čině životem věčným vládnauti budu e. Nakoz tak posavád
rozum mnohých halových Svatáčkuw saudi to / že může Člověk z
žásluh svých dogiti života věčného / a jako sobě kaupiti za dědičné spase-
ní. Ale Pán Krystus Zákoníku k Zákonu vklázel / řka k ně : V Zá-
koně co gest psáno o činění dobrých skutkuw. Kterak čtessz tam
Řečen mi přednij Boží přikázani. A on odpovídage / řekl : Psáno
gest w Zákoně Moglišowě / a poručeno / řka : Milovati budess Pá-
na Boha svého z celeho Srdce twého / a z celé Dusse twé/
a žewsech moch twých / u žewsi myslí twé : Al Blížního
twého jako sebe samého. V řekl mu Pán : právěso dpo-
wěděl. Však kdyby tomu dosi čmil : Ale ty domniwage se že's sobě dá-
vno Nebe žaslaužil / geseté gsy toho milování k Bohu ani k Blížnímu pl-
niti nezapočal. A protož poněvadž se zdá že skutky Zákonu můžess ži-
vot věčný obdržeti / Činiž gsy tehdy dosi. To čin a žiw budess
w Nebi / naplniſli ge právě : Ale mdly gsy proti wodě plowati.

Odsylá pak Krystus tohoto Zákoníka k Zákonu / ne proto žeby
mohl nědo sobě žaslaužiti z Zákonu život věčný : Ale aby z Zákonu hři-
chy a nedostatečnost svau poznal / a z toho k Spasiteli o milost se obrátil /

Rovně jako kdybž někdo nemocnému Člověku / kterýbž ani siati nemohl / a chlubil se vossak býti zdravým / wezel choditi / tak aby samau skusenosti potom se tomu naučil jakbž nedostatečný byl na zdraví svém / a těkáre dobrého potřeboval. Protož z Zákona Božího žádný před Bohem ospravedlněn nemůže býti. Nebo toho sama výra w zásluhu Pána Ježíše dosahuge : Skutky pak Zákona / tedy Milování Pána Boha a Blížního při Člověku zgewuge.

Kteréžto Milování Pána Boha a Blížního / načembž w prawdě záleželo / sám Pán Krystus w Tětu v fazuge.

Předně Boha / wssim Srdcem / Mysli / rozumem / Čelem / Sludym / Smysly / činu / skutky / tak aby Srdce tvé, v Člověče / duse tvé / wsesíny Tvých tvé / myslí a rozum twůr zewsscho všeho milovával Boha: nemysle / nečině / nežádage / neniluvě nic toho / cožbž milování Božímu odporné bylo / a čimby Pána Boha tvého vrázy. Nic w tově také ač po krystekho nenj : Alle aby wsschen milováním Božím horel / a wsschenu w něm swau naděgi a důvěrnost měl / geho hněvu se Synovskau povahau bál : a zagiště toho milování, ne aby za geden den / ale po wssesch čas života svého vokazoval. Nebo sám milostivý Pán Bůh nás tak miluje : A protož gest weliká pocitivost nasse / že od nás zase čte a žádá milování býti.

Svatý Cyprán z toho srdučně Pánu Bohu děkoval / řla: Gratias ago tibi clementissime Deus, quod queris a me ut diligam te, quia & ipse nos diligis, & iniquum omnino est, ut te in aliquo cui dilecti offendat. To gest: Dělugi tobě o neydobrotivěgssi Bože / že chcess odeumne bždného čerwěcká milování býti / neb y ty sám milujess nás : a gest owosem ohavná neprawost / aby tě twogj milj měli w nětčem vrájeti / a na sebe z-vmyslně hučwati. Neb gsmne ho raděgi zase povinni milovati / nežli w čem hněwati. Ač nemůžem tak dokonale jak on chce od nás milování býti / wssal se cele serušim svým na to samé oddávati námě / wedlé řecí Svatého Augusta / řtauchyho : Ač přikázani Zákona / a milování Boha cepriva w životě večném naplníme : Wssal zde w smrtedlnosti tomu čeho od nás Pán Bůh žádá a mje chce / z Zákona se vyvčugeme.

Co se pak Milování Blížního dohře / také o tom Zákon poraučí / řla: A Blížního svého jako sebe samého miluj. Neb milování Boha nemůže býti bez milování Blížního. Svatý Jan dí: Kterak může Člověk Boha milovati, kteréhož nevidí / poněvadž Blížního nemiluje, kteréhož vidí. A Svatý Augustín napsal: Dilectio Dei non potest esse in homine, si non diligit proximum: nec dilectio proximi, si non diligit Deum. To gest: Milování Boha w člověku bez milování Blížního / a zase Blížního bez milování Boha, nemůže býti. A Blížní můž / twůr / gest geden-kazdný Člověk / jakeho-koliv Národu / Jazyku / pohlawi / svěku / stavu / náboženství / bud přítel neb nepřítel. Vatož

Roman. 3.
Galatas 2. 3.

Milování
Boha alem
záleží:

Cyprian. Ser.
mon. de Bapt.
Christi.

August. de Spi.
ritu & Litera,
cap. 6.

Milování
Blížního na
čem záleží:

I. Ioan. 3.

August. de f.
de & operib.
cap. 10.

Blížní nassi
edo glau:

Pán Krystus na Ořáku Zákoníkovu w odpovědi, na Čzlowěku od Lestu
triu zraněném / a od Samarytana opatřeném, vklazuge / y čim a hal-
má Blížni milován býti vyvčuge. Předně/aby nad geho býdau měl sr-
dečnau/ milosrdnau a skutečnau litoši/ jako Samarytan/vzrůz zraně-
ného přišel k němu/ A milosrdenstwim hnút gest. Nebo Svaté
Pisimo praví/ že gest přeblahoslavený ten člowěk/ který se v mì slišovali
nad býdným/ a takového vyšwobodi Pán w den zl. Druhé/ aby mu w
potřebě spomohl. Samarytan ač toho od-polu mrtvého neznal/wysal
předce k němu ſsel/ nad ſerwawělým ſe neopfeliwil/ nybrž přiſtaupi w
vzážal ránn geho/nali w Olege a Vjna do nich. Nebo z
nih gedno hniti zbraňage / a druhé bolest obiněcuge/ a ránu pomaličit
w hromadu ſpoguge. Z toho dí Svatý Jan: Synáckowé/nemilujtež
tohoto ſlovem/ ale y ſkutkem. Třetí / aby z lásky pro Blížního a s ním
práv podstaupil / příkladem tohoto pocesiného/ který ſedle ſám z ſwe-
ho koně/toho oblaupeného a zraněného vloži w/ bez pochyby doſti pra-
mě s ním ſe zdrobhaſe/ na hoſwado ſwé/ wedl ho do hoſpody/ a
peči o něg měl. Čtvrté/ aby ſe nákladu ſwého k ſpomožení Blíž-
nímu w potřebě/ proní opovázil/ jako Samarytan/ Druhého dne/
z Hoſpody odgští mage/ vyňa w dwa Penſze/dal Hoſpoda-
ři/a řekl mu: Peči o něm měg/ a cožby nadto vyňaložil/
yá když ſe naſorátm/ zaplatím tobě. Na těchto hle kufých
záleží pravé Milování Blížního. Což muſyl y ten lſitivý Zákoník
vyznati / a Pánu Krystu za pravé dáti/ a aby to též činil/ rozkaž Páně
ſlyſeti/když mi řekl: Godž/y th včin též. Ano brž y my ne proto ſe vči-
me tuto/ Čim bychme po winni byli Blížnímu naſemu/ abychom tolito
rozmlauwati o tom vmeли: Ale w ſkutku to wſe blížnímu činiti ponieli.

III.

Ráji Třetím hlasovním Artykulii Kázani ſlyſime O Tropicim životu
Naſsem Lidstvem / který nám Nebeský Pán duchovním ſimyſtem
Hystorye o zraněném Čzlowěku/ od Samarytana opatřeném/před Oči-
laveti a vklazovati ráci.

Alegoria Hi-
storiz.

¶ Prvni život/yaký gest byl Rodicůw naſich před pádem/w tom
Ranstvem mjsťe a obydli/ kdež ge ſám Boh Štvořitel poſtawil hned po
Štvoření: že takový jako tohoto Čzlowěka/ který ſe z rozkousachho Mě-
sta Geruzaléma w dobrém zdraví/ k weselemu Gerychu cestau ſwau čer-
stvě bral/ o žádne býdě/zármutku/ těžkoſti/ bolesti/ ſiráte/ ſkodě/ vrazu

I.
život Kaza-
ni před pá-
dem.

Lccc iii a neprátelství

anepráteleství nevěděl / anž se naňho nebezpečenství nadíval: Ze první Rodičové gsauce sivoremu fu podobenství Obrazu Božího, (rozumějme) ne k hmotnému/tělesnému/sividitelnému: ale k duchovnímu/gsa podoben Sivoreteli w dobrotě/w spravedlnosti/w mocu/w rozumu/w Maudroši/w Milosrdenství/w Prawdě/w Nesmrtelnosti/w Panování nadevším Sivorením/w čistotě/w svatosti/w nesvinoští/a w fráse všlechtilosti/ll. Nebo gest Člověk přirozeném od Boha Sivoren podstata hmotná/Nesmrtelná/Svobodná/a činu svých Královna. A w tom sobě Pán Bůh Člověka za Towarysse připogil/z samé pauhé Milosti své. Nadto-svěnsy n Pánem ho nadevším Sivorením svým včinil/rka: Panujte n nad Rybami Mořskými/a nad všechm/ll. David Prorok Královský o tom veselé zpívá/rka: Co gest Člověk/že pamět máš na něho: anebo Syn člověka/že navštěvuješ ho: Ponížil gsy ho malíčko od Angelů: Sláwau a ti Korunoval gsy ho/a vstanovil gsy gen nad Dilem Ruskau svých. Všeckno gsy podal pod moc geho / Dwice n Voln všesectky/ nadto n Dobytel Polní/ Ptactvo potvětrné n Ryby Mořské / kterž se procházegi po Stezích Mořských/ll.

In Summa, sláva a ozdoba/w kterž byli první Rodičové před pádem postaveni, a darmo z Milosti Boží Bohu připodobněni/wyprawi si se nemůže. Neb nápodobně jako Zeleno w Ohni sít vělost ohništau w horšost přígná: tak onoho času sítze milost Člověk připodobněn byl Bohu/ a sítwěl se čistotau / dobrotau/ rozumem/Maudrosti/ll/ jako nejjasnější Sluneční paprskové. A toť gest hle byl ten Obraz Boží na Člověku/ a tak slavný n veselý život Člověka před pádem.

Druhý život lidstvě velmi býdný/w kterž se sám zvlnil Člověk, přestaupením Božího přikázan, postavil. A ten se vyznamenává na obrazu Člověka z Jeruzaléma pocestného / a na té Kestě od Lotruš zbitého. Neb první Člověk maje z toho tak sít vělčho a veselého života / od Boha sobě propuštěnho, sivoreteli děkovati/a ponížené se oddávati/vlispotí starého Hada dal se selamati/a geho nadchnečím vyhnati se chěge / pro tu příčinu od Boha se odtrhl / a pod sebe se zahobil: Chěge Bohem byti/netoliko toho nedosel/ale n toho w čemž pravé Bohu byl podobný/potratil. Nebo hřichu se dopustiv/všecko všudy dobré w sobě tím polazyl. Nápodobně jako málo kwasu všecko Često z Díje vyháns. Tím/trocha Deta kyselého plnau Bečku neylepsího Wjna zwoučuge: Sedna Prašivá Dwice všesectko stádo načazuge. Opět/skalený Potok do čisté Ržeky padage/všesectku Wodu čistou skaluge: tak a tím spisobem hřich (kterž se slunně kwasu/Detu/nakazení/blátu/kalu přirovnává) když se Člověka tne/všeho a celého hned na Dusi n na Čele pokazuge.

A toť gsaú ti Lotři/ mezi kterž vpadl tento pocestní Člověk/ to.

Genes 2.

Psalms 8.

Simeon.

II.

podoben
svě.

Johannes 2.

1. Iohann. 2.

Epistola 1.

Iob. 19.

Simeon.

Psalms. 42.
Simile.

Philipp. 3.

Psalms. 120.
Iohann. 3.

tí hřichové s svým Pámem Diábalem / a Lidstvím vráhem / kteríž nás všechny z Obrazu Božího oblaupili / na Horách Světa tohoto zobili : na Rozumu / Mozu / Smyslu / Sluchu / Zraku zranili : In Summa, smrti časnau zmordovali. Neb Diábelští závistí / hřichem člověka Smrt na Lidstvě pokolení gest vswedena / dí Písma. A Pán Kryštius bábla vrážedlníkem nazývá. A protož život všech lidí po pádu v světě pro hřich není ginačegsí / než jako toho od polu Mrtvého na Lézích odběhlého / a Joba na Hnigi v hnisu / smradu a v bolesti ležícího. O tom mluví Job v své Lamentacích / takto naříká : Oblaupil mne z Sláwy mé / a snial Korunu s Hlavou mě : a nadejte vyvrácenému Stromu odgal naději mou. Po těch pak dařích prvního veselého života stracených / stracená gest také v posledka moc v Člověku k činění nábožnému : Rovně jako Strom mage odtiath koren, owoce nenes / nybrž vschne : tak Člověk po pádu gest vpadl k dobrému. Z toho dí Královský Prorok : Člověk když ve cti byl / nesrozuměl / přirován gest Howardům nemaudrym / a podoben včiněn gesti gí. Neb jako Howardo náme rozumu spravovat se nemí : tak Lidé samým svým Čelestým / mnichy krát ohavným a nestaudrym žádostem vewšem povolug. Opět / jako Howarda bez rozumu a naděje, k samé Zemi toliko hlasu svěsí / po ní Přeš všekau / a o svau potrawu gen siogi : tak lidé na Boha a včiněn život se zapomnajíce / po samé toliko živnosti dychtí / břicho pasau / a světského dobrého bydla raději než Spasení včiněho vylezávají. Item / jako Howarda k samému zabiti toliko se pasau a vysmugi : tak Lidé po nechlepsích Passivách a Rozkošech Světských / k Smrti časné v včině (neciné pekání) přicházegi. V kterémžto spásobu bjdouho života Lidstvěho nebyl kdo spomoč : Neb ač kněz ſsel tau Geistau / však vžev člověka smrtedlně od Lorův zraněného / pominul ho. Těž v Jahanu gda tudy včinil. To gest : Zákon sevšemi svými Ceremoniami / obětmi a posvátnými starozákonnými rády a s nábožnými činí / nepomohli gsaú lidstvemu pokolení, ani Synům Izrahelským z pádu smrtedlnosti a z včině býdy / aniž gsaú také dány k temu byli : Alle aby Zákon s svým posluhotváním Lidem hřichy / řázu a včině zatracený vložoval / a pravého Samarytána Mlesyáše / genž se vysládá řážej / dle Zámlm S. Davida / Za nimi přicházegicího, předoznamoval. Kterýžto sam proto přišel / a na to se vklázel / aby v lidech ſkutky Diablosvých / ruských / a přivněgssímu zdraví života Ranského / z pausí ſvěra všechny bjdou přenesl. Neb ne ſtrže Zákon / ale ſtrže Krysta Ježíše milost a náprawa v spravedlnost se stala. Od kudži snážegi porozuměti můžeme ſvě přirozené bjdě a potřebě Kryſtova na ſvět přichodu / v smrti Kříže. Zraněný zagište ten od Lorův / pro kněze a Jaha / v gině všech ſvaté tudy gdauch / bylby v ſvě bolesti předce umřel / kdyby se byl milosrdný Samarytan k němu schýliti neráčil : tak poslecko lidstvě pokolení pro Zákon /

Ceremonie/ Oběti/ a všecky Svaté/ večnau Smrtiby zhyntati mu-
sylo / kdyby od lítostivého Pána Ježíše přichodem a lásku opatřeno
nebylo. Protož gíz dále:

111.
život Krista po
vyskupení
pod Samas-
tyrem/ pás-
du naprav-
tem.

Lohani. 8.

Matthew 5. 19
2. Timoth. 4.

Bernardus

¶ Třetí život Lidství/ v který nás Pán Krystus po vyskupení/ a
pádu Lidstvího Smrti svou napraveni, postavit rácil / gest takový/
jaký byl toho zraněního/ gíz od Samarytana v Hospodě opatřeného.
On rány geho Vinnem vymyl / Olegem bolesti všrotíl / Facalich svými
obvázaného na Howardo své pracné vložil/ do Hospody gen (sám pe-
sek gda) vnesl / péci o něg měl/ hogiti dal/ Hospodáři při svém odchodu
k opatrowání gen předce na svůj vlastní náklad poručil / a owszem do-
cela ho zhogil.

Ten v pravdě Samarytan gest Pán nás Ježíš Krystus/ pro
nás býně, Diábalem a hřichem zbité, na Svět přišly. Neb ho tak jde
nazývali. On záisté sám nad námi lítostí mage/ hogi, leči/ mysl/ Sr-
dce napravuge/ rány hřichův vycístiuge/ Olegem Milosrdensví své
domj obtězená vpologuge / a vložene na Howardo Člověčensví své
ho / do Hospody Chrístové donássi / na svůj vlastní náklad opatrige/ a
Hospodářum Chrístovním / Služebníkům svým, porauči nás v péci/ a
na Dva Grossa daná/ genž gsau: Kázani Slova Božího/ a posluho-
vání Svátostí, opatrowati / a k zdraví večnému nám napomáha-
ti gím welj / s gisau žaslibenau odpłatau: Vynaložili co vše svých
prací/ starostí/ zármutkův/ řejzův a nebezpečenství při nás/ že to vše
sionásobněnahrázeno věrným Hospodářum nassim v Nebi bude. Sem
přináleží dve velmi pěkné Sentencie Svatého Bernharda. Gedna
kdež díj : Trogňásobním neduhem neduzitvělo Lidství Počolení/ pocátkem/
prostředkem a koncem/ to gest: Narozením genž gest nečisté/ živo-
cem, genž gesi převráceny/ Smrti, genž gesi nebezpečná. Tak Pán nás
Ježíš Krystus na Svět přijeti/ a proti tomu Trogňimu neduhu trog-
ňásobní lečarskvi přinesti rácil. Nebo se naroditi/ žiwu býti/ v umíti rácil
A protož geho Narození očistiuge nasse Narození/ život geho obžituge
nás život/ geho Smrt skazyla nassi Smrt. A o Večeři Páně píši/dí:
Skrze pád prvního Člověka padli gíme vysíčni: A padli gíme na hro-
madu Kameni a do Bláta. Odkudž netolikо zmazání/ ale také zranění
a těžce zhmoždění gíme. Obmytí můžeme býti snadno : ale k lečení po-
trěbujeme dlauhého času. Protož na krku Svatém obmyti/ a po ve-
skerem čas života nassho skrze slovo Boží a Svátosti vzdárování
býváme.

Kdož chceš tehdy toho třetího života včasen býti/ a s potěšením
Lékařství opatřen/ a zdraví večného zase dogjiti/ ten se povolně Sa-
marytanu Nebeskému dan lečiti / a to v Domu Chrístovního shromáž-
dění/ skrze věrné a bedlivé Správce Duchovní. Kterýmž kdo po-
hrdá/ ten každý na Paussei zranění zůstává/ a brzké časné věčné Smr-
ti sám

ti sám se poddává. Rovně jako nemocný/ který všechny Léky/ Mlazí-
mi a trámkami pohrdá/ sám se tím o hrdlo připravuje/ ř.

Podoben-
s nám.

Važmej sobě (o my hřichy granění Vidě) Náboženské/ a v něm služ-
by Čírkewni. Znaje gí rovně nám všem být i tak počeckau a vžiteč-
nau/ jako gesta byla tomuto člověku od Lotruš zbitému pohodlná a po-
trčená. Ach, nesťasné gesta ti Vidě/ který náboženským pohrdal/ a
a tohoto třetího života, pod vyskaupením Kryštovým pohodlného a
Spasitelého zdravého, znáti nechcegi/ ř. Odtud se obrátme k za-
vijce Kázání rozgijmaného/ Prvním Rozdílem O blahoslavenová-
ni Pánem Krystem Apostolů svých/ a tím se prokázala:

Zavítej to-
ho vše. Za-
mí.

Horlivá žádost Svatých Otciů starozákonných Neschvásová přijeti.
Apostolská důstognost a sláva z tělesného vidění a slyšení Krysta Pá-
Nás Křesťanský Blahý věk/ pro Vásru a svaté Evangelium. (na.
Druhým rozdílem v kázání gesta k pravé milování Boha a blízns
Třetím/trojí život lidský/ v kterémž gest Pán Bůh po stvoření člově-
čka v slechtileho postavil.

I v kterémž se zvýslíne sám člověk po pádu ocell.

I v který člověka Pán K. po vyskaupení vvedl:

Tak jako gest byl život Zloměka tohoto giny z Jeruzaléma gdauchýho/
Giny tehdáž když mezi Lotruš vpadl/ a giny když se o něm Samarytan
vgal/ a gen k zdraví prvněgssimu peči/ práchy/ a nákladem svých při-
vedl. Budíž z toho pochvalen Pán Ježíš Krytus. Samužto sa-
měmu přísluší Chwála/Dík-cinění a Čísařství, na věky věkův/

A M E N.

Modlitebná Píseň/Vaho : Blahoslavený každý Člověk vprímlný/ ř.

Quádostivý
Kryste, náš milostivý/
Od Svatých Otciů žádaný.
Na Svět gíz v Těle
Dávno příslý/ té chvíle
Když byl termín dosel chtele:
A Blahoslavenství
Videlnství svých množství/
Slyšte v widanci tvoje Božství.
O my věříme/
Vidíme v slyšíme/
Tělašawý Hospodine:
Očima Vásry/
Srdečem/ Vásy; pokory
Proshýme/slož v nás své dary.

A M E N.

Dýchom řidečné
Boha / Blížní řečečné.
Milovali, pravé vraucné.
LW Trojicí životě/
S Adamem v Ráji/ v Světě
Léč nás Kryste v bídě psoté.
Nepomígej nás,
Litostiwý Pánec náš/
Tak jako Kněz/ Jahan činí.
Zbité na Paříži
Od Lotruš/ kryté v haussi/
Kac nagisti/ obživiti.
W Hospodě vlastní/
Práchy/peči Čírkewni
Navrat nás k věčnému zdraví.

Ye

Neděle Čtrnáctá po Svaté Trocích.

Ewangelium S^o Lukáše / v XVII. Kapit.

Milost Boha Otce/srže Pána násseho Ježíše Krysta/Dilem
Ducha Svateho/rac nás od hřichů očistit/Amen.

Summa
vseho Rá
sanci/rozdání
zákonu, ab
Ewangelie
v soče zdr
žuge
Romans 3.7

Ve gsaú wech (neymilegssy w Pánu) přednij a hlawni w
Bícnj Krestianstěm. Z nichz prvnj vč: Ohawnosti Hřichů sobě
zwoſſeliwiti: a druhá/Lék u proti hřichu/a očiſtiovanj té ohawnosti
hledati. Nebo prvnj od hřesjenj nás Lidi odtrhuge a odwozuge. Dru
há hřiſſníkum fagcym Spashtedlné Leky strogi/ a zhotowene pícd
pládá. Protož onono k Stránce Zákona pčinaleži. Nebo srže Zákon děge se pož
nání hřichů: Toto pak k Milosti Ewangelistě/srže kterauž y předkládá/y do Ku
ku Šrdee a Wjry podává se nám Lekatství proti hřichům / k očiſteni a wphnani
gich z sebe. O tomě Dwogim/ Veykladem Svateho Ewangelium/k dnesni Čtr
nácti Neděli přináležicym/včiti se w tomto Kázans budeme. Nebo na Dchti Ma
lomocných swé Duchownj, ohawné a neciste Malomocenství / genž gsaú hanební hři
chowě/svatýne: w Milosti pak Pána Ježíſe Krysta Nebeskau Apačeku, vyborných
Lekův Duchowných y Čeleſných plnau, nagdeme/ a kterau cestau/Spůsobem a rukau/
Očiſteni hřichů a smeyti z sebe těch ohawnosti/od Lekate Nebeského docházeti neb na
bývati máme / tomu se naučime/a geho w ſtuku dogdeme. Nebo Pán Ježíſe ne
toliko onech časůw / gsa w Čele na Svět / svaú Spashtedlnau Apačeku otevřeti/ ale
až posarad odewšene zanechati rácil. Nápodobně jako Slunce nikdá nevstává/
aniž kdy cestu běhu svého opaūſiſi: Ale vſtavěným hnutjim a během Zemi y Moci své
cuze/ a w ſsem wěcem Štvořeným na tomto Světě Světlosti a Teplosti dobrodruž
poſluhuge: Tak w prawdě a ne ginátk Slunce spravedlnosti Krystus Pán pak gese
neypřwě w Rági Světela včenj swého Svjuti / a potom ge na Světě mezi Lidmi
rozšýwaci žácal: Nadeo gsa přítomny Lidem w Čele / po Zemi/ Městech/ Vlčich/
Polich/ na Paueſci/ na Břehu Mořském/ w Domjch/ y na Lodi/ tim swým Spasht
dným Bícnjm w ſecky oſwěcowal/ a nedůživé podstačnými Leky milosti Boží vzdra
wowl. Anž gese kdy toho činiti přeſtal/přeſtává a neb přeſtané/dokud ento Svět
stane. Nebo taky byl wčera / takový dnes zůstává/ y zegtra/y wětne gednoſtegn
gese / a dobreoti wě každěho, hřichy a nedůhy zohaweneho / k němu z Wjry wolajeho
vſlyſi/ pflega/ vzdrawi/ očiſtiovati a vzdrawovati wždycky bude. Poněvadž to
zagisté činil y w poslednj chůz ſwe do Geruzalema/ když ſe s Galilee srže Samarijau
Kraginu k Smrti bral/a Deset Malomocných na té Čestě očistil: Nadeo gž Reali
gse na prawich wſsemohauenosti Božské to dobré y nám necistym činiti che, a prola
zovatráči/ když ſe toliko překladem a spůsobem těch Malomocných k geho milosti vte
čeme / O nichz Dnesni Svate Ewangelium prvé s wážnostj čtené přeſliſſime/ wedle
ſeſtar Švateho Lukáſe w XVII. Kapitole/Slovo od ſlова takto :

¶ Stalo

Simile.

Malach. 4.

Iohan. 1.
Hebreos 13.

Stalo se / když ſel Pán Gejíſs do Geružaléma / a on ſel proſtředkem Samarij a Galilee: A když wcházel do haféhos Městečka / potkal o ſe s nim Deset Mužůw Malomocných / kteříto stáli z daleka / a pozdívihſe hlaſu / řekli: Gejíſsi Při-kažateli / ſmiluj ſe nad námi. Kteréžto hafí vžrel / řekl jim : Gděte / vkažte ſe Knězíum. Vstalo ſe / že když ſli / očiſtěni gsau.

Geden pak z nich když vžrel žeby očiſtěn byl / na vratil ſe ſ hlaſem velikým welebě Boha / a padl na Twář k Mohám geho / díky mu čině : A ten byl Samarytan. Odpovídage pak Pán Gejíſs / řekl : Zdaliž gich Deset nenij očiſtěno ? Kde geſt pak onech Dewět ſ Negsau nalezeni / kteřížby ſe na vratili / aby wždali Chwálu Bo-ihu / než tento Cyzožemec. V díji mu : Vstan / gdi / Vj- ratwa tobě ſpomohla.

Hystořya

Sváma.

Ocaso.

Vcas.

Storya příčeného Svateho Ewangelium, o očistění Desy. / u Malomocných od Krysta Pána / na vysoké stránky Katechismu se vstahuge. Nebo smyslem Decalogi k poznání svého Duchovního Malomocensví / genž gsau hřichové smrtelní / gednoho-kazděho přiswozuge / a za tím hned wedle Symbolum, Vše w Pána Ježišse Lekáře Nebeského / také vyzývání Směna Božího spřesobem Modlitby Páně / k tomu o Zpořeďi a Rozkřesení Ewangelistkém vyzvuge / a křize vyzívání Belebných Svatostí, milosti Boží a očistění od Hřichův Krystem Pánem poskytující sobě přiwasimovati kazděho svěřejho vzbuzuge : Až n o Potvinnosti nassi vdečné k Bohu / a o tvenstraze neroděčnosti nás pamatovali vči. Jen pak původní Příčina toho Páně Zázraku / nad Desyti Malomocnimi včiněnýho / samá slavná pověst o Pánu Ježiši / a jeho předivných skutečných tehdyz i vevšech stranách Země / Židovské / Samarské / Tyrské / Sydonské / Gergerazenské / a zvláště Kraginn Galilejské / sice znějící. Z křesťto pověsti / dobrodiním Ducha Svatého, tito Malomocni tak gsau w Krysta Víru počali / w býděsvé se k tomu Nebeskému Lekáři pro očistění včeli / tlukouce snažně Modlitbou horlivou a hlaštau na ty Divére / kteréž je gím otevříny budou, sylne svěřili / až té Víry n poslissně k rozklazu Páně se zachovali / k Kněžím sli / a očistění w Čestě nabyla. Však (což se bez vleknutí nemůže doprověditi) w tom dobrém začátku nesetrvali. Ale kromě gednoho z nich / a to gessit Samarytánq Pohana / k Pánu dobrodincům svému / na vdečné poděkování gsau se nenašvátili. Kteroužto neroděčnosti netoliko naříkání Páně / ale znovu gine horský Duchovní Malomocensví na se vvedli. Sichžto my přisladem svou býdný spůsob života Duchovním Malomocensvím znečistěním poznávagice / k Nebeskému Lekáři Pánu Ježiši pro očistění pospíchejme / a s Samarytánem za přigata dobrodinc Synu Božímu s vdečnosti dělujice / tvenstrahau Devosti hanebné vdečnosti se vivarugme. Ač nechcemeli s nimi w věčném Duchovním Malomocensví zůstávat. Z křehož nám /

Ježiši ráč spomáhati /

Vzdraw vyskečy Audi nasse /

Krví svau očistiovati

Rázanjm Slova Božího,

Srdce / Těla / Mysli / Dusse /

Strz Oslo Ducha S. Amen.

A protož abychom zdrávě porozuměli našeho to očistění potřebu-
gemi / n od koho a na koho dosahovati máme / Vysladem Svatého E-
wangelium včiti se budeme /

**O Duchovním Malomocensvím / genž gsau hřichové
Těla y Dusse nasse našažugicí / wedle Stránek Svatého
Ewangelium :**

Artikulové budau Ěrii :

Prvoni /

Prvníj/Co gest to duchovní Malomocenství w Videch s a nále geho
přirownáníj k onomu tělesnému / Malomocenstvímu těla Lidská
nakažujícímu neduhu?

Druhý/Od samého Pána Čeſiſſe hat māne očiſtěniſ a wēčnho ždra-
vij nabývati?

Třetí/Dochazege z milosti Boží ſrže Pána Kryſta takového Čeſiſſe-
nij/Čim gſme zase poſvinniſ odměně dobrodincu ſvěmu?

I.

Ráji prvním/Malomocenství duchovní gest vlastně hřich náſs
Lidství/před Bohem ohyzdný/mrzutý/ n w tém kdož gej pásse. Kte-
rýmž ſe děge w Videch odſtaupenj od Boha k myſlení/k Mluve-
ním/a k ſkutečnému tělesnému činěni toho/což ſe w Zákoně Božím zapo-
vídá/welebnost vráži/činí Lidi Synn hněwu Božího / a hrozných čas-
ních v wečných pokut včasníky / gediné lečby ſe ſrže pokáni a wiſru pro
Syna Božího proſředníka dosáhlo odpuſtěni. Kteréhožto odſtaupe-
ní/totíž hřichu/není příčinou Pán Bůh: Nebo viděl Bůh vſecky wečn
které včinil / a hle byly velmi dobré. Bůh gest také bezewſi nepravosti
spravedlivý a vpríjinný. Aniž chce nepravosti w Videch/ nakož píſma
mluví. Ale píſodem hřichu gest bábel Otec lží/ Lhář / a wráh Ěel n
Dussi. Činitelém pak toho zlého / totíž hřichu dáblem začatého / gest
každých člověk/starym hadem ſivedený / a w dwoguſm hřichu před Bohem vinný. Prvním dědičným / w kterémž ſe počináme/ana Svet ro-
dime. A ten ſe gmenuje Originale peccatum , hřich přirozený/totíž/kaž-
doho člověka ſe zpřirozeni přidržegjen.

Druhým gſme vinni Bohu hřichem ſkutečným/ kterýmž Myſlit/
Srdcem/vſtý a vſišim Ěelem přikázani Zákona Božího přeſtupněme/
a z toho hněwu Boží/ zloričenství/ Smrt n zatracení (nepředegděli po-
kání toho) na ſe vvozugeſme. A ten ſe gmenuje Peccatum Actuale /totíž/
hřich ſkutečně dociněný. Nakož ſe gíž (ach naſtojte) odesvěcho Svet
vſeckno nejhorrissi zlés nakaſu obzvláſteni chutiſ pásse. Kdyby ně-
kdo ſ nehwětſi ſuožnosti na mne chel wyzvěděti/ Koby nehwětſi ſu-
žím vewſsem Sveté bylo? O nemohlcibych w prawdě bez prodlevá-
ni než hned těmi ſlowy/kteráz Job o bezbožných napsal / odpověděti: je
pigii vſyckni Lide nepravost nako wodu. Neb ſ takowau liboſti arož-
toſi v nehwětſi hřichy Páſſi / nako žižniſi z byſtre ſardnice čerſtwau
Wodu / když ſe ſ chutiſ občerſtwugij. Kteraužto wěc Maudří Ša-
lomún mezi gmy ſ ſestmi zlými / gichžto Bůh nemávidiſ, také w po-
čtu ſlade: totíž/ Nohy rychlé / kteřez běži ſezlému / to gest / kteřez ſe ani
welebností gmeňa Božího zdržeti/ ani ſliby Božími zastaviti / ani
pohružkami odſtrassiti/ ani dobrodinimi Božími naſváuti inechi: než
vprkem nako letmo w nejhanebnější neſlechetnosti hezemiſho ſudu,

Co geſt
hřich?

Záku pěch
činu ne
Bůh/ ale
Genesis 1.
Deut. 32.
Pſalmo 5.
Bábel geſt
píſodem.
Genesis 3.
Iohan. 8.
I. Iohan. 3.
Člověk et
nitélem.
Genesis 3.
Roman. 5.
Hřich de-
dičny.
Pſalmo 50.
Job 15.
Epheſ. 2.
Škutečný.
Genesis 4.
Roman. 6.
Lucas 13.

Job 15.

Proverb. 6.

Ierem. 8.

psalm. 13.

Malomoc-
stw. duchos-
woni Et tles-
linemu pte-
rownawá se
w zaslauž-
losti.
Deut. 28.Num. 12.
4. Reg. 5. 15.Roman. 6.
4. Reg. 22. 23.

Iohana 22

ostání / Dusse bolesti / myslí žalosti / Srdce strašenosti / svědomij ob-
tížnosti dobijagij. Ať díjm s Jeremiášem Prorokem: vysíčni ob-
ratili se k běhu svému / jako kůň prudkosti gda k bogu. Ach neníš
k doby činil dobré / neníš ani gednoho / sám Bůh naříša krize Davida
Krále: ale vysychni se vcheylili / a nepravost činili a činíš. Toť gest
tehdy zlé / kteréž mezi vysím zlym a nevhodním nevýčekaně vlekutí /
strach / hrůzu / a podivnou na Srdce pobežných vyrhuce. In
Summa, toť gest to duchovní / gedovaté / rozjiragij a nakažtedl-
né Malomocenství / totíž hřích nás s lidem zomyslně páchají / a já-
sluhami Smrti Pána Ježíše krize pokáni k vysíčení se od nás za-
vedbávají.

Přirovnává se pak Hřích / totíž Duchovní Malomocenství k
Telesnímu vevoset spůsobí / kteríž gsa se při té Nemoci v Židovu
nacházeli a dali / totíž: ¶ Předně w zaslaužlosti. Neb tu Nemoc Ma-
lomocenství Swaté pismo w počtu pomst a opakut Božích klade / nímž
rozhněvaný Pán Bůh zaumyslně a nekagdy hřísníků pokutuje stře-
vá/dle svědecivij obzvláštních a patrných Příkladů. Maryja za-
gíste Sestra Nonzijsowa / Ježíš Elizeu služebník / a Ozymas Krápy-
šně se w Vrád Knežský wtiragij / Malomocenstvím poraženi byli z
dopuštění Božího pro hříchy. Vakoz tak rovně až posavád kaž-
dých člověk swau nepravosti zaslaužuge / ať krátce díjm ne tak ohavných
Nemocí / bolestí, nakažení / ale brzké Smrti / h věčného zatracení.
Neb odpata za hřích gest smrt / kasná h věčná / oznamuje Apostol.
Protož se toho vlekouti slíssi / jako někdy Jozháss Král Židů / z počá-
tku Království svého / gsa Miládene w Letech osmnácti / když dal po-
bězený Chrám Geruzalemský opravovati / a Elcháss Kněz Kníži
Žákona Paně w Rumu nalezenau k přečtení Králi odeslal / (neb toho
času pro předesslé bavurky / různice a války / kníži Žákona Božího wse-
cky popáleny / zaházeny / schowány / vezdech zazděny / a z rukou Lida
Jzrahelskému vydrženy byly) tehdy Král ita / když na to místo přišel /
na kterémž se Boží pochůžky o neslychaných pokutách a těžkostech pře-
stupníků Žákona poznámenáň nacházegij / totíž o Válkách / Moci /
nakažení / Moru, hladu / až gedenuj od Matek dětij svých / tak se z toho
náramně / vysak nábožně vlek a přestrassyl / až na sobě oděv roztrhl. A
poradiv se s Proroknij / kteráž toho času w Geruzalemě byla / vysíčný
zgewné hříchy hned bez mestání z Království svého vyklidil a vyslo-
řenil: nadto Chrám Modlárské w Oltáře s Knežimi gegich poboriti a
popáliti dal. Tím spůsobem Král Ichnywejský / vyslyšew od Jonáše
Proroka pakých hrozných Božských pomst / až h propadenis se sevissim
Měsem Ichnywe hříchy svými zaslaužil / tak se vlek / až hned nábožně
svrhw s sebe Království oděv / pust vložil / se pokoril / a sevissim podda-
nými (týměř zázračně) pokáni činil. O bychom h my Křesťané hříšní
mohli

mohli tak vážně/ bázlivě a strašeně svým duchovním malomocenstvím zasloužile býdy / pokutu / pomstu a trestání Boží poznávat / a pochlubjet Páně se letagiice / na pokání Svaté se oddávat. Obrátnás ē jobě / a obrácení budeme / nás Svaté nezdobrotivější / v Synu svém Kristu Ježíši / srdc milost Ducha Svatého / služebnosti kázání slova Božího a Svatosti velebných.

¶ Dále/přirovnání gest duchovního Malomocenství k tělesnému, v welikosti zlého. Nebo jako ta Nemoc v židu byla mezi všemi největší / nejtěžší, nejbolešnější / a nevkrutnější : tak hřichově smrtedlní / předně Něvěra v Krista Pána / a potupa Nábožensví Křesťanstvího / nesčistné a nevýmluvné před Bohem sau všelich / vážně / těžký / a Líděm nefagichym řeodní / vkrutní / bolestní a záhubliví / že kdyby všecky tvorci si vročenij Nebeské / Zemské / podzemní / v vodní / v hajzly výmluvné obrázeno bylo: nikoli vý geste a žádným spůsobem welikosti, vkrutnosti / hrůz a ohavnosti hřichův vypraviti / ani hněvu Božího proti hřichům násim dostatečně vyšlowiti nemohl. Čehož gest za svědec i samá přepotupně-bolestná Smrt nevětvenějšího Syna Božího Ježíše Krista / za hřichy nasne vkrizovaného.

D nehmilení Ježíši / Ku poznání welikosti
Vzbud mě Srdce / Žeło / Dushy / Mých hanebných hřichův / zlosti.

¶ Třetí přirovnání: v Nakazytedlnosti. Nebo jako Malomocenství svau gedovatosti od malického misiečka pogednau po všem Zéle Čílowěcijm se rozezralo / a gneho dotknutim se / mybrž samým dchňutim / v oděv / řaty / to všecko / čeho se takový nakazený dotecl / až v Lávce / stolu / řlepěge / vrege / a celé Domu nakazovalo / takže ge boriti / páliti / rugin přec za Město vyvážeti musyli: tak hřich celého člověka nakazuje / jakž narissá Prorok / řka: Od Paty Nohy až do vrchu hlawy není na Zéle zdraví: ale rána a zsyhalost / u. Ach, není zdraví na Zéle mém (hořeſuge v David) od tváři hněvu tvého / není poſoge koſem mym / pro hřich můg. Nebo neprawosti mé vzeſly až nad hlawu / jako brimě těžké obtížil gsaú se nademnau. Item, nakazuje hřich Dům v celau Obec / vedle onoho povědění: Vna ouis morbi totum gregem inficit: Gedna prassywá Divce všecko stádo nakazuje. Corumpunt bonos mores colloquia prava.

A opětla rozmáuvání / Gsau mravův poruſování.
Nebo jako suché třísky blízko ohně snadně plamenem se zginají: tak přirozenij a Žela Liská blízkymi přiſladý velení spěšně k zlosti přitažená výwagij / proto / že přirozenj nasne pádem Adamovým poruſené gest / a ke zlému tak rychle / jako potok shůry běžíš: k dobrému pak nesnadně jako voda vzhůru moch a psich se tisknauch.

¶ Čtvrté přirovnání gest / v trápení. Nebo jako malomocenství čin člověka otefleho: tak hřich čin pýšného a nadutého. A Pán Bůh

II.
Záho v we
lrosti.
Ioan. 3. 16.
Marci 16.

III.
v Nakazy
tedlnosti.
Leuit. 13.

Ezra 9.
Psalmo 37.

I. Corint. 3.
III.
v trápení.
Ecccl. 10.

1. Petri 5.
Ezra 6..

Mat. 13. 23.

Simeon.

Lucas 18.
Psal. 42.

Lucas 13.

Rom. 7.

Levit. 13.

Ezra 6.4.
1. Cor. 5.
Matthei 18.
Titus 3.
1. Joh. 2.Zech. 16.
Matthei 15.

Simeon.

se přísným protiwj/ a ge bjdne snijuge. Item, každý Malomocený říwdi/ tak je nic powrhu Čela nechtil/bn ge spicemi bodl: tak hřich bezbožného zatvorzuge / abn žádne Čtyředlností hučivu Božího/ rán/ posut/ biti/ trestání, / bjdny nadto Štraussem Srdce mjet nemohl. Item, Chrápanost takowau spůsobilo/ že nemohl ten člověk mluvit/ tolito chráplavost a syplavostí wadl: tak hřich brání se Bohu modlit/ spisvati/ chváliti/ svyznávati/ a dobrého do vst bráti. Item, jako ten neduh Malomocený říwž jížen nevhasytedlnau mél: tak hřich hroznau jížen/ vpcení/ klánj a bolest rodij: Pøossli Lazaru/ až omoče konec persu říwého v modě/ říwlaži nazýk mág/ Boháč z Pebla smutně volal. Neb jako Helen wedle říwého Přirozenj nažera se haduw/dchein chřpij nosu říwého z dera z řek vysazéných, vysílau jížníj od gedu poražen byrwá/ a walným během studným ţíwých řod hledá: tak člověk Dchein žádostí svých tělesných nalkage se gedu hada starého dábla / jížen věčnau na se vwozuge / leč vprkem k Bohu studních řodný ţiwe pospissic/ zase ho pozbyrwá. Item, jako Lepra, tak rovně hřich vyselikým činěním a dišlum Čelu zbranuge/ a nemožného k nim činj. Znám že nepřebýwá věrné / totiz v Čele mém dobré: (náručí Aposstol) nybrž říwli gím Žákon v audech mých/ odporugijch Žákonu myslí mě/ akterž mne gímá R. Opět/ větší trápeníj přisupovalo z teho. Nebo nad Malomocenýho nebylo v Lidu nic o hřivnýjšiho/ ohýzdničnýjho/ protož gsau ge swen z Obci vysýháneli/ a některé do nejazých chlívku neb chalaupes zavírali / a tam do smrti hovali: tak hřich člověka Bohu v Lidem zwosfeliwuge / a ohavného / ohýzdničnýho/ opovrženýho činj/ v z tovarysíwa Švatej Chrifwe/ Žemství v Nebeské vylucuge. Neb jako List stromový vstř/ tak hřichové Lidi od Boha a milosti gehs daleko zauissejji/ díj Prorok. A Duch Božíj vely vysýhánci zlé z prostředku Chrifwe: V sám Pán Chrystus/ a Švatý Aposstole. Nad to v tato gesstě trápenj Malomocený myswali/ že gsau gesstým znameným ceychováni/ a každickýmu pronessení byti myšli: tak také Pán Bůh nestydatě hřijsný hanbau řvěckau řossenu řivorenij výgewuge. Onino myswali vzdycetí hlasu odkrytau: a ta gesst Nahota od daruw Ducha Švateho plná pohaněníj/ o kteréž Ezechiel Prorok díj: Nahá byla / a zahanbeníj plná / totiz/ Osoba zgetoného hřijsnýka. Item, vstia zacpaná: toč gesst. užký Duch neoplyšených elacháníj/ žvánij/ řlamu/ rauháníj bluduw rozšíváníj/ což vše z nečistého Srdce pochází. Neb jako z nedawního vmluce otevřené hubn nehesytedlný a nakájený puch se vyráží: tak rovně z Srdce člověka zlého / hřichy gíz ohnilého / nemáže než řec zlá / oplzlá, ř/ páchnauti/ a gímým řekoditi. Item, Oděw na sobě rozeržený: tak hřijsných nespřevedlnosti / lsi / říchlí, povornými oděvů říwsem se prozrazují. Item, Bydleti daleko od Lidu myšli: tak hřijsných s hodovým Boháčem daleko od Domu Blahoslavených obydlij říw magi.

Napo.

Naposledy / v volati sami o sobě myslí / když kde člověka zazáreli / aby k nim blízko nepřicházeli / že gsaú nečistí: tak zločetní Boží volá / a ha- nebných hřichů se varovatí veli. A tak gsaú hle trápení hrozná miswa- k Malomocenstvím poražení / kterýchžto / anobrž mnohem těžších trá- pení nevcházejí duchovně hřichů z malomocněli Lidé.

Ach všechnemž se trápení / Bohu / Lidem dosvědčení /

My hřichy z malomocnění / A hledejmež očistění.

Váte přirovnání Čelestného Malomocenství k Duchovnímu gestu / w Nezdrafitedlnosti. Nebo jako té Nemoci žádný z Lidí vinen, ani jakým výnosem říšením, a we wsem Svaté vyhledaném Lékárství ne- mohl vzdávati (poněvadž se z porušení krví w Člověku ten neduh sňchal / aniz gest tehdy bylo možné Lékářům novau krev a nový ži- wot tworiti) kromě samého Boha dobrotiwau moch: Tak wsemu svě- čení / anobrž v samém a wsem Angelum není možné hřichův Lidí snisti, a nás očistiti. Nebo to dílo/vrād/dobrodiní a moc/samého Krysta pro- střednictva našeho gestu / a zůstává. Hle Beránek Boží / genž sníjmá hři- chy Světa / samého Pána Ježíše Jan Křtitel prstem nám vklaze: Na koži se pak w Textu dnešního S. Evangelium toho dosvědčuje na- desíti Malomocných. Nebožátku, mysliby byli pro Léký/Apatéky/Bar- wýre/Lékáře/doctory a drýačníky/do Smrti se taulati/a býdne leckdes- zícepeneti / kdyby gím sam Nebeský Doktor nás Pán Ježíss nebyl spo- mohl / a gich neocítil: Tak rovně Lidé hříšní pro Ceremonię/Lidstev w Náboženství vstanovene Třetí / pôvěry / taulky / Papežské odpusťky / ba v pro wsecky Svaté/mysliby na věk býdní zůstati / v wěčnau smrti mříjeti / kdyby sama milost Pána Ježíše Krysta w to newkrocila / a jásluhami Smrti w krví své nesvinné hřichův z nás nesinyla. Sa- mál zagiště Krev Pána našeho Ježi Krysta očistíti nás od každého hřichu / Apostol vči. A protož/hako zvěřina, nebudeli dobré nasolená / dluho se w Láku bez Čerwů a porušení nemůže chowati: Tak mysl na- se Lidstvá / bez hojně milosti Syna Božího / nemůže než ohavný Smrad neslechetních řeklů na Těla vwozovati / a Čerwů rozličných zlých žádostí z sebe ploditi / k porušení Těla v Dusse.

Pospěšmež tehdy wšyneckni k Nebeskému Lékáři s těmito desíti Ma- lomocnými pro očistění. Neboť se gíz právě poznati můžme ohavným Duchovním Malomocenstvím zohavensij. Neb dímeli že hřichu nemá- me / cíjme z Boha klamáre / a sami se swodíme. Takž pamatuji nás w tom Apostol Svatý Jan. A protož

I I.

Vídli Druhém Artykulii Kázanis tohoto se včme / yak bychom od Sámého Pána Krysta Očistění a wěčného zdraví nabývatí mě- li e Zomu nás, příkladem svých včiti budou těchto deseti muziků Malomocných. Z kterýchž akoltů potom devět nevděčnosí z hřesslylo:

Dodd uj

Zacát-

v.
w Nezdro-
vitedlnosti.

i. John. i.

Simile.

Od Krysta
Pána Dus-
chovního
Lékářství
dosvědčající
prawy spř-
sob:

Začátky vossat měli dobré. Nebož Víry w Krysta / kteréž z pověsti jeho
včenj a slavných y záračných díluů nabylí / toto věnili / což y my vás
míti můžeme :

I.
Odkazy
z hřichu.

Simile Am-
brošij.

Roman. 3.7.

II.
Wyspa.

Matthew 11.

III.
Modlitba.

Leuit. 13.

IV.
I.

Neprvé Nemoc své pravou Chtedlností měli / poněvadž tot
horlivě o Osíštění za Kristem volali. Gestí tehdy první supercilie
seni, poznání hřichů / a pro ně hněvu Božího Srdečná Chtedlnost.
Nebo jako Lidé nakazeni / gessto bolesti Nemoci nechtí / neb neduh w
sobě tagijs / ani Lékarii nehledají / aniž yake Léky přígnají / až
právě na konec Smrti přicházeguj : Tak Lidé gsauce všechen hříšnou /
bez Chtedlnosti Neduhů / totiž poznání hřichů / a nepřimění vás
od Krysta Pána Lékůw / k věcné Smrti se samoděd oddávají. Nedě-
lky mež sobě tehdy, o Lidé hříšnij, s Adamem a s Ewou věnčitúw k zafry-
wce : Ale radějí vzhledněm se do Zálova / z něhož a w němž gest pozná-
ní hřichůw.

Dále hned za-tím cito Malomocni k samému Krysu se obrátili / O
gehožto dobré / moch a dívých / bezpochybny mnoho prve slysseli. Dii
Text: Vstalo se / když ſel do Geruzalémia , prostředkem
Samarij a Galilee : A když wcházel do yakehos Měste-
čka / potkal se s nim deſet Mužůw malomocných. De-
rwt židu / a desátý Samarytan Cizozemec / rodem y Náboženství:
Kteríž se byli spolu shledali: a něměgice s zdravými / ale wždy s sobě
rovnými w polisch / w leších bydleli. Zdeby pak nebyli dopustili w své
Zemi gim se pospolu držeti : Nýbrž w závrtijs-by ge otoſsem chowali, pro
ne-nakazeni : Ale w Samarském kragi Obývatelé zpohanili na to tal
pozoru neměli / aniž se w té věcy, jako y w givých, Zákonem Božím spra-
wowali. Gegichžto příkladem ten každý kdož Osíštění od hřichůw já-
dá / k samému Nebestém Lékari má přijíti s témuto Malomocnými: kte-
řížto potkawſe ſe ſe Pánem /

Stali ſdaleka / a pozdwiſſe hlaſu / řefli : Gejſſu Při-
fazateli / ſmiluj ſe nad námi. Osíšt nás od Malomocnictví.
Zdaleka ſtali / nechtěgice ſe s němaka u nenávisti w ſpolečnosti givých Lidí
čiſtých trýz. A aby tím proti Božímu Zákonu nezhréſhyli / w kteřemž
ſe zgerová zápořed Malomocným mezi zdravé ſe myſti činila. Nebyli
tehdy z počtu těch Lidí / kteríž ſe za ſwau biſdu / chudobu / nemoc ſindis :
ani z oněch nevážných / gessto ſwau ohawau koždohobn rádi nakazily /
aby gen ſviſce Čovaryſſit w ſvě klopoty a náſazn měli. A protož tim ſda-
leka ſtánim / a hlaſyřím wolánim o Snilosvání / Víru w Pána Kryſta
w sobě zgewili / a co všechen nedužitov činiti magi / příkladu gsau poži-
ſtawili. Kteraužto víru y posluſnost ſkutečnau prokázali :

Když Rozkazu Páni wážně vposlehlí : Neb yak ſe p. Gejſſus

Výsel

Vzřel/čekl gini: **G**děte/vkážte se Kněžím: aby rozhodili je
gste očíšení od Malomocenství: **N**áč zagiše wás vzdávijm. **N**eb
na onen čas Kněžské bylo posvolání patřiti na malomocné/a o nich rož-
suzovati. **N**alež o tom máme napsáno w knihách Monumetorých.
Aterijs od kněžej za Malomocné vznámi byli / od společnosti lidstva rož-
lincování bývali. **N**alež posuvad Chrámovim rádem řeze kněží.
Páně odchzování býti magii od gůnich lidí / ti kterijs cízlymi a malažy-
tedlými neduhý obtížení gšau / proto / aby gůnich při sobě učinatažili.
Mežtím wssak pěti a starost rafé o ně máme mjeti / aby potčebně věc
tohoto života neli.

Negsau pak tico malomocni posláni k Kněžím / aby tam hřichy své vy-
čitali / (halž tim písmem Ržimská strana spovědi řeptavých a hřichů
vyčítání za nálezitost poterzug) než aby k Saudu podáni byli o Malo-
mocenství / geseteli se gich drži / čili gšau od něho očíšení. Kterehožto rož-
kazu Páně / až byl proti wssemu rozumu a vůli gegich / wssak gšau vposle-
chli / a gšli / ačkoliv gesetě té chwile očíšení nebyli / až reprívana té cestě.

Poslusnost tehdy Slova Božího gest nepotřebnější / halo v témto
Stalo se když sli / že očíšení gšau. **N**eb vročili Kristu / kteriž
gini zdraví zaslouhval / a poslechli ho gesetě zdraví nepochutvá / když
gini k Kněžím na rozsudek gšti rozkazoval: **V**ěrmez v my Slibum Bož-
ském / a rozkazu geho poslussni budme / a skutek to vkaže / ženasse Wjra v
práce w Pánu daremní nebudau.

I I I.

Rji Črejsin Koždusu Kázani slýsime O své povinnosti / po dogl-
atti z milosti Boží očíšení od hřichů: **G**zina gšme k dobrodinců
svému Pánu Ježíšovi povinni: Textu potádět překladem a wey-
strahau včij / že tímto:

TWděčnosti spolu s Samarytanem / kteréžto gsa s giny mi na té cestě /
Když vžrel žeby očíšení byl / na wrátil se s hlasem velikým
welebě Boha / a padl na tvarož k nohám geho / díky mu
čině za zdraví navrácené: A ten byl Samarytan / a ne žid. Sa-
marytanové pak smíšené Náboženské měli / z pohanského a židovského
složené: A protož w ospliwosti byli židům. Ale tento Samarytan
k Kristu se obrátil / a wděčně T s D t v m l a v d a m v s, Erd-
cem / vstal / myslil / Čelem / k poctivosti a slávě Pánu spíval. O-
hal geset wdečnost vtěšená Čenost / zdali toho v životních nerozumí
a němí neznají: Kterijs nevěda aby Pán Boh poračel každé-
mu za dobrodinců dobrodinců svému wdečně se odměňovati / gmu-
děkovati / a z dobroty před giny mi gen vychvalovat: A wssak sa-
mi od sebe z přirození dobrodinci se vtečně wdečně se býti profázugí: O-

Slova Bo-
žího poslu-
šno.

Malomoc-
ná proč k
Kněžím sau
poslau.

4. Reg. 13.
Luc 11.
1. Timoth. 4.

4. Corin. 4.

I.
Wděčnosti
sme povinni
dobrodinců
svému.

3. Regum 17.

Polit. Histor.
573.Appion &
Gellius libr.
5. cap. 14.Genesis 9.
14-32.

nen Kráwec na paříšci v potoku Caric, že se mu tam Eliás Prorok na ta mísťa zahnaný hnijditi nevřel ážel / kázdé Ráno a Večer Chléb a Mlásso mu tu potravě nosyl. Tento w Tarenem hnijdilce Číap na domě gedne w dvojov: kterakž když gedači z hnyda Číapé geseté hole vypadlo / a nohu zlámalo / vodova ge vodovata / a zhogutse potom přeč pustila. Druhýrok ten Číap přiletel / a v závěsu svodova ana sedil před domem / spustil se k němu a druhau perla z hrdla svého na ruku gegi vysvětlil. Potom vskáhal gi / a omakati dal nohu svou / aby poznala / že gi nakožo v děčinu host hospodinu své za dobrodinu takový dar přinesl. K tomu po-
dobně čremo / že někdy w růžmě / na velikém placu / tdež byl a Kratochvíle strogeny bývaly / a do sraňku wpusťeno bylo mnichy diwoých a li-
tych / žvýkat / mezi nimiž také h ēwové byli. K nimžto Rájmané obyčen mě-
li dávat k roztrhání Lidi smrti / popravovat / žaslavzile. V rostřen byl do
sraňku mezi tu žvěř nějaký Androodus, gessto byl Pánu svému něco
zavinił. Zoho když geden že ēwáro nehyroznější vhlédal / nevpravo se ha-
ko s podivněm zastavil: Potom tiše k němu gdaue / yakoby ho znal / wo-
easem vrtěl co gím domácí autiský pes, a nazýkem svým lízal mu ruce a
nohy / a nedal k němu gine žvěři přistoupiti / ani mu sfoditi / yakoby ho
braniti chcel. Kzemž se vesceko manžství Lidu divilo. Ale Čísař rozhla-
zal k sobě Androda povolati / a ptati se / odsud by to přáteleství mezi ním
a ēwem poslo? A pročby mu to nevlítější žvěře odpustil? Čeho Andro-
odus odpovídaje / w siceknu správu toho včinu / kterak zabehto od Pána
svého / do hor se obrátil / a w horku do nějaké geskyně wlezl / za nímž tam
brzo přišel h ēw / a v závěsu gen / velmi pokorně své nohy / w kteréž wezal
velich špičatý ērn / genu podával. Tu h ēa (prej) vytřhl gsem ten ērn
nohy geho / a vytlačiv hnuig a necistotu z rany / setřel gsem krev / a on po-
loživ nohu na rukou / na rukou / ten celý den spadlé mne odpocíval. A tak žhogutse /
bydel gsem s ním w té geskyni celá tři ēeta / a Mlásso žvěř / kteréž on mi
nohyval / na slunci sussi wage gsem gidal: Až gsem potomé od tdu wysed
že se se těs do Rájma dostal. A protož nemám ja gine něž že to ēew ten by-
tumší / a na vzdáleni své odemne pamätuge / v tuto v děčnost kenne
prokazuge. Na takovau správu geho / a ha žádost w siceho Lidu, Andro-
odus k smrti odsazeny gest propuštěn / a ten ēew mu darován. Kterehož
on na těkém řemenu vyzvaného povolsem měsíce ssebau wodil / a lidé po-
čekavagice ho / penize mu dávali / říkagice: Hic est Leo hospes hominis:
hic homo medicus Leonis. Ta gest / tento gest ēew hospodár člověka /
a tento gest říkav ēkar ēwa. Ale žvěře lice na dobrodinu pamatovalo /
a v děčnosti pěkný příklad vskalo. Kopak příkladu gest Duchovních, w
S. pýsmě poznámených raných owszem prostranný čas k vyzitání gich
postačil. Ž valci v děčnosti Noe po vnygit z Korábu, oběti Bohu obě-
tovat Abraham po přemožení králičí Edomských Pánu děkovat. Ja-
kob navracugice se z Nezopotajme / svau prvnější chudobu, o holi tolito

tam

tam gda/zase s velikym komonstrem zboží an se běre / Hrdotu Boží
mával e Zrakelství po přegitu čerweneho More: Dawid Prorek v
dostojnosti Královské svyšenstvem/ nemohl se vdcených chval Bož-
ských naspisovati : a tím dalek/vzdycky toho svistce činiti se strogil / říkaje:
Benedicam Dominum omni tempore, semper laus eius in ore meo. Lau-
dabo Dominum in vita mea, & psallam Deo meo quam diu fuerit. Non
moriar, sed viuam, & narrabo opera Domini. Chwáliti budu Pána ne-
mírage po všecky časy až na věky. Hledmež to v my činiti / a v profazo-
vání vdcenosti Bohu v Lidem neopisovati. Neb v pohane včili : Quod
virum decet meminisse, si quid gratum ei acciderit. To gest : Kаждemu do-
brému náleží pamatovati na to/co se mu od koho kdy vdceného stalo.

Exodi 15.
Psal. 34. 103.
118.

¶ Wenzstrahau pak dewij i Židuš / Newdcenosti proklaté se vy-
stříhati. Na kteréž Pán naříšav Textu/řka: Zdaliž gich deset ne-
nij očistěno e a kde gest pak onech dewět ? Nejsou nale-
zeni, kteržby se navrátili / abž vzdali Chwálu Bohu/
nej tento Cyhožemec Samarytan. Takž hle až poslavád říjdch
Lide Pánu Bohu vdcenost za dobrodiny sobě věmenná vfazugij/ a množí
od téžkých nemoch glaucie vzdražení/horší byvagi nežli gsaú. kdy prve
byli. Neb vedení povědění Seneky Mludrc: Nihil tam citò senescit quam
beneficium. Krom samého dobrodiny, žádná gina věc tak spěšně a brzo z
paměti neuvhází / proto : že Newdcenost gest obzvláštní skutek Diá-
bla. Nebo jako v obležení Zámku od Nepřátele veleni bedlivě všecky
cesty osazugij/ abž žádná pomoc obleženým na Zámeck přicházeti nemoh-
la : Tak nevhlašnější Nepřátel pokolení Lidstvěho Diábel, při tom
dneš v noch nezahálij/ abž všelikau pomoc milosti přetrhl/kteržby spa-
seni našem na pomáhala. Z kterýchžto geho drábu / giniž cestu osa-
díl/ gest čáslka také Newdcenost. Neb, Si ingratum dixeris, vicia omnia
dixeris. To gest :

Sophocles.

Seneca lib. 4.
de beneficijs.
Smile.

Nazvessi koho newdcenym/ Nazvess ho právě zločinnym.

Protezfrozý Pán newdcenym: Ze schegij v den Sandny Sodo-
mě, Gonorrē bude / nežli gini. A Syrah dž: Newýgdež zlé z domu
newdceného na věky. A Svatej Augustyn napsal: Ingratitudo est ven-
tus, siccans fontem misericordiae diuinæ. Newdcenost gest mister / vysu-
šující Studnichy Milosrdenství Božího. Odkudž obyčejně povědění
poslo: Ingato terra nihil peius nutrit. To gest.

Augustinus.
Bernhardus.
Plautus.

Nad Člověka newdceného/ Země neživj horšího.

¶ Warug, než se tehdy Newdcenosti/ a pamatuji v záchovati hled-
v Šrdci svém řec iohoco Rázani / společně ied rozgimaneho / O Du-
chovnjim Malomocenství / genž gsaú hrjchově nassi / tomu nedužtu tě-
lesnemu věssem přirovnanji. Kteréž z nás sam Pán Ježiš ečsi tuge/
když totiko spůsobem těch deseti malomocných to při něm vyhledáváme.

Epilogus pa-
renetus.

A wa.

Měděle Geděnáctá

Awarugisce se newděčnosti/za přigatá dobrodinj oprawdowau vdečnosti geho Svaté Směno wlebíme. Kteréž bud od nás chwáleno až na věčný věkůw/ A M E N.

Modlitba k říšaný/a neb písen k Spěvu/Pato:

Volám k tobě můj milý Bože/Každeho dňa vám

<p>Wídíme k tobě o Gejissyu Lékáři noších Těl/Duši/ Smiluj se nad námi/ V duchowném Malomocenstw/ Nalož milostivě s námi.</p> <p>Neb chejme a poznáváme Hřich svůj před očima máme/ Gimž gsmé porušení/ V řázu w bídě zaslaužilau Z Črkwe Svaté wylaučení. Však tobě Kryste w cestu gdeme/ Zdaleka pohled stogijme/ Pro nenačájení Gimž zdravých / a proshýme Vzestrí na nosse trápenj. Jažen pepechu/obmékí Srdece twardost/ Ddegmi w řecí chéparost/ Zižen/ zoskliwenij/ Molobu Těl a pracování/ Ne hříšnjkůw znamenj.</p>	<p>Hlavu nassy přikryj Milostí/ Dsta napln Slow Maudrosti/ Swým ospravedlněním Oděg nás/a rovné bydlišť Swoleg hlosyším Rázáním. Do Obce Črkwe shromáždění/ Kdež se mišto zločecení Požehnání dawá/ Od tebe Kryste sameho/ Poslušným zdraví nastává. Očist y w nás tu Nemoc dlahau/ Gejissyu swau Krwí drahau/ Kteréž všeckti Zádný nemůže krom tebe Od hřichůw Lidi zprostiti. Ale ty sám Kryste tu moc máš/ Z Český narvácený hauff náš/ Srdnatau vdečnosti, Těchvalých, vslýšeti/ Drač nás věčně spasiti/ Amen.</p>
---	--

Měděle Patnáctá po Svaté Trojici.

Ewangelium S° Matthause w V I. Kapit:

Milostivá Peče Otce Nebeského/ pro Ježi Krysta Pána násého
Křze dobrodinného čísla Ducha Svatého/ráč nás opatrowati
věčně/Amen.

1. Tim. 6.
Iob 1.
Srimma wse
ho Rázany.

Paměti a připomínání častého gesti hodné (Lide Páně) ono Svatého Pavla Apostola povědení, řeckého: Nic gsmé neprinesli sseban sem na tento Svět/a gisťá gesti mít že také nic odsud newyneseme. Gednosteyného simplusi gesti y toto Jocabo / kterýž dí: Nah gsem wyssel z životu Matky mé/nah se jase tam narváthm. Což wsecku každodenní slouzení stvorzuge/a nás Lidi wzbuzuge/abychom na propůžcenié/a z sice drostí Božsté nám vdelené živnosti wedezísi geden-kajdý ptešťawagje/wsecku swau peče / Starost a Snažnost/ k Nebeským dobrým věcem obracowali. Tož magice co giski/pjeti/ čím se odjiwati / na tom ptešťawali / a z toho tim wraucněgi pokrmu Duchowního a věčného vyhledáwali.

Ale taková gesto náscho pěirozeného pokájeného vtipu držost / že naporád vyspíchni rádejí svého Těla žádosti oblibugeme/nežli Slova Božího následugeme. A tak z toho na cestu Ľakomství wstupujeme / a strze ně mnohau zpohanilau pěci / ffrešunký / Starostí a prachy nevstalau / důvěrností Modloslužebnau w své ausylis / chutí také a žádostí nenašcenau / samých zemských dobrých věců pro Tělo nabývat se hražujeme : ach běda nám / že se kdy tim řekodlívym Ľakomstvím k Království Božímu nespříjme, a o věcné Spasení nedbánsiv činíme. Neb Ľokomey Království Božího nedogdali (lečby sobě strž pokání všimyli) hroží gím Duch Boží.

A protož Pán nás Gejiss Krýstus tomu zlému w cestu vycházege/welmi pěknými Sentenciami w svých častých Rážaných/a negináce než vysko malá Kútátko rastoliskami z bláta Ľakomství shání, a k důvěřenj se Pánu Bohu o snadném vživění nás dízel svých přiwozuge. Zvláštědlněným Svatým Ewangeliem / w kterém Ľakomou zpohanilau pěci hančným Modlatstvím byti vkažuge/o do té Nebeské Ruchy / sevsemi Twory/od Boha po křímem spatenými / Čeládku svau vwozuge. Slyšmej o tom nábožné povstancuse řec Svatého Ewangelium/od Ewangelistu Svatého Matthausse w V. L. Kapitole napsanau/slowo od slowa takto :

Ephesios 5.
Galatas 5.

Sezl Pán Gejiss Včedlníkum svým: Zládní nemůže dwěma Panům slaužiti: Neb žagisté gednoho bude místi w nenávisti/a druhého milovati: A neb tohoto se bude přidržeti/a druhého opovrží. Nemůžete Bohu slaužiti / a Mammone. Protož pravísm wám: Nepečugte o život wasse / co bysste gissti měli , neb pišti: Ani o Čelo wasse / kterého bysste oděwu vžívali. Zdalíž život drážší není nežli polkm? A Čelo wijce nežli

oděw?

oděw? Obratte Vči k ptactwu Nebeskému / žež nesegij a-
ni žnau / aniž svožugij do Stodol / a Otec wáss Nebeský
krmí ge. Zdaliž wy gich daleko neprěwožsujete? Kdo
pak z wás pečlivě myslé, může přidati ku postavě své
loket geden? A o oděw proč pečlivij gste? Znameneyte
Lilia polníj / kterak rostau / nedělagj ani předau. A w-
šak prawijm wám / že ani Salomaun wevossi Slávě
své tak odijn nebyl / jako gedno z těchto. A poněvadž
tráwu polníj (kteráž dnes gsauc, zeytra do pecy vložena
býwa) Bůh tak odijwa: zdalež mnohém wiſce wám to-
ho nevěinj / ó malo důvěrnij? Protož nebudte pečlivij/
řikagice: Co budeme gisti / neb co budeme pjeti / neb čím
se odijwati? Neb wšechno toho poháně výhledawagij:
Nebi žná Otec wáss Nebeský že potřebujete těchto všech
věců. Nýbrž ragégi hledajte napřívo Království Bo-
žího, v Spravedliwosti geho / a tyto všeckny věcy při-
dány budou wám. Protož nebjwahyte pečlivij o žantřek:
Neb žantřehší den sám o sobě péci myti bude. Dostí má-
den na svém trápení.

*Ewangeliu.
Matth. 5. 6. 7.*

pámod.

Summa

Sec' přečteného Svatého Ewangelium gest
wzata z onoho obšírného Kázání Páně / kteréž v Galii
lei na hře Čábor zástupům činiti / a w něm prawým
smyslem Zákon desater a Božího přikázání vyšvětlova-
ti ráčil. Nežn kterazto řeči Kázání svého spartiu Pán
mnohé při Slovu Božímu teselivé / a o své domovní
gměni, prách a Hospodářství velmi pečlivé: Některé s chudobou / s
naužn / psotou a s nedostatkem potrav / oděvu a jiných potřeb / náram-
ně sobě stenksagich: Gine opět / an wiſce myslí na Lákomství / nežli na
Nábožensví / a větší péci magis o zbohaceni / než v věčné spasení: Pro-
tož ge všmě potrestati / a z nedověry / z Lákomství / v zevšech daremních
a bezbožných péci / fresunku / starosti / giniž se lidé při živnostech zmols-
wagi / vywozovati velmi péknými důvodn / a k Synowé důvěrnosti
k Bohu Otcu o vžijweni gich vywozovati ráčil / v nás spolu s nimi a za
nimi tomu vyvčuge. Neb vedle žněnií Summum Svatého Ewangeliu-
um / za ruku každého vgtmanu / vychází milostivý Pán s námi na pro-
cházku / k spárování wšechno všechnileho stvoření Božího / kteréž až
posa-

pozavád opatruje/ jako Hošpodar svého Dílo. A v tom Díci násse obrazí k spárování nescílného Ptaceva/gestu nesege ani žne/ ře: Vysal se proto dobré má / a potrawau Boží tluſtine. Odvud vede se s námi do rožkoune wonné Zahrádky své/ až n na krásné Luhu/ pole/ rovinu/ doliny/ k hlečnuti prepěkných rozličných kvíti / která nedělagi/nepředau/ netfagi/neffagi/nebarvi: A vysal v rozličné pěknosti/vr vůni/v moch a v Slávě Krále Slavné převyssi: Opět z Lul/ z Poli/ z Zahrád/ z Šicěnic/ ře/ do domu k Díci/ jakožto s Božimi dílkami se navracuje/ znage je Dík po procházce lačněgi/ anobrž n Starý Lidé rádi a s lepší chuti pogidagi. Protož nás od Díce připraveným potremem těši/ ře: Vši žagisté a žna Díce Wass Nebeské je potřebujete těch-
to všech věch: ne Slámy/ sena/ trávy/ plewu/ jako Holwada: Ale Chleba/ Massa/ Pitva/ Vina/ Peněz/ Grossu/ oděvu/ živnosti/ ře/ ja-kožto Lidé/ pro kterež samé ty věcy v Spisirni Boží nachystané jsou. Na rozchodně pak gesitě n Klíče od té Spisirny a Kuchyně Boží, jawr-
lau Svatého Ewangelium do Rukou násich podává/ ře: Hledej-
te nevprw/ nechage Lakomstvi a všech pohanských péci a starosti o
potrem/ oděvu/ a živnosti/ Království Božího/ ře gesitě: Nabožen-
stvím Sláwy Boží a věčného Spasení/ v spravedlnosti geho/
Touž/ Pobožnosti/ geden-kajdy čině dosť svému povolání/ A tyto v-
šecky věch/ kterýchž potřebujete/ přidány budau vám. A taž
gesit hle Summa v význam dnesního Svatého Ewangelium: Kteréž se
také vstahuge na první Přikázání Decalogi, Neb Modloslužebnosti tre-
stice: a na první Artikul Symbolum: Neb o Bohu Stvoriteli/ je své
dilo opatruje a živí/ myslí: Táke na první slovo Modlitby Páně
a Čtvrtou gegi prosbu. Nebo v rukou Díce Nebeského Chléb vež-
dejší Dílkám Božím vlažuge. O leniví a věčním hladem zemdle-
nij Lide. Kteržto dnesní procházka Syna Božího pohrdagice/ z Ewan-
gelium o důvěrnosti Synovské k Bohu v živnosti nedbáte se včiti / a z
lakomých péci vyhvedeni byti. Pobožni pak a shromážděni/ slýsíte zdra-
ví v weyladu Svatého Ewangelium Slovo Boží předkládané:

O Péci a starosti Lidsté při živnosti a Oděvu.

Artikulové budau Diva.

Prvni: Kajdau péci a Starost nám Lidem Pán Ježíss dnesním
Svatým Ewangelium zapovídá v těch slovích/ tdej čty-
rykrátě dí v Textu: Nepečujte o život Wass/ co-
bysste gisti měli/ ře. Item/ O Oděv proč pečlivij
gste: Opět: Nebudte pečlivij/ ře. A gesitě: Pro-

E e e e tož

tož nebudte pečliví o ženy.

Druhý: Kterak máme náležitě, bez nezádne a bezbožné péče, od Otcu
Nebeškého potřeb k vživení Čela dosahovat.

I.

Není Prvním / Toho pravý Smysl místi důležitá potřeba vklazu-
ge. Nebo Lidé neoměge vpríma u Čestu kráčeti/ jak w giném/
tak h m tomo přiliss na pravo aneb na levo se všinugi. Gedni za-
giste slyše že Pán Krystus veli nepečovati / z toho se na samé zahálky
oddávagi. Jinj, když se k dosti-činění povolání svému Slovem Bo-
žím nabízegi/ tchdy se na přilissné Laskomství wydávagi / Boha, Nábo-
ženskvi opaustegi: a co wydělagi/wyštaragi/wyfressugi/ ře/ Zde Bo-
žímu požehnání/ ale svému pracování připisugi. Weděti tchdy slussi
že se nesajzdá péče/ Starost/ fressunek/práce zapovídá/hanu/neb od Krý-
ka zbranuge. Nebo gest péče tato dwogi :

I.
potrebni
každému/we
dle geho pos-
volání.

Psalm 33. 45.
1. Petri 5.

1. Thess. 4.

w Nábožen-
ství.
Philip. 2.
Ephesios 2.

w Správě
z. idu.
Roman 12.
1. Timoth. 5.

2. Corin. 11.
Colos. 2.
1. Thess. 2.
priživnosti
Eccl. 7. 40.

podoben-
ství.
Genesis 3.
Job 5.

¶ První Péče Lidstá gest potřebná/ Svata/náležitá/a všem
Lidem vůbec h gedniomu každému obzvláštně potřebná / bez kteréž já-
dný nemůže počten být mezi Syny Božimi. Nebo se náležitau péci vy-
konávagi t všech / kterýchž od Člověka Božího Zákon/ Křesťanská po-
vinnost/ a vlastní povolání geho, právo/stud/potřebnost/Manželství/
Hospodářství / těž h Čelo k vživení svému žadá / a vyhledává / kteráž
se Bohem v přikazuje w Zámlu/řka : Vlož péci svou na Pána/ a oné
vživsi. A S. Petr dí: Všecko pečování wasse vložte na Boha/ neb on
má péci o tvás. Apostol S. Pavla také k Čessalonycenským tak psal/
řka: O to pečujte a se starchte/abyssce své vlastní dílo gedenkajdý dělal.
Předně/w Náboženskvi vysíckni naporád s bázni a s strachem o své spa-
selní pracovali. Pán Krystus veli hledati nejprve Království Bo-
žího. Hledání osvětem bez péče/starosti/a pracného aushly byti nemůže.
Za-tim w Správách Světských/w Duchovních h w domáčích. Kdo
nad gmyini vládne/vládni s pečlivostí/poraučí Duch Boží. Nebo gesli-
je kdo o svých/a nehyvíce o domáčích péče nemá/zapřel gest Miru/a hor-
ší gest nežli nevěrný/dí Apostol. Marth Bethánské Hospodyně pé-
livost se schvaluje. Jozefova bedlivá rozsaffnost w Egypště správě
se zvelebuge. Vyvolené Nádoby Páně při Brachu Apostolskému plnosti
za příklad se představuje. Shrach vči / aby sobě Člověk nesenykal
s težkostmi/které se při Borbě/ a w péci při vyhledávání živnosti natre-
fuge/nebo to Bůh tak nařídil / dokládage : Kdo (prey) ; práce své živ-
gest / a přestává na tom což má / Tent kvede živnost potřebau, a život
pologný. Nebo jako Člověk Nemocný stará se o Lékárství pro zdra-
wi : Tak zdravý hned zpírozené nátlomosti dychtí po nabytí živnosti.
Což proti Bohu není / poněvadž vložil abychem sobě w potu Čvári
Chleba dobyvali. A jako Pták h létání/tak nás k pracování stvorili
rácil.

ráčil. Nýbrž zlořečený gest ten každý (d) Jeremiáš Prorok) kdožby fo-
nal dílo Páně (totiž své povolání) lste. Všickni gsau žagisté, v Sva-
ti/ Křestiane v Bohanc, počestné pěce o svaté povolání mísvali / aby gún
dosti činili/wedle povědění Skladatele Versi: Cura viris graibus re-
rum solet esse suarum. To gest:

Lidé neznamenjezí/ Gsau svých věch nevyliečí.

Však ta pěce náležitá aby byla dobrá/Svatá/ Bohu milá, a tobě
vžitčná/muši spogená být předně s přikázáním Božím / aby se o to řa-
ral a pečoval/coby nebylo proti Božímu Žádou / a to činiti začinal/nac
se rozkaz Páně vstahuge. Druhé/s věravu/věrce je tomu Bůh chce
aby to činil/ne vymyslem žáluhy/olež posvinnosti Vlry. Třetí/s Mo-
dlitbau a dílč-činění. Čtvrté/s Boží Slávau. Neb co-koliv či-
nите в слову и в стиху / чинте то вesse ве гненю Пана Гезу Криста/
дѣлугice Bohu a Otci skrze něho/poraučí Apositol. Páté/s pokorau
a s trpělivostí, w nepodaření předsevzathch pěci. Sesťte s bedlivau
Prácy/varugice se lenosti a zahálky/polstáre Ssatanowa / a podpali
hrischu. O tom Pán d) při konci Textu: Dostit má Den na
svém trápenj. Hle, ne na zaháleni/spani/ožralistvi a hrách/ū: Alle
na Kríži a trápenj / kteréž d)la povinneho wssedního pochází. Atak
nezbranuge náss Nebeský Mistr pěce náležitě / kdež d) po-čtyrykrát w E-
wangeliu: Nepečujte: Alle zahálku potupuge. Neb naž onen po-
věděl: Magna pars hominum perit nihil agendo, maior aliena agendo
maxima male agendo. To gest:

Zahálku minojo gest Lidi žhynulo/ Nevyjcegi pok až poslavád hyne
A tyc těch genž se w cyži třeli dílo/ Nedbalcū na pokání/a zle čině.

T Druhá Peče hest porušená Modlárská, a právě Pohanstá nepo-
božná: Kteráž pochází z nedůvěrnosti až nepovědomosí Spacrování
Božího/a to o samé toliko gídlo/ pín/oděv/ždrawi/rožkoši/weseli řa-
dau chwili/o Zboží/Slávu/o Penze, Brád, Dáslogestvi/Chypálu/o
dlauhý byt w tomto Světě / a ne o Spaseni w věčném životě se sigrá-
gic. Ta pohanstá pěce w dnesním Svatém Ewangeltum hlasem Sj-
na Božího se potupuge / a Synum Božím přísně zapovídá/a pod tim
gedinku Slowcem Lakomstvi wsecká se rozumí. Neb taková ne-
řízená d) pokrm/oděv a gměnji Peče w Lidech / zpauhē nedověry fu Pá-
nu Bohu pochází/a Člověka v mnohem nešlechetnostem pohani/naž
Apositol pisse: Ze lakomá žadost gsa forenem wsecho ztěho/ od Vlry
w bludy/a w mnohe bolesi lakome Lidi vwozuge/ ažy do Pekla. Toto
wězte (d) Apositol je žádný Lakomec a Modloslužebník nebude mítci Dě-
dicem w Království Křistově a Božím. Anobrž v sám Diábel zo
pověsti muši/wedle důvodu oné Histore. Čteme, že se některého ča-
su hádal Diábel s gednem Pařízovskem Ottem Svatym. Zehdyže
pral se ho ten Svatý Muž: Kterých hříšniju má nevyjce w Pelest: Od-

C e c e i s   pověděl

Iere m. 47.

Mantuan. Ec-
loga. 10.

Spogená
Byti má s Bo-
žím překaza-
ním.
s Wgrau.

s Modlibau
s Boží slá-
wau.

Colo. 3.

s pokorau.

s Pečej řas-
tečnau.

Seneca.

I L
Porušenau
bezbožnosti;
a Pohanstau
modloslužes-
bnosti.

1. Timoth 6.
Ephesos 5.

In vitiis Patri.

pořečel Diábel/rka: Čežké gsy věců pojídal/ neb mi není bezpečné zjevoi vati toho / aby snad ginař takoví hříšních, geseté na Světě gsauch, nezhrózily se toho/ a činil by pokání/ poem-bych rá s svým Peklem na holičkách žůstal. Ale wssak pořim/ že Lakomství, lichovníkův, a dráčuv chudých Lidí mám týmec plně Pekle. Neb Lakomství/Eaupeže a řeč, dýřiwa Lidé za hřích nemají/právem ho nesrestej: Nýbrž kdo nechla koměgssi/ten Hospodář nelepší být se domnívá. V mne pak do nejhlubšíhoho Pekla se dostává/hakožto ten / který se hříšníkem být nevezná, rá/a pokání nečině/zahynutí na se vwozuge: Wedle oné řeči:

Nad Člowěka Lakomho/

Nic není neprawěgssího/

Neb takový y Dusi svau,

Za Penize má prodagnau.

Tak gest hle ſſe odliwá ta bezbožná péče Pohanstá/a wſech Lakom, círu neznabohuiv. Od kteréž Spasitel náss (chejci tomu/abychom my gcho Čzeládka bez přílišních zemských starostí/pologný život wedli / a o jame dobré svědomí a Všich svě. oříškání péci měli) w dnešním S.E. wangelium myslí nasse odrihuge, a zlatými fraticemi z nás gi wysorezuge.

Nenprive/předestřením ohavoného Božskému přikázani odporného Mlodářství k spárení a ku poznání / kterýmž se Synum Božím opisovati a Bohu Otci zopříliwovat nenáleží. Pravý Kryſtus/ Zia- dný nemůže divéma Panum mezi sebou odporným slaužiti. Neb žagisté gednoho bude mítí w nenašisti/ a druhého milowati: A neb tohoto se bude přidržeti / a druhého o-powrže. Nemůžete Bohu slaužiti/ a Mammoné. To gest/ Bohatství: Neb w ſu Mammon nazýkem Chaldejském a Syrském / rozumí y gmenuge se Bohatství. A protv̄ nebo Boha w nářvisti budess mítí / a Penize milowati : A nebo Srdce tvé bude se přidržeti Boha/a potupíss Penze. To gest wěc gisťá / když dva Páni gsaú sobě w Životu / w Krávich / w Obcování/ w Sausedství/w Prátelství/ w Wuli / w Kořazu/ Odporní / a spolu se wadi/bigii/it: Není možné gednomu z Služebníkůw pospolu gun oběma slaužiti / a sohod včiniti. Neb když geden mlčeti / druhýmluviti/ onen plakati/tento se smáti/geden spěšně nětco těžkého dělati/ a druhý se děti / ležeti a zaháleti rozlazoval / když tomu oběmu sobě odpornému mohl za-dostí včiniti? Tak rovně možné není Bohu a Mammoné slaužiti. Neb Bůh gest Štědry/ Mammon Lakomství gest vfrutně a hauževně: Bůh rozdává/Lakomství každému běre: Bůh obohacuje Lidi/Lakomství každého ſsi: Bůh přege a dodává Životu wſem/ Ale Mammon zevšech hrne k sobě kvaltem. Bůh weli do kostela chodit/ Mammon ps Lakomství gezdit neb běhati. Bůh Swatá Písma schivaluge/Mammon Registr a přepisuge. Bůh w Nebeských/Mammon w Zemských darých a penězích se kochá/it. Geden dohánj k dobrému/ druhý přisírkuge k zlému. Kterakž pak o Člowěce (pomysli a rozwáz-

zdráve

Ecclesiast: 1. 10.

Lakomství
se z Lidi w/
Kocenuge.

Chavonym
Modlás/
Sváym.

zdrávě) chceš se oběma zachovat? Boží službu vykonati/a od Mammonu nechoditi? Apoſtol dří: Které gest srovnání Krysta a Beliale. Tak Nábožného a Ľakomeho i Eliáš. Prorok na Lid Žrahelský. Modlárstvím zprzněný/ hlaſitě volal/ řka: Dokádž pak ale kuhati bude te na obě straně. Gestilize Pan gest Bůh/následujte ho: Pakli Baál/gděte po něm. Naſoby řekl: O Lídě bláznovoj/co činíte? Pomyſlite na to: Chcete dwěma Panům slaužiti / kteříž vám odporné služby rozkažuji. Nebudň Vále ctíte / Boha mrzkým Chrýzologistvem Duchovním vrázíte. Čeze se že Pohane Boha i Diabla ctíti / onoho bslého/ tohoto černého malujte. Tázání gsouce proč by to činili? Odpovali: Boha proto ctíme/ aby nás dobrými světci sstědře daroval: Diablu pak poctivost činíme / aby nám zle nedělal/ a toho co Bůh dává neodgismal. Na ten spásob množný nyní slovo Boží schvalugi / Kázani a pravé náboženství oblibugi/a Ewangeliſſti se býti vychlubugi: vysat na světším dle pověry Papežské milugis a zachowávagij. Zdalek takovis ginchho co myslí než jako Pohanec. Nýbrž sami tv sobě bezpochybny toto ríslags: Ewangelium milugi/ abych ſtrže samého Krysta dossil pravdy a světneho spaſení: Ceremonie pak Ržimské oblibugi/ abych snad pro ně nevvedl na se od vrchnosti / a zwláště od Kněžstva toho Náboženství, nepřizně/ Hněvu/Lán/ proklínání/ obžalování/ osočení/ Čejkost/ Vězení/ z Vraždu ſvoržení/ potupy a hánlivého gím ſe oſtužení/ a snad y o ſtateček ſe připraveni. O neſlechetný Mammonech/ o ohyzdný před Bohem modloſlužebných/ u. A co ſe pak toho při dobyívání živnosti děge/ když ſe laſomstvím hrozná modloſlužebnost promozuje? Ach nemůžet giz Pérou me toho vſechno tuto naſſertati. Svatý Bernart napsal: Ze ſe laſomství weze na Voze ohavné modloſlužby, čthřimi Koln/ genž gsau: I. Bogacnost ſkodn pro Náboženství. II. Newlidná poſtaurnost. III. Potupa Pána Boha. IIII. Zapomenutí na Smrt. A dwěma churawými Horady/yakožto: ſkrbnau ſtaupost/ a Laupežnau nehtosí. Vozata ge ná/ horijsch žádost gměnij/ totiž/vſeckno to chtic místi/co v givých vidí. Frantiſek Petrarcha Archydylakon praví/ že fajdý Ľakomec má kamenný Krk: Neb vzdycn hledi co může místi/ a odkud vſe dostati/ a pík dá že giz doſti má nemůže ſe ohlednauti. Rovně jako horfotí Žymničnau rozpálený Člowěk/ čim vſice píge/ tim ſe mén v hassuge: než rozněuge tv žaludku a tv žatrach žížen: tak Ľakomec vſiceli hltá/ lopotuge/ a Peněz ſvě gmeňi nmoži/ tim ſe vſice tv žadostí Ľakomec rozpalue/ a tak tudí na Boha ſe zapomínage/ modloſlužbau Mammoneau záplatu pekelní na ſe vwozuge.

Druhým důvodem tv Textu Svatého Ewangelium vykoreňuje Pán z nás Lidí tu Ľakomau Pohanekau Péci důstognosti ſtvoření ſtvořena naſeſho od Pána Boha/řka: Zdalek jiwoť dražší není nežli Potrni/ a Čelo vſice nežli Oděv: Naſoby řekl: Proſím/ po-

1. Corin. 10.

3. Regum 18

Bernhardus.
wās laſom-
cūm.Franciscus
Petrarch.Simile.
Chrisost: in
Math. Homil
64.II.
Žtvořa naſse
ho důstogen
ſtvořim.

vař Čzlowěče, hat mnohem znamení těžší gest twůr život nežli polrme
A Čelo tvé světší a což vše nežli oděvē Protož Pán Boh / který to-
bě bez tvého zašlauzení / a bez tvého pečování život dal / což neměl
dát v Pokrmu kvživěni tebe do vloženého času / a oděvu poctivého/
na tvé Čelo příslušného Aho Howardum Šest / Dvou Rauno dal: nad
to tobě / ku podobenství Obrazu geho stvořenému dá ozdobu na Čelo/
gen se mu dívce. Kolikrát tehdy kolivék na Život a Čelo nasse pa-
trime / tolíkrát bezbožné pečování o gídlo / pítí / životnost / oděv a Šat-
stvo. Procosvati máme. Neb ten kdok dal to co gest světšího / mnohem
snáze dá to co gest menšího.

III.
Nebeským
pracem.

Třetím důvodem mrtvsi w nás Pán Krystus péci lakovau / při-
kladem powětrného Ptactwa / předivně samým Pánem Bohem se krmí-
čkyho. Neb di / Popatřte na Ptactwo Nebeské / a aspoň patři-
ce na ně / vše se w Vídce povoržowan o dobrotě Otce wasseho Nebeské-
ho / žeť Ptactwa nesegi / ani žnau / ani swožugi do Stodol/
to gest / nepracugi / ani také Pokrmu na geden Kof / aneb na všecky Let
sobě neskladagi / a wssak Otec was Nebeský krmí ge : Zdaliž
wy gich daleko nepřewyšugeete před Bohem : Wy k Obrazu
Božímu Štvoření gste / a wám Spasitel Světa darowan gest / aby
ste wěcně živi byli. Nežby Otec Nebeský / Pán nevbohatěžší / Kr-
mě ptactwo, pro Lidi tolíko stvořene / wás Synův svých nechal hla-
dem zhynautie Onečinj toho.

Genesis 21.

Exodi 24.
3. Regum 19.
Exodi. 16.
Iohue 5.
Deut. 8.

Posetříme tuto / že nezdobrotivěžší Pán příslady Lidi mohl
předložiti / kterýmž někdy z pauhé své milosti zážracně před Šimoni w
hladu některé Lidi ochovati rácil. Nakrsto Agar s Izmahelem dně-
tem / z domu Abrahama wychnanau / a po Vídce k vyděj / a gíž žijí v č-
mě omléwagach / studjuku čerstvě Bodn ukázal. Mogzíšse také za-
celých Čzthyrdeti Dni a Nočí / bezevscho Gýdla a Nápoje zachowal.
Podobně v Proroka Eliáše. Neypodivněgi pak nescislne množství Lí-
du Izrahelského, za Čzthyrdeti leh na Pausti sám z Nebe proto krmil/
aby je z toho Svět naučil věděti / že Otec Nebeský / netolíko obyčejnými
potravami Lidi w něho wěřej / ale také gížmi nescislými a padpřiro-
zenými spůsoby / w hladu h w každé potřebě / při celém a zdravém životu
zachowávat vás a může. Ale že ne wissíkni té důvěrnosti k Bohu gau/
aby h gíž w potřebě chřel posawád tak dobře činiti / halo někdy Proro-
kum a Lidu Izrahelskému činíval : Protot hle na Pták Nebeské w po-
wětrí letagich Pán Krystius patřiti veli / který se o to coby mělu gíži ne-
staragi / Nesegi / nežnau / aniž do stodol swožugi / a wssak O-
tec nás Nebeský podnes w vzdycích krmí ge / některé Obilním gr-
inem / gížem zemním erinem / gížem pupencem stromovými / a gížem časmi le-
sajími / některé Massem Rybím / zvěří / howad / messin / a gížem řečezem a

20cii/

Oceli, nako Pſstroj. Oči vſeſho tworu dauſtagi w tebe Pane/a ty dá-
wáſſ gumi pokrm w čas přihodný. Otwrage ruku ſwau naplňuſſeſſ
každý životčich požehnaním/wyznává David Svatý. A kdo připra-
wuge hawraním pokrm / (oſ Job) kdyžto Ptáčata geho k Bohu říč/
kvačice je pokrmu nemagi. Z ſám Spasitel w Evangelium Svatého
Lukáſſe Krkavčata připomíná. Neb ſe na nich předivně Boži opatru-
wání ſpatřuje. Čeſte ſe zagiſte / že Krkavčata po vylihnutí bywagj
bjlá/procez ſe na ně ſtarý rozhněwáwagj/a ge Jakobý Pankhartata byli/
poněvadž ſe gumi w černosti a w barvě podobná nelijhnau, opaſtěgi/a
prýc od nich zaletiugj. Kterehožto času ta Ptáčata wžhuru hlaſu; diw-
hagi / a kvači k Bohu/o pokrm volajice. Pán Bůh ge pak ſluſſi/a
rakto žiwiſſ : puſobiſſ je ſe w gegich Hnizdě nachýs Čerwickevērodi/a
gumi za pokrm bywagi/az Devátcho dne/kdyžto pehříčem černým obro-
ſiau : Starý pak Krkavčet rodicové gich zahe přilečuſſi/a teprwa ſe k nim
přiznáwagjeſſ/pokrmem ge opatrugi. Opět nijze o Pſstrojovi Job po-
znamenal/řka : Pſstroj Pták nechává Vagec ſivých w Píſku/a ty Bo-
že w prachu zahříváſſ ge/a zapomíná je Noha roztluče ge / neb Selma
polní rozrazý/zatvruſuge ſe k Ptáčatum/yakobý geho nebyla: Ale ty Pa-
ne ge žiwiſſ. Toho Ptáka Pſstroja powaha přirozená gest ratořa : Když
ſneſe Wence/na cestě w Píſku ge zafopáwá/kudn Lide n Hoswada chodiſſ:
netoliko pěče o ně nemage/ale chitelbý abn ge nětco rozrazilo. Potom
pak když ſe Ptáče vylíhne/ a z toho Píſku wyleze/ zatvruſuge ſe k němu/
yakobý nifdá geho nebylo. Ale Pán Bůh, jak w Píſku od rozrazeniſſ
to Wence/tak n vylihnuté Ptáče předivně zachowáwá a žiwiſſ. O mno-
hem vjce nás Lidi žiwiſti hotov gest. Zdaliž wž gich Ptáku před
Bohem daleko vjce nepreruſíſſiugeſſ: Oj Pán Kryſtus w Tertiu. Ne-
bo Ptáčich pro nás ſame ſiwoření gſau. Nápodobně kteří Bohatý Otec
Čeladku Šyna ſvého/n Koně a gme ſměni geho bedlivě opatrugi/a při
Dworu ſvém chowá/krmí/žiwiſſ/odſiwa: Nad-to Šyna, kteřehož ty wě-
ty gſau, hladem nevmoří/a oerhanu chodití neuechá: Tak Otec Nebeſký
poněvadž naſſe wěch ſikwoſtně chowá a žiwiſſ/mnohem vjce o nás tu
peči miji ráciſſ / kdybychom ſe toliko genu dawěčovali / a poſvolání ſvá
náležitě vykonávali: Přikladem Ptáku/kteří nezahálegj: Ale ſvůg let/
k němuž ſtvoření gſau/ ſenagi.

Čciwrtym důvodem vyhánj z nás Pán lakovau Peči přirozenau/
naſſi Lidstau nemožnosti/vjce dogití a miji / nežli komu Pán Bůh chce
dati. Oj w Tertiu: Kdo pak z wás pečlivě myſle/ a o světſſi
poſtawu Těla ſvého ſe ſtarage/ může ſkrze to pečování/ ſtarání a ſtre-
ſování/přidatí ſi poſtawě ſwé lofet gedene: V Svatého Luká-
ſſe dokládá Páni/řkauc: Veněvadž nemužete ani toho cež měliſſho gest/
totiž ſwau moch a auſhlím ſpuſobiti/ proč pak o wětſſi wěch pečujete?

E e e u i T a t

Plaſmo 143.

Job 38.

Lucas 1.3.

Plinius

Job 39.

Plinius.

Simile.

Job 5.

1111.

Přirozenau
Lidstau ne-
možnosti.

Lucr 12.

Marka 16.

v.
Ozdobau
Rovněž roz-
ličného.

Tak rovně kdož chci vše mít/ než Pán Bůh gím ráci dáti/Báz-
nové čini/ neb se darennau pěs trápi: a magili čeho proti všali Boží
dostati/musí za to Diablu svau Dussi dáti. Ach což gest plamno/bý m
Čzlowěče rozechen Svět vyzenskal/a na Dussi své řeči věnil/kterouž
dražší gest nežli wessekeren Svět/dj Pán Kryštus.

Pátym důvodem: Ozdobau Kvíci rozličného/Pole Luly/Trá-
viny/Zeleny/Slepnice/Zahrady okraslujichého. A o oděvu proč
pečlivy gstež domluwá Pán. Jakoby Otec Nebeský dopustil wám/
abyste naž hoditi/a zymau hynauti/neb gímym zapořímech býti mušli.
Popatřte na Lilia polní/kterak pěkně rostau/gestto nedě-
lagi ani předau/a rossak od Boha pěkným Oděvem odšwány a o-
dobenn bývagi. Prawým pak wám: že ani Salomaun
wewohi slávě své tak odjin nebyl/yako gedno z těchto.
Žiadné pak nemůže býti připobněn lidského vtipu k Božské Maudro-
sti/kterouž Pán Bůh vklazuge netoliko při ostříhání/ ale také při odí-
wání a ozdobování svého Stvorení. A poněvadž Tráwu
polní/kteráž dnes gest/a ženytra snad do Peči vložena bý-
wá/Bůh tak odšwá/ždalíž mnohém vše wás Synův
svých neoděgec O malo důvěrní Lidé/kteríž se nesmíte Pánu Bo-
hu důvěřiti/a takž dobrych wěch od něho očekávati, yakož on dávati ho-
tov gest, nesmíte a nechcete.

Patříce tehdyn Tráwu a Kvíci Polní/netoliko Maudrosti/ale
objvláštěně dobrotně Pána Boha naseho podívome se/a poznávemys
vтворzení Výry nassi o dosažení oděvu/přestávemys také na postředním
slušným oděvu/silností/nádhernosti, neobýčejnosti/Čzokragn-
nosti při oděvu se tvaružme/a Wopicemi se nedělejme/co na Čzozem-
cích vhlídáme/hned se také do toho neobláčegme. Yakož pak pod
Nebem Národu není/ aby se w Oděvu častěgi měnil a potvoril/yako
my Čzechowé/zvláště Zěnské pohlaví. Vhři/Poláci/Turci/a
ginij Národowé/svého vlastního starodávno-zvylekého Kroge vži-
vagij: Milij pak Čzechowé po Vlastku/Francauzsku/Espanjelsku/
merhugis a ladrugis se/zvláště pak Zěni w zaviti/w Obogých/w
premostání Sulkis/všecké k Čechulán Mordstym/než k Zěnám Kře-
stianstym podobně se činí. Msto zaviti dílu sobě Párových dlu-
hých Peri nepřipisnagi. Pannu také a Děvečky služebně/za Wiko-
če se syndice/Hlavu sobě dívně obalugi/aj giz w Čzechách skoro nero-
zeznáss novdané od wdane. A protož není dílu je se nám ginij
Národowé posmívwagij: Neb na nás Wopicis Bláznowství spatu-
gij. Yako se tehdyn Čzokragnym oděvem nemáme Čzechowé po-
tovriti

tvoru / a jiných přirozených vnučí na sobě zakryvat: Tak o poctivého slavného Oděvu / nalož o gine potřebu k Otci Nebestému důvěrnost mít i máme.

Sestým důvodem vyháns z nás Kristus lalomau nedůvěrnau pěti / Pohanište kteríž Boha neznagi weystrahau/rka: Protož nebudete pečlivij/rifagice: Co budeme gisti / neb co budeme pjeti / neb čím se odíswati? Totižto / odkazadž se budeme živiti / a potrhage ty Esach / zač sobě opět gine kaupjme? Neb všechno toho poháne bezbožni pečlivě vyhledáwají / kteríž neznaje Boha v jeho dobrotě / v srdce / v dřích, pěti / a v Deconvské ochraně / vzdychy a vstavěně tolko o gidlo / piti / oděvní / o živnosti a dobré bydlo toho to Světa pecugi / se starají / a s potupou Boha / spasenj a života věčného / o ty věci se dnem v nochť fressují: Vakoz pohřchu v Křesťané minozý to čini / Gegichžto Bůh břicho vlastní gest: Neb toliko zemské věci chutnají / a v neznámosti Boha pohanském hřichem se prozají: Ale my Otce Nebestého Díkydaleko gineho samyslu / činu o spuštu být / a Otci svému vewyssem se důvěřeti máme.

Sedmým důvodem / Láskau Otce Nebestého / o všech potřebách naších dobré povědomého. Oj Pán Kristus v porádku Textu: Neb žná Otce vás Nebestého že potřebugete těchto všech věců. A protož pro tu svou Lásku / kterauž k vám má / nedopusti aby ste vás nedostatek měli trpěti: Ale mimo wasse pomyslení ráj vám Díkám svým toho čeho kdy potřebugete v čas příhodný dodam. Nebo Pán Bůh nás historie gest nám k dání / nežli my k braně / toliko se Synovský k němu chovějme / a povahau děčinskau na jeho lastavau pěti spolehněme.

A tak nás tímto prvním Rozdílem Kázani Duch Boží Opěti naležitě v nenaležitě Spasitelné vyvčuge a spravuge.

I I.

Krji Druhém Rozdílu se naučíme: Kterakdychom pak náležitau a Svatau pěti od Otce Nebestého potraží / oděvu a ginech potřeb dosahovati měli ē: Neb se snad minohý muže domíswati: poněvadž se tak minoho proti pěti / fressuňku a starosti o živnosti, teb v slovu Božím mluví / že nemá nic nikdy dělati: toliko leže Brabec Pečených a Zlatých červených od Otce Nebestého očekávati. Však nemyl se člověče: Brániť owszem Spasitel pečovati lalomě: Ale nezaguge živiti se pořádným Hospodářstvím. Nezapovídá dělati: Ale na svau Práci a Dílo wie než na Boha spoljhati. Vakoz pak při konci Světěho Evangelium pořádek dosahování od Otce Nebestého všech dobrých

v. 1.
Weystrahan
pohanstau.

Philip. 3.

v. 1.
Otce Nebestého
láska.

Tatlerus
Malach. 1.
Psalm: 102.
Ezai 49.
Lucx 11.

pořádek ná-
ležitěho dos-
ahování je-
molu od
Boha Otce

dobrých

L.

Johannes 6.

1. Thess. 4.

Simile.
Proverb. 10.

111.

Psalmo 116.

Psalms. 36.

dobrých věců nam Díctam ukazuje w těchto Slovích / říká:
Hledegeť tehdy naopříkř Království Božího, a spravedlnosti geho/a tyto všecky věci přidány budou wám
 To gest: Abychme Nejprve a přede vším Náboženství pilní byli/ gebedlivě zachovávali/a w něm se s pravou Boží poctou/w Spěvu/w Modlení/Slova Božího Kázání / a Svátosti vyzívání nábožné obývali. Wedle toho rozkazu Páně: Nepečujte o ten Počtm kterýž hyně: ale o ten kterýž životu věčnému.

Za-tím hned máme geden-kajdý wedle svého povolání pracovati/ a tý prospědky / kterž kteréž Boží požehnání plyně/ do svých rukou bráti. Prosýme vás Bratří (pisce Apostola k Tesalonickým) abyste se všickni svým vlastním obchodem živili. Nebo nako Počtm okotěném a oslazeném chutněgssi n zdravěgssi bývá: Tak práce w povolání gednoho-kajděho když bývá s Náboženstvím spogené / slovem Božím očekávané / hogněgi požehnání Božího/svýh/čerstvosti/a potřeb živnosti/ z milosti Boží nabývá.

Naposledy: Nechage přilíšných ffresunkůw/starostí/a Těla trápení w svých prácech: Máme se modlitebně laskavě peči Otce Nebeštěho s důvěrností oddávati. Kterýž svým milým prospěch/fitěsi/ zdraví a hognost všecky dobrého w živnosti dává / když oni gesicé spi/všich denní práce gegich rozhogněuge. Protož weli Pán Krystus/ Nebudte pečliví o žantřek/ Abysste se měli tau nepotřebnau starosti trávit/ odkaždávysste měli k žantřegssimu dnu / a neb k budauchymu času Počtm a Oděm sobě opatřiti. Neb žantřegssi den sám o sebe peči místi bude. To gest / přinese sebou tý věcích/kteréžby měly být k potřebě nassi. Nebo Pán Bůh k každemu Dni Počtm a gne věcích potřebně lidem zjezdil a oddělil. Protož Dostí má Den na svém trápení: Poněvadž máss coby tě dnes trápilo/ proč tehdy z dne žantřegssihu všecki trápení hledáss? Čzin každý toliko to na každý den/ co naň náleží/ s ostatkem poruč se Bohu/on tě nako Otec twůr neopusí. A netoliko dnes/ale n zavtra a napotomnji čas do všeliké své vživí. Mlad gsem byl / a giz gsem se s-staral / a někdy gsem neviděl aby zebra, lo chleba plémě neb rodina. Člověka toho / kterýž se Pána Boha bogi, dí David.

Zachowegime se tehdy podle této Regule w písmích postavené/a w tomto křatickém Versíku obsažené: Tu præsens cura, Domino committit futura. To gest:

Nábožné se stareg

O své povolání/

Sewššym se oddáweg

W Páně pečováns.

žantřka Rážant toho.

A tento gest světlý a vlastní weylad dnesšího Svatého Evangelium w předloženém čili: O peči a starosti Lidstře při živnosti společně rozmímanni/

gimann. V kterémž se Svatá náležitá pěce schváluje : Nepoboznával a laková Sedmi pěknými důvodům ; Lidi vyloučenuge. V Druhem Artikuli pravý porádec k dosahování fyschho dobrého živnosti od Otca ebeštého/sazdému pobožnému se rozloučí/a Království Boží s spravedlností geho předevšemi věcmi nepravé hledati / od Pána Krista se rozloučí. Kterémžto Samému Čestí/ Chvála/ Discíplin/ Sláva/ Moc/a Kyjarskvi bud vzdávano na věky věkův/ Amen.

**Modlitebná Písni/ Yaho : Všemohauch Stvo-
řiteli/ Nebe/ u.**

Všemohauch stvořiteli,
Nebe Žemě Slavný Králi/
Nad tě mocnějšího
Není/ nebude, aniž bylo.
Ty sam dobre ráčíš znáti
Náš býdu spartovati/
V kterež se rodíme
Na Svět s sebou gi pfinássime.
Však tva lásla Bože Oče,
O nás vstavěná pěce
Bírš y odsvá,
Díkovsky své Díky krmíška.
Oení se tobě díkverugj/
V potřebné pěci svérugj/
Čímé tomu dosti
Což gím náleží z povinnosti.

Onás Oče neymileggj/
V Synu svém Kryštu i Gejjj/
Kac opatrowati/
Lakomství nám zosilivovati.
Dwěma Panům Modloslužbou.
Mammoné od těch konanau/
Keckj zle pečujj.
O samé gměni se ffresujj.
Myž většme je život nás/
Když Peacewo krmíš/odjwáš
Žemí trávan Krostim/
Obdakšo zauchem/ gíblem/plísm.
Neyprw Království Božího
Popřeg spravedlnosti geho
Hledat/ dogisti
Bírnosti a věcné radosti/ Amen.

**Uveděle Šestnáctá po Svaté
Trogich.**

Ewangelium S. Lukáše w VII. Kapitole.

Milost Boha Oče Všemohauchého / podstatou Ewangelium Ježi
Kryšta Pána náschho/serze dílo Duchu Svatého/rač nás od Duchu
vní časné y světne Smrti oživiti/Amen.

Starodá-

Summa v
vítat celsko
Rasam ro-
doto.

xiv.

xvi.

xvii.

xix.

xxi.

xxiv.

Lc 22.

Svatodavnim a pravdivym skusenism (Vide Božii) svědeči
Předkové naši mili / Svatopisimis y Českis Doktorom: Kterak
tymec Roku každého/podzimních čechov časů a Díky / Září / Rjigna / a
čistopádu/rozhlcné, nebezpečné / načasné morni Nemoci; pteču-
šicí Božího pro hřschy/na Lidi se vmalugj. Odkudž se y od Horatia/
gednoho z Větších Pohanůw Morbifer autumnus, Podzimek neduhůw plný gme-
nuge. Věscin toho gisťe Mudrc pěrizeného běhu/živilo Swěta y Lidi spolec-
lé poklädagj. Ktereho pficiu tuto vyještán se pomíjí/ totiž dobrodinná Mu-
drost Ducha Svatého k poznání nám se předloží/ a to tato : Kterak strze Svaté
Dce, prwoenj Chrkle Křesťanské správce / mage Svatý Duch na takové nyněgssy
Podzimni Smrtedlné čash velké zkleni; z Nebeské Apačky Antidorum, totiž Českis
svoj proti Gedu Smrtedlnemu vžhti/ a strze zješena Svatá Ewangelia/ k témito ne-
kierhym Nedělím/wěrným Křesťanům k vžívání předložili rácil/ totiž taková/ kteraj
srohym od Lidi čením / vykládáním a rozjímáním/ k spakování těch podzimních Ne-
duhůw nás vzbuzují / a w tom nebezpečenství Česku k samému Českari Vánu Ježi-
Kryšti vkažugj. Kterhjo sám pfí dobrém obogsm zdravuj/ a před neduhym / načas-
ním / Smrti a zahynutí / Těla y Dusse naski jachováwá. Nedujimpm pak a načas-
eníhm z Smrti zase k životu/lastawé / darmo / z pauhé milosti swé pomáhá. Vatoj
gsime dnes Dne Neděle Ewangelium o Deseti Malomocených Mystelleni. Nad kterauž
to Nemoc Malomocenství / jádna není gedowaregssy / bolestněgssy / ohydnegssy / na-
časnédněgssy a nezdravitedlněgssy : A však ge Pán Kryškus očistil a vždravil.
Item / v dnešní Šestnácté Neděli po Svaté Trojici gesti zješené Svaté Ewange-
lium O Smrti / Bohku a Vzkříšení gednoho Mladence / Syna Vdowy w Měsíe
Naym sečeném. Přes tyden opět o Bodnotedlném Člowěku : Přes dne Neděle o
Poráženém Štalem / a Dnau polámaném. Opět brzo o Synu Králikou Žy-
minich zrāpeném/ až y Zéně Dwanacce Česwau Nemoc erpich/a o Dceři Javra Kní-
žete Smrti stonale: Však zase těch všech od Krysta Pána vždrawených/ y; Hrdla
Smrti k životu vzkříšených. V kterežto počtu Svatých Ewangelij / ktemko
Podzimním Nedělím oddaných/ poněvadž gest y dnešní, kterej nás také o Nedujících
a Smrti napomíná/w Krystu pak Českis horowé / y Život složený nám vkažuge/
zatím pořebám právě Křesťanským vyvčuge / a budauchym wekegnym vzkříšenim
všechno Lídského pokolenj/kterej se moch Syna Božího djeti bude / každého vgištinge:
sňazmež se tchdy, o my smrtedlni Lidi, wažme řci Svatého Ewangeliu členupie-
slyseti/a potom nabožně vyklad geho zdravuj sobě rozjímati: Kterej gest napsal S.
Lukáš w Kapitole Sedmí / slwo od slowa takto :

Stalo se potom/ sel Gejiss do Města, kterej
slovo Naym / a sli s nim Viedlných geho
množh/a Zástup množh. A tdy se přibli-
žoval k Bráne Města : Hle mrtwh nesen
byl iwen/Syn gedinh Matky swé / ata Vdova byla / a
Zástup Města množh s nj. Kteraužto tdyž vžel Pán/
Milosrdenswym hnul gsa nad nj/rekl gj: Neplaciž. Y
pristaupil / a dotekl se Már. A ti kterej nesli zástawi-
li se. Překl : Mladence / tobě pravym Vstaní.
Y posa-

Uposadil se ten kterýž mrtwh byl / a počal miloviti. U dalho Materi geho. Podyalala pak wseckh bázení / a slawi li Boha / řkauce : Prorok weliký powstał meży nami / a Bůh na wsej wil Líd swůjg. U vysla ta powěst o něm po wsem židowstwu / y po wssj okolnijs Kragině.

Sistoria přečteného Svatého Ewangelium, O wzkříssenj Krystem Pánem Mladence k pohřbu nessenho, stala se gest w skutku třidáteho prvního Četa wěku Páně w Kragi Galilejském, w Městě Nazym / nedaleko od Města Kassarnaum / a dvě myle od hory Čabor. Kterážto Ewangelistská Hystoria / stvorusze Božsíwi Spasiteli nasseho / a vstahuge se na Gedemáctý Članek wjry : Věřim Čela životních-wzkřísseni. A na Sedmau prošbu Modlitby Páně: Alle z batu nás odesvessho zlého. Nebo Summa Textu všazuge / že Pán vdomou / žalostně smrti gediného Synáčka svého oplakávagich / zármutsu a pláče zbawil / Syna živého zase gi z Smrti navrátil. A tím geho mocným wzkříssením prawdny budauerýho nás wsech lidí wzkřísseni potvrdil. Ta- kē naděge nassy těsnyedlně posylnil / vdomou / Synotkům ochránčym / a wsech žarmaucemých těsnyelem / až n prawdym mocným Bohem / Smrti Pánem / a životu dárce / před mnohem zástupem / w Bráni Města Na- ym tehdyž přítomným / býti se protázal. Nám pak potomkům svým svér- ným Čekářstvij protineduhum / a život proti Smerti / w sobě složený býti.

Summa.
Ewange-
lium.

vzate.

Fff

vázal.

Neděle Sestináctá

vkázal. Sbázní tehdy spolu s Zástupem / velikonočním řitkem Páně se dívce / Pána Boha velebme / Krysta Ježíše lečáře Číhy Dusi násich vyznávajme / a dílem Duchá Swatého teď v Kázani slova Božího / zdravým venkladem S. Evangelium / za příjemau Smrti / pohřbu / a zase vzkříšení tohoto Mládence / v křtu Mladosti smrti / Světa srdcenného / nábožně se vyvětujme :

O Smrti nashy Lidské a pohřbu / témuto dnešku
Arthukly.

Napřevé / Co gest to Smrti a jak Pán Spasitel nás svou moc nad Smrti profazovati ráci při nás Lidech ?
Druhé / Odkud vzat gest původ a obyčen pochowávanj Číl lidských mrtvých do Země / a jakým spůsobem pohřebové bývali / a proč my živí Lidé mrtvě máme rádi k hrobu prosvážeti ?

Negsem toho nevědom / že se bezpochybny ne vosem Lidem včenj a připomnání o Smrti lsbí / zwláště bohatým / slavným / zdravým / v pokoji rožkossi tohoto světa výzwagjchym / Neb (jakž Syrach dí) též a holká Smrti v gegi spomenutij bywá / jakožto ten Neptjel / který wedle řecí Swatého Jana v zgewenj, na plavem Koní sedě / a Smrt gmeň mage / s následujichym peklem vssudy gede / a wewsech čeprech stanách Země / Nečem / hladem / Morem / a zemskými gedowatinami / to gest / Nemoci a neduhý nakažeclnými / vsecky naporád morduge / nestydě se Krále. Epafate / ani Křimstého. Dice Vapež / světa říšsi ge zbarwuge / a laupčně zoharwuge. Ale poněvadž Smrt boháče bezbožné přestrassuge / býdným býdy vtracuge / Pobožně v výje zvogstruge / spasitelna gest tehdy potřeba toho / aby se častá zmínka z slova Božího o Smrti činila. A protož

I.

Smrt lidská
co gest:

Rzástupme k Prvnímu / a slyssme Cobu byla Smrti? Množi rozličně o Smrti smenſlegi / domiswagi se gij býti viditedlnau a hmotnau postavu / formu / spůsob a tvárnost člověci / neb l'gice postavě podobnau / jako časem obludy nočni / když se z dopusťení Božího vkažugi / Lidé ge Smrtmi býti praví.

Czte se: že před lety čtyřydnyti Príssera času nočního na mnoha mísťech v postavě člověka se protulovala / na dvorce mnohých domův cluſaue / Kteráz gednáč v býlém / gednáč v černém oděvum býkdně na pohřebu za mrtvými Číly chodila / a mnohými hroznými posuňky svými lidí velice strassyla: Kterauž se Smrti býti domiswali. Item / v dolních Němcích potwora / velikosť mužného Člověka, a s psí tvárností / v času Moru do domův k tem gesto vnitřti měli / přicházela / dechage na ně / a mnohým hlasitě hodinu Smrti a Den pohřbu oznamovala. Však ty a takové příssery nebyli gsaú Smrti / než nočni obludy / a bábelských oklamání potwory / (o kterýchž co se má smenſleti: Kde a proč se berou ? Kázaní v této knize na Vterý velikonoční obřígně gest položeno) Nebo

Smrti

Theat. Hist.
129. Anno D.
1551.

T. H. 128.

Smrt pravá upřírodě není žádna všechna / tvářná posava / a
k nevědomku spisobu a kreatu viditelnému podobná: Ale

Smrt Lidstá gest zbašení rohoto přítomného zemského života.
Kterýmžto zbašením / a bytu vezdehodního přerzení / děge se v člově-
ku oddělení Dusse od Těla / a Těla od Dusse / aby giz Tělo první moch/
hnutí a duchu nemělo / jakož se to n při vyselitím životichu děge. A že
jsou pak vescijs žáru mukové / býdy / nemoch / bolesti / žalosti / trápení a
tečkosti / netoliko předchádce vě Smrti k Lidem / ale n gegi lásky / neb se
smre gimi syls / a moch svatu v Videch písobj / protož se také Smrti gmenu-
gi. Také gest Farao rozuměl / kong / Mojsísovi a k Aronovi řekl: pro-
sje Pána Boha wascheho za mne / ať odegne smrt tuto odeninu / mluvě
oraně Kobylec / na Egypě přepustěně.

Gest pak Smrti Lidsté Rozdíl trojí / Kterýmž se Rozdílem od Smrti
všech giničch životichů dělí.

¶ První Tělesná pětirozená / ginal se gmetnugscy Časná a první
smrt / kterouž se děge Dusse s Tělem a Těla s Dusse rozloučení / a gedno-
ho od druhého oddělení. Če žádný z Lidí nemůže minauti / (kromě End-
cha a Eliáše / za života do Nebe vzatých / vysal tu povětrí oblasti světi-
v neunteridlost proměněných / jakož n ti budou / kterž přichod Páně k
saudu tu poslední den světa živé zastihne.) Neb co se narodilo / vzniklo
musp / Obecně dobrý žli / A bý Apostol / že gest vloženo gednau všem
aby mřeli: Některi tu věku sesslosti / a gudi hned tu dětinství / a množí
tu květu své mladosti. Scatenim sua cuiq; dies: omnesq; serius aut ci-
tius sedem properamus ad vnam. To gest:

Neb gest každému geho den   *O*tož neb poslež bud je mřeme,

Bohem k Smrti oddán geden /   *K*tomu chli se bězeme.

Tau časnau smrti vničel teno Mladostec Namysly tu květu žpanile
Mladosti / gedinn Synáček Macky své / a to geste syré vzdorov. Ten se
před gegimu očima živých jakož i všech těch vlastovával / a za nev-
žpanilejší Liliu obličeji gegimu býval: vysal mu vkrutná Smrt ne-
odpustila / ale k gegimu velikému žáru muku / jakož wonnau Kuži z říp-
tu vrženau / vpadlém na Márnu vzhodila / a Syna s Mackou rozlau-
čila / tak jako má obněg laučiti Lidi s Svetem / Bohaté s bohatstvím /
príbuzné s přáteli / Rodice s dětmi / Manžely spolu / a Dusy s Tělem.
Odludž bý Smrty Jeromym: Omors, que fratres diuidis, & amore so-
ciatos crudelis ac dura dissocias. To gest:

O Smrti ptekrutná /   *S*pogenelstati děslo /

Ach což býváš žalostná /   *V*krutně milé laučiſſo.

Nariská na tu Smrti vkrutnost onen Agag Mladostanský Král om-
rage témuto slowu / řka: Ach / taklž odděluge hočká Smrt: O hal teh-
dy nebezpečná gest podpora Mladosti nassy / kterouž se nevrátejí tehdáž
tame / když nebezpečnější na ni spoleháme. Nebo n Mladost n rozloſſ

Exodi 10.

*Smrt lidstá
gest Trojí.*

*Tělesná ro-
zina.*

*Apoc. 1. 10.
22.*

*Cor. 15.
Hebr. 9.*

*Hieronymus
de Morte.*

i. Reg. 15.

Ecclesi. 1.

Plutarchus.

Cal. Boëm.
Hist. pag. 335

Simeon.

Mark. 15.

marné gſau / díl Šalomún. Alexander Ván téměř všech Královiſtvo / když nechápe měl světa po vohnách vživatati / ani XXXII. Léta ſpanilého svého světu do hrobu Smrti ; Světa vſtricen. A Ladislav Král Čeſký a Vherſký / nevſpanileyſſi onoho času mládejeti to ſedmnácti Letech / prvé než ſe ſlavov Legáti s Neveſtou / Vannou Magdalénu / Krále Frantiſho dicerou / gſauce z Prahy pro nis vympraveni / na vratili / když ſe k ſvadbe vſech těch aupravové ſtrogily / a hle to Štredu den Švateho Klimenta / Třideci ſtej hodin gſa tolito vemočen / jako náhle vmirčel / Léta Váně M. ID. LVII. O že kdy my říčet na brzkost / vtrutnost / a gíſotu Smrti ſvě často ſe neropomíjnáme / a na pohřebn těch / kterijž to dětinſtví a to ſvětu mladosť ſvě z Švěta ſcházegi / obogima očima / zevnitřníma v ſrdceňníma / nepatříme: Ale ráděgi všeckm Řídſtarych / Naděgi ſwau o dluhém životobytí rojſofne říme. Podobní gſauce oném / kterijž přes Moře do dalekých nových Oſtrowů / a do Žadne / kdež Zlata / Štřebra / Perel / a druhých kameňi gest hohnost / ſe plavovivagi / Ti Řídě když vidiš an ſe oblevád něho ſ zbožím velikým / Štřibrem a Blatem, ū / truhel naplněním do kraj ſvěho zase na vratil / hned ochotně ſ wrauch ſádofití také na hlubini Mořskau ſe vydávagi / a tam ſe plavovivagi. Mez̄ tim pak a předně / že na té cestě a to těch dalekých Kragisch mnoho gínyh baurſau Mořskau ſe potopilo / od powětrii / hladu / ſižně / od neprácel to bitvě / a gínni ſpuſobn žhynul / tak že ſiž říše Deset gích ſotva ſenovrátilo / na to ſe neropomíjnagi / ale ráděgi přilladem gednoho / ſ dosahnuti / zboží ſe ſvazugij / nezli říše neschätzim od představeti nebezpečného ſe odtrhugij : tak nynči Řídě ſe ſtym všeckm gednoho ſarcho člověka , dluhý byt ſobě na Švětě zaſlubujij / nevražujicetoho / že gínyh nětolik říše mez̄ tim zemřelo / nezli gest tento ſ starým letum dossil. Což vſe babel v lidech činí troſtujic ge tira na potomní časy / což gíz říſlage pomigi / a následuje to tom Malíři / kterijž učteré obrazy / Říšta / Zámky na tabuliſch tak malujij / že ſe kdež věmi daleko byti zdagij / gesso ſe před očima patřejeho na ně ſpatrujij: tak rovně Šatan dalekau ſmrt po mnoha Letech člověku vlažuge / gesso gí na ſvém vlastním Žele to rozličných neduzích lajdodenně lajdický ſ nás ſpatruje: anobrž ſmrt za vchem a za paseči nohy. Vdechdy / neb nevložte dne ani hodiny / well Pán Kryſtus.

Odkudby pak ta vtrutná časná Smrt poſla / a kde ſe vzala / ſluſí věděti. Aleb rozumu Řídſtemu zdá ſe byti ta vše přirozená / a od ſtvořitele Boha tak zřízená / aby člověk pobuda na Švětě / rovně jako nedozralá Jablka / ſcerw ſvěte ſtromu padaj / a gína zralá potom ſe ſtrhávagi: tak gedni nemocas za mládi ſe na každugice vmarali / a gíni v doſloſti věku do země ſcházeli. Ale Švate píſino oznamuje / je

Pán

Pán Boh říká původem ani příčinou Smrti neni / aniž ona náhodu přichází: Nybrž samý hřich neduhý nás Lidi kází / a Smrti morí. Nebo Boh smrtil člověka nesmrtelného: Ale žávistí bábelkau hřich se vrodil / Smrt na krátké zemi vivedl / až v Němluvnátku v životě Matel Božímu saudem vinnagji / neb se v hříších prvních Rodicův počinagi / díky Duchu Boží v Kruhu Maudrosti a v Závalu. Opět písma gest: že Boh Smrti nevčinil / aniž se weseli v zahynutí živých / a Apoštol napsal: že Smrt sice hřich přisla. Nebo odplata hřichu gest Smrt. Nako tehdy Synové Rodicův svých obliceg a pochahy na sobě vklazugis: tak Smrt kteráž gest dcera hřichu / ohavnau tvárnost hřichu / smrad / a člověka Bohu zosplíšení/svau ohyzdau pronáší a vklazuge.

Pozastavili se rossak tuto slussi / a Otázce této vyrozuměti / genž gest: Proč věřen / pobožný a svatí Křestiané Smrti časnau také vinnagji / a poněvadž gsa Smrti Syna Božího od hřichův vyšvobozeni / a kroví geho očistěni? Odpověd: proto / Sedno / že v nich ostatek vševě hřichu dědičného zůstávagi / který se repriva Smrti Čelestnau nich snímagi. Nebo ne tak gsa Krystem Pánem od hřichův vyšvobozeni / že by nako Angelé bez hřichu býti měli (poněvadž v spravedlivém sedmikrát za den padnouti se přihájí:) Ale aby pro své dědičné skutečně posliski zatracení oddání nebyli / a ti hřichové za hřich se jim nepočítali. Krově nako Otetí vod Rodicův geho nepovolnost k zlosti a k neposlušenství se nepřijíta. Na tento rozum Apoštol k Rímanům píše.

Za druhé/že volený Boží Syn časnau z sebe světlegi a seládagis Čela molobby / býdy a porušení / který se gich z hřichu dědičného až do smrti přidržegi / s kteryinýb Královstvím Božím vládnauti nemohli / poněvadž nic smrtelného do Nebe vysjeti nemůže / svědčí opět Apoštol. A tak Smrti časnau / ne Čela / ale vrásky / nedostatkové / býdy a moložby gegich Čelestné se morí. Za třetím / vinnagji v Svatí / abych na gegich a nassis Čelích ta moc Boží / kteráž mravě křížeti bude / vysvěná a oslavěna prokázaná byla. A tak naše Smrt / totíž rossach Svatých Křestianů / slávě Boží slauží.

Nakaubn pak moc Syna Boží nad tau časnau a Čelestnau Smrti prokázovati ráčil / gest smadné oznámiti. Předně / že tauž smrti na Kříži gsa všimren / gi také smrti svau přemohl / a třetího dne zmrtvých vstav / vstěžitolem nad ní a vlastitelem gegim se býti prokázal. Neb vinnero gednau / gíz vice na větř vinnagri nebude. Čtyřiňstugje nad tau čecí kteříž Dzeass Prorok dávno pravě / a Svatý Pavel po rozkríšení Páně poznámenali / i kauch: o Smrti, kde gest všem evang? kde gest, perso, vstěžitové tvéřpohlcená gest smrt v vstěžitvi. Jein / Přemohl gi tak: aby necoliko genu samému / ale ani geho věřenymu nebyla časná smrt k sláze a zahynutí / ale gisim z tohoto vdolsi pláctivého do slávy života věčného. Gisic geste pravopis wám / (dí Pán Krystus v S. Jana) Kdo

Smrti původ gest
bábel a pří-
čina hřich?
Sap. 1. 2.
Psal. 50.
Eccl. 7.
Rom. 5. 6.
1. Cor. 15.

Simile.

Smrt Tě-
lesná prot-
věracy Lidi/
Krví Páne
od hřichův
otčistěni /
morí.
1.
Proverb. 24.
Roman. 8.
Simile.

Roman. 8.

11.
1. Corin. 15.

12.
1. Thess. 4.

Nad smrti
časnau moc
Syna B.
prokázana.
1.
Roman. 6.
Obez 13.
1. Corin. 15.

13.

Ioan. 5.
Hebr. 8. 12.
Ioan. 13. 14.
1. Cor. 15. 2.
Apocal. 14.
Iohan. 17.
Philip. 13.
1. Iohan. 3.

131.

Mark. 9.
Iohan. 11.

Závěr.
Iean. 11. 5. 8.

132.

Iohani 5.

II.

Wéří vemne / mít život věčný : na soud nepřijde / ale půjde z smrti do života. **Gesit** w prawdě pobožným Smrt časná giejm z Smrti do života / z Světa k Otcu / z stánu na věčný rozkosný Boží palác / od Ľidi nespravedlivých k Bohu spravedlivému / z bídý do rokose / z žárlivství do potěšení / z chudoby do slávy / z práce do odpočinutí / z průsíení k oslavěni / it. Neb tde gsem já/čchý aby tu byl v služebnictví: tak mluví vitéznyel nad smrtí / Krystus Pán. Opět proklázel Pán nad Smrti moc / když gsa w těle na Světě / z rukou a hrdla gegisho vtrhovat mrtvě / které ona mořila. Neb pomina tuto dceru Zahr a Knizec umrle / a Lazara Betanfchho / čtyry dni gíž pohřbeného / od Krysta Pána zase wzkříšených / tolíko do dneššího Č. Evangelium popování: Vidíme w něm / že Pán Ježíš proti Smrti do Města Narym říši / a s ní se w Bráni poříšaw / přistoupil mezi žástrup / který Mladence mrtvého k hrobu provázal / a nobrž k němu samému / dotekl se mår / halobý rukou vdatně na Smrt sáhl / a laupež z hrdla gegisho vyděl / všázav na sobě že se Smrti nebogi / Mår ani hrobu se nezhoříze: ale tomu roštemu svau mocn rokazuje. Protož k Mrtvému halobý k jímu protolušíš / a rozlázel / říká: Mladence / tobě pravím / poručím / překazgi / a chchý to mstí / vstáň. A vstawi sedl ten který byl umrle / a počal k Ľidu přistoměnímu mluwiti / a owszem Pánu Kryšti / z toho záracného dobrodině děkovati. **N**dal ho Pán jíroho Matce geho / kteráž tim wětší radosti se obveselila / cím težší bolesti srdece raněna byla. **E**mito skutem proklázel se Syn Boží pravým Bohem býti / a ráčil oné řecí své / před Martou pro Smrt Lazara Bratra svého klajicí pověděně potvrditi / říká: Já gsem wzkříšený v život: kdo wéří vemne / být pak v umrle / živo bude. **N**adto nadevšedno prokáže Pán Ježíš moc a slávu svau nad Smrti časnou budaučím veřejným wzkříšením svého lidstva polozen / který se geho slovem a mocn stane. Amen amen pravim vám / (d) Pravda věčná je přijde hodina / w kteroužto všechni kterí w hrobich gsa / všyski hlas Syna Božího. **N**púgda kterí dobré věci činili na wzkříšení života / a kteří zlé / na Soud a k zatracení. **Q**akoz pak o wzkříšení budaučím veřejme / a w této knize druhé Kazanji Hodu velikonočního / obšírně / důvodně / a pěkně položeno máme.

O Nejmocnější Ježíšu /
Pomniž v na násy Dusy /
Při Smrti ráč gsi přijti
W své ruce / a pohřbu přeti

T Dále / smrt druhá lidstva w svatém písni se gmenuje duchovní / Ľidi pobožných v bezbožných. **P**obožných / když které pravé polovinu

Tělum w Zemi / do wzkříšení /
Dey lehké obpočívání /
A w Nedi po zmrtvých vstání
Wěčně s tebou přebývání / ADRENI.

hřichu vlníragi/a Křisti obživugj/nový život na se berace. O tom
S. Pavel takto mluví/ řka: Ja skrze zákon vlněl gsem zákona/ totiž
hřichu/ abych živ byl Bohu. Opět dři: mrtvěce audi transse/ k. a w.
Epistole k Rimanům/ celau řešení Kapitolau vči vykoulená Nádoba
Páně vlnrati hřichu/a žiwu byti Bohu. Což se tak děje/když jádosti tě-
lesné w sobě mrtvime/ a od stvrdění neschetného Světa se odtrhují-
ce/hřichum nepovolujeme/ genu w sobě panovati nedopuštěme: ale
wšechm audi Těla svého ē cíni wale Boží oddáváme. Bezbožných
pak Lidí Smrt duchovní gest: když nepobožně živi gšau/ bez Boží
známosti/ bez slova Božího/ bez víry w Křista/ gšautce prázdní Ducha
Svatého a wšech svatých Ctnosti/ swedle oné řeči Proroka: Dusse
kteraz hressi, onač vlnce/ totiž před Bohem vlnrá/ a tak w zapomenutí
Bohu přicházíwá/ jako Marnotratný Syn Otce/ dokud byl na svan-
dru/ jakož Otec řekl staršímu Synu: Bratr tvůr byl vlnel/ a zase
obžil: zahynul byl/ a nalezen gest. A Pán Ježíss gednomu/ kterž neměl
chuti Pána následovati/ vymlauwage se po hřebeni Otce/ řekl: Nech ač
mrtvi pochowávags mrtvě swé. Apoſtol k Efesským y k Kolocenským
w Listu doložil toho/ řka: když gste byli mrtvi w hříších/ a neobřezani/
spolu s ním obživil wás/ odpusti wám wšechy hřichy. A ginde: Bude-
te-li swedle Těla životu/ zemřete/ totiž na Dusse před Bohem. Oblekněte
se neklagij a zamyšlně hříšných Lidé té Smrti/ ktereaz se před Bohem
paue hříšným činste/takže Prorok dři: Quid mors peccatorum est pes-
simus. Smrt hříšných gest nejhorskji. Nebo ge dábel wražedlník tau smr-
tymorduge. Kdo čin hřich/ gest z dabla/ dři S. Jan/ kterž Ldi lahůd-
kau hřichu/ po rozkossy, a libosti Těla/ rovně tak podivodně před Bo-
hem zabil: jako tamy wrahově gedem w Medu/ w sladkém pití/ w
Lukru/ a neb w rozkossné krmi gne o hrdlo připravugj. Ach je se kdy
té Smrti duchovní newyhelybáme. Svatý Augustín naříká takto:
Smrt ktere se Lidé bogi/ ta není než rozdelení Dusse od Těla: té Smrti
pak se nechtegj báti/kteraz Dusse y Tělo s Bohem lauči.

Nad tauto duchovní Smrti Pán Křiſtus takto moc swau pro-
fazuge: Při pobožných/ je ge Duchem Svatým sprawuge po cestách
života gegich/ aby vlnrauce hřichu/ zase mu neobživowali/ totiž/
w něm se nenašvraconvali. Milujícím zagiſte Pána Ježíſse/ wšechy wě-
ci gšau nápomocny k dobrému/ dři Apoſtol. Při bezbožných pak/ je
ge svým mocným slovem jesna hřichu probuzuge/ a ku pokání života
nového wžbzuge. Což slove znošwuzrozením. O té moch slova swé-
ho takto mluví Pán, řka: Gistě gisťe pravsm wám/ je přigde hodina/
a myniť gest/ kdyžto mrtvij vslýšej hlas Syna Božího: a ti kteris
vslýšej/ živi budau. Zeho spůsob Svatý Augustín pěknau Allegorii/
totiž duchovním smyslem dnešního Svatého Evangelium vlaguge/
pravě: je Vdova znamená Chrkev: Mladeneč Syn gegj mrt-

Galatas 2.
Rom. 6.

2. Tim. 2.

Ezech. 10.
Sapi. 16.
Lucas 15.

Mark. 8.

Ephes 2.

Colos. 2.

Roman. 8.

psalm. 23.

1. Iohann. 3.

Simile.

August. in
Psal. 48.

zad smrti
duchovní
Křiſtova
Syla.
Psal. 50. 118.
Roman. 8.

Iohann. 3.5.
Augustini
Allegoria in
Euangelium

Wý / každého hříšnika nelegitýho : pláč vodový / křánsky kříve na neslegičí Lidi. Márk / Těla násse, w nichž ležíme. Noshcovié Mr. tvého gsau hanební čtyři hřichové : totíž / I. Zhoradilá bezpečnost / zapomnagich se na Boha / Smrt / Šaud / Nebe / na Pešlo. II. Naděje dlauhého života zdejšího. III. všetecné dauffání na Milostdenství Boží. IIII. pověrň w řeckém Náboženství Lid prowážegich gsau pochlebowání towarzyswa nescheketného / do hrobu pešia prowážegich mnohé. Pán Krystus s haussem svým / gest pravé Evangelisté náboženství s svým následovníkem. Rozkaz Krysta / nepláč / vstaní : gest Kázání slova Božího. Mrtvých obživých gest každý hříšník řečí : Materi dánij / totíž do domu Kříve zase navrácený / a slova Božího milovník horlivý. Deynež se v my (o mrtvi w hříších) tím spůsobem Pánu Krystu srze službu Křívevní / z té duchovní Smrti obživovati.

¶ Geste Četí Smrt lidstka w písni svatém se nachází / a slove smrt věčná / kteráž se z Smrti Dusse rodí / od Smrtého Jana w zgewenj Smrt Druhá se gmenuje / a ta gest věčně zatracenj po dni soudném / báblum v gegich wšem následovníkum připravené. Nebo strassovii / wewéruij (wýčítá ge Smrti Jan) a prokleti / a vrážedlných / smilných / a fauzedlných / Modlárji / v rossychni Lháři / budau mstí díl w Gezeti / kteréž hoří ohněm a shrau / genž gest smrt druhá. Nad kterouž Spasitel násse tu msc proklazuge / že své věrné od té věčné smrti zachováva / a životem Nebeským ge daruge / wedle slibu svého / v Evangelistu Smrtého Jana zapsaného / řka : Gisté gisté pravim wám / budeli kdo zachovávatí řec mui / Smrti nevzři na věky. Až potud bud dosti o Smrti Lidstke / a v sylném moch Syna Božího nad trogi Smrti protazovanci povědji.

I I.

Přistupme k druhému Rozkazu Kázání / o Pohřbu Lidstku do Země.

¶ Neprvě se oznámi původ a místo : je se do Země mrtvá Těla násse pochovávagi / posslo gest to z nařízení Pána Boha / wedle své decreti slova Božího / kterýmž stvoríciel Nebe v Země (Člowěka v ospech věčný) k prvnímu člověku takto ráčil promluviti : Země gsy / a do Země zase půdceš. Z Země gsy possel / w Zem se zas obrájs. A gunde dí písni : Tělo mrtvé přikren / a podlé obyčeje do Země pochován. Opět : Mrtvému neodpiraj milosti včiniti / a do Země gen pohřbiti. Zem : Duch se navracuje z člověka wzhůru k Bohu / odkudž dán gest : tělo pak do země / neb z země vyzato gest / dí Duch B. Z kteréhož Božího

Cyrillus in
Ioan. cap. 5.

III.
Apoc. 2. 20.
21.
March. 2. 5.

člao smrti
věčná moč
Syna Božího.

Iohan. 8.

Pochová-
vaní mrt-
vých Těl
idlych do
země.
I.

Způsob z
nařízení
Božího.

Genet. 3.
Eccl. 3. 8. 7.
Eccl. 12.

slowa

slowa pobožnij comu gsa po rozuměli / a protož hned od začátku světa
své mrtvé žemí pochovávali. Takto se v první knize Mojsiově vy-
čítá Registr obřísných Otčin a Lidi před světa potopau/dokud živi by-
li/a ženčevsce/do Země je gsa pochování. Abraham Patriarcha/sdny
mu Sára Manželka geho milá vnitřela/kaupil Pole od Esrona Etchen-
steho za čtyři sta štělce/cotij/za dve řeky Zolatiny/sobě a Rodu svému
světlans ná něm pochřebu. Jakob svou nevinněnsi Ráchel/stečí mu
při porodu Benjamina Syna na cestě/stečugisce se z Mezopotamie k
Dnu Žákorvi/vnitřela/necolito tu pod dubem wedle cestu do Země po-
chovat: ale také Epitaphium splendidum edificauit, ut esset signum me-
moriale. to gest: Nápis neb Tabuli vyzdvihl/a tdo tu leži napsal / pro
pomátku. Jozef Jakoba s znamenitým hauffem z Egypta do hrobu
Otčinu svých nesl. Mojsijs sám Boh pochoval: Arona Lid Žra-
helský. Tobíáš mrtvý v Noč do Země pochřeboval / tak yalž toho
vzdych obyčen svýval. Cicero Rájimský napsal: je na Svätě uensta-
rožených vzdych ten obyčeg býval / Mrtvě Lidí do Země pochová-
vat. V Rájimanu právo na to zřízené bylo/ ač potom v času dlau-
hých válk / shledavšte že nepřátele okolo Měst mrtvě / pro nakažení
gismi povětrii, a Moru na Města vzbuzenii / vyloupávali / a shnje-
ti gich nechávali. Za tau příčinu počali Rájimané v Rájkově své mr-
tvě, s mnohými Ceremoniemi / nábožně přítom zachowávanými, pá-
lit / Kostí pak a popel teprve do Truhlickách do Země poběžovati. Kte-
rýto obyčey je trival v Rájimanu až do Antoniua Císaře / a do Léta
od Narodenia Krystova i s o. tak se na tom Historici snášejí. Však to
Lidu Božím Žrahelském obyčen vzdychen do Země mrtvě donáseti zů-
stával. Takto v Evangelium pochřebem tohoto Mladence do Země ne-
kento / a od Krysta na cestě obživeného, toho se dosvědčuje. Nebo
v těch ti neymensi životčichově ginc mrtvě wen vynášegi / a w
hauffu za nimi letice / do Doli neb Dér zemních nessenc provážegi.
Mrazený pak pod sebou w Zemi své pochovávají / a na ně naná-
sígi/yalž svědci Plinius. A protož v ten příklad Lidi aby to činili w-
zvídil / nadto v hlasovní potřeba nancila a lázala mrtvě do země za-
pawati / aby živí smradem nakažování nebyli. Proč také Města
pochřebni za Městem mísvali / na svých polích / Zahradách / Lukách /
Vrších. Hominem mortuum, inquit Lex in XII. Tabulis, in Urbe ne
sepelias, neve vrito. To gest: právo Rájimst / drwanáci tabulj tak re-
čené / zapovídá mrtvěho w Měst pochovávat / v páli. Akoliv to
páleni mrtvých na nevyonnéjším dřívji a hraničách stanicových a
Capitulových kde neb prošli bývalo. Lazar Bethanský za Městečlem/
a Krystus Pán w Zahradě do Mykodémova hrobu za Geruzalemem
pohřbeni / Mladeneč mrtvý z Města Namí nessien byl. Adryan Cí-
sař na to potluč penázitau vložil/aby žádach o Měst nepochovávali.

Genes. 5.

Gen. 23. 35.

August. cap.
4.lib.de cura
pro mort.

Genes. 50.

3. Regum 13.

Thob. 4.

Cicero.

Vide David:
Chyt. in lib.
do vita ater-
na, fol. 104.
& in Iosuam
fol. 327.3 ptihlada
světlichů.
Plin.lib. 11.
cap. 18. 30.3 potřeb
duležit. /
Iosuaz vlti-
mo. /
Seneca.
Cicero lib. 2.
de legib.

Iosab. 11. 19.

Medele Čestuácká:

Z starodavních spisů se poznává / že jsou nehraděgi mrtvě podle cír
pohřbowávali / pro počestné / aby byla ucte hrob / a čance Epicaphia,
totož nápis / také se na svau smrt rozpoznávali / a takto mrtvě na sebe
svolati slýselt / témuto slovu říkají:

Vos qui transitis, nostri memores modo sitis,
Quod sumus hoc eritis, sumus quandoq; quod estis.

To gest:

O vysvěti genž tudy gdere /
Na nás se rozpoznejte!

Neb co gsmo/to vy budete/
Vy gsmo též byli co vy gste.

Křesťané pak na Křchových a v Kostelích / v těch místech tdej se
služby Boží konají, pohřby svyzdvojhlí / ne z pověry/ale z bohumyslno-
sti / proto: aby se na svau smrt rozpoznávali / a k počestnému svatému
životu svazujowali / kolikrátkolika ta místa k Náboženské přicházegi.
Nazývají se Křchový pro naděgi budauchho svazkem Polem Bo-
žím / a Hosienský v Snu odpočívagských: A řídě gím říkají —
Bethaym / to gest / Dům živých.

A tak původu až Místo pohřbu Žel mrtvých do Země mame se
nauciti: slovo Boží za pravý původ všech vých Bohem žijených / a
Lidem živených místi / a od slova Božího všestka svá činění před sebe
bráti. A přitom lakovat žádost a pýšnau Nadutost v sobě vdušovati
a moriti / rozpoznačice se na to / že musíme rukou vysvěti za giniči
rowně též do země se dostati / a čerwim za poltem byli.

¶ Druhý díl O pohřbách slýsime: Nežmí spůsobem pohřbom v
Světě byvali / a byti magi?

Tuto se oznamí spůsob pohřbu / Pohanských.
Zidovských.

(A Křesťanských.

Pohané závisí rozličně s Žely mrtvými aueb geste h živými / s
starými a s Nemoenými zacházel. Neb Hyperborei tak řeceny Národ /
v sejflosti věku svého / z kály do Moře se káli / pravice: že se Bohum
obětuji. Z nichž geděn Mudrc Cleombrotus řeceny / ita knížky Plato-
novy o nesmírnedlnosti Dusse / zvysoké zdi do Moře se pohlavě spustil
a vtopil: domiswage se tudy k Bohu přistí. * Massagetové a Der-
bycové za nejbýdnější pokládali ty / kterí mezi nimi Nemoeni žemeli.
Protož Rodice a přibuzné své staré bili / a s Dvějmi Massem vracie-
ge žrali / pravice: že gest mnohem lepegi / aby raděgi od nich živých /
nežli v zemi od Křesťovu se zrání byli. * Cybarenové / které milovali /
ty Staré na říbených nádherně věseli. * Hyrcanský Národ své Ne-
mocné/ giz na polu mrtvě/ prakam a psam / na to se obzvláště chova-
gicim / k sezráni kven z domu vynášeli. * Baltrianský to též činili.
Asyřský mrtvě do řachet metali / a na ně kameni hromadu nahýzeli.

Eofos.

Stobius.
Plinius lib. 4.
cap. 15.Cic. lib. 1.
Tuscul. quæst.Hieron. cont.
Iouianum
cap. 36.

Lochhoffagi do More. * Thaurvýchové k sňedení mrtvoho zwall se / rovně halo nyni k pohřbu zde přátele se živí. * Schowé w některých fraginách svých mrtvě pálili / a někde gescie živé / wssak giz k smrti blíže, do země / kostmi vmlčimi obkládané, zakopávali. A když gegich Král umřel / tehdy hned za ním geden z neymileňsich Žen geho / Marshallka dworu / Komorníka / Šenka / Truskasa / Stolmistra / a Kucháre zar- dausyti / a spolu s Králem w den pohřbu spáliti dali / a to proto : aby ti kteří nevblížegi Krále bývají / a svými službami geho Čelu slauži / tím bedlivěgi životu Králova sjetili / a geho nestrávili : Nýbrž tím k delšímu zdroví gemu wsseliňak napomáhal / sami pro sebe / weda / když on umře brzo / že muž hned za ním. A něco také z domnění pohansteho to činili / mage za-to že Král y po smrti na onom Světě služebníku potrebovali bude. Protož za ním tyto posylali / kteří mu zde posluhovali. * Parthští do Česku mrtvě vyváželi / k sezráni od lice žváři. * Africci pak / Ržimští / Greci a Tatarskij Národové své Mrtvě na hra- milách pálivali / a teprw popel s ostatkem kosti w Nádobě / w polich / neb v Čest do Žemě zakopávali. Což s mnichy Ceremoniemi / zvláště bohatší, činjvali. Neypřw mykuchané Mařtí sponými zma- žali / a za několik dní na vstlaném loži / okolo svíscemi wostrovými / a svých předkův obrazy obstarané, ležeti nechage / každodenně přátele se scházeli / a s pláčem k mrtvemu mluwili / s nimi se zehnali / gisla / pití / před něm na Stole opravne stavěli / it. Až w den pohřbu s velikým haussem vynešeného spálili : Kžině při tom geden z nevblížsich přátele nevyzácenýssi slavné Rázani. Ne o Bohu wssak : ale o Čtnoszech toho mrtvoho. Takž pak při takovém pohřbu / nad Čelem Julie Šestý Otce svého / a Manželky Maryovny / sam Iulius první Císař Ržimský Draci / neb řec ozdobnau čině / známenité přezně řek to od Lidu Ržimského dosáhl.

Kterí pak Národové w Světě do Žemě mrtvě své pochovávali / hti rozličné spůsoby přitom zachovávali. Egyptští w svých domích ge pochovávali. Perskí mrtvoho wssho wostrem neypřw oblili / a teprw do Žemě zahrabali. Gini Mirrhau posypali / Mařtí zmažali. Gini s korunau zelenau na hlavě zlissi v dělanau / it / vyňasseli. Králi w Egyptě hrobů Pyramides k podisweni veliké a nákladně dělávali / až strze to h w Chudobu přicházejívaly.

Cíte se / že Kleopas Král Egyptský dal sobě hrob za živa Pyramides stavěti / na kterémž XX. Let / tři sta Čísc a Sedesátce Čísc dělníků dělalo. Při kterémžto díle sameho Čísenku a Čibule za XXVI. Čísc stráveno bylo / tak že než se to dostavělo / Král w žebrotu skoro přišel. Item / na pohřeb a hrob Hesesthonona Alexander veliký král Macedonský, Sto Činžlata vyňaložil. Item / Artemiza Královna Karne w Halikarnazu / Mařzolovi Manželu svému tak nákladný hrob dala v dělati / až

August. lib. 1.
de Ciuit. Dei
cap. 12. 13. &
de cura pro
Mort.
Herodotus.

Bren. in Io.
20. 11. pag.
322.

Plinius lib. 7.
cap. 54.

Plutar. in vi-
ta Iulii.

Plin. lib. 35.
cap. 12. lib. 31
cap. 3. lib. 16.
cap. 37.
Vergil. lib. 5.

Plin. lib. 36.
cap. 5.
Plutar. in vi-
ta Agesilai.

Anno mundi
1581. Ante
Christum da-
tum 389.

Gen. 50.
Ioan. 11.
Lucz 7.
March. 27.

Eccles. 7.
Lucz 7.
Roman. 12.

III.
Příklad pro-
vázení mrt-
vých k hro-
bu.

Rom. 12.

meži Sedmi dny Světa za geden přední držán byl. Druhá pak sause-
da gegi / Agezylaa Krále Lacedemonstého Manžela / když gi Pán gegi
vmřel/a nemohla s tak nákladným Hrob a pohreb haso onano býti: vysok
swždý nechťc poslední w tom zůstati / w Zlaté swélike Váni dala Čelo mr-
tvého Manžela na prach spáliti / a potom w počrnič a w nápogjich ho
výšwala/ až ten Prach vyscek vyrátila. A tudy dosázala cosy vše/
nežli ona první Královna. Nebo ona w nákladném Hrobě Krále/ ale ta-
to w střevách a w životě svém neymilegssího svého Manžela mrtvé-
ho pochowala. Od kudž potomně Práwo spisovatelové a Maudej
Potentátové Pohanssi zápořed právni včinili: Abi žádny Hrobu ná-
kladnějšího dělati nemohl / než kterýžby Deset Osob w třech dnech
vykonati mohli. A ti gsa hle spisobové bývali Pohanum neznabo-
hùm při gegich mrtvých zachowávanj.

Zidovských pak Pohřbuw spisob hasy gest byl / w Swatém Pissme
se to svidj: že gsa mrtvě Mastini wonnými zmazané/ k prokázani nadě-
ge budauchyho wzkríssenj: Item/prostěradli obwinuté, hlasu/ruce/no-
hy ssátkami obvázané/na wznamenání toho, že s sebou člověk; Swé-
ra nic nenesе/ krom toho kus Plátna do hrobu. Item/w pláci a ljbání/
k dosázani přátelské lásky. Item/s provázením hauffu/k dosázani sou-
sedské lásky/ Čela mrtvá nábožně do hrobu pochowávali. Nako to-
ho wsscho Summowně pohreb Jakoba Patriarchy/Lazaru Berhanste-
ho/Mladence Syna wdowy w Mléte Nahm / v samého Pána Krysa
doswědčuge. A w těch některých kusých Křesťanstwo Lidu Izrahelské-
ho, někdy Božjho, posavád následuge. A protož pravý spisob býti má

Křesťanských Pohřbuw takový: aby Blízni Blízniho w nemo-
ch rád narvstjwil / pomoc yakau-koliv může k zdraví včiniti se nesejzo-
val/mrtvého poželel/zarmaucených přátel potěsil / na Pohřeb se z ná-
božna a rád nagití dadauc / k Hrobu mrtvérád doprovázet. A tu na-
swau Smrt se rozpomnaje / Čelo mrtvého Octivé do Hrobu pohřbil/
tak hasy Pán Bůh porauej/Zákon rozkazuge/povinnost Křesťanská to-
ho žádá/a příkladové Křízwe Lidu Božjho tak se při svých mrtvých
chowawagichyho / každého k tomu wzbužugi. Obzvlášnené pak Syn
Božj náss Pán dněsnim Swatým Ewangeliu tonu wypcuge.

¶ Naposledy a gesce třetím kusem vřázam magi býti příčim/pro
které my Křesťané máme rádi mrtvél hrobu provázeni / genž sau theo:

Prvoni / pro dosázani společné k sobě Lásky Křesťanské / když tu
poslední službu k mrtvemu příteli / Sausedu / Blízniu a spolu-Kře-
šťanu činíme / také k živým geho Přátelům / a svým Blízniim / wedle
rozkazu Ducha Swatého zarmaucenu býti a Plakati pomáháme:
Příkladem tohoto Zástupu Obywateleů Mésia Nahm / kteříž
Mrtvého Mladence/ spolu s Wdovou Matkou geho k Hrobu prová-
zeli. Anobrž same Pána Ježíše/také z Zástupem svých následovníků w
tomu

Hebreo 4.

Exodi 22.
2.Timot.3.6.
Adorum 6.II.
1.Corin. 6.

III.

Simile.

stromy z es-
lencí proc
předkové
čádina frutto
wých sázeli:

Matthei 2.2.

Tomu pochodu přichášho/a sinnerauw dovu českého/čla. Nepláči/
tím vlážas je gest posavád Milosrdenstvím hnút krousem po-
božným; zvláště k Štorekum a Dovšámu zarmauceným. Neb se n Ote-
cem gegich nazývati/a eudn svých věrných také k slitorvání se nad bý-
vnými a zarmaucenými pobijzeti rádi.

Druhé/pro dolzázaní k mirevným Čelum Křesťanského hřenosti a
veterosti/pro Ducha Svatého/ gehož Chrámové a přibylkove zde
byli/yali Svatý Pavlovic.

Potom/A nobrž předně/pro dolzázaní Naděje budaučeho vyfesse-
ní naše. Neb nato věříme že ti které do hrobu provadžíme nehybau/
kdo stran nepřisídu: tak y o sobě sami když žemřeme/že nehybíme: ale
káno to poslední den Světa zemna prochýtice/znovou živuž věčně w Ne-
bi s Bohem budeme. Tuk wiru a takovau naději pochodu býných pro-
mássime. Nápodobně nato milé Manželstvě své Manželů na daleku ce-
stu po potrubach vycházejcích/Rodičově své Syny na Wandr po věci
a vmenii vyhlaguj/Matky své dcerky svdávajcích/ ač s pláčem prová-
žiwajcích: Vysak je se svým časem vydrawi shledajc/tim se potěsujc/
wiru a naději magi/a toho sobě vespolek na Pánu žádagic: takž se rov-
ně při pochobách děge. Z kterežto přijemny starj předkové na Křchových
rádi takové stromy/které se přes celý rok zelenaj/yalo halovcové/spar-
kové/sazívali/aby se gegich vstavěnau zeleností o mrtvých tu pochob-
ných/že to ruskau Božich živugsau/y sami je budau/ a věčně w Nebi s
Krystem živuž zříšanau, napominali. Zahoč gest peroným dušwodem a
swědkem sám Pán Ježíšs Krystus/vyzkříšeným yal sebe samého tak y ro-
hoto dnešního Mladence od smrti. Na kterhož toliko slovem zavolal:
Mladence/tobě pravým vstaní: a posadil se hned živý ten
kterýž byl vmlírel/a počal mluviti/a ssel n-hned sám zase s
Matkou do domu svého. O nafá radost byla Matce/taková gisťe bude
to den vyzkříšení věregnýho/ když se známis s známymi/svogoj s svý-
mi/milj krenou s krenými zase shledáme: vysak ne budeme podobní
Čzinum Lidstvých spisobů/ale životu Angelstemu/díj Pán Krystus. O-
pět/nafá vesclá bázen to se dechých přijomného Zástrupu z toho žázrafu Pá-
ně pošla/ kdo tomu nesrozumíšva: díj Text: Tehdy podvala w-
secky bázen/y welebili Boha/říuce/že Prorok veliký po-
vstal mežn námi/a je Bůh na všem lid svůj. Totž pra-
vým zaříbeným Meschášem. V vysla řeč ta o něm po wsem
k doostwu/y po wši ofolnú Krágené. Fama enim sponte se-
spicat praetata opera. Ře gesti: Etiam stulty následuge dobrá pověst
ochorene.

*E*najmež se n my (o Lide Krystem objeveni) dobrodiné říkly

Ggg

Páne

Páně rozhlašovati/a z nich volebnosti Božské dělujice/k Smrti se pře-
pravovati/w naděgi budauchého vzkříšení/a w Nekti věčného spase-
ní. Okteržto Smrti Lidstva a pohřbu w tomto Rázani gsmie se věili:
Předně/že Smrt Čelestná a časná gest Dusse od Těla / a Těla od Dusse
rozdelenij. Druhá Duchownij/ Lidi nekagich. Třetí věčná/ Peckou-
ho zatracenj. Nad kteroužto smrti Trogij Pán Krytus Moc svou pro-
lazuge. Nebo před časnau/zivotu náscho prodlužuge: z duchowni slo-
vem Božím Lidi obživuge: A před věčnau svržen své zatracování.
Pohřbowé pak/ deuhym Arckulem gest vlezano / je svůj původ mo-
gij z Nářzenij a z slova Božího. V Pohanum bývali rozličně/V jidim
nábožně / a v Křesťanum magis býti vctivě a výzjně/pro doslazování
poslední Lásky k spolu-Křesťanum/a význost k přibytímu Ducha Svatého.
Nejvíce pak pro posylu Naděje budauchého vzkříšení nás vossach
slovem/hlasem a mocí Pána náscho Ecclijse Krysta. Kterémuz Hjer/
sláva/ dík-činčni a Schwala/Moc a Ecclijstovii buď vzdáváno od nás
na věky věkův. Amen.

Modlitba křesťanů neb k Spisování/ Vato: Rozzehneme se s tím Tělem u.

R Tobě my o Synu Boží/
W Nedužých, kteříž se množi/
W čas podzimní/dnes voláme/
Vlyso pokorně žádáme.
Genž máš moc Smrt potlačit/
Kajdy Neduh všečit/
Wygdi proti nám do Brány/
Zachowey od Moruň rány.
Těla Dusse před nemochy/
A před hřichy Božstvu moch/
Zdržug/časnau Smrti/w duchowni
Vikto nás kři službu Čelestovu.
Abychom Novým řezenjm/
Duchownym prvným vzkříšenjm/
Z Smrti věčné obživenis
Gsauce/vslí zatracenj.

¶ Smrti pohřbu Čeného/
Dlé spásobu Křesťanského/
Draž nassim Tělum přijal/
Dusse w své Xuce pogřbil.
¶ Ecclijstový/Mesopássi/
Poliudý nás w jidé nassy/
Zastato se/Wár Těla dorkní/
Moscí hlasem svým zařkní.
At krogis/dál nás nenesan.
Hřichové, genž nephorci gfan/
Trossi dlužých Leib/slož despičnou/
Powery/w wijsce vřečenost.
Ag gíz z slova tvého wijsce
Nepřáteme/se ieffice/
Ze tchay Kryste vzkříšenju!
Budem věčně oslavenuj.

2 M E N.

Neděle Sedmnáctá po Sv. Trogicy.

Ewan

Ewangelium S^o Lukásse / w XIII. Kapit.

Milost Božia Otce Nebeského / záskuhami smrti Syna svého Ge-
zu Krysta Pána našeho / Krze v rádne dílo Ducha S^o / ráč nás
posvětit Amen.

Roh-solito (Křesťané věrní) přikázání Božstá Ěidem vydaná,
a w žáloně zapsaná na mysl nám pýcházegi / (yakož pak vstawiene w pameti
všech Ěidij složena a plněna w skutku býti magij) tolitráte a vzdychy na vše-
domij dáravagli / že gest gich Pán Bůh ne nadarmo / yakož jerlu a z kratochvíle / ale z
své přísné Božsté vůle vydati ráčil : Aby gismi od nás Szwotenis / vyskaupenij a
posvěcenij svého cílen/welchen/y také gedenkajdži člověk po sloužnosti Boha / yakož
na vžde zdřžan byl. Než kdybychom my Ěide přikázanimi Pána Boha proti sláze pti-
rozeni našeho ohraženi / a yako obmezeni nebyli / ach snadnickobychom (yakž se tiská)
vprkem w hrozná Modlárství a w Čistce neschétenosti se valili. Gest žagiste člo-
věk bez přikázání Božího yakož kum bez vždy neokrocený / a sedlité pachole k subtilitě
mu vmeni nezápný. Z letečto pěstiny Apostol Páně praví býti žálon Božího pěstali-
nem / Mistrem a Vítězem díjek Mistrum / Čenostem a potřebnému vmeni. A takž
se v vydání žálonu Božího / a w něm geho Božstých přikázani / neuvhmluvná do-
brota Božstá k nám zgewuge / nemensi žagiste y w tomo : že milostivý Pán Bůh
náš / k docházení známosti žálonu a přikázani svých služeb / poti nálezitých mezi na-
mi na Světě / a nám Ěidem pravé Náboženskij zřídil / a novem Božím vstano-
viti/nadeo y gisťe časy, roky / Měsíče / slávosti / dni Svaténijs, hodiny a čhvile / to
kterébychme se k Božím Nábožným službám vprázdnovati měli / vklázati ráčil. O
kterýchž kteřiž přikázani w této sloujich znijs / tka : Pomíti člověce aby den svaténijs
svétil. Yakož pak Decowé z počátku Světa / w nichž gesti pobožnosti včela / každěho
dne ráno a večer / Nábožné schůzky misjwali / polomně z rozkazu Božího každěho tý-
hodne Sedmý den / odvossi práce hmotné se vprázdnugice / w samém Náboženskij
gsau strávici obyčej misjwali. A ten Svaténijs den Sobotu / totiž odpocinutím
zmenovali. K kteremužto svátku po vydání žálonu, y giné dni Pán Bůh krze
Mojíssie w lidu Izrahelském zachowávati poručil / yakožto první den každého Ná-
wu-Měsíce. Jeem / velikonočníj / Ěetničníj / a stánkum / Tati weyročníj slawnosti:
potoch dni a Roky veselého Ěcta / posvíceníj / a ginij množi svátkové za času Hester
a Jüdých Svatých Žen : A od Machabeyských vůdců w Ěid Izrahelský vvede-
ni byli. Yakož w Křesťanstvu Neděle / weyroční slawnosti a Svatkové Apostolissi
řízenjs gsau / a to wisse pro naše samé dobré : Abychom se věděli kdy k Náboženskij
vprázdnovati / a kudy spasenj svého od Pána našeho Ježu Krysta docházeti / y Du-
chu Svatému za přibýtky se oddávati a posvěcovati.

Však dábla nepristele původem / yolo giné wsecchy, y Božsté nám svékené wě-
cy / tak také svátkové w zlém vžíváníj gsau shledáni / tak že za starého žálonu sám
Pán Bůh ge zamístal, a Ěid krze Proroky trestal. Syn Boží gsana Světě / zna-
menjtau hůdku o zlé vžíváníj dnůw svaténijských s žálonijský misjwael. A posávád
žide s Křesťany o Soboru a Nedeli / anobrž sami Křesťané o počet Svátkum / a
rozdíl Ewangeliststeho / od powěrcného, Ceremonialního a žewnené Modlársteho
swécenij / wespolek spisy a tecimi hánliwym se potykági. Za kteraužto pěstinu wibělo
se Duchu Božímu weyladem dnešního Svatého Ewangelium správu o nálezitém
dnůw svaténijských vžíváníj tuto včiniti / z pravdy samého Pána Ježu Krysta / kterž
gest s bludnými žálonijský židovskými řec o tom misji ráčil. A Svatý Lukáš w
VIII. Kapitole gi napsal témoto slowy :

Gggg ii   ſtā

přikázání
Božstá proč
gsau vyda-
ná?

Galat. 3:

Svatkov
gest sám p.
Bůh půvo-
dem.

Exodi 20.
Svatky za
starého žá-
lonu měli
mnohé.

Deut. 16.

Iohann. 14.

Svatkov
zle vžívání
wždycky se
nacházelo.
Elaiz. 1.
Amos. 5:
Matt. 13.15:
Luc. 13. 14.

Stalo se když wsel Pán Gejss do domu jeho vrchního z Farzeuw w Sobbotu a by gedl Chléb: a oni hetřili ho. A hle člověk jahs wodnotedlný byl před nim. V odpovídage Pán Gejss / řekl k žehlým w Zákoně a Farze, kteří: slussili w Sobbotu vzdárovat? Ale oni mlčeli. On pak dosáh w vzdáwil ho a propustil. A odpovídage k nim / řekl: Když jwas Uzel a nebo Vál do já my vpadne / v žaluz ho v-hned uwtahne w den Sobbotní? A nemohli mu k tomu odpověděti.

Přáwil také v k pozvaným podobenství / mjeně kterak by první Sedění wolili / řka k nim: Když by pozván byl od někoho na Swatbu / nesedaj na prvním místě / aby snad poctivější tebe pozván nebyl od něho. A při gda ten který tebe v onoho pozval / řekl by tobě: Daj tomuto místo. A tehdy by počal s hanbou na posledním místě seděti. Ale raděj když by pozván byl / gdi posad se na nejposlednějším místě: A když by přišel

ten kte-

ten který tebe pozval / řekl by tobě : přijeli / poslední wen-
sje : A tehdy bude tobě sláva před spolu - Stolchmi. Ne-
bo každý kdož se vynahře / smířen bude / a kdož se nuzí /
vynahřen bude :

Sistoria přečteného Svatého Ewangelii
um vstahuge se na Četci přikázani Zákona Božího :
Pomni aby den Svateční světil Nebo nás řecí Páně
o pravosti a Bohu vzácném svěcenj dnuv Nedělních
vznamenání Svatelných vynahře / za původem Istového pozvá-
ní Krysta Pána od gednoho ž Faryzeu židovských k vyzvání pofr-
muto w dům geho. Kdež se v ginyh Zákonnikův, neprátel Páně tajných
vzdělání bylo nemálo seftlo / přivedsse mezy sebe Člowléla gednoho
vodnotedlného / kterhož na Krysta byli nastrážili / a vzdávili ho w ten
den Soběseni gegich Svateční / vzdávati se na to / anobrž z toho vzdra-
venij Krysta Pána přesupniškem Zákona a russitelem Svatkuw ponr-
lauwati / a iudý ho zástupum offeliviti / v vkladu hrdu geho strogiti se
chystali / halž Čest dij : a ohi ssetrili ho : aby z řecí neb z skutku nad tim
Vodnotedlným včiněným polapiti / a potom straffovati mohli Osobu
včení geho / domnswagice se bludně / zebý každým rukověnijn a všinu
v dobrodinným dylem porušenij dne Svatečního se dalo. Alle Pán Ge-
jiss znage tu všecku srdečnau v všenij leſt gegich / toho Vodnotedlného
lastavým vzdravenijm / a prach gegich vlastin / kterauž wedni Svateční
pri dobytých svých vedaui / pravě vživání Svatkuw všazal : A při-
tom hned svobodnau řecí Zákonník z bludného domněnij / a spolu-slo-
líc z pechý / kterauž se při schůzkách / hodech a Ewadbách gedni nad
druhé vynahagi / ne bez zahanbeni těch svých neprátel potrestal. Nám
pak svým Včedlnískum dnesnijn Svatým Ewangelium tato Naucens
Summowně předložil a předkládá : Předně / Abychom dostávagice se
mezy neprátelei pravdy Božíj / s nimi sedeti / glisti / pisti / mluviti se ne-
sstitili : Však náboženství swého pravého přescinau k tomu danau vyn-
závati a zastávati se neschděli / Nizádného se pro kus Chleba / nápog /
pečeň / bázen, pohružku / nebezpečenství a vklady / neosýchagice / př-
kladem Páně. Zatím vkažuge se nám cesta k Nebeskému Lekári / kterýž sám
tu moc miji ráci / nashy Duchovny. Vodnotedlnost hřichův nescílných
vzdávovati, a z nás vynámeti. Item / povinni gsmi Blížnijm nashim
vzdycky / v Svatky / když toho potřeba yaká láze / bez protahování
času, pomoch činiti / a pechau vynahage se gedni nad druhé sobě hanby
a posměchu nestrogoriti. Nad to pak všeckno Svatečních dnův / wedle
přikázani Božího a smyslu včení Krysta Pána nashho / nálezit vživati /
a o tom se za přescinau Čeriu dnesnijho Svæcho Ewangelium pravdi-
vě vypcovati vzbuzujeme / a protož řec nasse bude :

O Neděli, Svátku Křesťanském:
Arthukulové budou Čí.

Neprvé: Od kud má svůj původ / a z jakých příčin v Křesťanství je
missio dne Sobotního den Nedělní / první po Sobotě / za
den Sváteční vystonoven a vyzdvižen geste

Druhé: Poněvadž gest sám Pán Boh hned při začátku Světa den
Sobotní / a ne Nedělní / za Sváteční rozhlasiti rácil: Do-
breliž inn pak to Křesťané činíme / že ne Sobotu s židu ale
první den po Sobotě / Neděli nazývam, světme?

Třetí: Nak náležíte / počádne a právě Křesťanský den Nedělní v giv-
né dni Sváteční máme světit?

I.

Neděle pů-
vod a začá-
tek sváty má-
od S. Apo-
stola.

Světlo o
tom, že je
S. písma.
Acto. 20.
1. Cor. 16.
Apocal. 1.

11.
Otcové
Svatí.

Ignatius ad
Magnesios.

Přijistupmež k prvnímu předložení, kterémž pozná-
me z písma Nového Zákona / a z Svědecství Starých Otců /
že Nedělní den má svůj původ od Svatých Apostolů / Dí-
kem Svátm naplněných. Kteríž gsau po na Nebe rostaupení Páně
Křesťanstvo Vrádem svým množili / a Čírkev v nové z Židův až
Pohanův shromáždowanau spravovali. Kterýmžto Apostolám
Páně svnušnutím Ducha Sváteho / nevidělo se v svěcení Dne sed-
meho Týhodního s židu srovnávati: Ale raději první den po Sobotě /
k tomu oddati / a gen Diem Dominicum, dnem Páně nazývati. A pro-
tož ten den shromáždění Čírkewnímu / k Slovu Božímu / k Modlit-
bám / k vztívání Svátosti / k podělování Almužen / k gurmým nábožným
Křesťanským službám / gsau mítvali / a za Sváteční v Křesťanství
vyzdvižli: Díemž tato Apostolská písma oznamují: V Knize
Skutkuv Apostolských napsal Svaty Lukáss / říka: V gednu pak
Neděli (v Něstě Efzezu) když gste se byli sešli k lámání Chleba / Pavel
prodil Kázanim až do půl Noči / v. Vyvolená Nádoba Páně píše
Obey Korintské / doložil: V každau (prey) Neděli geden každý z was
zbijku zachowech na Svate. Těž Svaty Jan v zgewenij: Byl gsem
(dij) v vnitřenij Ducha v den Páně / říkáme v Neděli. Od kavádží se
Theologové dorovipugij / a makové to poznávají / že gsau Svati A-
postolé místo židovské Soboty druhý den světivali / a svým začá-
kem v Křesťanství zvyllost toho vvedli. Neb gich v tom hned ge-
gich Náměstkové Otcové Svatí následovali / a také s prvními Čír-
kwi gednomyslně Sváteční shromáždění k Náboženství v Neděli gsau
mítvali. Svaty Ignatius, kterýž Krysta Pána po vzkříšení vzdal/
a Jana Evangelisty Bředinskem byl / psal k nějakým Magnezianskym
v tato Slova: Non amplius Iudaico more Sabbatum celebramus. O-

mnis enim qui Christum amat, festum celebret Dominicum, diem Resurrectione insignem, quæ suprema & Regina est omnium dierum. To gest: *Giz vitez my Křestiané obyčejem židův Soboty nešvětjme. Neb gedenkaždý kdož Krysta miluje/ w Den Páně Vzkříssením posvěcený/ a nad gáne dñi korunau Královskau ozdobem/ svůj Svatel můti má.* S terym jto Otčem srovnává svůj smysl Dionysius Korintský / kteříž dí w knize Eusebia Křesťské Církve vnořeného: Hodie sacrum Dominicum diem celebramus. To gest: *My dnes a myto časy s věrnými Křestia-ny den Páně světjme/ a ne Sobotu židovstvu. Svatý Tertullian,* který se w správě pravotní Církve o kolo Let 66. po vstoupení Páně na Nebe sítivél / w Knize své o Nodlárství sepsané / mezi gámy Svatých Křesťanských / za geho času zachovávanými / neypředněným Svatém den Páně / kladé. A w Knize Obranné proti pohanum / tyto Křesťanské nábožné činy w shromázdění od věrnych tehdy působené vypisuje: *Totij/ společná Modlenj/ svatých pijsem sobě připomínání/ Slovem Božím Kázánym Více w Pána Krystia/ a Ctnostem svatým se rovídování/ Svatostmi, Víry a Naděje posylňování/ přiklady Svatých w pobožnosti/ w svíře a w Nučedlnické trpělivosti se větve-zování/ Alinužen podělowání/ a w lázni svyjvolných zdržování. Ježi Svatý Justýn Nučedlník/ netoliko den Nedělni za svého času svěcený/ ale y geho w něm posvátná Křesťanská a nábožná činení/ která a yaká jsou bývala/ oznámí.* Svatý Augustýn / kterýž Ecce Páně 390. správu Církve w Městě Hippoři vgal / mnoho o tom dñi Páně piisse / kauč: *Dies Dominicus Christianis resurrectione Domini declaratus est, & ex illo coepit habere festinitatem suam.* To gest: *den Nedělni Vzkříssením Páně Křestianum za Svatěcni vyhlášen gest/ a z toho své posvátné činy od věrnych Nábožensvím na tří den konané můti gest začal.* A ginde napsal: *Domini resuscitatio consecrauit nobis Dominicum diem. Vzkříssení Páně posvětilo nám dne Nedělního/ po Sobotě pravotního.* Item / Svatý Cyrillus dí: *Diem octauum, quo Christus Thomæ apparuit, Dominicum diem necesse est.* To gest: *Osmý den/ kterehož se Pán Krystus Thomássowi po Vzkříssení ukázal/ dnem Páně a zasvěceným slavně býti má. Právě tehdy svatá Církve vnořená shromázdění k Nábožensví dne Osmeho / po Sobotě pravotního / w celém Čechodni neyweselenýho / a od celadky a robotních lidí nezádostivého, díjci se magis.*

Neb jsou toho začátku Apoštolského / a Svatku od pravotní Církve nábožně svěceného, y Svatij Křesťanskij Císařové Monarchyně Rímské potvrdili / a nakožto pravil Vido Božího Obrámcové / a Víry Páně rozumězitelové / milovníkum Pána Církevse / a některým všemu Křesťanstvu / den Nedělni misio Soboty světiti / právou na to

Euseb. lib. 4.
cap. 23. de
Dionysio Co-
rini. Tertullian.
lib. de Iudicati.
Et in Apolini
exordio Círku-
rianorum
descrip. p.

Tertullianus in
Apologia.

August. Epist.
19. & de ci-
uit. D. lib. 22.
cap. 39. item
de verbis A-
poli. Sermon
ac 15.

Cyrillus in
Ioan. lib. 12.
capit. 58.

III.
Církev
Nábožn.

zřízenými rozházali / a k nejméně dlnému zachovávání toho / w křesťanstvu tauž svět gšau vysvědli.

Euseb. de vita
Conf. lib. 4.

Pisze zagistē Eusebius, w životě Konstantína světského Císaře Křesťanského / Leta Páně 310. korunovánho : Kterak ten Svatý Pán Sněmovním sňessením / a právem na to zřízeným / v Nlandam po Světě rozeslaným přistě vstanoval a poručil / aby vysvědli den první po Sobotě dnem Páně gmenovali / genj světeli / a odesvěch prách / dila / řemesla / kusecky / Sauditvo a práv se vprázdníce / w samém Náboženství / w službě a poctě Boží strádili. Po něm Justinianus, Theodosius II. Císařové / obvzlašenými knihami , o Svátcích Křesťanských se psanými / a po Křesťanstvu rozeslanými / Neděli za den Sváteční gšau svědili.

A tak Svědec w Slova Božího / začátek Apostolitu / první Chríkve Otcové / a Svatej Monarchie Ržimské Potentatorové gšau toho za důvod / že Svátek dne Nedělního od ducha Sváteho má původ svou. A to z příčin těchto / nemýně opět znati potřebných / z nichž gest /

¶ První / svatoře Dána Boha / stvoritele / vyskupitele a posvětitele našeho / w ten den se zbehly / a památky nevhodnější / genj gšau w Symbolum Visry obecně Křesťanské obsažení. Nebo toho dne ká se začátek stvoření Světa od Boha stvoritele. Item Vykaupení / a znovu k věčné Nesmrtelnosti obživení Lidstva pokolení / křize Vzkříšení Syna Božího / a w gednotu Svaté Boží Chríkve w počet volených Božích shromáždění a posvěcení / sesláním Ducha Světěho na Apostoly / kterž se w Neděli stalo. Odkudž Svatý Justýn dí : Illo potissimum die in coetum coimus ideo : Quia die Solis Dei v s mundum creavit, & CHRISTVS eadern die à mortuis resurrexit. To gest : Protoč se toho dne k Náboženství scházíme / že gest w něm Pán Bůh Svět stvoril / a Křízus také z Smrti obživ zmrzvých - vstal. Geden z Slavných svatořísemních včitelůw k tomu toto přidává / říka : Poněvadž gest Pán Gejíss toho dne svým vzkříšením všeckno Lidstva pokolení / ne z domu Služebnosti Egyptské / ale z mocnosti a Království Satanova vyrobodiv vysvědli / a nad hříchem / Diáblem / Smrtí / peklem / vdatním vysízheleum se být protkázel : Slušně se tehdy Neděle den Páně má gmenovati / a až do skonání Světa Svátečně zachováván být. Pro křežto h gine veliké a nám Spasitelne Boží Skutky / také w Sředu a w Pátek gest obyčen Křesťanský k Božímu Službám do Kościelůw se scházeti. Nebo w sředu Pán Bůh stvorený Svět Světlem Slunečním a Měsíčním osvítivo ozdobil / a Pán Gejíss Slunce spravedlností, téhož dne w Chrámě Geruzalemském , před Smrtí svou poslední Kázani (k osvícení myslí Lidstva včením Nebeským) gest včinil. W Pátek pak vyselilku Dusy živou Pán Bůh stvoritel / a náslověka z truple hlynní stvoreného obživil. Rodicům také prvním, téhož dne

příčiny svět
tu w Den
Neděli.

I.

Genesis 2.
Matthew 28.
Lucas 24.
Mark 16.
John 20.
Apostol 1.

Just. Apol. 2.

VV olff. Musc
in locis com.
pag. 75.

Maloch. 4.

March. 26.

padlym

padlym, zase w tý den slib o Semenu ženy napraviteli pádu se stal. Těhož dne Adam, mage věku svého dewět Set a Čridceci Vee, vinci. Pán Krystus se včelil w život panny / a na krizi poromně ruké téhož pne za nás Lidi gest vničti rácil. Odklánadž dí Epiphanius geden z Starých Dicího / řka: Chrkevni Schůze čtvrtého a sestého dne w Čichodni/ Tocí w Středu a w Pátek / k Slovu Božímu / k vyzívání Svatosti/ a Almužen rozdávaní / pro památku velikomocných skutků Božských mstwáme / jako v Neděli pro Svátorens / obživens a posvěcení Lidstva posolení, od velebné Svaté Trojice. Sozomenus piſſe: Je Konstantín Hysar právo na to vydal, a zřídil / aby se w středu / w pátek a w Neděli, kdo k Slovu Božímu schází / a w shromáždění Pána Boha cel / diskutujeméním z Božských dobrodin.

¶ Druhá příčina Neděle gest: Abi se tudy a tím Křesťanská Chrkev od židovstva vělila / poněvadž se gíz s nimi w Staro-Zákoném Náboženství (kteréž smrti Krystovou konce svým vzalo) nesrovnává / aby v svěcení Svatého rozdílu gednoho od druhého pařný byl. Odkudž dí Apoſtol: Ziadný wás nesuš w svěcení Svatku / neb prvního dne Něfice / a neb Sobota: neb ty všechny byly stinnem budauchých věc. A Svatý Ignatius, wýs gmenovam první Chrkev správce, napsal toto / řka: Non amplius Iudaico more Sabbathum celebremus, ne cum Iudeis adhuc videamur consentire. To gest: Proto gíz wše židovské Soboty nesivětjme / abychme se nezdali s nimi w nich netvětře srovnávati.

¶ Prvicom / poněvadž v pohane den Sobotu, svátečně Deo Saturno, Bohu Saturnovi posvěcovali / (odklánadž latine Sobotě čításe Dies Saturni, den Saturnu) a gen posvětěně neslašným k Sauidum právoum a k bitvám polním byti saudili / protoč opět Křesťané / nechtice w něčem s židy / a w něčem snad s pohany společnosti mísí / radějí sobě obzvláštní den / první po Sobotě / k svěcení vybrali / a gen dnem Páne za příčinami gíz oznamenými nazvali. Kterýžto den ac také od pohany byl Bohu Slunci (nakž oni praví) zasvěcený / a posavád se Dies Solis, den Slunce gmenuge: Však poněvadž Krystus gest Boh / a to pravé Slunce spravedlnosti / protož mu k poctivosti ten den světit / & diem Solis gmenovati / za slunné gsau vznávali / a w Svedomí svém o té věci předlovců nassy se dobré vpologuli.

I I.

Přistupme k Druhému Rozdílu Kázani / a z něho vyzvězme / Dobréli my to Křesťané činíme / že s židy Sobotu ne světíme / poněvadž gest o tom zvláštní poručení Boží: Vyvalit gsau za gíste o tauž věc hádky / a posavád gsau. Neb židé Křesťanům hánlivě tun oči vytýkají / a w své Sobotě Božím zřízením a Zákoným přiká-

zanjm

Irenaeus.

Georg Cet.
Epiphanius
& venerabil.
Beda.Sozom.lib.1.
cap. 8.

II.

Colos. 2.
Gal. 2.4.5.

Ignatius.

III.
Aret. in Prob.
1. Part. pa.
4. 8. b.

Malach. 4.

Geachis 2.

Sobboty
proti nesvět-
me pětikrát.Ioseph 6.
Amos 6.Aug. de fide
ad Petrum.

II.

III.

zaním se věrzugis. Gsau také v Křestianstvu lidé / Sabbatarij ře-
čenj/ kteríž s svau Sektou proti Neděli bogují/ a že se Sobbotní den a-
ne ging světci má / s židu se na tom stále snášejí. ¶ Argumenta dív-
vodná a mnichá toho synulu svého místi a předváseti se zdají. Vakoz
pak gest owszem tak/že sám Pán Boh Sedmeho dne po stvoření odpov-
ědil/ geho gest posvětil/a Sobbotu/totž odpočinutím gen nazval.
A uobrž častými opakováním to Svátem písmem/a v Zákone pohružlai-
mi/ v přestupníkům Sobboty přesným trestáním/ ten den Sobbotu za
Sváteční vyždvihl: Vysal Křestiané na místo toho dne, druhý den
Páně/a od nedělní Neděli v Jazyku nássem gmenowany, že světu/ tím
achrēssi/ anž zle čini/ Toto důvodově toho gsau:

¶ První/ Nebo přikázali Boží o Sobbotě ne vosseni Národní
Světa/ ale samým koliko židům vyhdáno bylo. Anž se čie aby Adam/ a
od něho gini až do Noe/ a od Noe po potopě do Abrahama/ od Abra-
hama až do času vyhdání Zákona křeze Moysi/ ten Sedmý den Sob-
botní svátečné zachowávali. Vakoz pak v sami Rabinově židovství
tomu mísilo dívagij. Aby pak v byla gisota že Otcevě hned od počá-
tku Světa Sobbotní den světli: vysal z toho důvod a příklad nepochá-
zí/ abychme v my Křestiané to činiti povinni byli: Sycibychom využili
v dobytek/přactva a gine v rodyn Země/vim Staro-Zákonním spůsobem
obětovati. Anž gsau také sami židé gíž po vyhdání Zákona vzdychy tauž-
věc zachowávali. Neb za čtyřydacet let byli svého na pausiti v Úbříž-
ku / netoliko Sobbotu opustili / a Gericho Město v Sobbotu vzali/
skazili a v něm Lid zmordovali.

Item/ proti Sabbatářům/kteríž pravíj: Zě Sabbathum, totž odpo-
činuti, gest Zákon přirozený: a protož Sobota, a ne Neděle je se má svě-
titi/tato gest odpověd: Neodpirá se tomu/ aby zachowávaní Sobboty/
to gest/svátečné od práce odpočinuti Zákonem přirozeným byti nemělo:
Ale vysal ne k gisemu dni se světahuge. Nebo podstata Svátkův/ a
vule Boží o naležitém nich svěcenij / vzdychy gednosťenná žistává.
Křasové pak a dnowě wedle potřebň Křítkve se ménij / Rovně jakož
Svatý Augustýn o Vuje a Ceremonijs: Zě Vuje jakož paní v do-
mě Hospodáře svého Krysta Pána vzdychy žistává: Ale Služebnice
Ceremonie a Křasové se ménij, tak jak gi kdy potřeba toho báje.

¶ Druhá příčina: Nebo Neděle na místo Sobboty/ ne z chlensi Lid-
ského/ ale z vule Ducha Sváteho/ ne daremně/ ale vysoce potřebně/ a
to křeze Apostoly/Krysta Krále Nebeského Legathy/ gest v Nábožensví
vvedena/ od Svatých Otcův pravotní Křítkve přigatá / Kysari Kře-
stianskými stvorená/ a dosávad od časův Apostolstých/vuje než za píl-
druhého Tisíce Let v Křestianstvu zachovávaná.

¶ Třetí/ Nebo Staro-Zákonní židovská Sobota byla den figur-
nij budaují Sobboty/ totž odpočinuti vyznamenávagij/ kteráž
koliko

tolito do času svatohássova přechodu na Svätí trvati měla/halož Jere
máss Prorok o přenosení Svátečních činův na gurš den, předposlal.
Anobrž sám Monzíss / když v novém Proroku / kterýž z prostředku
Bratří Lidu Israhelského vzbuzený byti měl, mluvil / o tom návěstí
dával. Pán Gezíss také je Zákon Monzíssu své moch / Ceremoniích
a činech / až do Jana Křtitele toliko trvati měl / oznamovat ráčí. S.
Jan napsal: že Zákon slíže Monzíss / a pravda toho Zákona a milost
slíže Pána Gezíssu Krysta přísla. Apositol S. Pavol stojíme, na Čele
Krystově je gíz vyplněním Staro-Zákoníč Náboženství byti pravij.
S ním se srovnává i tom S. Epiphanius, kterýž dří: Typi in lege, veritas
in Euangeliu. To gest:

V Zákoně jsou Obezdové/

V Ewangelium skutečové.

Před-figurovala gest pak Staro-Zákoná židovská Sobota
tyto tři Nové Soboty / kouzlo odpočinutí: Sedno/Lidí kagich/ pod
česem přechodu Krysta Pána na Svätí/ od hřichův/Nemoch a Čápeň
Diábelských. Druhé / odpočívání Páne po vklízování v hrobě přes
tch den Ceremoniální Soboty. Třetí / v budaučím životě Nebeském
včenné od počívání/včedle řeči Janáče Proroka/kauchýho: Bude Mě-
síč z Měsíců / Sobota z Soboty / když přestanou práce / a Země n
Nebesa nová nastanou. V knihách Zájmeno dří písmo: Kterí v Pánu
vniřagij / je v odpočinutí přicházegi / a ti sami včersí v Krysta:
svědku Aposolt. A protož ti Lidi / kteříž se na Neděli vrážegi / a Sob-
botu židovskou oblibují: Takovi vykoupensí nássemu / a vyšvobo-
zení svému slíže milost Krysta Gezíss se stalemu nerozuměgi / a rozdílu
Starého od nového Zákona neznagi. Křestiané pastim naučením gíz
oznameným O Nedělním Svátečním dni spravedli voběc byti
mohou.

III.

Přizíspime k třetímu Rozdílu Rázam / v kterémž se včme vyučila
v den S. Ewangelium / hal mame náležitě a porádně Neděli a gíz
dny Sváteční svěcení?

¶ Předně/ne pověrceným spisobem židovským a pohanstvím / v těch
Lidi/gestco se v Křestianstvu Slovem Božím nespravugi.

Zde zápisí na samém rukovětném nedělní Sváteční Sváteční
zakládali / a vyselilyké v dobré potřebnému Člověku včiněns, porušením
Soboty se byti domnívali. Drotež v Krysta Pána přestupnílem zákona
byti pravili / když v dny sváteční / bezvossi práce / samým tolisko Slovem /
byť rukou neduživého se dotknutím / nemocné vzdárowal. Za kterouž-
to příčinou chvíce ho rádi Lidem zospliviti / a o hrdo připraviti / v dny
Sváteční farzzeové ho řekbě lšuvé živali / a nemocné nastrogowali /
aby tolisko / vzdárowání gíz od Krysta, řeči a příslu svěce halovalli /

I Cor. 11. 1.
Deut. 18.

Hebreos 10.
Col. 2.
Epiphanius.

Sobota
Staro-žas
komáco ří-
garovala?
Ez. 21. 35.
Luc 4.
Mark. 11. 28.
Ez. 66.
Apoc. 17. 14.
21.

Hebreos 4.

Neděle a gí-
z v den
svátečních
svěcení.

7.

¶ pře-

č převracování dobrých činův Páně/načež tu povahu Synovié Díla
blouj/potřetí všim Faryzenstvím zbarveni / posavád zachovávagii.
O tom dř Text: Když (prey) všel Pán Ježíš do domu jahé/
hos vrchňjho z Faryzeu w Sobbotu/gsa pozván od něho/
aby gedl chléb/ To gest/obědval neb wečerel: A oni sletili ho/
z daliby z řecí neb zkutku geho mohli něco vložiti ſu potupě a ſtaze Páne
dobré pověsti: a hle člověk jahýs wodnotelný byl před nim/
od Faryzeu k tomu nastrázen. Protož Pán znage gegich myſleni / že
téžce ponesau vzdrawingi toho wodnotedlnho člověka w den Sobboty/
řekl k nim: ſluſſili w Sobbotu/totž w ſvatce vzdrawingovati?
Ktél Pán tímto zeptáním vta gma zacpati/aby potom po včiněním tom
to dílu neměli co ſtraffovati. Ale oni měli/ani vzdrawingovati w
Sobbotu ſchwáliti nechtěli/ani ho také ſpravedlivě potupiti nemohli.
Vſak na hazyku měli to powědjet: Zem neſluſſi vzdrawingovati. Protož
Pán aby ge z toho bludněho domnění ſrazyl / Dosahl ho ſwau rukau/
vzdrawingil a propuſtil ho odtud zdraweho odgíti. Porozumisvage
pak/že ſe oni w myſlích ſvých zlobivě hněvagi/a ač tu tehdáž neměgi/
ale odegdaue/že mjin ten ſkutek Páne/ w Švátečnád Wodnotedlnym
včiněny/hánlivě walthowati/a z toho Pánu vklady ſirogiti / Díval ſe
k tomu/a řekl k nim: Čej z was Osel/a neb vůl do Švátečni
nice vpadna/y zdalej ho y-hned nevycháne w den Sob
botn? To gest: Gelsilež wassim Šaudem také y w den Sobbotu ſlu
ſſi howadu nerozumněmu pomoci z nějakého nebezpečenſtví/bud ge do
ſti pracné píchy potrawan a nápogem opařiti: Z procežby tehdyn Čludiv
ku bjděmu/ k Obrazu Božímu ſivořeném, nemělo pomoženo byti w
Sobbotu neb w Šváteček / Poněvadž den Šváteční nezbraňuje ſe
ſkutku ſtimeti/ kterž gſau/ buđto k ſládce Boží/ a nebo k potřebě Bří
ňjho naſeſho. Což je gsem já včinil / a toho wodnotedlnho dotknut
ím ſe ho rukau ſwau vzdrawingil / komu te ja ſelmi podírové nebude/
(vazit) je w Člověku bjděmu (gſauce gelsi Biskupové / Kneži/
Faryzeové a Nábožnj Zákonjci) zdravij nepřegece: Nábrž ſe na mne
leteče pro zdravij genu danc zlobiſte? O mělbyſte takového bláznov
ſtvi / anobrž Diobelství žáwiſti, na sobě vedeni znáti / ani gi w Švá
tečni ſvá ſvapněti. A oni nemohli mu k tomu odpovědjeti/a kdy
li Faryzeové a w Zákoně vnieli. Nebo pravda gest nepřemožitelná/a
kterž gitě zlostně zahanbiti chtěgi/famizahanbens budau. Bahnitři díl
wozvětel a výkopal / y vpadl w pámu ſtevánž výkopal: Oi Pro
rok o lſiwiém Člověku. A gdo ſamenem wžlu hřeben/ na toho vpadá.

Luca 13.

Osea 6.
Machab 15.

Proverb. 21.

Psalmo 7.
Eccles. 10.
Proverb. 26.

Emse

Tím se také dáravá znáti / kterak pověra w Náboženství snadničce Slovem Božím přemožená bywá / a Lidi pověrcně zahabuje. A kterí pověrcně dny Svatécní zachowávagi / takoví trestání od Boha nevcházejí / nako který Lid onen Izrahelský na pausťi / w nepřtomnosti Mojsíje / Soboth své ſaleſhau Modlárskau poctau / okolo Čelez zlata ſluchho / světice / hrozný Boží hněw a Mord na se vivedli.

Pohané w své Svatých při ſhromáždění Krew horadskau Bohu obětovali / a s tím ſpolu djl oběti ſpálivſſe / djl w připraveni hodutv kvaſtedlně ſnědli : Nakož ſe to z Epifſtol Apoſtolských poznává. Čte ſe : Že w Žemi Tangutu tak řečené / Obywatele w Svatých ſvět ve hročni / wedle počádku / a mnohých Rodicův z nábožné dobré vůle / Syna a ſkopce Modle obětovali / zabigice to obě / krew a droby ſpálili / Mazzo pak rozſelagice ſmijyli / a ſpolu hodugice ſnědli / Čance a ſtoky při tom provozujice. Nakož tím pohanským ſpůsobem na ſvětſjim díle rěchto čaſu w Svatých Lide / ač ne ſvět Syna a ſkopce / ale raděgi ſami ſebe Diáblu obětuji / a místo Koſtelův a Božích ſlužeb, w Krémách dny Svatécní, ſewiſſi ohavné rozpumilosti ſtrawugi / poſmjuwagice ſe w ſsem pohružkám Slova Božího : Nako onech Oſmnácte Mužův / a žen patuácte, nektereho čaſu ſewiſſi Kolbek řečené / bliž Něſta Halberſtau / wečer na ſſedry den / z Krémů na Křchow běže / počali Čancovati. A nechtice na domluwu y proſbu Kneze w čaſu Noční Gitně přestati / z dopuſtění Božího na tom miffě právě plný Rok muhyli tancovat / a bez gidla y pití zágračně bez přeſtaní ſe točiti / až důl nemalý prolapali : Bla- loſitové diwadlo bylo : Neb geden chtě Šeſtru ſvau z Čance ſvěrhna- ti / ohytiw gi za ruku / rameno gi odrthl / gi pak z toho kola / w němž tan- cem točili / nemohl dobyti / až w roce zase na ſſedry den w ſhyckni po- ged- nau u zemřeli.

Mimo tyto výčtené nenáležitosti / pověry a ohavnosti w dni Ne- dělní páchane / geſt geſte mnoho ginyh y při Nábožných Lidech. Nako / w Papežſtwu den Svatécní ſamým gménem lepſſi / a milosti Boží hod- nějſſi nad gine dni býti ſe domniwagi. Odkudž y Czaroděgnicy wečeru těch k ſtovym lauzlám vžiwigji. Item / Opus operatum ſkutet hřichům od- puſtění pro toho Svatého gehož Svaték býwá / a gineho mnoho do- breho na Svatku ſobě zatladagi : A mnohe Svatky / y ty / o kterýchž jadně gistoru w písmě Svatém / ani w Chrkevnicích Hystorich / bylili gſau ti Lidekdy na Svaté / nenj / ſwět. Nadto / poſtit ſe k Svatém / za proceshy git / Míſſy ſwiděti / ře / neylépegi Svaték ſvětiti ſe domniwagi / by pak o Bohu neymenſſi zmjuh z Slova Páně ten den neſlyſſeli.

Ewangelijſſi Také pověrcně ſamým toliko w Koſtele poſeděním, den Nedělní ſvětiti / a ne gindý wždycky / krom w Neděli a w Svaték pobožný býti chtěgi. S. Chrysostomus y Origenes Otcové ſtarí / za ſvě- ho čaſu takové Lidi trestávali z toho. Opět / nedělage hmotněho dſla / w

Exodi 32.

Tertullian⁹.

Albert. Cráz.
lib. 4. cap. 33.
Léta Pánč
1005.Chrysost. Ho-
mil. 40. in
March.
Orig. in Le-
uit. Homil. 9.

H h h h

ſaměm

Orig. in Le-
vit. Homil. 9.

Imperat. Lex de Feris
Diss. 44.

Exodi 20.
Deut. 16.
Ouid. Her. 4.

I.I.I.

I. Cor. 16.
Zavjetia
Kázani.

samém výralsví / w Taulce / w hrách a rozkošech / a ne w Náboženství
ty dny si rawugi. A tak pro pověřené a nenáležité výjivání dnům Svá-
tečních wssyckni Lídě naporád třesání hodní gsau / a nápravy potřbu-
gi. V čemž nás wssycky netoliko Slovo Boží / ale y práva Čísařská
naprawugi : Kteráž takto zněgi : Volumus Dics festos maiestati Altissi-
mi dedicatos, nullis voluptatibus occupari, nec ullis exactionum vexatio-
nibus prophanari. To gest: Chceme a přisazugeme / aby se Svátkové
welebnostě Božské posvěcovali / a rozkošemi / rozpustilosími / ani yakým
vpomínáním a Soudy se neposílňovali.

¶ Druhý Spůsob svěcení Svátků gest / Odvosech práh hmo-
ných w ty dny se vpraždňovati / a ne samé Boží myslí, Čelem y wssim
stulcem se oddávati / k náležitému yich Náboženstvím vykonávani. Ne-
toho počoge dne Svátečního, a odpočinutí P. Bůh nám přege. Gedno/
pro posylu a občerstvení Čela Hospodáře / Hospodyně / Čeládku y ho-
wada tažného. Wedle onoho posvědění, Quod caret alterna requie, du-
rabile non est. To gest :

Co ne-odpočívá/nemáž trvatí / Polog Audi iwordi / by mohli státi.

Druhé / pro Náboženství. Nebo samo Přirozený Lídě k Nábožen-
ství w Neděli schopné gest / a y nenhorského Čílowěka k tomu nabíjí.
což pak Slovo Boží / a zřízení Křesťanských Čísařů. O, howada a
ne Lídě gsau ti wssyckni / gesto w Neděli s Náboženstvím se neobíragi:
Anobrž ne z Boha / ale z Diabla gsau / sám Kryštus tu vypořád na ně
činí w Ewangelium Sváteho Jana.

¶ Naposledy / W dni Sváteční posvinni gsme Almužnu / dobrotu
a sstědrost s Náboženstvím spogowati / a pokorně o sobě smeslegice / jád-
nemu k zlehčení ani k obtížení / ale potřebným k spomáhání bjeti / přišla-
dem P. Krysta / kterýž nevyisce w dni Sobbotní potřebným spomáhal /
a pokore vyvěoval / yatz při konci S° Ewangelium text zni. Apostole
také Almužny w dni Nedělni, na Sváté chudé / w Eterzalemě tehdy
bydljich / sstědré zbirati poraučeli / yatz listové S° Pavla zněgi.

¶ Zim tehdy naučením w Slovu Božím gsauce spráweni O Ne-
děli Svátku Křesťanském / pamatuugme / Zé Nedělni Svátek w Kře-
stianství původ swůg má od Ducha S° strze Apostoly, wedle Sve-
decových gegich Svátkých psísm / Svedectvoví Dicu w prvojení Čírkvi /
a Nábožných Čísařů stvřeni. Na místo pak Sobboru židovské / gis-
tých přešin Neděle se světi / a čině to Křesťanstwo nehřesh: Ale wedle
vile Boží se w tom zachovává. Tolko aby bez pověr / bludili / oppo-
ciuti od práce / slujbami Božími w Náboženství bedlivými / s pokoru
a přisvětivau vlidnosti k Blížním spogenými / dnové Nedělni a Svá-
teční od nás svěcení byli / překladem Pána náschoho Ježiho Kryšta. Semuž-
to samému Čest / Sláwa / dík-činěni / Chwala / Moc a Čísařství při-
slussi / až na věky věku / Amen.

Písen

Píseň Modlitebná Válo: Krystie mā rádostí / ř.

Bože Schwoteli/
Otce náss Nebestý/
W Krystu Spasiteli/
Wžbud swđig Lid Křestianst̄ Rz
Strz Ducha Svateho/
Vychom plný twého
Přitázaný býli/
W skutku ge plnili.
W dni Sváteční wžně,
K býž gšine shromážděns
K službám twým Nábožně
W geden hauff Črkewenj/ Rz
O Ľastavě spactug/
Slowem swým wyvčug/
Neduh Wodnotedlnost
Vzdraw w nás/ hřichůw sprost.
Strz Krysta Gejisse/
O Nedeli Svátku/
Prohř Křestianská čísse
S židy mšwá hádku. Rz
Vzgissag lajdého/
Zes Ducha Svateho
Má původ zacátek
W den Páně ten Svátek.

Po Svaté Trojici,
Ten den zacáteho/
Krystows wžkissens:
A Ducha Svateho/ Rz
Na týž den Seslání/
Apostolé prvnj
Nedeli světeli/
Soboth nechali.

CBože, Svatých Dieci
Čestau popřeg gšti/
Rožkazem Čysťanů
Den Páně světeli. Rz
Na místo Figurné
Soboth Zákonné/
Od židůw rožděním
Spůsobem vptjmným.
Bez powér / pokrytswi/
Eſti / Falsse/dominem/
Bludůw w Náboženstwji/
Vohanských bláznenj. Rz
W Svátky, každodenně
W Koſtelsch/ doma/ vne
Dey pokoru mjet/
Svaté žiwu býti. Amen.

Veděle Osmnáctá po Svaté Trojici.

Ewangelium S. Matthausse/ w XII. Kapit.

Pomoc Nasse wegménú Páně / Amen.

Snes-Zehdenis Ewangelium / prátelé kili w Krystu / kteréž gšine
sobě rožgimali o vždrawenj Pánem Nassim Člowěka wodnotedlného / w
domu Zálonjska gednoho židovstého: Wyvčovalo nás včenjm Pána Ge-
isse o pravém Milowání Boha / a Blížnijho / skutečně a neywice w dni Nedělnj a
Svatéční / Službami Nábožnými dokázovati k Bohu povinném / k bližnjimu pak w
dobročiněným potřebném. Tak yakž o tom Pán Boh w záloně poručiti / a Syn Boh
sám se řa překlad w té Čtnosti vyšawići káil / když w Svátky Slowem Božím Bo-
ha Dice cíti: A Lidem Nedžiých vždrawovánjm / zarmaucených potěšovánjm /
a o pokore y o wšech Svatých poviningch Čtnostech nezmělých wyvčovánjm / wšem
dobce knil. Kterémžto onehdeyššemu Ewangelium dnejsný yako ruky podává: nebo
syšsob prawého a dokonalého milowání Boha / a bližnjího / yak se má djet / Textem y

Summons
ni vžret cí-
lho Kazan.

Bernhardus
de dilectione
D. I.

smysem svým vlastně. Nadeo (což počešenýjšího gest) přestupníkem Božího žátona / a nám všem, gesto tomu obojímu mluvání pro slávu svého přírození dobiti-cyniti nemůžeme: Před žásluhau hněwu Božího cestu k milosti / a od zločinců žátonného k věčnému spasení, w Krystu Ježíssu Synu Dawidovu Složeném, vlastně. Sochotnau tehdy a nábožnau Myslí takové věci z dnešního Evangelium připomati se snažme. Deb wedle řeči Swatého Bernharda: Křeč o Vás a Milování Boha gest v lásce / v libeřství / v Dusse zdravější / v vším pozornější. Protož prvé Texty těmto přeslyšíme wedle sepsání Swatého Mattheause w XXII. rozdílu / témito slovy:

Svatý Archeowé pak když vstísseli žeby k mluvení při-
wedl Sadduceeské / sessli se vgedno. Votázal
se ho geden z nich Zátona včitel na kys/pokáv-
sí se ho / a řekl: Mistré / které gest přikázani we-
like w zákoně? řekl mu Ježíss: milovati budess p. Bohu
svého z celého srdce svého / w celé dusse své / a w celé moysi
své. To gest největší a první přikázani. Druhé pak po-
dobné gest tomu: milovati budess bližního svého jako se
be samého. Na těch dvou Přikázanicích wesserem zákon v
Proroch wish. A když se shromáždili Farizeowé / ota-
žal se gich Ježíss, řka: Co se vám vidí o Krystu čej gest
Syn? Řekli mu: Dawidu. Oij gim Ježíss: Kterak
tehdy

tehdy Dawid w Duchu nazývá ho Pánem / řka : Rželi
Pán Pánu mému / sed na prawich mé / až podložím ne-
práteli tvoře podnož noh tvých ? Poněvadž tehdy Dawid
nazývá ho Pánem / kterak Synem geho gest ? A jádny
mu nemohl odpověděti : aniž se ho směl kdo vysce od toho
dne tážati.

Sato Hystoria Ewangelistská wztahuge se.
na hlawni Artykul včenj Křesťanského Drozdílu Zákonu a Ewangelium / Neb w sobě obsahuge has summu
tvořeho Zákona Desaterým Božím Príkazaním vyda-
ncho/a na Milování Boha a Blížního založeného : Tak
y Ewangelium / na Pána Ježu Křistia Spasitele se
wztahujícího / a člansky Obecné Vše Křesťanské obsazeného. Neb Fa-
ryzeové pralise Pána o Zákonu / kteréby w něm příkazaní veliké bylo ?
Křistus pak gsch se tážal o Ewangelium / w lomby ono wšem Lideim/
pro přestaupení Zákona prola zasluhujícím / vyšvobozenj ; toho / a
wčené spasení všazovalo : Taug Hystorijs Ewangelistkau má také Ma-
rek S. w XII. y Lukáss w XX. Kapitole / kteráz společnau Disputacio-
nem dotázování a hádání se Zákoníku s Křistem / a Pána s nimi,
wypisuje / kterak se gednosteyným původem mezi nimi ; obagi stran
dila. Neb Zákonjen spuntowatovše se s Saducej proti Křistu ; z přísnym
z polaußenj / haněnji / a plundrování netvinné Osoby Páne / Dlážly
scrze své včence, o plat Křsařský / o budauch wzkřísseni wšech Lidi / a o
veliká Zákoná příkazaní / na Křista gsau čynili. Sesli se w hro-
madu : a otážal se ho geden Zákoník / polauissege ho/
bj Text. Pán Ježiss Almysem dobrým, a vprísným, netoliko odpo-
widá : Ale také spasyedlnau Dlážlau o Synu Dawidowu pravém
Meschášši / za nás Božímu Zákonu dosti-včinelli / Summowé Te-
xtem Ewangelium dnesního všazuge : Kterak se wsecká Summa Zá-
kona, a Svatých písem samým milováním Pána Boha / a Blížního
obsahuge / a spolu přitom vči : Poněvadž Lídé, pro stážu svého přiro-
zeni, nemohau právě a dokonale Boha z celeho Srdce milovati / tak
valž slussi : Abn z Zákona hříchy své poznávati se včili / a lagicym Alu-
mysem, z němu samému / t Křistu Synu Dawidowu / výrav w geho
zaslavzeni / a Zákonu Božímu za nás hříšník lagicym dosti-včiněnji / o
milost Boha Dtie se obraceti, a wčeného spasení scrze něho hledati se
snajzowali. Přitom se y třech všecheni prawdy Boží neprátele / kterž
Satanowau Chytrostí, licomerne / lšívě podivodně a chytré dorázky
sobě vymenyslegi / a gimi ty Lidi pobožné, kterž se gimi sprostně být zdrogi,

Kordi zá-
kon a E-
wangelium
všazuge.

Pámed Jež-
bo.
March 22.

Summa.

i.

včice.

ii.

Simile Acha-
natij de Pas-
sionis Domini.

Savveta
předmluvy
přebodu/
Světový p-
Anjelu svá-
rého Ewangelia-
lum.

České příwesti vyslovávají: vysak giny m Jánmu copagice sanit do uj vpadagi / yako tito Zákonijc / kterž Pán tak zahanbil / až mu nizádní nemohl odpověděti Slova / aniž se ho směl kdo vysce od toho dne tažati: Neb yako kdyby kdo lapil rukau hada / a chtel gen na někoho whoditi / neb vhljim řečením na ginchó hýpeti / Prvě než to vyhodi od hada w ruku vysílenut / a od vhlj spalen byvá: Tak rovně lež / Žalost / zlost / proti tém boguge / kterž gi gine do zbroje Satanovy oblacej / a vysce gini samym řeodi / nežli onem na kteržto strojena byvá / wedle řeči Athanazjásse S. Diece. Vpřimně se tehdy e gednomu každému všazugme / a překladem Páně s protivnity w Dicci eisse a snytedlně / vysak w řeči moeného samého Slova Božího rozmilaování svá myswemne: Následujíce w tom dobroty Syna Božího / kterž až Zákonické Išii mnohostrát giž byl zaťusyl / a ted opět pokusy / teďlnau řeči na se včiněnau býti znal: Vysak ne žlym za žlé / ale předie dobrotiwě / odpovědi přátelestau / o mnohých potřebných věcích, ge vyvčoval / y nás vyvčuge: Čemuž světlegi porozumíme z vyskladu Těchu Ewangelium / na dvoře Stránky rozděleného.

Prvni: Rozděl bude. O Zákonu Božím.

Druhý: O Ewangelium.

I.

Při Prvni: O Zákonu Božím se včiti / Dává nám k tomu příše-
nu Svate Ewangelium / kterž hned spočátku oznamuje: Kteráž
Zákonijc vyslyšas se Žebř k mlčení přivedl Pán
Ecjiss Sadducejské / Kteráre tak řečené / o budaučim žertových
vstání pochybně s Krystem se Hádagach / sešly se w hromadu /
do Raddu proti Krystu / w kterž nastrojili gednoho z prostředu svého /
aby na mistě ginych všech / Řečal se ho geden z nich / Zákon
včitel yahs / počaute geho / řka: Mistré / Poněvadž gine
včiss / pověz nám také / když gsy tak včené / a vhodnější zwijme / Které
gest Přikázani veliké w zákoně / kterhož bychme mimo giat
szeriti / a ge plniti měli: Osaut tehdy o Zákonu Božím tito členi kuforové
potřební wěděti.

Při Prvni: Když byl Zákon Boží Řeči to slovo zákon
nyni rozumí se a vyznamenává včenij o Pánu Bohu / kterž se má vsta-
větne řidem předkládati / aby z nich geden každý poznával svou povinni-
nost / yakož se měl k Bohu a k blížnismu chowati / yakož se tim Slovem
w žalmu prvni včenij od Boha vydáné / totiž Slovo Boží gimenuge /

I.
Co gest Bo-
ží Zákon?
II.
Slovo Bo-
ží.
Bala. 2.
Hier. 31.
Psal. 1.118.

ta: Blahoslavený Muž, který w Zákoně Páně dnem y nočí přemyslil. A v giném Žalmu dř Prorok: Přemyslování mé gest Zákon svůj, Pane. A S. Paweł napsal: Vyprázdnená gest chlauba křize Zákon Víry/to gest: Křize věci o Vídre w Krysta.

Rom. 3.

^{1. 1.}
Mojsés a
Proroky
pisala.
1. Cor. 14.
Ioan. 15.
Psal. 24.

Za-druhé/ gmenugi se tím Slovem Zákon Moysišova a Pro-rocká písma. Apostol dř: Manželky aby byly poddány Manželům svým/ jakož y Zákon tak věci/totiz Moysiš a Proroky. A Pán řekl: To-ko se stalo aby se naplnila řec / kteráž w zákoně gegich napsaná gest: Ze w nenávisti měli mne darmo.

Opět / Ceremonie a oběti, křize Moysiše z rozlazu Božího, Lidi Židovskému vydané/a mezi nimi zřízené/Zákonem slavili / wedle řeči S. Lukáše: Když se (preh) naplnili dnuové výslosti gegich / wedle Zákona Moysišova/totiz wedle Ceremonií: křize to Zákon/Ceremonie/a po-svátní rádové od Moysiše w Náboženství Židovském vstanověni/ že byli sňinem,a figurau dobrodiní Krystových/ vykládá Apostol.

^{1. 1.}
Ceremonie
a oběti stas-
to-Zákoně.
Lucr. 2.
Heb. 9. 7. 10.
Colos. 2.

Slavili také y Práva Šaudní/ neb Světská/ Moysišsem w témž Lidi narízená / wedle oné řeči Nykodémový: Zdalíž Zákon náss řaudi Člověka / gedinc lec prvně vlyssi od něho / a pozná toby včinil. Opět: w Zákoně / to gest w právě / přilákal nám Moysiš / abychom takové lamenovateli. Item pravili židi: My Zákon/ totiz takové Právo, máme / a podle našeho Zákona má vnitři. Mimo ty věci rozumí se neho-wlastněgi tím Slovem Lex moralis, Zákon Mistrum / anobrž vůli Boží, slechetnému Obcování Lidi vyvěugscy. Nepríšel gsem zrušiti: Ale naplniti Zákon / dř Krystus. A v Textu Ewangelium: Otázal se ho geden žátona včitel/pokaussege ho: Mistře/ které gest přikazani veliké w Zákoně / gesto neyswatěny Genosti věci? A tdež gest Pán pověděl / že Zákon a Proroci až do Jana: Nemají těmi Slovy legem moralem, Zákon Genostem Lidi vyvěugscy/ ale Ceremo-nie w Náboženství/ a práva w Židovém Něštianství, od Moysiše na-řízená/ že gsau svůj konec začátkem Kázani Jana Kříctele wzali. Ale Zá-kona Moralního přilákaní samým Pánem Bohem vydaná, gsau ne-přestali / a dokud Svět státi bude / přistním Božstvím rozlazem zachovávat se porauecji: Nebo gsau Boží žáton. Gíz tehdy snázege prorozu-míme tomu: Co gest / gmenuge se a rozumí Boží Zákon. Zákon Boží wlastně gest a rozumí se věci / které gest Pán Bůh hned při začátku stvorení Lidi w Srdce naše Lidstvá wepsati: A potomně na hoře Sj-uany svým živým hlasem ge prohlásyti / Křize Proroky / Syna svého / a Apoſtolu opakovati / a vyšwětliti rácil / přikazujice w něm nám Lide / nach máme být/ co chystati / čeho zanechat? Vyhledávage při-tom dokonale poslušnosti, srovnávagscy se wevšem s vůli Boží / bez všeslitkého hřachu / a zaslubujice w témž věci dokonale poslušným

^{1. 1. 1.}
Práva jis-
dovská.
Ioan. 7. 8. 19.

^{v.}
zákon Mo-
ralní deseti
zakoně
Matth. 5. 22.
1. 1.

^{v.}
zákon Bos-
hi wlastně
co se rozumí
Roman. 2.
Exod. 20.
Matth. 5.
Deut. 12.
Elaiz 8.
Deut. 9.
Rom. 10. 2.

Isaobi 2.
Deutor. 27.
Simile Chrysostom. ad Gal. 3. cap.

Decalogus.
Deut. 10.

Tabula.

Simile Au-
gust. lib. quæst.
veriusq; Test.
quæst. 21.

II.
žáton kdy
vydán?
Exodi 19. 20.
Abrah. Buch.

z lemu a
proto gest
vydán.
Exod. 20.

dobré svého tohoto v Nebeského života/zvěstujíce v něm v jachových hnezdách Boží / a věčné potuhy všem kterým nezůstali v evropských těch třech krajích gau w žáloně psány. Nebo kdo by v jednom Nejmenším přeslal všechni se vinný čyní / dí Jakub Apoštol: a po hružka žáloná v páté Knize Monzissové poznámenaná. Chrysostomus Svatý povídá: Nako malé obřezání Mince Chryste čyní ten celen gross neb Zolar nebernech: Tak přeslaupenj nejmenšího přikázans žálonu Božího čyní celého Člověka porušencho. Summa pak celého žálonu Božího / a věčně věčné a nepohnutevné Maudrosti Boží gau desatera přikázání: První/Nebudeš mít Bohum gmych/ k. Tak halz gau od Monzisse/ Proroku/ od Krysta / a Apoštola/ ginenovana/potiskaná a vytlačaná: A slouva Decalogus od počtu desaterého / mage to gmeňo/ z desáté Kapitoly páté Knihy Monzissovy / řeď se dí: Je Pán deset Slov napsal / která gest mluvil z prostředu ohně / na hore Synay. Dělá se také na dvou Tabule / neb straně: První vči o počtách kterymiž se milování Pána Boha dosazuje / a k tomu tři přední přikázání přimátelegi. Druhá Tabule sedmi rozkazů poručí o povinnostech k blížnímu. Kterýžto obou Tabulí žálonu Božího Summu a porádce Kristus Pán v Textu Ewangelium obsahuge / říka: Milovati budess Pána Boha svého z celeho Srdce svého / a v celé dusi své / a v celé myslí své: Tož gest největší a první přikázání. Druhé podobné gest tomu: Milovati budess blížního svého jako sebe samého. Na těch dvou přikázáních vescíferen žálon v Prorochu Iisý. Neb všickni ic Svaté Emagi/ totiž milování Boha a Blížního, myvčugis. Od kudž dí Svatý Augustín: Nako strom blížko vod sstipený nemůže být než plodný: Tak Člověk žálonem Božím se řídí/ nemůže než dobré a svaté Emagi činit/ a k Bohu v k Blížnímu milováním se obracet. Podmej gij dále/ a druhý kus o tom syssme:

¶ Kdy / a k čemu gest Pán Bůh žálon svých přikázání Lidem svým datí ráčil? Svaté písmo v druhé Knize Monzissové oznamuje / že lidu Izrahelstvímu / paděsátku dne po přigiri gegich z Egypta na hore Synay/kterýchžto dní bylo gij tehdyž kdy od Světa začátku 2454. po potope 797. před Narodením P. K. 1517. Vydán gest pak v hrozném živulu Nebeské Bauree/mlhy/ ohně/hřmění/ blejstánj/ popsaný příjem Božím na dvou dřách kamenných / a Monzissovi za čtyřiceti dní a nočí v Vrchu horn / na nich očekávajichmu / z ruky Páně oddaný / a nenpravé Lidu Izrahelstvímu/ od nich pak všemmu pokolení Lidstvímu poslaný / proto a k tomuto čtvrtému vžitku:

Předně: Aby vklazoval je gest v pravodě Bůh / a halz gest/totiž dobrý/

dobrý/svatý / spravedlivý / milosrdný / prawdny / welkopodstatný / dobrýcháný zárywý / a mstitedlný.

Druhé: Aby spůsob přirození Lidstvho srovnával a spogoval s vůli Boží / vklazugice nám co máme činiti / neb čeho se proti Božské zárovědi warovati.

Třetí: Aby vklazoval/trestal/a napil hřichy u Lidi / w kterýchž by se nacházeli odporná obrování Desateru příkázání Zákona Božího. A ztoto dílo Apostol: Skrze Zákon gest poznání hřichu. A gedenz Doktoru napsal: Non est Lex data, ut peccatum auferret, sed ut sub peccato omnia conclusa ostenderet. To gest:

Zákon není dán aby hřichy snimal / Ale by wseckny w hřichu obviňoval.

Ctverté: Aby byl pěstaunem a svůdčím hříšníkův kagich k Kristu. Neb Zákon Boží vklazic každému geho hřichy / a pro ně hněv Boží, u věcně zašlažile zatraceni / hned dál mysl hříšníka žene k Kristu vyslupiteli / a wsech kagich hřichův sprositeli / kterehož w Starém Zákoně / totiz w Náboženství Izrahelství / Ceremonie / Oběti / a rádotové posvátnis Figurovali. Svatý Augustyn díl: Lex data est, ut gratia queratur. Per Legem enim Deus ostendit homini infirmitatem suam: Ut ad eius misericordiam per fidem confugiens sanaretur. To gest: Zákon gest proto a tomu dán / aby se z něho Člověk včil milosti hledati: Nebo P. Kristus skrze Zákon Člověku vklazuge mlobu / a zašlažile zatraceni geho: Aby se dorvypil tim spissagi skrze Vstu k milosrdenství Božímu vyslati / a vzdřaweni hledati. Si morbus contemneretur, medicus non quereretur. To gest: Takto terti nemocny sypho neduhu nechti / ten se po Český neptá: Tak tko hřichův (Dusse své včedlův) z Zákona Božího nedbá poznávati / ten Český Pána Sezíse nechledage / myslí věčnau Smrti bolestné mřiti. Uměgmež tehdy, o my nestatečni Lidé/Zákona Božího náležitě vživati/k tomu, a tak/k čemu, a proc gest nám od Boha vydán. Však přitom u toto slussi věděti: Po něm díl gest Pán Bůh hned při stvoření w přirozeni člověka volil žnámost svého Zákona/a na Srdeč geho ta příkázani svá Božská napsal: Taká gest tehdy byla potřeba tak vyslovně a hlasitě / a na dekách samenných psaný / na hoře Synah vydati / a po Monzíssovi Lidstvem pokoleni poslati ten Zákon desyti příkázani? Odpověd: Nebo se pádem prvních Rodicův porušilo a zatemnilo Lidstvě přirozeni. Protož potřebovalo a potřebuje Desaterem příkázanim obnovení a oswícení. Nebo jako Tělo bez Díl nemůže nic viděti/bez vssi slyseti/bez chřipky voci /bez jazyku mluviti/bez rukau hmatati/bez noh choditi: Tak přirozeni nasse /bez vysloveného Zákona/nic o Bohu a geho lzezné vůli nemůže věděti. Nakž Apostol díl: Ze Člověk rozumem svým nemůže porchopiti smyslu Božských věců / bez oswícení Ducha svatého Slovem Božím: Mybrž jako nezdešaná roli Črnu a hloži: Tak mysl Člověka

Roman. 3. 7.
Magister
Sentent. ad
Gal. 3. 5.

Hieron. lib.
Com. in epist.
ad Galat. 3.

August. de
spir. & Lit.
cap. 19. 9.

Simile.

Oriente.

Simile.
Clem. Alexá.
lib. 1. Recog.

I. Cor. 2.

sama

*Simile eiusd.
lib. 6. Recog.*

*III.
Nam
Summa Zá-
kona Swat-
eho záleží.*

*Milování
Boha proč
gest neys-
wétsjí pětás-
zam Zákona.*

*Roman. 3:
Augustinus:*

I. Cor. 13:

*I. Johan. 2:
Milování
Bližního
proč druhé.*

Iohanis 15.

*Orat. Cypr.
in Serm. de
Baptis. Chri.*

fama od sebe bludn a domnění plodí. A tak gest Zákon velmi potřebn. Třetí kus gíz slyssme/

¶ Na čem celá Summa vosscho Zákona Božího záleží? Sám Nebešký Mistr w Textu Ewangeliu odpovídá / že na milování Boha z celeho Srdce/a bližního swého jako sebe samého: na těch dvou příkazaných wesekerem Zákon v Proroch wisp/ z nchž první porauči Boha milovati/a tot gest, díky Christus, nehwétsjí a první Příkazaní w Zákoně. Nebo mezy vosemi gízimi w desaterém, Boha cestti veli/což se čyniti nemůže bez milování geho/anobrž co-koli w psáno/cínení/budto rozkazem od Boha zgeweno gest/ to voseckno Boha milovati / a z té Lásky ho cestti rozkazuge. Odkudž dí Apoštol: Naplnění Zákona gestit milování. Napomahá také v feru věcem dobrým milování Boha / takž Swatý Augustín napsal: Adde charitatem, prosunt omnia: Detrahe Charitatem, nihil prosunt cetera.

Přydej k svým čynům Lásku/

Odeymí od nch Lásku/

(To gest:

Sťastně se zdáti/

Vseckno se zmáti.

Neb kde k Bohu a k bližnímu Lásky nens: Tuč newází Naudrošanti trápení/dí Swatý Paswel. Gest věcnau Erwánlivosti milování Boha Příkazaní nehwétsjí. Z těch zagiště neypředněvších ctností / po Dni Daudném Vjra a Naděje konec svých vězína / když toho w Nebešké vlasti/o čem věřili a naději měli, dogdáu: Ale třetí ctnost Lásky základne/ a w Nebi věcnau radosti spasence darovati bude: Neb Vůh sám gest Lásku. Zé pak milovati bližního gest hned druhým po onom nehwétsjím příkazaní Božího Zákona/a podobné gest tomuto, díky Christus/vossem proto: Neb se w něm rovně také milování příkazuge / Item / Zé z milování Boha pochází milování Bližního/ Item / Vakó je prvním k Bohu poslušností / tak timto druhým k bližnímu nasse povinnost dokazuge. A. tot gest což dí Apoštol: žádnemu nebjvěymě nic dlužni / gedine abyšte se wespolek milovali. Neb to příkazaní Pán Ježíss obnovuge/člau: Příkazaní nově dávám wám/ abyšte se wespolek milovali / jako gsem já miloval wás. Z toho s Swatým Cypriánem gedenkaždý z nás takto se modlitven/čla: Óslík tobě wzdávám/ó Nejdobrotivější Bože/že gsh mi to vseckuo prvé daroval / čeho odemne a při mně vyhledáváss: a jak gsh ty mne zamílovval / bych netoliko svým Člouvěčím ale v Angelštým nazýkem miloviti mohl / o zdalek já to budu moch vyprawiti: spravedlivě gest v hodně abychme tě milovali, Pane neb v ty nás milujes/ a ovšemby veliká nepravost byla/ abn tě twogi milj vráželi a hněvali. O gisteč to příkazaní Zákon v Proroch všecky obsahuge / k tomu se slowu všecka písma Swatá zbijagj/ tohoč samo Přirození/ tohorozum/ tohoč, ó Pane Ježíssy Nejmilejší, všecken život náss vyhledává/aby-

chom

chom tebe a blížní své milovali: Spomáhen nám ē tomu milosti svau/
serze vůdce Ducha Svatého nechlašarých Bože náss. Láska zagiště
gest Sylná jako Smrt / dí Svatý Ambrož: Nebo jako Smrt gest so-
neč svěmu hřesseni / taky Láska. Ovšem / kdoč Boha a blížního illu-
gij / ti proti Bohu hřeslyti / a blížnímu se oditi přestávagi.

Simile.
Ambros. lib.
de Isaac, &
Anima.

Milování
Boha a blí-
žního jako
na byti?

Nakéby pak to Milování býti mělo / že Nábožné / Svaté / hořich / a
vstavěné: Pán Kryšťus w Textu Ewangeliu včj / řka: Milovati
budeš Pána Boha svého z celého Srdce svého / w celé
duši své / a w celé mysli své / tak aby wsecky Sylně býly w
milování Boha / aby celá dusse tvá / celé Srdce / celá mysl / byla složena
w vprímném milování Boha: Abi niktá nic nepomyslil / nic nežádal /
nic neschvaloval / čehož by Bůh nechícl: Ažase w ničemž neodporoval
cožby Bůh chcel mít / by pak to býlo dosti těžké / a Světu nezvyklo. Ne-
bo jako gedny Oci gednoho Člověka nemohau spolu gednjm svaze-
ním patřiti do Nebe v na Žemi: Tak milování Světa a Boha w ged-
dnou Srdcích nikoliv nemůže býdleti / dí Svatý Cyprian. Blížního,
svého také jako sebe samého veli Pán milovati / tak aby wsecky
my v povinnosti blížnímu svému včinil / kteržby také sami od gnych
chcieli mít. A na druhau Scraru odesvessocho zlého se zdrzel / čehož sami
nechcieli mít: Také Pán Kryšťus o tom mluví ginde řka: Kteržkolivěk
wěch chcete aby wám činili Lídě / v vý čině gům / wespolek sobě w po-
třebách spomáhagice / wedle řeti S. Cypriána / kterž dí: Nakolikto gedno
nemůže se nikam obrátiti / aby se za ním druhé neobrátilo / a tam také hle-
děti mu nepomáhalo: Tak geden Křesťan za druhým má hleděti / a w po-
třebě na retuň mu přispěti. Blížní pak náss gest netoliko přítel / ale také
ten každý čdožby pomoci nássy potřbowal / by pak byl v neprjecl / ja-
kož podobenství Páne o vpadeném mezi Loty / od Samarytana opac-
treném / tomu včj.

Simile.
Cypr. de re
Abususib.

Matth. 7.
Serm. 11. de
zelo & liuore

Lucas 10.

III.
Májsemeli
my Lide do
konále žá-
kon plniti.
Corin. 13.

Ezra 9.

Augustinus
de amore
D 2 1.

¶ Čtvrtý fuz o Zákonu Božím wedle gest tento potřebný: Ne-
želi který Člověk přizávazal Božího Zákona vyplnit / a právě dokončá-
le Pána Boha a blížního milovati: Blahoslavených a Svatých my-
slí (kterí gi ne serze zrcadlo / ale tvář w tvář w Nebi obličeji Boží spa-
ruji) ta vlastini včet / a gům možná gest / Boha dokonále milovati: Ale
nám pro hrubost Těla / a skázu možnosti / že to límiti gest nemožné. Neb
poněvadž wedle řeči Prorocké / Libán horn lesnaté nestaci při obětech
zhoření / a zvířata geho nestaci zápalné oběti / by toho oběho ge-
sti tisýčkrát vosec bylo: Také a nadto voseho svatoření myslí nedostaci-
gi k ic významné oběti / Milováním dokonalým ē Bohu od nás povinné.
A protož Svatý Augustín tomu odpírá / aby čdo z lidských mohl Pána Bo-
ha právě z celého Srdce / z celé myslí / a z celé dusse své / a zevšech moč

1. Cor. 13.
Ges. 6. 8.

Proverb. 20.
Augustin.

Simile.
Iohann. 12.

Báth w žád.
Poniž nemoj,
ných věcy
nepřikázal /
a nevydat.

podobenstv.

Hebrej. 7. 15.

Hieron. de
lege D 2. 1.

Kryština
napsal žád.
zou Boží
dokonale.
philip. 3.
L. Peuri 1.
1. Corin. 8.
Galat. 3.
Rom. 4. 5.

svých milovati: Nebo jako gen poněkud poznáváme/ tak také poněkud totiž milujeme/díl Apostol. A sám Boh pořečel: Že mysl naše a jádostí přirozené, gsaú levošemu zlému od děčinství schopné. Tchdy ne k milování Boha/Cupiditas autem in hac vita minui potest, extingui non potest: díl S. Augustin: to gest: Zádost zlá můž se zmensyti/wysal se nemůž vdušyti. Nako tchdy dřevona oheň vložené mage shoreti prwe; z sebe syroviniu, a vlnkostí pěnovodně vyfukuje: Tak nápodobně; Čel lidstvých zádost zlá, ohněm kríže / až v Smrti muž v hassená byti / aby potomně mohla právě Boha milovati. Ale řekněs: Poněvadž Zákonu Božímu zádny z Lidi nemůže dositi-včiniti: Zdali gest tchdy Pán Boh nespravedlivý / že od nás nemožných věcích žádá e D milovit: Nebo tím vponsná nás z toho což gest geho / a co byl prvním násym rodicům při svorení gich dal / totiž rafiovau podstatnau moc a Sylu Čela: yakouj snadně mohli / kdyby gen sami totiž byli chceši / Zákonu Božímu dosi včiniti. Nápodobně: Kdyby někdo od svěcenyle to dluhu přijma Summu peněz/ swau nedbánlivosti ge stratal/ a tím zas platiti neměl: Ten věciel nemůže to nespravedlnosti winěn byti / když svých peněz vponiná: Tak se rovně v tuto s Bohem věřitelem/a s námi dlužným rozumeti má. A to Distingue tempora, & concordabit scriptura, rozděl časy/a srovná se Svaté písmo / kteréž vklazuge že Pán Boh lidstva svorení nemožných věcích nepríkazuge. Neb Nejprve před pádem Člověku to toto možné bylo. Etž pak po pádu, a stráte té možnosti, nám geho détem gest nemožné, Boží sváli dokonale plnit. O tom obosmí Svatý Jeronym pětě napsal toto / říka: Maledictus qui dicte, Deum impossibilia precepisse, scilicet primis parentibus, & renatis iam quoque per fidem, & gratiam Spiritus Sancti. Et maledictus qui dixerit, Legem esse possibilem homini, scilicet in hac corrupta Natura proprijs viribus liberri Arbitrij. To gest: Slořecený Člověk / Eterní pravý že Pán Boh nemožné věcích k vyplnění přikázal / totiž prvním Rodicům násym / v také gíz řeze Wítru a milosti Duchu Svatého znovuzrozenym. Opět: slořecený Člověk každý / kdyžby pravil že Zákon Boží k vyplnění člověku gest možný / totiž že to porušenem Přirozeni / vlastní moch / srovnadně dobré vůle. Neb Zákona to tomto snaredlném životě / žádaj z Lidi dokonale vyplniti nemohl/kromě sám Kristus. A to předně vyplnau poslušnosti Spravedlnosti Boží za sebe v. za nás Lidi / když ani lesneni naležena to Alistech geho. Podruhé/ podniknutim dostatečné potřeby / kteréž gsmě my Lide swaž neposlušností žaslaužili. Potřeby/ včením a vyšvětlováním vlastního smyslu a rozumu Zákona Božího. Počtvrté/ Nočním spůsobením to svých světích nové poslušnosti řež Duch Svatého/s Zákonem se srovnávajich: Ač geste v nás nedokonale / vysal pro Kristovu poslušnost Bohu Otcu přijemné / kteříž od věrných Pán Boh přijmá. Nápodobně jako věřitel od dlužní-

ta/terýž ač nemá čim platiť/vysak se w dluhu zná/a pomalu čímž může platiť. Žtem/yako Otec zalsbeni má w dítěti svém gednorvěném/kteréž ač gesstě pro mladost věku nemoha choditi/proto se za ruku Křtu věsti/a na nožičky své se postavuje: Tak Pán Boh, znage nassi Lid, skú nemožnost, k dokonalému vule geho vyplněni/zavoděl přigismá/když gen toliso Duchu Svatému za ruce se věst dopaušesme/a k Synu Božímu spasitel yak-koliv můžeme/by pak y s políseckau, docházýme.Neb Duch Svatý nápomocen gest nemoch nassi/(swědci Apoſtola) a kterýž koliv Duchem Božím se spravuje/tíz gau Synosce Boží.A protož yako se pěkný choditový kůň chwáli,kterey pogatov w vzdě měkých vst gsa, spansle sobě počiná/a snadně k spěšnému zatočení a k šoku bývá: Tak se podobně chwáli w Písme ti Lídě/kterýž se Duchu Svatému, ge spravujichymu/wewsem hotově/hbitě/čerstvě k geho vuli propugnug: Kovně co ona Svatá čtyř Ezechielova Zvěřata v roiděnji/o nichž psáno gest: Kdež byla prudkost Duchu/camkráceli/anž se obracovali, když chodili. A podtud buď doslo povědano o Božím Zákonu.

I I.

Vráž Druhem Rozdusu Textu Ewangeliu/a Rájans tohoto/welé napověděnji bude se mluvit o Ewangeliu: Neb ono vlastně k Zákonu pěnáleži. Yakož pak všecká Písma Svatá obogšho Zákonu/k těm nevpředněgssim dwěma Rozdusům/totž na Zákon a na Ewangeliu se vstahují: Kterýžto dwogi spisob včený Božího právě vmeti rozumnati/gest obzvláštní Duchovní Maudrost: Bez kterežto rozumnání pauhé tmí w Myśli Czlowěka gau/by pak byl w vileni swobodněm y nehvěcenegssi/yako který Erasmus Roterodamus, kterýž w svém spisu Cicerona Oratoria Rájanského pohana/pro geho o Bohu/a gine mnohé včené spisy/wehmluvnosti a celestné ctnosti/do Nebe mezi Spasence vlnássi: gessto žádný tam se dostati nemůže/kromě křeze zmálosti a svoru w Krysta: Kdo má Syna/máž život včený: Kdož pak gesi nevěří Synu/nezříživotu/ale hněv Boží justitia w něm/swědci o tom Jan Křtitel. Kterýžto Blud Erazmů zdalíž se z čeho gineho spisse w něm vrodil/nežli z nepowědomosti rozdusu mezi Zákonními nedokonalými Čtnostmi/a Ewangeliu Svatého zaslaužilau fainau Křistovau milosti/o kterež teb w Textu druhau stránkau sám spasitel Zákonův vyučuje/y nás všecky. Neb když se shromáždili Farýzeové/otážal se gich Gejss/řka: Co se wám widjo Krystus: Yakož řekl: Vy býdji Zákonjch/o samý Zákon se gen hádáte/a geho se téměř prstem nedotykagice/pro malý některý žewnitřní ſkuteček/a-to gesstě w Náboženství Ceremonialni/Bohu přigemni/a milosti Boží hodně býti se domnjuváte: gessto kdyžby mohli lidé Zákonu Božímu dosit včiniti/a Neb (z pádu sobě pomoha) zaslaužiti: O zdalížby potřeba bylo slibu w

Similia Iohá.
Brentia Ioan
cap. 15. fol.
443.

Roman. 3.

Podebene
swř.

Ezech. 2.

Elija 8.

Eras. Roter.
in pref. lib.
Tunc. Quæst.
Cic.

Iohannis 8.
Act. 15.10.
Roman. 3.

Messyášovi; a od Starých Otčív tak srdnatého očekávání jeho přechodu na Svět: Běstobysste měli raděj z Bátora své hřichy s vleknutím poznávati / a t Měssyášově milosti Výrav w něho se vteč. Ale my o něm, že na Svět z rodu Dawidova přijti má/mnoho sičecete/a vossak kdo/co/a vahy gest on ten Měssyáš/ newite. Protož se vás ptám co o tom zaslíbeném Měssyáši smyslите? Číž gest Syn Číželi mu: Dawidů. Neb z jeho knene / dle Božho slibu, w Čele má se na Svět naroditi. Dobré zagistě/ale nedokonale gsau odpověděli: Neb Žaryzeově při Krystu nic vjce neocelávali / kromě Čelefentví / a světstého opět Dawidova Království. Díl gym Eccliss: Kterakž tehdy Dawid w Duchu Prorockém nazývá ho Pánem/ řka w Zalmlm 109. Kjel Pán Pánu mému/sed na pravich mé/ aži položím neprátele twé za podnož noh twých. Po něvadž tehdy Dawid nazývá ho Pánem/ (a zagistě svým Pánem) Kterak synem jeho geste: Králově zagistě/ vahy gest byl Dawid/gistomě nemagi obyčeje Synůw svých Pánů svými nazývati: Ale Syn Otce svého Pánem nazývá/ a ne Král Otci Syna svého. A žádný mu nemohl odpověděti na to: Nebo těch divau věc nemohli mezi sebou srovnati/ jeb Krystus byl Syn Dawidů / a spolu také Pánem Dawidovým. Neb tolko věčili že Krystus Měssyáš gest/ neb bude (nakž ho oni byli čekali a gescič čekali židé) Čílowěk/ a ne Bůh. Aniž se ho směl kdo vjce tázati od toho dne: Ale zahanbeni gsouce odčíli. Gíz toto Zalmové svědeciv vči nás netoliko tomu/ že Krystus gest v pravý Čílowěk z Dawidova knene narozem: V věčný Bůh od Dawida za Pána jeho poznal/ ale o Ewangeliu Swatém tyto Číci kusi nám předkládá.

I.
Ewangeliu
co gest
Blaž 52.

Luca 1.

Marci. 18.

T Prvnj/ Co gest Ewangeliu? Slovo to samo w sobě gest řečí/ rō Καθάριον, a rozumí se Latině bonum, latum nuncium: To gest/ dobré a veselé poselství/nosvinj nežádostivé gesti: Kterak krásné na horách sau nohy Euangelizantium pacem, zvěstujich polog/ dí Zlatáss Prorok. A Angel Páně/Euangelizo vobis gaudium magnum, zvěstují vám rádost velikú/ kteráž budou gest wšemu světu: Nebo narodil se vám dnes spasitel/genž gest Krystus Pán. Obecně se pak gmenuje tim gmenem Ewangeliu Hystoryá o životu/včens/a činech Pána Krysta/nakžto čírny Ewangelia/čírny Ewanglisti. Slovau také v časly řeči Nedělních a svátečních Ewangelia/sterž gsau z Hystorye Ewanglické vybrane: Až v wsecká celá služba Brudu Apostolského / a Chrístovního/o všech Ařykulich Výrů Křesťanské / Ewangeliu se gmenuje/ vahy ČÍLOVĚK wyslage Apoštoly tell : Gděte na weſteren Svět/ a fajce

a lažte Ewangelium wssemu svvorem. Vlastně pak Ewangelium gest/ Bicenj o Pánu Ježiši Krystu / od Boha Otce zaslbeném/gj na Swět w Čele přisíci/a Duchem Swatym po wssem Swětě ohlášeném: kterež gest z tagně Radny Božské mynessene/ a w kterémžto Pán Bůh z nesmírnch milosrdenství, pro samého Krysta Syna svého darmo z milosti/zaslubige hrichům odpustění/spravedlnost/Ducha Swatého/wywohozeni z Tyrantova Szaranowa/z Pekla/ a věčné Smrti / a život věčný wssem pokání činjen/ a Virau w Krysta Ježiše to zaslbenis soubě nábožně přiswětluji. Summa pak toho pravého Ewangelium w této Sentencijach Swatého Pisma gest/kteráz potěšeněmluví cito: Také gest Bůh milosrval Swět/ až gednorozeného Syna svého na Swět dal/ aby řadou ldož věti w něho nezahynul/ ale měl život věčný. Item En Beránek Boží/genž sámá hřichy Swěta. Item/ ldož věří a poští se spásen hude. Item/ Ospravedlní gsmě věčně darmo/milosti geho/skrze výkupení/ kterež gest w Krystu Ježiši/ gehožto Bůh vydal za Smíry/skrze Vjeu w Krvi geho/ u. Acož gest to Ewangelium / a neyzádostivé gsmi wesele zwěstování; Boží milosti / w Krystu rozložené/a Nejsvětějším Duchem Swatym Chrístovi poděkováné: Kterehožto ldo nedbá zde slusseri/ten myši hrůzu/zálosti čítati/a hrochnuti Scečelby/Ručnic/Děl počtauchati/w času Boží pomsty / a potom v swětne zatracení mrti. Neb ldo nevěří swětlu Swatého Ewangelium/ten se sami k poustě Boží vdsuzuge.

Takéby pak byl rozdíl mezi Zákonem, a Ewangelium/totž mezi Božím včením Zákonním/přikázani plnit rozkazujícím: U mezi Ewangelium, milosti Boží kagichym zwěstujicim: Tot především swětěti gest potřebné/kterýžto rozdíl gest Trojici.

První: Zákon Božího, kozatu, gest přirozeni Lidstvu povědomý. Nebo sam od sebe, v nezjehowodilegssí. Zjlosvěk zdrozuge se Modlárství/Láni/kodíkem biti/mordování/Chyložstva/krádeže/lži/u. Takoz v Bohanci Zákona pfaného vennagice/ z přirození to činili / co Zákon chcel mrti/swětěj Apoštola. Ale Ewangelium/totž gisota o milosti Boží k hříšníku/vzoremá se w přirozené myslí Lidstva/(neb by Kapin/Saul/Gidafis/nebyli sobě zařízeni) ale gest samém Božím Synem vygerené/a Swětu w sprádomost vwozorancí je Bůh Adama padlého/a kagichho hříšníka řazděha/pro Ježiše Syna svého / na milost přigjmá/a Pekla zbarvuge.

Drahý Zákon poraně a rozkazuge vach máme být/ a to dělati/neb čeho nechat; Přestupníky pak a neposlusné svinné čini/ a zlorečenj v zatracení hodně. Neb gsmi Boží přikázani vydána pod věčným zatracením: Ale Ewangelium přestupníky Zákona těsí / a chtegili gen pokání činiti/a důvěrněsef Bohu Otci o milost vtecy/hřichům odpustění gindarmo z milosti/pro samé žádosti Krysta Ježiše, zwěstuge/ a w tom ge

March. 16.
Cowlefine
gest:
Gen. 3. 12.
22. 28. 49.
2. Reg. 7. 23.
1. Paralip. 17.
Psalms. 22.
Mich. 5.
Aliaz 7. 9.

Summa E.
wangelium.

Ioan. 2:2
Matth. 1. 11.
Marc 1. 16.
Roman. 1.

Johann. 3

I I.
Kordal ž.
Zonacelw.
gelium.

Roman. 24.

Genesis 3.
Ioan. 1.
Ephesians.
Roman. 16.

Deut. 2. 17.
Exodi. 20.
Roman. 3. 4.
3. 8.
Galatas 3.
1. Corint. 15.
Mathai. 21. 4.

Hieron. sup.
Ecclesi. cap. 1.

1 Cor. 1.

Luca 10.

Roman. 3. 4.

Iohann. 1.
Galatas 4.

podoben-
stvím

1. Corine 6.

Roman. 13.

II. L.

význam
Evan-
gelium.

Svátoſti wečeře Páně vguſteluge/ wedle řeči S. Jeronýma / řlauchhoſi Lex quippe rigida, imbenigna, non parcens, peccatam interficit : Evangelij gratia miseretur, & ad pænitentiam prouocat. To gest: Zákon naložto oſtrý a nelhóstivý/ neodpaſſitěge/přeſtupný za bigi: Ale milost Ewangelická ſe ſlitovává/a hříſního ſu poſlání povolává.

Třetí Rozdíl: Zákonné včenj ſlibuge Lídem zbavenj Peſta/a život věčný w Nebi s taufenym ſíkan/včinſli eotu doſti / co Zákon činit rozeſluge. To čin a živo budeſs: dí Pán. Ale Ewangelium to dobré přináſſeti Lídem zaslibuge/ne za gegich doſti.věniém/ale darmo z milosti/ pro ſame Pána Gejíſe zaslauženj.

Summa: Zákon hříſního ſtrassí / Ewangelium pak ſagich ſí. Terci/Zákon ſemá předkládati Lídem hříſním: Ale Ewangelium ſagichim. Napoſledy: Zákon ſidi hřeſtich ſ Bohem lauſi : Ewangelium ſagich ſ Bohu wede / a Synn Boží nich činj/ řeči ſ powſtawage z hřiſtuſu/w Kryſtu roči. A tak znamenáta porčeba gest právě znáti rozdíl Zákona a Ewangelium / totiž včenj Slova Božjho/ pobožnosti přiſouzugichho: A zase z bezbožnosti powſtawagich milost Boži hotovau/Kryſtem Pánem zaslaužitau,zvěſtujichho. Nebo ſ tomu Syn Boži Zákoniky w řečtu Ewangelium, Otázka o Kryſtu Synu Davida, wtedl. A Doktor Luther napsal: Eum perfectum Theologum esse, qui in docendo & in doloribus conscientia Legem ab Euangeliō accurate discernere possit. To gest: Tento gest w Pſimjch nezběhlegſſi/kož w včenj, a w ſewřeném ſwědomj, vniž právě Zákon od Ewangelium/a Ewangelium od Zákonarozčnat. Neb ytv není bez znamenáte přeſči ny/že Kryſtus tak dluho po zaslibení/cepediv 3970. A po vydání Zákona i 517. Véto na Švět w Čele přiſſel/a Ewangelium přinesl. Proto owszem prodíl: Abi ſe lidstě pololenj z Zákona, zdrávě a doſiatelně naučilo hřeſtyn ſvě poznávat / (poněvadž ſe nerádi ſyce lidé w hřiſtich vimiž Bohu byti vznávají) potom tepruwa ſ Ewangelium Řeči a Řeči ſvě ſagich, Šváthym Ewangelium ſ milosti Boži w Kryſtu ſloje- ne/abu očevrati/ a tím ſchopněgi ſ ni sahal: Nápodobně nalo věžnouſe ſ Chlebu tepruwa druhého neb třetího dne ſiim poſtyceněmu. O neber- mežtehdyn my ſagich Lídě Milosti Boži nadarmo / proſím wás/ a čaſa ſvětacích nezameſtávegme/napomíná Apoſtol. Nebo ſpasení naſe bližiſſi gest; nežli gſme ſe kdy nadáli. Protož odvražme ſkutky temnosti/ a oblecme ſe w Oděni Švětla / ne w hodování/ u.

Gesče třetí ſus pozdětavá/přináležit ſ Ewangelium/ ſterž vči: Naſ ſiim přeſtupných Božjho Zákona máme zlořečenj vchájeti/a ſerje Pa- na Kryſta Boži milosti, a hřeſtum odpuſtění dochájeti: Tomu gſte ſám Pán vči/w řečtu otázka na Zákoniky / o Rod Kryſta Syna Da- vidova včenáu: totiž:Abychom ho věřili byti pravým včeným Bo- hem/a Pánem. Také n pravým člověkem ſpolu/Synem Davidovým/

z rodu

zrodu jeho wedle Čela narozenin: který se nám přeslupníkem Zákonu vystavil za křtu, a obranu proti zlořečení Zákonnému/a zatracenj za slauženemu. Ačkoliv Boha a Blížního dokonale nemilujeme/a pomstu zasluhujeme: Však on to předchází / a svým dosti za nás včiněním/místo zlořečení/věčné spasení všem křichým daruje. Nakrátka ten/který gest nám včiněn od Boha Svatosti/Maudrosti/ posvěcenin a svyskaupenin/q má gmeňo i s v s. Saluator, vysvoboditel, spasitel. Neb hafo řeká / gesto žádne moch nemá nad zdravím a životem Víděním/pro samých tolik strojeni Čanku, Chropu, Leku, Flastru/nestydí se Bradivem, Řekárem, Apaňskárem, Doktorem gmenovati: Nadto gest hodnější toho gmeňa Saluator, Spasitel nás, Pán Ježíš/ křeň něhož gest všecet Svět vzdálen / a před věčnau Smrti dostatečně opanen/dso tom Svatý Chrysostomus.

O pěnězladství Ježíši/

Vzdraw násse Tělo Dusi.

Nebot gsmé velmi žemdenj/

Stri Zákoná přestaupenj.

Sklisla se nad námi / a slož w paměti nassi to což gsmé sobě w tomto
řázení rozginali/o Zákonu Božím / w kterémž rozkazujess Boha z
dce celého/ a Blížního náscho milovati: a o Svatum Ewangelium/
které gsy rácil z Lénu světného Dce na Svět přinesti / z kterhož Flastr
milostdenství Božího na raněně svědomi křichých Lidi rácis flási/
nakrátka ten Nebeský Řeká: Kteremužto samčinu/a gebnomu s Bohem
Dcem/a s Duchem Svatum přimálejí řest/Sláwa/ dřt. činění chvála/
Moc/a Císařství/ až na věčný věku/ Amen.

Modlitební Píseň: Spíva se hako: Kdo thye že Bohu slaužiti/

Seji Krystie Synu Boží/ Aleť se w tom vymáhame/
Slovo věcné Boha. Dce/ Bě pro slávy přirozenj.
Twá se láska z všech stran mnouži/ Té pravé lásky nemáme/
Kteráž věj násse Srdce, Rz. O kterež Boh. Zákon. Rz.
Výchom vprímné žiwi bpli. R. Bohu, k blížnjim / z celého Srdce/
Vej kdy, plosti/ Ach hřešime/
Taryzímo se w tom stessili: Hako vzdala Krystie své mdele sládec.
Vnadojenství w obcovanju/ Ewangelistym včením/
Zak vafy Boží Zákon vij/ Rozdilným od Zákonného/
Wedle Svatum překazání/ Nač svým dosti-včiněním,
Myśli/Srdcem/ stukem/teči Rz. Za křichýho křidého Rz.
Popieg Páne že žiwi byti/ W tom násse Ježíši včistili/
Boha/ Rz. Ach, Bežam pro ſe
Vakj neprýslo mi; em. mišpati. Ebcejo násse zde hřichy odpustili.

Neděle Devatenáctá po S. Troych.

Ewangelium S. Matthause w IX. Kapitole.

Milost nám a pokoj / od Boha Otce našeho/a Pána
Ježiho Krysta/Amen.

*Ewangelium
v celém
znamení
před
nám
Neděle/
připomenutí.*

Předeštěho Evangelium / kteréž se dnes - Čehden v Chrkti rozgíralo / za přísnau otázky, jednoho Zákonika židovského na Pána Krysta / o mnohem větších, a neppřednějších Príkazaní Božích v Zákoně / včiněné : Tudiž je odpovídá : A opět z Díky Páne, na Zákonjský v Synu Davídovu / podaté : Spasitele, že jsme se výběrováli o Zákonu Božím / a o s. Evangelium / v kožto o nejvyšší důležitosti dvou stranách všechno věcni Božího / a Kristianského. Kterak gest sám Pán Boží Zákon / Věci / sice Božské nezměnněné věci / hned při svoreni je přirozena naše lidství větia / a potomé na dvou Tabulich psaný Mložíšovi / a jehožho Lva Jirahelského / v všem Svatém vydal ráčil. Kterehožto Božího Zákonu Summa gsa Desatera příkazaní / na samém milování Pána Boha / a Blížního zdalekjsi / kterhmžto žádny živý, v Nejsvětější Člověku, (kromě Krysta) pro slávu svého / vásledem pýšejch Rodicův perusenejho / pýšajíc dosti věcní / a gich vospadle naplniti. A protož mísickni pro přestupení čimž se Bohu vinni / a věčnho glorificenj ho- dñi. Proti tomu vssak, Evangelium / deuh věcni Nebešte / Lékárství a živau pomoc z toho zlého, v Krystu Ježíši / věčnem Božím / a v Těle Davídovu Synu / nám vklazuge. Který gsa pravohm Bohem v pírodenym Člověkem / v své sedmě nerozdílné osobě tomu Božímu Zákonu za nás dosl. vanci / a všem krajcym přesunjkum složená milost v sobě vklazal / a tím veselým věčním Svatého Evangelium / od zákonieho daleko rozdílném vklazuge / a nám zvěstuje.

Selman E-
wangelium
v roliho R-
za, m dnes
ředele.

Vlastnq v-
ted Krystu
Matth. 1. 10
Lucz 2. 9. 10

Velmi tehdy přislunné konotu předesslemu, dnesnji Neděle Devatenácté po S. Troych Evangelium v Chrkti se čte, a rozgírá : O výrawem Krystem Pánum Člověka Onau zámonieho. Nebo přisladem nosícím toho Neimovenho skutches mu Milování Boha, a Blížního tvýrveuge. Výrawenjm pak geho, vlastní Autodslavný Pána Ježíše halh gct / zvěstuge / totiž : Hrých Lidem fagsem odpausiti / (keřiž gsa kořen všech bý a neduhův), zmazané nepravostmi v počet Božích Synů přigmaní i v této všívřovatí / v neduzích hogiti / Diabla / hrých / Smrt / Pečko / v svých věrných kazeti / spásuňost a věčné Blahoslavenství gsm dafiti. A tich pravohm díkyhozíšich, pán - Božsko - moených řeckém řezech / před vrahací neprátelej svými / mezi tím hágit. Díkoz tomu všemu potřísekne srozumíme / když nepráve Historij téhož dnesního, Evangelium s výnosí čtenau pleslyšíme / wedle sepsaní od Svatého Matthause w Deváté Kapitole / těmito slowy :

MWstaupiv Ježíš na Lodi/ přepravil se za-
se/a přišel do svého Města. A hle / přinesli
mu Onau zlamaného, na Loži ležícího. A
když viděl Ježíš wiru gegich/ řekl dnau zlá-
manému : Dausseg Synu/ odpaustěgi se tobě hřichové
tvogí. A hle některí z větších w Zákoně řekli sami w so-

bě: Tento se rauhá. A když vjel Ježíš mysleni ge-
gich/ řekl : proč wž myslíte že wech w Srdcích wasch? Nebo co gest snázejí rjch? Odpaustěgi se tobě hřichové
tvogí : čili rjch / Vstaní, a chod? Ale abyste wěděli že
Syn Člověka má moc na Zemi hřichy odpausteti: teh-
dy dí Onau zlamanémur / Vstaní, wezmi Lože svré/ a jdí
do domu svého. A on vstal/ a odšel do domu svého. Za-
stupové pak genž widěli/ dívali se / a slavili Boha / kte-
rý dal moc takovou lidem.

Sato přečtená Hystoriá, o vzdrazení Krystem Pánem člo-
věla na Dusi Čslakem poraženého/a na Čele Onau po-
lamaného/ gest pravé Evangelista: Nebo ne k vici zalo-
na/ ale Svatého Evangelium prinázejí/ a vstahuge se na
druhý hlawni Archsul wiry/o Úvraťadu a pravém Božstvi

Kříža Ježíše/a na Sedmou prosbu Modlitby Páně: Zde nás odesíše zlého. Přesina se pak Synu Božímu k tomuto jázračnému řeči dala / od nevdečnosti Gergerazenských/ a od samé dobroty Páně. Gergerazenským zájisté (obyvateli Kraginu tak řečené) pro slopení gegich Šwinj od Diabla/kteréž Pán Kristus z dvou býdných lidí vyhnal/Pána Ježíše nevdečnosti tudiž / v prosbavu svau / aby z gegich frage přišel (více se bogice o mostatek Šwinj, nežli o své věcné záracení) gšou vyhnali. Od kudž vstoupil na Lodičku přeplawi se/a přišel do Něsta svého Kaffarnaum řečeného: ne žeby své vlastní Něsto měl mít / kterýžto syc gináče neměl kdeby hlasu svau sklonil : Ale je gest tam často kráte byval / a nevíce své obydlí v něm Pán mýval/v Práva Něstského tam vžival : o gehožto přichodu do Něsta hned se pověst rozhlasila. Neb jako Slunce tagiti se nemůže: Tak v Pán Kristus Slunce spravedlnosti. Protož se k němu do domu/kdež vstoupil, netuško lid obecní/Kázání Páně slyšeli žádostivý/walně zbehl : ale také velmi množí z Farizeův, a Zákona Doktorův / zevossi Galilee v z Jeruzalema příšli : tak že se do toho domu žádny více / ani blízko k Dverům vtlačiti nemohl. A v tom užachý čehož Milosrdný Lídé/ gednoho Nemocného na Loži přinesse/nemoha s nim Divermi fu Pánu/na strchu domu toho gen vytáhli/ a prolámalosse dřu v Střesse v v Ponebi/ po Prokaze ho vprostřed před Pána Ježíše s tim Ložem spustili : kterýžto Víru když vžel/v toho býdného k Všec napomenul : Po té bez meškání/ vypově mu hřichy odpustil/ a z toho čož vstáti / v gíz vzdávencemu do Domu svého s nim gši rozkázal. Což se hned stalo/ an na to všecko množství lidu přijomě hledělo. Kterýžto Zázrakem roním Farizeův/stukův geho vtrhacív / kteríž odpauscení hřichův za ravenhans se Bohu Pánu přicitali/zacpql. Oinnim pak přijomým Zázraku/pum/k bázlivém a nábožném chváleni Boha / a toho Páne Zázraku k rozhlassování/hazýk rozhvázel : Neb vidouce to Zástupové háli se, a welebili Boha/ řtauce: Zé gsmi viděli dnes dívce věcy/doložil Svaty Lukáš. Slavíj nám tehdy toto dnesni Ewangelium k mnohem vžitku/ obzvláštne k menstraze: abychom s Gergerazenskými pro Šwině a světské necisté rozkoše / pro lakování/ ani pro slastné domácí hospodářství spasitele nevdečně z svých fragin/ z obydli/ a z Srdců/ nevyháněli. Neboť doz těch nad Kristo sobě my vyssugi / k těm tagemství svého spasení níkoliv nepřimalejci. A poněvadž dobrotný Pán, od gedných nevdečnosti zahuaney / k gíz přicházege/ svau milost gíz donássi: Naucmež se tehdy s Kapernajskými žádostivě a vdečně fu Pánu se zváhati/svět chýz nědostatky/Dísež Těla nemoch, a býd, genu předsprati / strašeně řeče svau vlosini Víru neypově hřichům odpustěnij/tadiž zdraví/a všech potřeb ed

něho

pávod ge-
ho.

Marki 8.

Malach. 4.

Marci 8.
Lucr 5.

Summa.

Vñac.

Philip. 3.

něho samého dosahovati: Take Wíru svou se učinu lásku / v potřebě k Blžnímu/překladem těchto neschitav proslazovati / vyšší hagice se faryzenstvých pokrytstvých valchování řekutiv a včen Pána Ježíše/raděgi s vdcením pobožným Ewangelickým Zástupem, a nábožnou bájnou Pána Boha chváliti: A řečeňau radosí Krystovu záračnau milosti mezi sebou rozhlásowaní pamatuvgme / a vstavěně se k tomu vzbužugme. Potud gest hle vyplán původ / Summa vžitek dnešního Svatého Ewangelium / kterohž sobě dále zdravým překladem slovo Boží rozgnáni vejmeme v Artikuli:

Onemocech a bolestech našich Lidských všelikých.

Rozdilosné Kázání budau Čí.

(vivalugis)

První/	Odkazád se bolesti neduhové na Dusse v Čela lidská
Druhý/	Co magi Lide v svých vlastních / v tých, bolestních
Třetí/	Nemocech před sebe bráti/a řeukem činiti?

Nak se Pán Christus Nebeštný Lékař k nemocným/a bolesti
ztrápeným Lidem / k němu se o pomoc obracujichym/ráčimeti: a čím gsa vzdárování zase geho velebnosti po-
twinje.

I.

K ji Prvním Rozdilu/ Co se bolestních nemoch/ a mřestních býd
našich Lidských dotýce/ kterýmž mysl/Srdce/Dusse / v všech tří
Svá Sedesáte Pět Aludov Čela, gednoho-kazděho Člowléka/všev-
šsem Lidském pokoleni / ne gináce než jako v obecném Špičale tohoto
širokého Světa, se trápi / když bychom na ně zdravýma a soničníma
Očima popatřili: Ach celém Srdcem v myslí každý z nás zhorzti / a
jako s všernutím vleknouti-by se gich myslí/porozumějic tomu/ a vobrž
počítugic toho/jak Člowlék Animalculum, quod ab humo homo dici-
tur. Zwrátko/zivotích/neb to Boží horádko/kteréž se od Země hlinau/
Člowlékem/prachem / a červem zemním gmenuge/tačovau tizi býd na
zdejším životy sláčeno býti myslí: Až se gegi veleknostní malí slovy
nemíže vyprawiti. Odkazádž velelni mnohé žalobn/ztežování/a na-
říkání o býdách života lidského zemního/z vst Božích Svatých / v man-
drych pohanských lidj/gsa se vyprchátila / a v Psalma svatá vlo svět-
ská vplynula. Jakob Patriarcha zagisté před faraonem / všesem ne
bez slzavého vzdechnutí říkal: Domu putování (totiz / potom býdném
Světě se řívala) života mého gest Sto a Třicet lete/krátkých a zlých.
Moglijs v Žiabmu dí: Domové lete našich v samých sedmdesáti letech/
a na nevysoké osmdesáti; gestli pak nadto vše něco/giz volko sania
práce a bolest. Lucretius Poëta de partu hominis exclamat:

Nemoci a
všelikaté bý-
dy/gsa vze-
regné a obes-
ene lidského
pokolení v
Špičale to-
voro Světa

psalm 43.

Genes 47.

psalm. 89.

Lucretius lib
e de partu
Hominis.

Omiseras

O miseris hominum mentes, o pectora cæca!
 Qualibus in tenebris vita, quantisq; periculis (toż wolam)
 Degitur hoc cui quodcumq; est? Totuž o porozensj člowika tač
 O býdná myslí Lídská/
 O slepá Srdce wſſeká/
 Proč zdrowe nepowázis/
 W pahych temnoszech wěžys?

W býdě w Nebe; pěcenisw/
 Z wſſech stran aužkosti mnosw/
 Na ewnū život se walij/
 Čtij to y ti malj.

Solon Mludec w rozmrausvánj, s nevbohatším Králem Liddye,
 Krézem řečeným/o býdách lidsteho života/toho w swé řeci dołozil: Hoc
 totum quod est homo, est calamitas: wſſecel člowek, což kolis gest/samá
 a pauhá býda gest. A Homerus ríškaval: Nullum miserius homine
 nutrit terra, eorum animantium omnium, que & aërem inspirant, & su
 per terram gradiuntur. To gest:

Nad životichy wſſeké/
 Zemný wětrně také/

Země neživí žádného

Krom Čloweka býdnegsího.

Humana vita non est vita, sed calamitas: Neb Lídský život není život/
 ale samá býda psota/drži se ho Sweta Slova/dopowídá Mludec. Job
 pak nevypělswégssi/a w bolestech neystussenégsi/gest toho wſſeho swé
 del nevpatrnegssi/eterný dž: Člowek narozený z Zemí/kratikého živ
 osa času/naplněn bývá býdami/nemocni/bolešimi/aužkostmi/a žalo
 šimi nmohymi: wychází na Swět jako květ/pomigi že se brzo nato
 ſti: a někdy w swé gednostegně wáženestogj. Gesto se tomu wždycky/
 a wſſech časůw Sweta nehmádřegssi/lidé nemohli dosti nadiviti/proce
 a odšuk/tomě spanilegssi přirozený lidstek/eterež gest takovými Božký
 mi dary nad gina Swöreni ofráškené/od samých coliko Anděluw ma
 ličko ponižené/slávau a ctj kouzlenovane/η nad dylem rukou Páně ja
 Wládare wycházené/myśli/wtipem/smystem/rozumem, maudrosi/
 etnosi/ozdobené: těž a takovým mnohym, a neštislým býdám/nedr
 hám/bolešiem/zármutkám/aužkostem/freßsuškám/čekostem/aj η smrt/
 anobrž což hroznegsího gest/čwibili se pravého Náboženství/ po swěta
 ſkonciuž wěcnemu zattracené předložené a poddané gest. Toho zlého
 lidsteho, rozličných přjčin/gin glných hledali/a ge wypsal: jakož po
 ſawád/nemoenj tomuto, onomu/aj η zlým lidem/vdělání/a čarům ge
 přičitagi: ale samé Swaté Kříže pravé včenj těch nežíslých nere
 sti/kříž/bý/a bolesti/přívod/a opravdové přjčinu tyto ukazuje/žnich
 gest/Příoni/Hřich/w kteřemž se z padlých prvních Rodicůw/Adama a
 Ewy/w životě Matce svých počnáme/w fláze swého přirozenj rodime/
 Křížem rostene/a genž hned z přirozené návyklosti (η Swaté spolu s
 námi) aj do Smrti pácháme. Odplaty pak od Božstek spravedlnosti
 nemá gine hřich/nežli Smrt/yalž dž Apostol. Protož smrt/eterež
 gest hřichu žnje a odpata/předpoklátkudem ry ſvē posly/genž gſau gř
 gmenowané býd/a bolesti/wedle řeči Swatého Augustína/rkauchyho:

Genuit

Herodot de
S o l o u s .

Homerus.

Euripides.

Job. 14.

Psalms.

Žečák gest
přívod a při
čina zemo
cy lidstky.

Genesis 3.
Roman. 6

Sap. 1. 2.

Augustinus.

Genit peccatores morbis & morti obnoxios primus prævaricator:

Prvni přestupní hříšný Splodil/smrti Služebník.

Podoben-
ství.

Nebo jako Wodaž Země se přenáší pro mnohých reče/ bud písce mís-
ta barinná děla: tak se z hřichu Smrti rodí/ a barinná, totiž neduživá/
bídna/wredovitá/ prassivá// podagrau/dnau/flatem a rozličným ve-
mocni poražená Těla lidstva našazuje. Protož Syn Boží těd dnau
zlámanému prve hřichu odpustil/ nežli ho na Těle vzdává/ tla k němu:
Odpouštěj se tobě hřichové twogi: Aby však seckal ta w-
sicka týze/těžkosti a bolesti na lidstvo pokolení/ gest pro samen hřich vivalo-
na. A susejši přesvý/ totiž odpuštěním hřicha/ že snímá se s člověka v to
břemeno. Onomu kterehož byl Pán od Třideci osmi let nemoci vzdá-
vá/ včel/ hle, (vaz sobě toho) vzdáv gsy včiněn/ gíz vše nechť hřešiti/
(Neb gsy pro hřichy tak těžce a dlauho byl nemocen) aby se něco horší-
ho (netoliko těžší nemoc/ bolest/ delší trápení: Ale snad v wečné v Pe-
kle mučení) nepřihodilo. Neb Prorok napsal/ že pro samé nepravosti
lárá Pán Boh Synu lidstva. A Syrach dí: Kdo hřeší protistvoři-
tel/ ten vpadá v ruce Lekáři/ Corpus morti traditum est propter pecca-
tum, svědcí Apostol/ že těla lidstva smrti gsa pro hřich voddaná. V
Obch Koryntské Morni neduh se rozmožl z dopuštění Božího / pro ne-
náležité zacházení s Svatostí Vecere Páne.

Iohann. 3.

psalm. 37.

Eccles. 3. 8.

Roman. 8.

I. Corint. 11.

Zmíněno
všichni
jsou lidem a
triede Bohu
připadají.

Pompeius

Kterejž pak lidé toho neznají/ aby hřich původem a příčinou/ano brž
kořenem byl všech byd/ bolesti/ vzkosti a žalosti: Tíž ge náhodě/ bud
zlym lidem příčinou: Amnohykrát od Boha v od Lidi velikau krivo-
du trpěti se dominisagi/ až se v hněvávagi: na Lidi zagist/ že gma
trápení strogi a čin: Na Boha pal/ proč gich z toho hned pogebňau
newysvobodí/ a nepráatel gegich gma v willi spěšně neshladi. Rovně
jako Pompeius někdý přední Pán Rímský/dominisage se mstí při spra-
wedlisau/od Julia Císaře nespravedlivě obklíčen/ sijhán/ a válečnau
moch přemáhán, pravil se byti/ a od něho svého násyljka/v od Boha
v též při geny neretovině/ krivo du velikau trpěti se dominisage: z toho
na Boha s hněvem takto zvolal: O Jupiter, num te latet quæ sit causa
hotum ingentium malorum? to gesi: O ty Bože, newysliz pak co mi se de-
ge: čili nechcess znati mē spravedlivě pře/ pro kterouž newinně tat mno-
ho zlého inušym od svého neprátele snáseti: anobrž mu tussim gesic na
mne napomáháss: Čiissi Božské spravedlnosti. Ach, pesawád mnohy
z Křesťanůw, své psoty/nauze/svězeni/chudoby/nemoci/bolesti/záru-
ty/žalosti, u/ne svých hřichům/ kterymž toho zlého v záraceni wečného
žasluhu: ale raděj zlym lidem příčinou/ v na Boha žchre/ jakoby
mu tím velikau krivo du činil/ když na něho člověka přepařil/ a z toho
neb z jiného všeho zlého gen spěšně newysvobozuge. Ale pobežní w
čírkevi chivalu spravedlnosti Božské, také v nevěžsich svých vzkostech
vzdávagi. Jakob zagisté Patriarcha dí: Nienasit gřim vás, pane, nade-

vršecna

S. v nejčetnějších svých vzkříšených bolestech spravedlnost Boží vychvalují *Genesius* 32. *Thren.* 3. *Isaias* 1.

Maurycij C. sat 3. abit 2. et Páně 602. *Psalm.* 718.

Lob. 2.

Morduhay mnohé sami lidé na se v myslí těch bánu. 11.

Ezaias 5. *Ecclesiastes* 1. *Lob.* 21.

III.
Vie každá ne moc gest. B. **treštanjem:** zde látkau / řešením / výřešením / Boží slávou. *Ioan.* 9. *Lob.* 1. *Hebrejor.* 12. *2. Korint.* 12.

toséckna slevování tváříteráž gsy vyplnil služebníku tvému. A Ježíš praví: Milosrdenství Páně to spisobilo/že gsmi my nezahynuli. **Jakájs:** Kdyby byl Pán Zástupcem nepozděsil nám Semene/ (to gesto, a Milosrdenství svého) jako Sodoma Gomorha bychme byli: totiž tak pro své zaslaužilé hřichy strestáni a staženi. **Maurycij Císař Rímský**/Pán Boha-bogu/ v svém nestěsti a v svézení, dívalo se na potupné mordování nejmilejší Manželsky své / a přemilých svých Dcer/teréž Folas, geho předessie polni Heytman/ od bařlitvěho Vogška a s pomocí Bonifacha Papeže na místo Maurycia k Císařství vyzbrojený/vkrutně před očima geho dal mordovati / a mage giz za nimi také sám pravý Císař stát být / později Oci svých k Nebi, témito slovy z Psalmu žwolal: Iustus es Domine, & rectum est iudicium tuum: To gest: Spravedliven gsy m Pane / a praveny gest Saud twág/ kterýmž mne my pro mé hřichy ráčíss trestati: vyznávám se o spravedlivém Bohu/že gsem gessič těží poslouh / až zatracení zaslaužil. Onen trpělivý Job také v bolestech chválu Bohu vzdával/čla: Pán Vůh dal/Pán Boh vžal/ budíz jméno Páně pochvaleno.

Nemáť tehdy žádný v své yakoli býdě a bolesti zlym Liden sviny dávat/mnohem pak méně na Boha naříkat: ale že se spravedlivě od Boha pro své hřichy trestice / v tom se vyznávati/poněvadž sami hřichové gsau původem a příčinou toho tosého zlého. A množ Lide sami z vmyslné hřichy svými neduhynu se vvozugi / a halo z moch těch hau. Obžerství závisí, a Džralství / Svaté Písmo oznamuje že z sebe plodi smrtelné rány: genž gsau bolesti Hlavu / Mozku pohnuti/ Nepamět/Oci, Zálužka polažení/Těla třesení/Nervův vysušení/Podagr/ Dna/vodnotedlnosti/Slatky/č. biti/wězení, č. Uč to zlé Těla, čově povětrí připisuj/pravice: halo Bogach k dobytí Města rožlienných, v charerných násirogův/močk/ lopat vživag: Tak neduhové k opanování Těla Cílošověka/v srdce malíčkem porušené povětríčko / do Lidské se vperuji: vysal se z gesné svidí / že k mnohým nemocem sami lidé příčinu dávají/ravně k popravě Smrti/Mordy/krádeži/cyzolžstvem: a k dluhům/k vězení/k psotě/záhádkau/Marnotratavu/hrau/č. Neb Per quæ quis peccat, per eadem punitur: **Tím kdo proti Bohu hřeší/** **Tím že se trestáns snáší.**

Ač také ne zřídka přepausí Pán nemoci na své vysolené z lásky/ pro řešení a výčistění jiných světa žádostí / halo od zlata mřív a případně v ohni: a aby dřimající v Náboženství z smrtelného sna probudil/ v také nad nim vzdřevování nich svau Slávu proklazoval / halo Pán Kristus nad oním v slepotě narozeným/ nad Zobiášem newidomy/Jobem/a ginhými/č.

I I.

Při druhém rozdusu Rázani slyssme / co magis Vide w svých y w
těch neduzých předsebe bráti / a skutkem ciniti z neb w Nemocech
některij spěšně ozdrawěti chtěgi: Einis nechage Boha samym le-
čum se duwěrugi. Mnozý slysse že gsau pro hřichy nemocni / nesměgi
Boha za zdraví prošti. Einis slysse že se k Bohu ozdrawi vyslati ma-
gi/hned sprosta Čekarstvím pohrdagji/a Boha polaussagi. Einis pak sku-
syssse prve wssach wssudn Čekarův/od létu se na-posledy k Bo-
hu pro zdraví Modlitebně vyslagi. A tak neuveda nálezitěho Processu
nak se w tom zachovati/rozličné hřessi/a gessē wjce swé neduhy tim nimo-
ži. A protož správa gisťa z slowa Božího o tom tato gest:

¶ Předně / Gedenkajdny w swé vlastní nemoci tyto tři svět včiniti
má: Nejprve/Pána Boha horlivau Modlitbou za potracené zdraví/
a za prodlauzenj života weždeníjho / aby proshyl. Nebo dluhý život/a
potivá věku starost/gest obvyklašení dar Boží. Dluhosti dnùm nu-
plním ho/ totiž pobožného člověka / slibuge Pán Bůh srze Monžiisse:
Kterýžto slib y vykonává při mnohých / ochraňuje jich dluho w zde-
jším živobytí/neproto wssak aby gedli,pili/Světa výswalt: ale včenij o
Bohu w Náboženství aby se vyvětvali/a čest, chwálu boží k potomkům
donásseli. Neb ne mrtvi Boha chwáli/ale my kteříž gisme živí/dj prorok
Královský. A onen wersifik Latineský svědčí / říka: Quz venit, à viuis,
Laus tibi, Christe, venit. To gest /

Deut. 32.
Psalmo 90.Psalmo 14 r.
Baruch 2.

Psalmo 117.

Ezra 38.

Iohann. 11.
Num. 12.
Matthæi 8.Sozomenus
lib. 7. cap. 5.

Vakát se koli chvála déže Krystu/ Tuk sami živí cíni myslí cínu.

A ztotoho Davida w modlitbě říkával: Non moriar, sed viuam. & nar-
rabo opera Domini: Věřím že nevímri/ale světne žiw gsa svýprawova-
ti budu dobrodinne skutky tvoje Pane Bože / w zdejším smrtevném / y
tom w Nebestém světém životě. Onen Král Židský Ezechiaš w své
Nemoci smrtevné obrátil se k stěně s plácem za prodlauzenj života, a
prvnější zdraví, Pánu Bohu se modlil / coz y obdržel / a patnácte let
gesíté děleji w dobrém zdraví živo byl. Gestit pak té vlastní Modlit-
bě, gednoho-kazděho nemocného, potřebná y společně shromázděné Chr-
tice Modlitba/za geho zdraví a prodlauzeníjší život / srze Kazatele
cinená. Syrach zagisté svědčí / že mnozý neduživij samými Modlit-
bami Knězskymi k ozdrawení přicházíwagi. Vako teď tento slatěm
porazem říká prošbu nosičův přigat gest od Krysta Pána w lasta-
vau pěti geho / a příssel k vyzdrawení. Říká Lazar Bethanškého,
w geho nemoci ku Pánu wyslali / a od něho pomoci Bratru swé-
mu / zdraví y života dalšího gsau mu žádali. Monžiiss Ma-
rygi Říká, ocístěni z Malomocenství na Bohu vyproshyl / a
Sestře Služebníku dnau polámanému zdraví. Puisse Sozomenus w

čyrlewni Historij, kterak gednoho času w Constantinopolis w Kostele při shromáždění Lidu/ gedna těhotna Žena z stupňu vpadla / a hned vmrela/ vysal společnau oderossi Čyrkve přítonné Modlitbau za ni k Pánu Bohu činenau, zase obžila / a spolu s plodem zdravá / a dluho potom žila byla.

T Druhá správa nemoenemu: aby hned také s Modlitbou spolu začátek pravého pokání/ kteréž se od Lidi sagičch jecina/a w řecku pro nássi zpovědi Čyrlewni spogenau s rozhřeszenim/věčere Páně výšvámm/almužin Svaté chudým rozdáváním/a s trpělivostí bolesti. Neb gest ten člověk Blahoslavený. (Swětcijs Prorok Královský) kterýž se slitorává nad chudým: w den zlý vysvobodí ho Pán/zachová a objaví ho/ aniž ho vydá w moř neprácelum: Pán včiní mu pomoc/ na leži bolesti geho smilujež se nad ním/a vzdřaví gen w nemoci geho. Vnož obyčeg magi w své nemoci k Kostelu/ na řpitálky/ a chudým věčco/ statku svého/ nědo w Roli, Zahradu/ buď w peněz dosť mnoho poručení: vysal když ozdraví/ tak řekuji, hauževonj/ řeknuji/ zatvrdil býwagi/ až neotíko toho něčeho což do křesťstvu wepsali / ale ani zlamaného hárka/, v nebydlených Žebraku nedávagij. Smíj rozporaučegi k Kostelu a ř řpitálům ty dluhy/ buď na domácích / neb ginde na záplavách negativních a lichwách tři penze / kterýchžby sami nedostali / by gestě děl, třebas zo Sto let živii byli. Ne nepřihodně se tuto myšle položit Historia o gednom Boháči/kterýž svých tří dorostlých Synové k sobě povolal / a k nim témoto slovní mluvil: Mogi miluj Synové / vidíte je gsem gíz star / vmríti se brzo stregim / a vám po sobě znamenjeho bohatství/kteréž gsem pro vás díly mě, mnohdykrát s vlastem blížněho, a s zapomenutím na chudého/ shromáždil / zanechám. Protož rozdělise se w tím vossim pěkně/ vysložeo dědicové / Almužnami na Kláštery/ Kosteli/ řpitály/ Mnichům/ Kněžím/ chudým/ ředcům Peněz, chleba w věčco toho statku oddáním a rozdáváním na manu Dusy pamatuje/ a tím z trápení ř spasení napomáhejte: tu hned starší ř prořední Syn věrně a nábožně se w tom tak zachovati připovídali. Třetí pak neymladší žasnávšy se řekl: já ani halšáčka po tvoře Smrti žádnému tím spásobem w Almužně nedám. A wida že se Otce na něm proto slovo rozhněval/dopověděl hned toto: mug miluj otče/máss zboží dosť/ a k tomu gestě v život: protož dokudž gsp gestě živo/ z tvého vlastního statku/ co chces k Boží potě věniti/ a na chudé rozdati/ sám to věni/ne nám poraučej. ó pomyslna to mug Otce / zem chystage se brzo vmríti/ přečby nerad ani grosse žádnému / v nechudobnímu daroval/ a třetí pak my tvogi Synové/ stroge se a mage repreku nevšepe živu byti/ nadto k ženěnji a k hospodářství peněz potřebující/ budem moř tak řeře své díly, do Kostelu/ Klášteru/ řpitálu/ rozdávati. O nevissiž Otce, že dědicové w statku nemnoho na své žmrlé rodice spomínávagi/ ale rá-

Historia de
Scipione. de
temp. Scipio.
103.

ale raděgi gedni čistě gegiich slatky vtráčenwagil / a gini gesicē vět-
sich Bohatství s prách dennis y nočníj vyhledáwagil. Tuto řec Sy-
na Mladšího Díce w mysl wpusfil / a zanechage lakomstva a nespra-
wedlnosti / na pobožnosti a milosrdenství k potřebným se oddal. Al-
mlužna owszem gest owoce polánj / kterž gest každému nemocnému ney-
potřebnýssi.

¶ Třetí spráwa w nedostatku zdrawi: má povolán být v měli/
stussem Lékár / nebo gest Lékárství dar Božíj / dí Syrach: Kti Lékare
pro potřebu / nebo Nemocenými stvořil ho / a od Boha gesti wšeliký Lék /
a od Krále přymet dary. A protož / maudř Muž at nepohrdá Lék y
Země stvořenými: zdalžiody horké na paussti od dřeva do nisch wlo-
žených ne gsaū osladčeny e pisse Monjiss w druhé své Knizze. A Eze-
chias Král z rozkazu Proroka Izayasse na hližu dal sobě flasir z Židů
v dělaný přiložiti:

Est medicina Dei donum, medicusq; peritus

Præ multis alijs debet honore coli:

Ob varios morbos hunc nam D e v s ipse creauit,

Omnia consilio qui sapiente regit. To gest:

Dar Boží gest Lék / a Lékot rozumney, Protož ten kterž prospívá nemocným/
Pro lidstvě neduhy Bohem stvořeney / Cíen býtí má slussné, y darem rozácným.

Tuto hle trojí spráwu slovo Božíj dává Židem, w nedostatku
zdrawi postaveným.

Co se pak cizých neduhy / zvolássíte milých blžnísch sausebáw, a přá-
tel nashých drahc / w těch gsmi povinni z rozkazu Božího / a to Evangel-
ium na těchto nosyjich z překladu chivalitebného / k njm tímto trojim:

Předně / Nemocen rádi navštěvovati ku potěšování gich. Duch
Boží zagiště řeke Syracha porauči / řka: Neménug se navštěviti nemoc-
ného. Neb spásitel ten řeke mezi předními řecky milosrdenými klade/
řkauc: Nemocen gsem byl / a navštěvili gesti mine: pravým wám / co gste
měmu / neymensjmu včinili / mně gste včinili. Tito nosyčové k bijdnémus
dnau z lámanému příslí / litovali a owszem těšily ho. Neb každý nemoc-
ný potěšení potřebuje / kterž se mu nemá předkládati strašlivě o smrti /
že mu z očí hledí / a že wečer / w nocu / a zjutra / druhého dne v mře / hafož to
množ ēhys: ale rozmlaušáním před nim nebo s nim o těchto hlawních
čtyrech kusých. Neypřwě: že gest samech hríech přejinou wšech lidstvých ne-
duhu, a bolesti / haž i větss v lázno gest / wšak že se ten hríech řekl Pána
Božíse / nemocných kagsých smýtwá / a protož ta nemoc geho gíž ne tre-
stánímu Božímu: ale otcovským Dítěte swávolného / a litošitvým po-
kánsjm gest. Neb který gest Díce / gestoby Dítěte swého nemilosval. A
protož ge k dobrému y k lázni wede / a spisobně k přigiti geho dědictví
spisobuge: takrovně y Bůh Díce je s nám zachází / swědčí o tom nádo-
ba Páně zvolená. Podruhé / že w ten neduhy ne náhodau / ale za vůli a

111.
Syrach 38.

Exodi 15.
Ezra 28.

Lékářek
auta weh
z nemoci,

Navštěvov-
atel.
Syrach 7.
Matthæi 25.

11.
Lékář.

2.
Iohann. 1.

Hebreos. 12.

11.

chřením Božským nemocný přišel/ neb jako je nerodi / tak také nejsílae/
nadto ne vůjrá žádný tressunek a náhodou / bez Božího vědomí a
vůle. Dalekoť gisť w světi pěch Bohu gsmé nezli vraben / wšal anti
na Zemi nesedagi bez vůle Otce Nebeštěho / díl Pán Kryštus. Odsudž
Job co zná / že Pán řečl Měšice/Dny/a Hodim života našeho/ a po-
ložil chle/ kterýchž přestaupit nemůžeme. Zatím/předsládati se magijs-
mocnému překladové bjd/nemoch/bolesti/ až n časné smrti wšeho lidství-
ho pokolenj. Nebo Gaudium est miseris socios habere paenarum: Gest
yatež-takéž potěšení/ když ldomá thowarysse svého trápenj. Čeze me lue-
ral Solon Moudrc w Athénách spátriv gednoho Sauseda velmi tesku
wého/a na myslí zarmauceného/ pogaw gen s seban, na Nevyvysší w
Městě svěži vvedl gen/ a kázel mu wšestku Město spátriti/rka: povaz na
své myslí/ jak mnoho Lidí teškivých a zarmaucených w těchto většich
domích bylo/ a jak potomě gisťe bude: protož nemáss se pro své nedo-
statky tak přílišně rmautiti / poněvadž neschystně množsí wš. Towarysse-
swa widjs tří a gednošenay kříž tobě nesti pomáhajich. Tchdyň stro-
vnage zdeního života žármutky a bjd s o nim wěčným w Nebibudau-
cím životem / ó z dalíž s svatým Cyprianem nezvoláne témoto slovy
geho/rkauer: Lucrum maximum computemus, si ex hoc mundo velocius
recedamus. To gest: za veliký gisť sobě po kladem/ gesili z tohoto světa
tim spiss segdeme. Neb jako z domu zlého, tressijeho, padajichho/a se bo-
řichho čim dřív tím lep Lide všikwagj: tak milostný wěčného života s
Kryštem/ z tohoto starého Světa/ giz právě ku padu tressijeho do Ne-
be pospichati magi. Gisťe čtvrtou svěch nemocný má se ičsnyti/hotovau
pomoch Pána Gejzisse wšem bídňym. Neb gisť Lefkář Dusse y Těla/ a
dárce obogijho života: nevzdavilli pak hned/a prodližit/popočet/ neb
přy gda přigde, a nebude měřitati/dí Prorok. Gisilize pak Tělu zde zdra-
wí wjce nedá/ ale dusšu potom y tomu Tělu wěčné spasení dátí ráci. Neb
když gsmé živi, w Pánu gsmé živi: a když vůjráme, w Pánu vůjráme. A
tak budto z ežiwi gsmé, budto že vůjráme, předce wždycky Páne zustáva-
me. Neb dusše nevůjrá/ ale w Ruce Páne se dostává/a potom zase s Tě-
lem spomena, při světěšení w slávu Nebeškou vvedena bude/gisť o tom
S. pisma. A takově se potěšené řeči před nemocným mluvímati magi/
při na vostěšení he.

¶ Čtvrté / posvinnost zdravých k nemocným gest / o dopomožení
gjm k zdraví/podlé nevyvysší možnosti se starati/ tak jako se Otce ono-
mu synu svému Měšicenému: Kananeská Matka Dcerce své/ ozba-
vni dábelštěho trápenj: a Sejně služebníku dnau polámanému o vzdra-
vení ho/při Kryštu Pánu se starali: a zwláště tito čtrnácti Nosícové/když
Pán Gejzs přišel do Města svého, Kaffarnaum řečeného: dí text
Ewangelium/ a hle přinesli mu dnau zlamaného/ na loži le-
žího: Divoci wěčn přiných gisťe podivit se slussi/totiz/Wijte w Pá-
na Ge-

Matthai 10.
Iob 14.

111.

Solon.
Cofsa. 675.

Cypr. lib. 4.
De mortalit.

Simile.

111 r.

Matthai 9.
Lucz 19.
Iohan. 5.
Abac. 2.

Roman 14.
Iohan. 5. 11.
Matthai 25.
Iob 19.
1. Cor. 9. 15.
Apocal. 20.

III.
O zdrový
gegich řešta-
rati.
Marci 9.
Matth. 15. 8.

Všey pravé
vlastnosti.

na Gej-
priče i
slavne
je prime
Měsicha
Dneja
Pánu n
míeli/a
ognice
hjate Č
mlečové
ngime i
vho tráp
zne. Nel
itvém po
hodný i
Nisvědec
kto w neh
už pře
imověni
nat ne be
si myslu
Čtrnácti
ale wud
ubige/ ti
Pánu Kry
tau; slám
Sluss
ho býdm
na tchli
zutoho/ i
ind jasnu
novoje p
by mu tel
jeku ihé
mopí nec
čamohje
refejd da
bitagji/ p
etf gichi
i/ kosti i
draví jai

na Šezíssę / a skutečné lásku / k býdnému blížnímu světlu. Víru zápisí
právě žiwau w Krysta gau profázali / Nekoliko voděnosij z přechodu a
slavné pověsti Páně : ale také smělým geho předevšemi vyznáním / skr-
ze přinessenj k němu dnau-zlamaného. Gehsto tehdyz Krysta pravým
Meschyassem vyznávati bylo židům od vrchnosti pod vyposvěděním z
Obec zapovědno / vysal ti Nohycové / poněvadž gau nemocného / k
Pánu na vzdrazenj nesli : wpravidě žeť gau w neglefáre Nebeského
věřili / a pro vyznání té výry tím skutečn se Nebezpečenství opovázili /
negindě jako někdy Dorotheus , a Gorgonius dvořanc Dholcchana
Císaře Tyranna / kterijž vida trápenij vkrutné pro Víru Petra Žowa-
ryssy svého / řekli : Císař , proc pro Víru Petra dás trapiti / vysal h
my gsmě také toho smyslu , a té Výry w Krysta / jako h on / a protož mu
toho trápenj nepřegeme / ale s ním také trápenj protu Víru se opovazuje-
gme. Neb od Pána Šezíssę světně se vzdrazenj , a spasení býti věřime /
o svém pak věcném zatracenj pro takové Čhransativi se vysloužíme. Ge-
stí tehdy výra mezi dobrodružnými dary Božimi přední Božský dar / ve-
dle svědecství S. Pavla / kterauž dano gest věřichim pro Krysta neto-
liko w něho věřiti / ale pro neg h trpěti : neb ta Výra bázen lidstvu pře-
máhá / překážky množství Lidu k Krystu svijti překážejich / a který v
stanovenij Lidstvých bořii / h podlahy Ceremonij w náboženských láme /
a tak ne bez přejínn od S. Otcům Výra se vysoce chvaluje / totiž že
gest myslí nassy Oci / kteréž nohám lidstvím cestu pologe a k věcnému
Sícesti vklazuli. Výra gest Dussi Vékar , a svědomij ocukrování tráft.
Také výdeč , podpora a Mistr života Křesťanského / kteréž do zde ná-
sleduje / teni z Boží cesty nezbluzuje : ale h w nevýčissi nesnadnosti k
Pánu Krystu se proklázuje. Jakto tuto Nohycové věřich s Cílosvěkem
dnau-zlamaným.

loha. 9.

Centur. 4.
cap. 12.

Philip. 1.

Lásy k vě-
ne povaha.

Slussi se podisviti h gegisch zákracné lásku / kterauž se skutečně o blíž-
ního býdného vgalí / geh pracně k Nebeskému Lékářu nesli / na střechu se s
ním tálí / posměchu , domluwy , skodn / polamánjmi střechy a podlahy do-
mu toho / se opovázili : nadto Krystu Pánu / tehdyz Kazanji činjímu /
před záštupn mnohými / překážky včiníti se neslyděli / tím spausťením po-
provaze před něho lože s timto dnau pozlamaným / což vysse proto činili /
aby mu toliko k zdraví pomohli. O kdyby Lidé takovou péči o světně
spasení měli / jako se zde o telefáři zdraví starají. Ale spomeníme / to
množ někini pro zachování / neb w Neduhu pro dogej zdravos / že or-
líz mnohých nákladu malek / Apaček , a Doktor se neopovazují / geh jich
rozkaži Daleko wážněj nežli nepristínčissih zákona Božího poslušnij
býwagij / posrůmku , nápogůw / rozkossi , fratochwilij / Snů / Slunce / pě-
trú / tých rozkaži se svarugi / posy Žela / žil setáni / do rán knotu kanča-
ví / kosti rukau , noh rezáni / ře / trpělivé sláštegij / aby gen. Želesoho
zdraví jase nadylí. Až nále Bláznovoství a nerozum gesti proti temu /

Matthai 16.

Iouenalia.
Di. Gamilia.

Colos. 3.

Simile Chry-
stolum.Lazariebe-
sty E nemoc-
ným kagz-
ným ma se.I.
Ochorat.Abac. 2.
Matthai 11.
Iohan. 7.
Hebreos 4.

že se o svau nesmrtelnau Dusse lidé nic nestarají/gestto ta samá nebu-
deli Vírau w Pána Krysta vzdavena/a trosi Páně ochystěna: Ach
dy nezdraví věčné, až v Smrt, na celého Člověka vvozuge. O mal
gest gedna Dusse nadresceček Světě dražší / zdali sám Syn Boží toho
negistí / Ach pročež tehdy toho nevdražšího Klénout při sobě oříhati
tak zanedbáváme: O mal nemaudrý gest ten (D) iuvenalis) kdož nowau
fukni na hřebce zavěšuge / a na holc tvoře lávici keje, hlatu a rčio
sobě otlacuje / povaz o Člověče / kdyby se dám, w němž své bydleni
máss/v také chlív, w němž svině chováss/progednau ohněm chytíl / zda-
liz spisze domu nezli chlívou brániti nebudeš / A w času ohně, zdatuera-
děgi Truhlu s peněž a Svaty z Komory/ nezli stříbrni s protinap/ s kys
želez/ řemenn/ a s givými starými tisíčami z Massale vynášeti pospi-
cháss? O nadtoč slussi více se o spasení Dusse starati/nezli o zdraví těla/
a vstavěně o dobré bydlo se ffresovati: Neb šterj gsmi všečili w Krysta/
ne zemských/ ale Nebeských pohodli máme vyhledávati/ poraují Duch
Boží. Ale co gest toho za příčinu/ že umozh Víru w Krysta magi/vysal
spohanile bezewssi pobožnosti a Lásky k blížním živi gsa / Odpovod:
Nebo dobrodim Smrti Krystovu pravé Čtyředlnosti nemagi/ na svau
Křesťanstku povinnost se zapomjnags / a slávu Nebeského života/ v
hrůžy pekelného budavcně věčného mučení / na Myslí své nevswažugi.
Nebo jako bylinky kořenicka zahradního/a Massi drahé/repruva voni
když se w Moždřív tlukau/bud trau: Tak Víra tehdáž nevrose se svau
moc působi/ když w Moždřív Myslí nassu se rozgimá/ a křížem nechalym
tejna bývá: A protož příkladu těchto Moždřív w Víre živé, a w láse-
skutčné následugme / sobě v blížnímu nálezitě o zdraví/ an obrzraděgi
o věčné spasení, s nevyhýsší bedlivosti, při Pánu Ježi Krysu se
starhme. Odškawádž dále geste slyssme /

I. I.

Při Třetím Rozdilu Rázani / Val se Nebeský Léčar k Nemoc-
ným / o zdraví k němu se vylagujícím ráci miju: Text opa-
vuje / že/

¶ Předně/welmi ochotně na Víru gegijch ráci patřiti / Neb vli-
vida Gejiss Víru gegijch / řekl dnau-zlamanému/
Spolu-wěr Synu / Tak jako twogi Nosycové / že tě mohu vzdra-
viti/Víru magi/y ty věč/a mně se cele dulvět/že tě mohu v chen věmit/
a od té bolesné dnarvě lámáníu tě vzdaviti. Patříti zagiště Pán k Ví-
re/a Vírau k ochotnosti se vobuzuge/yasložto ten šterjí sám k sobě všech
objížených břemennem neduhů volá/zarmauceně žalve / pracovitím od-
počinutí spásobuge. Neboť nemáme Vískupa šterjížbý nemohl litostí mju-
ti nad nemocni nassimi: Ale řeřencho wevšem / a nám podobncho
kromě hřachu. Protož příslupme s dauffáním k stolců milosti geho / aby-

chom

thom milosrdenství naříl / a milost nalezli včas příhodný pomoc: díj
Apostol. Tuto se také dějme w Visce a w Modlicbě spolu sgednoco-
wati/kteríž byli vám žádostiví věrných Andělů Čírkve. Páně Mo-
duch/za nás činěných. Nebo tém toliko Čírkvi v Modlicbě prospívá-
gi/kož se s Čírkvi shromážděnau w Visce a w Modlicbě srovnává-
gi/a sgednouugi. Pročež Pán řík k tomu dnau zlamanemu / Confide si-
li, spolu-dávěc se Synu.

Hier. 7.15.
12. 14.
Ezech. 14.
Mark. 18.

Tatím hned ochorně lastavý Pán vise ráči býdnym dobrého čy-
nici/nežli se gím zdá toho potřebovati. Neb halo Decovská rozhlasnost
gesi Synu svému dátí, nekoliko to, ičho on žádá/ale mnohém vise/ až
y to všeckno což mu potřebného bývá: Tak čyni při nás y Spasitel
nás. Myzagliši býdnsi a posetili Lidé toliko po tělesných věcech / po-
mu/nápogji/oděvu/ždraví/zivnosti/ kdy/dychtjme / a za to samé nez-
predněg se modljbáme: Dárce pak Nebeškého spasení, Dusšim násšim y
Čela věcného w Nebi přibylku/je podává / to zevszech stran w Slo-
wu Božímu spalrugeme / což se objevláště v Textu patrně vidí / kdež
řík Pán/Synu, (gessto ho Lidé pro tu nemoc Čílověkem téměř gme-
nowati nehodným býti všuzovvali / a protož ho dnau polámaným gme-
nowali / Kryštus pak Synem Božím) Odpaustěgi se tobě hří-
chové t'wogij. O zlatá Slova Páně / O nežádostivýsi novu-
no Boží / o nehydrožssi klenote / o nehypotřebnýsi gmeňsi / o ne-
výzrácísgsi Dusse y Čela věcné ždraví / o radosti nad potěšenij: vš-
ty mle hřichům odpusťcni: Nel gsy gisťe dnau polámaný radošně zkr-
tnauti/ a říky:

I.L
Għidie
Podoben-
stv.

Mark. 6.

Dělujte pane Ježíšu/
Ba ten dar neypotřebnýsi/
Mile hřichům odpusťcni/

Pačež se všege modlenis,
Dohu Dicy vstavěně /
V ob všech Svatých Sebečně.

Psalmo 13.
Luca 8.1.

A já pak to dármo přigjmám od tebe/ a slýším / Synu / gessto gsem
všem Svatému Opatovi / Odpaustěgi se hřichové t'wogij.
Alle co děláš, o Sednorozenen Synu Boží / však ten dnu-zlamaný ne-
zahřichům odpusťcni/ ale toliko za tělesné vzdražení tebe žádá: Alle ne-
hředceyss. Král vise dává nežli za to prošen bývá / a zvolastě to což Li-
dem nehypotřebnýho býti vznává. Nebo halo Čelar znaje nemoc/y ge-
gi původ při Čílověku/ pravé gi z něho počíscením vzhání / a Bradýr
ránu zhnoguge / nežli flastru žawřá: Tak Čelar Nebešký pravé hřich/
genž gesi koreň všech Neduhův / vzhání / a ceprav ždravay Dusšu y
Čela vasse čini: Bud mej všeckni té neysicēdceyss Láska Páně.

Podoben-
stv.

Tatřetím / všemohaučí Pán skutečným vzdražovánju / a bý-
dným spomáhání / u posvěcení Viseň nash Syn w Olštau moč profas-
zuge / halo ied Když některí z včitelův Farýzenstch tu přito-
mní řekli sami w sobě / tento Ježíš Nazaretský se rauhá / Když

III.
Moč.

před sebe to vysletečně bere / aby tomuto dnau-zlámanému hřichy odpustil. Že jste samiho Boha tolito gesti věc a moc hřichy odpaustiteli: My pak při tomto Člověku Ježíšovi ne Božstvu/ale samé přirozené Člověčenství spartugem: Poněvadž tehdy na se bere Božskou pocitnost/ saudime ho být rauhawé/ a smrti hodnho/neb se rovná Bohu. A když vyzel a požnal mysleni gegijch Ježíšs/ neb n mato Bůh/n mato Člověk patřil w Srdeci gegijch/ řekl: Proč vý myslíte zlé věc w Srdečech wasch o mně/makobych to předsebe bral/což ne mně ale samému Bohu náleží/ gesto se ná pravým Bohem / w těle s vám i všeckým/prokázati snadné mohu: Protož toho na wás podávám/vsudre a povězte co gesti snážegi řich / odpaustěj se tobě hřichové twogij: čili řich ted dnau-zlámanému / vstan, a chod vydraži. Protož gestiže ná to věinjm což gesti těžšího Ďíla Lídskym: Čim prokáži že mne nespravedlivě ruhačem nazýváte: Ale co mám s vám dluhho rokovat/ a tecto Lidi w Naděgi/Nemocného pak w delších trápenj/pro wasse pletky, a třyve vsudky/ zanechávat/ aby vše věděli je ná ten Syn Člověka (gehož vý Bohem být věřiti nedvěz) / Akoli mnohé Božské skutky mē spartugete) Má moc na Zemi hřichy odpaustiteli/prokáži to hned slovem. Tehdy řekl dnau-zlámanému/Vstan/wezmi Lože své/na kterémž tě tito milost, dnj Lide sem přinesli/a gdi zdráw do domu svého/ At vyslychti při tomu/n mogi nepřátele/ popi Farzehssei / Ďíma vidí/ že gsh netoliko od nemoci nezdrowitele dnj vyšvobozen/ ale takowau Sylau občerstven/ až n to lože s posteli svau / bezewsi pomocih, givých, sám mužess do domu odnesli / n skrze tyto vyslechn Lidi / mato čerstvá. Když skrze husté Rokosy, se prodrati. Po kterýchžto slovách Páně řekl vstal/a wzavisse Lože své / odesel do domu svého. O přenosu nějšího Slova Páně/ a rozkazu, Božího / kterž Apoštola moři Boží / postačujcích cspasení každému věřícímu, být gisí. Zdraví milé / což gsh ty bylo dnau-zlámanému velmi všechně: Nejzajistí/ o není mezi tělesními věcmi milenjího, a potřebnějšího / nalo dobré zdráwi. Daleko (Syrach d) Lepe gesti když gesti kdo chadí/ a přitom čerstv a zdráw / než gsa bohat bylby nezdráw. O což bylo po Slávě / Statku / penězích / zboží / Když se bolesti dny / rokodíky / den odedne / tím dál vise množi. Gest owszem Bohatství / Syla/ krása / cos milého: Ale nevyslechnější dobré zdráwi: Napsal v tom Mlýnec Pohansek. Rytáwagi v přísluši: hlawa zdráwě živá/ klobouku nabývá. To

hot zdraví dárce gest sám P. Boh/ a když ge nám Syn Boží daruje/
nám gisitě svau Božkau moc profazuge/ a Víry věrnych posyláuge.
Vak to idaue to záračné vzdrawenj Zástupové/diwilli se/
a slavili Boha/ kterýž dal takowau moc Lidem/ Aby z mís-
losti Boží/krze Slovo P. Ježišse Krysta/ Dissem Duchá G°/ na
čeley na Dusy/ časného věčného zdraví docházeli/ a Krysta prav-
vým Božím Synem poznámagice/ od něho hřichům odpustěni/ v vzd-
rawenj nabývali.

Vzdrawes-
ných ří Syň
Božímu
powinost.

Závěta Bo-
ží.

¶ A potud gest celý světlaď dnešního Svatého Evangelium/
spasitelným včením rozgínaný/ O nemocech a bolestech všech Lidi/
kterak gsaú pčetězce/ z praudiu nakožto z kořene hřichu rostoucích. V tě-
rýchž se nemocni magi modlitebně za zdraví su Pánu Bohu/s začátkem
pravého pokání/ a Léků příslušných od Lekarům přijmáni/ vtíkati.
Všyckni pak Křesťané w chých bolestech povinni gsaú Nemocné na-
vštěvovati/ge těšití/a o zdraví blížních skutečně/nákladně, v pracně,
se starati: což když obogij/ čini/ Pán Ježiš Lekář Nebeský ochotně se
k všem mstí/více než býdny žádagí dávati/hřichy odpustiti/obogim
zdravím dariti/ a Božkau moch svau Víry naší posylávati ráci:
Kteremužo samému dobrodinch Nejsvětějšímu budíž od nás geho S.
Kříže cest a chwála vzdávaná/ až na věky věkův/ Amen.

Modlitební Píseň/ Vak: Proč se pnes, o Člověče/ u.

Q Božská spravedlnost/
Kteráž pro hřichy a zlosti
Wšelikaké Nemoci,
Dopuštiss na lidi svau Božkau
My neduhům poddáni/
Bolesti, dnau polámaní,
Duchowní/ v tělesnau/
Wyznáváme se tedy myslí straussianu:
W hříších gsauce zrození/
Zě sami dle zaslavení/
Na se mnohé ižlosti
Wzvoucíme, bisdy a žalosti.
Wssaf se w těch všech neduzích/
W vzkostech/w Duchowních dlužích/
K tobez vžádenej Lekářu,
Obracíme všichni/ Vladi v statí.

Modlitba u pohánym/
Věrní Almužiny dáványm,
Víru svau proklazují/
Zdraví frz slusná lekářství hledají.
(moch. Vespolek se těšíce/)
Druh Druha navštěvujíce/
O bychom to vše z Lekářu
Činili/ vah slussi na lidi Křesťanů.
¶ O Bože Nejmocnější/
Lekáři Vašich Tel Dusy/
Ráci w Víse svednotiti
Křesťanstwo/a nám hřichy odpustiti.
Genž snadně můžes těc
Hřichu/bolestné nemoci/
Aby nás odpustili,
Wychom se zdraví do Nebe vrátili.

A M E N.

Neděli

Médéle Dwadcaťá po Svaté Trocich.

Ewangelium S. Matthausse / w X XII. Kapit.

Sásta Krále Nebeského ráč nás naříci viti / a před hnevem Božím zachowati / Amen.

Dona 20.
Exordium à
Metaphoris.

Argument.
vsius totius
Homilia.

Eccl. 4.

Exodi 13, 14.
Clem. Alex.

Ierom. 1.

Hebreos 2, 2.

Seneca.

Cze se (Eide Boží) w Zákoně Páně Knížný Milosrdenství páthy / w Kapitole dwadcaťá: Kterak Pán Bůh onomu svému někdy lidu Izrahelskemu, mezi mnohými Zákonními rozkazy, y toto Boženství Práwo k oříškám povzél / tla: Gestížebý kdy na vognu vytáhlí / a některé Město chce ho dohpti oblehlí / aby prvé tomu Městu polage podali: Kteréž prigaloliby gey / a brány otevřelo / měli w něm weßleren Lid živiti / wssak pod plat sobě vwesti: A pakliby nechiclo pokogi / ale začaliby bog proti nim / tehdy měli Města dobývali: a dobuda ho / wssko Město pohlawi bezewiss hrobi w něm zmordowati.

Toto Bohem wydané práwo sám Pán Bůh až poslavád wždycky zachowávali ráci: Nebo wewsem wssudý neprwé pokoge a Milosrdenství svého nám ēdem podává. Nechěgých pak té dobroty Páně pfigimati / hrozně stresívád. Kteraužo swau walstí povahu, Milostiwý náss Pán Bůh, v figure a zewnitře zgewil na onom Sloupu oblakovém a ohniwém / kterýž lid Izrahelský z Egypta se stěhujich ptečeňzel / a wedle weyladu Svatého Klimenta Alexandrinského / ten Sloup oblastový byl pětinné Milosrdenství: Ohniwý pak žátiwý a na neposlusné hotový hněw Božíj wyznamenáwal.

Item / w Knížce Jeremiásse Proroká / tauž těc opět sub alia Metaphora, totíž / pod ginau Twátností, spůsobem neb formau / sám dobrostívý Pán Bůh zgewige. Blázav v widění Jeremiássovi Prut kdych: A zatím hned Hrnec zazářený ohněm. Kteréžo widění samo Slovo Páně wyložilo / tkauc: Ze prut znamená Otcovství Božíj lázen dětí svých / kterež miluge a pfigimá / ne aby ge od sebe zahnal / ale napravil každého z nás / yalo Pastýř holuj pastýřstvu Otec nebige / ale wžázejich se z sláda zase přestraffensm do Stáda wprawuge. Odkudž díj Prorok o Království Kristovu: Virga directionis, virga Regni tui. To gest:

Wella, hůl Království tvého / Genit naprawení hříšního.

A Seneca Mудréc napsal: Nemo prudens punit quia peccatum est: Sed ne peccetur. to gest/

Mandry správce netresce pro zhřessens: Ale hříšichho pro naprawení.

Hrnec pak zazářený rozumí se oheň pekelný / na ty připrawený / kdož milosrdenství Božíjho / a geho Otcovstě lázně wděcně nepřigismají. Dotkebíž gesti nám tehdy hotověmu Milosrdenství Božímu se radowati / a žátiwého hněwu Božího nevdečnau vpučností na se nevwozovati. Očemž owszem Nebeští Mistři náss Pán Ježíss, velmi pěkným podobenstvím, w dnešním Svatém Ewangeliu / O Svabě Syna Králowa / a o Hostech pozvaných / pfigeti nechěgých / včiti ráci. Kteréžo Svaté Ewangeliu neprwé ptečeň / wedle sepsání Evangelisty Svatého Matthausse, w X XII. Kapitole / pěslechněme Slovo od Slova takto:

Mlu.

Luwil pán Gejiss t Farzem a t Záloniskum ži-
domským před zástupy w podobenstvích řka: Po-
dobno včiněno gest Království Nebeště člo-
wěku Králi/ který včinil swadbu Synu swé-
mu. Vyslal služebníky swé/ aby povolali pozvaných
na Swadbu: a nechtěli přistati. Opět posal gine služeb-
níky/ řka: Povězte pozvaným: Hle Oběd můg připra-
wil gsem: Wolové mogi / a krmný dobytel žbit gest/ a
všecky hotovo gest: podte na Swadbu. Oni pak za-
nedbali/ a odessli: Giny do všy swé: Giny pak po obcho-
du svém. Gini pak žgimali služebníky geho/ a žhaněv-
še ge / zmordowali. Ale Král když vlysísel / rozhněval
se: a poslav Vogsta swá žhubil Vražedníky / a Mě.

sto gegich žapálil. Tehdy řekl služebníkum swým: swat-
ba ovšem hotová gest: Ale kterýž pozvání byli / nebyli
hodni. Protož gděte na sylnice / a kteréžfoli naleznete/
životež na Swadbu. Vysedíšce služebnícy geho na ce-
sty/ shromáždili všecky kteréžfoli nalezli/ žlé spolu y do-

bré:

bre: V naplněna gest Swadba hodovník. Tehdy wssel
Král aby pohledel na hodovníky: A když tu vzešel Čílo-
věka neoděněho Rauchem Swadebním/ dí mu: Prj-
teli/ kterak gsy sem wssel / nemage Raucha swadebního?
A on oněměl. Tehdy řekl Král Služebníkům: Swijíce
nohy v ruce geho / vvržte gen do temnosti žernitěných:
tuč bude pláč a sskřípeni žubůw. Neb mnoho gest pono-
laných/ ale málo vyvolených.

Soběnenství dnešního S. Evangelium na
deň svatého Jana Křtitele / od Svatoho Mattheusse E-
vangelistu v těch slovích sepsaný: Věřim Swatou
Čírkvi obecnau/wsetech Swatých obcovanijs/se svazia-
nuge. Nebo se v něm vlastníj spůsob Čírkve, zde v
Swětě / k Swadbe Královské přirownaný / halo na
Tabuli vymalovaný / a na plac vvedený spartuge / a to takový: Na-
podobně halo některý bohatý Král Synu svému čině Swadbu / konz-
by pozvaní přijti nechtěli / na ně se všalně hněvá / a oddané své pro-
takowau newděčnost a potupu Swadby nemilosr. na Statchy na
hrdleztrech / s ginhimi hostini/ v s těmi nenhaterňyssy, tauž swad-
bu předce vykonává: Tak Bůh Otce na Swadbu Synu svému. Pá-
nu Kristu Ježiši / s Newěstanu přirozenij Lidsteho na se přigatoh / v
Křestianstěm Náboženství přistrogenau / hosti ze vsetech stran Světa/
vsetech Stavů, Ržadů/pohlatovij a věkům / pozvaných krize posly Ka-
zarele povolávage / když množí nechtěgij přicházeti / a tim Nebeským
Swadebním panstvem newděčně směgij pohrdati / tehdy ge netoliko té
Swadby zbalvuge: Ale žurivým hněvem hrozně, časnau v wečnu
pomstaue stazhce / na misso gegich s ginhimi, v Světa chaternými ho-
simi/Slovem Božím shromážděnými, hodův wečno-Nebeských vži-
wá/pokrytie pak všech, Raucha Swadebního / totiz/ prawé Viny
v Krista nemagicy/z počtu hodovníku/totiz/spasenců, vyhlučuge. A kte-
rémužto podobenství dala příčinu Kristu Pánu zlobitvá vrputnost ji-
dovská. Nebo konz Pán na Křvětě / wedle prorocství Zacharysse Pro-
roka / do Jeruzalema na Oslátku přigel / a tim přegezdem / včením a dv-
iwy v Chrámě toho dne činenými / Messhássem se byti dokazoval a o-
swědčoval / oni netoliko ho poznati / ba ani přijti nechtěli: Ale hrdu
Páni vkladny gžliuvě štrogili/a tim Pána k tomu ponaukli/že mezi ginau
reči tímto podobenstvím Svatoho Evangelium, povahu Milostné-
ho Otce Nebeského / vzdychy prve dobroty své podávajíciho / také
hroznau ponisu Boží na newděčně gisorně se všichy vygewití / a tim
spolu vrputným židam, v nynějším newděčným Křestianum, třesánn

Boží předložiti ráčil. Neb jako tento Král Když vsllyssel o Newděčnosti pozvaných / a gegich nad služebních Královskými spachánem Tyransim / rozhněval se. Tak se v Pán Biž nápodobně na takové hněvem pohybuje. A protož slussné swětely vyklad Svatoho Evangelium cestím tunc Kázanim / vztahuje se na Arckul.

O hněvu Božím. A děl se na dva Rozdíly.

Prvni se oznamí: Kudy Lidé v Křesťanstvu z vmyšlē sami na sebe prchlivý hněv Boží vwozugi e
Druhým/ Král Nebeský gsa rozhněvaný / vahými / přehroznými pomsticemi v prchlivosti hněvu svého bezvissi milosti takové Lidi utrestávati ráčí e

I.

Při Prvním Rozdílu toto Nejprvě máme věděti: Zě se dobroti milovati / nežli se hněvati / dávati / nežli bráti / odpauštěti, nežli mřísti / hogiti než ranci / spasiti než zatrutiti. Nako v tento Král veselé Swadbu Synu sirogil / hostě žival / a na ně se nehněval počud / posudž od nich pozvaných newděčných hosti rozhněván nebyl. Nakož rovně toho Smyslu dnesního gest ono k druhé Neděli po Svaté Erogich žijené Svaté Evangelium a podobenství O veliké Večerí / od Behačeho Pána pro hostě vžacné přistrogené. Na níž pozvani vrátnauvali se / a zhola nechtěli přijiti. Kterehožto podobenství poněvadž gest Vyklad v této Knize na onu Neděli v Kázani předložený naležitě / O nesmrjně debrotě Božské pod Večerí / a zase o výmluvě newděčných hosti vyznamenané: Zpotřebu tehdy důležité podobného / nessněho svatého Evangelium vyklad O hněvu Božím Křesťanstvo vyzvěuge. Neb vědě pověděn Poeth: Iratum grauis est res habuisse Deum. Velká a težká gest všeč Boha na se mstirozhněvancho.

Goby pak byl hněv Boží / tomu s vleknutím porozumíme / Když prvě z částek Textu Svatého Evangelium vyzvěme že gen Lidé na sebe z vmyšlē tahnau a vwozugi tudyto.

¶ Nejprvě / Když z samé pauhě newděčnosti drahau milosti Boží sobě podanau zamítagi / a naprosto ní pohrdagis. Kterážto předrahá milost a dobrota Boha Otce / v Krystu Ježíšu připravená / a dislem Ducha Svatého v Službě věrných Kazateliů nám Lidem postkovaná hak gesti důstojná / veliká a těsítelná / Ač to v Nazýkem Angelém gesti vypřaviti nemožné: Však nesíhlá Boží Maudrost / Kžec a Slovo, Pán náss Ježíss Krystus / k pochopení rozumu Lidstvímu / po-

Když všeč
na se Lidé
tahnu

I.
Newděčnem
pohrdagin
milost Bož
ži..

dobenstvím královské Swadby / to wosse přemilosně vygewowan rá-
čii / řka: Podobno gest Království Nebeské Člowléku Krá-
li / kterž včinil Swadbu Synu swému. V posal Slu-
žebníky své / aby powolali pozvaných na Swadbu.

Pod Královstvím mini Pán Kryštus Křesťanské Naboženství / a
w něm složené wyláupenj a wčené spasenj nasse. | Krále, rozumí Boha
Otcie Nebeského. | Ženich gest sám Syn Boží / Pán Ježíss Spasitel
nass. | Nevěsta / geho Svaté a prawé Člowléčensví: | Manželství
toto Snaubce gest Duch Svatý / kterž wčené Boží Slovo, newy
prawicelným spůsobem, Lidstému přirozenj w gedenbystedlaost připo-
gl / a tak to obě spolu spogil a sgđnotil / aby w dwogim přirozenj geda
toliko Osoba byla / a zůstávala na wčené nerozlaučenj. | Swadba / ro-
zumí se dobrotiwá Mílost Božská / kteráz nás padlé Lidsté pokolenj / dar-
mo z milosti w Kryštu Synu swém / k sobě do wčené radosi zůstáve a poslo-
lává. | Náklad Swadby / gsau zásluhý vmriveného Čela Pána Ježi-
Kryšta pro nás Lidi hříšné. | Hosté gsau wssyckni wytvolení Boží / k
Vídce w Pána Kryšta hlasem Svatého Ewangelium pozvaní. | Po-
slové kterž zůstávají na tu Swadbu / byli Patriarchové Svatí / Pro-
rocy / Apoštole / a první Křízve Svatí Otcové. Což čini posavád
wssyckni Slova Božího prawdivi Kazatelé. | Powolání na tu swad-
bu Duchovní / gest Kázanim Slova Božího zwáni zde k společenstvu
Víra w Kryšta Ježíssu vžávání těch dobradijn / w nejswětějším vole-
leni a všinyceni Kryštovu nám přinesených / a potom wčené w Nebi při-
pravených. Neb co gest-koliv rozličných Mílostí Božích Člowléčensví
Páně od spogeného Božství ssebou přigalo / ty gest wssycky spasenj Lid-
stému oddalo. Protož vlastně ten hlas Duchu Kryštovu přičten byti
má / kocí díkře Joba: Si comedì buccellam meam solus, & alienus non
comedit ex ea. To gest: Gidalli gsem skýru mau sám / a ne gím také
semnau z ní / a z Chleba mého.

Tenž gest tchdy vžitek a pravý smysl té Nebeské Swadby. Kdež se
slussi w myslí pozastaviti / a nábožně obrátic se k Osobě ženichově tímto
promluwenijm na geho Čáse se dotázati / řka: O pane Ježíssu / ženichu
neymileňss! Co gest té k tomu přivedlo? Nakau Noch přimutilo? Zé gsy
sobě Nevěstu z tak posledního / mizerného / Smrtedlného / hříchy zoha-
veného rádu / z popela / prachu / bláta obljsbiti / a s Člowléčensvím na-
ším se sprízniti a spráceliti / až n na wčené nerozlaučenj spogiti rácil. Wé-
da pak původ naseho Rodu Adam nad svým stvořitelem zradil / gehož
to potomkowé a tivá Nevěsta negsme než pauhé mršsyny / Modláři / ruha-
ři / Boha potupnici / nepodarili / Vrahové / simlinci / zloději / lháři /
lakomci / chýžho žádostiwi: a wssak gsy se o neyspanileňss! Mládenče s ta-
kowým zlopowěstným Rodem / křeze Čagemství Svatého Manželství

spríznit!

Lucas 1.
Colos. 1.

Roman. 8.

Iob. 31.

spěznil/proto samé: Aby svau sličnau krásau Newěstu člověčenství na-
scho ozdobil/a poctivostí důstognau qbdaril/také gegi vrášky/poskrov-
ny/autržky/ffkalupinu přikryl/y wsseliká zaslaužilá pohanění z nás sňal
a w poctivosti obrátil. Ale co/o co těk tomu přivedlo, Gežijsy nekrá-
snichyssi/ženichu nehvzáctnichyssi? Odpovídáss: Zé sama pauha tvořá Lá-
šta/kterauž gsy nás Ľidské pokoleni/tak jako ženich svau neymileyssi
Newěstu,zamiloval: Nedage w tom Samsonovi reklu napřed / kteryž
když mu Macka domlaivala proč sobě chce z Filistýnských pohani/a
ne radějis z Izrahelských deer Manželku pogisti / Odpověděl: Zé mu se
ta lsbj/poněvadž gi zamiloval. Takť a mnohem vjce Syn Boží z ne-
smírné Lásky s Člověčenstvím nassim své Božství spogil. Odšawadž
Lidé w Krysta věřej takové společnosti dobrodinné s Synem Božím
docházegijs/ jakož Newěsta s Manželem mísivá/a to w těchto vlastno-
stech: Předně/w společné/v příjmě/Srdcěne/a jako horšej Láse. Neb
ženich za Newěstu vmešti hotov býwá. Což Krystus Pán za nás
vše včinil z horlivé Lásky. Item/w gmenování. My od Krysta Chri-
stiani slugeme/jako Manžela od Manžela Purgatoriowau gmeno-
vána býwá. Opět/w přátelství. My pro Krystia za Syny Boží gmine
přigati/jako Newěsta od Dceře Manžela gegiho za Deeru se přigimá.
Item/w významu/w poctivosti a slávě. Neb Svaté pismio Křesťanů
Kněžkau a právě Králowskau důstohností ozdobené/a etijs, Slávau
korunované pro Krysta býti gissi. Rovně jako Královna/by býla z
Sedlského Rodu/w sal pro Krále Manžela svého Králowskau Slá-
vu a poctivost činěnau mísivá/Co ona Hester dívčicka sličná z věžním
židovských/když se Artaxerxesovi králi za Manželku dosíala/ Králov-
skau etijs důstohně oo Krále y odesvých člena býla. A ona Božena dív-
ka vewjš Opucně krásně postavu/w prostřed wsh v studně když prala/
a Kníže České Woldrich gew endy vhlidal gij/rozkladal služebníkům se
zeptati na gegijs Gměno. Kteráz ochotnau twáři obratě se k Knížeti od-
pověděla/řkau: Gess me Gměno Božena. A Kníže hned řekl k Slu-
žebníkům: Tato Božena bude má žena. A když proti tomu Starovové
byli/a Sedlské dcery za Manželu Pánu svému pogici zbraňovali/
Opět řekl k nim: Ali, gisťe wězte/že tato Božena musí býti až do Smrti
má milá žena. Kteráz hned od té chvíle Knížecí důstohností pro svého
Pána odesvých výzena býla. Gessé dále taková dobrodinná Spo-
lečnost Křesťanů s Krystiem Pánem gest y w gměni dědiceném. Neb vě-
ni včiněni gsau spolu-dědicové s Synem Božím Králowství Nebeště-
ho/tak jakož spolek mezi Manžely w Statku/w gměni/w Nápadu
a w dědiceném býwá. Opět y w společném snášení křížu. Neb Krystus s
námi trpij/slyši/čivilem/boleši/práh/vzkostí a žalosti něstí nám
pomáhá. Rovně jako Manžele s bolesnij a s těžkostij aeden druhemu
žalosti sobě něstí pomáhají. Naposledy w Ochráně: Syn Boží za-

Ephec. 5.

Johann. 15.

Iudic. 14.

I Cor. 12.

Cor. 10.

Manželstwa

duchowni

o s Krystem

dobros

dim.

Ephec. 5.

11.

111.

Loban. 1.

111.

Hester předs
narodením
Pána.Zágec w
Kronice
České List
o. Leta
Páne 1006.

v.

Román. 8.

v 1.

Zachar. 2.

Matth. 25.

Actor. 9.

Ecclés. 4.

v 11.

Epoh. 5.

gisté svých věrných před nepřátelstvím věrně zastává / chrání / a vše-
ctnu gegich při na sebe běre / s dáblem / s hříchem / s Smrtí o nás se bil:
Ne ginat než jako věrný Manzel svau Manzelsku v potřebách zastává.

A tač gsaú hle dobrodini ženicha / Syna Krále Nebeského / kteráž
nássemu Čzlowěčensví w tom Duchovním Manzelsví darovaná / a
a dobrodinnau společnosti až posavád wšem věrným na Swadbu po-
božného shromážděni Čyrkvnjho podělowaná hýwagi. Z kterežto ptj-
činy Swatý Pawel Starý Manzelský velikým Tagemstvím byti pra-
vi. Nebo w sobě společnost Duchovního Manzelsví s Čyrkvi / anobr/
s Čzlowěčensvím věrných Křestianů nese. Což se wšes podtau swad-
bu Královska w Textu Swatého Evangelium obsahuge / a nefin-
nau dobrotu Boha Otcie Pán Křistus w něm samém nám Lídem se po-
skycujich (terá a yakáby byla / a w čembý záležela / giz gsmi porozumě-
li) wyswětluge.

Ale co gsaú pozvani včinili? dí Text: že Nechteli přijiti.
Ach grádná newděčnost. O neměliž gsaú wšescho na stranu poodložiti/
a bez prodlévání s plesáním Srdece, a s radošním spěvem / pěkně při-
strogeni / na tu Swadbu / a to gessé Královska / k Králi, mezi Slav/
né Potentaty / Knížata / Pány / k pospissiti. A wšas Nechteli při-
jiti. O slepoto / ó záputilá newděčnost / až posavád při wšech Lí-
dech oplakávaná hodná. Neb y dnes nechceme přicházeti k hodum
Nebeské Swadby / w Nábožensví přistrogené. Ale kterež se stvo-
ření takovému bláznovostvi Lídskému nepodivij / ne vlekne a se nez-
hrozí? Zé gsaúce my hladovitis / a milosti Boží lacni / k hotovému Pan-
etu hojněmu / když se zúveme / přicházeti nechceme e Gesso wšeslicaj
životičhové su pokrmu gmi wžrosilemu se klečujis / k prospjanému
pat vprkem se zbhagis. Čzcladka / dělnici / y wšyckni zdravuj Lídě
Stolním gidlum / ó yak wesele a chtiwě se scházejis! Ach nessťasni my
Křestiané / nad ty nerozumné životičhy tupěssi / k pravému wyloupeni
a spasení svému věcnému / darmo z panhé milosti od Boha Otcie w Kry-
stu Ježíši nám předloženému / a k Swadbe Královske přirovnanci
nedbáme a nechceme přicházeti / a svého wžáctného pozvání sobě wá-
žiti. Ach že kdy taková neprawost na Světě / a Diabelská newděčnost
w nassem Smrtedlném životě / napočád týměř wewšech své misto má
a misti může. A protož ten podnět náss dobrotiwého Boha k hněwu pod-
paluge. Naicž sám Nebeský Král kře Prorok ráci naříkati / řka: Po-
pulus meus perit, quia discere non vult. To gessé: Líd můž musí zhynau-
ti / neb se nechce včiti. Opět: Yá gsem wolal / a pohrdali gste / wžahl gsem
rusu mau / a nebyl kdyby pohleděl: yá w zahynutí wassem nebudu slý-
sjeti / ale se budu posmijvati / když na wás přišde to zlé / kterež zasluhuju-
gete. Syn Boží také náss choč než milenissi podobně tauži / řkauc: Vn gste

Dílčimile.

Osez 4.

Proverb. 1.

nechtěli přijít k nemě / abyste život měli. A ginde: Kolikrát gsem wás
chcél shromážditi jako slepice shromážduge kurátkla svá pod křídla /
ale nechtěli gít.

Vlekněmež se aspoň y my toho / a zesna bezpečnosti prochýme/zavrt.
hauce skutky temnosti: A milost Boha Otec w Krystu Ježíšu nám po-
dávanau s voděnosti přijmeyme: Poslán Božím ē tonu dobrému
žwáni se deyme / Diábelkau nerovděnost w sobě vmořme / a to nechcenijs
ē dobrému gít, pohružkau hněwu Božího dohánějme / ac nechcemeli
lastasvěho Boha na se rozhněvati.

¶ Podruhé Boží hněw Lidé na se táhnau / když milostiwého sho-
wivání Božího nad hřichy tau vrpurnau nerovděnosti zle vživagij.
Neb hal gest Bůh Otec showivagij / dluhocelagij / a trpělivé Lidé
ste zlosu snassegij / toč gíz dále w Textu Svatého Ewangeliu Nebeský
Mistr vřazuge / řkauc: Král Opět posal giné služebníky/
řka : Powězte pozvaným: Hle Oběd můg připravil
gsem: Bolové mogi / a krminy Dobytek žbit gest / a ves-
eky věch hotové gsau: podtež na Swadbu. Poważ o Křesiu-
ne/nenili ten Král dobrostiw / sneshedlny / nemisitedlny / nepopudlivo / w
dobročiněni stály / vprímný, rozumny / u. Shysliss je pozvaný zvinylně
nechtí přijti: On pak předce znowou zase nepřestává Služebníky pro ně
vyhýlati. Také giste a nadto mnohem wensse Bůh Otec Král Nebeský po
spasení nassem dychi / gessto mu ono žádného vžitku neneše: Anobrž když
my ge sami od sebe s halausy zarpucilostí zamstáme / tehdyž anilostiw
Král znowou gek nám donáší / a řek posly swé žwáti ē věčněmu dobrému
nás nerovděvá. Gessto my chatrní Lidé každému tomu hned pogednau
Služby a dobročiněni vracujeime / kdož ho nechce od nás přijmati.
Nestihlá pak Láska Božíci nápodobně jako pobožný Otec / který Šy-
nu swému w Nemoci geho, gedny léky zamjetagijm, zase giné předce
obgednává / a do vši cpá / gsa žádostiv zdraví dícte swého: Tak Bůh
Otec spasení nasse do nás swerovděčných řeze swé stílká a cpá.

Co my pak ē tomu říkámeřdi Text: Ale oni žanedbali přijti.
Po prvnějším poslání nechtěli / a teb po druhém zanedbali přijti. A
tak zle vživagisce té Královské Sneshedlnosti / opět tim velikau příčinu
Králi k rozhněvání dali. Ach kdyby se toho poslavád y od Křesťanů w
Náboženství mnoho nedálo / nebyloby ovšem potřebi tim množiti re-
či: Ale poważme / Co gest Lidu žweryklyssího w tyto časy / jako nerov-
žiti sobě shovivání Božího ē Wijme zagiště klerak Boha vstawičné
hřichy vrazilne: Však je hned nerestce / ale na počáni očekává / z toho
hřichy swé za nic posladáme. Anobrž jakoby to Bůh z povinnosti či-
nui / a Lidí pro hanebné hřichy trestati nemusyl / tak se (o my nessiaſti)
dominišváme. Protož na Mulosrdensvij Božii, co na slanau topýnkú,

Rom. 2.

Luk. 13.

Aeneas Sil.
vius in Alue.
scrip. cap. 3.
de Tamerla-
no.

rapomatu-
ci.
2. Cor. 6.
Rom. 13.

III.

nepravosti gedny na druhé slíbáme. Nechť se na to rozpomnati/ co dí
Apostol: O Člověče/proč zbožím dobroty Boží/ třepetlosti a dlu-
hcho-čekání pohrdáš? Zdali nevíš že dobrota Boží k říkám tebe vnu-
te? Čili předce zapamětiš? / wedle třídosti tvé / a nelegálního řeče,
že romazánky sobě hněvu ke dni hněvu/a w němž zgetven bude sprave-
dlivý Soud Boží/ kterýž odplatí gednomu-kazdému wedle skutku ge-
ho. Z faktu nevrodnicho Pána na své Winnicy ač v do třetího Roku
Dvořce čeká: vossak předce herodským hlaubegs k řízenem rovnosti / a
na ohně k spálení vivreny poraučí. Světu prvnímu / Sodomě / Go-
morre / Jeruzalem / a givym Královstvím, Městům / Kraginám a
Lidu/ když shovívání Božího / a pro poslání dluhcho-čekání sobě ne-
vážili / co se potom stalo / zdaliž toho newismi e Neb v swětství Potenta-
toru k hněvu / k vogně / a k řáze Měst / Lidu / zdráždění bywagi / když
newážnosti své sneshtedlnosti spalvug. Čtěme že Tamerlan Tatarský
Čísař, veliký Ráni (kterýž Věta Páně: 399. s nesílňím twogstem do
Turek vrhl, a Bahazeta Eureckého Čísaře gaw / Turku dvalrátie sto
Tisíc žbil) měl obyčen při obléhnuti Města kterchololiw / že První den
praporce bělý, milostní/ druhý den červený, krve proliti / třetího pak dne
černý / řázu Města Ohněm a Mordem vyznamenávagich / lázal rov-
statovat. V gednom Městě je se hned ne prvního/ než teprv druhého
dne poddali / a z Města k němu do ležení Panny a Děti své k býlém
Rausse / ratolesti palmové k Rukau / totíž vstězitvi mu donáseggich
wyslali: On Tamerlanes rozlázel na Newinatka gizdu pustiti/ a všech
konini rozlapati/ a Město popelem položiti. Osa pak tehdyž od gedno-
ho vyzáceného z průtel svých zeptán / pročby takové všrutnosti protvo-
zoval nad Lidmi v nad Dětmi? Odpověděl s offusem a g hněvitvím
hurtem, říka: Tu me hominem esse arbitraris? falleris. Ira Dei ego sum,
& orbis vastitas. Caueto ne posthac mihi occurras, nisi velis interro-
gationis tuæ poenas dare. To gest: Ty se domnusváss mne byti člově-
kem e mysliss se: Hněv Boží já gsem / a řáza Čwěca. Protož wa-
růž se všice takových otázek na mne činiti / leč chcess také odemne stre-
stán byti. Ach nadtoč Pán Bůh nenechává bez pomstu potupni-
kův svého milostivého shovívání / a první milosti nežli pomstu po-
dávání.

Všimysej sobě tedy, o my Lidé na Boží hněv zapomenutelní/ a milosti Boží na darmo neberauce/w čas vyzácený, a wednech spaseni, zemna zhovadile bezpečnosti prochněme / a blížsň spaseni / nežli gsmi se ho
kdy nadáli/ řízce Všru w Gezu Krysta vzděně vchovacugme: Ač nechce-
meli lastavého Boha Otce hněvu na sebe roznítiti.

¶ Po Četci/hněv Boží Lidé na se tähnau/ když se w času Nábojen-
ství a Božích služeb nepotřebnými přesáklami zaměstnávagis / jeho
myslné a zholá halové weymluwy sobě dělagi / a neb množs Posly

Božímu

Božími v Tyrannu na kládagice/yako teď teď w Tere: Boh odšel
do Wsy své / Boh pak po obchodu svém: Boh pak
žigmali služebníkům geho / a žhaněvse ge / žmordovali.
Pod těmi gesto do Wsy raději nežna Královstvu Swadbu odesli/
rezumis Pán Krystus w Křesťanstvu Lidi lakome. Kteríž vstavěně z
Peníz / a ne s Náboženstvím se objragi / ne s Bohem a dvořany Ne-
beskými svatými Angelům / ale s Swiněmi břichopasnými a s ohryzdny-
mi dábly Čovarysstvi své zde mísíwagi. Podobni gsaure oném židum/
kteríž na paussti Mannu pokrm Nebeský, vosseliňatých chuti nechutněy-
ší, sobě offeliubili: Čezenku pak / Cybule / Olárel a Melaunder Egypt-
ský, slávě žádostiví byli: Tak množí nynější Valomcy vevosfach stá-
vich se korthazegs / kteríž metoliko w Pátek / w Svátek / w Neděli / ale v
na Velikunoc / slovo Boží, pokrm Dusse / a Krysta s životem věčno-
radostním sobě zosleliwugi / a zysku marného w živnosti / to Swine vle-
ka pýse po Ženii / lanu vstavěně bez stenstání hledagi.

Ac pak wes, dívci / statek / gměni / živnost měti neni hřich / neb práce
adobré hospodářství w Svatém písmě se schwaluge / a každému porou-
čí: Vysak pro lakomství opaustěti Náboženství / to se hýzdí / a w Textu
Svatého Evangelium potupuge.

Tecm / pod těmi kteríž po kupercej svém se rozepli / mjeni Pán kuperce,
predavače / obchody a handle vosseliňaté vedauch / kteríž gsaure sami w so-
bě potřebni: Nam non omnis fert omnia tellus: Protože ne každý Krag
vosscho rodí / plodi / delá / neje u. vysak je ti Lídě tuto haněgi / gesto pro
kupercej a handle, peči o Nebeské a věčné budauch potřebné své všechny
opomijtagi / na ono Prawidlo Svatého Pavla se zapomijnagice / kte-
říž napomíná: aby kteríž kupy / yakoby novládli / a kteríž světa poz-
wagi / yakoby nepozlwali / a na Svaté gsaure / yakoby nebyli: Tak sobě
Křesťané počinali.

Pod těmi pak kteríž kvale / násylé a krudu služebníkům Králov-
ským činili / žhaněvse zmrstali ge / a nekreré v žmordovali / rozuměgisi
se vysíleni Tyrannošev a protivníkům Božím Chrístovi / začna od prson-
ho Rayna / až do posledního před saudním dnem Tyranna / kteríž se
žlým za dobré poslám Páně odplacugi / a kriavau zlosí bez přesciny
(proto samé / že ge k dobrému žáwan / a slovem Božím z hřichův a blu-
duw wywozugi) na nevině sahagi. Kterému gsaure se když Prorokův
neprotiwili (d. Pán v Svatého Matthause) vězeli se s nimi / same-
nowali ge / pilau přetírali / samého Ženicha Krysta Pána na Kříž vpra-
vili / geho Apostoly žmordovali / a poslavád Antykrystovu holomcy /
když pravým Eticelum Páně nehvězdi kriavé protivenskij mo-
hau činiti / tehdyž se a tim nevyzáctněnij pocit Bohu dominiswagis
konati. A tent gest Třetího Auraz a podpal hněvnu Božího / v vyscho-

Lakomec.

Simile.
Num. 11.

1. Tim. 6.

17. Repobožný
kupcy.

1. Corin 7.

Tyrannošev
Antykrysto-
vicholomcy.

March. 5. 23.

21.

Numer. 141.

2. Paral. 24.

32.

Act. 3. 4. 5.

Iohann. 16.

Gregorius.

stvorenj geho. Neb dj Svaty Křeho: Offenso creatore, offenditur
omnis creatura. To gest:
Kdy se Bohu vblížuge,   Stvorenje zarmunge.

I I.

Krát druhém Rوزdalu Kázani/ Až druhé stránky Svatoho Ewangelium slysme: Nakými pomstami rozhněvaný Pán Boh bezprostřední milosti takové Lidi trestati ráci / Nenechávat ovesem takové potupy / ani toho posměchu / Kterýž Benichovi Synu geho zlostni Lidé zde činí / bez pomsty. Neb dj Text: Tehdy Král když uslyšal / totíž o tom / co ti newděční pozvání proti němu a geho služebníkům spáchali / rozhněval se. Hněv pat Boží byl gest zářivý a spalující oheň / vysokni Jazykové všech stvorenj toho vymluviti nemohau. Gest hněvu Božího záragičho za svědec tvrž prvního Světa potopa / a Sodomu Somorry stáza. Válž Plinius dj: Sodoma & Gomorra sulphure & igne delentur, cum iustum Loth non audirent. Et Asphaltites Lacus foetidus & dirus aspectu loquitur, & testis est ira Dei & poenarum usq; ad mundi consummationem. To gest:

Sodoma, Gomorra ohněm stažena / Gsau swědkem Božího hněvu hrozného / Woda Morte mrtvého v těch speciená / A všech pomst bezbožných do dne soudného:

Obzvláště těchto hlašových Ěří / w porádku Textu Svatoho Ewangelium předložených / Kterýmž hněv Boží zlé trestice:

¶ Neypřwé / Přezalostnímu Wálkami srze neprátele: Neb poslav wojska svá Král, s válceňmi nástroji / žhubil vrážedníky ty / a Město gegich zapálil. Protoč samé zagiſe Pán Boh na Trahelské hned při hranicích Žemě gegich, y v prostřed nich choval filijskynské / potom Chryste / Assyrské / Rázinské / a na Křesťanstwo chowá Turky / a domácí mnohé neprátele Gegozemce / Kterýž gsau nám hačko hřebík w Očku / a osčip w Bosku: Abi gumi trestával potupníkům pravého Náboženství. Nakož se pak Attyla Uheršký, s desetkrát Sto Ěříšen wojska svět hubých, Bjčem / a Tamerlanes veliký Kán hněvem / a Ěurek poslem Božím / gmenovali a gmenovali: neydatnýsi Bogoviných w Bojnách / stateční Kelové: W gichžto počtu Dawid Král za předního se slade / raděgi Nor na sebe y na Čid svougs gsau volili / nežliby wogny z hněvu Božího dopustěně snasseli. Nakož se pak o té pomstě Boží Wálkami obšírně w Kázani na desetka Neděli po Svaté Ěrogy vyss w této knize wypisuje.

¶ Druhau pomstau káre rozhněvaný Boh: Zbarvenim naševnost Nebeské Svadby takových newděčních hostí / a jiných na ta misia povoláním. Tehdy řekl Král služebníkům svým: Svadba

zagiſe

Hudov Božij
gest ohně
záragičy.
Ierem. 10.
Abac. 3.
Psalan. 6.
Plinius Egypus.

pomst božího
gsau.

I.
Wálky.

z. Reg. 24.

I. I.
Wědne zba-
wem Twiski
Boži.

žagisté hotová gest: ale kteríž byli pozváni/nebyli hodni.
 Protož gděte na Česty / a kteréžkoli naleznete / životěž na
 Svadbu. Vysedle služebních geho na Česty / shromá-
 ždili všecky kteréžkoli naležli / zlé spolu n dobré. V napl-
 něna gest Svadba hodovníky. Neb ačkoli nevěření pozvaní
 nechtěli přijít: vysal se proto Svadba nezmařila a nerozešla / ale s gi-
 nými povolanými hostimi veselé držána byla: tak rovně když Židé k Ne-
 bestím věčným hodům / n samým Zénichem Božím Synem zwani ne-
 chtěli / a posavád množí z Křesťanův pozvaní nechtěgi přicházeli / tím
 Království Božímu žádná výma se neděge / a věčnému spasení / Veselí /
 radosti / slávy se nic nevymá. Apostol dří: že gsaú některí z nich nevěřili /
 zdali gest nevěra gegich Víru Boží vyprázdnila: Nikoli. Pán Bůh za-
 gité pro nevěrného člověka věrným / a pro zlého dobrým zůstává. Tak
 radost věrného spasení / pro žalost pekelního zatracení / neporušené
 všech spasencův očekává. Kteríž pak oné nestogii / ti se ho sami zba-
 vují / a na nich mísia giní z dobroty Boží / křeze posly Kazatele se po-
 volávají z Čest / vlic / z Ryňku / Chudí / mláj / chromi /
 slepij / křeze kteréž se rozuměgij předně ti Židé / kteríž Žakomstvím a
 pečováním o věcích tohoto Světa negsauce obtíženi / bez překážky Ce-
 stau k Božímu Království krájeti svobodu magi. A druzí / ge-
 sto gsauce Chudí Duchem / k dosi-včinění Boží svuli a k zásluze spase-
 ní mláj / Chromi / nestatečnij / hřichy znemočněli být se vznášdagii / a s
 pokorou w tom se Pánu Bohu vyznávají / že negsau dosatečnij ani
 něco dobrého pomyslití sami z sebe. A z toho straussené skutečným po-
 láním po Svadbě života Nebestěho lacněgij a žissněgij. Protož tu-
 dy žálonné Nábožníky do slávy Nebestě předcházegi / wedle řecí spash-
 tele / řkauchyho: Sistě pravíjm tvám / (nadutí Svatáckowé) je zgewis
 hříšných a nevěstných předejdou wás do Království Božího. Neb
 podnes vidujme / kterak nezlecheenij / zlotrilij / Boha-prázdni Židé / v
 Knechtij a poběhlé Zénky / mnohem snázegij se Pánu Krystu, a ghu ge-
 ho Boží prawdy oddávají / nežli Mlýssy a Kneži ti / gessto pověreč-
 né na svém rádu / Reguli / a zevnitřním náboženstvím všimuli. Nebo zge-
 woni hříšných aspoň sobě všimyslici / straussené se na polání oddávají:
 Ale tito Svatáckowé / pro vysseptáns Misse, (gueho nic nevinnége) pro
 pobreptání Zámluvi / pro pust / sváteček / svatni / kápi / pro dluhé neb zhole-
 né vlasti, it / Boží strencowé / a nad peklem Králowé být se chlubně dom-
 njswagi: Do kteréhož každého odsuzují a wháněgij / kdo s nimi nedrží / a
 gich spůsobem Nebe sobě nezasluhuje. O Blázni, it. Žecetis / z Čest svos-
 lam gsaú Pohanci / k Víse Svatého Ewangelium přivedenij. Také
 y ti / kteríž se z Čest a Plotu / bludných lidských vstanověni / a z drsná-

Rom. 8.

z Čest svos-
lam na svad-
bu věčnou/
odo gsaú.

2. Corin. 3.

Mark. 4.

tých /

tých / Zymnich / oprahlých svědomij / k u poznání světlé a potěšitelné pravdy Evangelistké povolávat dají : takový geste Svadby Nebešké výzvagi. Ale onjno nevdeční, tvarci Boží a hodum světných se zbarvují.

III.

Galat. 3.

Rom. 13.

Naposledy / Střesává Král Nebešký, a sestice, pohrbaček jeho milosti : Vzvězením jich do světných Nuk ženitelných / jako tento Král hostě svadebnímu rauchem neoděnémho. Ój Text : Tehdy všel Král aby pohleděl na hodovníky : Pán Boh sagistě má pozor na svau Čírkvi / kdo a nachází v ní gsau. V vztel Čílowěka neoděného Rauchem Svadebním. Rauch svadební v Náboženském gesti Kristus : Kteréhož se Kagsch Lidé obláčíme / předně / když v něho právě věříme / že on sám jásluhau Smrti své, před očima Nebeškého Otce, všecky hřichy a nedostatky nasse přistrýrá / a svau samou jásluhau z nespravedlivých ospravedlněné činj. Kteržkoli pokřtěni geste / v Krysta geste se oblékli : Ój Apostol. A prorok mluví o tom Rauchu takto : Oblékl mne v Rauchu spasens / a oděvem spravedlnosti obléčil mne. Opak : Krysta obláčíme / když vewšem obcování života svého jeho neviny, Svatosti a Čtnosti následovati se snažíme : Nakložto wedne poctivě chodsce (vči) Duch Boží / Ne v hodování, a v opilství / ne v smilství a v neschytostech / ne v stavaru a v žárlivosti : Ale oblécte se v Pána naseho Ježíssse Krysta / a peče o Tělo nemístejte k žádostem. Tím tehdy Rauchem Pánem Ježísem / řeče Všemu a pobojné obcování neoděněmu, řekl Král / Prýteli / kterak gesty sem všel / totíž v hauffu čírkve Lidu Božího za spasence se pocísl, a s giničmi Nebeškých hodum výzvati gesty chtl : Nemage Raucha Svadebního / totíž všry v Pána Krysta spasytele / tolko samé obraně lachman poctyti / pověr / bludivo / dominění / Ceremonii / a Čelných halowých se civičení. A on oněměl. Neb poctyti / nech tegili pravě / ale v hodinu smrti a v den Soudný musej to poznati / že gsau sobě zde bez samých jásluh Krysta Pána nemohli nic na Bohu vyslaužiti. Tehdy Král řekl služebníkům : Svojíce nohy v ruce jeho / vortěte gen do temnosti ženitelných : tuť pláč a řízení žubů. Což se nemá rozuměti o giniči / než o světném zatracení / kterýmž poslování budou všyckni kteříž že de hněv Boží na se vwozugi, nevdečností spasens v Krystu gím prawdou Evangelistkou podávaného / v ti gesto tím rauchem svadebním obléčeni negsau / jakož pat veliký počet v Křesťanstvu takových gest : Neb mnoho gest powolaných / ale malo vyvolených. Sam Krystus naříká. Totíž ac se mnoho Lidu

Kázání

Kázanim S' Ewangelium k věčnému životu závěr a posvátná: iossat
každodenní řečenj včj/že negsau množí praví Křesťané/ale pokrytci:
Kterž ac se zdagij býtináboženství Křesťanského milostných: iossak po-
vinnosti Křesťanských nevykonávagi / nýbrž lenivcysí nezú Dlouhé
při Náboženství gsau/ a bývagi/ tedy onohostarého povědění: Non
omnes sancti. qui calcant limiha templi. To gest:

Co se blíží newšek bývag Blato:
Tak y w Kościele ne při každém svato.

A protož zatracenj takových Lids ke Božimu vyrovnání/ ani Bohu
Otcy/Krystu/Duchu Svatému/poslání Božímu/ale gím samým má se
vina a příčina připisovati/proto: že zomyslné hněv Boží na se táhnau
(oznámeno gestem Českami tohoto Kázani) newděčným pohrdáním Mi-
lostí Boží/ k swadbe Královské připodobněné. Blým výjiváním sho-
rování Božího. Nepotřebným se zanepraždnošváním w času Božích
služeb/ajz v Tyrannstvím nad posly Páně páchaným/vwozugice tuď ná
sebe z hněvu Božího hrozné války/ věčné se zbaření Čívari Boží/
vivření Čel v Dusí svých do věčného zatracení. Kterhož nás ráč
vchovati Pán náss Ježíss Krýstus/ Gemujto samému naleží Česi/
sláva/ díkeměnij/ Chwala/ Vše a Hýsarskvi/ na věky věkův/
AMEN.

Modlitebná Pišení / Válo: Lepší gest Man- želstvo než samotnost/it.

Obě Bože, Králi neyslawenýss,	Oče Zénichu slavný Králi,
Věčný Oče Zénicha náscho: (s)	Zachowey nás světské newděčnosti:
Obě chwaly wzdává neywzactněy.	Kterauž hněv twůr Božský na se wali.
Newěsta Ježíss Syna twého: Rz.	Ti pozwanj/ gesso z pauhé zlosti
Dusse z nás každého Křesťana/	Rz. Nechij přicházeti/nedbagi/
Kterž věří w Krysta Pána.	Ledačim se vymlavagi.
Z milosrdné lásky twé Dicovské/	Lakomec gich práce/Cestu kupce:
W synu svém řečem k nám doložané:	Čímž se chtině zaměstnawagi/
Připodobněnau k swadbe Královské/	Aby na spasenj swé na-fráte
Dnešním Ewangelium zgewené: Rz.	Nedbal/ když se zde dobré magi/
Z Krystus Božstw s Člověčenstvím Rz.	Čtmij těch pokut věastný/
Zpříznil duchownym Manželstvím.	Čímž Bože mstiss wražcdlný.
Bychom my Líd w Krysta věřej.	Mordyte svých poslůw když crestati
Byli Choti geho neymileyss/	Začněs válku/zbařením swé Twáti/
Newěstau s Zénichem společně/ (s):	Rac nás býdne z vlic/ z Čest svoulati
Wláscie/w gmenu/w slávě/w stráži zdey	Khodim swadebnym/ ak se nejmatsu/
Rz. V hosti na swadbu pozwanj,	Rz. Spasenj w Krystu připravené/
Služebnýsý povolanj.	Zbařem pkekelnho plamene. Amen.

Neděle Gedemechtmá po S. Trogicy.

Ewangelium S. Jana w III. Kapitole.

Předivouch Ván Bůh Otec nás Nebešký / zázračnými skutky Sy-
na svého Krysta Gejisse / krize Ducha S' ráč nás w prawé Víre vtor-
dici / a až do konce zachovati / Amen.

Historij dnes - Čehdenního Ewangelium / Nebešký Drátor a spa-
sitel nás Krystus / velmi pěkným podobenstvím Swatby Královské / od Krá-
le Synu svému strogené / nejmírnau Boha Oice milost a lásku k nám bjdňm
Lidem, w Krystu Gejissi složenau / a k Swadebnym hodum připodobněnau / i genug.
Naprotiw tomu na lidstku vrpurnau nevdečnost / a té milosti Boží potupu / k Služe-
bníkům pak Ducha Swatého (swet k té večné Swadbe Nebešké zwauchem) na neslu-
snau vkrutnost : až y na pokrytství mnohých w náboženství / pod hostem raucha swa-
debního nemagichym wyznamenaných hotckowat / a naříkati / y žutiwy hněv Boží / na
takowé k pomstě hotový, předkládati ráci. Nakožiest pak celý a pravý weplad ic
Královské Swadby / Ohněwu Božímu / za onehdegssi Rážaní položen / myvivugich /
pak ten hněv z - vmyslné lide na se vwozugs : A z toho / co přehrozně žalostného w pom-
stě Boží na se vwalugi? Tchdáz když ti / gessio se na hody Syna Královstého / Gejiss
Pána nascely dostawagi / z Duchowních pokrmáw / vicens / a z přerozkošných skulków /
diwów / a zázraků Páne / Srdece y těla rožveslen / a sobě y svým milým dílkám obo-
gisho zdrawi / w Wíre vtorzen / y sevshym Domem svým radošti, a večného spasení
docházeji / y vjzwagi. Což w prawdě shlidneme w dnešním Ewangelium / při nega-
fym Krájskovi Otcy / pro farnedlnau Gymnic Syna svého / velmi žarmarzeném :
kterýžto přised ku Pánu Krystu o vzdrawenj Syna svého / daleko slawnegnězshch ho-
dů z milosti Páne vžil / nežliby w ten den nevzácnegssim hostem na Swadbe ne-
vyššího Potentáta w Sweti byl. Neb doffel z žáruvku obveselen / z nedomety
praweho Spasitele vteřen / Synu vmsragischmu zase obživen / a zázračně dokonale-
ho vzdrawenj / tudiž y wssho Dworu svého w Čerkew Swatou vstupen : až sevšii
swau rodinau y Čeladkau / ovsem z Wíry w Syna Krále Nebeškého / večného spa-
sení. Neb vrvierzil on y Duom geho weskeren w Pána Gejisse. Z kterežto
večsene Hystorye dnešního Ewangelium rožlošných hodůw Nebešké Swadby doc-
deme / když gi priwé slwo od slowa čtenau s wážnosti přespoštne / wedle sepsání od Sva-
tého Jana w Českém položen / raktokla :

A onoho času : byl negach Králek / gehožto syn
nemocen byl w Kapernaum. Ten když vst-
íssel jebh Gejiss příssel z Jüdstwa do Galilee /
íssel k němu / a prosyl ho aby sstaupil s nimi / a
vzdra-

Sammowni
vžtek celého
Rážaní.

vzdrawil Syna geho: nebo gij stonawal. Tehdy řekl
Gejiss k němu: Nevřítel jnamenj a žázraku nevwěři-
te. Oj k němu Králík: Pane / sstupiž prvé nejliš vmté
Syn můg. Rjepl mu Gejiss: Edi / Syn twug žiw
gest. Vwěril člowěk řeči kterauž mu byl powěděl Gejiss/
a ſsel. A když gij on wstupoval / Služebnycy potkali ſe
ſ nim / a zwětowali řkouce: Syn twug žiw gest. Teh-
dy otázal ſe gich na Hodinu w kteraubu ſe lépe měl. Vre-
fli mu: Včera w hodinu ſedmau opustila ho Zymnice.
Tehdy požnal Otec že ta hodina byla / w njžto mu byl řekl
Gejiss: syn twug žiw gest. V vwěril on y Dům geho
weskeren. To opět druhé jnamenj včinil Gejiss / když
byl přiſel od Jüdſtwa do Galilee.

Slato přečtená Hystorya gest právě Ewangelická: Neb ſe na
druhý hlavnj Artykul Vrhy Křestianſké / o Božské moc̄/
a vlastním Vrádu Messehaſſkém Syna Božího / wſtahu-
ge: a Summorově předivnau moc Spasitele naſſcho / a-
nobrž Zázračnau wſemohaučnost geho (kterauž wſeligaké Nemocn / ne-
toliko tělesnē od Čela / ale také y Duchovní, od Dusse přec zaháni) ſvě-

summa.

M i m m   tle ſv̄n*

výuce.

tle vygewuge. Opět to z agisté Spasitel gednjm zázrakem svým sna-
dnice včinil / když v gíz skonávajcymu Synu Králofou z dravu /
Otcu a pøesmu domu, neb rodu / a čeledi geho Vjru dát rácil. Kte-
rýmžto předivným řeckem pro nás Křestiany / dědičným Pánem Smr-
ti / a života dárce : Také v pravým zaslíbeným Messiasem / v kterémž
od zacátku Světa / hned po pádu / spasení věčné od Boha / krize Patri-
archy a Prorok zvestováno bylo / prokázati / a podstatně dokázati se
gest býti rácil. Aby tehdy ta vlastní Božská moc Páně Srdceka nasse-
tim silnělegi obblestila / v Vjre posylnila : A slávu Boží mezi námi
teb v shromáždění obecném / v domovním s Dítkami a s čeladkau/
rožširila : Snazmež se k tomu nábožnau myslí / a Zél svých Křestian-
skau větivosti / abychom sobě vysklad dnešního Ewangelium slovem
Božím rozgsmali v Artyku :

**O Zázračných díwých Gejisse Pána naseho / v času své
tělesné bytnosti zde na Světě, při Lidech v vzdálování / a v
dobrodinném činění konaných.**

**Proč se ti Díwové Páne tak množí a často dnuto Nedělních
s Ewangelium v Čírkvi připomínají?**

Pominauce z agisté těch Zázraků / které se při Osobě Páne zbehly:
Vakožto zázračné : Pocti / Narozens / wedwanacii letech věku své-
ho s Doktory se v Chrámě dysputováni / při Kréti hlasu Boha Otcie
z Nebek němu slýšáni / a Duch a Svateho v spůsobu Holubice z ove-
věněho Nebe na něg s-staupeni / Pust Čítrnydceti Oni a Noch / v k-
težství nad pokussenim / po Mori suchau Mohau chezeni / nepráclum /
rukau zmigeni / v Slávu Nebeskau proměněni / na mysleni lidstva odpo-
vídání / prorokování / vzkríssení / na Nebe vystaupeni / Duch a Svateho
se sestává / na pravich Boha Otcie Štěpánovi se vklazování / s Šaw-
lem v blesku své slávy rozmlauvání / a Království svého / terež věci
a Náboženství Křestianstvího, po všem Světě samym kázanim
Svateho Ewangelium, krize vsta Apoštolum rozšíření / . Těch
všech pravým zázrakům / kterž se při osobě Syna Božího / k důvodu
geho Božství dali / stali / a zevně zbehly / tuto pominauce : samé tolko
činu díwne / a ty řecky zázračné / kterž se od osobě spasyele lidem k do-
brému / a k potrebě Zél v Dusí lidských konal / k profuzanu při nem
Břadu pravého Messiasství : tuto sobě připoměně / jako gsau : Vo-
dy v Vjro obrácení : Malomocného očištění / a služebnitsa Šemskowa
od dny vzdávání : Morské baurek včissens : Slepemu jebráku zraku dár-
ní : Dcerky ženy Kananejské od dábelstvího trápení zbarveni : dábelství
němeho z clowěk a vymstání : Zástupům pět tisíc lidu pěti chleby a dvěma
rybami zázračně na pausce nashcen : v svobodném příjezdu na oslu v-

primo

zázrační dí-
wové Syna
Božího jin
dareb:Při same oso-
bě Páne se
zvětli
Luce 1. 2.
Match 2. 3.
Jeho 1.
Matchxi 4. 14.
Ioan: 8.
M. 1. 17 9. 2.
Lucx 19. 1.
Marci 16.
Acto. 1. 7. 9.
Johan. 20. 21.Od Krista
při lidech či-
mén.Po: 3. Krás-
lích 11. řed:

III.

Massopust

Postim

 pri
cel/a
pofri
Ryb
chlebi
Něm
síčaj:
eho 1
dnay-
Syna
il: D
Užijci
Apofse
sajdori
pomíjí
pomíjá
im a v
Dnešní
iasto při
Lustem
Syna
pravidli
Božia
čka v
raina s
fi/všii
řitých
patron
tv: tot
čený n
čen lid
tu Šiv
hled i
truhla
Lufur
světeli
v: pi
egich

March. 21.

pětis do Chrámu Jeruzalemsteho vprosřed svých ohlasovních neprátel/a tam do Chrámu mnohých chroiných, slepých vzdálení.

Po vzkříšení / potěšená s svými za čtyrydceci dní rozmáruvání u počtu vžívání: také zázračné od Petra křízku Pánem množství Ryb u Moři polapenj. Opět / čtrnáctecidva Lidj na pausci Sedmi chlebů a málo Rybickami nasycenj/ a drobtu mnoho Kostu sebrání. Němčemu a hluchému řeči a sluchu darování: Malomocených deseti očištěn: Mladence mrtvého v Něstě Nam: a Lazara Bethansteho čtvrtého dne po jeho smrti zase vzkříšení: Bodnotedlného vzdálení: dnau-zlamaného hřichutu u toho nezhogitedlného neduhu zprostření: Syna Krájskova giz umrajacího zase k životu zdravému navrácení: Dcerky Jaira Knížete/ u.

A co se pak, přitom u předivoného Pána včen: Lids u mnoha Zíšcích za sebau svoděni: až u Rybářů/Mechtých/a ginných k vřadu Apostolskému zázračného povolání: s těmi divy Spasitelovým/zajdoročně; Evangelické Hystorye dnův Nedělních, a Svatéčných připomjná: zdaliz toho neslechámne?

To wisse tehdy, proc/ a k jakému vžitku nassenu tak se častým připomnáním z narizení Ducha Svatého u Chrktvi obnovoucí Na příkaz a vžitky toho tímto Rázaním se dopíame / a z vlastního vyskladu dnešního Evangelium tomu wssemu wrozumíme.

¶ První přejina činěných dívwů od Pána Krysta při Videch/a často připomínaných, gest tato: Abi byli wssemu Světu a pokoleni Lidstému gisým hodnivérným svědecitvím o Pánu Bohu/ a o včen Syna Božího Pána nasscho Gejisse Krysta / že geste pravé Božské a pravdivé / z Nebe s krze věčného Doktora slowa tělem včiněněho/a od Boha Otce na Svět poslaného/přinesené. Nebo se Pán Bůh vždycky a wsech časů u světě tak zgewoval: že s slowem o sobě rázaném zázračná svědecis spogoval/nechtě aby lidstě pokoleni u vše pochybnosti/wssima toliko o Bohu slyssice/záskávalo: ale u předivoných Božských skutečných a zázračných, s slowem Páne spogených/ jako očitě aby Boha spatovalo/a to byl/ u kteréby pravé Boží slwo bylo/z těch svědecis to wisse poznávalo. Chceť zagište Bůh u tom toliko poznán / a tak eten u vživán byti: u čem a jak se gest sám rácil u gisých svědecis nám lidem wngewisti/a slowem svým se dává poznati. Zakož na počátku Světa mluwě k Adamovi a Ewě po pádu o potěšeném sýmě Ženě/ hned k tomu slibu svému / gegich prach svědomij swlažugjchmu / a truchlá Srdeč o budaučém svyswobození gich/ z Smrti/ z Pečla/a zase k nesmrtedlnosti navrácenj/v gisflugjchmu: přidati rácil milostivý Bůh svědecis zázračná/yakožto pečeti slibu potwzrugjch/genž gsa byla ta to: předně / divná a pravě zázračná zapalovali ohněni z Nebe oběti gegich: pat Noe u Korábě zachování/ u času Světa potopy: potom

u dnu We
likoninu, a
u tledu/
v.
v. i.
xii.
xlv.
xvi.
xviii.
xx.
xxi.
xxii.

vlaten řeč
rych/
Ondřege.
powla.
Jana.
Matthausse

Dosové p
na Krysta
připomína
gá le/

I.
proswidees
tvoj o Bohu
a pravdi vs
čen, Syna
Božího.
lukas. 1

Genes. 7.

Hieron. de Sa
crificio Abet.
Gen. 4. 7. 8.
15. 18. 23. 31.
Exodi. 14. 16

Numer. 20.
Iohu. 10.
Genes. 20
3. Regum 17
4. Reg. 4. 13
Iohan. 1.
15. 16. 35.
Math. 11.
Lucz. 24.
Actor. 1. 1.
1. Corint. 11.
Math. xi. 28.
Iohan. 1. 4.

obříku/a viditediná w postavách lidstvých s Patriarchy rozmisauwánj. Item: Vidu svého z Egypta přes Kjewené More vyvedenj/na Pausťi gich za Čtyrydeceti Let Mannau z Nebe/Gerábský zámořskými/a bystrau wodau z převrde skálz/záračně při životu zachowáwanj. Kananejských národuv/a hrozných Amorrejských obrův z jaslibene Země/před inni vyhlazenj. Zdi Města Gericho z Gruntu pro ten svug lid wyráceuj. Slunce zastavenj. Neplodným plodu/ u w starosti a seflosti věku gegich darowání. Mrtvých krize Prorok Frísenj/ū. V Novém pak Zákoně záračně Syna Božího poslanim w Čele/divoce geho velení minozý (dle prorockých o Messiašových činech předpověděn) lidem k dobrému/a w nich potřebach činěn. Také wzkřísseni několika Osob, u sebe samého, zmrtvých. Na Nebe viditedlně vystaupení. Ducha Svatého na Apoštoly vyliti/Čela a Krve své k vyzívání zřízenj/a předivné Chríkve své w sinissenjen tohoto Světa/ a před vsteklostí Antikrysta zachowáwanj/ū.

Maulenij

Tato zagiſte vyserkna, w času starého u nového Zákona záračně se zbehlá/a posavád se w Chríkvi děgich, Božská činěn: Gřati Nebeské znamení k sloru Božímu přidane / a pečeti k Svátemu Ewangeliu přijskenné / také u nevhodnowěrnegssi svědeciv / k té při kterauž Pán Ježiſ pro vyláupení lidstvěho pokolenj, s Diáblem, s hřichem/s světou a Antikrystem vede/přivedené/ kterymž se my lidé k vyzívání pravého Boha mánie vzbuzovati. Neb on se nám w těch a takových svědecivich proto zgewuge/ abychme svá Modlenj/ vysru, vyznání/cti a Chrály nábožné/ u celho náboženství Křestianského činěn posvátná, od pohanské a řecké vysry/vyzívání a náboženství vmeši oddělivati. Kteržto neznagi/a zholo zapiragi býti Bohem toho pravého Boha/kterýž se w poslání Syna svého w Čele Pána násseho Eczu Kryšta/ a w vylui Ducha Svatého na Apoštoly zgewiti ráci. Tuto první pěsni záračně Božskýh / a připomínání dívku Páně/gest spásyedlná potřeba dobré w paměti mít/ a gi často vvažovati.

II.
Pro pět klad
čtvrtého sl
buv Bož
ský
zahr. 11.
Iohan. 3.
Abae. 2.
Rom. 1.
Ps. I. 3.
Hier. 17.
Ezak. 43.
Psal. 59.
Ezech. 12.
Math. 9.
Iohan. 6.
Mat. 6.

¶ Druhá vžitečná příčina toho gest: aby byly gisotni zretečlni překladové/ svědeciv a důvodové pravdy slibův Božskýh/ zvláště vših Pána Ježiſe činěných w těchto Sentencijech/ řka: Podte kemič vysickni kteríž pracujete/a obtijzeni gste/a já občerstwim svás. Item/ kdo věří w Syna / máž život věčný. Spravedlivý z Vysr své jist bude. Blahoslaveni kdož w něho dauffagi. Ya gsem sám kterýž shlažugi nepravostí tvé Člowěče / pro mne samého. Vzhýweg mne w den zármutku tvého/a já vysvobodím tebe. Ziw gsem já/neradugi se finiti hříšněho/ale raděgi aby se obrátil kenne/a živ byl. Item/přissel gsem pro hříšně. Kdo mne chlub, a nápoz Nebeský, gi a píge/nebudeč lácnečna a žijněti na věky. Hledente neprive Království Božího a Spravedlnosti geho/a gine wěch budou wám přidány. Čeho zagiſte Bo-

žich

žich slobou příkladově w Diwic h Páně zrecedlni gſau / kterij toho do-
swědčugi / yak gest Syn Boži tñ sliby a připowědi Božské svywozowal /
když jázračně nedužitw vzdrawoval / slepym / hluchym / nemym / chro-
mym z pírozeni / zrak / sluch / řeč / chod : Mrtvým zasle život daroval /
lačné nashcowal / kagichm hřichy odpaštěl / žádostivým spasenij vy-
swědčoval / zarmutených potěšoval / čině dobré wsem wssudn napo-
rád / a vzdrawuge wssedky poselé od Diabla / dí Svatý Petr. Než
o tom o wsem ti skutečni a dobrodinni Diwowe Páně / kterij se dnuw
Nedělnich z Historie Evangelické připomímagi / ne bez vžitkuw nám zve-
stug / k poslyle wyrh o splňowání Božských slobuw / a k vklázanjm mistro-
vským spůsobem wssich Křesťanských a od nás lidj k Bohu povinných
Ciností.

¶ Třetí přejcina sponujánj diwuw Páně gesti tato : Abi byli ze-
společně ausejim a jako Královětym nás lidj povpomenutim, o wssich
společně nescjslných bídach / těžkostech / o žármutku / nemochy a bolestech,
vaporád wsscho lidského pokolenj zarození / w obecném Špitáli tohoto
Světa / wedle swědecis S° Jóba / témuto slowu hořkugichho / řka :
Člouek narodený z ženy / kratického žiw gsa času / u.

A tím gsmi my sami lidé winni pro hřichy / kterij w nás Pán Bůh
mruví / h tressice rozličně podle věku / důstogeniswi / stavu / a zlých činův.
Nápodobně / jako w Královských Armamentarijs, w Gehghauzu / totiž
w Zbrojných / Králové rozličně a wsseliyaké zbroyné a válečné pře-
pravu / wedle spůsobu / postav Čel a Osob Lidu Wogenstého / na neprá-
telu pohotově mřiagi : Tak h nevyhssy Gysar / wssemohauch Pán
Bůh, mřti ráci na své neprátele pohotově / w Zbrojnich tohoto Svě-
ta / rozličně a wsseliyaké nástroje / bjd / práhy / vzkosy / ran / bolesti / u / we-
dle wssich spůsobu lidských / věku a pohlawi / chudých h Bohatých
spolu. Nako tehdyn wssickni hřessime : Tak h gednostegný hořkého Wj-
na nápog / z Kalichu rukau Páně nám podáwaného (wedle řecí prorocké).
psti mušime. Nebo řest / sláwa / Bohatstvi a důstogeniswi Světa to-
hoto / žádného z losu obecného wssich súredlných lidj newynjmagi / aniz
wytrhnauti mohau : By on byl neyslawněgssi Monarcha / h neysw-
těgssi Patriarcha / rovně muši takových bolesti / nemochy / chudobu / pso-
ty / posměchu / neřesti / žármutku / aužkosti / a wssho toho čenu gini lidé
poddání gſau / zakusiti, nako h neyopovržněgssi žebřák / wedle řecí Fran-
tissek Petrarchy / kterij dí : že bolest gednostegně bolj pod zlatohlawo-
wau Sufnj / nako pod plátenau ſytli. A Syrach naspal : kterak ro-
wně vmrá Král nako chudý žebřák / gehož tělo rovně Hadj / Čerw /
žáby snědi / nako h žebřáko : Toho se neysvětlegi dněsním Ewan-
gelium na Králiki a Synu geho dokazage / o němž Text dí : N byl
nějaký Králik / gehožto Syn nemocen byl w Kapernaum.
Králikiem gen Svaté Vojno (wedle domněnij některých Theologů) pro-

Mach. 4. n. 12
Marci. 16. 7
Luc. 15. 19. 23
Achor. 10.

112.
Pro vpmem-
nuti nás lidí
w spoletnych
bídach.

Iob. 4.

simile.

Psalm. 75.
Mach. 20.

Franciscus
Petrarch.
Fol. 93.
Syrach 10.

Krályk ten
Edo byl.

Heron. in
Ezak ca. 65.

to ginenuge/že byl z Rodu Královského. Však poněvadž se tehdy já-
dim w Židstvu za Krále vydávat/ gnenovati/ ani aby z Rodu Krá-
lovského měl být, ozvatí w tom nesměl/ leč by koho sama přízeň Čísaře
Křížstého tím důstognym Čtulem darovala : Pravdivěgi tehdy ti
Doktori o tom smyslegi/ kterž těhož Králeka gednjm; předních dvo-
čanov Krále Herodesa/ anobrž Nejtinanem geho w Městě Kapernaum,
být se domnivagi. Svatý Jeroným Palačinum vocavit, Nejvodau-
gen ginenuge. Kdož gest koliv byl/ (Arckul Výry není o tom věděn)
žež gest Muž a Pán, rodem/ stavem/ zbožini/ a vysokym vřadem přední-
ho důstogenství w Kapernaum byl/ tot je Čertem Evangelichym patrně
vkazuge: však hafau žalost pro těžkou nemoc Syna své mjeti/ a o zho-
genj prácy/náklad/vtraty/messeání, věsti mužyl/také se oznanuge: Syn
gehō rovně těhož rodu gsa / zjimničnau nemoc trpěti/horkost/záječí/trá-
penj snáseti / ach autue / boli, s pláčem volati/ anobrž giz y k Svrti se
blížiti mužyl.

Hle/nekoliko Poddant/ale y sám Pán pokusyl horké žalosti/zármu-
tku/bdy/pláče, a starosti pro dítě své, jako Otec. Item/nekoliko služe-
bných/ale y vlastní Synáček Panský potrpěl nemochy/ bolesti/ trápenj/
horkosti/pláče, žalostí/ a Smrti hrůz: Anobrž všech časů a Let Svě-
ta skusen důvodové/ y každodenni překladové toho dosvědčug/ že ne-
toliko Boháčové w nauze/ w bdy/w žebroch: Ale také nevdatněgssi
rekové, w Nemoci, w bolesti/w chromoth/w slepoty/(jako Bellarius)
Item/Nenislawněgssi Knížata/Králové/Císařové/Monarchæ, Poten-
ciátorové/ z vysokého důstogenství ēsnijenj a posměšnému opovržení/ ē
nevyužněgssmu spůsobu/ ē řaulání/ se pošryvání/ až y ē nebydlněgssi
Smrti přicházegi. Ozdalíž o tom negistí Saulovo se proboden.
Nabochodonozora w hojado obrázeni. Manassesovo přetěžě wězeni.
Sedechyassowovo bolestné Oči wylápeni. Antiocha sinradlawé se červy
rozlezeni. Herodesa Antiphy s Herodhadau potupná vyposvědeni. Ar-
nolffa Čísaře od Vši vimoreni: Šindřicha ētvrteho od vlastního Šy-
na svého nevázně z Čísařství oblaupeni/ a bdy se lečdes počlauka-
ni/ k: Královny Štěstí/ k: Anobrž y Svatých Králiw/Vojich
Citeluw překladové vkazugi: Davida/Ezechyasse/Abagara Edessen-
ského/Konstantyna, Čheodosia, Karla velikého/ y Páteho/kterž w ca-
sých nemotech veliká bolestná lámaní snášivage ēskával: Přidal mi
Pán Bůh ē řestvěstě moch a slávě mnohé nemoch/ ovessem proto: Abh-
nnie o bječ, krátkosti a smrtedlnosti lidstvě se všesemi gumičmi společně a vsta-
vici napominali. Nebo ge Pán Bůh od rozkoší tedy vodtrhuge/ w kte-
rychž se lidé rádi na Boha a své povolání zapomínawagi/ wedle řecí
Prorocké/řka: Rozručil gesti mlh mág/ a kopaltme/roztrhlo a rozhog-
nito se, opustil Pána Boha svého. Což se w řečku pti Davidovi/Sa-
lomaunovi/a Ezechyassowi Králsch spátruje/kterž se w nevětším ře-

stí/ a w nen.

Deut. 32.

Job 28.

Simile.

Galatas 5.

Naučení.
Východnosti.

1. Corinat. 10.

1 Mach. 9.
Historia

Plutarchus

I. I.
Chudobin/
Tuzným.

si/a w nevhogněgším bohatství/na rozkoše a w psychu oddali: Mau-
drost pak (di Job) nenachází se w zemi těch / kteržto rozkošné živí gsaú.
Odkudž onano v Mudrcův chivalitelná Sententia possa: In regno vo-
luptatis virtuti non est locus: W rozkošném Království / Genit nemá
Křesťanství. W prawdě tehdy jako Masso syrové w sladké Wodě
chowané se fazí a čerwivi: Nasolené pak v dluhu chowané do dalekých
fragin po Wodě / bud řeze Formany dodávat se může: Takže Čela lid-
ská w rozkoší zde opleňwagich/zlenugi/ na zdraví na Dusi se porušu-
gi / až v skutku zlých žádostí před Bohem jako mřchi čerwivégi: Ale
práh/česžem / nebezpečenstvím/ nemoch/bolestí/ před tím vším zlém se
zachovávagi. Magist se tehdy tuto naučiti: Předně: Všichni vy-
sokých rodův / důstojníků v rādu / Potentátové, knížata / Páni a bo-
hati Lídě: Abi o sobě vysoce nesmeysteli / Bohu se nerownali / Lidmi,
všelikahm nesčestím a vředovinám Lazarovým poddanym, se byti
pamatowali/a k pobožnosti se vzbuzowali/wedle řeči Svatého Pavla:
Kdo srogsse/ hled aby nepadl. A onoho neplatné fagjenho Antiocha
slou/fierymiz w své čerwovině žalostně živil: Ach, což gesti dobré smr-
tedlněmu Člowěku nezarovění sineyfleti s Bohem. Ezteme když Alle-
xander veliký gednoho času w Židské zemi zblaudil w Čele, s gednjim to-
liko svým Čowarysem/nemoha do třetího dne vhoditi zase k vognku své-
mu/a gsa gž hladem zemulen/v Smrti blížky/že řekl k Antipatovi: hle,
nac gest mne nesčestí přivedlo: před třetím dnem všecken Svet se gmē-
na Alexandrova bál/ ted pak dnes já ten Alexander hladu se bogim:
Neb zčeká z tého lesu vhodime/až já w nich prve hladem / a žalostí Bo-
mru. Ach také gest mé Panství/teprwak gsem naučen tomu/pomůželi
mi Bůh z tohoto Čelu / abych se pamatoval být Člowěkem/a ne za po-
chlebenstvím mnohých Božích Božím Synem. Zatož gest tak činjval Otec
geho Filip Král Makedonský / nařídil k tomu naschwále gedno Pacho-
látka z svých Ediknobů Královských / kterž každý den trítřáte/ráno při
vstávání z Čelu/při obědě/ a když se Král spat gti strogil/ volávalo
hlasně takto :Philippe, memento te esse hominem: to gest/D Králi Fi-
lippe, pomni se být smrtedlněmu Člowěkem. Kdyby se w tom množ z
mnohých Křesťanských Panův opamatovali: možně není aby tak
náboženskí tukili / Boha lehčili / psychu a Čhranství provodili/yatž
se to děje: anižby ovšem takových lámaní / podagry/dny/ plaku/a gi-
ných bolestí na svá Čela w pokutu Boží nevwozovali: -

Čtežsli se napravili/

Mohau se vje do vespici.

Pocházej také z těch bý a bolesních nemoch vysokých lidí v potěšení
chudým býdým/a poněkud oblehčen gegich slopothy, tun towarzysstvím
že netoliko oni sami mnohá nesčestí: Ale w tom obecném špitáli Svaté
v neznamenjegssi Potentátové rovně také nesčistné nerestí musegi zde
s vimi snášeti. Wprawdě tehdy podle onoho povědění/

Býně se zrodováwagi/
Když Thowarysse mswagi

Swohých těžkostí vzácné lidí/
Kteréž v týchž bolestech vidí.

Třetímečíma a vžitek z připomínání dívův Páně: Abž byli
Ostrem a Miserem / neduživé po Lékáři a spomocniku ptati se vzbuzu-
gách / a svubec k dokonalému Lékáři Čel v Dusíj bídne doprovázegi-
chym. **D**ízagisté Mudrci geden: Deum non materno, sed Paterno amo-
re suos prosequi. **E**o gest: Pán Bůh ne lastau Materškau/ale Ottovskau
své miluge / ne Materšký wzdychy chláholj/ fogi/ a s Člověkem se na-
rukau pěstuge: Ale chtic geh k dědictví Nebeského Království spůsob-
ného msti / zavčas hned zmládi, ráci ho od zahálky a rozloše/ k prách až
do zapomení / k pláti do kvišení / Kříži, bídami / a tži břemen rozličných
auzkostí, jako Osla na most doháněti: **Z**teréžto příčinu v nehwěrněgssí
Cítete své mnohým Křížům poddává / vossak gimi to k znamenitěmu v-
zítku prospisváwá. **O**dkudž ona pověděni/ z vši Swatím Božím vyfia-
řka: **M**nožc gsaú žármutkové lidí spravedlivých/ vossak z těch všech
vyfisivozugec ge Pán Bůh. **I**tem/ Synu mūg, přistaupě k službě Boží
připrav život svůj k pokusenj: Neb gsaú Blahoslaveni kteříž poku-
sensi nábožně snássegi/ dí S. Jakub. **N**ebo se gimi po spomocniku ptati/a
k Lékáři přicházeti napomnagi: **N**ako v tento Králek/kterýžby snad do-
kazíw ku Pánu Kryštu nepříssel/ kdyby potřebau Synáčka svého/ k
smrti se chýlich, přinucen nebhl/o němž dí porádek v Textu Ewangeliu:
Ten když vslíssel žeby Gejss příssel z Jüdstwa do Galilee.
Byl gesti zagisté Krystus slavony vssudy pro své záračné skutky. A pro-
tož geho přechod nemohl se tagiti / z teréžto pověsti o Pánu tento Králek
také naděje nabyl/že Synu svému od něho zdraví vproší. **N**eb Kry-
stus žádnému pomoc včiniti neodpsral: **A** protož Šsel k němu do
Města Káň Galilejské/od Kapernaum pět mil cestu/ a prosyl ho abž
staupil a sel s nim do geho domu / k vzdrawem Syna geho:
Nebo gij címer od horlosti zimně skonával. **H**le, k spomeutí na
Krysta kdo ho napomenul / a k přigjí k němu o vzdrawenj Syna geho/
z dalí ho kdo giny dosvedl/ kromě ta žalost pro Syna k Smrti se chýlich
ho: **O**dkudž dí S. Origines: **Z**ádný se nedomisweg abž Páně potre-
stání bylo Člověka skázenj. **N**eb v Farao nezatvordilegssí před rá-
nami Boha neznal / vossak pod tži břemen vlasti naučil se na něg ohli-
dati/a Služebníkůw geho/Mogjisse/Arona, žádati, rča: Proste Pána
za mne. Podobný příklad máme na Čysáři Valentovi/a geho Heytma-
nu Modestovi tak říčených/ k horlivých obhájcích Rachisíwi/Arrian-
ského/a zůřivých protivníkých S. Baziliáše/kteréhož Čysář pro odpí-
ráns Arryahanské Šekc zemí svých v wypověděl: Vossak co se stalo?
Obadiva, Čysář v Heytman/nemoch těžkau k němu o modlitbě a pomoc
poslati se přinutili/ Čysář v smrtelné nemoch Syna svého/ když gij žá-

III.
Gsaú Osine
E hledam u-
tate.

Seneca lib.de
Prouid.

Psalm 33.
Eccl. 3.

Iacob. 1.

Orig. de Pha-
roneko 10

Gregor. Naz-
anz. de Valen-
te Imper. &
Modest. ciu-
præfato.

dne Lety/ Doktorství/ ani Arhyanské modlení neprospívalo/ k Bazylionovi s velikou prosbou poslal: Modestus pak w své bolesnosti s hanbou a nevypořádáním žádostí/ a s nevyhověním vlastnosti Basilia k sobě zval/ a aby mu rady w bídě dodal/ s pláčem ho žádal. Jiní přisladové toho w Svatém Písme velmi množí gšau. David Prorok Královský nafdybý tal pěkný a horlivých Základu nebyl složil/ fdybý břemenem krížu/vzložil/zármutku/kríz a bolesti obtížen nebyl/ k čemuž se sami zná/ říká: Dobre gest, milí Pane/že gsy mne ponížil/ neb gsem se naučil (w bídě a w ponížení) znáti spravedlností tvé. Nebo Vexatio dat intellectum: strápení rozumu dodává/ díl Zaiáss. Protož Synové/(díl Salomónu Mladce) kázají Páně nezamiegate/aniž sobě stěžujte, když od něho býváte trestáni: Nebo koho Boh miluje, toho trestice/ a jak o Otci w Synu založuje sobě.

¶ Dáta vžitčná příčina připomínání Divství Páně gest: Abysti Křesťanství/ bídám poddanému/ hotového spomocika/a do statčného Lékáre/totíž Pána Ježiša Krysta, svznámost virozového. Nebo jako mnichého nemocného/ zvláště někdy Pána Bohatého/ tak téžce trápi a rmautí, nepovědomost o dobrém Doktoru/ w Lékářství skutečná/yako ta nemoc Čela geho: Tak hříšná/ spasitele Krysta neznajícího/ vše zlé svědomí/ a ta neznámost Boží hryze, trápi/ žere/nežli Smrt a svéčné zatracení/ do kteréhož w zaústáním sami vstakují. Což wše, a takové zlé, předcházejí závracná vzdárována nehyne vzdávitelnějších neduhův, dny/a Malomocenství/od Pána Krysta w Lidech za svého zde w těle živobytí činěná/ a w dnu Neděli w Evangelium často připomínána. Nedo gen dokonalým Lékárem Čel v Dussii Lidstvých býti všazují/ a k němu samému strápené bídne odshlagi: Yako ktereho Králeka/Semjaka/slepé/něme/malomocené/č. Netolito žebráky mizerne: Ale také w Páně, a Páně slavné/ kterž Svatý Lukáss zeměna vyještá.

Gest gisťe tuto zastavě se w toho povážiti hodně/že Syn Boží přígrda z Judska do Galilee/ chtěl svau Slávu závracném vzdávěním Osoby svaté/ totíž Syna Králeka/ neb Pána w tom Krági předního/prokázati: gesto bezpochyby ginyh nemalo mezi lidem chudým obecným/k Smrti také pracujících/tehdáž gest bylo: Vysak tuto Osobu sobě k tomu závraku zvolil proto: Abysti díl geho byl yak patrnější: Tak věrnyhím svým potěšenější: Poznávajice my Křesťané z toho závraku/ kterak gest nás Pán Ježíss ne s samými toliko nuzními/ závražděnými/s celými/zloporučenými/s chodci a žebráky/slepými a s žulátky Malomocenými/č: Ale také w s Páně neypřednějšími, zde w Svatém bytu, svá činěnij usvati ráčil. Z kteréhožto počtu a slavného duchovensví byli/ Mladcové Perski/ Symeon spravedlivý/Doktori w Chrámě/tento Králek/ Nikodém/ Jozeff z Arimathe/Semjach Rjim.

psalm: 118.

Ezaias 28.

Proverbi 2.

Hebreor. 11.

V.

Lékáre pán na Ježiše Kryste w svámost vido zuge. Simile.

Lucas 8.

Čsinowé páne v s náme muzímu Pány, zde w Sveti

Mark. 2.
Lucas 8.Johan. 4.3.19
Mark. 8.9.

sici/

Lxx 7.
Eusebius lib.
1. capite 15.
Actr. 13.
Genes 41.
Exodi 3.
1 Reg. 16.
2 Reg. 1.
4 Reg. 12.

Sti/ Jairus knjze/ Šimon Zákonnik/ kterhož Pán od Malomocen-
siv vzdrawil/ Abazar král Edessenský/ který k Pánu slavnau Lega-
cij s Lisiowin žádostí vyprawil. Paweł Sergius, Durgmistr w Gj-
pru/ k. Tak rovněž za starého Zákona/ Moggiss/ Aron/ Jozef/ Tzadik/
David/ Ezechias/ Daniel/ nevyzácněgssi Správci w Království
Slavných/ rádi w rokowání s Krystem/ a Pán zase s nimi/ bývali.
Nemají se tehdy až dosavád/ v Nevyzácněgssi Potentátové, a
Páni/ za Krysa syndeti/ a s Náboženstvím; s geho pravidlym věcnim/
s Swátošiní a s poctami slušnými, pohrdati/ docházegice odvud toho
potěšení/ že v oni s vyslouženou Páně/ a dobrodinu životu věčného Kry-
stem vysloužená, také s nim přináležegi.

VI.

Gregorius

T Sestá přejina Diviuv Páně/ Dicovstau Syna Božjho do-
mluvau/ předstřá lidem nasse přirozené/ a w sňat hříšné wássne/ w hle-
dání zdraví/ milosti a spasení při tom Nebeském Lékari velmi zpozdile/ a
v Vídni mdk/ kostovátwagie prvé všech hmotných Swětských pomo-
cy/ Léků a potřeb: Když pak nespomáhagi/ tepruv se na-posledy k Bo-
hu věskáme/ a po samé tolíko žerovitě spěšně Božské ochraně/ pomocí/
a daru duchtjme/ jako tento Králek/ gemuž Pán domlauwá/ a w Osobě
gehovšem Křestianum/ rka: **Tehdy Gejiss řekl k němu:** Ne-
vžíteli žnamenj a žázrafu/ nevverjte. To gest: W Vidě
tepruvu na-posledy/ w nevhlašněgssi giz potřebě/ když od nikud nelze
pomoci dogsti/ ksmně se vtláte/ a to geste s takovau pochybností: Když
bych s vám do domu k nemocnému neschel/ bud se s vássem neduhu ru-
kovětně nlobiral/ tehdy se mne nesmíte díváčiti/ abych chel, neb moži
vássem prosbám dosti-věiniti. Mimo to geste horsi wada do sebe má-
te/ že ne pro hřichům odpustění/ a věčné spasení: Ale napočad všichni
pro samé nemochy Čelestných vzdrawingi/ w žármutku pro potěšení/ a w
hladu pro nasycení, ksmně přicházete. Nakož roho Almýslu tento Krá-
lek je gest byl/sám se w tom prozrazuje/rkauc w Textu: **Pane/ nech te**
obšírně řeči/ ale raděgi tím spisse vstupiž semnau do Domu mého/
Prvé nežli vídne Syn můg. Neb gsem k tobě nepřísel na kája-
nis/ ale pro tebe samého Lékare, Syna mého k vzdrawingi.

K tomu podobná nedověra/ a tělesných pohodlj představující žá-
dost/ na myslí a Srdeč všech lidí se spatřuje. Onenliž zgewné/ je
veliký hauss Vidu w svých býdách, w vztositech/spisegi k Hadacum/ zeb-
uacum/ w bolestech k lekarům/ vtočíscě berě/ nežli k všemohauchymu Bo-
hu: w Modlitbách také raděgi zdraví/gměnij/ říčej/ pokoge/wstěsivo/
zbohacenj/ nežli známosti Boží/ Wiry/ daru Duchu Swatcho/ hři-
chům odpustění/ s Bohem smíření/ a věčného spasení sobě od Pána Bo-
ha žadagi/ vstavěně na Čelo řetěz a péci magice/ na Dusi pak a
gegi dobré řidko kdy spomjnagsce. Ach mn posetili lidé/ ne bez příje-
nyt geden

nyt geden z Starých Otcův přátelský na wsecký Křesťanů se těmito
slový o to domlauwá/řka: Rogo vos fratres, quid tam male de vobis
meruit anima nostra, ad imaginem Dei facta, quod vel tantam custodiā
ei nolumus impendere, quantum vestibus nostris adhibeamus? To gest:
Proshim wás milí Bratři / rozpojené se na své Dusse / a rozwazte čím
gest toho na wás zaslaužila / gsa k obrazu Božímu včiněna / že gi sobě tak
mnoho hale svého oděvu wáziti / a s takowau bedlivosti hale nové
Světě sseriti zanedbáváme: Hessto gest gedna Dusse dražsi negli
wsecken Svět / sam Spasitel prawi. Ne neslussně giste Svatý Au-
gustín, proti milostníkům všece svého Čela negli Dusse zwolává, řka:
Laboras, inquit, vt non moriatur homo moriturus, & non laboras ne
peccet in aternum vieturus: To gest: pomni Člověče co děláss / je o tělo
své/terejz gest snirtedlné / aby nemřelo / přilissně se staráss: O Dusse
pak nesmrtedlnu/aby mohla s Bohem věčně žiwa byti/žádné péče nemáss.

¶ Sedmá příčina připomínání dívutu Páně gest: Abychom z nich
ochotnost Čekací Nebeského Ježíšse Pána našeho: A Slova geho
podstatnau moc: Tudíž y své Křesťanské posvinnosti zase k němu pozná-
wali/což wše tré w zázraku dněsního Evangelium se pochládá.

Ochotná zagiště lástka Páně w tom/kdež dí Čest: Ržel mi Ježíss
Pán po té milostivé domluvě: Gdi domu / **Syn** twug žiw gest.
To gest: Vá gsem Synu daroval zdraví/nemírk: nybrž giž uyni zdrav
gest. Vak to tehdy nezahnal Pán Spasitel od sebe toho Krále/welini
mdlého w vjeře: Tak giste nezahání žadného k němu se vyslagičho. Nebo
anž Ětinu nalomené nedolemí / anž Lenu Lauričeho se vdushy/ zvěsingu
o tom Psima. Jecm/ Slova Páně podstatnau moc w tom se pronesla/že
vak to slovo Pán / Gdi do domu twého / syn twug žiw gest /
w Městě Ráne Galilejské, z vst wypowěděl / a Králík mu vswětil: Tak
ono hned w Kapernaum, pět mil od tdu wzdáli/při Synu Králowu moc
svau provedlo/a gen vzdrawilo. Vswětil Člověk řeti kterauž
mu byl posvěděl Ježíss / o vzdrawení Syna geho / a ssel domu/
nepochybuje než že Syna vzdraweného nagde / a Wira ho také neokla-
mala. Neb když giž stupoval / Služebních geho gsouce we-
seli zdravímladého Pána/s dobrav novinu Pánu svému w cestu gda
potkali se s nim, a živěstowali mu řfouce: **Syn** twug žiw
rotuždráv gest. Při dobré správě hospodářství zagiště služební-
cy se radují z dobrých věcích Panu svých: A zase z nesťasních spolu
s nimi se rmaut. Takowau dobroselost při čeladce a Poddaných čin
dobrotivost Panu/a ne vkrutnost a přísnost. Od když posvěděl mau-
dry Salomaun: Milosrdensví a pravda ostříhagi Krále/a dobro-
wošt všvzuge se Stolice geho. Králík pak té novině a společně Ela-
žebnictu

Felicianus As-
telensis Epis-
copus.

Dissimile.

Mathai. 16.

Augustinus

vii.

Ochotnost
Páne.
Iohannis 6.

Eliaz 42.
Roman. 14.
Galat. 6.

11.
Slova Pos-
hho posvět-
stia.

Roman. 12.

Proverb. 10.

žebníkův svých radosti vdečen gsa/ Tehdy tázal se gich na Hodinu/w kterou by se lépe měl: v řekli mu: Véera v hodi nu sedma u opustila ho Zmínice ta pálciwá. Tehdy požnal Otec/že ta hodina byla/w nijto mu byl řekl Ježíss: syn twůj ži w gest. A protož giz pevněgi věřil on w Krysta Spasitele/v dům geho wesskeren: totiž wšiceni domácy geho spolu s nim poznali Krysta býti pravým Messiassem / a věřilo w něho. Neb gím schvaloval Králik řutky předtowne Krystovny / a napominal gest gich aby w toho Spasitele Světa věřili. Tuto se naf ochotnosti, tak mocnosti Slova Páně, netoliko máme dívit: Ale příkladem Krále a geho čeládky slavnau pověsti o Pánu Krystu rádi slýsjeti / Víte w něho z Božího slova nabývat / w potřebách vraucně se mu modlit/w prodléně pomoci trpělivě w začatém dobrém setrvati/a rozkazu geho by se pak proti wšemu rozumu Lídskému býti zdál/nábožně chtěgme poslušnji býti. Nebo jako Koli se zdělává pro vodu/Dům se staví pro obydlení Lidi w něm: Tak Etmostinjho života povinnost gest/ aby každý z nás slaul/v w pravdě byl, v žitelném Služebníkem Božím/dí geden z Svátkých Occiu. Panum pak a wšem Hospodářem obzvláště Naučení z toho příkladu pochází/aby domácy svého spasyedlnému poznání Krysta s pilnosti přivozovali/napomáhajce Díkám a Čeládce netoliko k odevdu, k živnosti/ale k dogitu spasyedlné Boží milosti. Nebo jako vinná Krywi, a Českvi/v ginj strůmkové/ak vysoko vztušti mohau/wšak ne sama od sebe/leč ge po Českách/Jerdich/přespravách/a stronich vzhůru Hospodářové wvedau: Tak mládež a čeleď w pobožnosti, w vysoké ctnosti/a w vineni může vztušti: však ne sama od sebe/ leč gi Hospodářové kázuj a vyučováním k tomu wvedau.

VIII. ¶ Osmá a poslední příčina/ obzvláště dněsního dňu Páně připomínanj/dége se w Čyrkwi pro patrné z něho poznání toho/ naf gest w Lidech daleko horlivěgssi Láska a péče wzdychy od rodicův k dítčáni/nejli děti zase k svým milým rodicům volazovaná. W mnohéč se zagistí nebezpečné/težké a nesnadné všech lidé/pro dogitu slávy/zboží/debré pověsti, poctivosti/bud pro svau vlast/pro Rodiče/Manželky/wydávání/a vydávagi: Však nídky w tak veliké a opovážlivé/ jako za příčinou potřeby dítček svých. Nebo žádnému Dici/Matce/wzácnem statc/y vlastní zdraví/tak milé nebýtvá/aby se ho w potřebě svého dítčete neměl opovážiti/ aniz který pohreb bývá tak horší a žalostný/ aby vše slzami rodicům Dci w tvář vmyl/yako děti gich vlastních. Zedvanácti gednoho straceného Syna Jozefsa Jakub Patriarcha za dvadeceti let plakal/a aniz prve těch dávných slzy z Dici setřel/az teprw když o něm ne nadále/že w Egypťe panuje/zvědél. Kterehožto pro samé vhlidání/Pa-

221.
Povinnost
nasje k Spas
strel.

Simile.

Gregor. Nyš
sen. in Mysti
ca Mos. vita
enarratione.
1. Timoth. 5.
Ephese. 6.

Simile.

Láska rodic
lůw k dítčá
daleko horliv
než gest od
dítček k rodic
ům předčela
dag.

Gen. 37. 45.
46.

triā & domesticos lares reliquit, sicut uolasti / frag / y wſſecto Hoſpodar ſiſi opuſtil / a tak daleko / přes paděſate mil Čeſti / do Egypcia ſewſi ro- dinau / gſa ſtarček westu a třidceti Letech / radouſně ſe ſiehowal. Item / Abſolon Otec Dawida z Královské Stolice zſtrčiv, y z Královſiſi ſiſi vyhnaného neprátelſký walečnau moch ſiſhal: wſſak když w tom bogi zahynul / tak ho Otec žalostivě oplakával / až to ženſké vpení geho omálieko no wcho odſtaupení wonſka od něho nespúſobilo / kdyby ſe byl napomenutím prátel w tom ſwileni nevpoſkogil. Dna matka žena Kananej- ſká s yathim Modlitebným kříkem za P. Kryſtem ſwolala / aby dcerku ge- gi od bábelſkého trápení wysvobodil / zdalek toho newjne ſiſ Wdowa ſiſ Měſte Nahim / Syna ſiſ po hřebu neſſeného, yaf hřeče plakala / až ſe toho Synu Božímu z-zelelo. Cžte ſe o Karthaginienských, ſlawněho rodu, wžactných panských / kterak ſiſe Syny Jonáš na wognu wybrané / a do ſychlic od vrochnosti wyſlané / prováželi až ſiſ Mori / a w takovém ſwje- leji ſe s nimi rozzehnávali / až z nich některé / když ſe oni gíz od Portu na ſyſſich přeč brali / za nimi žalostí dohlubokosti Morště z vrchu padali. Otec Syna Marnotratného s yafau radosí vital / běže proti němu w- cestu: Ečd w Evangelium krájsk auxjím duchem ponížené Pánu za zdra- wí Synu ſvoemu ſe Modlit / řka: Pane / ſtupiž príve nežlič vñrē Syn můg / Otec mě milé / a wlaſtni ſrew má.

Naproto w pak tomu, a tak hřejymu milování, od dětí rodicůw ſivých / nikdež nevíme / a což geſt podivně ſiſ Evangeliske Hystorye ani o gediném Synu / nebo Oceri neſlyſíme / aby také který přiſíjal ſiſ Synu Božímu, o zdrawi Otcy / buď Matcích ſiſe. Ach kam ſe w Mládeži po- ſavád podjwáta poſwině wdečná Láska ſiſ Rodicům / o kteréž Bůh otec w Zákoně poraučí / Syn Boží za příklad ſe w nj předſtaſuge: A Duch Svatý o nj včí: Ach nevidjíž ſe co mnohdykrát / kterak geden Otec / ge- ſte chuden wdovec / buď gedna Matka / ſyrá / psotná wdowa / deſet y ſi- ce dětí chowá / a na ſvě ruce ſiſ zrostiu dochowá: Naproto tomu deſet y wjce dětí / dorostouce a zjenſe ſe / gednoho Otece ſvěho wlaſtnjho / neb Matky (tak bývagis newdečnij mež ſebau) vživiti nechtis / až ſe nebohá matka žebroch ſpitálni muſh chytiti. Tak ſe hle onoho Aristoteleova po- wěděníj y mež wlaſtnjimi dětmi pravoda nachází / kterýž dī: Benefactores magis beneficiarios diligunt, quam ipsi à beneficiariis diliguntur. To geſt: Dobrodincové daleko všecky milugi ſiſ kteryhž dobrodinij ſivých doka- zugis / nežli ſamí od dobrodinij přygimacu ſiſ milování bývagis. Item / vwaljili ſe když yafá těžkost na Syna: zdalek Otec geho nemuſh toho wymenjwati / y ſtukem a hrđlem mnohý toho poplatiti. Zatož ne ne- přihodně může ſe tutto položit Historia, kteráž ſe w Flandru w Měſte Gentu některého času ſtala: Spáchal Syn neyafau zlocinnost / pro kte- rauž y ſiſ Otcem o tom wědaučym do wženj wžat byl / a oba za Smrti

i. Regum 18.

Matthai 13.

Lucz 7.
Sabel.
Appius, Alek-
ander Anno
aucte natum
Christum
148.

Lucz 13.

Exodi 10.
Lucz 1.
Phillip. 3.
Ephesos 6.
Colos. 3:

Aristoteles.

Hist. Solon:
Pzd. 1. part.
folio. 144.

Zem.

hodně vznáni byli: když se pak mnohé prosby za ně dál: Zatímco ob-
zvláštním právem svého povědě se od Šaudu stala / aby geden druhé-
ho popravčího byl: A který z nich druhého setne / při hrble a svobodě a-
by žistal. To když na ně podáno bylo / Syn k Otci řekl: Můg Otce, mi-
diš je gsyn starý / a syce pro sejflost svého Smrti blízký: Ná pak gsem po-
náš gesstě mladen / a v této tepruwa vcházegach / protož přeť mi nech há-
te setnu ač na Světě živo pobudu: Čemuž nebohý Otce přiwolil / a sjeti
mu se rozkázel. Toho se vesecko Město vleklo / a tomu Synu vrahu
Otce svého za zlé mage / toho skutku pro památku Vrásd veliký kamenný
sloup so Městě vyzdvihnauti / a na něm figuru sňánijs Otce od Syna
vytesati dali / s takovým nápisem: Amor descendit, non ascendi. To gesi:
Pováž toho každý / jak Láska od Boha k Lidem / a od Rodičů k nich de-
tem dolu sstupuge: Od nás pak k Bohu / nadto od Mládeže zase vzhlu-
ru novostupuge. O Blekněte se všichni k svým starým Rodicům žadne
Láska nemáte / nýbrž jakež živým tak v mrtvým potupu činiti se neostey-
cháte. Nechť se gesstě k věnstráze a pro vlesnuti připomene Historia tato:
Geden Král pozůstavil po své Smrti tři Synů / kterýž nemohá se sa-
mi o přednost v tom Království svednotiti / podali tě své pře kroj sud-
tu ginemu blízkému Králi / sausedu svému / připovídajice že na geho
svého povědi přestanau / a koho on vznáza hodněho z nich tří Králem být/
že tomu druhý dva toho přestti budau. A tak rozkázel gijn aby mrtvi-
tělo Otce svého z hrobu dali vynesti / a z kusy k němu, při sloupu vrvá-
němu, střleti: kdo právě v geho Srdce tressi / ten aby Království ob-
držel. Což oni když včinili / Starší střelito tressil právě do kránu. Dru-
hý do Prsu / ale ne v Srdce: Mladší pak mage streliti / hodi kusy o Zem-
i / a pověděl: Ná Bratřim dobrovolně raděgi Království posupu-
gi / a sobě chudý život vyvolugi / nežlibych takowau potupu Čelu tře-
ho milého Otce včimil: o zachovem mne toho Pán Boh. Pro kteraužto
gehho Činost, Šaudce v vesecce Lid té Země, tohoto Nemladšího Sy-
na hodným k správě Království vznali / a hned ho za Krále žwolili: Ví
pak dva v posměchu žistali. Nenechávat žagisí Pán Boh bez potupu
a pomstu bezbožné Mládeže.

¶ A tak ten hřich Mládeže / v gine věnstráhy / a vžitečné přesily,
gsau giz v tomté Kázani oznamené. Za kterýmž se Zábracníi dívorci
Pána Krysta tak často, v Chrčavnym shromážděni, z Evangelium Ne-
dělních připomínají /

Totíž, spomnuyte:	I. Pro svědecov o Pánu Bohu p/ arawde v- čení Syna Božího. II. Pro překlad stvoření slobodov Božských. III. Pro společné / a nalo aušni a hmotné vpo- menutí nás Lidu o býdách.

- IV. Pro vzbuzování nás k hledání Lekáře, a spomocníka.
 V. Pro dogitu známosti Pána Krysta/a dovolalcho Lekáře.
 VI. Pro naprasvení nás lidí w přirozené zpoždlosti w Božíce / a v Čelo pečeť wán.
 VII. Pro poznání I. Ochotnosti II. Slova mych/ Syna Božího.
 VIII. Pro spuštění w těch Otivých Pánem daleko větší Rodicůw k Dětem / nežli od dětí k Rodicům / Lásky. A pro weystrahu naší newděčnosti / k dobratiwému nássemu Pánu Ježíšku Krystu: Kterýž bud od od nás iten/ weleben/ chwálen / až na věky věkůw / Amen.

Modlitební Píseň/ Psal: Milostný Bože nás / z Nebe k.

Mástarach Něydívencích/
 Kryste, Synu Boží/
 V sluchách svých Něymocných/
 Genž etvau cest w nás množ. Rz
 Kterýž gsy činil w Světě/
 Osa Čelem přítomný/
 Lidem w bídě, Klopotě,
 Smrtedlným podobný.
 Bože, Člověče pravý/
 W srdce gedné Osobě/
 Jakouž dásračné spráwy
 To swědčí o tobě Rz
 Početím Narodením/
 Zwýmpředivným wrostem/
 Početěním/pokusením/
 Všej Svatým Čenosem.

Zábrakůw svých pětiwých/
 Kryste ráč nám dát/
 Nad býdnými čyněných/
 Ač můžem poznati Rz
 Boha/ prawdu věčnou
 Twého, ó Ježíšky/
 Slibůw Božských slvřens/
 Swětley Spirál zdeyší.
 Té Lekáře pravého/
 My w prosbě spoždiliš/
 Proshyne Ľastavého/
 Ač gsyne pak w Božíce mduj. Rz
 Ráč Dusse, Čela násse/
 Slovem svým Léčiti/
 Spomož/hřich/Satanoffe
 Nam že poničíš.

A M E N.

Unn if Řede

Veděle Dvamechýtmá po S. Trogich.

Ewangelium S. Matthausse w X VIII. Kapit.

Pán Bůh a Otec nás Nebeský/přebolestnau Smrti Syna své-
hy/Gezu Krysta Pána náscho/Dilem Ducha Swatého/strze-
Nowo Boží/rac w nás řeraffenj Srdečné spúšobiti/Amen.

Summa v-
zneč celého
Rízenj.

Elain 66.

Nemilosrdnýchysí Pán Bůh nás (Lide kagsy) strze Proroka Isa-
jášsou milostiwou powahu wsemu Lidstemu pokolení temito Slovo zge-
wuge/ řka: K komu wzezřím/gediné k chudickému/a k straſſenému Duchem/
a k třesaučmu se před mými řecmi. Kterehožto milostiweho Páně wzezření velmi pět-
ná pětkaří a té pravdivé řeci Prorocké důvod/ připominala sobě Křesťanství Chrístov
spolu s námi w Hystorií dnestydennjho Ewangelium/ na neyakém Králofowí Dici/
straſſené Pána Krysta za vzdrawení Syna geho, gíž téměř slonawagjeho/ prosh-
ejm/ a před teli Páně ne zauffanliwé/ ale důvérně se třesaučim: na kterehož Nebeský
Lékár swau milostí wzezřiti/ a samým řknutím/ Gdi/Syn tovug jtu gest/ Syna
gehó pět Míl od tud vzdálí/ w nemoci k Smrti pracujejeho/ dokonále, a yako w-
kamženij vzdraweti ráčil.

Velmi tehdy příhodně/anobrž potřebně/ po onom dnestydennjím Ewangelium,
dnessaj se w Čírlwi připomíná: O Králowstém počtu s Služebníky svými: Ne-
toho vžitečného řeraffenj původ a wseck spúšob vlezuge/v příkladu Služebníka ged-
noho/ kterýž Králi Pánu svému deset Tisíc hřiven na počtu kohž žádal: Nak řera-
ffenj Srdečným milostí Králowstě dosel/ a gi zase rychle sám z-vmyslné potratil.
Snažmež se o tom: Text Ewangelistky nábožně pěslechnauti/ medle sepsání S. Mat-
thausse w X VIII. položen:

So onoho času / promluvil Pán Gejiss k vše-
dkum svým/ řka: Protož připodobněno gest
Králowství Nebeské Čílowěku Králi / kterýž
chtěl počet flásti s Služebníky svými. A když
počítati se počal/ podán gest mu geden/ kterýž mi dlužen
byl deset Tisíc Centnerů. A když neměl čím zaplati-
ti / kázal ho Pán prodati / y ženu geho / y Synu /
y wseckno což měl: A zaplatiti. Padl pak Služebník
ten proseho/ řka: Pane/ Něg strpení semnau/ a wsecknoť

tebě

tobě zaplatím. Vslídal se Pán nad Služebníkem
tím/a propustil ho/a dluh mu odpustil. Vyšed pak slu-
žebník ten/nalezl gednoho z spolu-Služebníků svých/
který mu byl dlužen sto grossůw: a Vírhl na něg ruku/
hrdluge se s ním táhl ho/rka: Zaplat cos dlužen. Vpadlo
spolu-služebník geho proslí ho/rka: Něg strpení nadem-
nau/a wseckno tobě zaplatím. On pak nechtěl: Ale o-
dessa/a vírhl ho do žaláře / až by zaplatil dluh. Ale
když vželi spolu-služebníců geho co se dalo / zarmau-
tili se velmi/a přissli/a vyprawili Pánu svému wseck-
no co se bylo stalo. Tehdy povolal ho Pán geho / a řekl
mu: Služebníče neslechetný / wsecken ten dluh odpu-
stil gsem tobě / kdyžs mine proslí. Zdaližs se neměl y
ty smilovati nad spolu-služebníkem tvým / jakož y ná-
sem se smiloval nad tebou: V rozhněwaw se Pán geho/
wydal ho katum, dokawaždby nezaplatil wsecho což geho
dluhu bylo. Takto y Otec můg Nebeště včiní wám/
neodpustiteli gedenkaždý Bratru svému, z Srdců svých
win gegich.

Evangelij

Sváma.
1.Psalmo 31.
14.

Ocasio.

Vžitek.
1.

11.

Vstoria přečteného Ewangelium vztahuge
je na desátý članek Víry Křesťanské / Větím hřichům
odpuštění: A na Pátau prošbu Modlitby Páně: od-
pušt nám násse sviny / nakož n my odpausťme nashin
swinnskum. Nebo předně vlastuge/ kterak milostivý Pán
Bůh z samého pauhého Milosrdenství svého / darmo;
milosti bezewsech zásluh/odpausťti nám všem nehvětší n týmcí neschyl-
né hřichy/ k dešti Tisycum hřiven / anobrž Centněru peněz připodob-
něně: gesto Blahoslavenými být gisti Prorok Královský en Lidi / kte-
rhinž se zde neprawosti gegich odpausťej. Zadruhé / vči Summa E-
wangelium té Božské wúli/z kteréž chce aby kagich/a hřichům odpuštění
docházegich Lidé/také z Křesťanské Lásky/ a z příkladu milosrdného Bo-
ha/ spolu-Služebníkum Božímu / totiz Blízniem svým / gegich daleko
menssi prošineni milosrdně, a radějši odpausťeli/nežli se zlobitvau pom-
stau nad nimi potrásalí: Ale chtěgili nemilosrdni vkrutných rozněvání
Božího/a z toho Trápení hrozného a věcné-katorzského/tau swau nev-
děčnosti Božího milosrdenství/ na se nevwesti / nako tento zapamětivý
Služebník/o němž Pán Ježíss w podobenství dněsního Ewangelium
promluwiti ráčil / za původní příčinou Otázky Petra Apoštola: Kte-
rhžto sluchage od svého Pána časá kázani od Lásee/ (gegiž gespravá
vlastnost křívodly odprosugichim odpausťeti) zeptal se ho, řka: Pane/
kolikrát zhřessi Bratr neb blízni můž proti mně/ A odpuštím mu: zdale
az do sedmikrát? Na to Krysius odpověděl: Neprawojm tobě do sedmí-
krát/ ale az do sedmikrát Sedmidesati-krát. Počítage sedmikrát sedmidesá-
te/včyni čtyři sítia a devadesáte-krát: Však tím Krysius mnji/abychom
prošineni blízniho proti nám nepočitali/ ale radějši každého času/w-
sech, n-tisýchich svini/odprosugichimu z Bratrské Lásky odpausťeti ho-
tovi byt/rozpominajice se na milosrdenství Božské / z kterhož senam
neschylní hřichowé odpausťej/ a na hrozné pokuty Boží/ kterž na se
nevdečníj Boží milosrdu/a nemilosrdu vwozugi. A tak se vžitkem Sum-
mowním dněsního Ewangelium předně dobrota Krále Nebeského/w
odpausťení nám býdnym velikých hřichův , darmo z milosti, vysoce
schwaluge. Zatím hned: společná všech Lidí zlobitvost a nevdečnost
Bohu pachaná při nás se trestce/ až z toho n hrozná pomsta Boží kwe-
stráže na služebníku neprawém očím lidským se předstaruge.

Srozuměsse gisť tehdy Summe/ původu/ n vžitkum přečtené Hy-
storie dněsní Ewangelistské/snažmež se dále světlý wenslad w tomto slo-
wa Božího kázani nábožně rozgmati Artykulem:

O strausseni Srdce násseho/Rozdilosové budau Ówa.
Neyprwé/Gestoto strausseni Srdce/neb Ducha člověka: A kolikro-
se w Lidech nacházhvá?

Druhý/

Druhé/Odkud my Lídě strausseni srdečného můžme nabývat? Ahal
P. Bůh ráci na straussená Srdce vzhledan/ a k třesoucím se před
geho řecmi mstí?

I.

První rozdíl: Spůsob strausseni, jakozto předně částečný pravého
potápi/ vklazuje na tomto služebníku / který Králi svému na poč-
tu mnoho žádal/ a nemage čím zaplatiti/ vlekl se rozhněvánj a vy-
činutí Králova na sebe / až z toho k nohám geho s Modlitbou padl/
prose ho/řka: Pane/Měg strpení semnau/.

Gest tehdy Srdce neb Ducha lidského straussenij/ Opravdové se
vleknuci hrozného hněvu/a spravedlivého Sudu Božího/ proti hří-
chám spáchaným/z kterehožto vširnutí a sirachu pochází w člověku tže
na svědomí/žalost w Mysli/ bolest w Srdci/sky w Očích / w všech ho-
řekování na spáchané hřichy/ a vraz welebnosti Božské/ wedle těchto
povědění od straussených w svatém písničce/řka: Ach, jakož Líd tak hřich
mug zetřel svěnné kosti mé. Opět: Před Ewáři rozhněvánj Božího
kdo ostogij? Item / Manasses řekl: Ach, zhřešilyt gsem/ až hřich
mě mogi nad písek mořský, a hivézdn Nebeské se rozmnožili. V Apostol
ždychage sljal, řkau: Běda mně / kdo mne vysvobodí z Čela Smrti
této? Jóhel Prorok volal na neklagich Líd mluvil: O rozedrlete Srd-
ce wasse, a ne rauha: Neb jako rukau Satan na člověku/ a zmrkáním
tže na Čele se poerhává: tak obtížným svědomím z chtění mitedlné-
ho hněvu Božího/pro včinek hřichu mysl w srdeci w kagich Lidech roz-
tržené běhwá. Kterezto roztržení myslí/a Ducha straussenj w Lidech na-
cházíswá se trogi.

¶ První/právě kagich/těch gesto své hřichy s vleknutím pozná-
wagi/a pro ně zuriwý hněv Boží s strachem, bolestí w myslí pochutgi/
a k milosrdenství Božímu důvérne se vikagi. Jakoz se to patrným při-
kladem w vysvětlení Textu Evangelistého vkláze na služebníku za-
dluzilém/bj náss spashitel spocátku: Připodobněno gest Králow-
ství Nebeské Králi / kterýž chtěl počet klásti s služebník-
fwhmi. To gest: w Chríci Kristové, rovně Pán Bůh král Nebeský
tak koná s hříšným/w Náboženství s nedbalými služebníky / že gich ku
počtu z svérených gini věčn posvolává: Jakoby nějaký Král Vředn-
ský/w chtěge počet s nimi klásti. Což Bůh při nás činí zákoným slova
Božího kázaným/svědomí po spáchaní hřichu otevřeným/Nemocí/bole-
stí/ až v hodinu smrti. A když počítati se počal Král/a wssecňn
přigmy v vydání služebníkův rozwrhovati/podán gest mu ge-
den / kterýž mu dlužen byl Deset Tisíc Centnéřů.

Straussens
co gest.

Psalm 37.
Nahum 1.
2. Paralip.vl-
tim.

Roman. 7.
Jóhel 2.
Smile.

Straussens
gest trogi.

I.
Právě ka-
gich.

Gentýř se pak s saciuge sest set Korun aneb čerwených zlatých: a tak dešti
Tisíc Gentýřů včiní sedesáte-frát Sto Tisíc Dukátů: A pod tím
Summau Pán Ježíss neschyslost naších hřichů w Registru desa-
reho přikázání proti nám zapsaných, vyznamenává dle světkadu S.
Augustína. A když neměl čím dlužník zaplatiti / kázal ho
Pán prodati / v Zéně geho / v Synu / v všeckno což měl /
a zaplatiti dluh. Na onen čas dlužních kteríž neměli čím platiti / pro-
dávání bývali sevsi celádkau svůj / s manželkou / s Dítětkami / v sevším
státem / aby odtad věřiteli některak dosti včiněno bylo. Kteravžto částe-
kau podobenství tohoto vči Krystus / že pro hřichy nás netoliko my / ale
také v všeckny věcích násse zlorečení jsou oddány. Neb tak psáno je
v zákoně: Gestile nechcess (člověče) poslauchati hlasu Pána Boha
tvého / zlorečená bude stodola tvá: zlorečené v všeckny gine věc tvé/
zlorečený plod života tvého / zlorečená Aluoda Země tvé / Skot volku
tvých, v siáda Dvoří tvých, it. Tomu pak ne tak se má rozuměti / žeby
Děti pro Rodiče / a nebo Manželky pro Muže / měli zatraceny byti: Ale
zlorečení na přibuzenství přichází toliko v věcech tělesných / leč v potom-
v ony samy na sebe svau bezbožnosti to zlorečení věčné vvedli / wedle řeči
Ezechiele Proroka.

Aniž se má z tohoto prodání služebniška, sevším domem v státem
gehó, tak tomu rozuměti: Jakoby člověk hříšní mohl dosti Božské spra-
wedlnosti za své hřichy včiniti / a ge gmeňm / státem / rodem / Země
svým zaplatiti: Neb kde mi nagedess wevšem světě služebniška toho / kte-
reyby mohl sestfrát Tisíc Tisíců / totiž sedesátkrát Sto-tisíc Duka-
tů / neb zlatých Vherstých čerwených na hotově mjeti, bud shledati. Neb
žádný v světě není tak Bohatý / kterýžby takovau Summu peněz
svých vlastních pospolu měl: Tak rovně nevswatějšího člověka záslu-
hy / a za hřichy zaplatit / jsou proti množství hřichů geho jakožto krá-
pege wody proti Moři Oceánském / a proti zářivému hněvu Božímu
na hřichy / Gedna Tuněrody / na široký Tisíc mil zdylí ohněm horící
Les vylitá. Jakoz pak sám spasitel v Tertu Ewangelium Sto grossů
proti deseti Gentýřům Zlata siawi / Gedno proto: Abi v kázal novoz-
nosti všechno lidstvo pokolení, v Nejsvětějších / k dosti včinění za své
nepravosti. Jináče sye nebylo by potřeba zásluh Smrti Pána Ježísa /
wedle řeči S. Pavla k Galatum. Druhé: aby nás tím velikostí dlu-
hův ne k zaústání a k zatracení / ale k kagichmu strausseni Pán přivedl.
Neb jako Matka spátre Dítě své blízko ohně státi / nechází ho do plame-
ne hříčího / ale raděgi co spiss vchwátje ge prý odnassi: Tak Krystus
hrůzau Božího hněvu z ohně pekelního hříšníků vytrhuge / když gel
pravěmu strausseni tudy přivozuge / jako tento služebník vlysse o pro-
dání sebe / z všechnutí padl k Nohám Krále / s takovým vstrnutím / Srd-

Gellius.

Deuter. 28.

Ezech. 18.

Galatas 2.
11.

Simile.

ce straussenim / a myslí prestrassensim / až nako omámeny téměř oneměl :
rossat sobě nezaúsal/ale posorně zvolal/prose ho/řka: Pane/měg
srpení semnau / a wseckol zaplatím tobě. Sliboval obýce-
gem dlužníkům zaplatiti/ačkoliv s to být nemohl/ by pak mu toho dlu-
hu Král do Čech Let čekal. Ktímž je nesydatoš mnohých trestce, kteríž
Bohu, buď Lidem stědře, a bez rozumu sv tom se zařazugi/ sei na věčn-
být nemohu. A rossat tím předněgi, pravého straussenj Srdce, překlad
na comto zadlužilem služebníku/nám hříšným k následování se předsta-
vuje: abychom celým a právě straussenym Srdcem / bezewšeho žen-
ffáns/a o milosti Boží pochybování/před Pánem Bohem padali/a pod
gho mocnau ruku se pokorovali/pronášegice w sobě důvěrnost/Wiru/
naděgi / a pernau stálost o dogiti milosrdnosti Božího (chlasyhými
Moudřebami) ěskage s kagichym Davidem: O Pane/nepocházet na saud
s služebníkem svým : nebť nebude před tebou nalezen nevinný žádný ži-
vý člověk : Gestíze ty na nepravosti nasse patřeti budess/ach kdož před
tebu oslogi welebný Pane : hřichůw mladosti mé a přestaupení mých ne-
spomíney mi: Ale wedle dobroty tvé pomni na mne / pro samau dobro-
tu tu svau. Takového právě strausseného Ducha překladové mnozý
gsau, w Novém Zákoně pojmenovan: Nakrsto / ženy hříšnice, kteráž
w Měsíce Náym k Nohám Páně padna/slamí svými, z strausseni srdeč-
ného kagichými, ge vmyšwala/a svash vytírala. Item: Celncho zgew-
ného/kterýž Déji svých sydělo se k Nebi pozdvihnauti/zvolal z roztře-
ného Srdce k Bohu/řka: o Bože/ buď milostivo mně býdněmu hříšný-
ku. Syna Marnotraňeho / Petra / Šawla / kagich: & onéh tří
Číšcům Lidu w Jeruzalémě/kteríž z Kázanj Petrova straussenj nabý-
vose/hned důvěrnau a kagich myslí k Boží Milosři/a k Víře w Pána
Ježišse přistaupili. Semě vlastné přináleží ono povědění S° Augu-
styna/řka: Ambula per humilitatem, & veniens ad Diuini gaudij clari-
tatem. To gest:

Kráčí s pokorou že w svatém pokání/

Přízdes w radostné s Bohem přebývání.

A pokli (Si malè fecisti, tunc respice vulnera Christi) vznášs se pro své
hanebné hříchy té radosti nehodným být: Zehdy pospěs straussené na
Ránu Pána Krista patřiti: Tak se Starij wespolek napomnávali. A
potud gest wysáno právě-kagich spásytedlné strausseni.

¶ Druhé se nalezá w Lidech pověrečných/halové strausseni/a-to ta-
kowych Lidj / kteríž po spáchání nepravosti toliko austi a těluau zew-
nitěnii žalost na sobě prokazugi: Srdcené pak opravdové Chýtedlno-
stí hněwu Božího nemagi / a zasluzilého trestáns bolesně se nelesagi/
buď je za své prohřessenj/něnakým potrápennim svého Těla/ a skutečkem
dobrým/neb samau posmurností zevnitěnij/spravedlností Boží do-
su-včiniti se domiswagi. Spisob takového straussenj spátruje se na o-

1. Petr 5.

Psal. 142. 129.

psalmo 25.

Luk. 7. 18. 25.

Actuua 2.

Augustinus.

Antiquitas.

II.
polycletus
pověrce
nyš.

3. Regum 2.

Johel 2.

Matthai 7. 6.

Luc. 12. 16.

Paulus Aemilius lib. 3.

nom Achabovi Králi Jérahelstěm / který vslýšew domluvu od Proroka Eliáše, pro ohavné modlárstvo / a Nabota nevinného vražedným / vlasti se / a roztrhov raicho na sobě / oblékl se w živui, poftil se a lehal na Pnyli / a chodil sklopim hlavu / tím se dosti Bohu za své hřichy činil domniwage / vysak opravdové žalosti w Srdci nemoge. Proti takovým halovým straussencům Prorok Johel říkal w toto: Rozdrcete Srdce wasse / a ne raucha wasse / a Obracie se k Pánu Bohu nássemu w celém Srdci wassem / w postu / w pláci / a w křížení: Neb dobrotiwý a milosrdný gest Pán. A Krystus dík svým: Nebudeli hohnýssi spravedlnost wasse nezli Mistru a Zákoniuku / nevejdete od Království Nebeského. Neb se farizeowé před Lidmi modlivali / Almužný rozdávali / postivali / posmaurnij a Straussenij se vklazovali / proto samé / aby takto od Lidi viděti a chválem byli / protož gína Syn Boží říkal: O pokrytch, znáti Bůh Srdce wasse / že gste vnitř plní nepravosti: a halo w hrobsch vmrských kostí: Tak w Srdcích waschich samo smrdučé pokrytství a Kotrovství / laupeže, a nezdrželivosti leží / zdáte se zevnitř spravedliví / ale vnitř gste plní pokrytství a nepravosti.

Osať posavád pokrytch / a halové-kagich těch spisobitv: je samo-tělné Straussenij / a popelom hlavu posypání / Raucha na sobě rozdrcení / neb smutku obléčení / bud nějaké Těla potrápení / opravdovým Straussením / káním / až n milosti Boží za slaužením byti se domniwagi / a tím žaluhyn Smrti Krysta Ecžisse vyprázdnugi. Položime tuto k věnstraze pěkné dvě Hystorie / paměti hodné. Přední bud tato: Kžteme je w Frankreichu byl geden Pán, neb hrabě / gménem Fulco, člověk svědomí velmi obtížného pro hřichy své. Ten o to pečlivě vyselilak přemysel / kteřak by hřichům prost byti / a s Bohem se smířiti mohl. (Ale je bludné věcení toho času měli předkové nassy / kteréž Lidi wedlo k zásluhám / nimž by měli za hřichy své dositi-včiniti) Protož wžal před sebe toto: Powolal dwou služebníků svých / a přisahau ge sobě zavázel / aby cožkoli gím poručí vdelali. A takž přisahu tu od nich přigaro / vswrhli provaz na hrdlo své / a dal konec geho druhý w ruce gednomu tomu služebníku / aby ho nám za sebau předce až k Božímu hrobu táhl / druhému pak dal běc / vleže mu aby život geho nini mřkal a vstavěně hnál. Tak ten táhl k Božímu hrobu / bez přestání kríče: ó Bože / bud milostiv tvému bídnému služebníku / velikému hříšníku Fulkomovi. Tento vhojhy člověk nemá zagine / než žeby tak za hřichy své dositi-činil / a ge w Bohu vyplácel / a tudíž svědomí své strassiuwé spočoguti / a spaseni včenného dogitu mohl: ak bídne se oklamal / a zavedl. Nebo byt pak člověk vysoko. Čelo své ohnivými kleskami srhati, a neb zsekati dal / vysak nemohly za ten ze všech nechátrnýssi a neymenssi hřich dositi-včiniti / protože hřich žaluhuge včenné pokutu: A přirownává se od Krysta k deseti Centnérum peněz. Nasse pak žaluhyn k sio grossum / a k krupégi svodn proti Ocean-

skému

stěmu mori/ u/ aniž také Boh chec načau ginau mždu výhřti za hříšny/
než gedinc toliko to dostatečné poslussenství Syna svého miločho P. G.
Krysta jakož swědci Svatý Petr: Že neměl žádného ginchho gměna pod
Nebem daného Lidem/ srze kterežbymohli spasenij být.

Actoz. 4.

Druhá hystoria gesto tato: Prawij o gednom doktorovi/ kterýž těch-
to předeřich časův obýval w Wissni/ Že byl horlivý milostivý do-
brých skutků/a s ním ginchk Lidí často a srdečně napominal/ sám také
byl dobrý ctný Muž/ lajdého dne Missy slavil/ veliké Almužny dával/
tríkrát do těchodne se postil/ v dílu také na náklad svých vynstarovél/ a ve-
likým nadáním gen opatřil/ pro chudé obecné ženy a Nevestky/ kterež byly
od svého neflecheného života přestati/ a pokání činiti chceli. Žen ma-
ge v městi vpadl w polussenj/ a premeysslel v tom/ s čim a s načau řečí
neb vymysluwau mohly před Saudem hněvivého Boha se postarwiti/
tak aby zase potěšení a pokoge w Srdci svém nabyl/ a z tohoto žalosti-
vého audolis spashedlně vykřiciti mohl. Tím polussenjem tak velice byl
saujen/ až mu zevsjeho Čela slyší pot velikau výkostí se vyleval. Edyz
pak on své misse/ Almužny/ Čela trápenis/ nadání/ a dobré skutky, hněvi-
věmu Bohu w Srdci svém předkládal/ (což v sám vyznal) a vysal nic
mu to vysoko podlé vznáni geho vlastního svědomí před přijímým sau-
dem Božím postákovati nemohlo: Zvolal několikrát hlasem velikým
žalostivě řkavice takto: Kož pak ani to nemůže spomoci z Ani toto ne-
postávuje: Taková a tém podobná slova edyz giz mnichokrátě w těch
svých polusseních opakoval: Naposledy srdečným klaněním a hľuboce
vzdechl/ edyz mu giz v slyž Oči geho hogně telky/ řka: Z edyz pak nic mi
proti hříchu/ ani proti smrti/ ani proti pekelným výkostem spomáhati ne-
může/ spomoží mi ale to: Miserere mei Deus, propter Iesum Christum
filium tuum crucifixum & resuscitatum. To gest: Smilujž ty se nadem-
nau, o milostrný Bože/ pro horšau smrt a vzkřissenij tvého Nejmilej-
šího Syna Pána G. Krysta. Po těch slovách v-hned zase nabyl potěše-
ní/ a Dusy svau milau w ruce Nebeštěho Otce svého poručil. A protož
pověrečně strausseni/ a halově pokání/ zásluhami smrti Pána Ježišse
w sobě vdušme.

¶ Třetij gesste Strausseni nachází se w lidech: genž gesti Přirozené/
vysal bez známosti Pána Boha v pohu milostivosti / kterež gesti Slo-
ženo w zásluhách Smrti Krystovu/ t zauřaní Lidi hříšně doháněgich.
Samot zagisté přirozeni gednoho-lajdého z Lidi, pro spáchané nefle-
chenosti, morda, Chyložstva/ trádeže/ laupeže/ u/ lekání/ žalost/
strach/bázen/lítost/pýšení/na člověka vtorhuge/a gen w výhli truchlé-
ho/srdcem zdychagischho/ na obličeji zasmusseneho/w Očích slzavého/
lidské přetomnosti se sítstichyho/ mřta nemagischyho/ sebau negistichyho/ u/
činjivá: by o geho zločinnosti žádnej newěděl/ samo svědomi na něj
všem a vysudy žaluge: Nadto / by pat takový hříšník o Hněvu Bo-

III.
Nezabohá
zařízagi
c/49.

žijm / o pokutách / a svěčném zatracení nici nevěděl / neb věda o tom by
nevěřil / předce ho však srdcenná bolest pro spáchaný hřích tak žere a mo-
ří / žeby se co spíss tím dřív giz raděgi dwo Šoty w řemi / bud n w sa-
mém pekle mezi dábly viděl / a z toho zaustánlisvě sobě takoví n života
vfracují.

Genes 4.

Plutar.in vita
Alexand.Euripidis.
Historia.

Eusebius.

Oronkios.
Eurip.in Phae-
niss.Iud. 9. ab in-
dia tumeo, &
wrs pes.

Takové krausenj se gmenuje pohanské / známosti Božího milost-
densivs prázdné / na kověz měl Kany / wráh Bratra svého vlastního.
Také Alexander veliký, Král Makedonský / zabíjí Klota přitele svého
vérného, bezewossi příjiny / z sameho se naň popuzenj / Tak po tom mordu
plakal / fricel / nařkal / a toho želel / až se o málo sám také nezabil / kdyby
mu toho od přítomních sotvícka zbraněno nebylo. Kterýmžto krausse-
njm ne toho želel a litoval / že Boha rozhněval / mord spáhal / Saub n
zatracení na se vvedl : Ale že tau wraždau křivdu svému přiteli včinil /
a dobrého rádce stratil. Protož ne křesťanské kagichy / ale pohanské zaussa-
gich krausenj to bylo.

Sluší tuto připomenauti n onoho Oedipum a Locastam Matku /
potom Manželku geho : Čtěme kterak někdy za pohanů w Národní-
kem / nad Thebánskau fraginau frášoval něhaken Lai, Král tak říčený /
Kterýž nemage s Locastam manželkau swau plodu / radil se o to Apollinum
Boha svého, w Modle odpovědi dávagyrhó / kterýž mu na spůsob těch-
to versů odpověděl / řka / Ne serito sulcos liberum, vi Dæmonum,
to werssú odpověděl / řka / Nam te satus quondam truciabit tuus.

To gest : Nejádey plodu s dábelskau pomocí
To gest : Neb té twág Syn zamorduje swau moch.

Čehož se Lai vlekl / o to giz wjene nestál / a Manželovi se zdržoval.
Po některém pak čase gsa rozweselen / a na tu odpověd Apollinovu se
zapomněv / staž Manželkau swau Žokastau Syna splodil : a pohleděv
gednoho dne na to dítě, vlekl se / spomena na onu odpověd / že má od své-
ho vlastního Syna zamordowan byti : coz aby se potomně nestalo / rych-
le Pastýři svého Stáda rozfázal to dítě do lesa zanesi / a tam zabiti. A-
le Pastýř vtwázal ge žiwé w lese za Nožičky. Na kterýžto geste žiwé a
kwísljen náhodau tressil Melibœus, Pastýř Polybia Knížete Korinthské-
ho / a wžaw ge / donesl ge ku Pánu svému do Korinthu : Polybius ne-
maje s Manželkau také plodu / všechně Dítě přigal / a při svém dvoře
na kověho vlastního Syna odcházel : A od otoku nožíček (od toho
vtwázans dítěti otekých) gmeno Oedipus mu dal. Vdělal se potom
z něho Mladenc frášný / Jonák spanilý / řek vdatný / myslí Heroické / a
právě Královské / až mu toho ginij dvořané žávidjce / svýjsali mu
geho rod / kdo wj co a odkud gest ? Nadčimž gsa Oedipus vražen / gel
Apollinovi Bohu také na dotázku / chtě se na něm doptati kdo gsa ge-
ho Rodičové byli ? A z našeho Rodu neb Staru gest possel ? Kte-
ryžto Appollo žádné giné spráwy mu nedal / toliko tu : že bude Otce

svého

svého vráhem/a matkou vlastní manželem: čehož se on zhozil/ aby se
to nestalo/a domov svage se být z Korintu/a tam gesce rodice živé mrtví/
raděgi tam negel/ ale ginau cestou do Kragin Čhebanských se obrátil. V
tom na cestě potkala se gizda geho s gizdou Lai Krále Čhebanského/(Ote-
če geho) kdež pro newyhnutí gedněch druhým Šwáda n bitva se stala/
v kteréž Oedipus svou vlastní rukou krále zabil/ newěda aby Otec ge-
ho byl. Po gehožto Smrti yakáš přessera, Sphinx nazvaná/mage hla-
vou panenkou / život ptací/ nohy lwové / celé Království Čhebanské
hrozně strašíla/ a lidí chytala/ vydávage na ně tuto pohádku: Quod
nam sit Animal bipes, tripes & quadrupes. To gest: Kterébyto bylo zwře
divaunohé / trhnohé / a čtrnohé. Kteréžto pohádky když žádný nemohl
vhodnauti: Protož každého hachotá Sphinx z Skály do vody shodila:
Až tento Oedipus gsa hostem w té Zemi / když pověděl že gest člověk/
čtvornohý w dětinství / divaunohý w dorostlosti / a trinohý w věku se-
stosti/na hul se podpragaj. Kteraužto odpovědi ta přessera gsa přemo-
žena/sama sebou z té Skály do More whodila/a tam zůstala: obywatele
pak Země te/pro takové vysvobození své z toho Nebezpečenství/ vsau-
dili Oedipa hodného býti králem gegich. Protož k tomu přivedli / že
w domu královnou z Manželku pogal/ a s ní toho Království dosáhl:
s kterauž když giz n čtrny Syny splodil / tepruwa se toho domafalo že
gest Král gegi Syn / a Otec svého, Manžela gegiho prvšího, vráh.
Odkudž oba tak lekavého svědomí / a strausseni w Srdeční bolesného
nabyli / až nemajíce Boží známosti / a newěda nic o Božím milosrden-
ství/w zaúffání sobě Oedipus Oči výbodl/ a žolař se wobýyla: Sy-
nowé pak swadiwss se o přednost w Království sami se zmordovali. A
tak ten neslášný konec té Tragedye se zběhl a stal. Za času Jaira os-
mého Sudec Zrahelského.

Diod. sicul.
lib. 4. cap. 6. 8.
T. H. 441.
AB. 265.

Anno mundi
2738. à Dilu-
vio 1080. an-
te Christum
hatum 1230.
Iudic. 10.

Kterážto Historia proto se tuto položila/ abychom porozuměli kte-
ral strausseni Srdeční z přirození pocházej / po spáchání nepravosti:
wssak když není při člověku Milosrdenství Božího / a žásluh Smrti
Pána Ježíše známosti/giz takové strausseni není straussením/ ani po-
fáním/ale samým zlým svědomím/ a dábelským zaúffáním: před kterýmž
nás ráč vchowati o ty sám Bože nejmocnější / náss Pane Krysie Je-
žíssi. A protož dále nasváříce se k Textu Ewangelium:

I I.

Skuhým rozdílem Kázaný včime se / Odkud právě strausseného a
tragického srdece mužme a máme nabývat? Neb to gedenkaždý
sám o sebe pozná/kterak nám není možné samo od sebe a z sebe w
hřachu se vznati / mnohém pak méně na hřichy plakati. Neb toho dar w
sámé boží milosti záleží. Když gsy mne obrátil k sobě, (dříž Jeremiass prorok)
o bože, činil gsem pokání. Popatřme w Ewangelium na služebníka žadlir-
Hier. 31.

žilého kterak se ne sám od sebe w dluhu vznal/vlekl/padl/a milosti královské straussené se modlil/ až ho sám Král počtem k tomu přivedl. Tímž P. K. vlastuge a vči: Kterak my hříšní lidé,zdaru milosti Boží(z kterouž se máme modlit) právě kagichyho straussenj nabývat můžme, a máme:

¶ Předně / z Register Zákona Božího/w kterých Král Nebeský/co g sine a na mnoho zlého napáchali/a čim hrozného Hněvu Páně/wězení/ w věcného zatracení zaslaužili / Nám wsem videm vlastovati ráci/ rovně jako tento Král, při počtu služebníku světnímu , deset tisíc Gentm růw peněz w Ressantu, vkládal. Ztoho gsau ona S. písma: Hřichu gsem nepoznal / gediné skrže Zákon. Item: Zlořečený gest každý ldožbý nezústal w všeckých věcech které gsau přislázaný w zákoně.

¶ Zatím hněd / z vnušnutí Ducha S° skrže zákoné kázani všm ka zatele/rozjmagich w Myśli člověka poznání hřichův a hnevu Božího/ a z toho bolest srdečnau, a slavě oplakávaní spáchané nepravosti, žitných / jako w kterém Dawidovi Králi Måthanowa řec tauž jalost straussenau spusobila. W Obywatelich Mnywetských Jonášowa. A w Textu řec Králowa o služebníku: Když geh rozkáhal Král prodati / w ženu geho / w děti geho / w všeckno což měl / a žalatiti. w padl z vnušnutí služebník ten před Králem. Gestu ovšem Ducha S° v rád trestati Svět z hřichu.

¶ Z třetího Původu straussenj pochází/totíž: z býd přezlostních/pro hřichy na nenačagich w poustě Boží se valíčkymako na tohoto služebníka/prodání ho sevissim/k dílu a robotě horvadsté/ straussenj to spusobilo. Zaslunné činiss, o Boží, (o Job trpělivý) je člověka mnohými bídami naplníges / a tudí mu Oci w Srdce otvíráss/ aby se vznával w hřichy/a před tebe straussené předstupoval. W zármutkuž zagiště ráno povšanau (vluwi sám Boh skrže Proroka) řekně / a řeknau: Podte, navrátme se ku Pánu/ nebo on ranitnás: a vzdrawi nás. Jeremiass napsal: Zé gest nás Pán ponžil a zavrhl / abychom se navrátili němu.

¶ Přistupuge k tomu trojiniu Původu straussenj také w mysl člověka/ Ducha S° vnušnutím od hřichů odvrácena / kteráž z vnušňování zákona Božího/a své vlastní nečistoty/nemožnosti/ a nespravedlnosti/nabývatá jalostí, a srdečné bolesti / pro včinek hřichův / a gynní P. Boha vražens. Zákoného pak kagichyho straussenj ne k tomu nabývat gest potrebi/ Abychom skrže ně hřichům odpustěni sobě zasluhovati mohli/ (nakž tomu některí věj:) Ale abychom vali Boží w vznávání se w hřichy povolni byli. Zatím: Vznagice mržkostí svých hřichův / srdečnau ponžeností/w bázni Synovské se před všechnosí Božískau polcorováli: A ztoho Pána Ježíše vysupiteli svého, s geho Evangeliským věním, sobě osladčovali / kterenz dí: k zwěstování Ewangelium chudým Duchem/a strausseným Srdcem / poslal mne / R.

To gij

z Register
zákona.Rom. 3.
Galatas 3.
Dew. 25.

z Duchu S°.

z Regum 12.

Iohann. 16.

z Dido.

Iob. 14.

Osez 5. 6.
Thren. 3.

z mysl člověka k pos. božnosti nálonné.

Strausseni
z temu gest
potrebu.Lucas 6.
Lucas 4.

Rájan
ním se
pogedi
w èer
pusti
tatrau
val /
sumi j
otom i
n Ver
scimil i
od tress
demai
Boiene
Dise
L
dame
Nejdil
och /
int. I
ito Al
Druh
římen
Sjetro
d

J
C
Renj
Kron
Zolam
Erd
Kura
Gj
Prol

Žo gij wědauce / slýšmež gessē při tom hlavním druhém rozdilu
Kázani / Tak Pán Bohrácí na Srdece strausséná vzhledati / a třesau-
cím se před geho řečmi mstí : Že velmi Milostivě / a všech hřichův hned
pogednau darmo ; pauhé milosti odpustitelné / zvestiuge sám syn boží
v Textu / řka : V slítowaw se Pán nad služebníkem tím / pro-
pustil gen / a dluh mu odpustil. Žot gest ta gedna cesta / strze-
kterauž spasenj můžeme být / totížto : aby se nad námi Pán Boh smilo-
val / hřichy nashe všecky pro Krysta prostřednictva odpustil : nebo ne na-
šimi žásluhami / ale milosrdenswim Božským spasenj býváme / nakož
o tom neschytané množství Sentencij S. Písmá vyšvédciuge. A Sva-
ty Bernart o tom pěkně vyžnání činí / řka : Já gsem Pane hřessyl / ale tys
se činil o tom newěda / Nezdržoval gsem se od hřessens / ale tys se zdržoval
od trestání mne : já za dluhy čas množyl gsem nepravost / ale tys na-
demnau vstawičně rozhynioval svou milost :

Bože neymilosrdnýss / Kač nás také propustiti / Pro žásluh Syna svého /
Díce Nevljostivýss / Dluhy hřichův odpustiti / Gejisse Pána nasseho.

„A tak, neymilechys, obrátíce se k žásluče Kázani tohoto / spama-
tujme že gsmé sobě rozginali / O straussens srdece nashe. Prvním
Rozdílem gsmé poznali trojii byti straussens srdece, I. Vidi právě kagi-
čich / kteríž své hřichy poznávají / a pro ně žalivě hněv Boží na sobě
ctíž. II. Polkytcův pověrečných : Kteríž po spáchané nepravosti to-
liko Ausinijs žalost na sobě proklazugi. III. Neznabohu zauffagich.
Druhým pak Rozdílem gest vklázano / Od kudbychom my právě strau-
sseného a kagičho srdece nabývati mohli. Totíž je předně řež Register
Zákonu. IV. Z Duchu Svatého. V. Z Víd a Zarmutku. V. Z myslí
Čzlowěka k pobožnosti náklonné : kteréžto také ráčíž gednomu-kázdemu
ž nás dátí Boh Dtec, Syn geho milý / z Duch S. vše geden
Pan Boh / kralugich na věky věkův /
A M E N.

Gen. 8.15.21.
Psal. 50.
Iohan. 3.
Ephel. 2.
Titum 3.
Roman. 4.3
Actor. 10.
Bernhard. in
Serm. 88. ad
Deum.

Zásluče
Kázani.

Modlitba neb Písení / nako : Chvalíž Pána gij nym Dussemá / ř.

Nymocnýss Swočitel /
Nebe, žémě slavný Králi /
Nad te mocnýssho
Není, nebude nebylo /
Krom tebe Boha prawého.
Tysám dobré ráčíss znáti /
Srdece nashe spytovati /
Kteréž na kažné
Gest mržkostmi žohavené /
Proti Blížnjm zatvrzené.

Dráčíž se smilovati /
Srdece strausséná nám dáti.
To právě kagič /
Apokrycův pověrečných
Zájen Srdece zauffagich
Duchom se mohu myznati /
Register hřichův pozbýt /
Skrž Duchu Svatého
Zde vůli Páni konati /
Po Smrti s ním kralovati.

A M E N.

Neděle Třímechtmá po S. Trogich.

Ewangelium S° Matthause w XXII. Kapitole.

Milost a Láska Božíj rácíj s námi býti / Amen.

Proorok Božíj Izaiášs (Vide Křesťanský) w rozdílu VIII. mezi
jinými slowy tato gest poznámenal/rčka: Weděte w Raddu / a zrušena bude:
mluvte slwo / a nestane se: Nebo s námi gest Bůh. Témoto slwy Prorok
pozmíval se neptátelkum, a gíjch vyslovování / kterýmž sládali mezi sebou zlostné Rad-
dy proti volenym Božíjm, na slázu gegíjch: Kteréž Bůh russytí a w ně obracat rá-
čil / tak že se podlé raddy / a umyslu a mluwenj gíjch nestalo / to což oni chéli. Neto-
liko pak za času Izaiáše Proroka Božího: Ale y posavád wždycky Pán Bůh vose-
liké raddy neptátelsté, proti sobě, y tomu Lidu, s kterýmž on gest, sládanie, russi a w
ně obrach / gegíjch řecem k mistu přejsti nedopaušej ne gináć než jako gest toho dokázal
při Deáze podvodné / od oných lšíwých Garyzéuw pod spůsobem dobrého pátelsví
na Krystia Pána věinéné. Takž tomu všemur světlegi wyróżumjme / tdyž předně s
vážností a s větivostí powstanouce Text Ewangelium S° sobě čteney přeslyšime/
gejž gest napsal Ewangelista S. Matthause w Kapitole. XXII. slwo od slowa
takto /

Tchdy

Tedy odcházejce Farzeové / w Raddu wessli / aby ho polapili w řeči. V poslali k němu včedlky své s Herodesowými / řekau-
ce : Mistře / víme že pravdomluvný jsi / a cestě Boží w pravdě vijss / amž dbáss na
koho : Neb nepatriss na Osobu Lidskou. Protož pověz
nám , co se tobě vidí ? Slušli plat dátati Čísaři / čili
nic ē A poznaw Gejss Lest gegich / řekl : Co mne pokau-
síte Potrytch ? Okážte mi penž platu. A oni podali mu
grosse. V řekl jim Gejss : Čí gest tento obraz a nápis ?
Ríekli mu : Čísařu. Tehdy dí jim : Dáventež tehdy což
gest Čísařova , Čísaři : a což gest Božího , Bohu. A sly-
šelosse to podivili se : a opustilosse ho odessli.

Tož w tomto S. Evangelium patrně geste slisseli : Kterak ří-
čeové auhlašní nepřátele Kryštovi w Raddu wessli / rá-
diče se wespolek kudyby mohli k němu příslušni / a gey ře-
znyti : Protož z té příčiny wylali k němu své Včedlníky spolu
s Herodianskými / naučilosse ge potrytiv s takovou Otázklau : Slu-
šelobný daň dátati Čísaři / čili nic ē Nic ginčho tím neobmenyslegice /
nej aby ho w řeči polapili. Gichžto raddu Pán grüssyl / slováčkách pod-
vodna změnil / a na gegich hlasu obrátil : Tak je ti kterž Kryštu Pánu
aukladny strogili / sami gsau řeženi / až s velikau hanbou od něho prý
gsi můhly. Protož pravdivoč a slussné Žiaiss takovým Aukladn-
kum se posinová / halž gíz weyss dorčeno. Poněvadž pak nynějšího
času mnohé takové aukladné raddy proti Kryštovi , a geho S. Ewan-
gelium od Neprátele se skladají / slova vprutná / chlubná / v pohružky
mnohé se mluví / (kterž wysal Bůh všecky k nim obrácti ráci / wedle
svědecov dnesního S. Evangelium) protož sobě za naučení předsta-
vuje tyto dvě věci :

I. O Otázce z vkladné Raddu na Pána Krysta od
Nepřátele geho běněné.

II. O Odpovědi Páne na tu Otázku.

I.

RPrvní věc přistoupice / řečí budeme / Co gest tuto Zákoníky
auhlašní nepřátele Kryšta Pána řeči přivedlo / že gsau z své

D o o o u j a u k l a d n é

a užadně Raddu, včedlně své s Herodianskými k Pánovi Kristu i kau
Dkázu lšíwau poslali e. A z toho porozumíme a poznáme co přivozuje
v nynější nepráteli Kristovým, aby se tak proti nám, a gecho Svaté
mu slovu pastavorovali. Přivedla geste pak k tomu tato čtvera wět:

T Předně: Zlobitvá žádostí pomstít nad Pánem Kristem / chce ho
rádi vafžby neuspisťe mohli; Světa svěsti. Neb se byli naň gř do fonce
sv hñetu tehdy rozpalili / když sloušeli gecho Kázani proti sobě činění/v
kterých Pán Kristus gřich doreval / a trestal z neděčnosti dobré
nisi Božských / z Newery Messyassovi / z Mordu S. proroka /
powěr, laťomistvi a pokrytstvi / v gřich veystuplém a hřichém. A
předpovídají že jde pro potupu S. Evangelium z Království bezho
meli být vyvřeni / a gři na gřich mistro / jako Pohané, povolam. A
v tom, pro snadnější odvěsčed porozumění, mluviti ráčil Pán Kry-
stus nekoliko slov proshýni, ale také řeče včesná podobenství / jako:
o Winnich/o Swabě/v také řeče přivozování a vykládání povědění
žalmowého/kdež dž: Kámen kteryž sau zaříhli dělnici/ten včiněn gesta
hlasu vhlídav. Protož (dž Kristus Pán) pravim svám/ je bude oda-
gato v dás Království Boží / a bude dáno Lidu činěnímu aužich.
Tehdy slýsíce Knízata a Zákonich ta podobenství gecho / poznali žež
o vých mluwil: v hledali ho proto giti a zabiti: Ale bogje se žádají,
(nebo Pána za Proroka velikého meli) nesmeli tak zgewoně na něg saho-
nauti. Ale aby se vydyl nad nim pomstiti mohli, vespři spolu sv Raddu/
e kteříto přivolali také Herodianských / ač byli gegich auhlatimi ne-
práteli: v tom vysal což proti Kristu byti mělo / spolčili se rádi / jako
žto s vogaři / Křtíci / Lidmi světskými / a po kráni Křimské s dru-
hými nepráteli Kristovými: tu se k Raddě proti Kristu Pánu sešli žá-
konich, (halž chceši vidjeti byti) Duchovní Lidé / s Světskými/
totiž s Herodianskými/ Kněžji s vogaři/ pokryti s Dráby/ duchov-
ní práva s Světskými / anobřž s vogenštími russiamy. Veyborné
to bylo spolčení a spuntování neprátel / volku a Lissi proti Kristu.
Stalo se tehdy to což předpovědano gest v žalmu: Postavili se Krá-
lowé Žemě, a Knízata sešla se v geden proti Pánu, a proti Kristu ge-
ho. Což gsau pak v té Raddě vymyslili a zaříeli e. V vymyslitli Dí-
žku, o kteroužby s nim činiti meli / a to lehkau a snadnau / ale včinu
nebezpečnau. O plat Gýsari. Pánu světu: Gýsso o to a proti tomu
když kdo to mnoho mluwi / strach hrđla / K. Ze pak gedowaté Dížku
byl ten původ: Křimanci podmanili sobě byli Žemě židovskau / a ja
krak geden Pansiu/ Křimského gi včiněl. A to se stalo před narodením
Kristovým ofolo L X. Letu / od počátku světa 3903. řeče Pompeia
vůdce Křimského / za přičinu růžnice dvan Bratrů, Mykana a Argo-
stobula, synů Alexandra / mezi kterýmiž roztržitosi byla strana Krá-
lowství Židovského. Heymané pak, kteří Gýsarové Křimštis na

March. 21. 22.

Psal. 117.

March. 21.

Psal. 11.

Joseph. Flau.
Antiquit. lib.
4. cap. 8.

místo svém vstanovovat / naříz obyčen měsíci / Kolik svých větch roh-
hledovali / drali / hltali / že lidí co gen kde mohli brali : Nadeo vensse u
plat ten / kterýž Zákonem Božím Chrámu byl oddán : Tocíz / že každý
od dvaceti letch gednau w Rocce z hlavní dárval dimidium sicutum, to
ges / okolo ortu nascendo / že hož se do Roka znamená Summa schaze-
la / a na to se potřebn Chrámové gednaly / vžali / a k Komoru Chrámové
obrátili. Kož gau židé těžce nesli / a o to častě bauceli z dívšali / chci se
toho gha zbrogně ruskau brannau zbauciti: Ale moř Ržimani w ty wosse-
cky bauceli přetrhla s mnohým krve prolišim. Protož nemohauce nihatž
židé toho se zbauciti / musyli to trpěti : Wssal hadáni častá o práva a Pri-
uilegia swá společně s pohany Ržimskými mstivali : An lute Romani id
facerent, quod censum templi auterebant ? To ges : Spravedlivěli by
to činili Ržimané / že plat Chrámu náležitý brali / čili nic i Ržimané gi-
stili : Žide tomu odpírali. Ač také gtau Diákau zatrmenau / chyrosti a
právě Ržimovskými aukladu přisrytau, su Pánu Krysu odeslali : Kte-
rauz tak naříz se byli na tom vradili / že ho sevrau / gím se zdálo. Neb ges-
liby byl Krystus Pán řekl / že se ten plat slussně má dávati : Neli w Myśli
aby tim Pána Krysta v Lidu obecného haneli a lazili / ha kožto grádce
svobody Národu židovského / a tak tim aby ho w nenávist Lidu vvede-
li / a proti němu Lid obecný hało proti Kachři a pochlebniku Ržimskému
pohnuli a popudili. Válkiby byl řekl / že nesluší dávati : Neli tu hned
s sebou Herodianště / kterýž po straně Ržimanů byli / a tým ho hned by-
li hało Baucice gali a zahubili. A tak zbabu-stran mu Nebezpečenskou
nastávalo tim spůsobem : Neb se volonale ti geho aukladný domni-
vali že gím nikudn nebude moř z toho vyngi. A tak ges ge ta zlobi-
vá žádost pomsty neprvě k té Diáce přivedla. Kož se posavád ge-
síce děge / že z pauhénenávsi, a z žádosti hačky Diablowé pomstí / ne-
prátele Chríku pravě proti Krysu / a geho S. Ewangeliu / u geho
Následovníkům / naproti se postavugli. An když se co protivněho
Chríku Krytové začeli má / gau nápomoci k tomu u ti / kterýž syc převě
auhlauny Neprátele mež sebou byli : Nařík tuto Farzeové s Hero-
dianskými / a potom s Sadduceeskými / kterýž o vzkříšení vrtvých
nevěřili. Tak za příčinou Smrti Krytové Pilatus & Herodes, gsouce
převě Neprátele / w přátelestvi gau wesli. Julianus Apostata s Židů
proti Křesťanům se spogil. A mym množi z velikých Pand a Knížat
nestydi se s Turkem w Mysr vcházeti / ne za ginau příčinou / než aby spo-
leňau moř Chríku Pýně potlacili. A kdo o tom neuví / že Mysly / lelui-
ce, kterýž chcegi za takové držání byti / ha lobu Svatému zemřeli / v prostřed
wyska mež zbrognými wogáky rádi bywagi / gen aby něhalau příčinku
mohli nagjiti k potlačení pravdy. Spogugi w té příčině zlost svau s Pa-
peženem u Falessm Bratři. Neb onino wérne Kazatele Včenj Ewan-
gelistského kacerugi / žalarugi / wphánegs : Eiso pak gím k tomu dopomá-

Neděle Třímechtmá

Iohannes. 2.

II.

Iohannes. 3.

III.

Klaus 60.

hagií / z toho se těší a radují. Ale nám za potěšení pozůstává toto: Je vásme a známe kterak oni to z samé zlobivé žádosti pomsty činí / aby se nad Kristem a geho Včením pomstili / proto / Je gegijich pokrytíswi / bluď a temnosti očovírá a trestce.

¶ Gegijich pokrytíswi : Kteréž se v nich rovně co slydlo v Něch u sagiti nemohlo / a posavád vevossech pokrytých ragiti nemůže. Nebo k u Pánu Kristu vzdych po pokrytém se stavěli: V Óci pěkně s nim byli / tak že v supozívání pokrimu gen zwali : Ale krom Óci gen pomlauvali / a všecko zlé o něm obmenyffeli. Potom pak toho pokrytíswi dělegi tagiti nemohli / ale na getvo ge vynesli / vyslavosse ku Pánu Kristu své posly / a ti přigdauce mluvili slova mělká / lahodná / a nad Stred sladká / ale ač ta gegijich Otázka byla v slovích lhezná / vossal v smyslu gedeni nařazená. Protož to pokrytíswi své v tom gsau pronesli / rikagice: Mistré / a vossal od toho Mistra se včiti nechtěli / hafz S. Jan svědci / že gsau k onomu vzdávěnemu od Slepoty pravili : Ty sám Včedlník / kteří geho bud. Item : Vásme že je prawdomluwný gsy / a předcemu věřiti nechtěli. Item : Čestě Boží wprawdě včiss / vossal proto po ní postupovati nechtěli. Item pravili: Nedbáss na žádneho / a proto se geho trestání nebáli. Nebyloliz to swelké pokrytíswi ? Protož se nedivme / když se dnes také nám co toho stává a děge od pokrytu a ny-nchffich Sektarůw. Neboť v oni vmeči v Óci pěkně mluviti / přigemně se propugcovati : A vossal pod tím svým libau řeči offermežowanym slychem všecko zlé o nás obmenyffeli, a na svém Srdci vsládagij / tak až se v sami v tom pronášeti musejí. Ale vossal to nic nového není / poněvadž v ten sám nevynesssy Kněz Kristus Pán a spasitel náss takové zlosti Lidstvě zakusyl / a nám překladu trpělivosti zanechal.

¶ Zlé vyskládání slibu Božských o své Svobodě v tom Království Zidovském. Nebo pjsma S. mnohá měli o Svobodě své v tom Království / ale oni gím zle rozuměli: Na to v Izaiásse Proroka / Národ v Království / kteréžby neslaužilo sobě / zahyne : A Národoně takoví spustnau. Té řeči (v ginnym) oni Literně rozuměli / a že nemají žádnemu poddání býtí tak simeyffeli. Gesso to Pán Bůh o svém neymilejším Synu / a geho S. Chrktvi vyslavit ráčil : Oni pak hádky myslivice meži sebou o Svobody / rozhlceně to vyskládali / a tak Argumentovali : Slibové Božství gsau nezměnědlni , a vzdychy gissii. Nám gesi zaslíbená Svoboda : Tehdy státi máme po té zaslíbené Svobodě. Protož coby k tomu Argumentu Kristus řekl / vyslal k němu o to své řecky : Ale zle to sobě vyskládali. Nebo Slibové Božství je gsau nezměnědlni / to pravda gesi : Ale tomu nechtěli rozuměti / že slibové gsau dvogis / Duchovní a Čelestní.

Duchov.

Duchovních Autařích gsa a a bývají všichni ti kterí věří
v Syna Božího/ a k Pánu Bohu se obracují.

Tělesným pak slibům máme rozuměti vzdycích s věmniskau po-
stupností, kříže a Rázce. Na to takto: Gesilize přizývaní Boží budess
zachowávat / budess svobodný / a budess pozívat dobrých věčných na
země: Paſli nic/ posluti ponesess/a chýmu Ľudu slaviti budess. Gesiliz-
e vposlechness hlasu Pána Boha tvého/ ū/požehnaný budess v Ně-
síce / ū. K tomu Slibu Božímu židé patřili/ a chtěli aby mu Pán Bůh
dostal: Ale k příslušenství Božímu, aby je zachowávali, živeli neměli.
Protož když poddání byli mocí Rázce těžce to nesli/ a zdálo se jim ya-
koby Bůh nepamatoval na své sliby: gesito on vzdycích svých
vyměňuje pokutu pro hřichy.

Dem. 28.

K tomu měli sliby o trvánílosti Království svého Zemského, s
zřetelnou věmniskou / až do vydatí Messyáše aby trvalo: Ale gij
Messyáš na Světě byl: A tak oni měli poznati gij příštího Messyáše
a konec své Politie/ až u hřichy své, a pro ně hněv Boží. A tím se vklázu-
je pak skodlivá gesto věčném rozumu, a výklad písem Svatých.

¶ Peče a Starost o obhájení slavného Chrámu Jeruzalem-
ského / a Dúchodův podle Zákona Božího / a starobylého Obněge k ně-
mu přináležejcích. Neb ten plat (o který tu Otázka byla / měl by dá-
ván být Chráři/cili nic?) náležel k Chrámu: Protož židé se o to horšili/
že se má ginač obracet / a zase to nechal opatřiti / aby se ginač od Chrá-
mu nedával, vyslovili/s takovou Argumentací: Chrám má obhago-
ván být. Plat ten k Chrámu přináleží: Protož nijak nemá, tomu po-
volováno být/ aby se ten plat měl na nechal marně vžitky obracet. Ač
gsau pak koli tuto peči a starost/ aby Chrám obhagosván byl/měli: Však
neporádně a v nedorozumění svém. Nebo Chrám má se obhagosvati při
tom/což k pravým portám přináleží / aby se pravé věci Chrystia Pána
rozsvítilo. Iura enim Templo debita sunt duplia: Principalia seu Sub-
stantialia, ad ministerium præcipue pertinentia, vt sunt: vera Doctrina,
vslus Sacramentorum, & verus cultus. Hæc Iura defendenda sunt & ante-
ferenda vitæ, & omnibus bonis in hoc mundo. Alia vero Iura sunt corpo-
ralia seu accidentalia, vt redditus, ædificia, prædia, pecunia, &c. Hæc iniu-
stis modis, seditione, aut vi corporali non sunt defendenda. Sed cum à Po-
tentioribus bona ille rapiuntur. To gest: Když Potentiatové Světa to-
hoto Aužitky k Chrámu oddané odgimají/ Lid má toto včiniti. Ne-
pravé: Poznati a oplatati své hřichy / kterýž příčinu k tem poslatam bali.
Na tož užidu za příčinu gegich hřichův byl ten plat ginač obrácen.
Druhé: Magijs všelikau služebnost trpělivé snášest: Ale v Šedc
pravé Věci a Víra ať se přítom ozehvá / příkladem Jozefem / kterýž
Putiffarovi Pohanu ač slavil: Však na Pána Boha a pravé Ná-
boženství se nezapomenul. Třetí: Magi se z toho potěšovati/že Pán Bůh/

gesilize

gesilíze ne tu / ale ginde předce swau milau Kýrkew mjeti / a gi spatrowo
ti ráci. Čtivoreč: Věděti magi že Pán Bůh gisotně poslouhati bude
ty Násylníky / kterž o to dobré Lid připravugi / a gemu ge vyodstragi;
Vakoz o tom překladové vyšvédčugis. A tak na to gsau hle měli židé
pomysliti / a že giz Messyášs přissel / do gehožto přijeti ty Ceremonie
Chrámu měli státi / z toho poznati. Slyšmez dále/

I I.

Druhé věc / kteráž nás vyučovati bude o Odpovědi Krystia
Pána, témito ſtalesňím podvodníkum dane. Tak prawi Text
Swatcho Ewangelium: A Požnaw Gejss leſt gegiſch/
refl: Co mne poſauſſte, Poſtrytch? V této Odpovědi ſte
Krystus Pán,

¶ Neyprewe / Wngewil a trestal gegiſch Poſtrytch. Nebo vni
ačkolivo pěkně k němu ausně mluvili: Vſak lſitwě o něm w ſrdci ſiney-
ſteli. Krystus pak Pán gsouce prawn Bůh a ſpýtateł Šrdci / znáti rá-
čil co ſe w gegiſch Šrdci ſtreymalo. Neb dí Text: A Požnaw Ge-
jss leſt gegiſch / wngewil a trestal gi/ řka k njm: Co mne poſau-
ſſte, Poſtrytch? Vakobn říjen ráčil takto: O wj poſtrytch/podvodní
Aukladných / z krwawělji wražedlných / proc ſe tak poſtrytch ſemně ſta-
vite? Proc mne Mistrém a pravdomluvným Včitelem nazýváte / ge-
ſto w ſrdcích wassich gináče o mně přemeyſſite. Z té hle gegiſch nev-
prjimnosti poznawisse gegiſch Leſt / ſiněle ge nazval poſtrytch / a poſu-
ſteli / v lživým ſybalſtým wražedlných: Kteréžto wlasnosti gsau ja-
meho Diábla / a geho nástrogu. Také Bůh v posawád gessé wng-
wuge tu poſtrytchau neprawost a ſaleſſ / ſlowem ſvým že na Švětě:
N potom w Den posledního Šaudu wngewiti ráci / wedle ſwědecí
Pjšina Swatcho/kdež dí: A há tobě (prem) odkrygi ohavné Audy twé/
před twáři twau / v okáži Márodum nahotu twau / a Království ſe-
rednost twau. Item: Nikdygsem wás neznal. Odectěž odemne wſy-
ckni ſterž činje Neprawost. Item: Job Swatý ſwědčí / že Naděje po-
ſtrytch pomine.

¶ Druhé: Poſlussnost poſwinau obogi Vrchnosti. Nebeſké nevrys-
ſi/v také Žemské zachowati přikázal / naříz Text dí: Dehtěž tehdy co
geſt Chýſarowa Chýſari: A což geſt Božího Bohu. Vr-
chností pak (wedle napomenutí Š. Pawla) má byti zachowána poſlussnost
i weſſech náležitých věcích / totiž / potudž nic nerozkazuje proti willi
Boží. Vakoz gſme pak poſwinui ſvětské vrchnosti / Poſlussnost, a vět-
vost činiti / plat dávatil/a za ně se Pánu Bohu Mlodlit. Bohu gſme pak
poſwinui Wjru / ſrdce / mysl / Bázén Synovſtka / a ſummau wſecko we-

Nahum. 3.

Matth. 7.

Iob. 8.

Rom. 13.

1. Tim. 3.

dle wuli

ole všle geho Svaté vykonávati. Protož Pán Krystus dokládá: Co gest Božího Bohu. Napomnění tím: Aby Člověk tak vrch-
nosti Svaté poslussen byl: Aby také velebnost Boží kau nevrazyl / a
co Pánu Bohu nálezitěho gesti/Lidem toho neprislašňoval. Kdyby pak
vrchnost něčco proti Přikázánímu, a neb proti zgewenemu Slovu Bož-
ímu, činiti velela: Toho se něčho nepodmoloval. Protož mnohdy hrát
co Bohu přiležitěho gesti/ vrchnost sobě připisuje: Lidé pak gis w tom po-
sluchají / to což Božího gesti / vrchnosti dívají / a tak obogi hřeší/
Vrchnost zle přikazuje: Lidé zly rozkaž vykonávají. Nebo žádají Et-
de nemají té moch / aby něčco na-odpor všli Boží rozkažovat. Vak
Nabochodonozor Král neměl moch rozkažovat. Gospod vystavene se
modlit: Nebo gest proti prvnímu přikázani Božímu. Darius neměl
moch brániti Pánu Bohu se modlit. Achab neměl moch Nabothovy
winnice sobě prislašňovati. Neb gest proti sedmém a devátému přiká-
zani Božímu:

Pravosl. 3. 6.

z. Reg. 2. 2.

Prousek. 2. 1.

Třetí: Tati odpovědi svau Orator nepravdomluvčený Krystus
Pán / Raddu a předsevzetí globivé. Neprácti svých vemic obrátil.
Neb dí Zert: To vslušewse, di wili se/a opusti vesse gen, Ode-
sli od něho. Neb gis newěděli co ku Pánu promlawiti / gstance tak
zahabeni / a od něho potrestani / začež se museli syndeti / Je delagie se
nad ginc lepšími / a vrchnosti neprislašnějšími byti: Však Pán
Krystus zgeweně vklájal / že ani Bohu ani Vrchnosti toho co po winni
gsau nevykonávají. A tak s hanbali odgisti myslit / nemoha svau
Maudrosti nic zemstati proti Pánu Násemu Ježíšovi Krystu: Gemuz
samému bud Ježíš / Sláva / Moc y Chrystovi věčné od nás vzdáva-
ne/ až na včely včelů / Amen.

Modlitba Nebo Pijení Obecnijs.

Pane Kryste, Bože věčný a nebeštý Králi/
Genž iž voseckno twé říkovení chvály/
Kac se na nás hříšně ohlednauti/
Pod svá křídla nás gis přiwinauti.
Myť se k tobě nyniš spolu všickni vtíkam/
Neb naděje krom tebe nemáme/
Kac nás pod svým stíinem ochrániti/
Od nepráctelůw všech obrániti:
Kac spomoci ať twůr polog wždy svém Šedivym máme.
Tělu Diablu, Svetlu odpřáme/
A twau všli day nám právě znáti/
Gis srdečem a slukem dokonati.
A Kac dáci ať se wždy vše k pravdě blížime/
A všebe sami se nijjme/
Neb gisne nevžecině twé sluhy/
Odpusti nám naše všechy dluhy:

Blažej

Neděle Čtyřmechýtmá

Oslouž nás pro tvoře Svaté hoke vmpřenj/
A dny nám w tom pokojně sponcenj/
Ať nás nežje ten pekelný plamen/
Duchovět nás Pán Kryste / Amen.

Neděle Čtyřmechýtmá po S. Trogicu.

Ewangelium S. Matthause w IX. Kapitole.

Milostní Dán Boží Ehn geho milu, vysvoboditel z věčných
muk a trápení, všechno lidstvoho pokoleni / v Duchu S. posvěti-
tel svých násych / ročně nám přítomen být nyni / až na věky ve-
kou / Amen.

Neprělivéghji a w bídách neystušených Žob muž Bohabogich/
(Lidé křesťanství) w knize své mezi gineymi slovy) cestice se samym Pánem
Krystem vykupičem svým / napsal slova tato : Vím že Vykupitel můj živ
je / a že naposledně Den, když vstáti mám / a že oblécen budu Koží man / a w
Těle mé vztím Boha : Kteréhož vztím já sám / a oči vše spalci gey ; a ne gine.
Složená gesta tato naděje w Lutu mém, Tento Muž Boží Žob / Ačkoliv mnohom
bídám poddán / a v věčném trápení postavět byl : Však kdo všeskočí prělivě snáší/
sobě nezaufal / nýbrž v těch a takových geho, těkotech a žermutech mnohom vě-
mi se potěšoval / a nevšední naději a budaučím vzkřisení w den nevposledných.
Nebo věděl že Vykupitel geho / v všech nás / gednozoreny Syn Boží, (který s
svým miluム Otceň s Duchem Svatým od věčnosti živ gest) w plnosti času mil
prigjeti / skutek vykaupení pokolení Lidstvoho vyřediti / a w den nevposledných všechy
ž Země vzbuditi / a potom k životu věčnému se všemi vyrobenými přivesti / tím se
častokráté vyzkoušet / a tak Víry své v nás všech náramným potěšením potvrdi-
val. Kterehožto vevšech bývalostech tohoto mizerného života potěšení kdybychom
neměli / zevšech životních žemských neviduensibylom my. Lidé byli : Ale že nám
o budaučím vzkřisení s timto Žobem a scívesem pravé w Krysta Pána věřejmi
naděje pozůstává / věřiti / a spolu w Vykupiteli nássem se cestiti máme / w tom nás
také dnesni S. Ewangelium k této Neděli od Čírkve S. Jižené vyzkoušuje : Otceň
dále porozumíme když ge pravé s věžností a s větivostí povstanajete sobě čtené pte-
lyssime / wedle sepsání S. Matthause w Ročidle IX. slovo od slova takto.

Za všeho

To když gim mluvil / hle, přísel nějaký Prýmas / a flanél se mu říká: Pane / Ocera má ny, ní umřela: Ale pod / a ruku svou vlož na ní / a žiwa bude. Vstav Gejss sel za nim / a viedl ihu geho. (A hle / žena kteráž frwotok trpěla Dvanácte Leth / přistoupit svi požadu / dotfala se podolka raucha geho: Kžefla žagisté sama w sobě: Dotfnuli se

toliko raucha geho / budu ždráva. Ale Gejss obrátil se / když gi vžrel / řekl: Úměř se Ocero: Vra twá tebe vzdrawila. Vzdrawena byla žena od toho času.) A když přísel Gejss do domu Prýmase / a vžrew písnice a žástup hlučný / pravil gim: Odstupte / neboť není mrtwá mladice / ale spí. V posnívali se mu. A když vyhnán byl žástup / wsedl tam / vyal gi a zrukou geji / a řekl: Děvecko / vstán. V povstala Děvečka. A rozesla se pověst ta po všech Zemi té.

Oto Swaté Ewangelium vči summowně o potěšení wšem lidem bždným/nemocni těžkými/castými a dluhy mi ztrápeným: Kterak gegich bolesti/zármucty a těžkosti Synu Božímu gsau dobré známy/a skrze něho sa, měho že mohau lidé od nich býtí zprostění. Toto ab takowau wjrau Pána Krysta/sprostitele těch wsech zlých wěch hledali/překladem této Země dvanácte leh Krivotok trpící/a Knížete tohoto gménem Jaira, o Dcerku swau se starajichho. By pak Krysta Pána tělesně Očima svýma nespatovali/hako oni gsau gen viděli: Ale wšak překladem Joba Swatého/který ač také Krysta Pána tělesně neviděl: Wšak očima Výry spolu s ním gen spratovati můžeme/riskagice: Vým zagiště že Wylupitel můž živ gesti/it. Protož my z tohoto Ewangelium Swatého, k nássemu vžitčnému naučenj předložime sobě Artikul temo:

D potěšení w Bždách/w Nemozech/v wevsseli, hafchch Těžkostech.

Q V A S T I O.

Poněvadž my lidé w tomtoto Světě rozličnými Bždami/Těžkostmi/Nemocmi/wzdycky téměř trápeni býtí musíme: Abychom od pravé pobožnosti w těch zlých wěcech neodstupovali/a nad Bohem nezaúfali/cím se wzdycky potěšovati máme ε

To nám vkládze dnesní Swaté Ewangelium/a velmi plné potěšení tauto čtev rau wěch, wšem věrným Kristianum k spasitelnému naučenj, překládá:

Gedno: Zě Pán Bůh nepatrje na osobu/nepřivedlismějším, a hotovým spomocníkem gest wsechněm k němu se o pomoc vyslagichym: Bud oni Chudi neb Bohati/-Drozeni neb nevrozeni/ Muži neb ženy/ Starci neb mladci: Toto když se w těch svých bždách/psotách/w nemozech/a bolestech poznávagi/a ne k giněniu/než k samému Pánu Krystu Synu Božímu/s pravau wjrau se vyslagi hako toto Kníže Jairus, a žena těžkau bolest snášegich. Kníže zagiště vidaue Dcerku swau (kterauž gedinkau toliko měl w dvanácti Lezech) velli kau a těžkau nemoch strápenau býtí/a gž téměř valo vmarati/potom také znage swau bždu a žalost, pro Smrt té gedinké Dcerky své, sobě nastávati/vtel se k Lékáři Pánu Krystu/a slanége se mu, prosil ho/čla: Pane/Dcera má nyni umřela: Ale pod/a vlož na mří ruku swau/a živa bude. Když pak Pán na geho žádosi/aby Dcerce geho spomohl/čsel: A hle žena od dvanácti Lech Krivotok trpící/přitom y mnohé bždy/žalosti/a zármucty trpěliwě snášegich/k tomu velmi chudá/nic svého nemage: Neb (wedle svědecem S. Lukasse) gž byla na Lékáře wsecken svůj Statel vynaložila/a wšak od žádného vzdřavena býtí nemohla/přissla/a soudice se před ginými lidimi tu tcház překomnými

přicomnými Krysta Pána proshly / a nemoc swau ceynau vyprawowa-
ti / o tom gisau naděgi a sylnau Wjru mela / kdyby se tolilo podolsu rau-
cha geho dotla / že zdráwa bude. Což se vstalo: Nebo Pán Krystus zna-
ge wjru těchto dwau osob / (totíž toho Knížete / a této Ženy) tak býdne zsa-
žených / a o pomoc k němu se vtiskagich: nedával sobě vše Knížete než tě
Ženický chudické / a nechel aby moc geho nad mužem / a Knížetem toliko
proklázaná byla / (aby se snad mužské pohlawi nedomnialo / zvláště
Knížata / Králové a Páni / že Krystus Pán k nim samým přináleží) Ale
chel aby v nadženským pohlawím / ano v nad ženami nechudšími / a v
světa opovrženými / moc a milost geho zčetedlně proklázaná byla. Pro-
tož naříz se ho dotla tato Žena / hned Pán Krystus obrátil se k ní pro-
mluvil: Dauffeg Dcero: Wjra tvoře tebe zdráwau včinila.
Co se potom stalo? V to: Že vzdrawena gest Ženy v tu hodinu.
Považ toho geden-kazdý / a pomysl nač tato Žena byla chudobná / nemo-
cná / a pro swau mrzlost / bolest a trápení odvysedch opovržená: A vysak
od Krysta Pána násseho vylupitele za Dceru počtena a přigata. Nečeli
gi / že se nemá kdy s Chudými Ženami měřit / načo nyněgssí Vrchnost
a Páni, když potřebná osoba před ně sobě přistupu žádá / to činí: Ale
se pozastavil / Wjru gegj schiválil / a především ninožstvím Lidu Dce-
rau Boží gi nazval. Potom pak tepruva gda s tímto Knížetem / Dce-
ru geho gíz mrtwau wzkríjyl.

Nespatřugeli se tuto na těchto dwau Osobách znamenité potěšení
všem v býdách / v Nemocech / a žármutých postaveným / obogjho po-
hlawi :

Mužskému takové: Že Pán Krystus gednomu-kazdému / nač
Knížeti / Císaři / Králi / Pánu / tak nechudšímu Podruhu v Žebráku,
gesi hotov se propugčiti s swau milosti / buda už ho opravdově hledati.
Ženskému pohlawi pak: Že neoliko k vrozeným / ale v tohoto Světa
k opovrženým / a nač k neystarším, tak v k nehmíladším gednostegně ho-
tovým spomocijkem gesi / a sumimau k gednomu kazdému / kdožkoli se gen
k němu s pravau wjrau o milost a pomoc vtiskag: Nebo skrze Wjru,
tu kteráž gesi v Krystu Gejissi / vysíckni gsmě Synové Boží. A tak teh-
dy není žádného rozdílu mezi Židem a Ržekem / mezi Služebníkem a
swobodným / mezi Mužem a Ženou. Nebo vysíckni gedno gsmě v Krystu
Gejissi / nač v křtých Apostolských Petr Apoſtol hlasitě o tom vyu-
zínává / řkauc: V pravdě gsem poznal / že není Bůh přígsmač osob:
Ale v kazdém Lidu kdo seho bogi / a čin spravedlnost / ten gesi mu pře-
gemný. A tak tehdy žádný nemá v svých býdostech a těžkostech nad
Božskau milosti a pomoc zaústati.

¶ Druhé potěšení: Že náni všechném lidem, velebné Swá-
toſti Těla a Krve Páne vživagichym / ty všecky býdy a nemoch skrze Pá-
na Krysta negsau k ſpodě / ale k věčné nesmrtelnosti. Nebo poněvadž do-

Pppp ii īknuti

Galat. 4.

Actor. 10.

11.

Johann. 6.

III.

Ecclesi. 12.

Paralip. 16

Johann. 5.

tknutí. Súkně Krystovny tak mocně bylo, že tato žena mohla se ji dotknout, zdravrena gest: Nadtočimohém vše my vzdrazeni a obživeni býtí máme, a bytováme/kterž Tělo Krysta P. nejswatější gime/a geho nehydrastí fredu pigeme/w té všre/vo kteréž se tato žena to' rauha Krysta P. dočela.

¶ Třetí: Zé Lekáře a Lekářství, od nichž by Cílowěk nedílživý své Tělo vzdrazeni žádal/sám Pán Bůh nařídil ráci. Protož také gich hledati slovem svým nezbranuge. Nebo ačkoliv ta žena, kteráž Divanácie Leth nemocná byla/mnoho od Lekářů potrpěla/tak je na ně všecel svůj Starek vynaložila/a od žádného nemohla vzdrazena být: Však my proto nemáme Lekářství a Lekářů dobrých potupovati. Neb ge sám Pán Bůh k potřebě nashi nařídil /wedle svědecství Swatého Písma/ kvez dí: Kti Lekáře pro potřebu/nebo y toho stvořil nevyňsessi. Od Boha začíslé gest rosseliňaké Lekářství. Nevyňsessi stvořil z Žemě Lekářství: Protož muž maudrý nebude poherzeti gím. Zé se pak to časovráte stává/a množ lidé svých nemocech od Lekářů a Lekářství, hledajíce zdraví/nemalé náklady na to činí/a nebytwagi vzdrazeni/ (rovně jako tato Žena) čim to schází: než tím: Zé Lidé gedněch aneb gednostregních Lekářů a Lekářství nemjwagi. Nako tato Žena měla snad některé Lekáře pověrcené/kterž neLekářstvíu od Pána Boha k tomu siwořenym/ale žehnánym/zaklínánym/a ginhmi pověrky, spu obem pochanském hogiti chěgi/a takoví Lekáři o Witu Lid píprawugi/a neduhyn nemocný Lidcar rozmnouzugi/ až y o Dusse a životy píprawugi. Opět gím Lekáři bytwagi (kteréž snad tato Žena také měla) všetečnij/kterž netoy z takové žádosti hogi/ ne aby zhogiti vničeli/ než aby Lid o Penze píprawili/nako tuto Ženu o Starék. Gím gsa pak vničia pobožni/a vysak ti svým vničenym ginhmim mnohdnyfrát neprospjwagi/a-to proto: Předně/Zé Lidé prswé v nich zdraví nezli v Beha hledají/a vše ro gegich vničenij než so Boha dausagi: Nako onen Alza Král Jüdský (o němž stogi psáno) když se roznemohl na Nohy těžkau nemoc/y w té své bolesti že ani Pána nehledal/ ale že myce dausil w Lekářství vničenj/měl potom z teho známených vžitels/ tož Smrt. Druhé/ že Lekářství a Lekáři od Boha zřízeni potud prospjwagi tolito/pokud Bůh chce a ráci dáti. Rovně jako posmr a nápog gest Božské zřízení/k zachování života Cílowěka/vysak nevýdych prospjwá: Tak y Lekářství gest Boží zřízení/k zachování zdraví životia Lidského/ač zapuzení bolesti/ale vysak tak a potud prospjwá/pokud Bůh chce. Nebo také mnohě nemocné Pán Bůh sobě zachowává/w gegichžto vzdrazeni svým časem se oslavuje/a geho Božská moc a velebnost se vklazuge/nakoz o Skrym od narodení Krystus Pán powěděl: Pisse o tom Swatý Jan. Protož k dosažení zdraví nemocnému gsa Cestný Tři: I. Sám Pán Bůh. II. Lekářství. III. Lekář vničej.

A tak

A tak nemocný vtec se nevpřivo k Pánu Bohu modlitbou srdečnou/a
Vírau pravau / potom Lékářstvím a Lékářem svou nemoc opatruj/
příkladem onoho Krále Čechy hasse / o němž vyšvédciuge Prorok Boží
Uzalás. Což u nám za velké potěšení byti má/ je Lékář a Lékářství,
sterze-něžby Člověk nedůlity své Čelo vzdrahovit žádal/sám Pán Boh
nociideti ráčil.

Ale mnozý Křesťane/tolk magi neb mšivagi nemoch/tolk magi Bo-
hu/gumž se modli/ sliby činj / a tak Boha hrdívagi / a svobě nemoch Du-
chowni učesné rozmanozugj.

T. Čtvrté potěšení nám se postládá w tom: Zé nosse Křesťanská
Smrt času nem Smrt / než tolito Sen / z něhož probuzeni budeme.
Nebo tak dí Text: A tdyž příssel Ježíss do Domu Knížete/
vješte Trubáče, a Zástup hluchých / řekl jim: Odstu-
pte/neboť gest nevniela Děvečka/ale spj. U poslaly
li se mu. A tdyž wšel Zástup/ wšed tam/ a vyal gt ža-
ruk u gegi/a řekl: Děvečko/wstan. U povstala Děve-
čka. A rožnala se pověst ta po wší Zemi té. Tu hle Pán
Kryštus / co gest slovy o Smrti mluviti ráčil / vyšvédciuge gt býti
Smrt tolito/coh gest v skutečem prohlázel/wzbudilo tu Děvečku od mr-
tnových rovně nalo' zemja; Kterýžto skuteč gicho mnichym se zdál dívouň
býti. Nebo pochybě o něm smichlegisce/ poslaly semu / a pro to slo-
wo, kdež pravil je Spj, w podezření Kryšta Pána měli. Vakyt gest
pal Sen Lidský/také gesti také nasse Křesťanská Smrt. Nebo tdyž
se spat gesti strojime/ne tam aumyslem to činim, na to bychom nildá; Lo-
že vstáti neměli: Ale abychom málo některau hodinku pooodpočinac/au-
dy nasse občerstwili / a vstanauc, na weselegssi/ k dsluži schopneggssi/tak
u w moch sylniegssi byli: Nebo sen občerstwuge/ a přitom ke wšemu scho-
pneggssi a čerstwiegssi nás činj: Tak rovně tam spisobem z pobožných lidí
mrtvi do Země se kládau/a nalo na odpocinutí se oddáwagi. Ne žeby na
těch tam ležeti měli/ale do času gum vloženého od svých prách odpocíva-
li/potom pak při posledním soudném dni/w Čelích vslavěných / k věčné-
mu samym Pánem Krystem nám wšem připravenému životu zase sev-
šemi Svachymi vstali. Čehož důvodný příklad máme na této Děveč-
ce/u na Lazarovi/od Krysta Pána wzkříšených. Ko se pak do této nevě-
rných a bezbožných Lidí / těch daleko gmatlegssi spisob se nachází. Kterýž-
to osudce na comeo Svatého soudnij hříšných/ Satanovi Přibytkové/
a Diáblu k všali slaujice/ti w Země také leží/ne k odpocinutí/ale k věčné-
mu zatracení: A z Země také ač zase vstanau / wšak ne k vslavení/ale
k zahanbení/ a s Diáblem, gehož zde Manové byli/k věčnému trápení.
Čehož nás rati vchovati nespravedliwégssi Soudce živých u mre-

učeb., 2.

III

Iohann. 5.
1. Corin. 15.
Iobannis 21.

wých/(genž gest Kryšťus Pán) a nás sevsemi Svatými i včeseni wči.
němu přistí/tam kdež gest žiw a sraluge s Bohem Ottem, y s Duchem
Svatým/ až na světy wčluk/ Amen.

Píseň Modlitební: Spiswá se nato: Rozjehneme se s tím Čelem/ u

Rozte pravoh Meosyássi/
Náš Pánec Kryšťus Ježíši/
Dekláme se Srdcím/
A prosháte k nábožné:
Oení máš moe Smrti počáti/
Kajdš neduh vleciti/
Vezdi do domu nasseho/
Zachoweg nás wšeho jiché:

Neb se nemoce rozličné/
Bolesti krivocné/
Rozmnožagi w nařich Tělož/
Rač nawići Swědomí dých.
Dychom pak gůz zde ženeli/
Na wčky nezahynuli/
Ale po té čafné Smrti
Prissli do wčené radosí.

A M E N.

Veděle Pětmetrýmá po S. Trogich.

Ewangelium S' Matthause w XXIV. Kapitole.

Milost Pána nasseho Ježíše Kryšta ráč nás w den sronání Světa
před wčennau stázau zachowati / a do Nebeského života vivesi/
A M E N.

Syniaudřegss Král Šalamoun/w své Kníže Ecclesiastes řečen/
Ne bez pščiny wážné a peatdívět swědč: Krerak gest minohém lepe/a daleko w
žitečnějš nám lidem často hýpati w domu pláče/neč w domu veseli. Neho w
něm konec wšech Lidí spomjná se/a žiw gsa Člověk pomysli co bude budoucchio. S
nim se w tom smyslu y druhý Mudrc Črkewnj srownává/ gménění Iesus Syrach,
který w své Kníže gednohorta; děho z nás takto napomjná/ řka: Synu můž/wěrnost
srečých twých pamatig na poslední wči/a na wčky nezhfessiso. Konec pak wšech a
posledních wček gsau/Smrt nasse lidstva/přechod Syna w den sronání Světa/wětř
sens a k Saudu wšeho lidstvo pokolení/ a život wčený/ dobrých w Nebeské radosí/a
žlych w Pekelní žalosti. Kdož tehdop na konec těch posledních wček nábožné a bedlivé
často se rozpomjná/a ge w srdečni Srdce svého přemyslowanym sládá/ o gisstě nemu-
že než wšestu mysl swou od Zemských vohodil k Nebeskému obydli obraceū/ a Světu/
hřechu/zlym Čelestým žádostem umfrage/Kryštu řeče pokáns a Vjru, k nowotě živo-
ta obživovat.

Kterejso

Ecclesiastes 7.

Syracida.

Gumma w.
sicho Ráza-
sch: Včí par-
matovat
na gmy wět-
ny Byt po-
sonání Svě-
ta.

Roman. 6

Kteréžto všechně pořebeň dobré aby se při nás všech Lidech (Smrti / vzkříšení / příchodu Páně k Soudu / a potom giného věčného bytu očekávajících) nacházelo / za čas napomocnau pěstínau Swatého Dicowé / Křesťanské pravotní Církve Správce / k tému ostatním dva um Neděli / čas Adwentu předcházejícím / Taková Swatá Ewangelia jsou vybrati / zjednati / a k rozmáns oddali / kterážby Křesťanstwo o těch věcech posledních napomnajice vyvídotali. Nebo w dnešní Pětmečtemu Neděli po Svaté Trojici / o konání Světa / přes Zeden o příchodu Páně k Soudu, a o dni Soudném / tají Swatá Ewangelia nás vyvídotali budouci. Nebo všem Pán Spasitel před svou gří nastávající Smrtí nevyjde o tom o Vicedlníky svými rozmluvati / že o těch posledních věcech význam a pořeštědlně vyvídotali ráčil. Z kresťanů kteří Páně gest dnešní Svaté Ewangelium / od Swatého Marchausse w Dvadacáté Čtvrté Kapitole položené / kteréž s Bohumyslau významy čtené myslíme w těchto slovích / mluví Pán čla:

Sobíjte vželi ohavnost zpustěnij / kteráž povědina gest od Daniela Proroka / stojich na místě Swatém: (kdo čte rožuměg;) Tedy daž kteří w Židstvu jsou / až vylíčí k Horám: Akdo na Střesse / až ne vstupuje abž něco vžal z Domu svého. Akdo na Koli / až se nenašvaduje aby vžal roucha svá. Věda pak těhotným a prsy frmsíčím w těch dnech. Ale modlete se, abž vylíčí wasse nebylo w Zymě / ani w Sobbotu. Nebě bude tehdaž žáru-

P p p p iii tef

tek veliký/yakovohý nebyl od počátku Světa/ až do toho času/ aniž bude. A byť nebyli vraceni dnowé ti/nebyly bý spasen žádný Člověk: ale pro vyvolené ti dnowé budou vraceni. Tehdy řekl ih wám kdo: Hle tuto gestu Kristus/neb tamto: Nevěřte. Nebo povstanau Falešní Kristové/ a Falešní Proroci/ a vydají znamení veliká/a žážraků/tak aby v blud vvedeni byli(by to mohlo být) také v vyvolení. Hle/ předpověděl gsem wám. Protož gesti jeho řekli wám: Hle na pařstti gestu Nevycházete: Hle v streňsích / nevěřte. Nebo yakož bleštivých od Východu/ a okazuje se až na Západ/tak bude přichod Syna Člověka. Nebo kdežoli bude Mesiáš / tuž se shromáždi v Borlice.

Ewangelium základ

převod.
Mathei. 24.
Marci. 13.
Luci. 21.
Summa.

vizuz.

Lxx. 12.

Necí Ewangelio Ewangelium/vlastněm všem Syna Božího/ v Ponděli po Květné Neděli/pátý den před geho smrti/ k Vicedlnském na Hore Olivetské mluvená/ vztahuje se na Sestý a Geděnáctý Článok Víry: Odtud přijde Saudi živých v mrtvých. A: Věčná Čela vystřílen. Také na Sedmau Prosbu Modlitbň Páně: Zbav nás od zla. Všechto řeči své spasitel nás s žádostí svých milých Vicedlnském/ na čas skázy Jeruzaléma / a skonání Světa seho doptávajících/ nekolice gifotu toho oběho/ totíž skázy Města, Chrámu v tisícho Národu Židovského / a skonání Světa a budauchého dne Saudiho/ ale zevná, zevnitř/ skutečná/ hrozná znamení / to obě předcházející/ předznamovati gest rácil/ s milostným/spasitelným/ a právě Ottovském na pomenutím/ v nám křesťanům se vystahujícím / totíž/ chcieli s pravatými židy, a s ginnými nevěrnými pohany/ v s bezbožnými yakovohými křesťanům / těch přehrozných a nežalostněgých žármunků/ bý/ strážit a sauzení/ od Světa počátku nildy nebyvalých a neslychaných/ kteráž při skonání Světa nastáci magi/ vjici: Abhchom bdeli/ Modlit se/ falešním včitelům v náboženskwi svoditi/ a v bludu vvoditi se nedali: Ale v Modlitbách / v pevné Vídce/ fiale a vesele/ s nevětším potěšením/ přichodu Pána náscheho Ježu Krista/ nevěrných k Saudi/ nás pak věřejcích Audiuš Čela svého k povesti sseba u do Rebe/ k radostnému věčenemu životu očekávali. Rebe když se ty všechn (totíž ta znamení/ skonání Světa předcházejících a gíž nařádagých) budou diti/ vět nám Spasitel hlaw pozdržínauti / a patří, že se tehdy býj a nastává doskonale vyskupení násle.

A protož

A protož wědouce gříz základ/původ/Summu n vžitk dnejsiho
Svatého Ewangelium/odeud dále s pravým a světlym geho wez-
siadem obrátjme se k rozmáni sobě, Słowa Božjho w Artykuli:

O Skonání Světa tohoto/ těmito dwěma Rozdíly:

Prvňm/ Budeli konečně a gisomě kon skončení Světa/ čili nebudec
Druhým/ Gsauce my Lidé z slöwa Božjho v gisem o nastávajich
a gříz brzky skonání Světa/ spartugice také n mnoha a na strze
všeska Pánem Kryštem předpověděná znamenj toho skončení:
Ho máme činiti/ abychom mohli být a žalostí w Den Saudny/ w
wěčném zatracenj zatracencum připravených, vjiti?

I.

Při Prvním Rozdílu, z daru Milosti Boha Otce/ z Světla
Věci Syna Božjho/ strze posvěcené Oslo Ducha Svatého,
toto hned předně wezme: Zě gsau w Světě bývali mnozí/ n posavád
gsau/ z Maudrých a vysoce-Věcných/ kterž to yak Světento s Lidmi,
a ginnimi všemi věcni na něm nevěčněný/ nezačatý a věčný: Tak
také neškonaly/ a na světu w spisobu svém tak trvati magisý byti
prawili a gisili.

O Světě
skončení
mnozí pe-
rychují.

Z Pohanstých filozofů vyčteagi se: Pythagoras, Samius, Architus Tarentinus, Plato Atheniensis, Xenocrates, Aristoteles Stagyrites, a ginn. Z židovských Násirů Sadduceowé/ ř. Z křesťanských Moudlantowé a posměwáčkowé/ podle svých žádostí
ghodice/ a ríslagice: (Což n Svatym Apostolum wytěkali) kde
gesz zaslíbenij aneb přichod gehoř (totž/Světa skonání/ a Kryštova
přichodu k Saudu) neb yakž Dicowé nassi zemřeli/ všesky věcy tak
trwagi/ yakž od počátku Světového gsau: totž/ yakž privé od věčnosti
byli/ tak na věčnost zůstanou. Protož Bláznovství gesz a pauhy
plam, co se o Počátku n skonání Světa/ a yakémž dni Saudném
prawis/ a tim se Lidé bájniwě a bezpotřebně strássi: gesz to by mnohem
lépe a pravidlwěj bylo, aby včili a weleli: Edere, bibere, ludere, post
mortem nulla voluptas erit. Gisiti/ Pisi/ Hráti/ že po Smrti žadně
více rozkoše nebude. Takž se Sadduceesji Gardanapalowé domní-
wagi/ a sami v sebe smehslegi/ n zgewně vstři a všem živcem svým se
w tom pronásegi. Ale co se té Epikureeské bezbožnosti/ anobrž horší
nejz pohanilé a právě horadské bricha sitkostnost máme diviti/ po-
něvadž se to n při těch/ gesco se za Náměstí Kryštovy wystawugi/ a na
Stolich Svatého Peera Apostola Pána seděti se wychlubují/ prone-
slo. Če se zagište/ že nehyssissi Bisup Rjanský Pawel, to° ginená tře-
ti/ kterž před lem i thyndyti vnitř/ slisse gednoho času od Bemby Kar-
dynála svého o světa skonání/ a přichodu Kryšta Pána k saudu zmínsku
činiti/toto k tomu řekl: O Bembe, Bembe, Ista fabula de Christo nobis mul-

Polyd. Veresi
de iouest: 12
rum pag. 9.

1. Peeri 3.

tum profuit. To gest: O milý Bembe/pohled na gest nám Vistupům, a sván Kardynálum, v rošen nassim Ržeholám / ta kleweta nebojšen o tom Krystu čisté poslaužila a prospěla / v znamenstí Duchodny a Prebendy přincesta. Pisse se o tom Pawlowi Četim v toto: Kterak na Smrtedlné posteli své takto k přistogich promluvil: Eh/ gíz o tich třech svěcech, o kterých gsem vzdych pochybosval/ gisotu zwěděti myšin. Předně: Gesli yaký Bůh/ cili nenje Druhau: Dusse z Čel lidstvých při Smrti vycházegich / gsauli nesmrtedlné / a budeli kdy Čel lidstvých wzkřísseni? Čet: Vlastaneli kdy Světa skonání/Saudní den/Peklo a život svěnný

Pováž toho o věrný Křestiane, Slovem Božím se sprawujich: Gesilízec gest neysvětlegissi původ a Otec Katolické Čírkve tak malou význam Ewangelium o Krystu / a pochybnau Viru/anobrž nerveru/o nesmrtedlnosti Dusse/o wzkřísseni a Dni Saudním/o Pekle a o životu svěnném měl: Nak tehdy světssí význam a lepssi Vira při geho následovních býti má? Ach což v tom počtu a hauffu/ o skonání Světa nic nesineylegich/ vysudn na všecky strany mnoho Lidj/Sadducei/ Epikurei/Decebolu/zráci/ opilci/Lakomci/Lichetvnički/vrvalci/pochlebníci/it/ se spatřuje? Neb ač množí praví že Boha znagi/a všem to vyznávaji: Však skutky života svého bezbožného toho všechno popragi / tak naříšá Svatoj Pawel. Gesslo kdyby množí o budoucím skonání Světa sineysteli / vyssemby žádostí Světa zlého/k zahynutí pospíchagichho, opausteli. Pamatuji se na raddu Ducha Božího v oné písni: Slussit na to každý čas mysliti/ v tomto větssi položenau: Svět zahyne v žádosti geho/ Hledej bytu svého

Pospěš kajdy věn vyjiti z něho/ V Nebeských věčněho.

A protož k vdušení takové zhovadilé bezpečnosti lidstvě/a k probuzení všech jehna nepaměti na budauch věcích / Gisota budauchého skončení a skázy Světa/výkladem dnešního Svatoho Ewangelium o tom vějchém/témoto důvody zpečetovati se bude:

¶ Předně/ Předpovědění o tom od samého neypřavidlyvěgssího Proroka proroku / Ježi Krystu Pána nassho: Který v Ewangelium / na dotázu svých Vědlníků (yakž Svatoj Marek dozvěděn) Petra/Jakuba/Jana a Lindkege/netoliko znamení skázy Města/ Chrámu / v roši Politie, Totiz/Obce Národu Čzrahelského: Alle také skončení Světa je předpověděti / a svau Prorockau řeči msnici ráci/ z téhoto slov Páně při žávřee doprověděných se to poznává/ kdež dí: Naklo blešt vychází od východu/a okažuge se až na západ Takto bude příchod Syna Čzlowěka. Totiz v den poslední světakaudu. Na ginyh mnohých misiach v historii S. Evangelické vysíčni čtyři Ewangelistové mnoha Prorocki Páně o Světa skonání sau poznamenali/kdež žeň duchovní skonání časné svěku/wečerem placem dělníkum

Psalm. 13.
Titum 1.

Světa slo-
náuq gutoy

I.
Kryštofo
Prorocki.
Marci. 13.

Math. 13. 20.
7. 11. 24.

dělujším na Vinných pracujcym/ onum dñem odplaty/ v záplaty/ dñem rojci Noe do Korábu/ a svngitj Lotu z Sodomy/ přichodem svými svoblacých gmenovati/ a velení z husta v svých Božských řečech budaucy skončení Světa zgeworvati ráci. Kterážto Prorocství Krále a nazývá všech Proroků tak gsau prawdivá/ zby snáze Nebe a Země myšlo poznauti/ a vnic obráteno byt/ nežliby gedinký punkticek řeči Páně měl chybiti/ a v slamu posízen byti/ sam Spasitel nás tak vysoce své slovo stvrzuge.

O kdožby slovu věcnemu newěsil/ Leč ten kdožby Diec lži spotvofil.

¶ Druhau gisotau/ prorocstvím Svatých Patriarchů/ Proroků/ Apostolů/ a osvícených prvotní Čírkve Otcův. Kterážto gednomyslné v jednohlásně vysíckni o skončení Světa a dni soudném/ z nadchnuji Ducha Božího gsau mluwili/ prorokovali/ a v gisotě, tak jakobý se na to skončení Světa dívali/ o tom spisuto svých po sobě zanechali.

O Patriarchovi Enochovi/ keříž gest před Potopou. Věta od začátku Světa 987. za živa do Nebe vžat/ Judas Apostol v své Epistole napsal: Ze Enoch od Adama Patriarchy Sedmý prorokoval o těch věcech takto/a řka: Hle, přijde Pán s Svatými svými Číškyn/ aby výdal odsažení proti všechném/ a trestal všechný neslechetné ze všech skutků nepravosti gegich/ kterýmž neslechetně činili.

Mozgiss po Potopě Světa / Roku 835. mluvil lidu Izrahel. říknu: Aby rozmnožili se tvogu dnoře v Synku tvých na Zemi/ kteří rauž zaslabil Bůh dāti Otcům tvým / dotud dokudž Nebe vše na Zemi uždy ne věcně viseti/ ani Svět trvati bude.

Zob třpělivý v své bolesti tímto se potěsil / řkauc: V poslední den z Země vstáti mám.

Dawid Prorok Královský spíval v Psalmu: Napočátku Pánem gsy Zemi založil/ a všlo rukau tvých gsau Nebesa. Dnať pominau/ ale ty zůstaness.

Salamoun Král porozuměl že všech věčných poddáných gsau Marnosti/ a všech věčných gdau na gedno místo s Světem v svém konci.

Izaiáš Prorok napsal: Nebesa jako dým se rozplynau/ a Země jako raucho zetřina bude/ a obywatele gegi jako ty věčně pominau/totíž s Světem.

Daniel Muž Boží mluvill z videní o Kamenu/ z Skály bez rukau vlastem/ kterýž měl čtyři Monarchye Světa potřeti/ a Soud s nimí vyzdvihuauti / což gest Kryštus včítil/ čini/ a činí bude. Žtem/ v Evangelium Spasitel přivozuge Danielovo prorocství/ o ohavnosti spuštění. Kterauž Prorok za zmámení/ jak stážn Geruzalem/ tak skončení Světa/ z Ducha Božího položil.

Soffonyáss/že n ohni prchlivosti spálaea bude všechta Země/předognánil. Jan Křtitel o Kryšti Pánu včíl: Kterak vějice v rukau geho/

Lucr. 17. 21.
Marci. 8. 13.
Aðor. 1.
Lucr. 16.

II.
všeobecných
obojího
zákonu
prorocství.

před potopou.
Enoch
Genes. 5.
Judas

v Starém
zákoně.
Moyses
Deut. 11.

Iob. 19.

David
Psal. 102.

Salomon.
Eccles. 2.

Elaija 12.

Daniel. 2. 22.

Sophonias
v Novém
zákoně.
Loham Bepei.
Markai 3.

výčisti

wyčisti Hunino své / a shromáždi Pšenici do Stodoly své: Ale Plá
vy páliti bude Ohněm nevhastitelním.

Apostol Svatý Petr gisi: že příde den Páně jako Bloděg/w
kterémžto Nebesa velikau prudkosti změní se / a životové ohněm se rozplu
nau. Země pak a in svěch ktere na ní jsou spáleny budou.

Svatý Jan miláček Páně dí: Zé Svět zahyne, n jádostí geho.

Svatý Pavel svývolená Nádoba domlauvá nelagichm: Dvoj
pohrdage trpělivosti dobrotivého čelání Božího / shromáždugi sobě
hněv te dni hněvu/a zgeweni spravedlivého Soudu Božího. Opět
ginde, o časich a chvílích Dne Soudnho píše/w kterýchž příchod Pá
ně k nemadání Bloděge nočního připodobňuje.

Knížný Zgeweni spisovatel/yakoby gíz na příchod Páněk Soudu
se díval/ o tom mluví/ čla: Hle, běre se s oblasti/a vzří gen kladidlo oko/
n ti kterež gen bodli. A budou plakati na se pro něho wsecká posolení
Země.

O Novém pak Nebl a Zemi/ a o vvržení zatraceného do světiceho
pekelného mučení/ mnaho se w též Knížce vyplisuje.

Augustijn geden z předních Svatých Dicatu/kterýž se oselo Léta
Páně Čtyřstého / w Kýrkvi říká / gedením smyslem všech gňich na
psal: Kterak časové a konec věkův Světa, starosti řeckého Člověka
řestym wěkem se roznámenávagi / totíž/ Dětinstvím/Vladencím/do
rošlým/Mužstvím/Sedivým'/ a starosti řeckého věkův. Nebo první
wěk lidstvěho posolení/od Adama až do Potopy/za Leth 1 657. byl nový
a jako dětinštý. Druhý wěk / od Potopy až do powolání od Boha
Abrahama z Br Kaldejských / za Leth 3 63. Třetí/ od Abrahamova
powolání, až do Davida Krále / za Leth 8 71. Čtvrtý/ od Davida
wa w Hebron korunování, až do začátku převedení a sěhování se zl
du w Želomášsem Králem do Wězení Babylonstvěho/ Leth 4 64. to je
bě obsahoval. Pátý / od začátku roho Sedmdesáti-letčho wězení až
do příšti Krysta Pána w Žele/ za Leth 6 25. Poslední wěk gest od Na
rozens Páně/až do konce Světa/ po kterémž w naději wěticeho odpočí
nutí/tak jako Sedmeho dne w Žyhodni, Svátku Nedělního weseleho
qvětaváme.. V kterémžto budoucím wěku/wedle řecí Jžaiáše Proro
ka/bude Sobota z Soboty/to gest/odpočívání z odpočinutí.

Nachází se také w hlasovní Knížce Zidovské תְּלִינָת Talmut ře
čene/a reprez okolo Léta Páně 1 50, odporu věci Křesťanského od Ži
du w sepsané, prorocito Eliášovo takové: Sex millia annorum erunt
tempus, & postea destructio. Duo millia inane,
Duo millia lex.

Duo millia dies Messiae; et si quid deerit,
deerit propter peccata nostra, quæ multa sunt. To gest: Křesťané Svě
ta řeckí Žižce Leth budou / a potom nastane skázení. Dva Žižce prá
ce.

dných / toulz bez vydání pšancho slova Božího od Boha Eidec / a bez
gismých rádův Náboženství. Dva Číšce pod žálonem / steze Monžisse
na hoře Synaj od Boha Vida Chrámském / na větách kamenných po-
vamých vydánem / Četa od Světa začátku 2454. a dva číše dnu a
Leth Mesijského Pána Kryšta / v Čele na Smrty. Četa po vydání Žálo-
na 1520. příslího / a gíz těd od geho Narození / za 1591. Svatyněvan-
wangeliu po Svaté rozhlašeného. A tém patříslí Číšelini goſti se co
Leth nedostane / pro hřechy násse velmi mnohé se rostane.

Toto prorocství Eliášovo Irenaeus Svatý Otec vyládaje / to-
to dopovídá : v kolika dnech včiněn gesto tento Svět / tolit v tísni Leth
páci má. Nebo v Dniu Boha (vedle svědecov Žalmového / a řecí
Svatého Petra) gední den valo Číše Leth / a Číše Leth gedním dnem
gest.

Gíz tehdy tohoto Roku 1591. a od Světa začátku 1561. je nejmí
daleko od konce Světa / chy pohogněni křesťanu k vlivázení radegij
jeho podatci / nezli Leth scijáním tauž věc si jíhati. Však pro vysvět-
lení a potvrzení mnohých prorocství / v této druhé gisotě přivede-
ných / potřebal kázala v těch Leth dotknouti.

III. Potopa světa / a Duh na Nebi.
2. Petri 3.

Třetí gisota skonci časních věku / Gest potopa prvního Svě-
ta / a pritom Ducha / kteráž se tehdy na Nebi nevpřiv olazovati začala. Ta gisace v svém okolku vodnaté a ohnivé barvy, vyznamenávala
prvníssi skálu onoho Světa vodau / a kynčíssho ohněm / dle vý-
ladu Svatého Petra Apoštola / řkauchyho : Dnen první Svět wo-
dau gis zatopen / zahynul. Ta pak Nebesa, kteráž nyní gisau v Zemi /
tymž Slovem Božím postavena gisau / a zachována v Ohni / ke dni
soudnému / a k zatracení bezbožních lidí. Protož kolikrát-kolikrát Duhu
na Nebi spartugme / tolitrat se o budoucím skonci Světa a dni soud-
nému v gisitugme.

IV. Čtvrtá gisota / známení velmi mnohými / tu skálu Svě-
ta, dle prorocství Pána Ježíše předcházejícími. Kterýchž všech se vyu-
čitati nebude / koliko tato tři / kteráž stogí v dařsném Svatém Ewan-
geliu / tuto se z vst Páně připomenou :

Gedno gest / Ohavnosti zpustení / na místě Svatém postavené. Neb dí Pán Krystus v Textu / Když byste vželi ohavnost zpu-
stění / skály Jeruzaléma v skonci Světa známení gisí: Kteráž
povědina gest od Daniela Proroka / ana stogí na místě
Svatém / v Chrámě Chríže Páně / (Kdo čte Daniela Proroka
rožuměl) a bedlivě rozvážug / aby v sobě to prorocství o té Ohav-
nosti na místě Svatém postavení obsahovalo: když to (čísu) prorocství
vnití se spátrí / nedaleko bude Město Jeruzaléma se vším židovstvem
zaženu / a potom také Světa skonci.

Irenaeus lib. 3
Psalm. 89:
2. Petri 3.

III. Potopa světa / a Duh na Nebi.

2. Petri 3.

IV. Znamení předcházející světa skončení.

V. Ohavnosti na místě světa skončení.

Daniel. 9.

Tygodni
wé byli 26.
tha/do Kry-
skowapřichod-
du w Telie
a Smrti kříz-
je geho.

1. Machab.
a. Mach. 7. 9.

Antiquit. 12.
cap. 6. Iustin.
lib. 30. cap. 4.

Poněvadž pak nebesky Pán tomu prozociwi Danielovu / když
že Če / velikobré rozuměti: Gest týchdy potřebit nám se s tímž protos-
trivni seznámiti / kteržto dcevátém ročníku Knihy Danielové Proroka/
čemžto slouži gest zapsáno: V polovice týhodnů žijí obě
a obětování / a v Chrámě bude ohavnost zpustění / a
až do skonání a konce trvati bude zpustění.

Týhodnove Danielovi gsaň Léta do příští a Smrti Mocnosti
Krysta Pána / kteráz se začala po svobodném propuštění lidu Jezušk-
ského z Sedmdesáti-Letího vězení Babylonského. Těchto sedmdesáti
dva týhodnů (po kterých vyplnění měl zabit byt Krýslus / když
Daniel zgevone ten Černý Smrti spásytele potkal) začaly židové
Sedm Letí počítat / obsahovalo v sobě 434. Let. Ohavnost
pak toho zpustění na místě Svatém postavěna / rozumí se
odgetiž Židům křize pohany gegich Nabožných a Zákonních Ceremonií,
a Božích služeb / a na místo nich vvedení Modlatství ohabového / v
postavení Obrazu proti gegich svého křiváne kříži / a Boží zápotvor /
v Chrámě Jeruzalemském , to místě Propiciatorio, Milosti / totiž to
Svatyni za Oponau / kdež Archa / a v ní Zákon / Manna / kříž / kříž
la / a do něho toliko gednau v Roce sám nevyhýbši Knez vychází / začal
k obětování. Přitom také v ta ohavnost se od Protoka rozuměla / ha-
nební hřichové / křive prokliji / mordové / všrurové / výgorové / růžnice /
hladové / druhové / a Morové.

Kdežpak díj Daniel Prorok: Zev polovinou týhodnů žijí obě
a v Chrámě bude Ohavnost zpustění : To se trefilo právě v polovi-
ny těch Letí / v sedmdesáti dvojou týhodnech obsazených / před smrtí Krysta
Pána dvou - steho. Kterehožto času Antioch Epiphanes Král Šířský
dobyl Jeruzalema, Chrám všech okras / Zlatých Nádobí / a gemy
drahých věcích zbarvil a oblaupil / Oběti / Ceremonie / a to secky židovské
služby posvátné gmy zapověděl / odhal Knižní popálil / v službách Nabo-
ženského pohanského s převrácením trápenism ge dohánel / (naříz Muč-
dlnictví Matky s Sedmi Sym v Knize Machabéyské toho veselsko
svědkem gest.) Item / Modlu ohabování, Obraz Jupitera Olympického /
v Chrámě Boha nevyhýbšho postavili dal / kteréž se staněti / a oběto-
vati / židů Nechem a Dhuem dohánel. Až v ohavnými hřichy Chrám
a Město zprznil / t : Neb vognakum svým hanebným smilstava / Mordové /
křive prokliji , v Chrámě na svatých místech , s židovským lidem pácha-
ti rozlázel. Dcemž Knížny Machabéyské / a Jozefu Flavia v Starozá-
nosti Židův, oznamují.

Dále / kdež Daniel dosládá / Zev Ohavnost a zpustění mělo trva-
ti až do skonání : To se stalo. Neb až do skonání stály Města , Chrá-
mu a celého Království židovského / ta ohavnost (genž byla znamením

zpuštění) cewala / a neywice se před gegich skázau od Vespeziána a Řeča Chysarův Ržimských zase obnovila. Nech hentmané Chysarů Ržimských w Jeruzalémě Lid sužovati / w Náboženství překážky gím činili / Obrazu Chysarské, Čyberia, Caia, Caligule, do Chrámu na Oltář w Mysí Svatyně Bidum cpali a stavěli / s takovými nápisí : Caio Iou i illu-stri. To gest : Kaiowi Chysari, a Bohu osvícenemu ač se tuto pocca děge. Skrz to se negednau hroznii Mordosové zbehli. Už právě potom Léta Páně LXX. od vnojska Ržimského k dokonalému zpuštění a k své skáze židé gsau přissli.

Joseph. Anti-quie. lib. 18.
cap. 5. 15.
Et de Bell.
Iud. lib. 2.
cap. 9.

Takové tehdy a k tomu podobné znamení konání Světa Krytus Pán také předpověděl / totíž / Ohavnost zpuštění na misstě Svatém postavení / a od pobožních se s hrůzau a lkáním spa-trugich. | Missto pak Svaté gest Křesťanstá Chrkeš. | Ohavnosti gsau stálezna včenj w Křesťanském Náboženství. | Zpuštění gest pravých služeb a poti Božích opusštění / a gímch slowu Božímu odporných / z všetecného vstanovení od nepřátel pravdy Pána Ježiši na-splichanych, do Lidí vilačování. | Stogich ohavnosti na Misstě Svatém to gsau : Gedno / hrozná / ohavná Modlárství / pověry / Svatku peciví Klášterní / Kostelní / nápodobná onomu : Ezte se že w Něstě Isenaku, w Kláštere Panny Marie / vystawován byval o Pavu obraz nějaký držícn dítě na rukau / tak čímeslně vdechaný / že od Mnichů za Oltářem w Arsse krytěho gsa spravován / dary od Lidí rukau bral / a hlawy kyváními děkovati se zdál. Kdo pak prázdný příssel / hlawu od něho odvrátil / jakoby se hněval. Takovět Modly ohavné vymenysleli / kteréž strogeně se hybati / slzeti / plakati / v odpovědi dávati mohly w Klášterech. A tak slunné Svatí Dicové / Jeroným a Theophilakt, v gnuj / tu Ohavnost zpuštění / konání Světa předcházející / rozuměj Antikrystra zgewenij / a slovem Božím ho prozrazenij / wedle této řeči Duchha Božího : Nenastane den Páně / až pravé přijde odstaupenij / a zgewen bude člověk hřicha / a Syn zatracenij / kterýž se protisví a pozdívihuge nadevsecko což slove Bůh / a nebo čemuž se děge Božská řeč / tak že se posadí w Chrámu Božímu / a okáže se jakoby on byl Bohem.

Theat. Hist.
300.

Hieronymus.
Theophilact.

2. Thessala.

Za tanci Ohavnosti zgewenau w Náboženství gsau / děgli / zgewou-gi / stogij / widji a pássi se v hrozné ohavné bezbožnosti odewšech a vysud-ny vysbec / bez Boží bázne a studu. Láska vstydla / nepravosti se roz-mohla / lež okála / nespravedlnost plac obdržela / Modlárství / láni / rauhání, spurnost / zlobivost / Chlipnost / zloděgstvo / Lež / lakovství / to vše ač až na vrch vzrostlo : netrestce / ale schwaluge se : Kazatele E-wangelisté potupně Sviden / pochlebnísky a Kachři innozý nazýva-gi / proto / že (prech) o Výje w Krysta výdycích a neywice w Kázaných mluvách / a skufi w dobrých nechávagii. Však když ae slíssi , bud čtau,

o dobrých seutých včiti/a na Lid pro bezbožnost a opouštění dobrých
činů tuže se domlauvati/ zehrati, načkatati / tehdy gez toho hánliw-
ná buřici/ svézení / svýhuání / Smrti hodnými byti saudijs/ pravnyte: Je
dobré Lidi hanegii a odsuzují. Ach, když se pak svým vrhačům za-
chowávati magis? O Světe/ o bludný Světe / co se v těbe díváte ple-
te/ w shavnosti gsy postaven/ a wsechen w zlostech potopen/ pohled je se
ca známení brzkého tvořeho skončení/ předoznámená od Krysta/ ději a wi-
di tvůrudy zhusta/ pospěš sobě všimsliti/ ač nechcesli w Pekle byti/ geden-
každy z nás Lidj.

Druhé známení blízkého konce Světa Pán Krystus w Svatum
Evangelium pošládá: Množství bogu w Moru / drohot/ hladu/ w
težkostí a rozličných ssauženij mezi Lidmi. Neb vši w počátku textu toto:
když ta známení nastávajíš stázy vhlídáte / Tehdáž bude běda
tehotným a prsy krájím. Nebi w těch dnech bude veliký
zármutek / takyž nebyl od počátku Světa / až do toho
času/ totíž/ tak mnohé a veliké býdy / yak židovský národ w času na-
stale stázy Geruzalemu gsa obklíčili/ takyž wsecké lidstvě pokoleni wna-
stávajíš stáze Světa / jako povodně obklíčí / až jádnu věk od po-
čátku Světa podobnýho příkladu hněwu Božího nikdá neměl. Oni-
děgeliz se toho dosud z a nepríplavoliz gest nescislných býd/ težkostí/ založ-
stí/ k/ gíz na wessererem Svět / yakoby se More Transke po vossi Zemi
rozlilo z Nerijskagisliž nyní Lidé s wždechnutím mezi gíjím v tohoce:
Zé w tato myněgissi Léta / gest blízké skonání Světa. Pro kterežto nes-
cislné býdy Být nebyli vfrácieni dnowé ti/ vši Pán w Textu
nebyly spasen jádnu člověk: Ale pro wžwolené ti dno-
wé budbu vfrácieni. To gest: Yako kdyby byl Pán Bůh cíle a kou-
ce hněwu svému nevložil/ tehdyby při one Geruzalemsté stáze, velikostí
býd wsecken Národ židovský zahynul / a do gednoho z Světa shla-
zen byl / y ti kterež wedle wžwolení Božího měli Býru Krystosu při-
giti / přigali, přigismagii / a gesitě přigisti magis: Tak před Světa
skonáním/ kdyby se Pán Bůh zásluhami Smrti Syna svého Krysta
Gejisse, w hněwu pro hříchy lidstvě nezdržoval/ a dnu w Světa dnem
saudnými nevfrátil/ tehdy velikostí býd/ trápení/ auxostí/ a bludných
Sekty množstvím/ y Boží wolení- by svědeni / o spasení připraveni/
a k věčnému zahynutí dohnání byti mohli. Ale pro wžwolené
ti dnowé židovské stázy a býdy / y dnowé Světa skonání, vfráce-
ni budou.

Třetí známení toho gsa / y rozličné a mnohotvárné Sekty w
Křesťanstvu / křežje falešné Násiry a Doktry wždvižené. O nichž

pro-

prorocivij Páně toto dni w Čertu / Neboť povstanau ſſaleſſnij
 Krýſtové / Kteriž sobě v Židůw gmeno Męſſháſſe / v Kréſtianu
 pak Swětlanosſe připisowati budau / ſſaleſſnij Proroch / Kteriž
 ſe chlubit budau že gsau od Boha poſlání / A wydadiſt znamenij
 weliká a žážrak / To gest: ſſaleſſnijmi diwy ſſaleſſnemu ſwému
 včenij budau chtisti Wíſru ſpúſobiti / Tak aby w blud vvedeni
 byli (by to mohlo býti) také v vyvolení: Kterýchžto ſſa-
 leſſných Męſſháſſa / Swětlanosſa / Proroku / Včitelu / Wíſru / Nábo-
 ženſtvij / Šek gednot / Ržádu, Reguli / Bratrstvu / Ržehol, it / tak
 mnoho gž nynějších časův gest w Kréſtiansku / ažby týmér celá hodi-
 na k běžnemu gich gmenování nepoſiačila. A roſhyckni ſe Krýſtem /
 Pravdau / Chřkviſ / Božiim ſlowem / Šwétem / rádem a ſpaſenijm
 chlubij / v lepſſimi / a Boha / Nebe / bližſſimi býti ſe pravij nad gi-
 né. Nyněj také ſvé domineni v žážrak ſívzugiſ. Syre toho gme-
 na Čtvrtý Biskup Ržimský / okolo Léta Páne 1480. bauřliwe Mo-
 ře rozkažem ſvým vtíſſil / a nemluvnácko vtopené obžilo, když za ně ſe
 Svaté Anně ſluby činili: ač geſli tak. Nynějſſi gegich podpúrcové
 včenijm, Filozoffij / Mládeže ſkolníj kázni / a Kostelnijm libým ſpě-
 wem, žážrak Swětu gsau. Nowokřtěných diſlným Hospodařenijm /
 a řemeslným včenijm nad roſecky giné / k diwaſlu týmér žážračnemu
 ſe vklazugiſ. Giniſ gednoth ſvé rádem a vlcenijm poſkrytſiwiſm / ſtrze
 ſvé některé doſti chaterné nevčené Ržemeslnij ſprávce, (což geſt gisē
 žážrakem) znamenjte Pány / Bohaté Lidi / v neokrocenau / bugnau/
 plachu Mládež / k ſvé poſluſnosti / wážnosti / kázni / k bázni / k ged-
 notě / k rádu / k pokore / mnohém ſnázeſi nežli přijmij Otcové ſvé
 děti / a žuríwii Páni sobě poddané / ſkolnígiſ / přivozugiſ / a tak
 ſkročugiſ / až ſe geſt wiſce čemu diwiti / nežli ſe gun tak poddáva-
 ti. Tíž pak ſamí / geſto ſe pokorau ſameho Pána Krýſta weſele osla-
 wugij / a k ſamým žáſluhám Smrti Páne, včenijm Ewangeliſkým,
 poſluchače ſvé odſylagiſ / v Swěta za opovržené / ničemně / maloplat-
 né držáni býti muſegij / proto ſame: Zě Šynowé Swěta v nich w ge-
 gich Náboženſtvij nic zevnitřně znamenjteho a podivncho nespatri-
 gij. Anž ſobě také toho žádáme / nebo ſameho Pána Gezu Krýſta
 diwného a žážračného za ſpasitele Lidu předkládáme: Sebe pak za ne-
 hodně dotknauti ſe řemýka v obuwiſi geho wyznáwáme. Ne w blud Li-
 di ſſalſi vwozugiſce / ale Krýſtowau prawdau z bludůw ge wywo-
 zugijſce. Anž ſe také na těch rožličných Šekách co vrážijme: Ale
 znamenijm brzkého ſkonání Swěta podlé Prorocivij Pána Gezuſſe
 býti ge poznáwáme.

I L.

Kří druhém Rozdílu tohoto Kázání Naučme se: Cobychom měli cuniti/gsouce qž o skončení Světa vgisťeni/ abychom nynějších bjd/a w den Soudný/potom y w věčném zatracení nastati magičch žalostí, vgití mohli ē Tomuť sám spásitel rozkazem svým vějí:

¶ Vředně/Máme se Pánmu Bohu modlit/ aby nás Etiele své odevszech ohavnosti, čistym Božím slovem odvesti/ k pravým poctám přivesti/a w času sváloch se na bezbožné hrozných bjd/pokut a žalostí/ od toho zlého vchozovati rácil. Neb poraují řka/Ale modlte se aby většinu wasse nebylo w Zjmě/ani w Sobbotu: totiž tehdy abysste před nepřáteli nemusyli většati/když-bysste měli nehraděgi odpouštěti. Modlbyh zalistě gest wzdychy neypotřebněgi vossen a rossudy na každém mísce. & kterž nás y sám Pán Bůh často nynějších Lech žáraly hroznými k wehřaze vzbuzuge/tak jako někdy předky nasse w těchto frágách srze polauletní dijeté/kterž tato slova promluvilo: Tatarci přigedau/a hlawy nasse nám s tímagi. A když se toho díceče zeptali: Táfeli se těch Tatarův bogi? Odpoředělo: Divsem se bogijm / neb y mně hlawicu man setnau. Což se vskutku y stalo: Neb dvanáctý Rok potom Tatarův pětřáť Sto Číše do Polska vtrhlo/ a odtdud do Slezska/ Moravy/ do Uher/ plundrugisce pálením/ mordy/ laupeži/ bitvami Ježiši y Lidi. Begichžto Fendrych yakaši hlawu na kopii nesl/z kterež hanebný smrad/ hrůza a strach ssel/ až Lid Křestianský od toho měl. Pro počet pat Lidu zmordowaného Tatarův každému gedno vcho včerávšse/dewět Nechů Obilných všyma naplnili. Umimo ginau laupeži gedeničtina Číše Pannen zanátych ssebau zaředli.

Modlinež se tehdy rádi, o Křestiane/ aby se y nám podobně od Turův nestalo/ a snad pro potupu Pána Křista y věčné zatracení nemastalo. Což Svatá modlení w skutečném pokání předcházegi/wedle povědění starých: Per Miserere mei collitur ira Dei. To gest:

Strze Smilug/se nademnau/ frotisse hněv Boží.

¶ Druhé/Máme (na rozličné ffalešné Šeky se neohlídage) při pojednávce pravodě slova Božího stálj byti/a bludným včitelům nevěříce/gum se swoditi nedati: Byť se pak oni gesitě vice zevnitřním bleskem Ceremonij/čádu, it/ blisstili/ a svými věcmi yat-koli dobrými chlubili. Neb Křistus Pán poraují řka: Tehdy řekliby wám kdo: Hle tuto gest Křistus/neb tamto/Nevězte. Hle předpověděl sem wám. Abysste se warovali takových podivodniskůw. Protož gesli řebi řekli wám: hle na paussti gest Mescháss/ Nevychážete/gum klibostí w Náboženství gegich se nedávete. Gestliby pak řekli:

Křistus
nám poraují

I.
Modlitba
při svém byti.

Tatarský vál
v roce na
Křestiany
Léta Paře
1275.
Cal: Bočem:
Hist: 393.
Cosmog. pag.
527.

Veteres.

III.
Měni ffaleš
něho se w
stříhati.

čekli: Hle w střežích gest Krystus / Nevěřte. Summau / s tím
Náboženstvím sterež pobožnost / Služby / pocty Boží / ginde nežli w slo-
wu Boží: Ospravedlnění pak / hříchům odpusťení / posvěcení a spa-
sení / ne w samých žádostech Smrti Pána Ježišse v fazuge / věrni Páně
nic činiti moci nemají / poněvadž své všeckno / časné y světne dobré / w
samém Krystu Pánu složené být značí.

III.
o Potěšením
přichodu Pá-
na k sandu os-
lavovat.
Lucas 2:1.

Simile.

Plinio.

Světce za-
zvat.

¶ Třetí / Náme s velikým potěšením giž brzkého příjezdu Páně k
Sandu vraueně očekávati / poněvadž spartugemě ta všecka od Syna
Božího předoznámená znamení / skonání Svaté předcházegách / až na
nehvěstissi se plnit. Neb tehdáž (oj Pán Krystus v S. Lukáše) bude při-
chod Syna Člověka w Oblaci / s mocí a slávou velikau / ne tajně / ale
yakož blešt výchází od východu / a okažuje se až na ja-
pad / také bude přichod Syna Člověka. Totížto / yakožto blešt
w rychlosti všecknu Nebe osvěcuge / a yako gedním hnutím oka vše-
cken Svět naplníuge: Tak Krystus slavným přechodem w rychlosti
všemu Světu w své svelebnosti se okáže. A yako Slunce výcházeg
všemu Světu k vidění / k dílu / pracování napomáhá: Tak přichod
Páně pogednau všemu Lidstvu pokolení / y zmrtvých-vzkršenému
se zevně včiní / a Křesťanství světlau pomoc a ochranu té chvíle dā.
Nebo se k Pánu Krystu všeckni věrní w okamžení shromáždijí / Na-
podobně yako Kdež kolivěk bude mřcha / tuž se shromáždijí
y Orlice. To gest: Yakožto worlice snadně Mřchu nalezági / a k ni se be-
zvessi pomoch a potřebu něči / ale samy dobrovolně vpršem se sletíug: tak
věrní Páně k Spasení přiležegách / w den poslední bezewsy práce shro-
máždění k němu budau / a s nim / w něm / a při něm světneho pokrnu w
slávě života Nebeckého dogdau. ¶ Protož toho přichodu Krále nasse-
ho s potěšením očekáveme / a w zavírce této řecí Artýkul O gisotě
Svaté skončení w paměti složme / který gest specetěný Předposledním
Páně / Příjim Prorockým / Svatá potopau a Duhau / Znamením
předcházegách: Napomijnagice se k Modlitbě / k Stálosi w pravdě a
w Vídni. A k připravě očekávaní Přichodu Pána Ježišse Krysta:
Genužto saměmu Čest / Sláva / dík-činění a Chwála y Hýsacítoj
pěnaleží / na větlu věčnou / Amen.

Modlitebná Písni / Yako: Yáž giž nech- ci meškat / R.

WDečis gsmi toho, Pane/
Je nás napomjnáss/
Bychom dřív než nastane

Posledníj čas / wěk nás/
Naň se rozpominali /
Hřichůw přestávali.

Veděle Šestmetáma

Smrti/wykříšení/ den Soudný,
 A Světa stonání/
 Potom byt věčné životy/
 Takž Svata Rázani
 Švédé, že má nastati/
 Nás Lidi potkat.
 A iwe Proroceti giste,
 Králi všech Proroků/
 Nás Pane Ježiš Kryše,
 Patriarchůw / Otciu
 Rječi/potopa/duha/
 V znamení mnoha/
 Bratře Světa končení/
 Vlastotě svržení/
 Ohavnosti spuštění,
 Kteréž se spátrají/
 V mistře Svatejho Josty
 Hřichové velich.
 V Náboženství blud / řečes
 Vlasy/ Slovo/poč Božích/
 Stele se Diablu peles

Množstvím roe Sektářských/
 Kteréž w Křesťanstvu brogi,
 Vogny, Mordy strojí.
 A vůbec na vše strany
 Lidsté nepravosti/
 Iwe Bože rožněwaný
 Pomstky, býd žalosti,
 Na Svět tahnau, volagij/
 Skončení žadagij.
 Le D príkaz Pane Ježíši,
 Vérném k u pomoc/
 Oblesti neysitvěleyi,
 Švět nám veden w Noce,
 Pravidla svého včetnij/
 Do Světa končení.
 V zdejším Nebezpečenství,
 Rač nás zachovati
 Sekt/klidůw w Náboženství,
 Hřichůw zbabovati/
 A po té Smrti časné
 Dey spasenij věčné.

A M E N.

Veděle Šestmetáma po Š. Troych.

Ewangeliu Š. Matthausse / w XXV. Kapit.

Milosrdensví Boha Otce, k věrejnemu soudu poslednjmu, Vj-
rau w Pána našeho Ježíše Krista, budauchho Soudce/Du-
lem Ducha Svateho řeč slovo Božíj/ rač nás obdariti/a w
dobrem Švédoru až do toho dne zachovati/Amen.

S. Jeronym
v m. Lito
Páne 420.

Hier. Tract. 5.
cap. 3. part. 3.
Epistolarum.

Eccles. 7.

Svatý Jeroným / geden z Starých Otciu / a prvními Čírkvi
Křesťanste z Svatých správeců / (kterýz w Pánu něm Smrti život svůj
zdejší w Nejmírnělný zámenil / Etetha CCCC X X.) sám o sobě toto napsal:
Kterak týmec po všeck čas / budeo že gedl, pil / bbděl, spal / chodil, seděl / pracoval/
odpočíval / čelil / psal / Vždycky w všech svých ten hlas Archangelské Trauby zjistí
mysel / a w myslí své chtil / volajich témito Slovy: Surgite mortui, venite ad iu-
dicium. To jest: Vstanete mrtví / a podte k Soudu. Kterýžto hlas aby vstawiene
také w všich / w myslí / a w sedcích všech Lidi žněl: Za velikau potřebu toho týž
Svatý Otec počítá. Nebo jak jest velmi významné, a důležité potřebné každému
Člověku, w všech čynech svých na budauch poslednj věcy pamatovati/ O tona
dnes-Tydennj Evangelium/spolu s mysladem svým/ w Rázani O stonání Světa

prvco

precedlánky, wypouge : V kterémž se gisota sláž tohoto Světa, protociwem Pána Ježiſſe / o Óchavnosti na mísce Svatém postavené / a gisých znamenijeh den poslední předcházejcích / Z pečetouge / a kajdy pobožný Člověk k Svatým Modlitbám / k sláosti w prawdě náboženství / A k weselemu očekávání gis brzkého přechodu Pána k večeznému Saudu / tím se wzbuzuge. Sluſně tehdy gisotu Světa skončen w dneſní Šestinectým Neděli následuge s swým Ewangeliem prawa / neteliko wšech Lidi s Smrti wzkříſení / ale také posledního Saudu / a potom gisného wěčného dobroh w Nebi s Krystem / jlych pak s Diábly w pekle gisem / přebývání. Ócemž ſec samého Saudee, Krále Nebeského, za dneſní Ewangeliem zíſcená / a od Svatého Mattheusse w X X V. Rozdjlu napsaná / takto wyprawuge, čtu :

Když přijde Syn člověka w welebnosti swé /
a wšíckni Angelé geho s nim: Tehdy posadí /
se na stolich welebnosti swé. V shromáždění
budau před něho wšíckni Národové. Prož-
děl ge na různo / tak jako Pasthr odděluge Owce od
Kozlůw : A postawi Owce na Prawich swé / a kozy
na Lewicy. Tehdy díj Král tém kteříž na prawich geho
budau : Podte požehnání Otce mého/wladnête Králow-
stvém wám připraveným od vstanovení Světa. Neb
gsem lačnél/a dali gste mi gisti : žžnil gsem / dali gste mi
pjti : hostem gsem býval/a přigali gste mne : Náh gsem

byl/

byl / a odyli gste mine : Nemocen gsem byl / a navorstíwili
 gste mine : V žaláři gsem sedél / a přicházeli gste kemiň.
 Tehdy odpovědij mu spravedliwí / řkauce : Pane / kdy
 gsme tebe wjdali lačného / a krmili gsme tebe : žijni wého /
 a dávali gsme nápog : A neb kdy gsme tebe wjděli ho-
 stem / a přihali gsme tebe : A nebo nahého / a odyli gsme
 tebe : A neb kdy gsme tebe wjděli nemocného / a neb w ža-
 láři / a přicházeli gsme k tobě : A odpovídage Král / díj
 gim : Zagistět pravým wám : Cožkoli gste činili gedno-
 mu z Bratří těchto mých naymensích / mně gste včinili.
 Potom díj v tém kterýž na Lewicy geho budau : Odezdě-
 te odemne žlořecenij do ohně věčného / kterýž připraven
 jest Diablu v Angelum geho. Neb gsem lačnel / a nedali
 gste mi gisti : Žijnil gsem / a nedali gste mi vjti : Hostem
 gsem byl / a nepřigali gste mine : Náh / a neodívali gste
 mine : Nemocen a w žaláři gsem byl / a nenaivorsíwili gste
 mine. Tehdy odpovědij mu v oni / řkauce : Pane / kdy gsme
 tebe wjdali lačného / nebo žijni wého / a neb hostem / neb
 nahého / neb nemocného / a neb w žaláři / a neposlaujili
 gsme tobě : Tehdy odpoví gim / řka : Zagisté pravým
 wám / co gste koli nečinili gednomu z Naymensích těch-
 to / mně gste nečinili. V půgdau tito do trápení věčného /
 ale spravedliwí do života věčného.

Oto S° Ewangelium vztahuje se na Sed-
 my Žilansk Wury / od S° Filippa Apoštola složený w
 těch slovích : Od tuk přide saudit živých v mrtvých.
 A mluvené jest vlastním všem toho Pána Ježusse / kte-
 rýž jest vstoupen od Boha Šaudým živých v mrt-
 vých : V kterémžto svág slavný budaujch přichod k ve-
 regnemu Šaudu předoznamuge : Také Proces a Formu toho všeho co
 se v den poslední Světa dísti bude / a jaká odplata pobožným / a zapla-
 ta bezbožným tehdyž nastane / Svinmau přečtené řeči spravedliwý Šaud-
 ce předzgewuge. Proto a takovému nam vžitku : Abhrom z dřimot
 sivěsté se prodržíce / Smrt svau / vzkříšení / a ten přehrozny Den řau-
 dný / vstavěně sobě na mysl vvozovivali / a kněmu se nábožně zde připra-
 wowa.

Aator. 10.

Summa.

Vrtec.

wowali/sagich w gisotě Wijry, a wesele naděje o swém budauchim hla-
sem Pána Ježišse do Nebecké radosi povolání: Bezbožni pak w stra-
chu nastawagichho gijm wčincho s Diáblu zatraceni / magis se tudy ē
swatemu poslání wzbuzovati. Svatý Augustín o Vzletu dnešního
Ewangelium toto pověděl/Z Člowlku, kterýbž z písem Svatých nic
více nevěděl / tolito / co Ewangelistka dnešní řeč Páně vypravuje/
čspaseni postaci muže. Neb ona pravý spůsob Wijry w Spasitele/
a Kristiansteho života / Smrti / vzkříšení / Saudu budauchho / spa-
sem, y zatracenj wčincho / jako nějakým zevnitějn malováním / č spa-
těnjs / a k poznání Díjem našim představuje / sagich l obseleni / za-
tvrđilich pak l přestrassenj. Anž gest zagisté která kde tak mocná / gesko-
bj wčerné následovníky Syna Božího w kříži podstatněj cestyla / a
proklaté odporníky pravdy Boží hrozněj w hodinu Smrti strassila /
Jako wčerný Saud wsscho Světa. Kžie se rozpávala v nějakých
poselcích w rozumu / že sedice na Bréhu gedne řeky / Nohy své do wody
svěšené spolu sňshly / a mage vstáti a odtud giti, čbý která noha byla
w té wodě, newěděli: Rybř hledě do té wody / vaditi se o své Nohy po-
čali / až geden Rybár gda mimo ně / když každemu dobré kygem dal přes
plece / tepruwa gedenkaždý ryhle se vstýcil: Tak nápodobným spůsobem
od Rybářůw Duchovních, kygem Saudu Božího, magis bieji běti ti
Ahrannoře, Lakomcy a světskau peychau zblázněnjs Lide / kteřž se Lidmi
surtedlně hříšnými býti neznagi / aby aspoň vchytice w swědomi ránu hně-
wu Božího / schytili se na Nohy Svatého poslání / y my také s nimi:
O den náu Boh otec světlosti / Abychom se weyladem terra Ewan-
gelium dnešního, o dni saudném, tak platně vyvěrali: Abychom swa-
tau horjich žádostí po Nebeckém živote gsauce zazjeti / světlem Wijry /
y Světlo rozumu přirozeného l hledání wčincho spaseni, w sobě rozži-
nali. Neb jako rozjata Svička l horjich Svičce přidaná, we tmě Svě-
tlo množí: Tak Světlo. Wijry l Světlu rozumu připogené / vše
mysl Člowlka toho / w povědomosti cesty l dogici Nebecké radosi / a l
uglei pekelné žalosti. ostvěrce. A protož Nábožně přistupme l weyladu
S. Ewangelium w položeném Artykul:

Augustinus.

Simile.
Iohann. Cogl.
fol. 14.

Wodluba.

Simile.

O wčerném saudu wsscho Lidsteho pokolenj / w po-
slednj den Světa. Kázani budau tři.

Prvnj bude w tom gednom Artykul rozgsmáno / řka:

Budeli wpravdě / konečně / a gisotně /
ten Saud držán?

Ento Artykul prvnjho Kázani / Gisotau Dne saudněho / wss-
echny o něm pochybujich, přesvědčí wemnohých důvodisch. Neb wedle dne-
sycydenjho (w předesslem Kázani) oznamenij / a natklání na to: Kterak gsau-
velich haussowé w Světě Lidu / gesko tento Svět od wčiněných býti se do-

mnjwa-

Psalm. 13.

Actor. 26.

Titum 1.

Sapienc. 2.

Sandnicho
dne gútory
gsau.L.
Slowo
Boží.

Iohann. 17.

Genes. 4.

Exodi 19. 2.

Matthaei 18.

Hebreos 9.
Iob. 19.

Psal. 9. 21. 10.

Eccles. 12.

Ezai. 11. 34.
51. 65. 66.

mnjwagij/ a v geho stonání, aby kdy nastati mělo/ nesmelegij: Tato gíste ne menší
kromada gestech v w Křesťanstvu/ kterij o Dni saudném nic nedrží/ o pekle newěti/
a o životu wěčném v Nebi zhola pochybují/ w čemž ge samé vlastní gegich hanebné
Neslechlosti/ a právě zhovadile života bezpečnosti / až v neslechané od mnichy
pachané neprawosti / prozrazují. Neb číslají w fredých svých s oním Bláznem
a s hanženým Nábalem: Nem Boha, Totíž: Nic o Bohu newěti. A s oním
Festem Duchu Božímu praví: Blázna Pawle: totíž/ Slovo Boží a Nábožen-
ství za klemety/stonání Světa za Vášen magis: den pak Saundh s Peckem/samym
strasydlem nazýwagi. Ač záglise téměř w psychni z Synu Světa toho něco vyp-
význáwagi: Wsak Modlatskym/zloveným/ Nenábožným/zlobitým, Sodomá-
skym/zloděgskym/ hřivým/sakomým/ a nesprawedlivým obcováním svých/toho wse-
ho popragsi. Nebo kdyby o Bohu, že gest/ o stonání Světa, že se blíží/ o vzkříšení, že
nastane/ o dni saudném, že držán bude/ o Nehesté radosti, že gest připravena/ o mukách
pekelních, že zatracencův očekáwagi/ o těch wěcech, kdy/ kdyby Lide právě smysleti/
drželi a bez pochybnosti větili: O zdalízby tak na budauch wěry zapamětiwě/ w Ná-
boženství nedbáníwě/a w Obcování svém hánliwě/ žili byli? Gestí tehdy důležita
potřeba/ vše gíme dnesvhodným Rázam / Historu slázy Světa tohoto v kázali:
Abychom wycladem dnesvhodho Ewangelium také nastáwajichho Saudu wěcneho,
wseho pokolení Lidstva/ pravdu důvodně prokázali/ iemito pěvnými dwěma dův-
dy/ a zácedlnými gístotami.

Neprvé/ Slowem Božím/ kteréž gest wěčná a nepo-
hnutelná pravda/dle swědeceti samého Pána Krystia/člauch-
ho: Kžeč twá (Bože) gest pravda. Saút pak Slova Božího swě-
deceti o Saudném dni/w swatým pišsmi zapsaná velmi mnoha/ zku-
řichž se (pro nerozšírení řecí) tolko některá tuco přivedou: Sam Pán
Bůh záglise řekl k Kanyowi: Budessli zle činiti/ hned swedverijch (toníz
Saudu budauchho) hřich twug příkomen (k trestání) bude: a níže: hlas
trive Bratra twého (nevinné od tebe zamordovaného) volá kmen
(na pomstu) z Země. Kterážto řec Boží ne k samému vrahu Kanyowi/
ale k každému nelagščímu hříšníkovi se vstahuge. Zatím / příště wj-
dání Salona od Boha/ z dalíž není důvodem vyhledávání zase execti
při počtu gednoho dne/k tomu vloženého: Takž podobenství Páně o frá-
li, počet s Služebníky svých sladucým, to výwětluge. A Apostol w
tom Slowu: Vloženo gest wšem Lidem gednau zeměsti/ a potom bu-
de Saud/toho dosvědčuge. Job w své bolestné psotě tam se těsyl/ čísa-
ge: V poslední den z Země vstanu/ a vhlídám Boha w těle mé. Pro-
rok Královský w žalmu napsal: Zé Pán Zášupulm spusobil k Saudu
Stolich svau/ a oni sauditi bude okřesák Země w výjimosti/ a sauditi
bude Lid w spravedlnosti. Nejmoudřejší Salomaun Král svá Rá-
zanii / w knížce Ecclesiastes w Bibli položená/ taup wáznau Senten-
cií zavréel/čka: Boha se Čzlowěče bog/ a přikázanií geho zachowávych/
tot gest wěc každého Čzlowěka/ totíž na něg povinná. Nebo wse-
cky wěch kteréž se děgíz přivedet Bůh na Saud/ v tajně/ budro je-
by dobré/ nebo zlé byli. Izayahs Prorok oznamuje/ kterak ne podle
widění Očí/ a ni wedle slýšení: Ale w spravedlnosti sauditi dudu Pán
fajde

každého. Když Pán w Ohni přigde / a jako volker wožové geho / na-
vráti w rozhněvání prchliosti swau / a w plameni ohnivého Mlece ro-
di Pán wšeliké Čelo. Daniel v widění nočním spatril figuru přichodu
Pána k saudu / kterak s Oblaky Nebeskými (jako Syn Cílowěka) při-
cházeli. A Tisícové tisíců slaužili mu / a desetkrát tisíckrát Sto tisíců
stali při něm / Saad osazen gest / a Knížky otcových gau. Kteréžto wi-
dění Angel Danielovi vyložil / řka: Tak saud sedne / abž odhadá býta
moc, a potříma / a zhyndala až do konce: ale království a moc všech swa-
tých Nejvyššího s Oblaky Nebeskými w spásobu Syna Cílowěka při-
cházegjich / gest i věčné. A w ten čas (totž Saudu toho) povstane Ma-
chal Kníže velké / který stogi za lid: A přigde čas který gest nebyl od
času počátku Světa / a w tom zase vysíckni z těch který spí w Prachu
zemském / prochý / gedni k věčnému životu / a giny k u potupě. Ko mohlo
kvetlyssího o dni saudném napsáno být w knihách Svatých Proro-
ků / jako toto w Knize Daniele Proroka? Opět řeze Dzcaisse fáni
Saudec miluvi / řka: Povstání a vstupte Národové do vzdolí Jeza-
šiati / nebo tu seděti budu / abych saudil všecky Národy. Summau vish-
čení Svaté Proroky velmi zreteďně saudný den předoznamená: S-
mí se w tom sgednocuje celý Nový Zákon. Neb hned první začátek
geho, a Messyášsů předchůdce Jan Křtitel / o výchyském humita svého
od Arystia / a shromáždění pšenice / dobrých do Nebeské Scodely / a v-
ržení pleru, totž zlých, do nevhásydlného ohně / w Evangelium S.
Matthausse, světle předpověděl. Nezreteďněssit pak gau Syna
Božího řeči o dni Saudném / w Historii Evangelické velmi mnohé/
a často připomínané, w kterýchž hrozíti ráci:

Daniel 7.

Daniel. 11.

Otc. 1. 3.

Matth. 3. 1.

Matth. 7.

1. 1.

1. 2.

1. 3.

1. 9.

Iohann 5.

Matth. 25.

Item

2. 6.

Vonen den
poslední.

Že se k pořítnicům nebrade znáti.
Že potupním geho Milosti nad Sodomské trápe-
ní větší trpěti budou.
Že z každého Slova marného počet Lidé mísí segit
wydati.
Že na skonání věkům Angelé pšenici do fiadoln
shromáždij: A pleru do ohně pekelního v-
vrhnau.

Že Apostole sednau na dvanácti Stolichch / sau-
dice Lidstě pokolení.

Že Otec dal všeliký Saad Synu svému / Sau-
du činěnij.

Že přigde Syn Cílowěka w Bolebnosti své / a
vishčai Angelé s ním.

Že rozdělí dobré na Pravich / a zlé na Lévich / ja-
ko Pasívř Stádo. (tu dá.)

Že dobrým odplatu / a zlým spravedlivou zápla-

Acto. 20.

Apostolé všichni zespola k tomu se přiznávagi/rkaucie: Překážat
gest nám abychom rázali Lídu / a svědčili že gest os Pán Ježíš u/
který vstanoven gest od Boha Svatce živých v mrtvých. Gegichlo
Apostolská svědecvi o dni saudném gsau velmi mnohá:

1. Petr. 4. 5.
2. Petr. 2. 3.
1. Iohan. 2. 3.
Jakub. 5.
Judasů list
1. 11.
Zgewenj 14. 20.
21. 22.

- Rom. 2. 14.
1. Cor. 4. 15.
2. Cor. 5.
Philip. 3.
1. Thes. 4. 3.
2. Thess. 1.
2. Tim. 4.
Titum 2.
Hebr. 13.

Pawlewa/

August. de
Civit. Dei
lib. 20. cap. 1.Cicer. lib. 2.
de nat. Deor.Euseb. in vita
Const. lib. 5.
recitat Si-
byl. Eryth.
versus.

Otcové Svati také o dni saudném před posluchači a potomků svých
mi nemíceli: Neb-Svatý Augustín / vši prwotní Chrístové gednostey
ny smysl témto slovy pronáší / řka: Všetka Chrístová Božia pravého
věrui a vyznává / že Krystus / Nebe sauditi živé v mrtvě přiglímá/
a ten Boží saud posledním dnem ginenugem: Kterýto povědomostí bu-
dauchyho Saudu / z Slova Božího tuto významnou / došli a nabylí
gsau v pohané. Neb v gegich Maudři o tom nemalo psali/naložto Cicero
Rázimský témto Slovy; Ex quo cumenturum nostri putanid, de quo
Panætium addubitare dicebant, ut ad extremum omnis mundus igno-
sceret. To gest:

Diem gest Panecpas pochybowal/   Zt ten všedzen Svět má ohněm shofet/
Tomu mnohy předel nás msto dával/   A lidem saud v gyně wél nastati.
Item/Evžebiass w životě Konstantyna Císaře pojmenoval Spy-
hyllu Erythreæ tyto verše Prorocké o posledním dni Saudném:

Iudicij fucrit cum signum, terra madebit;
Ecālo veniet princeps per secla futurus,
Scilicet vt carnem præsens & iudicet orbem;
Omnis homo hunc fidusq; Deum, infidusq; videbit,
Vnà cum sanctis excelsum sine sub æui,
Sede sedens, animas censembit corpora & ipsa,
Et venient omnes Reges Domini antè Tribunal,
Refluet è cœlo tum Sulphuris amnis & ignis,
Sic cunctorū horū sicut manifesta Sepulchra. Togest:

Budau na Zemi znamenj,
Saodu w den Světa skončení/
Knižje wěcné; Nebe pěngde/
Svět/ Lidi, sauditi bude/
W Nevyrovnosti Slávě s Svatkym/
Schaffy svými Nebeskými;
Sedne Král na saudném Thránu/

Zgewi se dobrému/ zlému/
Který spole w dny/ w Těle/
Shromáždi s sobě tě chwile;
V rosyckni Králové půgdaun/
Před tim Tránum státi budau/
Kdež wěrní vezmou odplatu/
A zlž pekelnj žáplau.

Sem při

Hist. Xenoph.
de morte Cy-
ri Regis Per-
sar.

Mateo o. Ecl.

Lucas 21:1

I I.
Spravedl-
nost Božská/
v odplatě/
v pobožnosti/
v záplatě/
bezbožnosti.

Simile.

1. Corin. 4.

Psal. 50.
Lucas 1:6.

Heb. 11.

Sam přináleží Historia Ssafftu Chra Krále Peršského / který Cetia před Narozením Krista Pána D. X X I X. na smrtelné posteli Synu svých napominal / aby se Pána Boha báli / Lásku a svornost mezi sebou zachovali / v nesmrtelnosti Dusse / že s Čeli při Smrti nehyne / aby ročili / a dne soudného / v kterém dobrý po tomto životě do věčného odpočinutí k Bohu v Nebe, s Čelmi v s Dusse magi usistí : A zli je věčné mučení mužů repeti / Abi v Vážně Boží očekávali. A to srozumoval všechna a rozumná důvodem : Kterak (prey) zločinni Lidé hrozné lekání / Strach a Vážně svědomí svého / v tomto životě misivagi / a hrůza od Boha na se vzdoru lekavě cítí / z čehož se srozumí wá / že Bůh nepravosudnem soudním ortelovat / a věčnau mučení ginau po Dni soudném trestati bude : Vedle důvodem Pocty rkauchho : Iudiciumq; timet sibi mens male conscientia iustum. To gest :

že Svědomí se obává Gaudi / neb wí že nastává.

Zemto hle a tak mnohým Svědecivm Slova Božího / o budauchym Dni soudném / tuto za první historii přivedeném, kdyby newčil / a mísila nedával : Proklam / a nad sebí zavrdileniss by muži byti. Kteréžto svědeciv Svatých písem gest tak prawdiné, a důvodné / až snáze Nebe Ženě pomine / nejli gedinký punkt k toho Slova Božího v klamu se posíhne / o tom sam Gaudie Kristus Pán praví.

Druhá historie soudného Dne srozumuje se spravedlností Božskau věčnau / a nezvěděnau / kterážto nárojila aby se dobrým dobré z lásky Boží svedlo / zlym pal / z hřešku Páně zle. Poučenadž zagište dobrého rozumného Člověka ta vlastní gest povaha : Zě čim gest v Dobrotě / a zmlášt v horlivé pobožnosti spanilciss / čim věčním milovánjem etnost oblibuge / a nešlechetnost potupuge : Nadtoč gest té povahy náss Nejsvatěggissi Pán Bůh / který dobré miluge / a odplatami Blahoslavenými daruge : Zlych pak nenávidě / zaslaužilimi meclami ge strestává. Poučenadž se vossak to zde v Svaté vzdycí neděge : Nybrž větší Lotr bywá / čim větší Ssíestí misivá / (říkává se) zlii bezbožní krovau / Chrifte pak Kristovn Audové, co gine rozmetané Saussi k vyházení z zahrady Svaté / od Ssaffaru Diablosvých se vsuzug. Z toho samého glisté poznati, a za prawdu držeti máme / že Gaudi spravedlný / a po nem gini život obogých / dobrých v zlych / rozdělně byti muž. Ginalbý Bůh v rezech spravedlnosti byl stíhan / kdyby Svatému Lazarovi po vředovi té zevroté radosti / A Brychopagnemu Boháčovi po vstavěném veseli jádne žalosti / nevlázal. Naopak gsau zagište Svatí v tomto životě, až právě do své Smrti, repeli posmívání, bitij / a tvézenij / žalačování / kamenování, sekání / pokaušení / až v Nečem zmordování gsau : V hauních chodívali / a v kožech koželých / chudobu trpíce, s sužovánij a trápenij byly / kterýžto Svat nebyl hoden / po Paustisch, po Horách v Geskynish / v daupacích zemských blaudili : A ti vyslyckni

svědec vám Vjen zkušení gsauce / nepréminali / totž neměli / z toho že.
 ho vysvobozeni: proc ē Aby lepší nalezli vyzkoušení / kterým jim mohlo
 Boží zásluhami Pána Ježíše v Nebeské radosti připravila: A Láska
 Duchá Swatého císaře v Radosti vysíala. Naproti tomu: Vnouči
 proslati Bezbožní, wedau v dobrých věcech dny své: haušle, sny i cíp-
 stala, buben / na sváščích gegich: od rána do půl noč vesele hodují, za
 Boha nedbagi: domové gegich bezpečni a pologni / a není mezi Dny
 nad mnou. Smejí glich trvá / přátel a vnučat Zástup pěsob obličeji
 gich: Vycházegi vasko Štádo Malíček gegich: věčni Sláva Bohu če-
 tagi / vdegdi od nás / nechcem tě přejmati / Modlitbami se poslati vás.
 Radozdrávi dlaněho bydagste / a nikdy něčeho netrpíte / v polegau
 Smrti; Švěta scházegi / až gez toho gím podobný Švěta Synoměřa
 Boží Strence: Onyho pak Bohu milé rossat v Švětě vydání podrob-
 né / za proslaté počítavagi. O lonyh nemělo být věcne připravotné
 ho: Kamežby se vlastnost a gmeň dobreho Krále a Správce při Bohu
 poděla? Kde geho Prudentia opatrivání Božské? Kde spravedlnost?
 Kde milování dobrých / a nenávidění zlých - by zustávalo? Anož Ře-
 tokostá Láska k svým milým Šhům / a věčnosti k věrným Sluhám/
 kdyžbý svůj konec vzala? A poněvadž Lvové / a Tygřides Egypťan-
 drakové / v nengedovatější hadové, k svým seznámeným dobrém
 rům, gím nesskodíchym / ale libos v něčem činíchym / věčně ſt., a zase do-
 brodinné k ním prokazují: Kterakž se tedy může samemu Bohu / soudit
 a původu všechno stvorení / a každému dobročiněni / rážcenost, pravda
 věčnosti odgsmati / a ne raději připisovati toto: Ze geho věcirost spra-
 vedlivé zlé ráci strestavati / a přes tědá milost dobré odplatou darovali-
 ti: Což obě / neděgli se při všech v tomto / ale disti se bude po saudu v
 onom věčném životě. Tím zagistí Apoſtol i říši Thessalonickense: Tož
 pro Kryšta trpěli / píši k nám: Spravedlivé gest v Boha dátí odpal-
 tu těm / kterí vás rmautí / a vám kterí se rmautí, odpotknutí s ná-
 mi / při zgesvěti Ježíše Kryšta z Nebe: těm zagistí kteríž neznají Bo-
 ha / a neposlučagí Evangelium Pána Násseho Ježíše Kryšta / dá
 pomstu / mautu věčného zatracení: ale svým věčejím, zde pro ní trpětím;
 Slávu Nebeského zvělebení. Swatý Augustyn v tom se s Apoſtolem
 Pavlem srovnává / a těmito slovy Chrklec rade říši / říka: Placuit Diui-
 na prouidentiæ præparare in posterum bona iustis, quibus non frueren-
 tur iniusti, & mala impijs, quibus non excruciantur boni. To gest: By-
 hilo se Božskému předzvědění připraviti spravedlivým věčné spase-
 ní / kteréhož bezbožní nedogdau / a zlým zatracenij / v němž se spaseni
 čy trápiti nebudaři. Neb wedle téci Abraháma Patriarchy, k Bohu
 promluvené / Ateni to věc Božská / aby v pomístě zabil spravedlivého
 s Bezbožním / a bezbožného v slávě stovaryssil s pobožným. Nezre-
 tedlněgi

Job. 21.
 Ez. 3.
 Jerom. 13.

Simile.

Psalter. 33.
 2. Thess. 1.

Augustin. de
 Ciuit. Dei
 lib. I. cap. 8.

Genes. 18.

cedlněgí pak w Žertu dnešního Ewangelium sám věřených Spasitel
ažkých násitel / o té odplatě ovečkám / a záplatě kozlům / mluvili ráci/
yakž se něž všimí.

Věštit se iehož z roho magii věrní. Titulové Páně w svých Víz-
dach / w křížu / a řekostech / vědence je magii odplatu hovnau složenau
w Nebech: W placi zlosti žalou rozhovage / a plesáním radost věčné
život budeme. Chranirové pak Sveta Synově, Antichristovi holomén/
Brichopasové / a vysokni Země-Livětové / letejte se / straňte a růžit-
te / spomnějte na své gisťe budaučí, spravedlnosti Boží při Saude,
i věčným pekelním mukám oddánj. Neb nelze z hodú na hodu se dostati.
Věda vám kterí se nyní sňegete / neb kvalici věčně budete / sám Krystus
Saude hrozí. A Svatý Augustyn dí: Timeat qui non flagellatur in
hoc seculo? Ktomu Svatý Jeroným dopovídá toto: Qui non flagel-
lantur cum hominibus, flagellabuntur cum Dæmonibus. Čo gest:
Dog se / když se jde pro hřety netreses / Ne vyděs s Diáky věčněho mrstání /

S lagchmi mely Páně ne neses / Gsly w světě zbarven s Lidmi káránj.
A tak gisťotná pravda budaučího dne saudného, slovem Božím / a
spravedlnosti Božskou, se sňoržuge. Odkudž dálé, slyšme:

Druhé Každaj / O dni Saudném.

Rozdilosové geho budau Žr.

Prvni: Kdo na tom přehrozném Saude Králem, a nevysessim
Sudím bude?

Druhý: Jak k tomu Saude přijde?

Žečí: Ko včiní přijde?

I.

Příjí prvni: Všedla Svatá písma vyznamug, že na tom ve-
věgném Saude Králem a Nevyssessim Sudím žádný gisť ne-
bude / kromě sám Pán naši Ježíš Krystus / Boží věčny / a Pan-
ny Marie w těle přirozený Syn / Bůh a Člověk / na věčně nerozluče-
ní bez jména Natur / w jednu Osobu / pro nás Lidi hříšně / moch sváu
Božskou chtě a dobrovolně spogení: Kterýžto spocátku Žertu dnešního
Ewangelium / sám o sobě mýne praví: A když přijde Syn Člo-
věka w velebnosti své. Zě se pak ne Božímu / ale samého totíž
Člověka Synem gmenuge: Tím se gisťe nezaprábyti Božím Synem /
anž od své budaučné Saudné moch / Božímu / yakoby při něm Synu
Člověka tehdyž byti nemělo / odlučuge: Ale (ač vznájmí slov Svaté-
ho Augustyna) w tom přirození Těla / w spůsobu posíawn Člověka /
cerémuz od spogeneho Božímu věčnau nesmrtelnost daw / přirození
Člověčího neodgal: Príjiti k Saude se záklazuge / wedle těchto Páně

Matth. 5.1
Psal. 113.

Matth. 7.
Lucr. 6.
Augustinus.
Hieronymus.

I.
Ježíš Syn
Člověka
Králem sau-
du gest a
bude.

Syn Člo-
věka proč
k Saude
príjiti se
praví.

August. Epist.
17. ad Duran.

Ioannis 5.

Augustinus.

Psal. 89.
2. Petri 3.Hebreos 7.
Acor. 1.Lucz 24.
Iozu. 20.
Zachar. 13.
Apoc. 1.Mattej 3
Syna Čílov
vítka / Krále
Saudu bús
daucyho.

Simile Pauli.

Hebr. 12.

Johan. 17.
Colof. 3.
1. Johan. 3.
Philip. 3.

Gerson.

Simile Au-
gustini.

Johan. 15.

Slow / od Jana Evangelism posmamenaných / rfa: Aniž zaguešte Dac
Sauds koho / ale wessteren Saud dal Synu. Z toho dí Swatý Au-
gustýn / že se na tom večerném Saudu Videm nevláže Diec / ani Dac
Swatý / ale Syn Čílověka / totíž Krystus Král Nebevestý zgeni se w
spůsobu Syna Čílověla / w tač otové postavě w halce gest trpěl / z mno-
wých vstal / a na Nebe vstoupil : ne mladissi / ani večer se stěnissi. Neb se
Krystus w Slávě Nebevestě večem nemění / nemenssi / ani róste / neskoči-
ten večený Bůh / v kterehož gest tisíc Letoh nako geden den: zůstává z jin-
kane večené tačovny / nako vžij gest do Nebe vstoupil : a nako gest všechn
tačovny h dnes / dí Apoſtola. A tač přijde k Saudu / nako gde viděli ho
gdaucyho do Nebe / svědij o tom dva Angelé / miluji k Apoſtolum /
w tu chvíli / když Pán vstupoval. Nebo w proto na svém oſlaveneč-
Eče / ſrámu ran zanechari / a s mimi va pravich Diec se odebroti rá-
čil: Abn ho vhlídali a poznali v ti ſterii gſau ho bodli. A z téhle příjomy
dí w Textu: Když přijde Syn Čílověka w Velebnosti své
nakožto Král a sám Sudí svého Císařského Saudu. Odkazáváž po-
cházejíš tato znamenáta Načem:

Pobožným Newýmluvně Potěſení / že Pánu Krystiu / Nako gest
Kříž / v Světa posměch / potupa / bolest / Smrt / Boževi geho nic
nevuela / aniž co vſkodila / nadto Křížem Nebevestě ani zemstě Čílověho
nezoufliwila: Tač h večerném následovníkum / přelázku k spasení žádná
býda / bolest ani Smrt byti nemále: Nýbrž nako gest předčudice náss
Pán Gejiss, předloživ sobě radost / podstaupil Smrt Kříže / a opová-
živ se hanby / h sedi na pravich Bóžstí: Tač h my předkládaje sobě při
prawenau w Nebi večnau radost / opovážowati se máme, pro gmeno
Spasitele svého, vſelitá protiwenství / Býd / trápení / v Smrti pod-
stupovati. Neb on Pán řekl: Diec, kde gsem já / chci abn v ti semnau by-
li / ſteré gsy mi dal. A Apoſtol gisí: Zé gest nasse obecování w Nebeſích /
a život náss ſkryt gest k Krystem w Bohu; ale když ſe koli vláže Krystus
život náss / tehdy h my okážeme ſe s ním w Slávě. Odkazáváž ho
Spasitele svého Pána Gejisse Krysta očeláváme / ſterý proměni
Eče ponížení násscho / připodobně ge k Ečeli hastnosti své / wedle diſla
moch své / ſteraužto muž tač poddati sobě vſecky večen. A protož: Ca-
licem Domini bibat, qui cum Christo partem habere desiderat: dí Ger-
son. To gest:

Kažich Páně hled zde píši / Kdo chce ſe k Krystem ſvád dísl mstí.

Neb iedle řeči S° Augustyna. Modo est hyems, gloria nostra non-
dum apparet, gloria arborum in die iudicij apparebit, vbi radix nostra, ibi
& vita nostra. To gest: Nyni nakožto w zymě Sláwa nasse nezgeruuge/
ale nako z Jara Stromové / tač w den Saudně Čílově S. Audomě
se rozwěgi / a od svého kořene Pána Gejisse / Mízklau života večenho
otřegi. Nebi gest on kořen / a večen ratolesti geho.

Biblio.

Bezbožním Černým / Kachčím / a Sekářským svůdcům / po-
cházejí z přechodu Syna člověka k saudu / Přehrozné, strašlivé, zarmau-
cení / když w tak welebné slávě Nebeské vhlídagi, a poznají býtí toho
saudem / kterémuz se za svého živobytí w Světě sprotivili / A zecti
gen laupili / kterauž na Mlody pohanské, na Machometa a na mrtvě
Svaté cpali: Pravé pak cítele geho mordovali / Nábožnau pobožnost
na samém Ausinji, zevnitřních tělesném a jako na rukovětném nábo-
ženství zašládali / a spolu s ginyimi Světa toho žoldněri, hanebnými
hřichy, opět často znovou / vkrutněgi nežli onisno Katané v Jeruzalémě /
Krysta krizugs / a w geho věrných zabiti všlugi. Ach, vzříč ho každě oto /
y ti kterijz gsau gen bodli / a budau plakati na sebe pro něho všecka pokou-
leni Země / patříce na geho welebnosti / a slyssice tuto řec k sobě mluvíenau /
kterauž geden z Otcův poznámenal / Oty lidstá bezbožnosti / tviz / pod /
zdvižni prst svou / doňšen se ran měch / patř na ruce mé / ohleden rukau
swau bol mág / a pozněn, y posvaz / co gsem já pro tebe / an obrž od tebe /
ó zrádná neslechetností, trpěl. Ach my bijdni / ó my všynckni bezbožni /
nepředegdemeli toho všecho zde časným posáním: Na vahách nohách
státi: Vahými očima na Syna člověka patřiti: kterými všyma domlu-
wu geho slyseti / moch budeme e / Ach zdaliž nekagich nemusegii z veli-
ké hrůžy volati na horu / a říjen: Padněte na nás / a pahrbkové / při-
krytie nás. Tuto pohružku sám Pán včimil gda na Smrt: a co pak
mluviti bude když přijde Syn člověka w welebnosti své
k saudu.

I. I.

Sak pal přijde / o tom gž sám w porádku textu Ewangelium ozna-
čuje: že ne tak jako prvě přišel / polorně tijse / ponízeně, chudě /
pracně / služebně / w věrení / smrtedlně: Ale w welebnosti
své / w moch Božijs / w oblacích Nebeských / všynckni An-
gelé geho s ním / s hlasem velikým / w živuku Traubu.
Neb on Pán w rožkazu a w hlasu Archangela / a w traubě
Boží vstoupí s Nebe / ne sám / ale wedle prorocství Enocha / (do
Nebe vyzatečho) s tisíci svatými svými / jakož gesta figura toho přechodu
Páně w fiarem zákoně předessa / při vydání Zákona na hoře Dreb. Kte-
rážto hora od welebného přechodu Páně k Monzissovi všecka se kauri-
la bleskem / hřimáním přewelmi hustým se zakryla / traubeni také trauby
vše a vše se na ni rozmáhalo / ohň a dení z ni jako s pečn vystupo-
val / a zval znečistí se rozmáhal. Opět: w přechodu Páně k Eliassovi
na též hoře Dreb / neprv vstr náramná a silný pomigel / přesvratuge
horu / a skáli láme před Pánem Bohem: po světru baurka / po baurce

Hebre. 6.
Zachar. 2. 12.
Matth. 24.
Actor. 9.
Apoc. 1.
2misenus.

Lucr. 23.

II.
přijde w
slávě.

Matth. 24. 25.
26.

I. Thes. 4.

Judas oče-
nochow.

Exodi 19.

3. Reg. 19.

Mark. 4, 25.

Genes. 19.
Exodi 14.

Numer. 16.

Ezaij 37.

Psalm. 95.

Ezaij 66.
Thess. 1.
Simile.Mark. 24.
Dvouzácní
hodiny.Psalm. 17.
Ezaij 30.
2. Petri 3.

Lucie 22.

ohň/a po ohni vysní větríka tichého/a z toho hlas Páně/Co zde děláš Eliáš?/V takovém zagistě/ano brž k mnohem větším/po všem Světě slýšaném zvuku/Krystus k Saudu přejde. Nebo moch Nebe, řek hlasem zvukem/vstavěná blýskáns a hřeměns se rozmáhati/w povíděti od váně Větrům zevšech čtyř stran Světa zvuk/škrpení/hlasové, hučení/ohněm voskem naplnění/baumy/hrušky/strachové/slýšení spárování budou daleko hrůznější/nežli když Sodoma Gomorra ohněm, Syrau z Nebe/a propadováním svau Skálu brala: Neb Farao na se vysní vogstem geho voda Moře červeného pohlcovala. Neb když Chore/Dávana/Abirona/se všemi gegisch půntovníky po ohni z Nebe/otevřená Země požárala. A neb když w vostku Asyrských gedné noč/geden Božího Angel/gedné chvíle/Sto ohněsfáre Pět tisíc lidu zbil. Co se pak bude dítí w Den Príchodu Páně k saudu/když Ohň před ním předegde a zapálí všakol neprátele/zasvítí se blýskání po okresku Země/horný hakožto most od tváři Páně se rozplýnau? Neb Pán w Ohni přejde/a hako vicher wožové geho. Rovně hako přejed Potentátu w do některeho Města předcházegi wožové/komonskwo/reythaři/trubáci/a zvukové: Tak welebný Páně přichod k saudu předcházet v následovati budou Božího stvoření Číšciku tisícev/Nebestij oblavové/a vysokni Swatí Angeli geho s ním/Nesouce před Synem člověka všechnau Korauhetu/znamení křížetotiz: silnělost w spůsobu vzkřisování Krysta/nad Slunce hasnější/o kteréž sami Pán toto pověděl: že se tehdyž vkláze na Nebi znamení Syna člověka. Dovážmež, o Lidé/mn. Lidé živí, k tomu saudu se strojí/co máme prvé z tak slavného/a zlín hrozného přichodu Páně k saudu, nábožně vwarzovati z Čenli samy přichod Páně w takové welebnosti své/ kterýž je Svět lekne: Země se zatrese a pohne/gruntové hor se zbaucí/ohň od tváři geho se rozpálí/a deym hněwu geho vystaupí/Nebesá prudlesí velikau se změní? Číhli tu radost/kteráž věřichm w Krysta tehdyž welebného přichodu Krále Nebeského nastane/wedle slibu Páně/ kdež dí: Když vzdíte Syna člověka an gde w oblací s moch velikau/a s welebnou/pohledtež,a pozdvihnětež hlavu všech: Nebě nastalo vysvobození wásse: Spatrjte svého nehmilenějšího ženicha frévního Bratra, nejmilosrdnějšího Otce/neyvěrnějšího přítele/spasitele/a nejslavnějšího! Hýsare/Krále/a neydústognějšího! Vstupa/kterýž se sam; a nás obětovat: gehož se zde věrní přidržegi/w Vásce geho rozmáhají/pro geho jméno/včenii/Vstu/Náboženství a pocit/trápení v Smrti podstupují: Vhlídajte ho čku w slávě Nebeské Saudejm být vyskočit lidstvěho pokolení: O hal velikau radost z toho budeme mít. Čestnej se tím věrní Páně: Bezbožní pak a nevěrní vlekněte se pro Vás/a na svůj budoucí pláč, (až gestli ho poslanin nepředegdete) na svílení a na

říčans

čísláni se rozpoznajete / a saudec nehoznejšího se s vleknutím strachu-
gte. Nebot tchdáz budou kovslička potolenii Země / totž ta / která
zde Kryšta znáci nechtěli : hrozí sám spravedlivý saudce. Item / čili mi-
mo ty pověděné, a w paměti složiti hodně všech, vvažime geste v všech
Svatých Angelůw / Nebeškých dvořanům, přítomnosti / a hotově-hbi-
rav služebnost, w přichodu Pána našeho Stomu saudu / o který Text dí:
A vysokní Angelé geho s ním. Daniel prorok viděl an tisýco-
vě tisícov slaužili mu / a desetkrát stotisícérát tisícov stáli před nim:
A co pak bude tdyž vysokní s Pánem přigdau ? Anobrž taká gest moc-
nosti Angelstá w obhagování pobožných / a w trestání bezbožných :
Zdalž překladové w S. pijsme neoznamují : Tolsko geden Angel/ná-
pomáhage wyswobození Izrahelstému z Egypta / gedně noch vysedlo
prvorozené w Lidech / y w gegich gmeinu živem zbil. Podobně geden
Angel Sennacheribovi, zastavage Ezechyše Krále Židského proti ně-
mu, gedně noch 185000. svogáku zmordoval. Elizeovi proroku w
Nebezpečenství vprostřed nepřátel hora gezdou Angelůw na pomoc při-
spělo : Nadtoč w den saudny vysokní Angelé plnau moc / z rozkazu
Krále svého / a spasiteli našeho / svau službu w shromáždování do-
brých do Nebe / a w dohánění zlých do pekla / vykonávati budau. Ach,
kdož ostogii / a gism se obrání ? Takový hle slavný příchod bude Syna
Člověka k Saudu.

Manh. 24.

Daniel 7.

Exod. 11.

4. Reg. 19.

Ezaias 37.

4. Regum 6.

III.

Ve co včini přijda è na to sám odpovídá w Textu / è kau : Tchdy
se posadí ne Stolich welebnosti své. Taká pak to stolice
Chrámu saudce spravedlivého / a kde postavena bude è y tak se na ni
Pán náss posadí è na to se všetečně vypíratati nenáleží / aniž to vše-
děti co è spasení Lidem na pomáhá. Dostí mame na tom místi / o čem
Svatá pijsma zmusu čyní / která také oznamují / že ne na Nebi / ale
na Zemi ten Saud držán bude / takž članek sedmi Výro o tom zníj. Item /
nepochybugme / poněvadž gest ten Pán Salomiaunovi Králi / a gím
Mocnářům Světa, zde slavné Chrám spůsobil a spůsobuje : Zeč nadto
sám mnohém slavnější Chrám mjei bude / vtvrzenej moc / prawdau / a
spravedlnost, volenym svým k weselému podisvení : Newěřejím pak
strassilvemu geho se lešáni. Víme zápisí tak to vše, co se z Nebe a na
Nebi vlezovává / bud hčimáni / Chasmata, pružiny, sloupoře / Svět-
la / k / shrůzau spogeno byvá : Nadtoč tchdy Krystus sám bezbožným
bude è nesnesitelnému strachu / ale kagdyž k libosti / valo Petrosvi /
Jakubovi / Janovi / při proměněném geho w svau slávau / kouste slávy
Nebešké tak byl vzácný / až sobě hned tu zůstat / a včině w takovém
Světle s Krystem přebývat / žádali.

III.
posadí se na
tránu své
welebnosti.

1. Reg. 10.

Simile.

Drač to Nebešký Pán spůsobiti Radostné přichodu Pána našeho
Ať můžem Den soudný w myslí chtít. Čekaje: a s ním životu věčného.
A M E N.

Třetí Kazaní/D Pořádku, nebo spůsobu dne Soudného: Co se v něm djeti bude?

Křesťanem tímto Kazaním ukáže se z písma S. Processus, když forma
a spůsob dne soudného / a těch věcích co se tehdy bude djet / ač taky spůsobem
těm nebezpečným Soudnýho lidstvěho pokolení držání a konání bude/nás hliněný
rozum nemáje coho právě vchopiti. Swatý Augustín díl: Zde to vše, což Swatá
písma o gisotě a Spůsobu dne soudného píssí / konečně se stane / však nás Lídito-
mu vyzouzmeti teprva samé patří na to všecko vynaučit: Ale poněvadž Syn
Boží w dnešním Ewangeliu / připodobněním soudu světských k spůsobu svého
badauchho soudu / k násemu pochopu a smyslu se propaguje / abychme slovo Boží
sobě o tom rozjistili / a weymladem Textu Ewangeliu D spůsobu dne soudného se
vyvěrali / pro přeštrasení Bezbožných / a k potěšení Nábožných, dle této svatého
Pawla napomněných / kta: Těsí se čemco slory / svědauc, a w pameti své složit
tentu spůsob soudného dne.

VÝpriwě výlyšán bude po všem Světě nenadálh
hluk, a křik všech Angelůw Swatých / spůsobem vogenštěm let-
ino traubých / a všech mrtvých z prachu Země k soudu vvolají-
cých / Surgite mortui, venite ad iudicium, vystaňte mrtví podte k soudu.
Nebo jako na vogně nevýlyšší polní hejtman / křež zvuk traubenii /
Bubnování / křik a napomnání / (čemuž se ríšá lermo vdečiti) vogně
své vzhůru / spěšnosti / kabitosti / a k flach-ordunku spůsobuje: Tak
Archangel Gabryel nevýlyšší hejtman vogně Nebeškého / z poručenij
Michaële / Krále / Knížete a Pána svého Kryšta Gejzíse, hlasem velké
Traubu napomnati bude Králestva Angelského / aby vzhůru hoto-
vili gsouce / ochotni byli bogosvatí pro slávu Krále Nebeškého / a pro
spasení w něho věřících / neodpaustěgice neprátelům / dáblu Anty-
kryštu / a geho zberi, kteráž se zde selmě klaní / z kofliku gegiho se ožírá /
a Titelůw Páně krev vylevá. Kterehožto hluku a křiku badauchho
předstí v starém zákoně ffigury, na traubách Kněžíz Izrahelských / na
kteréž traubimvali když kterého Města neprátelského Izrahelského doby-
vali. Jakoz k zatraubeni a k zkrýknutii gegiho zdi Měsia Gerycha
(jakoby od nehalého nevhrozněnýho nenadáleho vlekutii) z gruntu w
se vyvrátil.

Item: Zatraubeni a zkrýknuti Těset Jonášův Gedeonových, ne-
scisné vogně Madyanště tak přeštrasílo / až se sami z vlekutii mor-
dowali / a vylage hlavu sráželi. Item: Když se Abia Král Júdský
s Jeroboámem Izrahelským vogenště měli potkat / Kněžíz geho w
trauby zatraubili / a všecko vogně tak stríklo / až se druhá strana
z vlekutii hned pogednau roztrhla / a paděsate tisíc Muzův silných w

tom bo-

August. lib. 20.
de Civit. Dei
cap. 30.w den soudny.
I.
Slyšan bude
de živé
trauby An-
gelů.March. 24.
1. Thes. 4.

Iosuk 6.

Iudic. 7.

2. Par. 13.

zom bogi strata. Ach yaké tehdy vlečená bude všech mýráci Páni: to den saudný, z toho nenadálého zatroubení a skřesití Angelského. Etéme kterak při poslední bitvě o začátek čtvrté Monarchie. Chybišský Rýmský/ když se gíz, gíz právě měla tu nescislná wojska Rýmská, pod správou Scipiöna hemtmana/ s Kartaginenským Hannibalovým; a tři dva nevdatnými rekorde Scipio a Hannibal spolu potkali: že Scipio rázal lemo vderiti / a rossenu wojsku zkrásnal: Edy od zatraubení/ Bubnu / a ktilu lidstvoho Země se zatrásla / a wojsko Karthaginenským Slonové gegich tak zděšení byli: Až se zpátkem na vejšaní obracujice/ svéspolek fami sebe dámili / a slonové to svých ulice dělali: tady Hannibal Bitvu v Monarchii strátil/a Scipio Rýmským gi dosáhl. Opět i te se o Turchch/ když včáliš wojna bytwá / a s křesťanům má se gíz mnoho tisíc pogednau potkati/ že tak hrozně z nenadála všeho vni pogednau křesťanu/ zatraubí/ a zabubnují/ až se zdávalo by se Nebě a hory lámalí/ třeseli / a zevšech stran háněni a Země-třesení nastalo: činž samým časem nežli bitwau vistezství obdržugí. Neb se tím křesťan Líd v Konowé až do vpadu a všincem lekavě přestrassugí / a zporádku vyrážegi. Ach, ach / což pak bude to den Saudný / když nepřátele Pána. Gejisse lemo Angelské vsllyssi: která a neb čsby všta mohla ten strach budauči vypravit: máč nevmeči / ba aniž všichni nazýkové lidsci k tomu postačugí. Toho však budaučiho lema/ trubem a hlasu/ poněvadž gestí figura také Kázani zákona a Svatoho Ewangeliu: totíž slova Božího / kterýmž se věrní bogovníci / pod korouhví Krystia Krále / k duchovnímu bogi vzbuzugí a připraswugí / a proti Nepřítsli Váblu / hřichu / Antykristu, to zbrog duchovní obláčegi: O snajmež se k tomu neymilejší / abychom ge zde slysseli / a z něho Svatoho pokání / čisté Víry v Krysta / obnovení života / a pravých port Božích nabýmali. Věda tém bude/ kterijž godnu Ceremonij Kostelní nad všecké Kázani po třebným byti praví: Zatíž gum potomu mísse a Ceremonie spomohau/ tož zwédi. Blahoslavenij kteří slyssi Slovo Boží / a osříha- gí ho/ dí sám Krystus.

¶ Druhý Spůsob dne saudnho / shromáždění budau před něho/ totíž před Saude, světyní Národové/ dí Pán v Extu. Což se stane (yak gíz povědimo) sluzbou svatých Angelů / kteríž s nimi přejdau k tomu saudu. Nebo posle Angely své s hlasem velikým Erauby: a shromáždij wolné geho od čtyr větrů / od vrchu Nebes / až do Konců gegich: živé v mrtvě. Živuj se rozuměgi ti/ kterž den poslední Světa zastihne gestě nezeměle / kterijž však v okamžení křeče Smrt v nesmrtelnosti se změní / a půjdau v-srje Krystu / yakž o tom Svätý Pavel vči v Listu k Korintské Chrli. Mrtvij pak se gmenugij ti / kterijž od Světa počátku až dosawád

Hist. Wjáwo
é Annib.
p. 267.
1797.

Hist. Ture.
cap. 4. 1.

Ezak 3. 8.

Luke 11.

I. I.
Stane se
shromáždě-
ní všech
Lidi před
Chrámem Bo-
žím.
Matth. 24.

Luke 17.
Matth. 25.
1. Corin. 15.

mřeli/ a

Iohann. 5. 31.

Dissimile.

Philip. 5.
2. Corin. 5.III.
Rozdělení
dobrých od
zlych.Simile Ori-
genis.Prawice a
Lewice co se
rozum.
Ioan. 10.14.

meli / a so zem se obraeli / vysal z prachu Země hlasem Syna Boho-
ho živý budau myvolání, a myvedení / a s okem vysokem před
Chrám Páně spolu shromážděníj. Poważme yaká tu neschyslost shro-
mážděného Lidu bude. Kdyby nevyvysí Monarcha Křímský vysse-
duj Lid / koliko co gich živo gest / z Vysarství svého svolal, a shro-
máždil k saudu / w kterém by se místě mohli směstknati / yak veliké širky
mých můstiby přisryti / a kdybž gednoho fazdeho měl vyslychat: Yak
dlaaho a za mnoho Leth ten Saub nemohlbý k svému konu a myrije-
ni přigeti: Na tom pal weřegném budauchym saudu vysedlo lidství pe-
kolenij (ne samé pravim Monarchye Křímské / ale vyscho Světa
Lidé / co gich giz za těch 5561. Let bylo / a gesce bude) shromáždě-
no má bentí. Ugest ten saudce Monarcha Nebeský tak rozumij / hby-
tý / a mocný: Že toho saudu / bezelstné spravedlivé s fazdym činiti mo-
ge / dříve gednoho dne odbude. Yakáž gest to tehdý nasse blaupost/
rupost / a zdějnalost, v Křesťanský Lide / kteráž nám tak Děti galáku-
ge / abyhom na tomto Světě zemský věčný byt mítí se domniwalí /
a budauchýho losu svého nespouřujce / samému časnému životu se wó-
zali / a tudý se v Mlodářství Brichopasného dopaustí. Ach pro-
ryme, zavícas pro Boh prochýme / a co se s námi disti má pozoruj-
me / že shromážděníj býti můstíme před Chrám spravedlivého Saude.

¶ Třetí spůsob saudu posledního bude rozdělení na růžno gednich
od druhých / a to dobrých od zlych / dí Text: V rozdělji ge na růžno/
tak jako Pastýř odděluge Ovce od Kožlůw: A postaví
Ovce na pravich swé / a Kožly na Lewich. Zdej zaglejte
v Světě / až do toho budauchýho dne saudnich / zanechal Pán Boh a
zanechává sinissenice rozličné w Lidu / v Nabozenskwi / sekci / pověr/
rozdílu / gednot roztržitostí: vidíme že se gedna rota nad druhau (vysal
ne Křystem / ale svých domnění Rotmistry / Ceremonymi, a žádny)
chlubně za lepší vypíná. Gest také neschyslé množství těch Bohapřá-
dných / kteréž Atheistas gmenugij / gessto o Bohu / o pekle / o životu
věčném nic nesmeysglegij. Swatý Origenes powěděl: jako žádný rozdíl
v zymě není mezi stromy / až se w začátku Jara dobrí od zlych rozezná
vagij: Tak w tomtu světu Světa nesnadně se rozumeni poznává roz-
díl haussu swatých od proklathých / dobrých od zlych: Poněvadž se wiss-
čí Bohem chlubí / a Křista na Zázyku magii v Křesťanstvu: Až w
nastalem Jaru, když se Křistus saudce ukáže / tehdyž rozdíl toho zgeti/
když dobré na pravich / a zlé na lewích shromáždi.

Skrze svau Prawich rozumí Pán Blahoslavenau nesmrtelnosti/
owecákam svým věrným připravenau. A skrze Lewich minij místo pe-
kelného zatracenj a mučenj / do kterhož wehnání budau kožlowé / po-
krytih a vysokni nepobožnij, ihlasem Páně zde se nespravujich Lidé.

Gest

Gestí nám tehdy zde w Světě potřebí oddělovati se od kozlův / a-tb.
Náboženstvína/wssak ne ledanahins/ než tim a takovým / kteréž gest na
samém Krystu založeno / w němž se čysté Slovo Boží o Krystu Pánu/
a o Křesťanské potomosti láze/ a pocty služeb Božích wedle žržení / w
samém stowu Božím / od věrných nábožně se vykonávají. Nech D.
wecky Páně hlas swého Paštre Krysta Pána znagy: Protož gecho sa-
meho následugij.

Třetí / Zgewenij budou hlasem sandre činovc všech Lidijs /
s výchvalováním dobrých / a haněním zlych. Daniel Prorok mě-
děl v vidění kterak týž Saúd zasedl / a knihy se otevřely. Svatý Jan
w zgewenij také viděl Mistrice světské y malé / an si oti před Čtvrtým
Thrům / a knihy otevřeny gsau. Basilius geden z svatých. Oči u o těch
knihách toto dí: Quid aliud ostendunt hi libri, quām reuocare homini-
bus in memoriam quæ egerunt, vt se iuste puniri videant: To gest: Zj.
Knihy gneho nevklazují/ nežli su pampeti Lidej gegisch w Světě činn při-
wozují/ aby se z toho Bezbožní spravedliwě odsauzena záslaužili pod-
znávali. W Evangeliu zgewne sám Krystus prawi: Zew ten den
bude pobožná činěni / a neywice milosrdenský Bližním z Wíry, od
věrných dokazování / chvalitebně gini připomjnati / lásněl gsem/
a dalí gste mi gssi / k. Bezbožná pak, vkrutná, a Tyranská pă-
chání nemilosrdným tvrtekati / řkauc: Žjjnil gsem / a nedali gste
mi Piti / k. Nemá se vssak auto tak tonu rozuměti / halobn mil-
osrdenskym, a skutky dobrými Lide sobě zde té chwály na Krystu za-
sluhovali / a nemilosrdnij / řeknij, to hanění na se samau řkaupo-
ſi vwozováli. Nebo sama Smrt Syna Božího wěrjich gest záslu-
hau vssého dobrého: A nevěstím přečinau zatracení věcného:
Ale tau řec Krystus zgewunge / Předně: sive věrne háslodovních/
je gsau ti řeknij Pána práwě milugij / a gecho přítázani zachovávagi.
Zatim: věj o dobrých skutých / kteri vpravdě gsau / že ne Ceremo-
niaz, halové posty / řepti / k: Ale řutkové lásky Bližního, potřebné-
ho nařmiti / napogisti, do domu přigisti/ přeboditi / w Nemoch opatruti /
w žaláři na vsschiviti / a z něho pomoch. To dobré když se Bližnjmu
pobožnemu činj / samému Krystu se činj / přigimá to Pán k sobě/ řkauc:
Co gste mému neymenšimu věnili / mně gste včinili.
O haláradost pobožným: a Bohaprázdny hanba / posměch / žalost/
z toho nastane/ když všta spravedliwého Saúda především stvorením
dobré chwáli / a zlé haněti hude: předvklazano gest toho netco vyswen-
šením onoho Mardonchea na dwore Krále Ašvera / a řoběšení oddá-
ním pyssného Amanu / když se Mardoncheovi pocitivost / Amanovi pak
věčná hanba dála. Také gissé od kryge Páni hanbu vsselikého Žela ne-
lagickeho, wedle pohrázen Nahum proroka. O Lide / Lide Křesťanský/

Iohann. 10.

IV.
zgewenij dý,
mimo kroštých
Daniel 7.
Apocal. 20.
Basilius.

Smysl pře-
pomnání
milosrdny ſ
skutkuw.
Ephes. 2.
Roatan. 6.
Joan. 3. 14.
Marth. 9.

Hester

Nahum. 3.

syndiculuz

Chrysostomus
Simile.

stydíš se Lidi / stydíš se též v Bohu / střízíš se před Světou / sice se nadto před budoucím saudnau hanbou. Nebo wedle řeči Swatcho Chrysostoma: In extremo iudicio nihil proderit penitentia; tu den san- dny neprospege posamis / aniž se nagde čym hanby zakryvám. Ach ha- tui potupu trpívá Osoba někdy z významných / když se v latorostech ru- fach rojdaš: Ale pak bude před tváří velebné Trójice / Angelum Svatých / a vyvolených Božích / v predesnosti svoreňmi / když se množí zde vysoce-významní / pro potupu Syna Božího / v dábelstech rukau k věčnému trápení očnau.

V.
Weyropol
sprawedli-
w.

¶ Naposledy / Weyropol spravedlivého saudce / všich geho vola- stvimi vyhlášenau / obogij dobríj v zlji / na svá věčná misia oddání budau. Tchdyž dí Král Neb přigde v spásobu člověka / a saudci bude v podstatě a mocnosti Krále / protož se prve Synem člověka / ne- pak Králem gmenuge / a Královstau moch dí k tém kteříž na pra- vich geho budau: Podte požehnaný Otce mého / vlád- něte Královstwim vám připravenym od vstanovencí Světa. Potom dí v tém kteříž na Lewich geho budau: Odvídete odemne žločeň do ohně věčného / kteříž při- praven gest dábli, v Angelum geho. V půgdau tito do trápení věčného: Ale spravedlivý do života věčného.

In collecta
Maalii.

Tat gest Summa té vissi Ach, pře / a skonaný saudu / v těch dianu slových obsažená: Venite, Ite, Podte/Gdete. Ale co tomu obogij řeknau? dobríj poorné z svých milosrdných Skutků se newychlubujice / ale ne- hodnij se vyznávajice / s plesáním weseleza Pánem do slavný Nebeské půgdau: zlji pak (ach přebeda) hal v světě pro polystevsi / a halové- bliskavé váboženství svatí se býti domniwagi / gestíce všem se budau dobrými dělati: vissak předice s dábly s výčným / a newýmluvným itá- ným / do pekelné věčné žalosti vvrženi budau / kteříž se v sami dáblové s náramným strachem lekagi / a když na ní spomenau smutně vstrnugí, īhož gest swědecovim onen ptaci. Spěv v Něsta Vazylce v hagi/ Léta Páně 1431. v času sněmu Chrifewijsko / když některíz slavných Mužů gen slisseli / a nad všeliký spěv ptaci ptáka geducho spisvatí porozuměl: Zepťali se co / a kdo by byl v odpověď: Essem Duch zlý / spravedlivým Božím saudem k budoucím věčným Mužám oddaný. A přitom lamentoval hned tato slova: O věčnosti/věčnosti/ach nědý neskonalá věčnosti muž pekelných / tož gsh m straflisvá. Zoho narýlani ti dobrí muži tak se vissycí zlekali / až v nemoci těžké vpadli. K tomu podobně čte se / že v Něsta Erffortě geden Něštan kravice v domě chovval / kterež času gednoho když velmi smutného spatřil/nakožjer-

ta k němu

ta k němu řekl: (věda že krkavce mluvit nemůj.) Mi corut, quid mares? quid uice animo cogitas? To gest: Ale muž krkavce / cožte je gsy tak smutný a co taž těžkého s v myslí své rozmáss? On k tomu mimo všecké očekávané odpovědi toto za odpověď dal / hlasitě srozumětelnými slovy a žákmu LX X V I, svatym: Cogitaui dies antiquos, & eternos in mente habui: To gest: Na dny staré gsem přemyslel / a mycne na myslí rozmáss: Ssatanás ossem z krkavce promluvil. Poważmeż głosu mnichých. Lidi, o křesťané: Diablowe hle pekelné wěčnosti se letagi/ Lidi palmozy se gii posmívají / a saňhem Vášním Knežském připisují. Diablowe se hodně saudem Božím k té wěčnosti musí vydání být vznávati: Po krhcí pal potvěřenii / a gynnini neflechetnostmi zprávěni Lidi / v malých nepravostech slovu Božímu kárat se nedají/ a v nehvězích hrissich se nepoznávají / bud se z nich vymávají / a předce nevymí, dobrí / Nebe hodnij / dělati se nesmídegi / v spravedlivém Bohu křesťaní, je gism křivodu čyní / domlauvati se opovídají / yakorí zatracený w textu prawí: Páne / kdy gsmie té vydali lačného / a nedalí gsmie gisti / yakoby řekli: To není pravda / my gsmie té nevzdali lačněti / činíjs nám křivodu / my dobré vime co gsmie dělali / a čim gsmie sobě Nebe za sluhováli:

O nebož hříšní Lidi

Proč se aspoň w hrozné bisdej

Děcheets w hříšich vznati/

Klamu sinjee nadawají

Krystu Pánu / slowu geho /

Nevydete dne saudného

Zlatan
na ledě
bezbožnost.

• O kterémž toto troge Rážanis vysore a hluboce vypravuje.
Prvni/gistotu toho saudu slovem Božím a spravedlností Božskou siwruze. Druhé / že k tomu saudu Syn zlosvěla Krystus w welebnosti své sevšemi Angeli přijde / a na Thrón Božský a Královský se posadí, oznamuje. Třetím Rážanis Poslaupnost neb forma a spisob toho saudu / co se w ten den díjeti bude / se zgewuge: totíž zwuk Angelstky / shromážděníi všechno lidstvího pokolení před Thrón Saudec / a tu na dve dobrých od zlych rozdělení: Obogich činu w gegich zdensich zgewenij / a spravedlivau svěpovědi zlych do ohně wěčného zahánání / dobrých pal do života Nebeštěho povolání. Do kterhož v nás rati povolati Pán Božíss Krystus / kteremuž bud cest,
Sláva a wěcné Křesťství wzdáwa-

Záviteč
všechno tro
gibho Rážan.

ne / až na wěly wčiliw /

A M E N.

Modli-

Modlitební Písání: jako Poslyšte smutného hlasu/ u.

Ejíssy Synu člověka/
 Spůsob ač se zíš Svět ležá
 Přijeti twého k saudu welegném/
 Stroge se žatcas k němu/
 Strž znění slowa Božího/
 W vších člověka každého:
 (Vteřiv rostání/živý k saudu podle)
 Obrat/napraw hříšněho/
 Dýchom vysvěcení spolu rájné/
 Slavného přijetí snažně
 Twého, Syna člověka čekali/
 W tom se vyzíšovali:
 Zé bude světa skonání/
 Den saudní slwo Boží zni/
 A pravda, Božská spravedlnost zjednotí
 Svět o tom důvodně/

Protož té milosrdného
 Boha/a Krále věčného/
 Prosýme/ o saude spravedlivy/
 Kac bhti milostivy/
 Když přijdeš w své milosti/
 S Angely w Božské mocnosti/
 Kac nás poskawici ohromájdění/
 Na pravice své věrve:
 Dýchom s kozy smrdutými/
 Na Lewicy s newěrnými/
 Neměli že w hříšných věčností/
 Potom věčné žalosti:
 Twým slibám Krytie větme/
 Tím se před saudem záchme/
 Zé nás o sebou pogneš do království/
 Nebeského dědictví/

A M E N.

PsaLLIte DoMINo.

Konec Druhého dílu této Postylli.

Postylla

Obituia

Třetího Dílu /

Aneb

Weykladové akázaní na Čívan-

gelia / kteráž se přes celý rok dnů v Svátečních Pa-
na náscho Ježi Krysta, a Apostolstich, v guncích sva-
rých / v Kyrkni připomínáním obnovougi.

Sepsaní Prácy:

Kněze Martina Philadelphia Zamrkého / ř.

Psalmus 112.

לֹכֶד עַלְכָם וּמִזְרָח צָדִיק מִשְׁמִיעֵר בָּרָח לֵב יְירָא :
В Pamáce věčné budau spravedliwi / a zlého nebudau se báti.

Leuit. 11.

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִים וְהַקְרִישָׁתָם וְהַיְתָם קָדְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי :
Záť gsem Pán Bůh wáss / swatí budte / nebo já Svatý gsem.

1. Thessal. 4.

Záť gest wule Boží posvěcenij wasse / abyssse se zdržovali od Smil-
stiva / a aby vmel geden-lajdn svým Čelem vládnouti w
Svatosti a w poctivosti.

M. D. C I I .

33
n

Divo d
Ezni ē
pošvēt

Wofsmi Ar
na Boisjho,
sim Diedlin
la gronijho
ido desored
Rhe Wsta
Griffie / pi
Cifroi S
fellschmi ē
lo Lissopai
agem Me
wissimo S
ich od nā
nam ge w
indotū paf
Drieni A
Kryta Pāi
ki Swarts
meli se west
neg Slov
laij Swat
mole seppsi

Na Den Sváteho Ondřeje/ Nehprvněgssjho Bředlnjska a Apostola Páne/ Ewangelium / Matth: IV.

Původ a dárce Svatosťi Boh/ Otec nehwetegssjho Pána naseho
Ježi Krysta / Ducha Sváteho v rádnau Služebnosti/rac nás
posvětit / AMEN.

Sest povědomé (kde Pánu posvěcený) kterak se také odewssho Křesťanstwa w náboženství každěho Ro-ku, při začátku památky Admencu Páne / Svátečně připomínání Sváteho Ondřeje děže, opětuge/a znou se zase tento první Svátek Apostolský/mezz wšemi gindými/ celoročně připomínagssjmi sláwnostmi Apostolskými, zájmná/ ovšem ne bez pěsin: Nebo Svath Ondřej Syna Božího, w Čele Vladi Messyášský na Světě vykonávajichho, byl nehprvněgssj Bředlnjskem a Apostolem / pakž se to w Ewangelium Sváteho Jana z Rozdilu prvního ztečdlně poznáwa. A Mikuláš Leta, tak řecený starý a Svath Otec, toho dosvědčuje. Druhé / že tří Ondřej potom Ěta Páne Ondřeje / a po na Nebe Vstoupens Ětyrydcáteho Sesítěho / Smrt Bředlnjskau pro gmeno Pána Ježiſse / právě na tří dnissní a poslední den Měsíce Listopadu / trpěl. Protož se Črkví Sváte za dobré a slusné vidělo a vidí/ aby geho Sváteck Nejprv mezz Apostolskými Svátky opětován/ a každoročně, ne gindý/ ale tohoto času/ a dne Ětideátěho Listopadu připomínán byl. Však ne Ondřegovi tu poctivosti a Slávě, obyčejem Modlárským: Ale samému Pánu Bohu, spůsobem Křesťanským. Neb proto samo Svátkové gšau vstanovení: Aby Pán Boh za příčinu připomínání svátkých od nás lidí žde živých ečen / a za ty dary v dobrodine/ které w nich složil/ a křeze nám ge w wědomost vvedl / chwálen a za ančastnost Svatosťi gegich wžywán byl: Z životu pak Svátech abychme se v Wíre w Pána naseho Ježi Krysta vtrvžowali: O věci Apostolstěm vysoce smyslili / Ospravedlnj pteč Bohem, a Svatosťi od Krysta Pána příkladem gegich, křeze vštu dosahowati se včili: A k následování cnotnej Svátech při nich spactowaných/ Totž Wíry/ poslussnosti/ Křeze v Smrti trpěli wostí se vzbuzowali. Což s pomocí Ducha Sváteho včinjme/když prve pro wžynost Slova Božího powstanouce/ Něc dnissního Sváteho Ewangelium/ O powolanj Sváteho Ondřeje od Pána Krysta k Vladi Apostolstěmu/ čtenau pčslissime/ wedle sepsání Sváteho Matthausse, w Rozdilu Ětivrem:

S^o Ondřeje
připomínac-
ní Sváteč-
ní / proc se
každěho rok-
u mezz gis-
nymi Sváte-
ky nehprv
w Ětyri dě-
ge:
Iohann. 1.
Lyra.
Hieron. in Ca-
talogu Sanc.

Svátkov
swátečně pte-
čury.

Gummoni
vítěz wses-
ho Rázach
toboco.

Schode Gejiss podle More Galilejského / vjel
dva Bratry / Simona který slowe Petr / a
Ondriege Bratra geho / ani paustegi Shti do
More / (nebo byli Rybáři.) V řefl gím; Pod-
te zamnau / a včinim wás abyste byli Rybáři Lidi. A
oni v hned opustiwoſſe Shti, ſſli za nim.

A odſed odtud / vžrel gina dva Bratry / Jakuba So-
na Zebedeowa / a Jana Bratra geho / na Lodí s Zebe-
dem Otcem gegich / ani twrdi Shti ſwé: o powolal gich.
Oni pak v hned opustiwoſſe Lodí, o Otce ſwého / ſſli za nim.

Occas.

Storia přečteného Svateho Ewangeliuſ / na
druhau proſbu Mlodlitby Páně: Přid Králowſtvi tvoře.
Suna Dewáth Czlanek Viry: Věřim byti Swatau Čertov
obecnau / a w ní Wſech Swatych obcorwání / ſe wztahuge.
Kterehož původni přijma byla samý nendobrotiwegſſi Brad Neſty-
assky, naſeſho Pána Gezu Krysta Krále Nebeſkého / i tomu w Eče
na Švēt přiſlěho / Abyswe Duchowni a věcné Králowſtvi zgewil/
a ge weſosch Národech Švēta rozſířil / nepanugje nad samým toliko
Švētem / Zemj / Kraginami / Zámky / Neſty: Ale nad myſli / Dusi / Erd-

cy/Čelb

cy / Zem a všesilnými světobny Lidskými. Rozdávage svým Poddaným ne tak časné zboží, životnost a ochranu: Ale mnichem více a raději milost a přízeň Boha Otce / Víru / hřichům odpustění / a život věčný. K tomu tehdy tak slavnému a Královstvímu Vrádu svému vidělo se Pánu násemu Ježíši Kristu povolati Služebníkům hodných / kříže gichžbý služebnosti všemu Světu se zgewil / a do svého Království poddané genž gsaú Svatá Kýrkew / a v ni Svatých obecné obcování / sobě podmanil / rozhognil / a osobil. Mezi kterýmižto Služebníky Páne neprvě od obchodu Rybářského povolání byli tito / v Textu dnesšího Svatého Evangelium gmenováni: Ondřej / Petr / Jakub a Jan / z nichž své Vicedlníky / a potom Apostoly / Legath / posly a Svědky sobě včinili ráčil / tak aby kříže gegich práty a služebnosti Evangelium po všem okresku zemském rozšířeno bylo. Což se vpravdě vstalo / podle této řeči Páne: Podte žamnau / a včinim vás Rybáře Lidi. A v tom se oni poslissně hned zachovali: Opusťte Sýti, o Otce svého, sli za ním. Nám gisit k spasitelnému mnichemu vžitku toto povolání gegich slauži. Neb předně včenj Apostolště schivaluge / abychme o něm svážně drželi / že není smysliska Lidská : Ale Syna Božího včenj / a života věčného Slovo: ne nějakými všetečnými lidmi: Ale rádně k tomu povolanými Božími posly po všem Světě rozhlášené. Druhé / abychom z překladu Apostolu v Páne včili Víre v Krista / a pravé poslissnosti Slova geho / hotoví gsauce také pro Krále Nebeškého opauctěti všecky žádosti a skutky Světské / a za Pánum gisti / činíce to ochotně rádi / což nám slovem svým včiniti přikazuje. K tomuto všemu dobrému veliké pomoci nám dodá život Svatého Ondřeje / když gey nábožně v společném teď rozgimán vražovat budeme. Předstawi se tehdy Terci a cíl tohoto Kázání / k kterémuz se všecká řec vstahovati bude:

O Svatém Ondřegovi / Nehprvněgssjm Vicedlníku
a Apostolu Páne / gehožto všecek život / Víry a
připomenutí hodný / v těchto Sedmij Stránkách
žaložený se vysvětlí :

Příponi / geho jméno / gímž vlastně při Obřízce od Rodicův svých
nazván byl / gest Ἰακώβος Andreas, Ondřej / nazýkem násším rozumí se zmížlý / jakož je gest v skutečné pravdě v vrádu Apostolském statečný / a v ohlašování jména Pána svého Krista Ježíše směly byl / níže vslýsíte.

summa.

Psalm. 17.
Romani. 16.

Vlasi.

Vita S. Andreæ Apostoli

I.
Nomen autem
Andreas, via
illis vel mag-
nanimus.Tetris
V kterémž.

Iosua.

Simson vel
Samson

David.

Iohannes.

I. I. I. I.

apostol. 1.

Romani. 8.

Eccles. 43.

Nauceníj.

I. L.
Petr. & Pa-
terem.
Mark. 4. 10
Iohann. 1.

V kteřímžto geho gmeňu nesmírná Božská dobrota ē svým vy-
voleným profázaná se zgewuge: Nebo sobě gest ge vyvolil / hned také
y gmeňa vlastní / kterázby se potom w běhu života gegich srovánvala /
z vnučnici svého gint vkládal a vkládá / tak že to gest pravdivé / což se
říká: Conueniunt rebus nomina sape suis. To gest: Hjastotrát se sro-
vnáwagi / Gmeňa s věcmi nebo s skutkem. Spatreugenec gisťe w
Svatém Přimě při mnohých tu dobroru Boží. Připomíneš sobě má-
lo některé: Vako vewi Iosua Hebrejské gmeňno / rozumí se spomenit. Ten
Jozue w prawdě byl Lidu Izrahelstému spomenutem w gici do Země
záslubné / a w opakování y rozděleni gi. Opět / iweru Simson, gest
Slunce gegich: Samson nevyslněgssi nebylliz gest právě jako Slunce
Jiřískemu Lidu na onen čas / svau záračnau sylau gich y své neprácti
strahlivě hubě. דָוִיד Dawid / w nassi řeci zni / mileg / Owszem byl Bo-
hu y Lidem mileg. Item / יְהוָה I o A N N I s, id est Gratiolus, To gest: Mu-
losný. Janové oba / Křtitel y Apostol / w prawdě byli před Bohem y
Lidmi milosní: Takže geden z nich staul Miláček Páně. Y sám Vykupi-
tel Jiříského pokolenj ráci gmeň vlastní msti s vradem se srovnáwagi-
ci / y w I e s v s. To gest: Saluator, Spasitel / kteryž gisťotně gest dokona-
ly nás Spasitel. O spas nás na vysoštech nás nejmilegssi Spasiteli.
K tomu podobně poslečka týměr gmeňa pobožných / z Přsem Svatých
dobré nám povědomých / ne Náhodou a chčením Jiřískym: Ale sa-
vým vnučnictvím Božským / gsau nalezená / a na ně při Obřízce w potom
při Křtu vložená / s kterýmž se gegich pobožných život srovánval / a
vyvoleným Božím ge byti osvědčoval. Z toho díl Apostol: Zevy-
volil nás Bůh Utec w Krystu Ježíssi / před všiamosvením Světa/
abychom byli Svatí a neposluhněni před oblicem gesto w Láse/
kterýmžto před věděl nás za vyvolene Synu / křize Ježíssu Krysta w no-
ho / wedle vložení dobré vůle své / k chvále Slávy milosti své / vzniklo
vžádne nás očinil w milém Synu svém. A kteří před věděl / tehdy
po volal / tonž vlastními gmeňy / při Křtu gini danymi / k milosti své.
V kteřížto dobroti sám lastavý Pán křize Proroka se ozývá / klaus: Po-
volal gsem tebe gmeňem tvým / můž gsy ty. Mámět tehdy sobě gmeň
svých vlastních vysoce vážiti / a gumi se k cenostem napomínat. A tici
Svatých Lidí gmeňa sobě daná magi / Mohau se z toho potěšovat /
a w toln dobrorívau lásku Boží / na ně při Křtu vloženau / s všechno-
si poznávat. Přitom y Kodicově se vše / díckám svým gmeňa pěkná
Křesťanská / a ne Pohanstá neznámá dávati / *R.*

Druhá Stránka života Jiřího Ondřeje zdržuje w sobě vlast
a Kodicově geho. Odkud gest possel / a z koho byl splozen. Evangelistové
oznamují že narozen byl w Něsíře Bethsandy tak řečeném / w Kragině
Galilejské / w Jiříské Zemi / při Mori Enverpadském. Utec geho staul

Jonas

Ionas, obysvatele toho Mesta. A Brat vlastni Simon Jona/ od Krysta Petrem nazvany.

Z gehožto Vlasti/ Rodičův a Rodiny vlastuge se vžitek pobožnosti Manželův, a gegich Dícek/ kterak ge Pán Boh netolito zná/a gegich gména w Knihach života zapsaná má: Ale také pověst dobrav dlanho-wěku gím spisobuge/a řeře Sekretáře svého Duchu Svatého/ z kněch a Register Kanclíře Nebešteho Ježiše Krista Syna Božího/ na paláci Království Nebešteho / Chrкvi shromážděné často ge cestá/ a chvalitebně připomíná. K čemuž ozývage se Chrach / toto dí: Zé gest lepší gměno dobré / totíž / pověst dobrá / nežli všestlach pošladowě zemísci. A to rozumí o pověsti dobré tolík v Světa/ a co pak v Boha tv Nebi/ a potom w Chrкvi Rytérugich zde / a všechně tam/chvalitebnau pověsti je připomínání býwagie. O gisťet gest to pošlad nad pošladným Božím všechno Světa. Čehož pobožnost dosahuge/a počádne Manželským chování Díckám poctivost spisobuge: Alle Synny Chrзoložníkům z Jeně vylazuge / a gsauli dlanho živo/ w neužnosti/aby za nic w Lidi Božím pocteni byli/ge vwozuge. Ne tak neuverni ne tak /totíž ne tak býwagi w poctivosti a w dobré pověsti halo věrni / z dobrých Rodičův possli) spiswá David : Alle haložto plévh/ kteréž rozmstá vstr/neostogj w shromážděni spravedlivých / a cesta bezbožných gisťe zahyne. Snazež se (o Lide) všickni pobožnost milovati/ Star Manželský oblibovati/ w něm počádne z požehnání Božího Dícky ploditi/ s Manželkami se po Světě retaulage / hleďte se w gisťech Městech a Obcích osazovati/ aby potom aspoň dícky wasse mohli svau vlasti/ a počádností pošlaupnosti / Rodu a Lidské/ z kterého, aneb z které Kráginy possli, gisťi byti/ a w čas náruku Rod a Liden svůj proklázati / k Literatu věměni/ a neb k yakému-koliv Ržemeslu a posvolansrādnemu svobodný příslup s dobrav pověsti mjeti.

¶ Tento Stránka života Svatého Ondřeje zdržuje w sobě všechny/práchy aneb obchod gicho w dorošlém věku. Nebo gisťe horší gest než které Howard ten každý/ kdož se z mládi wždy něčemu dobrému neučil a necvičil / čimžby se potom vyrostá sám podle jiných dobrých Lidí živiti mohl a vničil/ halo tento Svatý Ondřej naučil se Ržemeslu Ržbareštemu/yafž ho Text dnesního Svatého Evangelium zretehdne Ržbareštem gmenuge/a že s Petrem Bratrem svým a s gminou Rybny w Moři Galilejském lowil/oznamuge. Neb se znal byti od Boha svoreného tu prách/yalo Ptáka k létání. Anž byl nepovědom onoho rokazu Duha Božího w Zámluvi: Z práce rukau svých gisťi budess. Těž h této Kristiánské Regule/ kteráž potom Svatý Pavel napsal/ řeře: Pracuj každý, dělage rukama svýma což dobrého gesti. Opět: Proshyne pro Dánu Ježiše Krista/aby všickni pošagně pracujice / svůj vlastní Chléb gedli. Kdož pak nechce dělati/ přísluzenství aby také negedl.

Marc. 3.
Iohannis 1.

2. Timoth. 2.
Lucas 10.

Eccles. 41.

Psal. 112. 127.

Epictat. 4.

Psalmos 1.

zopomenutí
z pošladi.

III. 2.
Procedere.

Iob. 4.

Psalms. 112.

2 Thess. 3.

Ephes. 4.

Na den Svatého Ondřeje

Protož Svatý Ondřej gest nám všem za příklad k práci posvinné svým Rybářstvím: Což má v sebe výsoce všeliký lenivý a zahálčivý Člověk povazovati.

Marcus 11.
Iohannes 2.
Markus 6.
Historia de S. Antonio

Nadto, což vše gest / v tom Rybářství nad Bohem a nad Náboženstvím se nezapomínil: Anobrž v Bědníkem Jana Křtitele byl. Od něhož gsa fu' Pánu Ježíšovi (s onau dotázku: Oslyti ty ten který přigiti má / totž pravý Mesiáš / čili giného očekávati máme?) z vězení poslán / poselskou svérně vyřídil. Od kteréhožto Mistra svého Jana Křtitele odstaupit / fu' Pánu Ježišu příssel/a za Bědníka a za Služebníka Pánu se oddal: vysak ne z vyscenosti/ ale z rozkazu Jana / iwa / od kteréhož známení svedectví, Kryštu Pánu dárwaná často slíchal/a Prstem na Pána vklazovati/že gest on ten prawý Beránek Boží/ genž snjmá hřichy Světa/výdal. Protož gsa Srdce v přijmeho/vysli nábožné/ a Člověk spůsobu vyborného/nemohl se zdržeti/než od Jana Mistra svého k dokonalemu Nebeskému Doktoru / a od Služebníka králi/ na Službu se oddati/ z pauhē horlivé žádosti praweho nábožensví/ a dogiti věcného spasení/ k němuž v ginném napomáhal: Neb poznaw Kryšta Mesiášsem byti/Petra Bratra svého také k němu přivedl. Co gest potěšené a velmi výtečné dílo/ práce/ hospodářství/ obchod/ Řemeslo/ it: Když gest s pobožností spogené/a nábožensví oříšaném okrášlené. Nakož se to na tomto Svatém Ondřegovi spartuge/všem gisíku fu' příkladu/dlé oné Regule Doktora Nebeského: Hledejte nepravé království Božího / a spravedlností geho/ a ginc svých budou vám přidány.

Obchod tak
dý bezewstří
přetážky mů
že s nábožen
stvím/ a nás
boženské s
obchodem
spogeno byti

Dokudž poznati můžeme: Kterak také v ti/ gesto se do celá Bohu nábožné oddati / od Světa/ anobrž od žádosti zlých Světských odtrhnauti chtěgi / Mohau také s Náboženstvím spogená díla / Práce/ Povolání / Hospodářství / Obchody / Řemesla počestná a v Světi obyčejná vykonávati / a Prách rukau svých sobě živnosti dobývati/ a ne z lidských Možolu/pod Záštěru Rádu Pobožného/renti. Neb gest tak vzácná/a mnohem vzácnější Služba a Pocta Pánu Bohu/ od Hospodářů v Domě/ od Čeládky v Kuchyni/ na Dvoře/ od Matců v Stodole/ od Dělníků na Poli/ od Řemeslníků na Věrstatě/ od přísežné Osoby v Saude/ it: Nako od Kněze v Knihách se vrtugia cyho/ Ministra Páterek sime a Horas Aukolem řeptagichyho/ a Náboženska Žialiny břeptagichyho. Toho dosvědčuje Historia o Svatém Antoniu/prvním Mnichu a Paustevníku v Křesťanstvu/ který zálibující se sám sobě v svém samotném/pustotinném/tvoridlem/přísném a paustevnickém životě/některého času v takové se mysleni výdal: Byloliubn také nad geho přísný život nějaké giné Světské / buď Hospodářské/ Sedláčké/ Řemeslné/Kupecké/Panské obcování/ nábožnější Světecí/ a Pánu Bohu přígeniněgssí a lsebeznečgssí? V kterémžto mysleni co

vemidlováč

wemdsobáč chodě / gedně Noch wespanj Božím zgetvenim pouklnut
byl / Abž do Něsta Alexandry ssel / do Domu gednoho Šewce / v sa-
mě Brámy bydlegichyho / a tam geho obcování shledl. Kož on v hned
ráno vstal, včinil. A příšed k témuž hospodáři / v rozmraušení Ná-
božné s ním se dal. Neprive ptal se na včenj a Náboženství geho / byl
liby Křestianem? On odpověděl že gesi. Táhal se dale / Směslí prá-
vě o Artykulich Všry Obecné Křestianské e. A včetně tomu všemu / co
Swatá Psima o Bohu Otci, Synu a Duchu Swatém oznamuje
Vyznal je věři / a pravého Boha v známosti Ježíše Kryšia profese-
dníka vyzývá. Z té Všry také že se všelikých Raciřských Sekt, Mo-
dloslužebenství a domnění falesních / s Artykuli Všry bogugých/
hrozn. To vesse Antonijn rád od něho slyše / táhal se ho voje / člauč :
Církev / a yakými vzácnými poctami Pána Boha ctí / a genu slaužit,
v pobožnosti se cvičí e. Odpověděl Šweč / říká : Zé předně pravau
Všrau / kterauž o Pánu Bohu / Bohu / a v Boha věři. A je díky za
dobrodinu v Kristu Ježíši / křeže dary Swatého Ducha / genu v rossi
Křtivo Křestianské círéná / vzdává. Za-tim : Zé laždě ráno vstalaue /
s Manželtou / s Dítkami a servisi Čzeládkou / krátkou Mlodlitbou Pánu
Bohu děkuje / a za odpuštění hříchův / zdraví / život / potěšení / v pra-
tech za pomoc / štěstí / pokrm / nápog / oděv a ginau potřebu domovní se
modlí. Také před laždym Obědem a Večeří tímž spásobem Mlodlit-
by činí. V dny pak Nedělní / Swátečná a k Službám Božím oddané /
servisi bedlivosti Náboženství vykonává / a do Kostela vzdych na
Slovo a službu Boží chodi / v Čzeládku vyprawuje. Kož se Anto-
nijovi znamenitě líbilo. Dal se vossat s tím Šewcem v reč obříjeneg-
ssi / a ptal se dále o Postech, a trápenj Čela geho. Genuž odpověděl on:
Když ráno vstala / Mlodlitby své s Čzeládkou žíklám / odtud se hned
veselau myslí Ržemesla svého chytám : Mežn tím vossat obecnj chudo-
bau gsa obřízen / tim pilněgi dsla svého hledim / abych Manželtu / Díky
v Čzeládku vživiti : Také plath / berné / dané Vrchnosti své / a tomu kaž-
dému, komuž co powinen gsem, spraviti / a od sebe odvesti mohl. Dí-
ky také v Čzeládku ke všemu dobrému / a rádu pobožnému swedu. Rželi
Antonijn : Nevedessliž twardšího života nad ten? Kož se pak několi-
trát za Číden neposíss? A což některých ráduv posvátných k trápenj
Čela nezachowáváss? A něgaké obzvláštní gednož neoblibugejs? Odpověděl Šweč : V nerozumíslíž tomu / kterak laždý Hospodář po-
božný musího mnoho prach / křížů, trápenj / a poslužit misti / který chce své-
mu powolání dosíti - činiti? Ale nevissliž hal z gedně sirann v živnosti
chudoba / nedostatek / těžká drahá létha / dané / berné : Z druhé Čzeládka
neposlusná / peče / starost o Díky / a týměr nesnesitelná břemena nás
všech Hospodáře ze všech siran tlaci / živláště když k tomu všemu v-
rád nějaký přistoupí. Čehož vyn Pausických a lidé samotni / cta Kni,

hy/lez e/

hy/ leže/ sedě/ spě/ po Čeſe ſe caulage/ w Kláſteře ſe z gednoho Ambitu do druhého procházege/ ničeho nezakufugete. A tak blahoslavený život vokogný proti nám ſedete. Neb há za-to mám (doložil Šwec) že geſt ten Švēcegſſi/ a Pánu Bohu libeznegſſi život / Kdož Czlowěk Pána Boha práve zná / a w poznání y w důvěrnosti Pána Gejſiſe wzhvá / w Manželſtvu počeſtně geſt živ / w prácech Hospodárſtvu ſprawedliwě ſe živ / Náboženſtvu nezanehbává/ vrechosti ſvé ſobě ſveruſſi poſluſhnoſti wáži / a w ſeſliyaká neſteſti, nebezpečenſtvu a obecné bſdy Švēcia/n. věliwě ſnáſſi. Toto wſe Antonijn vſlyſſew/vlekl ſe/ a porozuměl že da, ieto lepſſi/Nábožnugſſi/Švēcegſſi/poctiwęgſſi/Pánu Bohu wzácnegſſi / a křížu y trápenju podrobenegſſi život ſedau Lídě Obecni w Hospodárſtvu Švēckém/nežli Mnisi a Paufciowſen. A z toho naučil ſe y ſtupňu a rozdílu obcování Lidsteho na Švēci/ Pánem Bohem zřízeneho/ znáti.

Chwáli ſe tehdy z toho náſs Švathý Ondřej/ Je netoliko byl nábožný / a Vicedlník Jana Krítele: Ale y Hospodář dobrý/louvenjm Ryb ſe živých. Kdo má Vſiſt ſlyſſenj/ſlyſſ, a porozuměg.

¶ Četvrtá Štránka života Švateho Ondřeje / zdržuge w ſobě geho od Rybářtvu i Vicedlnictví a i Apoſtolstvu Páně powolání/ ſterz Evangelium dneſní wážně wypisuge / a ſ ſvými přeſležitostmi w porádku Textu tuto Ěri věch o eom geho powolání wyprawuge:

Gednu / Kdo geſt ho powolal? Zene nědo chaterný z Lidi/ani ſterz Pán/Král/Biskup/Duchovní: Ale sám Syn Boži/Pán Gejſiſs Kryſtus/a zo ne ſterze někoho/ ale ſterze ſebe ſameho. Neb Chodě Pán Gejſiſs podlé Moře Galilejského/Vzřel dva Bratry: Šimona/ſterž ſaul Petr/a Ondřeje Bratra geho/an pauftegji Šti do Moře/ (neb byli Rybáři) y řekl gím: Podte ſa minau/ a včinjm wás Rybáře Lidi.

Tuto máme znamenati / že Kryſtus Pán ne teprvo toliko Vicedlníku w Poſluhu / ſterze ſteržbny ſvě Švate Evangelium po Švēci rozeſtal/powolávati začal: Ale činil to y ſterze Prorohy/ſterž ſauſce Duchem Švathym nadchnutj / mluwjivali / (d) Švathý Petr) a owsich ſtuchch geho / vtělenj / Narodenj/ Kázani/ dívých/ Smrti/wzkrýſſenj/ na Nebe wstaupení/Ducha Švateho Šeſlani/ a ſterz tý Páně ſtuky o Lidstehm věcném Spasenj/prorokovali. Což činí y posavád: Neb wstaupiſu na výſot/dary Švateho Ducha w Lidech podéluge a dává/ y vſtanowuge/některé zagisté Apoſtoly/některé Proroky/a gíne Evangelisty/gíne pak Paſthýre a včitele/ i doplněns Švatejch/ a dila ſlužebnoſti/ i wždělání Ěela ſvě Chríſte. Gehož geſt ſameho zaslubení toto: Necháni wás Švatej ſtuſu. Opět: Ah há gsem ſváni/az do Švēci ſto-

náuſ.

III.
Vocatio1. Christus ipſe
vocat Apoſ.2. Pet. 1.
Johann. 1.
Rom. 1.
1. Petri 1.
Ephes. 4.Johann. 14.
Mark. 13.

Actus 5,9.

zválemej.
Michæl 3.
Matth. 10.
Iohann. 15, 16.
Lucas 24.
Actorum 2.
Exodi 20.

Romani. 2.

Mark. 10.
1. Corin. 2.
1. Corin. 4

2.1.
Quelos Christus vocari?

1. Corin. 2.

nám. Sem přimáleží n onen Boží slib, když zvanáše Proroka vrahlařském říká: Čato gesti vmluwa má s mnou pravoj Pán: Duch můg kteříž gesti v tobě/a slova má/steráž gsem vložil v vstavu/neodegaardit z všem plemene tvého na svět. Protož je Pán Ježíš služebníkův Kyrkve povolává / ge wzbuzuge / posylá / a lidem dawá: Mlát se to za svatého Božího dobrodiny poslavati. Nebo gsaú oni Nástrogi a vstav Ducha S°/ všad svůj mezi námi lidmi v Služebnosti Kyrkve svýcizugichho. Neb znage Pán Boh žebnichom my Smrcedlnij Lide welebností geho hlasu nívoliv snesli nemohli/(což se vidí na Zdrohelském Lídru.) Protož slauzij nassy vzdlobě n v tom/ že Tagemství svá Božská Spasitelna křeče Lidi nám podobně vygerwuge/a k spasení potřebně v zámoosti vzyvuge. Nimo to/ zachovává se také hlašení Služebníkův Slova Božího pravá Boží zámošt / pocta a služba. Boh gesti bohaty krovsem kteris vzywagi ho/(di Swatý Paweł) každý zagiště kdož-koli vzywati bude jméno Pána/sparcen bude. Ale kterak budou vzyvati toho / v kteroz nevěřili: A neb kterak všecky genu/o kterež neslysseli: A kterak oslyssi bez Kazatelie: A kterak budou kázati/nebudouli poslání: Nebo vči zagiště Služebných Slova Božího Lid Páne: O Swaté Trojici/godiněm Bohu v trůz Osobách/o pádu a hřachu/o milosti Boží v Smrti Pána Ježíše všem kagach složené/o odpusťení hřachu/a žáku, mu a pravém geho vžetku/o spravedlněnji/o budauchym saudu a věčném životu / n o gňich k spasení důležité potřebných svěcech/kterýchž se není možné Lídskému mozku a Srdci dosvítiti bez Kazatelutu. Tak pak mnoho rosseliyahimi záručných obficienj Lide potěšenij/v Výjez posvátnéni/naučení/narovení/weistrab/Rad/čl/křeče Služebných Slova Páne nabýwagi: Těžce se to vypraviti může. Nebo gsaú Krystovi Služebných/a Tagemství Božích Ssaffáři. Protož za znamenje Boží dobrodiny dobřej Kazatelové magii držáns byti.

Dále v Textu se oznamuje: Nařeho gesti to Ondřege Pán Krystius k tomu Brádu povolal: Ze Zlóvěla chaterného/nepatrného/ těžce se Rukama svýma žiwschýho/prostě Rybáře. Nebo(pren) byli Rybáři. Gest gisti podivné/proč Krystus Pán mage Hlou a práwo nadevšem Šrdci Lídskými/nepovolal raděgij věkterých z Královstech Rodu/ neb z vžátného Farzenstého Conuentu, (halo potom Ssafola) křeče kterežbě snad mocněj a vžátněj Království geho se rozšíriti mohlo z Tak gesti o všem a negnáč musil spůsob Království Syna Božího dočasón být/ kterež ponědádž není z tohoto Světa / nebylot gest ho potřební slavně Lídskými a Světskými Nástrogi rozširovati: Ale křeče to/ což se v Světa vidí nechaternéjšího / totíž samým S. Evangelium Kájenímu / a to gestě od Lidi nechaternéjších. Videte povolání jasse / totíž Apoſtolste/, Bratří, (psíše Apoſtol k Korintiūm) že gsaú v něm ne množímaudři swedle Čela/ne množí mocuj / ne množí vroze- nit: Ale

ni: Ale což gesti v dílnu svého Šváta / to gesti myšelil Bůh / aby zahájil maudré: A to což gesti v Šváte mldého / Bůh myšelil / aby potupil sýlné: A nevrozené v Šváta potupné, myšelil Bůh / ř.

A ta gesti hle byla příčina povolání od P.R. Ondřeje Rybáře prosteho.

e i i.
Quomodo &
ad quid vo-
catur.

Vlazuje Text gestě n to: Yak/a k čemu gest ho Pán Kryštus povolal? Yak:pohled do S° Ewangeliu/a poznáss je rozkazem svých Božských/rka: Podte ža mnau. Jakoby řekl: Tak chymlci / a ta gesti vule má: to vám poračím / abyste nechage té Rybářské práce sli za mnau/a byli mogi včedlnscy / Služebnscy / následovnícy / a Posloučení Lidi mému zvoleném. K čemu pak e dokládá: Neb včinjm was rybáře Lidi. Abyste giz ne Štěmi Ryby: Ale Kázanjm Slova Božího Lidi/k měmu pohodlji/na Moci Šváta tohoto lovili. V Šváteho Lukáše stogu napsano/je řekl: Potom giz budeš Lidi živě loviti. Ale, ne e zahálce/k rokossy/k panství/ř: ale ku práci ho Pán povolal / aby se na Moci tohoto Šváta neprogižděl/ale lapal Ryby / Totž Lidi, Služebnosti Chrifovny (v níž gest přední Newod a Ště Kázanjm Slova Páne) k Slávě Boží přivozoval. Od kudž wsecko wsselňatých dušov genství Kněžstvo magii snadně posvinnost, práce u nebezpečenství svého Vrádu poznati/Lid pak potřebě a vžitkum Kázanjm Slova Páne po rozumeti. A Summau wssyckni z povolání Ondřeje Šváteho mnohemu dobrému se mohau wynaučiti.

v.
Acta.
Ioan. 6.12.

Marcii 15.

Euseb. lib. 3.
cap. 1.

¶ Pátá Stránka života geho/gsau Čínowé řečenij to tom včadu Apostolstěm / bedlivě a nálezitě od téhož S° Ondřeje vykonávan). Žed poslušně hned odpusti wše ště sli ža nim / totž ža Pánu Krystem. A yak se o Lid lačný na Paštai/při P. R. Mistru geho trvagich, staral: A o pěti chlebích a dvou Rybách. k násycení, Pánu oznamoval / Ewangelista S. Jan wypisuje. Opět: Rzechy přichazejícího Pána opovídala / a žádost gegich mu oznamoval. Nemýmě gím Částečným Božího přejice/nez halo kám sobě. Ten tž Šváth Ondřej wponděl před Smrtí Páne/slyše na hřeče Olivetské, že Krystus předpovídá skázení Jeruzaléma, a skonání světa / ptal se ho s pilnosí na čas takové skázy a dne Soudného. Prigavosé pak Duch Šváteho žádostí/desátého dne po na Nebe wstaupení Páne/nezahákel/aniž se Rybářství nasprátil: Ale z rozkazu Mistra a Pána svého Ježišse Krysta, do Kragin Šváta řekl / A w Tatarských Šváte Ewangelium kázal. Od kudž se n do Rus dostal/a w Městě Kygorově tak řeceném / na břehu Rzech Boristhenes, totž Neper ležícím / Čítek w Křesťanskau říjipil/ kdež poslavád Stolice Arch-Biskupiù zůstává. Potom se do Kragin Pontu/Bythynie/Macedonie / Achaje Země Křecké dostal/a w sedm s podivnau bedlivostí Krysta Pána kázic / od Pohaných Modleslužebností/ a wsselňatých bludných Galilejských Náboženství, Lid odwoval:

Nicéphorus.

zoval. Věnij svého v závraty potvrdil. Neb mezi girmími mnichy mi, Maxillu vzácnau Pani, Manželku Egea Heytmana Kráginu Achaye / Diábelského posednutí zbarvil vzdánil / a k Výře Křesťanství přivedl / v pokřtil.

Chwálil se v podivné horlivosti. Neb když z poručení Nerona Čísaře týž Heytman Egeáss wseceř Lid po rád v té Zemi Achaj / poddaný Monarchii Ržimské / od Křesťanství zasek pohansku nutil a do háněl: S. Ondřej se tomu na odpor postavil / a že v moch on / ani sám Čísař nemá / nutiti Dusse lidsté po své vůli / řeči obšernau / důvodnau a horlivau Heytmanu to vklazoval. Dokladáge v to: Zevise slussi Boha než Lidíj poslauchati. Pro kteroužto věc v Kříže a protivenství mnichých musyl zakusovati. Nakož pak žádne porádné povolání nálezet konané, svých nerestij prázdro nebyval / a není.

Ti a ginijs právě Apostolský činové život S. Ondřeje ozdobují / a nás přijíladně k počestnímu obcování potahugij / kterýmž gime povinni svostiti / a skutky dobrými slávě Boží slaužiti / v sobě v potomkův giněna dobrého dosahovati.

¶ Šesta Částka života S. Ondřeje gest giz Smrt časná / právě Apostolská a Muciedlnická / kterouž Léta Pána Dsmdesátého / Črdeče-ho dne Něsyci Listopadu / mile rád podstaupil / a v Něstě Patris řeceném, v Zemi Rzecké, v Knijetskvi Achaye / za času Vespezyána Čísaře Ržimského vklízován gest. Však ne pro lotrovství / ale pro právě Apostolskvi / v němž Pána Ježíše včil / vyznával / a Lid k výře obrácený zastával. Pročež se vyss-gmenovany Čísař, msto Čísaře držíscy, rozhněval / a do vězenij vklízeného obýcegemi Ržimským hanebně zbitovati dal. Kteroužto trápenj v Smrt newinnau, statečný Krystu Kříž / weselau myslí trpělivě snesl / anž z toho zlého vysvobozen byti chtěl: Nebrž k Lidu / když se pro geho vězenij v Něstě Patris zbarvili / a Heytmanu gen z moch vydřiti chtěl / tato slova mluvil: Si crucem horruisse; maiestatem & gloriam crucis Christi non quam praedicasse. To gest: Kdybych se byl Kříže chtěl hroziti: Nebylbych se welebnosti a slávy Kříže Krysta Pána pokusyl kázati. Vklízovaný tři dni živý na Kříže trival / a mnohé přicházejicí k sobě, kázanijs, v svém trpělivym a stálym Pána Krysta vyznávanijs / k Výře Křesťanství přivedl. Tělo geho poctivě rozfazem v nákladem Maxilli, téhož Tyranna Čísaře Manželky / od věrných Křesťanův ne bez velikého pláče bylo pochřbeno.

Ochožto Smrtijs Předně sivrzeno gest včenj a náboženství nasse Křesťanství / o sainém Pánu Ježu Krystu zněgijc. Poněvadž gau Apostole / z nichž v tento S. Ondřej geden gest / směli pro ně vlnjeti / o gi-stotnět / gau ge Krivij svau specetili. Podle svědecwii Apostola S. Pavla / v Listu z Židovství na Výru k obráceným / v rozdielu gede-

Actorum 5:

Marchai 5:
i. Pet. 2:V i.
Mors
Patris in A-
chaja cruci
affixus est.
Anno Domini
ni 80. No-
vem. 30:Cyprianus.
Bernhardus:
Hieron. in
Catol. Sando-
rum.

Hebrei 11:

Taurienti.

Román. 9.

Psalmo 33.

Iohann. 13.

Actor. 14.

1. Timot. 3.

VII.
Secura post
mortem.Vincentius
Histor.

Psalmo 45.

Collecta ad
S. Andream
M. C. Tr.
Conc. 3. par-
te pag. 152.

náctem. A ginde díj: Mám za-to / že pro dobrau a spravedlivau
wěc smij lažen vinciſti. Totiž h bez myn / halo Švatis pro dobré věci
o Panu Kryſtu Ježiſi. Zatím tau Smrti S° Ondřege, h los wolených
Božích, halo gest zde na Švětě ſe zgewuge: Ze jeho ſtech ſtrankujum/
protivensim / h tē Smrti potupné / pro gmeňo Spasitele poddáni
gsau. Budete wſsem w nenávisti pro gmeňo mē: předpověděl Kryſtus
Pán. A ſterze mnohě zármutky muſhime wcházeti do Královſtvi Nebeského:
Štěho: Oznamuje ſvýwolená nádoba Páně.

¶ Sedmá ſtránka žiwota Šváteho Ondřeje / geſt památky geho
w Lidu. Ta byla a geſt trogi: 1. Gedna od ſameho Pána Boha.
2. Druhá powěrcná Modlárská. 3. Třetí pravá Křeſtianská / w
Kyrkvi od wěrnych je děgiſch.

Od Boha w tom: že netoliko Gmeňo a wſſeret Šváth ſiwiſt ge-
ho Kyrkvi w ſvědomost Pán Bůh vwedl / a připomijnání ſajdoroční-
ho Švátečního o něm w Lidu ſvém přege: Ale také hned tehdáž po-
vřízování tímto zázrakem k němu ſe přiznal: Když ho wens gmenowa-
ný Tyrann Egeass zbraňoval do Žemě pochovati / w tom náhle dábel
geh poſedl / a vproſred Rynku Města Patris tak nim o Žem bil / že ho v-
mrtvil. Tak ſe pozůstalá geho Manželka Maxilla, gsa giz Křeſtianka / tim
ſvobodnější Šváteho Ondřeje pohřbiti dāti mohla. Tau wſſak po-
futau Božii nad Tyrannem proklázanau Kryſtus Král Nebeský zgewne
oznámil: Ze ſevſemi odbužen Lidu, Kyrkwe a pravdy ſlova ſvěho,
obněg má tak zacházeti / a ge držve času podivoně z Švěta do pekla ztr-
hovati. • Podle Dawida Krále Šwědeckovi / řečauchho: Bezbožní
Nuziſi / ſtěviſi / a kriwe lidstě žádostiví / napoly dnúro ſvých nepreru-
wagi. Důvodově toho: Na Faraonovi / Saulovi / Achabovi / He-
rodesovi / Neroovi / Dyolechánovi / Julianovi / Císaři / ř. Kte-
řiž wſhyckni hal Kyrkvi Božii ſkoditi začali / tak hned brzo mizerne / w
hrozných pomstách Božích zdechli a ſcepeněli. K ſvým wěrnym ſepak
Nebeský Král a wěcný Pán Bůh wždycky zná / y po časné Smrti gegich /
pro křiwy gím zde činěně, Tyrann a bezbožné Lidi zůriwě trestce.

Za tau památkau dále poftalo w Lidu h powěrcně připomijnání
S° Ondřege / když ho některi za Patrona, a halo za Boha ſpuſobem po-
hanským wždwihi / a modlitby k němu / na potupu Pánu Bohu wěne-
mu / ſložili / gimiž gmeňo Šváteho Ondřeje wžywagi. Nakž Collecta
w knize Katolické témuto ſlovn znj: Sancte Andrea, Apostole Dei, depre-
cor te, vt tuis meritis ab omni fantalia Sathanæ me erpias, & à futura ira
defendas, & virtutem tuam mihi ante Tribunal Christi ostendas. To geſt:
O S. Ondřegi Apoſtole Božii / proſhym tē / aby inne ſvými zásluhami
zewſi posetilosti bábelſké wžtrhl / a před budaučym hněvem obhágil /
a před Chrūinem Kryſtowym ſwau moc / k zachování mne před hrozným
Božím ſaudem, vſázel. Neníliž ta Modlitba proti proujmu přikázani

zákonu

zátona Božího: Nebudeš mít Bohův gmych. A proti tomu slovu Božímu: Samému Bohu se modliti a planeti budeš? Souběžně každě věrné Srdce. Čtěme také že Burgundové S. Ondřeje za Patrona své Země vyhnávali a vyhnávali. Z kteréž příčiny na Zlaté Minci Filip kníže Burgundské, figuru vězňování S. Ondřeje Apostola vysíti dal.

Anno Domini
1419.

Item. Čtěme kterak jako dnes/třídcátého dne listopadu/před Letní dvěma sty, Čtyrydnyti a sedmim / na den S. Ondřeje, od Karla krále Vídeňského/Karlovi Číšari, vbrus/ na kterém (prey) Pán K. nevyposlal žádost rácil/ poslaný do Prahy/ slavně přivzezen / a za velikau Svátoſtí přigatý byl. A na tento dnešní Svátek s nábožnou Ceremonij se oslavoval. A gmych mnichy pověrami památku S. Ondřeje byla zprzněna/zvlášt Wigilijs a poslétem pro nový rok na zimu/ ū / vedení gest Lidu Božímu/ ū.

Cal. Boem:
342.
Anno 1349:

Ko se pak pravé Křesťanské památky S. Ondřeje dothče/ta se od nás (Světlem práwy Ewangelistické oswěcených) má každoročně obnovovat. Vysal ne Svátemu Ondřegovi/ale Pánu Bohu samemu i poctě a slávě/a nám lidem živým i vžitku. Chválíjce Pána Boha s děkováním za zgivené Slovo Boží/krize Svatej Apoſtoly po Světě rozhlášené. A za daru a Svatej Ctnosti / w nich nám i následování složené/ a w životu gegich jako w zrcadle se spatrugisøy. Genž gsau: Čistá Boží známost/prawá myra w Krysta Ježiſe/ posluſnost slova Pána/ w powolání bedlivost / w kříži trpělivost / horlivé a směle vyznání/ až do smrti stále w těch Ctnostech setrvání. W Textu S. Ewangeliu w tom wevšsem w Svath Ondřeg se chválíj tim slovem: A oni/totž Ondřeg s Petrem/s Jakubem/s Janem/ N-hned opuſtiwſe Sýti/ w Otce swého / ſſli za ním. W těch a takových Ctnostech/w Wiře/w posluſnosti a w trpělivosti když my svatých následujeme/tim , a tehdáž ge etijsme / w gegich památky nevnáležitěgi Křesťanské světisme. Podle svědecivis Sváteho Augustyna / rkauchyho: Lid Křesťanské památky Svatých Apoſtolu a Mučedníkův Nábožnau slavností tehdáž a tak pravě eti / světis a pamatuje: když se k následování gegich svátosti wzbuzuge. Tak wysal / aby žádnému z Mučedníkův na památku nestarél Oltáře. Item ginde napsal: Svatijs wſsyckni/yafz od onoho Starého Svateho Abele/ až do Jana Křtitele/ a neb od Apoſtolu/ až do tohoto času / a potom až do ſkonání Světa w Pánu gsau , a byti magi chváleni/ a ne farni w sobě. Neb tento hlas wſech Svatých gest: Milostij Božíj gsem to co gsem. A wevšsem přináleži toto povědění Apoſtolovo : Kdo se chlubíj / w Pánu se chlub. A tené gest hle wſseček prawý a Svath život tohoto dneſního Sváteho Ondřeje, Apoſtola Páně / w tomto kázani wypsaný/ který w sobě zdržuje/ Předně geho jméno/Blast a rodice/ život

Svatých
zemělých
náležitě památky.

Aug. de vene-
tatione & cul-
tu sanctorum
Et contra Ma-
nich. lib. 20.
cap. 21.

Epilogus Pa-
reneticus.

Na den Svatého Thomáše

sobě w dorosilem věku dobyvání / Od Krysta Pána ē Apoſtolskij
 rádné powolání / Čimy a skutky právě Apoſtolské / Kříž a stále ion.
 známlis Syna Božího / z toho snt Nucedlnskau a geho památku / Bo.
 žii/powěrcnau/a prawau Křestianskau. Z kterehožto života Svatoho
 Ondřeje mnichá spasitelna naučení pocházegui nám ē výjtu / a od
 nás ē slávě Králi Nebeškemu Krystu Ježiſi: Semužto samému Ježiſi/
 Chwala / Chýsarství / svatost / a všecká moc bude rozdávaná na všechn
 věkův / Amen.

Píſen Modlitebná / Spisiva se hafko: Mittit ad
 Virginem. &c. Pán Bůh všemohoucí/předivný
 w své moci/ ř.

Době o Ježiſi/
 Králi neysvětější/
 Synu Boží věčný /
 Dělujeme všyzcni
 Z Přehogne milosti.
 Genž ſy Črkve stráže/
 Hlava svého stádce/
 Kteréž s nečistého
 Národu lidstého
 Sobě shromážduseſ:
 A pravému poznání /
 A wiſce a k výzvání/
 Ze věčného Boha/
 Strze díla mnohá
 Volené ſvoláváſ:
 Od díla Rybářství/
 Světých hōspodárſtv/
 K vědlnictví svému/
 A hauffu nábožnemu
 O připoguy ſi nás.

Vychom ičs Svatého,
 S Apoſtoly twými/
 Zde následovali/
 Čtností nabývali
 Z gich Svatých životů.
 Ondřeje Svatého
 Oměno, y Rod geho/
 Díla, powolání/
 Čimy y včenij
 Den w paměti mjet.
 O Kryste přidíž k nám/
 Spomož nám w Mori sám.
 Světa/ Kříž, nečisti
 Trpělivě nésti /
 Voleň všech za seban/
 Rybářstvím duchowním/
 Brudem Črkvením
 Lov/sobě vyhírey,
 Nás vérne pogijey
 Do domu věčného.

A M E N.

Na den Svatého Thomáſe/ Apoſtola Páne.

Ewangelium S. Jana/w Rozdjiſlu XX.

Milosti Boha Otce Nebeſkého/pro vteření Ježi Krista Pána nase.
 ho/puſobením Duchha S. w životě blaheſlavene Panny Marie s při.
 rozením lidstvím spogeného/rac nás padle hříſníky na vſtiſiſti/ Amen.

Ewara

Swatá Křesťanská Církev / pak dnesního / takž v koždoročné geden-
smechtměho dne Něshce Prasynce Křimského obecného připomíná sobě pa-
mátku Swatého Thomáše / gedenho z Apostolův Páne. Ochožto život /
kdysi byl / a coby činil / Evangelistové Suminové gsa wypsalí. Ač Nodu geho
pro všeckenijs feci nepotázili : Gménem wssak vlastním w známostiho Církvi vwo-
zugs / je slau! — Thomas, genž sluge dudu. Dydimus, to gest Vlje-
nec.

Powolán gest pak byl k včadlu Apostolstému od samého Krále Nebeského : V
kterémž se věrně choval / v obzvláštní horách Části k svému Pánu dokazoval : neb
hotov byl s ním v vnijsi / pakž pijsse S. Jan : Kterak w Galilei vlyssaw odc Pána,
že se strogijs gjisti do Jüdšta, k wzkríssenij Lazara Bethanického : A veda dobré v vka-
dech židovských / na hrdlo Pána tam nastrogených / těž wida an se ginij spolu-včedlnijs-
ej té chůzy vyhýbagis / promluwil k nim tato slawa : Pod me v my / a zemřeme s nim /
jakoby řekl : Vidjte, Bratři, že nás Mistr / ač o vkladech w Jüdštu dobře vij /
wssak se předce tam gjisti strogijs. Protož nepraušicym ho / ale podme s nim / bychom
pak tam podle něho v žbiti býti měli. Kterážto slawa w pravdě sama Srdcenná lástka
k svému Pánu w vsta geho vložila. Také v tau Děákau dotazugjch se na Krystu
Pánu na Čestu k Otci. Na kterauž veselé odpovědi od něho dosáhl, když řekl spasitel:
Vásem cesta / pravda / v život.

Nako pak žádný v z neysvětěvých Lidj člowěk / svůj Přirozený původ a pogis-
tij z Adama Otce nassho w hřichu padlého magijsch / bez hřichů / pádu a nějaké poklís-
ky na Světě se nenassel / (kromě samého Pána R.) Tak teneo Thomáš w hřichu ne-
věry o wzkríssenij Pána svého vpadl : Wssak zvláštníj dobrotau Páne z toho pá-
du gsa wyweden / srze pokáníj zase powstal / a Pána Krysta pravým Bohem / a svým
vědičným Pánem, z Vízry žive slavně vyznal.

Po přizeti pak darůw Duch a S' dle losu Apostolstého / Národům, Patristému,
Perskemu / Medskemu / Karmanperskemu / Baktryanskemu a Jüdskemu / Evangelium
Swaté kázal / a w těch Kraginách mnohá Města a Obce kwijsre Křesťanské obrátil.
Swatý Chrysostom poznamenal : Ze gest on v ty Mladice / kteríž dět áčko Pána Kry-
sta w Betlehémě darowali / w Persii očekil. A po několika letech / běž svůj Apostolstý
wykonaw / obecnau sгинjmi Apostoly Smrti Mučedníckau z tohoto světa ku Pá-
nu se odebral. Neb w Indji / když se necháel Modle Slunce klaneti : Nybrž slouem
Božím od takového Modlárství Lid odvodil / a dáblu z té Modly prvé odpovědi
dáwagisjmu / aby gi žerostotal / gménem Pána Ježijsse poruciw / z té přisciny od
Knězji té Modly kopíjm proboden a zabit / a w Městě Calomyñi / Ěcea-Páne Osude-
sáteho, od Křesťanůw pohřben gest. A tak živ gsa w Pánu / a Páne dlo konage / w
Pánu vrněl / a ku Pánu se dostal.

Z kterežto života Swatého Thomáše Duch Božíj mnohá spasitelne posfemb-
ná naučeníj wssem Lidem předkládá. A obzvláštně nás, pádem geho w hřichu Newery /
o nassem wssedním pádu : O pokáníj pak / spěsným povstáníj geho napomíná. Čje-
muž wssemu z dnesního Swatého Evangelium porozumíme / když ges vážnosti, pro
větivost Slowa Božího povstanouce, přečtené bohumyslně přeslyssime / wedle sepsáníj
Evangelisty Swatého Jana w Rozdílu X X.

Thomáš pad geden že Dvanácti / kterž slouve
didu. — **D**ydimus / nebyl s nimi když přissel
Ježijs / na den svého zmrtvých vstáníj / mezi ně do
pologe vžavíraného. Tehdy řekli mu ginij včedl.

Thomáše
Apostola žis-
wor: předne
geho / Gme-
no.

Powolání k
včadlu.

Címonové.
Matthai 10.
Marci 3.
Lucas 6.
Ioan. 11.20.

Iohan. 14.

pád.

poklánj.

Křesťan. /
aut. lib. 3. cap.
1. Chrysost.

Smrt Léta
Páne 80. +

Hieron. in
Cat. sanctoru
Et Isidorus.

Janíkem.

Thomáš
Didu
Gemellus
Blženec.

níjich: Viděli jsme Pána. A on řekl jim: Gediné lež
vzříjm w Rukau geho bodenij hřebůw / a wpustíjm prst
swúg w známení hřebůw / a wložíjm ruku swau w Boh
geho / nikoli newéříjm.

A po osmi dnech, opět byli Věedlníci geho svnítí / a
Thomáss s nimi: Príšel Ježus zavřenými dveřmi / a
stál vprostřed / a řekl: Potog wám. Potom díl Thomá-
ssowi: Wpusť prst swúg sem / a wiz ruce me: a wztahni
rukou twau / a wlož w Boh můg: a nebud newéřích / ale
wéřích. V odpověď Thomáss / a řekl mu: Pán
můg / a Bůh můg (ghy). Díl mu Ježus: jes mine widěl
Thomássi / vweril ghy: Blahoslavenij kteříž newidě-
li, a vwerili.

Sistoria dnešního Svatého Ewangeliu,
o Pánu Thomássowu w hřích newéry / a zase povstá-
ní / wztahuge se na pátr. Čílanek wyr: staupil do pekla /
třetího dne vstal z mrtvých / těmi slovy od téhož Sva-
tého Thomásse slozený. Kterázto Rječ Evangelistka /
podle zřízení Cyrkevního / také ſe v prvni Neděli po pamáce svatého

níj Pá-

mí Pán
Thomá
zem /
nij gsa
gegym /
kváli:
pat fu p
ménmu /
priwesti
Po
ných Lid
gých /
ne samai
pro oblišt

Pronin
poi
Druhým
zri
fu
fa

P
R
gso
fio
mim pos
lo ženě
mu rádi
kubu. L
S. Petr
fo/yako
gmých C
vajných
m Jakol
kále o n
káb N
Magdal
gmých.

Summa.

nij Páne čítá a vykládá: Dnessem nevíjíce pro toto zákoník a světle
Thomášovo o Krysu vyznání/ kdež dí: Pán můg a Hůl můg.
Item / pro ta slova Syna Božího / rkauchího: Blahoslavé-
níj gsau kterýj neviděli/a věřili. Nebo tu takovau Víru s
gejím vyznáním předkové Svatí w Líd vstupiti nevíjíce gsau vsh-
lowali: A až poslavád Duch Boží tauto řecí dnešního Ewangelium/
nak fu poznání násich pádu/poklsek a hrozných hřichů/tak y kopravodo-
věmu svatému pokání/přikladem tohoto S° Thomáše vzbuditi a
přivesti vshluge.

Poněvadž tchdy S° Thomáše pád / y všech ginyh Božích wo-
nhých Líd / obogího Zákona často w Chríci se připomína-
gých/také y naše hřichy a poklsek w sobě zdržuge: Protož nám slussi/
ne samou toliko S° Thomáše Newéra opálati: Ale raději k věhřaze,
pro oblibens pokání/při dnešním Svatku se včiti/

O Pádu Líd Swatých w hřichy

Prvničm Rožslem/ proc Duch Boží hřichy, poklsek a pádu Líd w
počet Swatých zapsaných připomíná/a na zákon vynáší? /
Druhým/Svatého Thomáše Apostola, a geho Newéra / proc se wedle
zřízení Chríčeního w tyto dny Česlu Adventního/gíz pamá-
tu Narodení Páne předcházející / w Křesťanstvu připomíná/y
zaždoročně s opětováním obnovuge.

I.

Při Prvním/ Co se Pádu w a hřichu Swatých Líd dothče/tl
gsau tak z S° Pissima známis / že Lídé bezbožní netoliko sobě z nich
sfolk a vakaush lachadku k hřesnij bráti směgi : Ale také y příslu-
ším posměšným se posperabáwagj/riskagise: A ty se dáss na všesc-
lo ženě narvesti/ co Adam Eve. Rád Víno pigefs/ co Noe. Blížnij-
mu rád na geho ženu nestihdatě wzhledáss/ co David na Bersabe Vrhá-
šovu. Ostatnájs Blížnijho/ co Zacheus. Opět: Zapíráss Krystia, jako
S. Petr. Item: Esh newérny co Thomáss. Vadijs se o vysessi mis-
sio/nako Apostole o přednost w Království Krystovu / ř. Ak tém y
giných Swatých hřichowé se všestřeně/ a mnohdykrát posměšně od ne-
vážných opalagii. Lotu hřich. Jezessovo od Bratří prodání. Dř-
ník Jakobovu dcern pospovnění. Monzíssova nedověra při tvrdé
skale o vymedení vodn. Kronovo na Monzíssse křivé reptání.
Rád Newérsky : A zákoník hřichové w Něsce Nahm / y Marny
Magdalenské život. Šaswowa proti Chríci Boží všrutnost / a
giných:

Svatych
Lidu břichos-
wé wýges-
wugis/

L.
Božskau
sprawedl-
nost.

Matth. 19.

pravdu.

Genes. 6.9.

Deuter. 27.
Galatas 3.

Psalmo 13.

Ezra 1.53.
Psalom. 118.

Proverb. 24.
Eccles. 7.

I. Iohann 1.

Galatas 3.

Psal. 115.31.

Daniel. 9.

Basilius.

Dopamatugž se každý z Křesťanův / a zanechage posměšného po-
klyset Svatých Lidu strafowaní / a opálání / zneg radější / že ne gům
k hanbě, neb k nějakému posměchu, Duch Boží w Swatém písmě řeča
& immania plerorumq; Sanctorum delicta, poklíska/ pády / a náležito-
liv Svatých ohavné hříchy tak bedlivě pojmenoval: Ani k otevření
dverí k svobodnemu hřessens: Ale pro tyto hlawní příčiny:

¶ Předně: Abi z toho od nás Lidí zde živých zretečlně pojnamá
byla Spravedlnost/ pravda a dobrota Boží: Lidstvímu pak všechno
pokolení přirozená řáza/ k hříchům všiaučně každichho z Lidí dohá-
nějšen.

Spravedlnost zagiště Božská w tom: Zé gest sám Pán Bůh
dobrý, čistý/cistý / nevinny / spravedlivý. Z něhož samého / nakož
z původu a soudnice/posla a a pochází všeliká dobrota/svatosti/cistota
a spravedlnost. Při kterém se člověku medle kdy co toho tak Svatého
naslo a Pročež díl Pán Krystus: Sám Bůh gest dobrý.

Pravda Boží se pojnavá z toho: Zé Slovo Boží w řecku lidství
pokolení před Bohem zlé, hříšné/necisté/winné/nespravedlivé hněvu
Božího/zlořecení/Smrti a věčného zatracení hodně, býtí pravdivé
ohlašuje. A to čin na skrze w obog, in Zákoně píssma Svatého Senten-
cijs nescistimini / řkauc: Smyslowé y mysleni lidstvího Ordice se zíaru
nakloněná gsau od mladosti sive: Sám Bůh tauží na to. A Zákoná
wypověd zni takto: Zlořecení každý člověk proto / že nezústává ve
všech řezech Zákona Božího. W žalmu nasáno: Vsyckni/ totiž Lidé/
porussenja ohyzdnij včiněni sau w snažnostech svých: nemij kdyby čim
dobré/nens až do gednoho. Neb vsyckni gsine nako Dvece poblaudili/
gedenkajdý na cestu svou vchylil se. Od paty nohy až do vrchu hlawy
neni na lidech zdraví / totiž vnitř y zevnitř nic dobrého / samy totiž
hřích/yatz řvědci prorok Zahabas. Také y spravedlivý sedmkrát za den
padá: že neni člověka na Světě/aby čině dobré / při tom také nehřesil/
Duch Boží oznamuje. W Novém Zákoně pamatuge slovo Boží ře-
děho/skřz S. Jana Apostola/říkujího: Mniž je hříchu nemáme/sami
sebe řvodieme: a pravymeli že gsine nehřesili / činíme Boha lhárem/L.
Opět skřz S. Pavola: Zároveň píssmo w řecku pod hříchem / aby ja-
slíbení Ježíše Krysta z Výru dáno bylo věřejším.

Velmi pěkně tehdy tato Svatá píssma, mezi Božskou Církvou/
dobrotou a svatostí: A lidství nepravosti tento rozdil činí/řkauc: Vše-
liky člověk lhář / ale sám Bůh pravdomluvny. Žen: Za odpustění
hříchům modlit se bude tobě Bože každý Svatý. Nebo by krásně v řeve-
ra byl někdo svatý: Před Bohem vossal sám od sebe gest hříchem vinný.
Opět píssmo zni: Tobě Pane Bože spravedlnost/nám pak pořaněn. To
gest: Eh gsyno Bože, sám svatý dobrý/spravedlivý: My pak bývni/hří-
chy porussenji a zohawensi. Odkudž Basilius, geden z svatých Decim,!

každý

Každému n křivatému toto díl: Si dixeris te maximum peccatorem, nō menieris. To gest: gestli se vyznáss býti největším hříšníkem / nesklamáss. Tento hle věch svatí milovili / napsali / hříchy tvinni býti se vyznáwa- gice. A protož tudy spravedlnost a pravodu Boží vysvětlugij. Q do- brotu Páne; z kteréž n nevhawenýsi hříšník snássi / a hotově každý na milost přigimá/negsa žádostiv Smrti a zatracení lidstvěho: Ale ra- děgij násseho obrácení / a všech věčněho spasení. Obratte se klemné / a ná se kvámi obrátijsm sám dobrativý Bůh hříšníkův pamatovali rá- cí skrze proroky.

Dobroti.
Ezech. 18.

Iohel 2.
Ierem. 32.

August. In
psal. 50.

II.
Slavní k
veřejnosti.

1. Petri 5.
Matth. 13.
Lucas 18.

2. Reg. 12. 24.
Lucas 22.
Matth. 16.
Iohann. 20.

1. Cor. 10.
Romani. 8.

2. Cor. 12.

A tak pádově svatých spravedlivosti/pravodu a dobrotu Boží kau- nako na nějaké Tabuli malované/zrečedlně očím nássem / Srdcý/mysli a Víry předstřagi / abychom z toho o Boží spravedlivosti věžně smenyseli: pravdu pak u poznání hřichův se doháněli/a dobrotu, po- kání sobě osladčovali. Neb S Augustín na to tauží: Zemnož s Da- swidem a s giny mi w hřichy padagi: Však zase z pádu hřichův postá- wati zanedbávagis.

¶ Z Druhé příčiny Duch Svátý pády a hřichy svatých poznáme- nala připomíná/pro nich samé dobré k věnstraze/aby pro svau zevnitř- ni Svatoſt vysoce o sobě nesmeysteli/ a před Bohem se žásluhami skut- kův spravedliví býti nedomnišvali: Nýbrž na křehkost Ecclia svého/ přirozenj Adama nesauchyho, pamatuje/před dábelstvými fiochý/lstími/ vkladý/a snaďnícím w hrozné hřichy pádem / aby se w čas dobré opa- triti hleděli. Nebo ten pekelník nevivice se okolo dobrých a svatých za- tácijs / a kažkol nečistý w ně vysívat vysluge / buđto vysněho zalibos- wání se sobě w své dobrote/nako w kterého Farzenyšského žálonjska, své posuň a desátky chlubně vysítagicjho/a neb w onoho Minicha Kartuz- ána/který w poslední hodinu života svého takovau Mlodlitbou k Bo- hu volal: Redde mihi Deus debitum meum; vitam enim eternam mihi debes, quia tibi in hoc Monasterio integros 40. annos stricte seruiui. To gest: Zaplatíz Bože životem věčným mui čtyrydceti-Letau w tomto kláštere přikrau a vstavěnau službu.

Wsywá také w Swaté n žádostí hotově k skutečným hřichům. Zda- li nevíjme / že neslechetněk vysál w Davida Chzoložstva / penhy a wraždy/w Apostoloh sváruš/w Petra Svátého odrazování Krysta Pána od Smrti/a zapření ho/w Thomáše nevěry/it. A s tím vysíjim gesste posavád Licomerník výborne zachájeti vnijs. Čehož mu Pán Bůh časem n dopauscij/totíz/ pobožně w hřich doháněti: Však gun k dobrémur / aby se z toho věli pokore / věnstraze před pádem (kdo stoqij/hled aby nepadl/pamatuje těm slovům Apostol Svátý Pawel všech) a k poznání zvláštní milosti Boží/z kteréž Pán Bůh/ pro ža- sluhu Ježu Krysta / nepříčítá gím těch hřichův k zatracení: Ale tudy s nimi nako Otec s dírkami pohrává/nako s onim Svátym Pawlem/ gehož

gehož satanowu Angelu dopustil zásyglovari / tonž k pokusenij a k jás
dostem hřischu doháněti. A vysal na geho hřisných Mlodlicu to mu za
odpověd Pán dal: Dost máss na mē milosti.

III.
Na Podesse
ni Eagićym
hřissimkum.

¶ Z Četci příčinn připomnagi se w Chrktvi pádové svatých / pro
giné předessle / nynějších potomni hřissincky. Aby měli gisti příklad po-
kání / a z-toho Milosrdenství Božího k nim hotového: neb kdyby se
hřischové svatých nepripomnali: Ale my hřissni / nemohli bychmi být
ti než na velikém omylu, o dogistu Boží milosti. O zdalžbě mysl Srdc
a Čelu nássemu tohoto nepředkládala: Hle / tito se jsbili Bohu / dossi se ře
Krysta spasení a věčného žiwota / proto že byli Svatí: Ale ty gisti hři-
ssni, zly / nepobožný / zatracenj hodný / K. Nenjz zagisté Chrktvi Svaté
nepowědomé / kterak takovým pokusením / kterž däbel svau hři / halo
ohnivé ſípy w mysl wstreluge / mnoho hřissiniku w poraženo / kte-
říž neznagice Kestu k dogistu Milosti Boží / w svém zděšeném swědo-
mí / däbelským pokusením gsauc zmijáni / k zaufalství gsauc doháněni.
Nechť aspoň tě věch sami , w písmě Svatém, Kain / Saul / Gidáš / ja
důvod gsauc.

I.Timo. 1.

Cesta dogist
milosrden-
ství božího.

O gisičt gsauc tehdy velice potřební příkladové svatých w hřisch
padlých: A zase z nich řež pokání povstalých. Nebo včij wsselikého hři-
sska yak zase řež pokání Vírau / w zásluhý smrti Syna Božího /
může potracenau Milost Boží nagistu / a gi nabýti / y také w počet Sva-
tých, samým milosrdenstvím Božímu přigat být. Jakto rauhawý, a zlo-
sti proti Chrktvi Boží rozpalený Šawel, obraceny w S. Pavola / ve-
mi pěkně řež pár, a milosrdenství Boží / kterehož obracením se ku
Pánu Krystu dossil / vypisujic / na wsecky hřissincky řežen gen řeža-
hude / a řestu k dogistu milosti Boží řeže Pána Gejisse ukazujic / takto dí:
Věrná řeč / a wssi w žáctnosti hodná / že Krystus Gejiss
přišel na tento svět / aby hřissincky spaseny včinil / z nichž
to há prvním gsem. Ale proto milosrdenství sem dossil /
aby na mně nevpravě dokázal Krystus Gejiss wsseliké do-
broty / k příkladu tém / kterž magi vweriti w něho / k živo-
tu věčnému. Ony w hřissich velice zabředli Lídé / složme tento Sva-
těho Pavola příklad, y gine k tomu podobně, w řežimi Srdce svého / a w
času pokání sponušnem na pár tohoto neb gineho z svatých Lídí: yak
oni se z něho dobyli / tak každý z nás dobyti se hled. Kudy oni milosti Bo-
ží doslli / tedy h ty docházeni gi všylug. Nobot není díw padnauti / ale z
pádu povstati. Kdo tomuto a onomu z hřischů spomohl / toho h ty w pár-
du svém pomoch hleday. Žiadnemuž gest pak z hřischův nespomohlo ně-
co Svatého / Čelestného / Žemstného / ani Nebeského / kromě samo Milo-
srdenství Boží / w zásluhách Smrti nesvinné Syna Božího.

Zohlo

Toho tehdy, o hříšněce každý/nastaupě na cestu pokání Svatého / vy-
nasnažig se prawau svěrau w Pána Ježiše Krysta / od Boha Otice/
w Vrādě služebnosti Chrkleonij Svatým Duchem ēřené / dosahowa-
ti / ač chcesli s Svatými křížovými věčností w Nebi mít / a pekel-
ních žaslaužilých Muk vgišti. Neb gest to prawdiwé / co díj Chry-
sostom: Vbi peccatum , ibi poena. Kde hřích gest / tuh posuta. A po-
tud gest řeč o pádu Svatých Lidí / R. Dále/

Chrysol.

II.

Pří Druhém Roždalu Kázanií slýscti budeme o Pádu Svatého
Thomáss w hřích Newéru o zmrtvých vstání Páne: Proč se
času Adwentního (kteréhož se památka vtečenij / a tudiž h Naro-
zenij spasitele náscho obnovouge) ten pád geho Svatého připomíná?
W prawdě ne bez příčin opět / anobrž z vžitku spasitelních tichto:
Totíž/

Pád S° Tos-
másse w Ad-
went se při-
pomíná:
pro /

T Neyprwé / Pro vklázaní původu světlu hříchu Newéry /
steráž gest / Když Lidé tomu newéři, čeho očima newidi. Yako teď
Svatý Thomáss wzkříšení Pána svého / díj Text: Kžekli mu
Včedlnícy/ Tovaryšsi geho a spolu Služebnícy Krysta vkrízova-
ného: Viděli gsme Pána z mrtvých wzkříšeného/ neb se v pro-
střed nás w pokoji zavřeném postavil / a s námi po potěšítedlném
pozdravení rozmlauval / a živým se dokonale býti dokázal.
A on řečl jim: Nevzříjmlí w rukau geho bodenij hře-
bůw/a newpustíjmlí prstu mého w místo hřebůw/ a ru-
ky mé newložíjmlí w Doku geho/newvěříjm. O hrzná newé-
ro/z čehož se w tak ctném Muži/ a každodennim včedlníku Krystowu
zalihla z Evangelista wssak oznamugeže z toho/ odkudž se až posavád
ten proklatý hřích newéra w lidech plodi: Totíž je nebyl/a posavád mno-
ží nebywagi přítomní w rozmlauvání P. Krysta s geho včedlníkem na
kázanií slöwa Božího. Nafz text dí/ Thomáss geden je Dwanac-
ti/který slöwe Blíženec/nebyl s nimi/totíž/s gmyhini Aposto-
ly/ tehdy w vzaříšaném pokoji/ Když Ježišs z Smrti obžíšený
toho dne mezh ně příssel: Neb když tehdy přítomný byl / a Pána také
spatřil / gisťe w takovau pochybnosti geho wzkříšení nebylby vpadl.
Tak gisťe potupa, zhlebčenij / a zanedbání gedinkého Kázanií / často-
fráte newéry a hanebných hříchův / řekod / a pokut Božích/ příčinu
gest / a bývá. Naproti tomu gedinské Kázanií bedlivě poslaucha-
ně / w Čílověči Wíru a mnohē Ctnosti Svaté žážehá. Neb Wíra

I.
Vklázaní/pů-
vodu hříchu
Newéry.newéra z te-
ho se plodi.

gest

Roman 10.
Matthaei 28.
Marci 16.
Psalme 17.

Matth. 12.
Lucas 10.
Iohann. 8.

I. Cor. 1.
Lucas 1.
Roman. 4.
Gen. 12.115.
17.18.22.

111.

gest z slyšení: slyšení pak sérze Słowo Boži / swědčí Apostol. Toho za důvod gest wſecké Křestianstwo / sérze samé Kázani Apostolské k Více Krytově z Židovstwa a pohanska povolané. Kteréžto slova Božiho o Pánu Kristu spasiteli Kázani kde se nečiní / tu pauhá a všasvětná Newéra, jako nějaký hustý tmavý / kalmý, Oblak se spátruje. Neb kteřík všerí bez Kazatele / podává toho na rozvážení Doktor pohanů S. Pavla. Ne nadarmoť tchdy Duch Svatý Křízovní shromáždění vysoce schwaluge / a ty wſecky Lidi / kdož milosrđijich Božijs a pravé pobožnosti byli a gsau / za pravé milosrđijky Kázani slova Božiho / za Syna z Boha poslé Bratrí / Sesíry / přátely Krytových blahoslavené vyhlaſuje: Kterýmž kdo pohrdá / newére se vyhnauti nemůže / aby v rozumém přirozeném v Náboženství se spravují / gesitě v věsti závodilost padá / jako který S. Thomáss / Rozumu svému wiice nejli wſsemohúcnosti Božské ſtolugujíce / v ta ſlova vpadl / řka: Ne vžemli / a rukama ſvýma neohledámlí v geho rukau / v Bohu a na Čele ran / gjmž v vřízování všmrcen gest / newéřím / by mi wás o tom netoliko deset / ale y Číšc pravilo. Neb kde gest možné / aby člověk zabitý měl obzivnauti / a zvláště Četjho dne z hrobu živý vyngjiti? Dílem to pravote / a ne mužum rozumným. Tak posavád množi věřili tomu nechtii / co se o Bohu lidském spasenij milují: lečby to očima spátrili / říkagujíce: Co oči vidí / na tom se Srdce nemeyli. Gesso Duch Boži nedá Náboženství a Víry na rozumu moudrosti lidské zakládati: Než na wſsemohúcnosti Boži / kteréž nic není nemožného / swědčí Archangel Gabryel. Abrahama pijsmo chivalij / že proti Naděgi v Naděgi všečil / ač rozum toho nevlezoval / aby se to při něm státi mohlo / což mu Bůh sliboval.

Kterýžto přirozený rozum, s wſsemohúcnosti Božkau se drže Dír sputujich / pohrdává rád y swědky Božimi / z výslně newéřej comu / co oni o věcech s rozumem se nesrovnařvagich swědčí. Jakto teh Thomáss Apostolum Páně nechtěl věřiti / a gesitě s yakymy ſoukem ſmíl se ſapati / řka: Ne vžemli. Podobně dnes závodilij Lídé proti pravdě říkávají: By sám Bůh z Nebe ſevšemi Angely přiſel / a mluvil to co ten Kněz na Kázani milují / newéřim by to pravda byla. A opět: Co Kněz y gde zauſt / mne mimo vſi ſauſt. A ti gsau hle původově toho proklatého hřichu Newéry / kteréhož ſe tento S. Thomáss dopustil / nechtěc věřiti o vzkřiſſení ſvětového Pána. Gesso času toho včeni o zmrtvých-vstání nebylo Nové v Židově: Ale dávno ſpíš proroctví zgewené: o než tehdáž týměř řazděho dne Farizeowé s Sadducey ſau rotau hádají mīvali. Krysta P. také velmi často o ſvém vzkřiſſení před nimí milujiſti ſlenchal. Z nekteré z Lidi mrtvě / moch geho z smrti k životu křiſſytí vſdal. A zvláště Lazarus, ſotva ſyden před tim. Vſak ſe na to

wſecky

wſſeck zapomněl/a což horšího gest/widitedlně mnohé Swaté Švédský za Lháře početl. O nečinilij gest w tom Bohu v Lidem řekudn/každý povaje Ach,tak hle mnoho zlého/a gesstě horšího činj zrádná newéra w Lidech. Nebo proti obogi Tabuli Zákona Páne boguge/Slowu Božímu zgewnému liamu nadáwá. Swatý Jan dí: Kdo newérí Bohu/že ho klamárem činj. Item/Svatosti/genž gsau Nebeské pečeti k Swátemu Ewangeliu přidané, zlehčuge a potupuge. Mimo to zlé/wſſech Sedmi Smrtedlných hřichův Newéra gest Matka. Švédcs Lactanius Otec Swatý/že žádný hřich na Svaté nebyl spáchan/a nebude do skonání Světa / gediné z té prollate Newéra. Autobrž sám Syn Boží/slibu poslati Ducha Swatého/ oznámil: Že bude trestati Svet z hřichu Newéra.

1. Ioan: 5.

Lactant. lib. 2
Divin.

Iohann. 16.

Newéra
co gest

Hřich pak Newéra tuto se rozumí: Newéríti tomu wſſemu/o čem nás Člankové Viry Apostolské/ proti běhu/rozumu a smyslu Lidstvu wypoučugi / a nesiněti dokonale w samém Pánu Ježíši Krysu/Vrau w jásluhu Smrti geho newinné / wěcného Spasení svého založiti. A takz pro poznání původu a velikosti hřichu newéra / tato Newéra Tomáſe Apostola w Adwent se připomjná proto: Abi každěho z toho hřichu frážela. A kterak se hrozného hřichu Židé/ Čurch pohané/ Arýánowé / a rozliční Kachří, newéríci o Utělení Pána Krysa w životě Panhy Marye/Boha a Člověka pravého/řízením a přisobením Ducha Swatého/bез Semene Mužského, utěleného/ proti Bohu dopustíci/ wěrným Křesťanům k weistraze předoznamovala.

II.
pro všechny
dobytočy Sy
na Božího
hřichův nás
spouštět
cyho.

¶ Druhé/ pro poznání newýmluvné dobroty Syna Božího/z té příčiny na Svet w Čele příslého / aby své volené z newéra k výře/ a z hřichu k spravedlnosti přisvedl/ jako tě pro Thomáſe newérného/ když Po osmi dnech opět byly Včedlných geho vnitři/w tom zařeném pokoji/w kterémž ge byl před Číhodnem navštívil/ a Thomáſs s nimi. Příssel Ježíss zavřenými dvermi/ a stál v prostřed/a řekl jim: Pokog wám. Potěšitelně gich pozdravil těmi slowy/yakymž tehdáž v židušu pozdravování společného obyčej byl/a spolu w tom pokog wěcný mezi Bohem a lidmi / Smrti geho stalj, zwěstoval/a hned potom řekl k Thomáſovi : Bložíš prst svůj sem/ a víz Ruce mé : a vstahni ruku svou/a wlož w Boh můj/a nebjwěy newéríci/ ale wěrný. Při kteréto částeč Textu Ewangeliu Swatého o Thomáſovi : Že se do společného Apostolského shromáždění navrátil: Dobré a chvalitebné zmínky k překladu do češtiny/a k tomu, aby se geden-každý kdož chce z newéríci k prawé Výře přiveden byti / do hauffu Čyrkevního/ na Kázani Slova Božího navracoval / napomenaunce : hned z toho podivněgi

dobrotu Pána Ježíše poznávejme/a s potěšením vychvalujme; kte-
rák hle on Ovčícky poblaudilé svýhledává/a vším svým milostivým
spůsobem/přichodem na Svět/Vtělením/Marozením/círéním/vra-
dem/řečí/slovem/Tělem/Krvi/η na nejsvětěgssimi oslavěném Těle
svém/Ran/Srámku pozůstavěném, k vlasti mldchho gednoho/a to
gesetě z-vmysla newěrnoch, z hřichu vywozuge/v Mllobě všry posyl-
nuge/a padlchho zas na nohy/postavuge. A což nadto výsle gesi/srā-
mū a Ran na Těle svém/k pogistěni nasscho vykaupenj/a vitezství ge-
ho nad hřichem/Smrti/Diáblem/Peklem/k věčnému dočasování/ne-
toliko pozůstaviti: Alle gesebau η v onen Nebešký být vouchi ráčil.

Upřavodět se tehdy příjemně plod života blahoslavené Panne
Marie času myněgssho připomjná/ten Bůh/Král/Pán/Spasitel/o
kterémž Prorok Ižaiáš napsal: Zě přígrda na Svět, Četin se klášť
nezláme/a Lnu se kauřichho nevhazý/nalonuňeho nedolomí/vraženichho
nedobige/zimdenichho nevzmří, it: Alle vtvrdi/vstvij/vpetou/vzdra-
ví/obživj/občerstvi.

O dobrotivý Kryste/
O Synu Panny císte/
Vítěz/ Marozený/
Z Smrti kríje vzkříšený/

Bože/Králi/Pane náš
Proshme vslys dnes náš/
Newěry rát zbarviti/
Vjrau živau dariti.

¶ Z Četi příčim pád Thomáše Svatého se obnovuje/pro pří-
kladné vyznání geho křesťeho o Pánu Kristu včiněné. Kterej nás v-
či/Go magi všickni lidé o plodu života Panne Marie/v Adwem se
připomína křesťem, směnsleti/a zač gey magi msti. Oznamuje Text/je
Thomášs vida srámy a rány v Těle Páně po vzkřisování vzkříš-
ném/ovšem vlekl se: Však z toho hned vnevěřiv, zkříll: Pán můg/
a Bůh můg. Jakoby říkl: O gíz dávám tomu místo já bdim
hříšník/a věřím dokonale že gsy ty v pravdě ten Kristus Pán můg/
a nemuz gsem se na vcedlnictví oddal/a Bůh můg/na křemž gsem
všecel život svůj časný v věční složil a začláněl.

Dochálli gesi se pak Svatý Thomáš těch Páně ran/sobě ode Pána
vklášťaných/cili nic/Augustín Svatý zdání své poznámenal/pravok
že není možná aby to smlé Thomášs včinil. Neb-by se vklázel Pána své
ho sobě málo vágiti/a k tomu gesetě tukégssi/zatvrdilegssi/η proslatęg-
ssi Newěry znosu se dopustiti/kdyby byl pravdivě řeči Páně/nadto je
tedlněmu a opravdosvětěmu Tělu geho, s ránanami pozůstalými, jako ne-
gasněgssi Rubín/nýbrž co Slunce se skvěgssy mu, netvěcil.

Protož Pánem svým dědičným/pro tagemství vykaupens nasse-
ho/skrze geho Člověčenství vyřízeneho/máme ho vyznávati. Nebo
jako ti Lidé/kteríž skrze někoho Wogenštým a neb gírným spůsobem
z moch nepřitele Turka/budto z vězení/z Tyrantov, a nebo od Smrti

Cyril. lib. 12.
in Ioan. cap.
18.

llia 40.

III.
pro překla-
dne Thomá-
šovo o Kry-
stu Pánu v-
zvánu.

August. in Io-
an. tract. 12.

podoben-
stvuj.

výstrobozeni

wyswobozeni bywagi / toho za svého dědičného Pána mywagi : Tak my Pána Krysta. Nebo on nás sám krvi svau wyloupil / a Smrti Těla wytrhl z mocí Diabla / Hřichu / Smrti a věčného zatracení. Z kteréž příčiny slussně a vlastně říkáme : Pán náss Ježiss Krystus.

Bohem gen wyznáwegme proto : Zě gsa Slovo věcne / Tělem pro nás včiněnē / Bůh pravý / Stvoritel / zachovávateł / Osweetitel / a dokonalý Spasitel svých věrných gest / o kterémž věcném Božství, nastáwagých památku geho Narodení, Lid Křesťanský wyvěvati bude. A aby se na tak chudém a poniženém Narodení Páne (slyše že se v Chlívě narodil) žádný nevrázel / z tě důležitě potřebn dnes slavné Swatého Tomášse wyznání předchází : Kteréž to Otcě dědičným a věčným Lidstvím Pánem / v všemohaučím pravým Bohem být ožnamuje / a vžně o něm smysleti / v nábožně ge cti nás wyvěuge.

¶ Čtvrtý vžitk dnešní Svátek přináší : Vzánji vprjme Česty k docházjení zde Swatosít / a potom s Pánem Krystem v s swatým Thomášem věčnicho Blahoslawensví. A ta Česta gest Viru v Syna Božího / o kteréž dí sám Pán v Textu : Zě gsy mne widěl Thomaši / viveril gsy : Blahoslaveni gsau kterž nevideli / a viverili. Kteraužto řeč nemšnij Pán / yakoby Swaty Thomáš nedosel tau Viru a wyznánjm svým, z milosrdenství Božího, Blahoslawensví : Alle Viru těch schwakige / a gednostegně platnau být v laze / e / Kterž Očima Tělesně Osoby Páne / a toho což v životu zdegissim ciniti ráčil / neviděwisse / vossak tomu všemu / a zwláště pak v něho / vkožto v Spasitele svého vveri. Podobný smysl gest onoho promluwenj k řeči Ženn / diwy a věci geho hlasyc vychvalujc / a rkauch : Blahoslaveni život kterž tebe nosyl / a prsy kterýchž gsy požival. A Pán řekl : Zagistě tak gest : anobrž blahoslaveni kterž slyssi Slovo Boží / a osříhagi ho. Kdež nehanj / netupj / ani lehči Panny své Matky : Alle vči / že Blahoslawensví věcne / a Lidstvě Spaseni / ne na zevnitřních věcech / přátelství / důstogenství / vkrase / pěknote / a Swětské Lásce : Alle na poslušnosti viru záleži.

Te pak a tak platně Viru, kde, a od kudby Lidě měli nabývati / zre-
tedně zavirkau své řeči vči : Zě z věci geho / záracnými diwy stworze-
nho / a od Ducha Swatého / sŕz Swaté Ewangeliſtě k tomu mistnému
Synu a vžitku zapsaného / (dī Text) Abychme věrili je Ježiss
Krystus gest ten Syn Boží / a abychme věrje život vě-
čný měli, křež Eméno geho. Od kudž se význoti a platnosti
Swatých Příjem / též z nich kázánjm wyšwětlených prawé Viry nabý-
vati / a tau s začetím prawého pokání Milosti Boží / pro a sŕze Krysta
Pána / prostředkem vradu Ducha Swatého / v službě Chrkevní řidi-

III.
Pro včázan
Cesty k do-
guru zde swa-
tosít.

Lucas i i.

Na den Svatého Thomáše

čího, dosahovati věne. *¶* Při zavírce pak řeči, spamatujme Kazáni
O pádu v hřichy lidí Svatých, rožgmané: Kterak se od Ducha Bo-
žího z Písem Svatých v Čírkvi často připomínají / pro poznání spra-
wedlnosti / pravdy a dobroty Boží / a proti tomu nassi Lidství nepravo-
sti / necistoty / a oivšem přirozené zlosti. Item / k výzku Svatým / aby
zde živo o sobě pokorně smysleli. Svatých žemělých za Boha nev-
zdvořilovali: Ale ge těž také pádu oddané: Sami sebe pak k hřichu
schopné být poznávali. Item / pro překlad hříšnsluv k polání / am-
losti Boží docházeli. Což bylo první Rozdíl Kazánský vyjádřoval. A
Druhý / vžitečné příčinu nařízení Svatému Thomášovi Svatého v čas
tentě Adventní: Pro poznání původu a velikosti hřichu nevěry; / pře-
kladu pádu Thomáše Svatého. Item / pro poznání Nevhýmluvné
dobroty Syna Božího / padlé / hříšné / v vprutné / nevěrné milostivé
snášejícího / a z toho mocidla pekelního svou přítomnosti ge vytře-
tího. Item / pro překladné vyznání Thomášovo o Plodu Panny
Marie / Pánu Ježíssi z mrtvých vzkříšeném / Ježíš Pánem dědičným
nassim / a Bohem všemohoucím vyznává být Svatý Thomáš.
Naposledy / pro vkládání Čestný k dogitu krize Krista Blahoslavenství
Duchovního v večného. A ta je gesto z Svatých Písem pravá Bo-
ra v Syna Božího gednorozencího Ježíssu Krista / dárce života večné-
ho. Kterémžto bud Čest / Sláva / Moc / Chwála / dík / činění / Čís-
tvi, a večné panování vzdávano / až na věky věkův / Amen.

Píseň Modlitebná. Spíšá se yako:
Vitez Ježi Kristus z Nebeské / u.

Králi Apostolský,
Všii Svatosti dárce/
Ježíssi Nebeský,
Synu Boha Otce:
Rz. v Těle Narozeny,
Pro nás všinceny/
Vzkříšený Třetí den/
Což víděl ne geden/
Z tvořich z Věčniskám.
Proshme té chvíle
Tomášova Svatku/
Vježí na nás mile
Těž v tom nedostatku:
Rz. Hřichů v nevěre,
Genž otvorá Dworec/
Kajde nepravosti/
Hřichu vpruvenosti,
Všechnem napokád.

Svatých Lidí pády
V Písmě zapsanými/
Z nich životu pravdy
Připomínánými/
Rz. Vejstraží dodali/
Kac poznati dátí
Spravedlnost / pravdu svou/
Dobrotu hotovou
K nám Lidem hříšným.
Genž gsmě z přirozený,
Schopný v všemu zlému/
Hřichem pokázený/
Však k tobě samému
Rz. Vtocíšte máme/
Neb se tím těšíjme /
že všichni hříšnici/
Kdož byli kajicí,
Dossli milosti.

¶ Nový

Le Novosti w nás Kryje,
W tomo: shromáždění.
Synu Panny čisté,
Z newéry domnění
Rz. Vywed Těla naše/
Dako w Tomášse/
Apostola swého/
Spomož Čestau geho
Kvječ přijti:

Skr; prawé pokání/
Slowa Rázaného
Skutekem vstříhání,
Z hřámu Těla twého
Rz. Dey nabaty Wjry/
Wyznání/ pokory/
Pane nás dědění,
Bože Dáre wécný
Blahoslawenstw.

A M E N.

Va Žen Památný Svatého Štěpána.

Ewangelium S° Matthausse/ w XXIII I. Ka.

Emanuel pravý Bůh a pravý Člonek/ Boží a Panny Marie
Syn/ Pán nás Sezíss Krystus / pro své Svaté Narození/
rač nám dátí wécné Spasení/ a zbašiti od Pekelného zatra-
cení / Amen.

Slavnosti této Památky weyroční Narození Spasitele Ježu Krysta
sta Pána našeho/ dne wéceryšího Duch Svatý wžbužoval/ y dnes také wese-
lém Čirkewním spěwem wžbužuje každého Křesťana k radosći Duchovní ne-
výmluvné. A to přejinu neydražšího Klínku, od Boha Otce z Nebe Světu da-
rowaného/ Otcete Marie Panny/a Spasitele nám Lídem srdce Narození poslaného.
Z kteréhožto nevzácnějšího daru y Svatý Angelé w Nebi/ netoliko se s plesáním
raduj: Ale také nás lidí svým zvestováním o Páně Narození/ a překladem y spis-
wáním k spolu svému živau/kauc: Nebojte se/ Hle zvestuj wám radost velikou/
kteráž bude wsemu Lidu: Nebo Narodil se wám dnes Spasitel/ kterýž gest Krystus
Pán/ (totiž ten zaslíbený Messyáš) w Městě Dawidowě. Nemohau se pak Pobož-
ní a vysoce- věci Lídě nijakž Tagemství Ducha Svatého nadivi. i w tom: Zé gest
srdce Neymaudřegší a neypobožnější předky naše milé/ Čirkwe Křesťanské Správ-
ce/ k tě Slavné a tak radosné pamáce Narození Spasitele Světa/ hned k druhému
dni/ památku přežalostné a noviné Smrti Svatého Štěpána/ Mučedníka pri-
ního pro Krysta / po geho w Nebe Vstupenj ukamenowaného/ k každoročnímu při-
pomnání oddal. Nadeo y Ržec za Svaté Ewangelium/ k temuž dněsňimu Svaté-
ku k rozzimání zřídil/ kteráž gest wzata z onoho Páně slzavého Naríkání na Tary-
jecké Podkryce/ a wseckny w Světu nověcne/ Tyranské potupníky tě Milosti Boha
Otce/ w Narození Syna svého Světu darované/ a srdz služebnost Rázanj Slowa

Lucem. 1.

W w w w iii Bos

Steppana
Svateho
život.
Act. 6. 7. 8.

Gměno.
2. Timoth. 4
Gregorius
Nazianzenus

Vrād Jahan
st.

Darowē Du
cha Svate
w ném.
Act. 6.

Smrt.

Euseb. lib. 2.
cap. 1.

Svatku ges
ho druhého
dně narozes
ně Páne při
činy.

z.

Božího Lidem podávané. Kterejto Duch Svateho Tagemství když zbožný vdrá
idě v rokluje/gistě na to zdáns přichází: Jakoby to připomínání Svateho Steppana
Smrti všecky radostnau Slavnost Vánoční zformuovalo / nežli obveselovalo.
Ale Duch Svatej přemilosné příčinu toho tagemství mstti / v to Słowa Božím i ge
wotati ráci: Kterej tuto vlyssime/když Summorné takto život tohoto Svateho
Steppana (wedle porádku této Knížky) prvé přeběhneme, i Knížky stulků Apo
stolských.

Gměno geho říčas. Stephanus gest Rzeché/ Latinē Corona, To gest/Koru
na se rozumí. Conueniunt rebus nomina sápē suis. To Gměno geho stulkem se
při ném shledalo. Nebo gsa Mucedlnskem / Koruny neporusitelné dosáhl. Od
kudž Svatej Rzeché Nazianzenesk o ném napsal tato Słowa: Teneris floribus, vel
rore quodam leui circumfusus, in dulcem ac beatum somnum delatus est. To gest:

Steppan gsa rošickau štopen/ - Přenesen gest do libého

Mladistvým kvojim potraussen/ - Spani blahoslaveneho.

Vrād měl w Apostolské Črkwi Jahanesk. Neb od Apostolská spolu s ginymi
cesti byl pořádně povolán / a Modlitbou v rukau w zkládáním posvěcen / za Jahanu/
anobřž za Kaplana / mage sobě poručenau prácy / aby pokladních Črkewní vládl/do
nj od věrných věc vane přigjmal/a žase z toho k u potřebě chudých/nemocných/wdow/
pocestných posluhovat.

Dary Wysokými byl oddaren. A Summau/Ducha Svateho plngh/vni
njm, Maudrostij/wyznánjm/wěrnostij/Ctnostmi/stalostj/Tryeliwoſtj/co paprsky
Slunečnými se skwél. Wszak w tom ctném životě svém (yako v gisj Svatej) nebyl
pokusen/půtek a Krížu prázdný. Neb musyl častě hčdání s Židu včemými o Messias
si mswati. W kterých ge zázračnau horliwoſtj ptemáhal / a peori gegich bludnym
domnenijm a odporuš/důvodně/že Krystus Nazaresek gest ten prawý/od Proroču
předpověděný Messyášs potvrzugje/Clamp gich zapával.

Smrtí pak z Sveta Mucedlnskau sessel Neb nemohouce v nevěcenegissi i
Skol Geruzalemých vmeni Steppana Svateho odolati/ křivé gen v Vrchnosti
objalowali/ v Falešnými Svědky osocili/yakoby se Chrámnu/Zákonu Rogjissowu/v
samému Bohu rauhal. Gsa tehdy moch a kvaltem před Prawo do Radu přiřazen/
když swau obranau/wlastně Duchem Božím gemu w vsta vloženau/w obřísném Rá
žanu (začaw hned z počátku Pssima wsecka na Messyášse se rostahugich) vykládal/a
směle v scle Krysta vřízowaného a wřízseného tim prawým Messyášem byti dofa
zoval: Pro takové wyznání k Smrti odsauzen/ a z Mesta wywedený v kamenowán
gest. A takž w kamenowání se potessiw/a v Bře Nebesly otevřenými/ a Krysta Pá
na na prawicy Boží stogjichho spárenijm se vtwrdiw/w prawém wžhwání Syna Bo
žjho vsnul / Léta Páne Tridcátého Četwrtého. Gehožto život wsecek v Smrti
Svatej Lukáss w Knížce stulků Apoſtolských/ a Eusebius w Črkewní Historii
gsau wypsal.

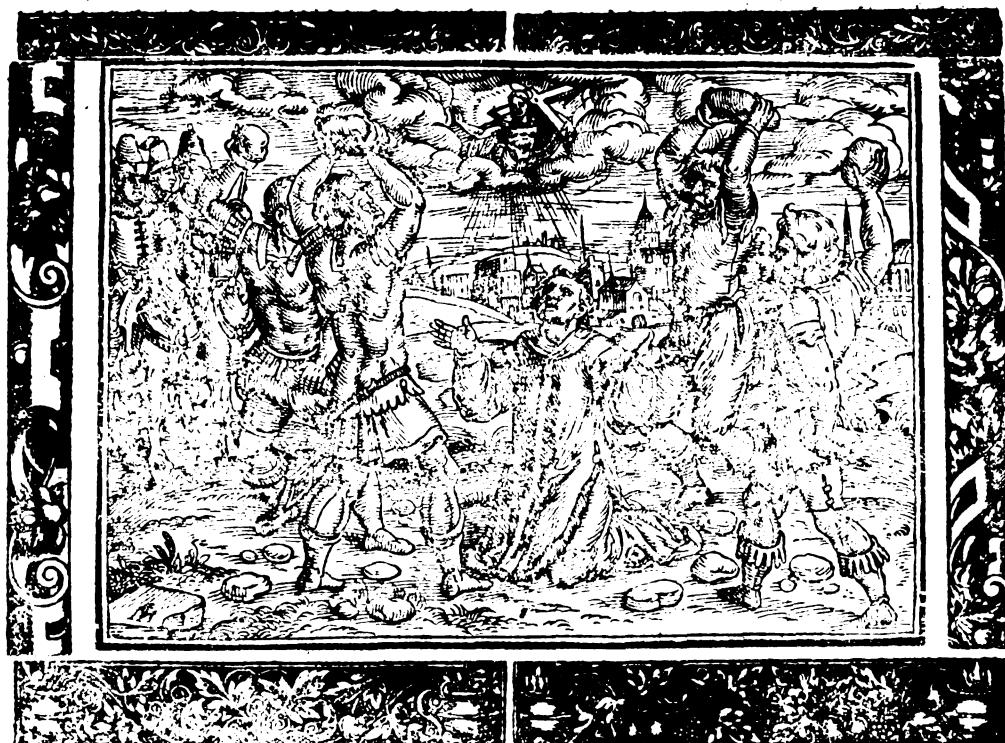
Wyzwěděwſe giz tehdý Co a kdo byl Svatej Steppán: Z toho giz snáze wye
zumjme příčinám Tagemství Ducha Svateho, toho tak zřízeni/aby Smrt Svatej
ho Steppana, při Slavnosti Radostného Páne Narodenj každoročně se připomínala.
Genž gsa tyto:

Předně/Smrt geho: Neb po na Něhe Wstaupenj Krysta Pána Druhého Ro
ku v kamenowán gest. Šestechtmího dne Měsice Prasynce/genž se yoko dnes trffu
ge. Po gehožto v kamenowání / we Čtyrech Nedělích / Pětinečtymího dne Leona/
Šawel w Pawla / Zákonisk w Křesťania/ protiwinsk w Apoſtola obrácen gest/který
byl neywětssí příčina Smrti Svateho Steppana. Protož se Črkwi Svaté za
dobré vidělo toho času Smrt Svateho Steppana slavně připomjnati/kterého dne
gest v kamenowán.

Druhá

Druhá příčina toho gest: Pro ukázání dobrodinj Syna Božjho/ Narodeninu
geho nám přinesených. Ta je negsau časná Četenská/ ale věčná Spasitevná. Neb
jako Království Kristovo není Světské/ ale Duchovní a Nebeské: Tak Svatého
Štěpána newyswobodilo z Smrti tělesné/ ale vvedlo gey strž tu Smrt v radošně
věčné bydlo Rayské.

Třetí/pro poznání příčin/proč newysicí k spasení přicházegj/ac se Pán Kristus
Spasitelem všech narodil. Kterak tím ne Spasitel/ ale sami Čidé winni jsou/a žau-
myslně se o dobrodinj Narodeného Pána Gejssse připravují/a geho se žbawují:
Když oslepenau newděčnosti posly Kristovy/ dobrodinj Páne gim přednášejí/ za-
tevrdile zlehčují. potupují/Tyranskou vkrutnosti trápí/ osužují/Mordují. Protož
tudy w pomstě Boží/ach našlogee/přehrozné, časně y věčné muty na se vwozují. Na-
kož to vše sám Nebešký Mistr Pán Gejss w dnesním Svatém Ewangeliu velmi
pěkně/věrnýchku potěšenj/Bežbožných pak k přestrašení/vlazowati ráci. Kterauž-
to Rječ Páne nábožně/pro vctivost a vážnost Slova Božjho povstanauce/přeslyší-
me / od Svatého Matthause w Koždju Dvadcatém Třetím napsanau slovo od
slova takto :

Mluvil Pán Gejss k Žákoníkům Židovským:
Protož hle, já posylám k vám Proroky a
Maudré / a Včitele/a wy z nich některé zabi-
gete/a vřížugete/ některé pak z nich bicovati
budete w školách svých / a budete honiti z Města do mě-
sta/aby přissla na was všeliká Krew spravedliwá/ kte-
ráž gest wylita na Zemi od Krve Abele spravedliwého/

W w w w iiij až do

aj do Krve Zacharyassowý Syna Barachyassowa/ste-
réhož gste žabili meži Chrámem a Oltářem. Zagistěl
prawim wám/žeji přigdau tyto wšecky věci na pokolení
toto. Geruzaléme Geruzaléme/pterijž mordugess Pro-
roku/a kamenugess tñ kterij gsaú f tobě poslání: Kolikrát
sem chtěl shromážditi Synu twé/yakožto Slepice shro-
mážduge Kurátku swá pod frjedla/ a nechtěl gsyž Hle za-
nechan bude Dům wáss pustý: Neboť prawim wám/
že mne giž wice nevzrite/ ažy díte: Požehnaný kterijž gde
megměno Páně.

Ewangelium
pávodní
přejina.

summa.

vítac.

Sreč Svatého Ewangelium/pterěž gest wám
nynj přečteno/ wztahuge se na druhau Prosbu Modlit-
by Páně: Přiš Království twé. Kterázmluwená gest
wlastinjini vstn Spasitele nám Narozeného/za původní
příčinu Diábelsté zatvrdilosti Včitelstva a Zákonisku
židovských/ samým tolíkem Kněžském gménem se zasíra-
gých: Pod tim pak w hanebném pochybě proti Krystu/y wšem po-
spasení dychtícím/hůře než Diábelstau zlosí se wstěkagich. Z čehož ge
Pán obšírnau a přísnau řeči trestati / gím příkře domlauwati: Arobř
y žalostně na ně taužiti rácil: Přirownaw ge pro pochybě, f hrobum
omrlcův/ pro lakové Svatokupecky f zrautum/ domy wđovostě sýb
ragich/ a f laupežníkum/lidem do Království Božího přicházeti zbra-
ňujich. Jeem/f lidírum a wůdcum Slepým/ a pro zlobitwost f Mord-
ěrum Prorokům Svatých. Pro lsti pak a fslasse/ f hadum a plemenu Ge-
stěrcjmu. A summoweně řeči přečtenau/ ne bez slzavéh wzdychání zav-
rage: Ze yako ti židovstí Zákonijen/dobrodinj Božských vputnji potu-
pnich: Tak y wšickni lidé w Swětě/pterijž podobně lásku Narozeného spa-
sitlele zlobivě zamítagi/ a tém genž gimi gi roznášegi/ zlým za dobré se
odplacugi/ hrozných pomst Božích, zde y na swětu nevgdau/ a počet
z krve wšech/ od Swěta počátku newinně zmordovaných lidí/ w den
Saudný wydati museti budau. Kteréžto Páně hořekování vči nás
swým prawým Summowením snyšlem znáti newýmluwnau dobroru
Krysta Pána nám Narozeného/ že nás skrze Posly swé/netoliko f milosti
Boží/ yako Slepice Kurátku swá/ pod frjedla hlasem swým svoláwá:
Alle také že zaumyslné Lidstvě zatracenj slzami oplakáwá. Negsa otvarem
Pán a Spasitel wšemu Swětu Narozený Lidským zlým kwinen: Alle
Lidé sami swau oslepenu zatvrdilostí/ na svém domněnjs zstrany Ná-

boženství

boženství využitné srogých / a přitom zlostaři novoděčnosti proti Pánu Bohu/ jeho Posly vkrutně svouzajich / v bez viny ; Světa svouzajich a seluzajich. Vak řídě tohoto Svatého Štěpána/pro samé obřeku Pánu/a o lidstvém spasení v něm složeném důvodně kázani/vklameno-wali. A tak původ/smysl / v sumování výjev pěcťteného Svatého Ewangelium potud buš oznámen. V kterémž / poněkudž se z jedné strany novýmluvná dobrodlní Spasitele nařeho / A ; druhé zlobitwá novoděčnosti lidstvá : Z třetí pak hrozné pokuty a pomsty Boží obsahují : Oddělymež se tehdy (o my novoděčni Lidé) na rozmírání zdravého veykladu těch věců/v Svatém Ewangelium dnesním položených/předlo. Je sobě vako Kříl a Tří vysí řeči tohoto kázani tento/ :

O dobrodlných Narodeného Spasitele.

Tři Rozdilové budau.

- První:** Kudy/ a na nich svých Spasitelních a přeradostních dobrodlní Narodený Spasitel nás včasníky činiti ráci ?
Druhý: Čím se Lide zlosné novoděčnosti dobrodlní Spasitele Narodeného zaumyslně dopaussícegi ?
Třetí: Takovi Lidé, co tím hrozného a věcně gleho na se vwozugsi ?

I.

Příji Prvním / předewším slussi wěděti/tudžbě Narozený Spasitel svých dobrodlní nás včasníky činil. V Textu Svatého Ewangelium oznamuje sam Pán / že Wysylaním k lidem svých Poslůw/Prorokůw/ Maudrých a Včitelůw/řka : Až já posylám k vám Proroky, a Maudré/ a Včitele.

Proroky tuto Pán rozumí / Starozákonné Včitele / kteríž byvali od samého Boha imEDIATE bez prostředku weschijnalých/samým Ducha Svatého nadchnutími a vzbuzením povolání/k napravění a vysíštění Náboženství Jzrahelstvěho Národu/ častotrát pověrami v Moldářstvími zanečištěného/a k vysvětlení Slibůw Božích o Mesiahso-wi. Až n k potřebným raddám spráwy Zemské. Takovíž gau byli/ Seich/Enoch/Noe/Abraham/Jzák/Jakob/Jozef/Mojžíss/Samuel/David/Nathan/Eliáš/Elizeus/Jeremiáš/Daniel/a gini/it.

Maudré mni, Doktory slavoné / Uměním literním vysoce ozdobene / kteríž Svatá Psalma psali / vykládali/z jednoho Jazyku do druhého přenášeli / a poslavád Wydávaním knich významných výběc/ znamenstě tedy Lidu k Umění Školnímu/ k Kyrkewnímu/ v Sprá-

Dobrodlné
páně podá-
vají se Lte-
dem krize ve-
řad Poslůw
Božích/věc-
ných kázau-
telůw.

wám

Na den Sv. Štěpána

vám všelikým, a třízení ctnostných Křesťanských životů posluhují,
Nakorij gau byli/Mojzíss/Samuel/Náchan/Ezdráeas/Nehemias/
David/Jesus Sprach/Philo Rabi jidovský/Evangelistové/Apo-
stole/Augustinus, Eusebius: A poslavád slavní Muži, kteří spisovate-
lé, skladateli, a překladateli.

Dětiče pak gmenuge Pán Kristus, Kazatele hlasitých Slova
Božího v shromážděních Církevních/č. Nad kterým troje Lidi od
Pána Boha vzbuzené / a Lidem do Království / Kragin a Občigů
posylané / po daru hned Pána Ježíše / že jádny wětší dar od Boha vís-
dem daný tak veliký a potřebný býti nemůže / všecká Svata Písma na
tom se snášejí/Summoune toho Světu k rozvážení podávají se ze
Apostola řeckého: Kterak vslíssi bez Kazatele? Kterak Kazati budou/
nebudouli poslání?

Zakové Lidi tehdy posylá Pán tomu Lidu / mezi který chce svá
dobrodiny podělovat. Což gesti činil všemu Izraheli velmi žhusta/
anobrž vstavěné / hned od té chvíle / yak gen za svůj obzvláštní lid z
jiných Národův sobě vybrati ráčil. Neb posylal k nim Prorok/ (d) Pí-
smo chtě dobré věniti jim. A přes celý den v solage, vstahoval ruku
svou Milosrdnou, dobrodinu Nebeškých tudíž Lidem podávaje.

Aniž gesti kdy býly který svět/v němž by nedněch po druhých/Proro-
kův, maudrých a Dětelův nevyšylal / zvláštza Nového Zákona S.
Apostoly / po nich Sv. Otce/Tertulliana/Irenae/Cypriana/Cy-
rilla/Ambrože, Augustyna/Jeronyma/Athanasia/č. Anyni tak
mnoho výborných Doktorů / Kněžegich a Kazatelův / tak je ge sobě
Svět na dnevnísssi giz offektiví /, gesto Pán pro ně Bohu se modlit
veli/řeke: Jenž zagište gesti mnohá/ proste Pána ač po glosie Dělníky na
Zemi svay.

Neb yak gau oni Lidem důležitě potřebni / ukazují to gegich Čtyř-
louč/gimíz ge Duch Sv. svatý pocíl. Slovau zagište Proroch/War-
thy/ponocni a Strážni/Traubn Boží/hlasatele/Legati/totiz Posloví/
ne s lisy ale s vším/Služebních/Svědkové/Stavitele/světlo Svě-
ta/Gul Země/Rybáři Lidské/Starší v lidu Božím/Pastory/Otcové
Duchovní/č. A gina mnoha jména magi/z kterýchž kdo nemůž poro-
zmeti yak gau velmi lidu potřebni / totiz tak jako Dětem Otcové/
Dvoučlánem Pastory/ Mládeži Starší/a tak dále/č.

Nakdy pak dobrodinu Narodený Spasitel mezi Lid seze takové
svoje Posly podělovat: Sam Pán toho neráci tagitt: Alle pod novýmly/
winc vteřeným podobenstvím Slepice k svým Kučátkům z přirozen-
chovatí se obyčeg magich/ukazuje/řka: O Jeruzalémě / Jeru-
zalémě / Gesto mordugess Prorok / a kamenugess tý-
genž k tobě poslání gau: Kolikrát gsem chtel shromážditi

Smy

2. Paralip 24.
32.
Ezra 1., 2.
Machab 9.
Amos 8.
Roman. 10.

Syn
pod t
připot
stí v
la? U
pře/ i
dati/ i
jahří
z
sí me
ti / n
z sebel
wil a n
nám Li
bla Lu
v noci
L
krysta
iutum
nehmil
pice s
W
swau n
Kučátk
gi/api
domuj
jussi se
noscí/
nju si
jed ne
O
gim hi
krysti
vhore
gesi na
on k sc
výjeni
Jako
wérue
wérne
Vit z,

Syni sivé / tak yako Slepice shromážduse Kurátku svá
pod křídla / a nechyteli gste. Kte: ýmíže sivými slovy Nebeský Pán
připodobnugte nás lidí Kurátku / všech Lidi nevysněnější spůsob pod
tím vyslovuge. Neb co gest indlejšího, a nestatečnějšího nad Kurá-
tku? Ač vylíhna se z wagečka hned běha / a postrmu sobě hledá: Však bez
peče / ochrany / a křidel Matky své Slepice / ani se probíhati / postrmu hle-
dati / růstti: Nadešla uho živo byti nemůže / leč by teplosí křidel gegi
zahříváno / a yako dopěkáno bylo.

Takový gest rotoně spůsob Lidského pokolení. Jiádnět w nás zagi-
stě moch není / kteraužbychme bud dospěti, neb postrmu životu dobýva-
ti / neb se obhajovati / anobrž něco hodněho pomyslit dostatečně sami
z sebe byti mohli. Ale dnyb nás Pán Boh pod svým křidlem svých neži-
vili a nechránili / ach nastrojte, dávnot - bychme zhytnuti museli. Nebo
nám Lidein bez pomoci Boží / peče a ochrany / ueni možně a ukladuť bá-
bla Lunáka pekelnjho / dravého / a Lwa řvauchjho hladovitčho / wedne
w noč okolo Čela Dusi násich obcházejcijho / vystti.

Os plesání tehdy slyšime / povážme a porozuměgme dobrodinstvím
Krysta Spasitele Narozeneho / pod přirozenau povahau Slepice k Ku-
rátku svým / w Četu Svatého Ewangeliu dnesního / od samého
nevymilostivějšího Pána náscho vysvěceným / kterýž dí: **Yako Slepice shromážduse Kurátku pod Křídla.**

Víme yako Slepice náramně své Kurátku miluje: Tak Kryštus Pán
svau milau Čírkew / až samého sebe zant na Smrt vydal. Protož yako
Kurátku nevětší, a svíšek sivé potěšen w Slepich Matce své ma-
gi / a při ni / y s ni / zvláště pak pod Křídli gegimi nebezpečnější se byti
domnivags / yakož y w pravdě gsau: O gisíe / w samém také Pánu Ge-
žissi vysíckni věrnij dokonalé potěšení místi / při něm a s nim bezpeč-
nosti / a pod Křídli geho / Božskau ochranau / pošogem / životem / a svě-
ným spasením se ghjiti magi. Kdo tomu místi nedá / Ec pohan / Čurek /
žid nesvěrný?

Opět / yako Slepice svá Kurátku prováží / spravuge / wede / postrmu
gim hledá / gen výhrabuge / rozdrobuge / a k horověmu gich wola: Tak
Kryštus Pán gest vůdce a správce svých věrných / wede / prováží /
vývozuge / postrmem / zdravim / a vyseluky mi potřebami gedaruge. Pán
gest muž Pasíř / aniz mi se čeho bude nedostávat / spisivá David. Neb
on k sobě sám wolá / řka: Podce ke mně vysíckni genž pracujete / a ob-
tijeni gste / a yáč občerstvím wás. A žijíli kdo / pod se mně / a napíse.
Yako tehdy Kurátku Slepice Matce a vůdcy svému vevšem se dů-
věruji: Tak ovsensem každý pobožný Křesťan má na Krysta Pána se dů-
věrně spolchnauti / gim se spravořati / a geho následovati. Neb on dí:
Vst zagište Dic wais Nebeský čeho svý potřebujete. A, hledejte toliko

Iohann. 15.
a Corin. 3.
Psalms 90.

Dobrodinstv
Páně k Slep
icey Matce
Kurátku
svých gian
připodobn
né.

Ephes. 5.

Psalms 34.
Zach. 8.

II.
Psalms. 42.
Maiubai. 31.
Iohann. 7.

Mark. 8.

Království Božího / a spravedlosti geho / a gine potřebu vám přidavny budau.

1. Iohann. 10.

Lucas 13.

Akor. 10.
Galat. 2.
Marcii. 16.

Psalm. 113.

Thesen. 3.
Ezraie 5.1.
Psal. 16. 35.
56. 60. 62.

Iohan. 10.
Apoc. 14.
Markovi. 25.

Item/ Yako Slepice Kurátka sem y tam rozběhlá/ hlasem svolu sibého ē sobě svolává: Tak y Pán Kryštus laskavě všech ē milosti své svolá, hlasem libého včeni Sváteho Ewangeliu / křz své posly kázaného. Protož dí: Ovce mé hlas můg slyssi/a znají mně mé/y hlasu mého následugi. Když pak Kurátka po pěkném kvokání Slepicku nedbagi se ē ni zbehnauti: Tehdy má obyčeg strašlivým křicením ge wábiti: Rovně tak y Pán Kryštus Zákonnyim přiseným včením/hrozným zločečením/hněvem Božím/Diáblem/ Smrti/ Peckem/ a světným zatracením. Nebudeteli pokáni činiti, (d) vossíkni spolu zahynete.

Opět/yako Slepice všecka svá Kurátku / světssi/mensi/holá/venatěgssi/černá/bílá/strakatá/ za gednostegne své dítek zná/a pod gednomi křídly ge zhrívá: Tak gisťe před Pánem nemí střenj Osob: Ale w gednom-kazdém sobě zalibuge/ kdož geho spravedlnost čini. Aniž má yak rozdíl mezi Křestianem z Biduv/ z Ržekuv/bud z kterých-foli Národnou k Vječ obráceným. Protož se vossíkni, y my nechbídne gssi a nechudissi Lide/pod milostiwá křídla Páne vtíkem. Nebo vossíkni Národám potossem okřiku Země/ Ewangeliu Sváteho kázanjmi/spasení světného podává/ a Svátostini welebnými w gednom-kazdém/Vstu geho zpečetiti poručiti rácil.

Gesťe/yako Slepice křídli svými netoliko hřege/ale y proti Lutnáčkam / Psámu / a ginhm yakym-foliu zhaubcym/ svá milá Kurátku schwává/ ztegyvá / a gím vblíziti nedopausi: O zdaliz y Kryštus Pán pod svinem křidel a rukau svých Božských/proti Lutnáku Diáblu/a psüm Tyrannum / y všelikaym vkrutníkum, nás nechráni a neschowává? O powěz, a vyzněn nynj Lide Izrahelští/ kdyby Pán nebyl s námi/a nehágil nás / kdebychme se gíz dávno occli? O, milosrdensví Páne gest (víkem s Jeremiassem Prorokem) že gsmi nezahynuli. Vložil gsem Slova má w vstia tvá/ a w sijnu ruky mé chránil gsem té/zgewuge se v tom sám Pán Boh křze Proroka. Od kudž dí David: Sub umbra alarum tuarum sperabo. To gest:

Pod Sjennem křidel tvých   Na dauffám we dnech svých.

Nadtoči více / yako Slepicka setossemi Kurátky svými malými času welebního do Hnizda sedna/ ge pod sebe shromážduse / a k libemu sju teplosí svau přivozuge: Ovšem tak, a negináć nedobrotivěgssi Pán/ zde do spolku Chríkwe/ (ač dím lidský / do hnizda svého) potomně w hodinu Smrti do blahoslaveného msta k libemu sju / wečer pak na konání Světa, w světný přerozkošný být, své milé děti shromážduse / a shromáždi. Neb se w tom nescíslnými týměř sliby svěrným w Svátem Ewangeliu zakazuge/y w Textu dí: Chcy wás shromážditi yako Slepice Kurátku pod křídla svá shromážduse.

3 toho

Ztoho giz hle přirovnání Ľasky Spasitele našeho, k přirozené národnosti Slepice k Kurátkám, gestli kdo právě a zdravě dobroty Páně nepozná, neb poznat zanedbá, gisťeho vadem, a ne Glosověkem, dřevem, šmukým, a ne Želém živým, i vedení kamencem, bez svnitění měkostí srdcovní byti musí.

Té pak dobroty Narozeného Spasitele ne ginalc než strze Služebnost poslušno Čírkevních věstí, že se Lidé činí, sám to Pán Krystus oznámuge, když dí: Zé poshláge Proroky, Maudré a Včitele, těch svých dobrodiní židů věstiny věnicí chlél: Ale vni gich nechisce, hrozného hřachu se dopustili, hačož giz dále vsllyssime:

I I.

Není druhém Roudslu Kázani, a porádku Textu S. Evangelium vsllyssme: Kzina se Lidé zlostné nevzdělosti proti racionálnym Páně dobrodiním dopaussicgisi?

Tu nevzdělost Svatého samého Pána Krystus na Zidech též vklazuge, kteříž pak se k gicho celebné milosti zde přistoupenímu zlostné vklazali: Tak se poslavád Svaté nemnoho ginalc vnuj chorvari. Nebrž na vosecto své časné, v mecené zje, dobrodimi Božká od sebe zamítá, a to neprigimáním poslušno Páně, Milost Božíj přináseggých. Hle já (horčuge Pán) poschlám k vám proroky, maudré a Včitele. Voloby řekl: Ah nečinimliž já od sebe právě dosli, že gsem netoliko z Nebi Milost Božíj na Svaté smíření, polon, a mecené spasení přinesl: Ale nadto vysoké takové dary po svých poslích Lidem posylám, a vysal co se běže? (O k-žel se toho Nebi v Zemi) Svaté nevzdělosti netoliko těch dobrodiní, ale ani poslušno mých, prorokům divových, Doktorům vysoce věcných, Kazatelům přigemicích, přigimati nechce. A protož se nevzdělosti sam zaumyslně vissu Milosti Božíj zbarwuge. O prohlídni Svaté, že gsem té chlél v jednotu Lidu svého spaseného, strze posly své shromážditi, Ale nechtl gis. Z tebe gesti tehdy o Izraheli (netoliko Svaté, ale z tebe v o křesťane) zatraceni: Zemne pak spaseni, hačož díl prorok.

Aleco gesti za příčinu toho, že nechtl a nechis Lidé strze posly Páne shromáždování byti? Z coby gicho bylo, nežli to: Zé wije ledacos světského, běžného, rychle pomisgregischomilugii, nežli Krystia Pána a gicho lásku, hačož podobenstvím v mecené veliké, a Swadbe Království sam Pán na to tauží. Neb gdenit tosy, dvory, statky pozemské: gis, dobytch, handle, luptecovis: Gis opět Swadby, hody, kvasy, rezkoše, libušky, ranee, a vosselihače žádosti Žela, daleko vissce nad Královstvi Božíj, oblibugis, a zlotažugis. Zato tehdy jádne naděge o zdrašívsi toho nemocného mistri neválzess, kterýž s hněvivými offusnutism letaře

Sobrodin
p. svět nové
děiny s v
myslné z
mca.

Ozca 11.

Lucas 14.
March 22.

podoben
svis.

Na den Památný

ed sebe honí / a gehož Syroový žaludet vyselilé leky zase s súrodem
wydaruge: Tak gest daremuj Naděge k dogitu Království Nebeského
ho při tom, kdož gest wšecck w žádostech Světských poberizen. Opět/
jak o níkdá ten Hassár bohatý byti nemůže / kdož lidského starku sobě svě-
reného nerází / aneb kdo lidskému dobrodružství pohrdá: Tak rovněž
Náboženství se děge.

O Nerdětnosti/

Díabelská zlosti/

Dobrotu Páně/

Kterouž nerázíne/

Od sebe stráši/

Pofelstvím zhřdáš/

Kteréž pčináš/

Spasení Dusši/

Světa žádosti

Milujcch zloki/

Opaustišs pro ně

Voha: Ach hezink

Ze sobě činíš/

Zo svých časem zvíjíš.

O zrádné nechtění příglsti daru Milosti Boží / po poslu odeslaného / že se kdy netoliko w židech proklatých: Ale v w Křesťanech nedba-
lých nacházíss.

Nadto / když přistupuje v toto / což hroznýsího gest: Ježi Svá-
tem Božím poslán zlým za dobré odměnuge / a proti nim se vitan / hří-
nej Ecclau vlnutosti rozpalue. Valož naříká Pán w Textu / vyn-
pal z těch některé žabigete / a některé z nich bicovali bu-
dete w školách svých / a budete honiti z Města do Města.
Kterýmžto slovom Pán zdá se jakoby takto o samé budauch vlnutosti
židovské a o činěním protivenském Apostolem geho / mluvil: Však
má rozuměti v o všech časich pominulých. Neb vždycky hned od Světa
počátku bezbožnost lidská metala od sebe dar Milosti Boží / a posly Páně
hanelá v hubila. Když Abele proto samé zabil / že ho k pobožnosti napo-
minal. Noe / Abraham / Lot / Jozef / Moysi / Atron / Samuel / pro-
mnohé těžkosti od svého Lidu trpěti musyli / než pro věcnij o Milosti Bo-
ží. Poważ o Křesťane, což se zdá / jak mnoho Gézabelkyně s Achabem
které newinné Svátcích proroků a Lidi pobožných / pro samu Modlu
Bál vyliti dali: Ach ach / o Bože Bože / ež pal tomu člás / (horčo-
val Eliáš Prorok:) Zé Synowé Kráhelskij opustitovše vmluvu
tvau / Oleáre tvé zborili / a proroky mečem zibili / gíz gsem gen já sam zbil-
stal? O jak velice opět Manasses Chrístov zkraváwil / když některý tří
pobožných / až v proroka Zayássé z rodu Královského pilau dřevěnnau
napoly přetřeti dal. Ale zanechme tam věčku a časuv Starozákonnych
k Krysta Pána času přistupine / a k věčku Novozákonemu: Svátcí Petr
z hřbu nohami vřizován / równě tak v Svátcí Filip Apostol w Perse-
polis, Jakub Žebdeu říkat mečem Herodesa Agrippa. Druhy Jakub
z Krancův Chrámu gsa shozen / Engmi dobit byl. Bartholomeus odříz-
Mathauss proboden / Štěpán vlamenován / a gini těmi v gini po-
pravojimi Smrtmi sesli; Světa věrni. Po Apostolich pal čiteme / je-

3. Reg. 17. 12.
19.

Euseb. lib. 2.
cap. 23. 25.
Act. 11.
Euseb. lib. 5.
Comment.
Hebr. 11.

w našavagichm protivenseti od židov a pohanu proti Křestianum, až do Konstantyna Císaře Svatého/ totž do Leta Páně třistého / když se mělo na každý den z-čisti / žeby se do pěti set k každému dni dosialo Křestianův zbitých/ spálených/ it. Za tři sta pak Letu/ každý den počítage Pět set včiniloby gich w počtu 5475000. paděsáte Čtyři Miliony / a pál osma-krát Sto Tisíc. A co se disviti/ poněvadž w Císařevi Rázem-
ském gednoho takto dne Křestianu pro Víru zbitých sečilo a náslo se Sedmdesáte Tisíc. Gest také w Rázemě Krchow geden / na kterém Osmdesáte Tisíc Mučedníků z Lidu obecného / a čtvrteční sest Vístu-
pku pohebeno gest. Ach co pak od těch tří Set až do násich časů /
za Letu týměr dvacáte Set / pro Krysta věrných zhubeno / zvláště ze zlosti Antykristovy. O zdažbě se vyhledati / anobz postačiti mohl to-
ho počet k vysílání. Pravdivý gest tehdy onen veršík: Sanguine
fundata est Ecclesia, Sanguine cœpit, Sanguine succreuit, Sanguine fi-
nis erit. To gest:

Krví Čírkew očíslena/
Krví gest v wydvižena/   Krví wprostla/ se rozmohla/
Krví gest v wydvižena/   Krví se k loney scheyla.

Poznávejtež tehdy obtud, o my myslíkni Kazatelé věrní v poslu-
chačové Evangelium Páně, svůj los na tomto Světě / a nečekente od
newděčného Světa lepší žáplaty/ než huká se stala Prorokům/ samému
Božímu Synu/Apostolum/ a věrným Páně poslům.
Mundus semper immundus.   Sveti Světem jistawá/
Blau odplatu dává.

Prémium mundi :   Gest Koláč všeckm Pepřem posypanž/
Vysal řecí Páně vnitř ocukrowanž.

A tim hle spůsobem / posluš Božích nepřigmánjm / Nýbrž gich
mordowanjm/Sveti newděčnost proti Bohu páše. Od kudž dálc/

III.

K Třetímu Rozdusu přistoupíce/wizme pokutu hrozné pro ten ozná-
mený hřich / kteréž třetí stránka Svatého Evangelium vypra-
vuje/a Lídě newděčns ge na sebe vwozugi/ genž gsau chto:

Pohyby na
newděčné
dobrodruž
Páně.

L

¶ Prvnj/Winnu býti Krví všech, od Světa počátku/ až dosavád
newvinné zbitých / a nebo vražených Lidj. Pročež se tak před Bohem ob-
viníugi/hukobý ge svau vlastní rukou zmordovali. Abý přišla na
was / díj věcná pravda/ všeliká Krv spravedliwá / kte-
ráž gest volita na Zemi/ od krive Abele spravedliwého/
až do krive Zacharyassowy/Syna Barachyassowa / kte-
réhož gste zabili meži Chrámem a Oltářem. Témuto slovy
tak inoho chce Pán pověděti, a pověděl: Vy židé / tež v posvátní po-

Iohann. 16.

Trhce / Modloslužebnici Křestiané / když to zlé činíste / totž prorok / Maudré a včitele odemne vyšlané mordugete / dominisváte je / že to z spravedlivé horlivosti Zákonu Božího, a Otcovského Náboženství činíste / a tím znamenáte vzáctnau službu Boží vykonáváte. Však chcieli povojm tvám tvůrčí: Kdo, a co gste / a co o vás Boh synchslí: On při čistá tvám tvoselikau Kreu spravedlivau, nevinne od Světa počátku až dosavád tvylitau. A tak gste Božím saudem nevyslavených tvrahom / tvoselikatých neslussných Morduš spáchaných včasníj / gimi tvinnij / a tvšech Božích služebníkův / nevinne z Světa seflich / hanebnij a ne-počádnij Katane. O zastýdte se / o vlekniče a zhozce se tvy tvosyntai / kteříž krví lidstvě žijíste: A z svého bludného / dábleni zhola posledího domněníj / pro Směno Pána Bezíjse mordovati / páliti / žalárovati pobožné Lidi neprestáváte. Niedát gest zagiště pravá. Katolická Boží Čírkew k wraždě myslinemela: Alle sama od Selt a Katřístvi Morodny trpěla / yaž tvoseda Svatá pijsmá v Čírkewu spisové toho do swědcugis.

Co se pak dohće toho Zacharyáše / mezn Chrámem a Oltářem za-bitého / onemž Pán teb zmínsku činíj / kdo byl: Rozličná hádání meyn Doktory o to gsaú. Neb gedení se dominisvagis žeby tu Pán mjsil Zacharyáše / Otce Jana Krítele. Kterýž zastávage Panu Marii tého nau tv Panenstvíj gegim / a gisiš že posvěcenism Duchu Svatoho Messyáše počala / a že tv počtu Panenstém tv mísíte Chrámovém siati neb seděti při Náboženstvíj měla: Skrze to žeby od gňých Kněží zabit byl tv Chrámě v Oltáře/pijsmu Svatéj Ottové.

Druží tauž řec Páně vztahují na Zacharyáše / Syna Jonadána Kněze Nehywoyského. Kterýž Léta před Narodením Krysta Pána 868. v rozkazu Joasa Krále Izrahelského, od dvořanů geho okamenován gest tv Svatého Chrámem a Oltářem / proto samo / že tv Kazanicto horlivé Krále / tvšeho dworu v Lidu / od Nedlářstvíj odwozugi / k pravé pobožnosti napomínal. O tomto Zacharyášovi Kněži po-dívne tvéry Otcové Svatéj pijsmis: Kterak gest netoliko bez tvinný všamován: Alle také při Čele geho zázrak shledán. Neb Léta Páne Čítristého a dwanactého / když Theodosius Chýsárem včiněn byl / tv Kraginé Palestýnské / tv Městecí Caphar řeceném / Kopage nějaký Čloumek Zemi k potřebě stavěnij / dokopal se tvědra velkého posvátného / yakéhož někdy Židovostii Kněžii při Obětech vyzíwávali. Vteřez Nádobě nastlo se Čelo tv biském Rausse Kněžstěm pohřbené / a tv no-hách genu pacholátko / po Královsku / Korunka Zlatáru obutvím slá-tym ozdobené / položené. Při kterýchžto Čelích na Tabulec zlaté se dočili anobrž tv starých Knihách Židovských se toho dowěděli: Kterak před Lety tehdyž giz dwanacti Sty / Sedesáti a Dsimi / s vlamenováním Zacharyášsem Knězem pohřbeno bylo pacholátko / syn Krále Joasa / kte-

Zacharyáš
mezn Chrámem
a Oltářem zabito
ty kdo gest
bylOrigenes,
Basilius.

a. Par. 24.

Sozom. lib. 9.
cap. 17.
Petrus Galatius lib. 4.

řej mu

rez mu Svatého Ondřeje po Smrti Zacharyášové náhlau Smrti vničelo / a ož Krále (znajíjho w tom pokutu Boží pro Smrt Proroka) w Nohách kněz pochaben bylo. Po kterýto wsecký čas / těch wšech i 268 let / ta obě mrtvá Čela bezewsteho porušenij celá zůstala, obzvláštěm Božím činem.

Etětich pak Doktorů Smysl gest o Proroku Zacharyášovi / stejný opravdě byl Syn Barachyášův. Vrát Prorocký po Navrácení se Záhledského lidu z Sedmdesáti-Letého wězení Babylonského / za času Zoroobábelo wůdce gegich / vykonávagskýho.

Ale kterého pak - koliv z těch Čej Pán Kryšťus w Textu dnešního S. Euangeliu mýsli / na tom nemnoho záleží svěděti neb nesvěděti. Toliko to : že cím povědením saudce spravedlivý činj winně krive wšech; učiněně od počátku Světa až dosavad zbitých, ty / kteríž z bludné dálkosti horlivosti, pod záštěru sluzby Boží, pobožně mordugij.

Usmysl sobě w čas / kdož gsy toho wražedlného Duchu. Neb se v krive Sona Božího winný tudy činiiss / proto / že Kryšťus Pán život gest w krivi svých věrných. Z toho díl prorok : Krej krive dochylá se.

Eduard:

Otec. 4.

I. I.

¶ Druhé zlé na se vwozugi / zbarvenij Pána Kryšťa sevissim Komunistem Milosti geho. Neb díl w textu / Zagisté pravíjim wám / je přigdau tyto wsecký wěch pomst Božích na pokolení toto zlobivé a nevdečné. O Geružalémě / Geružalémě / o každá Krágino a Obec / kteráž mordugesse proroky / a kamenugess / bud výháníss ty / kteříž gsau k tobě poslání. Hle žanechán bude dům wass pustý. To gest : Necoliko tau swau wražedlnau nevdečnosti o dobrodini Boží se připravugete : Ale v hrozné stráži / vwynny / Mordy / Ohně / na svá Města vwozugecie. Nadto se wssi Milosťi Páně / pravého Náboženství / a w něm pravdy / tudiž v wěcného spasení zbarwugecie. Kož se zřetedlnější w podobenství o Swadbe Syna Králová ode Pána vlezuge / kdež díl : Rozhněval se Král / a poslav wostka svá, zhubil wražedlník ty / a Město gegich zapálil. Na místo pak těch pozváných / k výswáns svadebních Královských hodůw, gňich povolati rozklázel. O, nenechávat Boh bez pomsty těch / kteří gcho poslum se díl. Wšech zagisté věrných Kazatelů gest to obecné gměno : Nolimě TANGEREM. Nedotýkan se mne. Totíž / rukau wražedlnau. Neb kdo se gich tak dotýká / zřetedlněce oka Božího že se dotýká / svědci prorok. A S. Ambrož díl : Nako kdyby kdo prstem pokusiti se smířit nevážné Králi Pánu svánu oko vypchnauti / hroznéby trápenij tau swau lehkomylností na sebe vvedl : Tak na se vwozugi wěcne zlé ti / kdož Králi Nebeskému / dábelské zlosti do očí prsty a meče sirkagi / a zřetedlných očí / totíž věrné geho wražedlné / z Světa stízugi.

Mark. 22.

Záchar. 12.
Simile Am-
brožij.

Svatice čís.
zam.

Mohau tehdy Poslowe Páně odtudto potěšení / o Bezbožných
wrahové sluduši Čírkvi weňstrahy nabývati. Všichni pak napo-
řád k věčnosti dobrodinij Spasitele Narodeného se vzbuzovati.
¶ Kterýchžto spasitelných dobrodinich smysl dnešního S. Ewan-
gelium / Kázáním tímto vyšvětleny / včij nás (pamatujme) Prvním
Rozdílem / že se věrným řeze včad posluš Páně, Kazateli, v dělují:
A k povahám Slepiců k gegym Křížkům se připodobňují. Dru-
hým Artykulem / nevdečnost Světa / vražedlné naproti dobrodinu
se stavějíciho / a posly Páně inordugitěho / gest v lázna. Posled-
ním pak pomstu hrozných Božských polut, na takové se vvalují/
gsau předloženy: Kterýchž bude věčné dolonávání v Mulkách Peč-
ních / všem vražedlnkům Těla Páně připravených. Kterýchž nás
rac vchowati/

O Ježi Kriste!
Synu Panny čisté!
Zbaw závratení!
Daruj spasení!
Pro Narodení!
Swé/v Světě závěení:

Nebo tobě samému přísluší Čest / Sláva / dík - činčil / Hlava /
v dědičné Čísařství / na věky věku. Amen.

Modlitebná Pišení / halo: Magistri v Srdci radost věšenij R.

Nebešti Králi Narodené, Neb na lásku tvého zahřívání!
Všem k radosti Angely závěení! V provázentí / k sobě svolávaní!
Ježíšky Páně nás / Nás život záleží!
Miluj svá křížka / kteráž v nás máš, Zbaw dívka lunáka, Synu Boží.
V domu Čírkve hnízda rokossného, Novoděkovití Světa vražedlného/
Zde duchowního Království tvého Pro svau spáru tebe nechodního/
Chovay / Chraň / i s výdycí / (dý.) Denásledovati/
Za Svatým Štěpánem ved nás vše. Den poselství věčné ptigismati.
K vlastenství tvého Narodení, O Mistické krve spravedlivých/
Dobrodiníj / k věčnému spasení! Kříže / saudec přísný všech zlobivých
Vysláním posluš / (sluš.) Bráhu / tvých Křížek
Proroků / všech Maudřích Kazatelů / Day skinem křídel svých milých dízel.
Chrromázburg Křížka gednošeyna Nedopouštěj se winnu cinit!
Pod křížka svá / vži pak gsau zemdlendá Newinnau krvi / ani zbarvit.
Dusse / Těla lidstva Se tvých dobrodiníj/
Bez tebe, v dobrém Nebešta. Ptegnám o Ježíšku věšení.

2 M E N.

Va Den Památky S. Jana / Apostola a Ewangelisty Miláčka Páně/ Ewangelium S. Jana / w Koždusu. XXI.

Bůh a Otec Nebeský / Milování Pána Ježíše Krista, Duchem
Svatým, ráč w Srdcých násich razíti / a ohněm milosti své všechen
Ludí Těl Křesťanských zapáliti / Amen.

Sžereffjho dne / w zmínce o Svatém Štěpánu / Mučedníku
pro Krista Pána vlamenovaném / w předmluvě Kázanií / mezi ginau
řejí oznameny gsau příjemy / s kterých se Čírkev Svaté za dobré vidělo /
při radostním Hodu památky Narození Spasitele násheho / hned druhého dne také
památku Svatého Štěpána každoročně w Křesťanstvu opětovati a obnovovati.
Slušné gesto tedy v při dnešní slavnosti Svatého Jana Ewangelisty a Apostola
Páně zmínsku včiniti / a příjicami se gisťmi / pro které se také Třetího dne slavné-
ho hodu Narození Krista Pána, w Čírkvi připomínání těchto Svatého Jana
dělá, sprawi. Gsau pak toho příjemy tedy:

První: Zé jako dnešního dne / podlé běhu Měsíčního Sedmmečtměho Pro-
synce / w Městě Essezu pokojnau Smrti všnul w Pánu / mage Leth věku svého
osmdesáte dewět / onobrž dewadesáte devět / tak pak se na tom všypckni téměř spisové
starých Svatých Dicí w gednohlásné slavnávagii. Letha od narození Páně /
stýho druhýho : Pročež také toho dne 27. Měsíce Prosynce / každoročně Svatéciň
slavností připomenutí geho života y Smrti w Křesťanstvu se dělá.

Druhá: Aby se Svatemu tomuto Janovi Ewangelistovi / Apostolu a Mi-
láčku Páně / kterýž tak slavné / světlé a znamenité / života a potěšení spasytedlného
plné růčky / o věčném Sloulu w Těle narozeném / o včenj a Království Krista Syna
Božího a člověka pravého / sepsal / a jako pravá worlice živěnosti spisu svého se
Ewangelium Svaté / w gedenmkýma Kapitolách obsažené, nad giné Ewangelisty
wyletel / a o nássem Němluvnáčku / Pánu všech nejmocnějším / a Nebe y Zemi Krá-
li a správce nejslavnějším, wysvědčil / (tak že w prawdě Dusi y Tělem sepsání gi-
nych Těj Ewangelistům Ewangelium S. Jana může se gmenovati) za takowau
řku geho prácy / aby se wždy pakáž takáž naležitá / wssak ne powěrcná Modlárstá / ale
wdečná Křesťanská chwala w Čírkvi Svatému Janovi dala / věrným připomíná-
ním geho Osoby / včenj / prách / života / erpeliwosti / pobožnosti / nebezpečenství / až y
Smrti / y z té příjemy při výroční radostné pamáce Narození Páně tohoto Svatého
Jana památka se w Křesťanstvu slavné dělá.

Třetí / abychom z rozmlauvání Spasitele na svět narozeného s Petrem včedlni-
kem svým / kterýž gesto v dnešním Svatém Ewangelium od těchto S. Jana pozná-
menane / poznávali : Ačkoliv veliký dijl Svatého výdpych se Bohu protišel / Krista
Pána lehčil / Čírkew geho trápil / včenj Ewangelisté zavrhouval / a zaumyslě se sám
od spasení k zatracení sekhval / a posawád sekhuge : (Takž wcerayssi o S. Štěpánu
zmínska vyprawowala :) Wssak proto každého času mnoho lich také bylo a gesto / které
Boha Otce / a geho Syna Krista Ježíše milují / a Narozeného spasytele s srdnatou
wdečností vesele witají / Wssak přigimají / a vprostřed wostřá neptkálejšího

XXXIII

bogugisce /

I.
Argumentum
& vsus Ho-
milie enarrat
causas festi
Iohan.Buang.
in ferijs.Nat.
C. Euseb. lib.
3. cap. 31.
LL.

III.

3. Reg. 18.

bogujice / k věčnému spasení za Kristem / křeče mnichá poklizení / zármucty / kříž
je a nebezpečenství smrti / se probigegijs / kteréž sobě Králi Nebešký / křeče správu
svých služebníků / hlasem slova Božího shromážduge / pase / chrání, a do přijetí
kříže Nebeškých sháníj. Vakož nám to všem k posessení a Víry posylnění dnesní
S. Evangelium všechně oznamuje. K kterémž přistoupíce / a s výzvou pro vci-
rost slowa Božího povstávance / příctené slyssme / wedle sepsání dnesního Svatého
Jana v poslední Kapitole :

Ackl Pán Gejiss Šimonovi Petrovi:
Šimone Janu / milugesli mne vjce velli
tito? řekl mu: O všem Pane / ty wiss jei
milugi tebe. Řekl mu: Paſhž beramý mé.
Řekl mu opět: Šimone Janu / milugesli mne? Řekl
mu: o všem Pane / ty wiss jei milugi tebe. Řekl mu:
Paſhž beramý mé. Řekl mu potřetí: Šimone Janu/
milugesli mne? V žarmautil se Petr že mu řekl po-třetí/
Milugesli mne. V odpověděl mu: Pane / ty žnáss wisse-
cky wěch / ty wiss je tebe milugi : Řekl mu / Paſhž ovece
mé. Gistě gistě pravým tobě / dokud gsy byl mladší / ova-
sowal gsy se a chodíval gsy kams čtěl / ale když se ssta-
rass / vztahness ruce své / a ginh tebe opásse / a powede
kam ty nechcess. A to gesti powěděl znamenage kteraubo
smrti měl oslaviti Boha.

¶ A když to powěděl / řekl mu: Pod žamnau. Obrá-
tiw se Petr, vžrel toho včedlníka kteréhož miloval Ge-
jiss / an gde za nim: kterýžto odpočíval za večerí na
prsech geho / a byl řekl: Pane / kdo gest ten kterýž tebe žra-
dil? Protož toho když vžrel Petr / řekl k Gejissowi. Pane/
a co pak tento? Řekl mu Gejiss: Chyli ho tak nechati
dokudž ne přijedu / co tobě potom? ty pod žamnau. V
wyšla řec ta mežo bratři / žeby včedlník ten neměl umřít:
A neřekl mu byl Gejiss / žeby neměl umřít: ale /
chyli ho tak nechati dokudž nepřijedu / co tobě potom?
Tot gest včedlník ten, kterýž svědectví wydal o těchto
věcech / A napsal tyto wěch / a wijme že prawé gest svě-
dectví geho. Gesti pak y ginh mnoho wěch / ktere činil

Gejiss/

Gej
wiss
vřigwagi
senjm
laždý
svěm
vyslau
simm
MiliV
lážh
pronáj
ne to sa
oblibu
lonáro
gednagesi / ge-
chají.
řhati
činiti
gja M
stolze
věcne
to káz
gednau
mánijsO
ado bh
ldi

g y

Gežiſſ / kteréž ne gsau napsáno : kteréžto by byli psáni všechny obživlásťně / mám žato žeby tento svět nemohl přijít těch kněh / kteréby měly psáno být.

Sječtené S. Ewangelium , rozmílauvání Pána našeho Gežiſſe Krysta s Petrem včedlníkem a Apoſtolem svým / w sobě zdržuge. A Summowně/ pravé Milovníky Krysta Syna Božího , tímto tro- gsm znamením postvárně cechuge : Že gsau ti : Kterí řeči Slova Božího rádi slyſſi / a gestukem zachowá-wagi / a z toho swá rádná povolání bedlivě a nálezitě vyskonáwagi / pa- ſenjm Dwicíel Páně / kteréž gsau . Kterým / k hale správě ſvěřeny : y geden každý ſwau Dussy nábožně sprawuge : a ſ tim ſpolu / wewſein životě ſvém / w ſnáſſení bíd a krize / Krysta Pána ſefau drſnatou a branou vzlau do Nebe následugii. Nakož to wſe tré ſpaſitel Petrowi w dne- ſním Svatém Ewangelium předložil / řkauc : Symone Janu / Milujegſli mine : Pas Dwice mé. A pod žamnau.

Qm̄ ičdyn (w milování Božím vſydkl) ſnažme ſe k Pánu Krystu Lásky takovými činu dolazovat / a podobným znamením gi na sobě pronáſſeti / ſeče ſvého tolíko poivolání / a ne cnyžho / a w ſvém Proſe / a ne w ſauſed oſvě ſe přebírage / totiž / ne ginch poivinnosti wſe , než ſvě oblibuge : Ale každý což geſt miu od Boha poručeno / to ſame tolíko ſvě- konáwage. Viſt žagisté nájs Pán je gſine my Lide hale Kučata / z nichž gedna pod křidýka ſlepice Mlateče ſvě ſe derau / a gina zase vypbihagi / to geſt / gedně do onoho poivolání / gini do tohve / a gini zase z něho poſpi- chagi. Protož dí : Chyli ho / onoho / tohoto / tuto / neb tamto ſak ne- chati / co tobě potom ? genky pod žamnau / doſti - čině tomu což činiti náleži / příkladem dneſního S. Jana Apoſtola Páně. Který ſa Miláčel Páně / ne cnyžho / ale ſvých ſvětých pilen byl / a w Vrádu Apo- ſtolském ſak ſe ſvěrňe chowal / až w wſi Chríkve Křesťanské ſlavoně a ſvětě památky zaslaužil. Kterauž my nábožně obnowugme / a w tom- to Kázanji (poněvadž z S. Ewangelium, o Milování Pána Krysta, ne- gednau ten Artykul w této Knize geſt položený / na místo toho) Rozgi- mání ſvě měgme /

Ioan. 14.

Matth. 7.
1. Petri 2.

1. Cor. 7.

Psal. 11.

Ioz. Apoſt.
& Euangeli-
ſta.

1.

O Svatém Janu Apoſtolu a Ewangelistu Páně.

Kdo byl ? Ko činil ? Čim v Chríkve Křesťanské památky zaslaužil ? A kdy ? Kde ? Nakau Smrti časnau ; Švěta ſessel ? To wſe ſiwo- gho poivadně / o vjich ſpoſycedlnými nám oznámi w této ſeri ſtránkach :

¶ Neprwe / onen Svatý Ján Křtitel / Syn Zacharyáſſe Kneze, a

Alzber

Parents &
Patria.Genes. 3.
Psal. 127.
2. Thes. 3.II.
Vocatio.
March. 4. 10.
Marci 13.
Lucas 5. 6.

Ierem. 48.

March. 22.

III.

Iacob. 13. 21.

Alžbět byl / gehož památku w řeči sobě připomínáváme. Ale tento byl Syn Zebedea Otce / a Salomé Matkou / pořádne Manželky geho: Bratr Jakuba světšího Apostola / Narodený w Městě Bethaniandě / w Kragině Galilejské / na břehu Jízeraho Moře ležícího. Kterýžto svým Rodicům / s Jakubem Bratrem svým / pomáhal se živití obchodem Rybářským / tak hálz w tom Městě Lidu proslího obecného w těch obyčejných obchodové w živnosti takoví byli. A Lidé pobožní / podivodny / Svatotrojicí / Svatým Jánem / muzutým a zahálcívým pořádkem: Nadto pak zahálsau a zahálcívým na lidství možným nechali: Ale slussnau práh rukau svých chleba a živnosti sobě dobývali. Což poslavád Zákon Boží všem činiti poraučí. Edobý pak nechádělati / aby také negedl / takovau kládbu na lenochy a ospale ležáky vypovídá.

¶ Druhé / za Rodem S. Jana pochládá se geho od Krysta Pána k věcdujnictví a k pravému Apostolství pořádné povolání. Kterémž Evangelistové / Svatý Matthauss / Lukáš a Marek vyplisují: Kterak s Otcem Zebedeem, a s Jakubem Bratrem / n s giny / když vyplirali Svatí, po lovení Ryb na moři / Pán Krystus ho tehdy povolal: A aby nechage toho Rybářství n Svatí / za ním, kam je koliv obrátis, ssel / genu přikázal / říka: Podce za mnau / a včiním vás abyssie byli Rybáři lidí. To vsluhová Jan / hned se tak začoval / a s Jakubem Bratrem opuslissse Svatí n Otce / sli za nim.

Slauži tau sváu poslušností nám všem / abychom také povolání Božímu povolováli / a k tomu / k čemu koho z nás Pán Bůh bud skrze prosředky / neb nez prostředku Ducha S. Jamího vnuknucim povolává / poslušně se nacházeti dali / a opustice všech Svatá žádosti / hřichy / zahály / rozlosse / kwasu / rozpustilosti / hry / tanec / lakování / n Modlárství / dílo Páně bezesně vykonávali. Nakožto: Knežii w Chrámách sluzbách. Vrchnost všechná Lidi Božího / w přijezdích správách. Manžele w Manželství. Hospodářové w Hospodářství. Rodičové / Rzemělníci / až n ta služebná Čeládka. Neb jednoho každého volá Pán k dílu na svau vinných: A dává všem w ruce kratchy / aby nezahálel, ale kopal / což na koho slussi dělal / k Boží slávě / k hystu soli / Blížním pak w gegých potřebě. Wedle onoho Křesťanského pravidla: Viue Deo & Proximo: To gest:

Ziv Bud Bohu a Blížnímu / k prospěchu spasení svému.

¶ Třetí Stránka života Svatého Jána záleží w geho dříjich / jiných gest od Pána Boha, ošvícením Ducha Svatého, obdařen byl. Neb se při něm nad gine Apostoly světela obzvláštní okrása / známostí Syna Božího Pána Ježišse: Také Víra, vyznání a svatoště oběvání. Pročež gest hdbaté Krystus Pán zvláště lastavau náhlavností milosrđem Páně obecně gmenován byl / nakož sam o sobě to

ho w ně

ho w několika místech Hystorye Ewangelisté doteli: A témto slovy w dnešním S. Ewangelium dí: Toť gest ten včedlník / kteréhož miloval Pán Ježus. A který odpočíval za večeří na prstech geho. To gest: Kterémuz Pán dopustil na své prsy spolehnouti/ a nako Matka Otceti svému/ na Lénu gegim sedstýmu / a hlawičku na Prsy sladouchýmu , odpočívat. A tím vězano gest je S. Jan Boží Moudrosti / a těch převyšších cagemství w Ewangelium Svatém sepsaných/ z příslíč Srdce krystova nabyl a wyssal.

Osauč n-ginj množí důvodové horlivé lásky Páněk Svatému Janovi také n w tom dokázáni: že ho za světská očitěho k svým nehlavníckým skutkům brávati ráčil: Nakože to kázračnemu tvzříšení dcerky Zahrový. Těž k svému w Nebeskau slávu na hoře Thábor proměněn/ a k poslední před hodinou smrti Modlitbě do zahrady / kdež křípěge kravat na Zem z Čela Páně padali: Jan také Svatý Srdce nau a pravě horlivé lásky Pána a Mistra svého miloval. Neb se na zradce/ který ho chcel zradit/ s vleknutím žalošiny vyptával/ a potom když vyslych- ni ginič včedlníků od Pána Krysta natehož z zahrady vtekli / on co by z sebe strach ztrásl/ nově sylu nabyl/ za ním vprimo předee až do Syně Bi- stupovoy všel / aniz Pána svého / w geho nehwětých trápeních / až n všeč Smrti opustil: Ale sam colito gedinich z všečho haussu Apostol- steho / pod Křížem stoge / s Krystem Pánem svým rozmílauval: A na pěboleně vmlíráni svého nehmileňšího Pána a Mistra (ovšem ne bez vseďavého pláče) se nábožně a bohumyslně díval. Kterezto Výr sive a horlivé stálosti n té odplaty ode Pána dosel: Žemu Pán Kry- stus vmlírágicej swau-milan Matku k ochraně poručil. Nenívětější Pánku (když byl Svatý Augustín) Svatému Panich. Quo no- mine D. Cyprianus illum Marię cubiculatum vocavit. To gest: S. Cyprian za příslíčnou takového poručení svého Jana Komorníkem Pan- ny Marie nazývá. Mimo tu odplatu svidél také času toho w Krysto- wu boku otevřenau studnitc spashledlnau. Okterž Bůh sérze proro- ka Bachariásse zaslíbil / a kteraz Duh Svatý všech věřijcích hětých / a zůstávagich w nás dědičné pfirozenij porušenij obincová.

A tak S. Jan / Milováním Pána svého Ježu Krysta, Syna Božího / opravdově vdcěnosti k spashledlni / gen také prve Srdce na mifugujímu, dokazoval / až toho w odplatě potěšených vžitkům do- sahl. Nám všem k příkladu / abychom horlivy lásku Páně / až n po- stupnau Smrti klesje / k nám w skuku dosázanau poznávali / gis sobě wážili / vdcěně a odměnně gen zase nadewšeklo milovali / geho se ne- spauscecli: Alle věrně a stále při něm / s ním a w něm / držíce se pravdy Ewangelisté / až do Smrti se rátvali.

Matth. 5.
Matth. 17. 26.
Lucas 2. 10.
Matth. 14.

Ioan. 1. 8.

Záchar. 13.
Ephes. 5.
Tábor 3.

Ioannis 15.
Iohann. 4.
Matth. 24.
Apoc. 2.

O dce

O den se nám milovati/
V té věčnosti / vyžnádati/
Kříž Ecclissi Páne nás/
Očenž k nám takovau Částu más:

Až gsy číslí díkytem bži
Pro nás / v hode v mísiti
Milujem tě / o milost nás/
A ráč věčně žádati v nás.

1111.

¶ Čtvrtá Žádka života S. Jana zdejší w geho Apostolstých
čineb / kterýmž se ē slávě Pána swého / a Čírkvi ē vzdechaní / slaví.
Aby se vysak Ržec nec ozřítila / pomina geho Štuků před rokem
takto se tñ připomenau / ktere po na Nebe vstaupení Páne čim / a duch
Swatý ge kře Ewangeliu S. Lukášse / w řutých Apostolstých / v
w ginch Čírkevních Historiích pravodlívě pojmenoval. Nebo w ném
Duch Swatý větší moc nežli w kterém gincem z Apostoluv prowo-
val. Kře něho zagisté a Petra neprvnenyssi žáral po ſeſlání Ducha
Swatého, nad Chrámum od narodení ſe ſial / kterýž na zebrotu k bráni
Chrámové přinášejí býval. Jeem / ſpolu s Petrem podivnau ſme-
loſti před Konſistori Čeruzalemſkau gsa poſtaven / oproviſdal. A
Summau, s yakau Wjrau / vinenloſi / a ſtaloſi hned od času přijití
Ducha Swatého Křiſtovu přy wedl / zastával / a rokſíoval / z toho
ſameho týměř zgewené gest / že vſudlem vſech ginch Apostoluv ja ne-
hodněný ſiho byl vynhláſen / aby s Petrem Swatym do Města Samari-
tij / kdež Swatý Filip Ewangeliu Křiſtovo kázatizatá / byl vypro-
fen / yakozto ten / kterýžby nevpijí ſe tak hlaſovním Městě Křiſta w-
yzkati / a kázaniſm Slova Božího ty obyvatelé k vísce Křiſtianſt-
obratiti mohl: Kžehož gest v dovedl. A nadto wenſs Šimonu Kři-
děnýjka / gehož Samariſtij takměř za Boha mci / z kragu Šprch
vynhal. *

Potom vudčím Duchu S. do Azy křažin Křeckých ſiel / kdežmu-
hau Čírkvi z Židůw a z pohanůw ſhromáždila za mnohē časy ge ſpra-
woval. Až ſe v do Města Efesu (To trideceti ſest mil Číeských ne-
Nemeckých od Čeruzalema vzdáli) doſtal: A tam ſtva Kájan, o kři-
ſtu Pánu činěná ſepſal / a polou nau Smrti / w ſeſleſti věku swého / v
té Čírkvi v ſkonal.

Mezyn vſem řutkych S. Jana nevviſe ſe ſikwěgii ſpíſoné geho / kte-
rychž po sobě v nevýmluvné potřebě Čírkewní pozúſiaſil. A ti gſau:
Předně / Knjha Zgewenij řecená / kterau na oſirově Pathmos (wypo-
věden gſau tam z Žemj Křiſtie Domichána.) Letha Páne 96 ſepſal / w
něž gest podivně vſeck ſpíſob Čírkvi Křiſtianſtě obsahl: Tak yakž mu/
a w yakých videniſch Pán Křiſtus tñ věch zgeworvari ráčil. Na křemí
oſirově bydlenij ſyé maqe / rafk v Epifoln / kterež gſau do Nového Žd-
fona / za Kanonyké / za Swaté píſmio vloženn / a gměnem geho ſe Čí-
rku ſepſal. Gismž v vísce tñ vložoval / kterých živým hlaſem ieh-
dáž pro nepřítomnost včiti nemohl. Když ſe pak wedivau Čírech zas / po-
zamordowáníſ Domichána, z Pathmu do Efesu narrális / tu z příčin

newy
Boží
Pána
diwna
príčin
ſeſlos
Čírky
hlubo-
gli / ſá-
řecen
iā ſu i
vij ro-
ſia P-
jela N-
ie Žor
a tvyſ
vieni
trebě k
zachon
livoj-
hingz
jemij vi
výjia ta
Z
o Křiſ-
tovym /
geljſio-
taři / ſi
twrzo
Apoſ-
lazv-
liwá h
poſteč-
zvolaſſ
nawr-
věnij
Čírky
vivoj-
dáſton
ſaudil
ſtvoj-
yato /

Progrinatio.

Ephesos a
Hierusal. di-
bat 136. Mi-
iliar. German.

Scripta:

Euseb. lib. 3.
cap. 25. 39.

newyjmu

nevýhnutelných a důležitých S. Evangelium/totíž Historij o Osobě Božské a Záloženství / včenij / dívách / a dobroduných skutých Pána násseho Ježiša Krysta sepsal / a gedenmechyma Kapitolami, předivná a Nebeštá ragedií Syna Božího obsahl. Sláge k té prácy příčinu z hlavní potřeby sobě danou. Totíž: od zlobivé a bábelské všeklosti proti Božství a Záloženství Pána Krysta / krize Kachre Geryntax a Ebiona tak řečené/se rozmáhagiscy/a w Chrкew Křesťanskau hluboce se tvzíragich. Neb když gíz byli wsshedni Apostole z Světa se gli/sám S. Jan tolito gesic žiw gsa/ do dalekých Ostrovů Moriských, řečených Sporadæ, w moři Ægeum ležisých, wypovědijn byl / w tom času dva Kázatele falesní Křesťanſti/ Geryntax a Ebion/ rauhawé včenij rozsyhati začali/a gízliwé hádky zdvihiли/ w kterýchž Božství Krysta Pána zapírali/ pravisce: Zé Krystus gest z Semene Jozeffa Manžela Marye zplozeny/a je pro velikau pobožnost teprw při Křtu w Rjece Jordáne/hlasem Božímu z Nebe za Syna Božího přigath / přičteny a vohlášeny gest. A k tomu mnoho nepravého o Osobě/ Alučadu/ včenj/dobrodiných a včeném Království Pána Krysta / k: Též/ o potřebě k spasení Židovských starozákonných Ceremonij w Křesťanstvu zachowávans/ti přez gmenování Kachři/do Chrкew nassplichali/ a tím životním včenijm velikau roztržitost w Chrкew včinili. Chlubisce se našíms zgewenjm zvoláštmajm/od Boha gím, takového gich včenij k ztvrzenij včeněm. Též paměti/že gsa u Apostole Krystovi za svého živo- byti také tak o tom včili.

Bыло pak dobré wědomé zbožným Křesťanům / že gsa u Apostole o Krystu Pánu a geho včech mnohem wsciegij a obissrnegij živým svým hlasem vísvali / a w Kázansch mluvivali / nežli gsa Tri Evangelistové/Matthaus/Marek/Lukáš w spisu vvedsse poznamenali. A takž když svýs gmenování Kachři vsludy své mrzivými Apostolij dorovzovali/a wždycky na to / že tak a tak o Pánu Krystu tento v onend Apostol za živobytosti své mluvival/vkazujice: Em a z toho nemala zwilánij w Bitře o Božství. Spasitele násseho / roztržitosti v baue- liwá hádani wznilla. Až w tom rovně Svatý Jan/geden gesic z Apo- stolov živý/ který se Pánem chodíval/ geho Kázani slýchal / a ob- zvláštnim Miláčkem Páne byval / z Ostrova Pathmos do Efese se navrátil. Zehdy Bisupové Chrкew Křesťanských w Azii / a gini wěrnij správciowé/bz meſčáni Enemu se shromázdili/nýbrž v wſectu Chrкew o kolmí své Legati ktonato. Svatemu Janowi (nakž S. Je- rozym pisse) gsa wopravili/ žádagice / aby on wedle své Apostolské důstojnosti / takowau Kožepři o Božství. Krysta Pána rozeznal a roz- saudil. A co / a nak magis Křesťané o tom smesleti / wypověd svým živým hlasem/ vpravidlym Evangelijstym ipísem včmil a vkažal/ nako ten / který nevýborněkud pameti své snášsi co wšedlo / co gest z

Occasio
Euang. Ioh.Mart. Chem.
1. parte Exa.
Conc. Trid.
fol. 22.

Křesťových vst když hal/při Pánu vjdal/a w nendokonalenffim věčnou
východěch světce Spasitele Šidkého posoleni, Duchem Swatym wnyčen
a výsílen gesti. Bichžto slusné žádostí S. Jan povolil: Ale koliv gsa star-
čel, w Letech celo osmdesáti sedmi / Lécha Páně, XCIX. gij věčen-
sessly: Však takovau práem k sobě přigaw / Nejprve Kázani mnohá a
časá proti tém bludům Cerynthowým a Ebionowým čině. A mezi tím
pat spis Historie Ewangelistek / prve od Tří Ewangelistů / Mat-
thausse, Marka a Lukásse včiněn / serossi bedlivosti přečetl / a za gisau
pravodu to všecko/což gsa oni o Křesťových světcech sepsali / vynklášli
a schwálil/ načkožto Svědec těch světch očitý. V tom pat spis Kyrki
Efeské vloživ / Modlitbám gegim se poručil. A takž z milosti Boha
Otcie/we jméno Pána Ježiše Křesta/s pomocí Ducha Swatého/hy-
istorii Ewangelistekau/a do ní na světlym díle ih wětch o Křisti Pánu/
kteréž ginij Tří Ewangelistové pominuli / a čeho nechtice Kyrki Kře-
stianská k spasení potřebovala / gesti sepsal. A vysudn na-krize, w celém
spisu toho Swatého Ewangelium, mocně důvod byl pravého a věčného
Božství/a Nebeského Království Páně Křesťova velmi vinci polo-
žil. Takž se k tomu sam-přiznává, při konci dwadacáté Kapitoly / itaue:
Mnohé zagisté n gine dírov činil Ježiš před obličejem Vedeništěm
svých/ kteréž negsau psámy w Knihách těchto. Ale myto světch gsa psá-
ny / abyste věrili že Ježiš Křeštus gest ten Syn Božej, věčno-ged-
vorozený/w Božství s Otcem a s Duchem Swatym spolu-rovný/A
abyyste věriliže to tak gest/ život věčný měl, krize jméno geho. Při
zavírci pat dnešního Swatého Ewangelium doležil: Gestil žagi-
sté n ginhch mnoho wětch / kteréž činil Ježiš / i dolázaní
pravého božství a svého věčného Království/ kteréž negsau na-
psány w Knize této/ kteréžto kdyby měly všecky obzvláště
psány být / gedno-lazde Kázani/ tci / dílo a zázrač / který, kte / kdy
Pán Křeštus činil / mám za-to jeho tento Svět nemohl /
pro veliké množství, těch Kněží přigiti.

Co tehdy Kyrki nehypotřebnýho/a k spasení doskonalemu neppod-
statnýho bylo / to Swatý Jan w swém Ewangelium obsahla ob-
sahuge. A tím spisem blud Cerynthov a Ebionov wnywrátil/z Kyrki
Akyanských vytocenil/ a posavád podobný Artyanský a Novotčíč-
ský blud porážil: Vérne pat Křeštam w Díle o pravém Božství/
a věčném Království Křista Pána / tci o čistém a pravém Křeštam/
kém/ bez přunišení Ceremonij Starozákonních, Věci a Náboženství
vglissuge.

Kteréžto spisu Ewangelistekho Janova Pán Ježiš Křeštus
Váš pravý zázračný potvrdil. Neb když se teno S. Jan do Efesu na-

wracoval/a s pochvami se mrtvou Matronou, prav mu dobře známé / S.
Družnánn/potkal / ve Gméně a mocí Syna Božího Nodlebaū gít
životu zase navrátil. Opět / Mladence gednoho žločinucho / samým
pěkným k němu promluvěním/ tak pogednau proměnil / že gen nedoliko
k rychlému pokání pogednau obrátil: Ale také velmi včencho / a potom
y Biskupá Svatého; něho včnil. Item/S. Polikarp včedlnstl Sva-
tého Jana rozprávíval: Kterak gednoho času S. Jan všed do Lázne/
nak tam Cerynta Kachče seděti spatřil / hned spěšně zase vysel / a na
všecky aby svět vysíli zvolal/ pravě: Zde u Lázne na toho ruhace Bo-
žího padne. Což se y hned w skutku stalo.

Euseb. lib. 3:
cap. 23.Irenaeus lib. 3:
cap. 2.

Títo jsou hle byli Svatí řečové tohoto Svatého Jana Evangelisty/ když nás Duch Svatý včí / Albychom; nich předně dobrotu
Boží poznávali: Z kteréž tokore slavné dary Ducha Svatého / w
Člověku nepatrém/ w zakampi Galilejském narozeném / a žádnau se
důstojnosti Svatéka nestkývají / tak bohatě složiti / a geho prácy
znamenitě Chrísti poslaujiti ráčil. Nebo ač gesti na žádost Biskupů
a Chrísti Ažanských (nak vys povědji) proti Diábelské Sekce Ge-
ryntské, Knihu Historie Evangelistiké o Kristu Pánu sepsal: Vysak
wice w tom radda Božského predisponého opatrowání z strany Chrítku
své Díjlo působila/ a takovým spísem Janovým Křesťanek Chrítku
proti všem bezbožných a falesných Kachčiům vlnobitijin/na Pána Kry-
sta řístu círčím/ a stav Chrítku volených Božích založený a vzdělaný
trhajícím, vysoce vbezpecila.

W veliké tehdy významu bud v nás Ewangeliu Svatého Jana/
a gesti gest nám Pán Kristus právě mil/se vši pilnosti s věcnim Jano-
vým se obřagme/ geho poslaucheyme/ a z něho Víry w Krista Pána
nabízheym. Nebo proto on ty věčny sepsal / abychom z nich věrili, že
Gejssus Kristus gest ten právý a věčný Syn Boží. A věrjte tomu/ že
vot věčný obdrželi, řeče gniéno geho.

Iohannés 2.8.

Druhé Naucení z řečího Svatého Jana nás k tomu řeče: Abys
chom w svém povolání geden-kazdy dosti-činiti vysloviali s nevyrovná-
ší možnosti a snažnosti tomu / k čemu kdo gest povolán / a k němu prach
podroben/nak w lásoběnství/tak w domovní správě/ příkladem S.
Jana. Napomínajíce se k tomu oněmi pěknimi Versy/y Čestým Rho-
ním/kteríž se w paměti dylegij zdrželi mohau: Genž jsou:

.Fac tua, quæ tua sunt, quæ functio vera requirit,

Committas vni cætera cuncta Deo.

Fac tua, quæ tua sunt, & non aliena require,

Si sapis, officij sit tibi cura cui.

To gest:

Ejin každy vlastní dislo swé/
Gehož gest povolání twé/

Giné všecko gedinému

Poruč w moc Bohu samému.

Dyy y ii

Gine

V.
Tentationes,
Tribulatio-
nes, & Cer-
tamina.

Anno Domini
74.

Tertullianus.

Daniel. 2.

Což tvého gesti swau věc konay/
V ty ži vřad se nemíren/

Rajdy hled se sám poznati/
A rozumne spravovati.

¶ V páte Čjástce života Svatého Jana Evangelistu postládagji se geho pokusenj/zářinutkové/bijdy/trápenj/nebezpečenstwji/a s neprácteli mnohē půtky. Neb žádný rádmý vřad w Svaté není prázen svých vlastních bijd a nesnázj: Naldo pak Apostolstky a Kazatelsky. Gest pak wědomé/že tento Svatý Jan Evangelista wšech gme Apostolů přečkal/a nejdéle živo byl/totž/ až do Lécha svého od Narození Pána Krysta: Po Svatých Peterovi a Pavlovovi Apostolich we Čridici dwau Letech/a věku svého dewadesáti devíti. Dnení možné/aby neměl za tak dluhý věk mnohých a nescíslých protiwenství častokrát bolestně pochyti/a žalostně spolu spatovali/tak žeby raděgi volil gednau nevěrugenjí smrt, pro gmeno Pána Ježíše Krysta mile podniknauti/mž tak mnohými necestmi a bolestmi Dusse, nžela trápenu byti.

Widěl zahisté svého vlastního Národu Židstvho nekrucenau/mž brž všeslau menávist k Pánu Krystu/ ať včen o ném ohlassowanemu. Nemohlt gest gich wossem než w nich zaumyslném zatracen litovali. Widěl také an Mandath Chysar Nero/a krvavé protiwenství na krvi svatého vivalil, kterýmž wšechy chmér Apostolů (a mezi nimi Petra a Pavla) Svaté z Sveta věrutnau Smrti sklidit. Widěl také přehroznu stázu Města Jeruzaléma/a nevšednější wossi židovské Obce a Národu toho potossem. Světě rozptýlen/ s gmy nescíslými bijdami/ kterýmž geho Srdc byssem nad Smrt horčenjí byly. Neb kde gesi mežné/ aby toho zlho svému vlastnímu Národu přál/a ne raděgi horče nad tím gegich neštěstijn slze.

Potom když Domichou tak řecený Chysar Ržimský, pohan/Globovci nebezbožnější/a w větrem osu neylitější/ po Božstvi dychte/a w Židstvu Rmene Dawidova Cobávage se ole spráwy židovské, nového wosseho Sveta Pána) zářivý nepřítel nžhaubce/druhé protiwenství proti Titulum Pána Krysta wyzdvihl: Toho času w tento Svatý Jan byl do Ržima přitaven a moch dodán: A tam z rozkazu téhož Tyranna před Brancu Latinskau tak řecenau, do vrauchho olege všvřen/ zvlaz Tertullian Svatý / neystarozitnější Spisovatel Chysewujsich věců gissli a svědčí:) Wssak když mu ten Oleg žádné škody na Žele nevčinil/ a w sobě ho nevzmajil ani umrtvil/ (moch zahisté Syna Božího/ pro dokázani prawdy včen Křesťanského/ neguáce než co oni mládenec w peci Nabuchodonozorově sedmkrát wypálené/při zdraví dobrém zachowán gsa) nžned z Ržima / n žewsech Zemi Chysarši/ Ržimského / na ostrov Pathmos řecený / wypowědju a wohnán byl. Kdežto/zvlaz gest žalosti/ hladu/ žizně/ žny, Čestnosti/nemoch/ pochititi můshl/ kdo gen tomu spíše nepozumí/ nežliby se to mnohým slovn wprawosvati mohlo?

Zafky

Uzby pak mnoho opět s nepřáteli domácími / s Bratřimi falesistmi / s Sekáři gizlivojmi / a s Kachři gedovatými / půrek a častých hadání o Vítru a pravé včenj musyl mít: Kolikrát zoselivem být / o sobě ne-winném zlau pověst rozsatau slyšeti: Na rozeržitosti w Chrktvi smutně se dívati: Nestálosti a vrtkawosti svých posluč / říw / a odstup oválnim gich zase k Zidovství / u k hanebným Seki i jich rauháním / na svém Srdci raněn být / gisťe muže každě zbožné Srdce snadně se toho dorvtipiti / a z toho Los a spůsob nevěrných Služebníkův Páně w tointo Světě poznati / Kterak /

Ežim kdo bývá pobožnější / Tim v krížku poddanější.

Snažugmež se u my (o Křestiané k Službám Božím povolanis) Swatých / Anobrž sameho Krysta Gejisse, w zármutcích následovati / a po těch slepěgich k Bráně Království Nebeského se přiblížovati.

¶ Seslá a poslední Částka života Swatého Jána; držuge w sobě gíz Smrt: časnau geho. Neži wšemi Apostoly on sám došonal běh života svého dlauhověkého Smrti pokojnau: Mage Leth dewadesáte devět / od Narodení Páně Sicho a druhého / po vzkříšení Páně, sedesáteho / a panování Čráhána Čísaře, Čtvrtého Letha. A tak w Pánu gsa říw / w Pánu všiu / a w Pánu odpočívá / a spolu s gímži Swatými vzkříšenj Obecňeho / a vvedenj s Čelem u s Dusí do živo-ta věcného, wesele očekává.

Sehožto pokojným skončením Duch Swatých nás vyvčuge: Abychom poznávali, že se wšecto / u při nevěrných Lidech, děge wedle řízenj wile Boží / život, u Smrti / pokojná / tichá / všrutmá / u bolestná w samých rukau geho záleží. A protož díl Pán: Wassij wlasové na hla-wě wšyckni zeteni gsa. Item / z pokojných všnutijs Janowa wězme / Kterak trápenj a smrti Mučednické nevinných Swatých negau z podstaty spasenj. Swaty Cyprian píše / že za geho časůw na ten smysl množí z Křestianův příslí / Jakoby žádný spasen být nemohl / leč bude Smrti násylnau Mučednickau nevinné / buď od Zidov / pohanůw a gímži nepřatel z Světa skizen. Toho smyslu byli u za času Swatého Augustyna Lidi w Sektě Donatistké, tak řecené / Kteríž mezi Lidi u na cestnýchodc / příčinu zaumyslně k zabítii sebe dávali / tudíž se do Nebe dostati domnswagse / tak že proti tomu Swatij Ottomě psati myslí / a toho dokládati: Quod causa facit Martyrem, non Martyrium. To gest: Příčina včenj Krystova / a ne zaumyslně k zamordowání příčinu dánj / činíj pravé Mučednickov / a Svate Mučednických

Swatého Jana tehdy Pán Bůh proto Smrti pokojnau bez Mučednickov / z Světa pogal / aby všázáno bylo / že datum spasenj nena Smrti a Mučednickov Lidi Swatých: Ale na samém vrpenj Gejisse Krysta založeno gest.

Matth 7.
I. Petri 2.

V I.
Exodus & vira
Euseb. lib. 3.
cap. 31.

Roman. 14.
Apocal. 14.
Hebreos 12.

Marki 10.
Deuter. 32.
I. Regum 2.
Iohann. 11.

Cyprianus.

Augustinus.
Non. passio,
sed causa fa-cit martyrem
Apollinaris:
ubi non est
veritas Chri-ti, ibi non est
veritas mar-tyrij.

C Aprotož ta a taková Spasitelna Naučení z života Svá-
těho Jana Ewangelisty, w tomto Rázansj gij nám předložená/ Nejmí-
leníšii) w sacerdci Srdce složme / Víry/ Četnosti / Prách a Svateř
věrnosti Apostola Páně následujme / svého spasení w Krysu/a ge-
ho same Čti a Slávn / hřejvýho milování naležitým k němu dofazo-
váním / nábožně vychledávajme. Nebo genni samému naleží Čest/
důst-činěni / Chvála a Česťkou mocné od Věčnosti / až na věčné
kuto / Amen.

Modlitebná písni / Vafko : Grates nuncomnes
Recdamus, &c. Díky gij nyní
wzdávajme/ Ū.

C Hwálu/ Čest a požehnání,
 W dnešním Jana spomínání /
 Kryste náss Pane/
 Zobě wzdáwáme /
 Apostola život rozgismáme/
 Genž ētch osm sedesáte /
 Posluhovat Črkwi Svaté/
 Jan Žebdeu/
 Geden z Rybářuw/
 Gsa plný Ducha Svatého dardw.
Rz. Té samého slusii chwáliti z powolání
 Janowa w Črkwi z pracowání:
 Chwala bud Čest požehnání,
 Z Apostolského Rázansj/
 Kterýmž Národy
 K poznání pravdy
 Powolati gsy rácil wšech wissud.

V Svaté Lidi / wědkw / fecisj/
 Kecisj gednomyslné swědcisj/
 Zé gsy Spasitel/
 Náss Wykupiec/
 Krystus Syn Božis / pekla zbarvit.
Rz. Té samého slusii chwáliti z powolání
 Janowa w Črkwi z pracowání.
C O dey z nám pracovati/
 Tebe wěrně milovati/
 Pro tě trpeti/
 Následovati
 Twoho Miláka Jana do Smrti.
 Dychom také geho spisuw/
 Wszech Ewangelistich kusuw
 Sobě wázili/
 Z nich nabývali
 Známosti twé/w Wisse setrvali.
Rz. Amen Kryste rác nám svým wěrným spomáhat/
 Po Smrti wěcný život dát, Amen.

Na den Slavný Pamatného
obřezání Pána Krysta/ genž sowe Nové Létho/
O Směnu Pán I e s v s, a o nassých lidstvých
Gmenisch.
Ewangelium S. Lukáše w II. Kapit.

Milost a Spasitelna moc gmeňa Pána násseho Ježiša
Krísta ráč s námi byti/ Amen.

Nako gsaú Starý Svatý Proroci / Duchem Svätym gsaúce
nadchnutij / zaslbeného Spasitele Ľudskejmu pokolenj, s velikou bedlivosťou /
vmluwením pisaním: o Trápenj pred vzkriesením / a po vzkriesení o včine Glá-
we Čela Pána Ježiša Krísta predpovídajace / v známosti Ľudu Božiemu vovo-
wali: Tak wprawdě v Ewangeliowé téhož Svätého Ducha ľízenjim a vnuknutím
v podobné prácy nezáháli / a v svých spisjich o tom nic nevkrátili: Nýbrž ľevenij
Pánē zde v Čele / awšejky geho skutky na Zemi vyřízené s takowau pilnosťi wy-
psali: Že v gednē-každe stránce / kteráž se Světu zdá byti nechaternýsji / až v to-
m samem vlastném Čménu geho I 1 v 1, bohaté poklady vših Maudroſti a vme-
nijs Božiho složené byci ukazovali. A že gest on Pán I 1 v 1 od Boha vči-
nen nám Maudroſti / spravedlnosťi / posvěcenijm / a vyláupenijm / patrné wy-
swědčujet.

Dôvod pak a glosa toho spasitelne vsscho dobrého, nám v Pánu Ježišu
složeného, gest Obrežanij Čela Pánē hned osmeho dne po Norození: o kterémž ač
Svatý Lukáš kriticce v Hystorií Ewangeliisté zminku činí, a v Světa se nic zna-
meničeho Občjka v sobě mali nezdá: Však proto ona o tom nás napomjná a wy-
čuge/ bez čehož prawé známosti Spasenj nasze v své celosti státi nemuže. Nebo spásob
vnitru Božijs s námi ukazuje a s tím spolu prawemu výzwání Rku Svätého/
na miesto Občjky v Kresťanstwo vzesláho, wyčuge. Mimo to v prawé včenij o
Krístu Pánu wyšwétluje: A Čměna vlastnho / při Občjce Očálku Pánu Krí-
stu dancho/ genž gest I 1 v 1, spasitelna Moc, a Díky wygadkuge: Tak nakož
se wám v tomto Rázani wyprawowati bude: O den Bože vmele, zrečedlné/prawdiwé/
stiaſnē a Spasitelne. Ewangeliu Sváté prve s vásnosťi povšianauce přesly-
ſime/wedle sepsáníj Svatého Lukáſse w II. Kapitole.

Svatí Pro-
rocy, Ewan-
gelistové / a
Apostolé /
pri wyo- os-
wám zná-
mosti: Spas-
itele Krí-
šta p. gsaú
neszáháli.

Colo. 2.
1. Cor. 1.

Lucas 8.

Občjky pás-
ne vžycové.

Evangeliu
Lucz 2.

Dyž se dokonalo dñiš osm / aby obřezáno bylo
dítě / Syn Panny Marie: Nazváno gest Gměno
goho I e s v s : kteréž nazváno bylo od Angela/
prvé než se w životě Blahoslavené Panny Marie, Matky své,
počalo.

Occasio.
Summa.V. sv. Galatas 3. 4.
1. Petri 1.
Matth. 1.
Actor. 4. 15.
1. Timot. 1.

Ato fratičká Rječ dnesního S° Ewangelii
um wztahuge se na Čílanek Víry o Narození Syna
Božího w Čele z Marie Panny/a na hlavnii Artykul
věci Křesťanského/o Rozdusu Zálonu a Ewangelium.
Nebo wypisuge Obřezání Dítěte Spasyteli nás
osmeho dne/wedle obyčeje Židského/ až poručení Zá-
konného. A w wědomost nám vwozuge Gměno právě Ewangelisté/
témuz dětáků při Obřizce dané/genž gest I e s v s , milostivý a pravě do-
konalý Spasitel nás.

A slauží k naučení: Abychom wěřili / Gedno: je Christus Pán hned
w dětinství Zálonu Božímu za nás své věrné dosti-činil / a gho bě-
mena geho z nás sňal, Také křivoj swau zlrcčenj Zálonné / y nasse hřichy
ocítil. Druhé: je gest on právý I e s v s , wždycky nás doskonalý Spas-
tel/Zástupce a Smírce v Boha Otce / mage Gměno kálové / kteréž se
právě s skutkem nastrze srovnalo / srovnává / a nás hříšných kagich
spasené činí.

Ty Summownij vžitky tehdy w Paměti své slozice: Přistupme
dále k výkladu dnesního Svatoho Ewangelium / který k těmto dne-
ma Čílum předloženým měří:

Neypravé/O vlastním Gměnu, Božího wěrného a Pan-
ny Marie přirozeného Syna / Dítěte nám k spa-
sení narozeného/ genž gest I e s v s .

Druhé/O vlastních násich Lidských Gměních / při
Křtu Dítkám se dawagách / neb vkladagách.

I.

Riji Prvňm/Duch Ewath nás včet bude / Co se vlastně rozu-
mí to Gměno I e s v s

Druhé: K čemu a hal vživati máme toho gměna I e s v s .

Třetí: Rudý a kterak množí zlé vživagij toho gměna

Pán I e s v s .

Hoje

Go se tehdy smyslu a vlastního vysvětlení gmeňa Páně I e s v s do-
tyče: Vez Křestiane, že gest slowce Hebrayské yw / na Česko se vyklá-
dá Spasitel. Neb Angel Gabriel tak ge vykládá / řkauc k Jozefovi:
Marna parodj Syna/a nazývess gmeňo geho I e s v s. Neb on vystvo-
bodil Lid svůj od hřichův gegich.

I e s v s vlast
ni gmeňo
Páně/gest
Spasitel
Lid svůj.
Matth. 1.

Ačkoli pak y gmeň Lidé w Starém Zákoně tří gmeňo měli: Vako onen
vdaný Ref Jozue / a některí z vrchních kněží: Však vlastníci nená-
leží žádnemu / vako tomuto w-nově narodenému dítěti Krystu Pánu.
Neb o vino ne od hřichův / ale toliko od tělesních nerečí / a některých ne-
bezpečenství/ Lid k nich správě přináležejců, vyhývali se vyzvolení. Budto
že toliko pauhē to gmeňo / bez vlastních skulkův a činův geho / sobě dané
měli / a neb Krysta Messiaše figurovali: Ale teno Syn Panny od čas-
ních y věčních / od tělesních y Duchovních Nerečí Lid svůj vyzvo-
bozuge. Což se Angeli kau řeči vyslovuge / kdež díl: Vyšvobodil Lid
svůj od hřichův gegich. A gestit mu také vloženo to Gmeňo , ne Lid-
ským chtěnjin: Ale Božským zřízením / k potěšení nássemu, a posylnění
výry w Českostech a náhlých potřebách / když krátkosti času nestáčuje / a
neb neduh těla obklíčuje člověka / k slýšení dlahého Rázans/ tu nám mu
sí postačovati to Gmeňo I e s v s, vakožto nekratší Summa všeckho S°
Ewangelium / a vijsto potěšení být: Tak abychom ním k paměti ry-
chle sobě přivedli osobu celau/zásluhu / vřad / a moc prostreduška násse-
ho Syna S° / y w auzkostech hukti / kdybychom nimi nenadále sevřini
byli / vakož Vzaváss díl: Je Pán ten má místi gmeňo a věčné znamení/kteréž
nebude vykorenené na věky. Gmenuge gen Prorok znamením / podle
spůsobu miluvení wogenštěho. Nebo na vogně dávaná býwagi Vogá-
fum hesla / a neb znamení Wogenštá/ řeze už oni / vakož při hrdle zachó-
wání být/ takž také ge říkat mohou. Nebo kdo z nich neuví, a neb nepa-
matuje vakož gest heslo geho / ten vakožto Brádce a neprjel proboden bý-
wá: Tak y w Chrktvi Vogi se děge / je kdožkoli nežná a neuvíže I e s v s
C h r i s t u s ta věčná za hřichy vyplata gest / ten w bogu proti Duchow-
ním a věčním neprátelům / vakožto Brádce / býwá hodně z Krystova
Wogsta odchýzen / a od Neprátele zamordováni. Poněvadž w žádném gi-
ném heslu a gmeňu není složeno odpusťení hřichův/spravedlností / kte-
ráž před Bohem platí / života / ani spasení / gedine toliko w toin samém
Gmeňu/kteréž slowce I e s v s, to gest Spasitel. Vako pak rozličná trápenjs
Lidstá / býdly / auzkostí a nebezpečenství býwagis: Tak y Lidé rozličných
Spasitelů/totž vyprostelů vyhledávagis/ řeze/něžby/geduj z nemoc-
í/yheržení / gmeňi z nauze k gmeňi / gmeňi pak z potupý k potupnosti / a
na Vogzách k vitezství / pomocí místi / a z svých těžkostí vyzvoboze-
ni být mohli. V těch pak všech sám Pán Krystius sive zachováva-
ti / a dekonale vyzvobozevat může. Neb aby to činil / nekolik vřad
ten geho gest/ ale y Božstá všemohućnost / a milosrdná právě Dicov-

I e s v s to
gmeňo gest
krátká summa
ma všeckho
S° Ewangelium.
Elaiz 15.

Simile.

Actorum 4.

Simile.

Matthieii 11.
Iohannis 7.
I e s v s proč
druhdy
jivých věr
ných klagis
cích z vzkos
ti nevýzva
hude.

Aug. de no
mine I e s v s.

Ambro.lib. 10.
de virginia
tate.

Phillip. 2.

Omnia I e
s v s náleží
všem věr
ným.

I.
Colos. 3.

II.

Ská cheisvost / kteráž sobě všech obřijzených / a po pomocn geho žijžních
zváti / a kewsem milostiwé ruky své poskytovati ráci: Lečby wezýtum
někdy hřich lagichho časna pokutau postrestati / žadosti zlé w myslí mrt
vici / a neb věřenýho pokussením pocvičiti / Vítru w Srdeč zvoučití / a
krízem v ponížením, Etia slawy své některé vlastníky a Chovarňss
cheisti mstí rácit / Edyž časem někdy nepogednau lajdého z časných těžlostí
výtrhude / však konečně od hřichův ge vyšvobožuge.

Zoho tak plachého / mocného, a spashedlně vžitečného gména
I e s v s pravé vlastnosti poważugice Swatí Dicové / odtud nako s ně
nachim radosním profríknutím / tyto pěpotešené všecky o něm napsali:
Swaty Augustyn díl: Quid est I e s v s nisi Saluator? Ergo properet
metipsum esto mihi I e s v s, ð bone Domine: si ego admisi, vnde me dam
pare potes, tu non amisisti vnde me saluare soles. To gest: Ko gest gme
ho Gézus / gediné mūg neymileňsi Spasitel? Pro sebe samého tehdy / o
nehdobrotivěnýsi Pane / buď mi, a mūg Gézus. Neb ac gsem há toho se
dopustil / pročež mne spravedlivě zatrati mūžess: Alle ty (ð I e s v) ne
neztratil gsh toho, odkudž a čimž mne mūžess spashti. Ambroze Swatoh
tato řec gest: Omnia I e s v s est nobis, si volumus. Si curari desideras, me
dicus est. Si febribus æstuas, fons est. Si grauaris iniquitate, iustitia est. Si
auxilio indiges, virtus est. Si mortem times, vita est. Si ire desideras, via
est. Si tenebras fugis, lux est. Si cibum appetis, alimentum est. Gusta
te igitur. & videte quoniam suavis est Dominus. To gest: Pán Gézus
nám za všesekno gest / gestli mn gen sami checme. Neb žádášli všečen býti /
Lekarem gest. Palujšli se horkostí zimničnau / Studnič ěrswau gest /
Zelo / Srdečko / swědomí / v mysl zprahlau svlažugich. Gshli obřijen
nepravostmi / spravedlnost gest. Potřebujeshli ěcemu-koli v pomoc /
Syla gest. Bogissli se Smrti / životu dárce gest. Checigli gest / Gestau
gest. Brkášli před Čemnostmi / Swětemost gest. Lačnissli / pošremem gest.
Okusujte tehdy (o Smrtedlni Lidé) a vize, jak chutný a libh gest Pán
I e s v s. Gehož to Gměno netoliko gest všem potěšitelné, ale také syhlé
a mōcné / před nímž se všeliké koleno / Nebeských / zemských / v pekelných
sklonovatí musí.

K čemubhchme pak a jak toho vzhledněho Gměna Pána I e s v s vži
vatí měli / poněkud geste giz z napovědění porozuměti mohli: Však sro
zumitedlněgij gestě Duch Kryšti velmi pěkným rozdělením včen svého
na tyto časti o tom nás vyvčuge.

Předně/všeliká pocitiva Disla svá w něm zacínatí máme / jak
Swaty Pavle díl: Kož-bysste-koli činili w slovu a nebo w řeči/wše
ckno we gmeño Pána Gézisse činíte / dělujice Bohu a Dicu všemu
sterze něho.

Druhé/máme Diábla nepěstele pokussení/hřich / strach / a zaústal
ství na Gžlověka wypařenýho / tim Gměnem I e s v s od sebe zahá
něn /

měti/yako Apoštole a potomců gich w tom gměnu / nýbrž do dnešního dne gegich následovních/a horliví Kazateli/Diably rovní rali / yakož Pán Krystus sám díl v Smarcho Marka: Vemenu měm Diably rovnitati budete/ u. Čas je Duchové zlís před Směnem I. z s se děš a tře- sau/aj v ten Svět gů vždy gest. Za Šwédka toho všechnau Hystori mame v Smarcho Markausse: Kdež Diablowé třesoucese, wolagij: So gest nám po tobě/ u.

Třetí/gest také to gměno I. z s v s mocné a dostatečné w skutku / k pře- možení a k zahanbení všech a lítavých Kazateli a Mistrů gich/ ya- kož o tom všechná a památky hodná Hystorya gest w Křesťanstvu zná- má/ Kterak w prvotní Čínskvi/před Letm dvacáti řeky / když Šwati Dicowé časť hádání a parky s Doktory židovskými a pohanstvými m- ci mafali/ Byl geden ořečho svému Philosophus, kterž zaždodeně proti Křesťanstvím včítelna dysputoval. Ten ačkoli Slovem Božím muhohtrák tak zapletec/v yako do těsná wehnán byl/ že nic proti tomu odpovidati neměl: Vissak protomě-němě / yako had je vína / ledava- les rovník a střevise sobě nacházel / a chyrosi v měni Soffiářského nezdejšau yako nad včiteli prawdy Boží světězny se zdál. Zbolelo to měměmě gednoho vprímného a pohožného / vissak sprostného Muže/ gměnem Alexandra / kterž z právě Křesťanské horlivosti žádal včite- bliv a biskupem přítomných/ aby mu dopustili s tim Mladrálem rozmlu- wenj mji / žeby chtěl toho, Mužíka w Šaf wehnati. Kterížko známe sprostnost Alexandrovu/a proti něj filozofa toho bystrau zchýralost/ a obývajíce se aby snad ta Sancta Simplicitas Alexandrov a p. Lidi zchý- tralých k zahanbení, a k posměchu/ Krystus pak s věcním svým/ a s Ná- boženstvím Křesťanským k potupnému zlehčení nepríšel / y zbranovali takového rozmluvání. Vissak když Alexander na svém stál/a horlivě k tomu Mladrálu od Směna Pán I. z s v s vlnu viti začal/ yakož hlavním Druhým Artykulém Číslanku wísen o Pánu Ježíšku nařízku naří- mil/tak mu velmi na svědomí wstaupil / až ho y-hned k mření přivedl/ že za svélikau chvíjli nemoha a nevěda co vlnu viti / Obrátilo se k svým Čowaryššum přítomným/ a cíl takto: O Čowaryššu mogi, o Muži věni a zbehli w světských věcech/ Polud seminai Lide slovy bogosvali/ slovy gsem ge přemáhal: Ale gíž proti Duchu Božímu gměnem Pána Ježíšce seminai bogugischmu/nemžm aníz mám čim/nýbrž nesmíš a nemohu hor- ge wěsti: Ale dárpám se. A takž řed za tim Alexandrem/ Více Křistově je rovnaucil / a w Čínskvi Šwate Křesť přigal. Takž hle gest Směno I. z s k zahnání Diablu / y k přemožení Čestáčku mocné/platné a potřebné.

Cítwore/protizločecenj žáloněmū výswati ho mame / když mysl- hřichem stízená klády se lektá / muže Křesťan takto se řessit / a říci: Ja větším že Bůh můj milostivý. Dic. z milosrdenství proti Synu svého

Matci 16.

Matice 8.

III.

Eccle. Histor.
lib. 10. cap. 3.Tripart. Hist.
lib. 2. cap. 4.

I V.

Deut. 21. 1. 7.
Galatas 3. 4.

svého na tento Svět poslal/ a on se proto Zákonu poddal/ aby nás od zlorečení a kládby Zákona/ kterauž gsem přestoupěním na se vrvalil/ mohl/ a aby mi svou zásluhou získal a dobyl místo zlorečení, věčného požehnání.

*Iohannis 14.
Matth. 28.*

1. Iohann 3.

*Roman 5. 8.
Ioh. 5. 8. 11.
Osee 13.
1. Cor. 15.
Ephes. 4.
Psal. 62.
Colos. 2. 3.
Philip. 3.
1. Iohann. 3.*

Mark 9.

*Bernh. super
Canticis.*

Anashelmi.

Summaru/ slavíj svérným to Čměno I e s v s proti všelkyachm žárlivkům/ všazugsc Krysta Pána gtm být přijatinného/ genž díl: Neopuštím vás Shrotkův/ ale gsem s vám po vrosecku dní/ až do skonání světa. Opět/ proti Diábelským přistrachům a mocem/ kterehož Pán I e s v s přemohl. Neb se na to okázal Cyn Boží/ aby zrušil a skočil skutek Diablowy. Item/ proti děsení hněvu Božího / kterýž Pán I e s v s orodován jm za hříšný v krocuge. Item/ proti pokusení smrti/ kterehož gest Pán I e s v s gedem/ a životu věčného původcem. Item/ proti vzdostem a mukám pekelnym. Eh gest zářisté Pán I e s v s pro své věrné oběti/ pil/ zboril/ a zevoschek pekelných mocností spasencam same disvadlo tolko/ a ne trápens včinil. V hodinu také smrti, při Svatvečeru, v té neypořednější potřebě/ to Čměno I e s v s pobožně těsí/ v Bohu gisti/ v Narození tvrdí/ v Nádlobě sytí/ vždy vstavěně mysl vmyragáchho rčišic je geho Pán Krystus/ Bůh/ Vykupitel/ Spasitel/ v kterémžde svěril/ celu/ mítoral/ má gmeňo I e s v s Spasitel: Protož je ho konečně od zasláních Nut do radosti prosvede/ a sopravodě dosvede.

A tak gmeňo Páne k těm věcem gest vžitelně v těch všech / kterýž ge Virau, oné ženy zemdlene/ divanáce/ keth přirozenau nemoc trpích/ podobnau/ v říčni Srdece svého pohotově složené magii. Nalož pas vžitkův takových toho Čměna v říčku pochvísse Svatil Ottové/ takto inslujivali: S. Bernhard napsal: Nomen I e s v lucet prædicatum, pascit recogitatum, lenit & vngit inuocatum: Exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat bonos atq; honestos mores, castas sunt actiones. To gest: Čměno Pána Gejisse Svetelo nasse gest/ když se ráje: gest po krm nás/ když ge sobě rozgimáme: Gest Lékárství a Mast/ když ge vzhíváme. Ono zemdlene smysly nasse oběrstrouge/ a naprasvuge/ v ctnostech posloujuge a věvorzuge/ působij dobré a poctivé mravy/ a srdeci nasse čistimi a Bohu libežními zádostimi zapaluje a zahřívá.

Anashelmi Precatio: O I e s v C u r i s t e, miserere mei propter hoc nomen tuum, fac mihi secundum hoc nomen tuum, respice miserum invocantem nomen tuum. O I e s v, esto mihi I e s v s, propter nomen tuum. To gest: s S. Anashelinem nauč se Křesťane modlit/ a říkat: O Ježi Kryste/ smiluj se nademnau pro to tvé neystočený Čměno/ nalož semnau podle toho tvého Čměna/ vzbezí na mnichovněho/ Čměno tvé Páně Gejissu vyzvagáchho. O Gejissu, bud mi věčně mým Gejissem/ a včin to zac se modlím/ pro to samo tvé Neysladssi Čměno I e s v s.

Ejí gau hle vžitkové/ a takové gesti pravé vžitvání gmeňa Pána

nasscho

násseho Ježíše Krysta. Ach že kdy nejmílně Lídé směgí toho Spasitele
teďněho Směna zle vžívat, a gě lehčiti. Což činí ti všickni/ kteríž w
tom Směnu/ točí/ w Náboženství Krystovu/ Světské tolko poctivo-
sti/ dřasiogenství/ říčestí/ pánství/ rozkošce a dobrá bydla chutnagi/ s tím
že nevěrnými gednostenně o ten Kámen vrazu se vrážegice / když z Mesi-
chasse Krále Světského/ a ne Spasitele věčného sobě vělagi. Za těmi
gsau ti/ gesso Pána Ježíše ze Kti laupi/ a na mrtvě Svaté/ na němo-
tworná siworens/ y na své nečisté/ ošekané/ a kuse žásluhu to cpags/ co
vlastně samé žásluze/ Smrti a vylití Krve Krystovu náleží. Opět/
kterí toho Směna I e s v s k čárum/ k kanzlum/ k zehuánym/ k hādānym
zle pozivagi/ halo. někdy oni Synové Scen w Efezu/ gsouce Zidé/
však Směnem Pána Ježíše Diáblu začlinati se pokaušeli/ pročez gsau
hrozně od nich byli zdrápáni. V tom pojnamenáno gest w Knize Stukův
Apostolských. Rovně též činí množí Kněží/ Vyšiny, Vodn/ Soli/ o-
hně/ Massa/ Veyce/ Holatubata/ gehnědy y dějiv/ tím gménem Ježíš
světský. V tom počtu gsau y ti/ kteríž pověrcné říkatečky a lísly, wšsu-
dy I e s v s, I e s v s, ū/ popsané, na hrdele nosivagi/ a yak pak se
ten hřich pásse hrozným lánum/ proklínánym/ přisahánym/ ū/ dív je se
gruntové a základové Nebe/ Země y More hrůzau nepohnau/nad ta-
kovými zloleycnyimi lidmi. Bez viny hřichu negsau y ti/ kteřiž díklám
sivým/ buďto zpohanilá/ potworná/ neznámá gměna dáwagi/ a nebo ta-
ké vše gměn, než gedno, na ně při Křtu Svatém cpags/ že se sotva zdržu-
gi/ že gich y eim gménem Ježíš nekřivagi/ když napočád týmec ča-
suv rěčto myněgssich dvě gměna mswagi/ Jan Kříž/ Václav Bur-
Jan/ Krystoff Wylím/ Karel Zdislav/ ū. Gesso mnohý podobněgssí gest
kterito dvěma gménům/ Petr Sasset/ ū. A halo mswagi ta dwoguá-
sobní gměna/ pohanště s Křesťanském spogeně: Tak na-světším-dile-
takovi bywagi více života zpohanilho/ nežli Křesťanského. Syn
Boží měl tolko gedno vlastní Směno I e s v s: Ale mnohým lidem se
to při gich dětech málo zdá. Ač y Pán Ježíš měl mnoho Čtyrile/ Kry-
stus/ Emanuel/ a gine/ ū. Však od Vrádu svěho. Při Obrázce pak to-
liko I e s v s Směno vlastní mu dáno gest/ halž z dnešního Svatého
Ewangelium slyšíme. Odkudž dál/

I I.

Druhemu Rozdusu Kázani přistaupce / w něm se vyvěugme o
Směnách Lidských/ kteráž se při Křtu Díklám dáwagi.

Odkud gsau vlastní Lidská Směna sivýg původ wzala?

Item: Kdy gsau za-starobávna Lídé Díklam vlastní gměna
dávali/ a proč židé osmeho dne při Obrázce/ a Křesťané na
Křtu to činí?

I e s v s vlas-
tingho gmě-
na Páne zle
vžívat.

Martini 2. i.

Agor. 19.

De nomine
Impositione
nomini bus.

Směn vlas-
tingh Lids-
kých gest pů-
vod.

I.
Sám Boh

Genes 1. 2.

Genes 15. 17

II.
Lidé a příslušníci

Duch a pro-
ročího

Genes. 5.

III.
Případnosti
v času Staro-
zák. dětí.

Co se dohle původu gmén vlastních w Světě/terto gest:

¶ Předně od Boha samého/ který wšemu svatočenj svému gménem dával prvé než včiněno bylo / wywolávage ge vlastními gménym, takto říká: Bud Světlo/a bylo Světlo. Bud Den a Noc. Bud obloha v prostřed wod. Suchotu nazval Bůh Zemj/a shromážděnij Wod Mořem. A tak o nichch/ u. Člověku z hlym z formovanému/a dchnutím svým božským obživenému/dal také sám Gménov/Adam. Abrahamu/ Abraham: Manzelce geho Sára/Synu gegich Izák. Neb Angel byl řekl: Abrahame/Sára twá porodi Syna/a nazvěss gménem geho Izák. Tak Izrahel/ Ioannes, I es v s, Emanuel, Petrus, a gina velmi mnohá lidstá gména / sainym původem a rozkazeim Božím gsau nalezená/zgewená / a lidem vložená.

¶ Druhý původ magi také z Lids/a od Lidi gsau vyhynulena/vařoz pak od Světa počátku / a obživlásné w Chrktvi Božji/ nic se názvau/ manym a tressunek nedálo : Ale působenijm Správce Duchu Svateho/také v při vlastních gméních/geho vnučnutijm/ od Rodicův dítkám daných/za přičinami rozličnými. Vako některá gména Duchem prorockým gsau nalezená/ když pobožni Rodicové při svém narodeném plodu poznávali budauch život a skutek geho. Protož takové gméno/ kteréž by se s tim gegich životem svrovnávalo/ dícti za vlastní dánvali. Adam první Člověk owszem z poručenj a z přísladu Božjho/ a vnučnutijm Duchu Svateho/životcichum před něg přivedeným gménem dánval/ a také tím které nazval/ posavád se tuntak gménuge. Take h Manzelku svau / z žebra Čela geho Bohem wzdělanau/ Ewau/ kteréžto gméno — Ewa Český znj/ živá/ proto (pre) že měla být/ byla a gest Matka wšech živých. Děti potomně své wšech vlastními gménym gménovali. W čemž Adama geho potomců následovali: o tom se čte w první Knize Možžisowě: Třetinu Synu Adam dal Gménem — Sech/ poznávage že z něho bude sloup Chrktve/ a základ slibu v Messiasovi/ takž w pravdě byl. — Samson/ gest Slunce Rodiny své/a w pravdě byl Sluncem / skrze záračnau sylu/ Lidu Izrahelskemu svitjen. — Judith wyznawatelkyně. Skutek zagiště Judith/ v s opovídáním se hrála svého / wyznawatelkynj Božj byla. K tomu podobná Duchem prorockým vyhynulena gsau v gina mnohá gména. — Ioannes, pravé Milosti Božj Kazatel. — I es v s, Spasitel. — Christus, Knez a Král posvěcený. — Chrisostomus, výmluvnosti se skvěly. — Andreas, zmuzilý R.

Opět za přičinou všech nějaké neobyčejné přidstěti/ při času geho rozenj se spátrugich. — Jakob Supplantator rodje se držal rucičkau nohu Bratra svého Ezau/ spolu s nim se z života Matky w gednu chvíli rodičeho. Protož od té paty dáno mu gménem Jakob/ jakoby řekl: odstr fugich bratra — Benjamin/ Syn Pravice/ z toho to gménem poslo

Edy

Edyž Rachel při porodu geho vmečela/ Jakob Dceci nazval dítě/ Benjamín/ jakob by řekl: Syn neymilegssí Tovaryšem mé Rachel. וְאֵלֹהִים / z Wodý rotažený/ neb ho Dcera Faraonova w Rjece naflla. וְאֵלֹהִים Gerson, počešiný/ neb ho Moggissí na cestě s Manželkou porádně splodil. וְאֵלֹהִים Dawid/milý dítě/neb byl neymladší Syn. וְאֵלֹהִים Jan/ Vir meus, mág neymilegssí. וְאֵלֹהִים Thomáss/ Blízenec/ neb se s druhým narodil. Tak y v Pohanu vlastní gména possla: Cæsar, svýřezaný/ neb bylo dítě z života matky svýřezané/ kteréž od toho tím gménem nazvali. Seneca, že ſe ſedivý narodil/ aneb z starých Rodicův. Posthumius, že ſe po Smrti Dcece na Synobu narodil. Proculus, w neprístomnosti Dcece narodený, nazván daleký. Macrinus, hubené Dítě hubeným gménováno. Formosus, pěkný. A za tau příčinu vſech týměř dvanácti Synův Jakoba Patriarchy gména vlastní gsau nalezená.

Za příčinu také vđěčnosti plodu/ od Boha rodicům daného. Eva patnáctého Léta po vynášení z Ráje/ Edyž porodila Adamovi Manželu svému Syna a dceru spolu/ dala Synu gméno pp Kain/to gest/obdržensí/s vđěčnosti/ za gmc nemage než že Mescháſſe zaslíbeného giz porodila/ aby zase ſtrze něho Rág prvněgssí obdržela. Dceru pak Culmaneam nazvali. Opět po patnáctti letech/a giz Čtidecéteho Léta světa/druhého Syna zplozeného Abelem nazvala/ a s ním spolu Dceru Delporá. Neb halž ſe po potopě podvým dícký rodily/ tak y z-prvopovátku Svatá/ yafž piſí Šebestianus Munsterus Cosmographus. A příčinu tato tře vđěčnosti plodu possla mnohá gména. וְאֵלֹהִים Noe, odpočinutí. וְאֵלֹהִים Samuel od Boha vyproſený. וְאֵלֹהִים Simeon, svědél Pán o potopě. וְאֵלֹהִים Zacharias, pamět Páne. וְאֵלֹהִים Jozef/příden Pán, dceřeua Dorota/ Boží dar. וְאֵלֹהִים Anna/milá dcerka/riskagis Nulka. וְאֵلֹהִים Rebeka/dávno očekávaná

Za Čtvrtou také příčinu Činosti Svatých/ kterež aby ſe při Dítích až do Smrti vždycky nacházeli/Rodičové gsau ge takových Čiností gménn nazývali/gmízby ſe k ctnostnímu obcování vzbuzovali. Vedle toho: Conuehiunt rebus nominis ſepe ſuis. To gest: Pečná gest věrata života/ Edyž ſe gména s ctnými ſkutky/a pobožná obcování s gmén ſrovňávají. Taková pak gména gsau: וְאֵלֹהִים Salmon, pokerný. וְאֵلֹהִים Timotheus, Boha ctých. וְאֵלֹהִים Tobias, dobrý Muž. וְאֵלֹהִים Matthæus, dar Boží. Nejvíce pak Ženstého poohlaví gmén geji pro činosti vymysleno. Než וְאֵלֹהִים Elieher, gest zahrnutá/totíž ſtudem a bázni Boží. וְאֵלֹהִים Salome, Rozšírená uchostnit. Iustina, Spravedlivá. Regina Královna/totíž nad žádostmi Čelo. Catharina, Čísiá. Susanna, Ruže vonné/totíž vteřenou poctivostí a zdrželiwoſtí. Mar-garita, Perla / druhé Dusse ſvě opatřovnice. וְאֵלֹהִים Maria, žárlitkuw a hořkosti plná. וְאֵלֹהִים Maria, hospodyněská. Christi-Anna, Krystyna/Kryſtowa-Anna. A ta Svata Kryſtyna w prawdě Kryſtowa byla: Neb gsau z pohanstých rodicůw dítě ſe vlastní zplozené/wsrh Kryſtova

111.
vđěčnosti
plodu:

Posthumius,
Proculus:

Augustinus,
Naucleus,
Berosus.

111.
Činosti ſvatých
při dítěch
které od Rodicův
jsou zplozené.

Onomastis:
Theolog:

Na Den Slavného Obřezání

istoriy dosahla / a pro vši stále wězení tějká / v Dheň slesla / o pnyohu w
ném spálena / ani wodou vtipena byti / zvodením všechno Čela gegijo
Smrt Muccielskau podnila. ^{Z. ř. Sophia} Sophia, neb Zioffia / gest. Ma-
drost Boží: nalož w skutku ta Swatá Sophia Maudrosti Včeli Sp-
na Božího osvícená / mage tři vlastní dcery / Fidem, Spem, Charitatem,
w Maudrosti Boží tak ge wycwicila / že pro Krysta Pána Muccielsc-
raděgi zbité chceli byti / než z geho Víry wystaupizi. Kteréž když Zio-
ffia Matka aich pohřbowala, a Pánu Bohu se v Hrobu gegich modlila/
posognau Smrt tu také vmlčela / a s dcerkami pochována gest. Anno
Dominii 130. Z toho můžem poznati yak gsaú starí Křestiané vše o po-
božnosti a Spasenij Dítěk svých / než o pechu/tjetcích/rozloze a Boží
Swětská se starávali / poněvadž to dobré hned při Křtu gménym gmo vlo-
ženými opatrowali / a tudíž w ně Čeností Swaté řeči. Magist se tu-
to gisťe wosickni Rodičové čemu včeti / a každý na své gméno / až toho na
připověd při Křtu Bohu věiněnau, rozpomínati.

<sup>Z dobrej
svobodné
vile Rodi-
čům.</sup>

Za-Pátau Příčinu gisťe gména Lidská gsaú wynniffena Lidmi / o
z dobré a swobodné vile Rodicův / wedle zdáns a dominens, v pělného
mrzutého gméno. | Magist zagisťe Alchimista své Orpheos, Hermes,
| Teologi, Hieronymus, Augustinus. | Kazatelé Eliasse, Samuele, Da-
niele, Izaiasse, it. | Králové, Ferdinand, Maximilián, Ladislav, |
Karly. | Knížata, Hendrychy, Woldrichy, Arnošt, ū. | Hrabata a
Páni, Vilém, Jaroslav, Frydrych, ū. | Vogáč, Alexandr, |
Hektor, Gai. | Ničestiané, Wacław, Jan, Petř, Jakub, | Mace-
ttause, Thomáš, Dorothy, Hedwika, ū. | Sedláč také své Horví, |
Wávry, Bartone, Wass, Hann, Kedry, ū. | Bežbožní pak a nábo-
ženství potupují, Absolon, a Pohanstá gména. | A Pověrečný Štěpán, |
Stanislav, František, Kliment, Antonín, Háj, Marenc, Po-
tenčian, it. A tak gedna každá rota podle svého dominění ráda se
swau nádchau křti. A halá w Čílowěku Mysl byivá / ta se gménem co-
ho dječe na gewo pronášíswá.

Ale dobrí, pobožní / a naporád wosickni Křestianski Rodičové / pa-
matugte při Křtu Swatém dítě své, gménym z Boha a z Swatých lidí
poslými / w knihy životu věčného dátí wpisovat / a neobyčejnými
pohanstvími (Enžž neznámau řeči) gich nehyzditi / valž se na wětšinu dí-
le to v našich Čechu spatejuge / že řídcí z Erbovních / ba i ti Sedláč, |
starodávní a obyčejná gména magi: Ale Wlasta, Německá, Pohan-
ská, ū / že ani samy Matky nevměgi děti gménovati. Co onano svého
Nabochodonozora / říkala mu: Na dwau Nohách Sochor. Bywagi
tim častokrát y kněž i wosetečnij a drži winni / kterž w práwo rodicům w-
fracují / a potwornými gménym dítěm gich při Křtu zhyzdugs.
Dále / co se pak vohče čaju gmén vlastních / dítěm vkládaných / když saú
že starodávna w své dávatí se začala / a proč Zidé osmē dne při obříce
ce / a křestiané na křtu gména dětem vkládají. ^{Co} To potřebné gesti svěder.

Gméná wla-
stní dávala
se Lidem za
starodávna
rozdýlny ch-
cají.

Rozličný zagisté obyčejové lidství w Swětě při těch všech bývali.
Cíte se/že Národnové od Jzmahele Syna Abrahama posli/teprvá
Léta Čináctého světu dítěčího Gimena gím vkládali/ vklazujíce na to/
že Izmahel předek gegich we Čináci Letech byl / když ho Otec obřezal.
Rželové Pacholskum Desáecho / a Děvčátkum osmího Dne Gimena
dávali. Antonius Císař Ržimský Četího Dne po Narozeni to čini-
ti přikazovával. Napořád pak týměř v tisícech Národu Pohan-
ských w Swětě řidko před Sedmým dnem od narozeni to se dálo.

Zidé vstavění/ ne dříve ani posléze / než Osminho dne/ při Obřezce dítě-
te to činívali/z příčin: Předně/z rozkazu Božího/ w Zákone Páně za-
psaného. Od kteréhožto Zákonného rozkazu, také násť Pán Krystus
reprv Osmin Dne gsa Obřezován / gmenem vlastním I e s v s nazván.
Nebo Pán Bůh vsetrújic w tom mlobu Dětáka/ vymířil gisly čas/
ažby Elko Dítěte trosek poedrosilo / a se z-sylilo/ a tak l času obřizk
čerstwégsi bylo. A mino to/ Pissi Physici; (y wedle Swědecov Arh-
stotelesa Mladce) že Dětáko až do Osminho dne mnohém nesštěsti, při-
hodám a Smrti, yako w rukau gest. Od když Mladcy den Sedmý
gmenugi diem Climactericum, to gest: Den stupně neb Rzebrsku fsmrti/
aneb těžké proměny. Od tuk také Anni Critici & Climacterici gsa/totiz,
Léta tak řečená / když se komu-koli geho světu sedmě Léta obnovuge a
nastává/yako sedmě/14. 21. 28. 35. 42. 49. 56. 63. tehdyž vzdychy bud ně-
yaký pád/vraz/nesštěsti/ftroda/nebezpečensiv/ neb Smrt tomu Čjlo-
světu že přicházíwá. Když pak devětkrát sedm / neb sedmkrát Devět
Let se schází/totiz Ssedesátý Četí/ ten Rok Starcum neb Ssudný a smr-
tedlný / aneb velmi nebezpečný býwá. Proč se takový Rok Ssedesátý
třetí člověku gmenuge Annus Climactericus, vel Tempus Climacteri-
cum. Yakož pak důvodové velmi množí w spisích toho dosvědčují:
že z Potentánu w Čtrideátý páth / Čtyhydtáth druhý/ a nehyvce mage
sedmkrát Sedm/ což včiní Čtyhydeet devět Let / a opět Sedmkrát De-
vět/gest Ssedesátý Četí Rok, světu gegich vmlragi/aneb nějakého pá-
du a nesštěsti / rovně co y gisly Lidé zakussují. Slavné a Swaté pa-
meti Čísařové / Ferdinand mage Ssedesáté tři: Maximilián Čtyhy-
deeti Devět Let / totiz sive prawé dny a Léta/ Climactericos annos, ži-
ivot dokonali. Lutherus a Philippus Melanchthon w 63. Letech zem-
řeli.

Tehdy ne bez tagemisivi Maudrosti sive Božské rozkázal Bůh iepřv
osmího dne / po prvním Sedmém nesštěstí/ pacholsky w Jihském
Národu obřezovati/a gmena gím dávat.

Ale Křesťané, poněvadž žádne bolesti Křtem Swatým dětáku nečiní/
nečeke osmího dne / to dřív to lip / magi ge dāti Křisti/ a gmena vla-
snimi nazývati. Neb se rozkaz Krystu na to vstahuge/aby se to ney-
spiss w včannoſti Čírkve Swaté/ strze laupel druhého rozeni/ a obno-

Genes 17.

B. A. in Prod
blcm:

Aristoteles.

Léta nesště-
sti, žebří-
ku f Smrti
člověku pos-
dávají.Iohann. 3.
Lucas. 10.

Na den Slávny Obřezání Páně

wenj Ducha Swatého, díky Hcipilu. Čudou se znovu rodily/a země
na w Knihy života světěho zapisovali/Ducha Swatého mabývali/
pod Korouhew vstěznau Pánu Krystu se přigimali/a vlastními gmeňmi
Čírkvi Boží/ na Zemské, tak Nebeské w známost se vrozovali/a z dár-
belských vkladů výrbovali.

*Maučet w
zvýcet*

Naučtež se Rodicové, a nobrž naporád vysíckni lidé, z této řecí o Křtu
Swatem / a gmeňsch nemluvnatek křesťanských význe smysleti / a píti
tom se náležitě chowati. Gménem pak nasseho P. Ježíšse Krysta se těšit.
Spamatovati hledme co w tomto Kázani Slova Božího rozmíiano
bylo/w prvním Artykul / o vlastním Gménem Božího a Panny Ma-
rye syna / nasseho Krysta Pána/ genž gest *I e s v s.* Čeště se vykládá
Spasitel. Ktererž nevýmluvné výzky přináší věrným/ konž ho náležitě
výzvagi. Druhým Rozdílem včili gsmí se o našich Lidstvích vlastních
gmeňsch/že svůj původ předně z Boha/ a potom z Lidi, za příčinami
mnohými magi. A při Swatem Křtu / na místo Obřezký židovské
vozestlem / z důležité potřebu nemluvnátkum vkladagi. Kterážto nasse
vlastní gmeňna (věříme w Nebeských býti zapsaná) ráč znáti nás nevý-
legssi Pán *I e s v s.* Kterémuz Čest / Sláva, Císařství/ dík činenia
Chwála buď na věky věku wyzdávaná/Amen.

A K P O S T I X I S.

Píseň/Kteráž w sobě nese weylad toho Gména *I E S V S.*

A Modlitba ku Pánu Krystu/za dobrodiní těhoz Gména *I e s v s.*

Spiswá se yako: Pán Boh gest má Syla y daw-
ffam/ u. s Repetitio.

Narozené Dítě nevzácnegssi/ Boží Synu nás pravý Mespássí/
Angelským spěvem w Nebeské Kříssí/ Vitaný, y od nás teď w čas nyněgssi. Rz.
Nás věčný Pánec/ Genž máss gmeňo slavné/ Prvadiwé *I e s v s.*

Z Nebe křz Angely přinessené/ Při Obřezce tobě za vlastní dáné/
VVA noční Slávnosti obnowené/ Spasitím Duchem nám lidem vyšvěcené: Rz.
Z gest Spasenj, Nás z hřichův sprášení/ Twé gmeňo *I e s v s.*

N eysplněgssi všech věrných ochránce/ Proti Diáblu/ hřichu/nás zástupce.
O noc přemáhá Smrt/ zatracenj/ Nebě gest dostatečné k výswobozenj. Rz.
Z časných y z věčných Víd/ z pokut pekelných/ To Gměno *I e s v s.*

GEzus gest výdych věrným Ježíšem/ Vyti chce vstawičně hotovým všem
STálým w geho Výre spomenkem/ Neduživých dokonalým Lékarem/Rz.
Kdož po čem dychti/ Můž všechno dogsti W tom Gměno *I e s v s.*

GME no twé Páne Kryste Ježíši. Bud milostivé každé věrné Dusi/
NO wě Léto začaté nyněgssi Stiastné/vrogdne/pokogné swé Kříssí. Rz.
Ráč darowati/ Čírkew swau hágiti/ Vyslaks gegj *I e s v s.*

Gednotu

GEdnou w včenj/w Božie/w lásce/ w Náboženství svornosti spůsob w své částce/
HOgním požehnáním twá pravice Rozmnožuj gmění/jiwnost nasse Práce. 12.
Zdawug nás hřejcůw/ Wszech Peckiných strachův/ O věčny lass.

Na Den Památky Slavného zgewenj Chrysta Pána Múdrčum Pohanským. Ginák tří Králůw.

Ewangelium S° Matthausse/ w II. Ka.

Emanuel pravý / Boži a Marye Syn Gejiss Krystus/Racíž se
nám nyni zgewiti / a swau milosij nás dariti/Amen.

Skož při počátku Světa hned po Pádu prvních Rodicův včeněn byl slib od Boha o Messyassovi / kteržby moc nepřitele Diabla slazyl/ a lidsté pokolenz té potupy wyšwobodil: Tak hned od toho času wssickni tomu slibu důvěrnj ho očekávali. Ewa když počala w životě svém/ a porodila Syna gměnem Kaina/radosť splesala: domnjwage se žeby on ten Messyass zaslibený byl/ protož řekla: Obdržela gsem Člověka strže Boha. Ale zmeylila se nebohá: Což potomně požnala/když Cain byl wražedlníkem Bratra svého Abele. Item: Jakob Patriarcha magne naděgi o přichodu pravého Messyasse na tento Svět/ řekl takto: Nebudec odgato vásle ženský Královské z Judy/a Knizje z Bedr geho/ ažž y přjde ten/kterž počít má byti/ a on bude očekávaný Národum/ré. Wedle té předpovědi wssickni slobům Božském věřej žádostivě gšau ho očekávali / žvlášť pak Eli Izrahelský/potomkowé Jakobovi/magice mnichy mi důwody zaslibený Božská swrzená a zaslibená. Protož když plnost času od Boha vložených příslia/a Krystus Pán gž na Světě přišel/ tomen byl/ aby se žádný nemeyl/gimého Messyasse(kromě Krysta Pána) neočekával/ bylo potřebi o něm (že se gž natodil) wyšwědčení. Spůsobil to tehdy Pán Bůh/aby od Angela o geho wšelení/ a početi, Pannę Marygi a Jozeffovi: O Narození pak Paschálum nočné nad svým Stádem bdychym/ žwěstováno bylo. Čehož y Poskytové gím řhned oznamiti neobmestali/ a netoliko oni: Ale y tehdy, když mnen byl (totiž ten pravý Messyass) do Chrámu / Symeon Starci/ a Anna o učin wprawdě wyšwědčovali: Tak aby mohl netoliko Židům/ale y pohanům w známost vveden být/ gegichžto očekávaným také být měl/ (dle předpovědi Jakoba Patriarchy) Spůsobiti rácil také/ aby Múdrč z východních dalekých Kragin za příčinu Hvězdy, kteráž se gím okázala/do Jeruzalema příslia/a o tom wnowě narozeném Králi rozhlasovati: O čemž se obširněji w dnesním Swatém Ewangeliu wypisuje, kterž řed s významem a vlivem povídánauce sobě čtené přeslyšíme / wedle sepsání Swatého Matthausse w Koždulu Druhým/ slovo od slova takto:

Exordium.

Genesis. 49.

Lucas 1.
Matthew 1.

Lucas 2.

333 III Když se

Ndy se pak Narodil JEZVS w Bethléme
Jidowé/za času Herodesa Krále/Hle Mu-
drč od Východu přišli do Geruzaléma/
říkajíce: Ade gest ten Král Jidovosty/který
se narodil Nebo viděli gsme Hvězdu geho
na Východu/a přišli gsme abychom se mu flaněli.

To pak vslíšew Herodes Král/vlekl se/a wesserem Ge-
ružalém s nim. A swolaw wseckna Knížata Knížstá/a
Vítěze Líd / wytážoval se na nich, kdeby se Kristus
naroditi měl. Oni pak řekli mu: W Bethléme Jido-
wě: Nebo tak psáno gest strje Proroka: Ati Bethlé-
me, Země Jidstá / nikoli negsy neymensj meži Knížaty
Jidstymi: Nebo mi s tebe wýgde Wýwoda/který spra-
wowati bude Líd mūg Jzrahelstý. Tehdy Herodes
tagně povolaw Muderčů / pilně se gich wypatal/ na čas
Hvězdy/kteráž se gím byla vfažala. A propustiv ge-
do Bethléma / řekl: Gdouce tam pilně se ptente na Dě-
ťátko: A když naleznete / zvěstujte mi/ až n' já přijdu a

flan, m

flaním se mu. Oni pak vyslali aposle Krále/odessli: A hle Hvězda / kterou byli viděli na Východu/předcházel a ge/ až n přišla a zastavila se nad mýstem/na kterém bylo Dítětko. A vyzváli Hvězdu/zradovali se radostí velikou velmi. A všedli do Domu, našli Dítětko s Marií Matkou geho: a padli klaněti se mu: A otevřeli vše Počlady své podali mu Darův/ Zlata/ a Kadiela/ a Mirrhy. A napomenutí gsauce wesnách/ aby se nenašvácovali k Herodesovi/ ginau cestou navrátili se do Kraginy své.

Secto Historij Ewangelické se vypisuje: Kterak Moudrý od východu přigdouce do Jeruzaléma / Krále Krista Pána, toho Dítětka w nowě narodeného, hledali: Když říkali ho pak tam nenašli/obrátili se(následujice Hvězdy/ kteráž ge provázela) do Betlehema. Kdež našli to dítětko/potlonu mu věnili/a dary obětovali: Po výkonání pak té pocty / vzdali se od Boha věrnou věnstrahu před nebezpečenstvím/ginau cestou do své Kraginy se navrátili. Slaví pak nám toto Svaté Ewangelium k znamení temu významnému Naucení. Nebo předně/máme w něm svědec troj o dobrotě Boží/je P. Bůh chci/aby netoliko židům/ale také Pohanům/potom pak všem w něho věřícím/Krystus Pán/Emanuel w nowě narodený / zgiven byl. Item/vějme se z něho: Ačkoliv Pán Krystus z židům a w židovství narozen gest: Nic méně vysok je s aužitky svými yak k židům/ tak y k Pohanům věřícím přimáleží. Tatiž nás vči: Cobž činiti měli ti/kterí gen nagiti, a spaseni w něm složeného aučasní být žádagi. Naposledy: Spatřuge se také w tomto Svatém Ewangelium: Jaké auklady bezbožní obyčeg magi voleným Božím činiti/kteréž vysok Pán Bůh sonic obracuge/a následovník své věrné vysvobožuge. A protož, pro lepší vyrozumění tohoto Svatého Ewangelium dnesního/pozastavice se/včiti se budeme/

O Moudrých Pohanstech/o kterých nám dnesní
Svaté Ewangelium zmínilo činí: W těchto
Třech Rozdílích.

- První/ Kdo gsau to ti Moudrové byli: A od kud přigeliz
- Druhý/ Zícho gsau narodený Krysta Pána w tak dalekých Kraginách poznali?
- Třetí/ Prigerisse do Země Židovské/ co gsau dobrého činili?

Při

I.

Při Prvním Rozdílu rozgímati sobě budeme: Kdo
gsau ti Mudrcové byli/ a odkud přigeli. Dominus vagi se moží/
že gsau byli Králové/ berauce to své domnění z žalumu LXXI. ste-
rý díl: Králové z Tarsu y Ostromové, dary obětovati budau. Krá-
lové Arabští a Sabeyští Pocty přinášeti budau. Achětí tomu
že byli tři/ proto: že se v rozmíru daru w Historij zmínila čin. Četího
z nich vdečali Maurenína Černého/ yafoz y Malíři ho tak malují/ be-
rauce to z tohoto slova Saba, w kterém Městě někdy Maurenínských
Králův Stolice byla. Ale co wšecko gesto vyvinutien Lidstě. Nebo
co se w žalumu LXXI. vyplisuje / to se má o Duchovním Království
Krystowu rozuměti: K němuž y Králové měli připomeni být/ aby
byli Pěstavuové Čírkve/ tak yafz Izrahass Prorok predpověděl.
Jtem/ w tom žalumu obsahuje se zretečlné Proroctví/ o powolanijs a
obracení Pohanůw k Krystu/ netoliko w Wychodních/ ale také w Zápa-
dních y Půlnocních Kraginách vydlegisých. To pak Proroctví se
vyplnilo / yak na těchto Mudrech/ tak y na nás/ kteří gsmí z Pohanu
posti. Nebo gsmí z milosti Boží, kteří Hvězdu Ewangeliu m Ewa-
těho k Pánu Krystu povolání. Zí pak Lídě/ kteříž sobě to tak slyšeli,
velikau svau hlaupost w tom pronáslegi: Když to o Králech Zápa-
dních, (Tharsis zápisí zřejmě z židovství z Západu lež) a o Sabey-
ských, kteříž na Poledne byli/ vykládají: gesto (dle svědecis Ewan-
gelistu) ne od Západu z Tharsu/ ani od Poledne. z Sáby: Ale od wen-
chodu přišli. A poněvadž se na tom Václavově snáslegi/ že z Persii
přigeli: Králové tehdy být nemohli. Nebo Hystorograffové pi-
sí: Zde když po Smrti Kambysa Krále/ Magi istivě se w Království
vlaudili/ (Comaris zápisí Magus, zabito wse ryně Bratra Kambyzo-
va/ kteříž slaul Smerdes, Bratra svého gménem Dropasen, že byl
Smerdomi w Evári a wewsem spůsobu Těla podobný/namísto geho
posadil) Zwěděvsi o tom Václavově Perského / říale sňeho
Krále y Bratra geho (kteříž Magi byli) zamordovali/a w tom Da-
ryus Hystaspis na Království dosedl. Kdyby pak tito Mudrech by-
li Králové/ nebyly gich sobě Herodes Král Židovský tak málo wážil/
ale tak yafz na Krále slussi/ Slavoně by ge byl včtil a průvod dal.

K tomu se wšemu/ Evangelista nepraví o nich aby Králové byli/
kteríž když toho co bylo/ nebyly toho mlečením pominul/ než prosíce do-
kládá a oznamuje že byli Mudrech. Ani poctu gisťeho/ tříli gich tolito/
či wje nebo méně bylo/ nepisíse. Některí z starých tomu chtějí/ že gich by-
lo Čtrnácte/ ale y to gest wěc negisia.

Co se pak dochce daruw: O tom Evangelista vypravuje/ neco

geden-

Prav. 71.

I. cia 49.

Herod. lib. 3.
Lukin. lib. 1.

ged
wa
gsai
me
drei
Pif
Dr
jna
ce/l
Ma
na
ob;
Ra
pře
li
Lepe
tiro
h v
Ctn
ho ē
su
čtv
kni
Per
twj
něn
na
př
Pá
haj
Tj
am
fdej
slez
ch.
Bu
Vit
Mil
don

gedenčadž obživlásené / ale co všickni společně Krystu přinesli / a obětovali. Oinsi opět smyslegi / že byli Čzarodějnici a Modláři / kteří gsouce Hvězdau vzbuzeni / i Krystu se obrátili. Ale Pán Boh gest tak mocný / že v Čzarodějnici Lidi i sobě obrátiti může : Ale všas je tito Moudrci takoví nebyli / poznává se to z toho : Nebo předně / byli včeni / znali Písma Svata / kteráž gsau o tom pravém Meschassi předposídaná. Druhé / Pán Boh gím ráčil dítv a jázrak ukázati / odkudžby mohli poznat čas Narození Krysta Pána. Třetí / slaněli se Krystu v pravě vječe / hned yakož gsau i něma přifli.

Kdož gsau tehdy byli ? Ewangelista píše že byli Moudrci / Latině Magi. Píše pak Cicero, že v Perských takových Lidě tím jménem byli nazývání, pro maudrost / a zbehlost, v snytování všech přirozených / a obživlásenj maudrosti / v známosti budauchých všech, obdarení / tak že i Raddám Králové Perskij gich vyzvali. Což se také z Hystorie napřed připomenuté z Justyna Hystoryka porozuměti může / že bližších Králi v byvali. Nebo také Králové gím své Syny gím i cvičení dávali. Laertius píše : Zě Magi v Perských byli Lidé včeni / (kteríž Lid vyzvivali) a v Hvězdárském vničně dobře vyzvicieni. Neb byli tehdy tito Moudrci Lidé chaterní, z Obecního Lida / ale v svého Národu v všech vztátni a Slavní / pro obživlásenj Maudrost / Vmění a Cínosti / v kterýchž se sítvěli / a bohati : Yakož se to poznává z dnešního Svateho Ewangelium : Poněvadž tak vztátně a druhé Dary Krystu Pánu obětovali. Byli taliče Včitelé Lida / kteříž lid i Cínosti chvalitebným napomnali / negináč než yako v židu Mogaři / a v nás Kněži. A nepochybne gest / žež gsau včeni od Danyele Proroka v Persii o tom pravém Meschassovi rozhlasované znali / a o Proroci geho, kdy se naroditi měl, wěděli. Odkudž se naučiti můžeme : Poněvadž oni gsouce tak znamenají Lidé / Krysta hledali / na něho se ptali / a na chudobě a chaternosti gicho nic se nechorsíce / gen za svého Spasitele přizvali, etili / a genu se slaněli : Zě v my nemáme se na nássem milém Pánu Krystu vrážeti / ale geho za svého spomocnika / a pravého Meschasse přigimati. Yako tito Moudrci / o nichž vsllyssime :

Odkud gsau pak kněmu přigeli ? Ewangelista oznamuje / že od Východu. Východní pak Kraginy měli hognost takových Včených a maudrých Lidí. Což se znáti dává z Třetích Kněž Královských / kdež se zmínska děge o Salomaunovi králi / gehožto Maudrost převyníšovala veselky gine Maudrosti obdarěné, od Východu přicházejí. Na Východu Slunce pak gsau tyto Kraginy : Chaldejská / Babylonská / Perštá / a Indycá. Yakož také Daniel / Anqnyass / Mízael / a Azaryass (Kteríž gináč gsau nazývání / Balthazar, Sydrach, Milach, Abdenago) byli Služebních Krále Babylonského Nabochodonožora : A vyslilek slovo maudrosti v rozumu / na kteréž se gich Král

Cicero lib. 1.
de Divinitate
one.

Daniel 9.

3. Reg.

táral

tážal / nalezl v nich desetrát svéce nad všeckým Hadačem a Mludrem / kteříž byl v celém Království geho. Chcějí tehdy tomu / (halož podobné k Vídě gest) že tito Mludři byli z Persii / a nebo vždy z některé Království Peršského blízke Kraginu / kdež za času Nabochodonozera, Baláthazara / Darya / a Chra Králu, žil byl, a Proroci své sepsal Daniel Prorok / toho času když byl lid Izrahelství zaveden do Babylonu. Ale se pak nacházegit kteríž se domnívají ge býti z potomkův onoho Proroka Balama / kteríž lidu Izrahelstvímu gdauchýmu z Egypta do Živě zaslíbené (image z návodu Balala krále zlořečiti) dobroček / kouče: Vzegdeč Hvězda z Jakoba / u. Vysak lyp o tom kněžslegi ti / kteří ge praví býti z prosíčku Následovníkův Věciň Daniel Proroka: Kteríž mezi ginnimi věcmi předpawdal o příchodu takového krále / kteríž měl věcně královati / a spravedlnost věčnau přinesi / předpověděno kde se měl zgewitti / a kdy ktereho času / totiž že po Sedmdesáti výhodnich let. Gehožto věciň tito Mludři se sprawujíce / znali v ktereém národu se měl naroditi / totižto: v Judsru. Protož gsauce Hvězdau sprawení, (halož se to nijezkáje) poznali že se gíž narodil. A hned se vypravili na cestu. Přigeli sám z Města Suyhs (kdež také Daniel vyděni byl) tehdy se gím dostalo geti CCXVIII. pálli z Persepolis tehdy CCCX. Mill. Tuto některí přesladem téhoto Mludři své marne odpuštly, a posvěcené pauti, chcějí tvrditi / pravíce: Mludři zdalekých Kragin do Betléma přigeli / aby se Krystu Klaněli: Tehdy h křesťané magi putovati. Odpověd: Veliké gest rozdíl mezi Mludři téhoto putování / a posvěceným lidem Slova Božího se sňhlich tawlánim. Nebo co tu koli Mludřové činili / byli k tomu od Pána Boha povoláni. Kterehožto povolání ta hvězda gismý známenjem byla. Če pak Česty měli známenjí Aužitel / halo: Svědeceti, a zřetelný přeslad, povolání Pohanův do Chrkive. Ohlášení křeze ně v Cervušlémě o narození Mlesyasse. Po klonu od nich samému Krystu činěna / a darově obětování: Kteríž byli potřebni Panně Marii a Jozefovi / aby mage hned s Dětiátkem před Herodesem do Egypta na utíkání se strogiti / halo na cestě / tak mezi cnyžm Národem / měli z toho opatření. Ale tito (totiž Mnisi) kolikrát při svých pautích činí / to se od nich děge bez povolání / ano proti rozkazu Božímu / z pauhé posvěcené všecknosti / gesto bez povolání Božího nemáme nic takového před sebe bráti / zvláště nemajíce o tom od Boha nic poručeného. Z takových pak posvěcených a právě Modlárských tauler jadných ginn Aužitel nepohájí / než: Nečadowě hanební / od těch taulákův obogího pohlaví páhan: Vyhváni Svatých / čest samému Pánu Bohu přináležitau na Mlody, Kytinu / a Obrazu / křkání / u: Agině ohavně hřejch / kteříž proti vůli desaterého Božího Přikázání se provozugi.

Euto se pak slussi pozastaviti / a bedlivě sseriti Dobrotu Boží /

z křečí

Numer. 24.

Daniel 8.

Non valeret
sequentia.
Quia est ratio
dissimilitudini-
nis, in hoc
exemplio.

Math. 15.

Dobr. 4.12.

P
suon
cháje
heho
stott
žebh
uyné
kerol
daut
swug
ch p
vmer
Sw
byla
vlez
svjeti
byla
ldh
stkr

z kteréž chciel Pán Boh/ aby z vyselisého národu/rádu a povolání. Lidé/ ſu poznání toho pravého vnořeného narozeného Mlecháce, přiſli. Nakož/ předně bylo zwěstováno Paſtýrům Bethlémským/ nočně nad ſvým stá- dem bdyším; z Národu židovského poſlím/a ti ne byli ſlavni/ bohati/ maudři/opatrní/ ale chaterni/ a zevſech nezadněných řidi. Také pak w dneſním S. Evangelium ſlyſíme/ že povolati ráčil Boh také řidi z cyzí Kraginy/bohaté/ ſlavné,maudré a vzáctné/ abychom wěděli/ že Křiſtus Pán/yak tyto ſlavné pohansté Mludrc přigimá/tak y těch nez- chaterněných/ a na tomo Světě nezopovřených nezamíta/ nýbrž w ſech wſudu k němu přicházegichch Wylupitelem a Spasitelem ſe býti zná: Zoliko w něm ac sobě wſelikau maudrost žalládag/ w včenj za ſvých Mistrů magi. Nakož máme přiſlad na Nykodémova a Pavlovi/ ſteriž ac byli řidi včenj/ v židu vzáctnj: Vysak nim nepohrdli/ k zná- mosti geho přiſli/ a od něho y na milost potom gſau přigati. K gijchžto počtu přináležegi. také množí z Filozoffůw, a ginných pohanstých včite- lůw/ ſteriž auſinjm wychovánjm/y ſpisy ſvých Maboženſtwj Křiſtian- ſké rozhírováli/ nakož: Iustinus, Athenagoras, Cyprianus, a giniž množí. Zadž ſe zase ſtěmto Mludrcum navrátnme/a ſlyſíme/

II.

Při Druhém Koždiu Kázaní tohoto: Po čem gſau narozeni Kry- ſta Pána w tak dalekých Kraginách poznali. Vežte že
 Předně/po Hvězdě nové, gini vſazanc. Nebo oni sami zmí- ſku o nij činj/ ſterauž na Vechodu viděli/ nakož ſe gini z Jeruzalema wycházegichch vſazala / a ge až do Bethlema dorwedla. O té hvězdě mno- he hádky někdy byli mezi mnohými: Nakož o tom Epiphanius a Chryſtoſtus wysvědčug: že něhach Kachri, Priscilianistæ řecenij/smeňſteli/ žeby měla být hvězda/ pod ſterau ſe Pán Křiſtus naroditi ráčil. Nakož/ myněný množí hvězdáři prawi: že každý ſwau hvězdu, pod ſterau ſerodj/ má/ ſteráby geho osudkem měla být/ a odtud chřegi řidem bu- dauch wěch tak zlé nako dobré předpovídati/ a tauto Hystorií ten blud ſivák podpřagi. Z ſterehožto Fundamentu Manichæus osudek Stogi- chy potvrzovati chciel/ nako Augustinus piſſe. Ale my ſvime že takové věmě/ ſteré z hvězd budauch ſtěsti nebo neſtěsti předpovídatá/w piſmě Švatém ſe zbraňuge. A je ta hvězda/ ſteráž ſe Mludrcum vſazala/ ne- byla takova/ ani ſterá gina z obyčejných hvězd, na Obloze Nebeské ſe vſazujichch/ to ſe ſtěmito důvodů proklázati muže: Předně/ že wedne ſviftila. Potom/ že gednáž ſe ſtryla/ gednáž ſe zase/ když toho potřeba byla/vſazovala. Ktomu/ gegi hnuti bylo podle gití Mludrcůw/ tak je když oni ſestau ſe brali/ ona také před nimi ſla: Když pak na místo, ſdež ſe Křiſtus Pán narodil, přiſli/ pozastawila ſe, aby gini to nako prſení

elaic 47.
Hierem. 10.

Aaaa

vſazala

vládala / těhož se při obněchyních hvězdách nenačázal. A tak bylil gšau
a Moudrci w hvězdářském vmení zbehli / (akož nespochybne) z toho
vmení svého gšau Muzitu desfahli / totiž / porozuměli že ta hvězda něco
obzvláštního nad gine vyznamenáwa.

Gini gšau opět toho domnění / a praví že byla Cometa , a neb gini
něchal k tomu podobný žápal w povětrí / kterýž by Moudrcům Česku vla-
zoval / neginat než jako někdy Sloup Oblakový a ohnivý / kterýž Ed
Zrahelský z Egypta gdauch předcházel. Gini smyslegij / žeby k tomu
Pán Bůh obzvláštní hvězdu spisobiti rácil / proti čemuž písmo dí / že
Pán Bůh přestal od díla svého / od stvoření totižto nových podstat.

Chrysostomus a Theophilactus píši, tu hvězdu Angelem býti gříli
kladouce toho za důvod žalm CXL. Vycházto smysl v my následujme /
aže ta hvězda Moudre prosvázející Angelem byla / smyslejme.

¶ Druhé : Poznali to z obzvláštního Ducha S. vngewenij / kterýž
vznikl w gegich Srdečecobně zářračná hvězda vyznamenávala. Což
my tehdy / slýsíce tuto o Moudrcích / včinime ? Zdalij takových zářrač-
ných zgewenij věslávat budeme e Nikoli. Nebo my máme o Krystu
Slovo Boží. Slovem Božím tehdy spravovat se máme. Pouc-
h sám Krystus Pán neli se nám po S. písmích ptati / a w nich s. j. bý-
rati / halz S. Jan o tom vysvědčí. A S. Pavel dí : Ze Evangelium
Bůh zdávona zaslabil skrze své Prooroky / w písmích Swatých / o Synu
svém : Kterýž jako nás w temnostech osvětuge / tasz agisté (dí S. Petr)
máme pevnau řec Proorocku / kteréž je sobě jako svíce w temnostech se
rozzinagity sletřime / činimeto dotud, dokudby se nerozedenilo / a dennice
w srdečích našich nevzesla. Odkudž v David Prorok Královský dí :
Swětlo nohám mym Slovo rve / a Svíce stezám mym.

Tuto pak sletřiti nám naleží předivného Božství / opatrowání :
Kterýmž on Království Syna svého na Zemi zacíhal a zgewoval.
W židovství zagiště mezi těmi / giniž obzvláštně byl zaslíván / gest
naroden. Ač w chlívě w místě potupném, mezi horady v velké
chudobě ležel : Tam wssak w giničkách Kraginách / až na Východ Slunce /
hvězda divoná a neobýcyna / bleškem svým yašným, nepremoženým gen
Králem býti vyprawowala. W židovství sami tolito Pastryčí na něž
se peáli : Od východu pak znamenají Muži / přigdauc do židovstva
z dalekých Kragin, hledali ho. Echo vlastní nic o něm svěděti, ani ho
znáti nechelti : Ginde pak gsauce spraveni o geho slávě / a pravém Nes-
chassovi, w něho vývěrili : Gisiet se slovo Páně tehdáž naplnilo / tdež dí :
množ přigdau od východu a od západu / a stolici budau s Abrahámem
a s Zákem / w Království Nebeském : Synové pak Království (vys-
čení lidé novoděčni) vvrženi budau do temnosti zevnitřních. Což se v
podnes stává / že ti Krysta nevěří / kteríž se známostí geho nad gine vý-
chlugi. Et pak / kteríž se ginižmi daleč od něho býti zdagí / neblíž při-

stupugi /

Exodi 14.

II.

Iohannis 5.
Rom. 1.
2. Petri 1.

Psalm. 112.

Marie. 8.

stupuj / hledagi / a naggiace ho eti a welebi. Mat se tehdy lajdy o to
pri iciniti / aby se netoliko gmenem Krestianskym vychluboval / ale také
zoho zač gminy byti chce skutsem do kazowal. Pobožas také nemag se nic
va tom vrájeti / když vidí an ti, kteriž by Krysta z obzvláštní přivítivo.
Si přejimati měli / zavrhug. Neb on výdychy ma msto si / so kterež-
by si vau vosemohaunosti / Glávou a welebnost / s jnamenitým Uzit-
sem proklazowat rácil / dostawuge. A byt pak vosecken okřeslet Sveta
mlčel: Nebeša vysak chvalu geho vyprawovati budau. Byt vosecken
zbor Vapežský v sám Diábel z pekla zbraňoval: Vysak Otec Nebešký
spásobiti ráci t kterež předee geho vali konati / eti / chwáliti / a gemu
slaužiti budau: Vak v tito Mudrcové. Dnišž reč

III.

Kdo Třetím Rozdielu tohoto Kázani zveme: Co gsau přigewisse
do židovstva činili / a co dobrého w předsvečeti svém spásobili.
Text Evangelium dnešního reč záředně oznamuje gegich sprá-
wu / obzvláštně na těchto třech mísach: Totiž v Geruzalemě. Na
Kestě gdaur zas v Geruzalemě: A w Betlémě.

Až do Geruzalema že gsau přissli: Schwaluze se w tom gegich po-
stissnost a ochotnost/proto: Neb sobě té práce / vrat / a Nebezpečenství
pro Krysta podstaupiti opomali / toliko aby toho pravého Mleschásse
našli. Kde gsau ho hledali? v Geruzalemě. Neb se podle svého tělesného
rozumu domnivali / že takový Král ne ginde než w hlasovním Králov-
ském Městě se narodil/ale zmeyleni gsau w svém domnění: Pročež se gijn
potom ta hvězda stratila / aby odtud nast oti / tak v my porozuměli, že
Pán Krystus ne lidstvu Opatrností/ ale samým Božským zgewenjim
a pomocí nalezet byvá: Vat sám Spasitel Lidstvho tom vysvědčuge.
Vše v posavád se to geste spartuge / že ti / kterež se svým rozumem spra-
vugi / Krysta (genž gesti Světlo Práwy) ne w Chlévě Betlémekým/
v tom potupným mísě mezi sprostými: Ale w slavným Městě Geru-
zalemě/totiž mezi moudrými a tohoto Světa významnými lidmi, hleda-
gi. Od kudž v myni se domnivagisže neuspis pravdu věcni Syna Boží-
ho naggi w slavných Akademických / w Klášteřických / w Gezuvitých
Collegiích / u. Jinj opět na Ráji se trosekug / proto je se sami za Katoli-
cky chlebně počtagi / totiž ti / kterež Stolice Rimské setrív. Některiž
pak na Krále a gine Potentath spolihagi / a toho Náboženství, kterež oni
vykonátagi / také se přidržugi / pravuj: že není možné / poněvadž gsau
w takové významnosti postavens / aby oni pravdy znali neměli. Ale
skečen těch věc neprisvozuge žádného k poznání věcné pravdy. Ne-
bo Pán Bůh žalsbeni má w ponižených. A ne tak snadno nalezet byvá
mezi velikým zemským Bohatstvím / mezi dworany / slávau světstvau

Ioannis C.
March. 16.

oplenivagichim / halo w chaternym Betchlemě / totž / w tom nejharr-
nějším haussu prawé Chrkti / w kterém my znějich slovo Boží také rá-
di slissime : bychom pak přitom něco v žaluzi mušly / wssat se na tom
nezastavujme : Mybrž w té cinoři těchto Mndrcův následujme : Kte-
říž když do Geruzalemá přigeli / hned zgewne předewsem na Krysa
se ptali : Kde gest ten / který se narodil / Král židovosth.
Neptali se / Narodilli se : Nebo gij o tom dobré wédeli : Ale kdeby byl ten
wnowě narozený Král židovosth / totž ten / ktemuž podle dědictví a
práva přirozeného naleželo Královstvi Židovstc. Nebo tehdaž se gij
w židovstvu Králové nerodili : Ale od Ržijmanův vstanovování
byvali / kteříž tehdaž byli Páni wětšího Dílu Světa. A protož ta
kowé vyptávání bylo velmi tehdaž nebezpečné. Wédeli zagiſe / že He-
rodes od Ržijmanův Králem židovosthím včiněn byl. Znali také literat
Králové takových kteříž o některém genně Králi zmínsku mey sebaū
meli / bez trestání ne nechávali : Ale wssat wsscho sobě opovážisse,
gesetē k tomu doložili : Videli gsmé hwěždu geho na východu/
a protož poznávajce ho býti od Boha k Královstvi žijencho / ge-
muž hwězdy v Nebesa slauži : My také přisli ḡme / abychom se
mu klaněli. Odkudž poznati mžeme / že akoli dokonale známost
Gejisse Krysta gesetē nemeli : Wssat wětšim ho nad Člonočka býti w
svých myslích poznávati / totž pravým také Bohem gen býti svysved-
čowali / a z té přejčiny genu se klaněti přisli. Protož co gsau činili / či
nili to z Výr, pozůstavje nám pěstladi : Kterak-bychom v my Krysta
hledati a nagsti mohli. Pán Bůh tyto Mndrci povolal k hledání Kry-
sta srze hwězdu/kterauž ge vonitně srze Duchu Sváteho posvětil / a
Srdecem gegich pohnul : Odkudž oni hned bez meſečního Boha povolá-
wagichho následovati. Poněvadž pak nás myni Pán Bůh srze hwěz-
du slova swého Sváteho také wola / nabíz̄ / a Čestu vlastuge : Nám
tehdy náleží wsscho wssudy se opovážovati / hlasu Páne poslucha-
ti / a toho všechnu býti / coz se nám o našem pravým vlastním Králi
w slovu Božím zvěstuge. Námě zagiſe (halž v Čzaháfs) díle to
narozeno gest / nám Syn dán gest : Nám také se sám podává srze
Ewangelium Sváte / takže nám ho w dalekých Kragnách hlebatí není
potřebi. Ale halž gest nynějších Lidi newděčnost : Minozý židůw
následujis / kteříž Krysta mey sebaū narozeného na vlastnosti / a k vě-
mu se znáti zanedbali / pročež nic ginchó ač neocelávagis / než co na ně
pro newděčnost gegich přislo / totž zbarveni Královstvi Nebeského/
gehožto dědictví porracugi wssyční w Krysta newčech / a strach / bájen
v hrozná nebezpečenství na se vwozugi / halo který Krály s svými ob-
vateli Geruzalemskými / halž Čest oznamuje : To vslíšew Král

Herodes/

Herodes
se / v wess
wm̄ Kryſt
strach a žal
narozenéh
se pak pro
dědičným
nemohl ne
Bessie k
sám Sp
světa. O

Obje
wali ēhra
v o Kryſtu
tomu now
um nelolit
velikou sw
těkost / kte
obnovici, i
mluvěným
fogue / včin
ne / nilda - b
těchto časů
mey sebaū
newadž se /
mey tim ſ
gice nic pro
Antichryſtu
swém zahř
je poněkui
swym. A p
neb Obey /
minozý se re
neslo : Ale /
m / ato ob
nám ohlaſſi

Herodes / žeby se ten prawý Messyášs Krájídovský narodil / vlekl
se / v weßkeren Geružalem s ním. Poważ toho wétny milo-
wny Krystu : magice misi radość / z toho gúm (yako bezbožním) nastal
strach a žalostná bázen. Nakož na ně húregi při přechodu toho tworów
narodeného Krále i saudu : Nezli při času narodení geho, připadne. Tuto
se pak pro nic giného Herodes nermautil / než toliko z poznání se byti ne
dědičným / ale toliko na čas wywoleným Králem židowskym. Protož se
nemohl než zarmautiti : Nebo se obával aby ho z Králowství nezírcil.
Gesco Krystus ne swětskym / ale Duchownym Králem měl byti / yako
sám Spasitel Swěta i Pilátovi řek : Králowství mé neni z tohoto
světa. Od kudž také Chrkev spiswá :

prot se her
todes zar
mautil z na
rozeni noz
vtho Krále.

Hostis Herodes impie,
Christum venire quid times?
Non arripit mortalia,
Qui regna dat cœlestia:

prot Geru
zalemski os
bywatele w
strachu byli.

Obywatele pak Geruzalemství ne proto se zarmautili / žeby milo-
wali Tyranna Herodesa : Ale ten zármutek pocházel gúm z jeho domne-
ni o Krystowu Králowství/totž/Tělesném. Nebo prawili :že Herodes
tomu nowému Králi nevstaupí / bez velikého krive proliti. Nakož před
tím nekolikrát se pokaušeli / aby Tyrantwí geho sprostření byli / ale s
velikau svau řeodau a krive proliti to činili. Protož raděgi gednu
težkost/kteréž gíz byli prizvýkli, snášeti / nežliby gí měli (odporugice mu)
obnovici, volili. Ale kdyby byli wétili řecem Božskym, řeze Proroky
mluweným o Messyášowi / že geho Králowství bude Duchowni / po-
koué/wécně trwagicy / a wšechném k němu se připogugscim spasytel-
ně/ nilda-bý se tak byli nezarmautili. Kterí se pak připodobnili mohau
těcho časů k oném židum Geruzalemstvím : Či/ kteríž akolito-bý i raděgi
meži sebou Krystovo Králowství, nezli Antikristovo, měli : Však po-
něwadž se bogi / žeby Antikrist ne tak snadno Krystu všiaupil / a žeby
meži tím řeodunehakú na řecku nždraví podstaupiti můshli : V nechc-
gice nic pro Krysta snášeti/ale wždycky w rozloszech opleňwati/ Raděgi
Antikristu a geho modlárství gsau oddánij / s gisym a wécnym
swym zahynutím / nežliby Krystowého Králowství Městiane byli :
Ač poněkud s nebezpečenstvím Čela/však s gisym a wécnym spasením
swym. A protož když někdy Králowství Krystovo w některé Kragine,
neb Obey / řeze ohlassowaní čistého včenj Evangelistého se zacina/
mnozý se rmauti/ bogice se aby to nějaké bairky a nebezpečenství nepri-
neslo : Ale my znágsce že Čelo gest yako tráwa / Sláwa yako svět pol-
nj / a to obé brzo pojígi : Sláwa Páně pak na wěky zůstává : Když se
nám ohlaſuje Králowství Krystovo / s ochomostí ge / neohlídajíc se

Aaa a a i i na nic/

na nás/přigimemme/a přigimaue/od něho neodstupujate: Aby poslední
násse/wětch nebyli horší nežli první: Necht se yak chtějí bauří a rože
tagy Herodesové / v bezbožníj Antikrystově holomce / proti Krystu a
proti Královišti geho: My pozdvihačem hlav násich: Nebot se přiblíž
žuje vykaupení násse.

Herodes
gsau zars
magcne co
činu?

Michæz 5.

V tom pak svém zarmaucení Herodes (v) Text: Swolaw wosse:
cky Biskupy a Vétele Lidu/ tázal se gich/ Adeby se Krystus
měl naroditi. Moudry se ptali/ kdeby se Krystus narodil/ (neb
že dominjivali že o tom w Geruzalemě wšyckni wědi/ yakžto o narození
svého Krále: Ale oni žádne peče o to neměli) Herodes pak chtěl
ti mísio narození geho/ (aby dítěti wnowě narozenému aukdy činil) wyp
ložil tu wěc na Kněži/ kterijž povědomij byli předposwědi o něm. Vozn
ili mu z Prorocíj Michæsova/ že se w Bethlému měl narodit.

Tuto se spátruje z-vymislá nedbánlivost o spasení/ při této věte
lích židovských. Wěděli na kterým mísie se Pán Krystus narodil/ gi
ným o něm také správu dávali: A wšak hle sami hledání ho/ a k v
ěméní mu naležitě poslony s nimi nešli/ a na tu Cestu/ kterouž ginylo
vklazovali/ sami nastoupiti zanedbali: Podobnij gsauce včiněni onam
Slaupnům na rozcestí: Kterijž Lidem cestu vklazugí/ a sami wždycky na
gednom mísie stojí. Taktéž podnes innozý včitelové.

Co gest dálež bral předsebe Herodes ē v) Text: Tehdy Hero
des tajně povolal Moudrym/ pilně se na nich voptal/
Kterehož času hvězda se vklazala. A propustiv je do
Bethlema/ řekl: Gdouce tam/ pilně se pteňte na to
wnowě narozené Dítě: A když naležnete/ živěstujte mi/ až
výhá přijda, flaním se mu. Pohled načel velikým pochybecem byl
Herodes: vstup pěkně mluvil/ w srdečn pak gináce myslil. Pravil je mu
se chce flaneti/ a pod tim istivě myslil gen zamordowati. Genu se přiro
wnávagi wšyckni ti/ kterijž (wedle řeči žalmové) vstup pěkně mluvil/ ale
Srdečem zločetí/ a netoliko zgeronau moch/ ale také podvodnau lži a
chýrosti, Chrkti Boží sprodati všlugi: Gisichžto radba a opparnost
vomí přichází.

Psalms. 32.

Co Moudry
činil/wyge
dauce z Ge
rusalema.

Moudry tehdy wyslyssewse Krále/ odeslli: A hle, hvězda
kterouž byli viděli na východu/ předcházela ge/ ř. A vžewisse hvězdu zradovali se radostí velikou. Zaž
gráčná hvězda neprivo se Moudrym vklazala proto: Aby o Narození
Krystovém zvěstovala. Potom se řekla: Aby známo bylo/ že on nědej
ginde fromě w Słowu Božím nalezen byti nemáže. Yaké tuto Moudry

z Pro

z Prorocíj
sofie, w B
Geruzalem
vagi. A k tu
magi. Yaké
my myns ra
du/genj ge
Tyrantu
nás ta hvi
danemu a

Co se

Text jecied
Po g Mal
toto doffii,
hkdoli. E
dalekau G
tomu děláci
pravým Z
li/gemu se p
jádali. Z
tom dolazoi
Anotewic
Kadidlo c
ni dwogij w
Potom/ při
gemu činiti.

Předne

je (totiž) i
trnijm gesi si
životu: W
známosti S
Boha wssi
Mircha/ ē
slawnij, vka

Opět:

wysmědieni
venad zlatu
flauchagij/ z
ikonoři Chrt
vkleptilj/ a

z Prorocí v Nicheasse Proroka poznají Krysta Pána co díce přerozlošné, w Bethlémě, gšau naří. Potom opět se vřázala výcházegichy z Jeruzaléma: Abn nám známo bylo / že dívové s Slovem se srovnáwají. A tterii dívové se s Slovem nesrovnáwají / ti přigimáni býti neumagi. Vak se pak uito Mladicové z výření té hvězdy zradovali: Tak y my myns radoši velikau mame splesati / poněvadž vidime svých hvězdu / genž gest / Svěčlost včenj Evangelistého / nám mysi z pokrystové / Tyrantovi / a z bludův temnosti Antikrystových výcházegich. Nebo nás ta hvězda (totiž S. Evangelium) dovede až právě k Krystu nám danému a narozenému / ř.

Co se pak dohle gegich správ w Městě Bethlémě: O tom nám Text zrcedlně oznamuje: A všedše do domu / nalezli Děťátko s Marygji Matkou geho. Z těchto slov se poznává že gšau giz toho dossi / ēcho žádostivis byli. Giz nalezli toho / kteréhož s pilnosti hledali. Giz güm Pán Boh dal videti toho Krále / pro něhož se na takdalekau Čestu vypravili. Protož padsse flaněli se mu: Totiž tomu děťátku / Králi nad Králi / Pánu nad Pány / (ane Marygji) pravým Bohem ge býti vyznávali / a za svého Spasitele přigimáli / gemu se poddávají / hřichům odpusťeni a žiwota věčnýho od něho žádali. Víru pak swau kerau gšau w něm měli skutky dobrými přicom dokazovali / totiž / Poslonau a obětováním dariliv. Oi Text: A otevře wše po kladu své / obětowali mu dary / Zlato / Kadiidlo a Mirrhu. Spatřuje se w těchto darových vyznamenání dwogij světy. Předně / obogijho přirozeni w Osobě Krysta Pána. Potom / přední pocit Božij. Kerauž y my všyckni gsmi povinnij gemu činiti.

Předně zagisté / Zlato vyznamenává Dústojenství Královské / že (totiž) to Ojste hodně gest Koruny Královské. Ale od newěrných trnjí gest korunování / abychom my od něho darování byli Korunau žiwota: Však gestiže budeme stálí / a setrvámele w Blíže a w prawé známosti Syna Božího až do konce. Kadiidlo / kteréž se ku poctivosti Boha všemohauchyho zapaluje / O Božství Krystovu vystvědčuje. Mirrha / Krystovau podlé Čílowěčenského sňatečnosti, a hrob geho slavný, vlezuge.

Opět: Zlato gest a vyznamenává čisté včenj Evangelisté / wedle vystvědčení Davida Proroka Královského / kdež dí: Slovo tvoé Pa- ne nad zlato y Střbro čisté gest. Tterii tchdy Slova Božího rádi po- sluchačijs / z něho wuli Božíj znáti se vči / skutkem zachowáwagji / a slu- žebnost Čílowěčenské opatrugijs: Ži obětují Pánu Bohu zlato čisté / dar všlechtily / a Pánu světmi přejemají.

Co činili w
Bethlémě.

Psal. 1. 8.

Na den tří Mudrců:

Kadiso vyznamenává Modlitby. Nebo pobožné a svrautné modlitby / z Kadidlnice Srdce pocházegich / gsaú vůně přerozlošná / Kadi-dia vyslechtilého. Kecíj tehdy se rádi Pánu Bohu modlij / jménem jeho Svaté vyzivagij: Tík Kadidlo, pravé v Srdcích svých zapálené Pánu Kristu obětují.

Mirha/ Kříž a Protivensírov vyznamenává. Nebo halo Mir-ha od porussens zachovává: Tak Kříž a protivensírov / prodlivé jádo-sí telesné zahájí / a zdržuje od hřessens. Kdo tehdy v Kříži na sebe od Boha uzeným trpělivostí zachovává / ten Mirhu Pánu Kristu obětují.

Dále gessté Ewangelista vocládá: Nakau gest Pán Bůh o tří Mu-drech / pravou Wízmu Krista hledajich / péci mítí rácil / totíž / že je z Nebezpečensírov které gím nastávalo vysvobodil. Neb dí Třetí: A od Boha napomenutí gsauce wesnách / aby se nenavraco-wali k Herodesovi / ginau cestau na vratili se do Kragi-ny své / na východ Slunce / odkudž byli přigeli: Od tuto se vijme: Zé negsine povinni bezbožních přisah / slibův a připosvědi zdržovati. Nakoz těs Mudrců podle svého vvolení k Herodesovi se zase nenavrá-tili. Nebo halo gest Pán Bůh tuto Mudrcce pravé své Ecítele vysílých a ochrániti rácil: Takž v nás / kříž ho z pravé Wízmu hledáme / vijme / vyziváme / péci mítí ráci / a v posavád nás / budemeli mu se důvěrová-ti / od lsi / aukladův / z pokrytství / v z Tyranství všech nashých Nepřá-teľových a vysvobodj: Tyrann pal zteřice / a vnic obráti / halo to-hoto Herodesa / a gne.

Protož my s křesvitských hvězdu Slova Božího v Čírkvi nash gsauce povoláni / k Kristu Pánu s těmto Mudrcem giti pospíchejme / zaslíbeného Světa Messyáše Boha a Člověka poznávem / s o-chotuosti přigimem / v něho věrme / a genu Srdcem vprímným / je z nás Bohanův své Ecítele včiniti rácil, dělujme: Též překladem tého Mudrcův dary mu obětujme / Slova Božího pilní gsauce rádi poslav- chejme / skutečně zachovávem / na Modlitbách vstawičně budeme / a Kříž v protivensírov mísle / trpělivě a dobromyslně snášejme: A tak s tím Ostatem kralovati budeme. Genuž samému budíž Ecísti / chwála/ díkůvčiněn, až na věky věku. Amen.

Modlitební Píseň. Váfo : Veselým hlasem spisovem/ii.

Gejsíj narozenj /
Proroky předoznámenj /
V tuo verryčně památku
Třích Mudrců v slavném Svátku,
Vez pověr/všech žmarku/

Dop se nám radostně ctiti /
s Mudrcy/s Čírkvi chwáli /
Gimž gsy se rácil zgewiti /
Skrz hvězdu k sobě přivesti
Svau Božskau milost.

Dop

¶ Drah
Dor w;
Wízru
Poddai
a

¶ Pa
Paw
a

¶ Milof
u Krista
lwicí pral

¶ Elm
máci
me / o
pravidle hot
pamat k S
domovních /
i pravidlých
miský čas /
gíje osoby /
pravována
mí o samém /
lén / Wíz
máti / stálo
trati / a gich y
tati / a k Spr
vražde Malof
jen, gafó ; pr
Pawel vyzinc
ka i spasenij ;
na mně nepr
magis všeck
tch předivna

Dracík y nám zgewici/
Dar wzácný od nás přijali
Wjru / Modlitbu Srdečnou/
Poddanost v mysl vptímnau,
s spěvem chwálau wéinau.

Cláwa Bohu na Vysočech/
Na Zemi polog w výškách/
Lidem dobrá wule Boží/
Spůsob ak se wécné množí/
Lácka swá w nás hóří.

A M E N.

Na Den Pamatný Svatého Pawla na Wjru Křesťanskau z Židovské Obrácení a geho zázračném k vrádu Apostolskému povolání. Rječ z řecku Apostolffých / w Kap. I X.

Milosti Boha Otce vysennohaučného / serze slovo Syna svého / Se-
ju Krysta Pána naszeho / dílem Ducha Svatého / rái nás k povolání a
k wijsce pravé obráciť / k wécnemu spaseniu povolati / Amen.

SElmi vžitelné a potřebné gest (Lide Boží) roždycky / a řekli kolii pa-
mátku neb Svatého kterého Svatého / zvolášť z Apostolův Pán svět-
me / abychom w shromáždění Čírkevním Hystorce životu gegich gisic a
prawdiče sobě připomínsali / a Bohumyslně rožgismali. Neb se y proto neywisse
památky Svatých w Čírkvi obnowugis / a Lide od prach hmotnych / polních y
domowních w dny Svatocenné oderhugis / a do Kostelův shromáždugis / Abychom
z prawdičeho wysłownej Hystorce Svatých poznawagisce / Tak gest roždycky po-
wsečy časy Krystowa Čírkve předivně shromáždowána a zachowávána / y strze-
gisce osoby / muže Boží / Duchem Svatym oswiocené / a samym Bohem wzbuzené
sprawowána byla / za to Pánu Bohu díky roždávali. Též abychom z gegich vče-
nijs o samém Krystu Pánu kázaném prawé Wjry nabývali : A patrisce na nich ewi-
lenijs / Wjru / díwy / trpělivost / nebezpečenství / wysmovození / Čenost / wy-
znaní / slálost y Smrt / příklad sobě z nich, w tom což k povolání nossemu naležíj/
brali / a nich pobožně následovali. Vámo to / abychom y příčinu té Svatých Svat-
ostí / a k Správě Čírkve povolání, poznawali. Kterak ne žáluhy gegich : Ale samé
pauhé Milosrdensví Boží ge žhřichůw / yako z Kalifstě bláta wytchowalo / a z povol-
ení, yako z prachu, w slavných Dílad Apostolstky roždovávalo. Což o sobě Svatých
Pawel wyznávage, takto dí : Ja z hřešíkůw (Milosrdensvím Božím strže Krý-
ka k spaseniu povolanych) první gsem : A proto gsem Milosrdensví dossil / aby
na mně neypříwe dolžal Krystus Ježíško vyselile dobrut / k příkladu tém / kteří
magis vrceli w něho / k životu wécnemu. Naposledy abychom z Hystorce Svatých
předivnau Božstvu Kaddu / zagněvivis a Maudrost wychwalovali. Který

Argumenta
& vlns totius
Homilia.

1.

2.

3.

1. Tim. 1.

2. 2. 2.

ačkoli

ačkolí svým vyvoleným neprav w hrozné hříchy padati / a zlobivá Tyrantův proč
Chrкwi své páchati dopaučit: Však gich svým časem žádácně od toho zlého po-
volává / z nich v přednij Světla Chrкewní sobě činí / a předivně krásně podmaňuje/
nadeš v Náviedlnictvím gich svých Chrкew rozmnožuje / wedle onoho Terulliano-
wa povědění: Crux sanctorum est semen Ecclesie. To gest:

Semeno gest Sváté Chrкwe
Krew Svátých / kteráž ona kwe.

Svatý pak ti předpovědění vžitkové / z připomínání Svátých Apoštolorw/wel-
mi psané w Historijs obrácení Svátého Pavla na Vlčku Křesťanstvu se slíbují.
Kterážto dnesší památku/Svábla w Pavla / Záda w Křestana / Antikřstova ho-
lomka w Křstova Včedlníka/proměnění/proto se kajdoročně/vako tohoto času zpív-
nijho/přeměněného dne Měsíce Června / w Chrкwi obnowuge / že gest se táz Historia
Pavlovova w skutku těch dnůw/Třídeátého Václava Četa Páně stala. A gest od Swa-
tého Lukáše Ewangeliisty Páně/w Kříži skutku Apoštolských / w Kapitole devaté/
se svou bedlivostí sepsaná: Protož my gi nábojně čtenau slyšet slovo od řeckého latice:

Sawel pak gestě dychtě po pochloufách a mor-
du proti Včedlníkum Páně/ přistoupil k Kníže-
ciu Kněžstvímu / a vyprosyl od něho listu do Da-
massku do Škol / naležliby které té cesty muže aneb je-
ny / aby svázané přivedl do Jeruzaléma. A když byl
na cestě/ přihodilo se že se přiblížil k Damassku/a v hned
rýchle ohleslo gen Světlo z Nebe: A padl na zemi/
slyšel hlas i kauch k sobě: Sawle, Sawle / co mi se pro-
tiwiſs? A on řekl: Kdo gsy Pane? A Pán řekl: Vai
gsem Gézus / gemit tě se protiwiſs: Twardot gest tobě
proti oštnu se zpečovati. A on třesa se a boge se řekl:
Pane / co chcess ať včiním? A Pán k němu: Vstan a
wegdi do Města / a powědno bude tobě coby měl činiti.
Muži pak ti, kterž s ním sli / stali ohromení / slyšice o
všem hlas / ale žádného newidance. A vstal Sawel
od země / a otevřev oči své / nic nespídel: Protož po-
havosse ho za Ruku / vvedli do Damassku. A byl tu za
tři dni newida / a negedl nic, ani pil.

Syl pak nějaký Včedlník w Damassku, jménem Ananiášs/ kterémžto řekl v vidění Pán / Ananiášs: A
on řekl: Hle/ted gsem há Pane. Pán pak k němu: Vstan
a gdi do vlice kteráž slove upřijma / a hledaj w domě

Judo-

Conuersio
Pauli incide-
in annum
Christi 35.
25. Ianuarij.

Judové
li se. V
gde k ně
Odpoví-
dých o n
w Geru
aby gij
němu P
aby nosi
lím, v
mnoho r
áss / a u
Sawle
uběna G
byl Dua
upiny /
posylnil
Byl
stu/za ně
on gest tei
slyšeli / a
ružalemě
přísel / a
Sawel
val jidn
jeten gesi

Toto s

O S

Judeové Sawaia gménem Tarsenského. Nebo hle modlji se. V viděl v vidění muže, Ananyashe gménem / an gde k němu / a vkládá na něho ruce / aby žrak přival. Odpověděl pak Ananyass: Pane / klíček gsem od mnohých o muži tom / jak mnoho zlého včinil svatým těm v Geruzalemě. A on myn má moc od Knížat Kněžských / aby gismal všecky který vzhwagij gméno tvoé. V řecl k němu Pán: Eti / nebo nádoba vyvolená gest mi on / aby nosyl gméno mé před obličejem Národa w / v Králiu, v Synu w Jzrahelstech. Já žagisté okáži mu všechno mnoho můj pro gméno mé trpěti. Tehdy odšel Ananyass / a všel do domu toho / a vložil naň ruce / řecl: Sawaie bratre / Pán posal mne Ježus / který okázal se tobě na Čestě kteravý gsh řecl / aby žrak přival / a naplněn byl Duchem Svatým. A v-hned spadly žocij geho vafolupiny / a přival žrak : a vstal počítal se. A když pogedl / posylnil se.

Byl pak Sawael s Včedlníky / který byli v Damasku / za několik dní. A v-hned v školách fázel Krysta / že on gest ten Syn Boží. Díwili se pak všeckni který gen slyšeli / a prawiili: Zdaliž tento není který hubil v Geruzalemě ty / který vzhwali gméno toto : a sem proto přišel / aby svázané ge přivedl k Knížatům Kněžským / Sawael pak mnohem více se posylnoval / a zahaboval židov / který bydleli v Damasku / dovožuge z písem že ten gest Krystus.

Tento Hystorje pravěmu Simslu v Úzitkum snadné porozumíme z Kázání dnesšího / genž bude :

O Svatém Pavlu na Víseu Křesťanstvu Obráceném / a geho pravém Apostolství.

Oa kdo byl? Jak a odkud? Z čeho, od čeho, a od koho? A na jakou Vízru byl obrácen? Kopotom i kde? Proč činil? A jak z Světa sesel? O tom owszem každého správce spraví život geho / v rámci deseti Časťach obsazený a položený:

I.
Nomen &
Personae Sau-
lis:
Paulus.
August. de
Spirit. & Li-
tera cap. 7.

Niceph.lib. 2.
cap. 32.

1. Cor. 15.

II.
Patria Nota-
lia.

Tharsos di-
stat Hieroso-
lymis milia-
ribus 76.

¶ Nejprve / jméno o Osoba geho. Slavný dědin-
stvo Saulus Šarvel. Potomně pak v Křesťanství Paulus Pavel. Stva-
ří Augustín píše / že sobě to jméno Paulus sam vyvolil / a Šarval v
Pavla proměnil / a to proto / aby se tuž malíčkým / až Apostolitům ne-
méněch gednjím být protázal / nega gíz myslí Šarvalový. Čírkev Pé-
ně hubiti: Alle peychu v sobě skrocovat / a milost Boží vyvyslovat.
Protož sobě vyvolil jméno παῦλος. Paulus, to gest / polohyný / tichý / po-
koruh / ponížený. Vakož n Osoba geho že byla malá / poshrbená / Eváni
biskle / hlawy male / vzývání libého / svědčí Nicephorus geden z starých
Čírkewních Dicatu.

Od kudž za naučení toto máme: Kterak Lidé kagiscí posudu obli-
vují. O slavná jména a vysoce Čtutele nestoji: Alle k nízkém se spaušte-
gij / a posunek Čela svého n jménem / Milosti Boží nad sebou k vyvys-
lovánj / se napomnagij / Kžíkagisce s Svatým Pavlem: Milosti
Boží gsem to co gsem.

¶ Za jménem geho Vlast se oznamuje / odkud byl / a kde se rodil. S.
Jeronym píše / že rodicové geho byli z Města židovského Gisskalh ríce-
ného. Kteréžto Město kdž od Kžímanův dobyto a staženo bylo do Krá-
lowství Číliche z Jüdštwa se obrátili / a tam v hlawním Městě tež
mě jménem Tharsu, se osadili. Kdež také tohoto Šapyla splodili. A taž
Vlast S. Pavla byla Tharsus Město znamenité / a velmi slavné. Ged-
no / pro geho Starozitnost. Neb bylo vzděláno od Gardanapale / po-
sledního Potentata první Monarchie Assyrské: Kterýž se sám s žam-
kem svým Babylonským v času vzlostu spálil. Leta Osmisího a Číme-
čímeho před tímto Pavlovým na Vízru obrázeném: Khož se Epitaphium
v Městě Tharsu nastalo / Assyrskými Literami těmito slovy sepsa-
no: Ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas. To gest:

Sde gž/při, hry / neb po Smrti Rozkoš se nedodusí místi:

Cicero Orator Kžímský povíděl / žeby se tato slova slussněgi na hro-
bě nějakého howada / než na Epitaphium Královstěn. něla napsati. K-
te starozitnosti Města druhá sláva přistupovala z weleslavoného věci.
Nebo v Tharsu Academia vzněsené také toho času vyzdvížena byla/
Kteráž Athenské v Alexandrynské převyšovala. Byla pak Město Thar-
sus od Jeruzaléma k Straně Půlnocní ležící vzdálij Sedmdesáti sed-
mil Číseřích. Z kteréhožto výpřámi slavné Vlasti S. Pavla máme
znáti / že Apostol nebyl z chaterné Vsy / a z ruceho Sedlitského Kžádu/
ale z Městského / v měsíci a čtvrství se situovacího, kmene. Vakož pak /

je v Dokto-

je v Doktorem wysoce-včeným byl / písmo svědčí. A Pán Ježíš
člen Apoštolských místi některé z lidu Sedlských robomých / gne z Viest-
ských včených / aby znáti dal / že w včených v prostých své žalibeni místi
ráci: A že ne myně řeče Sedlské prosić / jako v řeče slavné včené / své
Království muže rozšířovati / a Duchem Svatým Kazdického Nebe-
skému věměn vyhnačiti.

Dále / za vlasti počladi se Rodicové / Národ a pokolení / kterého
posel / že z Judskeho. Nebo rodicové geho byli židé / z pokolení a Rodiny
Benjaminovy. Zatož sám o sobě svědčí témto slovy / říkau: Jak gsem
muž Žid / z pokolení Benjaminova / který sem se narodil w Tharsu Ch-
ickém. Tehdáž mnoho na tom záleželo v židu / když kdo byl svým Ro-
dem gis. / a pokolení Rodin své / které posel / mohl profázati. Což se z
časého od Pavla připomínání Rodu poznává. Zatož pak ož posa-
vád w Kristianstvu nemalá gest okraja Kazdického / kdož potřeboval Rodu /
Pogsti / a Veyswodu svého muže kdy chce / a zvláště w čas potřeby / pro-
fázati. Jam Duch Boží napomíná všech k oblibování potřebového siwa-
wu Mlazelského / a Rodice k porádnemu Díku položení. Deb Syndré
Kyzoložníků brzo vyhlázeni / a by pak v dluhu živii byli / tehdy za me-
počtení budou.

W Čtvrté části života Pavlova dotenká se výchování, vyro-
stu / svitku a vinciis geho. Od Rodicův Městských Městský byl výchov-
án / a gsa svitku osřeho / a včenj schopného / Nejprve w hlavní měste-
ci Vlasti své svobodnemu věměni Litterisimur se vyvčil / v starých Poe-
tuw spisy / jako Arati, Epimenidis, Menandri, Cical / a w pøměti své ge-
zdržuje / také w Apoštolskwi, w svých Epissolách některé přispovíd-
ět potřebné z nich přivozoval. Zatož Arach Moudre w Athenách tato
slova: Některij z mässich Poetum pravili / že pokoleni geho (totž Bo-
ží) gsmie. A f. Thovi píssijc připomenul Epunenýda Moudre Kretens-
ského / který w pacholetswi za dvaceti chodě všmíw / Sedmdesáte pát
let spadl / a potom w Athenách / obětoval Bohu neznámému býlé a
kerné všee / Morvalus vyzdrovila v poologu / a na tom mísíte Chrám
v Olomouci potřebovali témuz Bohu neznámému vstavěti rozkázal. Oste-
rénz S. Pawel kázani pěkně včinil w Skutich Apoštolských / w kap.
17. Echo pak Moudre tato slova přivozuge: Kretensi vzdych gsa
Thári / sláherwada / břicha leniwá. z Mepandra Filozofa také toto po-
vídela: Zlá rozmilauní površuji dobré mravy. Anobrž je byl S.
Pawel wysoce-včený / svědčí to o něm geho vlastni Epistol / w nížž
gesi taková povídala: Včenj hľubokého / zvláště w Artykulih Ospra-
wedlněnij Článka před Bohem / a ozdobnosti Rječi / že se tomu v nevče-
děnssi Doktor w Světě podivit moh. Míteremžto Vměnž zmládi se
w Škole cvičil: A potom od Rodicův do Geruzaléma na Včenj wy-
pravici byl / kdež měl Patronum & Preceptorem onoho pobožného Dok-

111.
Paterates.
Actor 22.
Philip. 3.

Maudre. 4.

I. V.
Education &
Mudra.

Actor. 17.
Aratus
Epimenides.

Titum 1.
Cosmo. 777.

Meander.

1. Corin. 13.

Act. 22, 5.
Gamaliel.

Actorum 5.

Doctrina.

V.
Professio, vel
Genus viri.
Ante Conver-
sionem Pha-
risseus fuit.Sadduczei.
Eksi.

Pharisei.

Philip. 3.
Galatas 1.

Actorum 5.

zora Gamaliel. Kterhož sám Pavel významně připomínaná / čta: Vychován gsem w tomto Městě Jeruzalémě v noh Gamalielových / vyvěšen gsa podle pravdy otcovského Zákona. Toho pak Gamaliel Mandrof/ rozsáhlou / a pobožnost vlastuje se z geho Rabbu / kterauž odrazil kněžata Kněžstva aby se Kristu Pánu neprotivili / a geho Apostolu w mordovali / a tak se tuž Bohu neprotivili.

Um zagiště vysokým výměním Pavlovým Duch S. vči/pak předně rodice / aby syny své hned zmíladi do škol dálval: tak w sestech výmených na- pomínaná/aby výměni sobě darem božím propůjčeného / t slávě boží a blž- ním k prospěchu vživali / a pro ně se vysvete neuwypínat a menadymati.

¶ Páteř Žátska života Pavlova / před geho na Víru obrácením pokládá se Náboženství a živnost / kterým lidem se přihlásil / a od- kud svau živnost měl. Ze byl Farizeus. Neb halo vždycky rýmčod Světa počátku w Náboženství gednis od druhých domněním se dělili/ tak se až poslavád děl: Tak w posvolání/telegrafu živnost lidem přináše- gají/ gina a gina bývala/ w dnes gsa rozdílná. Za času bytu Páně te- lesného w Světě / w samém Židovském Náboženství byli tito roždlo- we: Gednis se přiznávali k Sadduceeské Šekci / kteráž o zmrtvých-wstá- ni nevěřila. Druží k Essenské/nábožné spolu bydlegají / nápodobně k mynějším Novovětencům / svau obživlosti odvěsňají ginič se vdu- vělujichají. Ginií pak k Farizeeské / kterážto Rota zdala se býti nejvě- božnější/nejsikrělensí / a w ní lidé byli nevěcenější , w žádově nejbe- hlyjší a neznamenější. Lotíz: Knězata a Biskupové/Kněži/Misíci/ Doktoři/Páni/Městanae/starší/ Žakomíci/škrybenti. Za sama Ro- ta farizeeská Chrámena vládla / a přednost vewšem držela. Se v ne- gjzliševěgi Pánu Kristu protivila / a Chrkev Páne hubila. K kteréž se tento Pavel náss z-prvou přiznával/ mybrž w ní živil / a wedle jeho/ horlivě gi proti věci Křesťanskému zařádal. Vakož se k tomu sám při- znává / kdež dí: Já žid z židov byl sem Farizeus / wedle milování jeho Žákona protivě se Chrktvi Boží. A na ginem misíce opakují/říkají: Stěhaliste o mém někdejším občováním w židovstvu / že nad obřec protivil sem se Chrktvi boží / a hubil sem gi: a protistval sem w židovstvu nad mohé mně rovně w potolení mém / horlivým a pilným gsa milov níkem Occidit svých vstanovenij.

Z kteréžto bludné horlivosti byl přiřinou vlamenování Štachy Štěpána. On zagiště se s ním o Víru hádal / on geh říká obžaloval / on také raucha Švédsku w noh geho složených hlijdal: (byl zagiště oby- čeg tehdyž / že Švédskové s Člověkem odsauzeným na místo popra- wissné myslí gti / a svolela se z řádu svých / předewším lidem hlasí- té/ hal a proc odsauzený té smrti hoděn gesti/oznamovat. Nemage wissat na té smrti Štěpánové dosti/ halo vžetlý pes hubil Chrkev / w Jeru- zalemě po domích chodě / a gimage Muže w řem/ dával ge do Žaláře.

Nadto/

Nadu
Města Da
počtem n
myal/ozn
po mort
čedlných?/
se nedomu
Šektaři/
Nábožný
škrze to ry
staupin
řeby nesli
ře ře cest
pomoci ři
měnu náš
wissat dál
ho/ a k w
se kachříci
wyerhuze,
Bohu, ře
mu Bohu i

Kterau
ři Štachy
bludně / w
Božím čin
Děi persec
Religioner
lesně gesti.
řípi / a gini
wā/hakož

¶ Si
Wíru Křes-
tia / wissat /
škrze giste /
a lidstvem ři
profíreden
czechlajim;
porádce ſi;
lo ſe je ſe;

Damascus 2.
Hierusal. 4.8.
milit. Get.
men. 8.8.

Matthew 15.

John. 16.

etiamen.

Genes. 3.
3. Regum 15:
March 10.16:
Iohan. 15.
Actorum 14:
2. Timoth. 5:
Tertullianus.
Irenaeus.
Augustinus.
&c.

v. i.
Clementio &
vocatio.

Nadto/vslyssav literak se rozechmanij Křesťané z Jeruzaléma do Města Damassku (čímž dceri mil odtud) shrnuli/ v tam gich memohl s pologem nechati/ naž pořádeč Hystorie dnešní / co proti nám před sebe vrazil/oznamuje : Sawai pak geste dychtě po pohrůžkách a po mordu proti všechnském Páně/ (Křesťané geste tehdyž všechnských Boží gmenování byli) totiž / jistě po krvi Křesťanské (jinac se nedomnivage/ než že jsou spolu v s svým Kristem proklaciachří/ Šestáři/burčí/žátona protivniči/od Chríku odřezaných/otcowských Nábožných/Kostelních vstanovení a Ceremonij z-vyslání přesupných, a křeče to rychlého vyhlazení nevhodných) vdelal se Inquisorem a přistaupiv k Knížeti Kněžstvímu/vyžádal od něho listu / korejby neslo do Damassku/ k Vrchnosti nízší/ Malezilliby tam kteří té cestu/ Křesťanské Muže neb Ženy/ aby s nich dovolením a pomocí svážané přivedli do Jeruzaléma/ k trápení a k potupnému násylímu všincenj. Byla zagiště so něm yakášy právě horšej (však báblem podpálená) horlivosti zastávanis Náboženství zidovostého/ a k vyhlazení Křesťanského : Ale meylil se na tom. Neb dominisvage se Kachříwi pleniti / Chríku Boží počítal : Sláge zato je kažkol vytrhuge/ pšenich samau trhal. A tak hospodáři pole, samému Pánu Bohu, kdo u činil/ a však nieméně tím známenje k vztáctnau poctu Pánu Bohu činiti se domnival.

Kteraužto bludnau Farzjanskau/ba nad mstu Tyranskau horlivostí Sawaiowau/Duch Svatý vči : Literak posavád množn oslepene bludn/ vzecklau horlivosti v Náboženství mnoho zlého voleným Božím čin. Et Religio falsa est sanguinaria atq; crudelis. Ecclesia vero Dei persecutionem patitur: non autem sanguinem innocentem propter Religionem effundit. To gest : Kazde krvavě-vfrutně Náboženství falešně gest. Neb pravá Boží Chríku od Světa počátku protivenských trpi/ a ginhm ho nečin/ nadto newinně krve pro Náboženství newylewá/yakož všecheni starj Otcové Svati tak o tom svědčj.

T Sesia Čáška životu Pawlowa gesti/ spisob obrácenij geho na Víru Křesťanskou/samau milosrdnau moch Pána naseho Ježiše Krista/však křeče prostředky. Neb to-koliw P. Bůh kdy činil/a čin/ to vesse křeče geste Nástroge a prostředky se dalo a děge/zvláště při Náboženství a lidstvém spasení/ yako v toto Sawaiowo na Víru obrácenij / tímto prostředkem : Nepravé/ jázračně od sameho Pána Krista hmoňm/ chtedlněm vwiditedlným pretrhnutim geho zlého předsevzetí. O čemž pořádeč Hystorie takto vypravwuge: A když řekel cestau/ přihodi lo se že se přiblížoval k Damassku e Městu / Bezpochybně vy-

mch slege sobě sforiele a prachky / Ludbž a nash nevpříhodnější mohl
 išsecity křesťanů sebrati / a do Jeruzaléma přivede / potom za tu inqui-
 sici kolac bohaté prebendy dosahnauti. V tom Krystus / Boh / Král /
 Pán / Ženich své Chrístové / v cestu mu všed / a gey samým blestem na zem
 poraziv / pogednau jako olamzenij rošteku mysl geho změnil. Neb
 hned rychle obklíčilo gen světlo z Nebe / kteréž spaliv / tak se
 náramně vleli / až strachem padl na Zemi / velebnosti křistova uša
 poražen / a slýchal hlas t sobě říkuch : Svatole / Svatole / proč
 mi se proti vossé Neb kdo křesťanů pobežné / audi Syna Božího
 trápi / samému Krystu P. se protiví / a doňská se žrtevnice ol a ge / ač to-
 ho protivních znáti nechtěgi / jakož teb Svatel s vleknutím řekl : V kdo
 gsy Pane e Neprotivní h se tobě Bože / Pane, Angele / neb kdo gsy
 koliv genž neměl inluviss : vossak h na Ráchiře / Svádce / z Chrístové
 odřezance / sňti h pešla hodně gedu. A Paří řekl : Vá sem Gejiss /
 slýss Svatole / já / hám gsem ten / Nemuj th se oslepenau horlivostí / a
 právě dábelstku vsteklosti protiviss. Neb tvéz / což koliv gednomu z
 nehmenných těchto myh w Damasku pravých Titulův zlehó činiss : je
 mně samému Bohu to činiss. Ját gsem zagiště ten Gejzus / ktereho omi vy-
 žin ávagi / já Král Nebeský o ně peči mám / a za ochránce / zástupce a per-
 nau obranu gím se představugi / Twardot gest tobě, ó bijný člověče,
 proti ostihu se zpečovati : To gest : běrešs před sebe vše nesnadnau /
 a sobě samému sprodnau. Nebo jako ti / kterijs proti ostrému meci a osni-
 pu holau rukau bogugij / a na osten z Země thýsý bohýma nohamaché
 slapagi / ne osim a zbreztissodj / ale sami sebe vrázejs : Tak kdož protikry-
 siu protivensism w Služebních Páně ssermugi / a na Křicce Boží
 se vstekagi : Zim ne Krystu / ale sami sobě sprodi. Nebo vsteklosti nepáru-
 li pravdy Páně / negináče na zahynutí gegich vlastní dohaní / než pale
 vsteklého. Vepře diwokeho na osstip / kterýž sylný Lovvec stoge perně
 dřeva w lese w rukou proti němu nastavenu drží / a nim ho zabigl. Při-
 bládové toho na Faralonovi / Piezabelkyni / Sennacherybovi Herode-
 sovi / Julianovi Lysari / a gini welini množí gsau.

Co pak t tomu přestrassený Svatel řekl : Pálořil se / dí Text: A on
 třesa se, a boge se, řekl : Pane / Co mi rážess činiti ? Ho toh
 gsem kewsemu / co mi gen rozlážess, ó Pane. Neprotivim se vše / aniž
 bych se toho právě dopustil / kdybych byl swěděl že gsy m Gejiss v Jeruzá-
 lémě vřízowaný pravý Boh / a twogis následovoných že gsau ta prawá
 Svatá Chrístová. Ač sem to mohl poznati / a tomu vlivětci / kdybych byl
 na svém Farnzenštejn bludném a phýsném dominěj oslepeně nevsternul /

Exodus 14.
 1. Regum 19.
 Psalme 28.
 Actorum 12.
 Thucod. lib. 3.

a svíce

a svíce Si
 si / nežli wi
 ó Gejiss /
 tovi sem /
 jiss. Tak
 w ofamje
 mérnicho
 dek byl el
 pravau
 Křiccež
 mérnugeti
 hau weni
 Smrti m
 se w tom t
 bozuge / a
 Křiccež /
 kau / Sýr
 ternější
 sršněm :
 Ewangel
 dem Pav
 ne / A Em
 vhlavníh
 wensivě cí
 Dráž
 Křiccež
 Duchem /
 Kteréž Si
 tu vchodaži
 hafz Hýsi
 by měl dál
 povědij
 ské polovin
 dy a ne git
 gnelem mísí
 to se nezápl
 dích půjčob
 ájs Proto
 du. A w h
 a ne spolu
 kterijž si

á všicí Svatého důstojensví/dobrého bydla/pocitivosti a vžádno-
sti/nežli věčného spasení nevynáhledával. Proshím ráč mi to odpustiti,
ó Ježíši/a k Svatému pokáns mně obrátiti/y k sobě přitáhnouti. Ho-
toví sem/hotov/pohled o Bože/všecko rád věnit/ci mi toliko rozká-
žess. Tak hle vmi Pán Kryšti Srdce Lidstva/mage ge w rukau svých/
w okamžení sam chce naklonitati/a z Vlka netoliko řvch/ale také
vérněho Pastýře Stáda svého spásobiti. Ten gest žagisté první posíre-
deč byl obrácení Pavlova na Víjru: Kterýmž nás Duch Svatý vči
pravau Boží Raddu/a vlastní povahu znáti/w zdržování jako na
Rjetězeněprátele/a w zachowávaní Chrktve před nimi dokázau. Vy-
měrueť wprawodě Pán nász zlostním Nezv a čaru/posud magis a mo-
hau věrným řekodi. Když se pak nevyse hubiti ge chystagii/a strach
Smrti na ně pausstěgi/(jako tedy Šašwel na Damascké Křesťanu)ant
se w tom wšemohúcnost Páně wystytuge/Chrkev potěšítedlně wystwo-
bozuge/a nepráately své v gegis v alně rozptyluje. Mnohě nemoci/
Čerwň/Smrti. Některé bleskem své sláwy. Víne řeze Angely/Bau-
ťau/Syrau/Dhuem z Nebe/propadnutim/wálkami/a mnohě nechá-
ternějšíimi Čwory svými/jako někdy Šapora Krále Perštěho wšimi/
sršnični: Duchovně pak Nebestým světlem/genž gest včenj prawdy
Ewangelistě. Poznávajmež tehdy wšemohúcnost Božstvu/a přestla-
dem Pavlovým poformi se dobrovolně pod vjetztedlnau ruku Pá-
ně/A Tyrannowé nech na to pamatuji/ že Pána Ježíšse nepříteli
vhlašnýho magis tehdáž/kdy-koliv věrným Křesťanům jako proti-
věnci své cíni.

Druhý prošedec obrácení Pavlova na Víjru/gest Služebnosti
Chrkevni/Pánem Bohem vstanovená/na Kryštu Pánu založená/a
Duchem svatým se řeze Lidstvem tomu zřízené w Nábožensvě konagsch.
Kteréž Syn boží neráčil pominouti/a tohoto Šašwla sám austně hněd
tu tehdáž včiti: Alle poručil mu do Dalmácie k Kněži Ananyášovi geti/
jakž Hystorja wyprawuge/řkau: A Pán k němu/ptagichmuse co-
by měl dále ciniti/řekl: Vstanu/a wegdi do Města/a tuž bude
poředjno tobě co mäss činiti. Naucí tě tam mě svíje v Křesťan-
ské posvinnosti/a vvedau tě w Chrkev man řeze svatý Křest. Nebo tu-
dy a ne ginudy gest vgit do Křesťansvě/a přissup k spasení. Což se na
giném místě znovu urožením z Vodn a z Ducha Svatého gmenuje. A
to se nezásluhau Lidstvem/ale samým milostdeutivním Božstvím při Ls-
ech působi/komu to Pán Boh dárí/a koho k sobě obrátiti ráči. Jeremi-
áš Prorok říkával: Když ty (ó Bože) mně k sobě obrátis, obrácen bu-
du. A w Hystorii dnesni slýšíme/ že sám Pawel obrácen byl na Víjru/
a ne spolu-pocetním Tovaryšsij geho. Neb dij Texti/ Ti pak muži
kteriž sli s nim/stáli gsouce ohromeni/ hlas žagisté sly-

1. Machab. 7.
Actor. 12. 9.
4. Regum. 19.
Erod. 14. 6. 7.
Herodotus.
Genes. 19.
Nom. 1. 6.
1. Regum 31.
Theod. lib. 1.
cap. 30.

1. Thessal. 1.
Psalmon. 2.

Actorum 2.
Johannis 3.
Titum 3.
1. Pet. 2.
Causa con-
uerzionis So-
la Dei mis-
ericordia.

sice/ale jádneho newidauce. Hlas slyseli Pavlu/ Pánmu Chrystu se ozývajich/a ne Krystu/na Pavla volajich. Nebo milosrdenstvi Pánne ne gich/ale samého Pavla k polání a k výře povolávalo. Takž w ten myslí řec Pavlowa potom před Králem Agrippou mluvena zni. Spravedlivým zagiště Saudem Pán Boh hříšníkům některých w gegich slepotě nechává/a ginch z pauhěho milosrdenství k své milosti povolává/n také časnou poslatau zde potrestává. Vstal Šawel z Země/a otevře oči své/nic newiděl. Slepota gsa ranen. A pogavosse gey za Kruce/vivedli do Damasku. V byl tu že tři Dni newida/ a negedl nic/ ani pil. Gsa w vzkostech Srdce a w hoření Ducha poslavenu/a w přemyslování te své všecklosti/ kterauž proti Štěpánovi giz vklamenošanému/a Chrístovi Páně w Jeruzalémě w Damasku před sebe bral. A věřiti slusné gest/ je se z toho krausens a w hříšnich vznáni s Srdnatou a posornou Modlitbou k milosti Boží/ krize Wissu Swatému Ewangeliu Chrystovu vtekl/a myšlením nábožným do Českého Nebe gsa vržen / od Chrysta Pána ošvojen/a geho Ewangeliu vyňaučen byl. Což sam Pavlo sobě vypisuje.

Tak se pak k Ananyássovi správce Chrístovnímu / a neb zas Ananyáss k němu dostal/že samým Pánem spúšbenim/sprze výděn v výtržení geden druhého/Historie porádek vznamuje/řkauc: Byl pak nejvýznamnější křesťanský, Chrístovní správce w Damasku/gmě nem Ananyáss. V řekl Pán k němu výděn: Ananyáss. A on řekl: Ted sem já Pane. A Pán k němu: Vstaň/ a gdi do vlice/kteraz slove výjmá/a hleden w domě Židowě Šawola/gménem Tarsenstého. Neb hle/modli se. Šawlowi rovně také w tu chwili Pán zgewil muže Ananyáss gménem/ an gde k němu/ a wžlada na něho ruku/ a by žraf přigal. Ale Ananyáss se ho bál / a řekl: Pane / složil gsem od mnohých o tom muži / kterak mno zlého činil Swatým tvým/wěřícím světe w Jeruzalémě. A v zde má moc od Knížat Knežstých Jeruzolimitanských/ aby gimal výsecky/ do vězení a k Smrti / kterikž výhwagij gměno tvé, w tebe věříce / a výzvávajice že gsy Wysupitel náss : Protož se v bávám / aby v mne vkladu svými do rukou nedostal / a doptage se na mne Kazateli všech křesťanů / kterikž zde w Něstě Damasku gsa/ v nich také nezjimal.

Bylo

Acor. 12.
Rom. 11.2. Cor. 11.
Galatas 1.

Bylo
rostaj Kr
diviti / p
Křesťských
kdy své se c
Eliáš P
Zionáš r
žiho gti
lesná báz
se nacház
ve Wiss
nebog se
zvolení /
Totž/ro
jí/ pádu
Nebe zas
hang/ v
rahelst
křesťani
tu sváv p
ho, trpěti
on muss
potřeben a
v položit
Šawle
okájal i
Předně m
tom hned
běžízrací
swatým
gsau giny
šán. A j
žraf: a
gedl/po
Zen h
výspon

Býlo se poněkud a ovesměchonbáti: Však měl Ananáss vše na rozkaz Kristu/ nežli na Šawlowu všrutnost patříti. Ale není se čemu diviti / poněvadž tomu podobná bázen také v mnohých Svatých a Čtitelech Božích věrnych se nacházela. Proč Abrahám Saru Manzelku své se odpíral? Možíss do Egypta k Faraonovi giti se vymlauval? Eliáš Prorok před Ježábelyni královou na horu Oreb utíkal? Jonáš raděgij za Moře se zaplavil / než do Nyníven z rozkazu Božího giti chcel e Nečinilaliz gest v těch Svatých toho všeho sameho Čelezná bázen? Zdalíz nevíme/ že v m Svatých také velich nedostatkové se nacházeli? Však gím toho Boh k hřachu nepríčta: Ale gich v mdlobě Víry cestitedlně posyláuge: V řekl Pán k Ananássovi/gdi/ nebog se ho / Neboť nádobau vyvolenau gest mi on/ k tomu zvolený / žázený a odemne powolaný / aby nosyl jméno mé/ Totž rozhýval Evangelium vicens mého spásytedlného / o Milosr. Boží/pádu napratveni/ hřichův odpusťení/ Nesmrtelnosti navrácenj/ Nebe zas všem kagichym a vyvoleným Božím otevření/před Pořany/v před Králi/Lidmi všech Starovů/v před Syny Jírahelštými. Nebudec gíz na tebe ani na žádného sňhati/ani komu z Křesťanům vylé protivensívi činíti: Ale sám muž něco v pokutě, pro tu svou předesslau všeklost/něco pak pro sňvření vicens o mně kázaneho, trpěti a snáseti. Nebo Váť žagisté okáži mu kterak mnoho on muž trpěti pro Čménno mé. Tauto řeči Páně Ananáss gsa potěšen a posylněn/wegménno Boží v ssel k němu/a v ssel do domu/v položi v nař ruce / tak yak mu bylo ode Pána poručeno/ řekl: Šawle Bratře/v Kristu milý / Pán Ježíss / kterýž se tobě okázel na cestě / kteravž gsy ssel/ poslal mne k tobě / aby Předně moch Páně / kře ruky mé na té vloženj žrak přigal/ a při tom hned vyznage svíru v těhož Pána Ježíssse/ ktere gsy z řeči geho k tobě zázračně na cestě mluwené / a ted z kázání mého nabyl/ Duchem svatým se naplnil/ a takové dary Ducha Svatého přigal / yachž gsa ginyim Apoſtolum desátého dne po na Nebe Vstupení Páně se sláni. A v hned spadly s Dci geho jako lupiny / a přigal žrak: a vstav pošktil se wegmenno Svaté Trojice: a když po gedl/ posylnil se. Nebo byl tři dni nic negedl.

Ten hle byl druhý spůsob neb prostředek Obrácenj Pavlowa (yakž vys povědino) Služebnost Chrkevní kře Ananássse při němu/ Káza-

Gem. 12. 20.
Exodi 3. & 4
3. Regum. 19
Iohannis 1.
Romaa. 8.

Rom 1. 10.
Actior. 13. 8.
10. 16.

Lucas 10. 16.
Matth. 10. 28
Mark 16.
Ioan. 3. 20.

ním/Modditbau/a Svátostí poslaužením/čízená/bz kteréto žádný ji-
vý Člověk na Světě k pravému počinu/ k Bohu se obrácení / Kryšia-
ku poznání/ k Víře ani k spasení přijeti nemůže. Nebo samá ona gest moc
Boží/totíz/prostředek a nástroj k spasení každému světovému/Světový
vyvolení nádoba Páně Svatoň Pawel/hako ten/při kterém se to sta-
lo. Překladové také / Komorníka Královny Randaces / Cornelia Ec-
clii/a anobrž vossi Křesťanské Čírkve toho dosvědčují. Kteréto Čír-
kovi služby kdo pobižhá/Možíšse, Prorokův/Apostolův a věrných
Kazatelův neposlauchá/ že takový každý žádne pravé Víry/ aníž co
s Křestem / a Křistus s ním činí/ k spasení také přísluhu nemá: Zda-
liž toho důvodové nescísluj/ a nad jašnost slunceňan světový negjau?
Protož

Kdo chceš k spasení přijít/
Hled Kostela pilen byti/
Słowa Božího, Svátosti/
Vossi Čírkewní Služebnosti

Vírey často nábožné/
k Kněžím Páně měg se vásnit/
Neb gesli toho žanedbáss/
Záracen budess/to shledáss.

T Sediná Částka života Pavlova gíz se položí: Skutkové ge-
ho po Obrácení a přijetí Křtu Svatoňho/kteríž gsau tak všecky nábo-
žníj/Slavonj/Spasiteluj/a Čírkvi Páně vžitečnij/že se týměr pro we-
likost a Chválu netoliko vstř podivové vymluviti: Ale ani pěrem vy-
psati nemohau. Kteréž vossak Hystoria Apostolská a Čírkewní Svi-
tovně poznámenané má/ a ge oznámuje:

Předně/ dí Text: že Zůstal s Včedlnísky/totíz s Křesťany/
Kteríž byli w Damassku za několiko dnj. Neschel zase do Betu-
zalema/nenavrátil se k předčeským hřichům/aníž se připogil k židům/k pe-
řanům/neb k giným zgewonyim neprátelům Křistovým: Ale k věrným
Křesťanům/kteríž gmeňo Pána Ježíšse (hako n on gíz s nimi) vyználi a-
li. Nebo zrádcevě gsau Spasitele svého ti/kteríž se k zgewonym odvíg-
cům/protivníkům a posmrťváčům pravdy Páně přitovaryssugis/ a s
nimi se raděgi nezli s věrnými/v Víře gedniomyslnými, spolcugis/ bud
Manželstvem/prácelstvem/Svagrovstvem/Saudedstvem/Zovi-
ryssstvem, kvasem/handlem/kupectvem/službou/ itd. Kož se gíz (Ach
splakati slussi) w Světě zhusta děge. Neb v velikých Pánů / Michiam
a Kupci/zidé, Novokřtěnci/a proflaci. Sektáři nehvězsy plac a otev-
řený přísluh magis.

Nemýně hřessi n ti/kteríž se po Nemoci/pokáni/ k Bohu Obrácení/
zase hned hako nečisté Světě do Kalistre hřichův / a psn k weňwrafn
svých obžerství/ožralství a rozpustlosti/ itd./navratugi. Bopomoy
kagich Pavle/ že sy se po Obrácení na Víru/ ani k neprátelelm Pána
Křista/ani k hřichům předčeským nevrátil: Ale k věrným Křesťanům
nábožně sy se připogil. Vossak co dále činil?

Druhý Skutek aeho Hystoria oznámuje/ A n-hned vossed do

VIL
A&A.

Galatia 1.

Proverb. 26.
2. Petri 2.

Sk

Stoly/ do domu weysadnho/ kdež se lidé k Náboženství scházeli/
čázel Krysta/včil z Dukodu písma Swatcho/ že on sám/a ne gi-
ny/daremne se geste od židův ocelávagich/gest Syn Boží/ Krý-
sus zaslíbený a pravý Messyášs.

Co pak/ náleží o Pánu Krystu? To visse w Epistolách geho gest
patrnější/ nežliby se tuto mohlo vypořádat. Nejméně gest/ mybrž nechitel
mí gmeho vničit/ a nadto Kázati/ gedinc Krysta Gejissse toho vkrizowa-
ného/sám se w tom ohlaſuje Krysti Korintské, w wšemmu Křesťanstvu.
A povíděl: Zé gest ten každý praklaty, když něco gmeho/a o někom gi-
ném/ kromě samoho Krystia w Krysti Páně smlí kázati/ byt pak ičebas
byly Angelz Nebe.

1. Corin. 2.
Galates 1.

Třetím řutsem zahaboval y důvodním svým Kázanju wšechy
židov/odporugich včenj o Krystu Pánu hlásaném. Neb žež jivěděvše o
geho zázračném Obrácenj a Kázani/ybehli se/ y diwili se wšickni
kteríž gey klíčeli/a pravili: Však toto, Kazatel tento, gest
ten/kteríž vybogoval w Jeruzalémě/a odtud rozehnal/ Li-
di ty kteríž věřili w Krysta vkrizowancho/a vzhwali gméno to-
to? A sem do Damassku proto přišel/ aby ge Křesťany swá-
žané, nalo prokláte a vyhlazeni hodně lachce, wedl k Knížatům
kněžstvím. Ale což se mu pro Bůh stalo/ že Křesťanů netoliko gíz negis-
má, do věžní učásží: Mybrž sám ge směle a důvodně zasiámá / Krysta
gegich pravým Bohem/a Messyášsem na Svět příslým bhti dovezu-
ge. Protož se tomu netoliko diwili: Ale s Pavlem o Krysta hánání vr-
putná drželi. Sáwel pak mnohém více posylňoval se den
odedne w peznání a v Víře Pána Gejisse/ a zahaboval w dy-
spoutování židov/kteríž bydleli w Damassku/potvržuge siá-
le a směle toho svým včenjim/ že ten Pán Gejiss sám gest Krystus/
spasitel lidstvěho posoljen/ prosíčedník a Smrce mezi Bohem a Lidmi.

1. Timoch. 2.

Iohann. 17. 3.

Galates 1.

Tento příkladem S. Pawel napomíná/ aby se žádný nestyděl / poz-
náleho bludu svého zgewině odsvolati/a k poznale pravdě Boží přistau-
piti. Wšickni také Vételec wšem Swatych vysladačowé y Kazatelowé/
magis samého Krystia Vykupitele právě znáti / a k tomu Čili wšechy
Sípny včenj a Kázanji svá súčítovati.

Gjetvým řutsem S. Pawel na Víru Obrácenj wšemu Svě-
tu poslaužil. Nebo z Damassku druhého Roku vyšed/nežas do Jeruza-
léma/ale do Arabye mezi pohany se vbiral/ a potom giná mnohá Krá-
lowství/Země/Kragium, Národy/ Lidi a nazýkáv rozhněvých prošel/
a wšudn vničile/vdatně/smele/stále o Krystu Pánu včenj Nebeské rozsy-
val/

A. & orum.
Galatas 1.
Eusebius.
Epiphanius.
Hieronymus.
Sopronius.

wai/rat je um Ewangelistkym včem, za Čídeci hest let v rádu svého
Apostolsteho/wsecky Žemě a Kragim Arabské/Cyliske/Syrské/Se-
wicke/Cyprské/Salaminské/Pergenské/Derbeneské/Phryngské/Ga-
latské/Efeseské/Troadské/Macedonské/Apolloninské/Tessalonicenské/
Kolossenské/Atheneské/Korintské/Assonské/Mithyleneské/Paphum, Chi-
um, Samum, Trogilloum, a Miletum ostrovů Morště tak řečené. Potom
v Žemě Vlastku/Rzecku/Hysspansku/Francieku/a Summou od
Jeruzalemá wsecky nendelssi Kragim wukol/vd Wenzhodu k západu/
od poledne k půlnoch/az do Illirysku, totiž Žemě Slovaneské, za mnoho
Set mil/naplnil. Sečet se zagiště Doktori Křesťanští Chuzi Česky S.
Pavla / w samém tolito Vrádu Apostolstěm, nacházegi je tři Číše
Mil Českých a neb Německých Světa schodil. O však věrný Legat a
Commissar P. Kristu nescislosti práhy/Českosti/nesmázy/hladu/jizně,
vstání/bolesti a nebezpečnosti snesl. Neporozumijslíz/a nedávliž mísia
tomu každé/y to nechcypějssí. Srdce z

1. Corin. 7.
2. Cor. 11.

Čedně ležeti/spáti/fedeti/hodovati/a zaháleti ne musíme wsecky
ni w svých povoláních: Ale w bdeni/w prách/w žízni/w poslu/w Čá-
peni/w bolesti/ a az do vstání nebezpečnosti snášení/máme tomu doslo-
činiti/k čemu nás Pán Bůh / v Náboženstvím / v domovním Hospo-
dářstvím zavážati rácil/posylnugice se přisladem S. Pavla/a geho ič-
ci o svých prácech, w druhém Listu k Korintům sepsanau/kterauž iči/
v w Chrktvi připomjnati gesti vše potřebná.

Páth Skutek geho/gsau sepsané, a w Knihu Nového Zákona ja
Slovo Boží vvedené Epistoly/a neb Listové geho/kteréž k Chrktvi
Křesťanskym psával/posylal/a w nich všeče/nybrž novystojitelné
wsecko pravé/cele a dokonalé včenj Křesťanské/na samého Spasitele
Syna Božího Ježišse Pána našeho vlastněse vztahujscy/obsáhl.
Genž gsau: Epistola k Rimanum/dwě k Korintům/k Galatum/do Če-
skezu/k Filipenskym/k Kolocenskym/dwě k Tessalonicenskym/dwě k
motcoví/gedna k Thowi/k Filemonovi/ a k Židům w Novéna Víru
obrácenym. Kteréž wsecky gsau nám Křesťanum dobře známe. Gimž
yak gest on známenje Chrktvi Boží poslaužil: Tak v dnes ti ne vstati-
ně činjs/ale posvinně/kterí s pravidlymi a potřebně včenými spisů knich
vibec svydáváním k vzdělání Chrktvijsmu napomáhají.

V. I. I. I.
Péricula.
Infidex.
Aerumnus.
Supplicia:
Astor. 9. 12.
13. 14. 16. 22.

¶ Dále gesstě Dsina Částka života S. Pavla nese w sobě převoz
ličné vladyn/bjdy/nebezpečnosti/která gest snášel w Apostolstěm vrá-
du. Neb w Daniaffu před vladyn/na hrdlo mu od židův nastrogeným/
w fossy přes žed nočně spusťten. V Jeruzalemá w vyřízení myslí na
pomenutý gsa/soreva sineti všel. Z Antiochye wyhának:w Listě kanteno-
wán/ a za mrtvého z města vyvlečen. W Něstě Philippis meclami zmí-
stán/a do vězens dán. Z Tessaloniken w bavice vyvřzen. W Efesu s li-
tými Šselmami bogovatí mushyl. V Jeruzalemě/vat/bit/z gednoho

včenj

svězenj do ginchho odsýlán/až n do Ríjma po Mori w hrozných bavřfach
a nebezpečenstvích Morfích/cak je čtrnácte dny světla nesviděl. W Ríji
mě dvě Léte seděl. Pěc Neronem Chrásrem počet z své Víry a věci či-
ně/z žalobý se vyjměrowal/a z Člamy Lwa gsa wyšwobozen, gme a gme/
a-to čim dál těžší býd smässel/ach kdo by ge gedinau mohl vyčisti e

Prawdu tehdy nako zkušený pověděl: Že kdo chce pobožně živ bý-
ti zármutky a protiwensví snášení musí. A kterak sítje mniché zármuc-
ky musíme rocházeni do Nebeského Království.

¶ Dewáth Díl životu geho/gsau Zábrakové/kteréz P. Bůh sítje
ruce Pavlovovy činil. W Listre zagisíe Chromého od Narodenj vzdavil.
W Filippis Duchu wěscejho z děvecky vyvohrl. Olšovové z něho spa-
dali w žaláři. Euthicha Mladence w;krísh. A summa/pasmice a pásky
od Čela geho na nemocné nosíce/vzdravování bývali/a Duchové ne-
čistí z nich vyházeli. A tím Duch S. vči: Kterak P. Bůh Eccele a
věrné posly Spna svého Močmi a dary znamenitými ozdobuge / a ge
před lidmi zdelebuge/wzácené a wznešené čini. Aby za pravé Boží po-
sly/a Nástroge Duchu Sváteho poznávání v držání byli.

¶ Desátá a poslední Žájila života S° Pavla/gest giz Slovensi
geho. Odnamuge Kyrkoni Hystorya/kterak zložil Nero Chrásar Ríjim-
ský/Léta Páně sedesatého šestého/Obrácenj Pavlovova tridcátého tře-
tího/z samé pauhé neslechetnosti dal zapáliti Město Ríjim/chřegewiděti
spůsob ohně a stázy několyn slavoného a velikomocného Města Troje. Kte-
rýžto přezalostní ohň řek dñi trvage/nescíslnau skodu zdelal. Nero
aby Obrázenelum to offlivoost nepřissel/ten ohň na Křesťany řekl/a
proti nim takové protiwensví zbařil/ a sám ge až do své Smrti nad
nimi provodil/tak že všech Křesťanů na-přád neroliko mřístali/bili/
říjali/pálili: Alle také mnohé z předních sv. horeč smlule neypři smáreg-
ce/potom ge zapalovali. N w tom S. Pavel podružé do Ríjma/su po-
čessování vbohých a giz tanné skrytých Křesťanům, přissel. Kdež potom
Léta P. Sedmdesatého / a od Obrácenj svého tridcátého šestého neb
sedmeho/dewátemechmeho dne Měsíce Říjence / z rozkazu Nerona/
pro Víru Křesťanům Mělem gest říjat. Však brzo po Smrti Pav-
lové/toho roku/Nero se sám probodl/a třetího potom roku Jeruzalem
y s Chrámem říjzen gest. A tak Mícedlnischau předrahau Smrti, osvi-
cený a pravý. Apostol S. Pavel, běž života svého praenho a dosti
vlauhého dokonal/a svrš svrš toho božího/ čemu o Panu Ježíši včil/
a w spíšich svých pozustavil/potvrdil a spečetil.

Smrt tehdy každému gest gisá/wšak časem/místem a spůsobem gest
negisia. Protož máme na m pamatovali/a w Pánu živi gsouce/w Pánu
také se blahoslavené chřegeme vmrsti. Z tyto pak giz wssi obšírné re-
či/o běhu života S° Pavla, a ge' prawém Apostolském položené/při za-
míreč říjan, do sferiné Srdce svého rats Nauceni složme. Předně/zna-

2. Tim. 4. 3.
Acorum. 4.

IX.
Miracula.
Act. 14. 16.
20. 19.

I. Regum 2.
Marci 16.

X.
Exitus & vita
Euseb. lib. 2.
Histor. Eccl.
cap. 22.
Anno D. 70.

Conuer. Pav-
li 36.
Hieron. 1.
Niceph. lib. 2.
cap. 34.

Eusebus post
mortem.

Roman. 14.
Apocal. 14.
Epilogus Ho-
milia cum
prio voto &
salutari do-
ctrina.

moti/

*Acorum 9.
1. Timot. 2.*

moji dobrosti Boží / z kterého jako gest Syna svého Gednorozencého nám bědném za Spasitele dal : Tak v své Apoštoly vyslal / kteríž svým živým hlasem / v spisu / spasenij a život věčný / samou žáluhanu Pána Ježišse spůsobeny / po všem Světě rozhlasovali / a kagdyž lidem / v Krysta Pána věřejm, jako do rukou to věcné dobré donášeli. Druhé / Pánu Bohu za takovou Lásku dělujme / a vážně sobě geho milého S. Apoštoly v Chríství připomínajme. Kteríž gau gisíči toho v nás Křesťanů, prácem svými nevstálymi / v sinetu Mucedlnickém, za nauzili / aby hom ge v dobrém připomnájíce / a v nich P. Boha chválice / z překladu slechetného nich životu obcovaň / Ctností Křesťanských a Svatých nabývali. Na posledy / poněvadž gesti S. Pavla Apoštola v pracech svých až do Smrti nevstálého / Doktor pohani v zvolení / a od Pána poslaný byl / jakož se k tomu sám přiznával. Zehdil mi z pohamu a ne z židův posli / spisly S. Pavla za své a k nám přinášíce / s vážnostiž za pravé Slovo Boží přijinajme / a v nich P. G. Krysta / v Apoštolu svém k nám insluvýchho, bedlivě poslouchajme. V kterhožto gediného Spasitele a Vykupitele našeho gsauce skrze Vízru vysípeni / v nem živí budme v umírení. Čemuž samému Ježiši / Slávu a Moc / ne Chrásci v rozhávajme / na věky věkův / Amen.

Modlitebná pišení / Vak : Powstan powstan z prohřessiu / u.

<i>Zivotě nevšetkýslí / Kryste Králi nejmocněslí / My Líd twůr / v kropotě ždycíslí : Chvalíme tě v dobrodiníslí. Zé v nás Lidském pokolení Máss své Chríkwe shromážděnij. Záhracné zachowávané / Vstawičné správované / Ekstreppsky vysylane. Směnem / Blaſi / Redem / Ctností / Změnem a pobožnosti Známe Chríkwi v Služebnosti : Obracuj ge daleko Šawla K své willi / od Světa / Diabla / Vyslášedovali Pavla.</i>	<i>V volce s námi / v věci / V lásce / v sluchu / v pracech / Nebezpečenství snášení. Pro tvé Kryste Stavné Oměno. Čenž gest Pavlem rozhlašeno / V Smrti geho schwáleno : Kat nás k vísce obrátili / Služba Chríkwe rozhřessiu / Duchem Svatém posváti. Vychom v Pavlovu Dícenj. Pravdy Boží osvíceníslí. Nášli Ospravedlněnij : V robe Ježíši složené / Vízrau pravau dosažené Spasení dle Kryste věčné.</i>
--	---

2. DR. E. N.

8) Jede

Va Den Památný Smodu

Panny Marie Matky Páně po porodu do Chrámu: A
přitom Nemluvnáck a svého Ježi Krysta Pána násseho Oběto-
vání: Obecně se říká (ač porušeně) den Hromnit.

Ewangelium Sváteho Lukáše w II. Kapitole.

Ježi Krysta w Chrámu obětování/

O bud násich hřichův očistování/ Amen.

Rěstianštá Čírkev (Lidé Boží) spolu s námi/ a my s ní/ v dne-
sni den Svátcini památku obnovujeme, kultu památi hodného/ a při nejs-
větších Osobách se zbehlého. Totož/při dítěti Ježi Krystu Pánu nássem/
Blahoslavené Panně Matce Páně/ a Symeonovi starci spravedlivém/ a w Geru-
zalémě vyzáčném. Toho času kterehož se wedle rádu Zákonného/ a obyčeje Národní
Jüdského/Panna Maria Čtyrydecátého dne po porodu do Chrámu s Dítětem vwo-
zowala/ a ge oběti chudau/ jako Matka chudá vyplacovala. Kdež k newýmluvné-
mu potřebení od Sváteho Symeona Svědec tw slavné/ a vyznání řígewne/ v děčat-
ku svém činěně slyssela.

To pak rosse yak se dalo/ z Hystorye dnesního Sváteho Ewangelium vslíšime/
a z weyladu gegjho Spasitelnyh vžitků nabudeme. Také v dnesnímu Svá-
ku/ proč gey Světejme/ a yak se v něm nálezitě chowati/ v také vahých powět se waro-
wati máme/ tomu všemu porozumíme/ když prwe Text s Nábožnau význosti pow-
stanauce čtený přeslechneme/wedle sepsání S. Lukáše w Druhé Kapitole:

Ecce

Atonj

Okdyž se naplnili dnové Očistění gegich / po-
dle Zákona Mojsíjsova / nesli ho do Jeruzá-
léma / aby postavili ho Pánu / (jak bylo psáno
v gestu v Zákone Páně: Všeliký Samec prvo-
rozený / Svatý Pánu slavit bude) a aby dali oběť / podle
toho což pověděno v Zákone Páně / pár Hrdliček / aneb
dvě mladých Holaubaték. A hle byl Člověk v Jeru-
zalémě / jemuž jméno Symeon: A Člověk ten byl spra-
wedlivý a nábožný / očekávaje potěšení Jřehožského /
a Duch Svatý byl v něm. A ten odpověd vžal byl od
Ducha svatého / že nevžije Smrti / přivé nežby viděl Kry-
sta Páně. A přišel vnuknutím Ducha S° do Chrámu:
a když vchodili Dětátka Gejše Rodičové / aby za něho
včinili podle obyčeje Zákona: On vžal ho na ložnici své, a
dobrořečil Bohu / a řekl: Mny propauštis Služebnictví
svého Pane / podle slova tvého / v pokoji. Nebo viděli
Děti mé spasení tvé / kteréž gsy připravil před Tvaroh
všech Národů: Světlo k záření Pohanů / a Slá-
vu Lidu tvého Jřehožského.

Ostatnou přečteného Svatého Evangelia v
zakonech se na Ěrebu přikázal Zákona Božího; Pomni Čjelo-
věce aby den Svatécní světil. A na Čjelanci Vstup o Na-
rození Pána Krista z života blahoslavené Panny Marie.
Stala se za původem Zákonem rozhaz / kterýž Židovským Rodičkám,
po vyhlášení řasu Šestit-Neděl gegich, do Chrámu choditi / se očistit
a dětátka svá před Pánem stavěti / v nálezitau Oběti / wedle možnosti
se vyplacovati, poručil. V čemž se nenyvětěgssi Rodička poslissme za-
chowala: Neb s svým přirozeným Dětatkem čtyřdytéřatého dne po poro-
du do Chrámu přišla / a tu při vchodu vši nálezitostni pobožně dosi vč-
nila. A při tom svém nábožném skutku znamenitě Svědec vši o svém
milém Dětátku, od vžácného Starce Symeona vslíssela. Kterýž vnu-
knutím Ducha Svatého gegi Dítě, tim pravým / zdávora zašlibova-
ním / gíz pat na Svět poslaným Messiašem být poznal. A protož ge-
zgewené (ovšem předevšemi přítomními hlasitě) Spasitelem Světa /
Světlem všech Národů / a Slávou Lidu Jřehožského vyzná-
val. Gestit tehdy velmi vžitečné / že k rozmární dnesního Svatého
Evangeliu / anobrž k připomínání těch Slavných, v něm obsazených

skutku

skutku
Nebo Si
k poslušní
výročí
v plod
ge a poh
Majetek
Kostelík
Páně gi
hcel / E
Světlo
gelium.
nich Ar

První b

Druhý

Příj
vinn
původu /
Genz gsa
¶ Pt
Pána nař
Porodu /
a obyčeje
ste Rodi
Páně / ná
náslegi.
pravde d

Z let
zhlášla se v
prcházejí
tak dobré /
byly.
ta scházejí
pohřebných
s nimi sch

skutku v Osob nejswětějších / obzvláštní Sváteční den gesti narizen,
Nebo Svatau dnesni Hystorijs Výry nassi w Krystia Pána potvrzuge/
k poslussnosti Zákonné kajděho wzbuzuge/ a co o Krystiu máme simeysleti
vysvětve: Rodiců Křestianských k pobožnosti napomíná/a aby svůj mi-
ly plod Pánu Bohu Mloditbami offérovali/Manželé Rodickám poko-
ge a pohodlj/práwem Božském gím propugněněho a vyměreněho přáli/
Manželky také aby se aufwodem posvátmán s Dítkami před Pánem w
Kostelich nábožně starvěli/ Čestu (řku) k tomu wšemu ten příklad Matky
Páně gím vlastuge. Symeonowým pak Swědecicim Krystius Spa-
sytel / Swětlo a Sláva naše/w známost se nám vwozuge. Atak gest
Summa / s svým původem / y s vžitkem dnesnišho Svateho Ewan-
gelium. Kterehož prawdiný a vžitečný weylad w těchto dňau hlaw-
nich Artykulich se vysvětlí:

Prvni bude: O Gménjsch dnesnišho Svátka/a o geho ná-
ležitém v powěrcném vživání.

Druhý : O Vwodu Rodicet Křestianských po poro-
du, s Dítkami do Kostelu w, času náležitého.

I.

Ráji Prvním: Gměna dnesnišho Svátka/ ne bez Vžitku svér-
pym a k vysíraze pověrným se oznám. Z kterýchž sladně kajdý
původu/ začátku/ příčině a vstanovení geho porozuměti moch bude.
Genz gsau tato :

T Předně/ Slove den pamatny Vwodu Panny Marie/Matky
Pána nasseho Ježu Krysta/s svým Dětákem/ Čtyryndáctého Dne po
Porodu/do Chrámu Geruzalemského / wedle rožkazu starozákonijho/
a obyčeje Národu Židského. Tím spůsobem jako posavád Křesťan-
ské Rodičky/ po svých řesti-Nedělích do Kostelu / příkladem Matky
Páně/náležité přicházegi / a swá Nemluvnáčka před oblicem Božím před-
násseg. K tomu se dnesnišm Svátkem wzbuzujce/ a w té částeč ho w-
prawdě dobré vživagice.

Z kterehožto nábožného / a Bohem w Zákone nářzeného obyčeje/
zhlala se w innohých ta powěra o Šesti-Nedělích / dokud k vwodu ne-
pricházegi / žeby ne w ochraně milosti Boží/ ale w moch Diábelstě/ a ne
tak dobré/ čisté/ poctivých mísí/raucha/Kostelu hodné/jako gine Ženy
byly. Nakoz pak Mrtvě Šesti-Nedělky/ když před vwodem z Swě-
ta scházegi / takovii pověrnii Knězij/ y Obecni Lidé / poctivého mísí
pohřebného na Krchově/ zvláští pak w Kostele / odsuzugi/ a w kant se
s nimi schowávagi. Pakli musí předce do Kostela vnesena/a w Ho-

Appellatio-
nis hodierni
E. S. sunt:

L
Introductio
puerpera Be-
ate Virg. Ma-
riae

Genesis. 35.

II.
Purificatio
Marie.
Leuit. 12.I. Tim. 2.
III.
Oblatio &
presentatio
Christi.Marthai 11.
Iohann. 1.
Hebrejor. 10.III.I.
Dies Luminis
parium.
Macrob. Sat.
lib. 1. cap. 13.
Plinius & Sue
tonius in vita
Augusti.

bich neb v Sklepsích vlastních Otcův Kodu svého pohřbena byti/rehdy Kněz do dverí Kostelních iwegda / říkáním Slov nad Čelem mrtvým praví že gi vwozuge / a potom tepriva do Kostela iweneti / a w nálezitém místě pochowati dovoluge. **Gesso** Ráchel Jakobovn Manželk/ která při porodu umřela / žádný nevwozoval : Nadtoto pohřbu (a to podle cesty / což tehdy nádherně bylo) gi neodsuzoval: A mnohém méně Epitaphium, totíž / Nápisu hrobního slavného Jakobovi Manželu gegichm wyzdvihnauti nezbraňoval. Anž sobě kdo posvěcené, mimoneb přes hrob gegi (poněvadž wedle cesty pohřbená byla) choditi / Neskešti / Nemocen / Nádchy / neb načazení nějakého začádal.

¶ Druhé číslo Svátku dnešního gest/den památný Purifikacíonis Mariæ, Očistování Panny Marie, čtyrnyáctého dne po porodu / w Chrámě Geruzalemstém / wedle Starozákonného poručení / který Šesť-Nedělky do gislého času za nečisté (vysak ne před Bohem / ale toho před Svátem / ne pro Boha / ale pro gegich Manžely) vyhlassovalo / a vwozem se gím očistovati rozkazovalo.

¶ Od kudž opět bludné domnění w posvěcených vzrostlo o Šesti-Nedělkách / pravě / že gsaú před Bohem pro porod nečisté / ohavné / opuskné / a w moch Satanově postavené / a nečeho posvátného / zvláště Kostelního dotknutí se nehodné / dotud dokud se vwozem nečistí. **Gesso** Duch Boží svědci : Kterak žena nifdá světěgssi / Bohu příjemněgssi / a Spasení blížší nem / jako času toho / kteréhož k porodu prague / a w svém kaute odpovídaje / w Výře Krystově zůstává.

¶ Třetí číslo má : Památku obětování dítěte Ježišse / od Matky Panny Marie / Pánu Bohu w Chrámě Geruzalemstém. Nebo Maria při svém vwozu / wedle Zákonného poručení a vložení / Bohu Synáčku svého obětovala. **Díl Text:** Postavili ge / totíž dítě / před Pánem / dasesse za ně vyplatu do rukou Kněžských / jako Matka chudá / Obět chudau / dwě Hrdlicky / neb dwě Holoubátek.

Z toho se domnění vrodilo o Ořírách / při vwozu Šesti-Nedělek / a od nich Švic / neb Peněz na Oltář házení. **Gesso** gíz vyseligoče Starozákonné Oříry a Oběti / gedinau Oběti Čela Páněna Kristi se stalau / konec svých vzali a přestaly. A jako toliko figurau byli : Tak se skulku na Krystovém Čele / krivawě w povětrí mezi Nebem a Zemí obětovaném a vsmrceném, doplnily.

¶ Čtvrté číslo se Festum Luminarium, siue Lychnorum & Luciferinarum. **Eo gest:** Svátek Světla Hromnicného. Ato číslo má z původu Pohanského. **Cíte se** že Pohane w Rázimě wedle Starobylého Obyčeje / od Lumy Krále vstanoveného / při začátku Měsíce Února / za Dvanácte Dni Svátek fu poctivosti Bohyni Proserpině tak řečené Světivali. Prvního Dne toho Svátku / jako dnes / Druhého dne Měsíce Února / sváice a Pochodně veliké / k tomu zhotovov-

né /

né / k Kněžím té Bohyně přinášeli / a když ge Kněži / Slovo nad nimi ríkánsm / & aqua lustrali, a wodau swěcenau gich skropensm / posvětili: Tehdy s rozjatými nábožně na Procesi po Chrámich/po Křchových/a po Rynku v Ulicech Města / za Dwanacie Dnuw každě ráno chodili/ a wsecká města Wodau Swěcenau Kněži pokropovali / zwláště Chrámů a Křchov. Powěrceně smyslegice/že tau Procházkau Bohy swé, a zwláště Proserpinam Bohyni znamenitě Etj/ a Chrám v dalekémho Náboženství. Město pak od nespravedlnosti / v každý sám sebe tudíž od hřichův očistíuge. Město pak v Zemi spjchám že lehcegss odpocinutí cíni/ a zlé wsecko z Obce Ržimské vyháněgi. Tak o tom pohanstěm obyčegi poznámenáli starí Otcové/Tertullianus a Hieronymus.

Z kterežto původu, v Křesťanstvu Sergius Biskup Ržimský, podobný spůsob k svěcení dnešního Swátku/ okolo Léta Páně Sesetího a Osmdesáteho, vvedl. A nařídil/ aby Křesťané také sobě svíce veliké Vostkově k dnešku připravovali / a dnes ge v Kościele světiti dávali / týmž wssím spůsobem slovo od Kněze ríkáním/ a swěcenau Wodau gich skropovánsm/yako Pohansci Kněži cíniwal. Vera wssak týž Biskup Sergius původ a důvod těch Hromnických Swěc z Ewangeliu/kdež v něm Symeon Pána Krysta Swětem Pohanův svým vyznánym gmenuge.

Kterážto swěc takowau pověru v Křesťanstvu splodila/že těm hromnickým dnes posvěceným / a neypře rozjatým/ na zlehčení samé moch Boží/bludným domněním tu moc připisuj: Kterak v Procesi nosení/dětem při Křtu/ a v mjrágichm do rukau strkané/dábly od nich zaháněgi/ Rodičáni při porodu polehčení/ a při vswodu prvněgss syhl dodávagi. V poslední rozhovore/Modlitby lidstě přijemněgss cíniwagi/a v dni pámatky Smrti Spasitele rozjaté/ geho pohřbu posvětuj: V. Gessio takowau a k tomu podobnau moc/kteráž gesti vlastní Božská/na svorens/ zwláště Swěce Vostkově přenáseti / gesti zgewiný hřich proti prvnímu Přikázání Zákona. V sám se Bůh vzenwá k tomu / řkauc: Vá gsem/yá gsem sám Pán Bůh mocny: Sláwy mé ginému nedám.

Mimo to/poněvadž se dábel swěla deního slunečného/ani nočního Měsíčného nebogi: Nadtoč před Ržemeslným Swětem/rukau lidstku rozjatým/Loyowým/vostkovým/nevtiská/geinuz gsau v kladiwa jelezna za pléty/měd a Děla za shnilé dřewo/a wssi zbrogi v moch Swěta se posinjwá/di Swatý Job. Saméhoč se koliko swěla prawého/totiz Pána Ježu Krysta, Diábel bogi/ a před ním vtišla/swědci Píssma.

T Pátym Gménem slove v Křeku, to gest: Den pamatný vyzgití v-sříj Krystu / a potkání se s nim v cestě. Původ pak toho Gméně gesti vrogoji: Geden/z Symeonova v Chrámě Jeruzalémstěm/Ducha Swatého vnuknutím, vyzgití vstříj proti Díteti Krystu/ do Synce Salomúnovu/ tehdaž a právě v tu chvíli/konž Panna Ma-

Tertul. contra Martia. s. Hieronymus

I. 41.

psalmo 96.

Iob. 41.

Malach. 4.

Ioan. 1.8.12.

V.

Hypante;
Obviatio, &
Excepicio Christi

ryas dětákem svým k vnuodu do Chrámu přišla / a ge před Pánem proslaveni přinesla. Kteréž Symeon z rukou Vlachy na Volty své vzal / a Messyášem gen na Svět příslim hlasitě vyznával. Druhé za přísnau vstanoveni dnesního Chrámu / Léta Páně, pětistého alesmeneho ho / od Justyna Monarcha Ržimského : Když se toho času v Městě Antiochii, v přítomnosti Chráře, zbařilo bylo náhle a hrozné Země-třesení / a to tom Městě / kteréž gíz tehdy Dsm Šet Leth v své slávě stál / zbořením Zdi / domův / Kostelův / věží / znamenité řeky zdejalo / a veliký díl Lidu zasulo a zřítilo / a summa / Chráře v poslední naporád tak přestrašilo / že za gině neměli / než je tu v té ráni v s Městem všickni skončení životův svých rozhíti musejí.

Však Justynus pobožný Monarcha / gsa z Evangelium Chrámu povědom slibuš o milostiwém a hotovém přichodu Pána Ježíše na Kružík své Chríku / v každé nevhodněgssi potřebě : Protož se bezmíškání semštem Anthochenskými na pokání oddal / Odobu Královskou z sebe složiv / pokorný oděv / straussenost svnitěn, Srdce geho pronasegic, na je vzal / a všem k Bohu se obrátili / a skutečným pokájením / Ordinaciu Virau / vstříč Krysu Pánu vygjítrozkal. V tom se Lidem Muž postaviv vážně však / z gehožto poručení když Měšťané na východích Domův svých, tato slova / CHRISTVS NOBIS VSTATE, Pán Krysus s námi / slígte / psali / hned Boží hněv přestal / a to žalostné Země-třesení Druhého dne Měsíce Vnora se vrátilo. Keňžto den na znamení ku Pánu Bohu vdečnosti, slavný Chrář zasvětu / a každého Roku takové dobrodinij Božské slavné v něm připomijnati gest v Chríku naříbil.

Však aby ten Chrátek měl svůj grant a základ z slova Božího / vyhledáno v Chrámu Písmě / že rovně v tří den / druhého dne Východe Vnora / dlete Pána Krysta / při vnuodu blahoslavené Vlachy Panny Marie / v Chrámě s Symonelem starcem / a Symoneona se Pánem v svých Salomónově tak řecené / potkání se stalo. Protož té větch památku sváteční k dnesnímu dni gest oddaná / aby se nábožně připomínání všichni světci svu toho oběho / paměti-hodněho potkání s milostivým Spasitelem Symoneona v Chrámě / a Anthochenských v času země-třesení, dalo.

A tak dnesní Chrátek / obnovující se každého Roku 2. Februáři, gest nařízen Léta Páně / D. XXVI. A potom v sestináctém Roku / tedy Justyniana Náměstka Justyna Chráře / vterzen / a vevsecku Křesťanův Chríku / z přísnau oné podobnau / k zachovávání vveden. Symone zagišle / literat Léta od Narodení Krystova D. XLII. v Konstantinopis a vevsech Zemích Rzechých, zírhl se veliký a náhlý Mor / tedy Justynianum tím vším spůsobem, jako předešl geho Justyna / na pokání oddal / a všemu Lidu gevložil. Také v Modlitbu k tříkání vydal / v této slovach : Vnigenite fili & verbum D 1, qui cum immortalis sis,

humanam

humanar
genitric,
ste Devs
siamul glc
dnorozei
nē lidsté
a bez pre
sem byti
se praw
cil / akt
chemi S
milostiv
když náb
wa: C
vako dne
lost Pán
Pre
a svátki
aby se pi
žgewen;
Křesťan
Excepio
přejstí
Země-tře
ianstříh
A tak
Křesťans
teku poc
Proto
vlastuge.
Kryšti:
anobrjo
v dnešní
připomí
rých se ē
z slova ē
srze V

P. R.
Svá
své

Precatio Iu-
stiniiani Impe-
ratoris, tem-
pore Petris.
Georg. Cedr.
Caspi. Hedion
a parte chro.

humanam naturam assumpti propter nostram salutem, ex sancta Dei genitrice, & sine mutatione naturarum homo factus & crucifixus es. Christe Deus, mortem morte proculkans, qui una persona sancte Trinitatis simul glorificaris, cum Patre & Spiritu sancto, salua nos. To gest: O gemitus rozený Synu a věčné slovo Boží / kterýž gsy nesmrtelný smrtedlné lidstvě přirozený, z života Božího Rodiče / pro spasení nasce na se vznítí / a bez proměnění Přirozený / zůstávage věčným Bohem v pravým člověkem být: nadto v větování pro nás všinrtiti ghy se dáti rácil. O Kryste pravý a všemohoucí Bože / genž gsy smrti svau Smrt nashi potlačil / a kterýž gsy gedna osoba vcelebné Čerogice / spolu s Otcem a s Duchem Svatym oslawen / smiluj se nad námi / spas nás / Moci zbaš / a milostivě životem časným v věčným daruj nás. Kteraužeo Miodlitbau když nábožně Lidé k Synu Božímu volali / a rozkazu Čísařského ta slova: Christus Nobiscum, State, na všeckých domův svých / jako dnesšího dne, Druhého Vnora Něshce psati začali / tak se hned milost Páně zevila / a Ránu Mornj přetrla.

Protož Čísař k dokázání všecknosti cen den za posvěcený vyždvihl / a svátku od Justyna předka svého, k tomu dni zřízeného, povordil / a aby se památka týchž dobrodiných / skutku Syna Božího / halo dnes žgewených / každoročně obnovovala / Mandáey svými to v Čírkvi Křesťanstvu vvedl: Nazvalov dnesšího Svátek / Diem obulationis & Exceptionis Christi. To gest / dnem památným potkáním se s Krystem / a příjetím Krysta a milosti geho / od Symčona starce v Chrámě / v času Země třesení od Antiochenstých / a v mornj Ránu od Konstantynopolijských obyvatelův.

A tak od pětistého, dvacátého šestého leta Páně / až dosavád / v Křesťanství každého Roku / druhého dne Něshce Vnora / dnesší svátek poctivosti Panu Ježi Krystu se obnovuje.

Protož z původu a příčin vstanovení, naležíte vžitvání geho se samo vlastuge. Kterej se však také v pověru obrátilo tím / když se gíz ne Krystů: Ale Maty Boží / bud Děstiování Panny Marie Svátek / anobrž od svěc dnes svěcených Hronnic, obecně gmenuge. Opět / je se v dnesší slavnost ne ta příz oznámená dobrodiny spasyele v Čírkvi připomínagi: Ale toliko samé Ceremonie a pověry vykonávagi. Kterýchž se Světlem pravdy Boží osvícens lidé magi warovati / a raději z slova Božího kázaného s dobrodinami Syna Božího se objraci / a srdce Vjru a nábožensiv včasna se gich činiti. Dále

I I.

Ráni Druhem Rozdílu Kázaní tohoto, Vvodž Rodiček Křesťanstvých do Košicův po porodu s Dívkami gich v rozgimánské wezmouce / znáti se naučme / Proč Pobožné Manželky toho

De Intro-
ductione Puer-
perarum.

Cccc iiiij spisobu

Abusus.

spůsobu nemagi zanedbávati: Ale nábožně a význam po svých řesti-Nedělích do Kostelů svá nemluvnátky přinášejce/s nimi se Pánem Bohu obětovati povinni jsou? Neb se při tom veliký nerád v Křesťanstvu na mnoha místech nachází a děje. Minohé zájisté/yak před porodem/tak po porodu/do Čtvrti/půl Leta/ba celého Roku v Kostelech se nepostavuj. Jiné pak newěda co gesto v vodě/a z ruky příčinu původ má/samý od sebe/wedle gistry starozvyklého spůsobu, do Kostela mage giti/pravíj je k Swaté Misi s Dítětem giti se strogi. Opět/gindete za v vodě magi/když po porodu brzo k přijímání Swatosti Čela a Krive Páně přicházegi/y dítě své/aby to též do něho epáno bylo/gsebaj primá řege. Item/někde se říká Knězij od díverij Kostelních do Kostela vvo zugis/s příčtením nad nimi neválečné částky Pissma Swatého/terez/yak Kněz/tak y řesti-Nedělky nerozuměgi. Opět/množ Knězí bezewosocho řískání a modlení/takové Ženy k samej tolíku offere vwozugi/budeo gimi saném/aneb s hauffem ginných Žen k tomu sezwanych/ do Kostela s dítětem přinášeným velikých vostkových Svěc/přicházeti poraučegi.

A tak těmi y ginnimi mnohými nerády/ kteréž se při řesti-Nedělkách, a do Kostelův gich přicházení, děgi/samí Knězí vinni jsou. Gedni svau nedbánlivostí v správě Chrkevní: Druži/nevmělosti. Třetí/obyče gemi/a gimi lakovau živností. Čtvrtí gisti velikau krivdu počestním Rodičkám činij/když gich slovem Božím při Oltáři s Dětákem klečí, cých o příčinách v vodě nevyvětugis/k voděčnosti k u Pánu Bohu za dobrodimi plodu daného/a sylu přivněgssii na vratení/nevzbuzugi/a potěšení nálezitěho gimi nepřekládag: až y posvinnostem/kterakby se k u Pánu Bohu/k Manželům svým/y k dítčákům sobě od Pána Boha světěným nálezitě chowati/a proc/k čemu ge wěsti/fudž a yakby ge Pánu Bohu obětovati měli/cesty gimi k tomu nevkažugis. Ach yak hrozný počet z toho všechno, nedbalj správce Chrkevní, spravedlivému Sauidy vydati musegi/ó že kdy na to nemysli.

Z Příčinu tehdy a z příkladu v vodě Blahoslavené Matky spasitele našeho/dnešní slavnosti v Chrktvi se připomína gisich/položí tuto pravoh smysl potřebného včenj/o v vodě Rodiček Křesťanštých. Kterak to nábožně činiti/a po porodu do Kostelův Nemluvnátky přináseti/a Knězí služebnosti slova Páně při nich vyhledávat magi/jíto chce příčin:

¶ Neypriče/pro poslušnost přikázanj a vstání weni Božího/v Zákoně Božím o tom předloženém. Nebo chce Duch Svatý aby se všecko rádně a poctivě dalo v Chrktvi Krystově. Nebyl gesto pak pod sil rokau oblohau Nebeskau žádný Národ/v kterémžby sám Pán Bůh, v duchovních y v světských správách, takový ozdobný porádek zřídil/yako v Lidu Izrahelském/Zákonem říkze Mlogzisse gimi vydanim. V kterémž y o Řesti-Nedělkách právo těmito slovy vydal/řka: Žena

Introduc: Pu-
erperarū Cau-
sa.I.
Mandat: De
1 Cor. 14.

Levit 11.

počnau-

dan Obří
Vyselík
nenaplň
násobný
gejho
za Dce
Hrdlick
obětov
de od si
děveck
mei dwe
ja hrjch
Be
poslušn
Chrám
Očist
teho/N
fa/s gi
sbami/
Ne
mluvná
wadž ne
tchó pro
a Krive
schraně
Yokož
hil in par
proles ist
Verè o B
multo pi
clusit, cù
Virgo co

počnauc když porodi Pacholska/ necistá bude za Sedm dnj. Osmý pak den Obřezán bude Pacholsk: a ona Třidceti a Tři dni bude se čistiti. Všeliké věci Svaté nedotknět se/ aniž wende do Svatyně/dokawádž nenaplní se dnowé očistění gegiho. A pakli porodi Děvečku/dvou násobných dnův čistit se bude. Akdyž vyplněn budau dnowé očistění gegiho / (Dne čtyrydcátého po porodu) poneset k Oběti za Syna, aneb za Deeru, Beránka Ročního / k Zápalné Oběti / a Holaubátko, neb Hrdlicku za hřich ke dveřím siántku Svědecov / a dát Kněz / který obětovati bude před Pánem / a modliti se bude za ni. A tak očistěna bude od své nečistoty. Tentot gest rád Ženy když porodi Pacholska neb děvečku. A pakli nebude moch pro chudobu obětovati Beránka/vezmet dvě Hrdlicky/ aneb dvě Holaubátko/ jedno k oběti zápalné/a druhé za hřich/ n budet se modliti za už Kněz / a tak očistěna bude.

Wedle kteréhožto Zákonného práva Blahoslavená Matka Páně poslušně se zachovala / a čtyrydcátého dne po porodu s Dětatkem do Chrámu přišla. Naříz dí Evangelista/A když se naplnili dnowé Očistění gegich/wedle Zákona Mojsijsova/ted připomenu tého/nestli dítě/ Jozef Pěstaun/a Maryja matka volasini nemluvnatka/s ginými (bezpochyby poctivými, k tomu vvedu doprošenými) Dobrami/do Jeruzaléma/ před Knězi Páně do Chrámu.

Nelze však by Panna Maria Matka tím porodem/ aneb snad gegi nemluvnatko/nečistii byli/ a očistění Zákonného potřebovali: Neb poněvadž ne z Mužského Semene/ ale z posvěcenj a pušobenj Ducha Svatého proti přirozenj plod počala / žádné tehdy vrásky w hmotnosti Těla a Krwe Kristovny nebylo: Nýbrž všecko při Těle plodu Panny / a w schráné života gegiho / Duchem Svatým očistěné a posvěcené bylo. Nakož Svatý Bernart věříseně o tom milusv: Nihil in hoc conceptu, nihil in partu impurum fuit. Nihil illicitum, nihil purgandum: nimirum proles ista cùm fons puritatis sit, & purgationem velit facere delictorum: Verè o Beata Virgo non habes causam, nec tibi purificatione opus fuit, multò plus Filio tuo. Moyses enim ipse hanc Virginem ab hac lege excludit, cùm inquit: Mulier si suscepit semine peperit masculum, Hec autē Virgo concepit de Spiritus sancti operatione, sine virili semine. To gest:

Nic w tom počet / ani w Narozenj
Necistého nebylo k očistění.
Neb Plod Panny gest studnice Čistoty/
Vyčistiuje w nás lidech hřich mržutý.
Aniž ghy ty Panno Blahoslavená
Prýčinu měla/by byla čistěna.
Poněvadž ghy ne z Semene Mužského
Splodila plod: Ale z Ducha Svatého.

Bernardus
de Introduc.
MARIAE Pu.
erpetz.

Na den Očistování Panny Marie:

A tak w prawdě nevčistí Panna Matka nejswětějšího Dítěte/a wssi čistoty Dárce / ne z potřeby očistění ten vvod po porodu zachovala : Ale z poslušnosti Zákona Božího / k u příkladu wsem giniim Rodičám. Ač pak ten Židovský Zákon gíz na Křesťanské Matky se nevstahuge : Však poněvadž w jobě svůli Boží / a pohodl Sestri-Nedělkám / za gish čas po porodu k odpočinutí gún od Boha propugcéné, obsahuge : Tehdat ge také k tomu wede / aby w svém času odpočívaly / zdraví a sylu nabývaly / nesetnosti / prách a zmožením nevzdrávicielných nemoch na se nevwozovaly : Ale posogně / tisíce / pohodlně / pod Sestri-Nedělním Zákonem odpočinace / z toho dobrodiní w čas slušný w Kostele s Dětatkem se postavíce / Pánu Bohu děkowaly / a zdraví se býtí dokazovaly.

Manželam.
Rodicam.

Manželam.

Levit. 12. 22
Ezechiel. 22.Immundities
Puerarum
Quid sit?Psalmo 50.
Eliaz 1.
Ephes. 5.
Titum 3.Hebrázor. 9.
1. Ioan. 1.

Manželům se také / neřku tau Ceremonij starozákonau / ale Zákonem práva přirozeného / přísně pod Hrdlem porauj / aby w též času Manželek s pokolem nechávali / k dílum gich nenutili / a sami Čel vlastních svých Čovaryšek / v plodu w krvi gegich, vrakové nebyli : Ale ož do vvedou / pod obzvláštním pohodljím / právem Božím gím propuženým / slušného, potřebného a svobodného odpočinutí přali.

Už také Sestri-Nedělky dřív vvodu za nečisté / před Bohem ohavné / a w mocí Diablowě postavené gminy býtí magi : Ale / vake Blahoslavená Panna Matka Páně, pro porození nebyla nečistá : Tak v gine Rodičky pro porod nečistými negsau / nadto w moc Diablowu se nedostavagi. Neb kde Zákon mluví : Nečistá bude po porodu za čtyřdacetí dní / ne duchovně / ale Čelezně / ne před Bohem / ale před Manžely gegich ge nečisté býtí mjeni / aby od nich pokog, a své odpočinutí, do času gisteho miji mohli / takž gíz příz oznámeno gest : Anobrž svyznamenání a pod známost wsemu lidstevmu pokolens vvedení tohoto dvojohho: Jednoho / nás wšech lidí obecné přirozené nečistoty a skázy porušeného přirození / totíž / že wssíctni od Adama swúg Čelezný původ magie / w hříšných se počináme / a w hříšných rodíme / a protož od své dědičné nečistoty očistění skrze žáluhy Pána JEZU Krysta / prostředkem kaupeli Křtu Svateho / w krvi geho potřebujeme / a docházym. Druhého : Krvi Sny Božího nás hříšných oderassi vrásky světneho oříštění / jehož figuru w Starém Zákoně / w obětech horaditých / w očistování Ausvodením Matel Židovských předessli / a sijnem aneb obrazem byly. Nakož to wse Apostol Pissmy Swatymi, w Epistole k Jiřímu na Vjru obrázeným wysvětluge. A Swaty Jan : Je samá krew Pána naseho Ježíše Krysta očistuje kažich Lidi od každého hřachu / toho dosvědčuje.

Proti tomu prawému smyslu starozákonijnemu / Žen po porodu y před vvedem za nečisté vyhlášování / hřessi ti lidé kterž Křesťanské Sestri-Nedělky pro porod / dokud do Kostela nepricházejí / gsauc stalesmum

dominémum

dominěn
postawi
du vise
Sny
věcné u
Boží / k
Břeme
nástroj
Nebe m
Boží st
tek / sch
božných
dětinsk
Diábla
Nedělky
spraved
Apostle
milová

U
věcji v
dětisk
stanske
nedostali
ramy su
lemské sti
te Babi
nědy w
se na tráp
ho vmuti
wpichší

Item,
wozuge,
tmecym
sauseda ;
en díle p
Cíeladku
mich / ofo
hli. V to
dverium
dělku vfa
hluboké si
wodem t

domněním wedeni/y před Bohem za nečisté/ohasné/a sv moch dábelské postavené bhti saudi. Kterýmžto domněnímu stalo Manželství lehčí/sau du vysjetecného se dopouštěgij/ odsuzujíce ty/které gšau drahau Krvi Syna Božího zemří nečistom / netoliko Čelestné časné/dle sv duchovní věcné vysvobozené. Item/dáblu sv moc vyslechtilé Boží svorenj/obraz Boží/kaupi Krystowu/a Chrám Duchu Svateho poddávagi. Item/Břemeno oběženého Svědomí/ strachu a zaustání/ na vzájemný Boží nástroj / Rodičků plodu lidstvěho / strze něž Pán Vůh Svět/Církve v Nebe množu / křivdive vivalugi: Neznajice ani toho/kterak gesti Syn Boží svým početím/ Narozením/ a dětinstvím/ počinání a rozem Dítěk / schrány života Matel/ žen těhotných Křesťanských Rodiců/ a po-božných Šestí-Nedělích posírčil/ aby pro geho všečenj/početj/narodenj, dětinství, muká světěgssi / před Bohem vyzámeněgssi / spasenj blízssi/ od Diabla vzdáleněgssi nebyly/ jako v těhotnosti/ sv porodu a v Šestí-Nedělích. Neb gesti gím v nám všem Krystus Pán větněn Svatosi/ spravedlnosti / Moudrosti/ posvěcením/ a výkaupením. Až toho díj Apostol: Žena spasena bude strž rozenj Dětí/budeli trvatati v všre/ a sv milování/ a v Svatosti/s stržlivosti.

Z toho se však zapřeti nemůže/ anobrž gesti pravodlivé/že dábel nevysvětli vkladný Manželkám těhotným, při porodu/y v Šestí-Nedělích Rodičkám Křesťanským strojivá. Neb-by rád aby se ani gedno dítě z Křesťanského kmene svíce nenarodilo / a na geho místo do kůru Nebeských nedostalo. Protož ge záhy hledi života zbarovovati / gednáš strze Ehramy své holomky/ jako v Egyptě Izrahelské strze Faraona/a Běhemské strze vráha Herodesa Ascalonytu. Též strze čarodějně prokláte Babi/ hubje ge gesitě v životě Matel/ aneb při porodu. Cíteme že někdy v Biskupství Basylienském spálena byla Baba porodnja/kteraz se na trápenj vyznala/že čtyřydátero nemluvnětek z samého Diabelského vnuknutí zabilá/každému do těmýula hlašivcky ghchlau když se rodilo v pichssi/kteraz y-hned vmořila.

Item/mnohé Šestí-Nedělce dábel dítě krade/ aneb gi samau nočně zavozuje. Cíte se příklad/kterak Léta M. D. LVI. Šestýce Listopadu/pětmečtvrtho dne/v Halberštátu Šestě tak řeceném/ Manželka gednoho sauseda po porodu z lži v noč se stratila. Dívčeka prochti v slissela an dítě pláče/a budje Lanj/ když gi nenašla na lži/s křikem hospodáře a cízeládku vzbudila/kdež se v sausedě zbehli/a s světlem po domě/v pivnici/ okolo domu/ po Kynku/vlichyb/vysudn hledajíce/nagisti gi nemohli. V tom pak vslísseli an někdo gda přes zahradu sausedovu k zadním dvířím toho domu na dvéře zatlačil. Když otevřeli/ spatřili Šestí-Nedělku v kaupanau/a zjmau napohn vstydla. Kteráz naríkala/že v nějaké hluboké studni kaupaná byla. Vakož pak woda z studni gegi tekacu důvodem toho byla. Když se gi ptali/ kterak se pak do té Studně a kudy

^{1. Corine. 1.}
^{2. Tim. 2.}

^{Exod. 2.}
^{Marc. 2.}

T. H. p. 149

^{Job Fine. Lib.}
^{2. de Miraculis.}

dostala/poněvadž dobré vyznání/a toliko díra do ní dosti vysíla by-
la/pravila že toho nemůže viděti. Však co se dál zbehlo slyšíme: Když
pak ta žena za několik dní těžce nemohla/a teprve i ve třech nedělích po
porodu lepegi se mstí a spáti počala/rehdy tak děvka v nočním dnu chyt
pohleděti/splji/kolibkou prázdnou nalezla/a že ani při Panu dítěti není
spacíla: v popadší světlo/hned vprkem i te studni bezela/a v ní dělátko
na poduštičce po vodě splývající/giž otevřené nalezla: Kterž odnud
dívka Páně Aučadni/v přítomnosti Správce Chrifonjho/a lidu počtu
velkého vytáhli. Matka pak prochytě/a Dítěti nemage/s rukou ja-
loskí srdeční rukala/snáz to maje každý zbožný myslíšením pochopiti/nežli
nový vypraviti.

Zato Hystorpa proto se tuto slade: Abi známenagice hot gisotné
Diábel nepřítel nescílné vladně životu Čehotních Rodiců a Sesí. Ne-
tek strogi/tim se Manželé vzbuzovali i Mlodlitbám a pobožnosti/ich-
tne i srozitivosti/a před porodem rozhoděšením z hřichutu se zachystáva-
ly/srže pořádné. Večeře Páně vyzvání/plod svatého Kryšta Pána včasné
činili/i k vratení Kristu gen brzo rádne a hodně odsylali/i v vodou nábož-
ně se strogily/misio i vásuv křtěných v Mlodlitbách raděgi se Pánu
Bohu i ochraně poraučely/a překladem nejsvětější Matky Páně po-
slušnost přikázali Božích na sobě prokazovaly/v z povinnosti Zákoně
dítka své milé do Kostelu při vodou rádny před oblicem Páni donášeli.
A ta gest prióni přejina a potřeba nálezitých a nábožných všodut.

Druhá/pro obětování plodu svého Pánu Bohu srže Svatou
Modlicheň/yakožto tomu dárky/ který dár dítěl sám lidem i pojehná-
m svého Svatého daruge. Wedle onoho propovědění srž Proroka
Ezechiele: Díky/o Člověče/ které gsy mi splodil/mně oddey. Neb na to
v svatého Zákona výslovo položený Pán Bohu vydal/aby Rodicové plod svatý
před Pánem v Chrámě stavěli/a jeho welebnosti i službám oddávali/
v oběti nálezitau za ně činěnau/a do rukou kněžských oddávanau/ge vyp-
placovali. Což blahoslavená matka Panna Maria včinila/a přinesla
Dítě do Jeruzaléma/aby postavili ge před Pánem/yakož psáno gest v Zákoně Páně/je každý Pacholik otvíra-
ge život/Svatý Pánu slavit bude: totiž Bohu oddán bude/
s věnec oběti za něho danau. Bohaté Matky za prvorozene-
ho Syna offerovaly pět Štělů mince tak řecené/ tehdáž v židovskou
včinilo okolo pulticejho Tolaru: Za gine pak děci Beránsko ročnjo. Ale
chudé toliko dvěma Hrdlickami/anteb dvěma Holubickami to zapráv-
ti mohly. Nako Panna Maria dala, gsa chudá, chudau obět za Synáka
svého/dvě Hrdlicky/ aneb dvě Holoubátek.

Narizená byla zagisné taková Obět samým Bohem v Zákoně: Ge-
dno/na památku dobrém tomu Narodu židskému v Egyptě včiněně/

Christus pri-
mogenitus.

Frag Angel wſecto Egypſké prvorozene / od Gromela až do homada /
gedne nočy zbal / samých Zrakelských ani se tolaku a chlapku nedotekl.
Které tehdy Pán Boh aby to dobrodruh / Obětováním Syna pr-
vorozených / a dražší vyplakan oběti gich vyplacenáním / všawane
v tom Národu připomínáno bylo. Druhé / figurvalo prvorozene
nenásobitelného Syna Božího který gest prvorozenců / především stvo-
řením od věčnosti z Dece zplozený.

Eště prvorozenců v tom / že se z nepříčerné Paru narozenou sám /
a žádný vltice gini / z toho života.

Eště prvorozenců v záření svém předevšemi / kteří magi z m-
iňových vstati. **E**ště prvorozenců vicitu do Nebeské slavné / do kterež
magia nim mame se dostati. Četis / ta Óbět dísek a za dísek přivedu /
nepomírala Rodituro / aby na to pomineli / že jsau ne sobe / ale Bohu
se cti a chwale to díše zplozili. Protož aby se tím vzbuzovali ge po sa-
me radili Boží v pobožnosti chovat a věsti.

Nad to vše rozpoznat se magi rale Rodičové při vvedu Rodi-
če do Chrámův / anobrž v Kazatelové povinnijs. jsau ge o tom vývě-
zati: Kterakby náležitě měli plod ten Bohu / a jakau dešenau a vla-
stné k tomu náležita Modlitbou obětovati / v potom doma náležitě se
přinich chovati.

Ale mnohē Matky prve ge dáblu / nežli ferze Křest a vvod Pánu
Bohu, obětují / kři čern / lauzla / pověrn při porodu / v kolbce, a samým
dáblem vymyslené poboňk pod hlawicu a gich mladistvá tisla pod-
stelugí / zehnagi / křizugí / natahugí / pystí nad nimi vyzdvihugila kdo že
mážen všech poboňk vynášíte Kteréž ac se mnohým dagi byti nábožně
se grámem S. Trogice potruslugi: Však jako za starcho žákona Achab /
Bianasses, a gini. Vide v Jádoru / ac nábožně ale modloslužebně / ferze
modlu Moloch / zato mage je své Syny Bohu obětují (náži Psalm řík
pacem dí) však ge dáblu vobětovali: Tak rovně v tico potocenjs / či-
nij auobrž hukce nežli zpohadili Křesťané. O dáblem swedeni Vide / všechno
Čeroděgných podobn / kteráz v času svého porodu nechela žádné ženy
přítomně tu moci / kromě / gedine decerk své. Manžel gegi tomu se nemoh-
ha nadiviti / však chci to dal bude živěděti / tagně se v domě stryl / a yakž
porodila / spatřil an to díše Matka s decau do Kuchyně nesau / a přes-
hroznem spisobem a slovy neslyšchanými dáblu ge obětují. Při kterež
oběti vhlídal an to díše po křeze / na kterež hotel nad ohništem vrisel /
vzhíru fatto moči dábel / kde / obličeg mage všecel dábelský / černý a
prozmí. Matka pak mezi tím litím volotva / vostku / a slovo křánism, /
dábla svolávala / gini to díše porauela / a aby mu děvšsem vždycky v
sweči / křestí / k dobrému bydu / k vinení všech / k důstěgenuji / k bo-
horisku / u / dopomáhal / gich za to žádala / což hlasové dábelssi včinili
se jasorovali. Kterazco neslyšchanou a děsyedlnau obět plodu svého

D o d d o

Smurň

Smírum Dceř s vlečnictvím spásy / hned bez mešťáni / na kolbě adal
tud domu přesel / dceři své to všecky zjisti / a s dojádáním k smrti k svá-
temu Kristu něžně rozklázel / v sánu s nimi byl / a na cestě / do ginevského sprá-
vnyho Kyrkewonu mu řekla / kmotra už dlečete takovou bábelkou obči jen
wil. V tom rozmluvování přesedlal k mostu / rozhodl se / na dechu dle
nešavců se přijmě obecit / pravje že gi na luhu rozsečá / gesilze toho nedo-
wede / aby to dleč same píres Kristu po tom Moste přeslo. Dceři však
posadila / a myslí stovka halás řeptati počala / dleč se schytlo / a na bre-
hém bráhu Kristy při konci Mostu se pogdemau octlo. Čehož se vysadil
zdešil / a po Kristu toho dleči v - hned s geho Dcem k vrcholu svá/a aby
ta Matka v s deerau spálenia byla jádali. Což se v řealo.

Dlečné proklame Babu / že kdy smíste svobodni a Obraz Boží / ne
vinnatka rozložná, dáblium / Ježíšánim / hádánim / mostu / volovali
tun, slou nad nimi breptánim / a giničmi řazaly obětovat. Ach což to
ho počet vydali / a za to hrozné pekelné málky mafyrie večné trpěti / to po-
tom živiste. Protož se Křesťanské Matky s tím neobýregte / gesil Boža
a svau řew milujete.

Třetí potřeba vodusu gest: pro dokázování se být v s ploden
svým pravým Adem Těla Kryštova Duchovního / svaté Křesťan-
ské Kyrkwe / Misy a Náboženskvi toho / v němž se Vidě s dlečmi po-
kvečugli / a milosti v s věčného spasení od Boha Dceř, pro žásluhu Pana
Ježišse / řeze dilo Vrádu S. Ducha nabýwagli. Neb jako starý Zákon
kal zněl: Kdoby a kteráby řesti-Nedělka k Krahelskemu Náboženskvi s
dlečtem hned brzo po porodu, času vloženého se nepřiznávala / a vodo-
du v povinnosti při něm nevypravovala / aby byla vyplazena; Vida
Božího: Tak se rovně v o Křesťanských Rodičlach má rozuměti / gesil
svých dleč do spolku Kyrkwe nepřinášegi / a vmodem pohrdagu / je s
plodem; počtu Ľudu Páně vyplučugsi; a z nich životu věčného vyman-
gi. Poněvadž gsa řezi dleč Řemýnska rozložného pole / a mlad-
ství Raubkowé Winnice Páně Svaté Kyrkwe / magi se tehdy rozh-
vati / a hned po narození brzo v lumen Pána Ježišse za ratolisku ře-
piti: Válo Blahoslavená Matka s dlečkem svým tak se zachovala.

Třetí vodus vodové Křesťanských Rodiců proto se dleč
magis: Abi v Kostele od Správciho Kyrkewonich potěšení / a z slou-
Božího o povinnostech svých napomenutí docházeli. Ne bez ře-
zeti řezi starý Zákon řesti-Nedělka při vodusu vyměřil Oběti / Bu-
ranksyhrdlická a holaubácka: Ale pro řezi samenáns v duchovním ře-
stu řezi povinností. O kterýchž ge bezprostředně kněží napomnali / o
Allegoriem řezi řezi Oběti gán v vědomost vodozovat / dleč ře-
zomu: Gedno / aby v Manželstviji nebyly řezi / přečke / mumiante / po-
ko řezi a Nedwědi: Ale řezi / vologuc / řezi řezi / válo řezi / a
Veránkowé. Item / aby řezi Manželstvij věrně zachovávaly / a to vám
potřebu

poctivě živý byly / jako praciwo hrdičky a holubi, tv Manželství nevětší rozkoš magi / par páru se drží / se znají / a svých mladých věrně sobě vychovat napomáhají. Jeem / aby Manžele po sobě taužili / a bezewssi horčostí / globitostí a roztříťostí spolu živí byli / jako hradičky po sobě kyslí / geden druhého strate / Samet Samičku / neb ona manžela / smutně naň spominá / na žádném zeleném dřevě nesedá / vody číká / leč gi sobě prve nožičkau zákalí / nepige. Holubí také zluci nemagi / protož se hněvatí nevměgi / věrnosti k sobě w páru spogeném dolazí / aniz se opaustítegi. O těch hle povídánostech za starého Zákona řeší Nedělky při vwođu byly vyvěromány / a posavád Křesťanské Matky o Čtnostech Křesťanských Manželských a Materských napomínání býti magi.

Plinius lib.
10. cap. 34.

¶ 3 Páte přijíci / pro docházání h s Dětatkem včasenství darujo Ducha S° / tv službě Chrkevní složených / a pobožným Matronám při vwođu w Kostele se vdelujíjich. Benž gsau : Swědec vij pravé gegich pobožnosti / jakéž se w Evangelium Symeonovi Nábožnemu / často w Chrámě Božím bývajíjim, dává : Ze býl spravedliwý / a bohobogný. Milostníj zagiſte a milostníce Náboženství velikau chwálu a slawnau povět w Chrkevi wždycky mříwagi. A docházegi přijíciomosť Ducha S° / w nich sobě přibytel spisobugijeho / jako w Symeonovi / neb Duch S. býl w něm. Opět / dosahugis v gisťenu svě naděje / o dogiti strze Pána Krysta s dětatkem svým řestí k potomnímu plodu požehnání / a Krysta Pána přijíciomosti w svých domovníj hospodynštiví / jako Symeon w Chrámě často bývaje / tohoto poslání w své naděgi tam dosáhl / a wžal odpověd od Ducha S° / je nevžij smrti / až prve spatrij přijíciomého na Světě w Čele Krysta Páne / totíž / Mlesmásse postoceného Páne. Víjí o tom starý Dicomek / literat Symeon w Chrámě sedě / rozzjimal sobě dno proroctví Zayássowu : Hle Panna počne / a prorods Syna. A w tom se Angel wedle něho postavil / s tau odpověd : Ze nevñe / až prve w skutku Dici- ma svýma fincetlnýma spatrij Narodeného Syna Panny.

Nadto vše / dosahugis řestí Nedělky při Auwođu w Chrámě h s ploplodem svým gisťou svého spasení, od spáscele Pána Bezíse. Taže světla Vsety a Svatojch Čtností / až v slávu před Chrkevi Nebeskou a Ženskou / z toho že se spatiugis být opravdovoj nástrojové rozenj Symiu Božích / a pravých Audaci firu w řemájich Svatojch / v Nebes- kých. Ned wedle využání Symeonova / Pánu Krystus Synu Panny Marije / jak wšech tak h Rodiček Křesťanských gest spasením / světem a slawau / to gest spasení / Světla a slávy věcné dárce.

¶ A protož se tím řestí Nedělky magi řestí / až vwođum nábožně připravovati / v ge zachovávati : Neb ge k tomu obzvláště přiflad dne-

v.
Præmiū pie-
tatis seu Effe-
ctus Introdu-
ctionis.

Nicephorus
lib. I. cap. 12.

Ezaias 7.

Epilogus Pa-
ræheticus.

Smí historie vývodu P. Marie napomíjná / y nás všech / abychom
Směn Šwátsku dnešního náležitě bez povíd výzvali / w prvňím Ar-
tykuli Kázání tohoto položených. Z druhého pak výzvě a potřebné
prísny vývodu Rodicel křesťanských znali / a že gismě také hned w děti-
ství w Chrkev vysvěcenis / z toho Pánu násemu Ježišu Kristu vdečně
děkovali. Nebo gemu samému přišlissi Ježiš / sláva a Chvála
mocné / až na věky věků / Amen.

Modlitebná Výslovní spisova se výavo : Prorokovali pro roky / K. Neb : Radostně očekávaný / Messyass ř.

<p>Wéčna Mandrosti Boží / Dz tteréz twá láka Otcovstá / K nám všem napočad se prokazuje / Novově kajzeho opatruje / Také žálonném rádem sprawuje. W stawu / w wěku / w powolani Dodáwage požehnani O Manželum i drawij sicekis w plodu / Čehotném pomocy při porodu / Nauceníj k nábožnemu vývodu. Přišladem Marye Panne / Kteráž swýz Plod požehnanc K vývodu nesla času gisého Poslussně z rokazu žálonného, Do Kostela Geruzalemského. Vy také křesťanske Marky K tobě o Bože své díly Nesli brzo ke Křtu po porodu / Potom slussněho času k vývodu / Díly činje z krásného plodu.</p>	<p>Oběti prosob ředěných Wijry / wyznání / chval vdečných / Když sebe / y plod swýz offerují / W křesťanskau gednoeu gen velugij / Matky slowem twým se wypřeugij : Od Knežej swým powinnosem . Manželsthem / Matersthem Čarokeny / O my ženy dey ak se věřme / Věastenstvíj s nimi docházime / Dústěnijs w Kristu nacházime. Symonelem spravedliwým / Bohabogně žádostivým / Wéčného spasení rai všem přijti / Gehisssem Pánem nás oswijti, O Bože, y od hřichův cistti. Výchom že gsauc očišeníj / Symem twým ospravedlněníj / Krze Wístu / sláwy w Nebi doslu / Po časné smrti wesele přijti. SKrystem Pánem w život wěčným</p>
---	--

A M E N.

Va Den Památný Swatého Matěje Aposatola Páne / Rječ z Epistol y slukui Apo- stolých / w I. Kap. A Evangelium Swatého Mattheu sí w XI. Kapitole.

Potog Boží s námi / Amen.

Swatého

Swat ho Mat ge Apostola P an  dnes K ristianst e p ripomin ns
Swatec n  se d e e. O kter m  Hystory Ewangelist y v Chrkewni m alo vy-
pisuge / tolko geho k B radu Apostolsk emu povol ns / na m isto Gid sse
gr adce / w w edomost vwozuge. A ac Swat ho Mat ge V icens sw eho Apostolst eho
 adn eho spisu po sob e nepoz ustawil : Wssak pam etihodnau R ec geho / kerau  z casto
poslauchac um sw ym opakow wal, Eusebius tuto peznam nal : Christiano homini
aduersus carnem pugnandum, eamq; ita debellandam ac refrenandam esse, vt nihil
illi ad voluptatem permittratur : Animata v et o, si id fiat, fide & scientia incremen-
tum sumpturam. To gest : C low ku K ristiansk emu gest posleb  proti sw emu vola-
st n mu T chu vskaric n  bogowati / a ge tak p tem hati a sferocowati / aby mu se ne-
menssi w ule k rozkossi nedopausst lo. Nebo tudy a tak dusse hynch ho w rostu v B ize
a w Spaspedln m v m en  nabhyw . Kter my o v cessen m propov eden m Swat ho
Doktor i privoletn  E rktve g sau pohnut i / aby posledni C j stu z Kapitoly geden c-
te Hystory Ewangelist e / od Swat ho Matthause sepsan  / za Ewangelium
kedni Swatec n mu Mat ge Apostola oddali / a k w ykl adan  z risili. Kter z w sob e
Summu neysladss jho v en i K ristiansk eho / y onoho napomjn ns Mat egowa zdr uze-
ge. Nebo lastowym Krysta P ana k sob e w szech obri jen ch w ol n m / od rozkossi T e-
lesn ych C low ku odtr huge / a k sn assens lehk eho gha P an  priwozuge / yako z tomu z
Textu porozum jme. Prw e wssak R ec z skulk w Apostolst eh / O povol n  a
Sw ec n  Mat ge na B rad Apostolst y : A pak y Swate a Bl ahoslaven  Ewan-
gelium dnesiuj p eslyssijme. R ec Episstoly Swat e takto zni  :

Eusebius lib.
3. cap. 19.

Co těch pak dnech Powstał Petr v prostřed Bratří / řekl / (a byl zášup lidí načo Sto a Dvadacet:) Muzíj Bratří / mužlo se naplniti písmo který propověděl Duch Svatý křeče všia Davida, o Sídášovi / který svádce byl těch křečíj gímalí Ježíšse / kterýž byl přičten k nám / aby došel Losu povluhování tohoto. Neb on obdržel Pole ze mzdý nepravosti / a občíš se / rozpukl se na dvé: y vykylala se všestka sítěva geho: a oznámeno bylo všem přebeywagjskym w Geruzalemě: Žal je gesi nazváno Pole to nazýkem gegich / —————— Aseldemá / to gesi / Pole křeve. Neb psáno gesi w Knihách Záalmových: Budiž přibytel geho pustich / a nebud sloby přebeyval w něm / a Biskupství geho vezmi ginej. Protož z těch Muzíjů křečíj s námi gsau shromážděni po všem času w křečíj vcházel y vycházel mezi nás Pán Ježíš / počaw od Křtu Janova / až do dne křečíj vzat gest od nás / muž svědkem být s námi w křišťensj geho geden z těchto:

¶ postavili dva / Jozefu / kterýž slaul Barsabás / kterýž měl při-
gní Spravedlivý / a Matége. A pomodlitvosse se / řekli : En Pane, kte-
ryž všich Srdce znáss / okaž kterého gsy vyvolil z téhoto dňau / aby
prigal Ľos posluhováni tohoto / a Apostolskovi / z kteréhož vypadl Gi-
dáss / aby odssel namisto sive. ¶ dali gim Ľosy : ¶ padl Ľos na Maté-
ge / a přičten gesti ku počtu Gedenáci Apostolovi.

Ewangeliu[m] Svatého Mat[thausse] w X I. Kapit.

Sten čas / Odpořídagē Pán Gejiss / řeł:
Dělūgi tobě Otče / Pane Nebe v Země / jes
stryl tyto věch před maudřimi a rozum
ními / a žgewil gsy ge malic̄ym. Gistē
Otče / nebo tak se libilo tobě. Všecko dano
mi gest od Otce mého / a žádný nežná Syna gediné Otce:
anij Otce kdo žná / gediné Syn / a komužbykoli chtěl Syn

žewiti. Podtež kemně wssyckni ſteriž pracugete a obč
jenij gste / a hāč was občerstwim. Bezmete gho mé na
ſebe / a včte ſe odemne / že hā tichý gsem / a polorný Srd
cem . a naležnete odpocinutij dušem wassim. Nebo Gho
mé rožtossné gest / a břijmě mé lehké.

Lytio

Epistola

Vlci.

Buzogelij.

Occasio.

Lucce 10.

Samma.

Vlci.

Svoj dnesší Ráječi k nemalemu výslu svěným
Křesťanům slaví. Epistola zasílána posolani S. Matěje
k Apostolství, na místo za účastiho krádeč Gidáše, w svě-
domosti vwozuge/y pravý spisob Ordinationis, totiž swě-
cení ho k tomu Vrádu vyplíse. W Summě pak nás Kře-
stiany o gisotě pravého Apostolství Matějeva / tudiž také o nalezi-
tém spisobu / Processu a formě, volenj / Svěcenja posolání Slu-
žebníkův Črkvě vývěuge/yakž se tomu vysímu w tomto Kázanj/zecí
nisze položení / porozuměti moc bude. Evangelium přečtené / srdečné
rozveselení Pána náscho Ježišu Křižta / a ztoto milo světě geho vysích
Lidi / práhy / zámutkem, hřichy obtížených k sobě volání / Srdce na-
šemu supotěšení představuge. Rozveselil se pak Křižus Pán říšia-
stvým se zase k němu navrácením Sedmdesáti dvou Vědlníkův / kte-
réž byl vyvolil / a poslal po dvou před Evárii svau, do každého Mě-
sta a Místa / Kamž měl sám gisti. Aby w těch místech o něm, pravém
Messiahu / zdávna očekávaném / a gíz na Světě přítomném, před-
zvěstovali. Kteríž po vykonání takového poselství když se zase na-
vrátili / Panu Křižtu oznamovali / Tak se gíz znamenje říšiastvě sve-
dlo/a vysudy ge vdečně a svážně s takovau novinou přigimali. Nadtoto
k samému Bohu / Pán Ježiš / netoliko Lidi / ale i Diablowě se gíz
poddávali. Ztoho se Spasitel nás tak rozveselil/ až radosť(yako Čzlo-
věk přirozený) hlasitě prokřížil/ říka: Chválím tebe Otec / Páne
Nebe y Země / jes strhl tyto věcy před maudřimi a opa-
trňimi / a žgeswil se ge malíčkym / R: Takž Text Evangelium
Swatého zni. Kterýmžto slovy předně svému světnému Bohu Otci
vcluge/že se k němu/yakožto k nejmilejšímu Synu svému / w geho po-
nějeni netoliko znáti/ ale ho Lide vznámosi vwozovati/ a když nech-
tějí vysnij / v Světa vysoch / Maudři a nevdeční do něho nic mít /
nechávage gich w té Slepotě: Aponi malíčkym / totiž / Lide prostým /
chudým/ponějeným a hřešníkům kagým / Tagemství Nebeská / w něm
Křižtu Synu svém složená zgeworvat ráci. Zatím poděkováním hněd
vyselikau moc sobě od Otce danau se mít / a geho pravé poznání na sa-
mém daru Božím záležeti ohlášiv/welmi potěšitelně všecky Lidi/bc-
menem vyd/ hřichu/a vyskytoviv Alžkostí obtížených k sobě žávě / a
ztoho vysímu svým Křesťanům tato Nařízení představuge: Sedno/ Aby-
chom se na tom nevázeli / a od Evangelistě pravdy neodráželi / když
vidíme an Maudři, vysoch a znamenje Lide v tohoto Světa / Křižta
lehči/a geho Swatého Evangelium/Víry / y Nábožensví pravého/
yako nějakého prokláteho kachřstwa se zhrožují. Neb Božím Sau-
dem/pro nevážnost Osoby y věcnis Pána Ježišu Křižta, takovs se zasle-
pugi/a místo nich chaterni / a v Světa za nic počtenijs/milosrdensvím

Na den Svateho

Vojim k věčným Nebeským rozkošem se vyvolují. Co v Sveta obo-
vného/to v Boha vzácné gest/ díl Pán Kryštus. Za-tim máme se nau-
čiti pravého poznání Krysta Spasitele / z samého Božího daru / pro-
středkem kazani Slova Božího / Modliteb / a Svatosti vyzívání / Ná-
strojem Vrha plachetního života, nabývati / růžovage často a srdečně
to milé tv Dice-nássy: Po svět se jméno tvé. Přid Království tvé. A
budi tvůle tvá. Mezi tím pak znajíce plnomocnosti Syna Božího / od
Dice milu danou / vewzech svých oběžnostech / tv prácech a Avěkostech /
s srdcatau všechnostis / netoliko se od něho zváti / ale k němu samému
se vissi hotovostis přibjhati se snazugme. Verouce na se geho lehaule
gho / a sladické břízne / totiz živé Vrhy / Křesťanské Lásy / pokor / Či-
hosti / a srdečné řekutecné poslušnosti přemilosrých Páně rozhazit:
Ač chcejnely svým milým Dussem y Čelum odpočinut / Čelestné y Duchu-
vnu / Časné y věčné naleznauti.

Zo hub dosi povědno Summorum, krátkym vykladem na dne-
šníj Svate Ewangelium. Poněvadž pak gest slussné / aby se čas s Ná-
božensvím / a Nábožensvím s časem: Tak Svátek s takovým včením /
a Včenj Slova Božího y vysvětli Činové Črkewej s Svátkem /
nakýž se kdy kterého dne připomíná / srovnávali / a svednocení v myslu
Lidsté tim hlauběgij se vlorenovali: za přejinou tehdy památky Ewa-
těho Matěje / vykladem Rčeji z Skutku Apostolských / k dnešnjemu
Svátku zřízené / a výs položené / bude nasse rozmíleni Slova Boží-
ho w Rozdílých tohoto Kazanij/

O powolaní a swěcení Svateho Matěje k Vrádu Apostolskemu / wedle přiležitosti Textu / Tunc porádkem:

Meprwé / kdy / kterého času Svath Matěj gest
popolán / a na Vrád Apostolský Swěcen: Z dnešnij Rje-
či / od Svateho Lukásse sepsané, se oznamuje / že ne před
Smrti / Alle teprw po na Nebe vstaupení Pána Krysta: du-
Text: V těch dnech / když gedenáte Apostolův, s některými při
Krystu stálými / zaslíbeného Ducha Svateho z Nebe, tv městě Jeruzale-
mě očekávali / wedle rozhazu Páně / kterýž před tím neb dvěma dny, z ho-
ry Olivetské viditedlně od nich do Nebe vstaupiti rácil. A oni Aposto-
lé s Blahoslawenau Matkou Páně Žežíšovou / a s gromy Osobami/
gichž všech okolo sia a dwadyceti Osob bylo / přisedsse do Města jas / w
domě Marie Matky Janovoy / před jámlem Šyonem / gednomyslně na
Modlitbě trvali. A Všech dnech / prvé nežli gestě desátý den po
vstaupení Páne přísel / a Duch Svath Šešlán byl: Mezi tím o dopl-

učenj po-

něnji počtu Apostolstého to rokovaní měli. A Matěje volili v kázavosti
tím přísladem / kterak gest laždě Chrktvi a Obch neypotřebnější přede-
vším o hodné správce Duchovní / genž gsaú služebních Chrklewní, se
starati. Neb kterak věří tomu o kterémž neslysseli : (di Ewam̄ Pavel) /
a kterak vslýssi bez Kazatele / a kterak lázari budou / nebudouli poslání ?
A na giném místě tzh̄ Apostol, sebe samého / a Apollu / v Geffa (tak ře-
čené Kazatele) Služebníky Božími býtí vyznává / křežíterez Korint-
štej w Chrysta věrili. Neb očkoliv samého Pána Boha gest věc / Vl-
rau dariti / a močí Ducha Swatého w myslích Lidských míslo gi spisov-
bowati: Však pro nás tolito / od přirozenij newtipně Lidi / zevnitřn-
ho posluhování Slovem výswati / a wážně zachovávati / v za důstog-
ně ge místi / o tom své Chrktvi porauceti ráci. Z křežíto přísnym Swatim
Proroci w svých spisých, hodné Kazatele za nevprednější dobrodiní
Božská, po Pánu Krystu Světu od Boha činěná / pokladají. A Kry-
stus Pán Apoštolum poraučel / aby se Bohu za poslání věrných a hod-
ných dělníků na žen svau modlili. Swaty Pavel důstognost Pána Ge-
žisse / a o Chrkeši geho věrnau pěti / tím samým důvodem pronáší / že z
vysosti dary Swatého Ducha stědré rozdává / dávage Apoštoly / g-
ně Prorok / gne pak Evangelistu / gne Pastýře a Učitele / k doplnění
Swatých / a Dila služebnosti / k vzdělání Čela Krystova.

Rom. 10.

1. Corin. 3.

Matth. 9.

Ephes. 4.

Májet na to pamatovati Urchností Duchovníj Světské / kte-
rymž-koliv yaká správa nad Lidem Božím gest poručená: Abys se pře-
dně o Školy starali / w nichžbí Miládež kvetla / rafela / a maudrostí/
vinném / rozumem v wěkem / před Bohem a Lidmi prospívala. Tak
gsau z agisté předkové nassi činívali / yakož toho vyštavené v živnosimi
opatrně řekoly, Košielové / Fary / Klášterové / za Svědecství gsaú. Od
kterýchž která Urchnost coliv odgina / a zadusníj k svému dědictví
připopuge / rovně tak činí / yakož perij pſtrosového / křež w křesťanské
perij k němuz přimíšeno byvá, kříž / do toho natrauhly. Anobrž gest
taková Urchnost zgewny Nepríatel Chrktve / a Měšecem Krystovým
(příkladem Hidášovým) newěrně haffuge.

¶ Dále Text oznamuj: Kde se to povolání Swatoho Matěje sta-
lo? Ze w shromáždění Chrktve Páne. Po vlastním Petr uprostřed
Bratří / refl: (A byl Záslup Lid: yako Sto a dvacet)
W tom domě pospolu shromážděných / anobrž tolito tak mnoho a ne vě-
te Osob věrných / při Krystu Pánu Etáhch / Chrktve Bezí pravé.
Tu z agisté w tom Lidu / a ne gindew Bidovstě Šekč / Faryzenstě / bud
Ešenstě / neb Sadduceenstě: Nadio ne w Záslupu popeněžnij zlorilé
Křesť / w Laskovství / w snydýřství / na Versstaci / meži běhauny / ani
w Krčmě: Ale w Chrktvi (pravuj písmeno) Cíceluv Páne nábožných /
Krysta Pána znagých / a při něm Etáhch / Apoštola / Kněze / a wě-
něho Rá.

Locus. 11

neho Kazatele hledali / volili / posvolali / ordynowali / neb swéji. O bláznowé gsaú ty Obce / které těchto časů takové sobě za správce Duši / a Slova Božího Včitele přijmaguj / oblibuj / chowaguj / schwaguj / Euláky / poběhlce zastáwaguj / kteríž z některé Šeky nepráctě vyháněni bywaguj / neb se tam zpronavěruj / a pro samau Svobodu Čela nad onemuno zrazuguj. Ach, malo rozumnejší gsaú ti Lide / kteříž Lorrovské chasy / z Eulákuw / běhaumůw / ožralciw / vrahanci / pýsem Svatých kusa nepowědomých / za Kněžej sobě vywoluguj. O nevěčné Osadu / které věčnymi / aru Školách zrostlymi Mladenci / a Muzimi toho Brudu hodnými, pohrdagij: A radegui od Čílina / Kopyla / Gehly / u / gine zstrhugice / své Dusse gini k správě poraučegi.

Ach zpohanilých Panuwo těch / gessto sobě Náboženství málo mážice / ledakohos na Kněžství vyfylagij / a Lisyň n pečetní takové za hodně Kněžství vsuzugij: Při kterýchžto nemenssi hodnosti a powinnosti Kněze počádneho neznagij. O oslepenj Lide / kteríž za počádne Kněžej pro samy pless magij / a to gesste ty / kteríž nikdá a neb žídelka Kázaní činij: Nadto bez počádneho Manželstwa Russianský život wedau.

Do toho počtu přináležegi y ti / gessto Pacholata k Službám Chrystovním vyfylagij / kázati / řítiti / oddávati gini poraučegi. A což ohýzdnějšího gesť / že gich znamenati / rozumni / vzáctni / věci Lidej Páni / jako Angeluw wážně poslauchagij / a když třebas samy Text Čílni přečte / hned za pravá Boží vsta ge vyzdvižhuj. O bláznowý Světe / proc se tak rád do Stasskowý fukly obláčiss: A Blažkou Žepich na hlawu stavíss? Dobrému zlé / zlému dobré čulkáss? Vědaj Žanáss hrožy.

W Chrktvi (slušíjme) a z Chrktve / z počtu pravých Audiuw Čela Kristova, Svatý Matěg gesť wolený / powolaný / v svěcený na Brat Apostolstky: tak se vše Obce činiti.

Gesť přitom hodně n podiviti se takové Škrotovnosti počtu pravou Chrktvi po na Nebe wstaupeni Páne / že toliko ve-siu a divadci Osobách byla / A-to w Jeruzalémě / w hlawním welikém Městě: Proti tak mnoho Čísciuw Lidi: Kdež Kristus Pán častá svá přemilosná Rážani mříwati / a ge mnohými žágrath řevzovati ráčil / až sami Obývatele vyhnávali / kter al žádny maldy nemluvili / aniž mluvili / neb takové věci kázati maje / haso on Čežis / a dívnu těch činu / lečby právě Bůh s ním byl. Opět / haso w Záklupich po mnoha Stech a Číscích žanym chodili / gen chwálli / da Krále přišticheli / u. Ach co se stalo? Všichni odstaupili / a w časn Svaty / po rokrisenji / a po viditedlném geho na Nebe wstaupeni rzo. Osob toliko pri Bůže gřistalo. Vbi nouem vbi centum? vbi Mille? Vbi quatuor Millia? gespělivil gini Svět Krista. O neděgeli se to y dnes i Vatikano toliko zanrači / hoge se frupobit.

pro

rimicium
lesiz pau
s.

an. 7. 3.

protiv
našem
Sroce
mjaní
L
duž k
Mistr
wždy i
čas
Jsem/
rču Ni
fa. Ne
samo
prawai
li w Č
dvade
cny PáČím p
se začal
Apostoli
vysal / jí
(neb nesí
gje se ta
halo se te
Sona Č
jose na n
brati ráiCo
mistro Č
da je ne
kdeždi:
předpř
dášou
byl při
Toto žal
muči Č
žene on
ſtola / a
Svatý

protivohesvěta / Ach naprotád je rozhodnutí schopnagi. Kdo vtwéřil svýšenii
našemu? naříkáme s Izahájem. Plakal bychom gisť, měli na tvrdost
Srdce svého / a na to zrádne tak spěšné pro chaterkau přesíku se zapo-
vjujáv nad Krystem Pánem.

Kazatelové pak ač se na tom nevrážegi / když vžitku žádného w Li-
du; Kazaní svých nespátrají. Nej Služebník nad Mistra. V samém
Mistru Pánu Ježíši se to dalo. A vysal, jako příval stupugez Nebe,
wždy některá místa Země zahívá / a vrodná činní: Tak Slovo Boží na-
chází sobě Srdce w haussu posluchačiwo / Kteráz i plodnosti svědčíwa.
Item, nesudme vůbec pravé Boží Chrktvi po množství lidu w něste-
rém Náboženství: Ale po samé frétičle pravodě čistého včenj Pána Kry-
šta. Neb Noe byl tolito sám osmý / Pot s svým domem gedivný / Eliáš
samotný / Micháš / Jeremiáš / Daniel osočení: A proto ti sami byli
prawau Boží Chrktvi. A vysal král Nebeský vniž z malíčeho hausseč-
ku w Zíryce Zástupu Chrktvi sobě rozšírovati: Kako red od počtu sia a
dwadeceti Osob po vysém Světě nesčíslné Národy. Také gest zagiště mo-
cný Pán Spasitel náss.

¶ Dále Circumstantia/ neb příležitost a porádek Textu oznamuje:
Kym původem / a když toho to volení a povolání Swatého Matéje
se začalo z Že Ducha Swatého vniž / kterež Osobu Swatého Petra
Apostola. Powstał Petr v prostřed Bratrí: Ne proto / po-
vysal / žeby byl nad gím Apostoly vysíšší / a w Chrktvi přednost držích /
(neb nesmělycel o sobě / zvolášť po nedávném pádu / tak vysoce / pamatu-
gice se také Služebníkem být tolito / a ne Pánum w domu Krystovu) ale
stalo se to vnučnutím Ducha Swatého / pro výzvaní platnosti zásluh
Syna Božího / pro kterež Bůh, netoliko po hrozném pádu kacích lidí
zase na milost přigsmá: Ale ge sobě za všia a Náširog svých Čagemství
bráti ráci / jako kterež Petra a Pavla.

Co pak řekl Petr powstalosti? dí Text / Zeradil Chrktvi / aby na
místo Bídáše zrádce gím dwanáctý Apostle byl volen. Kterážto Rad-
da je ne z Petra / ale z Ducha Swatého byla / z řeci geho gest zgewne/
kdež dí: Muži Bratrí / myšlo se naplniti to písmo / kterež
předpověděl Duch Swatý křeče Osta Dawidowa / o Gi-
dášovi / kterež byl wídce těch kterež gismali Ježíše / kterež
byl přičten k nám / a byl dosel losu posluhování tohoto.
Toto žalmové písmo, v gím níže položené / o vysém Swatém Petr z vnu-
čnutí Ducha Swatého gest mluvil: Vlázaro tím zgewne / Sedno:
Že ne on / ale Duch Swatý gest původem volenij dwanáctého Apo-
stola / a posavád hodných Správci Chrktvi. Všanovil vás Duch
Swatý za správce / aby ste zpravovali Chrktvi Boží / kteřauž sobě

dobyl

Blaz 53.

Observatio.

Jm: ss.

III.
Author.

I. Tim. 3.

Observatio.

Autorum 20.

Na den Svateho

dobyl krví svou. Milují Svatý Pavel k správám Chryste Efezšt. Druhé/ že se tvy Chrysti němá vstancovat/a nového zacímat/bez důstojnosti a Základu písma Svatého: Rovně jako tvy Obecných dobré správených bez Peče. Protož říkávali Proroci: Toto praví Pán Váš. A Pán Kristus sám tvy koliso wedle písem činil / a na ně se odvolával. Třetí/ Svatou důstojnost Svatý Petr přivozuje/ je byl Apostolem. Nad kterým to včad/krom důstojnosti Messiaha svého/ pod Oblohau Nebeškau/yak ten Svět dávno stogis a státi bude/nebylo a nebude důstojnějšího a většího Vrádu. Ostatků krásné na horech nohy gsa těch / kterí lákají pokoj/ a zwěstují spasení: Svedení Jezuáss Prorok.

Píši některí z Starých Otciů/ že Svatý v Apostolském předzrazením Pána, větší diwy gmenem Krista Ježiše činil/ nežli který z Apostolů/ ač se kolivo k Pánu svému nevprímne/ k Čestování svým Istru/ při Messe pak nevérně choval/ až ho Kristus Pán svým zatracením hned brzo z-počátku teho Vrádu nazval. Ne hned tehdy ten každý gest Svatý/ k Bohu a k Lidem vprímny/ kdo se zdá byti nábožný/ a slavným včadem důstojný. Aniž pro gednoho zlého mali rosyckni gini toho neb takého kolivo Vrádu hanění byti/ a tv offlu vost v s svým Vrádem přicházeti/yakož to rynčyssi Lid čini/ že pro gednoho ožralého zlopověstného Kneze všech gme, v dobré zavrhuli. Nebyli gsa Apostolé pro zlého Svatého zlisi/ aniž po-dnes gsa kněží pro některého lota/ u.

Ztem/dobrota Božská také se tvy tom říká/ z kteréž velských darů v zlém Lidem propugčuge/gměmu maudroši/vměni vzdavováni/ u. Však gich těmi dary, a pro ně neospravedlnuge: Ale když gsa bez Váry v Krista Pána/ od svého Čtvrtého zavrhuge/ a zloričenym pefla božnými gmenuge. Čtvrté / počátkem řecí své Svatý Petr vložuge v domu/každém obyčejně nepřátely/že gsa a neysisse býwagi vlastní domáčeho/jako Svatý Vicedlník Kristu byl tvůrce těch kteríž gimali Ježiše. Protož dí Pán: Nepřátelé Chlověka gsa vlastní a domáčeho. Což gesti patrnější a skusenější nežli se slovy může tvy praviti. Kdež pak dokládá Svatý Petr tv řecí své/ že nauzradau Svatým dí Svatým se naplniti písma Prorocké/ tím nezastává zradce Svatého/ vlastobyl to z nechtění, ale z přinucení ho k tomu Prorockým písma spáchal. Neb ač o tom písma bylo/ že Messiaha od svého vlastního Vicedlníka zrazen bude: Však Svatým dí Svatým se tudy židům připochlebiti/ a své laskomé žádosti poždolit včinici/ u. A protož ne Bohu/ ani svátemu písamu

ten hřich

h. 7.
ne kicoru
dij. pe-
ur kde-
th. 10.

ten hřich Gidáša/ ale geho Kotrovské z vny slně glostí máme příčitati. Tímž zagiště v myslém Svatý Petr písmo Prorocké o Messyášovu zrádci přivoyuge/ tehdyž když se původem Ducha Svatého / serze prostředek Osoby a řeči Svatého Petra / Svätý Matěj k Apoſtoli-
stu vyvvoluje.

Naučmež se odtud: Tak z samých darů Ducha Svatého všech dobrých věcích nabývat: Tak v proředku těchto dobrých začátcích nepomíjeti.

I Čtvrtá Čázka řeči vlastuje příčinu toho volení Svatého Matěje. Ta je gesta byla zaufalá Smrt zrádce Gidáše/ z počtu Apoſtolův Páne pomstav Boží spravedlivou vynářzeného. Nebo ne méně zhřessil Petr odprisahage se Krysta/ jako Gidáš zradil Mistra: Však Petr serze spěšně pokání k milosrdenství Božímu se obrátil: Gidáš pak poznaw hřich/s náramným klánjení zaufale života sobě sám vkrátil/ oběšen se. Na gehožto místo potřebí bylo gineho Apoſtola. Mluví Svätý Petr w Texu: A on zagiště, ten zrádec, obdržal pole ze mždu nepravosti/ To gest: kaupil pole svým zatracením. Nebo když ho hryzlo Smědom/ běžav k Biskupům s hrozným naříkáním/ že kdy a kdy zradil Krew Spravedlivou / peníze od nich za to vzaté gun powrhl. Za kteréž oni kaupili pole k obecnému Křchowu, pro přespolní Lid w Geruzalemě vnišragich. On pak mezi tím oběšen se/ Papija geđen z Vcedlníkuw Svatého Jana Evangelisty poznamenal / kterak od svého Mistra Jana často o Gidášovi slýchal rozprávěti: Zě se hned po vvwazanji hrozně nadul / a vrh se s nim ten proraz na kicemž wi- sel/ na Zemi vpadl/ že rožpuhl se na dívě / v mykydla se všes- cka střeva geho/ a to místo takovým smradem naplnila/ až ho žádný učolík pochovati a neb spáliti/ ale ani přistaupiti k němu nemohl/ až kicemž se všechen rozlezl / A to známo gesto včiněno hned tehdyž všem přehýbagichm w Geruzalemě Nebo Pán Bůh spra- wedlivého trestání bezbožných/ od Všry poběhlci/ a Krystových zrád- ci/ neráci tagiti / ale zgewone činiti / aby se Lídě včili Pána Boha báti) tak že gesto všechně památe té zradu a zaufale Smrti Gidášovu na- živano pole to yažkem gigich Acheldemach/ to gest/ po- le krve/ kaupené za tu mždu třídyti Stříbrných/ za kteréž newinná Krew byla zrazená a prodaná. Nebo byli kněžata kněžstá na tom vradili / aby takových peněz od Gidáše navrácených nebrali do Koſickis pokladnice: Ale raděj pole k žaduši za ně kaupiti / na němžby přejíté mohli Křchow dáti obhraditi/ su pohřbu Lídí pociestných/ tim

III.
Occasio.Iudea horribi-
lis Exiitum.Papia Audi-
tor Ioan. Eu-
angelista de
Iudea prodi-
tore.

vnáslem: Několiby zchdáj při Osobě a vzkříšování Kristia nabytých hříchů se dopustili aby za to ten nový Archov dosti-včiněním byl. Vatož tak poctyten mnozí pojawiad čini jze se Pánu Bohu hřichů svých Almujnau faupenau do Kostela Svítkau neb něticeho k jádusu oddáním dosti-poplatiti domini magi.

1. Timoth. 6.

A ja gest hle pokuta Gidássse zrádce: Kteráz vči / Je Lide gměni / Peče / Štatkům neprávě nabýtých / s vcelkem Svědomímu nevživovat
guj: Nybrž sobě gimi hr dla dolu / a Dusy k zatracení z- fukávagui. Jsem / že hrozného hněvu Božího / zaúfání / hanby / Smrti / v městného zahynutí nevzházej! vysnění nelagich hříšnic / a nevyvise od Víry podchýbeny / a Evangelium Kristovu zomyšlens odbojných / Iacobus Latomus, Francisicus de Spira, Thomas Blauerus Gidáss / a gini pod tím praporem Králi temnosti slaužich, za důvod toho gsau.

March. 12. 2.

Smrt tehdy přehrozná Gidássowa byla příčinou toho aby gimi na geho místo povolán byl: Neb o tom Duch Svatej dávno prve Chrktvi předognánil. Oj Svatej Petr: Psáno gest zagiště v knihách Žalmonových: Budíz přibytel geho pustý / a nebud řdoby přebýval v ném. A Biskupství geho wezni gimi. Vakobn řekl: Poněvadž gest je moje Gidáss z počtu našeho vyypadl / tak yakož v žalmích bylo předognámeno / ginchho tehdy na geho místo volme a povolejme. Posavad zagiště všecky nedbáníslvé / lsteň a zle v svých v rádech se chovající / poinsta Boží oslepuge / a nečimli pokáni / n z Vrádu a od Zváci Páni zavrhuge / yako kierého Gidáss / Caule / it.

Psal. 68. 11. 3.

Kterázto věc bedlivosti při povolání / v všelijakých předstevzích a správě zacinání / slussné příčině místi / znári / a vše za samým původem a rozlazem Slova Božího vykonávati / gednoho kajdého z nás vysílajte / příkladem Svateho Petra.

V.
Necessitas.

Oj Páthy Rozdil oznamuje: Oj Čemu gest prvorní Chrktvi Svateho Matěje na místo Gidássovo zvolila / povolala / v ordynovala. Zel Vrádu Apostolskému / v počet dvanácti Svědkům Kristem Pánem sobě zvolených. A že gest po vyvražení Gidássse ginchho dvanáctého potrubí / poznala to / Předně / z příkladu Páne / že Apostolům ne vše ani méně, nežli dvanáct zvolil / povolal a zřídil. Přitom z písma Prorockého / kteréž Svatej Petr připomíná / řkau: Psáno gest: A Biskupství geho přejmne giny. Zatím n z figur v Starém Záloně / toho počtu dvanácti Apostolův předestílých Dvanácte Patriarchů / genž gsau:

Adam /	Abrahám /
Seth /	Izak /
Enoch /	Jacob /
Noe /	Jozeff /
Sem /	Mojžíš /
Jaffet /.	Aron.

Item / dvanácte Synům Jakoba Patriarchy. Opět / XII. Speciál v zápisce od Monzijse do Země, zaslíbené rovněž slavných. **Item** / Národu Židovského na dvanácte posolens rozděleni. Kamenů XII, z Jedenáctu rovněž slavných / a zase jiných kolik tam rovněž slavných / z rozkazu Ježiše. **Item** / XII. Menschich Proroků. Dvanáctý zápisce počet v židovských býval nendokonalejší.

Num. 23.
folio 4.

Také práva Římská na XII. Tabulich Sepsaná / vyměněna / a vůbec k čemuž na Rathauze pověšená. Odkudž pošlo volení celého práva / záležegostyho w osobách dvanácti Konfeliů / a Čináciho Rychtáře.

Colm. 73.

Figurami tehdy předešlymi svatý Petru gsa. pohnut o dvanáctém Apostolu / aby volen byl / Chrkvi radil. Odkudž se vějme / vlastnosti Vrátu v počtu Apostolstvího / w figurách Starozákonných předvynámenancho, poznávat. Vrchností pak a Obce při volení a povolání Dobrého učiteli Vrátu a l správě / příjmu a důležité potřebn magistrati.

Vakábný pak Osoba na ten Slavný Vrát Apostolstvího od prvního Chrkve volená byla / dále w Sesítm Rozdielu Text oznamuje / rkauc: Protož z těch mužůw (radil Svatý Petr) který s námi gsau shromážděni po všeckem čas / w kterémž vcházel v výcházel mezi nás Pán Ježíš / počarv ob Křtu Janova / až do toho dne / w kterémžto vžat gest od nás / mužů geden Švédskem být s námi vzkříšenij geho.

Tři Ctnosti při novém Apostolu. Duch Boží taute Rčeji svých / hledává / a kdo / neb máte Osoby k Službám Chrkewním volen a svěcený být magis / svyceruge. Předně / aby byl pravau známosti Pána Ježiše Krista osvícený / a všech geho včenij / Skutkuw / dobrodinij / záchrakuw / příčin poniženij / pokory / práce / chudobu / zármutskuw / protivenskwi / křížkuw / Smrti / vzkříšenij / Slávy a věčného Králování: Také v všech Prorockých na Krista se vztahujcích spisůw / a Oboujeho Zákonu písem dobře povědomý. Z všech zápisce Kněze velis se Pán Boh prati na Zákon / neb gest posel Pána zástupuw / dí Prorok. Apostol také přísmě poraučí včitelum Chrkewním pilnu být v čistání písem Svatých / z nichž pravá známost Tagemství Pána Ježiše pochází. A gest pravdivé ono povědění: Quod quis non didicit, nemo docere potest: To gest:

Cíemu se kdo prav neví / Anž gne tomu naučí.

Druhá Ctnost Kazatele: Abi byl zvolen a povolán z haustu těch pravých Křesťanů / který se v písem Náboženstvím srovnávagis s těmi / gesce ho za včitele svého k sobě povolávagis / halo ted Svatý Matěj / ne z židovské / faryzantské / Essenské / Sadduceenské / z pohanství

V L.
Personae Ido-
acea.

Qales ad
ministerium
Ecclesie eli-
gi debentur.

Malach. 7.
1. Tim. 3.
Titus 1.

Na den Svatého

Seky byl od Chríkve povolán: Ale z gegiho hauffu. Z těch mukum/
kterij mežn námi obcovali po wsselikých čas/di Svatý Petr.
Hle, ne z poběhlých Mnichův / ani z vyhnanych zborních Jahnů / nato
je to nyní děge/č. Proti tomu vossat wyyse gestinecto giz povídino/č.
Třetj/Aby znal povinnost vřadu swého: Kteráz gest/Swědčiti o sa-
mém Pánu Krystu. Totož/rádne wedle Agendy Chríkvení vissatu
Služebnost Kostelníj/w prách/w spěchu/w věci/ w kázani a Sva-
tostmi w posluhování/l samé Cti a Slávě Pána Ježiše/a Chríkve/
w zdečanji, obraci. W obcování také Svatým příkladem poslucha-
čiú svých za sebau potahovati. Protož lajdý správce má sam l sobě ta-
to slova řískávati: Vsta miluviť / Slutové věte. Neb gmat / di
Svatý Jeroným / Perdit autoritatem docendi, cuius opere sermo de-
struitur. To gest:

Wážnost w věci zlehčuje/ Rdo Skutem řeč potupuge.

A Svatý Augustýn napsal: Qui benē docet, & malē vivit, offen-
linguam Deo, animam Diabolo.

Rdo dobte věj/a že živ gsa, to russi / Dává svád Jagyl Bohu/Diablu dusi.

Nař gest tehdy Chríkvením Služebníkum potřebi těch Apoſtol-
ských Kností. Neb poněvadž dusse gednoho Člověka gest dražší (wo-
dle řecí Páne) nežli wsserel Swět: O nemáš se gisťe tak lehce wážiti / al
správě ledajak emus poběhlky/Zuláku/Morovýren/z kápě vyběhlímu
ze Zboru vyhnánenemu/Eraupu řemeſlnímu/beyku ožralímu/Křemí-
ku nepríkladnému/aneb yakému pokrytch písem Svatých nepovědo-
mému/swětovati, neb poraučeti.

¶ Sedmá Cíjáska textu Rjeti dněsníj zdržuge w sobě Spášob po-
volání a Swěcení Svatého Matěje na Vřad Apoſtolský / volko to
dálo. Kterýmžto příkladem, Duch Svatý, pravěniu a porádnemu wo-
lení/powolání a swěcení Křesťanských Knězij Chríkew wyyvüge. O-
znamuje písmo / že se powolání Svatého Matěje/ ¶ Předně / ne od
gedné Osoby Svatého Petra samého: Ale odewsi Chríkve / s wědo-
mím/Raddau/a přítomnosti gegi konalo. Tak Kněz má mstipora-
ně powolání od Vrchnosti/od Obec a wssi Chríkwe / w kteréby potom
ně měl tim Vřadem slaužiti. Neb Vox communictatis, vox Dei est. Hlas
Obce a wule Chríkwe/hlas a pravé Božii powolání wpravdě gest. U-
tehdy/kterijž se na Kněžství dávagi/ a od žádné Obce powolání nemí-
wagi: Anž od koho za to žádání bývagi/neporádně k tomu přistupuj: Neb se na takové wzeahuge ono Ducha Božího naříkání: Běhalí/a ná-
gsem gich neposylal. ¶ Druhě: Ne na gedné Osobě swatém Matějovi
samém prvotní Chríkew všimula / yakoby gmatmi/toho Vřadu hodný-
mi/pohrdati se zdála: Ale dwa k tomu vybrala. Tedy postavili

Iohan. 16.
March 15.

I. Petri 2.
Hieronymus

Augustinus.

March 16.

VII.
Modus.

Electio Mini-
storum legi-
tima sit, opor-
tet.

dwa/

dva / Jozef / který slaul Barsabas / který měl přigmis Sprawedliwý / a Matěje. Takovau rozhlasnosti Chríkwe ny- nější w potřebě Chrísevnich Služebníků zacházeti magis. Také ne po- lautně / ale w shromážděné Chríkwi / w Kostele předevšemi zgewne / že se Kněžii světiti magis / ten příklad prvwomí Chríkwe dostvědčuje. ¶ Tře- tij Spásob byl / Modlitba wšy Chríkwe. A modlijce se / Totž za ty dva vyštavene / Jozef a Matěje / řekli: Ty Pane / který znáss Srdce všech / okaž kterehož gsy wpyvolil z těchto dwau / aby přigal Los posluhowání tohoto / a Apostolství / z kterehožto wypadl Gidáss / aby odessel na místo swé. Swěcení tehdy Kněží / ne k gedné / neb k několika toliko Osobám / ale ke wšy shromážděné Chríkwi přináleží: A-to Swatau obecní Modlitbau / hlasitěza mladého Kněze činenau.

Za-tim hned dali gím témavěma Losy : n spadl los na Ma- těje. Byl zagiště slavný obyčeg v židovu za starého Zákona , nesnadne věc Losy rozeznávati / statky děliti / n k vřadum a vahym koliv sprá- wám, kteře cladens Losu, Osob hodných popolávati. ¶ Číhovým spu- sobem ordynowán gest S. Matěje / wzkládaním rukau Apostolstých naň. Neb když spadl Los (vahym koliv spušobem) na Matěje / n při- čten gest k počtu gedenácti Apostolů. Dwsem kteře wzkláda- ni rukau naň od Apostolů / jako tim spušobem Jähny Appstole swě- tili / pisse S. Lukáss w sestém Roždolu Knížen skutkuv Apostolstých.

Kterýmžeto spušobem / a Apostolstým / neb prvwomí Chríkwe Křestan- ské příkladem / w Akademisch Ewangeliistých Osobh na Kněžství se Ordynugi / swěti / a w ten Vřad vwozugi. Nakož se tak n po Aposto- lých / za času Swatých Dicuiv swětivali / Swědciij o tom Swa- ty Cyprian.

¶ Poslednj Částka vřadu Matěje S° zgewuge činy a skutky geho w Apostolství , n také smrt. Spolu s gímži ducha S° widitedlně na Apostoly z Nebe seslancho přigaro / za třidceti a tři Leíha w Jüdismu a w Galilei S. Evangelium o Pánu Kryštu / w rozličnosti Jazyků / tak yafž mu Duch S. dával mluviti / gest kázal. Swatý Jeroným pisse / že byl meži Maurenijsm odssel / a mnohē tam k wišre obrátil / do Jü- dismu se zase navrátil / a w Betlehémě / kdež se n narodil / nové Křestianské Chríkwe správcem byl. Až potomně z rozkazu Ananhásse nehvyslá- ho Biskupa židovského kamenován / na posledn Seferau siat gest. A tak swau newinnau Smrti včenj swě specetil / n příkladem svým wsem wěrným Křestianum / aby pro Směno Pána Gezisse protivensivij n Smrt trpěti hotovs byli / cestu k tomu vklázel. Až n chvalitebného

Proverb. 13.

Actorum 4.

Cyprianus.
vixit Anno
D. 250.

VIII.
Acta & exi-
tus è vita.

Euseb. lib. I.
cap. 14.

Ludou. Rabi
in 2. parte de
Martyribus.

Epilogus pa-
ræticus.

připomínání w Křesťanství počádkyho Apostolským / Větím / Ch-
ny / a Mlýedlnícké smrti / gest zaslaužil / gsa k tomu náležitě povolany
a svěcený: Po na Nebe vstoupení Krysta Pána / w shromáždění
Církve /

Původem Ducha Svatého, který prošedel Radou Petrovou.
Na místo Zrádce Šidáše.

K Brádu Apostolskému,

Osoba Krystia dobré povědomá / a s hauffem věrných Páně svednec-
ná / k swědecově hodnotvěrná /

Rádneho povolání /
Ordytuován spisobem /
Při přítomnosti Církve shromážděné /
Modlitbou Církevní hlasby /
Aruskou Apostolských nám vyzlábaném.

Choval se w tom Brádu chvalitebně a stále až do Smrti Mlýed-
lnícké, za třiceti a tři Léta / k vzdělání Církve / a kti slávy Pána naše-
ho Ježišu Krysta. Ke rěmuzto samému wsselilá Česká / Moc / Církev,
sláva / dílčiněni / Chvala přimáleží / až na věky věkůw / Amen.

Modlitebná Písni / hako: Stvořitel Nebe Země / chciel tomu R.

Te Synu Boha živého,
Krále Apostolského /
Chvalujme / vyznáváme /
Počorným Srdečem rozhváváme.
By nám Nebeštá tagemstvo /
Zjewil že w Náboženstvu /
Když pýsní poherdagíz /
Tebu, tvoř moey neznagíz.
Rz. O rái nás k sobě zwáti /
W práci / w ghu posylňowati.
Neb gsmé my ti oběženij /
Vysdau / hříchem osauženij /
Kterýchž sám k sobě voláss /
Viz / k cobět gdemie Páne náss.
Oho tvoře sladké, břísmě lehké /
Segma z nás hřichy rýzké /
Vysku / lásku, poslušnost /
Srdečnau pokoru / tichost /
Rz. Vyslož na nás o Ježíši /
Posylňuj w vysdě weždysí.

Oko Matěje Svateho /
Rádne povoláního /
K počtu Apostolskému /
Vzbuzuj lidu Křesťanskému
Služebníků z hausu Církve /
W níž samá tvá protodátkové /
Časlu / mísťa gísteho /
Z původu Ducha Svatého.
Rz. By rádne povolání
Vysli nám k potkébě dání.
V Činostech pravého vření /
Z těch genž gsa povědomí
Církvi / té Krystia znagíz /
Svaté / příkladně oběžíz /
Vychom gich následowati /
S Matějem vyznávati
Tebu Páne Ježíši /
Spomož až do Smrti nassy.
Rz. V vyské sezwati /
Věčně spasení rái dáti.

A M E N.

Na den Zwěstování Panně Maryg.

Marygi/ginal den pamatný početí Pána Ježiška
Krysta w nasce Čjlowěčenské/kteréž se stalo w životě
Blahoslavené Panny Marye.

Ewangelium S. Lukášse w I. Kapit.

Véleň Krysta Ježišse/Rač vždrawit Dusse nasse/Amen.

MĚj v ossemi Svátky přes celý Rok w Křesťanstvu Neznamenj. Číslí se dnes od Chríku pripomíjná/a každeho Roku XXV.dne Véshce Boží na obnovuze. A to pro samé dobrodinne Božstě skutky/kteréž gest Pán Bohumího dne činiti ráčil / a w lidském pokolení gsa se zbehli: Od kterýchž také má v sváčku Oměna. Nebo předné Annuntiationis M. R. I. A. sloučené/zwěstování od Archangela Gabryele lastavěho Božího pozdravení Blahoslavené Panně Marygi / a gisamé obzvláštní přízně a milosti powoláníj za Matku Nejsvářejší zaslužbeného. Od kudž také Hilaria Marris Da i Vnigeniti. To gest / Radostí den Matky Boha gedovo rozeného/dnesiš Svatého může gmenowan být.

Item, Festum incarnationis Christi, Véleň slouva wěčného Boha pravého w nasce Čjlowěčenskému/ a k wěčnému nerozláčenskému Čjlowěčenskému w Božstvím/ a Božství w Čjlowěčenském. Kteréžto dwou přirození spogenij stalo se pak dnes/ když bylo Čela ob Světa začátku/ 3970. a před Čechy 1590.

Item, Festum Conceptionis Christi in alio castissimae Virginis MARIAE, totij/ gest dnes svátek početi Pána nascho GESEV Krysta w životě nejčistší/ a wždycky bezporušenij zástawagijcich Panny MARIE. Neb gsa Krytus od wěčnosti pravým Bohem/přirozeným také Čjlowěčem psalo dnes být počal.

To pak wše pak se dalo a zbehlo / Hystorya dnesišho Svatého Ewangelium oznamuje/ kterauž Svatý Lukáš s pilnosti sepsal w Kapitole první: Pro vciivost a vähnost slouva Božího powstanuce/ přeslyšíte gi slouvy témuto:

Oněshce pak sestého po početi Jana Krítele poslán gest Angel Gabryel od Boha, do Mesta Galilej- ského/ gemitz gmeuo Názareth/ k Panně za- snaubene muži/ gemitz gmeno bylo Jožeff/ z domu Dawidova: a gmeno Panny/ Marya. V w- řed Angel k ní/ řekl: Zdráva milosti plná/ Pán Bohumíš tebau: požehnaná th meži ženami. Kterážto když vslí- sselá/ zarmautila se w řeci geho/a ptemenysela načeby to pozdravení bylo. V řekl Angel k ní: Nebog se Marya:

Ecccc iiiii nebo

Gměna dne-
sinnho svá-
tu/
Zwěstování
p. Marye.
Boží.

Véleň S. Y.
na R. w elo-
wárenstv.

Peteri Pána
Barýsa.

nebo nalezla gsy milost v Boha. A hle/počness w jivo-
tě / a porodíss Syna : a nazýwess gméno geho Žesus.
Ten bude welikh / a Syn naywyssšího slauti bude : a
dá mu Pán Bůh stolich Dawida Otce geho : a Králo-
wati bude nad domem Jakobowým na věk / a Králow-
ství geho nebudé konce. V řebla Marha k Angelu : Kte-
raf se stane toto / poněvadž já muje nopoznávám? A
odpovídage Angel řecl gi : Duch S. s hůry sstaupi w
tebe / a moc Naywyssšího žastníj tobě : a protož což se
narodíz z tebe svatého/slauti bude Syn Boží. A hle Alž-
běta příbuzná twá / y ona počala Syna w starosti swé:
a tento gest gi scestý Měsíc / kteráž slaula neplodná : Nebo
v Boha nebudé nemogné žádné slovo. V řebla Marha:
Hle dívka Páne: staníž mi se podlé slova twého. Vode-
šel od ní Angel.

**Ato Hystorya Ewangelijská na třetj Glá-
nc Wyrn Svate obecně Křesťanské/ od S. Jana Apo-**
stola a Ewangelijs w těch slovisch: Genž se gest počal
Duchem Swatym/Narodil se z Marie Panny/ složený,
se vrzahuac. Nebo nám pravý sprisob svěcenij Syna
Božího/

Boži
lo: w
sajón
wati
DE
Priso
Dru
Vretj:

K
prírož
se tim,
bezbož
vysenni
toto tei
Božíci
wěkem
žemi p
potupi
simyšti
wýgen
den osi
coby lid
a spase
nasseh
lo/ hři
akazj.

S
počáz
pravý
růž se m
ekni Ap

Božího/slova věčného Dce, w přirozeni lidsté/nak se, kdy/a proč sta-
lo : wypisuge / wšem věrným k výslu spashedlněmu. Kterémuz geden-
každý z pravého vydání Textu nadněc porozumij. Neb wypiselo-
vati bude Artykul Visty :

O Utělení věčného Syna Božího w lidsté přirozenijs/
a prawé nasse Čjlověčenství. Stránky hystorye textu gsa/
u také Rozdložené Rázany budau tři.

De Incarna-
tione Filii
Dei.

Prvni Oznámj po rádkem Evangelium Textu Svatého přiležitosti/
Čjas/původ/Mjsto/Marcu toho utěleného Pána.

Druhy: Blahoslavené Panny Marie/od Boha srdce Angeličké posel-
ství/su početí Spasitele vzácné povolání / u také dusiognost
Plodu gegisho.

Třetí Okáže spůsob, u výslu toho utělení Syna Božího w nasse Čjlo-
věčenství.

I.

Prvnímu Rozdalu přistupme / a především toto vězme: Kterak
nám lidem nic tak vžitčného a potřebného není/ nako právě zná-
most mít Historie/ O historie utělení Syna Božího/ pro nás w
přirozeni Lidsté w životě Panny utěleného. Předně proto: Abychom
se tím / nako w své výsře všivovali: Tak u proti bludům a všelikým
bezbožným kachestvím dominěním zatarafovali. Anž gest také mezi
všemi Bezskrblí velikomocnými skutky světší a znamenitými dílo/w/a-
foko ten: Je Syna svého gednorozencu/spolu-věčného/ a w podstatě
Božství bytěho a rovněho na tento Svět poslal: Aby pravým člo-
wěkem gsa včiněn/wšech práce/bídy a neřesti Smrtedlného života na
zem podnisl/a naposledy vmrťvením a obětováním Čela svého, než
potupným Smrti kříže/hřichy nasse očisil. Neb nako ten skutek všeliký
smysl lidstvý převyšuje: Tak w něm Pán Bůh svau přirozenau povahu
wygewil/a to wše/což se o něm w svatých písmích mluví/ nad býlý
den osvětlil. Proklázel zagistě svau Spravedlnost / kterauž se na hři-
chý lidstvě spravedlivě hněvá. Dobrotu / z kteréž nás padlých lituje/
a spasena čin. Pravdu w slibech: Maudrost / w nalezenijs spůsobu
nassho spasení. Všemohúcnost / když srdce chaterne prostředky/ Če-
lo/hřich/Bábla/Saint/Petlo / a wšesectko satanovo Království russi
a kazy.

Incarnatio-
nis Filii Dei:
Historiam co-
gnitu neces-
ariam esse.

z.

II.

Mimo tyto dva výslu / kteruž z známosti historie utělení Pána
pocházejí/ gesic gest třetí: Je ten Boží skutek zdržuge w sobě všechn
pravý spůsob Wylápení a věčného spasení lidstvho pokolení/ kte-
rýž se nikde jinde tak zretečně nespátruje. Očemž gednomyslně vys-
ekni Apostolé swědci. Neb bez příčiny tehdy S. Lukáss s nevyhessí be-

dlivo.

Circum. His.
Incarn. Chri-
sti.

I.
Tempus In-
carnationis.

Genes. 4.
Exod. 11.
Daniel. 2.

Luke 1.

II.
Auctor argo-
tij hu. Deue.

Dlívostí nad ginc Ewangelistu hystorií včeřenii Pána náscho Ježíšse
Krysta sepsal / & à Circumstantijs narrandi initium facit, porádně, vnicet
začaw od přejítosti hystorye / aby se hned zpočátku zgesvili / že ne o něm
gincem mýnisi / než o tom samém / který z dárwa zašiben / a že w tělesu
swoj na svět přišel / od proroků předposvídánu byl. Protož klade:

¶ Neypriwé Čas / kterého se to stalo: vij w Textu: Měshce pak
sestého / totiz od početijs S. Jana Křtitele w životě Alžběty staré /
Mlanželské Zacharyáše kněze. Kteréhožto Měshce sestého ne proto samé
Ewangelista doháká / aby vkládal že půl Létařem Jan předessel Krysta na
Svět: Ale pro vklázaní gisých Terminův přechodu zašibeneho Mesi-
cháše/prorok předzvěstovaných/kteríž gau w této knize / w wehlu-
du Ewangelium S. Třetí Neděle Adventní / těž w druhém Kazaní
slavného hodu Narození Páně/ položení a vysvěcení / gmenovité;
Testamentu Jakoba Patriarchy/o přenesení důstojenství Království
ho z Judsíva na Chráz Národ. Item / z prorociiž Jakubássova o požeh-
naném praviku z suchého parézu Jesse vyrostlém. A z Danyclowa/ob-
menu z skály bez rukou vkládém.

V těch tehdy gisých Terminích je Krystus očekávaný Messiah
na svět přišel/Svatý Lukáš tim slovem oznamuje / říkau: Měshce
pak sestého. Neb Janovo početijs (kteréž se půl Létařem přivéstalo) w ca-
su panování w židovství Herodesa Krále Ewangelista klade: Za-
dníš Herodesa Krále Judsého (vij Text) Jan předchudec Messiaháš
počat a narodil se. Ten pak Herodes nebyl z pokolení Synův Jakobo-
vých/ale národu chřížho/syn Antipatra Chlórové a Idumejského/nedý
heymana polujeho w vogsta Rázimského/kterýž statečnau vdatnosti od Ju-
lia Chysáře veliké lásky dosáhlo/tau svau vzácnosti Herodesovi Synu
svému správu Království Judsého (nedávno tehdyž serže Pompeia
velikého / Monarchij Rázimské podmaněnchého) obgednal. Které-
hož potomné A v c v s t v s Chysar y za Krále těžem vyzhlášyl. On pak
Herodes aby mohl y s svými potomky tim bezpečněji to Království
zachowati/vkrutensvíj veliké nad židy provozoval. Machabéšté po-
tomky/a vsíceku Rodinu nevyříštěho Kněžství vyzhladil / ano y Da-
vidovu na-dijle/obávage sez nij pogici nového Krále/ dle prorociiž.
A tak w nejswětším sažení Národu Izrahelského / chřížm Vrchnostem
poddaného/Messiaháše Krystus se Narodil. Právě Terminův a časůw/
prorok předognámených. To hle mýnij Ewangelista tim slovem: Mě-
shce pak sestého.

¶ Dál oznamuje/původ toho světlení Messiahássova ldoň byl: Zí-
sám Pán Boh/ kterýž t Marygi Panně Angeli Gabryele poslal. Díl w
Textu: Poslán gest Angel Gabryel od Boha: Abychme se

nedom-

nedominisvali žeby lidstvu Kaddau/will/chičenijn/neb některeho Nu-
je pomocí, to početí Páně w životě Panny se stalo: proto samé gisē S.
Vuláss od Boha Angelické poslal svj poznamenal: Nadtvo vlastní jméno
Gabriel/kterýmžto jménem Božská Moc a Sylá gest zgewená. Ne-
bo יְהוָה אֶלְيָהוּ Gabriel/Rytíře Božího/w Bohu svýmho a vdatného, svy-
znamenává. To gisē slaví su pohlněný myry wšem tém/kterýmž se to za-
nemožnau wec býti zdá/aby Syn Boží od Panny počat býti/ a bez po-
russeni gegho Panenskwi pravým Člověkem naroditi se mohl.

Gabriel, vir
Deus, aut
Dei.

T Četí přiležnosti Tenu jménage Evangelista misio, kde se to spa-
sycle našeho vtělení neb w Člověčenství početí stalo / takto říkau: **Do Města Galilejského / kterémžto jméno Nazareth/**
kdež potomně Pán Krýstus gest vychován byl v grosl. To se opět stalo ne-
bez ragedií Božího předzřízení: (Swatý Mattheaus říká) to-
to/aby všichni Křesťané odtud porozuměli/ že gest nás Pán Krýstus
ten pravý Nazaretský/dokonale posvěcený/a od všech hrdloží
Svatých a hřichů zdrželivý/n oddělený Pán. Kterehož oni starý Na-
zarec/Samson/a ginj vdatní starého Jákobského Lidu Správce
vyznamenávali.

III.
Locus Nazar-
eth.
March. 2.

T Čtvrtá Circumstantia hystorye w jménosti Čírkevi vwozuge w
Matku toho vtěleného Pána našeho / w rěčto slových říkau: **Ku**
Panně oddané Muži / kterémžto jméno bylo Jožeff/ z
čeledi Dauidowý : a jméno Panny Marya. Pannu pak E-
vangelista misij tu/o kterež dávna Izajáss byl prorokoval: Zé Pann
na počne/ a porodi Syna / a nazváno bude jméno jeho Emanuel. S
kterýmžto proroctwim spogi se také slob/prvním Rodicům po pádu vše-
něm/w nemž se Pán Krýstus Seminem ženy býti pravij / naložte ten
kterýž se z same (pohlaví ženského) osobě/ bez fáti Nazaretského narodi-
ti měl. Nebo teho tak výčupenj naše potřebovalo/ aby Vysupitel
proti běhu přirozenemu/bez hřichů počat a narozen gsa/nášeho přiroze-
ní wadu a nečistotu očistil/z nás snat/a žaslažením svým/w z čisté Panny
Narozením/lidstvu našeho rozenj posvětil. Kdež pak Swatý Lukáss
Oddanau muži jménem Jožeffovi tu Pannu Marii býti
praví/nemísní tini gis̄ tehdyž vdané: Ale tolito zastaubené. Valož
Swatý Mattheaus zreteďlně oznamuje / říkau: Když byla všaubena
Marya Matka Ježíšova Jožeffovi/prvě nežli se sešli/nalezena gest w
životě magistr z Ducha Swatého: gesit newdaná. Něli žagisē oby-
čeg židé dcery své, Mužum zaslubené, za některý gis̄ čas před weselijm
Swatebnijm doma při sobě chovati/a vysečrje gis̄ znamení Panen-
stvíjm geach/potom při sládání ženichům ge tajně ukazovati. Neb gi-
náck po Swadbe bylaliby shledaná panenskvi svého předessleho w po-
russeni/před domem vlastního otce vklámenovaná býti mušla/svýme-
řejším

III.
Mater, Maria
Virgo.

Eliaz 7.

Genes. 3.

Psalm 50.

March. 1.

Deuter. 22.

Na den Zvestování

Num. 36.

čením pokuty Zákona Božího. A tak všnaubení Panny Marie a gegi těhotnosti působení Ducha Svatche (gesit před oddáním Manželu) shledání, gesit w prawdě bávivod gegho poctivého panensví. Z domu/ neb z čeledi Dawidowych / Ne bez příscinn také Ewangelista dobyl: Nybrž abn všá; al/ že netoliko Jozef/ ale i Panna Maria genu všnaubená, z té Rodiny Dawidowych byla. Neb Zákon Boží zbranouval židum Manželstvem pokolení a Rodinu misjeti/ a dědictvíz vlastních na cizí přenáseti. Kteréžto Zálonné záposvědi Jozef pobožný o rossem se přestoupil. Nebo ne z ginchho / ale z svého starožitného Rodu Dawidowa / Pannu/ vossak w křesťnosti pokolením některým semlet dalekau/za Manželku pogjeti žádal.

Vln pat o Panensví neschvětější Matky Páně/ Marie Panny/ vctivě a nábožně směnělyme/ a že všecto vossudy při Krystovu něleny Narodenii s Božími sliby i s prorocími písmeny srovnává/ a tak on sám Ježíš Syn Panny Marie gesit to ten prawy/ od Světa počátku žádostivě očekávaný/lidstvě pokoleni dokonalý Vysupitel/tomu srdečně věrime. Gesit vossak než od prvního Rozdusu Kázání k druhému přistoupíme/ z těch Čtyř přeslezitostí Textu Svatche Ewangelium gij vysvětlených/teto vlastní Božské povahy vžitečné posvájme: Kterak všemohauč Král, své věci w Světě Lídem k dobrému/ od miztých/ chaterňích/ a Summau potupných nástrojů žacísná/ a z nejmíssíjich bijd k slávě vede.

Pomysl o Křestiane/co bylo býdnějšího/a židstvímu Národu zarmaznenějšího nad čas ten / ktereho se Syn Boží w život Panny sv. žil/ a w Těle na Svět narodil. Když oni svého Krále zbařen glauci/ Monarchii Ržimstě pohanstě poddání byti / a od Tyranna Herodesa vterutensví snáseni myslí/ naž vys posvědijno. Místo vteření Páne netoliko Ržimstě chaterné/ ale pozadni/ nepověstné/ a pro ničemně traupovské w nem Obhvateli i opovržené bylo. Panna Matka toho nechvětějšího plodu také neslavná/ ale dívčicka chudá/ robotná/ ponížená/ Muži chudčí/ Česáři pracovitímu/ za Manželku všnaubena: A vossak takové Nástroje, předivný Pán Bůh, k zgewenij Syna svého w Těle mije gesit chrl. Ale proč? Slyss odpověď Svatche Ducha: Zè proto a k tomu: Aby těříjch řízce Kázání bláznotvosti/ to gesit řízce gegiž Kázání/ kteráž se Světu bláznotvostim/ a ničimž poručeným byti zdají/ spasení se činili: a přitom spolu zgewen gesit prawy spisob Království Krysta Pána / a vossého spasení nasseho / kterak ne na blestu Světěkém zewnitřním záleží: ale na Božském Zagenství, w samém Pánu Krystu složeném / a věrným/ nástrojem služby Křtive/ řízce Slovo Boží a Svátosti / k věcenství podávaném. Item/ a bychom příkladem té povahy Božské psychu/ vysokomyšlnosti/ hrđost/naduost/ a Světskau marnau nádhernost skladage/ radějí po-

Concedere
da.Circumstan-
tia totius
Hist. con-
tempus.

I Corin. 1.

Causa.

I. Corin. 1.
8. 6.

8. 1.

koru oblibovali / a s Krystem Pánem/ne po swětě/ale po Nebeském slávě dýcheli. Magi se z toho čím těsiti v rossicni chudi/bjdnj/v Světa opovržení/ že od Boha negsau zanedbání. Neb jako Pán Krystus aemně byl a žistával nejmilegším Synem Božím / Edyž (a ačkoliv) wossecel život zde na Zemi plný bjd / a žalostních protiwenství snášel : Tak w pravdě žárlitkové tohoto života w žádne překážce negsau/pro řeřejbě nás Pán Bůh za své neznal/toliko w geho nejmilegšího Syna Vírau wstupeni budme. Nebo gest ta vlastní povaha milostivého Otce Nebeckého / z vysosti na poníjené a bsdné patřiti/Chudého jako z bláta vytahovati / Vdovám, Syrotkům/ služebné Čeleďi za Otce se představovati.

1111.

Johan. 25.
Psalm. 112.
145.
Exod. 13.
Deut. 10.
Zach. 2.

Mark. 2.

L
Gabriel Ma-
rinus Salmer.

Salutationis
Angelica uſ.

Klio 42.

II.

I I.

R Druhému Rozdjiu Rázani přistupme / a w něm z druhé stránky Svateho Ewangelium pozneyme : Kterak gest Archangel Gabryel své poselství při Blahoslavené Panně Marygi vykonával/ a gi z rozkazu Božího za Matku Meryhassowu povolal e porádek Hystorye welni pěkně wypisuje/že :

¶ Předne wscodje ē ni do domu/pozdravil gi/di Text: ¶ Wsed Angel f m/ řeſl: Zdráwa milosti plná/Pán Bůh s tebou/ požehnaná ty mezi ženami. Smysl toho pozdravení Angelského cento gest : Zdráwa buď nejcísssi Panno/Pán Bůh zvláštní přízni tě miluje/a svou milostí naplnuje. Nebo tea lastavý Pán vždycky a we wsech tvých počestních předsevzetích s tebou a tvým pomocníkem, ſtěsti dártem gest. Nádto wysse obdaři tvág život takovým slavným požehnáním / kterež se nikdy žádne ženě nezavílo/ a pro kterež nadewesco ženské pohlawi nevyzáctnegssi a nehvětēgssi Panna budess slavit.

Žo pak Angelské Panny Marye pozdravení má nám slaužiti ē tomu vžitku : Abychom o světěnij Syna Božího vgištěni gsouce/wosseclu naděgi spasení svého w něm samém složenau měli/aniz také z wossetecnosti tu Česi / kteříž vlastně gemu přináleží, na některé siwoření přenáſeli/ poněvadž geho hlas také zinj: Vá gsem Pán/to gest gněno mé/slavy mě giněmu nedám.

Věj za-tim Angelské pozdraveni v tomu : Abychom o Panně Marygi wážně sineyſteli v mluvili / jakožto o Panně/milosti Boží obdarěné/

fffff

Angelským

Na den Zvěstování

Angelským pozdravem jím počítě / s příznivou Božskou přítomností
spogené / nadevšesko ženské pohlasov požehnané / a přirozené Matce Pán-
na Spasitele našeho Ježiho Krysta věčně blahoslavené.

Wede také to pozdravění nás Křestiani všech v l následování
Blahoslavené Panny Čistosti / Polohy / Empelivosti / Čistoty / Studu /
Poslušnosti / a nevpřednější Všry / kterouž Krysta počala / a to těch-
si aleži až do konce secrivala.

Pro nabývání takových vžitků z Angelského Pannu Marie po-
zdravění / to Zdráva-Maria správně bez pověry / v Kostele anebde,
a když-koliv w času modlení ríklávat / nebylaby w sobě žlávě / a koliv
žádná Modlitba není : Ale v tom ríkláním w Modlení množí lidé
hřessi / když pověrceně těmi slovy Pannu Marii se Modli. Gesso
Modlitba samému Bohu koliko přináleží. Aniž se v tom v pamato-
vávají / že Angeli od Boha / a ne nám Lídem poručeno bylo těmi slo-
vy Pannu Marii pozdraviti. Nadeo když sobě v mysleni chutna-
gí / že častim a innohočrát ríkláním té své kratické Modlitby všeskožle od
sebe zaháněgi / milost Boží a hřichům odpusťení vyprosují : ó w pra-
vde tím domněním / kolikó zásluhu Smrti Krystovu vypravidnugí /
Boží Čest na stvoření (akolikó svaté) přenášegi : Ale také nemenší-
ho Modlárství se tudíž dopustitěgi / než jako někdy w Arabijských Kollin-
dyanská Sekta tak řečená / v kteréž ženy tu poctivosti Pannu Marie,
Koláče veliké, Collyrides řečené / všemi Ceremoniemi obyciegito Po-
hanských obětovávaly. Pročez ge Swati starí Decowé z Kachříši
w svých spisých winili. Ale k Angelskemu poselství se navratime / a slu-
šíme kterak hved po pozdravěni /

¶ Druhé / Pannu Marii / z nenodálého přichodu a z řeči své Angel-
ské žármutkem na myslí porazenu, těšil / aby se nebála / že neprísel gistrá-
fici / ale obveseliti : díl pořádek Textu : Kterážto když Angeká Páně w
spůsobu Člověka pesla wzácného spatřila / a takové pozdravění od ně-
vyslyssela / v myslí povídála / žarmautila se v řeči geho / a
myslila jakéby to bylo pozdravění. Soudě se býti nechodní tak
slavného od Boha pozdravění. V řeči Angel: Nebog se Maria /
neb gsy naležla milost v Pána / jakoby řekl : Nelesej se / nestra-
chuj / myslí ne žarmutuj / hlawy nestlopuj / ó nevzácněgssi Panno :
Ndybrž se raduj / vesel / těs / že sy v Bohu w takové lásku nadevšeskož gini.
Tuto se slussi pozastarviti / a dwoge vtěšené Nauceníj w fférismi Sr-
dečka svého složiti. Gedno / z překladu Čistosti / studu a bázne blahoslav-
ivné Pannu Marię. Kteréž Angel Páně ne polautech / besedách / taulkách
w ně na Rynku hledal : Ale w domě při náležitým díle / a doma gji na-
sísel. Nenilžto gisly důvod gegi řídkivé čistoty e Poważ řejdy.
Opět / z přichodu Posla wzácného se vlekla / z řeči geho žarmautila / w

rozprawu

rozprávku se s ním hned všetečně nedala : Nýbrž na Svatá myslens
o tom poselství a novém pozdravení se oddala. A tak všemmu stavu
a světu pohlawí Ženstvěho za nevzácněgħi Mistrijni všesech Čiností
gest představena. O následujtej gi milá děvčátka/Panny/Ženy/Mar-
želk/ydovny/n svy Babyn/a často se na to rozpomínegte/že has sau Pan-
ny n ženy sħidliwosij/poetivosij/bázni/mlčenjmi/doma posedáwanjmi/
slavonjch potvěsti a dobrých opatření docházely : Tak zase nestudné/tě-
kavé/blekotné/ranečné/mnohých pomluv/náčlun/bjd/psot/a straceni
poetivosii nevcházej. Zato ktera Ewa : Dyna dcera Jakobowa/Ber-
sabe Manželka Urhassowa/a mnohé nyněgħi tělačky/na kterž se vystahu-
ge ono propověděns Poeth/Spectatū veniunt, veniunt spectentur ut ipsæ.

Na dívadlo výběžagi/
Samy dívadlem bývagi/
Tak nestandným yak gsau samy
Mladé Ženy/Dívky/Panny.

Za tím překladem druhé Nařízení z Angelstvěho potěšování Panny
Marye pochází/ když gi samau milosti Boží/řkauc/Naležla għi mi-
lost v Pána/ těszi: Tím zgeswač vči/že všeska hodnosti Panny Marye
než gegħiż zásluh/ ale darmo z milosti Páně při ní se nastala/a kterak nás
lidí z přirození nic dobrého/coliko skáza/zlosi/porušenj se drží. Dobre
pak všeskoč z Otce světlosti k nám pochází/za kterž għo milosti, wegħi-
nu Pána Ježiše, máme prošti/a pro dary Boží se neuhypnati. W
zārmutčých pak samau milosti Boží se potěšovati/haslo tēd Angel Pan-
nu Marygi / a Pán Krystus Pavla Apostola/řkauc ġnēmu: doslova
máss na mē milosti.

Třetí Částka iprávny poselství Angelstvěho w porádku Tertii
oznamuje/ kterak Panny za Matku Spasitelni našemu, z rozkazu Boží-
ho povolal/řkauc ēnij: Hle počess w životě/a porodiss Syna/
a nazývess jméno geho I E S V S. Smysl těch slov gest
tentu: Proto pravil yá Angel/že għi th Panno meżi Żenami požehna-
ná/a milost għi uależla v Pána: Nebo th ta Blahoslavená, a Prorok
predzvěstovaná Panna għi/ o kterež nēkdji ġgħajnej iluwal: Ze po-
čene a porodi Syna pravého Emanuele/Smirec meži Bohem a Lidmi.
Slovaj pak ġanasse Proroka Angel Marye Panny, k'poċċi Syna
slova wēcného, proto povolával/ aby tím snièlegi Panna/ kteraz Pi-
sem Prorockých byla povědomá / řeči geho všeckila. Item/aby se
nētco Kowého / při sobě nikdy neslychaného / gestět wěttesimu strachu
světinu státi se magħix-ho/nelekala: Alle to což dávno přive ſtrže Prorok
tomu Národu Židstvěmu žezeno / a o početi Mießhaſſowu w životě
Panny povědomé bylo/ s potěšenjimi k sobě přigala. Také/aby vřáhal
že Syn Boží z samic podstaty Panenské ċelona se vžiti má/ iwedle svě-

Ephes. 2.
Romani 7.
Iacobi 1.
Philip. 2.

2 Cor. 12.

III.
Filiij Dei con-
ceptionem,
Angelus de-
nunciat Mā-
rituz.

Iacob. 1.
1. Tim. 2.

Na den Zvěstování

dectvího Apostolského / kterýž dí: Když přišla plnosti času/ poslal Boh
Syna svého/ včiněného z Černy/ včiněného pod Zákonem/ aby ty, kteríž
byli pod Zákonem, vykaupil. Sem přináleží ta Písma/ kteráž Kristus
gmenugi Semenem Černy/ Kmenem a pravoucím Janem/ plenemem Da-
widovým/ a Synem Čílostvěka.

¶ Čtvrtau Častkau své řeči Angel zgewuge důstognost plodu
Marye Panny/

Gménem vlastním/
Přirozením/
Tytulem/
Vrádem/
Věčnosti.

Gménem neznamenstěgssm/ dí: A na živess gmeňo geho
yv. I e s v s. To gest/ Spasitel/ halž to vykládá sám Angel, v Ewange-
listy S° Matthausse/rkauc: On vyšvobodí lid svůj od hřichův gic.
Sato slussi dobré pomatovati/ Ne peněz/ doži/ sláwy Světa, stříbři:
Neb vči co máme w Krystu hledati/ Ale zprošení i hřichův a něčestí.

Přirozenim také je gest Krystus důstogny/dí Angel: Ten bude
veliký/ totíž/ přirozenim gest Boh všemohauch/ a Čloučenstwim
Pán neznamenstěgssi / všemohauch Monarcha Nebe v Zemi.

Item/ Tytulem: A Syn nevyhýbšiho slauti bude. To gest/
netoliko slauti/ ale w prawdě gest a bude Gednorozeny Syn Boži přiro-
zený/ a ne zálibený. Neb tím slovem slauti/ nemarný holý Tytl bez
skutkuw/ (jaké Potentáti w Světě magi/ těch Zemí a Krájin Pán se
píssí/ w kterých ani nechatrne gssi výškau nevládnau) Alle samau stw
tečnau wči Angel mni. Dokazoval se zagiště Pán Krystus dostatečný
mi skutky w Světě/prawým/věčným/přirozeným y w Čele poslussným
Synem Boha živého být i.

Item/Vrádem Královstwym: A dát mu Pán Boh Stolice
Dawida Otče geho/ a králowati bude wedle Proroceti Na-
thana Proroka, w slibu Božím Dawidovi Králi dávno prvé zgewe-
něho. Králové pak wjme že gsau w Světě důstogni: Krystus Syn
Panny Marye gest Král přirozený: Tchdyž gest naderossech Krále ne-
důstognegssi. O gehožto Královstwji/ mocu/ dobrodinách/ a Poddan-
ných/ ne na jednom místě w této knize zmíntka se děge.

Gest důstogny y věčnosti/dí Text: Králowati bude w Do-
mu Jakobowu/ w Chrktvi Boží Zemíce a Nebeské na světu/ a
Královstwji geho nebudeť konce. Tak hle, a tim důstogni mělo
být, a wprawdě gest dítě, plod přirozený blahoslavené Panny Marye.
Protož se k tomu snázme / abychom se k řeči prawau Víru byli audové a

prawí

prawi Měssianého toho nevyslavnějšího a věčného Království/a dvořané nehnepremoženějšího Krále/terz své poddané svěčym blahoslověním/pologem a všešením dariti ráci.

III.

Přistupinež díz e poslednímu Rozdusu Rázgnis tohoto / a to něm
steeti Šteánku Swatého Ewangelium, o spříobu a výzvách světě
leni Páně se včime/terz se wedle znění Hystorye Ewangelické stalo
tento Trogstni spříobem:

¶ Vředně/proti všemu lidstvu na Svět rozen běhu přirozeně
mu. Neb tdy tak velice a znamenitě věcy o Kristu Panna Marya až
dotavád od Angela mluvici slyssela / a že ona Matkau toho předústog-
ně plodu být má porozuměla/vzásla se nad tím/a Křekla k Angelu/
ne z nedověry nařík Zacharyass: Ale z velikého podivens: Kterak se
stane to/abych Mies spässe počala a porodila. Poněvadž já mu
že nepožnávám. Odkudž se poznává blahoslavené Panu w Sr-
dceň nábožnosti/w Myśli Maudrost / w řecí wážnosti/ a w postavě Str-
dliwoſt. Tak hle Mandet/ Pěkně / rozumně / rozwážliwe / rozsazně /
a wážně vmele k Angelstě řecí promluviti. Neimaneliz se opět z příkladu
gegjho mnichému potřebnemu včiti e Proč toho zanedbávám? A z po-
četi našeho Spasitele proti běhu přirozenemu pro nás se stalcho/Sr-
dečně Pána Boha nichvalitme?

¶ Druhý spříob Vtělení Páně gest/Ducha Swatého objevláštěním
toho působení. A odpověděl Angel/ řekl gř: En Panno gis-
mē počess / wssal ne z Muže: Ale Duch S. S hýrny sstaupj w
rebe / a moc negvysšího zastupit tobě. De Spiritus Sancti ope-
ratione & virtute loquitur, non de causa materiali, ex qua Dei filius carnē
assumplerit. To gest: O působení a moch Ducha Swatého Angel mlu-
ví / a ne o příčině hmotnosti a podstaty / z kterež Syn Boží Čelest-
sína se vyzal. Aprotož toho Slova Angelstěho: Duch Swatý
S hýrny sstaupj w tebe / A z Českém with: Genž se počal z Du-
cha Swatého / nemá se rozuměti parobn Pán Kristus Duch a swa-
těho měl Divo. Ale toto počet gesto w životě Panny působce samav
mocí Boží / o kterž dí: Nic nevysšího zastupit tobě. Zav-
stření mjeni Angel/tagně působení/obhájení a ochranění panny: aby na
své panenské poctivosti židně prody/pražu/porušens/v gmy a hanu ne-
nesla: A wssal nic-méně plod počala a splodila. Gest tedy Angelstě ře-
ti tento Synist: Nic ty se Panenko nebog/ a o svau sfydlivou povest a
pravou poctivost se nestareg. Neb to wss dilo a činěnij/o kterémž my
mluvíme/gest Boží / kterž ta pozehnané Semeno, dávito Davidevi

Modus conce-
ptionis Chri-
sti.

I.
Contra na-
ra leges.

II.
spiritus San-
cti operatio-
ne.

zaslíbené vzbudí, a Čelem z života tvořho myslí. A poněvadž se ta
tvé bez Myuze/ samicího Ducha Svatého působením a posvěcením, díl-
má/ o nesmírněleg aby se tu co při těle Čelestého/mecistého/ zlopotvěstné-
ho/ Pánenské tvoře porušujícího dalo. A protož i ver/a tím s poté-
šením gisťá bud/že to Což se z tebe Svatého narodí/ slavit,
a to pravdě gest, v těcni hude Syn Boží.

Svatý pak slove/nak pro své nejswětější, bezewissi vrásny počet-
ej: Tak že nás v něg tvořích žáluhau svau, strje Ducha Svatého po-
světuge. Nebo gest nám včiněn od Otce moudrosti/ spravedlnosti/ a
Svatosti / a vyláupením.

Synem Božím proto/ nebo nás Synm Boží/ a spolu-bědice Krá-
jovství Nebeského činj. Item/Marozen gest z Čem v tomu vžitku nase-
mu: Abychom v my zaslíbeni práwo Synsli přigali: Svedci Apo-
stol o tom. A tak ten vžitečný a pravý synsli gest, Pána Ježíše, Da-
cha Svatého, a Duchem Svatým početj. Kteremužco geho Ježíši
vysíckni vydíragu / kteri posvěcenii a ospravedlnění žáluham svých
Slutkův připisugi / bud gi v Nebeských Svatých hledagi / příteh/
kteriž gsouce v Smrtelném životě / v samém Krysu milosil hledali/
až plnosti geho sami gibrali.

Třetí a poslední spůsob Věčení Páně gest: Blahoslavené Pan-
ny Marie Vira řeči Angelsté / poslušností skutečnou prokázana / kte-
raž Angel Páně v Srdečku gemit scvorzovol/ překladem a Božkau
vyssemohauenosti.

Překladem na Alžbětu Staré/Marie Záharyassové neplodné/
člauc: A hle Alžběta přítelkyně tvá / v ona počala Syna
v starosti své: A tentož gest gi Měsyci sestři / kteráž slove
neplodná: Nakonj Angel řekl: Nedivo se tomu Panno/ že bez Man-
želstého skutku máss početi / gsa mladičká, a tu početi neplodná/ poně-
vadž v Alžběta přibuzná tvá / vysa že gest stará/ a vždycky byla neplod-
ná: Vysak giž ted sestři Měsyci chodi těhotná. Poważiž toho/mohau-
tūt věkem sessli, nespůsobná/ a neplodná Marie plod mici: Radto dobro-
tvá moc Božská, proti vysennu pět ozensi, běhu a rozumu lidstevu/mi-
že tě v řívě tvoře mladosti plodnau věnit. Neboli nebude, aniž tvo-
gest nemozné v Boha vyseliske slovo. Nakozto v toho/kterýž sa-
mym slovem z nicchěhož stvoril vyselky věcy.

Ta a takové důvody řeči Angelsté Blahoslavená Panna slišice/
hned bez dalšího se rozpovídání, v věrila a poslušně se milostivě svému
Božímu poddala. Oj Text: V řečla Maria: Ah já Děwka Páně/
v poslechnutí Boha mého hotová / ač pat-koliv takového důjstogcu/

siwi, a Messiahova Matčství gsem nehdna: Všas Matka Špa-
sytce Světa býti vdečné povolugi. Staniž mi se podlé slova
tvého. Podšel od ní Angel. Neb hned po těch slovích v gegim
nejčistším životě / z gegiho sainho Semene / a nejposvěceněgssí krive,
počato gest Slovo věcne / pro nás Čelem včině. A tak Vstau, a zvij-
ry poslussnosti. Konalo se rozmáuvání Angelské s blahoslavenou Pan-
nou. Všem k u překladu / Abychom slovu Božímu věřili / a skutečnau
poslussnosti v pravé Vídce se pronášeli. Item / v té Vídce překladu
Svatých Písem v Slovu Božímu převzorovanými se vperovovali:
Vznáním pak velebných Svatostí gisv sobě specetovali. Počtem Pa-
na Ježíše, Křesťanského Plodu počinání a rození, od přirozeného dědi-
čného hřachu očistěně gisv býti poznávali. Čehomé Křesťanské Rody by
geho milostivé ochrané, srze Svaté Modlitby poraučeli. Syna Bo-
žího Spasitele pravým Člověkem / a nassijm neymilegssím Bratrem
a křesťanům přestelem býti znali. Naposledy / o neporušení / a svýdnech,
před početím / po početi / po porodu / h až do Smrti neypotlivěgssím Pa-
nenství, uchvívětěgssí Panny Matky Páně / Blahoslavené Marie / ná-
božně / vctivě / vážně / smysleli / věřili / mluvili / a překlada Čenost / my-
ry v poslussnosti gegi následovati pamatomvali.

Epilogus
Paraecluse.

„A potud se vztahuje všechn celý, počadny a spásydelny Teh-
klad Svatého Evangelium / o Vtělení Pána našeho Ježíše Krista.
Který nám ukázal prvním Rozdílem tohoto Rájansí Čas / Pávod,
Místo v Matku toho Vtělení.

Druhým Artykulém gest nám v zámosti vvedené / Od Boha mil-
lostivé / srze Angelské poselství / Panny Marie k tomu povolání / genž

Pozdravění:

se dalo lasterím od Angela Panny / W hózni potěšením /
Poselství z věstrománím /
A důstognosti plodu vypravo-
vání.

Posledním pak hlasivím Artykulém oznámen gest spisob vžitkové
toho Páně Vtělení / že se stalo proti běhu a rozumu přirozenému / Ducha
Svatého moch toho tak písobením. A srze Všru Panně poslussno-
sti prokázanau / k vžitkum nevymluvným : Kterýchž nás ráč včasné
včinit ten Pán náss Ježus Kristus / vissi Cti, Chwáli hodný / a poze-
hnany na věky věků / Amen.

Modlitební Tři Versikové / z Píssi:

Poslán gest Archangel / R.

Zdržem tobi Orey Nebeskemu / Massemu Pánu Bohu gedrodtu.
V psemu Syne velmi milém / Zegly rácil Člověka rokamit.
V Ducha Svatému Mistru tomu / Adamu pod tuč napravici.

Rdyš se chce pro nás Kryše včelík / Xáč nám dání vnitřní obživení /
 Naroditi v téže vnitřji. Abychom ře v dobrém pracovali /
 Pane Boži Kryše pro tvoje Veleknju. Potom s tebou věčně královati.

Na Den Svatých Filippa a Jakuba, Apostolův Páně.

Ewangelium Svatého Jana / v XIII. Kapitole.

Pomoc nasse iwe Směnu Páně/ Amen.

Svatého
Apostols
řík výukou
vě.

1. Tim. 2.

1. I. 1.
Romau. 10.

Colel. 3.

FAmátky Svatých Apostolův v Křesťanstvu slavně se každého
 Roku wedle rádu a pořádku Náboženství připomínáním obnovují z pětadvá-
 lejich: Vrchně ne proto abychom je sobě za Bohy představovali a pomo-
 cuv obranu v nich vzdávali, nech vzhledem ge cili: Ale sice ně pravého Boha, a
 Pána Boži Krysta, v ruké Ducha Svatého, s svými dary v Svatých předvagi-
 cyho, poznávali. Na kteréžto známosti je živoe věčný žález / sám Pán Kristus
 svědčí. Prítom hned abychom Pánu Bohu díky vzdávali / že přislady svého milo-
 sedenství na Svaté srdce vzdali / nám ge za příklad pravého pokání / a sice Krysa
 Milosti Boží, docházeli, představili / až sice ně Črkew sobě shromáždili a zache-
 wati / v růli swau, že cíce všechny Lidi spaseny včiniti / vygeroviti rácil. Item/ Ab-
 chom i včeni Apostolsteho, Víry v Pána Krysta nabývali / a v ní se příkladem ge-
 gich i do Smrti v stálosti vtvrzovali. Naposledy/ Abychom i životu Svatých
 Apostolův/ Víry/ Lásky/ Naděje/ Trpělivosti a Křesťanstvých Ceností následovali/
 wedle oné řeti Apoštola Svatého Pavla/ řkauchyho: Protož obětate se jako vypo-
 leni Boží/ Svatí a milí / v srdci Milosedenství / v dobroru / v pokoru / v srdcích/
 v trpělivosti: snásťte gíjeté geden druhého / a odpaříte gíjeté sobě vespolec / mala kdo proti
 věčnomu žalohu / pokoj v Pánu Krysu odyvstil vám / tak y my x.

Tot gíj s gospodinjím znajete / přistupme k Svatému Ewangelium / a dnesni po-
 můzce dwou Apostolův Páně / Svatých Filippa a Jakuba, oddanemu / ktere, ges-
 tivaté / počátku Kapitoly Čtrnácté Hystorye Ewangelisty Svatého Jana sepsane
 slovy římito:

Nejel Pán Boži. Bědlníkum svým: Ne-
 vinnutí se Srdce wasse: Věriteli v Boha / v
 věčné věrite. V domu Otce mého přibýve-
 se iwe množi gíau. Byť gíjake bylo / býlých
 powěděl

poli
 degi
 svat
 lam
 Pai
 Ojj

Ziadi
 mne/
 widěl
 a dosi
 wám
 mne,
 nám
 mně;
 mluv
 Wért
 pro sa
 ē
 fterez

powěděl wám: gdu abych wám připravil místo: A o-
degrdulíš k připravení wám místa, že se přijedu / a poberu
wás k sobě samému / abyste kdež gsem ná vý byli: A
kam ná gdu vjte / v cestu vjte. Rjepl mu Thomáss:
Páne, nevím kam gdeš / a kterak můžeme cestu vědět?
Oj mu Pán Ježíss: Ná gsem Cesta / v pravda / v život:

Ziadný nepřichází k Otci / než stržemne. Vysste znali
mne / v Otce mého gisté znalibyste. A nyní znate ho / a
viděli gste ho. Oj mu Filip: Páne / okaž nám Otce /
a dosti gest nám. Oj mu Ježíss: Tak dlauhý čas s
wámi gsem / a což gste mne nepoznali? Filippe / kdo vidí
mne / vidíš v Otce mého. Kterak ty pravíss: Okaž
nám Otce / Co nevěříss / že ná v Otci gsem / a Otce ve
mně / Slova kteráž ná mluwím wám / sám od sebe ne-
mluwím / ale Otce ve mně přebývage / oni čini skutky.
Vérež mi / že ná v Otci gsem / a Otce ve mně. A spoň
pro samé skutky mi vére.

Gisté gisté pravíjm wám: Kdož véří ve mně / skutky
kteréž ná činím / v on činiti bude / a větší nad ty činiti bu-
de /

de/ neb vā gdu k Otcy. A žáčkoli prošti budete ve gméně
mém/ toč věním/ aby oslavěn byl Otec v Synu. Bude-
teli co prošti weg méně mém/ vā věním.

Evangelii.

Summa.

Viss.

L.

Marko. 16.
Iohann. 6.

Slovo svatá Evangelická řeč gest částka obří
něho Kázání Páne/ kterýmž se po poslední Večeři gedení
Beránka Velikonočního / před nastavagijcům druhého
dne Smrti svau/ s svými milými Vicedlnjky a přátely/
nehmilegssi Pán a Spasitel nás rozjehnávati/ a gich
tauto přečtenau řeči Summowně v zármutku potěšovati/ v Ujrepo-
tivzovati/ a ge o přibytech v Nebi gum v ossem těrčím připravených
pogisstiovati/ Čestu do Nebe vklazovati/ a svého pravého s Bohem
Otcem a s Duchem Svatým Božím gedenobytneho / řeči v skutečných
svýchmi pravé Božskémi dokazovati/ a vzdych své milé Chríkvi/ jako
Otec Svatotkum milostivě přejomny byti, zakazovati se gest rácil: Nám
k nešicistnému vžitku Spasitelnému. Kterémž z Výkladu Svatoho
Ewangelium porozumíme / když ge v nábožné rozmíráj teď nyní v ča-
su Kázání Slova Božího vezmeme/ v této dívau Artykulich:

Prvni bude: O gisotě svých nassi Křesťanské v Pána Ježu Krista.
Druhy/ O životu dnešních dívau Svatých Apoštola v Páne/
Filippa a Jakuba / v této vise od samého Krista pogis-
tých / a Vicedlnjekau Smrti korunovaných.

I.

Pří Prvním/ Gisota a pravda Víry nassi Křesťanské v Pána
Ježu Krista / v počádku Textu dnešního Svatého Ewange-
lium / velmi potěšitelně od samého Pána naseho / tauto Číverau
Pečetí se stvorzuge :

T Nejprve / podstatou té samé živé a pravé Víry genu/o nemá
v něho. Kteráž se novstahuge na samého paupého Čílovéka/ neb na g-
né některé Stvorení Boží : Alle na pravého Boha Stvóritele/ geni
gest Otec / Syn a Duch Svatý / Stvóritel/ Výkupitel a posvětitel
nás. O tom řeč Nebeského Mistra, k Vicedlnjku svým těsítelně pro-
mluvěná/takto zni v Textu Svatém: Nermutíž se srdece wasé/
Jakový řekl: Mogiš milis Vicedlnjich/ přátelé a následovních/nermutí
se z toho / že gste se kmeně hlasem mým svolati dali/ za Vicedlnjky k Nebu
kmeni Čícení (nechawšsi svých Rybářských obchodů) oddali/v jemnau
po chlásky/ za čti Léta a ssesi Nešicu, chodili/ až gste nme z Víry (kto
řež gsem wás věním/ a žáračným dívau činěním přivedl) Synem

Boha

Boha jiného / Kryšta Ježíše / Slova jinota věčného magického, ne
gednau vyznali. Též pak slíšíte mě obříneče / zarmavené o Smrti
mě před tvámi mluvené / ne letejte a ne zarmucujete se / aniž se o mně ha-
te o nějakém Swidru / Sancročensku a Smrti-hodném dominisvege /
a dvočtovce we mne / že bysste nějakou novou / někdy neslychanou výravu
od pravého Boha stvrdění byli / tím se nestrasíte : Nýbrž Věříte-li w
Boha pravého / v nemě věříte / a věříte we mne / že w pravého
věčného Boha věříte / vězíte : tím se těsíte a gisti budete. Neb há w Oti-
ci / a Otec we mně gest. A kdo vidí mne / vidí v Otcem mé.
A protož / kterí lidé w Bohu věří / že o ně Pán Bůh vstavděnau pěti
má / o tom důvěrně slyšeli / a tím se potěshili. Vý mogi Bředlns-
ký, a rozhodni Křesťané / we mně pravého Boha gesti budete věříti a
věříte / tehdyž se nemůžete / w myslí nestrasíte / w výře nevilegite e. Vý-
brž vězíte / že há o vás právě Božskau a spashedlnau pěti mám vstav-
děně. Nebo dána mi gest (od Božství mému Čílosvěcenstvu) vossilá
moc na Nebi v na Zemi. A hle, há s tvámi gsem až do skonání Světa.
O nevýborněgšího potěšení / a od samého Kryšta w Apostolich Vl-
ryn pogisséns. Mohlolíž gest co výse a liběgi k vývrzení křesťanské vý-
ry w Syna Božího / od něho samého promluweno býtě Nálozo : Kdo
w Kryšta věří / že w pravého Boha věří. Gestto toho v Swatí Pa-
tryarchowé a Proroci dosvědčugí / kteríž gsa w Semeno ženy, Kryšta
zaslibeného, ne gináce než nálo w pravého Boha věřili. Kterauž
témoto horlivými žádostimi / tělesného přichodu Páně na Svět vyz-
návali / výstagice : Oby prolomil Nebesa / a staupil jen genž přejiti
máss. Ziadnyž pak Nebes prolomiti / a s Nebe dolu staupiti nemá-
že / kromě sám Bůh. Kryšta Pána z Nebe na Svět přijeti Swatí
Duccové žádali / tehdyž ho pravým věčným Bohem býtě věřili v vyzná-
vali. Nálož v zřetelné toho doložil Prorok Janáš / říla : Hle sám
Bůh přijde / a spasít nás : a tehdáž fulhavý postočí nálo Gelen / ří.
Což je gest o Kryštu mnil / gedenactau Kapitolau Evangelium Sváte-
ho Mattheusse zgetvone se to znáti dává. Opět / zvěstoval Prorok geho
Tchule : Nazvano (prey) bude jméno geho Dívony / Ráde / Bůh / Kř-
sťan / Otec věčnosti. Item / O Abrahamovi Patriarchovi sám Pán
rakto dí : Abraham radowal se aby viděl den mág / v widěl / a radowal
se. Nebo pravé než Abraham byl háč gsem. Item / Blahoslaví Pán
Oci a vši Bředlnsku svých / že gsa to viděli a slíšeli / což viděti a slí-
šeti Swatí Patriarchowé / Proroch a Králové horlivé žádostiví by-
li. Apostole Swatí podobnými slovy o tom věj / toho dosvědčugice /
že se potom spasení / kteréž gest skrze přijetí na Svět věčného Božího
Syna / anobrž pravého Boha w Těle / nastati mělo a nastalo, ptávali /
a geho hledávali / totíž výravu w zaslibeném Kryštu / Swatí Proroch /

Argumentum

Matthew 10.

Ezra 6. 4.
Iohann. 3.

Lucas 11. 21.

Matthew. 11.

Iohann. 8.

Lucas. 10.

Romani. 1.
1. Petri 1.
Apol. 10.

Zomu

Tomu samému Krystu svédeciwi vydávagice/ že ve gméně geho magi
ivžeti hřichů odpustení všichni křížkoli věří w něho.

A tak giz z tohoto pravodu a sтворzené historie Všry Křesťanské po-
znávat mame. Že kdo w Krysta věří / ten každý w samého pravého
věčného Boha věří. A kterak ti lidé na Světě jsou pravé všry a
Náboženství pravého / kterí věří w Krysta Spasitele pokolení Lid-
stva. Neb toho sama řec Syna Božího pogubitnge/kteráž má Svě-
decové pravdy / předně z Nebe od Otce Nebeského/čkauchyho: H v n c
A v d i t e. Toho poslaucheyte. A z toho dí Pán w Textu: Slova
kteráž já mluwím wám, sám od sebe gich nemluwím: Ale
Otec můg sve mně přehýwage. Druhé Svědecové od Proro-
kůw. Řícti od svých vlastních žáračných řutkuw. Dí w Textu:
Věřej mi / že já w Otcu jsem / a Otec sve mně. Aspoň
pro samé řutky věřej mi. Čtvrte od Apostolských díwů/
kterýmž gest Ewangeliu o Krystu Pánu sтворzeno. Páté od svého
vzktísseni / slavného na Nebe všiaupen / a viditedlného Seslání na
Apostoly Ducha Sváthego. Šesté od Věcní Ewangelického / po
všem Světě lid k věře a k gednotě Křesťanské shromáždigungyho. Se-
dme od spatovalení ho w Nebeské slávě včima Šíepánowýma a gňich
Sváthych. Osme od krvavé Smrti Apostolůw a všech Muccel-
níkuw/pro gméně Pána Ježíše z Světa seslých. Sunimau (ač dym
s Sváthým Pavlem) Tak veliké množství jako Oblak Svědkůw gesi
toho / kdo w Krysta věří / že w pravého Boha věří/a pravdivého n
nehypodstatnějšího Náboženství gesi každých takových věřících/a tomu což
k té výře náleží povinné dositi-ciných.

Ziadny žagisí z Bohův Pohanských / ani z Chřsarů Ržimských/nad-
to pak Máchomet Turecký / nedokázal/ ani neprokázal takové historie a
pravdy Všry w sebe/jako nás Pán Ježíš Krýstus. Neb kdo gesi tak
mocný jako Pán Vůh nás / kteryž na výrostech přebývá. Není nám
w Sváte Biblij nepowědomé/kterak někdy Národové w Světě mno-
ho o svých Mlodlách / w nich se domněvali pravého Boha cíti. smey-
síeli: Yakožto o Belfegor/Dagon/Bálovi/Moloch/Dhni Orimilda,
Apis, Canopus,&c. Však gini w potřebách nic nespomáhal: Nýbrž há-
dagice se Lidé o gegich mocnost/gessé wice šerzeně zahánbowání byvali.
Očený hodně Hystorye tuto slussi položiti. Čtete: Kterak někdy me-
zi Chaldeeskými a Egypetskými Národy vznikla různice o diagnostice a
znamenité mocnosti gegich Bohův/kteréž oni Náboženstvími cíli. Chal-
deeský Dhni Boha svého Orimilda řecený / a na bslém koni na Pro-
cessu nábožné nosený / w moch a w Sýle výchivalovati / pravice/že
má moc a může snadně všech gňich Národníw všecky Bohy popáliti.
(totíž rukovětě v dělané/valež Dohane miswali.) Naproti tomu Egyp-

prawdy/ w
v. w Krysta
a Nábožen-
ství pravé
historie.

2.
Doutor. 18.
Matthæi 3.17
Iohannes. 12.

11.
Iohann. 5.3

111.
Lucce. 10.
v.
Matth. 28
v.
Psalmo. 17.

v. 11.
Ador. 7.9.
v. 11.
Hebra. 11.12

Numero. 25
Iudic. 16.
3. Reg. 18.
Psalmo 105
4. Reg. 2.1.
Historie.
Thea. His. 56

Cornel. Tacit
ib. 7.

stíj Canopa svého tak řečeného Obrazu (k u poctivosti Kanopa / někdy nevysokého správce a vynálezce Lodí a Šíjí na Rzece Nylu / po Smrti za Boha od nich vyživzeného) mocnosti se vychlubovali / a k dokázání toho z-obogij Strann den sobě gmenovali. Tehdy geden Egyptský Modlárský Kněz / aby s Bohem svým Canopo vyhrali / vynálezslil kest:dal vdeleti velikau Nádobu k Obrazu podobnau / vnitř prázdnau / a vssudu žvrtanau / vssak vostek zalepenau: Kterauž naplniv wodau / hlawu z onoho obrazu Canopum na to vstavil / a tak to Mistrovský sformoval / že nebylo rozehnanj mezi onim starým / a tímto novým Obrazem. Tehdy w vrčitý den Chaldejstí na vložený sobě plac k tomu (kdež giz privé Egyptstí s Bohem svým pohotosvě byli) také w Processji slavně s svým ohněm se přibrali / a vssem cizých Národu w Bohum se posmivagice / o gich něcennosti / a o svého Boha Ohně mocnosti dysputovali. Ale to slovo mnoho potřebí k tomu gest z Kaldejstí. Oheň svůj okolo Kanopa Egyptského obrazu roznstili / na němž se vost rozpustil / a voda z něho hustě děrami tekoucí Oheň vhasyla: Zjehož Kaldejstí nesetřili / a tak s svým vhaseným Bohem w hambě s posměchem domu nasvratiti se musyli. Ale Moysijs potom w temž Egyptě / neléne a ffortelně / ale pravdivě a zgewně vssemo húcnost svého a nasseho pravého Pána Boha prokázel: Když Bůh svau mocí k Modlitbě Moysijsowě vssecto to Království desíti hroznými ranami / až naposledy potopenim samého Krále Faraona, kewssim Bogstem w Červeném moři střetal: Vedle oznamení druhé knihy Moysijsowé. Tak Eliáš Prorok / ne bodením se spicem jako Kněz jí Balovi / ale Modlitbou / vyproshiv na svém Bohu suchotu za půl-čtvrtka Léta / a potom hojně děst: na Obět pal Oheň z Nebe / vyznání Víry / a gisotu pravdy vssemohúcnosti Boha pravého včinil a dokázal. Nepominul toho v nás Pán Ježiš / w Božství Bohu Otci a Duchu Svatému rovně: ale také strze své Čticele / včasu potřebu a podobně offale, své Bohy s Modláři hádky, svau moc prokázel / a gisoty Víry w svých zgesvňím známením potvrdoval. Neb čteme: Kterak Léta od Narození Páně do vstistého sedesátého sedmého / w Denemarštěm Království vznikla nemalá hádka při nějakém kwasu, mezi Křesťany a Polany o Krystu pravém Bohu, a ginch Božích pohanstvých. Neb Polané své Bohy za neypředněší / a Náboženství gegich neystrožitných / w světě byti gisili: Křesťané pal / obzvláště nějaký Popo Clerius, na místě ginch Pána Ježiše včeným Bohem / a Náboženství Křesťanské, na Krystu založené, při začátku Světa gesse w Ragi začathm důvodně dosvědcoval / až na to přišlo / že ten Popo z přísného rozkazu Herolda Krále té Země / pravdy svého Křesťanského Náboženství zákravným známením měl dolazovati. Tehdy on z horlivosti živé Víry / Pánu Ježi Krystu straussenu Modlitbau tu vssectku při v samého se-

3. Reg. 18.
Iacobi 5.

Historia

Na den Svatého Philippa a

nemarské
dovolitvi
a vce
jeu Kry-
vu přes-
s. Léta
ic. 966.

itich lib. 3.
o. Gram.
lib. Saxon.
1. Et Si-
cetus.

be důvěrně poručiw / wěre tomu/ poněvádž o Slávu Křistovu běží/
že se Pán Ježíss nedá potupiti: V tom hned veliké železo/ ohniwě rož-
pálené/a gemu ukázane/musyl do rukau vzít/a ge se mítam před Krá-
lem a diváky přijomými nosýti. Kterez když mu neymenssi poskvrnky
spáleniny ani bolesti na rukau nevínilo: Král se všemi nemohli se to-
mu nadiviti. Protož tudy slyše w nosseni toho ohniwěho železa od Pop-
pona o Křistu Pánu Rázani / k Víře Křesťanské gest přiveden / a po-
tupilovše n zahladivše pohansko / se vším Lidem w Křista všečil/
Křest přigal / a Poppona Biskupem w Něstě Alurusti včinil. Kterýžto
Poppo gestě k vytvoření Lidu w nově na Víru obráceného vyprosyl
sobě na Pánu Křistu u tento záračný disv včiniti / Mage na sobě oděv
woštěm pokropený / kázel gen zapáliti / kterýž všecel až do Traudu na
něm shorel/wssak geho Čelu netoliko bolesti / ale ani vrásky neymenssi
nevínil. A tak tudy Náboženství Křesťanské w Denemarský Národ
gest vvedeno/ Léta wssak položený.

Tyto Historie položeny gsau tuto pro podpor gisoty a podstaty
Víry nassy w Křista / že gest w samého pravého Boha. A protož ne
Rimaucenj/zahynutij/ Swedenj neb přestrassenj / ale poichsenj a včině
spasení přináší všem věrným.

¶ Druhau pečetí od samého Pána Boha nassho gisota Víry se
specetuge: Dobrodinim nevýmluvným/kteráz věrjím Víra s sebou
přináší/a w Textu zegměna P. Křistem se zvestuj. Genz gsau tato:

Předně/Duchovní a věční pokog / totž / s Bohem kře Smrt
Páně nasse dokonalé smíření. Což Pán w těch slových obsahuge / ita:
Nermutí se Srdce wasse. A nisse: Pokog wám. Pokog má dá-
wám wám/ ne jako Svět dává/yá/ ř. Kteréhožto pokoge vžitek Apo-
stol vyplisuje na mnohých místech/řka: Smíření gsouce s Bohem kře
Smrt Syna geho/ pokog máme/ a s daussaním k Stolich milosti geho
přistupovati mizeme. Druhé dobrodinj Víry gest ta samá Víra/sto-
rauž za obzvláštni dar Božího Apostola vyvysugli. O tom Text znij:
Věřiteli w Bohu / n we mne vězte. To gest: Mateli ten dar
Boží/ze w Bohu věřte/n we mne věřiti mizete. Kdoč pak věři w Synu
Božího / ten má zaslbený život věčný. Od když Ěrci dobrodinj Pán
zvestujge/genz gest/věčný být/ smrti Páně w nebesích nám připravený.
Neb dí/ W domu Otce mého množh gsau přibytkové.
Bylo bylo ginač/powědělých wám. Protož se nesiarente fami-
lyste se poděli / když wás pro Víru man Lidé w Světě vyháněli:
Alle zmeně a vězte/že gest má dí Otce Bohaří/ kteréhož Stolice Nebesa/
a Země podnože Noh geho gsau. A když opustil dům/Bratři/ Sestry/
Neb Rodice své/Manzelku/dísy/ pole/ ř/ Pro mne/Stolice vše
zase w Nebi vežme. Nebot já gdú / abych wám připravil

II.

jan. 14.

m. 5.
hes. 2.
lol. 2.

m. 15.

m. 3. 5.

az. 66.
uth. 19.

místo v Království. Dicte miho / a žasť příjdu / a vežmu vás
 k sobě samému / abyste kde gsem já / v vý hýli. Z toho dílu
 Apostol: Že nás občování gesti v Nebech / odkudáž v Spasitele
 čekáme Pána náscho Gejisse Krysta / který promění Čelo ponižené na-
 sseho/pripodobně ge k Čelu výročnosti své. Čtvrté dobrodiní gesti/zákoně
 oznamená a vlázaná vprímá Česta z této vydne Smrtedlnosti do Nebe-
 ských přibytíků, k věčné radosti. Neb hned dále Pán díl v Textu: A kde
 há gdu/wsite/a cestu znáte. To gest: Že já křeď svou nastáva-
 gich Smrt, z Světa do Nebecké slávy v Čele gdu/ O tom dobré (gesti)
 gste gen mých častých Kázani / o Smrti a vzkříšení mém vám předklá-
 daných pozorovali) wsite / a cestu za mnau do Nebe / také křeď Kríž a
 Smrt vlázanau, znáte. Neb jako Krýsuis myslí trpěti / a tudí v Čzlo-
 věčnosti do své slávy vsgti: Tak rossicku Lídě křeď Smrt k věčnemu
 životu se berau. Tomu když Apostole nesrozuměli/a křeď Tomáše řekli:
 Pane/něvýme kde gdes: A kterak můžeme cestu věděti?
 Hned dobrotný Vidce do Nebe světlegi na sebe včázel/a Křekl mu
 Gejiss: Vá gsem Česta / a pravda / v život. To gest: Vá
 gsem žásluhau Smrti své sám Česta k věčnému Spasenj. Nebo kdožko-
 li ve mne věří / po té cestě, kteráž do Nebe vede, křáci. Gsem také
 Pravda / Totíž / Nenpravdiwější a nevěrnější včitel / žádného ne-
 sklamávage: A ten a takový / kterýž pravdiwě, vprímě a zgesvně
 vůli a milost Boží každčinu zgesvugi / a o věcech Spasitelných vše-
 cky světle vyvčugi: Tak že nechodí v Čemnostech / aniž je vráží / ani
 blaudíj ten každý kdož mne následuge / spravugje se mým včením. Gsem
 v život / Totíž / původ a dárce věčného života. Neb každý kdož se mne
 dívá / nezahyne: Ale hríčkum odpusťení / a pokon v Svědomí mý-
 ti / v od Smrti vzkříšení gsa / semnau na věčnost živo byti má. Zehdyž
 kdo Krysta Vírku přigimá / z Čestu do Nebe nezblaudíj / a na věčný ne-
 zahyne: Ale z Smrti do života přigde. A tož gest ta pravá / zgesvná
 a vprímá Česta. Ne Čelezná, Světská/ale Duchovní. Ne do Prahy/
 do Vídni/ do Vlach: Ale z Světa do Nebe k Bohu Otci. Gistipat
 k Bohu Otci gest Boha právě znáti / ospravedlnění křeď Víru v
 žásluhu Smrti Božího Syna dogsti / Duchu Čwachého Díjem v
 Náboženství se řidíti/ Boha právě vzhívat / v příkazaných povolá-
 ní svého choditi/ Dwoce Víru řeškou dobrých ploditi / a Světem
 flechetného občování gímž řejeti / vetrovi trpělivosti křížu v trván-
 liwě až do posledního dchutí života časného křácti. Nebo kříž
 Boha / genž gest Otce Pána náscho Gejisse Krysta / Duchem Sva-
 chym se nám křeď Slovo Boží v známost vwozgichho, právě neznagi/
 jako gsa žide/ Čurch/ pohanc. Item / ne křeď samau Víru v Krysta/

Philip. 3.
Colos. 3.
Hebr. 13.
1. Ioan. 3.

Luc. 14:

Ioan. 1. 12:

Ioan. 5:

Česta do
nebe gste:
To gest:

Na den Svatého Philippa a

Ale žásluhami svých skutkův k Bohu se přiblížiti domněwagu. Což tím
Zákonních a pověřených pokrytch. Item ne samého Pána Krysta za Je-
síu k spasení/ale Pohanci/rozličné oběti mnohým Bohům/ a gegich Mu-
drcové Virtutes morales, Cimostí Mirauwův: Zde Zákon Mionjussi/
Turek Rozka; Machometus/ každého dne mnoho krátkých rato Slo-
wa: Nemí giného Boha/ gediné Bůh na Nebi geden / a Machomet
gcho Prorok: Pokrytch pak w Křesťansku své Regule, rádn/gednoty/
lápe/oděwy: Čakovici a ti wssyckni, pravojm/domněwag se se bez Krysta
k Nebi přiblížovati / vprimo do pekla pospijchají. Nebo díl ten sám
věrný a pravodivý Budce do Nebe w Textu takto: Ziadný nepři-
chází k Otci/ gediné skrže mine. A wssyckni Proroci / n wssicka
Svatá písma tomu samému Krystu Swědecov w ydávagi/že we gme-
nu geho hřichům odpustění wžytí magi ti wssyckni/kdož w něho věří/a
w něm samém život věčný složený bhti v kázání. Všeckna také Kře-
stianštá pravá Církew s Apoštoly to wyznává: Že není žádného gi-
ného gmeňa pod Nebem dánou Lidem/(četíza prostřednictva smíření na-
scho s Bohem v kázano) w kterémžbychme mohli a můžeme spasení bý-
ti/kromě Pán Gejiss Krystus/ Boží a Marie Panu Syn.

Tato a tak Spasitelna Dobrodiní poněvadž Víra w Krysta
Pána s sebou věřícím přináší / tehdy se tim opět zpětětuge a za gisau
síwzuge.

¶ Četísi pečetí Gisota Víry se zpětětuge, w pořádku Textu Svatého Ewangelium/světlau známosti Boha Otce Nebestého / w Krystu
Gejissu Syiu svém se sítvěgicího / a Duchem Svatym w Nábožen-
ství/strze Kázání Slovo Boží/nám se w známost vwozgicího. Od tom
dí Pán w Textu: Kdybysste znali mine / n Otce mého bysste
znali:a gij nyni gen znáte / a viděli gste gen: když gste mine
viděli/zvláště w mých božských zázračných činech. Nebo já netoliko člo-
věk gsem / ale také Bůh pravý. A protož kdo Krysta zná / Boha zná.
Kdo Krysta ctí / Boha ctí. Když pak tomuto smyslu řekl Pán Svatý
Filip nesrozuměl/řekl: Pane, okaž nám Otce / a dosti gest nám.
V řekl mu Gejiss: Tak dlanuhý čas s wámi gsem / vše
was zgewne / a svého Božství díwy potwzuge před wámi zázračně/
a ne poznali ste mine: Filipp / kdo vidí mine / vidí n Otce
mého. Nebo není Otec giny Bůh nežli já/ ač pak dwe rozdílné Osoby/
wssak gediný a pravý Bůh gste. A to tak: Že kdo mne vidí / ten každý
Otce věčného vidí. Kterakž tehdy ty praviss/okaž nám otce?
Nakobysste ho wždycího nesparrovali tolitrát / tolitrát gste mne viděli.
Cíili newěriiss / já w Otci / a Otec we mně gest?

Nebož

Neb tako Slunce po blesku sítvělém se poznává / a gedno s druhým spo-
lečnost má : Tak Bůh Otec krze Syna svého Pána Ježíše. Kterýžto
gsa Bleskem slávň, a obrázem podstaty geho / se poznává. A tak blesk
slunečný ne sám od sebe / ale od Slunce pochází : Tak, Syn Boží díj /
Slova kteráž námluvním wám sám od sebe gich nemlu-
vím : Ale Otec we mně přebývá / on činí skutky. Kžili
nevěříste / že ná w Otcích gsem a Otec we mně gest ? Věříte že
ná s Bohem Dcem a s Duchem Svárym / nakožto blesk s Sluncem
a s Horizontem Slunceňau / w podstatě Božsté gedno gsmi. Což geseli se
wám k Váře nepodobně byti zdá / aspoň pro tř samé skutky právě
Božsté / odemne činěně / Věříte mně : Neb netoliko ná sám mohu zázra-
čné a zgeivno-Božsté dívy činiti : Ale nakožto pravý mocný Bůh n w
mne věříscym / aby ge těž činili / té mocn vdeliti. Gisté gisté pravým
wám : Kdož wěří we mne / skutky tř kterež ná činim / n
on činiti bude : a wětší nad tř činiti bude. Což se wskutku sta-
lo / že gsau Apostole moch a gménem Pána Ježíše Krysta dábly z Lidí
svým itali / wsklilyaké nemoci záracené w lidech vzdávaly / až n mr-
tve krízily / nadto nazýky rozličnými mlusvili / kterýmž se nízdá novčili /
což se neče aby kdy Krystus činil. Ne žeby nemohl / neb nevím : Ale ne-
chtej. Item / Krystus toliko w židovství nětco Lidu ē svého Víseč obrá-
til : Ale wěrní Včedlných geho wšecet Svět.

Luca 1.6.
Marci 1.6.
Aa. 5. 16.
19. 10.

A tak Pán Ježíss tímto wsshim Apostolovi w všech věrmých po-
těsyl / a těsji / také tau světlau známostij Boha Otce, w Osobě své nám
zgewenau / Víru Křestianstvu ztwrdil a zpečetil.

1111.

¶ Cítriau Pečeti gisota Víry nashy od samého Krysta w dnes-
njm Svárym Ewangeliu se zewržuge : Vízlem z wzhváni gména
Pána Ježíše pravého Boha pochodičním. O kterémž tento slib Páne
zni w Textu / dwakrát opakován : Začkoli w prosyti budete Ot-
ce we gméně mém / tož včinijm. Nakdy řekl : Poněvadž zasli-
bugil / a dáti wám mohu to wšeceno / ceho kdy potřebujete : Tehdyž mne
opět z toho Bohem pravým byti zvýte a wěřte. A protož věrči wšesje we
mne / tam se těsíte / že odemne wšech potřeb / pomoc a spasení docházeti
muzte. Nebo Otce mého dobrata krze manu náhylnost ē wám we mne
věříscym se zgewuge / pronáší / a lidstvemu pokolenij w vědomost vwo-
žuge / tak aby oslavěn byl Otec krze Syna.

Z těch zagiště dobrodinij / kteráž Krystus svým věrným stěděl čini-
ti ráci gest zgeweno-patrne / ná Otec Nebeský darce / a Duch Sváry
darův podělitel milosrdny / litostivý a stědrý k nám w Krystia věříscym

Ggggg uj

býtka

být ráči. Protož se tím v tváře zgissugme / w tvé děčnosti s díkem-čině-
ním rozmáhemce / a tvéřích Věčným Pánem většsem dobrém ná-
sledugme. Nalož pak dále

I I.

Filius druhém Rozdílu Kázání slyšme O životu dnešních dvaná-
tisíce Apostolu: Nejprve o Filippovi/ který byl Rodem z Bechyně
Města w Králi Galilejském. Gsa povolán od Krista k výadu
Apostolskému / o našem Čudu na pašti s Pánem Kristem rozmá-
val/a w Jeruzalémě Rzeché lidí některé/ když rádi chcieli s Kristem mlu-
viti, opovídali. Také za jehož čestného svědectva známosti Boha
Otcie Pána Krista žádal/ naříz Evangelium oznamuje.

Po vzkříssení a na Nebe vystoupěl Pán / spolu s gňomí Aposto-
ly Ducha Svatého zázračně přigavil / Nejprve w Samarii včil. Po-
tom do Synchských Krájin dalekých přišel / kdež za dvacet Lech E-
wangelium Svátého lámal. Naposledy pro gňomo Pána Ježíše za jeho
vklizování / kamenism gsa na též Kristi od Pohanů vmetán / Lécha
Páně paděláteho čtvrtého / vedle svědecov Evžebsia kromyláře Chr-
těvniho.

Byl také v gňomu druhý Svätý Filip za času Apostolského/přígo-
ni mage Evangelista / geden z Sedmi Zahnutí / o nichž se w historii
Svatého Štěpána zmínila činí.

Tento Filip nejprve w Městě Samarii Evangelium lámal za-
čal / mnohé k tváře Křesťanské přivedl / Kříž / zázračně Duchy netíše; /
Lidí wyháněl / v Chrámě a dnau ztrápené vzdoroval: až v Šimona
Křaroděgnisla k tváře Kristově obrátil / a potřízeného k sobě přivinul.
Zem / gsa od Angela napomenut / do Gazu Města sel / kdež na Že-
nářenina, Královny Landaces Komorníka / anobrž nad Královský-
mi věsemi druhými Klenothy vládare / strží lázany výklad protoství
Zanásse z. Kapitoly, o Kristu Pánu tváře vypcil v polštíl. A potom w
Městě České tak čeceném své obydli s Manželkou a s čtyřmi dcerami
svými měl / kdež Křekw Křesťankou spravoval / a Svátého Pavla
z Rzechských Zemí do Jeruzaléma qdauchyho / přivítal i k sobě do hospo-
dy přigal / a tam také posognau Smrti w sejfosti věku w Pánu všnul.

Takubové Svatí také byli dva / a oba Apostole. Jeden slaul
měsíci Jakub / kterhož se připomínává w Křtu dětí pětmečtměsíčního dne
Měsíce Žerwence. Druhý Jakub slaul mensi / kterhož dnes připomí-
náme, Syn Alfonse / a Marie Sestry blahoslavené Panny Matky
Páně / pro pobožnost a životu svého vprímo / přígo- / vprígo- / vprígo-
měsíci nazván byl. Bratr měl Šimona a Judasa Apostoly / naří-
se to poznává w Svátého Matthausse ; trinácté / a Marta ; Že-
tohy. Kře-

Philippe
Apostole /
Wlost. vtaa.
Iohann. 1. 12.
6. 14.

Cínowet.

Smrt.
Eusebius lib.
4. cap. 2. 4.

Philippe
Dyakona
měl.

Candacis Re-
gina Thesau-
tariorum.

Jakub měsí-
ci 2. Iulij.
Jakuba
mensi ho
život.

Matth. 10. 17.

Marc. 13. 15.

Lucus 6. 24.

Autor. 1.
Ioan. 19.

tol. Kteréž Matka geho po Smrti prvního Nianžela Alffea, Dece
Jakubová/s druhým Nuzem Klöffášsem splodila.

Zomuto Jakubovi sámému Kristus Pán se okázal vstav zmrzových. Kterýžto po Duchu Swatého seslání, od jiných Apostolův byl zřízen do Jeruzalemě za nevyrovnájího správce Chrístové Křesťanství. K němuž Swatý Pawel třetího Čeča po svém na Vluru obrácení přišel / a Swatý Petr o svém závračném vyšvobození z vězení gemu zvěstovat ráhal. Tzj Swatý Jakub na prvním Apostolském výročí, nem Sněmu světového s Swatým Petrem a Janem gsa u včinili / o dogejis přízni Boží / ospravedlnění a spasení / darmo z samé milosti Pána našeho Ježiše Krista : strze Vluru v něho.

Hieronymus.
1. Cor. 15.
Euseb. lib. 2.
cap. 1.
Galatas 1.
Act. 12.15.

Když pat třideceti letch Chrktiv P. v Geruzalémě spravoval / Žeča
Páně sedesátého třetího od všechlých židov z Kazareckice sfržen / ka-
menován, a na posledný kůžmi domordován gest. A ten gest život
dnešních dňau Svatých Apoštola Páně. Kterýmž sv nás rovněža-
lo v weyladem S. Evangelium Duch Svatého Ducha v Pána Krysta
Boha pravého zpečtuge / a k následování příkladných svatých cnu-
si wzbuzuge / v také odplatau v Nebeských přibytcích Pánem Krystem
pripravenau zgištuge. Který nám vossem ráč dár dogisti spisobce a dár-
ce včenného spasení Ježiš Krystus. Semužto samému Čest / sláva/
discípulni / Schwála / Moc a Vysarostu vzdávati se má mynij v výd-
eh / až na včky včku / Amen.

Smith
Bapt. lib. 2.
cap. 1. 23.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ପ୍ରକାଶକ.

Modlitebná Píseň / Vařo: Zachowev Paně slovo své / ř.

Ryste Reali Apostolstky/
Panе Bohе násс Rесtianstky/
Pocheti Dwec zlaudilcь/
Tessheeti garnaucenychъ :
My rádce Dwéince swého/
Wétsice w tě Boha swého/
S Swatym Filipem Jakubem
W hříschъ swých se vygewugem.
W sijnu twé Bohéte pravice/
Kac nás w Chr̄tu čim dál wíše,
Chrániti w sumeku tesseli/
Slowem swým w Wite sylic.
Rylane : Neemuk se wasse Srdce/
Wétsicel w Boha Dice/
Dwemne Boha prawého
Tesseli, w spasiteli swého.

Werkme / w rokce gřešme,
Kryše ečku se číšme/
že w domu Otec ptišpeč
Připravenech dogdem statku.
S Bohem pro tvaru Smrt Smíření,
Zde w szech hřeškůw odpusťení/
V Nebi wěcný bý rāc dátis/
Nám Čestu tam vložati.
Le Decto/prawdo/zivotě/
Wěd/vč/obji w nás w Wijse tě/
Kterauž gsp Kryše zpecetil,
V Grdých nařich gi oswitil.
Známosti sebe sameho /
Te Bohu Otec rovného /
Opchom sfance oswitil,
Dostli wěchno spašení/

ଅ ଭାଗ ଦ୍ୱାରା

Ggggg ggg

Norden

Na den Sváteho Jana Křtitele. Kázání na wsecku Hystorií života jeho.

Sen tento Svácečníj gest den Památky Narozenij Sváteho Jana Křtitele/předchůdce Messyáše Pána nosscho Če zu Krystia. O kterémžto S. Janovi wssyckni Číyki Ewangelistové mnohé chwály gſau ſepſali: Anobrž sám Pán Krystus wysoce gen zweyſtvi rácil / témto ſlowy ſla: Nepowſiel wysessi mezi Syny jenſchmi nad Jana Křtitele. Nad-to p Duh Diec / ſgewenjm S. Ducha ſteze proroky / potomně ſteze Archangela Gabryele / pri gſetě než ſe na Swět narobil / o témž ſwém wywoleñém ſlužebniſku ſlawnau zminku činil / když ho hlaſem na paſſeji wolajíſchm / Angelem poſlanhm / a Ducha Eliaſova horliwym náměſtěm/p předchůdchym Messyáſowi cestu připravujíſchm / důstogne gmenoval. Podle kterežto prawdívě chwály / poněvadž ſe gest ten S. Ján Křtitel wewſem uſ věrný na Swět vklájal / ſluſně v nás Božiſ Chrkve připomijnání ročního a ſvětového Svátku zaslaužil / newſak powěrečně ſpůsobem Modlákſtym a pravě pohanskym, w palení ohňůw / ſelín / traw po Žemí ſlamí / wěnicu Černobylowých noſſenij / od nás Křtianů pamatoval bhti má: Ale w cítoře pravdy včemž Ewangelistého / na Pána Če zu Krystia ſe vztahujíſchho / gehož ſamého podstañhym Veránkem Dnežím / hřichy Swět a ſrujmagijíſchm / dneſníj Svátek Ján, beſti wyſvědciuge / a l' němu ſamému wſecky ſwé včedlníſky a Eticele odſyla. Zé ſe pak w Chrkvi Křtianſké každoročně někak památek S. Jana gmenuje / y to předewším wěděti gest potřebné / kterak ne gednoho / ale pěti Svátejch Osob / to Gměno Jana magijíſch, Swátečně ſe připomjnává.

Prvního/S. Jana Ewangelisty a Apoſtola/ w Tecti den ſlawnosti Narozenij Pána Krysta.

Druhého/Jana Blato-vstýho, Chrysostomi, který ſe w ſprávě Chrkve Konſtantynopelitanſké ſkvel, za času Arcadia Chſare Kjimſteho a Eudoxie Manjely geho / okolo Letha Páne Číyſteho dwadeſtihho / gehož Svátek býwa při času Nativit deuſteniku.

Třetího/Jana Křtitele dneſního/kteréhožto Svátek / dwadeſtihho čtvrtého dne Některé Číerwna wždycky ſe trefſowává.

Čtvrtého/Jana Bur-Jána/ wždycky po ſeptimku potom býwa.

Pátého/Jana z húyne/ na-jepti po Švatém Prokopu.

Sedmého opět/ ſtěti S. Jana Křtitele / ſtejtí den po S. Václavolměgi ſe připomína : gehožto ſento dneſní čermecchtih den měsíce Číerwna ſlawnost narození w Chrkvi Krystově ſlavíſme: a kdy / z kterých rodicům posel / kde ſe narobil : A co ſi přitom / y wewſem životu téhož Jana Sváteho nám vříjchm w Krysta Pána ſpahyedlinho od Boha zgewilo / poſlalo / zbehlo a ſalo: O tom ſe Chrkvene bez vříju ſluw mnohých wypíuge. Y také my Aubové gegi včiti ſe budeme z hystorye o početi a Narozenij S. Jana Křtitele, od S. Lukáſa Ewangelisty / hned z počátku hystorye ſwé Ewangelisté / w Koſdiſlu prvnímu poſtané / kteraužto pro včiwoſt a wážnosť ſlова Božího poſtanauje / pteſlyſſme ptečenau ſtovo od ſlawa takto :

Bplja

Zvl za dnuw Herodesa Krále Židského / Kněz
yakhs, gménem Zacharyáss / z strídy Alžběto-
wy : a Manželka geho z dcer Aronových / a
gméno gegi Alžběta. V byla oba spravedli-
vá před Bohem / chodíce wewsech příkázanijs, a spřas-
wedlnostech Páně bez auhony : A neměli Syna / proto-
že Alžběta byla neplodná / a oba se byli s starali wednech
svých.

Vstalo se / když Kněztiwi požíval Zachariáss so po-
řádku strídy swé před Bohem / wedlé obyčeje Kněztiwi /
losem wyšlo aby položil žápal wssed do Chrámu Páně :
a wsecko množství Lidu bylo wne modlunce se w hodinu
žápalu. Tehdy vfažal se mi Anděl Páně / stoge na pra-
vé straně Oltáře žápalu. Vzřev gen Zacharyáss, zar-
mautil se / a bázen spadla na něho. Vrětl k němu Anděl :
Neboy se Zacharyássy / neboť gest vslýšána Modlitba
twá / a Alžběta manželka twá porodi tobě Syna / a na-
živess gméno geho Jan : V budeš tobě radost a weselj :

A mno-

A množí z jeho Narodení budou se radowati: neboť bude veliký před Pánem: A vína, a nápoje o pozného nebudeš pitи: a Duchem Svatým budeš naplněn gesťem v životě Matky své / a mnohé z Synův Záraelských obrátiš k Pánu Bohu gegich: A oni předegde před ním v Duchu a v moch Eliášse/ aby obrátil Srdce Otčímu Synům / a newěřich k opatrnosti spravedlivých: aby připravil Pánu Líd dokonalý.

V řekl Zacharyáš k Andělu: Po čem toto poznám? neboj starý gsem/ a Manželka má z starala se ve dnech svých. Odpověděl Anděl řekl mu: Táh gsem Gabriel, který stojím před Bohem/ a poslán gsem abych mluvil tobě / a tyto věci tobě živětovat: a hle budess němý / a nebudess moch mluviti až do dne v kterém se tyto věci stanau/ proto je gsy newěřil řečem mým / které se naplní časem svým. A Líd očekával Zacharyáše / a divili se žeby on prodléval v Chrámu: a vysed nemohl mluvit k nim: V poznali žeby vidění viděl v Chrámu: Ale on návěští gím dával / a zůstal němý. Vstalo se když se vyplnili dnowé vradu geho / odšel do domu svého. A po těch dnech počala Alžběta manželka geho/ a tagila se za pět měsíců, řkauch že tak mi včinil Pán ve dnech/ v nichžto vzezrel, aby odhalil mé pohanění mezi lidmi.

Alžbětě pak naplnil se čas aby porodila: V porodila Syna. V slyšali Sausedě a Prátele geguj / že veliké včinil Pán milosrdenství své s ní: v spolu-radowali se s ni. Vstalo se v den Osminy/přišli obřezovatidisté: a nazývali gen jménem Otce geho Zacharyášsem. Tehdy odpověděla Matka geho řekla: Nikoli / ale slavit bude Jan. V řekli: k ni Však nijádného není v Rodu tvém/ který by slavit jménem tím. Vdávali návěští Otce geho/kým by ho chtěl nazývat. A požádal dessicíky, napsal řka: Jan gest jméno geho. Vdivili se všichni.

A v hned

A v-hned otevřela se vsta geho v nazýt geho: a mluvil welebě Boha. V příssel strach na všecky Sousedy ge-
gich/ a po všech horách Jüdských rozhlašovala se vše-
ckna slova tato. V myslili všeckni kteríž slyšeli v srdci
svém/ráuce: Víteraké toto dítě bude: neb žagisté ruka
Páně byla s ním.

Zacharjáss pak Otec geho naplněn gest Duchem swa-
tym/ v prorokoval ika: Požehnaný Pán Boh Žrachel-
ský/neb gest navštíwil, a včinil vykaupenj Lidu svého:
a wyzdvihl nám roh spasení v domu Dawida služební-
ka svého: Takož gest mluvil skrze vsta svatých (kteríž
od wěkù gau) Prorokův geho: Vyprostění z neprátele
násých/a žrudy všech kteríž nás nenašiděli: Abi včinil
milosrdenství s Otci násymi / a rozpomenul se na svě-
decwji své Sváté. Na přisahu kterauž gest přisahal k
Abrahámovi Otci násemu/ že se nám samého dá: aby
chom bez strachu, z ruky neprátele násých gauce wywo-
boženi / slavili gemu: V svatosti, a v spravedlnosti
před ním, povšecky dni nasse. A ty dítě Prorokem Nej-
vyssího slauti budess: neb předegděs před tváří Pá-
ně/připrawovati cestu geho: Abi bylo dáno vmeni spá-
štedlné Lidu geho/na odpustění hřichův gegich. Skr-
ze střeva milosrdenství Boha náseho / v nichžto na-
vštíwil nás wyssed z výsostí: Abi posvijtil tém kteríž
v temnostech a v stínu smrti sedí/ aby byly spraveny
nohy nasse na cestu pokoge. Dítě pak rostlo a posylňowa-
lo se duchem: a bylo na pausiti. až do dne včázání svého
k Lidu Žrachelskému.

Ato Hystoria, k dnesnímu Svátku při-
náležitá/ zázračné potetis/ Narozeni/ v skrje Svátost
Starozákonní obřízku do Chríku vwozování Ja-
na Křtitele/ druzbý a předchůdce Mesihašsowa na
Svat/ vypisuge / a Summowě Naucení v so-
bě obsahuge takové: Kterak Pán Boh, všech Be-

Somma?
Vseck.

tuv a

Na den S^o Jana Křtitele/a

ūh ſwé
bmky
vláſtní
člau oſz
ige.
li 2.
č. 13.
gum 2.

kùm a výdyc̄n / jako sobě některé zwláſtní ſwau milosti k tomu vyvolo-
 luge / aby gegich prách a ſlužbou giny Lídem k dobrému napomáhal:
 Tak ge w Lídě obzvláſtním ſwēdec̄wim podivně, hned od dětinství
 žačna, svýwyſſuge / a chválau / pro nadněyſſi gim ſvěcenj / a gegich čintu
 obliſbenij, ozdobuge. Zoho překladové na Moysiſſowi / Samsonovi
 a ginyh mnohých / až h na tomo dneſnijm Swatém Janovi ſe ſikwégi.
 Kterýž je měl býti Vykupitelu předchůdce / a milosti nového Záloha
 první ohlaſytel a w prorocích ſlavně byl předognamován: Čhtěl tehdy
 Pán Bůh aby ſe w životě Matky tak počal / h na Šwēt podivněgi nad
 giné Lidi narodil: Odludžby každý pobožný porozuměti mohl gey býti
 neobecným / ale obzvláſtním Božím zřízenjim k něčemu velikému na
 tento Šwēt poſlaným Člověkem. Naž vſlyſſevſſe Lídě / že to dijtě ſta-
 rá / a kromu neplodná Alžběta porodila / také kterak Angel Otče Zacha-
 ryáſſowi Kněžně to početij h Narozenij toho Syna předpošvéděl: Nad-
 to nedůvěrue tomu Zacharyáſſ / kterak od té hodiny / až do dne obřejá-
 ní dijtě ſvého, němž zůstával. Divoſsem anž pochybně gest / než že mnohý
 tau powěſtis w myſli ſvě nemalé pohnutij / a k naděgi mnoho velikého
 dobrého, Šwētu vžitečného, ſkrze to dijtě očekávatí gsau vzbuzenij byli.
 Což ſe potom h ſtalo / neb geho Vrádem w Kázani a ſe-Křtu / k Víte
 w Gezu Křyſta Mleſhyſſe na Šwēt přiſlěho / a w něm yl ſpasení vše-
 nému přiwozování Lídě byli / h posavád nábožně / zdravým vysvětle-
 ním Hystorye Swatého Jana Křtitele / my Křeſtiané ſe k tomu dobré-
 mu ſwedeme. Pro kterýžto vžitek w tomto Kázani s Swátkem ſe ſro-
 vnařvagijnym, včiti ſe budeme:

O životu Křtitele S^o Jana / w Osmi čáſtach w Swatém piſině obsaženém.

I.
umstan-
mportis:
ido con-
is ſit lo-
s Bapti-
Anno
di 3969
eptem-
uſtinus.
/loſtom/

Krvniſ Oznámiſ čas přiſchodu geho na Šwēt / tohž/početij a na-
 rozenij / kdy ſe ſtalo. Ewangeli / a poznamenal / člauc: Za dnu w
 Herodesa Krále, přiſmí Aſkalonitſkého / w Židstvu tehdáž Pa-
 nugciſkého / potomě vrah Řewinnátek pro Křyſta zmordovaných / kte-
 ryž dobrodinjm Ržimského Monarchy, nad dylem země židovské za tři-
 ceti a tři Léta když giz ſraloval / tehdáž a toho roku, Archangel Gabriel
 Zacharyáſſowi Kněžně, o početj Alžběty Manželky geho, zvěſtival / w
 dwadcařtě čtvrté den Mleſhyce Zářiſ / když giz od Šwēta počátku bylo tři
 Tisíce / devět Set / ſedesáte devět Leth / a ngorodil ſe potom dwadcařtěho
 čtvrtého dne Mleſhyce Čerwona / právě půl Léta před Pánem Křyſtem /
 kterýžto dne každoročně Kyrlew Křeſtianstá, jako h dnes, památku
 geho Narozenij ſobě připomíná. Kterážto Circumstantia temporis, aby
 ſe z toho pravda ſlibuš Božich, a prorociſ Žákoba patriarchy / o gi-
 stém Terminu přiſíci Mleſhyſſe předognámeného od ſvěrných poznala /

tuto ſe

Geheiss 49.

Doctrina.

I. I.

i. Par. 24. 25.
t. Corin. 14.

Exodi 20.

auto se polládá. Neb byl pověděl: Když odhalo bude důstojensví Královské od Šidu Izrahelstvího/a přenese se na Chrámský Národ / že tehdyž já dostavě očekávaný Messiah přijde. Což se toho času gíz bylo stalo/ neb židé z svého vlastního Národu Krále nemajíce/musyli Manarchii Rímské, a Herodesovi Židovenskému pohanu/misio-držichimu Rímskému poddaný být / a gho Královské od něho snášet. Byl tedy Pan Ježíss Nazaretský/ gehož předchůdce Svatý Jan Křtitel pál Černý prvně se narodil / w pravdě ten zaslibovaný / a gíz dávno na Svět přišly Messyášs/Světa spasitel: aniž s prohlášení židů gíneho očekávym.

¶ Druhá Čjáska života geho/ oznámi Rodice geho/kdo a kde gsau byli? Kterýchž sobě Ewangelista/ jako pravý a nevymílený duchovní Maluj nestížil pěkně vyšvětili/ předně gegich gména a rod vzácný vyprawuge/ řkau: **Byl Kněz geden, gménem Zacharyass/ z Strjdy Abiassowý.** Totíž z pokolení Ecwištěho Kněžstěho, v pořadku důstogenství Abiassowa. Neb Dawid Král za svého živobytí/ gsa horlivým milovníkem služeb Božích/ v Kněžstvu Ecwištěm/Zákonem k tomu oddaném/včinil rád/ aby se všecky věci poctivě a rádně od nich a s krze ně v Náboženství daly. Protož na dvadsci Čížky Trídy/totíž pořadky/supně a důstogenství ge rozdělil/ aby v služebnosti Kněžstě každý pořádek věděl proč / Komu / Čijim / Kdy a jak dluho? a kdo po tom/ svůj vrad konati/ a kterí Oběti mokré/ bíté/ kterí zase suché chleby/ Mrauky, &c: a giniž wonné zápalny obětovat. Také kdy v Chrámě byti/ a kdy zase doma s Manželkou / s dítětini & s Čeládkou zůstávati/ poněvadž Manželství za starého Zákonu Kněžím nezbráne/no/ale Zákonem Božím přikázáno bylo. • Gmeni get pak Ewangelista Zacharyasse z Strjdy Abiassowý / kteráž byla Osiná po nevyhsg. s him Biskupu/ v kteréž vžádce a předně gsouce, neobsrálise s obětními břichy krvavými dobytkům/ ale s wonnými nazlácením Oltáři/másií dráhých ukádida. dypísmo: **Uželi Pán k Monzissovi/ Naber sobě wonných tvéch/ Mirtu/ a Onychu/ Galbanu dobré tváře, a kádida přesvětlého/ na gednosienau tahu budou všecky th tvé?/ Odéláss tvé wonnau/ gisbys kádil/ složenau dsem Apatekářskym/ smissenan s pilnosti/ a čistau/ a posvěcenii přihodnau. A když v nehydrobněssii prach všecky tvé/ ztlucses/ klásti budess z něho před stánkem svědecitiv/ na kterémž místě/ budu se vtažovat tobez.** O kterýžto svéctech Monziss poručení věnil/ aby vzdycy dívalkáre za den ráno a večer/taková obět se dala/ a ta Modlitba Svaté pobožných lidí vyznámenává: Kteréž gsau Pánu Bohu, pro gméno Ježu Krysta nevyonnéssii. Takowau obět že Zacharyass z Auradu svého v Chrámě vyškolával / dokládá Ewangelista/ řka / položil čápal/ rossed do Chrámu Páne. A tak měl

ſ ſ ſ ſ ſ

Jan

Jan Křtitel Otce sváctého/vradem kněžským důstojnýho/a w ēidě,
počádku/a w předním místě vyvěšenýho. Směno Matky také Svatý Lukáš poznámenal: A Manželka geho (těhož kněze) ždecer Al-
ronových/a jméno gegj Alžběta: Jenž byla Sestra Annę/
Manželk Eli/ginák Joachyma řečeného/z posolení Davídova/a
Matky Syna Božího podle člověčenství/ blahoslavené Panny Ma-
rye. Posel tehdy Jan svatý z Manželkou počádných/Rodičůw wjáci-
nných/w Rodu vyvěšených/z přátel znamených/w Rodu Králow-
ském a Kněžském tcház vysoce ważném spogených. Gehožto rodici/na-
kožto Manželk porádnymi/swazek Manželk se schvaluje/ba y Kněž-
stvu nowého Zákona se přivlastňuje. Poněvadž Duch Boží/aby me-
z j všem poctivé Manželstvo; a tože neposlušné zachováno bylo,
poručil. Přitom se y Kněžstvu napomíná/ aby sobě Manželk bra-
li poctivé/zachovalé/z Rodičův pobožných poslé: ne pýšné/ kleve-
né/ žwarvé/pro něž mnichy kříž Služebnost Chrízovu vstupel trpí/
pohoršení se činí/y Kazatel/bu uhočenější byl/se zvoučeli wuge. A
co pak křeč ty/gimž se ne Manželk počádne/ ale Nejsny vyvěškane/
Kehované/poběhlé/třebas každý Ros ginau/dopauši chowati/
a s nimi lotrovati? Ach, povolující s činischimi/ že se kdy na potu-
tu Boží/ a na potupu Kněžskému Vrádu tudy se děgisch/y na hrozná
pohoršení z toho pocházejic/y nerozpomímagij. Lepěj owszem a
chvalicebnější bylo počádného Manželstva žádnemu nezbrakovati/
nežli k Sodomářství dwěrce otevřati. A Kněžím Manželk z Dcer
Kněžských bráti/nežli w slavné bohaté rody se vejeti. O kdy nena-
sledují tohoto Zacharyáše.

Druhé/Rodičůw Janových Giména y obchod/čim gsaú se živili/
Ewangelista w wědomost vwozuge. | Zacharyáš Kněžstvím jako
Kněz/ bydlic/y kněžském Městě Ebron/ pět mil od Jeruzaléma.
Odkudž když ērida počádku geho přicházela/ do Chrámu se dával
nagijti. Doma pak owszem nebyl zahalec/y gráčem/opíkem/hrá-
čem/mysliwcem/tuláckem, u: Ale Hospodářem/o svůj vrád/y o do-
mosvní živnosti pěti nálezitou mage. Nebudo toho zanedbává/a
neb svého domu spravovati nemíj/aniz Chrízov takový řídit v-
míj. | Alžběta Manželka geho owszem pechy doma neprovozovala/
(jako mnohé/co kde na ktere/třebas Stavu Panského, vhlidají/
chtějí hned od Kněze sobě zgedané miji) ale Hospodářství hledě-
la: A takovému svému Manželu poctivosti vypíšedávala. Nemá-
teliz tuto milu Kněžij/yak sami sebe/rak y svých žen, čemu včití? o po-
zastavote se.

Třetí/schwaluge Ewangelista Svatý Lukáš y gegich pobožnosti/
čkauc: Byla pak oba spravedlivá před Bohem/totž/

spra-

spravedlnosti Víry w zaslíbeného Meshyáše. Zíteréžto Víry po božný život vedouce / Chodili wewsetch přikázanych, a spravedlnostech Páně bez auhony / gsource/totiz/lustitia bona et conscientia, spravedlnostis dobrého swědemus před lidmi spawedliwii, tak že gich žádný neměl w čem pomlauwati / haneti a hnyditi: Alekoliv vtrhawý nazyl y nehyewinnenssím nerád odpausstiswá. Segich přijela du následovati magis Knězij/ a bez vhonu živi byti, y s svým Manzelkami. Což se owssem naporád wsechňan od Krista Pána / Swětem dobrých skutku svitici / a od Petra Apostola / obcrawání na Světě dobré misti/přijstně poraucijs.

Čezvorič / y Kříž Rodicův Janových se připomíjná / který se po božných jako mirákota oblakův nespauštijs: díl S. Lukáss: A neměl plodu/proto je Alžběta byla neplodná/ a oba se byla všta rala we dnech svých/ tak že gíz rozum a možnost Přirozená neokazovala Naděje o plodu. Což v židuiv bylo za hanbu/ zlopowest, a takových Žen ponizensi. Protož řekla Alžběta: Odhal Pán Bůh mé pohanění/ neb potupu/ kteranž sem od ginhých žen snássela pro neplodnost. Kterýnžto Křížem se k častým Modlitbám wzbuzovali / yatz řekl y Angel i Zacharyášowi w Textu: Nebog se Zacharyáš / neboť gest vlyssána Modlitba twá: Kterauž gsh častokrát prosil Boha za dar plodu. Tuť vidime jak pobožný rozličními Kříži zde w Světě můsy bhti mnohdykrát pohaněni/potupeni/ zahanbowáni y trápeni. W kterýchž wssak magis trpeliwě milosti Božej/pomoci/ daru a potěšení očekávati / a wiſeli žárnitkůw můsy chyciti / tím se častěgijs k Modlitbám Swatým magis wzbuzovati. W tomč hle pijsmo Swatejho Rodice tohoto Swatého Jana Křtitele svychwaluge / a na nich/ jako na neukrásněnssi Křistálový Tabuli/právě prstem Ducha Božjho vymalované Čtnosti/ k následování, Knězjim/ Manzelům/ Manzelkám/Rodicům a wssem naporád, představuge.

¶ Třetí Čázka žiwota swatého Jana Křtitele gest/ w geho zázračném Počem a Narodenii. Příčemž mnoho podivného se zbehlo. Vato předně to/že gest od Angela Zacharyášovi zvěstováno / netoliko že gesse w té své věkem sesslosti Syna s Manzelkou misti bude: Ale také gineno/ aby mu i Johannes, to gest glorioſus,totiz/milosnyj/woděcný, říkali. Nadto y vrad, jaký tvésti měl před tváří Meshyášowau: Ano y geho drsnath život Angel zgewil. Čehož se Zacharyáš owssem / jako zázračného widěnii/a takových věch předpovídáníjs/nemalo vlekl. Za tím oneměl Otec/nedůvěřiv hned pogednau téřecí Angelské/poněvadž rozum a možnost sesslosti věku gich obau nevklazovalo toho podobn.

III.
Conceptio &
Nativitas,
miraculis di-
minis plena.
Angel zwé-
stoval.

Otec onis-
meli.

Duchem S.
slož napl.
itn.

Lucas 1.
zreplodná a
gestě stará
porodila.

Iohannes 1.

III I.
Circumcisio
& Nomen
eius.

R. O. de Fe.
lio Ioan:
pag. 283.

Opět: Naplněno díjtě Duchem Svatým w životě Marky po početí/
a s plesáním hlasu Panny Marie, Alžběty pozdravující, vitalo
svého Pána / teprw w nově w životě Panenském všechno. Ržela
Alžběta: Nak se (prey) stal hlas pozdravení tvého k mně
Marie / Zplesalo nemluvnátko radostí w životě mém.
Mimto wesse / nenísliz podivné / že neplodná / a gestě k tomu stará gen
porodila. A geho také Narodení po wsem Krági Židském radost
Vidění nastala / y při Obřizce. Zacharyáss Otet geho / za dewět Mě-
síců a Dsim dnij němž zase k řeci přišel / a veliké věci proti všech na-
děgiz/yako w okamžení o tom Díjteři / až y o Pánu Kristu / gehož před-
chudcem toto své díjtě býti vyznával / prorokoval. Což wse potríd-
ně Historia Textu přičteného nám oznámí. Z kterýchto všech zá-
zračných Svědecisv a Divůw / při početí a Narodení Svatoho
tohoto Jana Křtitele zbehlych / důvodně se poznává / že gest právě
Božím čtením a posláním za doktora lidského a předchůdce Krista
Pána vzbuzen / a geho včenij / y mnohē Svědecisv o Pánu Ježi Kristu
činěné / že gest právě Nebeště svědecisv / gehož gest Summa w tom-
to pověděni: Hle ten Beránek Boží / (w Starém Zákoně předfigu-
rovany /) Ježí sám svismá (obětis své Smrti) během všeho Světa/
totiž Lidí kagijich povossem Světě.

¶ Čtvrtá Křáska: O geho Obřizce a Směnu při nis grmu vlo-
ženém. Nebo býval obyčeg v židov w díjstám osincho Dne po naroze-
ní při Obřizce / z poručení Božího, Směna dávati. Rovněhalo v
nás Křesťanství při Křtu. Protož díj Evangelista: Ze stalo se w den
osmý / přissli obřezovati díjteře: Totiž / Kněžij / Prátele / Pris-
bužníj a Sausedě Zacharyássowis. Doma zagište v Rodicisv měli
obyčeg to činjivati / a segdauce se, díjte obřezovati / proto: Ze Obřiz-
ka díjteře (ne nožem/ ale kamenem s přidlovým ostrým řežice) bez veliké
bolesti nemohla se díti. Kterážto bolest hned tu zhorewenym létem
ponělud se vlewovala / a díjte se w pláci fogilo. Atakové Obřizky je se
dály w přicomnosti mnohých přátel a Sausedilu k tomu sczvaných /
Textu se to poznává. Od kudž posslo / že w Křesťanství k Křtinám
Děčatka netoliko Kmotry / ale y gyně mnohē hosti zwáti / a v mnohých
gestě gest obyčejně takýmž-takýmž hodem Křtinu okvášti. Což se
slusně činí: Neb In Sacramentis, totiž / při posluhosvání Svátosti /
poněvadž gsau podstatně pečeti Milosti Boží a crvicius Víry / y ná-
frogové / w kterýchž se dobrodinis Smrti Syna Božího měříjim
podávají / nemá se toho dopustiti / aby poskutně / tajně / w
skrytí / od dvou neb od jednoho samého tolíko ty věci se dál: Alle w
schrémáždění Chríkwe. Neb Pán Váh Svátosti wssi Chríki wyda-
ti rácil.

Prolog

Protož se tu Křesťané věří / aby své díly hned brzo k Svatomu
Krátu oddávali / které náleží a obvyčejný spisob w dozádání kmotru. A nezvláštnější bylo w kostele dítkám Křtem Svatým posluhova-
ti / při shromáždění Církve. Kož ovesem předkove nassy je činil-
wali / pozdala zvyllost gescel posavad / při času Nessporu díce
se Křtu primáseti / coho dosvědčuje. Neb se za starodávna každé-
ho Dne/naš Ráno / tak y k Nessporu podruhé Lidé do Kostelu scház-
wali.

Když se pak přitk Obřijce Syna Zacharyášsou zbehlo / Evan-
gelista nezatagil toho / že nesrovnaný o Gimeno. Neb byl, a gesti sta-
rodávni w Světě obyčeg / hned samým Bohem, před Lety 3512. žij-
zeny / aby se Nejluvnatkum v židu w při Obřijce / a v Křesťanu při
Křtu / na inistě Obřijzky vstanoveném / gména vlastní dávali / z té
príčiny: Abynhom / kolikrát se na své gména vlastní rozpozná-
me / wždycky také na Křest Svatý / a připověd tehdyž Pánu Bohu
včiněnau, a na svau povinnost pamatovali / kteráz neywice w tom sa-
mém žátej / aby každý z nás / poněwadž gest w Smrti Krista Ježíšse
políčený / (naříz Apoſtol d) spolu také s ním hřichu umíral / a k nowotě
života povlával / y také gsaure pod Koruhem Antichrista Kristova
zapsán / s geho pomocí, vdatně proti Božímu a svým nepřátelům / hři-
chu / Světu / Diáblu / a všemu tomu což Království Božímu vobog
činí, bojovati se snažoval.

Gest y to zgewne / že gsau pobožni Otcové a předkove hned od sta-
rodávna obyčey mšivali dítkam svým při Obřijce / a Křesťane při
Křtu / bud Prorocká bud Otcovská obyčeyná: Anobrž neywic
z vnučnicí Ducha Svatého / ta a taková gména dávali / kterázby ge
potom vyrostl o povinnosti gich napominala / a skutečně podlé gména
žitvu býti ctnosné včila. Odsludžono povědění povlo: Conueniunt re-
bus nomina sæpe suis.

Tak tedy vstě Alžbětě této svaté nazývali přátele otcovským gmé-
nem / Zacharyáš. Ale že gest mu byl giz prve než se počalo Angel z Nebe
gméno přinesl / protož nechtěli Rodičové než aby tini gménem / Jan /
Totož Bohu y Lídem milostný / gménován byl. Vatož se pak vpravdě w
povolání svém náležitě choval / a že podlé svého gména / před Bohem
y Lídmi gsa rozházený / od samého Pána Ježi Krista / nadevšech Syn-
ny Ježíšké / co gich tdy w Světě bylo / gest a bude / za nehwětšího / a vrá-
dem svým nechmilostnějšího gest vohlášen. Z této pak Ježíšký živo-
ta Svatého Jana Křtitele věří se Rodičové / aby Křtem Svatým při
dítčích svých neprodívali: Ale nábožně a svájně ge tau Svatosť
kaupce nového w Království Církve ſcripti / a gmény Křesťanskými
Bohu y Lídem w známost vwozovali. Také při nich y willi Boží poslu-

Gména wla-
stí při Křtu
dítčím proč
je dávaga.

Romanos 6.

Ephesios 6.

marant.

šně vykonávali/příkladem Zacharyáše tohoto Svatoho, a Alžběty
 Mlánělského geho. Který z rozhazu Angela, ne gne / než to jméno s Nebe
 přinessené Ioannes, díctci dali. Vějme se přitom také vysvětni napočad
 svá jména ctnostním obcowáním ozdobovat / a tverosem vysudý / ne
 Lidem a z bahnilým rozumem svým / ale samým Božským přikázaním se
 spravovat/ponerwaž gest pořízenosti vůle Boží nadevosbecko Pánu
 Bohu nehlíbeznečassi.

¶ Patá částka života Jana Křtitele Syna Božího / záleží v geho
 výchování, vzrostu a v děčinství. Ovšem pobožný a Sv. Jan Křti-
 tečce nábožné a chvalitebné péče při výchování díctce svého glau ne-
 žanobal. Což se v Textu Historie dnesšího Svatoho Evangelium
 poznává. Vedno / z rozhlášené pověsti po vysedl Horach a Kraginách
 Židských mezi Lidmi vysudý / s bázni a s podivem o tom jakich díctců
 vypravujicích / kterak z něho známených Člověk / Bohu v Lidem vy-
 soce prospěšný bude / znajice Záruka Páne byla s nim. Totíž / po-
 rozumíme že kterak Pán Bůh obzvláštme svou milostí a dary při něm
 se v hned v geho děčinství sckupí rácil. Což ovšem tuto Rodičové s po-
 těšením rádi slíbeli / a takovau pověsti Lestku o svém Synáčku hlu-
 boce v Srdci svém skladajíce / aby tím větší péče o ně v při výchova-
 ni měli / k tomu se vzbuzovali / jako v blahošlavená Panna / Matka
 Páne skladala v Srdci svém řecí, od Angeláta / Alžbětu / Pasívětu /
 Mludrictu / o geometrii díctci ohlašované. Opět se dale v Textu gegich
 Svatá péče o díctci poznává z Příme Zacharyášovym / právě Duchem
 Svatým v něm v okamžení slízené. Neb od času Anuelského vidění v
 Chrámě, až do dne díctete obřezování zůstat něm / tedy zase počal vlu-
 vici veliké věty / jak o díctci a Synu svém / tak mnichem vise a kříci o
 Kristu Pánu Mleshašovi. Zacharyáš pak Otec geho (dříve)
 naplněn gest Duchem Svatým / Totíž prorockým / aby v psima
 Proroká o Kristu vysvětlici / v mnoho budoucnu předognámu vml.
 A Prorokoval / Totíž Chrálil Pána Boha srdučnau v děčnosti
 veselé / a řka : Požehnaný Pán Bůh Fráhelště / neb nav-
 stjwil a včinil vykaupenj Lidu svého / k. Takž textu počá-
 det zni. V kterém předně Chrálil Pána z toho / že své výrohodné sliby /
 o poslání Mleshašje činěné, synil když gíž předchádce ied geho podle Pro-
 reckých pisi m poslal / kterimžto znage byci Syna svého / z nich / vse
 fořto z daru Božího / nevýmluvnau radosnij také děkuge. Druhé / v
 též pisi / že gíme přichodení Syna Božího Pána Ježiše (gehó) gest
 Jan Syn geho byl předchádcem) odvysich neprátelek / Duchowných,
 časních v světích vykaupenj a vyšwobozenj / vyznává. Třetí /
 příčinu toho vykaupenj / že gest Samo Milosrdenství Boží / v Pro-

ročných předzgewené / a gíz posláním Syna svého na Svět vpravdě
 splněné / vklazuge. Čízvrcé / o povinnostech obcování Křesťanského.
 Abychom bez Strachu / v Svatosti a v spravedlnosti, po všech dne
 nasse, slaužili samému Bohu / a před ním / k. Páre / Vrād dítěte svého
 Jana / taký byti měl / a v pravodě byl / zgewuge / v němž měl o nevys-
 řim Synu Božímu, Pánu Ježišku prorokoval / totíž kázati / a pred
 geho Eváci gíti : Echo gíz na Světi příslícho vygewovati / Cestu Pá-
 ně připravovat / totíž / Lid k tomu / aby Krista Pána za Messiaše při-
 gal, napomnati / v věměj Líd. Spasitelne / na odpustění hřichův
 gegich / genž gest / Kázani pravého polání / rozhlassovati / o Milosrden-
 stvi Božímu v Kristu Ježišku na nás vylíčem potěšitelně sagit hři-
 ťsný vyvětovati / až v Stínu Smrti sedisčém Světlem pravodě
 Boží svititi. Což je gest vše Ján Křetel v Vrādu svém činil / Hysto-
 rya Ewangelistá svědčí. A Poněvadž Zacharyáss na den Obřezo-
 vání tohoto dítěte svého takové Svaté Číziny a skutky geho budauč
 předoznamenal / ovšemžet geste ge tomu v-hned z dětinství vyvětovat /
 vakož dopovídá Hystória Svatá Ewangelistá: Dítě pak rost-
 lo / a posylnovalo se Duchem: a bylo na pausse až do dne
 vklazaní svého k Lídovi Zřahelstému. Kdeby se pak to dítěna
 Pausse vzlalo / a na vlastu Pausse a kteralsbys se dostalo / nezamícel toho
 Duch Boží v Hystórii Cyrkevní / kterauž Nicephorus, geden z Sta-
 ryh včitelův sepsal: Kterak konž Zacharyáss kněz otec geho / mežn Chrá-
 men a Oltárem / od Farzenseké Rovny / pro svědeciv / kteréž dal světlení
 Messiašovi a panenství Paňe Marie / byl zamordovan: A v tom
 také mordowávají dítek židovských od Herodesa se zbehlo / Alžběta Syra
 vydová / gsa velikau bázni přestrassená / s Janem Synáckem svým na
 pausse do hor a Lésu / mežn Geruzalemem a Jerichem Měsíu ležících /
 vresla / a dokud gi potrawa stacila / v Gestyni skalnaté / blíž Zámku A-
 dunym řeceného / se tagila / kteréž potom do Školn Esejenské při temž
 zámku oddala / v kteréž se pak v měni literijnímu / tak Božímu Zákonu / a
 nehvisec tvrdosí života / od sekly Esejenské v židovském tak řecené / svy-
 naucil / ne vossak gegich sekárskemu bludněmu domnění. Když pak zrostu
 svého dossel / od nich se oddělil / a na těch horách, a lesích pustocinách o-
 bývání své do času magie / přenýfflování Bohumilínym / rozmá-
 ním / Modlením / trvělivostí / zvyláním / a věcům, k vrádu svému a k
 začátku Nového Zákona / jako pravý předchůdce Messiašů / se při-
 prawoval / v Střednosti Počtu / Kobylec a Nedu Lésuho / stro-
 vě výzvage. Item / v chaternosti Oděvu: Neb z Štěti Welblau-
 dorvě Haun se odstval / a Rojeným Pasem gi na sobě připasoval: bez
 pochybně že zymu / horku / slotu, hladu / žízně a jiných drsnatostí vstavě-
 né suásel / až do času vklazaní se svého lida / totíž / až do četa věku

Jan Křetel
 eder na vás
 ké pausse
 byl: A pak
 se tam dor-
 stal

Ioannes Bap-
 tista Alum-
 nus Schola-
 sticorum.

svého dvacátého devátého/a do dne začátku posluhování vřadu svého. Gíz potom ne Kobylký a Ned neb slíží lcsíj / ale potom nalo giniš Lídě gídal/bývose Kazatelem u při dvoře krále Herodesa Antipá. Za této gíz ne to hauní, ale to poctivém Rauchu (dle sinopu mnohých) Svatým jsemenských včetně sv. Samilotovém chodíval / nalo na Slatového kazatele slísselo. Vlna rossak a nápoge opogného nildá nepigel. Na té pak Pausti tak dluho byl/a tordy život swedl/ne proto/aby tam to jáslije něhalé/bud za své neb enží hříchy spravedlnosti Boží doslo-činil / a neb tím přisladem nějaký nový pausických život a rád zarázel: Ale ráde gí/aby tam tak tordym životem/to který ho Pán Bůh podrobil/a strý Angela dříw než se počal předzvěstoval/wulí Boží poslussné konal. Po-tem/aby tam tordym a přistým životem tváznost sobě v Lídě Zrakovského spúšobil. Poněvadž zíde z nichéhož tehdyz (rotové nalo u v křesťanstvu množí) Svatým říkána nesaudili/nalo z překročit obrování. Nimo to gesce: Abi tam tváznější a podstatnější Svatým geho o Pánu Kristu bylo. My pak také takto právě na pausci obrování své místi budeme/ když vprostřed Světa tohoto, od Svatých a telesních žádostí/mysl/Srdce/Sluch odřhneme/a to nich se kochati nebudem/ a gsauc na Světě, tak abychom Světa vžswali/nalo bych, me na něm nebyli.

Totí hle a takové svýchování; z dětíství už roztost Jana Křtitele byl překladný Rodicům/aby své dítky to kázni a bázni Páně / už to pohojnosti svýchovávali / a pro ně už nimi Kříže / ne bezpečností a býdn podstupovali / a podstupovati svýdycny hotoví byli. Mládež také aby k Rodicům tvázně se měla/ a rossi tváčnosti se gumi za dobrodiňů odsluhovala. My pak rosycku abychom přisladem Janovým to pohojnosti/už pokore / už stridnosti / už střecování těla svého povolání svá vykonávati / a už všem samé slávy Pána našeho Ježíše Krista už hledávati se vynasnažovat.

¶ Šestá Žáklka života geho jálezí už geho Vřadu a Powolání/ poněvadž Pán Bůh žádného z lidí nechce místi na Světě prázdného/ ale každého na Vinice svau k práci powolává. Nadtoč u tohoto Jana Svatého/tak podivně Světu daného / nenechal to zahálec: Ale vřad nař užložil Kazatelský/a-to předně skrz Proroky/z nichžto geden / totí Žaháss / před půl-oumí Štý Lety / při už než se on narodil/hlasem užlagším na pausci/ a cestu Pánu. Neššášovi zaslíbenému připravu gichym/a Malachiašs/ před půl-šestou Štý Lety / Angelém před Tvaris žádostivého/do Chrámu gíz přicházegichyho/ Pána žástupušu/ Šestu proklesstugichym: A opět/Eliassem/před hrozným Dnem Páně Srdce mnohých Otcův k Šynuš/a Šynuš k Otcům obracujichyho/gmenovali. Potom skrze Angela/ a po narození pšsni Prorocku Otec Zacharyáše, k tomu bnyš powoláván / a teprw dvadeátého devátého leta včtu

svého/

svého/a patnáctého Věta panování Ehyberna Chryste Ržimského/na ten slavoný Vrād hlasem Božím z Nebe řeče Angela byl svyhlaſen. A k tomu se kewšemu/což o něm Prorocí/ Angelé/ Otec geho/y hlas z Nebe/ ohlášli/smele přiznával / a to pravodě hlasem na Pařstti wolají- chým/totž Kazatelem/a Čestným Pánem/ řeče Kazanij/spravidlání/ a Křtem Svatého Štítu / na odpusťení hříchů / v pěstounnosti Kristově/ po- sluhování/připravitelem oprawdovým byl. V čemž se před Lega- thý Geruzalemskými netagil: Ale vyznal a nezapřel / načž svědec twij mu o tom dává Ewangelista S. Jan. A od činu a skuteků Alurad- ných povolání svého / těch gmen / gamž se v písmích Svatých gme- nuge/ Totž Jan Křtitel/předchůdce/Družba Páně / gest dosahl. V kterémžto Vrādu svém (načž pak každě rádně povolání to ssebau- nese) mnohých frizův prázen nebyl: Ale k drsnatosti života přistoupila Nenávist Farzenstá a zlobivost Knežská / z Geruzaléma naň / co s newodem vysylagých / k tomu vosočení v Herodesa Krále / dwau-Leté bez-winné vězení / a k posledku y Smrt / příkonch se o tom vslíssi.

Lucas 3.

Ioannis 1.

VII.
Doctrina.Jan Křtitel
včl.
Ioannis 3.
March. 13.
Lucas 3.Iohann. 1.
Michæl 5.Ioannis 1.
Ezra 53.
1. Iohann. 1.

Ioannis 3.

Z kteréhožto Janova Vrādu vějme se / nezaháleti: Ale svým po- voláním naležitě dosti-činu/a to nich Křižje, nežnaje a těžkosti trpělivě snášeti.

¶ Sedmá Částka života Jana Křtitela gest v Živnosti geho/v Ká- janich a rozširování Štítu Slova Božího. Neb ač v Šekte Essenské zrostl/wossak se gegich bludným doméním neopogil: Ale Žitcem ēisté- ho Slova Božího/na samého Pána Čezu Krista se vztahogichyho / byl. Což se z věci ge' od Ewangelistův sepsaného poznává / že velmi směle o všech Arckulich Wíry a Náboženství Křesťanského a právě Ewan- gelického (kterémž y my vějme) včil. Tak o D Bohu a o Erogich svaté řka: Otec miluje Syna/a dal všecko v ruce geho. Opět: Viděl gsem Duch a Štítuholubice stupugichyho/a zůstávagichyho na na něm: a já gsem ho nežnal/ ale ten kteryž mne poslal abyh křtil Bo- dau/totž Bůh Otec/řekl mi: Nad kymž vztíss Duch a stupugichyho a zůstávagichyho na něm / ten gest (totž Boží Syn) kteryž kři v Duchu Švatém. Jeem/včil o dwogijn přirozeni, Božstvem a Štítstvem, v gedné osobě Pána Krista/řka: Ten kteryž po mně příssel/totž/se narodil/ pře- desselinne/neb vychod geho gest od věčnosti.

¶ Osobě a Vrādu Syna Božího/ze gest Veránet Boží/ hřichy z své- ta Oběti Smrti své snijmagich.

¶ Rozdílu Žátona a Ewangelium/rísal/ze Žáton řeče Monzijse/ini- lost pak a pravda řeče Krista Čezíse. Totž/síala se. A, Boha žádný nikdy newiděl: Gednorozeny Synu sám o něm zvěstoval.

¶ Wjre: Kdož věří v Syna Božího/máž život věčny: Ale kdož gest newěřich Synu/nemáž života.

¶ Ospra-

Na den Svátého

○ Ospravedlnění: Z plnosti jeho/ tvoří Krystovu / všichni my vyzáli
gříše Milost za Milost.

○ polan: Čížíte hodné skutky pokání/napomíjíval.

○ dobrých skutých: Kdo má dve Svaté den gedau nemagchýmu : a
nizádního nevtiskujte/ ani křízdy čížíte.

○ Křízvi: Zé gest newěsta Krystova.

○ Křtu: Já Křízmu wás wodau/on pak křízli wás bude Duchem Sva-
tým a Ohněm.

○ dñi Svatém/a odplatách věčných. Mar. i. Luc. 3. Gehož wěžice w
ruce jeho/a výčistí humno své/ a shrináždi pšenich do Sto-
doly své/ ale plewu pálití bude ohněm nevhastredlným.

Item/Trestal hřichy a kazyl Modlárství / n žalosťovanci Nábožen-
ství napravoval/a to Ducha horlivosti Eliášovau/ tvoří/ přísmysl
náležitau. Odkudž má n gmeňo Eliáš/ sám Pán ho tak gmenuge. A je
newyhledával sub pretextu doctrinæ w svém vřadu Cti/chwálh/gme-
nij/ žbožij/ důstogensis/ rozkosse/ psychy/ pochlebensis: Ale n
Krále trestal z Kyzoložstva/ W tom ho vysoce Pán Krystius schwa-
luge.

Magistru tehdy Kazatelově w věcnj následovati / a takově věcnj
k Janovu podobně když se posawád káže / za prawé Ewanglické Kryst-
stovo Lidé povinnijs gsaú přejsinati.

¶ Osmá a poslední Článska života jeho gest Smrt. Neb nechí
gest písenyak-foli dluhá/předce svůj Final mjeti musí/ a řec yakáfoli/
konec: Tak vtohoto S. Jana život Vlčedlnickau Smrti se dokonal.
Neb gsa v Krále Herodesa, řecencho Antippas/ bez pochyby od Kněžstva
židovského z nepržně osocien/do wězenj dán/ w křemž dwe říč seděv/
příčingu záplaty Žance Ocery Herodiadis, Sauložnice Antypasovu/
pro niz Krále trestával/a na gegi žádost/z rozkazu královského nazámk-
u Macherunta řeceném/ řeta věku Krystova Řídicatého druhého gest
stat/a od svých Vlčedlnikův pobožně pohřben / haž svatý Matíhauss
pisce. Echož hlawa, po mnohých časech, od Mnichův některých gsauc
nalezena/ kteří tomu že gest do města Constantinopolis přinesena/kterí
žeby Theodosius Císař newýmluvně pěkností Kostel dal vystavěti/aby
w ném za Svátostí věčně chowaná byla.

A teně gest běh a konec života S. Jana Křtitele / n také Smrti ge-
ho/ věcnj S. Evangelium nám schvalujich: A abyhom pro Pána
Krysta a pravdu jeho vřeselice vřeseli / n smrt newintě, bylaliby w tom
wule Boží/trpěliwě pro odplatu w Nebi složenau/mjle snášeli/ k tomu
všecky Milostný Krystovu napomíjagich.

¶ A tak pamatueme wšecel život S. Jana/tento kázanj w Osmi
Článských nám w vědomost vvedený. Tvoří/ když/ kterého času na Svět

se na-

se narodil. Druhé/Rodičové geho je byli pobožní. Třetí / že se podivně počal v narodil. Čtvrté/ Odinohho dne při obřízce gménem vlastním Jan gest nazván. Páté / Svaté w pobožnosti do vzrostu svýchován. Šesté/Vrádem Slavným Kazatelským od Pána je byl pocten. Sedmé/pravé včenj Evangelijské/genž gest Kristovo/ rozhýval. Nápostelny/Nevinnau Smrti ho potvrdil/wisse k Slávě a poctě svému Pánu Ježíssi Kristu: Cestuže samému věčné Císařství / Círke a Chwála budí wzdávaná vždycky/až na věky věkův/Amen.

Modlitba k Kristánji/a nebo k Spisování/ Vato:
Chvalmej nyni Boha svého/Syna geho gediného.

Tvé o věčný Bože nás,
Díce Krystu/který; swé žnáš,
Vérné/Svaté, Služebníky/
Wzdáwáme Srdečné díky.
Tvé milosti/je darujesť,
Světěr Lídem vdělujesť
Swé Svatosti/abn w Čtnost
Ziwi byli w pobožnosti.
Až pod Křížem/poháněním,
O požehnání zbabením
Tvého na čas/pro frusenj
Bístry/Modliteb množenj.
Však gich w tom všsem neopouštěj
W Chrkwí/p w Manželství datíš/
Co kněze Zacharyáše,
Světším/Synem/pro Ježíška.

Mlesyáše/genž přigli
Měl tchdáz w Těle/on být
Jan geho poslem/předchůdcem,
Lidi k němu věrných vůdcem.
Oče dárce pobožnosti,
My proshýme tvé milosti/
Rac nám život Janu dátí/
Vychom mohli wyznáwati
Krista na Svět giz příslého
W Těle pokladně poslalo/
Vychom my posili k Manželství,
Slavíci mu w Náboženství:
Vítran/počau/i povinnosti
Gménia svého / Svaté Čtnost
W powolání dveře činiti/
A po Smrti w Neku byt Amen.

**Vá den Svatých Petra a Pavla
wla Apostolův Páně.**

Ewangeltum S. Matthausse w X VI. Kap.

Sessního dne, (Lide Boží) genž gest děvěčiněcymj Měsycce Ježíšna/každého roku w Náboženství, my Křesťané, Svatécní památku slavíme, dwau Apostolův Páně, Svatých Petra a Pavla/proto/ že na týž den, Ecíta Sedmdesáteho po Krystovu Narodenj/oba spolu Vnučedlníckau korunau korunováni/a smrti ohavnau z rozlazu Tyranna Nerona Císaře Rímského/ posledního Ecíta panování geho/z světa svedení jsou. Kterýžto obau Apostolův Páně Smrt a pamá-

Svátek A-
postolských
obnowowás-
ni příčina / y
Vzítel.

1. Timoth. 2.
Deuter. 6.
Iohannis 4.

Petra Apo-
stola život.

1. Gměno vla-
šimi měl Si-
mon.
Matth. 16.
Marci 3.
Iohannis 1.
Petrus pís-
gměnij.

Matth. 16.

11.
Vlast a Ros-
dilové geho
Iohan. 1. 2. 1.
Matth. 16.

111.
Manželkou.
1. Corin. 9.
Clem. lib. 7.

1111.
Čzinowé Per-
trowi.
po Moři cho-
dil. Vyzná-
ní o Krystu
činil. Swě-
domem ragedis-
tvi Pané
byl.
Clo za Pána
y za sebe dal.
Pád Petru.
Matth. 26.
Marci 14.
Luc 22.
Iohan. 18.
Luc 24.
Matth. 28.
Marci 16.
Iohan. 20. 21.

a památku, kajdoročně se w Křesťanství, y w nascjch Črkewnych shromážděných ob-
novuže/ne proto/abychom Modloslužebných Mlodliteb k nim činěných potvrdowali/
wěda že se nimi Spu Božjmu potupa / a gedinemu Prostředníku nascemu rauhání
dege/ poněvadž Slovo Božj welij gedinemu wěcnemu Pánu Bohu (genž sám Kr-
ce Lidstá žná, a spytuze Ľedvi) se modliti/ a gemu samému tolko slaužiti/ a ne swo-
ření služebnemu : Ale swětijme gegijch Svátky proto : Aby Lidu Křesťanstvímu, na
Slovo Božj se scházegijchmu/ Hystorye Sváthch w tím lepší wědomost wessly. Te-
tož/ kterak gsau Apostole povolán / y také w swém Dědu a w wyznawání Pána
Krysta/ věcnim Ewangelijskym/kterez kázali/Stálij byli/a pritom Wjrau/wýhwé-
ním gměna Páně/dobrými skutky, a nescislňmi Sváthmi Čenostmi života svého/
yal žalivobytij/tak y při Smrti se skončili.

Svatého Pavla Hystorya, w den Sváteční památky geho na Wjru obráce-
ní, gest obširně položena/ tam Čtenáře žádostivého odshláme.

Petra pak Svátho rakte Ewangelistové wypisují : Kterak prwé než k Apo-
stolství byl powolán od Krysta P. vlastním gměnem při obřizce naň wžezeným
jménem Simeon, To gest/posluchač/gest gmenován. Neb Krystus tiskával k němu/Si-
mone Janu. Ale to přígmj Petr, neb vž Cefas / Syrskau řeči/ genž se rozumí ská-
la twardá/ potomně Pán mudal. Tím ukázav/ že jako Skála a kwadratové kamenní
do Gruntu kladené Stavensí pewně zdržují : Tak také Wjra Petrowa a všich
měrných w Krysta Gejzisse gest nepohnutelným kverkem / na kterymž se pravé Čre-
fue audowé stavěgs/ a na něm proti všelijakým vichrům/wětrům,wlnám/ed polysty-
tých Galejských větělů a Tyrannů/Diabolových nástrogů, se strhugijm / až y proti
peckelním branám/nepohnutelně stogoj/ a se zachowáwags.

Narozen Pečes Ondřejem Bratrem svým w Městě Bethsáydě/na běhu Mo-
fe Galilejského/ od Otce Jana, gedenho z obyvatelů města dotieneho / yžkž se po-
znává z Hystorye Ewangelijské/ a živil se s Ottem, obchodem Rybářským/ od ktere-
hož potomně k Dědu Apostolstvímu Krystem Pánem powolán byl/ Matth. 4. Lu-
cæ 5. Marci 1.

W Manželství je čistotně žiw gsa/ až do Smrti w něm trval/ to se netoliko z pr-
vní Epistoly S. Pavla k Korintům poznává : Ale y z toho zjewné gest/ že Pán
Krystus Šwagruss/ Sestru Manželky geho w Městě Capharnaum, od žynnice vz-
dravil/tam také Manželku svou na Smrt / málo některau hodinu před svou Smrti
tž Petr gest provázel.

Čzinové geho množy w Svatém piissimé gsau poznámená kterak / Chodil po
Morì, Matth. 14. Včinil slavné wyznání o Pánu Krystu/kterez se w dnešním Sva-
tym Ewangeliu obsahuge/Matth. 16. Lucæ 9.

Swědkem gest neznamenstěgssich skutků Krystových / k kterymž ho Pán ob-
zvláště hrával. Totož/proměnění na hoře Thabor / w kterémž Možijs a Eliáš
s Synem Božjim rozhlauali. Matth. 17. Marci 9. Lucæ 9. A wžkříssenj Dcerky
Jádrovy. Marci 5. Potom y kravávěho Pána potu/kterymž w zahrádě Olivetské
hodině Smrti pracoval. Matth. 26. Mar. 14. Lucæ 22. Clo za Pána y za sebe grossm
w Krabě nalezeným platil. Matth. 17.

W času pak vtrpenj Páně/pdyž mnoho své Statěnosti doménym připisoval/
a aniž se Krystový pomoch k tomu potrebowski sám sobě zdál/ hrozneym pádem klesl/ a
před nescimnou děrkou služebnau Pána svého se odprisáhl. Ale milostivým nanc
wzeženym/hned rychle k laže na Sucho/z hřichu k Svatému pokání se obrátil.

Po wžkříssení Krystowu Beséde Ewangeliu/totž novinu/že ho Pán z Smrti
objílý Bratrem svým předce gmenuge/od Marie Magdalenské s potěšenjem vslýšel/
gey také zmrtvých, vstalého toho dne vhlidal/a aby Otce geho vssudý po všem svě-
tě pásł/ přikázani od něho přigal. Po na Nebe vstoupení Páně / s gmy Apostalů

moc Ducha Swatého z wysosti w Genuzalémě očekávage / za wuli Boží Losen
Matěje, na msto Gidáše, k Apoštolským wolis / a spolu s Čírkví Mlodlitbou a wstlá-
dáním nař rukau gey posvětil.

Na den Letnic, w Sławnost Pentecostes v židovu sečenau / Ducha swatého se slá-
ním gsa naplněn / prvnj Rázans o Pánu Číru Krystu vzkříšowaném / wzkříššeném / a
na prawicy Otce Kralujichm, gest mél / kerhymž v Tři Číry posluchači w k Wijsce
bylo obrázeno.

Dív zářečný prvnj / spolu s Janem na Čílowěku Chromém / na Almužně v
dweci Chrámowých sedačichm / moc Pána Čírissse včinil.

Wyznati směle o Pánu Krystu, s opowžením se v hrdla, před Biskupy Geruza-
lemskými se neostechal. Ananyásse lháče, y geho Ženu / w rauhání gměno a dlaboženství
Křestiansté klamem vwozogich, Ducha horlivosti samhini Slovem zabil.

Simona Číarodějnka z Swatoskupciv přijné trestal. Eneasse dnau polá-
maneho vzdrawil / a Tabitu Matronu vmlau zase wzkříšyl. W domě Kornelia Set-
nika / w Městě Česaré důvodným kázanjm / synolem wšech Proroků / w samém Pá-
nu Čírissu hřischliw odpuštění wčeršym složenu bęti vkažoval / a wšeky w témž do-
mě wyczystal.

Path od Herodesa Agrippa / a do wězens y k Smrti Mece oddaný / Angelem noc-
ni gsa wyweden / z Geruzaléma z Jüdšwa do Česaré odssel.

Na prvnj Concilium, Toltí říemu Apoštolském / pěknau weypowěd / o wyp-
laučení z Křestiansté Čírkve wšech židowských Ceremonialních a Gaudních Ržadů /
občizky / Swátku / práv / a Zákonu gest včinil / ktauce : My wěrijme že slže samau mi-
lost Pána nassho Čírissse Krysta spasenj budeme / (a gsmie) yokož Decowé nassj eudy
spasenj doslli.

Potom přijda do Antiochy, pro nevpříjem k novým Křestianům / z pohandu w
obrácením / se vkažování : A tém genž z Biddu byli w Ceremonialních Jüdšch geste v
nich wěžech / připochlebowáni / od S. Pawla domluwau gest trestán.

Psal také S. Petr Apoštoldw Epistoly / z nichž prvnj k židům někdy swým
posluchačiim (po kraginách Pontu / Galati / Čappadoci / Asii a Bithyni) rozptyle-
ným) poslanau psal w Babyloně w hlavním Městě Chaldejském.

Potomně, yakž piisse Tertullianus w Knize proti Marcionovi kachři / spolu s
Pawlem Ewangeliem Krystowa a svých o něm Rázans / kwi a Smrti Muciedlni-
ckau gsa specitili. A Eusebius napsal : Zé Nero Čísař Boží neptízel Pawla stíjet, a
Petr na kříž powěsyci dal. Swatý Jeroným w Regisťsku o Swatých dokládá / že
Petr vznawosse se nechodným Smrti Pána swého wrownati / hlawau dold a nohami
wžháru / k swé žádosti gest vzkříšowan / Léta Páne Sedmdesátého. Co se pak Petrowa
Biskupství, a přednosti w Kříži za pětmechtma Let drženj dohře / toho se z pětinucen
euto zaměcuge / poněwadž se žádnymi Hystoriemi Apoštolskými / ani Čírkvenjimi
Wijsry hodnými toho nedostěcuge / protož se také při pokogi táz wěc zanechává. Od-
kudž radější k Textu Ewangeliu dnešního příklupme / a geho vžitkum porozuměti
sehnážme / powstanauc pro včetnost a wážnost Słowa Božího / a tauto řeči ge čteně
slyssice wedle sepsání S. Matthause w Rozdusu X V I.

Act. i.

Ottovi
srze Petra
činěm.

Actorum 4.

Actorum 5.

Actorum 8.

ibidem 9.

ibidem 10.

ibidem 11.

Act. 15.

Galata 2.

Euseb. lib. 2.
cap. 15.Tertul.lib. 4.
contra Marc.
Euseb.lib. 2.
cap. 25.
Hieronymus
in Catalogo
Sancctorum.

Sož pat přišel Čírus do Kragin Česaré
Filippowu / otážal se včedlniškuw svých / řka:
Kým nme prawij Lidé bhti Syna Čílowě-
ka. A oni řekli : Některij Janem Křítitelem /
ginj pat Eliášem / ginj pat Geremiassem /

a neb gednjim z Prorokůw. Díj gím: Bý pak kym mne
prawite bhti: A odpovídage Symon Petr / řekl: Ty
gdy Krystus ten Syn Boha živého. A odpovídage Je-
žiš / řekl mu: Blahoslavený gdy Symone / Synu Jo-
nášsú: Nebo tělo a krev nezgewilo tobě (toho): Ale O-
tec můg kterž gest w Nebesích. Ale h já tobě pravím / že
ty gdy Petr / a na té Skále wždělám Črkew svau: a brá-
ny pekelní nepřemohau gi. A tobě dám Klíče Králov-
ství Nebeského: A cožby koli swážal na Zemi / budeš swá-
žano na Nebi: A cožby koli rožvážal na Zemi / budeš
rožvážano na Nebi.

Ato Hystorya Ewangelistská přináší i
 druhému hlavnímu Artykulí Víry Křesťanské: Ve-
 ríjm h w Ježišu Krystu, Syna Božího gednovrozeného.
 Kteráz w sobě obsahuge / Rozmluvání Páně s Věd-
 níky svými / stranu Osoby své: Když oni o něm smysle-
 li. Poněvadž toho času rozličná domnění w lidech o
 něm proskalovali / když svidauce geho zázračné díly / a věci nově prá-
 wě Nebeské / z toho neprátelež / Roky kněžské hánlivě svoudcem a nevhod-
 ťím hříšníkem: Ale pobožněssi Bohem / neb božím synem / ginji Janem
 Křtitellem z mrtví obžilým / a některí Eliasem Česbitským / zase z Nebe na
 svět přišlym: Množí pak Jeremiášem / neb gednjim z Prorokůw, že sna
 Epimenydowa snad se prodřitlym, a znovu vystřílym / bentí gen pravili. Což wse Pána tehdy nebylo. Protož tím gsa pochnut / na vědlníky
 své / kym - by ho pak oni býti se domnjovali, otázku včiniti ráčil: Ne žeby ge-
 gich myslí (gsa spytatel Črdch lidstvých) neznal: Ale aby ge tudý w věci
 své za nemalý čas slýcháněm vyexaminoval / k u poznání od nich sa-
 mych při sobě toho / yak sau dalece gíz w známosti Boží vyčvítěn / a tudý
 ge od všelikých postranních domnění odrhna / w Vídce w sebe pravého
 Messiasse a Syna Boha živého vtwrdil / v také vklázel vžitky těživé
 Víry a stáleho vyznání / genž gsau / ne žboží časná / panství / rozkoše /
 důsiogenství: Ale věcné Blahoslavenství / a neygříši personost proti
 všem vtokům nepráteleckým a pekelným / v dívce svití do Království
 Nebeského otevřené. Což wse Summa Ewangelium přečteného ozna-
 muge / a yak Petra a všech vědlníkůw Páně / tak posavád každého věr-
 ního / že tauž Víru a vyznání / ne z svého těla a krve / ale od Boha ote-
 zgeweném svatého Ducha sobě darowanou magi / a tudý věčného bla-
 hoslawenství docházegui: Znamenje tim potěšuge / a k tomu vzbuzuje

Gedno/

Bedno / Abychom se dobrovolněmu Páni s námi, to Rázanich Člově
Božího rozmáuváns / zemských domén rádi vywozovati / a k pravé-
mu myslu věci Evangelického tudy / a k Vídnu Ježi Krista přivo-
zovati dopustili. Přitom také abychom přisládem Petra Swatého
na místě a smyslem svých Apostolů o Pánu Kristu vyznáns čináchho/
svých a tvždých směle, Pána Synem Boha živého, svýmávali / a ře-
manu pravauvirau na Pánu / natožto na nevetyvěgssim gruntu / základu /
otocišti a Zámlu / své náboženství / služby / pocty / v spasení života
věčného základali. K tomu: Kljci Nebeštími / Petrowi a všem služe-
biskům Črkewním od Pána Krista svěcenými / abychom nevohrdali.
Ale tím prošredsem a řeze ně, k hřichům odpusťens / a k Bohu Dech do
Nebe / po cestě zásluh Smrti Kristovu / svůdcem a Regencem Duchem
Swatým / větší se povolně dali. Tzat hle gest původní přicina a celá
Summa v s vžitkách svých Historie dnešního Swatého Evangelium:
Kterez mohlaby se celá řec Rázaní položiti / O chvěj Pánež židovstva
do Krájin Cesarské / bud o Vídnu syna Boha živého / bud o Pe-
trovi vyznáns / bud o Lidských posavád rozličných a bludných o Krí-
stu Pánu doménách: Neb o Črkvi na Slávě Petrowi / ne osoby: Ale
geho Vídny a vyznáns / vzdělané. Až v o blahoslavenství / Vídny po-
chází jichm / a o ginh h mnohých potřebných naučených: Vessak ze
vho všechno v této Knize / zapříčinán Čertu rozličného / v pravém ří-
stu vyzkoušaného / nemálo gest gřež potvozeno / popsáno / a když říkáme v zá-
tano: Byť častého těch opakování / sluscí / ano pro mnohé myslí s
Klječi Království Nebeštího hádky, potřebné gest Naučení předložui /
rozgismáns:

O Kljčích Království Nebeštího / od Krista Pána Pe-
trowi, a s ním spolu Apostolům, v všem gegich ná-
městíkum služebníkum Črkewním svěcených.

Archikulové rozdílní budou Čsl.

Prvni:	Co se má rozumeti řeze v Nekeské Kljče
Druhý:	Saměnuli Petrowi Čzili také všem ginhm 2 poskolům od Pána Krista v Kljče / v hak / a k čemu gsau dány?
Třetí:	Vaká gest a bytu má vysoká význam těch Nebeštích Kljčů / Správeum Črkewním svěcených

I.

K Prvniu Přistupme / a to gsau Kljče vezme. Neb vědomě gest /
že se množí tak vývysugi moch těch Kljčů / sobě gi přivlastnug /
až svau důstognost nad Krále / Potentály, a svých Knížata a Vich-

Jižli je nosit

nosti Sv. Václava vyzdvihují. Smí gřau / že ty Kljče něčím gňym / a já
dnu moch světství být nevšední / než samý včad včiti a kázati Svate
Ewangelium. Prostřednictvem je být rozuměj důstojnosti a moch sa
mě služebnosti Chrystovní. Protož coby byli ty Kljče vyzrozměgme.
Kljče otočsem výme / že gest včiněný Ržemešlným dlelem nástrojem / připrav
wa / a geho vlastní moc / kterým se domu svatému / dveře / komory / vila
Truhel / a gine zamětce věc / odmykagi a otevření / a komu se od zamě
tencích věcích Kljč do rukou k otevření dává / gest mědomě že se tomu moc
a svoboda propugnuge odměknauti / tam svití / svhlidnauti / hnauti /
svzítí to co se mu poraučí. Vaklo / když Manzel Manzelce Kljče od Domu /
Komot / Truhel a gměný dává / tim gi spolu s sebou plnomocnau činj ná
bytku svého. Tak Ssaffářum / Kljče od Stodol / Vobilnic / Purgatori
strum od Bran Něstich. Opět / Králum / Kněžatulum / Pamum při
gizděgicym / od těch Něstí se Kljče v moc nosivagi / která se gijn v podda
nost poddávagil. Vaklo Závahs píše o Eliachymovi Osvoreniu
Krále Ezechiasse / rkauc : Kljče Geruzalemu vložim na rameno tvé. To
gest / Nejvysíssi moc tobě nad Něstem Geruzalemem poručim. Na
podobné čteme v Knihách Zgewenij Sv. Václava Jana, řec Syna Čzlo
věka / Pána Čezisse / rkauchyho : Mám Kljče Smrti v Pele. Totž :
Moc nad zatraceným zatracením. A opět v též Knize : Dán gest An
gelu Kljče od Sachem propasti / v otevřela je Sachta propasti / a vysíl
dym. Totž : Moc gest Angelu dána / Božské polohy na Lidi světování.
Opět nžje : Viděl Jan Angela / an vstupuje z Nebe / magice Kljče od pro
pasti / a Ržetěz veliký v ruce své. Z chopal Draka Hadu starého / kte
ryž gest Diábel a Satanás / v svájal gest za Čistého Leť / a vvrhl ho do
propasti. Smysl toho tento gest : Ze se Angelum od Pána Boha moc
dává Diáblum nedopustitě srodit lidem : Ale ho z Českého Božího
vynášetě.

Směnuje a rozumí se v Moci věcní, a věci, pravě Nebeské moci
drostí. Kdež Pán Kristus v Zákoně dospělém domluví wage, dř. že vza
li Kljče věcní : sami newesli / a tém kterí vcházel / bránili. To gest : Ma
ge sobě danau Moc věci Nebeské rozsvítati / řealešně a zle Lid vělli / a ce
stou spaseni / ktere se snaďně doprati mohli / poherdli.

Těch hle Příjem Sv. Václava patrně se poznává / že Kljče v Obogim
Zákoně moc nad nehykau věcích mili / bud vlastní vplnau / neb cizí po
ručenau / vyznamenává. Protož vlastní a vplná Moc nad vysíšim /
gest samého Boha / ne od ginaud svatá : Prigatá pak / a v Bohu vplnosti
rovná / gest moc Čzlověka Krista / od Božství mu daná. Kdež přiná
lezí ona Páně řec : Dána mi gest vyselitá Moc na Nebi v na Zemi.
Poručená pak a propugněná Moc od Boha Dice / pro žásluhu Arystia
Čezisse / a kře dary a dilo Duchu Sv. Václava / gest v nás Lidech / toho
vyschockoliv činíme : poněvadž negsime dostatečně sami z sebe ani co
dobrého

1. Corin. 7.

Iacobi 1.

Matth. 16.18.
Iohannis 20.

Matthaei 7.

1 Cor. 14.

Iohann. 14.

Romani. 13.

dobrého pomyslu/di Apostol. A wselitké wehborne dary/a kterýkoliv
dar se při nás nachází/ten s hůry gest/ssupugých od Otce světlosti: Vči
o tom Svatý Jakub. Tak tehdy slusně moc správou/ bud Světské/
neb Črkevní/slowe Klíč.

Dokudž gíz snadně porozuměti můžeme/ že Klíče Království Ne-
besteho, w Textu dnesního Svatého Ewangelium, Pán Krysius mni
Moc Črkwi od Syna Božího pozůstavenu/ propugčenau a svěre-
nau / kteraužby služebních gegi/ jakožto Ssaffáři domu/ a w něm Lidu
Božího / mocně a svobodně čisté geho Ewangelium včili / a kagichym/
podle Krystovy růle, hřichův odpustění zvěstováním oznamovali:
Nekagichym pak věcně Pekelní pokutu přivlašňovali. A to gest co w
Textu Pán dí: **Rozvážovati** w Svědomí sažené/a **Svážo-**
wati s hněvem Božím vůli Páně odporné. Opět / Otwrati Krá-
lovství Nebesté/totž / Milost Boží hřichy odpaštěgých zvěstovati
kagichym. A zavirati: Hněv/Saud Boží/a zahynutí věcné, oznamo-
vatí nevěrýchym. Což se wse děge vykonávaním Vrádu služby Čr-
kevní / křeze slowa Božího Kázání / rozhřesování/ a Svátostimi po-
sluhování. Kdež se kagichy/ ak Krystovým žásluhám důvěrně vyslagi-
chy/ k věcenství wsech dobrodin Království Nebesteho/totž Čr-
kve Lidu Božího, připausťtegi: Nekagichy pak a nevěrých od toho wse-
ho se vylučují a odhánějí/ jakožto Psh Svatého nehodn/a Swi-
né/po necistotě a ne po dráhých Perlách pyst vlekau. A to při Lidech
w Náboženství věrní Kazatelové a Správci Črkevní činiti moc
magi/ proto a za tau příčinou: Nebo gím ty a takové Klíče ode-Pána
gsau svěreny. Až toho Apostol oznamuje/ zač ge Lídě mstí magi/
řkauc: Tak se o nás dominisweg Člowlék/ jako o Služebních Krysto-
vých/a Ssaffářích těchých wěch Božích.

Kázání tehdy Svatého Ewangelium/ totž/Včení o Pánu Ježi
Krystu / s přidanými sobě od Krysta Pána Svátostimi/gest ten pravý
Klíč / gímj se Království Nebesté otvirá/ a Česta v spůsob Krysta Pá-
na wůdce do Nebe/a životá věcného Dárce,vkazuje/ genž gsau Je-
sia / pravoda a život.

Z kteréhožto pravého sinyslu / důvodně Písmem Svatým otev-
řeného/ gesti snadně porozumění/že se Klíčové Království Nebesteho ne-
magi bráti za nějakou přednost a moc světskau zevnitřního panování/
a Sub přetextu Religionis, pod příkrývkou a zášterou náboženství/mo-
cy vlastní samého Boha / a nevyhýšším Mocnářům, genž gsau Boží
narýzení přiležité/a gím od Boha propugčené/osoba duchovní služební
Črkevní aby gi měl sobě osobovatí: čehož tito důvodové dosvědčují:

Přednij/že ti Klíčové gsau Království Nebesteho/ a ne Světské-
ho. Protož jako gest Nebe a Království Nebesté/totž život věcný/
daleko od zevnitřního bytu Zemského a Světského rozdílneg: Tak gi-

stě v správa a moc Kříčku gcho / nemují: Světské podobná byti / ne telesná a zewnitřn: Ale ovessem duchovní. Ne na Zámcích/Rathau-
zích: Ale w Kościelich/aneb w shromážděných Črkewních/tu kdež se sfor-
ma a figura Království budauchho Nebeského stikw.

Druhý důvod: Je w Království Nebeském ne Telesní poklado-
vě gsau zamicenj/ale duchovní: Ne Čelum/ale Dussem složenj, ne Pen-
ze Zboží/ ale myslí známosti Boží osvícení/ Vírau w Pána Krysta kr-
je. Slovo Boží kázane darování / a odpustění hřichůw/ naděje o vzkři-
šení a věčném životu w přibytých Nebeských/Duchem Sv. Vavřince w
kladuw Sv. Vavřice Pisma gisoty zvestování. K čemuž ovessem ne hmo-
neho světského Klíče/ale takového hach gsau pokladově, gest potřebj.
Nakožn Kryštus Pán, dávage ten Klíč svým poslum / ne Čruhly lidem
k Penězum / ale milost Boží kagichym/k dogjiti hřichům odpustění/rozká-
jal odmykat / když tehdy ne o Zboží Peněz / a Světa slávě/ ale o hři-
chům odpustění milušini ráčil. Sv. Vavřinec zgewině o tom pisse.

Třetí důvod: Je Duch Sv. Vavřince v rād svých w náboženskij Kře-
stianství (nakožto třetí Osoba Boží) / po vykonání svýkaupenj lid-
ského potolenj w Pánu Krystu) působi sérze dílo služeb Črkewních/vstř
a rukama Kazatelůw/ nakožto nástrojůw svých. Nebo Pán posylage
Apostolů na Svět/a moch Kříčku gím propágaci/Ducha Sv. Vavřince
na ně hned tehdy vdechl. Nenjiz tehdy pravda / že Duch Sv. Vavřince
přednost w Črkvi drží / a ne Člověk nějakou zewnitřní Světskou
nádherností zvýšený.

Čtvrtý důvod: Je Krystus Pán dávage Klíče/totž moch Črk-
ewníj/Apostolům / nedával gím moch Světské: Ale rozkaz a svobodu
kázati Sv. Ewangeliu: Odavce (řka) na swesseru Světu/ kajte
Ewangeliu wseemu Stvorenj. Kdoč pak nikdá nefázal a nefáze na
Kazatelský Ewangeliu / totž Slova Božího o Pánu Krystu/ ge-
stli aneb máli býti pravý Šaffár tagemství Božích, a vládár Kříčku
Kryštofův / necht to sám neyspravedlivěgssí Soudce potom rozhaudi.

Pátý důvod: Je Apostole neosobowali sobě, za svého živobytí,
moch a přednosti Světské nad ginyimi/aniz gi vživali: Ale toliko kde-
koliv přišli / slovo Boží o Milosrdenství Boha Otce w Krystu slože-
ném původem Ducha Sv. Vavřince kázali.

Sesiný důvod: Petr Apostol tak moch Kříčku vžival / nakož mu
ode Pána svěřena byla/ totž včil/kázal/ Črkwi slaužil. Jinácky byl
nedbániwość w Brachu / a zakopáwanym hřivony winen. Dobrého
tehdy tina sledugi / kterž se na geho stolic hřivony vychlubuj / necht w
svýchni rezváži. Nako to včinil Sv. Vavřinec Ržehoř Biskup Ržimský ne-
wyssssi / a w knize své čtvrté Epistolu dewadesátu druhú o tom sepsal.

Sedmý důvod: Je Pán Krystus Včedlný své od osobování
moch sobě nad ginyimi odwozował/ríkaje/a powahau dítěte napomína-

ge/aby ne spušobem Králuw Pohanjskym / orientauiv Swětých, nad
ginými panovali / Ale raděj w službu se podrobovali. Věmby teh-
dy Pán Krystus proti svému včen / zápowědi a Instrukcji / kdyb byl
Petrovi a jeho Náměstíkům Panství Swětského propugněl.

Osmé / poněvadž wšickni Swatsi Patriarchowé / Proroci / sám
Pán Krystus / Apoſtole / Mucedlnich / svyznavací Swatsi starí Otce-
wé / a wěrní Chrkwe Aludowé / hned od Swěta počátku zde w Swětě /
ne panování / přednosti / Králowství / rozloži / dobrého bydla / vládař-
ství / zbohacen / Ecclius / sláwy / it: vživali: (Sám Krystus Pán dí:
Králowství mé neni z toho Swěta) Ale w ponsžení / chudobě / oposv-
ření / bídě / Swěta nepřátelství / autoku / ſciusu / Krize / vězení / hladu /
žizně / trápení / smrti / it. O gisěbý gini říwda byla / bywssi předněgssí na
Swětě / a daleko nad tyto swětěgssí / aby neměli takové odplaty Swě-
ta / yakau sobě Náměstikové Petrovi a Apoſtolsstí zde osobugi. Ve-
řilit gsau y těſilit se wšickni Swatsi tomu / že odplata gegich ne zde w
Swětě / ale w Nebejch gesti gini zhotovená a připravená.

A tak ten první Artykul hlaſní tohoto Kázani: Cobh byli Kljice
Králowství Nebejšeho / a že negsau žádná zevnitřní Swětská přednost
a sláva / dosiačečně vkažuge. Odtud

II.

R Druhemu přistaupíš / slíšeti budeme : saměmuli Petrowi Pán
Krystus Kljice dai : Čili wšsem Apoſtolum? Tak / a těmuse
Vyněgssí podpůrcové ſtolice Kjimské prawi / že genu saměmu. Ale
Duch Boži, w prawidie Šlova Božího a Pisma Swatého, gináč v-
kažuge / a důvod by opět mnohými, wšem Apoſtolumi Krystovým y
dnesním prawým Služebníkům Chrkewym / ge přiwallnuge. A-to
¶ Předně z Otázky Páně / w Textu Evangelium Swatého / ne na sa-
meho Petra / ale na wšecky vicedlnský včiněn: Pán K. řka: Kým
prawi lidé býti Syna toho Člowěka? A opět: Vy pak kym
mne býti prawýte? Na to odpověděl Pánu / jako wšech vſia / geden/
totiž Petr. Neb bezpochyby znali Apoſtole mrawost w tom / že ne-
slíšij wšetečně wšem Páně Poddaným, ale na místě wšech ſkrze ge-
duoho, na Panstvu otázku odpověd dávat. ¶ Druhé / Trojmlau-
wání Páně se wšemi po svém z mrečých vstáni. Pisse Swatý Jan /
že wdechl na ně Ducha Swatého / aby gen přigali / a moc měli / komuby-
koliv hřichy odpaſtěli neb zadrželi / aby odpusťení neb zadržání byly.
Tehdy negednomu / ale wšem th Kljice gsau dány. ¶ Třetí / poznává se
z příkladu prawého vžívání těch Kljiců w Chrkwi / kteréž se ne Swě-
skau moch Potentátův: Ale zbožným do Chrkwe wěrných přigimánsin,
a zlých pohorſitedlných wylučovánism / a to gesitě oderossi Chrkwe
shromážděné, dálo / a ne od gedné Osoby. Nebo Kljice ten wši Chrk-
we / a wšecko domu Božího / z Kamenj živých rozličných, wzdělaných

Na den Svathch

Audíšv Chrkevních gest. ¶ Číswrte/ poznává se z hřichův lidstvých/
 gímž proti Pávu Bohu, a ne Člověku hřessi lidé, Protožby bylo
 přiležitěj / aby Pán Vůh Čísařům / Frydrychovi Barbarossovi po
 hrdele říkal / a ne Alexander Papež třetí: A Bindřichovi toho gména
 čtvrtému, tak daleko v třeskuau zymu / s Manželkou/s dětmi/bosemu
 až k Bráně Něsta giti / za pokání vloženo / a tři dni aby čekal poručeno
 bylo. Kdež tehdáž Papež Hyldebrandus s Machyldau a ginhini Čarh-
 němi Masopust světil/ Konrada Krále Neapolitaného/a Frydrycha
 kníže Rakouské sjeti kázal. Neb ti Slavonij Potentátové/ ač v čem
 hřessili / Pánu Bohu a ne Člověku / a to geste knězny Člověku hř-
 sněmu a Smrtedlněmu winni byli. ¶ Páte/ poznává se Klíči, ne
 saměmu Petru / ale mssi Chrkevi / od Krysta dánj/z toho: že Chrkev
 Krystova uenj na Člověku založená/ani k gednomu Člověku přisvá-
 žaná: Nebo žgewně Swatá Písma (gichž ani brámy Pekelné nemohau
 přemoch) swědčí/Předně/že základ a grunt Chrkev není Petr, aneb ge-
 ho Náměstek: Alle sám Pán Gejss Krystus/Kamen ten nehyrázsi a bhel-
 si/na němž všecko stavenj Chrkev založeno gest / nad Brámy a valy
 Pekelnj pevněgssi. Druhé/že Kameni živí/z něhož gest Chrkev vzdě-
 laná na tom gruntu/gsau lidé živí/v Pána Krysta věřej. Item/
 Stavitele gsau Proroch/ Aposotle, a pobožní Chrkevní Služebních.
 Ephe.2. Item: Kladiwo rožrāzegich Kameni gest Zákon/twrdá Srdece
 pronikagich. Item/ Prawidlo neb Ssúra Žednická a Žesárská/ po-
 dolé níž se měří a stawi / gest Swaté Ewangellum / genž dí: Kdo věří v
 Syna/máž život věčný. Item/ Vápno Kameni spogugich/ gest Vi-
 ra/dí Žahass: Kdo věří v něho / na věky se nepohně. Střechá přítrh-
 wagich/gest pravice, a krídlo Páně přistřens. Item/Oltář/ na němž
 se Oběti Mlodilteb a poct výzátných v tom domu Božím offérugi/gest
 Krystus. Takž onino Versíkové svědčí/řkauchy:

Nulla est grata Deo , nisi Christus filius, ara,
 Qui luit officio crimina nostra suo.

Huic impone manus, huic toto incumbito corde,
 Ad patrem vestras perferet ille preces.

To gest:

Anž gest miliegssi Bohu
 Ginh Oltář, nad žásluhu
 Syna geho Geju Krysta/
 Na němž se má Oběti cistá/

Z Wiry Srdece Modlībami
 Obětowat v chwálami/
 Oni sám prosby nasse v ruce
 Otce svého vnássi prudce.

¶ Sesete poznává se: Kdyby Chrkev na Petrovi měla založena by-
 ti/zeby nebyla gisťa svau čistotau a Swatosti před Bohem. Poněvadž
 hned pod dnesnjím Swatým Ewangellum Pán Krystus/ pro tělesné a
 bludné domněnij / a Pána z předsevzaté Smrti odvozováníj/ Petra

Satanem

Math. 16.

VII.

Origenes.

Chrysostom.
Hylarius.
Cyrillus.
Augustinus.

Nek a k les-
mu sas Klj-
če mocí Chr-
tewuh ipras-
wciwo twé-
rené.

2. Corin. 12.

Satane nazval / řka k němu / Odi za mnau, Satane / po hřoršení
ghrni: Neb nesmí gafis těch věch které gsau Boži / ale které lidstvě gsau.
¶ Sedmē / Mohau také této při nápomoci byti v Dicu v Swatých
prvotní Chrkve, Ewangellum Swatého dnešního wýkladové/kteréž
rovně na ten smysla spusob/de Clauibus & Petra, totiz/o Kljčích a Ská-
le/rozumu svého dobré a zdravé zdání pojmenovali. Origenes dosí
obšíráč samau Vjru v Pána Krysta, ty Kljče a Skálu byti dovozuge.
Smí gednostegně Chrysostomus, Hylarius v Cyrillus. Augustinus
pař Swatý/Petrum Ecclesiæ Typum facit: Petra za obraz Chrkve bě-
že/kteráz v Petrowi Kljče ode Pána přigala. Petram autem non Pe-
trum, Skálu tu pař ne osobu Petrowu/ale vyznání svíry geho/sdej řeſi:
Tý gsy Krystus Syn Boha ži wěho/ rozumí: Dosládage/že
tafowé v Krystu Pánu svyháſeni gest to ta samá Skála/ na kteréž
Krystus Pán Chrkve swau se vzdělati zafazoval. Vtěrež moc slu-
žebnau a spráwu Světstvu / Kljče totiz/ ne gedné Osobě / ale všem
spolu Pastýřem Dusi lidstvě zaroven, Pán Gejss propuštěti gest rá-
čil. Ne však proto / a k tomu/ aby eim swau/ale samau Boži wuli při
lidech plnili/a ne Světstvu Moch/ ale toliko samym Rázanjm Swate-
ho Ewangellum, a Chrkewijch činu v služebnosti/ lidem vrata nebe-
steho Království zamýkali / ne pro hřichy proti sobě dociněné/ ale proti
Bohu spáchancé / z haſſu Páne vylučovali/ a ne za Penize/ dary/ a ko-
munity chtěli: Ale dármo / samym toliko právě kagichym / dvěrce milosti
Boži a Chrkewijho spolu aby otvrali. Ne jako oni/ ale jako Pán
sám v nich a strze něco působích/dle řeči Apostolovž: My na mísce Kry-
stovu poselství konáme. Od kudž giz dale/

I I I.

Retretjmu rozdusu Rázanj přistupme / a od koho/ a yakáby význam
těch Kljčův Chrkewijch byti měla/se naučme. Duch Boži poraučí:
¶ Předně/všechném naporád/ aby sobě tě mocí Kljčův lehce nová-
žili/ a nij nepohrdali. Nebot ona gest ten náſtrog / serze kterauž kagich
Člowlék můží docházeti milosři Boha Otce / pro zásluhu Pána Gejisse
se postygugich/ a to ne ginde a ginák/ než v rādu Ducha S°/ v Rázanj
Ewangellum rízeného složené. Pročež díj Apostol/ že Ewangellum
gest moc Boži / k spasení každému věřichmu. A sám Pán: Kdo svás
slyssi/mne slissi: A kdo vám po hrđá/mnau po hrđá. Ovšem jako vře-
dniskem kdo po hrđá/samym Pánem v nem po hrđá. Neb nápodobná gest
moc správce Chrkewijho vředniska světsteho správě/kterýž mage sobě
od Pána svého statel a lid k správě svěřený/poddané Pánské pro nerády
a věnstrupky proti wuli svého Pána pachancé/mjivá moc trestati domlu-
wau/vězením v synprodaci se z gruntu v Pánských rozlazem: Zase vín-

L.

Roman. 1.
Math. 16. 23
Lucz 18.

Podoben-
stvá o Mo-
cy Kljčův.

né/

ne/nápravu Pánu svému Křesťanům neb potutau činjci/veb sobě mu-
lost v Pána obgednávajich/ z vězení propaustiti: Což i sse rovně rau-
fowau moc mřtva/valoby to i sse sama osoba Páne/čij statek gest, činila.
Tak w Chrčkovním včadu duchovné, kněz/ Vřednjs domu Božího/ při
zgewené hřešichch/a zase při kagichch/rovně téz moch vživage/tak to gest
platné/valobn sám Pán Bůh osobně to činil. A to gest co red w Čerku
Pán mluví: Cožkoli w svijess na Zemi/ budeš svážáno y
na Nebi/a cožkoli rožvijess na Zemi/ budeš rožvážáno
y na Nebi. Zat gest tehdy znamenitě potřebi každému rážni sobě
Chrčkovního včadu/a moch w něm složenau nepohrdati/(ač chcel kdo
včastensivi Křstových dobrodin a spasení docházeti) Nu kdo by gíz
tomu neporozuměl?

¶ Druhé/poraucí se Ssaffářum, a tém Vřednjskum Lidu Božího/
Opatrnost/rážnost/sestrnost/bedlivost/věrnost/vprímnost/pilnost, do-
brotivost/pokora/sířdimost/vstavěně zachovávati/a w své správě
té moch Křicíw/ ne k svému zysku/ ale k slávě Páne, a k rozinnejeni dů-
choduw/cti/služby/pobožnosti w statku lidu Božího, vživati. Ne ha-
to panujice/ale slaužice Králi Křstu, a drahé kaupi geho. Opět: Ne
yako z müssens bezděky/ ale z ochoče dobré mysl. Nacej aby pamato-
vali/a co gsau/y co činiti magi, věděli/z té příčiny ge Duch Boží žhu-
sta w Svatém psmu/Yako strážných k bdění/ponocných k stráži/truba-
číw k Čraubeni/ Legátiw k věrnosti/Ssaffářuw k ssaffování/Služe-
bniku k slaužení/svědku k svědčení/Pastýřu stáda k pasení/Rybářu k lo-
weni Lidu/it: Přistně napomínajice, zavazuge.

¶ Třetí/ Poraucí se žádostivým spasení/ a Chrčkive Křstovým věr-
ním Aludum/ a toho Nebeského Království Dwořanum/aby poslu-
šnost/kázení/poddanost/a rážnost k Ssaffářum/správcum svým zacho-
wávali/a chtějili praví dobrí Křesťané byti/aby o služebnosti slova
Božího/y o Kazatelích včivě finčísleli/a tci moch w nábožensivi rá-
di se spravovali. Neb k tomu wede Duch Boží, kdež dí: s bázni a s
firachem spasení své konechte.

¶ A tent gest hle pravý w žitelný Smysl o Křížích Království Ne-
beského/genž gest moc podstatná/ Chrčkvi od Křsta Pána propugčená/aby ona/
negednau osobau tolko/ ale sérze vosecky/ kteríž správu nad
Lidem Páne swedau/službu Slova Božího konagi/a kňezí slouvau/
mocně, kagchim a id Křsta světichim, hřichum odpusťteni dávala/dvěr
Milosť Boží/k společnosti své ge připausitěc/gim otevrala. Nesvér-
ně pak a nekagich/yako proklaté/samoděd se k zatraecui odsířujich/z se-
be vylucovala. A to i sse k slávě sanctho Ježi Křsta Syna Baha
živého: kteremuž bud Ježi a Křsařství wzdáváno na věky věkůw/
Amen.

Modlitba a nebo Píseň.

Wieci Mlesyáši,
Do Krájiny nashy:
Czaree Města/
Kdež gest twá Newěsta/
Chrkev/Chot/Lid měrny/
Dům/Chrám/zbor wýborny/
Wzdełaný na stále,
W wiſce kogj stále.
Petrowa wýnáni
Od lidstvých domnění
Dílného o tobě/
Zé gsy w swé Osobě/
Ne Křtitel/Eliáš/
Ani Jeremiáš/
Ne geden z Proroků:
Ale pravý Otec

Syn Boha živého/
Strž Duchu Swatého
Nám Lidem zgewený
W Chrktvi/vperený
Swau Wízrau/wyznání/
Proti všem pekelnym
Branám/mage s Nebe
Moc Kljčov od sebe:
Pomož přemáhati
Diábla/Swazowati
Na Zemi hříšný,
Strže služebníky
Cyrkewník/kagijc
Hříšné/w té wěřjch
Rozvah o Gějissý,
Z hřichův býdy zdeyssi/Amen.

Na den Pamatny Nawsití-

wenij od Panny Marie Alžběty přítel,
kyně své.

Kázani na Ewangeliu S. Luk. w I. Kap.

Milostivý Bůh a Otec Nebeský, požehnáním Syna svého/Gezu
Krysta Pána násseho/w dřívich ducha S° ráč nás nawsiti/viwi/Almen.

Poněvadž gsine (Lide Boží) tyto minulý dny připomínali Chr-
kterní památku Krysta Krále Nebeského tři znamenitých Rytíšků / totiž/
Jana Křtitele / Petra a Pavla Apostolů / anž gest tchdy slusné abychom
se mezi tím y na Blahoslavenou Pannu Marii / Matku Pána násseho G E Z V
Krysta, zapomenuli. Nebo jako gsau Apostolé v nás Božíj Chrktve slavným D-
fadem/Wízrau/včením / činu / skutky, Čtnostmi / Smrtmi a příklady / památek
svých zaslaužili / tak zájisté a mnohem weyse y neyswetégsi Panna Marya / kteráž
za přirozenau Matku telesnau Božímu Synu, před vstanovenijm Světa gsa zwo-
lená / a gisného času potom k tomu powolaná / wssim svým životem / yak před
početism w těhotnosti, po porodu / tak až do Smrti paděsáteho děváteho Četha
wěku svého / wízrau / polorau a wsceliyahmi Swatymi Čtnostmi se skwela / až
powinné obogijho pohlawij / a wsech dřstogenstwii / čádli, Lide / hned od dě-
tinství začna / mohau a magij gi Spasitevné w čem následowati. Pročež od
nás y ctěna být má / památkau wssak / ne ctij Božstau: pakžto wzhwánym gegjho
gměna / poklona a naděgij o mocu dogisti spasenj strže gegi zásluh / bud ptkmlu-
wau w

Panna Ma-
rya Matka
Páně / Swa-
tejního při-
pomínání w
Křesťanstv-
i w Cy-
rke zaslau-
žila.

wau w nij zafládanau : Neb to wse na samého Boha přináleží : Ale Etij Swatym
 při slusnau/yako/aby w nij/totij/chvalitebným gi připomínáním/Boh Diec Nebe-
 stý chvalen/Boží a gagi Syn weleben/ a Duch swatý sice v swých dárjich milow-
 nskum Náboženství podělen/ život pak neysvětěny Panenky Marye / Víry a Ce-
 nosí Swatých plnay / wsečim k následování včiněn a představen byl. Tak hle sama
 gest a býti slusné má neyhlavněgss a neypodstatněgss příčina svěcení w sech každoroč-
 nich Swátku Blahoslavené Matky Páně v Českem, yako v dnešního, navštívení
 od Paniny Marye Alžběty přítelekyně své, řečeného. Kterýžto Swátek ačkoliv gest
 teprw Čechu Páně i 388. od Urbana Papeže toho jména řesteho / k zásluze a spole-
 genij samým ptepuštením Pána Boha kravé růžnice strze dwa Papeže tehdyž/Ur-
 bana řesteho v Rzymě / a Clementa Sedmého v Axionu, bydlíjících / proti sobě wo-
 lených, rozniklé/vstanoven: Však poněvadž svůj základ v pijsmě Swatem má / a
 přepěknau hystoryi / O společném se sgijíci těhotných Matek dwau neysvětěnych dij-
 tek/Pána Krysta a Jana Křtitele/s sebou přináší/hodně gest abyhom se od práce hmo-
 né domowní odtrhnauce / s náboženstvím dnes obírali / a tauž dnešní Ewan-
 gelistkau hystorií eim wážněgij rozmírali / kerauž s větiwoſtj powstanauce / Slyſni
 příčtenau wedle sepsání Swatého Lukáſe v roždalu prvním.

Ehdy po vstavosse Marya w těch dnech/odesla
 na horu s chvatánjem/ do Města Júdowa: a
 wessa do domu Zacharyášsowa/a pozdravi-
 la Alžbětu. Vstalo se / takž vsluhela Alžběta
 pozdravení Marye/z plesalo nemluvnátko w životě ge-
 gím: v naplněna gest duchem S. Alžběta/a zwolala hla-
 sem velikým/a řekla: Požehnaná ty mezi ženami/a poje-

hnant

hnaný plod života tvého. A odkud mi to je příslia Matka Pána mého kmeně: Nebo hle/yakž se stal hlas pozdravení tvého w dřích mých / zplesalo radosť neslavnatko w životě mém. A blahoslawená kterážs všerila / neboždovánky budau ty všecky kteréž povídijny ghu tobě od Pána.

Zchdy řekla Marya: Zdelebji Dusse má Hospodina: a veselij se Duch mág w Bohu Spasiteli mém: Nebo wzhledl na pokoru dřívých své / a hle od téhož (času) bla-hoslawiti mne budau všeckni Narodové. Nebo včinil mi veliké všecky teh genž mochý gest / a Sváté jméno geho. A milosrdenství geho od pokolení až do pokolení / bogujschm se ho. Včinil moc w Ramenu svém: rozpthlil pýsné mošlij Srdce gegijsk. Zsadil močné s stolice / a powýšyl pokorných. Láčné nařemil dobrými věcmi / a bohaté rozpustil prázdne. Přigal Třáhele služebníka svého / aby pamatoval na milosrdenství (své: Váž mluvil Otcům násym, Abrahámovi a Semeni geho) na všecky. Zůstala pak Marya s ní jako za tři Měsíce / a (potom) navrátila se do Domu svého.

Sistoria přečteného Ewangeliu w zahuge se na třetí Článec Víry, od Swatého Jana w těch slovích: Genž se počal Duchem Swatým / a narodil se z Marye Panny / složeny: kteráž spolu s dnesšním Svátkem w svědomost nám vvozuge neypriwéněssii Concilium, a neb Sněm Chríkivni / w začátku Nového Zákona / na kterémž se takové shledání přátel, a pravých Božích gednomyslných Křtitelůw, stalo / genž se nikdy od Světa počátku rovně a podobně nezběhlo. Neb ač Ewangeliu toliko dwau těhotných ženských Osob/Matrony Alžběthy/a Marye Panny / rozmluvání vypisuje: Však tři dwě Osoby gsau Matky neznamenitějších Doktorůw / nej, vdatnějších Křtu, kteréž tehdáž w svém životě nosily / nad něž w tom hrolem Světě nikdy nebylo/není/aniž bude vysokých a slavnějších. Gedna těhotná Janem Křtitelém / genž se w důstognosti žádný nena-sel mezi Syny ženskými rovný. Druhá Pánem Ježi Křystem / kte-ryžto sam gest Spasitel náss / Syn Boží od věčnosti. Přistomen byl

Summa
Ewangeli-
um.

March. 11.

talé Zacharyáss Kněz a starčet, těch dnův němý / w gehoř se domu ten
Conuentus římského shledání fial. Nádvoří svatý Duch Svatý / gumi
naplnění vysnáni byli / totiž Plod Panny / Marya / Alžběta / gegj dělá-
lo / v Zacharyáss. A tak Svět / Slunce / ani Nebeský Kůr / nikdy gest ne-
widěl svatého a slavného shledání / na vlastivenu a shromážde-
ní / když gest bylo toto w domu Zacharyássowu : kterhož poněvadž je
dnešním w Svátkem w Kristianství děje památku / aby se od nás ná-
božně dala : Oddeymž se tehdy nemilejší k té chvíli / w kterou bychom
mohli porádně Svatýho křesťana přečtené hystorie Evangelisté větce
rozgimají : A svědkovský Páně kříž k rukou vymírajíce / činího zrnu
sobě náručí / w položeném kříži a grumu kázání.

O Na vlastivenu Panny Marie, Alžbětě přítel

Syně své: Rozdílové dva.

První / Co gest blahoslavenau Pannu k tomu pobsdlo a wzbudilo / že
gest hned brzo po Angeličkém zvestování, k Alžbětě Zetě své, tak da-
leko / z Nazaretu do Města Ebron / a to gestě přes horu / a s takovým chválením / Jesu před sebe vzala / v jí myšlenala :
Druhý / Na te cestě Panny Marie / a průtom římském shledání / a
společně se těch dvou slavných Maret Na vlastivenu / co gesti se
paměti-hodného / a Kyrkvi Boží spasitelné dobrého zbehlos
zřídilo e

I.

Příji prvnímu / především věděti / a w tom nějswé
ieronymus.
eman. 15.
Taryapans
a Alžbětu
ubuznau
rav raro
nýmila.

Těsi Panentu v sebe výmluvna miji máme / že gest to ne o své vg-
ime / neb z všetekností včinila / a gsa mladičká / tehdyž k patnáctému
letu svého přicházegijí / (halž S. Jeronymus napsal) na tak dale-
kou cestu / z Nazaretu do Ebron Města Kněžstěho / kdež Zacharyáss
bydlek / okolo mil dvaceti / a to gestě přes nebezpečné horu / ovšem
ne sama / ale s girmí Lidmi / vydali se směla : Ale objevlassením Du-
cha Svatého puzením / kterýmž naplněna / a wewsem svém předseve-
ří / a hnutí spravována byla. Neb poněvadž S. Pavel do Ríjma
bez vůle Boží nesměl jít / aniž by se tato světější / a milostí Boží
plná Panna o cestu byla pokusyla. Duchem Svatým tehdy wzbuzená
Marya w těch dnech / w kterýchž Novinu Angeličku o svém v
Alžbětiném početi vyslyssela / povstavossi, řla na horu s chvála-
ním, do Města Júdova. Za příčinu tohoto ērogjho vmyslu:
¶ Nenprive / vpríjmě přátelské lásky / aby se s svou nehmilenou Paní

Zetou

láska pro sítia
síne se shledávají.

Leuit. 13.
Deuter. 16.
Ioannis 1. 12.
Matte. 2. 18. 19.
Lucas 4. 11.
Marki 16.

Gen. 37. 46.
Shledání
práteleství by-
wagi poté
s předlná
prospěšná
Genes. 32.

Exodi 18.

1. Regum 18.

4. Reg. 3. 4.

Marki. 4.
Luc. 10. 12.
Ioh. 1. 1. 20.
21.

Tetrau shledala. Dí text: **V** iweſſla do domu Zacharyáſſowa/ a poždryſila Alžbětu/ Manželsky geho/ kteráž byla Sestra Ann, wlastní Matky Panny Marie. Neb práteleství shledání přátelům vdečná/milá/náležitá/zádostivá v žitícná, bewagi / a dobrý Towaryſſi, a Towaryſſký spolu/zvláſtě pak krewni přátele s krevností, rádi se shledávagi/ a s mnohým obwelením potěſitelně mezi sebou lásku tudy obnowagi. Záſti pak někdy wznislá vduſſugi/ a mnohá potřebná gedná-ni Čyrkevní / swáy Obecni/ mezi sebou prospěšně zavíragi. Pročež y sám Pán Boh w ſeſmu Lidu Izrahelkemu každoročně třikrát, při ſlawnostech w Geruzalemě rozkázal se shledávati. Aно y sám Syn Boží w téle rácil vidětlně Švět nawſtijwiti/ a w tom Nawſtijwenj/ a lidský s Lidmi se shledání/pádu naſſeho náprawu vyřiditi. Až y shromázděni Čyrkevní chtěl vstanoviti/ a svau přítomnosti k milotvorském Slova Božího lásky dokazovati. Šnakau radosi Jakob Patriarcha shledal se s Jozefem Synem ſvým / před dwadentí Lety ſraceným/a potom giz w Egyptě Mijo Království držicým/ zdali nečteme ē w liba-vii/w radostném pláci/a w láſce pravě hořicý. Opět/ Ezau s Jakobem bratrem/z Mezopotamie s Komonſtrem děci/ čledi / a ſhäuffy dobyt-kům ſe berauchim/wygel proti němu/wital/obgimal/libal geh/aby geho dům nawſtijwil/k ſobě ho zwal/zapomena na wſecko ono dwadentile-ře záſti/ kterež proti ſobě ničeli. Opět/ Nawſtijwenj Mořiſſe od Ječra Echána ſvého na paſſti / hned brzo po převedení Lidu Izrahelkého přes Moře čerwene/býlo znamenitě Mořiſſowi vdečně / Oběma potěſitelně/y wſi politiſ obce Židské velmi prospěšnac. Až z Ječrový raddy wyzdvijzen byl tehdy ſinedrion vřad ſlawný w Sedmdesáti dwou osobách záležegých. Item/ když ſe shledal David w času ſvého pro-tivensivi s Jonatau Synem Saule Krále / s Towaryſsem ſvým v- příjmým/ jak ſpolu mnoho potřebného s plácem zavřeli, Hystoria ožna-muge. Item, Elizea proroka dům Sunamitského hospodáře nawſtěvo-wání/na Dusſy/w plodu/y w ſtatu požehnání Boží oběma Manže-lům přináſelo. A ſnakau lásku Kryſtus Pán prokazoval/a wſecko dobré ſe ſebou přináſel tém kterež nawſtěvoval/jako dům Petru/ Zacheu/w Betani Lazaru/a po wzkřiſení včedlný w pokogi vzavírané / v Moře při loſenj Ryb/a žen Šwathch, u: To wſe; hystorye Evangelijſte Křeſtianum povědomě gest. A ti překladové / obzvláſtně pak pannu Marye překladná láška, w nawſtijwenj Alžbětu ſvē přítelekyně prokázaná, vč. Abi ſe prátele na prátelech / dobré Towaryſſi na Towaryſſe nezapomnali/gednji druhých ſe neſetjili/ a na ſpolečnau příwětiwoſt ne-zapomnali. Výbrž čaſtym ſe shledávánim lásku obnowovali / a záſti křeſlosti/ kreveti/domněnij/podezrenij/nesnáze/přiwođem dábla ſkrze zlé Lidi/castolráre y mezi neymilejſimi/a krevními přátele wznislé / vdu-

Historia.

ssowali. Což chvalitebně včinili Létha Páně Jíševho Českého krádejatého Dářeho tří slavných Králové/Karel Vheršek/Jan Český/a Kazimír Polštý/stejně se geden druhého pro národnostivens, spolek sgeli/ a desátého Dne listopadu v Brně pod vyšehradem / při veselém a polohyněm se shledání, různice vyselké vmořili/a potom budoucný státně takový včinil: Král Polštý vzal od Jana Krále Českého dvadceť Jíše hřiven Sříbra/ oděl se Města Bratislavě, a všecky knížecí Slezských. Proti tomu Král Český na přimluvu Krále Vherškého/vzal od Polštého pět Jíše hřiven čistého Zlata/pustil od Českého/stejně Polách Čechům platili/a přestal se psati Králem Polštým/a Polštý knížetem Slezským. A tu Král Český daroval Vherškému handstanc z hor Gilovských/stejně vajíčko osm Jíše Vherškých. Od kterýchžto časatu Slezská říše plnopravne koruně České přináleží/a Polštá se na ni potahovati nemůže. Hle nespisobilolíž gest takové státně těch tří potentátů se shledání mnoho prospěšného Křesťanstvou? Nechhož jsou sobě vpríjmě také žádali: Maximilianus Císař toho gmeina první/a Sigismundus Král Polštý/ jsouce vlastní neprátele proti sobě/sonz se vyslat národnosti a shledali/ Císař po pozdravě sebe od Krále/valo s plesáním. Dusse své zvolal iemito slovň/čka: Ha est dies quam fecit Dominus, exultemus & lætemur in ea. Tento gest den/ stejně včinil Pán/(k násemu štastněmu shledání) weselme se a radujme se v něm. A Král odpověděl: Faciat Deus, clementissime Cæsar, ut hic noster congressus sit faustus & salutaris nobis & toti orbì Christiano. To gest: Denž a včinž to Pán Boh/milosrívý Císař/aby totto nasse společné shledání bylo štastné a spasitelne-prospěšné nám/ v násemu Oktasu Křesťanskemu. Požehněnž Bože v násich společných schůzec a národnostivování/ aby z vpríjmě lásky vysvali/ valo gest tím vymysleni Panna Marie a Alžbětě s chvátánjem se brala.

T Druhé/Sla s chutí žádostí co nejspíss / oznámiti Alžbětě tu novinu/ kterauž těch dnův od Angela o gegim řešením / v o svém právě zazračném početi/ byla klíčela. Nebě gest to Svatých lidí přední povaha / velikomocných Božských skutků / a pravdivých Evangelických novin v sobě netagiti: Ale nížni svau mysl kruni/ Dnem v Noč rozgímati/v před giaymi ge vypravovati. Od kudž geden z nich takto spisoval: Nevrnu/ale živ budu/a vypravovati budu tvé předivné skutky, Pane. Opět: Brvěnil gsem / a protož mluvil gsem. Item: O slavovati té budu celým srdečem svým/a před mocnými/totž zevně předevšemi/Záalmu tobě spisoval budu. To vysle Blahoslavená Panna včinili žádostivá byla/ a před Alžbětou v domě Zacharyášsovi tu weselau Angelé/ k Novinu vypravovala/v klášteři písní: Welebi Dusse má/ u: Pána Boha z předivných skutků geho dobrotiivých chwálila/nám k překladu/ poněvadž se srdečnij Wysra má austrijský

znání

Slezsko vys
Ermipus
bem t Ro
runé České
gest připos
geno Leta
Páně 1535.
Ságk.
Cat. Boem:
fol. 222.

Loach. Curz-
us Silei. Hist.
pag. 235.
Lita p. 1580

12.
3. Srdelné
radosti k o-
známení vlo-
wny od An-
gela těch
dnův ga-
zgewené.

Psal. 117.
118. 138.

III.
z říce Moře
ry/pro vše
zem se v ní:
přeladem
zbyly.

March. 3. 17.
Ioan. 1. 12.
Lucr. 1. 2.
Acto. 2.

známim pronášení/ takž *Apostol* vý: A *Nového napomíjná řka*/ O-
tež se na dny staré/ a dočti se o předivných Božských skutečnostech/ Lidu své-
niu a tv-něm dobrodinně čyněných.

¶ Třetí: *Sla vmyšleni Wijry své l vtvorzení / ne žeby Angelstěmu*
zvěstování / neb o Alžbětiném početi / bud o svém plodu / aby Synem
*Božím/Meschášem pravým býti měl/nesvětila: Ale aby se tv své zača-
té výře/z řeči Alžbětiny/Zacharyášový/a z důvodů paterných / o tom*
*svém novém plodu vystila. Nebot není hřichem / aniž Pán Boh zbra-
ňuje/ ale poraučí, Wijru z Slyšeného slova Božího nabyla, znamen-
nímu zevnitřnímu tv sobě zprávovati/vtvorzení/ a se o pravodě slibuto*
Božích vystovati. Z též zápisí přejím, a k tomu za starého Zákona
*byli žejzeni žápalové/oběti/Obrázka/Beránek Velikonoční: A tv No-
vém gšau velebné Svátosti/a příkladové tv písmisně v historie pozná-
menání. Což i vše *Apostol nazývá / Sigilla Iustitiae fidei: znamením*
spravedlnosti Wijry. A proto samé také Archángel za důvod svého
pravdivého poselství připomenul těhotnosti Alžběty staré neplodné
*Matrony/aby se Panna dovtípila/a v tvrži geho řeči/tím návštěve-
ním přijetlyně své / z řeči gegi a řutku paterného / tv své tvrži se vystila.* *Zocíz/ že plod Panny svové žáracným pásobením Ducha S° tv*
ni počath/gest a bude vpravdě to ten od Boha až posazad, za tři Číšky
ce děvčet Sei Sedmidesáte Let zaslíbowaný Mescháš / a pozehnaným
Semenem Abrahámovým/ tehdáž před tvrčma Číškou Lety nazvaný/
a tohoto ruku/ pětmechťmeho dne měsíce Března/ před Lety patnácti
Sty a desvadesáti/z nevčistí a z nevšvětění řeve panenské/pásobením
*Ducha S° tv nasse člověčenství vytělený / a svědky nečistinami oštěd-
cený/z Nebe hlasem Boha Otce, Ducha Svátého zgeweným / v An-
gely innožitovské-kráte/ potom z Světa od Proroků a Svátých Lidi/*
*tv času přijetly geho.**

Budmež n my(ó nedůvěrní Křesťané)žádostiví tv zpámosti Kryšta
Pána se množiti / a tv geho tvrži se syliti / z poslaného spasitele Pánu
Bohu dělávat/a Svácosimi velebnými věci Nebeské tv sobě speceto-
vati. Příkladu pak pobožných rozmášvám/ historii/ všechnosí svá-
tých také se k tomu dobrému ponaučati. Od kudž všecky složeti budeme:

I. I.

Příji druhém Koždišlu: Cobh se paměti-hodného / a
znáti spásyredné-potřebného na cestě Blahoslavené Panne/y při
společném s Alžbětau shledání zbehlo/ Textu pořádel těchto pět
věčných oznamuje / z nichž gest

¶ První/příklad právě Křesťanských a Svátých Gností/netoli-
ko ženstěmu/ale v mužstěmu pohlaví povinně příslušných/a na Osobě

^{1.}
Maryepat-
ny překlad

Na den Pamatnō

Blahoslawenē Panny Marie barvau skutečného následování vymanováných / který vstech v tom gedinském slověciu / halo v nevonného sám Růžovým květu / woněgi / kdež se díl: **Schwátáním**. Neb se tu tom obsahuge / Předně / gegi obzvlášteni pokora, s láskou spogená. Ale nevynássi a nevypiná se pro Boží dary proti své předešlé zvělosti nad gincem. Gesto Starým přislovím se říká: Honores mutant mores, sed raro in meliores. To gest: **Dústogost obyčej mění**: Však řídko se lepší vmení. Ale Panna Maria / ač se Markau Páně býti znala / proto se nad Alžbětu nevynzdvihovala / aniž myslila tak: Poněvadž bezpochyby gříbí Alžběta Žeta má / že gsem há Markau Nešvášovau včiněna / mělaby slunnégi ona kinné / pogma ssebau hauf vzáctných paní, přigiti / a mne na vysvětlení / nežli há za něj chodit. Však nebyla tak pýsného Ducha / ale jako právě pokorná dívčicka přítel starých sobě vážila. Od dalíž v den Šaudný nebudě státi proti díslám a přátelem pechau nadutým / ja své chudé Rodice a přátele se stydíchym ē Zwědijc to. Pamatovat se v tom Jozef misto držíci Království v Egyptě / k Rodině své pěkně se mage. Item / David z pasyřství na Království vysvěcený Agatocles Král Cyprylie / z Otce Hrnčíře poříl / který pro pamět svého rodu vzdych na hlinenných mísách gisdal / a tento versifik mezi gisdalem říkával:

Fortunam reuenter habe, quicunque repente,
Diues ab exili progrediere loco.

To gest:

Koho říkáti vypysuge,
Nenadále zbohatuje/

Ten ho sobě hled vásili /
Kdo se odkuds cos byl / pomněl.

Druhá Čtnost Panny Marie gest Stud / genž gest poctivosti nevhodnější Zwědek. Neb se vsetečně na cestu nevýdala: Ale za příčinami slunnými / anobrž Ducha Sváteho popuzením. Pohané talovau Čtnost panenskau vyznamenali Obrazem malované ženské Osoby od Appellesa nevládnějšího Malíře / srogic na skřepině hlemenzové: dávage tím znáti / že pohlaví ženské nemá tekati / běhati / a vsetečně se procházeti: Ale jako hlemenzové vysudy svau skřepinu nosí / tak ony magi doma zůstávat, a Hospodyněství se včiti / leč by vůbec mezi Lidi výgici slunné příčiny měly. Nebo by gináč vsetečnau procházkan mohly v poctivost ztratiti / co která Dyna a Versabe.

Třetí Čtnost Marie gest / plnost v předewzetí naležítem. Neb to slovo **Schwátáním** / Yak Syndliwost / který gest prává Straž panenská / tak v bedlivau a právě Hospodyněstau hbitost, Panna Marie vygesvuge. Kterýchžto Čtností ē následování Svatý Ambrož parnen témuto slowu napomjná: Maria poslušná v domě / rychlá vone / syndliwá v cestě / s přibuznau za Tři Nejsvětější zůstávají: Vše se panen-

ky po do-

By po domich netekati na vlichch nezvolovati / živavé nebýti / w poslá-
ní, w chůz̄ / w díle se ne zastavovat / spravě ſtou wěc, pominete ſe vce-
wě domu na vracovati. Z těch Čtností Dyna Dceřa Jakobova ne-
zachovávala / netoliko ſe o poctivosti a Sychymstě o hrdlo připravila;
Ale na Bratři wraždu / na Otce zármutek / a na wſecku rodinu, čládku
a gměnji Rodicův svých, nebezpečenství Smrti vvedla. Potud Svatý
Ambrož mluví. Vějme ſe také Chvatáním Panny Marie následo-
vat překladu Svatých / kterž rychlosí jako ſ vchvatem w myſli / w
Srdci / w rukau y w ſkutku ſpěchnosti přizázanj Boží vykonávagi /
wěda že nic není starožitněgšího / jako ſe Bohu libiti / a wůli geho ſame
ſe oddati / na ni pamatovali / a ſtože pohotově ſ Apoſtolem Pavlem
weſele wždycky říkali: Pane, co mi ſazet ſ cíni / Neb jako Komorných
v dveriſ po koguſ Královských, neb welikých Panuſ, na ſtrázi poſta-
veni / tak pozorniſ na hlas Pániě býti muž a bytwagi / až malíčko zasle-
chna gen / bezewſeho odtahu ſec ſivau / by ſ neymileňſim přítelem rož-
mlauval / ſtokem přetrhua / oprklem do po koge ſu Pánu běži / a co Pán
rozfáze ſ radosti ſonagi. Tak věrní Služebních Kryſtovi / netoliko
Pána svého hlaſu / ale po kynutí / zanechage wſeho gineho / magiſ pozo-
rowati / a ſ chvatáním ſ činění geho wůle běžeti. A jako ty koně znamen-
uji ſchwálwagi / kterž na ſvogně w vždu ſpěchně pogati / hnutiſ / a podle
wſi wůle paſte ſem tam ſnadně obratiſ / a w nohách bez po klesu pe-
vnii behywagi / Tak w Služebních Božích poddobná hbitost a vimečá
rychlosí nevýmluvně ſchwálí / a před Bohem vzáctná gest. Kož ſe na
bystroſti oněch ſvříat a widenj Ezechyelovu vkažuge / a w ſeci Svatého
Pawla ſivau obětiſ Žel, Vidſkých / k wůni Bohu ſladkoſti / taková
poſlunnost wůle Páne ſe gmenuje.

¶ Druhá wěc pameti-hodná zbehla ſe w cestě Panny Marie / pře-
klad předivněho Božího oſtříhaní gi a wſi Křeſtianſké Chríſte / po
horách tohoto Světa w mnohých nebezpečenſtivých pracugých. Oj Text:
Sla na horu: Byly oviſsem horu veliké mezi Nazarethem a Mě-
stem Hebron / Přes kterž nebezpečno bylo / zwláſtě ženſkemu po klawiſ,
ſe paſſetí / pro Lotíšký Chríſte / lidi w ſidovſtvi / roviněco Martalau-
ſově / w Vhřech, kadauch / a do svých dalekých neprátelských kragin / co
Křeſtiany do Turek, za vazejcie: Zwláſtě pak toho času od drabů Ržim-
ských, wſſudn po Židovſtu rozřazených / znamenitě ſtrodny ſidům ſe činily /
y mordy. Němo to gesitě při ſtaupilo wětſi nebezpečenſtvi: Neb málo
před týmuz dny toho roku, Ptolomæus Lachurus Král Egypťský vtrhlo
nenadále do Židovſva ſpíſobem Tatarſkým / wſce než do Eridceci Eiſy-
ciu Židi / a nejwſle w Kujzeſtvi Galilejském / kdež Marya bydlela /
zmordovala: a progsíděge tu Kraginu / na některé wſi ſidovſké času we-
černího tressil / w kterých ſi nased innoho ſamých ſen a děti / po oněch zbi-
tých pozůſtalých / tam ſe krygich ſi wſecky roklázaſ ſvým twogáfum zbsti /

Mávſtvi.

Acarum. s.
Podoben-
ſtvi.Podoben-
ſtvi.Ezech. 1.
Rom. 8.II.
Božího
předivněho
oſtříhaní
wých wěc
nýč pře-
klaď.Josephus
Flau. Anti-
quit. lib. 13.

a na když rozsekané iv kotlisch wařiti/ pausitěge tudy Strach na všeck
Lid židovský. V těch pak hle všech a k tomu podobných nebezpečen-
stvích/ obzvláště stráž Boží, Blahoslavena Panna Marya, na te-
daleké a přenebezpečné cestě dívce zachována byla. O stežka se i všem
Svatém piššmě známenitější a pětnejší překlad ochrany Boží, při-
kterém z Svatých Lidí najiti může / jako gesto tento / Dívšem daleko
větší nežli Dannelementy lén při životu zachování.

Kterýmžto překladem těšit se má Církve Páně/ a každý z věrmých/
Muži, Širocty, Kupcy, vandrovny Čeladka, Jeny, Panny, služebné
děvečky/ a rosyckni nebezpečenství na horách Světa tohoto trpí vagi-
čí, kteríž ne lidstvu obranau/ ale Božstvu ochranau dívce zachová-
vání/ a s Kristem Božím Synem Vítrau v Srdci neseniym/ přes
hrozné pausitě/ stracháv/ býv/ nesčestí/ bez vrazu/ strachu svodů přepra-
vování bývagij/ gsauce dle slibův Páně z díl ohnivau obezdění/ vno-
řem Angelum obklíčení/ a v rukau služebnosti gegisch po svých cestách
nesení. Neb se krovsem pobožným/ v ochranu Boží dauffagisym, vza-
hule to milostivé Páně se ozývání skrze Proroka/ čkauchho: Kteríž
nossenijs behváte od života mého/ kterež mě luno nosí: Až do starosti(to-
tož vass) já gsem/ (váss ochránce) Až do sedin (vassho skončení) já
ponesu. Opět: Položil gsem Slova má v všech tvořich/ a v Srdci ru-
ku mě chránil gsem tě/ aby sespal Nebesa. Item: Schuem křidel všich ob-
hágim tě. Mámět se tehdy tauto Hystorií k Vítre a k horším modlit-
bám vzbuzovati/ a zemna bezpečnosti se peodřítiti/ k shliďnuti svého na-
bezpečenství po horách světského putování.

Třetí vět, genž při společném se sgiiti těch dívau Matce distek ney-
svatýchjich se zbehla, gest Concilium, Synodus, totiž/Sném Církvi, v
Novém zákoně neprivoňší/ Præside Spiritu Sancto. Na který se shro-
mázdili Pánu Bohu nejmilenjšího osobu/ jakožto: Slovo větne
Syn Boží/ v životě Panny Člověk počath/ a s ním spolu Blahosla-
wená Panna Marya Matka Páně. Item/ Alžběta Matrona Svatá/
a gegj polaletní plod předchůdce Messyáša/ Prorok předzvědáv. A Zacharyáš Kněz/ ac nemž/ však skrze psaní o potřebné gednání to-
ho Concilium rokugsch. A ti rosyckni/ v distech gestě nezrozené/ Duchem
Svatým naplněný byli. Protož se neprivoňnábožně a přátelský Matk
hlaseim pozdravily: Nemluvnatko pak v životech gegisch radostním
splesáním se přivitaly. Díl Text: Marya pozdravila Alžbětu: y
Stalo, když vlyšela pozdravenj Marye Alžběta/ rádo-
valo se nemluvnatko v životě gegjm. Totiž/ radosn/ při-
chodu Messyáše gij v životě Marye počatcho.

Přikterémžto sgiisi, narovstswens/ shledáni/ a na ten prvnj Sném
Církvi Novozákoně se shromázděn, en Svaté osoby/ Správcem

Ducha

char. 2.
1. 33. 90.

iz 46.

III.
ém Cír-
vni neys
znejsi w
nowho
ona.Fowani
mho

Snemu no
woza Bonne
ho samcho
Pána Krys-
ta bylo.

O Matce
Panné come
gi/ následu-
ho Kristus
né simeysles-
ti y mluvici.

Ducha Svatcho / Toto tři hlawni Artykule vykládali / svysvětlili , a zavřeli : Geden / že gsau gij Terminowé pěchodu Messyássowa , w Pro ročch pojmenanji , přissli a nastali . Druhý / že plod w životě Panny Marie počatý / gest to ten pravý s Nebem na svět poslání Messyáss / Boh věčný / a Pán mocný wsscho Lidsteho pokoleni . Vyhnáwá to Alž běta vrouknutím Ducha Svatcho / haloz di Ecce : V naplněna gest Duchem Swathm Alžběta / a žwolala hlasem velikym / a řekla : Požehnaná ty meži ženami / a požehnaný plod Bricha tvého . A odkud mi to / aby přissla Matka Pána mého kmeně ? Jakoby řekla : O nejemč já toho hodná / aby ty nejdů stoynější Panenko / a mého Pána a Spasitele Matko / měla kmeně choditi . Záť / já bijdná / hříšná / nehodná služebnice / měla gsem slunně k tobě do Nazarechu běžet / a ne ty , o svatá matko Pána mého kmeně . Ecce . tij Artykul spolu zavřeli : Kdy se o Panně Marygi smysleti y mluvici mělo / a záčhy ona w Křesťanstwu wázena bytí měla . Zé ne za Bohyni Spasitelekyti : Ale za přirozenau Matku Pána a Spasitele naseho , podle Ecce : A aby nazývána byla od všech požehnanau / a nadevosče cko ženské pohlatové neblahoslawenější . Nebo tak duch Boži hlasem Alž běty , neysvětější Panny důstojnost a wážnosti wchłassuge / řekau : Po žehnaná ty meži ženami . Totiž / neyscianstější / nevzácnenější / a neznamenstější nadevosce ženy y Královnou . Opět : A blahosla wenás . To gest / neysvětější a Pánu Bohu nevibeznější : proč e zda li pro žásluhu : Au ne . Ale Zé gsh ověřila . Čemu e Z tomu / že podle Angelsteho žwěstování má se z nečistej řeve tvé / proti wscemu rozumu Lidstehu / Syn Boži w Člověčensví počíti / a že tebe , o svatá panenko , Boh otce chce Matkou Syna svého mstí . Síce včer / že dokonány budau , a stanau se wšech Wěch / kteréž povědjinu gsau tobě ode Pána serze Angela . Hle , požehnanau a blahoslawenau Panna Marya má se wážně nazývati / a ne Bohyni / Pan / a Královnau Ne bestau : Nad-to prostredníkem a přimluvci v Boha za Lidstě pokoleni / haloz y sama o sobě spiswá : Blahoslawenau mne budau na žhwati wssyckni národowé . To gest / wssyckni w Spasitele včer , čy vyhnávati mne budau nadevosce ženy neyscianstější a nevzácnenější / wssak ne odemne Člověka / ale od Spasitele pravého Boha , Spasení a pomoci wscem modlitbou prosheti / a Wsrau dosahovati budau . W němž samém požehnanji / toniž Spasení dogisti magis a docházegijs wssyckni národowé .

Genesia 22.

Četvor.

111.
totaspa-
nemlu-
vnařek
Kre-
mlych.
orin. 7.
22.

odotus
Zoroastro
ar. in vi-
llanib:

B. Hist.
194.

1. 2. 3. 9.

¶ Čtvrtá věc při tom Snémě se gest pronesla: *Gistota důvodného Swědeciv o Spasení Nemluvnářek Rodicův Křesťanských/ Vírau w Krysta Ježišse posvěcených. Kterak ge Pán Bůh předivně gesstě w životě Matel gegisch zná / a Duchem Swatym daruge.* O plodu Alžbětiném/potom Janem nazvaným Archangel zvěstuge / že naplněn bude Duchem Swatym gesstě w životě matky své. A těž w Ecce Alžběta tu pozdraveni Marye děluge: *A nemluvnátko nenarozené ře-
sti-měsíčné s plesáním radostí w životě postakuge. Pakž se stal hlas pozdravení tvého w všech mých / dí Alžběta/ Zplesalo ne-
mluvnátko radostí w životě mé.* Neb svnuknutím Ducha S° Měsíčné řivalo / a hnutijsm svým z přichodu Páně se radowalo. Nebylž gesto div nad divy / a gestě nenáhodnij včteni od Alžběty takového hnutijs w sobě? Rovně jako plod Rebeky Jakovy, potiskujich se blížnata w životě gegim, byl zázračný: *Vysak Rebekce k veliké bo-
lesti a žalosti / až řekla: Měloliž gesti mi se tak díjti/a takové trápení na
mne vvaliti/bylabych radegi nepočala/ totiž/o plod nesiála.* Ale Alžbě-
té splesání, a poskočení plodu života gegiho, bylo k nevýmluvné radosti. Neb ne splakala/Ale Zvolala hlasem velikým / Neb se žrado-
walo nemluvnátko wživotě gegim. A řekla: *Zplesalo ne-
mluvnátko radostí wživotě mé.* O div nad divy / radost
nad radostí. Zdalž se kdy což tomu podobnýho při plodu lidském říalo? Ač číeme/ že se Zoroastrus, Baktrianský potom Král, smál/ když se rodil.
Item/w městě Saguntu w Hispanii/ w Času oblézení od Hannibal
Vídce wystak Karthaginenského/ že se díjte gíz narozené/hned zase w
život matky/samo od sebe, yakoby s vleknutím se tohoto světa/ a s ha-
thinským strachem schowalo. Opět/ w městě Nissi narodilo se děvčátko/
kteréž před tim páteho dne w životě matky hlasitě plakalo/ a potom tolis
půl Čechu živo bylo. To wosse při těchto v ginných díjkách k tomu co-koli
podobně se zbehlého/ ač bylo a gesto divné/vysak ne tak zázračné/jako těž
w Evangelium/ že Nemluvnářka nenarozená se znali a svitali/ Naříam
ne k bolesti/ ale k radosti. Ne při svém Rozens/ ale před rozením/ gedno
řestí Měsíčiuv/a druhé gednoho toliko / neb malo koliko-dniův Stárii.
Oichžto radosně zplesání a hnuti/ obzvlášnji pak Duchem Swatym
naplněn/ gest mochným důvodem toho/ že Pán Bůh Nemluvnářka po-
božných Rodicův gesstě w životě Matel zná/Duchem Swatym, Ví-
rau a přirozenau dobrav povahau daruge. Totiž/ Když z nich potomne
mělo dobrého/swatého/pobožného/včeného/vtipného/smeleho / wžáct-
ného/sýlného/vdatného/et/bent/ k tomu ge spůsobuge/dle Swědeciv
Proroka Královského/kterýž díj: Od života Matky mé Bůh můg gsy
ty. En gsy ten genž gsy me vytrhl z života Matky mé. A opět: s-zadu

η s-pre-

ys-předu sformoval gsh mne/a vložil s nme ruku svau. En zagiſſe
v moch mā ſed v mā/hned nač gsh mne přioděl/(cotíz masem a kůží)
neb nač gsem ſe počal v životě Matky mē/ není všryta žádná kost má
před tebou. Nadeo pak čin a ſteče, načo ktereho Samfona/Jana Kři-
tele/a Synačka Pannu Marye/D-michž Angelé wſe vyprawowali/
Co z nich býti/a nač život věci/a co dobrého na Světě ſpřebit měli/
prvě než ſe gessē, w životě Matek počali. V sám Bůh mluvil k Jeremi-
ášovi: Prvě než gsem tebe ſtvořil w bríſe macth/znal gsem tebe/a prvě
než gsh vysel z života/poštovil gsem tebe/a Prorok w Národech včinil
gsem eebe. A ztoho dři Apoftol: Zčz Svatých Rodiců Svaté dísek
ſe rodij. Nemluvnatku také sám Pán Kryſtus Králowství Nebeſké
dědičné přivlaſiſluge. A tím wſjim dobrota Boží wſsem ſe ſchvaluge.
V potěſení Čehoňm Manželkám/ano brž wſsem Rodicům/kterž př
wychování dísek pláče a pče v maphé miji muſegli/ſe předstaruge. Nás
pak wſecky ſu pobožnosti života wzbuzuge/ abychom pamatuſe ſe od
Pána Boha býti Štvořenj/sformováníj/ a gessē w životě Matek
ſvých ſewſemu dobrému díslu předzřízenij/wſſecet ſivug život a Aludn
Těla naſeſho (načž Apoftol vči) Bohu ſamému poſvěcowali/pobožno-
ſti obětowali/a načo w oděni spravedlnosti k geho Slavě wſſecku činili.
Poráži ſe také tom příkladem v blud Novokřtenců/kterž Nemluvnat-
ka od věcenſtv řítu Svatého a Chrkevni ſpolečnosti odlučugij/
kamavě proti wſsem Příſním Svatým tachagice/ že dísek Duch
Svatého a Víry nemage/ aniz gi rozuměge/ řítu Svatého nepo-
třebugij/a geho hedni ne gsau. Z toho wſſetečného Šaudu Duch Sva-
tý ge tressce.

¶ Páté A naposledy, při tom Návštěvení Svatých Matek předſta-
ven/a Chrkevi Páně nařízen gessi příklad díſkuv-činěnji Pánu Bohu
za dobrodini/darmo z milosti nám činěná. Marya radosně gſa rož-
weſelená w Duchu/zkríſla a zaspíſala/ o wſsem ſamém Duchem
Svatým piſení wokamjenij ſloženau/ka: Belebſi Dusſe mā Ho-
ſpodina. A zradowal ſe/ka: V kteříto piſni Šummořně wěcně-
mu Bohu děluge. Gedno z toho/že na ſvau mylau zde poſornau a pon-
ženau Chrkev milosti wě/wzhlídá/ a gi vproſtrěd pyſſného Světa pře-
davně ſprawuge w zachovává. Druhé/že pyſſiē/zpurné/v Světa ſla-
wne/dohu z dřtogenſtv Štolic ſmíta a řazí/ a poſorně na gęgich
miſta poſazuge. Třetí/že z ſameho ſvého Milosrdensví/ dle Šlibůw
a Žámluw ſvých/ z plemene Abrahamova poſlím Męſhyáſsem Kry-
ſiem Pánem/k životu wěcněmu, wſecky w něho wěřich, přivozuge.

¶ A třetí gsau hle příčinu v Alžitkově Návštěvení od Panny Ma-
rye Alžběthy přítelkyně ſwé/w tomto Rázani wyprawowané/A Šum-
ma ſpřebu Neypriſoněnſího zgewenij Pána Kryſta w Gžlowěcen-

Jude. 13.
Luc 2.

Jerem. 1.

1. Corin. 7.
Matth. 18.

Rom. 6. 12.

Ioannis 16.

V.
příklad díſ-
ku ſtřední
Pánu Bohu
za dobro-
dini.

zaviceka řá-
zani.

svi vtělencho Lidem Švatým / o geho giz příssli nepravoněssi směrování a rozmáruvání činjím. Čemuž samému bud Čest / Sláva vzdávaná / na věčnou / Amen.

Modlitba a nebo Pijsen / Vak : Na vrat me se s potěšením / u.

Slebíš tě Hospodine,
Dusse má, radosní plesá
Duch můj, vesel gis nad giné/
Slávu gména tvého hlasá
Prosperujte v tobě Bohu
Spasiteli smém, s radosní
Děkuge za milost mnoha/
Zé gis z Nebeské vysoči
Vzestel na pokoru děvky
Swé / Panny Blahoslavené.
Marie/ nejčistší Marie
Synáku tvému zvolené
Krystu: Pro nějhož samého
Národům veliké věcy
Činiss zde času každého/
Zvláště tém genž gsaubogsch
Te Pána Boha mocného/
Wewselikém pokolení/
K svým věrným milosrdněho/
Genž činiss moc w svém rameni.

A M E N.

Dysné myslí rozhýbluge/
Nočné házege z Stolice/
A polorných povýšluge
Diwná tvá Božská pravice.
Vlačnosti věčni dobrými
Krmis/ Bohaté vypaustis
Z Otcovské péče/s prázdnymi
Rukami od sebe pakstis.
A Přígni Bože Jirahel
Sluhu svého/podle Staré
Nasseho Wylupitce/
A svých Milosrdných žámliv/
Očlum činěných z milosti/
O prosýme w Náboženství/
Wšem shromážděným s radosní
Dey se ctíti wšem mužstvi:
Slávau tobě Otec rovnau
s Synem, s Duchem svatym wždy/
Zde w Chrliwi/w Nebi vzdávanau
Až na věčné časy wsecky.

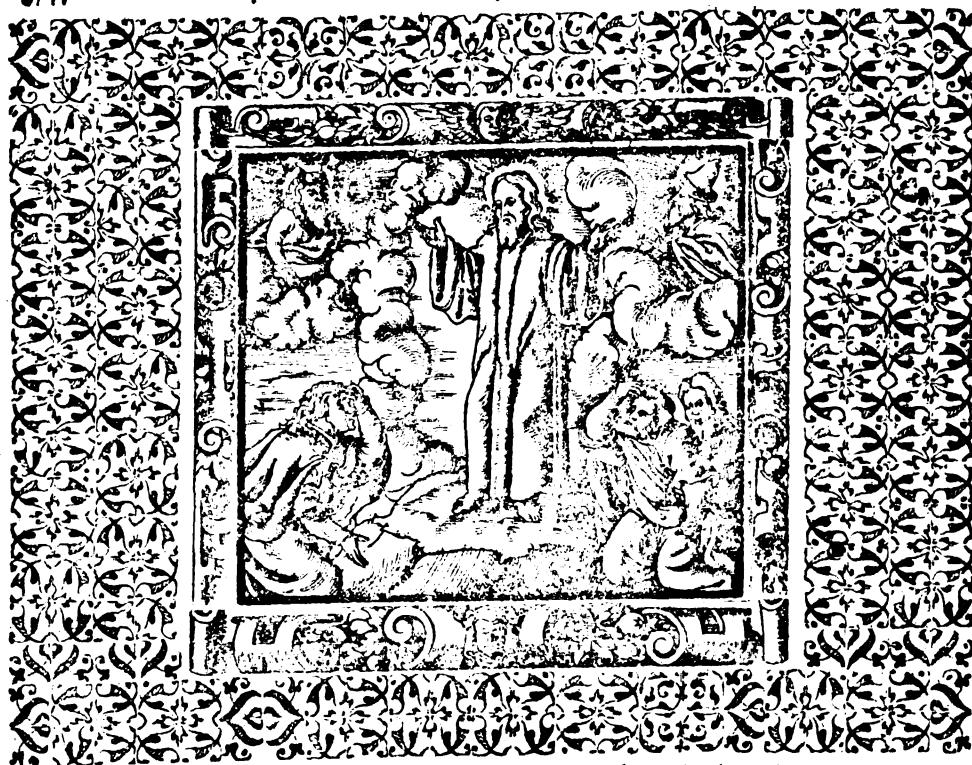
Na den Proměnění Pána K. na hře Thábor.

Ewangelium z Švateho Matthause w XVII.
Marka IX. Lukásse IX. Kapitole.

Oříkali sibi pak dnech, pogal Čejiss Petra, a Ža-
tuba a Žana Bratra geho: V iedl ge na
hřeru wysokau saukromy / aby se modlil: A
když se modlil / proměnil se před njimi. V ža-

stvěla

stkivela se Tvar̄ geho hako Slunce/a Rauho geho vči-
něno stkuwch a bjlé hako Snj̄h / haféhož bělic včiniti ne-
může: blíscich se yako Swětlo. A hle, ukázali se dwa
Muži w welebnosti: a byli Moggiss a Eliáss/a wypra-
wowali o Smrti geho/ kterauž měl vyplniti w Geruža-
léme. Petr pak/a ti kterij s nim byli/ obtežení byli snem.
A prochtiwse/widěli welebnost geho/a dva muže kterij
stali s nim. Vstalo se když odcházel od něho/ řekl Petr k
Gejissowi: Mistře/dobré gest nám že de bhti: chcessli včinj-

me tuto tři Stánky/tobě geden/Moggissowi geden/a E-
liássowi geden: Neb gest newěděl coby mluwil: byl za-
gisté pěstrassený. A když on to mluwil/hle, oblak swětlý
zastjnil ge: a báli se když ge oblak přifryl. A hle, hlas z
oblaku stal se řkauchý: Tentot gest Syn můg milý/w-
némž mi se žalbilo: poslauchejtež ho. Vslíšawse to
Včedlnych/padli na Twáre své/a báli se welmi. V při-
staupi w Gejiss dotekl se gich/řka gím: Vstaňtež,neboj-
tež se. A pozdwihsse oči svých/ žádného newiděli/gediné
samé Gejisse. A když s stupowali s Hýry/přifážal gím

Gejss / řka: Nižádnému neprawte vidění tohoto / do-
kudž **Syn Čílowěka** z mrtvých newstane.

○ Osobě/Gžasu/a Missu/ kde se toto Proměnění stalo.

to Hysto
to Promé
ný Páně
č předný
mítůw w
Přesné.

Philip B.

Příkátele w Krystu Pánu mili: Přečtená tato Hystorie, a stály sňutek o před-
vném a welebném Proměnění Pána Krysta na Hůrc Tábor/ gesti geden; i ne-
předněgssich a neyposíledlněgssich sluhůw w Psimě Swatém od Ducha S.
zaznamenaných a wypsaných: w kterémžto nám jako forma a spůsob welebného osvje-
tění a Proměnění / kteréhož wěrých a wywolenj Synowé Boží w budauém živote
věkávags / před oči se představuge. Nebo toto potěsensí čin nám wywolená Páně
Nádoba Swatý Pawel / kdež dí / Obciování nasse gest w Nebeských: odkladěj v očes
káváme Spasitele nassho Pána Ježu Krysta: Genž proměněn ponižené Tělo nasse/
aby ge připodobnil tělu swému slavnemu podlé moey / kterauž také māže všecku sobie
poddati: Ale otáče se sprostné vpříjmne srdece: Naké pak Spasitel nass Pán Ježus
Krystus proměněně tělo měl / gemuž nasse ničemná smrtelná Těla připodobněná
být magj: Na to Duch Swatý w Hystorij a sluelu tomto na Hůrc Tábor stálem
dostatečnau a gruntownj spráwu činj / weyslowně a patrně dofládage / kterak Pán v
prjtomnosti těj Vicedlníku svých / Petra Jakuba a Jana / na té Swaté Hoře tak se
Proměnil / že oblycēg geho čipyti a skvěl se jako neyjasněgssí Slunce / a raucho geho
jako světlost dennj / aneb oči zmáhagscy bělost sněhu: Pro kteraužto radostnau jašnost
Apostol S. Petr w takové veseli a potěsensí přissel / že hned oprawdu slisseti se dal/
ška: Pane / že geste dobré být: Chcessli / vinníme tci Stánky: Tobě geden / Možjí
swoi geden / a Eliassowi geden: A co se milého Petra dohýce / bylby byl dobré s tim
spokogen / aby tohoto radostného a weselého diwadla wěchnym diwákem byl / anižby co
po zdegsim časném a pomínutelném bytu žemstěm taužil a dbal. Poněvadž pak
Duch Boží tuto Hystorij tak wysoce sobě oblibuje / gi strze čtyry Písáre a Kanelje
z registratati a poznamenati dal / totiž strze Ewangeliisty S. Matthause / S. Mar-
ka / S. Lukásse / až v strze Petra Apostola Páne: Mnogoč gislotně wysoce - spashets
dněho w sobě zavratati a obsahowati musí. Pročež tehdy lepej času a práce wynalo-
žiti nemůžeme / jako kdysi Hystorij tuto sevší pečlivau snažnosti rozvažujcse / gi so-
bě negináci před oči představujme / než jakobychom osobně v Pána na Hůrc stáli / vesse-
cko očitě viděli / a vlastnjma všjima / co tu muuweno a čineno bylo / slisseli.

Ejastovráté láška wasse w Kazansch flišeti mohla / Kterak S. Augusthn Starh
Dcítel tri wěcy neywsec sobě widěti winssowal, Christum in carne, Paulum pro Con-
cione, & Romam in flore : Totiž/ Krysta Pána w těle / S° Pavla kázjichho a vě-
chho/a Město Kázim w swé slávě. Mohauť w prawdě tito tri wěcy takowé bhlí/
gichžby sobě gedenkaždý ; nás dnesníjho dne / kdyby wěc možná byla/ widěti jádal a
winssowal: Ale wšak když v sebe Křesťanství Srdeč Hystorijs tučo dohle rozjimat
bude/w bázni Boží vwažujc osoby a wěcy při Promiňení Krysta Pána spatiéně: ná
wětšíjho/a wzácnějšíjho sobě winssowati mocu nebude/ jako kdyby bylo při řeštu
tomto mohlo přistomno být: A tožby sobě za takowé stěsti a blahořeclawenskou poslání
lo/nad kteréž w Swětě Čílowěka žádného wětší a znamenječejší počkat nemůže.

Nebot gistogramá prawda / že tuto příkromné byly osoby neprwojsí a nejhnamenitější na Nebi y na Zemi. Tuc žagisté stál Gejjsa Krystus Syn Boha živého/ne sprosta tolíko w přigatem na se Čílowěcenství / jakož spce na Zemi widitedlně obcházel: Nybrž dal se též spatřeti w blestu své Božské slawy a důstognosti. Tuc se k němu z onoho Světa příkowaryjsili neypredněgší dwa Muži Starého Zákona/ Mogijsi

to Zystos
od kity
satuw
i napsaná
ubxi 17
rei. 9.
x 9.
Pet. 1:

Miss S.
gustyna
węcy ws

eré osoby
při tom
celiumna
e byly při
mě.
ritus.

a Eliášo / kterýto obádva tak vysoce za živobytí svého Pána Boha Čili a oslavovali / že geduoho sám Pán w Audoli gednom Krage Moabštěho , na proti Domu Peorceceném pochowal / a Hrob geho předewsem lidstvma očima stryl. Druhého pak na Bože ohniwém s tělem y s Dusí živé do Nebe vrhl: tří sau se s Petrem, Jakubem a Janem w takowau rozprávku živým hlasem vydali/ že ne bez příčiny Bědných ti/s oněmi dnešma do Emmaus gdauchmi / toto pověděti mohli. Nonne ardebat cor nostrum? Zdaliž Srdce nasse nehočelo w nás / když sau s námi mluvili/a nám Pissma Prerocká o Vmučení, Smrti, a veselém zase zmrtvých vstání Krysta Pána vykvetlouali? Měl gest také Syn Boží, vakožto Dux Chori Apostolici, Bůdce Kuru Apostolského, při sobě své tři Bědníky/ teyné a věrné raddy/kterýchžto v prvé w mnohých tajných weccích měl vžijivati obyčeg. Tří gsau tu také všechno toho skutku a působení diwákové/ano y potom Swědkové k lidu býtí mylyli. A což mezi tim vším nevpětšího a nevzádernějšího bylo / Sám také Bůh Otec Nebeský při tom skutku se vkládal/a z Oblaku svůj důstojný hlas vypustil/ ita: Tentot gest Syn můž milý, w kterémž mi se dobré založilo: geho poslaucheyte. Y když sobě medle z vobožných Křestianůw newinssoval tak velikých a podivných Lidi Swatých, ano y Swatau a Blahoslavenau Trogity osobně a včítě viděti / a při tom ze všech stran takových pěkných, libých a potěšitelných rozprávek a mluvenj poslissete.

Poněvadž pak toto shromáždění na Hůrce Tábor /nic gineho nebylo než obraz a vyžnamenání onoho veselého a přeradostného shromáždění w wečném životě/kteréhož všickni věřejc a vyvoleni po složení tohoto výdneho a smrtedlného života očekávali: Pročež teměř wenossem S. Pissme žádného pěknějšího a potěšitelnějšího důvodu/gimzbychme vjce strachu a hrůz Smrti od sebe zaháněti mohli/se nenachází / Vako teď w tomto skutku a Hystorij Proměnění Páne.

Mohlaby se pak tato pěkná, rozkošná a potěšitelná Hystorye velmi přiležitě we čtyry hlawnj Písničky rozděliti: Ale poněvadž o všech vyzednau výpravovat gest nemohné: Nyni coliko geden přední k rozjímání sobě předložim: Genž gest/

O Proměnění Krysta Pána / kterýž gest Obraz a vymalování budaučho nášeho Proměnění: Kterak, ha- kym spůsobem w obzvláštních přiležitostech, w této Hystorij gest nám vysáno a pojmenováno.

Všem chauch a milosrdny Pán Bůh ráciž nám k tomu milosti a požehnání svého povýši/serze Gejisse Krysta Syna svého, a Pána nášeho/Amen.

E X P O S I T I O L O C I .

Svatitelé w Pánu Krystu milí: Co se gíž dohýče punktu k rozgimání předloženého, o Proměnění Pána Krysta/ kterýž gest Obraz a myznamenání nášeho budaučho proměnění/o tom nás Text přečtený vči témito slovyn: Po scesti pak dnech, poval Gejiss Petra, a Jakuba a Jana Bratra geho: Vivedl ge na Hůru vysokou saukromy / aby se Modlil/ a proměnil se před nimi. Vzastkvěla se Tvar geho jako Slunce/a Raucho geho včiněno vako Smýš. A hle, okázali se mu Mogijs a Eliass/ mluvíce s ním.

Slíšeli gste (nehm legi) Vak pilně a přiležitě Evangelista Swatý

Mogijs.
Deuter. 3,4.
Iude 1.
Eliass.
2. Reg. 2,2.

Lucas 2,4.

Petr.
Jakub.
Jan..

Bůh Otec
Nebeský.

Toto shro-
máždění na
Hůrce gest os-
braž onoho
veselého Bu-
ducego shro-
máždění w
wečném ži-
voré.

Rozdělení
četosystorie

Summa za-
zaměření

o Proměně-
ní Pána R.

Na den Proměnění Pána Krysta

estet při
toci pět
ito půz
bedlova
gmati se
gj.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

L.
oba pro-
vina.

ne Osoby
nichž se
obzvlá-
šť výsnost
na.

Starém
žoně.
ogj. 34.

Corint. 3.

lás. 2.

Matthaujs tuto historij o Proměnění Pána Krysta, sepsal a poznámenal. V kterémžto geho sepsání o Šestí rozdílných příležitostech zmínka se činí. Genž gsaу/

Předně/ Persona clarificata. Osoba/ která tuto Proměněná gest.

Druhé/ Tempus clarificationis. Čas/v kterém se toto Proměnění stalo.

Třetí/ Locus Clarificationis. Missio/ na kterém se to stalo.

Čtvrté/ Forma & modus Clarificationis, Forma / a neb spůsob kteřak se to Proměnění stalo.

Páté/ Testes huius actionis terrestres. Svědkové zemství/kteríž při tomto skutku byli přítomni.

Sesté/ Testes eiusdem cœlestes. Svědkové Nebeské/kteríž s žen-
skými rozmáluvání své měli.

Ale žeby se příslíss prodlaužilo/ kdyby se o všech těchto příležitostech mluviti mělo: Proč v tomto Kázani Tři takto předněgssi i ve gniěno Boží předsebe vezme. O ostatních/ dálí Pán Boh, gissem časem řec svau mstí budeme.

¶ Nejprve a předně. Co se do téhož Personam Clarificatam, Osobu Proměněnou/tu předevšemi věční době vvwážiti a znáti musíme: Neboť nám na tom všecko nasse potěsení/ život a Spasení záleží. Nicméně záleží pravda gest/ že Písma Svaté mnoho gňých také překladův výsnosti budaucy nám představuge/a nás nadíle tū výsnosti nevymluvnau, v onom věčném životě na synu Boží vývolení přijeti magich, vgisstiuje: Však Duch Svatý obzvláště překladem Krysta Pána nás vč/ kterak genui v výsnosti rovní býtí máme. Proč také slussné mezi tauto osobou Syna Božího / a gňými všemi Svatými rozdil držeti musíme.

Ale mohly se mnohy správný Křesťan ptati/ ktereby to osoby byli/ na nichžby také výsnost nějaká obzvláště se nazíti měla? Doplň: Zě takových osob obzvláště čtyry se nazíti: totiž/ v starém Zákoně Možíss a Eliáš: Či dva zárační Muži/ kteríž se též při skutku Proměnění Pána Krysta spatřiti dali. V Novém pak Zákoně Pán Kristus/a geho světný Svedek a Micedlník Svatý Štěpán.

O Možíssovi Muži Božímu čteme: Kterak když čtyrydecti dní anoch bez gídla a pití na Hore Synan s Pánem Bohem rozmlauvání své image/potom z té Hory dolů sstaupil: Tu že se kůže obličege geho tak velmi svistila/ že Synové Izrahelští pro výsnost na něg patřiti nemohli. Nýbrž záslonu na tvář geho pověstti mušli/ když s ním něco mluwiti chtěli. Což Apostol S. Pavel vztahuge k výsnosti Zákonu Boží:

O Eliášovi pak vysoce-Osvíceném Proroku čteme: Zě gest na ohniivém vozem vohniivými kořimi/s Nebe k němu seslánými/v velikém a světlem blesku a výsnosti / v přítomnosti služebnitska svého Elizea

do Ne-

do Nebe gel / na swědecis a dokázans po tomto životě ginchho oprawdového a innohém lepšího života budauchyho. Odkudž také ne bez příčiny od Tertulliana Ecclie starého Kyrkwe Canditatus immortalatus, Swědkem nesmrtelnosti gesti nazýván.

O Krystu Pánu pak swědcis S. Jan w swém zgewanu/Piissic: Zé viděl Stolich dráhy Kamensm ozdobenau/an na ni seděl v veliké hasnosti/který gest žiw od věku až na věky/totiz/nás s mili Pán a Spasitel Krystus Gejss. A okolo té Stolice je stalo čtyrmechýma Stolic/na nichžto sedělo čtyrmechýma Starciw/který byli od sni rauchy bishni/a na hlatvách svých měli Korunn zlaté/a w rukau svých drželi Harfy, a zlaté Češi plné wonných věců/a weselim hlasem tříkrát: Swatý, Swatý, Swatý, Pán Boh spívali.

O Štěpánovi pak Swatem Mučedlniku w Skutých Apostolských čiteme: Když w Geruzalémě předewsi Raddau / z wyznání svého pohnán byl: Tu je netoliko od Ducha S° svitření maistrostí a rozumem naplněn byl / tak že bezewsscho strachu velikau radosi a trvánílosti wyznání své výro včinil: Ale také zevnitř Tvář geho tak se proměnila/ že se svistila jako Angelstý oblicej / až se gedenkaždý tu přestomý nad takovým bleskem velice diviti musyl.

Toto wsecko (ueymillegssi) gsau zagištá simulachra aneb obrazové/ ukazující nám vytnalování a podobenství budauchy veliké a znamenité slávy a hasnosti Synuw Božích vyvolených w onom věčném životě. Než wsemí wssak weyss gmenewwanými Hystoryemi jádná tak rozkošná a potěšitelná není/jako tato/od S° Matthause tak pilně sepsaná/kteréž také Apostol Swatý Petr dosii vychivalici nemůže: Kdež dí: Viděli gsine očima svýma velebnost geho/ když vzal od Otce čest a slávu/když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tentot gest Syn nūg milý / w němž mi se zalsbilo/ geho poslaucheyte. A ten hlas my sime slíseli possly z Nebe / když sime byli spolu s nim na Hůrce S.

K tomuto Proměnění snad také Ewangelia S. Jan své zření měl/ když hned zpočátku svého Ewangelium, w první Kapitole, takto napsal: Viděli sime Slávu geho/Slávu, jakožto gedhorozeneho Syna od Otce/ plněho milosti a slávy. Mohlt gest také Prorok Královský David k této slávě w Duchu zřejn mít / kdežto se w gednom Záalinu takto ozechvá: Malícky gsy ho ponížil od Angeluw: A slávau h okrasu korunoval gsy ho. Nicž zagišté Proměnění toto na Hůrce ginchho nebylo, než blest slávy / do kteréž Pán srze Vmučení a Smrt svou wessel.

Takové pak Proměnění svlastné k takovému konci se stalo / Zé Pán Krystus Vicedlník své posyliti a těsiti chcel Contra scandalum imminentis crucis,totiz/aby se Vicedlník nad nastavagským Krížem, horlau Smrti a Vmučením Páně nehoršili: Nybrž tchdáž pomyslili / že

w. 7. v. 1.
Z. 1. v. 1.
Apost. 4. 1.

S. 1. v. 1.
A. 1. v. 1.

2. Petri 1.

Iobus 1.

Psalm. 8.

Lucas 24.

A. 1. v. 1.
K. 1. v. 1.
T. 1. v. 1.
R. 1. v. 1.
A. 1. v. 1.

ni pohostes
mj 3 maliare
gnewho stro
ho vnuies
nij.

Ioan: 14.

^{11.}
R. věšaný
nám obrazu
a spisobu bu
davců sláwy.

1 Corin. 15.
Colos. 3.

2. Corine. 3.

Chrysostos
mowí p. dos
beníkovi z
hradu.

Isain 66.

^{11.}
Císař kdy se
toto Promě
nění stalo.

Pán Krystus, kterýž glz přive na sobě blesk své Slawy spatřiti dal, kde
Smrt svou wegde do Slawy věčné/a gím tam též missio připravil/
kdežby po složení tohoto bždného života s nju věčně přebývat měli :
wedle svého potěšítedlného slibu k nim těmito slovy včiného / řka:
Vduť, abych wám připravil missio. A odegdulik k připravení wám mis
sia/zase přijdu, a poberu wás k sobě samé", abyste kdež sem já, y wu byli.

Chtěl gest také Krystus Pán tím svým Proměněním všechnu Kře
stianstvu požádat, aby se vymalováuj veliké a nesmírné slá
wy budoucného věčného života / gich očekávajících. Aby tak každý
Křestian věrný / patříce na němnost / bždnost a smrcedlnost tohoto ži
vota/ onu sláwu wždy w své paměti měl: Kteréžto oko nevidělo / vcho
neslysselo / a na Srdce Člověku nevstaupilo. V tomto pak obrazu
na-dile gi vyznamenanu máme. Odkudž také Apoštol Swatý Pa
vel wesel je na gednom missie ohlaſſuge/kdež dí: Yakož gsmi nesli obraz
zemského / ponesejme také y obraz Nebeského. A ginde prawi: Kdyžko
liw Krystus zgiven bude, život náss / tchdy y my s ním zgerovens budeme
w slawě / a odkrytau tvář w obraz Krysta Pána od Slawy w sláwu
proměněns budeme. Chrysostomus starý Včitel Chrízme vživá w tom
pěkného podobenství o jironjské řka: Nenjlž prawa, když kdo w mra
zuté Žymě do Zahradu nějaké přijde / a tu suché stromoví porádkem
spatřuje / že nad tím žádné rozkoſe a potěſení nemá. Anobrž ani do
breho Stromu od zleho / plodnho od neplodněho rozeznati nemůže
Když se pak yaro bliží / a mizla se zase do kořenů tahne / tak že ratolesti a
pupence se vystýtuji: Tu tepriva dobrý Strom od zlého rozeznati se mů
že. Také také (prey) mezi námi lidmi w tanto životě se děje. Nyni svého
me právě studencé a mirazuté Žymě / jako suché stromoví. Tuč gest ſpa
tuj a velmi chaterný rozdíl mezi Křestianem a ne-Křestianem: Křestian
zagisté rovně jako neKřestian / a tak dobré kríži anobrž ſmrti poddán
byti musí. Panugeli když Nor yaky / ten tak brzo pobožněho a Boha
ha bogného vchytí / jako zlého a neslechetného. Přijdemeli též také do
Hrobu / tu žádného rozdílu se spatřiti nemůže. Tuč zagisté tak dobré
spravedlivý halo nespravedlivý ſhmíti a zcerstvitěti musí. Tak dobré
Davida Krále čerivý ſučí / jako neobřezaného Goliasse. Ale wſak
o malíčko času gest címiti / dokudž to míté Jaro posledního dne Soudn
ho nepřispěje: Kdežto se tepriva veliký a znamenitý rozdíl vkláže. Tuč
spravedlivý ſkvíti se budau jako slunce w Království Otce gegich.
Na-proti tomu pak bezbožný a nespravedlivý ſewšemi Duchy zatrac
ními půgdau do propasti Pekelné / kdežto čerivo gegich nevím / oheň ne
žasne / ale kdežto wſelikému tělu w věčné ohavnosti budau: Yakož o
tom Izayah Prorok napsal.

¶ Druhé: Ko se pak dohýče času, w kterém se to Proměnění stalo/
a com nás Evangelista Swatý Matthauss včí / kdež dí: Po Šesti
pak

pat dnech: Kterýmžto slowy patří k předešlé Hystorii / tdej vypravouge/ kterak Pán Vicedlnskum svým kázel o spůsobu svého Království / je muž strze Kříž, Umučení, a Smrt svau k slávě věčné přigiti.

Když tehdy Pán takové Kázani o smrti své / kterauž měl trpěti, doplnil: Pohal ssebou tři z Vicedlnsku svých / Petra, Jakuba, a Jana: a vediv gena Huru Thábor: Tu před nimi slávu a důstojnosti svau / kterež po vyplnění skutku svého / vykoupens lidstva pokoleni, očekával, okázel / a to proto / aby se tím méněgj nad smrti a Umučením geho vrázeli.

Odkudž my se znáti včme spůsobu a přesležitosti věrných a vywoleňich Synů Božích w tomto Světě. Totiž / že se vždycky radost a žalost při nich mění / a to se nalezá / co onen Počta pravoj :

Nunc pluit, & claro nunc Iupiter æthere fulget. To gest:

Gednák Yasno, gednák Prissi / Tak gest nasse Ssiesi idegisi.

Tenč gest zagiſte starý Proces nasseho Pána Boha / Kterýž každěho času mezi svými věrnými držel: Totiž / když ge dobře zarmautil / tehdy hned zase ge potěſil / když ge innohdylkrát téměř až k smrti podal / tudiž ge zase svým velikým a silným ramenem vyšvobodil. A tot gest což S. Anna Matka Samuełowa dí: Pán zabigj a zase obživuge / vywodi do Pecka / a zase z něho vywodi. A ona Sára, Manželka Tobiassowa, dí: Vjm̄t zagiſte / že koo Bohu slauži / od něho zase w poluseni potěſení dosahuge / v vyšvobozeni / a takovýt nalezá milost po trestání. Nebo ty (o Bože) nemáss žalbeni w našem zahynutí. Po bavice a Přewalu dopausitiss zase Slunč svistiti / a po pláci a žármutku naplniugess nás radosij. Budíz gmeno tvé na věčn chváleno a oslavováno. O Bože Zrahelská. A tomuž také patří David Královský Prorok w gđnom Žalmu / kdež dí: Uvečer trvá kysleni / ráno pak radost a potěſení: Eh žalobu mai w weseli proměnugess: Swihl gsy zemne Pytel žármutku mého / a opásal gsy mne radosij.

Mohlbý pat tuto někdo z hlaupých a Prostých lidí pomyslit / a se zarmautiti / kdyby tuto Hystorii Ewangeliíau před sebe vžal / a tu rozdílnost smyslu Ewangeliích znamenal: Ze Matthauſs a Marek / o řeſti dnech zmínsku čini: Lukáſs pat Ewanglista o osmimiluvi: A novědělbý tuto nerovnost spisuw kterak srovnati: Pročež pochybowalbý Vjru k této Hystorii přiložiti / poněvadž Ewanglistové sami w tom se nesrovnávají. Ale na to věděti máme / že tuto žádné nerovnosti a protimyslosti není. Nebo přednji dva Ewanglistové Matthauſs a Marek / patří colito ad spacium intermedium, totiž k tém dňam / kterí mezi Kázanjin Pána Kryſta o svém Umučení včiněním / a potom mezi následujícím Proměněním vyfli: Lukáſs pat wsecko w hromadu bere / počítatig k tomu v ty dva dni / totiž den Kázani Páně o svém Umučení / a den svého Proměnění: A tak Ewanglistové w tom sobě nifolis odporni negsau.

1. Sam. 2.

Tobias. 3.

Psalm. 30.

Gronianus
Ewangeli
stvo znam
ísa.

Na den Proměnění Pána Krysta

světleni
gorstic
it dnuš
aria.

orocw
in Elias
ia.

d. 13.

kai 14.

d. 12.

II.
ito/ rede
to pros
mij stalo

ogi węc
cro pěs
ostri ross
za se mě

L
co: pán
Vicedlnjs
autkromi
vol.

Hyliarius Včitel Kyrkve staré čini z těchto Sestí dnův Duchovní a figurí vyznamenání, vztahující se k Sestí dnům velikým Světa, kdež gedenkaždý den Číhle leh vyznamenává: Podle onoho starého Proroctví domu Eliassova, takto znějšího: Sex millia annorum dura bit mundus. To gest: Sest Číhle let státi bude svět: Dva Číhce leti pustý/ nebo bez Zákona. Dva Číhce leti pod Monjssem neb pod Zákonem. A dva Číhce pod Krystem/totiz/pod Evangelium. Rovně pak yako tuto po sestí dnech Pán Krystus se proměnil: Tak také že po vyplynění těch sest Číhce leti Světa tohoto přejde věcně proměnění na vyvolené Boží, kdyžto Syn Boží shnilá, spráchnivělá a žírničivělá Číla nasse/z prachu zzemě vzhledá/a ge věčnau slávau a vásnosti obdaré/wedle svého potěšíte dlouho zažilben, v S. Matthausse poznamena- něho, témuto slovu: Fulgebunt justi tanquam splendor solis. To gest: Spravedliví světiti se budou yako Slunce v Království Otce gegich.

Gíz pak, geslize sobě to bedlivě rozwázime/pomyslice yaf daleko těch Sestí dnův, aneb sest Číhce leti vyflo: Narydeme vopratdu málo Re- stantu. Neb gíz tento Svět, Pět Číhce, Pět Set, a Sedesáte let siál. Tak že gíz toho běhu Světa přes půl-sesta Číhce leti vyflo. Syn pak Boží sám v S. Matthausse předpověděl: Ze dnowé tohoto Světa vracens budou pro vyvolené: Od ludž snadně porozuměti můžcme/že gsmie kwasnic tohoto Světa dosáhli / a že den Spasení nasscho, spolu s následugáchim ho Proměněním/konečně daleko byti nemůže. Proč slussné hlaw nassich pozdrívňauti, přihotoveni byti, a wedle napome- nui Krysta Pána/světlem nassim světiti máme/abychom, když nás mi- lh Zénich Krystus Gejss přijde a začluče, otevřisti / a s ním k věcně Svadbe přistati mohli.

Třetí: Znamenati tuto také slussi místo/kde se toto Proměnění Pá- na Krysta stalo: totiz/ na Hůru vysoke. Neboť takto dí Text: Pohal Gejss Petra, Jakuba a Jana. Q vvedl ge na Húru vy- soku/a Proměnil se před nimi.

Divogi pak věc Evangelista Swatý Matthaus v těchto slovích nám předsládá/ kterážto obogi Křesťanského vězajení potřebuje:

Nenýrwe/že Pán pogal Vcedlnjský své saukromi.

Druhé/ že ge vvedl na Húru vysoku.

Co se dotyče pogeti saukromi Páně svých Vcedlnjsků/to ne bez pří- čin obzvášených se stalo/nýbrž v sobě věliké tagemství obsahuge. Nebo Pán tim chtěl znamenati/kdo sláwu geho viděti gest žádostív/že ten mu- ši se od Světa oddělit/a po zemských věcech nedychetí: Nýbrž Pánu Bohu svému z celého Srdce oddati se má: Alle ne tim spisobem yako- by se od Některého společenství/ a přátelského Tovarysíšví dokonc zdržovati/do Kláštera se oddati/a tam tvrdý a kyselý život věstí měl/ níkoliv. Nebo takový Klášterni a samotní život v Pissině Swatem

zádného

zádného základu nemá / a tak Pánu Bohu líbiti se nemůže. Ale právě oddělení děge se Srdce celeho / když kdo cele na Pána Boha vzpolehne / po světských a pominutelných věcech nepostaupá / nýbrž duchovně sobě všimysluje. To kdož tím / ten slávoh Páně k autem i k gestu mě přijde. Ano jakož onen pobožný Anshelmus S. milosv: lusti, qui nunc ab impijs segregantur anima; ibi etiam segregabuntur corpore; Co gest: Spravedliw, kterí se nyní Dussi swau, Srdcem a myslí sám od bezbožného towarzstva odděluj: tiktaké w onom životě s svým Čelem od nich odděleni budou. A rovně jako spravedliwi vslíssi wesele výčknutí a Otcel Páne: Podtež požehnanj Otec mého do Království / kteréž od počátku vám připraveno gest: Tak takté nespravedliwi a bezbožní na proti tomu vslíssi smutný svůj Otcel: Oděte zlořečenj do ohně věčného / kterýž gest připraven Diáblu, a Angelum geho.

Anshelmus.

Matth. 25.

prospánky
cedlníky své
na hřbu s sebou wžal.

Co se pak vivedení Páne na hřbu svých Vicedlníků dohýce: Símen: mli se obecně / žeby na Hřbě Tábor to se stati mělo: kterážto hora w Galileji ležela / a téměř vysokostí swau všech ginc přewyssovala.

Vivedl gest pak Pán své Vicedlníků na hřbu vysokou / k výzvání toho / že kdo slávu a důstognost geho spatřiti všyluge / ten se musí od země vyzdvihnouti / a Pána svého, w té tvrdé a těžké cestě na hřbu / následovati / a w tom žádné práhy / obtížnosti / Kříži, a nebezpečností / odstranit a odvesni se nedáti. Nebo jakož Egesippus píše: Hora Tábor na dobráu mli Německau w vysokosti se vystahovala / a stupování na horu velmi pracná byla. Však Vicedlníků slávě hasnosti a důstognosti Krysta Pána vjívat se chtějich / geho w slepějich tam následovati mužli. Rovněžagisté jako w školách říkati obyčeg gest: Virtutem posuere Dij sudore parandam. Kdo k velikým a vysokým věcem skrže Ctnost a potiwošt přijti všyluge / ten tvrdým pracem a kravávěním potu / od toho se odstraniti dáti nemusí. Tak takté w tuto se říjch může: Kdo s Krystem Koruny slávy vjívat mluví / ten tyž Korunu trnovau s mím něsti musí. Nebo podle svědecství Svatého Pavla k Křížmanům: Které Pán Bůh předzvěděl / ty také předzřídil / aby byli připodobněni obrazu Syna geho.

Rom. 8.

Ewanglista S. Lukáss přitom h příčinu oznamuje: Pročby Pán tuto cestu na Hřbu Tábor předsebe wžal. Totíž proto / aby tu w tischo, si na té hřbě se pomodlit / a tak tau swau modlitbou se jako strogil k nastavágých smrti a Umučení svému. Tuž žagisté Boha Otcie svého Nebeského proshly / aby ho w nastavágách těžkém a horkém svém Umučení skrže Ducha svého Svatého posylit a potěšit / a w té poslustrnosti zachovati rácil: Tak aby w nehtěžších potřebách a hrůzách Smrti nezaúfal / nýbrž dílo svýkaupení lidstvěho pokolenj tak vykoná / aby Pánu Bohu Otcu svému Nebeskemu to všecko k slávě / k prospěchu lidstvěmu pokolenj / a k věčnému zahanbení Diabla a Holomkům geho

Co gest pás na na tu cestu horní po vuklo.
Lucas 9.

slavílo:

Na den Proměnění Pána Krysta/

slaužilo. Taková bylo modlitba vráuch a prvnata/ nebyla gest bez výzku / nýbrž od Otce Nebeštěho vslíšana gest / takže bylo Otcovství Srdce tak obměkčila / že vhned Bůh Otec s Nebe z oblaku vysvých se slíšet dal / Tentotéž gest Syn můj milý / v němž mi se dobro žalibilo / bylo poslouchené.

Kteroužto svau modlitbu netoliko svým Vědliškům / ale také všem věrným křesťanům přislídal zanechatit chtěl / aby v oni také často a mnoho na hodinku Smrti své pamatovali / a k nim se vstavěně vráuchim modlitbami chystal. Tak aby, když byla hodinka příslídlala / a Diabol s svými polusassenji na vnižragičho dotíral / dobrý bog Výry bojoval: A tak dobře se v tom chovavice a všeckvič obdržice / mohl dogmatice zaslíbené slávy a radosti / kterež všickni věřící vstavěně a bez přání / očekávali. K kterežto Slávě a radosti / ráč nám dopomoct / welebná Eccezice Svátá / Bůh Otec / Bůh Syn / Bůh Duch Svátý / Bůh gedenj / vossi cti a Slávy hodenj / až na věky věkův / Amen.

Na den Svatého Bartoloměje / Apostola Páně.

Ewangelium Svatého Matthause XVI. Kap.

Pomoc násse ve jménu Páně / Amen.

Boněvadž se dnes Črkevní připomínání dědečka Svatého Bartolomeje: Slíšit tedy předewším gistau správau o bytu jeho životu moci / a kdo gest byl / z Svatého Pijšma toho se doptati: Neb o ném Ewangelistové zmínsku činj: a ač o Rodu jeho Slovo Boží mlčí: však ho Eusebius (spisobu a činu) prvojen Črkeve spisovateli / z Rodu Královu Správčich poslého být pravý. Byl gest pak geden z onech Dvanácti Apoštolů / kterež Pán Krystus k tomu zvolil / a swolal: Aby o jeho osobě / včenj / dívci a řeči Messyasův: O Smrti / vzkříšení a slavném na Nebe vstupení světici / a Spasitele všeho Světa. Krysta svého Pána. Lidem v známost vvedli. Což gisau věrně včinili / a spolu s ginymi v tento Svatý Bartolomej. Neb po zázračném příjetí Ducha Svatého / do Indie Země daleké mezi Národ Pohanství se dostav / Semeno Slova Božího tam rozšíval / a Ewangelium od S. Matthause Hebrejskau řeči sepsané gím vykládal / mas

ge te svět

mot. S.
tholos
c.
i. 10.
ii. 3.
e. 6.
b. 1b. 3
10.
1 geho.
bolanq.
24.
rum 1.
C. 10.
lowc.

ge té své Apostolské práce tak sňastný prospěch/ je w krátkém čase wšesecty Modly Po-
hanské netoliko w potupu vvedl/ a včenjm Evangelickým lidu poslal: Ale týmér
v wšesect lid těch Kragin/ zwláště Města Albanského/ k Víse w Pána náscheho Ježi-
Krysta přivedl. Nebo Pán Ježíss mnohými zážracnými díly/ seze ruce Bartho-
lomégovy k potřebě lidem činěnými/ včenj geho poctovat rácil. Čeze se zagiště/
teček w Indij, na zlato bohaté anch sňastné Zemi/ onoho Bartholomégova času
Diábel se byl k nějaké Modly Astaroth řečené přimysyl/ z kteréž hlasytě lidem odpově-
di dával/ a wšesecty nemocné pticházejch vzdrawoval/ kteréž byl wšak prve w ty ne-
duhy vvrhovat: Pročež znamenjími a nákladnými Oběti ta Modly s Kněžjimi
swými k tomu zřízenými/ odesetech Obyvatelů té Země círéná byla. Ale když S.
Bartholomé tam příšel/ hned Diábel z té Modly mluvili/ a odpovědji wše dávati/
a nedůživých vzdrawovati přestal. Čemuž lidé velmi nerádi gsaucie/ ginam odchá-
zeli/ a na giném místě Modly Beireth řečené/ na příčinu zemdlens gich Boha Astas-
roch se vyptávali. Kterázto Modla tuto hlasytou odpověd dala: že Bartholomé
přistel Boha živého příšed/ Astarota pal/ a přítomnosti swau y gině wšesecty Modly
gegich tak zemdlil/ aby gíz wše ani mluvili/ ani Lidí vzdrawovati nemohli. Kdo-
by pak byl to ten Bartholomé/ Lidé věděli nemohli/ až nějaký Diáblem poselil člo-
wěk wysokým hlasem za ním volal/ řka: Tua, Bartholomee, Apostole Iesu Christi,
precatio me totum consumit & destruit. To gest: O Bartholomégi, Apostle
Ježíss Krysta/ hle twá Modlitba mne wšeho zemdlila a zkažyla. A Bartholomé
obrátilo se domlauval Diáblu/ a hned ho předewším lidem oněmil y z toho Člowlka
vynhal. Ta wěc donesla se Polymia Krále té Země/ k gehožlo žádostí Swatý Bar-
tholomé příšed k němu/ dcerku geho Lunaticam, totíž Náměščenjey/ to gest/ k žáděho
Now-Měščce vkrutné Diabelsté trápenj snášejch/ a pro zbláznění Křesťej swáža-
nau, vzdrawil/ a Diabelstého trápenj zbarvil. A nechěje za to od Krále žádnych da-
rům/ kteříž mu w hognosti od Zlata/ Welblaudu a gíných zboží dávání byli/ vyzýti/
a samé wjte w Pána Ježi Krysta/ a Křtu Swatého ptketj, Bartholomé Krále
zwal. Což se y stalo/ tak ře Polymius se wším swým Dworem/ a poddaných svých
velikým zášupem/ Všru Křestiankau přigal. Když pak z rozkazu Krále ten lid no-
vy, gíz Křestiansk/ do toho Chrámu, kdež ty Modly byli, se ohromáždil. Tchdy
Bartholomé rozházel Diáblu aby znowu seze Modly mluvil/ a oznámil odkud a z
čeho ti lidé w nemoci vpadaj/ kteříž zase k těm Modlám gsauc přinášetj vzdrawení
docházej. Kterž odpověděl: Knije nase Pecklnj wysylá nás/ abyhom my gíz du-
chowé Těla Lidstá vráželi: Protož lidé gsauce neduhy vraženj/ a slissice že se při těch-
to Obrazích diwaré vzdrawování děj/ také pro dogstí zdraví gsem běž/ a wozpū
něd vyspět dagi. A tak my vzdawujice na čas Těla gegich od neduhů/ Dusse
za vyst mame: A tudy ge s Tělem y s Dusí od věcného zdrawí spolu s sebou k věcné
Smrti přivozujeme: Neb nedůživí Lidé w nás sobě zdrawí zalládag/ kteříž gsmi
původově pauhých nemoch/ Smrti y zatracenj. (yakož se rovně až posuvad tak dě-
ge při vzdrawování lidí od zehnacu/ power/ a pauhých Klášternich Obrazů/ seze
Modlatře Swato-prodavače.)

Za tau tchdy příčinu Apostol a Mučedník Boží, S. Bartholomégh hned tu
mnohemu Lidu přítomnemu pěkné Kázani o prawém Bohu a Spasyteli nássem
včinil/ wětých Křci/ a ten Chrám Pohanský Modlitbau Krystu Pánu k službě a po-
ctice oddal. Yakož pak Král ty Modly Prowazy strhnauti a roztržstati rozházel. Če-
hož když lid pro překážku Diablowu včiniti nemoh/ Apostol Swatý Bartholomégh
rozházel Diáblu odedu vyjeti/ na pustá místa se odebrati a Modly silauchi. Což se
vyned stalo/ a Král s Lidem s bázní a s radostí chwálili Boha/ wžywagjce Gmeno
Pána Ježíss. Ale Knieži Modlatřsí widauce an Bohowé gegich gsauc zrostotá-
ni/ a oni o své Prebendy připraveni/ hned bezmestanij v Astyagea Bratra Krále

Euseb. lib. 5.
capit. 10. Hieron. in Cat.
Sanc.
Bartholomé.

Marci 16.
Astaroth.

Beireth.

Vernost

Smrt.

Na Den Svateho

Polumia / Svateho Bartholomege gsa uobjalowali / Jeby nowau Vjru zacinal / a swym podwodnym i cem, a carodegnym jazrafu emenim, Lidi swozowal / o w poskozne Zemi hauku nowym Nabozenstwym zarazel. Gegichsto ponuknutym Astiaz-
geus w Armenij w Mestie Albanskem (wice sobe sctirice hlaueho lidsteho rozumu, a lasky pri nem/ nezli Vjry/ praweho Nabozenstwi/ Doha sworitele sweho / a Vicenj o prawem Messyassi Pangu Gejissi Krystu, od Bartholomege Apostola w te Zemi rozhwaneho) dal Bartholomege gsti / kygmi bsti / jiweho odriji / a naposledy v sji. Wssak Tyran hrozné a brzké pomsty, od Pána Doha mu vložené, nevssi. Nebo
Trideátý den po Smrti Svateho Bartholomege přised do sweho Medlarskeho Chrámu / Diábel Astyagea y wseckny Knězi geho posedl / a převkruně nimi lomco-
val / až wssickni bjdne zmírji / a téhož dne swůj konec y wečné zhynutí wžiti myslil. Pohled pak Pán Vůh nenechává bez pomsty těch wsech vkrutných Tyraniů v kte-
říž Služebníkům geho/ prawym Kazatelům Slova Božího vblízuzi, trápi a sužuzi.

Ač pak Necephorus geden ; Starých Syslowatelu poznamenal : Jeby Svate-
ho Bartholomeg měl byti vkrizován w Urbanopoli Mestě tak receném / w Králow-
ství Cylicye. Wssak kdeš a pak gest-koliw vmečel / nám se na to tak wsetecne ptati /
sobě yakoliw wymeyssleti/nemj potrebj. Neb nám na tom tak mnoho nezáleži : Vako
z celeho života Svateho Bartholomege, Apostola Páne, poznawati pravdu a
gistoriu včenj Křesťansteho o Pánu Gezu Krystu : Kterej gest sám Pán y geho Apo-
stole Krwi swau specetili / a přitom Vjry/ stalosti a trpělivosti gegich mame sctitili /
a spolu s Svatymi Apostoly a Mučedlníky w Kríži Pánu Gejisse ; Světa do Ne-
be následowati. Kteremužto powinnemu dobrému napomáhá wsem wernym
Svaté Evangelium / vstý sameho Spasitele o Kríži mluwené. Kterej gest Ewan-
gelista Svath Matthaus w Kapitole Sestnacié napsal těmito slowy :

S Ehdy řekl Gejiss Vcedlníkum swým : Chceli
kdo žamnau přistti / wopři se sám sobě / a wež
ma Kríž swůj / následuj me. Nebo kdo bu-
de chtiti jiwot swůj zachowati / stratit gen :
Akdož stratit jiwot swůj pro mine / naležnet gen. Nebo
co gest platno Člowěku / by pak wesserem Svět žystkal /
a na swé Dusi škodu kdyby trpěl? A neb yakau dā Člo-
wěk odměnu za Dusi swau? Syn žagiste Člowěka pěk
gsti má w slávě swého Otce / s Angelou swými : a tehdaž
odplatit gednomu každému wedle skutkuw geho ?

S Čkoliv se od starodávna při Pamáce Svateho Bartholomege Apostola Páne Evangelium čítá /
wykládá / a w Křesťanstwu rozgjmá / o Sváru Vcedlní-
kum Pána Gejisse mežy sebau / o přednji misia w Králow-
ství Páne / (yakž gsa se oni domnjuvali o Čelestném a ca-
sném panowání Krystowu) wssak poněvadž se w této knize na mnohých
misiech w Kazanach, Swár/rúznicce / a poklískej páduw Apostolských, y
giných Svatých wolnych Božích přivomnagi : Vidělo je tehdy za-
potřebné

Duchu Swatému/ne samý Šívar/neb domnělé o Království Kryšto-
wu se hánáj: Ale také Víru/Stálost/Kříž a smrti Swatých milých
Apostolův/Hýrkvi Křesťanské w vědomost vwozovati. A při této
dnešní pamáce Swatého Bartholomége Ewangelium y toto Kázání
sobě k rozgimání předložiti:

O Kříži. Na Spůsob těchto dwou Rozdílu:

Prvni oznam: Co gest to vlastné Kříž Chřkwe/a tak gedenho-kazde-
ho pobožného Člowléka, za Krystem Pánem do Nebe přistí já-
dostivého.

Druhý/Cžun sobě gedenkazdy svůj vlastní Kříž iná oblesovati.

I.

Při Prvni/ Weděti se má že tim Slovem Kříž w Swatem pi-
jme nekolikerá věc se msnij / rozumij a gmenuge: Ažwássté tato
Paterá:

¶ Neypriwé / To samé dřewo / na kterém gest Newinný Beránek
Pán náss Gezíss Krystus, gsa vkrízowaný / přibitý / a w posvětě mezn
Nebem a Zemi wyzdvižený/mzdu za vynkaupenj Lidstého pokolenj spra-
vedlnosti Božské platiti ráčil. Nebýval gest žagisí v židutu vbyčeg, Lidi
zlocinné, na Sibenicz žardušovati: Ale na dřevěném Kříži roza-
žene a vkrízowané/s tim dřewem wzhůru vyzdvižovati. Odšavádž
ono Latinsté mluveni o zlém Člowléku posslo: Dignus cruce: Hoden
Sibenice. Zé gsa pak neslechetný židé newinného Krysta za neywěiss-
ho zlocinice, z samé pauhé Diábelsté zlosti a žávisti sami v sebe křivé po-
kládali: Protož gsan ho neyohawnenyssi Smrti Kříže hodněho byti sau-
dili/ křicice: Crucifige, Crucifige eum. Vkrízug / vkrízug ho. Neb tau
Smrti Kříže Člowlék hodně z Světa svedený, y Slovem Božím za
zlořečeného se vyhlassoval: Wedle swědecivj oňech písem Zákoných:
Zlořečený gest každý kdož vish na dřevě. Vakož pak Babaonytſej / pro
nezdrzenj od Saule Krále té přspovědi/ kterauž byl gegich předkum Jo-
zue Wůdce Izrahelský, tchdáž před Lety 450. včinil / nemohli se vjcegijs
pomstici/yako tak/ když gini to na svůj dáno bylo / Abyz Rodu Caſuo-
wa Sedm Mužůw vkrízováno bylo/ Soudce takováu Smrt za ney-
ohawnenyssi / neypotupněnyssi a neybolesněnyssi byti. Kterauž neynewin-
něnyssi náss Pán Gezíss pro nás dobrovolně podstaupiti / a přebolešiné
na Kříže vniſrage/wſeckny w něho wěrjch / od zlořečené; bolesně a vě-
ně Smrti vynkaupiti gest ráčil.

O tom pak dřevěném Kříži Páne množí mnoho gsa psali / z čeho
a z jakého stromu byl/ kde se vžal/ kdo gen dělal / a kam se potom poděl.
Však toho wſeckho negistého zanechage / Co gisěnyho gest / to raděgijs.

zeni gest
přecrey.

i.
Dřewo na
kterém gest
Krystus w
vkrízowan.

March. 27.

Levit. 18.
Deuter. 21.
Galá:as 3.
2. Reg. 21.

Ezaiá 53.
Colos. 2.
Galat. 3.
1. Petri 1.

eb.lib. 3.
ita Con-
tini An-
Domini
. Histor.

sobě tutto připomencime. Čtěme zaguejte w Chrkevonijs Hystorijs: Kterak
Véta po vřízování Páně dwau-sicho dewadesáteho druhého/ Helena
Marka Císaře Konstantyna/ obzvlášněm Božským viděním gsa w;bu-
zena/do Geruzaléma gela/a přigewissly tam/wseckna stavěni/ Chrám a
Modlu Venusse/kterauž byli pohané su potupě Křestianum , na těch
misstech/kdežto Pán Krystus byl vřízován , svyzdvihl / pobořiti / a se-
wším y s Rukem zemním prh odwozny dala. A tu w zemi dříswi toho
Kříže / na kterémž Spasitel umrel / y giných dwau Křížů nassla: Ale
pro zanečistění/spráchnělost a ohnici dřeva/ nemohlo se poznati kteriby
kusowé z Kříže Krystova byli. Protož když Lidstá mysl toho wyzwěde-
ti nemohla/na Pánu Bohu se toho skrze Modlitby Chrkeve doptávala.
Stalo se tehdy/že gedna wzácná pani nemocná těch dnůw w Geru-
zalémě giz týměr na polu mrtwá ležela: Do gegishožto domu Maccarius
Biskup Geruzalemský th Kříže lázal vnesti/ a přisedly také tam s He-
lenou Královnou,a s žáciupem Lidu Křestiansteho / priložitw get te ne-
morné pani/a klekssse/takto se modlili: O Bože a Pane náss / kteryž gsy
skrze Gednorozeneho Syna svého spaseni Lidstému pokoleni / geho v-
irpenim a Smrti Kříže spásobiti rácil / a nyni w posledních dnech slu-
žebnich swé Helené w srdece gsy wnukl/aby toho blahoslaweného dřeva/
na kterémž Spasensi nasse zařevěsené bylo/pohledala: Proshinet tehdy te-
be,o Bože/kterýby to byl ten Kříž sláwy Páně/a nassemu spasensi poslau-
ženj/rac vřázati,a zgetviti skrze znamení/kdyžby se tim dotklo této giz na-
polu mrtwé křestiansté Ženy/aby y-hned obzila/ a zase k prvnjmu zdra-
wi přivedené byla. Po kterýchžto slovách y geden druhý kříž k ni prilo-
živsse/nic nespásobili : Ěretjm pak yal se gsy dotkli / hned rychle nemocná
prohlídla/a vstavosse/ čerstwěgi a zdráwěgi nezli když prwě před nemocnou
wzácně hosti witala/a s plesáním po svém domu běhage/a posluhová-
nij k včetně hosti wkonávage/nevýmluvnau radosi mez̄ tim wšemom-
húcnost Božskau wychvalovala. A tak Helena Královna patrným
znamenim to dřevo Kříže wyláupenj nassho poznawisse/Na tom mísce
kdež nalezeno bylo/Kostel nákladný wystaveti/a Královnau ozdoban
gen ošrásliti dala. Kteréžto wěc pro Památku byl w Křestianstwu svá-
tek Nalezenj Svatého Kříže nazvaný vstanoven.

utens.

A to hle Hystorya Chrkevonijs O dřevěnném Kříži Páně oznamuje:
Však žádného tomu nevyročuge/aby ten dřevěnný Kříž na se bral/neb
ho giz nenf/leč po lausých malých s ginjimi Reliquiemi w některých Kláj-
šterých se chowá/zlatem/Stříbrem/neb stělem zastiňeny. Anž se také na
lezenim téhož Kříže pověra a yaká potřeba , hrob / dřevo / hřebhy / Su-
fni Krysta Pána/neb Svatých kostí / Kříže / Kosyyle/ oděwy a gině w-
en gegich vkažovati stavzuge. Neb bychme pak frásně my Lidé na to
wsecko očima svýma patrili/y rukama se toho dotykali/málo wssak/A-
nobrž nicbý nám to k Spaseni/a k žádnému vžitku Čela neb dusse nepro-

spělo.

Nebo ne viděn: Ale vswěřen: to samého Pána Ježu Krysta / k spasení
Lidem napomáhá. Et singulare illud fuit, quod in exemplum trahi non
debet, neq; etiam potest. Čo gest: Dnen řeutek Heleny Králové byl ob-
zvláštní/ kterýž se za příklad Českého předsíjratí ani bráti nemá a nemů-
že. Nebo Slovo Boží nám rozklazuje to činiti/ to Pán Bůh ráci porau-
četi/ a ne to wesse co gšau Swatij ž obzvláštního svnuknutí Božího / a ž
přesin oněch věku potřebných, činjivali. A to buď o dřevěnném Kríž-
i posvědčeno.

¶ Druhý Kříž w Slovu Božím gest a rozumí se figura a znamení dřevěnného Kříže Krystova/vlazugých se na Nebi/ a neb ž zlata/ ž stříbra/ž dřeva/ž kamene/bud malováním/ a neb na čele prstem/ a kde koliv v dělaný. Čeze se zájste: Kterak ne gednau po na Nebe vstaupenj Páně znamení Kříže na Nebi spacováno bylo/pobožnímku potěšenj/ newěrných pak k přestrassenj. Zatož gest známá Hystorya Chrkevnské Konstantynovi Císaři Rzymstěm: ten mage se Wogenštej s Maxenciem Tyrannem w polipotýkati/ gednoho dne před tím/ po poledni / když se Slunce k náklonku dne schylovalo / vzrál na Nebi Slaup oblakový velmi silnělý / na spůsob Kříže/ s rimoto nápisem na něm: IN HOC VINCI. To gest: V tom znamení přemož nepřitele. Kteréžto viděnje co by vyznamenávalo / on tomu nerozuměje / a však o tom přemeyffle-ge / w nočním Smu Krystus Pán mu se ukázal / a rozházel/ aby mimo praporce hlawního znamení Kříže w svém wonku a w bitvách wogenškých vžíval. Což Constantinus s potěšenau radosti včinil/ a nad všemi nepřáteli svými štastného vitézství vzdycí gest dosahoval: Však ta štěstí a vitézství sváne sobě / ani tomu Kříži / ale samému Pánu Ježi Krystu rábožnau v děčnosti gest připisoval. A hned těch časův řízování Lidi / totíž popravuj Smrt takovau/ zevsi Monarchye Rzymstě krize mandat wždvihl/ a přjsně zapověděl. Na Minch pak své, a gňých vosselikých figurách / kobercích a koltryjnách Kříž/ býti malovati/ dělati / a nosyti rozházel. Stalo se Létha Páně CCCXL.

Už a takovým znamením S^o Kříže na Nebi se vklazujichyho/bez-
božnij a nevěřicich w Krysta/hrozuče přestrašeni bývali/ oznamuje v-
pět Historia Českova: Kterak Leta od narozeni Krysta Pána Če-
šeho Sedesátcho Četeho / když Julián poběhlec od Víry Křesťan-
ství / Chysae Ržimské/ z veliké nenávisti Křesťanůw / dal svobodu židow/
římu Narodu/ aby se zevsseho Světa zase svolagice a shromáždice/
Nové město Beruzalem/ a w něm Chrám ginh znovu, předečlelu Ša-
lomírovu podobný, stavěli. Což oni s velikau radoší věmici hotoví
byli/ a zevssech stran Světa se zbehly/ na tom misst, Idej prvé Chrám
byl, nový stavěti se polaušeli: a taková Zidovská horlivá řídost
a hynnosti knácladu tchój Šatvenj byla/ že ē vnbíráni gruntu w Strij.

**Eusebius.
Socrates.
Sozomenus
& alij.
Anno Domini
III 32.**

Gerrizalém
a Chrám
znowu zase
židé stavěti
se pokoušes-
li. Leta pás-
né 363.
Histor. Eccl.
lib.6. cap.44.

ca 19.

brmých Notyl/lopat/a zlatých neceť s vynášenj rumu s dojcem měli. Vysak to předsevzetí gegich sám Pán Boh hrozné/strassupé a závrat ně kazil / (aby Prorocí Syna Božího pravdičé své misto mělo/ které oznamuje/že kamen na kameni Geruzalemu v Chrámu židovství ho/gum tam k bydlení, zůstat a státi neměl, a nemá) neb co wedne gruntu wylkopáno bylo/to se zase w noč zemí wzrostlau sameo od sebe doplnilo. Wedne pak chtějce hned za vybíráním gruntu w základ stavěný záčinati/tehdy ohničé faule z Zemi wylkalovaly / a dělníky spalovaly. Jeem / w noč střechy pro dělníky / wápna a gine nastroje k stavěný přistrogené, spadly/a všecky spich podávaly. Opět/powěrū veliké hromady Wápna/písku/ Chýbel/kameny/ dříví rozmalo / a přežaneslo. Když pak oni geseté bláznilí / a naprawiti se tau hrůzau nedbali / w tom zpovu hrozné Země-Třesení se strhlo/a na Nebiznámeni bliskawé, spasitelného vřízování Krysta Pána se vkláhalo / ano mnohým z nich na oděvu černý Kříž se vdelal a zůstal. Protož tñ věc Bohu odporní Žide znamenajce/a zúřivějšího Třestání Božího se bogice/ předsevzetí své změnili/a do svých přibývku/kdo odkud byl, zase na wessekeren svět kroy ptyleni se na vrátili/wyznawajce z nich mnozý Pána Krysta od gegich překvapí vřízovaného pravým Bohem/ a tak tudy veliký díl židů w Wijre Křesťanské obráten byl.

Kterážto znamení vřízování Pána na Nebi spatovala/ Věci, kdy w něho o horové pomoci Božské w nich potřebách potěšily vsgistovala. Neviděních pak s přestrassením od předsevzetí Bohu někého odtrhovala. Nás také všecky napominali o budauchých hrozných pokutách/na nesagisck Lid se valscich. A vklazuli/že Krystus P. potupn své měli snáseti nechce/když se/a od kohofoli/ Osobě/včenj/ Náboženství/Wijre/ Chýbeli/Lidu a pravdě geho děge. Nakož pak w den přijeti Páne k Saudu nejprve vkláže se všemu siworenj na Nebi znamení Kříže/k gisotě pomstí nad těmi všemi/kdož zde w Světě Krysa Čelestě v duchovně křízovali/sám Pán o tom mluvil.

Co se pak dotýče znamení Křízů, w kostele wždwižených a neb malovaných/a ráno a nebo na noc na čelech od pobožných/ proti těm se tuto nic nemluví/aniž se to haní a tupí/když se tolíko powěry Babstě k tomu nepřiměssovati. Nebo taková připomenutí vřízovaného spashtele gsau znamením Wijry w Krysta/a ssiwové dábelstě vkladn zahánegich. A magis se gisini Lide rozpoznatni na dobrdinj Smrti Pána Gejisse/a wzbuzovati k Svátemu pošaní.

¶ Třetí Kříž rozumí se trápení Pána náschoho Gezu Krysa / vnitřenij v zevnitřníj/ kteréž gest na Světě k vyloupení Lidsteho pokolení trpěti ráčil. Nebo Cruciatus à cruce nomen habet. Strápení od kříže změno své berę. A trápin se Latinē Crucior, se říká. Odkudž napsal A. possot: My ohlassuge me Krysta vřízovaného / totiž / pro nás bolesné

tit. xi 24.
char. 12.
ocal. 1.III.
epem pā
Kryta.
Corin. 1.

ztrá-

peného. Opět dí: Zé Krystus poslussen byl zde w Těle Otce svého/wewšem ponízenij a vtrpení/ až do Smrti Kříže. Tím / do Kříže Galatéci w poslané Epistole/ proti falesným včitelům píše Apostol doložil/ řka: Wnheybagi se/ aby protiwenství Kříže Krystova ne-trpěli. To gest: Abi s Krystem/a pro geho pravdu nít protiwencho ne-snášeli.

Zem a takový Kříz vtrpení Spasitele svého má geden-kazdy z věrnych Krystianů trápenjm na se brati/ totiž Wjrau a sneshtedlnau trpělivostij křiwd/protiwenství a trápení pro gmeno/ Wjrau a včenj Pána Gezisse na se vvalených , včasnu se činili. Nebo checneli s ním ošarveni býti / mušyne s ním zde trpěti. A budemeli s ním trpěti/ také budeme v spolu královati/ Apoſtol svědčij / v za příklad se nám w tom představuge/ kdež dí: Váglizw Pána nasseho Gezisse Krysta na Těle mém nosým. Anobrž sám vykupitel w Textu S' Ewangeliu dí: Chceli kdo za mnau přijiti/následuj mine/nebo kdo ztratí život svůj pro mine/naležnet gen.

¶ Četvrtý Kříz mýni a rozuměgi se zásluhý Smrti Pána Gezu Krysta/ kterýmž gest námi padlym Lidem wyslaužil na Bohu Otcu/ serze své vtrpné všincenij/mst/pokoh/osprávedlnění/ hřischum odpusťecni/ a w nesmrtedlnosti věčné s Bohem w Nebi přebhywágij. Kteréžto zásluhý Vykupitele nasseho w Swatem pismě Křízem se ginenuigij. Neb wyvolená nádoba Páně o sobě takto napsal/ řka: Odslup te odcimne/ abych se já včem chlubil/gedině w Křízi/totiž w samých zásluhách Pána nasseho Gezisse Krysta/ kteřežto mi Svět vřízgiván gest/a já Světu. Počlädagi se také od Ducha Božího na neprátele kříže Krystova ti wssyckni / kteříž zásluhý Páně ztenčugij / zmenshugij a wypazdňugij/ daňšánlivým spolhánijm na své, neb chýž lidstě skutky a zásluhý. A na giném mýstě Apoſtol o svém poselství napsal: Kterak gest ho Krystus proto, ne w Maudrosti a w světské ozdobnosti, ale w sprostnosti řeči/ slázanijm S' Ewangeliu poslal/ aby nebyl wypazdněn Kříz Krystu: to gest: Abi wysokau ozdobau a chyrosti řeči/ Rhetoryckym a Světskym spisobem o smrti Syna Božího wluvenau/ nebyly zlehčeny a za-mic početny zásluhý smrti Pána Gezisse/ kteříž se wysoce v světa maudrym, pauhým bláznowestivm býti vidí. Swatis Dicorē staris/ kdy a kde-koli w spisých svých wážně o Křízi Krysto wu mluso/ a gen wysoce blahoslawi / tu wždycky ne dřevenný kříz Páne/ na kteřinž Smrt trpěl/ ale same zásluhý vtrpení geho mýni a rozuměgi/ jako Swatého Augustyna řeč takto o tom zni: Crux Christi nobis totius causa beatitudinis est. Hæc nos à cœcitate liberauit erroris, hæc à tenebris reddidit luci, hæc debellatos reddidit quieti, hæc alienos Deo coniunxit, longè constitutos proximos præsentauit, hæc peregrinantes ciues ostendit, hæc discordia amputatio est, hæc pacis firmamentum, hæc

Philip. 2.
Gal. 3. 3. 6.

Romen 8.
2. Timoth. 2.
Galer. 6.

111.
zásluby sime
u Páne.

Galer. 6.

1. Corin. 1.

Augustinus
de Cruce
Domini.

donorum omnium abunda largitio. To gest: Kříž Krystu/ totiž zásluhu
 Smrti geho/ wosseho blahoslavenství gest nám přisluhu. Žen nás z
 slepoty bludivo wyswobodil/ t:n z tennosti na Swětlo vivedl/wálkau
 dábelskau zemdlene. Ć opokogemi a sýle nasvátil / odcyzene zase k Bo-
 hu připogil/ daleko zahnane bližké včinil/ pocestně domu přivedl/swár-
 lise smijíril/ poson vevrdil/ a wossech Nebeských darůw honyau stědro-
 siš obohatil. Item/ Svatý Bernard podobně napsal/řka: Crux tua
 Christe, fides est, cuius latitudo charitas, longitudo longanimitas, altitudo
 spes, profundum timor. In hac cruce te inuenit, quicunq; te querit. In hac
 cruce suspenditur anima, & dulcia poma de ligno decerpit. To gest: Kříž
 twulg, o Ježi Kryste, gest Wjra/(totiž w zásluhu smrti twé/.) Kteréž fi-
 rokost gest Láska/ blauhost blauhostánlivost/ totiž na nasse pokání/wy-
 sofost Navěge/hlubokost Svatá Boží Vázeň. Na tom Kříži té na-
 chází ten každý kdož tebe hledá. Na tom Kříži zavěsugis se Dusse nasse/
 a sladkého Dwotce wěcného blahoslavenství z dřeva života vživagi.
 Chrkew také spiswá Chwálu Kříži/ totiž zásluhám Páně přisvášeníge,
 témuto slowy: Ocrux gloriola, ô crux adoranda, ô lignum preciosum,
 & admirabile signum, per quod est Diabolus victus, & mundus Chri-
 sti sanguine redemptus. Adoramus te I e s v C H R I S T E , & benedi-
 cimus tibi, quia per crucem tuam redemisti mundum, Alleluia. To gest:

O ty neyslawněgssi Kříži,
 Bud od nás eten Synu Boží/
 Dřevo života neydajíss,
 O milosti neydíwněgssi/
 Kterauž gest Diábel přemožen
 Kříž twau Swět wyswobozen.

Ježu Kryste té chwálsme,
 S poklonau dobrořečíme:
 Zes y nás s Swětem wylauipil/
 Křížem svých zásluh posvětit/
 Alelluiá, bud Srdečná
 Tobě wzdána chwála wěčná.

Tento Kříž zásluh smrti Páně ti wssyckni, kdož chtij za ním do Nebe
 přijeti/magii a musegi na se bráti/a-to tak: Oprave se swým halovým
 domnělým zásluhám/skrze Wjru na samé zásluhu Pána Ježiſe o dogej
 milosti Boží/hřschům odpusťeni, a wěcného spasení/máme spoljhati/ a
 w nich samých wsecko swé časné y wěcné dobré wycládati. Nebo gest sám
 Krystus vmrél pro hřichy nasse/a wstal z mrtvých pro ospravedlnění
 nasse. A on sami swau smrti včiněn gest nám od Boha inaudostí/a spra-
 wedlností/ posvěcenjin a dokonalým wylaujenjm.

Toho a takového Kříže se wnyhenbagi ti / kteríž spůsobem onoho
 Zákonníka Farzeneského/v S. Lukáſse / dauffánlivě zásluh svých do-
 brých skutků sami v sebe se wychlubujis/a tak tudyn Chcetce swau moch
 život twulg bez Krystovy smrti zachowati / gey žracugis:
 Sám Krystus w textu Svatého Ewangeliu o tom inlusvi.

¶ Pátá wěc Kříž rozumí se w slowu: Božím/Protivensovi/býda
 a rozličných woselích zármutkowé/ kteríž se zde w placitivém vodoli/ z
 vlastního posvolání Čelestného y Duchowního / totiž w spasení z Ná-

božensví/

orin. 8.
hardus.

tio Eccle-
ca de-
e Do-

ir. 4. 10.
120. 4.

orin. 1.

z. 13.

v.
mutos
i prou-
stwi po-
nych.

boženství / w živnosti z hospodářství / na každého pobožného člověka
vivalugi. Kterýto Kristus vlastně Pán Ježíš nás / kdež dí w Textu:
Chceli kdo za mnau přijisti / vopří se sám sobě / a wežma
kříž svůj, následuj mine. Kristus pak ten ne chý, ale svůj vlastní /
gednomu - každému něti Pán Kristus vels. Nebo množí nesau Kříže
chý / a ne stvě: Čeरýmž ne Krysta do Nebe / ale dábla do pekla následu-
gij. A to gsau ti: Přednij / kteříž pod spůsobem horlivého Náboženství
sami sobě zvinylně Kříž / bolesti / těžkoſti a trápení / dominěním svácené
služby a pocty Boží dělagij / svá Čela posyhalovní / paučení a toul-
kání dalekými / spotvorěním hlaw, raucha / bláznovými posuňky / vroput-
nými posvěrání ř / trápiwagi: gessto. Čela svého žádny nídy w ně-
visti neměl a nemá místi / a sám se bezpotřebně trápit / proto / že Čelestne
cwicení, Sub pretextu pietatis, k malé věc gesti vžitečné / díj Swaté Pi-
smo. Rovně jako oném Balovním kněžím ſpicemi se bodenij co pro-
spělo? nic. Druží zvinylně na se Kříž tahnau lotrovství, zloděg-
ství, morděství, ſuběnářství, dluhy, ſosetečnosti ř: do vězení
se dostávagi / na kata přicházegi / w pozměch ſe darvágij / hanbu Svět-
skou na ſe vwozugi / přejupováním Božích přikázani. Proti ta-
kovým Duch Božímluvi / řkauc: Žádny z vás (věrných Křiſtian) /
nečrp jako vražedník / a neb zloděg / a neb halv zlolance / a neb žádo-
stivých řízých věc. Pakli kdo trpí jako Křiſtian / nestydiž ſe: Alle wele-
bíz Boha z toho.

Gestit pak Křiſtianský a gednoho - každého vlastní kříž tento Trogi:
Geden / vnitřní duchovní / od vstavěněho boga Čela s Dusí, a Dusse
s Čelem. Neb Čelo žádá činiti ſtuky kteříž gsau proti Duchu / a Duch
žáde ty / genž gsau odporné Čelu / a to dvé vespolek vstavěně ſe sobě pro-
tiwi. Takž Apoſtol tu wognu w Epiftole k Galatum a k Křiſtianum
wypisuje. A z toho maudří Salomon vſuzuge ſylněvſího byti toho /
kdož nad svau myſli voládne a gi přemáhá / totiž / ne domoluge toho co
myſl a Čeleſná žádost chce) nežli toho kteříž perových Něſt nástrogi wá-
lečnými dobývá.

Druhý Kříž gest Čeleſný zevnitřní / jako gsau Nemoch / bolesti / ſle-
pot / chromota. Abrahám ſvůj Kříž nosyl ſtěhováním ſe po Světě.
Jáacob w prách w Lábanu: Job bolesmi / Tobiáš ſlepotau / Lazar vředny
a ſebrotau / onen třidci a osin Let nemocný ſvau psotau / a posavád lide
uehpobožněgssi bywagi bolesti neypoddaněvſí. Zatím gde domácí
Kříž w hospodářství / vſvolugách ſe nědy ſkrze zlau ženu / nepodařilé dít-
ky / newernau Řezládku / nauzy / psoty / drahoty / roboty / plathy / dané / dlu-
hy, ř. Opět / z vradných povolání / w kteřichž muſylbý člověk z Nebe
byti / aby ſe w vradě měl wſsem líbiti. Ko pak k tomu neſtěſi / haněn / vtr-
hání přiſtupuje / kdož to může lepe wyprawiti / než ten kdož muſyl to-
ho zakushti?

Kříž ſamí
sobě zvinyſi-
ně. Lidé de-
lají.

Powěriliſ.

^{1.} Corin. 9.
^{1.} Timoth. 4.

^{1.} zlotruſ.

^{1.} Petri 4.

Kříž pobož-
ných gest.
^{1.} vnitřní.

Galatas 5.
Románs 7.
Proverb. 16.

^{1.} Domowník.

I I.
náboj
m. 15.
1. 5.
um 14.
24.
zob 12.

Církev vlastní Kríž gest spásytedlný w Náboženství, křežemnoha protiwenství pro gměno/včenj/Víru a pravdu Pána Čejšte / na po božné od holomku Antikristových se vivalujcých. O kterémž Pán Kry stuš Čírkvi své předposvědél/a toho každého, kdož pro spravedlnost co trpí, a pro gměno Páně snáší/za blahoslaveného vyhlásyl. A Apostol vč: Zé křežemnohe žáremly a protiwenství můžeme vchájeti do Krá owtví Nebeského. Načo Pán Kry stuš musí trpěti/a tak do své slávy vyjiti: Kterýžto předložit sobě radoši / podstaupil Smrt kríže/ a opovážit se hanby/n sedij na pravici Boži. O kterýžto Čírkevních krížích, z Náboženství pocházejcích / w této Knize na gímě místě nemalo psáno gest. A w takovém Kríži Pán Kry stuš welij nám se následovati. Protož dále, slyšme.

II.

Při druhém Arkykuli oznameno bude: Čimby měl geden-každý svůj vlastní Kríž sobě oblékovat? Wedle porádku Textu a slov Čwangelium položených, tmito:

¶ Nejprve / Rozkazem Pána spásytele. Nebo Bůh Otce welij ho poslouchati/yakozto pravoho Syna svého. A když ho nechel poslouchati / hrozý sám nad takovým mstitelem byti. Rozkazuje pak Syn Boží Kríž nesit / říka: Oprí se sám sobě každý / být se svému čelu nechtělo trpěti/tehdy předce opravci se myslí své/misle to snášení/což se protivného tvým nechtěním na tě vivalis. A wežma ten svůj Kríž/ nasleduj mne. Vismi zagiště co oddaný z rozkazu Pána svého dědičného musí včiniti/že to činí tím ochotnější a statečnější / věda že gináč nelze: Tak y tuto w snášení, kríže z rozkazu Pána díti se má od nás. Čteme o Witoldovi velikém Knížeti Lituovském/ kterýž něco vijce než před sto lety na Světě byl: Zé se geho rozkazu oddání tak velice báli/ když on gednomu/dvěma/třem / a neb včesímu počtu řekl: Odete ne měsce agic/a sami se obětie/že se rozkazu geho žádný nezpříčil: Nýbrž některí slyšení byli w běhu smrti napomjnati své towarzysse/člauchy: Podme ryhle / aby chom Pána nerozhněvali. Tu hle Tyranna w rozkazu až smrti oddani poslušni byli: Nadeoč my Krále nebeského/ne Tyrantské/ ale milosrdného/ kžirotu nám gišti poraučegsého,máme poslušni byti.

¶ Druhé/ Oblehčuje se Kríž sprodat/kteráz z toho pocháží/když se Kríže vlastního povinné nesí lidé vyhýbagi. Ouj Pán Kry stuš Nebo kdo bude chtít zivot svůj zachovat, / zvláště křež zapřený pravdu před nepřátele Svatého Čwangelium / žtratíš gen: Rovně jako při dobývání Města Konstantynopolium / kteríž wogsta Tureckého před střelbou; Města na ně pausčenau spátkem postupovali/

I.
b. 17.
cr. 18.

uius de
ido.

II.

Buch: in
1453.

boge

boge se za život své/ ty wsecky Machomet Chysar Turecky kázal mor-
dovati. Neboží, chciže život svůj zachovati/ztracovati gen: Tak w
Křesťanstvu/kdož pro zachování života časného Kříže vchází/ světný
život potracuje. Nebo se Pánu Krystu, Chysari Nebeškému/pro bázení ge-
ho neprátele/na vogně duchovní zproněvěruje. Protož dí Pán: Nebog-
te se toho/ kterýž toliko má moc Čelo zabiti: Alle toho/ genž muže Čelo v s
Dusši do Peckelního ohně na smrt věčnau oddati. Sem pímalesiž toto
z textu Páně pověděni: Co platno gest člověku/vy pak idesske-
ren svět žystal/a na své Dusši sskodu kdyby trpěl? A neb
kterau dá odměnu člověka za Dusši svau: Neb Dusse gednau
do pekla vstrčená, žádnau mzdau odtuo vykaupena byti nemůže.

Třetí obléhčení Kříže děge se vžitkem / z břemena toha pocházegi-
cím. O kterémž Pán mluví toto: Kdož ztratí život svůj pro
mne/naležnet gen. To gest: Kdož koliv pro mě Evangelium/a neb
pro vlast-koliv častku pobožnosti/a spravedlnosti něco řípi/opustí/a
se opováží/a neb v život Čelestní ztratí/stočíte wiše w Královnin
mém wezme / život qiný lepší naadé / a věčného blahoslavensví se-
umau dogde. Neb Syn člověka přijíti má w Slávě Otce
svého/s Angelů svými/(rowně jako Monarchové přijíždějí s
haussy dvočanu) fSaudu wseho Světa: a tehdajší odplatí ge-
dnomu každému wedle skutkuw ge°. To gest: Nahradí pra-
wau pobožnost věčným blahoslavensvím: Bezpožngst pak trestati
bude pekelným zlorečensvím.

¶ Znajice tehdy, o neymilessi w Pánu rozkaz Páně/ snáseti kříž/
a prody z opomíjání toho břemena z sebe/ až v vžitky věčné z donesení ho:
Snajugmez se k tomu, a následugme spasytele svého tauž cestau / ne ge-
ho dřevěnný Kříž/ale vtrpení a žásluhý Smrti geho / a vyselinalé žár-
mutky pobožné zde snásegice / kráčejme za nim do té věčné Slávy. W
kteréž kraluge s Bohem Otcem/w gednotě Ducha Swatého/ Bůh po-
žehnaný a chwály-hodný/ na věky věkůw / Amen.

Modlitebná pišení / jako: Ač kdo chce Erbowán býti/

Kryste vřetězovany/
Na Kříži obětovaný/
Za nás hříšné Lidi/
Dělujem tvé milosti,
Zes nás svau bolesti,
Z Smrti Kříže vykaupil/
Věčné Smrti zprostil.

O dey nám gisti po robě
S svým Křížem, za tebau/ robě,
Skrze Kříž do Nebe
Diábla se nebogice,
Twau cestau chodice,
S Swatým Bartholoméjem
Ač w Nebi kralugem/ Amen.

Na den

Va den Svatého Matthause/

Ewangelisty a Apostola Páne.

Ewangelium téhož S. Matth. w IX. roždaju.

Svatosti Pána násseho Ježíše Krysta ráč nás Svatosti Apo-
stolské věčinu věnit / Amen.

Matthause
Ewangelisty
život.

I.
Gmíno.
Lucz 5.
Matth. 9.
II.
Kod.
Marci 2.
III.
Obchod.

IV.
Powolání E.
Apostolstw.
Matth. 9.
Marci 2.
Lucz 5.

V.
Čímowé ge-
ho w Apo-
stolstw.
Lucz 24.
Adorom 1.

VI.
Ewangeli-
um sepsaní
Zéta 8. po-
na Nebew-
staupen q
Páne.
Euseb.lib.35.
cap.24.39.10
Hier. in Cat.
sanct. Athan.

VII.
Smrt.
Abdia autore
& Iulio A-
fricano.

VIII.
Výzitek z ži-
vota geho.

Svatoho Matthause Ewangelisty, a Apostola Páne Památku Črkevní, dnes a ted chvíle této / k Nábožnému slova Božího rozjímání nás dohánj/ gehožto život / kdo gest / a yak že na Světě živ byl / Svaté pýšmo w wědomost vwozuge. Neb ho předně, wlastním gmenem Matthause / a přij- gmenem Ľewi, gmenuge. Svatoh Marek Syntem Alfonowym ho byti oznamuge. Vylič gest pak bratr Apostola Jakuba mensiho / tak křeněho / (kterž také měl Dece Alfon) či nebyl / toho Duch Boží zamíluge / aniž nám Křestianám také, gisotou o tom wěděti, k spasenj co napomáhá. Toto gest vysak o něm wědomie / je gest před swým powoláním k Apostolstw byl Publicanus, Čelný / totiž / geden z počtu těch wehbercijsch / kteržto w židovstwu / od vrchnosti Křižmíské / duchody platiw Zemských / w ročnij hotové summe Veněz/nagymati: A pro swé lakomství, w službu Tyrannům, pohanům / proti svému wlastnímu Národu židovstwu, se podv- bugice/scrze to vžidůw w žnamenitě newážnosti / w potupě / a w zlé pověsti byli. Kru- rehožto v židůw neschlissného obchodu Matthaus vživage / když na meyce / nebrkese- del / Pán Krystus ho k sobě za vicedlniska (swým živým / a právě pronikavým Bož- skomocným slovem) powolal / a w počet dwacátci Apostolůw swých gen pripogil. V kterémžto počtu Matthaus nálezitě se choval / gsa věrným Thowarysem Ľest, prách / a Křižůw Páne / a potom s giny mi Apostoly Ducha Svatého zážračně při- gaw / Metoliko Austinijm swědkem : O životu/smrti/ wzkříssení / a na Nebe vstaupen- ni, Syna Božího / a o nassem lidstvém, w Krystu složeném spasenj / gest byl : Ale také rukovětným. Neb on Matthaus nejprvě Hystorií Pána Ježíše Krysta / totiž S. Ewangelium / na osmmečtema Kapitol roždělené/pazykem Hebraystym / Ľeto ofně po na nebe vstaupenj Páne / gest sepsal / kterž od všech Apostolůw wžáćně přigato / j odewší Křestianské Črkewe tchđáz w weliké wážnosti dežáno bylo / a poslavád gest. Neb Svatoh Jakub w Gruzalemē / a Bartholomej Apostol w Indij ge wyládal / a ty řeči z Ewangelium S. Matthause / za počátky a základy Kázání swých / o Krystu Pánu činěných / gsa u brali / a posluchacím přečital. Divy zážračně také gme- nem a moch Pána Ježíše mnohé čynil. Neb dwadseti Ľich w Maučenjistém Náro- du Črkewe zhromáždowaw / welmi mnohé Ľidi / v Krále Egyptského Pretianna, a Krále Euphrosina, k wjře Křestianské přiwedl / gehožto Syna Euphrona, a dceru Pan- nu Iphigenii / z smrti k životu zážračně nawrátil. (totiž vmrle wzkříssyl) Kterážto Pannu, po smrti Dece gegiho Euphrosina, Krále Indycého / když neyaký Hirta- cus Křižje Bohan chtel za Manželku pogjeti / S. Matthaus rukověho spohaniče- ho Manželstwa zbraňujc / od něho gest pět Oltáři stial : A tak včenij swé Apostol- sté / kterž o Pánu Krystu hlasem v spisem rozhlassowal / swau wlastní krvi si- storil, a specceil. Nám pak životem swým tohoto vžitku požustawil : Abychom předně Pánu Bohu děkowali za vstawičné zachowáwanij / ostříhanij / a sprawowá- nij Črkeve swé že na Zemi / scrze powolawání a wyslání Doktorůw / Svatoh

Patry

Patriarchatu/ Prorokatu/ Apostolatu/ Dicatu/ a poslavad věrných Kazatelův. Zatím: Abychom tu zásluhu Swatého Matthausse/ Kterauž gest v křesťanské Chrítku. sobě Památky Nábožné/ Kázáním v sepsáním Ewangeliu zaslaužil/ znagje: tim bedlivégi s geho věnem se obírali/ a gey sobě dnešním Ewátkem/ ne jako Boha/ ale vzácného Božího služebníka/ vžitelné připomnali. Dnešní tehdy Ewangelium/ od něho samého o svém od Krysta Pána povolání sepsané/ z kapitolu deváté/ k významnému příčtení/ a k vžitelnému vykládání před sebe vezmeme/ genž gest v těchto slovách:

Dnyž gest řel odtud z Města Kaffernaum/ kdež byl dnauzlámancho vzdrawing/ Pán Ježíss/ vžrel člověka an sedj na cle/ gménem Matthausse: V řekl mu/ Pod žamnau. A on vstav řel za nim: Vstalo se/ když Seděl za Stolem w geho Matthaušové domu/ hle, množi žgewni, a tayni hříšnícy přisedly/ se, děli za Stolem, s Ježíšsem, a s Včedníkym geho. A vydouce to Zákonjich/ prawili Včedníkum geho: Proč s žgewními, a taynými hříšníky gj Mistru wáss? Ale Ježíss vložil řekl: Nemaj potřebi ždravým Lékare/ ale nemocným. Edouce tehdy/ včte se coby to bylo: Milosrdenství chý/ a ne Oběti. Nebo nepríssel sem volati spravedlivých/ ale hříšních fu pokání.

Otec 2.

Saklo gest věčný Syn Boží, Pán náš Ježíss Christus proto na tento Svět přissel/ a člověkem věnem/ aby hříšních spasena včinil: tak gest za svého zde hmoňeho bytu všeliká pochybowání, o geho moc a milosti, w řidech velmi plně/ netoliko slovy/ ale zážitacními skutečnostmi/mrtviti/ A gednoho-fajděho k všre žváti rátil/ w čemž nevěsty- tedlněgi dnešní Ewangelista Swatý Matthaus Pána Krysta ten- chivaluge/ živlásce Hystorií o Člověku sláskem poráženém/ neb dnau- zlámaném/ nad samým dnešním Ewangelium poznamentau/ (Kte- ráž se w desetnáctáu. Neděli po Swaté Trojici za Ewangelium čs- tárá) Nebo že všelikale nemoch/ korene hříchu se puci/ a w tělích na- sých rostou/ protož Pán od těch začaw/ tomu bjsdnemu neypřiv hříchu odpustil/ řka: Spolu-wče Synu/ odpusťtegi se tobě hříchowé tvo- gis. Když se pak Farizeum židovským zdála být ta wče rauhánym/ hned Nebestý Lekár, skutkem Božskomocným, svau moc prokázal/ a samým slovem dnau-zlámancho vzdrawing/ řka: Vstan/ velmi lože sve/ a gdi do domu svého. Vstal ten Člověk/ a řel, ř. Žepak neni dosud nám řidem rozhřejen/ totíž hřichům odpustění dogjti: Ale pro zdr- ženj te

1. Timoth. v.

Ewangelia
přívod.

žen) tě milosti Boží musíme se cele Pánu Bohu posvěcovaati/ a zanechá-
ge služby hřichům/ w Swatosti, a w spravedlnosti/ w novotě života
powinnijs ḡsine ḡemiu slaužiti: Velmi tehdy přislušnē a potřebnē, S.
Matthauss/za tau Historij vždravenské Čzlowěka / ří: o svém posvo-
láníj Ewangelistkau správu položil/ kterauž o sobě oznamně/ naře-
ho Pán Krystus z života nespravedlivého/ a z obchodu zlepověstné-
ho/ k hauffu Včedlníku, a následowníku svých domáčích povolal/
a m hřichy prwšíj ḡemiu odpustiw/ z lakového Mammonu Dírofa,
S^o Apostola/ a tagemství svého Království, svérneho ſaffáře / vči-
nitiráčil. Kterýmžto překladem včime se wédeti: Předně/ že nás K. J.
ſus proto od hřichův vysvobozuje / abychom gſauce prvé Šynowé
hněwa/ q̄ž ſtrze Swaté pořáni, Víru a posluſnosti / činili ſe povolni
Šynowé Boží/ ne činice to co wáſen přirozenj naſeho ſkázeneho chec mi-
ni: Ale k čemu nás hlas Páně povolává/ a nač rozhřeſení od hřichův/
službau Čyrkve/ Pán Gezijs rácijs nám dávati. Druhé/ včime ſe
znati vlastní powinnosti těch/ kterých Pán za ſvē následowníků povo-
lávati rácijs.

O povolení nás Kryste/
Vychom po twé cestě ḡistě,

Ochočně ſli w posluſnosti/
Za tebau/ k tobě/ w Swatosti.

K tomu dobrému vzbuzugmež ſe q̄ž dál v příjimyňm weyladem dnesho-
ho Ewangelium/ w předloženém Artykuli / Čerči a cyli, wſi řeči ſlova
Božího:

**O Powolání Matthause od Krysta Pána k Včedlní-
ci/ a k bůžtogněmu Apostoliwu. Rozdilosé Kázanií wedle
ſtránek Čextu budau Črči.**

Prvoni / kdo gest byl ten Matthauss před ſvým powoláním? A Pán
Krystus od čeho, a naře ho povolati rácijs?
Druhý/ k takovému milostivému powolání Páně, naře ſe gest hned bez
meffánijs Matthauss zachoval?
Třetíj / Z toho Matthauſowa powoláníj / a Krystia Pána w geho do-
mu hodováníj / co gesti poſſlo? a naře to vžitek Čyrkwi Páně
přineslo?

I.

Brži prvním rozdílu celý život S^o Matthause/ po-
vadž ſe to předmluvě tohoto kázanska ſtrze wſſecet q̄ž wypáni/
nebude ſe opakovati: Čoliko geho obchod w hospodářství/ w ſteřemž ſe
netaguj / ale sám na plac přicházege / k tomu ſe zná/ že byl Publicanus/
člověk celuň / neb menšuň. Kterýžto Celui ſa duchoduw zemských na-
onen čas w Jüdſtu wchýberčijs / byli tak zlopověſtijs/ a Národu židow-

Štěnu zoznámenj/ až se w Ewangelické Hystorij ē ohauňím Pohaniúm/
 anobrž ē Neivěstám / a ē nevhanebněgssm hřissnílum pětrovniáwali/
 ne proto wšas / Jakobh vybjrati platy / cla/mchta/ dñchody, od pod-
 daných vrchností porádně/powinné/wēc neslušná/hřissná/a snad pro-
 sklatá byla: Poněvadž h sám spashitel poraučí/co Chříci náleží/k Chří-
 ci a Vrchnosti oddáwati/nakožto Božímu nařízenj obzvláštnemu:
 což gesti přísladně h sám Neveský Pán činil/gja gesicē w životě Panny
 Matky své/f popisu Světa/a k berně dání do Bethlenu se bral/a pod
 vybjránsim platůw se Narodisw / potom za sebe hela spravoval. A
 takne pro platy Publikáni zohyzděni byli/ ale gsauce sami židé/že gsau
 pohanské Ržimské Vrchnosti svůg národ laupiti a Tyranský sužowa-
 ti napomáhali/ anobrž h sluzb h tomu, za své Penize se v Ržimanuiv
 dokupovali/coby někdo z Křesílaniw v Turkuw/f sužováns a ffacowg-
 ní Křesťanských lidí siatků. A přitom že gsau h ten postovatný plat
 Chrámowh/ z každě hlavu Čílowěla Zákonné, a každoročně zbiranu/
 Ržimanuiv vyfpehowáwali/ a za gisau summu odkupovali: k tomu
 lauze do bláta h tini přilisvali / že gsau od Lidí svého národu wje nad
 staré powinné platy vybjrali/ nowě dani wymenyseli/lidi chudé ffaco-
 wali/ laupežně mnohé k ffordám velikým na statých přivozowali/a
 nako říkage mozoly pracovitých žebráků, komoru nevbohatssi Monar-
 chye Ržimské pochlebně/ a svau ffortelně/zbohatili/dívňich a mnoho-
 twárných kříků, a praktyk přitom vyhledáwali/což se z domluwy Jana
 Křitele Publikánum činěnē / až Zacheoweho wyznání, totiz z spotvědi
 před Pánem včiněnē, poznává. K tomu pak wšem uvransiw měli na
 posetoku poinoc/mjsto-držen Chříci/ Vládare Ržimské/s Semíky,
 woyaky/ kterij každěho pošlali / kdož z židuw tém Publikánum w gich
 nespravedlnosti se sprotivili. Z těch tedy přičin židé tak welice sobě Pu-
 blikány zohyzdili. Kterýmžto podobnij gsau podnes množ při dvorých
 Vředných / Přsaři/Ssaffáři/ při Potentátsch Raddy Roboamowh/w
 Městech nespravedlivy/ a lacomí Autadorové/w obecném lidu lichváři/
 řantročných/ podivodných/ řenkyřové/překupných a k tém podebnj lid-
 ských mozolu hltohladowé/ kterij nenašlycenu žádostí gměn/každěho
 mhaurnuti oka/samé lsi fugi/a odkudby/kde/yak/práwě h nepráwě če-
 dostati mohli/přemyflugi. A tot gsau ti, pro kteréž se (wedle řecí Mi-
 cheasse Proroka) Zarměn Slunce a Měsíce stává/ a třesení Země sr-
 hovává: Plác/kivslenj a žalosuwé naríkání, spolu-obhyvateluw Ze-
 mě (w sauzeném lidu chudém od těch hltákuw/všutněg nežli od Čure-
 ckých Wogáku) nasiává. A což gesicē wje pozelenj gesti hodně/že to-
 hoto wěku gij na to přisslo/kdo kohs neywice řendyřswim/laupeži/th-
 ransiwim dře/sužuge/tomu neywětssi poctivost oderossech napořád čini-
 ti se spatruge/ rovně nako onjno Publicani, apud Romanos (teste Cice-
 rone) ornamentū Ciuitatis & Reipub: firmamentum esse, existimantur.

Math. 18. 2. 1.
Lucas 11. 18.

Matthew 22.
Roman. 13.

Lucas 1.

Mank. 17.
publikániw
od židuw ne-
měsile pěš-
cina.

Exod. 30.

Lucas 3. 19.

3. Regum. 12.

Michæl 8.

V Ržimánu píše Ciceron, že v takové poctivosti držáni byli až do věků
frasou Města/a obce Ržimské podporau byti povolili. Sed iutavit Do-
minus per excellentiam Iacob, quod istorum opera nunquam obliuio-
ni tradere velit, quod minus dignas poenas de illis sumat: to gest: Ale ja-
prisahl gest Pán (at se dí slovy Proroka Královského) Jakobovi/ to,
tj. Chrkti své/ že wesselých nepraví činové/a zvlášť dráčků chu-
dých lidí/ nikdy w zapomenutí neprýgdau/ ale zaslauzilhimi povstání
crestání budau. Ale se wssak k Matthaussovi dnesnímu naivtátjme/
z toho pečtu Publikanu před geho od Krysta povoláním byti ho vě-
žnici/čhož on sám na se nezatajuge/w Textu řkauc: Pán Ježíš Vžel
na Cle sedjchho/gménem Matthause/ne po svém spasení te-
hdáž: Ale po lidstvím měsch/a chudých lidí možolich dychtjchho. Od
tudž se poznává první důvod všry, a pravdy Historie Ewangelické/
o Krysti Pánu, a Svatých Apoštolských, k našemu vžitku sepsané/ po-
něvadž gsau na sebe svých předestlých vystuplů a hřichů nezatajili
Ewangelistové a Apoštoli: Nadeoč včenj/řecí/ pravdy činu spash-
tele, Krysta Ježíše/ a Křesťanských povinností nezamíceli/ a poznání
nati nezanedbali/ ne své slávy w tom/ ale samého Pána svého vynhle-
dávajice. O sv pravdě/když gsau své vásně/poklisku/pádu/lakom-
stvu/laupeže/různice/bludná domněnja/nedověru, věkání, Krysta zapí-
ráni/č: všemu světu k povědomí poznámenali/tunč gsau gisné behat-
své milosti Boží / w samých zásluhách Pána Krysta slezené / svice a
sikvělegi rozzali, a oswjili / nám hříšným su překladu/ abychom se w
svých neprawostečch, před Bohem a Svatou Chrkti, vyznávati ne-
slyděli/ a strze spěšně pokáni, z bláta/lauže/věcně zlé powěsi vchájeti,
se neobmeškávali. Neb vásněmi Apoštolskými/ ne své hřichy ma-
stiti: Ale gegich posvátným/ k spěšněmu pokáni/máme se w bužovati:
Tum se posylňujice/že není tak veliký hříšný/eterný čině pokáni,milo-
sti Boží nedosel / w zásluze Pána Krysta. Nako v překladu dnesní
Matthaus Publikanus. David Chrholzje/Manasses vražedlji/
Saiwei pravdy protivník/Zěna hříšnýce w Městě Naym/ a gini/č.

O bud pechoválen Ježíši/ Spůsobil nám hříšným milost/
Zě gsy svau Smrti nechější A po Smrti věčnau radost.

Gjz dále snázegi porozumíme/ od čeho gest Pán Krystus Matthau-
sue, a jak povolal. Text Ewangelium dí: Zě Pán Ježíš Vžel člo-
věka an sedj na cle/gménem Matthause. Nenassel ho teh-
dy při službě Boží w chrámě/nč při rozdávání Almužný chudým/ (če-
hož se lakomich neuspíše wáruji) anž spáren gest jaké dobré potřebné
dslo, a hospodářství chvalitebně vykonávati: ale na werskate lakomé
neprawosti sedjch/ konž tchdáž ne na to co Bůh s ním myslí: Ale na samé
penje přemýštel/ odtávád ho wssak Král Apoštolský povolal mocným

slovem svým rozlazujícím / neb řekl mu / pod žamnau / jakoby
 řekl: Mattheus, až poslavád jíšil gsy se Publikánským zloporvěsným
 obchodem / protož pravým aby toho zanechal / gíz ivíce je cun neza-
 městná wage / mým vicedlnskem / pak Apostolem, věrným poslem a
 kazatelem mého Ewangelium byl. A tak ne pro své zásluhu: Ale že
 pauhčho milosrdenství Božského Mattheusa Mentyho k důstogensií
 Apostolskému příssel / bezewssch předessých y potomních svých zásluh/
 což se y o všech gyaných Apostolich powěditi může / nebo kewsem růbec
 Krytius Pán toto mluvi, řkauc: Ne wy gste mne vyvolili / ale já gsem
 vyvolil wás / Svatý Pawel též to o sobě vyznává / koež dí: Milostí
 Boží gsem to / co gsem. Chetěl gesi také Pán k své službě vžiti takových
 chaterňch / a v Světa newzácných Lidí / (jáhž gesi byl Mattheus
 Ne tm/ a giniž z Apostoluv Rybáři) Předně / pro případ své sítě,
 dré a hotové milosti / k u potěšení všem kagym / kteříž gi potřebu-
 gi / proto gsem(dí Svatý Pawel) milosrdenství dossel / aby na mně než
 prvně dokázal Krytius Pán své milosti / k Naučenj těch kteříž magi vše-
 četi gemu / k životu věčnému. Za-druhé pro zgewenjs spisobu Králov-
 ství Syna Božího / kteříž se ne lidstvu moudrostí / ráddau / amoch: Ale
 samau všemohaunosti Božskau řídí / a spravuge / kteře nástroge tak o-
 vě, gessto se Světu potupné / chatrné / bláznové / a newážné býti widí /
 však Bůh tudy Maudrost Světa / a hrđost geho zahabuge / když tak
 veliké Nebeské, a věčné věchy / jako gesi spasenij lidstvě / chatrňmi pro-
 středky provozuge. Protož se nemagi křestiané na chatrnosti služebn-
 šku a věříjch Páně vrážeti / ani také proti vnišku svých moch / a ná-
 folim zastrassowati / russit zagiště Pán náss raddy Národní / geho pak
 vůle w obraně Chríke zustává na věky. Za-Třetím / ta hystorya Mat-
 thaussowa nese w sobě také obraz nás všech povolání. Nebo rovně
 jako on sedíme všyckni na krájně zlosti, a nepravosti / magice Srdeč-
 svá hned od děčinství / anobrž z přirozenj / hřichy zanechšená a k po-
 myšlenij něco dobrého nespisobná / však milostivý Bůh / wedle před-
 říkání / k své milosti, a k známosti Ewangelium Syna svého Ježi-
 ťsta Pána násscho / a věčnému spasenij se ze něho / Auřadem Duchu
 Svatého nás povolal, a povolává / abychom Svatij Božij Syno-
 vě / a Království Nebeského dědicové byli až na věky / a to darmo / z
 samé pauhč Boží milosti / bezewssch nassyh zásluh a hodnosti.

Budmež tomu povolání,
 Všyckni vdeční do stonání /
 Vdám Božij se shromáždugme /
 V ném nábožně prospěwugme.
 Chwálu Pánu vzdávajíce /
 V lásce se množíce.

V jednomyslném Křestianství
 Sedíme w prawém Náboženství.
 A tak s Krystem potěšení,
 Dogdem věčného spasenij
 A W E N.

Ioannis 15.
 1. Corin 15.
 proč Pán
 Krytius tak
 chaterňch
 Lidi k Apo-
 stolství pos-
 volal.

1. Timot. 1.

1. Cor. 1.
 Iohan. 18.

Psalm. 33.

† † †.
 Obraz
 povolání
 všech Lidí.
 Genes. 6.9.
 2. Cor. 3.

Matth. 22.
 Roman. 8.

III.

Pří druhém Rozdílu tohoto Kážaní budeme slyšet, jak se gestí Matthaus s takovému povolání svému záchovníkovi. Text Evangelium příkladně oznamuje:

¶ Předně/ poslussně/ Neb hned bez měření k hlasu Páně wstawi / a nechaw toho Publikánsiwi , za Pánem ssel / a wstawi ſſel za ním/ dí Čert. Kdež se neprvě Božské moc / při hlaſi a rozkazu Krysta Ge- žiſe, podiviti ſluſſi. Ginde rozkazoval nemocem z Lidi odcházeti: We- trům a volnám Morškým poraučel ſe vtifovati: Diáblum zapovídal Lidi trápiti / mrtvým kázel ſe z Smrti k životu naſvraſovati: A teď také Miettauhuſſowi Lakomci Bohatemu / Nehtenemu Lauežnemu / Publikánu nepobožnemu / Rozkázel wſſeho nechage za ſebau gier: A hle wſſectuo / wſſyckni / wſſudu / k rozkazu Slowa Páně, hbitě bez swěhnilu w a prodleni / poslussně ſe lewſſenmu naſiti dali. Žim ſe wpravdě Wira w Krysta ſtruzuge / a moc Slowa Páně zgewuge / ſteráž Apoſtol praví byti podstatnau mocí Boží / k ſpasenju každému svěřejnmu. Zatím hned překlad Wiry, a poslussnost w Osobě Miettauhuſſowě, nám ſe před- řládá k následování / ſterážto Čenost, Swatá ſkutečná Slowa Božího poslussnost / Pánu Bohu přijemnější gest nadewſſecky Ceremonialu oběti / a w Náboženſtwi ſezonitřní třech / dí Prorok Samuel. A taková poſvinnost gednomu-každému Křeſtilanu porauči ſe zachowávat, Slo- wein Božím / a překladem Miettauhuſſowym.

Za tau pôslušnosti hned Matthaus s Pána Krysta k sobe do svého domu/ a s výedlníkem geho pozval:) stalo se oznamuje Ewangelium/ Když seděl za stolem w geho domu. Veliké gisťe vdečnosti, a Láska Matthause k Osobě Páně tím dosázal/ že ho k sobe na všechno po- sedění, a nábožné hodování pozval / oposvájiv se k němuž takto/ vysílal znáti gesto je nemalého , Nákladu k všeňi Pána. Nebo y gisťi množn zgewenj a tehnj hříšních přisedlise/ jakožto pozvani, se- děli za Stolem s Ježíšsem / a s Výedlníkem geho. Hříš- nich se pak gmenugii pro neštítě wássně neobyčejně a nedodropověšně tehdyž v židuši. Podobně vcty, a vdečnosti přesladowé gau / na Ža- cheovi/Mariě Bethanické/Korneliovi/a strážném žaláře w Městě Phi- lippenském / kterýžto chtice w Srdci (jako y tento Matthaus) gisťu Spasení svého/ od Krysta Pána a Apoſtolum zvěstovaného/všechně/ vlidně / anobrž pro nás potomky přesladně / k svým Peſtaunům, a Duchovním Decum se zachowali / a s nimi svůj Chléb podělili / y na- schwáni přestrogenými hodny pro ně, vcty/láska/wážnosti/ a vdečnosti/

niim asau

nism gau dokázali. Neb kdo od koho naučený přejímá v slovu / (Apostol 13) že ten povinen jest s týmž se zdělovati všem dobrým.

III.

Prí řetězim Arthuri slyšme hádku / kteráž gest při těch hodech / v domu Matthaussewu / mezi Zákonický a Pánem Kristem vznikla. Neb židovský Farizeové / totiž pozewnítřni halovati Svatocti nadutí Gebuzecové / závidice Spasitele násennu té poctivosti, a vety / kteráž se mu od Matthause / a jiných spolu-Stoljích tehdy dala / k se sami v sobě závisli žrali / až se na včedlnský Páně hurtem obořili : dík text : A vidouce Zákonický tu vctu / pravili k včedlnském geho / Proč s žgewnými a tehnými hříšnýky gs mistr wáss ? Neptají se však proč to Pán činí / ale cim ho hanegui / jakobý vče na dobrého člověka / žvláště Nebeského Doktora , a Chrkevního Vítěze neslušnau a nenáležitau činil. Tento gest tehdy smysl té řeči gejich / jakobý řekl : Kdo počestnost a pobožnost právě miluge / ten se spolu a tovaryssiva nepočivého, hanebného, a zloporěstného waruge : Ale misir wáss chce slavitním / svatým / až n Mleschásem gminy být / a hle / s publikánym / vlasti svého Národu žgewnými Tyrannym a Brádym / nadto n s giňmi ohavnými hříšnýky (gjichžto se Lídě počestnij / jako pravnykých ovec warugij) obcuge / tovaryssi / až n za gednjem Stolem s nimi hoduge. Kdož ho tehdy má za počestnichs držeti ? Kdo co vžádeneho může o něm snytleti ? Kdo ho sobě vásziti ? Vy pak že gsie se mu za Včedlnský / Služebnický / a geho Následovníků oddali / a zanechage Otcovských vstanovenij / a starobylých Rzádůw / Vlasti své n Náboženství / Biskupůw / Kněží / Oběti / Ceremonii / a všech posvátných zvělostí / geho gsie sobě za Mleschásse vrhlašiti / a za Spasitele žvolili / hledejz a pomněte k čemu wás přivede : Nasel gest radda / aby sste wý sprostnij Lídě nedali se vjice swoditi : mybž opustě toho Tuláka / Kazynetele / publikánuw n všech nesydathých hříšniskům Thowarysse a Prátele / navrátili se zase do staré Katholické Chrízme. Neb vidite / že ten slavový wáss misir, k Kotrům / Kachrům / k lehkomyslým a nesydathým lidem se přitowarysuge : Bezpochyby / nath gest sám / takové thowarysí wo miluge. Tent gest gsie byl aumysl Zákonického reptánsi / a na Apostolsky se domlauvání / aby gím tolíko mohli byli Krysta zwoseliwiti / mysl gegisch od nich odvrátiti / a tak tudy odrhnauti. Kteréžto pokliseni ovšem ne lehce bylo : Předkládagice bezpochyby Zákonický Včedlniskům Páně h ta pišma z Zákona Božího / kterýmž Boh v Zákoně obcuvání s neslechetnými přisně zapovídá. Nakolž pak n sám rozum počestné Lidi od všeho kříz a nesaudných spolkův odrhule / proto zagište : Zehako ten kdo s šmídou zachází od ní se maje. Tak kdo s přísnými a

Zákonický
Krystu početnosti /
Matthaussewu Boží mislosti závidí.

Psalm. 49.
Ecclesi. 13.
Sapient. 1.

Simile.

Nnnnn iii bezbožní.

bezbožními obcuge / podobným se jim činí / a nato se v příslušné čísle:
Qui cum claudio habitant subclaudicare discunt. Naleyn Misér / takový
Čhowarys : Janý Kněz / taková Osádka. Mohlo geste tehdy toto a ta-
kove Zákonické Pána Krysta před geho včedlníky walchowáns, a zlehčo-
váns / jim prostým nemalo myslí vstřknouti / a z důstojné vážnosti Mu-
stra svého minoho vjiti : Vakož pak dábel nevouce podobným haněním,
Osobě / Vicens / a Lidu Krysta Pana vyslovil vzdychy / a poslavád ne-
přestává vrhati / a milovníkům tohoto Světa gen zoselitovat. Z
kterého samé přesčiny Kabinové Židovosti, po vzkříšení Krysta Pana
sepsali Knížky proti Krystu, plné hanění / a hrozného rauhání / pod Či-
tulem : תְּלִזֵּר תְּלִזֵּר THOLDOTH IESCHV, hoc est, GENERATIONES
I & V. To gest : Rodina Gezíssova. Po-nischž opět pohane / chtice svých
Krysta Křesťanům zoselitviti / gině nové Knížky ohýzdne, vysak nepra-
vodiwé Pána Násseho haněgých gsau sepsali / a svůbec pod titulem / Acta
Pilati, to gest : Čzinové Pilátovi s Krystem, vydali / rožeslawsky gepo
Světě / a strze Čísařské Mandaty poraučege : Aby vysněni a vysudy
s polní Misičí / Mladeži nadevscechna gina vniění / ca rauhání z tých
Kněžek nehypelněgu to známost vwozovali / a tudy Krysta s geho Křesťan-
stvem, hned dětem zoselitovati : Ale že náss Nebeský Král, Svět se-
všemi neprátele, pod podnoži noh svých ráčí mli : Protož se nedá zo-
selitovati. Nibrž k swrzení Wíry w svých věrných / sám za sebe od-
posvídage / Neprátehám / žwáčum / vrhácum / darinotlachum / pliskac-
um / a pravdy své hánčum / neobměstává elam zacpávaci : A přítom
spasitelné sebe / kdo / co gest / proč tuto / ono slavné / gine tajně činil, a či-
nijs / zgeworvati. Nasko teď w domu Matthaussowě zastal své včedlníky /
a sám za ně reptařovým Zákoniskum odpovídal / Chrliwi Křesťanství l' zna-
menjetemu Aluzieku. Nebo se tau odpovědi Páně přesčiny geho s hříšným
tagjchmi obcováns ukazují :

¶ Předně/ P. Kryšta Lékarem Dusse n Čel nášich být dosvědčují:
d) zápisé Text/ literák konz Pán Ježíš vložit do Zákoník/ všobý
a činu gehopřed včedlnský, hanlivé walchování / řekl: Nejsi po-
třebj ždravým Lékare/ ale nemocným. Jakobn řekl: Záviny
více nepotřebuje Lékare/ jako nemocný Židověl: Tito býdní, zge-
woní, a taknij hříšných těžkými neduhy svitčními / a nemocni Du-
chovními / gšau obklíčení: Vá pak gseinten pravěk Nebeský Lekar/ kte-
rež (wedle Svědecwí wšech Prorokůw Svatých) Rány Svědo-
mí/ a nemoc Dusse (Evangelium a Duchem mym) hogjm/ léčim/ a ž-
dravuj. Náleží mi tehdy dle Auřadu Messyhaštěho, s nimi často být/
niluviti/ gisti, pisti/ aby odemne vzdrowení došli. Nebo jako Lékari/ y
neylepšímu Doktoru/ ne přicítá se to kneslušnost/ Ale t pochwále a
k potiwosti/ když často nemocného naříšti/ Takh se to ani mne/

Чебоксары

Nebeskému Dusi i Čel Lidstvých Lekáři/nemá a ne může k nenašení
připisovati / když gsem často s Publikany, a hříšnými lásčkami, spáro-
ván řec a Thowaryfisi mísívat / k gůtě dobrému / a k dosti-výnění
Úkolu svému.

Gest tehdy Kryštius neydokonalejší Lekář Dusi násilně / kterýž
Swědomij hogij / a strašená Srdeč sečej. Ale trogii Lídě negsau/
anž se činí Alučastných toho dobrodinii Páne. První/Počrtch/svau
svlastní spravedlností / a Čelnau Jalowau Swatosu nadutí: Kterýž
se nezdá toho Lekáře potřebovat / domniwage se že sami dobré mohau
sebe / v gessé gine / řitky dobrohini / Regulenii obzvolášenimi / a giny
nábožně čin samotelnými vzdrawiti. Za těmi stogii Lídě neřagich / kte-
říž Krystem pohrdají / A roklosse životu tohoto tak milugi / a s nimi se
objragij / až na Krysta Vykupitele / s geho Nebeskými Leký a Klénoth /
s zdrawim / a tvéčním spasením nic nepamatuj, a zhola nedbagi / hal-
výchž se (Ach nevhodnosti svých Lidi) nehvězsi haussowé vssudn spa-
ciugi. V třetím počtu gsau zauffalec / kteříž až se v hříšných vznáwa-
gii / a hněwu Božího Lekagij / vssak před Spasitelem vtíkagij / ne
lekavým / ale zlíným Ratem byti se ho domniwagij / bývagice Diá-
blem omámeni / halo ktery Kahn / Saul, Gidáš, František Spirá / Ja-
kub Latomský / a ginen zauffalec Diábelský. Myt pak(o lagich hříšných)
wevšehakém posušení, a trápení, k němu se s vchvatem walme / nebo
on uás sám tsobě volá a žilve / řkauc: Podce kemně vssyčni / kteříž pra-
cugete / a obtížení gste / a náč vás posyluj. Za tau První příčinou za-
gisticho Páne s lásčkami hříšnými obcování / Slyšmez

¶ Druhau / genž gest milosrdenství sv-čas potřebný blížnemu včiněné /
daleko svau tvářenosti před Bohem všecky oběti a Ceremonie Kostel-
ní převyšsugich : Kjell dálé Pán Gejss : Ale gdauce vše se coby
to bylo / a v sobě obsahovalo / což Ozeass Prorok napsal / že Pán
Milosrdenství chcy / a ne Oběti. Tuto hle Lekář Nebeský / proti
globiným Zákonům / s geho Včedlným zavistivě o něn Pána gegisch
se wadichym / Swatými pišimi odpor swedl / a svého důstojenství há-
gil/nám k přesladu: Abychom swedeli hal proti hancum pravdu Ewan-
gelisté od bog wefti / ne haněním a vstěkáním se / ale Swatých pišem
wlašně k Artykulům převozování. Nebo Swaté pišmočák džm slovy
Ambrože Swatého / gest hluboké myre / z něhož mnohé a rozličné řeky
wycházeguj (totiz Artykulům včenji Křestianstcho) a jase wcházegij. Z
Kterhožto More hlubokosti kdož wodu (k věčnému životu Krystoforu
wskalugich) běre / ten nij wsem ochochulsm, a příšerám Morekym,
(totiz Kachrům, Chytratům / k.) oči snadně zahvatí / a halo přívalem
zapiskovati může / aby ani bludůw svých nepoznali / ani pravdu Slo-

Lekáře Ne-
děleho zba-
wugi se /

Počrtch
nadutí.
Lucas 18.

11. L.
zauffalec.

March. 11.

11.

Ozeas 6:

Simele Ambr.
lib. 7. Epist.
4.

nbros. lib.
ad Gvat. de
e cap. I.

Corin. 2.

cc 15.

ii. 15.
ref. 5.

III.

ii. 10.

wa Božjho nespatovali / ale jako řepli potmě čapali / a zatvrdili, o
stálij nevzhledněho se hadání tlaufli. A na giném místě tří Svatoeho Am-
brož doliadá/řka: Omnes Hæretici vim venenorum suorum in Diale-
ctica arte constituunt; sed non in Dialectica complacuit D[omi]no saluum
facere populum suum. Regnum enim Domini in simplicitate fidei est, non
in contentione sermonis. Čo gest: Visszékni Kachřijs/a prawdu Slova
Božjho falssugichy/ ged svůj na vmeni Dialecticem zchýralém zalo-
žili / aby toliko na Sillogisinh řech Chyrosti ukazujice, s včenim Spa-
syedlnym / y s samym Spasitelem posměšně pohrávali / a gen co na
volové kůži žmitali: Gessto se lžibilo Pánu Bohu / Lid svůj ne v dha-
lekyc zchýralcho vmeni / ale w Krystovu vsmrcení, spasena včiniti.
Králowství Božij také není w hádani, a w Sváru eccej: Alle w spro-
sinosu Vjry. Od kudž Apostol napomjná/ řkauc: Ač není Vrauasse
založena na Maudrošii Lidstě/ ale na moch Božij. Pán Krystus hágic
svých činův před Zákonijh Svatoym Prorockym pijsinem: Čim yak
nám w podobné potřebě překladu pozůstavil: Tak milosrdenství nade-
všecky zevnitřní sluzby Kostelnis zivensil / řkauc: Milosrdenství chy
abyssit k sobě wespolek wse a předněgij dokazovali / nežli oběti a Cer-
monie nábožné wykonávali. Zládný pak wětšího milosrdenství k
Blížnjimu nemůže dokázati/ jako když ho k zatracenij pespichagichy/ a
po cestě neprawosti blaudichy/ na cestu Svatoeho pokání přivede/ a t
spasenj mu napomuze. Kož Krystus poněvadž gesti činil / a za tau opět
druhau přejinu k hříšnikum se připogoval: Tehdaž gesti milosrdenství
čnijm naležte dokazoval / nám tu potěšenij, a k překladu: Abychom
předně sami Milosrdenstvím k sobě gsauc náhylni / od zatracenij tělu y
Dusy nass, křeze časné pokání, spomáhali: Potom také spolu s námi
y Blížnimi. Nebo/poněvadž pes psu zvěmice nepręge/(kakž se říká) Nad-
tot Člověk Člověku zatracenj nemá přeti / aniž se z nake řeody geho
radowati: Však meži Milosrdenstvím, na sluzby Božis/ a shromážde-
ní Črkewsi/nemáme se zapomnati/a Bohem zřízených Oběti, a poct/
genž gsauc Miotlitby/spěvoh/Slova Božjho posluchaňi/a Svatoj
džswáníj, zanedbávat!

T Za-Třetí A posledni přejinu/ Črkví a všem Lidem znati vžitc
nau / Spasitel nass s hříšníky stolil / z Vrádu svého Messiascheho/
d kterémž toto dí: Nebo nepríšel gsem wosatt spravedli-
wých/Ale hříšních fu pokáj. Jakoby řekl: Vy Zákonich hanite
mne je s hříšníky obcugis/yalobysste wu sami swatij bezewsech hřichau
byli/ wšak yal sebe sami (o wu bydni hříšních) w hříšich pella tishkrá
hodních: Tak a nadto Vrádu mého neznáte/ kterž na mne Bůh Otec
wložil/a dávno prwě křeze všech Proroky, a S. Angeli Světu / a
zvláště wám židům, předzgewill / že gest ten a takový / Abych na Mes-

syáss

syáss vyšvobodil Šid od hřichů gegich: Protož když to činim / Ali-
rád svůj konám / o tom vězte / a mne hánlivě mezi sebou nevalchugte/
kažichm hříšníkum také milosti Boží (nestogiteli sami o ní) nezávidíte.
Běstí pak tato odpověď Páně plná potěšení / poněvadž gesto žagisté
príšel volat k Spasenj hříšníků: Běstí tehdy žádny sobě nemá zau-
fati / rovnak na to všeckni mušíme všavěčně pomineti / že Krytus wo-
lá hříšníka Ad Poenitentiam, non autem ad carnis licentiam: k
Swatému polání / a ne k světovlnému řecku Žela páchaní / ne aby
hříšních v hříších trvali: Alle pravým poláním život svůj napra-
vovali:

O dey nám to Gezu Kryste/
Bychom každe chvíle čysté/
Polání v řecku činili/
Vsíceck život svůj měnilis/

Z nepravosti k Swaté Čnosti/
Spomož násy nemožnosti/
Ač k tomu dobrém setrváme/
Do Smrti se rozmáháme/

„Překladem Swatého Mattheause / který gsa ode Pána z Krá-
mu Nehtného povolán/poslušně se dal nazíti/a světě pospíšil Krá-
le Nebeškého v svém domě círi / daw k tomu příčinu Spasiteli nejmí-
lyšším / že se násych Dussi Želarem / Milostdným zástupcem / Vyku-
pitelem / a hříšních k polání a k spasenj svědcem / prohláshťi ráčil. Ge-
muzto saměnu, Králi nezmrtedlnému / Bohu světěmu / Otcu / y Duchu
Swatému rovnému / přeslussi a náležej Žest, Sláva / dík-činěnij /
Chwala / moc a Lysarství / až na věky věkův / Amen.“

Modlitební Pisec: Yako: B moc Maudrosti dobrého / R.

Glasem strohym, o Synu Božíj/
Powoley z časného zbožíj,
O nás vssech, s řeckym Mattheau-
Af k něm wie glosti nepásem / (stem)/
Lakomstwim/ffalssj/krádežíj/
Nespravedliwan Laupěžíj/
Bychom se zde nežiwili/
K těm věli to opařiceli.
Sdace s Mattheaussem Nábožně,
Za tebou / dey se nám vážně
V Koſele/ y doma Čtiti/
Drač nassym hostem býti.

„Lékay Žil / Dussi hříšních,
Neduh žáloníkum pystajich
Zgitt / ač se o námi vznagij/
Ži polání počebují.
R dogití Boží Milosti /
K vgilj věčných žalostí/
Když k Náboženství neplatí,
Ceremonyc Oběti:
Z pauhého Milosrdenství,
Pro žásluh těvé Smrti množství/
Z Autaku Messyášství /
D spas Krytie z nás každého.

A M E N.

Na den

Na den Svatého Michala

Archangela: Kazanj Nové.

Ewangelium S. Matthause w XVIII. Kapit.

M Tu hodinu, přistoupili Včedlníci k Ježísovi / řkouc / Kdo gest větší w Království Nebeském? A přiwoław Ježiss malického / postawił gen vprostřed nich / a řekl / Zagistěť prawim wam / neobráťte se / a nebudeceli halo malicí / nevendete do Království Nebeského. Protož fdožko li poníž se jako malický tento / tenž gest větší w Království nebeském. A fdož přigme gednoho malického takowého we Směniu němnanet přigimá: Adoby pat' pohoršil gednoho z malických těchto / kterij we mne věří / věřenéby

tečněbý bylo gemu, aby zařessen byl Jernow Oslicj na hrádlo geho/a vvržen byl do hlubokosti Mořské.

Běda Světu pro pohoršení. Musí být zájisté aby přicházelo pohoršení: Ale však běda Člověku tomu, kterze něhožto přichází pohoršení. Protož horšíli tebe Ruka tvořá/anebo Noha tvořá/vtěž gi, a vrž od sebe: dobré gesto tobě do života vjiti mldému a fulhawému/nežli dvě Ruce, aneb dvě Nože magis chmu vvrženu být do věčného Ohně. A pakli Oko tvoře horší tebe/vylup ge/a vrž od sebe: dobré gesto tobě s gednjím Okem do života vjiti/nežli obě Oči mage vvrženu být do věčného Ohně. Vítež abyste nepotupovali gednoho z malých těchto: Neboť pravjm wám / je Angelé gegich w Nebesých vzdycnij vidí Twář Otce mého, který w Nebesých gest. Nebo přišel Syn Člověka/aby spasit to což bylo zahynulo.

Přízvatele w Pánu Krystu milí: Čtěme w Knize Tobiašově Historii paměti Prozgmati sobě máme/ kdežto se vypravuje/ kterak po říšiastném a zdravém Tobiašse mladého křeče Angela Raffaele/který ho z dovolení Božího sem y tam provodil/domu se navrácenj/rodičové geho mezi sebou o to se radili/ aby tomu domnělému věrné poslu a tovaryssi Syna svého od té chvíle darowati měli: Až potom se y na tom říkali/že mu polovicy všechno Statku po Rebete s sebou přineseného a vyvpoříjaného vstoupiti a dátí chtěj. Tu Angel Raffael nic o všem o nich přijiti nechtěje/věrnau raddu gím dal/yakby nevěří všechností k němu dokázali/čka: Chvalte a oslavujte Boha Neštěkého při všech lidech/ který wám takovou milost včinil: Nebo raddy a předsevzetí Králiw a Knížat vygewowati neslussi. Skutky pak Páne oslavově chwáliti a vypravovati náležej. W kterýchžto sloujich ten Neštěk Pošel Raffael nám velmi čisté naučenj dává/ kterak bychom dnesni Švátek Angelstyx Křestianstyx a náležité slavit a světit měli. Nepotřebná gesta zájistě vše/anobrž pěšiněmu Božímu přikázanj právě odporná/ abychom před Angelí na Kolena padnauce/ge za Orodownsky a přimluvce své vyznávali/ aneb giné služby a pochy/ samé Božské velebnosti náležité/gím vykonávali: Nežádagj se toho od nás Švátek Angelé/ nybrž sami všechno od sebe k živému a nesmrtelnému Bohu svoročiteli svému nás odkazuj a odshlagj: Což y ted Angel Raffael čini. A w Zgewens S^o Jana čtěme/ kterak když Švátek Jan před Angelimi padw, igemu se klaněti chtěl/ on mu to včinili zbraňoval/čkauc: Hled aby toho nelinil/spolu Služebník twůz sem/y bratři tvých, genž magis svědec w Gejssowu: Bohu se klaněg. Gest tehdy tato nevěříš poctivost/která se od nás Angelum Božím státi může/ když my lidé milost Boží velikau/ kterauž k nám křeče službu svých milých Angelůw dokazuje, poznáváme/ a z toho ne Angelum/ale samé Božské milosti srdečně dělujeme. Také gesta včinila ona pobožná Vdova Jüdyt/ když křeče obzvláštenj čízenj/ milost a pomoc všemohouc, ho Boha

Tobias. 12.

Apocal. 19.

iab 13.

ho Bohu, Nebojsenovi vkrutnemu a zlobiwemu Tyrannowi geho hlawu siata /
siym Kragnum a obyvatelam Mesta Bethulij zase se nawratila / a ge wsecky k
chvale Boha nevyysosjho napomjnala / ika : Chwale Pana Boha nashho / kteryz
neopausji dausagjich w scbe : Nebo strze Angela swego mne estahl / abyh poskro-
nenia nebyla / dokud sem wne byla. Tohoto chwalitebnego a krescianskeho priskladu/
neymlegssi / w bázni Bojdnessjho dne nasledownej gsauec / predewsem wem
dobrodin a milosrdenstwi Boži nesmrne / kteryz nam tento Roc, strze ochranu swych
milych Angelu proklazati rácil / wyprawowati, a wyznawati / a Pánu Bohu le cti a
chwale, z srdce strausseneho wesele Te Deum laudamus se wsem iastupy Angelum
praspiewowati máme. Nebo pomysletez sami / neymlegssi / kterak giné Narody a
Kraginy Pán Bůh tohoto Rocu / Wálku a kwe prolitim narwstjwiti rácil : Tak je
w Sedmihradské Zemi / na Dherstch hranicech / a ginch mitohych miszech strze
waré Swavle Turecké mnogh twrdě vsnul. Nam pak Pán Bůh neroliko milosti-
wego pokoge popři rácil / že gsmi nasce domach prace; žiwost a obchody / bez wscie-
yahych překážek a protivenstwi westi mohli : Nbjrž také Nevyysosjho Wrchnost nass
Rudissa i. Císař Ržimského pokogného / pro budauh nám pohodlné časy w do-
brém zdravi wstęzytelného chowati / až w prawe tohoto času tuto Kraginu nowym
dědicih w Pániem a Kurfürstem opatit rácil : pod gehožto správau a ochranau tas-
to Zemi, wedle milosti wsemohanchego Boha, sobe wsecko dobré a spasyedlne slibuge.
Gina mysl a Mesta tohoto roku Pán Bůh hbitau drahotau a hladem narwstjwili/
tak je mnogh dobrý a zdravý žaludek zaháleti a nedostatok upeti mysl. My pak
zaru a milosti nevywchowanegsjiho Boha / Aurodami zemsthem tak gsmi opairen
a zásobeni / že akoli mezi potrebnymi a chudymi mnogh obetjnosti se castokrát nachá-
zej / wssak gedenkažd takowé wyjawiens z požehnání Božiho v scbe nacháž / z īho
slussné powinen gest samemu Pánu Bohu srdecně děkovati. Gina Mesta Městec-
ka a Besnice sružoval Pán Bůh nebezpečnimi a stodnimi Ohni / tak je mnogh
swé wsecko gměns a zbožj tudy potratil / a solwa swego života obhágil. Nás pak tas-
kowého zlýho / strze stráz swych milych Angelu, Otcowsky záchowal : A akoli ně
folikrát tauž Męslau nám pohrozyl / wssak předee takowau rānu za-času od nás zapu-
dil / že mu z toho dosti naděkovati nemůžeme. Ta hle a takowá duchowni y tělesná dor-
brodin dnesajho dne slussné powážiti / a z nich Pánu Bohu z celeho Srdce děkovati /
geho oslavowati a chwaliti máme. A poněvadž nepochybne gest / že nyni tetu
přistomné hediny Cherubinové a Seraffinové / Angeli a Archangieli / Trúnové a
mænosti Nebeské / swych hlasůw pozdvihugjch / ke cti a chvale nevyysosjho Pána
Boha wesele Santus, to gest / Swatý, Swatý, Swatý nás Pán Bůh / Pán Sab-
baoth spjwazj. Nemáme tchdy y my zde na Zemi poslední byti / ale gedenkažd pož-
dvihnauc swé myslí wzhůru / sám k sobe mluwiti / a d. Králem Davidem takto říci má:
Chval Dusse má Pána / a nezapomneg coč dobrého včinil. Wedle toho nemáme
také na Modlitby zapomnati : Nbjrž každého gistra když wstaneme / a každého veče-
ra když do Lóže gdeme / k Bohu Dicem Nebeskemu wegméno Krysta Gejisse zwolejme:
Twug Swatý Angel, werný a milosrdný Bože / budiž semnau / aby neprjetel zdí Dku-
bel žádné mocu a lsi na mně nenaegl / Amen.

Aby tchdy tomuto dnesajmu Swátku také dosti včineno bylo / a nasce srdce k strau-
sene pobožnosti wzbuzenj dosli / na tento čas tento geding punkt w bázni Boži sobe
poważowati budeme / w rozdílu tomo :

**O všelých a důležitých příčinách / proč tento dnesaj
Swátek Swatých Angelu w Chríci Boží
tak wysocce se připomýna a světj ?**

EXPOSITIO LOCI.

O se tehdy neymilegssi dohće, tohoto k rozeznání předsevzateho
punktu o velikých a důležitých přescinách/ proc teneo dnesni Angel-
ský Swátek w Chrktvi Boži tak wysoce se připomjná a světje. Což
owsem wédeti gest nám velmi potřebné/a obzvláštne k rozeznání a od-
delení Swátku w Chrktvi nassich křestianských/ od Papeženců slauži-
cý. Než hynčimi přescinami tuto čtrnácti negsau neyzadněgssi/ kteréž so-
bě nyni w bázni Boži s pomocí Ducha S° rozwazovati budeme.

T První přescina gest: Veri Michaëlis agnicio, totiž: Poznání prá-
věho Michaele/ aby prosti lidé pravého Michala / (gemuž se cti tento
dnesni Swátek od Chrktive se světje) znáti se věli. Množi žagisté gsau
tohoto domnění/ Jakoby Michael z počtu hynčich Angelůw, sivořených
duchůw, byti měl/ rovně jako Gabryel/Raffael/Briel/Geramiel/et.
Což wssak nemj prawdivé. Nebo židovsté to slovo נִתְּנָהּ Michael na
češko se vykládá: Kdo gest jako Břeh aneb, kdo gest Bohu rovný? Ejž
pak toto o žádném Angelu sivořeném řech se nemůže/ ale toliko o samém
Angelu veliké raddy, Synu Božímu večném/který gest blest Otcovsté
sláwy/a obraz bytnosti a podstaty Božské: tent gest se tak hluboce sníži-
ti/a spůsob Angela Legáta a posla k lidstvímu pokoleni wypřaveneho na
sebe přigiti rácil/ aby tudy i vůli Nebeškého svého Otce nám lidem zve-
stoval / a to possecko zase napravil / což nassi první rodicové Adam a
Eva pádem svých potratili a pokazyli. Od kudž velmi dobré o tomto
S. Michalovi w přeciteném Ewangeliu povědno gest. **S**yn Čjlo-
wěka přišel na svět hledati a spasiti to což bylo zahynulo
Atož gest to wysoke a veliké dílo/ z kterehož mu na večné večnosti veko-
wati sine posvinni. O tomto Michalovi w Papežství mnoho dívnych
legend a básim gest wymysleno/kteréž se všem sprostnemu lidu dnesni
ho dne wypřavovati obyčeg magi. Nestydě se žagisté elacharé wypdá-
vati / Kterak gednoho času Michael Archangel gednomu na hore Gar-
garo Voragschinu se okázel/ a netoliko mu tvrdými a přesnými slovy
domlausval/ ale v Bolh geho k Pluhu zapřezně žárlivě Nečem proníti.
Od kudž je se S° Otci Papeži přescina/S° Michalovi na též hore se cti
achivále, Kosciela k starveni dala: kdežto až do dnesniho dne veliká Vaut
fajdoročně se děge. Possetež pilně, jak se nicemně, chattrně a děcinské
hřichy dnesniho dne Swátečního w Papežství lidu prostěmu wypra-
wugi. Než tim pak pravého Michala a geho dobrodins nesmírných/
ant gedničkým slovickem všebe nepřipomjnagi. Ale my chtemeli to gis-
sího a prawdivěgssího o nasein Michaelu wypřavovati/neimžene le-
pegi včinati/jako w Bibli Nového v starého Zákona o něm spystovati.
Zut ovšem takové skutky a činy geho nalezneme/kterýmž slussně věřiti
náležij. Zvláště poněvadž/yakž S. Petr mluví: Nikdá nenj Provor-

D o o o o

2. Pet. 1. 3.

Daniel 10.

tiv přineseno lidstvu svoli : ale Duchem S. gsauce puzenj mluvijivali
Swati Boží lide. Ale co nám medle slovo Boží o tomto Michalovi
vypravujte? Čeeme v Danyele Proroka když jde v svězení Babilon-
ském za dlužný čas trvali / a Pán Bůh ge giz z něho vyšvoboditi, a do
země zaslíbené zase vlovesti vmlnil / kterak geden Diábel ke Divoru Per-
stému se nassel / a nekoliko Radby / ale v samého Krále k tomu přivestiv,
syloval / aby gím od sebe tahnouti vši moch zbraňoval. Všasť nassel
se tu v dobry Ángel / a báblu tomu na odpově se postavil / cele tři Ěhy,
dny v to s ním činiti měl: Když pak ten Diábel Ángelu dobrému nic na
před dátí nechtěl / tu v-hned Michael Ángelu v báblem bozugichymu na
pomoc přispěl / tak že brzo ten bábel povstaupil / a lidu Izrahelskemu do-
mù se navrátili zbraňovati vše nemohl. A tot gest právdivá a ne-
pochybná Hystorye / ponevadž Proroka Danyele za svědka sobě po-
kládá. Na giném místě v temě Proroku Danielovi / opět podruhé o
Michalovi zmínka se činí. Nebo když Prorok Boží Daniel valo v
duchu o dvou Antikrysích / Gog, a Magog / Turku a Papeži / při po-
sledním času světa přijti / a Chrkew Boží velice sružovati magičich /
prorokuje a předpovídá / v dokládá na to toto potěšení / o veselém za-
se přijeti ke dni Soudnému tohoto Michala, a všechno zlčº vrácen. Nic-
bo takto zni slova Prorocká: Toho času přijde velice kníže Michal /
který za svůj lid stogi / a vyprosti všech genz gsaú vepsání v Knihu /
a množ kteří spí v prachu Země, prochýj: Některí k životu věčnému /
některí pak k zahanbení věčnému. Gíz pak bezpochyby do vyplnění to-
hoto Prorocího daleko nemáme: Nejmílejší kteří gíz mnohonásob let
po-porád ten Gog a Magog Tyrantovi velice nemilosrdně provo-
vali / a gesetě toho až posavád jádřího konce není e. Neníliž také dosti
známo, kteří gíz temě v lidi všecku poctivost a sprostnost zhasla a za-
hynula / tak že gedenkaždý gen na to myslí, kteříkdy druhého o statek, gmě
nij / posvěst dobrav připravil: Ač mlečnui pomine me / kteří lehkomy-
lnost však v satech, tak v obyčejích / den odedne nyní v tomto světu při-
starých v mladých vždy se množí. A tot všecko gízho nic není / než před-
chůdcové budoucých a gíz nastávajících dne Soudného. Budeme-
liž my tedy lidé přijti toho velikého knížete Michala v pravé vše v
něho každodenně očekávat / a v službě geho až do konce věrně trvat. A
přivede nás z této bydlosti do své Nebeské vlasti / a obdarí nás tak-
mavou vlastností / že však Obloha a Hvězdy Nebeské se silnosti budeme bez
přestání, až na věčně věčnosti: však o tom v dotčeném místě Daniel Pro-
rok obšírně vyšvédce. Pročež abychom geho veselém přichodem tun
více a vše v gisitěni byli, předstálá k nám vždy pomalu své posly, v roz-
máhání se den odedne častých a hustých ohňů, kteříž nic gíz negsúncž
Præludia a předchůdcové to° veliké° ohně/gimž Nebě v země, a všecko což
v nich gest, vnic obráceno bude / a na to mísio polazene° a nečíz° světa

a řípia

a Spítala tohoto / Nebe nové / a nová země daleko čistší a krásnější
 stvořená budou / kdežto nespravedlnost žádného místa neobrdrží / nýbrž
 pauhá a pravá spravedlnost přebývat bude. Kdykoliv tehdy nechini-
 legší o takových ohnivých zápalých netco nového slissme: nemáme
 toho lehce sobě / protože se toho dříve a výce stávalo vázti / samým ne-
 dbánlivým a nesetřívným lidem to příčitat / ale gedenkaždý k sobě takto
 rozgimati má: Pohle, milý Bože, tuto opět veliké Kníže Michal strže
 předchůdce svého o svém brzkém přechodu mně ráže a napomíná / abych
 s oněmi maudřími Pannami Lampy všry a svědomí mého pohotově
 měl: Tak aby on přesgda mne hotového nalezl / a s sebou do slávy a ra-
 dosí na věky neskonalé odsud odvedl. A totí gesto gedno / co nám dnesní
 svátek k paměti přizvozovat má. V Novém Zákonec též po dvaatráce
 rozdílně o tomto Michalovi zmínila se děge. Nejprvě zagliše k dnesní
 Epistole z Berouni s Jana vzaté / kdežto bog veliký Michala s starým
 Hadem Diábalem se vyplisuje: O čímž lástka wasse při času Lessportum
 slisseti bude. Podruhé pak v Epistole Židů Thaddeasse vypravwuje se
 svář Michala s dábalem za příčinu mrtvého těla Mlogžissova: Ale
 poněvadž hal se to dalo a oč právě činiti bylo, o tom nic gisotného ve-
 děti nemůžeme / nebudeme se tedy o to velmi specovati / nýbrž k druhému
 vodní příčině, na kteréž nám výce záleží, přistoupíme.

T Druhá příčina, pro kterouž dnesní den Sváteční tak vysoce a sla-
 vně se světě / gest Creatorum Spirituum consideratio. To gesto: Rozgimá-
 ni a spytování bytnosti Swatých Angelů / od Boha k službě naší
 stvořených a zřízených duchů / wedle Textu dnesního S. Evangelium
 kdežto sám Syn Božímluví: Vítež abyste nepotupovali ge-
 dno z malíckých těchto: Neboť pravým vám je Angelé
 gegich v Nebeských výdycky / vidj tvář Otce mého / kterýž
 v Nebeských gest. Abychom pak přirozenau bynost a podobu těchto
 stvořených duchů poznati lépe mohli / obzvláštně cíhry věcy do-
 věti posvážiti myšíme / Yako: Předně / a nejprvě /

Causam Efficientem seu originem, totiž, odkud Angelé začátek svůj
 vzali: neboť nemáme onich smysleti / yakoby s Bohem Decem, synem
 a Duchem S. od věčnosti být měli: nýbrž máme věděti / že rovně yako
 my lidé a gine stvoření gisť svůj počátek mag. Což nám Písmo S.
 starého v nového Zákona patrně osvědčuje. Nebo David Prorok S.
 v žalmu gednom o tom takto napsal: Slovem Božím stvořená sau Ne-
 besa a všecká výsta gegich duchem vstí geho. Vogně pak ta co sau me-
 dle gineho / než S. Angelé / v S. Lukáše patrně vogně a zásiupově
 Nebeskij nazváni! Tot nám Apostol S. Pavel patrně a světlegi po-
 tvrzuge / kdež dí: Strže něho (totiž syna Božího) stvořeny sau všecky
 věcy / kteréž v Nebeských jsou / v kteréž na zemiividitelné v nieviditelné
 buďto Chrùnové / buďto Pansívi / buďto Knížecívi / buďto mocnosti.

Apocal. 11.

Iuda 1.

11.

Psal. 33.

Lucas 1.

Col. 1.

Gig pak rovně jako škrze viduedlné se rozumí lidé/a gina siwoření očima se vidíš, a rukama malajší: tak také škrze neviduedlné co se gineho rozuměti má/ jako Angelé Duchovní Siwoření/ kteréž se w svém přirozeném spůsobu / negináč než jako Dusse lidstá/ spartiti a vyspytovati mohau. Kterehož pak času Angelé siwoření byti měli/toho z Písma Swatého gisotně wěděti nemůžeme. Od kudž v starých Otciův mnoho negistich a rozličných domnění gest posslo/kterýchž nyní na svém místě pro krátkost času zanecháme.

Druhé/Causam materialem, totiž z čeho a z jaké Materie Ván Bůh tvo své siwořené duchy sformovati ráčil. O čemž zagišle w Písme S. nic gisotněho se nenachází: Však poněvadž w žalmu gednom takto napsáno stoji: En činss Angeli své větrem / a služebníky své plamenem ohně. Protož starý včitelové Křesťanství Chryste w takovém gſau domnění/že gſau s Nebem a Světem spolu z nečistých a neasuryjlněgých živlůw/totiž z větru a ohně/(rovně jako Člowěk z hliny) siwoření. Od kudž se w Písme S. Geraffinowě/to gest, svijich a horjich gmenugj/pro to že se nehyje w ohniwém spůsobu okazugi. Čehož příklad máme w druhých Knihách Královských/ kdežto Prorok Elizeus osolo sebe plnau horu ohniwých wožlůw widí/totiž Angelůw/osolo něho Proroka Čaborem ležích/a geho od Išti a aukladat w nepřátelských obhagujících. Matthause Swatého nám těž oznamuje/že při zmrvých vstání Pána Krysta Angel geden w spůsobu blestu s Nebe dolů s stavipim / hrob Váne otevřel. Pročez také gſau Angelé tak supylného přirození/že jako mistr všech pofoře proniknauti / a žádné zdi ani žámků zastaviti se nedají/jakož toho w skutých Apostolských když Angel k Peterovi bez vosseliňaského pochnuti žámkůw do žalare příssel/příklad máme.

Třetí/Pilně sobě těž rozhvážti máme/Causam Formalem, totiž spůsob a formu Angelůw/nacimž nám téměř nehyje záleží/z strany enoho slavného a znamenitého potěsení/ kecherž nám sam Syn Boží v S. Matthause zanechal/w těchto slovích: Nebo když zmrvých všianau (totiž Synowé Boží) aniž se budau ženiti/ani vodávati: ale budau jako Angelé Boží w Nebi/což non secundum substanciam, sed secundum Qualitatem. To gest: ne podle bytnosti/ale podle hasosti rozuměti je má. Kteréž sau pak vlastnosti S. Angelůw/gimž od ginyh siwoření se dělí/ a poslisťez neymilegší Definitionem aneb vyypsaní Angelůw. Totiž je sau siwoření duchovní, podstaty, svaté, čisté, nepoškvrněné/kterýž w té své svatosti a nevinnosti tak siwoření a posylaní sú/že nikoli w padnau et w scie od svého siwořitele nemohau, jako my lidé: Nýbrž všecko gich činu a předsevzetí P. Bohu milé, libé, a pěsenné gest. Duchovní bytností zagišle sau proto/že na sobě žádné hmotnosti těla a krive/k spůsobu lidské a ginyh siwoření živých nemají: od Boha však tak se dělí/ jako siwoření duchové a počátek magistří/ od siwořitele svého od měkůw až na větší trivagij. Kterakdy s duchovní bytnosti spásobeno bylo pak to^o mn

rozumem

rozumem swým w tomto smrtelném životě sstíhnauti níkoliv nemůže. me/ale to s giny mi mnohými do oné věčné Akademie a Školy Nebeské k wypitování chowati mušíme. Zé gsau pak Angelé siwöreni Swate ēcisté/a neposkrvněně/tomu snadno z swědeceti Pána Krysta w dne- sňim S. Evangelium položeného wyrozuměti mužem/ kdež dí: Ne- boť prawym wám je Angelé gegich/totž díste malých/wzdy- cky widj Twář Otce mého/ který w Nebeských gest. Gíz; gesili že wzdycky Twář Otce Nebeského widj/ tehdy gisotně pravě cíti, Swatí, a neposkrvněný Duchově byti mušy/ ponevadž nic necistého a nesvatého před Twář Boží přijiti nemůže. Nakž o tom Apoštol Swaty Pawel k Židům patrně mluví: Pokoge následugte sevšemi/a Swatosti bez kteréžto žádný nevezí Pána. A S. Jan praví: Kdožko- livo hřessi / ten Boha nevidi / anž k němu muže w Modlitbě weselym Srdcem přistoupiti/ ale wzdy před ním jako w fuit se skryvatati mušy/ dokawád toho w Wsře se nechyti/kteréhož nám Boh včinil Maudrostijs/ spravedlnosti/Swatosti/a spasenjim: Nakž o tom v S° Pavla w listu w Koryntské obcy napsáno stog. A ačkoliv pak při prvním siwöreni An- gelé/równě co my lidé svau wúli swobodnau také měli/a od Boha od- padnauti mohli: Nakž se taky welikemu dílu nich pítressilo/z nichžto z neypěkněgssich Angelůw / neyskaredegssi a neyohavněgssi Diabolowé gsau včiněni: Však nic méně ti, genž w svém nevinném stavu zůstali/ takowě gsau vtworzeni / že gíz níkolivěk padnauti a flesnauti nemohau: Díbrž takowě siworení gsau / w nichžto welebnost Božská wsecko swé žalibeni, radost a potěšení má. Zé také Angelé moudři, rozumni, wysoko- stali a sylni gsau/a k Božimu rozkazu mnoho welikých a znamených či- mův vyřediti mohau/to se z Historij obogjho Zákona dosi patrně a zge- vne spartiti a wyrozuměti muže: A tato chvílka času k přiwzvánju překladůw toho krátká gest. Syce častokrát w ruce lástám wasim se připomímagi/ že žádnému z nás nepovědomi a skryti byti nemagi.

iii iii

Cztrte a naposledy/při vypravování spůsobu Angelůw duchůw siworených/powáziti také slussi Causam finalem, totž k nakenuby konec Angelé od Pána Boha siworení byli: Tenž pak konec záleží w po- volání a w wykonávání služeb od Pána Boha gím žržených. Kte- rýchžto služeb dekazugi předně Pánu Bohu živěmu a nesmrtelnému/ potomně pak y lidem/ zwláště k věčnému spasení žrženým. Nakž o tom Swaty Pawel k Židům napsal:

Hebreos i

Co se dothíc služeb Pánu Bohu od Swatých Angelůw se děgých: Theodoreus onen včitel starý Chřkewej/w těchto dwou slovích ge ob- sahuge a zawsra / řkauc: ὁμερον καὶ διακονον, totž/předně/že slávi a chvá- li weselím zwukem Pána Boha/ genu fe cti a chvále věčné Te Deum Laudamus prospěwugice/a ge° slavné činu zwěstugice a wyprawugice. Druhe/že gsau wzdy powolni a hotovi rozkaz Páně služební wykoná-

D o o o o iii w a t i .

wati. Vakož pak obogi ta služba svůj grunt a základ z Písma S. má:
 2. 6. V Izaiášse Proroka/ Angelé proti sobě zvoučným hlasem vstavicně wo-
 2. 2. lagí: Swatý, Swatý, Swatý Pán Boh nás Sabaoth. Plnát gest
 1. cal. 12. Země slávní geho. V S. Lukášse stogí: Kterak při Narození Páně/we-
 1. 1. lile množství Zástupův Angelstých Pána Boha takto slavili a chwá-
 1. 1. lili: Sláva a chwála Bohu na vyšsostech/a na Zemi pošog / lidem do-
 1. 1. brá vůle. A w dnešní Epistole: Čehdy slissal sem hlas veliký řkauchí w
 1. 1. Nebi: Něhdy stalo se spasení a moc/a Království Boha nasse/a mocnost
 1. 1. Krysta ge: Něb svržen gest žalobník bratrj nassich / kteryž žaloval na ně
 1. 1. před obličege Boha nasse wedne y w noch. A oni ho přemohli pro krew
 1. 1. Beránskou/a pro slovo svědecitvi ge/a nemilovali životu svých až
 1. 1. do smrti. Protož weselte se Nebesa y kteríž w nich přebýváte. Spatruje
 1. 1. se také očité/kterak rychle a hbitě wsecko sobě od P. Boha poručené vy-
 1. 1. říkugj awýkonawagi: Vakož o tom w Pisimě S. na mnoha mísstech svě-
 1. 1. decitvi a příklady máme. Co se pak dotýče služeb/gimiz Angelé wždycky
 1. 1. při lidech zaneprázdněný sau: týt sau owssem tak mnohé a rozličné / že se
 1. 1. nizádnými slovy vymluviti a vypraviti nemohú: A tak gíz to dokne

III. ¶ Třetí Příčina dnešního Swátku vysoce slavení: kteráž gest Amplisimorum beneficiorum recordatio. Totíž: Vražování mnohých a znamenitých dobrodiní / gichžto my lidé od téhoto duchův Angelstých/ hned od času naseho Narození/ až do času hodiny Smrti a weselého se do Nebe přestěhování/wselihak aučasní byváme. Neboť nám mnoho dobrého dokazugi hned in vitæ nostræ ingressu. Totíž: Nak se na tento býdny Svět životné dostáváme/ano y geste dokud w životě matky gíme zavříti. Gest žagiste wše nepochybňá / že dábel na kožto auhlavni ne- přítel wsech lidi/wsechňem manželkám těhotným, plod w životě svém geste nosychnym/zewsech stran auklady činí. A kdyby po geho wuli bylo, žeby dlauhho neměkal/ mybrž každe dělátko w životě Matky své zavře- né, svým Hadowym gedem nakazyti a potráviti vshlowal / tak žeby té- měr žádný živý Člověk na tento Svět přigiti nemohl.

Zé se pak toho neděge/z toho wedle ochrany nevyssiho Boha, An- gelum děkovati máme: kteríž takowau faždau těhotnau Matku w mo- dlitbách faždodenich/Rannich y wečernich/Pánu Bohu se y s Plodem poračegech/ w ochranu swau berau / a gi wseho zlého nessítěj, od dá- bla nepřitele na ni wymysleného a naličeného, sprostivigi. Vakož se pak w tom veliká milost Boží spátrati může: Když některé dělátko neporusse- né, bezewisskodn a wady živé se na svět narodi. Nebo, kterakby dábel nařk Matce, tak k plodu gegimu na kloněn byl/toho světle a patrně ono vidění S. Jana dokazuge. Kdež to Drak s Nebe svržený po ženě, kteráž díte poropila se sháněl/ a gi ge pohltiti vshlowal. W druhých Knihách Mdogissowých též tento nepřitel lidského pokolení Faraonovi Králi wnufl/ abh wsecky židovské dělátko na Svět zrozené/y-hned pobiti a zmordowati rozkázel. Zé se pak tomu předsevzeji a chtěný dábelstému

překážka stala/ to, wedle Pána Boha, straží Angelsté se připisovati má. Neméně také služeb Angelstých pochýbem in vitæ nostræ progressu. Totiž/wzrostu života našeho. Tuž zagiſte gsau prawé naše Propugnacula, Bassin/ zdi/a pěvnosti okolo nás. Nakoz Bafilins geden; Otcův S. tohoto podobenství vžtvá/ řkau: Rovně nako zdi a valy okolo Města neb Pevnosti nějaké vyštarvené/ neprátelstvím Autokum bránj a překážegi: Tak také Angele Boži/ s předu hžadu/ okolo nás, a při nás gsau, a neprátele nám řekoditi chtěgich ho odhánegi: Což Dawid Prorok Království w svém žalmu gednom velmi potěšitelně vypravuje/ kdež d/ Angel Páně slade se okolo bogých se Pána / a pomáhá jim. Ostríhá všech kosti gegich/tak aby žádná z nich nezahynula. A v giněm žalmu takto napsal: Nebě Angelum svým poručil o tobě/ aby tě ostríhal na všech cestách tvých: na rukau svých tě nosyti budau / aby snad nevrazyl o kámen nohy tvoře. Tož pak čini Angele při všech statvích a rádích. W duchovním stavu zagiſte magi pečlivý pozor na věrné včitele a kazatele slova B°/ kterýž pilně své° povolání spletí / a vykoná magi to, což na sebe a na svědomí své k vyřízení magi vložetio. Nebo w pravděkdy by tito strážcovi při nich nestáli/ o Bože věčný/ nakebý gen před dáblem a zlým světem opatření moci mohli? Rovněžko se s onimno Danielém, do žámy Lwovové vvrženém dalo. Tuž bezpochyby Lwové vkrutně vssi moch a sylau k rozhánění geho pospichali: Alle vssak potomně sám Daniel před Králem Daryusem vyznává/ řkau: Bůh poslal Angela své°, kterýž vsta Lwová v zavíral/ tak že saú mi níterakž v řekoditi nemohli. Takto ovšem Angele dábla/Lwa Pekelný°, sevssi geho rotau, nám řekoditi chtěgich, od nás zaháněti musegi. Vr světstvém stavu těž Angele mnoho dobré° působiti musí/kdyžto ty, kterýž obecně° dobrého se vymagi/w své stráži zavřené magi/ a gimi sklenetu dobrého propugnugi. Tuž zagiſte mnohý správce světstvý/své° povolání věrně zadostí-činiti výslugich,mnoho žávissi a nenávissi světa zlého na sobě zdržeti musí. A kdyby častokrátce po všili zlých a neslechetných lidi gisti mělo/ ovšem mnohýbý w svém běhu dosti časné vstatí musí. Zě pak y w tom mnohé nessťeti a zlé příhodn zpětkrácegi, a vnic obrácený bývags/ tož gest vlastně djlo a působení Angelum Božich/kterýžto Správce dobré a pobožně w svůj ochranu berau, zlých pak autoký na spět obracegi.

W čemž se správa nevyvysíssi° P. Boha, nad svým rádem ruku držic°/ spatrati a seznati muže. W domovní správě těž každicē teměř okamžení věrné služby Angelsté procházegi. Nebo o Bože věčný,kterak mnóhē a rozličně aufladu dábel nepřijel/yak mladýni tak starým zaráži. Hospodářsívi yak moha hyndruge/manžely w sváry/závissení a w swěwolny kříž domácí příwozuge? Nakazto lidi mladé,w žrani,hodování,opilství,hrani/k smilšiši,nečistotě/a ginhým mnohým hřichům a neprawostem přivodje? ano také nessanuge sobě zločinec ani těch malých dítěk w kolibce ležících. Nýbrž/kdyby po ge° woli gisti mělo / každodenně sňatné

Psalmo. 34.

Psalmo. 91.

a žalostné noviny slísetibyhom myšli. Zepak v tomto stavu všechny městěti mnohdykrát se překážka stává, to vše Angelště stráží a ochraně přičitati máme: tím okolo nás své stany rozbíjí/ od domův a Dvorův násich neprátele zleho a ukladnička odhánějí. Což všecko neschlýhmi přiladí z Pisma S^o vyšvětliti by se mohlo/ kdyby tolito čas a chvíle tomu slaužiti mohla. Naposledy také Angeli služeb svých propuštěním in vice nostræ egressu, totíž při posledním odchodu nássem; z tohožto života/ kdyžto s krze Smrt časnau z tohoto světa do onoho věčného ježižto přesíhovati máme. Tím teprve se vši snažnau pilnosti/násse očekávage/ano vezmíce ge tam nesau/ kdežto všecko trápení zbařené v pokoji do dne saudného odpocišvati magi: Takto také oříshagi kosti násich v hrobě/ že žádná z nich nezahyne: takž o tom v žalinu napsáno stogj. V den pak saudny/ když Syn B.^r zase přišel sauditi živých v srdcích/ tuž také v svých službách nezjadněgss nebudau: Nejbrž se velmi hotovi všáži/ kdyžto vyvolené syny Boží/ od haussu v neslechtemých odděli/ a požehnané Páně do světne slávy a všenosu vvedau: proti tomu pak bezbožníkům do pekelné propasti/ ohnem a sýrau vstavěně až na včely horšej/ cestu všáži. Nakož o tom sám Pán Krystus svědčí v S^o Matthause/rka: posle Syn člověka Angely své/ a vyberau z Království jeho všeckna pohoršení/ v ty kteříž čini nepravost: a všechnu do pekla ohnišvě: Tím bude plác a skřipeti zubův. A tehdy spravedliví se budou jako Slunce/ v Království Otce gegich. Tot gau (neymilegss) ta znamenjá dobrodiní/ kteráž na nás od Angelův Božích pochází. Pročež slissně dnesního dne Srdeče násse vzbudit/ a s onimmo Darvadem rích máme: Kterakž odplatim Pánu za všeckna dobrodiní/ kterýchž na mně dokázal: Prígrmu Kalich spasenj/ a vyznávati budu jméno Páně.

¶ Čtvrtá a poslední příčina dnesního Svátku vysoce slavení gest Officij nostri informatio, to gest: aby lidé hlaupi a prosí dobře vyvídání byli/ coby měli činiti/ aby Angelště duchův od sebe nezahnali/ nejbrž ge vstavěně/ až do hodiny smrti při sobě zachovali. Tot nám sám Krystus P. v přečteném Evangelium všážge/ kdežto představuje z gedné strany Agenda, totíž/ Cobychom činiti měli: z druhé/ Fugienda, čobychom se warowati a vyšíhati měli. Což tehdy nám přikazuje/ abychom činiti měli. Odpověd: takto prawi: Zágistět pravim wám/ neobrátiteli se/ a nebudeteli jako malíčký/ nevysedete do Království nebeského. Protož kdožkoli pojí se jako malíčký tento/ teni gest větší v Království Nebeském. Slissime neymilegss/ že nás Syn Boží k dílkám malíčkým do sítoly vede/ a tomu chce/ abychom se od nich včili jakáby násse naležitá povinnost byla. Umahlby tedy mnohý rích: Medle/ co se může geden od

Děti dobrého naučiti/ zdalíž srdeč gegich není plné bláznowství: který podle naučení Syrachova/metlau z nich se vyháněti musí Prawdě gest (incymilegssi) že gest mládež bláznowství a nerozumu plná: Není wssat ten smysl Páně/halobychom děti w bláznowství následovati měli: nýbrž obzwlaſteně v tvůrce/ pokore/ w smyslens a modleni gich následovati mame. Nebo rovně jako děti negsau nevěřej/nýbrž cokoliv gím Otec a matka mluví/tomu svěři/a světlym hřichem to býti domnswagi kdyby w gediném sloujelu svých rodicům yako pochybnost měli: Také také y nám Pánu Bohu,Otcu Nebeskému/když co praví a připovídá/zprosta a pewně se důvěřiti slussi/bез wsseliyahcho o tom se dotazování možněliby neb nemožně bylo. A jakož také při dítčích malých žádne pechý a wysokomyšlnosti se nespouře: nýbrž když se po-spolu segdau/gedno yako druhé při nich plati/A neohlídajice se na slávu/poctivost a bohatství svých milých rodicůw/mezyn sebou žádověni o sobě smeyflegi: Takovaut dětískau pokoru Pán Kryštus od nás také vyhledává/w y afym gime koliv stavu a důstojenství postaveni/ abychom se w nem nevypnali / nýbrž pamatovali/že gime wssickni wěsměs z Práchu a z Země possli/limus & simus. Yakož Syrach mluví/ hole bláto a nečistota/a takově wetché tělo/na kterémž Lelaci bez přestáns dosi opravovati magi. Pročež slussně geden druhému wss w dobré obracovati máme/yako malých/a wzdychy geden druhého poctivosti předcházeti. Tak gest pěkná okrasa Křesťanství nassho: při takových polorných srdečích Angelé Boží nehraděgi žusia wagi/ kdežto proti tomu pechají a wysokomyšlnosti co Včely dýmem a smradem zaháněti býwagi. Gsauž zagiſte Angelé duchově pokorni/pročež také rádi při pokorných kidech býwagi. Dále/rovně jako Děti mezyn sebou smjrliví gsau/a nedlauho w hněwu trwagi/mnohem méně pak pomřiti se žádag: nýbrž když se drobet povadí/ o nějaké žabko neb Hrušku/tu y-hned zase brzo se smysl. Také také nás Duch Swaty w Pissmě Swatem onde y onde napomína/ abychom Slunčen nad nassim hněweni západnauti nedopustili. Minohém pak wice/abychom mīsta nedali v sebe ruhaci Diáblu/k hanění a ovlamávání blížiho nás navozujcymu: Neslussit to zagiſte na Křesťana/ nýbrž gest giste znamení vžijwaný giněna Křesťanského Epoflicce zlosti, polrytisvi a hesslechetnosti: Což hale žáplath někdy dosíane sám Pán Kryštus to vklazuge/řkauče: Ne wssickni kterij mi říkagi Pane Pane/wegdau do Království Nebeského. Ale ti, kterij plni svůli Otce mého Nebeského/ll. Naposledy/rovně jako inale dítčí wčejr hráno Pánu Bohu svému w modlitbách se w ochráni geho porouči/ptvšce ho, aby stráži svých milých Angelůw od nich odstaupiti nedopáujstěl: Také také y my w tom každodenně se cwiciti mame/ abychom někdyž domu po obchodech svých dříve nevycházeli/ leč se w modlitbách Pánu Bohu wěrně poručíme/ proshce ho srdečně/ aby odgij y přigriti nasse

Sytach 10.

Mark. 7.

sám spravoval.

sám spravoval. Poněvadž mnohým a znamenitým nescestním ze všech stran jsme obklíčeni kterýchž žádným lepším spůsobem/ jako modlitbami/ vyzvat nemůžeme. A potud buď fratrece povíděni coby chom cíni měli/ aby chom Angelických duchův od sebe nezaháněli. Gíz dále poslissime / čeho nám Pán Křístus se vyštěhati veli: Tot nám řekl S^o Evangelium oznamuje/ kdež P. Křístus dí: Protož horejší li tebe Ruka tvořá/ anebo Nohá tvořá/ vlníž gi/ a vrž od sebe/ ♀. Tato slova nejmilejší nemají se tak rozuměti/ jakoby chom všechny audiť některých pohoršitelných, tělo naše sami zohadovati a morodovati měli: Neboby chom se takovou měrou hřachu těžkého a mrzutého/ w Pátem přikázani Božím obsaženého/dopaušetli. Ale chceť nám Pán tauto za mělau řeti návěstí dát/ aby chom všem spůsobem zlého Towaryshtwa se zdrželi/ a s pohoršitelnými lidmi mnoho cíni neměli/gináče když se od nich svěsti dáme/ a s nimi zároveň hřessme/ rovněho také a společného trestání s nimi očekávati musíme. W saudný den zagisté žádná weymluva nepostaci/ když geden na druhého hřichy, swé vylekládati chtít bude/ a mnohý na sauseda naríkat bude/ že kdyby ho nebylo/ nikdyby w toto a w toto se byl nevýdal: Nýbrž nakož Svatý Pawel mluví: Gedenskazdý svau tříponese. A Svatý Augustín praví: Socij in eadem culpa, erunt & socij in eadem poena. Totíž:

W Hřichu rovném nalezenj/ Budau rovně odsauzenj.

Pročž gedenkaždý napozoru se mítí má/ a pilně ssetřiti/ nakož potom před spravedlivau Scolich Saudce přísného ostáti/ a tak sám w sobě tolito chválu mítí mohl/ a ne vginého. Záž o tom Svatý Pawel svých Galatských napomná.

Křístus Ježíss, ten pravý Michael, spravuj nás svým Svatým Duchem/ aby chom vyštěhagice se všech pohoršení dětinské nedivnosti w tom následovali: Tak aby chom po tomto vezdegesim býváním životě svýdnyky Eváře Dceře geho kterýž gest w Nebesích sparrowati mohli/

A M E N.

Važen Svatého Lukáše/ Ewangelisty Páně.

Ewangelium téhož S^o Lukáše w X. Kapit.

Pán Ježíss, Král Apostolův/
Rac w Chríci svůj lid Křesťanský/
Milostí Boží dariti/
Duchem Svatým posvětiti/Damen.

Svatého

Swatohu Lukasse Ewangelistu v Křesťanstvu/ Dnesni Sváte-
cín Památku/ připomnání se obnovuje : Kterehož počtu a hayffu oněch
Sedmdesáti dva Vicedlníků Páně býti/Svatý Epiphany/ geden i sta-
rých Spisovatelů a Dicáků / ne na jednom místě v svých Českých svých roho-
dosvědčuge. Ač pak on sám Lukáš v Předmluvě na své Ewangelium všechno
tomu gesti poněkud na-odpor/ kdej praví o sobě/ že gesti tu Hýskorů (kterauž o životu a
činu Pána Ježíše sepsal) od Apoštolů / Ostatich Švédsků roho všechno/ ptigal:
však poněvad; ta vět Artikulem Víry není/ bytli ge Lukáš i počtu těch Sedmdesáti
dva Vicedlníků Páně/ nebo nebyl / o to se není lehdy potřebi hádati : Ale radej
geho cely život k svému vžitku hledme obrátiti/ a z dnesního Ewangelium/ o
těch Sedmdesáti dva Vicedlníků / kterež Pán Krystus byl sobě zvolil/ a po páru
před sebou po Zemi Židovské rozeslal / Slovo Boží chezmi sobě vžitelné rozjmati.
Ewangelium zazisté dnesni/ od dnesního Svatohu Lukasse/ v Rypodlu Desátem
sepsané/rakeo žnj :

Epiphanius
prodic Lucas
et numerus
discip. scilicet

Ltom pak vyvolil Pán ginhch sedmidesáce
dva Vicedlníků/a poslal ge po dva před
Twáří svau do každého Města, v místu/
kamž gest měl sám gíti. A pravil gim:
Žen žagisté gest mnoha/ ale dělníku malo. Protož
proste Pána žni/ ať posle dělníky na ſeň ſvau. Gdětež/
hle ná posylám was nako Berany meži Blky. Protož
nechtětež nosyli Pytlíka/ ani Mossny/ ani obušov: a žád-
něho na cestě nepozdravujte: a ho kterehožfoli domu we-
gdete/ nejprwě řete: Pokog tomuto domu. A budelit tu
Syn pokoge/ odpocínet na něm pokog was: A pakliž ne-
bude/ k wám se navrati: a w též domu ostanete gedau-
ce a pigjce což v nich gest / nebi gest hodem dělník mždy
ſvě. Nechodtež z domu do domu. A do kterehožfoli Města
weydete, a přijmau was/ gezte které se foli wěch předflá-
dagi wám/ a vzdrawujte Nemocné/ kterž w něm gsau/
a řete gim: Přiblížilo se meži was Království Boží.
A do kterehož pakkoli města wegdete/ a neprijmau was/
wegdauce na Ryňku geho/ řetež: Také prach který se
prichytíl nás z Města waseho/ vybigjme na was: Ale
však to wězte/ že se přiblížilo Království Boží. Pra-
vijn žagisté wám / že Sodomském w onen den lehčej
bude / nežli temu Městu.

Rzec

Lzeč tohoto Ewangelium w sobě obsahuge:
 Kterak Pán Kryštus/porozumět sse je lidé w Jüdštu a
 w Galilei welni žádostiví byli Ewangelium / totíž gi-
 stau Novinu a spráwu o něm/což kdo on gest? a naří vži-
 tel z věrěm w něho Lidem pocházíz slyšeli: Ráčil gest
 tom onech dvacáti Apoštoliw, gňich Sedmdesáte dva Mužův/
 ž hauſsu včedlníku gen následujicích / Ktому vybrati: A po páru s
 Kázanjm Svatoh Ewangelium/a s možn dívou w žáračných/w gme-
 nu geho činěných/ po Zemi židovské/a Kragině Galilejské ge rozeslati/
 Kteríž poslussně sli / a vykonáwagjet své poselství/ při ſtaſtném poto-
 mně žase naráčenj / wesele a radoſtně Kryſtu Pánu vyprawowali/
 Kterak ſau lidé netoliko gegich řeči o Kryſtu Mæſhassi gíz na Swětě při-
 temném rádi poſlauchali: Ale také wſselihale nemoch/ až h zli duchově
 z Lidí/ k gegich, gménem Pána Gejíſe, rozfazu wycházeli/a gňi minoží
 žárační dívouče ſkrze ně/ že gsau ſe w té Legach dali: Nadčimž ſe Kry-
 ſus s plesáním Srdce rozweselil / až toho radoſtnau chválu ſvětěmu
 milému Otcu Nebeſkému wzdával/yakož níže Svatý Lukáſ ſe těž De-
 ſaté Kapitole / a Matthaus ſe Gedenácte, wypisugi. Z kterežto
 Ewangelium dneſního mnohých ſpaſiteľných vžitků nabudeſe/
 Edyž ge ſummoſník wchladem, ſe ſvět rozmáj nábožně wezmeme/
 tímto Kázanjm na dve strany rozdělenym:

První: O rozeslání Sedmdesáti dwou Včedlníku, od Kryſta Pá-
 na, po Zemi Jüdšké.

Druhá: O Svatém Lukáſi Ewangeliu.

I.

O se toho Rožesláníj LXXII. Včedlníku dohře :

Eto Číhry ſuſové o tom wěděti ſau potřebnij:
 ¶ Nejprvě / Proč gesti gich Pán Kryſtus Sedmdesáte Dva/a
 ne wice ani méně / k tomu Poselství zwoliti ráčil / moha dobré buď w
 wětším neb w menším počtu to Poselství wyríditi e Yako n před tim
 ſa geſte w Galilei / toliko Dwacáte Včedlníku / Kteríž ſe Apoſtole
 gmenugj / wſsim tím ſpůsobem / a rovně za tau přejinou/po-Dwau a
 dwau byl rozeslal/yakož po Kragině menſi: Ted pak do Jüdſtu fra-
 ge welni ſirokého, a Lidného přigda / kdež bylo Hlavni Město Šeru-
 zalem/a w něm Kněžtvo s Biskupn/s Farzzen/s Zálonsky/s Knížaty
 a s Staršími/a celá podstatná moc Vrchnosti Šwětě ſe Duchovní/
 Knížata Kněžská/ n Warta Ržimská/kteríž obogi/zidé n Ržimané/Vče-
 ni n Osobu Kryſtowu ſobě vſeklivi: Vſak w tom ſirokém Jüdſtu
 těchto Sedmdesáte ſvých Včedlníku rovně s takowau Inſtrukcij/yako
 dwanácte Apoſtoli po Galilei před tim, byl rozeslal / yakož Svatý
 Matthaus ſe Desaté/a Marek ſe Šesté/Kapitolách poznamenali.

A protoj

caſio

nma.

Vſe.

prauginta
o mireūur
pradicam-
m.
I.
ir, z. Mi.
tit.

arch. 10.
arcii 6.

A protož sedmidesáte dva že gich poslal / a ne víc neb méně / přejehna toho pohotové gesti tato : Abysti figurám toho poselství w starém Zákoně předesslym dosti včinil : Nebo vjme kterak všecky věci w Novém Zákoně / při Kristu Pánu se zbehlé / těm odpovídati / totiž všetkutku dřti se měli / které w Starém Zákoně v Figurách / a jako w malovaných obrazích předessly : jakožto dvanácte Patriarchů / z kterýchž dvanáctero pokolení Izrahelství se rozmnožilo : Dvanácte Apostolův (od nichž neschylné Křesťanstvo se spodilo a vzrostlo) vyznamenaváli : Tak Jakoba Patriarchy do Egypta k Synu svému Jozefovi w Osobách sedmidesati přejeti. Opět / na paušti pod správou Možíse / Vůdce lidu Páne zase z Egypta / Možímu Sedmidesáte z rozkazu Božího k správě, a k u poch Možíssowě nad lidem Izrahelstvím zřízeni / a obzvláštěnimi dary Duchu Svatého gich k tomu spušceni : Opět / po navrácení se lidu Židského z vězení Babylonství / w Neypředněným Vrádu Sinedrión řeceného / k správě všeho celého Království Sedmidesáti Osob nářízeni : Také v onech L X X I I . vykladaciu z Hebrejstě do řecké řeči Zákona Božího / z Jeruzalem do Egypta / k žádosti Ptolomea Philadelpha Krále Egyptského, vyslánj : Tento počet sedmidesáti dvou včedlníkův ; od Krista Pána po Židství rozeslaných / ty Figury gsau předessly , a vyznamenaly : což se proto tim bedlivěgi tuto připomíná / aby chom strozuměli / že Spasitel nás s všecky svých činech, nic náhodou a o své vgmě necinil / a před sebe nebral / což by prve dávno w Zákonství skrze Figuru napověděno / a jako w malovaném Obrazu nebylo předesslo : Od kudž dí Epiphanius : Typi in lege, veritas in Euangeliu. To gest : W zákoně gsau obrazové / w Ewangelium skutové. Protož se tis z překladu Pána Ježíse včíme, s všecky svých předsevzetých, samým Božím slovem sprawovati / a jak w domovním Hospodářství / tak a nadto w Náboženství / nic o své všetečné vgmě před sebe nebrati / Modlitbou se s Davidem, říka : Čestně Páne vved mi w známost / a stezkám tvým vývěmne : denž at chodím w pravdě tvé / a vždy povídaj mne : Nebo th gsy Bůh Spasitel mý.

Kdo gsau pak ti Včedlných Páně w tom L X X I I . počtu byli / a jak kterému z nich říkali / Ewangelistové" níkdež toho nepoznamenali / aniž gest bezpečně na to se všetečně vyptávat / čeho gsau Ewata písma chtěli zamlécti : Však nepochybne gest ječ gsau z počtu pobožných, a věrných následovníkův Páně byli / zvláště z toho haifsu / kterenz potomně Syna Božího do Jeruzalem k Smrti, z Galilee w Welikém počtu obogjho pohlaví Lidí provázeli / a ovšem z počtu onech pěti set Bratrů / s kterýmž Kristus po svém vzkříšení w Galilei na hore Thabor vitičedlně se shledal / a s nimi rozmíralval / a z kterýchžto pěti Set těchto sedmidesát do onoho počtu C X X . Osob / kteržž po na Nebe vstaupenij s Apoštoly Matěje na místo Gidášovo volili / a potom desátý den také s nimi

P p p p p

zájrac

1. Corin. 10:
Ephesos 4.
Galatas 4.

Genes 46.

Exodi 18.
Numer. 11.Ante mortē
Christi Anno
300:
Epiphanius
& Buch. Isag:Epiphanius:
izauienti.Psal. 23. 2. 6:
8. 5. 118.Lucas 18.
Mark. 20. 28:
1. Corin. 15:

zázračné Ducha Svatého přigali/se přisvinuli/ yakž S. Lukášs w skut-
chých Apoštolských písse. Směna pak gegich Duch Svatý proto rá-
čil zatajiti: Abychme se my Křestiane odtud a z-toho naučili věděti/ že
Království Boží, nena Slávě, a vžáctných gmeňích neb Osobách
Lidských žálezí/ ale na moch Boží. Nebo Pán Bůh k rozmnожení, a
k věrzení své Království / mnichy krát těch lidí a takových osob vži-
wá/gessho v Světa pro charnost témito gmeňa nemisvagi/ totiž za nev-
opovržených gmeňi bývagi.

Napomínagji se také cimto překladem Páně Křesťanské Obce / aby
se Služebníků Chrkevním ne podle gisého počtu / ale wedle své potre-
by, Místa a času opatrowali: A toho / kde gich vše nebo méně gest po-
třebí / ssetrili. Několik za Monjsse, když gessé wossehen Lid Jzrahelský
bydlil pospolu / dwamechtna tisícum Leviticum Knězí mezi sebou měli.
Když se však žaslibenau Žemí podělili: Také y kněži po Městech a ob-
ech / yakž kde potřeba kázala / rozdílně žídlili. U o Svatem Pavlu
vjmé / kterak gest Ecce na Ostrově Kréte proto zanechal / aby po Městech
Knězí služebníků Chrkevě žídlil / ne vkládage mu gisého počtu / ale k ro-
zumu geho / a spůsobu mísit y Lidu, to připusil. Pán Krystus sám slíbil
že těch sedmdesáte dva ne pospolu w hauffu / ale po dva mezi Lid
Judecký rozespal / kterehožto překladu mísí poněkud následugi / když kam
a kdekoliv z Klášterů wycházegi / ne geden sám / ale dva-a-dva chodí-
wagi. Však takového poselství jako tisíto nesprawugij; A jádnemu
o Krystu Pánu nic nezwěstugij / ani Slova Božího nefázuj. Opici teh-
dy hru a ne překlad Krystu konagi.

Item: Trestch se také cimto od Ducha Svatého dwogij Lide:
Předně/potupnicí Slova Božího / kterýž věnčím Nebeským pohoda-
gice knězí w nenávisti magij / ríkage: Co po těch kolika Popich / zdaliž
geden sám celemu Městu nemůž dosi-včiníti / bud iweršy geden Farář /
Lid jněkoliko Všy a Far spravovati: A ty gine dvě tři Farh stazycce/
poplatky k Důchodům Pána těch gruntův připogiti. Alle čym takoví
Nápodobně / jakoby kdo Pastýři, kterýž sto ovec pase / několik Lisy gich
pásti poraučel / pravě/poněvadž gich sto pese / můžeť gich dobré všece/
y do několika set pásti; ne-ssetrje toho yak gest Zwecka horvádko mdlé/
poblaudile / a veliké bedlivosti poslýrké potřebujich. D nadto Lid
Boží / pro Velká Diábla / vstavěně ēwáním Livoym obishagijho/
a kohobyl na dusy y na Čele sežral hledajichho / Pastýřův dobrych po-
třebuge. Druhé trestch se tuto ti Knězí, správcevě Chrkevnij / kterýž
vše z samé Laskomé žádostí / nežli z povinné horlivosti / veliké správy
na se berou / sám geden nemalé Obey města / y několik a všym mnichého
Lidu / dosi-včiníti se domnswá / chlubí a o to wossetečně se pokauši / tři/
čtyry / pět Kostelu / třebas deset, když gich dosahnauti mohl / na svau
práci přejmá / gich se doprossuge / mnohen y dokupuge / mage zato je gen

Kázaj

Rázanum led a-od bylym / a posluhováním wečere Páně běžným / po-
winnem gest Lídu posluhovati / k Swatému páku křtu s dílami musegi
Lide za ním mili h vjce se nachoditi / a co pak mnichého po křcmách / bud
poňákem kuptevi se nahledati. Ach že se kdy tě neprawostí, o spolu-bra-
tci mogi, dopauštěti směgi / a nevybíowaným Vládeže / h všech na-
rád, Catechismu, totiž Summē včenj Křestiansteho / ne Examinowanym
a hako Dicowé s dílami / w péci / w včenj / tak bedlivě s Lídem Páně
nezacházenym / w hladovité hrádlo Blku Diablu sami ge whánegi. Dat
se takoví rozpomenau / a příkladu Pána Ježíše / svatých Apostolů /
a gith věrných knězí Páně, následugi / Pán Boh rāc gimi to dát. A tot
sgebau za naučenj h potrestání přináší takové od Pána Krysta sedmde-
sati dňau včedlnsku zvolení / a po Židstvu rozeslání. Dále slyssme /

A. 16.

¶ Druhý kus / Kde gsau byli ode-Pána rozeslani? Odpovídá Text
Evangelium / že před tváří svau Krystus ge po páru rozeslal / do
Faždého Města h Mysla / tamž gest měl sám gisti. Byli tehdy
předchůdcové Páně / hako Jan Křtitel / křciž Lídem o geho giz na svět,
zaslibovaného Myslasse, přichodu měli zvěstovati / a myslí všech, k
přijetí ho vzbuzovati. Tuto předewším pøozuměgme tomu / hako gest
Pán Krystus daleko gináce Lídem w známost se vwozoval / a k sobě Lidi
obracoval / nežli Sektaři / a podivodni Svědci v Lídssi. Neb oni
tajně / bud w spušobu přátelekém / w oděvu Světském / a neyspisce v we-
cer, hako Metopečci / a noční Sowy, w noch přicházege / do Chrkevni
správy, w Obcych se vlnutagi h vtráagi / bud wedle řeči Swatého
Pawla / po domsich se taulagi / aby Zénhy a Lidi sprostné / řečimi z Nábožna
svodnými gimali / ge po sobě tāhli: A řeze ně / hako řeze něhaké zem-
ni pruchodissé k gegich Manželium / a tudy k celému divoru / domu / a fe-
wissi Obey přistup sobě spušobilli. Což podnes mnohé Sekty / Satano-
wau chytrosti / hako protřelau nestydlosti / činitl widjine. Ale Pán Kry-
stus netoliko sám vsshudn zgewně: Nýbrž h řeze rozeslane předchůdce
swe / k Boží znamosti / k Víje w sebe / a k wečeniu Spasens Lidi zwáti
gest rácil. Nebo gest Swěclo / kteréž se tagiti nemůže / a za swé dobré
skutky se nesydí / hako ti gessto w dennim Swětle se krygice / a pýšom
nosti mnohých s svými ffochy se sjetice neb strassice / tajně / nočně / po-
timě / samotně / zloděgským spušobem přicházege / a k svému Náboženství
neyprsw ženy, co had Ewu / potom řeze ně h Adamu přitahugi. A ktere
co gednoth dnes čyní: Zdalž wšem wědomé nenj? U ti bez wnu negsau/
kteríž do svého Náboženství zgewnau moch a kvalitem / řeze lish od
Neyvysassi Vrnosti / bud h vězenym / wen z obch wháněnym / až h Oh-
něm a Nečem nebohé Lidi whánegi. O proč se obogj na to neropos-
menau / že gsau Swatij Proroch: Ani sám Krystus Pán / žádileho z Lí-
di k svému včenj a Náboženství, ffochy / podivodny / wečerními pěstupi/
ani z Hesperid Indické zahradn, zlatní / neb ragstvými čerwenými

II.
Quo iai sunt
missi. 72.

Obseruanda.

i. Tim. 3:

Matth. 17.
Iohann. 1.8.3.

Matth. 28.
Marc. 16.
Lucz 26.
Actor. 1.
March. 10.
Lucz. 10. 13.

Podobens.
svět.

Ioannis 6. 4.
Ierem. 2.
Ioannis 1. 3.
March. 9.
Iohann. 17.

Podobens.
svět.

Elaiz 1. 40.
Malach. 4.
Lucz 3.

March. 4.
Actorum 2.

III.
Causa missio
ni horum
72.

March. 9.

Ezech. 3. 4.
March. 23.
Philip. 3.

Ierem. 23.

Nabky, bud ženskými Swodny / & : Mnohem pak méně moch / kvaltem /
Tyranstvím / & : nedoháněti aniž gest Syn Boží teď L X X II. po Žid-
stvu rozeslaným / ani Apoštolum na všeckeren Svět poslaným / tako-
vě swodny a mordy poručil provozovat: Ale samým světlým a zges-
ným Kázanjm Svatého Ewangelium / Lids všech Národiu/pohlaví
a Jazyků / k své Víře a k spasení, rozkázal povolávati/a zváti : a což
více gest: Kdeby gisich nechtěli přijiti, neb slysteti / kázal jim odtud vy-
cházeti / a k žádnemu se bezděčně netrati.

Ale na vratíme se k tomuto rozeslání sedmdesáti dva v čedlnském /
předchůdcům Páně / kteríž proto byli předešláni / aby kázanjm slova Bo-
žího Lid Židský k přijeti Pána Krysta připravili. Téhdyž ani nám Krystus ne prospěje / leč od nás Srdcem / Slovem Božím strze Kazatelek
tomu připravoványm / přigat bude: Tak nako se Chleb ku pokrmu vživá /
a pápogem zažívá / a Světlo světu posvěcovaná / Lekacívi přig-
mává. Neb on gest Chleb života / Studnice veden živé / v Světlo
Světa / a dokonalý / Lekací Čela v Dusse. Od kudž sám Pán dí v Niod-
libě své, řka: Tento gest věčný život, Díce / aby tebe poznali / samého
Boha pravého / a kteréhož gsy poslal, Ježu Krystia. Nako téhdy žalu-
del zanečistěný v nechutnějšího pokrmu nemůže přijmati, bud zdrže-
ti / leč prve bude počistěním vychystěn / a zase Lekacívi posylněn: Tak
hříchem kazencí přirozeni Myśli, Srdce / a všechno Čela naše / toho
Nezdravějšího Chleba / a živého Nápoje Krysta Gezisse / nemůže při-
jmati bud zdržeti: Leč prve Svatým pokánjem zlé tělesné a věcné já-
dosti vynámy budou / a Srdce všech kagich tudy vychystěná posyl-
něn Svatým Ewangelium / vživánym Svátostí / Modlitbou / a ži-
vota obnovou / zase přijmau. A protož Služebních Božích svá Kázaní
od pokáns magis zažinati / tak nako gsau Svatí Proroci / sám Krystus /
a Apoštole činili.

¶ Třetí kus / k čemuž gest Pán Krystus téhoto L X X II, mezi Lidi
rozeslal. Zem novosetečně / ani bez-potřebně: Sám toho poselství příjmu,
tymž poslán zvestovati rácil v Textu / řka: Zem žagisté gest nino-
há: ale dělníkův málo. V Svatého Mattheusse rovně ta
Slova Pán k Apoštolum inlúsil. Zem rozumí / správu Lidu Bo-
žího Náboženstvím: dělníky pak / správce toho Lidu / kterýchž so židovi-
stvu tehdyž ač velmi mnoho bylo / knížat Kněžských / Biskupův / Bá-
koníkův / Farizeův / Levitův / však světského spisobu Potentatův /
nádherných Památků / rozkošných Zahaleců / Lenochů / Prebendářů /
Břichopasů / yakýchž v dnes v Křesťanstvu nevíce gest:
Alle pravých Kříkwe Služebníků / věrných kazatelův / Lidu Páně
bedlivých Pastýrů / velmi málo. Nebo takové sám Pán Vůj vzbuzuje
a k žadostivým spasení myslá. Břichopasové pak sami od sebe běhají /

a mno-

a množ z nich y s pomocí Diablowau Slávy / prebend / a důstojen-
ství (yakž oni říkají) Apostolských) dosahují. Ale svěřní a praví Lidu
Božího w Eyskvi Správce, magis se tuto čim/yak potěšit (služice
an gsa od Syna Božího nazývání Lidu Páně Ženčové) Tak y napo-
mnati / aby nechage vissi zahálky / nebyli nájemníci / ale vstavěně w
pracech bedlivis dělnicy. Nebo ti kolik Kněží dwogij poctivosti hodají
gsau / (wedle svědecky Ducha Božího) kterž dobré správugj, w slo-
vu Božím, a w věcní.

Předkládá se tuto y všem Křesťanstwu / zvláště miloronskum
Ewangelium Pána Ježu Krysta / potěšení y Naucení.
Potěšení zagistě že ge Spasitel svým přemilým obilím / anobrž nejzá-
dostivější a nehvězdyjší žni nazývat, a tim ge Nebeskemu kuru vzá-
eně být, všazovati ráci. Nebo z pobožných Lid, Pána Ježišse milují-
cích w Nebi velebné Trogicy / a všem svatym Duchům / veliká radost
gest / jako běhivá Lidem w času žné z hogně dožalé vrody zejmé. Naucení
pak takové: Abi se Lidé o dobré dělníky, ženec / a správce své duchovní
k samému Pánu žně / totž k Bohu, Modlitebně vyskali / a za ně vakejto
ža nehypotřebnější dar Boží prosigli / wedle rozlužu Páně: Protož
proste Pána žni / ať posle dělníky na žen svau. Nebo
jako bez žencův obile samo od sebe se ne-sezná: Tak ani Lidé bez svě-
ných slova Božího Kazatelů / k shromáždění gisch do Nebeské sto-
doly života věčného / se nepřipravugs. Apostol díl: Kterak vše-
či bez Kazatelů, k: Poněvadž žádný z nás není dostatečný sám z sebe
ani něco pomyslit.

¶ Čtvrtý fus w Textu Ewangelium oznamuje / s'haſkau gesti In-
strukční Pán Krystus těch LXXII. vyslati rácil? S takowau zagistě / w
tterž gím gisau správu dal / poručil / a rozkájal / yak se všudyn na cestě /
w domjch / w hospodách / w Městech chovati / a so Lidem kázati měli.

Nepředněgi ge o nastavagich gím nebezpečensivoj napome-
nil / aby sobě w té legaci světského sčetci / a zevsetech stran slávy a bezpe-
čensivoj nehodlali / ale Nebezpečensivoj místo odplaty z své práce vstavě-
ně na se očekávali / řka k nim rovně tém slovy jako y prvé k dwanácti
Apostolům: Chádej / hle já posylam was jako Beranym me-
ži Vlků. Rovná ge k Beránkum / jakožto sprostné / posorné / a vissi
Obrany světské zbašené. Kněžstvo pak židovské / a ty všechy kteří teh-
dáž w Júdštu wladli / Vlků nazývá / nadíle pro všeklau zúřivost / kte-
rauz proti služebniskum prawdy Boží horčí / a něco pro podstatu a moc /
kterauž Lidu Páně řekoditi mohli. Neb neprátele Ewangelium Kněž-
stva Kněžská / Biskupové / Farzceové a Zákoncy / a gegijich Zebuzenskij
podporujen / y podstatou wladacíto Rájinských / místo-držíjich Eysar-
ských / v židovstva, ozbrojenis byli / a žn světci díl Lidu / a zvláště

March. 20.
Actorum 20.
2. Timoth. 2.
1. Tim. 5.

Lucas 15.
Eclais 9.

Podoben-
stvou.

Roman 10.
2. Corin. 3.

III.
Instructio de-
tur à Donati-
no 72. d. i. i.
pulia.

Vbiq.

wysšího a bohatýšího/ po své straně měli: Vak se to vždycky to své
te dílo/a podnes děge/že tupy lid obecni/ halaupau o své dobré
nedbánkivosti/zemním Blísku se dívaj/raduje / až n m Nábožen-
stvi to a ty cti u schvaluje / od Čehož a od kterých z řízen / a z pravdy
Spasitelné olaupen bývá: A z toho na pravé Čechie Božího Vitku
hlaupym, i Tyrantskij nehraděgij napomáhá. Jesuť tehdy Lás
pobožných / a zvláště služebníkův Ewangeliu Páně / zde na Svět
takových / jako Otoč mezi Vlky: Všude synau Božíkau obranau,
chránění gau před žlau stranau rosyckai věrni služebnici / Kryštof
Následovných.

Zatím hned dále w též Instrukci, Kryštus včedlnském svým roh-
flaným, poručil yak se měli na cestě chovati/a co s sebou nositi/čka: Pro
tož nenoste s sebou Pytlíka/ ani Mossnu/ ani obušov: a to
proto: Abn se w své prách, tak Pánu Kryštu oživěn, opacren, v ochrá-
nění gich/wssudz kam se koliv dostanau, důvěřili / by pak s sebou apř
sobě žádny z nich halétku/odrobiny chleba/a na Čele řasů / obušov/sar-
sek neměli: Také w své legaci nosením břemen/filciw/peněz/potratu/
matu / abn se neměřali: Z kterežto příčinu n toho dozvěl Pán/čka:
A žádného nepoždravujte na cestě. Nebráhj tuto Pán wespole-
ké se pozdravovati/n w potkání/ (neb gest to vše v lidná/prácejška) A
le porauj se poselskou gich nichmž / ani se zařawováním / a s někym na
cestě dlaným rokowáním/se nezaměstnávati/ jako n tim vmyšlem E-
liezus prorok služebníku svému Ježiho tom poručil/ když ho spesně k w-
zkrisení Syna ženy Sunamitské wyslal. Neb chce od nas každého
bedlivosti / spesnosti / a čestnosti, w vykonávaní povolaní na-
scho.

• Třetí cest tež Instrukci gest o domích / yak se w nich měli včedlných
Páně chovati/bi Pán: A do kteréhožkoli domu wegdetete / ne-
pravé řete: Pokog komuto domu. To gest: Všechno dobrého tém
Lidem winssugte / t němž se do domu obrátíte. Nebo pod gménem pokoge,
židé wsselihake řeči a wsecko nelepší dobré obsahowali. A opravdo-
wě pokog s Bohem w swědomi / a s Lidmi na Žemi myti / gest neznamen-
ných dar Božíj/ kterýž s sebou služebnícy Českewni w vykonáva-
ním vradu svém, Lidem přinášej: A Lidého srze ně dosahugi / ti kte-
říž gegich pravdivé věci přigimagi. A budelij tu Syn pokoge/
dii Kryštus/ totž pobožný který člověk/ odpocinek na něm pokog
wáss. To gest: Staně se mu podlé vasscho winse/ Modlitby a Sva-
te Českewni žádostí. A pakly nebude koochtati se tvámi spravo-
vati/ Pokog t wám se na vráti/ wži geho zlým winni nebudec/
neb se zlosti zlého na geho samau hlasu shrne. A tož gest což di Svatý

Pavel

I. t.
La Vie.4. Regum. 4.
1. Corin. 7.III.
In Domo.

Pawel o sobě/a všech Apostolich/a slova Páně pravodivých Lazare-
lích/čka: My jsme Krystova dobrá růže Bohu / v těch kterých magis-
pasenii bytí/y to těch kterých magis zahýnau. Gedněm zahýste gisne světě
Smrti ě Smrti/a givým světě životu ě životu.

Besseré dalek táz Instrukcy Páně vztahuge se na hospodu / jakbý se
poslowe geho v Lídě to hospodě měli chowati? dí Krystus. A to témž
domu ostaňte/gedouce a píjíce což v nich gest: Nebe gest
hoden dělník mždý své. To gest: Nesiařente se o gídlo a pití/opatřít
vás tim Lídě z Božího svnušnici. Nebo jako dobrým dělníkům rádi
Lídě gisí píti dávagli / y svámi mym wérným dělníkům dagis / když coli-
co wérně ě gegijsch dobrému / mé Boží dišlo / a gegijsch spasenii dělati / a
na tom také co svám když gídlu dagi, přestávati budete. Tímto powěde-
ním Pán Ježíss yak Lazarus, služebník Chríku a všecko Kněžstvo/
od taulek, časých stehování/ semýtam se simeykání/a od peychů, rozkřísi/
obžerství/ožralství / a pankytu odwozuge: Tak posluchačum, že gisau
powinni z svých statků své správce, k tomu také y řekly / a ginc služební-
ček Kostelní živiti / o tom rozkřize Boží Alpostol
Svatý Pawel v Listu obec Korýnské, a Galatské to wědomost vwo-
zuge/tim zařízage. Kdo od koho Naucení přigimá to slowu/powinněn
gest je s ním zdejli i vším dobrým: totíž ho živiti z svého gmeni časného.
Což oni s velikau wdečnosti magi přigimati/a dobrodincům svým toho
je skutečně odsluhovati/a odplacovati. Neb tak Pán poraučí to textu
čka: Nechodtež z domu do domu: ne žebrete / po domích se ne-
taulente / z gedně říary na druhau pro prebendy lepšíše nesmeyste/
ale do kteréhožkoli města weglete/a přigimau was/gežte
co se svám koli předkláda / Wdečně přigimente/ říhal se
zase odménūte/nemocné vzdrawūte/slovem Božím na Dusy
a Modlitbau Chríkewni na Čele: A řcete jim/potěšytedlně gich na-
pomýchte k Svatému pokání/lázanju pěkujm Ewangelistým fa-
gic̄ těste / předkládage jim že serze Messyáše Krysta přiblížiloi se
meži was Království Boží/totíž všecko dobré / y wěcné spa-
senii. O čim se Krystu Pánu ti vymluvijs/ kteríž z Bohatých Chríkew-
nich (nakž ríkag žadušních) duchodluw/sikmostně živi gisau / y práte-
ly své z toho obohacugis/ a vissak to neymensi wěch Chríku neposluhu-
gi/w žádném včeni / to Kázanju/ am to napomjnání: ale raděgi pey-
chau/Svetšku sláwau/nádherností/vlruenosí/rozpuštělosí/a mno-
hau zgetonau neſlechetnosti / Chríku Páně gisau k vrazu a tu poherse-
nij: o že když aspoň gednau to svá svědomij ne nahlednau / a na Instruk-
ci Krále Nebeského/správciu geho Chríku danou / se nerozpomenau/

Kteráz ge vči val se chowati magi/ mitoliko wssudn na Čestě / w domu/w hospodě/ale gesic dopovídá:

V. řbc.
thz. 23.
ch. 33.
imoth. 4.

¶ V pátém mísce/také w Městě/ A do kteréhož pak koli Města wegde te, a neprígnau wás/ totž wassich o mně činěných kázanj/ wygdauce na Kynky geho/ neelacee se w ně mocý/ ani večerním a nočním/bud w olisne řeci podvodným sfochem: Ale gdouce od tuď ginám ēcetež/ také prach který se přichytíl nás z Města wasseho, wyrážime na wás: Nechces wámi včasenství mítí w wassich hříších/ a tím prachem oswědčujice před Nebem a Swětem/ že smí wám zvěstovati chtěli/ kterak se skrystem Pánem/ od nás kázanym, k wám přiblížilo Království Boží: totž milost a světelné spasení: alsponewadž nás potupugete/zavrhujete, a od sebe vyhánste/ ač my se sami služebníci Boží nad wámi nemusíme/ aniž bezděky gesic k swé wěssi potupě k wám se tláčíme/ wssak wjme že wás Pán Bůh bez pomsty nenechá/wedle pohružen samě světelné prawdy/ Kteráz w zavírce textu Ewangelium dí: Pravjmě žagisté wám/ že Sodomském w onen den, brže Boží pomstyh, lechcegi bude/ nežli tomu městu/ kterež tak potupně w wěrných kazatelskch slovo Božích lehčí/ cupí/ a w ných Krysta y spasení od sebe zavrhuge. Magit tehdy spravcové Čírkewni wedle té Instrukcy netoliko hotowan Boží milosti/ w Krystu složenau/Ewangeliský Lidem zvěstovati/ ale také nelagším potupně kum včený Pána Ježíše hrozné pohružen hněwu a pomst Božích předkládati, překladan protokuw/Pána K. a S. Apostoluw. A vpuení vidě, prawdě nepotvolugscy, měliby se těch pohružek lekatí/ neb gsa gříha præludia, předchúdcevě/ a začátkově hrozných Božských pomst. Apotuď gest wsserec Text Ewangelium vyšvělen.

I I.

DRuhá Stránka Kázanj o svatém Lukáši / o němž Svaté Písmo na mnohých míscech / a Ewangelie w Čírkewni Historij nemala u zmínsku činí:

Předně/že byl rozen w mísce Antiochii/w Syrii fragině a w národu tak řeceném/ Muž včený/ Jazyku řeckého dobré povědomý/ Lékár wejborný. Kterýmžto Čtulem Apostol Svatý Pawel gen ozdobuge/ w Epistole do Kolocenn Města poslane. Když pak k poznání Syna Božího obrácen byl/ (což je se brzo po na Nebe wstaupení Páně stalo zgewne gesi) tehdy nad giné, Svatého Pawla Thowarhys/ a wssich geho cest/ prácy/Kázanij, Křížu/ Nebezpečenství/ a zármultkiv společnij gest byl/ gsa k tomu z Vrádu starší Čírkive, nařízen/Dle řeci Pawlowy k Korintum.

Lukáš
em 5
in An-
hre/ w
h.
b. lib. 3.
e.
i.
s. 4.
pawla
y poce-
thowa-
rin. 8.

tam psané/čka: Poslali ḡsme s Týmem také (Lukášse) Bratra naseho/ kterýž má také chválu w Ewangelium po všech Chřtových / a gest vys- wolen od Chřtovj/aby byl Thowaryssem putováníj naseho. V kterémž- to povoláníj tak se věrně a stále choval / až po nescílných v Městech nebezpečensivij Svatého Pavla gatčho do Rýma provodil / když tam od něho vězně vyslychni ginijs Towaryssem geho se rozessli / a Pavla opustili/on sám Lukáš s nim zůstal: Nakož mu w té stálosti v w Ewan- gelium/ Apostol velikau chválu dálwá.

Za druhé/vnušném Duchu Svatého sepsal dwě knížky Histo- rie Ewangelistek. W první Knizze/ Pána naseho Ježiše Krysta Dnes shásse pravého všecky život/včenij/a zázračné činy/hned od od začátku geho vtělenij / až v na Nebe vstaupení / obsahl. Kterážto Knizha má Žitul Ewangelium S° Lukáše, na čtrnáctma Kapitol rozdělené. W druhé/tu věcích kterež se po na nebe vstaupení Páně w Chřtvi Apostol- ske/ až do Zétha Páně sedesátého dál/ a obzvláštně dvou Apostolikw Petra a Pavla / kum a skutky vypisuge / totíž w Knizze genž slove Acta Apostolorum, skutkové Apostolství / a na osmnáctma Kapitol rozdečné: Tertullianus a Irenaeus, svatotocové/a hned bržslí Apostol- ství náměstkové/ svědci je gest Lukáss z vši S° Pavla/a ginijs Apostol- luv/ kterež se Pánem Ježišem chodivali / své Ewangelium sepsal. A což gest obzvlášni chváli hodněho/ w těch obču svých knihách tak wel- mi plně pravdu psati sletil: Až se zdá netoliko tu věcy tak je wprawdě zbehlé vyplisovati / jako gegich vlastními barvami na Tabuli malo- wané, a wyswelené; Očim všecko Swěta: předkládati: Vdudž v mnohých slavných starých Doktorův Křesťanských to jméno Malíře obdržel/ z nichžto chvály, genu w svých spisých dávané/množí se dom- niswagi je S. Lukáš Obráz a Konrakel malovati měl / za kte- raužto příčynau Satan rozprávku sinylit o Lukássovi / žeby obráz Krysta Pána, a Marie Panny měl malovati/z kterýchž se některé až do dnešního dne od powěrcích/s velikau Nábožnosti chovají/ a Li- dem v každij/ kterýžto stylckenět zloshynej neprjetelnájs d'ábel mnohé powěrcině oflamal/a k tomu přivedl/ aby zanedbaje pravého živého Obrazu Ježiše Krysta w Ewangelium wytlačenéhe/s Malowanym Obráz se zaneprázdiowali: Ale poněvadž se ten gegich blud gednismi sinylem všecko pujma Svatého poráži / a příkladu všech Svatých potupuge/služně o tom hmotném Ržemeslném Malířovi Lukássowu nenj hodně více tuto prawiti. Maluje se pak figura Obrazu Svatého Lukáše s Volen pod pulpitum/ a rukami geho ležejmi/ne bez tagemisivj figurálnjho/wedle viděníj Ezechyele Proroka oněch čtyr zwijrat/ s kol- a s křídly/z kterýchžto gedno mělo tvářnost člověka/Druhé Liva/ Ěreijs Vola/ Čižvrije Orla. Svatý Ržehoř takové viděníj vylada je díj/ že se tím předníj skutkové Pána Krysta/s vyslupení lidstvěho polocienj/při- něm

A. od 16. až
do Ronce.
Ad Philemo-
nem.

2. Timoth. 4.
2. Coris. 8.

I I.
Sepral dwo-
ge Knížky.

Tertul. lib. 4.

Con. Marc.
Iren. lib. 4.
cap. 14.

Ezechiel. 1.
Gre. Homil.
4. in Ezech.

něm zbehli/wygewuqij/ kteréž gsau čtyří Ewangelistové s bedlivostí
sepsali/Homo enim est Christus in incarnatione, Taurus in Immolatione:
Leo in Resurrectione: Aquila in ascensione: totiž Krystus gest ēlowěk w-
telenjim/Wyl obětowanym se na krizi/Ecū sylnym wzkříssenym/a Orel na
Nebesa Wstaupenym. Item, Zwijře tvárnost ēlowěka magisch / wy-
znamenávalo Matthausse Ewangelistu/ kteryž Ewangelium o Krystu/
od geho ēlowěcenství začal psati. Marek Lwówan: Nebo od sylného , a
právě nejmocnějšího Vrádu Páně Mleshášského, swau Hystorií E-
wangelisteku započiná. Lukáš Wola/ Knežství a Oběti starozákonné
znamenagach/ nebo od toho Knežství / a Zacharyasse Kneže psati začiná:
Jan pak Orla/ neb se počátek geho Ewangelium od důvodům právěho
a věčného Božství Pána Gejisse započiná/a na-skrze w celé Hystorií
síve tak wysoko proletuge / až samé Božství Páně / wysokými důvody
síverzuge.

* Naposledy/Seslost svěku / a Smrt S. Lukášse se připomíná. S.
Jeronym píše/že byl živ až do osmdesátkho čtvrtého Věta svěku svého/
a vsnul w Pánu smrti pokognau w Achaij/odkudž kosti geho do Konstantinopole potomně přineseny gsau. A tač gest Summorum celá Historia
života S. Lukášse Ewangelistu Páně/ kteráž newýmluvnau dobrotu
Boží schivaluge: Předně w tom/Zě gest Bůh Diec netoliko Syna svého
za nás wypdati: Ale také spisovatele v měle rēch w sestech činův Pána
Gejisse/ Včenj/ Smrti / wzkříssení / slávy geho/ a náscho dekonalého
wykaupení, skrze Krysta se gíz staleho / wzbuditi ráčil. Odkudž my Vídě
gistrov toho wsscho, což k spasení násemu přináleží, docházeti mužine. O-
pět je gest dobrogivý Pán Bůh ty Sváté Knihy/od Lukášse sepsané/ (w
níchž se celá Hystoria Krysta Pána/ a geho prvoří Aposstolé Chrístie,
obsahuge) předivně w Chrystově tohoto Světa až dosavád w celosti
zachowati/ a tíměr swěszech Žažých což gich w Světě gest / w ssem
Národům w známost wvesti ráčil: Gesto nescílnost ginyh spisůw a kněh
w tom půldruhem Žižen Let z hynulo. Mámeť tehdy rádi spisů S. Lukášse čísti/ a takovým Ducha S. počludem nepohrdati. Opět y to gest
paměti a všechností k Bohu hodně / že jest Hystorií Syna svého Gejzu
Krysta Pána náscho/ netoliko od Aposceolum/ Matthausse / a Jana/
ale také y od Aposstoléh Včedlníků/ Marka a Lukášse/ sepsanau
míti chci/za obzvlášenj raddau Ducha S. / aby snad netvěrný Svět
nerekl / že se Aposstole w clamu smesli , a spuntovali / aby Krysta Pána
svého neprawdivě tak w spisých wyweyssili / protož gím Svědecství
dávagij n gini krom hauffu Aposstolého. Item/ aby se někdo nedomní-
val/ že by toliko samému kůru Aposstolému Duch Svátý přivázán,
a k psanju dán byl: Ale také y ginyh/ a wsem w Krysta svěřichui se sředcě
dává/ iuxta Analogiam fidei, wedle Virtu mjrnosti / Odéluge z daru
svých gednomu-faždému-hafz ráči/ dí Svátý Pavel. Práce pak wér-

ná Ewa.

ná Svatého Lukášse napomjná gediuhho-fažděho w příkladu, k věrnosti a k bedlivosti při geho vlastním posvolání.

„**A**tak řec Kázanj tohoto výzitečně spomiatugme/ o rozeslání sedmdesáti dwou vědlníků od Krysta po Zemi Židství / pro naplnění figur o tom předešlych/ Nežž Lidi k připravě cesty Pánu / a k dílu duchovnímu s Naučením gisíhym/w kecémž se oni věrně zachowali/yako v S. Lukášs Ewangelista/zivotu slechetným / Pánu Krystu, a Črkwi geho poslaužil/sepsáním S. Ewangelické / y Apostolství Historie, a to wosse k slávě Pána Ježiše: genužto samému přinaleží cesta chvála / požehnání a panování/ na věky věkův/ Amen.

Modlitební píseň/yako: Věčný Králi Panenáss/R.

Roste Králi Pane náss/
Genž zde swau hognau žen máso/
W mnohem Křesťanskem Lidu/
Kdež swau Božstvu pravdu,

Služebné rožsy wáss.

Skrze posly wyslané/
Počtem předznamenané/
W starodawnych Figurách/
Gisž w gisých Osobách,

Sprawujess swé věrné.

W každém Městě y w Městě/
Před swau Twáří mäso gisíe
Předeslane dělnísky/
Črkwe služebnísky/

Nám dané zagiſíe.

Aby wedle Instrukcij/
Vrád gijm swérugých.
Wssudy/ná Cestách/w domě/
A w Městech/w hospodě/

Zíali Lid ti Ženy.

Dvecky mežy Wlk⁹/
Negsauc mossnau/pvtísky/
Obuvíš, obtjženíš/
Dež záštaſ/w/prodleníš/

Wy nás pášly wždycky.
Slowem Božím bez swodu/
Bež Sekářských lší/Mordů/
Wžbud ge až wyréugij/
Zgewne wypočulugij.

Nám twau samau pravdu.

Krytie s twého včenj/
S Lukášowa sepsáníš
Ewangelium, skutkuw
Apostolstých Swědkuw/

Dat, Wjru/vměniš.
Wychom w Boži známosti/
W Wjre / a w pobožnosti/
Za tebau Messyášem,
Sli s Swatym Lukášem/
Do wěcné radossti/Amen.

Na den Svatého Symona

a Judy/ dwau Apostolu Páně.

Ewangelium S. Jana/w X V. Kapit:

Milost Boží s námi/Amen.

Sessni Svatécnij Památku dwau Apostolu Páně/ po odtrhugseenás od hmotného díla domovního / a práce w hospodarství/ wede k Náboženství/ w kecémž gisne powinnij Pána Boha Čeſti/ a po Křesťanstvu tý Svaté dwa Apostoly sobě přepomjnati. Kečižto kdo gsau byll/ a čim v Črkwe slavoného gména/ až y Svatécního gisých spomínanj dosáhlí/ tomu wšemu w tomté Kázanj porozumíme/ když převé Svaté Ewangelium, k dněsnijsmu Svatku zjedně, s význotí čtené přeslechneme/ w těchto slových Svatý Jan w rozdjiu X V. ge poznamenal/a Pán Ježiš všty svými inluwil/čka:

Toto

Soto příkazuli vám/aby sste se milovali we-
spolek/gestli Svět was nenaividí/wijte je
mne prvé negli was w nenaivisti měl. By-
ste z Světa byli/svět což geho gest milo-
valby. Zé pak z Světa negste/ale ya wywo-
lil sem was z Světa/proto nenaividí was svět:pama-
tugte na řec man/fterauž ya powěděl gsem vám. Není
služebník wětší nad Pána swého. Gestli je gsau se mně
protiwili/ya vám se protiwiti budau:Paklii gsau řec
man zachowáwali/ya wasy zachowawati budau. Ale
to wssecko včinil vám pro gméno mé/proto je neznagi
toho který mne possal. Bych byl nepríssel/a nemluvil
gim/hřichubu neměli: nyni pak nemagi wýmluwu z hři-
chu swého. Kdo mne nenaividí/ten ya Otce mého nena-
vidí. Kdybych skutku byl nečinil mežo nimi/fterých
žádnih ginh nečinil/hřichuby neměli. Nyni pak y wide-
li/ya nenaividěli netoliko mne/ale ya Otce mého. Ale to
se přihodilo/aby se naplnila řec/fteraž w Zákone gegich
napsaná gest: Zé w nenaivisti měli mne darmo.

Symma Textu přečteného zdržuje w sobě napo-
menuti/ano brz rozkaz Syna Božího/tervsem Krčšianum
se wsiabugich: Abychom se wespolk milovali. Ne-
bo prawe Wijry; a setrvání w Pánu, vlastní povinnost
gest při svěřených: totiž netoliko Krysta milovati/a geho Ewangeliu-
muzati: Alle také k bližnjmu swého Krčšianské lásky dokazovati: d) Pán/
Toto gest příkazaní mé/aby sste se milovali wespolk/ya-
kož ya miloval gsem was. Na těchž zápisí dwau částečách/totiž
na Wjre w Krysta/a na láscie k bližnjmu/wsseckno a celé včenj Pána Ge-
žisse wistu/a neb záležii. Odkudž S. Jan w Kanonice napsal: A totot
gest příkazaní geho/abychom věrili wegměno Syna geho Gežisse Krysta/
a milovali gedni druhé. Nebo Zákona naplnění gestě milování/
dokládá vysvolená nádoba Páně k Krčšianum. Včini se tehdy budeme
wszystlením Textu dnesního Ewangeliu/a připomínáním sobě Apo-
štoliw Symona a Judy/Zemto dwěma fusu:

Nenprísei

Nehyrové/D společně sebe wespolek křesťanstvu láskau milování.
Za-druhé/D Symonovi, a Židowi/dwau Alpostolsich Páně.

Při Prvém slystme { Coby bylo
Vat gest potřebné } společné
A proč se má zachowávat.

Bratrství/a právě křesťanství/láskau skutečnau to milování.

¶ Coby bylo? Gest blížnímu w potřebě/a geho dobrém w svedeno
to s chutí činiti/ čehož drahá Tabule Zákonu Božího vyhledává;
zpomíná/a rokazuje/ Nakázto: Rodice své/ vrchnost/ starší světem v
vrahem/čti/ vágne se t ujmí místi/a kewsem givim lidem, pokorné/riske,
spravedlivé, milosrdné/pologně/ trpělivé/victivé/pocitivé/wprávné/
volidné/přátelské/věrné/bezpečí/pravodlivé/dobrodinné/převětivé/
nezpochybňovat/láskavé/wzarmučtu s blížním zarmaucené/w radoši ve
sele/ne na čas, ale až do konce/stále a trwanlivé. Nebo Pán Ježíss/v
geho Alpostol Svaty Pavel/w svedka přikázání druhé Tabule, w tom
gednom fratre obřahují/ říká: Milovati budete blížního svého/ nako
sebe samého. Protož dí Alpostol: žádnemu nebyvete nic dluzní/ gedine
to/abyssit se wespolek milovali. Nebo kdo miluje blížního/ Zákon gest
naplnil. Milování blížnímu zlého nečinij. A protož naplnění Zákonu
gesti milování: totíž, před Světcem a blížním děge se skutečným milo
váním Zákonu naplnění: Ale ne před Bohem. Opět/zewnitřním ču
nem/ale ne Srdcem/tak hat Boh to naplnění dokonale místi chce. Nebo
nako ne pro Víru/nakožto pro skutku zásluhu: Ale s křeží Víru/dává
se nám spasení: Tak ne zewnitřní láskau děge se Zákonu dokonale naplně
ní: Ale toliko srdečného milování/ genž gest owoce Víry/ prokazuje
se nakež-takež znamenj/ kterýmž se ne Dánu Bohu/ale toliko blížnímu od
blížního skutečné pohodli/a geho vás naplnění činj. Nachází se pak
w lidech to milování dwogis: Gedno právě křesťanství/ kterýmžto
křesťan/Duchem Krystovým gsa dadchnutj/w svedky křesťanů pro
Krysta miluje/a svými bratřimi/ Ne obyčejem Sektařským/pro
Sektu/gednotu/ale jípřípobem křesťanským/pro společné/a gednoty mysl
ně, zewnitřním givim Pána Ježíss/va/ ge nazevná/a v sebe za vlas
sinij přáteli/totíž společné Audi gednoho Čela/ gehož gest hlawu Kry
stus/počítá/bn pak některii v něcim w smyslu/včemj/a nějakých Ce
remonijs/málo se od něho dělili/w svedek proti křesťanství lásky/z Br
atrství společného/takový gich v sebe neuylucuje/ ale gednosteyně pro
to giveno Christianus à Christo, miluje. Nakáz w tom Alpostol Tessa
lonyc au Obec chvalis/říká: O láscie Bratrství není potřebi psati vám:
Nebo geste w se sámi od Boha naučili/ abyssit se milovali wespolek/a
zagistě to činje kewsem Bratrství. Druhé milování bývá a gest w
mnohých falešně: kterýmžto některii ne w svedky bratři/totíž křesťan:

Milování
společného
křesťanství
be spolek.

Rom. 13.
I Cor. 13.

March. 13.
Rom. 13.

Mat. 22.
Přátelé Bo
ži.

Gednostey
křesťan.

Rrrrr

Ale ty

Ale tý koliko milují / a za své Bratrů přísmají / kterí se s nimi v od-
zvášením nějakém Symulu písmu Svatého / a v rozhodné Roci/
Secte a gednoč říownávagi. Válo/zid žida/Papežnict Papežnitsa/Eu-
terian Euteryana/Kalvinyan Bezáhana/Vdovolitene Novolitene/
Zborník Zborníka/az také cert žádného gneho říom svého holomka ne-
miluje. Ale gneu pak v stupňové pravého milování / a Osoby gedny
nad gne Lásky od svých hodněssí/ jakožto Rodicové/frewni, přiby-
zni přátele: A po nich vechnost/pak. Česedé/čeládka/a rovného Ná-
boženství Audové/ o kterýchž všech vlijs Apostol/ říta: Czynite dobré
všem/a nehyvíce domácím Wijry/totž gednomyslním v Wijce. Opět
dří: Kdo o své, a nehyvíce o domácí Wijry peče nemá/horší gest nežli ne-
věrný. Však ti domač, nad gne bližní všice se magii tak milo-
vati: Abi se v gne dakečíssi netupili/nehaneli/nezamstali/a netolito
nic; zlehko v reci/v skutku od tého teprve nemysly: Ale v neymenssim
zlep se nespominali. Tohoč hle, a takového milování, společná Křesťan-
ská láská všeckých vyhledává. Válož Apostol gegi vlastnosti a pov-
ahy vypisuje v Listu do Korintu poslaniém. Dále říysme /

¶ Váž gest potřebné pravé Bratrské milování: Tak velmi / že bez
něho/wedle svědectví Ducha Božího/ něcmyž gsmi / bychme pak znali
všeliká vmení/ neb vmení bez lásky nadýmá/ dříi Apostol. Item/ milo-
vání gest pravidlo všech činů v reci nászych. Nebo však Nábožen-
ství dohání nás milování Boha: Tak svornost vzdělává lásku blíž-
ního. Item / láská gest gistá Nota & Tesser filiorum D 21, znamení/
čenč/heslo/barva, Symbo Božích / totž Křesťanův pravých. Po-
tomé zagisté(dří sám Pán) pojagní že gest viedlných mogi/ budeceli se
vespolek milovati. Item / bez milování Křesťanského nemůže se dum
Boží sirovéti: Uníž to být může/ aby se zase do Chríkve navrátila
pravá gednomyslnost / avo Náboženství svornost / ktež tu pravidla kře-
šianství lásku říobě vespolek všenekni předsebe vezmau/a zachovagis;
nebo však Koráb Noe/který Chríkew Svatu předfiguroval/ z dříví
čtverhranatého byl vdelán: Tak má být každý Křesťan zevšech čtyř
stran-Osoby své láskau ſu pohodlj a v vzdělání Chríkve ſpíſobný/ aby
na žádnau stranu od ní neodpadal / vči Augustyn Svatý. A ztoho dříi
Apostol: že dokonale milování gest Swazek dokonaloſti. A proti
věi tří Svatý Pawel: Oblecte ſe však vnyvolenij Božij, Svatij a
mili/v říewa milosrdensvíj/v dobrotu/v pokoru/ řídmose: ſnáſseglo-
ce geden druhého/a odpauſtěgice ſobě vespolek / malí kdo proti někomu
žalobu: Válož v Pán Kryſtus odpuſtil vám/ tak v tvy: Ale nadevšetko
ioto měgce lásku / kteráz gest Swazek dokonaloſti: a polog Kryſtu ač
panuge v Šrdcích vassich / kterémuzeto pomoláns gste v gednom
Ecce / v budtež toho vdečniſi. Tchóž rovné ſimulu gest říi Pána
Spasitele / z Ewangeliu dneſního přečtená / kterauž Sym Božii

dohánij

alata 6.
Tim. 1.5.

Corin. 13.

Milování
říestvanství
o potřeba.
Cor. 8. 13.

Phil. 1.2.

Johan. 13.

mila August
Psal. 14.

kol. 3.

Křesťanství
se vespole-
k milová-
příčiny.

doháni sive následovníky w křesťanstvu, k společenství sebe wespolek milováníj/ gisimí příčinami.

Předně/ rozkazem svým/ řka: **Totok gest přikázani mě / abyste se wespolek milovali.** Kteréžto přikázani sive Pán náss welini zhusta/a w tom samém patnáctém položení Evangelium S° Jana, tříkráte čími slovy opakuge. Na kteréžto přikázani Syna Božího (gehož Bůh Otec z Nebe hlasitě poručil wšem poslauchati) kdož nedbaj/ tisí gisí časné y wěcné potuty, a myly na se vwozugi.

Za-druhé/překladem svým Spasitel k milování wzbuzuge/**Nakož y já miloval gsem wás/ tak welmi horlivě/ a nesmrtě/ až se pro wysvobození nás Lidských pádu/ z hřichů/ z Božího hněvu; z moci dábel- ské, z Smrti wěcné/ až y z zatracenj Mluč/ Peckla/ na přehořku Smrti Krejze dobrovolně z lásky wydati rácil:** Gesto swětšího milování nad to žádny nemá/ aniž může čím vse geden k druhému lásky dokažati/ než aby život svůj w času potřby, a Smrti kdo poležil za přately sive/toriz: Za přitele aby se o povídžil všeji/ a veb gey od Smrti/s oponážením se pro něg biti rann/ sekod/ vrat/ práce/ těžkosíj/ až y smrti, rázalaliby toho tak dalece potřeba / wysvoboditi. Což gesto wše Pán Ježíss za lidstvě pokolenj/ smrti wěcné poddané / z samé pauhé lásky včinil: a chceť w tom od nás následován býti/w potřebách nášich blížných/což je se y při svatých Apostolsich násslo/vkazugj to gegich řutkové, od Swatého Lukáše popsanj. Sem přimáleží y onen řutek wěrného dworečnja/někdy Mauryc Kurfirſta Saſkého / kterýto k pocti wostu Králi Ferdynandovi slavoné páměti / gsa w výřich na wogně s Turky se w potykání / byl raněn, y kůn pod níjm prošřelen / tak žež s ním na Zemi padl. Dworečnju pak geho řutek spěšně z Koně svého / a Pána na něj wsaditi chceš / ale pro vtok Turkůw na Knížje se walých/ nemoha toho spůsobiti / pustil Koně / a Pána ležícího na Zemi okročil/ brániw ho sylně/ a wšech rány sečné a kopí na své Čelo bral tak dlaňho/ až gisí Kenthari dospěli, a Turky odehnali: ten wšak dworečnju od množiví ran hned toho dne vmlcel. Mauryc pak Knížje za tu lásku geho/ kteréž při wysvobození ho od Smrti, swau Smrti k němu dokázal / nětoliko gey poctivým pohřbem / ale přígeda potom domu/ geho Bratří a krewní přátel Erben y statkem po zemským poctil. Protož k tomu w podobně příčině Kryštus poraučí abychom k sobě lásky dosazovali.

Za-třetím / Alžízch mnohými / z té lásky společně pocházejichini: wý přátelé mogi gste / včinjeli to cožkoli já přikazugi wám: Ne žež se milování společným přátelství s Bohem zaslouhovalo: Ale aby oswotcem Výry / a znamením lásky Kryštovy k nám

I.
pro rok
Pána svého.
Ioan. 13. 15.
Matth. 17.
Deuter. 18.
Lucr. 12.

II.
pro překlad
Pána.
Iohann. 15.
Ephes. 3.

Aba Apolo-
lorum.
2. Cor. 11.
Historia.
Anne Domi-
ni. 1542.
Sleid. lib. 15.
fol. 163.

III.
pro vžitek
roho milos-
ravný.

bylo. To pak s Kristem přátelství obsahuge w sobě nevýhůlné do-
 brodiny / vžitek a potěšení. Sedno / že se za takového Pána nědá nestydí/
 ale v před Nebechmi, a S. Křesťanské České Lásky k nim se přiznává/
 řka w Textu: **Gij wás nebubu nazývat služebníky** ale wás
 gsem nazýval přátely. Druhé/že takové tagemiství svých spásy-
 redlných znáti vybívá / a s křížem Duchu Svateho gimi ge zgewuge. Neb
 služebník newij coby činil Pán geho / ale já všecky věci/
 kteréž gsem koli slýšel od Otce mého / známé gsem wám
 věnil. Tač pak tagemiství něgsau všecky spytování těch Božských
 a w písmě požámenaných věci / kteréž k spasení nássemu neprináležejí:
 Ale gsau nehypotěšte dnešní slibové / kterýmž Srdce Otcovovo k nám
 věrčím laskavě odwrtá, a zgewuge Kristus: Zé tomu Milostivý
 Boh Otec chce / abychom křížem Krista všechni supoznáni pravidly při-
 říli / a spásenj byli. Třetí vžitek gest / giftota vyvolenj násseho k věcnemu
 w Nebi přibytku / dí Pán: Ne wý gste mne vyvolili / ale já
 gsem wás vyvolil / abysste sli / jakožto vyvolenj mogi k práci
 skutečného wespolek se zde milování / a z toho vžitek přinesli / svornos-
 ti Křesťanů / cti, slávy h gmeňa Pána zvelebeni / Angelům S. rož-
 weseleni. A vžitek wás totiž wám samým k dobrému aby žustal:
 neb cim milováním společným ne Bohu / ale sami sobě poslaužíte / Boh
 zazisí svornost Bratrskou misluge / a sgedenocné Křesťanství Modlitby
 ochotně naplňuje: protož se wespolek milujte / aby žacibysste koli
 prosyli Otce ve gmeňu mému / dal wám: Ne za to wasse milo-
 vání / ale darmo z milosti / k dosvědčení wasseho milování. Tyč hle vžitek
 společná Křesťanská láska přináší. Zároveň / vede k té lásku Kristus
 své věrné / Nenávistí tohoto Světa / kterouž se proti voleným Božím
 všická / říká: Toto opět potřeti přikazují wám / abysste se milo-
 vali wespolek: Pavli was Svět / totiž w Světě bezbožnij
 lidí nenávidis / věztež jež gest mne samého Pána wasseho / Bo-
 ha pravého / w Těle Messyáše Světa Spasitele přestomého / pravé
 než wás w nenávisti měl hauff nezaboháv / gessto gsem gimi nic
 zlého nečinil / ale všecko dobré / dopaustěge sluch svému wchodiť na
 dobré h na zlé / a dávage deset h všelikaké potřeby k živnosti na sprave-
 dlivé, h na nespravedlivé. Byssste byly z světa / totiž takového ne-
 gřechetného obcování / pověrceného Modlitbářského Boha ctěnja / právě
 dábelského proti Bohu a pravdě slowa božího vputně se postavování

(yaflo)

v. 16.

v. 2.

v. 6.

ca 11.

in. 1. 3.

Tim. 2.

v. 11.

v. 18.

man. 2.

 111.
 pro mno-
 wj neprá-
 w i věci.

v. 5.

(nako větší byl w Swětě takových Lidi gest) O gisē jé Svet což
gest geho milowalby to při wás: Zé pak z Svetá až takového
hauffu neznabehu negste: Ale já z Svetá, z takových swět-
ských zlych powah, wywolil gsem wás, sobě oddělil / a k prawé
Boží sluzbě včením svým spisobil: Protož z té samé příčiny wás
Svet sevšemi svými dworáky nenávidí: wssak když se wám to-
ho co od množství nepřátelů bude diti / **Pamatujte na mluv řec/**
Kterauž gsem já miluwil wám/ přikazujc abysse se milováním
w společné gednotě a w swornosti drželi / a tak gednosivně tém svým
nepřátelům odpjrali. Neb Poněvadž se Diabolové tak nalo ſupi-
ny na Rybách / a člankové řetězů / sworhě gedni druhých drži / k vſebo-
zenij wám Božím wywoleným: O nadtoč wý zachowávete gednotu
Ducha w swazku poſoge / a milováním společným se wespolek wazuge-
te. Neb tak se wogsta nepřitele zmáhagis / Když sobě iverně na hěg pomá-
hagis. Byť wám pak nepřatele nětco někdy n vſeodili / nevrážente se na
tom / nýbrž na mě předpovědění se rozpomněte / swědace je Není
Služebník wětší nežli Pán geho. Poněvadž gsau se mně
Pánu Bohu wassenu protiwili zlii Lídě / co gest to diwného ? Zé
n wám se protiwiti budau. A gestlije gsau řec mlu-
nevázně / posměšně / a potupně / k haněni toliko / všebe zachowáwa-
li / bezpochybně že n wassh, mogis ivernij Následovník / a Slovo
Boží v pějně řážich / tak potupně, k sainemu walchosváns, k přewraco-
váns, pochycovati / a co Psy s pochycenau kosti z luchyně / k přemýšlání
všebe, zachowávati budau: Wssak se tím těſte / že cožkoli ten zrá-
dný Svet zleho wám včiní: To wſecko včiní wám / Ne pro
wasse wensuply / (Neb Svet raděj Svaté nevinné / nežli zločinné
hani / kachruse / tupii) Alle pro Čměno samé a včenj mé / Kterez wý
wyznáváte. Neb na wětciim-díle ti Lídě / Kterejž se zdagis ne-
nábožnějšího a nenprawdiwětšího Náboženství býti / neywscce / Ce-
remonialně / hmotně, samo-všině / wedle vstanovensi Lidi posupugis: Ča-
kowí nežnagis toho Boha Otce právě / Kterejž mine Syna swé-
ho k dostatečnému spasení / Náboženství / a w něm poct, Služeb Božích
vkazání, poslal. Protož když wás budau mordowati pro Víjru / n
tim se budau domiswati Pánu Bohu wzácně slaužiti.

Tentot gest hle ſimsl wſech těch Slov řecí Spasitele naſeho / w
porádku Textu Ěvanclium wywětlených: w kterychžto netoliko vſa-
včnau nenávist od Svetá, iverným právě w Kryſta, předpovídá:

a. s. 12. 16.
20.
mile.

Ale tím nepřátelstvím svých věrných k milování a k svornosti napomína / Abychom sobě věrně proti nepřáteleům / Modlitbou / věčením / na-
předním / potěšováním / svorností / zámluvami / a gůzmi všestalý-
mi Duchovními / v Čelestními potřebami napomáhali. Nebo jako
Manželé na se laskavě, právě / nedostatkům / zármutkům / chudobě / žalo-
sti / Tovaryšským sobě něsti mísle - rádi pomáhají. A na svogně žádny
Strach / hruza / nebezpečnosti, nemůže být / aby gůz věrní bogovin-
ě neměli geden pro druhého podniknouti: Takto gisí a to také, v kře-
stanském společná Láska činiti gest povinna.

I I.

vot Sva-
t. Symo-
na Júdy.

arch. 13.
larei 6.
seb. lib. 3.
p. 11.

Srži druhém Rozdílu Kázani říkáme o těchto dnešních dvou
Apostolských / Symonovi a Júdovi. O nichžto oba u Svaté
činnosti připomínáni v Kříži chtěli předkové našího gednoho dne
činiti: Ne proto že by obadila na gednom místě / v geden den / a v gednu
hodinu, (yakž se mnozí domnívají) pro Kázana Svatého Evangelia
o Kristu / žítí: Ale že gau Bratrů od gedné Matky / Manželky
Alffcovy / a po Smrti geho Kleofassové / jménem Marie / Sestry
Blahoslavené panny Matky Páně / spolení byli / jako v Apostol Jakub
mensi řečení / s Júdarem vlastní Bratr / Synové Alffcovy / Symon pak Kleofassů Syn.

S i m o n .
lca 6.
terum 1.
arch. 10.
arei 3.
erod. in 10.
p. Matthaei.
ceph. lib. 2.
p. 40.
seb. lib. 3.
p. 10.

Simon ten měl příjměnii Zelotes, horlivý / a Kavanecský / proto
že se narodil v Něstě Kána tak řečeném: Po viditelném příjmu Ducha
Svatého kázel Evangelium Kristovo v Egyptě / v Libi / a v Per-
sii / v Královstvích tak jmenovaných. Odškodzit navrátě se byl
v Jeruzaleme / až do Žáta svého svého dvadecátého: v kterém
své počestné a Svaté Starosti / za panování Traiana Císaře / pro
Vistu Kristovu, několik dní něčimi vkrutně mrškán, od nevěrných
strčel. Vzápětí Smrti vzkříšováním Muzedlnský život svůj
dokonal.

V D A S .
vte onen
Starosty.

Iudas Bratr geho příjměnii měl Lebbeus, to gest Srdnath / a druhé
Thaddeus vyznavač / ten po přijetí Ducha Svatého dosál se ne-
pravé do Mezopotamie a Pontu / kragijn tak řečených / gsa tam od
Svatých Apostolů vypraven k králi Abagarovi Edessenskému /
k vzdrazení ho jménem Pána Ježiše, od těžké a přebolelé podagry /
od kterého Abagar přechodem Kristovým / skrze Listovní psaní k ně-
mu / před Smrtí geho vzdrazen byti žádal / jakož se o tom pěkná Hi-
storia, v první Křížové spisých čte. Kterak Král Edessenský / neb Me-
zopotamský / k Pánu Kristu v tato Slova byly psaní včinil:

Abagar

**Abagarus Král Edessensth/Gefiss Spasyteli/a Léka:
či wejbornému / w Jeruzalemstě Ragine zgewenému,
Pozdrawení wzťazuge.**

Euseb. à cap.
13. 13. vfg; ad
finem lib. 1.

Ossa mine gisťá správa, Gežiſſy / že ty spolu s tvojí-
mi Bědníky/bezevšech Apatyč/Letí/bylýn/mastí/Tráňú/Lidi
od nevnezdraví lednějších neduhův vzdávujes / až n Smr-
tedlným a mrtvým život jasť darujes : nadto / halž pověst o tobě znijs/
od Narodení Slepým řeck / Fulhavým k chodení zdraví a čerstvost / hlu-
chým sluch / němým řec dásves / Malomocné očysťujes / z přewelmi
dlaňých nemoch / z bolestí / a audář z polamání / samým člukem svým
býdne vytrhujes / až n Duchy nečisté, Diáblu / přemocné / Lids koliko
rozklazem vyháníss. Uslysavše já to o tobě / a o takových tvojích vel-
komocných skutčích / z toho to dve o tobě saudím : Neb že gsy ty pravidlím
Bohem ; Nebe na Svět příslým : A neb Synem Božím Věčním / od
Dece k činění těch skutkuw Lidem w nich potřebě poslaným. A protož
tvoje milosti tunto psaním k tobě poslaným presým / že sobě nesužíss fe-
mně přigiti / a mne nemoch ztrápeného také vzdáviti. Neb n tu správu
mám / že židé proti tobě repčí / trápiti y zabici tě vijnili : vypravo se teh-
dy raději kmeně : já ač mám Město k sídlu dwau vzácných Panu ne-
weliké : Však poctivě/hoyně/ Lidské / pěvné / a dosí nám oběma k by-
dlení w něm prošanné.

Přání Mbas
gara Krále
Edesfenské
ho k u pánu
Krysu.

Na kteréto Psánií Pán Krystus říše psalci odpo-
věd Abagarovi králi/ po Legaru vcho Ananyášovi říce-
ním, dal a odeslal jí řeči slovici:

Odpowido
psana / od
Kryšta Péna
Abugarowa
oddelegowane

Sagare / Blahoslavenh gsy jes wemne vswéřil / ge-
sse mne osobně neviděv : psánoč gesť zagisté o mně (v Prostocých)
že spisegs ti kterýz mne nevhlidagii wemne vswéři / a žigvi skrže nme
budau : Nežli ti gessto mne každodenně očima , y hmotně před jebau spa-
trugii. Kdež mne pak žádáss abych seť tobě wyprawil / wěž že já to wſſe-
ctno / proč gsem poslán / v Geruzalemě a na těch Místečech , chch wyplniti :
A když gž vyplnijni / a swé poselství vyřídji / hned se zaseť tomu kdož
mne poslal navrátití mám : Však když wzhůru do Nebe vzat budu /
a odegdu / possi k tobě gednoho z Včedlníkův mých / kterež tě gménem
a moch mau vzdrawi / a tobě , y wšsem tém kterež s tebou a v twém Ne-
stě nedůživs gšau / k zdrawi y k žitovci obogjamu spomáže.

A tak po na Nebe rostaupení Páneho Apostoleta toho Jiřího Thaddeus
ášesť Abagarovi Králi do Edessenské říše vypravili / kterenzí wedle
príporovédi Krysta Pána svého, Abagara Krále, Kázaním Svatého
Ewangelium, prvéť Všre výnášek potom hned v gine ninohé od ne-

nevzdrawite dněcích nemochí/gměnem a mocí Pána Ježíše vzdávili
srze kterého jázrak wšech poddané toho Krále / spolu s ním/ Svět-
lem pravdou oswstil / a Křesťanstwo w něm stojí.

Tato Historia pravdivá, z rozkazu Abagara, byla hned sepsaná/ a w
stlepě na zámku Edessenstém / kdež je Magestaty / Svobodn / Zemstě
dcky chowali / s významem / za Nejdražší počin pro potomky osvobozená.
Odtud se potomné Čaddeáss dostal do Království Perského / kdež od
kněží pohanských pro Ewangelium Spasitele násseho y zabit gest /
potvrdil toho krwi swau / čemu gest o Pánu Ježíši Líd včil / nám k
příkladu: Abychom sami v sebe y v gňjch Sláwu Syna Božího rožsny-
čovali: Blýženim svým k Víře/k zdraví/y k spasení napomáhalí/a kó-
zalaliby potřeba/pro jméno Páně, proti věnskvi, y Smrti podstupová-
ní se nevynáhvali/činice to wšse / k čemu nás powinné z Křesťanstvé lásky
wespolek se milování vede. Kteréž coby a hal potřebné bylo z a pročho
se od nás zachovávat mělo: Ento kázanim gsmě se vyvěrali. Pán
Ne' est k ráci ge w pamäti nassy sležiti / a to milování společné sám mezi
námi wzdělávat / Dílem Duchha S° / křeče včení Ježi Krysta Pána
Nassho/ kterýž buď od nás cíen/chválen/ až na věky věkův / Amen.

Modlitební versowé dva / Spisvagi se yako:
O milosti Božská/racíž u.

Pane Ježi Kryste/
Ráci nám pomoc dáti/
Duchom w lásce čisté
Mohlis živu být / a
Společné w Křesťanství/
Sworné w Náboženství/
Tak yako nám překazuges.
Slowem svým vyvěuges.

A w tom milování
Bratrském sloučené/
Osouce zde svázaní/
Ať můžem společné, až
Světa nenávisti,
Přemáhati zlosti/
s Symonem Jídu mužně/
K twé Eti Kryste nábožné.

A M E N.

Na den všech Svatých / Ká- zani na Ewangelium S° Matth. w rozdílu V.

Nenávisti Pán Boh, Otec Nebeský / pro jásluhu Syna svého
Ježi Krysta Pána násseho/ Dílem Duchha Svatého ráci nás
pojmětiti/ Almen.

Ento dnesní Svatel (Lidé w Pánu posvěcení) w Křesťanstvu
jméno má/ den památky všech Svatých. Nebo yako celoročním rádem w Ná-
boženství, w gisné zážitkě dny Svaté Lidi, někdy na Světe přejomné/ rozdílně

připomí-

prípomínáme/ a gmeňa/ osoby / v všech pídeſtih svatých život gegich nábožné ſobě w
wědomost vwozgemu: Tak dneſního dne ſpolečně weſkeren tře Svatých ſvětjim/
Slavností k tomu nařízenau. Kteržto ſvůd píkod má od Bonifacya ſeywysloſhho/
ho Biskupa Ržimského / Léta Páně ſteſti ſtěho a oſmeho. Nebo když tři Biskup w
Městě Ržimě ſpárovat žávěný geden Šarap Vohanský Koſtel, wadior Pantheon
tečený, totiž Koſtel všech Bohůw / (Tak gey byli pohané gmenowali) do něhoj pídeſte
Mbre Ržimská/k wiſte Křeſtianště; pohanſta obrácená/všechy Obrasy a Mod-
ly Vohanské ſnosyti/a gey žávěci dala. Tchdy Bonifacius, s dovolením Chafe Žof-
ky Tyranna, a Wraha Maurycey pídeſtihho Chafe a Pána ſvého / rozkázal z té-
hož Koſtela ty všecky Moudly rozházeti / a ſpáli / Oddaw a posvěti gey ke gmeňu
a poctivosti blahoslavené Panny Marie, a všech Svatých. A poněmaž prvé řaui
wadior Pantheon, totiž Chrám všech Bohůw / aby gij od Křeſtianá byl gmenowan
Koſtel všech Svatých: Natikdum také gisť den Švátečníj / w němžby jako někdy
pohané všech ſvých Bohůw, a Lidí ſlavoných dávno ſemelých: Tak v Křeſtiané na
témž miſte a w témž Chrámě / Slavnost a památku Panny Marie a všech Sva-
tých / kum píkadem Vohanském ſvětili / a gím Nábožnau vetu (na ſameho Boha
píkafuslegých) činili. Což ſe hned řehdáž w Ržimě žácalo: Ale vſak newſek řeſti-
anstwo ten Švátek Dneſní přigalo: Až ceprwa po 222. Lettech, od prvního vſanou-
wenij Bonifacijowa, gest vſeden ſtrze Ržehoře / toho gmeňa čtvrtého / Biskupa
Ržimského / s dovolením a dopomožením k tomu Chafe Židovská prvního / Krále
Frantěho. Kteržto oba léta Páně 830. Směrem a Mandatym řeſtianstwo k tomu pí-
wedli/aby každoročně výdycky prvního dne Měſíce Listopadu/Švátek všech Sva-
tých ſvětili. Od ſteřehožto času / ſazech 760. až do tohoto Léta Páně 1602. w pídycky
Prima Nouembri, w pranostykách ſe poſládá. Štvrzen gest pakento Švátek/a
opět po-efetij twrděgiſ obnowen / až v to powěry a bludná domniénij o Dusſich Lid-
ských/w Děſtich ſe po Smrti trápiſych, proměněn/Tisýc̄ho a dwacátého/ſtrze Odys-
la Wnicha / rádu Svatého Benedykta. Kterž ſlychage w Královſtví Švycrském/
an z hory Echnp, vſawičným plamenem hořej/časie, pěčalosně ſwuky / podobně k
lidsthem plácum / l kánjm / naſkánjm / a k nepečſsim trápienm / týchájeſi / (Což ſe
z té hory poſawád ſleychá/a pochážh to něco z ſwuku Mlete weaucyho/a něco z ohně
zemního/ka horou / plnau Syry / wen ſe wyrázejcypho /) Zagine neměw/než je to té
háte ceně ſemelých Lidí duſe ſe trápij, a tak ūloſně vpeči/aby gím oduš wždyne pak
mohl ſpomenych/Švátečníj Památku Mrtvých Lidí vſtanowil/w ſteřej aby ſe mnoho
Meli za mrtwé ſlužilo/k Svatým wolalo/a za Duſe něco dāwalo/zřídil. Od kudž
Švátek všech Dusſicel ſe vrodił/a každoročně, hned druhý den / o dneſní ſlavno-
ſti, w Chrkti Ržimské ſe pípomínáwá / prawjet byti za ſluſně / aby ſe při památky
všech Svatých / druhého dne také Památku všech Dusſi Lidí ſmrlých činila / a
Meli ſlužením/od živých pak za Mrtvě ſvé Rodice/přátele/Officer/Almužen/ ney-
wice pak ſemli ſrozdawanym/posty/Wigiliemi / a gisťmi k tomu ſkřenými Ceremo-
nyemi / Duſse z Děſtice wylupowali. Kterhmižto činy / v ſamým ſmyſlem bludným/
děgiſ ſe powěry/ásluhám Kryſtowým potupa / a Duchu Svatému rauhání. Pro-
tož Lidé prawdau Slova Božjho oſvječení / nemají obýčege, w dneſníj ani w ſey-
trcyſſi den / a Summau nildy / o těmi powěrami a bludy ſe obſratci: Ale gisť ſauč
z piſſma Svatého/že po dobožných Lidí Duſse do rorukau Božjch k potěſení/žlych pak
vptjmo k wěčnemu ſaeracej, z Tel wycházege / ſe doſtawagi: Pánu Bohu mrtwé
poraučegi/a raděgi w dneſní Švátek z Slova Božjho o Svatých mrtvých v živých/
a o Čenostech gegich ſe wypěugj. Což v my ſe wěrnými včinme / a při této chvíli ſe
dneſního Evangelium Š. w ſpáſitelném rožgimani píed ſebe wezměme. Řebož v-
žitkám porozumijme / když ge prvé pro wějnosc Slova Páně powſtanause píeflyſſi-
me/wedle ſepſáni od Š. Marchauſe w rožolu. V.

Wida

Švátek
všech S.
gest nařjen
od Bonifac
uya řečho.
Léta Páně.
602.

Platina in
Actis Pnati-
ficium. Calen.
Boem. Histor.
pag. 165. 313.

Obnowen
od Ržehoře
čtvrtého
Léta Páně.
830.

Štvrzen
ſtrze Svat-
eho Odyla
Léta Páně.
1020.

Vergil.lib. 6.
de inuenit.
terum cap. 9.

Pírod
Štváku neb
památky
Dusſicel.

Neda pak Pán Ježíss žástupn / vstaupil na
húru : a když se posadil , přistaupili k němu
včedlníci geho. V otevřew vsta svá včil
ge / řka : Blahoslaveni chudij Duchem / neb
gých gest Králowství nebeské. Blahoslaveni tisíj /
neb oni vládnouti budau Zemij. Blahoslaveni kterij
lkagij / neb oni potěšeni budau. Blahoslaveni kterij
lačněgij a žijzngij spravedlnosti / neb oni nashrcni bu-
dau. Blahoslaveni milosrdni / neb oni milosrdenství
dogdau. Blahoslaveni čistého Srdce / neb oni Boha
viděti budau. Blahoslaveni kterij proti-
wenství trpij pro spravedlnost / neb gých gest Králo-
ství nebeské. Blahoslaveni gste když wám zlorečiti
budau Lidé / a budau se wám protiwiti / a prawiti
wsecko zlé na was lhause / pro mne. Radugte se a we-
selte se / neb odplata wasse hohná gest w Nebeských. Neb
tak gsau se protiwili v Prorokům, kterij byli před wámi.

ngelij,

afio.

th. 4.
x 6.

umma.

Nec pícteného dnesního Swatého Ewangeliu , ges
první stránka toho obšírného a pravé Nebeského Ká-
zanii Pána Ježi Kryšta / na húre Thabor w Kragi
Galilejském , Lidem včiněněho / k němuž byl pohnut
žástupem nescísného množství Lidu/odvessud se k němu
zbihagicyho/ totíž / z Galilee / z Kragu desíti měst / v z
Geruzalemá / v z Jüdswa / v z za-Jordáni : Lukas Ewangelista doklá-
dá / že v z Číru a Sydonu / z Měst pomorských , množ přišli / aby gen-
lyšeli / a vzdavování byli od neduhův svých. Před nimž Pán nev-
cházel : Ale (nakáz ginde gesi napsáno) Lítost nad býdnými / Pohanským a
Faryzenským bludem swedenými / rácil mjeti / a gých walněm k němu se
zbihánym / k včiněnemu Kázanu se pobýdnouti / secerž ac bylo obšírné /
vysal věrný Rancíř Swatý Matthaus w pátem / sestém a w Sed-
mém rozhidlu své Knížy/nestížil ho sobě slovo od slova sepsati / Sum-
mosvě Tectem pícteným ukazujc / kterak Nebeský Doktor hned po-
čátkem téhož Kázanu začal žástupn včiti / Předně / de summo hominis
bono : totíž o tom : Načembý nasse Lidstě/časné v-wěcně neylepší dobre/
štěstí , blahoslavenství / a summau to wse / čehož sobě každý novit
včiněgij

vičněgi/wiňsuge/záleželo: Zé ne wedle doménij Lidského / na hojném
zboží/ poctivosti/ důstojnosti/vážnosti a pohodlji/ bezpečně v záhá-
ce/ w rožtossu/ w pologi/ lžibě/ hale na prachových perinách ležeti/ a
Rázis ořípánu být: Ale daleko ginač věčný Syn Boží/ Dicovane-
stihlá Maurost/gchož wiňsue poslauchati māne/ vči, který Chudé/
Ltagich/ Čiché/ Láčné/ Bláznice/ a na počad t wossecky/kterýž wsemu
Světu w nenařísti bywagis/ a proclivostiv rozličná snášeti musegii/
za blahoslavené vyhlásuge. V takovým samém zde voládnutí Ženij/
potěsens/ nasycens/ Božího milosrdenství dogici. W Nebi pak věčného
widčního Boha/Synovství Boží/ a dědicov Království Nebeského
priwlastnuge. K dogici tehdy toho neylepšího dobrého a blahoslaven-
ství, všich Páně priwlastnowancho/ mámet také gisť w haussijsch se tu
Pánu Krystu/ a k geho milostnemu včenj walici/ ne na Světské ale na
Nebeské zašlibené odpílaté wossecko své dobré zakládat/ a gisťm zevni-
čením znamením/w Osinré Čnosti/ od Pána Krysta Ewangeliu po-
loženým/včasni Svatostin pravého blahoslavenství se činiti.

A potud původní přescina/ Summa y výlete dnešního Svatého
Ewangelium se vyštětluge. Protož gij dále/ pro lepší wprozumění,
a spásydelně naučens/ přistupme k obširnějšímu vykladu Textu/ w
príležitěm Rázani dnešním položeném/ kterýž se vyzehuge k předlo-
ženij:

Všech Svatých. Abylymou budou dva.

První/ Ti wiňsue Svatí/ gegidžio dnes Památku slavnou
vevrocni Křesťané činii/ kdo/ a w kolikrát roždilu gsaue
Druhý/ Lídé Křesťanství zde za svého živobyci/ hal magis Sva-
tosti nabývati/ a kterými zevnitřními Čnostmi gi nasobě
dosažovati:

I.

S Prvnímu přistupme, a vežme/ je wiňsue Sva-
tui negsau gen tolko ti Lídé/ kterýž Smrti časnou/ po vykonání
behu života svého smrtedlného/w Svatosti z Světa sefli/ a w
Nebeské všechné Křekvi s Bohem živti gsaue: Ale y giniš neschisluj.
Nebo Svatá piššína wossecky Svaté w Číverém Roždilu být ožna-
mugis.

T První Roždil a Čáslu Svatých sladou w křížich Nebeských/
neschislji, neschitelne Svaté Angely/ Duchy dobré/ k službě i všechné
Svaté Čerogicy, a svotuhym Božím svěcené/ kterýž se také Principa-
toré/ Potestátoré/mocnosti a Křekstwa nebestá, gmenugii/a světicté
svatosti neschislá svědecvi magis.

Dicov. 18.
Matth. 5. 17.

vom.

Svatých
gsau čery
časť.

Zangely/ zves-
besit. Psalm. 53.
Hebr. 1.
Rom. 8.
Lucas 2.

Druhá

¶ Druhá Částka Svatých gest / kteríž se gíz; Světa tohoto , a
ž Chrkezem k do Nebeské, časna Smrti odebrali. Kteríž posud zde
v Těle živí byli / v Boží známosti / v Vídce Nechásse zaslíbeného
rossili / Správciem Duchá Svatého wedeni byli / všem Svatými
Ctnostmi obcování své ozdoby jice / v Trpělivosti Křížu/zármastí u
az v Smrti netvinné sesli ; Světověrní přátele Boží bytosse nazvá-
ni. A tří gau Arch-Dicové Svatij s svau rodinou / Patriarchové/
Proroci/s svými posluchači/Králové s svými poddanými / Jan Kři-
tel/Pán Krystus/Apostole/Wyznavači/ Svatia a Světice / Muče-
dljen, a nesčislni wěrnii Pánu Bohu, obogjho pohlavii / v troskách mě-
tu / Jazyku / Ctaru a důstojenství. Kteríž se slavně v Svatých pi-
smích v to Chrkevních spisých připomínagi / av Boha v Nabi, v Chr-
tine na Zemi, v věčné památky žistávagis: Oti Prorok Království / a
Svatych : Zé gegich památky v požehnání gau. A Philo mandrý po-
věděl : Reliquerunt Sancti posteris memoriam. To gest : Svatia pož-
stavili potomkum svým věčné památky : Neb halo v životě celestním
Páne byli/tak v když zemeli Páne žistávagis: A halo pravě blahosla-
wenj v Pánu vmreli / a Duchem Božím do odpočinutj gau vvede-
ni. Gichžto množství Apostol k Oblaku připodobňuge. En a takové
Svaté dnešním Svatlem také sobě připomínáme/a-to slussně Neb y
sám Pán Krystus chvalitebně připomíná Abrahama Svatého/Jana
Křitcele často / gesicžde živého / potom v stateho : az v Monjsse / Pro-
roky a Krále. Svatý Štěpán / Petr a Pavel Apostole / dluhými
Krystým Svaté připomínagi. Anby bezbožnost v tom vceliká / a nad
nerozumná hovoda věssi tuhost nasse Lidstá byla / nespomnati na v
předkyn své/kteríž známosti Boží Svatostíci / Vídce / Pobožnosti/
Ctnostem / rozumí / vmeni dislu / ří / nás potomkyn vynaučili: A neb
lehce smysleti/bud potupně inlusiti o těch / kterž Bůh Otec s Synem
svým a s Duchem Svatým oslavil / a kteríž gau spolu-dedicové
Krystovi/a předchůdce nassis do rukou Boha milostivého, kdy potěšení
věčnému. Však vctivým připomínánjm Svatých gíz; Světa ke-
sňich/ne abrahom geza Bohym jiti / a neb ge Božskau porrau/výhod-
ním a poslonau etiimeli : Ale s Augustinem Svatým říkáme: Nos
Martyribus nostris non templa, sicut Dijs, sed memorias, sicut homini-
bus mortuis, quorum apud Deum viuunt spiritus, fabricamus: Nec ibi
erigimus akaria, in quibus sacrificemus Martyribus, sed vni Dñ & mar-
tyrum & nostro sacrificium immolamus, ad quod sacrificium, sicut ho-
mines Dñ qui mundum in eius confessione vicerunt, suo loco & ordi-
ne nominantur, non tamen à Sacerdote, qui sacrificat, invocantur. To
gest: My Mučedlníkam Svatým ne Chrámym / halo Bohym / ale pa-
mátky halo Lidem mrtvým / gichžto Duchové před Bohem živí gau,
vzděláváme: Anž v týchž Chrámích Oltářů / na kterýchž bychom

Succinct

Mučedníkům obětovali, vyzdvižujeme. Ale gedenímu Bohu, a Mučedníkům v našem / obět obětujeme: Při sacerdozii Oběti / nároku Lide Boží/sacréz sau svět v gebo vyznání přemohli / svým míslem a počád-tem gmenování býsvagij: Ale však od Kněze/sacréz obětuge / se nevzý- wags. A s Svatým Jeronýmem: Nos autem, non dico Martyrum reliquias, sed ne Solem quidem & Lunam, non Angelos, non Archange-los, non Cherubin non Seraphin, & omne nomen, quod nominatur & in præsenti seculo, & in futuro, colimus & adoramus; ne seruiamus potius creature, quam Creatori, qui est benedictus in secula. Honoramus au-tem reliquias Martyrum, vt eum, cuius sunt martyres, adoramus. Hono-ramus seruos, vt honor seruorum redundet in Dominum. To gest: My pak (ne ēku) Mučedníkům vostatku / (Svatosti) ale ovšem ani Slunce, a Měsíce / ani Angelu / ani Archangelu / ani Cherubinu / ani Seraphinu / ani sacerdózho gmena / saceréz se gmenuge v tomto v budaujím věku / ne ctjme a gmi se ne flanjine / abychom vice neslaužili stvoření nežli stvoři-teli / saceréz gest požehnaný na věky. V poctivosti máme pak Vostatky (Památky) Mučedníkům / abychom se tomu / gebož gsau Mučedníkům / flaneli: Máme v poctivosti služebníků / aby Čeští služebníkům na Pána obrázena byla. Epiphanius dí: Reuera virgo erat ipsa virgo, & honorata, sed non ad adorationem nobis data, sed ipsa adorans eum, qui ex ipsa car-ne genitus est: De cœlis verò ex sinibus Paternis accessit. Toto: V-prav-dě blahoslavená Panna Maria byla sama Panna / a v poctivosti gmi-na gesti / ale ne abychom se ji flaneli nám dāna gesti / ale sama flaněgých se tomu / saceréz z gegiho Čela zplozen gesti / s Nebe pak z Lána Boha Otce příssel. Toto: Quæ vera scriptura de hoc narravit? Quis Prophetarum præcepit hominem adorari, nedum mulierem? Sed neq; Helias, neq; Io-annes, neq; Thecla, neq; quisquam Sanctus adoretur. Non enim domi-nabitur nobis antiquus error, vt relinquamus viuentem, & adoremus ea, quæ ab ipso facta sunt. Rom. i. Coluerunt enim & adorauerunt Creatu-rum, præter Creatorem, & stulti facti sunt. Sit in honore Maria: Pater, Filius ac Spiritus sanctus adoratur. Mariam nemo adoret, non dico mu-lierem, imò nec virum. Deo debetur hoc Mysterium, nec Angeli rapiunt talem glorificationem. To gest: Které pravdomluvné písmo o tom o-známilo? Kdo z Prorokům přikázal Člověku poklonu činiti / nad-to pak ženě? Ale ani Eliassovi / ani Janovi / ani Čele / ani tomu z Svatých poklona má činěna být. Nebo nebude nad námi panovati starý blud / abychom opustili živého Pána Boha / a flaneli se tém věcem / kte-rež od něho včiněny gsau. K Růžmanům v i. Ctili a slaužili tém věcem / saceréz stvoření gsau / raděgij nežli Stvořiteli / a blázni včiněni gsau. Bud v poctivosti gmi na Panna Maria: Otce, Synu a Duchu svatému až činí se poklona. Marij žadný se neflaněg / ne ēku ženě / ale ani muži. Pánu Bohu nálezí toto Zágenistvi / aniz Angelé ochvacugij ta-

Hieronymus

Epiphanius.

Sssss.

kvě

Bonauentura

sové oslavování. Bonauentura: Cauendum esse, ne dum Matris excellentia ampliatur, Filii gloria minuatur, & sic in illo māter prouocetur, quæ magis vult extolli Filium, quam seipsum, vt potè Creatorem creaturæ. Et ad obiectionem: Quòd honor qui matri exhibetur, referatur ad Filium, ita respondet: Non omnem honorem, qui Filio debetur, matri tribuendum esse. To gest: Mámē s-pilnosti scriti / aby když se Matký vyvysízenost rozsyřuje / Syna Sláva vniensisena nebyla / a tak aby v tom Matka vyzývaná nebyla / kteráž raděj chce aby Syn byl vyvysízen / nežli ona sama / jakožto stvořitel stvoření. A na Otázku je poctivost ta kteráž se Matce čini / vstahuge se na Syna / takto odpovídá: Zé ne vysoká poctivost / kteráž Synu povinné náleží / Matce má činěna být.

III.
Sítky pos
božných Ro
dicůw.1. Corin. 7.
Iudic. 14.
Ierem. 1.
Lucas 1.

Ephesios 1.

Genesis 18.
Iudic. 14.
Ierem. 1.
Lucas 1.Ezaias 45.
Apocal. 14.před Křtem
vymrácen
druháta ne
magi se za
zvítovat.Ephes. 4.
Titum 3.

¶ Třetí Čázka Svatých záleží w počinání a rození dítel Křesťan-
ských / Vtělením / Početím a rozením Božího a Panny Marie Syna
od hříchu přirozeného očistěních / z kterýchž mnohé Duch Svatý w jí-
votě Matce posvětuje / a Všra Rodicůw ge Křti / takže se z Svatých
Rodicůw Svaté Dítě rodí / svědci Apostol / kdež dí: Synowie wa-
ssi Svatí gsa. A jako Samsona / Jeremiasse / Jana Křtitele / když
gesíte pod Srdcem Matce svých rostli, Duch Svatý posvětil / ovšem
to posavád při Křesťanském pobožných Rodicůw plodu čin. Od-
sudž Pán Dítěm Království Nebeské vývolasňuje / clau: Angeli
dítel patří vstavěné na Tvar Ecce Neštěho. A opě: Takových
gest Království Neště. Také / předzvěděním a vyvolením svým
Božským dítěm zná / při vět se počinagi. Vyvolil nás (svědci Apo-
stol) Bůh Ecce w Kristu Ježíssi / před vstanovením Světa / aby
chom byli Svatí / a neposkriveni před oblicem geho w Lásce. Jo-
fa Abrahamsa / Samsona / Jeremiasse / Jana Křtitele / dávno před
početím nich: Chra pak, Mnichka Alchagesa Neštěho Krále / před
divěvá Sth Čtyrydečti pěti Lety / při vět se narodil / Pán Bůh znal /
a o něm krize Izaiasse Proroka insuwil / v vlastinim ho ginenem Králov-
ským Čyrein gmenoval. Svatý Jan w Zgewenj widěl zášup chodící
za Beránkein / tamž se koliv obrátil / Sto Čtyrydečti a Čtyrh Tisice
Panjeůw z Země kaupených / kteríž se s Zemími neposkrivenili / neb bud
w životě Matce / při porodu / bud po porodu / neb w mladosti / bud po
příjetí Křtu / neb v před Křtem z Světa odesli. Neb sobě Pán Bůh
povolává některých po početi w nedostosti / ginyh při porodu / některých
před Křtem v po Křtu / w mladosti / nedostosti / w svedinách / vělu-
slosti / ginyh Smrti pokonynau / mnohých pak Mlucedlnjckau / ř. Čzinje to / co a nař sám w svém daru a díle ráci. Nechaje aby rozum
Lidství sahal w geho nespřatedlná Zagemství. Neb ač chce Kaupelem
Křtu, přirozeného hříchu vrástu smeytati: Vysal je početira Na-
rozením Pána Krysta dítět w hříchu počate se očistiturgij: Protos
mnohé

mnohé tudy očíslicě před Křtem běže / Nesetří na Lidi a Osoby dorosté / ale na Dusse / kterž gednosteyne / hal v Starých / tak v dětinských; v gesce z života Matky nenařzených Čelích gsau. Svatci Svatých Chypryan / že Boh jako neprigimá Osoby / tak ani věku / poněvadž se všech Dečem / a Syn geho Krystus Pán podobným všem / totiž dětem Nemluvnátkem / pacholatini pocholátkem / Mladencem Mladencem / Doktorum Doktorem / kteržto všichni sime Ducha Svatoho přibytem / býti prokázal. A z toho díl Svatý Augustyn : Zě při sv. zkřísseni / ne dílech dětem v své malosti / v kterež zemřeli / ani Starých v své Starosti : Ale všichni, v nichž zde Dusse byla / vstanau zmrtvých v tom věku a postavě Čela / v hale gest Pán Krystus z Smrti obžiti rácil / totiž okolo Čridce Čri Mage. Item / jako dílež židovství v Egyptě / openě před Obřízklau / a na Pařízci zemřele bez Obřízklau / a mnohé Herodesowau vrázdau zmordowané v Bechlemské Krágině / kterž se teprw tehdy naroditi měli / a neb rodili / negsau zavřené / a Milosti Boží zbařené : Tak plod Křesťanský / Čretího a dosonale Čtvrtého Měsíce / živau pravau Dussh od Boha sobě vlivau magich / by n Křtu bezelstvě nedosel / a nestestim z Božího přepusťení mrtvých se narodil / neb po narozenii hned vznízel / Nemá se zamstati / Milosti Boží / Krchowa / poříbu / vzkřísseni / spaseni / a radosti věčného života odsuzovati / neb do Češice odšílati / halž to všetečný Svat mnohých činí / nevěda o oném Pissimě Svatém v Antiochi Ezdrassowě / kterž díl : Zě nedosel plod Lidstý Čej a Čtyr Měsíce živý / (totiž při vzkřísseni bude) a roční nemluvnátna blažem bluvit / a o všem na své řeďce, a vsetecne Saudce, před Božím Saudem žalovat budau.

Najíž se tehdy radějí Pánu Bohu poračeti / kterž hal vzkrožených, tak n gesce v nedoselých nemluvnátkách, své dislo působiti / a časla Svatých, že v počinání / rození / a v spisobu dětinském záleží / v pissimě Svatém důvodně ráci sám toho dokazovati / halž se gíž turto oznánilo.

T Čtvrtá Čáska Svatých gest v Světe na Zemi pravých Audiu Svaté Křesťanske Črkve / pod Korauhovou Křížce Krystova Rycerugich / a mynij n budaucne, až do Světa skonání v Svatosti obcugich / dle Svedectvo Članku Viry obecne zněgichho : Věřimi býti Črkew Svatou obecnau / Totiž zde na Zemi / a v ní všech Svatých obcování. Až Křimská Črkew o tom nesíne / sli / mybrž smysleti zapovídá / aby kdo z Lidi před smrti svau mohl neb měl za Svatého gmjn býti / pravje že je tim rauhání děge Svatym : Čemž n Canon Snemu Črydentského takto znij : Nemo piorum, dum in hac vita est, Sanctus appellatur, etiam si piissimus foret. Čo gest : Až se

wita nec
serem před
Bohem.
Cyprian. lib.
3. Epist. 8.

August. lib.
12. de Civit.
De 1, cap. 14.
15.

4. Edic. 28.

IV.

Mari Chi. in
Refor. Trid.

Conc. 3. par.
pag. 140.

Iohann. 17.

Rom. 1.8.15.

1. Corin. 1.
2. Corin. 1.
Epheseros 1.
Philipp. 1.
Colos. 4.

Naučení.

žádný z lidí pobožných / byl pak v něj pobožnější byl / v tomto životě od
od ginchho / nadto sám sebe / Svatým ne gmenuge. Slovo Boží pak glos
náče mluví / a proti tomu svědčí / že Lidé žijí na Světě gšan Svatí /
a Svaté ge gmenuge / Vakoz samého dárce Svatosti Syna Božího
tato slova o tom znečí / kteráz v Modlitbě své mluví : Otec / posvěti
gich v pravdě tvré. Opět : Vá posvěci sebe samého za mě / aby v oni
posvěcení byli v pravdě. A myšlená nádoba Páně své Epistoly
Svatým živým psal / říká : Všem kteříž gste v Rázme / milím Bo
žim / povoleným Svatým / tc. A na giném místě píše : Kterak Ducha
Svatého svědecivím věrní za Spym a Dědice Boží se vyhlašují.
Opět díl : Vá Pavel gdu do Jeruzaléma / abych poslauzil Svatým.
Neb gšau vmluvili Makedonštii , a Achantštii , sebrání nějaké věnití
na Schude Svaté / kteříž gšau v Geruzalémě. A v každé týmě Epis
pystole své z počátku doložil této slovo : Posvěceným v Kristu Ge
žíškem povoleným Svatým. Item : Sessimi Svatými / kteříž
gšau věříši Achají. Item : Svatým všem , kteříž gšau v Efesezu / tc.
Sám Pán Boh také že Svatu býti poraučí / kdež díl říká Monzíš :
Svatí budou / jako v há Svatý gsem. Neb se žádný do Nebe nedosta
ne / leč prve v Světě Svatým bude. Pán Kristus v Textu Svatého
Evangelium Království Nebeské Blahoslaveným / totíž Svatým převlastnuge. Blahoslavenu záleží být co gest ginchho / než Svatým být i Na blahoslavené Bohu v Lidé lastaví bývají / a z toho ge
za dobré , Svaté , že vyhlašují. Protož včiši Apoštola / říká : Po
kdy měte sessimi / a Svatosti života následujte / bez kterého žádný
nevzrýs Boha.

Nekoliko tehdy snazujmež se Památky Svatých světic / a o nich
mluviti : Ale také sami se gini v Svatosti že připodobňovati / a ta
ké Svatí být.

O posvěti nás Boži Kriste /
Narozený z Panny Čisté /
Vychomýde v pravém poznání /
Dossi hříchům odpusťens :

Apo télo časné Smrti
Příslí do věčné radosní /
Kdež králuges v s Dicem svým /
Duchem svatým Bohem pravým / Amen.

A také toho prvního Artikule hlavního Rázání tohoto porozu
meli gsmi / kterých všech Svatých dnesném Svatém Páněmu so
bě obnovujeme. Od kudž /

II.

Přistupme k druhému / V němž se věme Svatosti že dosahovati.
Gesí pak vědomé / že pro dogity svatosti / a v ní Boží přízne /
množ lidé mnoho gšau vymyslí. Polkytech své ženitěn blesty
v Náboženství / gednoty , Rázdy , Regule , Ceremonie , Čovaropství ,
Bratrství . Gini powěry v Pořímu / v Oděvu / v vlastech / hlawu ,

hradu /

brudu/Ruce/Mohy/v ossečko obcování života svého gináč než přirozený spůsob lidský v sobě nese/sobě spotvořují.

Gini drsnatým a příkrym životem Svatí byti všlugi: Však žádný z těch a k nim podobných na pravau cestu Svatosti netresuji: Neb se pravá Svatost života negináč dosahuge/nežli pravau **Vírau** w Pána Ježíše Krysta/ kterž sám tolko gest dokonale Svatý sobě lidem/wedle řecí Aposcelstě: Vinněn sa nám Maudrosti od Boža/a Svatosti/a výkupením. Abh(yakož gest psáno) kdo se chubí/w Pánu se chlub. Totíz/dobrotu a Svatost swau vyznáwen/že gest od samého Pána Krysta tobě darovaná/a w ném/ pro a krze něho gž ži Svatého počten. Nebo kterž-koliv Svatí byli a gsau/ti všickni z plnosti Krystových Svatostí to přigali/ svědci Jan Křtitel témito slovy: A z plnosti geho všickni my (y hā Jan) vžali gsme/milost za milost. Nebo Zákon krze Mlogžíse dán gest/milost pák(Boží) a pravda (všetke spravedlnosti a Svatosti) krze Ježíše Krysta přísta. Dalo zagište slovo Čelem včiněné/a Světě zgewené, tu moc/ aby Synh Božími (totíz Bohu milým a Svatým) byli/ tém všem, kteři věří ve jméno geho/tak Svatý Jan Ewangelista oznamuje. Protož věcích w Krysta, od/pro, a krze něho/spravedlnosti a života Svatosti před Bohem dosahugi. Z kterežto příčin wýsvolená a posvěcená Maudoba S. Pawel, píssic k pobožným Křesťanům/Svatými ge gmenuge. Kteraužto Svatost/dobrotu a spravedlnost lidé/zde w obcování Křesťanském na sobě, gisými a patrnými známenjmi/ skutky a činy z Výr pocházejícymi/prokazugi/a prokazovati magi. Nebo gináč byla w nich Výra mrtvá/a Svatost valová. Ale sám Syn Boží w dnešním Svatém Ewangelium, vlastníj powahy zde živých Lidí Svatých zgewuge. A těch známenj/anobrž Čtností/gimíž se výra gegich sítivi/a Čtnostní život ozdobuge/těchto Ósmi klade:

¶ První gest/duchovní Chudoba. Blahoslavenij chudi Duchem: Nebo takových gest Království Nebeské. Chudé Duchem/a ne Čelem Pán gmenuge. Nebo yako tělesná chudoba, nauze/psota žádného nezatracuge/tak ani Svatého něčin. A yako bohatství mnohým k zahynutí příčinou býwagi/když gich nenáležitě výzwagi: Tak chudoba nezpělivě stášená mnohé k zlorečenj a k reptání proti Pánu Bohu/k zloděgštu/a k giným mnohým hřichům/aj h k časným a věčným hídám přizvouze. Vyšetříw to sobě Maudry Šálovaun/yak Bohatsví přilissněho sobě newinssowal: Tak před nauzy a chudobou Páneim Bohem zachowan byti žádal. A-to proto: aby snad velikým bohatstvím nad Boha se pechau newypinal: Chudobou pak k frádeži a zapření gmeňa Božího/totíz/Výr a náboženství svého/přinucen nebyl. Vyslovně tehdy Pán Krystus Chudé Duchem

Svatosti
zde živý Lit
de dosahugā
od Pána Kry
sia pravau
výrau
1. Corint. 1.

Iohan. i.

Roman. 3.
Aitorum 15.
Roman. 1.
1. Cerin. 1.
Epaph. 1.

Svatí Lidi
zde na zemi
gutá známen
ný magi.
I.
Gsau chudob
Suchem.

Tim. 6.

Proverb. 30.

za blahoslavené/totíž, Svaté vyhlášuge. Nemini rossak chudé Duchem Božím/ kterýmž nám všem bohatu, a geho darům věčnmu býtí/ spasitelné gesti potřebí: Ale rozumí náscho lidského Ducha/totíž mysl a všecky správob živého Člověka. Protož Chudý Duchem/ gsaure pokorný před Bohem v Lidmi / kteríž o sobě nijc se myslí/sobě a své moch nic nepřipisujice / pod mocnau ruku Boží / k samém Milo, srdenství Božímu se pokoruj / trpělivě a snytelně gne své blízni; a vysíssi sebe poklädag / až v nevhogněgssim zboží / v slávě a v dů stogenství gsauc postavěn / na sebe (kdybž byli/co gsauc/a býtí mohou) se nezapomína gje / pokornau povahu na sobě prokazuj / v vyznávání. Yakob Abraham Otce věřících ac byl nevbohatí / v hognosti Blatta, Střebla / gméně dobytku / stád/čeledi oplýval: A rossak byl chudý Duchem/yakožto ten/kterýž se před Pánem Bohem/kromě sňau Země/prachem a popelem, nijcimž gnym býtí nevyznával/a mezi Rana, neštými tak živo byl/je žádny neměl sobě do něho co sižovat. Tak o Davídovi mužeme říci/kterýž se k blesku přirownával/a mezi Královským dvoranstvem, zbožím a slávou / na své předešlé pasení oivec/odfudž ho Pán Bůh vysvěsil / nikdy se nezapomínal / halž Základové o geho duchovní chudobě/ anobrž opravdové posoce spiswagi.

Pocházejí pak ta chudoba Ducha v lidech z poznávání sebe samých v své pořazené přirozenosti/v hřichu se počnagjch v rodscj/a hnevem Boží v zatracenj přivozugjch: kterouž rozwážic zdrávě/nemůže než v Člověku přesrassenj pogici/mysl k ponějení ztrhnuti/a v všia tato slova Davídova vložiti/rka: Nevházeg Pane v Saud s Služebníkem tvým/ R. Hleha v neprawostech gsem počat/a v hříších splodila mne Matka má. Nespojmegž tehdy hřichův mladostí mě / a přestaupem mých nezpomíneg : Ale podle Milosti děnského paměti vnu buď na mne/pro dobrotu svau, o Hospodine. A toč hle gest ten Duch Straussej / kterýž David daleko nadevsceky Oběti Pánu Bohu nevpríjemněgssí a nevzácněgssí vysvětluge. Okterémž nám Bůh mluví ze Proroka? Komu vzezřím/k tomu pohledím/gedině k chudoběmu/ k straussenégiu Srdcem/a česauchmu se před mými řečmi? Protož tato, věli / srdeč strausseného a pokorného/Chudé Duchem/ Nebeský Mistř v Textu dněsšího S. Evangelium rozumí. Adolládá: Ze gegich gest Království Nebeské. Totíž všecka dobrodin v Svatém Evangelium složená k nim přináležegi. Neb Pán Krystus v svých Rážaných/ pod gménem Nebeského Království/ včen Evangelié/k těm dobrým věcmi kterýž ono s sebou věřícím nese / (genž gsauc Smíření s Bohem/Milost/Spravedlnost/hřichův odpuštění/Ducha S. dary/víru/naději/a život věčný/pro Svaté Krystovu všem podávané) rozuměti ráci. Skterýmž se Smyšlen srovnává ona řec

Proroka

Chudé kdo sau:
1 Petri 5.
Philip. 2.

Gen. 14. 18. 12.

1 Reg. 16.

Psalm 142.
50. 25.

Ezra 6. 6.

M. ch. 13. 10.
Luca 6. 4.

Proroka Izaiáše, o Synu Božím předposvěděná/ a ode-Pána potom na se vyzájená/řkauch: Duch Páně nademnau/proto je pomazal mne/ abych kázal Evangelium chudým poslal mne/a vzdárewaſkrauſſené ſrdcem. Z téchudobý Duchovní pocházejí poftorným potěſení/je ſe ge- gich polora Pánu Bohu hby. Hřiſtijkum kagichim Naučení/ aby to Šrdce ſtrauſſenosti ponízené před Twář milostivého Boha předstupo- vali. Item/Chudým v Světa naponienutí/aby ſvau chudobu mile trpeli/a ſi nj Chudobu Ducha ſpogowali. Bohatým paſ/a napočad všem weyſtraha před pechau a vysokomyſtnosí/ kteranž ſe z Lidí zna- menj Svatosti vymazugi/ a z počtu Svatých žež ſivých takoví vy- laucenu byti vkaſugi.

¶ Druhé znamení Svatých geſt/ſzawé lkáni. O Pán: Blaho- ſlavění kteříž lkagij/ neb oni potěſeni budau. Lkáni ro- zumí Pán/ſzawý plác: Vſak ne plác pro vraz/ bolest/ neſtěſí/ žárimu- tel/bjdu/ſtodu/(Což na ſebe nevčaſtegiſ ſamii Lidé zvmyſlē pwozowá- wagi/) Ale lkáni na hřich/fechy mžach naſtoyeſ každého inhaurnutí ſka- padáme/hřeſſime/Boha hněváme/a k Smrti h k zatracení ſe bližíme/ a no neymileňſího Otce Nebeſkého ſvau nepoſluſnosiſ vrážíme. O hale- horce David plakával nad ſvým prohřeſenym/ až ſzami lže ſináčel. Žena kagich ſzami nohy Páne myla. Petr po pádu do Smrti ſznel.

Nekoliko paſ nad ſvým/ ale h nad prohřeſenym Blížných lkáti ſlu- ſi. Ach je kdy a kdy zvmyſlē to hřiſſich ſe kálegi. O Eothovi Svatý Petr píſe/ že nepravopí Sodomských ſvých ſpolu-Sauſedův až do v- ſtánj oplakával. Mořiſſ také to boleſtném kviſlení za vpučný ane- poſluſný Lid Izrahelský k Bohu orodovával. A Jeremiáš prorok nad zlázau Geruzaléma Města, křwiſ prorockau tehdaž zmazancho/ a nad neſtiſtiným exilum neb zagetim ſvého Národu z Judsima do Ba- bylona/neinohl ſe tak doſti na kviſli/ až z veliké žalosti chlél hřeſi ſza- wého pláče ſvého ſepsati. Samuel tmy ſpúſobem nad hřiſhem a zaſv- žením Saulowým tak horce kviſil/ až mu ſám Bůh o co domlauval. V Knize Ezechiele Proroka ſchwaluge ſe po božnost těch lidí kteříž lkali a a kviſili pro ohavonosí ſe Geruzalémě ſe ſtalc. Z kteřížto pečinu Š. Pa- wel třeſtal Korintšté/že nad tím žalosti neměli/když mezi vimi geden hři- chu ohavoného ſe dopuſtiw/Manželku Otce svého pogal/ a tudy poha- ním k žlenu o Křeſtianſtu mluvěnij pěſinu dal. Vato h dnes množí- gſau třeſtanj hodnij/ že netoliko nad prohřeſenym Blížnho nekviſli/ ale rádejs z toho radostmagi/ ſpěvem cnyž hřich rozhlaſſugi/ a to ſvých hřiſſich ſe tudy po ſylnugij. Tudy paſ (o z-žel toho Chríſti Boží) gme- no Páne w rauhnu mezi pohánn/ židu a ſectu dáwagi. Item/Lkáti a truchlivě kviſili ſluſſi po božným h ſe času protivensitiv/ od Tyrannův na Chríſtov ſe walichyho/ kteřimž věrné cticele Páne ſy po-

Elia 61.
Lucas 4.

zauſentij.

II.
Svaté lká-
gici.zla ſvě hři-
dy.Pſalm. 50.
Lucas 7:
Mark. 26.

2. Petri 2

Exodi 16.

Ezech. 9.
1. Corin. 5.

Romane 2.

wjdagi/ žalářugi/ odsuzugi, muči/trápi/páli/topi/ ū. Apostol k tomu pláci takto wede/řkauc: Pamatugte na wězně/ ū.

Veliký se byl plác stal w Geruzalemě od Křesťanů/ když Šawel w času protiwenství bavil/ domy wylaukal/ Muže a ženy Křesťanské do wězenských táhal, v v каменování Štěpánova příčinou byl: Šváth Lukáš w řeckých Apostolstých o tom psíše. Tak gisťe v od nás se to díti má/ když slissime an se wěrným w Náboženství svednoceným od Tyrannův huké přikrj děge. Item/ Ekáti a kvisiliti lidé magi v pro Smrt w Obey wžáctních potřebných lidí/ jako/ Vrchnosti/ Kazateli/ Mistrům/ ū. Čteme že wýborného Jozuasse Krále Smrti slávě s kláním truchlivým oplakával Jeremias Prorok. Opět/ Izrahelští lid Arona/ Moggisse/ Jozue/ ū. Neb krze Izaiáše přísně jostročí lidé/ že nad Smrti dobrých lidí nelkagi. A dí Prorok: Spravedlný vínjá/ a žádný ho neželi. Muži milosrdni/dobrotiví a vysoce potřební scházegi/ a lidé sobě toho za žádnau řekodu nepošládag. Ekáti tehdy nad svým vlastním výzým prohřesseni/ a nad protiwenstvím Chríkwe v Smrti potřebných lidí/ gest znamenj Švatosi/sám Syn Boží swědčí/ řka: Blahoslaveni kteří lkag. Kterehožto lkáni v výtek oznamuje: Neb oni potěšení budou: Totiž slovem Božím/ kteříž hříšníků kagich milosti Boží v Smrti Kryštofem složenau/ a života věčného radoší vgištíuge.

¶ Třetí Znamení Švatosi krze Všru v Kryšta gest Tichost w životu vezdegsim. Dí Pán: Blahoslaveni tisí/ neb oni vlastnauti budou žen. Jakoby řekl: Gesli blahoslavené a dobře živu býti chcete/ nebývajtež hněviví/ mstitedlní/ žávistiví/ strassiví/ svárliví: Ale Tisí/ sneshtedlní/ k finíreni suadni/ ū. Dcemž světlegi poraučí Pán w těchto slovách/ řka: Milujte neprátele wasse/ dobrého žadegte tém, kteříž wám zlého žadagi/ a dobrořečte tém, kteříž wás nenávidí/ a modlte se za protiweníků a za hánce wasse. Neb to owszem Zákon Lásky od nás mít chce. A láška gest vlastní znamení/ po kteřemž se Včedlník Kryštovi poznávají/ kteříž také má moc přisrenovati minozství hříšníků/ (jakž Apostol slovy Šalomouna Miserere poznamenal) totiž/ předchází láška minoho zlého tím/ když Člověk muže sňsti/ shrežti/ smlčeti/ a řez prsty přehlídnauto/ tím od Blížního vražen bývá. V čemž se nám v sám Spasitel za příklad vyslavuge, řkauc: Vše se odemine/ neb gsem vás tichý a pokorný Srdečem/ a naležnete odpocinutí dufsem wassim. Kteraužto tichost srdečnau v skutečnau při sobě v tom profázal/ (jakž napsal S. Petri) že netoliko bez viny žádá větrpně vnitřel: Ale v když mi zlořečili/ zase nezlořečil/ když trpěl/ nehozyl: ale poraučel to tomu genž spravedlivě žalud. Pročež je cedy komu z lidí tichost a slesytedloost těžká býti zdáti máe Eliša že sám věčný Syn Boží

žij w tom všem za příklad se mu představil / když pro nás bydne / a včetně smrti hodné / povahau Tichého Beránka, Smrt episkopáho / všelihalá tržnění mísle snášel. Kdyžisse také písmo vychvaluje w Ticho-
sti / že rečtání Eliu Zrakelského proti sobě na Paříži / v Arona Bra-
tra a Marie Šesty domácí svář, tisíce snášel / smlícel / a zlým za-zlé se ne-
odplácel / znage že světšího vžitku nabude z tichosti / nežli z svárlivé prch-
livosti. Vakoz pak nebeský Mistre w Textu dnesšního Svatého Ewan-
gelium riche blahoslaví / dosládaje: Zé Elišij vladnauti budau
zemí. To gest / netoliko dlauhého věku w Světě: Ale v pokojně a
bezpečně živis budau a bývagi / nebože se neprácel. Poněvadž gich sobě
sami sváry / saudn / nedělagi: Ale ge dobrotiwau Tichostii přemáhage /
ohlí řečasvě na hlawy gegich shrnugij. Příklad gest na Jozefovi / Ete-
ryž / důstogenstvi nevysvěštinu přived / potom v d Bratři prodal sobe /
od Puchffara svězenj, tisíce snášel / David nad Saulem svým proti-
níkem moha / však se nemstil. A tak znamenij Svatosti příkladně na
sobě pozastavili.

¶ Čtvrté znamenij svatosti gest / Lačnost a Bženě po spravedlnos-
ti. di Pán: Blahoslaveni kterij lačněj a žíjněj spravedl-
nosti / neb oni nashyceni budau. A to gsau ti / gessto horlivě po
slávě Boží a společněm lidstvím spasenj dychtěj. Totíž / aby prawá po-
božnost rostla / výra kvetla / a spravedlnost owoce w lidech nesla. Če lač-
nosti a žíjně na Krystu P. gest příklad / kterýž gsa od včedlníku / v jidlu
napomínán / řekl: Můg gest polrám / abych činil vůli toho kterýž inne po-
slal / a dokonal dílo geho. Opět / lačněj spravedlnost / kterýž moch
a nespravedlnost / gsaue sažení / nemohau se spravedlnosti právni
dovolati: Vakoz ona vodosa v nespravedlivého Saudec. V ti / genž w
oběžném, a hřichy sevřeném svědomí / milostiwého ospravedlnění před
Magestatem Božím / kterýž gest w smrti Syna B. složeno / srdačě lač-
něj / a horlivau výrau w Krysta dogjiti ho se snazugi / příkladem S.
Pawla / kterýž chtíce se w hřízech, zwolal: Ach já nescasníj Člověk
kdož mne vysvobodí z smrti Čela? O věřím že sama milost Boží /
Ciežisse Krysta Pána násseho. Takovým Lačným Pán nashycení, kdežde
čtauc: Neb oni nashyceni budau. Totíž / slávau Boží / gase Otec
horlivě rozmnožovali. Kdož mne cis, (slibuge Pán) pochovati / neuž
můg. Spravedlnost také / kterau dívne Pán Boh svý. Suzannu na-
nu prokazovati / v křivodě nahražovati ráci: Příkladžíž v ospravedlně-
ní / a ginij toho dosvědčuj. Nashycuge Milosrdenství Páně občerstvo-
vati, w domě Chríče své, služebníkům p. / Milosrdenství.

¶ Páté znamenij Svatosti živý / kdy gest / Milosrdenství.

Blaho:

1111.
Lačněj /
žíjněj po
Spravedl-
nosti.

Iohan. 4.
vztažen
svý.

Luke 18.
v Sando
Právnuhm.

w C
negr. 7.

Matth. 11.
Iohan. 5.

Luke 18.
March. 18.
Iohan. 20.
1. Corin. 11.

v.
milošdona

Blahoslawení Milosrdnij /(vii Pán) neb oni milosrdenství dogdau. Jakoby řekl. O gisí a právě blahoslawení a štěstí jsou ti lidé/ kteríž netak jsou na tomto světě živí/ aby byli prázdní vši srdečné lítostivosti a boleslného Srdce hnuti nad nuznými/ než srdnaté se v gismagii o své milé Blížní chudé/nuzné/ potřebné/ činíce jim skutečnou pomoc dle možnosti. Zachýbyli/ Abraham a Lot/ Job S. Tobiáš, k. Zaslíbení gest: Neb oni Milosrdenství dogdau. Přes celý den lítost vklazuge a půgčuge/a plémě geho w požehnání bude. Blahoslawený říč se slítuge nad nuzným a chudým/w den zly vysvoboždi ho Pán. Pán Blahoslaweného včinj gen na Zemi. Vtěšený člověk genž lítost vklazuge a půgčuge / způsobí řecí své w Saudu/nebo na věky nepohne se. Rozptylil, dal chudým/spravedlnost geho zůstává ka věky věku. Na závěr Pánu Bohu půgčuge / kdož se smiluge nad chudým/a odměnu geho navrátí mu. Ko gisí měmu nejmennímu včinili/minc gisí včinili.

¶ Sesté znamení Swatosti Lidí živých/a z Wíry Pána Ježíše Krista spravedlivých, gest: Blahoslawení čistého Srdce/ neb oni Boha viděti budau. Tuto Pán Kristus ne blaží ty/kteríž by dle Levitickeho starozákonného nařízení čistoty vnitřní h zevnitření/w Obětech a gitých rádech vynášedávali: Mnohém pak méně ty/kteríž wedle Farizejského vstanovení divnorozličná vmykání a čistování zachovávali: Ale blahoslawí ty/kteríž magisice říče Wíru w Syna Božího Srdce příštěně/ aby jim gich vnitřní h zevnitření nečistota k hříchu k zatracení připočtena nebyla / Duchem Swatým jsou obnovenijs/mrzlosti a ohavnosti nenásledujice/svaté, čistotné a bohumyslné na tomto světě (bez pokrytísví a osmetnosti) živi byti/říče pomoc milosti Boží/vsylugi. O takových Dawid díl: Blahoslawení gichžeto odpusťený jsou nepravosti/ a gegízeo příkryje gisau hříchové. Blahoslawení myž/gemž nepocetl Pán hříchu/a w gehožto Duchu není hši. Tíž magisice zaslíbení/ že s nevýmluvnou radostí Boha viděti/a na tvář geho na věky patřiti budau. Pane/kdo bude obývati w stánci tímž a nebo do odpočine na hříchu svaté tímž a nevinných rukau/a čistého srdce, k. Kdo miluje čistotu Srdce/ pro milost aust svých miši bude přítele Krále. Vzříme Boha tak yalž gest. A protož Apoštol znamenitě napomíná: Následujtež Swatosti / bez níž žádný nevezí Boha.

¶ Sedmé znamení Swatosti Lidí živých Swatých/a říče wíru w Pána Krista ospravedlněných/ gest toto: Blahoslawení povoguji/rebo oni Synové Boží nažívání budau. Tonž/tím gisau gisí povoguji/ iwormi a gednomyslnijs / a Syny Božími nažívání

z wanti / kterijz Duma Witu spatrugisce / a srdcem poznawagisce / že
Pán Bůh nás gest Bůh pologe. Syn geho žmílely / že gest Kníže po-
loga. A Duch Swatý / že gest swazkem lásky a pokoge / z toho strze-
pomoc Swatého Duchá říjihagi a následugii sami / v mezi giny mi ne-
swornymi pokog zachowati vyslugis. Protož n sláglie neprátele wasse /
a dobré cíti gini / a budete Synové Nejsvysokého / u.

¶ Osme znamení Swatosťi Lidí živých Swatych / a strze Witu
Pána Krysta ospravedlněných, gest toto: Blahoslavenij (přen.)
kterijz protiwenství trpi pro spravedlnost: neb gegich
gest Království Nebeské. Blahoslavenij gste, když
wám zlorečiti budau Lídé, a protiwenství ciniti / a mlu-
witi wsecko zlé o wás lhauce, pro mine: Radujte se a ve-
selte se / neb odplata wasse hohna gest w Nebeských. Toto se
nemá brati a rozumeti o pohanech, neznagiach Bytnosti a wile Boži /
akoli bez anhonných / hachž byli / Socrates, Aristides a gini mnež. Ne-
bo napsáno gest: Kdož newěti w Syna Božiho / hněw Božiž zůstává
na-něm / a giz odšauzen gest: Ale mluwiti ráci Pán o Lidech wěřujcích
a pobožných / kterijz ne pro gločinost / ale pro prawdu a wíru Boži / pro
spravedlnost a dobrav přizármutky / pohanění / protiwenství a kři-
dy snášegii. Pán gini Blahoslavenství zaslubuge / a newýmluvou
odplatu: Neb tak Swatý Petr těsje wěrné / díj. A když bysste pak trpěli
pro spravedlnost / Blahoslavenij gste. Item: Trpěteli pohanění pro
Směno Krytovo / Blahoslavenij gste. Pawela Barnabáš w Ikonij,
Lisice / w Antiochii kázisce Evangelium / potvrzovali wěrné o Wite /
prawice / že mužíme strze minohé zármutky wjisti do Království Bo-
žiho.

¶ A Takž tehdy / pamatugisce rozdíly S. mlych Božich / na Angelůw
Duchůw čistých a Blahoslavených / od Boha w prwostworené Swa-
tosťi stworených a trwagischc: Tak Duchůw S. Blahoslavených /
w Kyrkvi wstězit se radugischc / v gesetze / de pod Koranhwili Krysto-
wau / proti Diablu / Swetu / Čelu, u / w Čele rytierugischc / gich z Wí-
ry následugme / a témico Dími Cmostni z Wity ozdobeni / a w nich
rozmnoženij gsouce / od Pána Krysta Blahoslavenství wěcného žá-

Deyme a dosahugme: genužto samému / gedinému, wěcné Ch-
sarství / Čest a chwala bud wzdáwaná wzdychy /
od tohoto času / až na wěky wěkůw /

A M E N.

Roman. 15.
Ezai 7.9.

Matth. 5.
Lucas 6.

VIII.

Canon. 1.3.4
Apostol 14.

Závěrka ká
sání tohoto.

Modlit.

Na den Památného všech Svatých.

Modlitba/bud pišen/všecko Kázanií w sobě obsahu-
gich/nato: Slavnost všech milých Sva-
tých Křestiané/ u.

Synu Boha živého/
Křyste Ježíšku/
Svatý nad každého Svatého
Véčné neysvěcený/
A všech Svatých Králi neyslavný/
My Líd trůž posvěcený,
V dnešnaj Památku
Svatým Duchem wynaučený,
V den každého Svátku
Té samého Boha cíhme w skutku.
Sími genž z té plnosti
Swau svatosti herau,
Darmo z pauhē milosti,
W tebl prawau wérau/
Dať nás Křyste swatosti tauri mítan.
Abychom i s Křistí svět
Nebeským cíli/
Si wžm všech svatých dworciwem
W Chrktvi welebili/
O Svatých jmílkých wážně myslili.

Křestianstch nemluvnáci,
Svatých bud mrtvých/
Křených Wjrau gegiich Marek/
Genž gau w počtu Svatých
Nedey zamjetati/rac ge znáti.
O Přijino Svatosti,
Vzhledniz y na nás/
Ježu Křyste z té srdceosti
Proshme posvěc nás/
Wjrau Svatý všeck čin život nás.
Ať gsmi Blahoslavenij
W Osmeré Čnosti /
Genž gess Svatosti znamenij/
W Chudobě/ w tichosti,
Lkage w lačnosti po spravedlnosti.
W milosrdenství/Ežistij
W Srdci / w pokoji/
A w protivensví gsuue gisitij
Odplatou hogněstij
Zasluženau/w Nebi nám složenau.

A M E R.

PsALLite DoMINo.

०८.

श्वेतस्त्रम्

४

तिर्तु

विश्वासा

विश्वासा

ग्रन्थि

५

प्रद्रष्टा

६

क्षेत्र निष्ठा

७

८

ज्ञानमयी

९

प्रस्तु

प्रावेद्योगी

१०

ज्ञानी

प्राप्ति ग्रन्थी

११

प्राप्ति ग्रन्थी

१२

प्राप्ति ग्रन्थी

१३

प्राप्ति ग्रन्थी

१४

प्राप्ति ग्रन्थी

१५

प्राप्ति ग्रन्थी

१६

प्राप्ति ग्रन्थी

१७

प्राप्ति ग्रन्थी

१८

प्राप्ति ग्रन्थी

१९

प्राप्ति ग्रन्थी

२०

प्राप्ति ग्रन्थी

२१

प्राप्ति ग्रन्थी

२२

प्राप्ति ग्रन्थी

२३

प्राप्ति ग्रन्थी

२४

